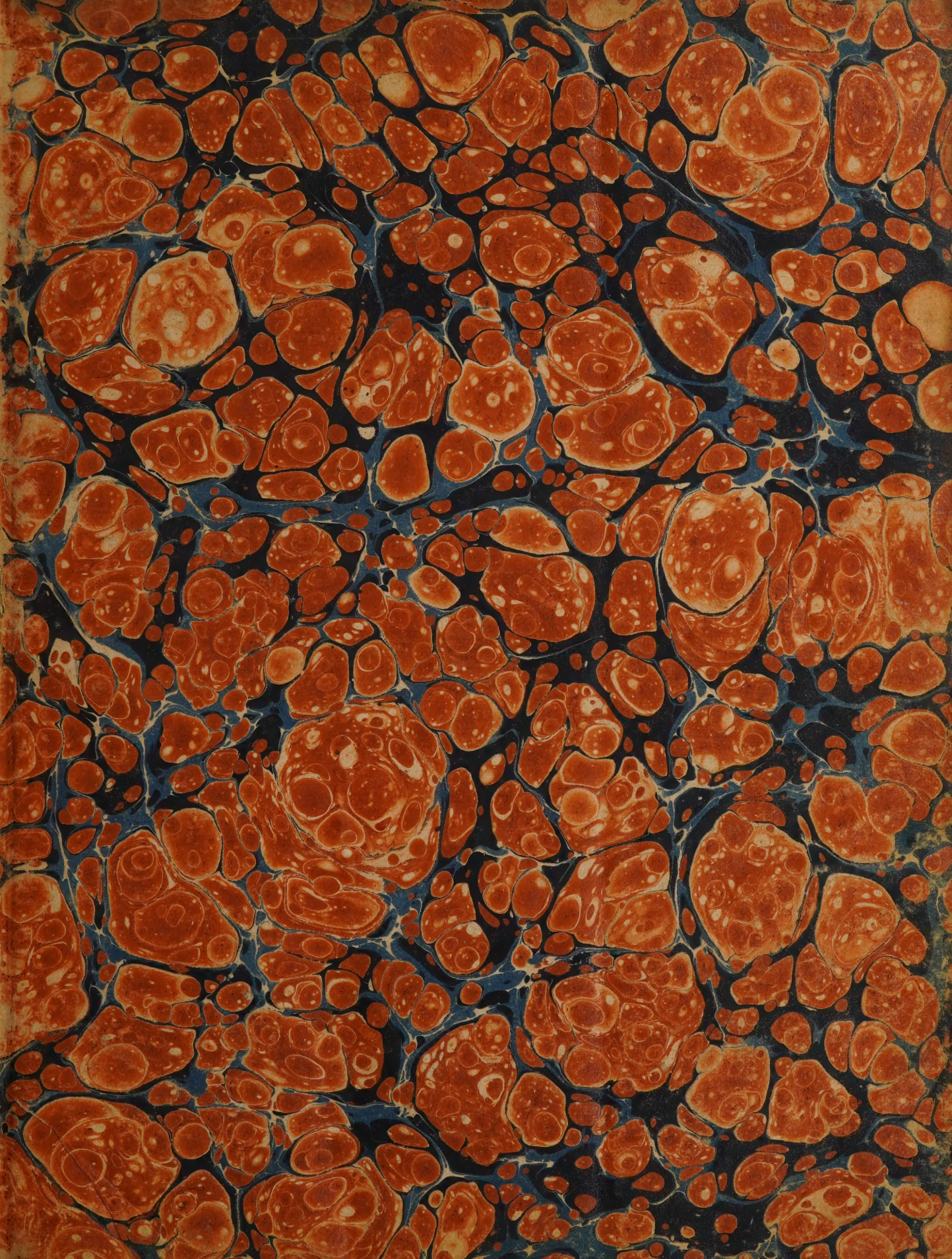

7. 2. 6

3 1197 23794 6162

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

LIBRARY
Brigham Young University
RARE BOOK COLLECTION
Vault
093
Ar69
1490

*Este ejemplar perteneció al insignie
Anticuario Argentino Sr. Bonifacio Maynascos,
el cual me lo vendió me
después haberlo comprado a sus herederos.*
W. J. [illegible]

A Curious and Scarce Edition

*Ante Editionis profusae J. Franc. Philomastis P. Sme-
rens, qui sexum Horatii et Commemorationum P. Sme-
rensis, unde pro nova recensione hactenus.*

TABVLA POSTILLARVM

Abrotanum	244	Archiposia	60	Calenum	34	Conchani	84
Acerra	90	Arbores fa. & ifa.	66	Capheus	110	Codrus	100
Acroceraunia	8	Aruspicina	98	Cadmus	153	Conopes	135
Achilles	18	Arbuscula	191	Caupo	162	Comadia	150
Accipiter	50	Aristippus	200	Calones	167	Comadiarū sex	
Acini	59	Archias	223	Catyllus	167	genera	156
Achemenes	65	Arb	230	Charta	178	Consultor	161
Accipenser	195	Archilocus	240	Caulis	196	Consultus	161
Academia	216	Affispartes	157	Causa	217	Coactor	183
Adria	10	Affispartes	164	Campestre	230	Curius	24
Adiicere	14	Affellius	195	Crantor	220	Cunei	47
Adamas	15	Attalus	2	Calo	232	Cupressus	69
Adorta	115	Atreus	14	Calidon	237	Clinis	134
Aemus	22	Athene	15	Cratinus	239	Culullus	160
Aegis	28	Atrium	79	Carmen	7	Crustum	162
Aegeum mare	70	Aulea	2	Cardo	38	Crustulum	162
Aequum	173	Aura	14	Calenda	90	Crusta	162
Aediles	201	Augurium	205	Caucasus	36	Cumera	162
Aesopus	202	Auentinus	148	Centauri	32	Clunis	169
Agnationisgradus	1	Barbitos	4	Creticum mare	39	Cumera	227
Agryppa	14	Bacchus	23	Cleopatra	49	Curriculum	2
Agyleus	18	Baccha	59	Cerberus	75	Cupido	33
Albunea	116	Baia	74	Cementa	78		
Allegoria	27	Balatrōnes	166	Cherilus	158	Dardalus	11
Albutius	196	Bellorophon	41	Crepida	174	Dardanus	28
Alcida belua	23	Belides	68	Ceritum	226	Danae	95
Amphiarus	97	Britania	48	Cyterea	11	Decus	1
Ambubaia	166	Bion	249	Cyclopes	12	Dei	7
Animus	8	Bige	71	Cyparissus	19	Detero	15
Anima	8	Bidentes	103	Cyclades	27	Delphi	15
Anio	16	Bitumen	132	Cybele	30	Delos	35
Ambitus	47	Bidental	161	Chimera	41	Designatores	226
Anni ratio	90	Bonus	17	Cyrce	31	Dierū diuifio	3
Antenna	27	Boeti	247	Cydon	121	Diui	7
Amœna	30			Cyclicus	152	Dimidium	9
Anus	38	Calisto	39	Cyniflones	170	Dimidiatum	9
Angiportus	38	Caput	3	Clitella	179	Dicere	14
Ancile	49	Castra	3	Ciconia	195	Discus	15
Ancilla	55	Catuli	4	Crisippus	220	Diadema	54
Anna perenna	111	Castor	8	Cybira	225	Dies	65
Antiochus	217	Catus	20	Chios	230	Dierum ratio	65
Apologus	13	Callidus	20	Cythara	4	Diuinationis	
Apricum	17	Cato	24	Cohors	11	genera	97
Aqua	3	Camillus	24	Corynthus	15	Dithyrabi uerfus	113
Area	2	Carina	27	Cœlum	16	Dirce fons	114
Argumentum	13	Canere	28	Componere	19	Dirceus	159
Argumentum	26	Capra	31	Copia	31	Diplois	235
Arguo	26	Cantarus	34	Cornucopie	31	Digentia	239
Argumentatio	26	Cacubum	34	Columbi	50	Diludia	240
Arabia	43			Colonia	58	Domus	14

Duellum	220	Garum	214	Iocus	18	Massici	3
Eccho	34	Gens	5	Ioci	65	Mauri	8
Edo	1	Genius	252	Io	150	Manes	13
Eiulare	13	Gemere	13	Ius	10	Marcellus	25
Elegia	45	Geometria	41	Iuga	27	Magus	40
Empedocles	161	Gorgones	40	Iugiter	57	Mareotis	49
Ephefus	15	Groipus	230	Iubeo	171	Marfi	77
Epulum	45	Harpyia	195	Ixion	150	Matronalia	89
Ephippia	231	Hedera	4			Matinus	114
Ericina	70	Herof	21	Laue	8	Materies	151
Esseda	246	Hrodes	252	Latus	8	Macellum	202
Eutrapelus	237	Helicon	22	Lamentari	13	Media	8
Examen	48	Hercules	23	Larissa	16	Memnon	15
		Helenæ raptus	28	Lar	25	Mercurius	19
Fas	10	Hexamater	148	Latona	35	Metaurus	115
Fauni	12	Hermione	153	Lauefe	94	Medea	150
Fabula	13	Hellebori spēs	199	Lasanum	183	Mel sardum	159
Fasces	24	Hyades	10	Latitia	221	Merula	161
Fama	125	Hydaspes	36	Lama	231	Mendicus	166
Falsum	140	Hydrops	54	Lamia	231	Melli	208
Fascinum	169	Hymetus	58	Lauerna	234	Metus	224
Facies	169	Hyberi	77	Lane	3	Mediafinus	231
Fanius	175	Hydra	117	Leue	8	Meta	2
Faba	209	Hypopolitus	120	Leo	36	Mithylene	15
Fescenina	245	Hylla	205	Lebedus	229	Minerua	23
Freta	10	Hyarbita	239	Lino	29	Micare	25
Flere	13	Hospes	36	Liris	44	Minos	41
Ferie	114	Horrere	37	Libertus	45	Myrtoum mare	1
Ferula	174	Hofia	55	Libertinus	45	Mortis genera	10
Ferentinum	234	Hornus	103	Lymphatus	50	Mollis	16
Fretum	140	Horreum	2	Lynx	67	Morofus	19
Fori	27			Licambes	132	Moratus	19
Fortunata ifula	140	Iapix	9	Ligirire	173	Morbus regius	160
Formica	162	Iambus	126	Libitina	208	Mola	167
Fomites	164	Ianus	149	Lybia	2	Mofcus	223
Fornices	167	Ilia	6	Lybia	2	Murus	14
Furtum	1201	Impero	171	Lituus	3	Munia	57
Fundus	25	Incubare	11	Littus	6	Municipium	58
Furor equorum	59	Insignis	24	Licentia	53	Muto	169
Fucus	86	Inulus	37	Locus	26	Mutinus	169
Fucus	169	Inachus	55	Ludus	8	Mullus	195
Fulmen	15	Ingenium	74	Lupus	30	Muria	25
		Infitor	89	Ludi appollinares	35	Mufarum noia	21
Grando	5	Infomnium	98	Lupus	36		
Graue	15	Inaugurandi	107	Luo	87		
Gratia	12	modus	107	Lucina	102	Naiuium inuētores	10
Gaza	43	Infita	167	Lupus	195	Naenia	52
Gades	53	Inuertere	173	Lufcinia	202	Nardus	64
Galefus	58	Infum	173	Ludorū genera	2	Nates	134
				Luctor	5	Nania	218

Neceffitas	11	Paphos	44	Procyon	110	Salax	167
Neceffitudo	11	Præfens	46	Polemon	203	Sardus	171
Numantia	64	Phraates	53	Ponderum series	211	Sardinensis	171
Nequitia	84	Parca	55	Pupis	27	Scalprum	200
Nebulones	220	Parma	59	Pubes	33	Sternere	3
Neobole	240	Pavimentum	69	Purpurati	47	Sentina	27
Nix	9	Platanus	69	Pluto	68	Securus	39
Niger	26	Patruus	94	Purpura	71	Sententia	66
Nireus	101	Phantasma	98	Puppis	118	Specus	105
Niobe	119	Pauper	166	Pulli	4	Servi	234
Nota	26	Parasiti	170			Sic	8
Norici	30	Pala	170	Quirites	2	Signum	16
Nestor	28	Parochi	179	Quirinus	8	Silua	22
Nereus	29	Præstigiator	18	Qui	162	Syrius	31
		Præcipio	171			Scithe	24
		Prænefte	220			Syrtes	36
Oblimare	167	Prædum	223	Rates	3	Scythia	48
Ociore	184	Planus	236	Raucus	68	Sisyphus	68
Officina	12	Pecus	6	Raucus color	107	Signa zodiaci	73
Olea	16	Perditus	17	Reponere	18	Striges	132
Oliua	16	Pecierare	59	Reponere	18	Sisyphus	172
Olium	16	Peles	90	Reponere	20	Socius	17
Omalus	233	Petus	172	Regulus	24	Soracte	18
Onix	123	Petiolus	181	Repotia	195	Somnus	78
Opus	15	Petorum	183	Rixari	26	Somnium	98
Opera	15	Petrinus	223	Rixalis	160	Soboles	115
Oppetere	59	Pyrrha	5	Rictus	189	Socrates	204
Operationes	95	Pindus	22	Rhodos	15	Sophista	220
Orcus	252	Pirithous	85	Romulus	24	Solii	240
Orpheus	22	Pyrrhus	89	Referre	24	Sub	18
Orbilius	243	Pyranis	111	Roftra	27	Suerus	47
Orion	42	Piga	169	Rhodanum	77	Superstitio	54
Oraculum	98	Phineus	195	Rumor	25	Subigere	57
Orifa	200	Prius	206			Succus	93
Osculum	26	Pyrgus	210			Subare	137
		Pituita	119	Sanctum	7	Subucula	219
		Proteus	5	Stare	18	Scruta	227
Patrare	1	Prometheus	10	Saga	40		
Praefidium	1	Ponere	11	Saga	253	Taberna	12
Palma	2	Plorare	13	Sardinia	44	Talus	13
Plage	4	Pomaria	16	Salii	49	Tantalus	14
Plangere	130	Pomeria	16	Saliarum coena	49	Tarquinius	14
Paries	14	Pompilius	24	Saltus	56	Transstra	27
Pallas	23	Prodigus	24	Sagax	57	Tantalus	41
Paulus emilius	24	Prora	27	Sanies	93	Tragedia	149
Partes singulae		Procleius	53	Spartacus	95	Testari	4
navis	27	Procella	61	Salire	103	Thebe	15
Paros	33	Popularis	67	Satyra	162	Tellumo	17
Plaudere	34	Prophanum	77	Satirarum genera		Temperare	1
Parcus	42	Porcus	99	duo	162		

Io. Franciscus Philomusus Pifaureñ. Inclyto Principi Ioāni Sfortiæ. S.D.

Sfortiadarum familia Princeps Inclyte bellicis artibus militariq; disciplina tantum nominis & gloriæ nostra memoria sibi comparauit: quantum aut Cæsares aut Scipiones iisdem studiis olim Claruisse amplificatrix uerū uetustas affirmat: ex iisdem illis tuis quidam ne in hac quoq; laude ueteribus cederent: ita hæc humanitatis studia excoluerunt: ut quantulumcunq; succisui temporis a bellicis administrationibus illis superesset: id omne nō aleæ nō tesserarū ludo: cæterisq; eiusmodi ineruditissimoluptatibus (ut cæteri solent) sed lectitandis ueterū scriptorū monumentis impenderent: hac laude in primis uiri duo claruere Alexander Sfortia auus tuus: & Cōstantius pater qui: qđ perpetuū ocii nō inertis nō desidiōsi testimoniū esset: ornatissimam omnifariam librorum bibliothecam tibi reliquere: ubi tu tanq̃ in iucundissimo quodam diuersorio libentissime conquiescis: & cum patrem auumq; tuum insignes bello togaq; principes ad imitandum tibi proposueris: ita eorum exemplo militaria studia exeres: ut rei litterariæ curam non omittas. Verum inter cætera studiorum tuorum oblectamenta cum Mantuanum uatem obseruantia quadam imprimis & foueas & amplectaris: atq; ita: ut e manibus tuis tanquam enchiridion quoddam nunquam fere excidat: uenusinam quoq; musam non contemnis: cum quam sæpe libenterq; uersaris: ut totum pene opus memoria teneas. Hinc ego qui tibi omnia debeo: quicq; quicquid in me ingenii & industriæ est: id omne iam pridem tibi dedicaui: rem celsitudini tuæ non ingratam nec inutilem me facturum existimaui: si quæ apud Horatium mendose legerentur: mea industria ac diligentia emendatiora redderētur: tresq; cōmētarios: qui in enucleandis huius poetæ sensibus præcipue laborarunt: imprimendos curarem: in quibus etiam corrigendis non minus mihi laboris incubuit. Hoc autem ideo factum est: quia cum quidam: qui uetustatem sibi placere affirmant: ueteres interpretes desiderarent: alii q; quanto iuniores tanto perspicatiores esse arbitrentur: Landinum mallent: utrisq; hoc nostro labore cōsultum iri uoluimus. Quauis enim paucis se lectoribus contentum esse poeta affirmet hoc est eruditioribus: nō tamē ad eius iniuriā pertinere arbitrati sumus si nō tantū eruditi q̃ erudiri cupientes multi iuga interpretatiōe poetæ sensum protinus elicere possint: q; si qui sunt: qui dicant: qui multi sunt hæc tam numerosa glosemata acutioribus ingeniis impedimento esse: quo minus aciem mentis in pensiculandis ueterum scriptorum uerbis atq; sententiis exercere possint: nō inficias ideo: quin ob tantam librorum copiam quispiam interdum negligentior fiat & inertior. Malim tamen nostros rerum copia q̃ inopia laborare. Hunc igitur poetam cum citra notam tuam feriari uolueris: in manus sumito: qui cum id quod præcepit cumulatissime fuerit affectus: ut & iucunda simul & utilia dixerit: tibi non minus usui q̃ ornamēto esse poterit. Vale: & me dilige.

Io. Francisci Philomusi Pisaurēsis poetæ laureati, Cāmen Ad Eūdem prin-
cipem Ioannem Sfortiam.

Vulgus iners indocta cohors: cui blanda uoluptas
Alea cui fallax: cæcæq; obliuia mentis
Sunt cordi: cui mens putri sopita ueterno
Perpetuas patitur tenebras: & noctis opacæ
Segniciem: nimioq; graues abdomine sonnos:
I procul hinc: sacri ne pollue limina uatis.
At uos palladiæ mentes: quibus insita cordi
Plectra: lyræ: cātus: numeri: uatumq; perēnis
Gloria: si doctas iuuat exercere per artes
Ingenium: & phœbi cœtus implere beatos:
Sumite iucundi numerosa uolumina uatis:
Hic aganippeis sacram de fontibus undam
Porriget: & plectri uarios moderabit ictus:
Hic inter lyricos sublimi uertice uates
Sydera celsa ferit: seu dulcia furta puellæ
Cantat: amicicias: conuiuia: prælia: paces:
Siue licambeis lacerat latratibus hostem.
At cum frigidulas diuersa ob crimina mentes
Lenis iter melius diuersa callidus arte
Edocet: & puras tetricis sermonibus aures
Personat: & docili præcepta salubria uitæ
Præbet: ridenti similis: q̄ candidus: & q̄
Purus: & a nulla corruptus labe ueneni.
Hūc tu Sfortiadum decus indelebile nactus
Ocia parua leges: populi cum publica noris
Commoda: ciuiles poteris cū linquere curas.
Sforciadum est (fateor) laudem per tela per enses
Quærere: & insignes bello cumulare triumphos
Sub diuo tolerare hyemen: sæuosq; per æstus
Sub galea phaeronta pati: tum sumere fulis
Hostibus obsidium: uictisq; imponere leges:
Non ideo dulces tamen aspernabere musas.
Non minus eloquio Cæsar q̄ claruit armis.
Cinxit & Augusto gemina sua tempora lauro
Terrarum pelagiq; potens: sicut in alta
Sydera: & æternos parit immortalis honores
Gloria: summorumq; uigent monumenta uirorum
Hos hominum flores imitabere: palladis arte
Præditus: ad martis uenies certamina maior.

m Ecce nas atavis edite regibus. Hominū scribit officia pragmatice monocolos. In cōmemora-
 tione parentū & laudatio inuenitur: ut Virg. qui tāti talē genuere parētes & uituperatio. ut
 Ismarus aut rhodope aut extremi garamantes. Edite regibus. qm̄ dicitur duxisse originem
 ab ethruscis regibus & cōtempisse senatoriam dignitatem: māsisse autē semper i equestri or-
 dine. O & præsidiū. qm̄ eū a cāde liberauit Bruto a Cæsare superato: uel quia p̄ ipsum liberatus ē
 indulgente sibi Augusto. & multa etiam illi donauit. Mecœnas. amicus augusti cæsaris. Decus. quia
 magna laus est placere meliori.

m ECOENAS ATAVIS EDI
 TE REGIBVS.
 O & præsidiū & dulce decus
 meum

PORPHI. Mecœnas atavis edite regibus
 Hac ode Mecœnatem alloquit. Indicans aliū
 alio studio teneri: eoz qui appetantur lucri cu-
 piditate uel gloriæ: se putare autē inter deos re-
 latum iri si numero lyricoz poetarū ascript⁹
 fuerit. Mecœnatem ait atavis regibus editum
 q̄ nobilibus ethruscoz ortus sit.

CHRIS. Mecœnas. ad mecœnatē scribit cui q̄tum debuerit paulo ante in sua uita demōstrauim⁹.
 Et profecto uir fuit: cui musæ latinæ oīa debeant: quādoquidem huius hoīs patrociniū: atq; liberalita-
 te p̄cipes poetaz non solū sustentati: uegetiā ad eas opes atq; dignitatē subuecti sint: ut illis inquisi-
 tissimo ocio exclusa oī necessitate īgeniū excitare: & in maximis rebus exercere sine cura licuerit. Qua-
 propter omniū poematū: q̄ ab illis ad nos prouenerunt non solum auditoribus debitores sumus: sed
 etiam illi per quem ipsi hæc præsare potuerunt: cuncta debemus. Edite. in lucem date. i. generate. Fst
 enī edo ex e & do. E i compositiōe aliquādo auget: ut eluceo ualde luceo: aliquādo uim habet preposi-
 tionis extra: ut emitto extra mitto. Edo igitur. i. promo: & quia nascentes in lucem pmuntur: recte erit
 edite nate. Eadem etiam rōne dicimus edere manifestare & publicare. Vex ego o lector iā a principio Edo
 hoc monitū te esse uelim: me quæ occurrerent enodanda uocabula: ea me primo semper loco diligen-
 ter interpretatuz: & absolute ut per oēs suas notiones traduduz: ne rursus alio in loco idem sapius re-
 petendum sit. Quod si tibi cum itez occurret: memoria forte iam exciderit: inuenies omnium īdices
 ex ordine litteraz in ultimo codice positos: ut inde ueluti ex perēni fonte i tuos usus haurire possis. Sed
 trāseo ad reliq̄. Atavis regibus. laudat a genere: Sic Vir. Dardanidæ durī. Item nate dea: nā te maio-
 ribus ire per altū. Auspiciis manifesta fides: sic cōtra uituperauit. Vt bellum etiā pro cāde boū: stratifq;
 iuuenis laomedontiadæ. Præterea magna auxesi usus est: qui dixerit atavis regibus. Non. n. solum no-
 bilitatem: uegetiā uetustatē in nobilitate laudauit. Præclaz enī munus fortunæ est nasci ex rege: sed p̄-
 clarius ex eo rege: cuius maiores quoq; regnauerint. Vex in agnationis gradibus ascensus descensusq; ē. Agnatiōis
 Ascēditur aut hoc pacto: ut qui te genuerit patrē appelles: siue is a patrādo dicatur. Patrare enī operā gradus
 liberis dare est. Ait tñ Quintilianus patrare apud antiquos sancte & honeste dicebatur. Deīde cōsuetu
 dine in uitiū lapsū est uerbum. Vnde irrideri solitū esse Sallustiū quis immerito: q̄ patrare bellum di-
 xerit: tanq̄ patro rē turpē dūtaxat significet. Hæc Quintilianus. Ex quibus uerbis colligitur priscos pa-
 trare pro perficere & finire posuisse: nō solū cum liberis opa daretur. Vex etiā cū aliud quidpiam iā
 inceptū ad finem perduceret: siue quia grāce patrūp uocetur. Deīde ē auus ab auo nōiatus: quia pa-
 tre antiquior sit: post auum pauus: quasi ppe auum. inde abauus quia sit iā procul ab ipso auo. Postre-
 mo ē atauus & tritauus: quasi tetrauius: quia quartus sit ab auo tētrāp̄os enim grāce quartus. Post trita-
 uum maiores dicimus. Eadem erit rō in descensu. Dicitur enī filius uel quia ex nostro femore sit: uel
 ab amore: qui grāce p̄iāos appellatur. Nihil enī magis amat pater q̄ filiū. inde nepos quasi natus post
 Atq; suo ordine: deinde sequuntur pronepos: abnepos: atnepos: & trinepos. Quia autem nepos non is
 solum dicit: qui est ex filio natus: uex ex filia & ex fratre & ex sorore: iccirco adiungimus Speusippus
 nepos Platonis fuit ex sorore Tuliola neptis fuit Qu. Ciceroni ex fratre. Qui uero post trinepotē sunt:
 minores appellant. Ex lateralibus aut hēmus patrūū patris fratrē & auunculum matris fratrem. Qui
 aut aui frater sit: magnus patruus dicitur: qui auīæ magnus auunculus. Habemus amitā patris sororē
 quasi alteram matrē. Et materterā. i. matrē alterā matris sororē. inde pari rōne & magna amita: & ma-
 gna matertera dicitur. Est frater quia fere sit alter tu. Est soror quia seorsum a sua stirpe nata uideatur:
 & alii stirpi adiūgenda. Sunt patruales ex duobus fratribus nati: qm̄ qui pater alteri est: alteri est patru⁹
 Sunt itidem cōsobrini quasi cōsororini ex duabus orti sororibus aut ex sorore & fratre. Deniq; gentiles
 & agnati dicūtur oēs qui sunt ex eadē stirpe masculina. Cognati uero quozq; maternum genus idē sit.
 Affines postremo qui nō tibi natura: sed uxori tuæ cōiūcti sūt. uxor ipsa dicitur: quia ut soror tibi esse
 debeat: uel uxor quasi unxor ab ungendo: quia apud priscos noua nupta ungerentur. Maritus dicitur
 quia mas sit. Inde in cōiugio socerz dicimus & socrum: quia sibi genēz associant. Gener aut ex eo est q̄
 generandi cā assumitur. Nurus uero quia nubat. O & præsidiū & dulce decus meum. Laudauerat
 a nobilitate quod bonum fortunæ ē. Sed quoniā fortunæ dona non bona sunt: ut stoicis placet: quia
 non propter se expetūtur: sed ut per illa aut humanā necessitatem ppulsemus aut cōmodius ad uirtutē

E in com
 positione

Edo

Agnatiōis
 gradus
 Patrare

A ues
 proauus
 Abauus
 Atauus
 Tritauus
 Filius
 Nepos
 Patrui
 Auunculus
 Amita
 Matertera
 Soror
 Patrui
 Cōsobrini
 Cōsororini
 Agnati
 Cognati

Præsidium

Decus

quæ ueq; bonū est: perueniamus: euanuisset laus illa nobilitatis in meccenatē: nisi illud bonū: quod ppter se bonū non est: sed perinde bonū ut utaris: ille ad uirtutē aliquā cōtulisset. Erat ex sua nobilitate potēs & opibus auctoritateq; pollēs meccenas. Sed cōuertat hoc suū cōmodū ad superbiam: aut ad avaritiā: aut ad libidinē: iā nō solū non erit bonū: Verum sūmū erit malū quia uitū. Conuertat rursus ad humanitatē: ad liberalitatē & ad beneficentiā i reliquos homines: statim illud quod medium stoici nūcupant: bonū esse confitebor: quia uirtus: quia illo ueluti istrumento ad recte agendū: & ad bene de hominibus promerendū utitur. Sed uideamus uim uerbosq;. Præsidū latini proprie appellantur præfēdū aliquē cū parte militū: qui ad custodiā & defensionē arcis aliusue loci præsideat. Qui. n. præsidet propugnationē pollicet. Hec Vir. Arces quibus altus apollo præsidet. sed per translationē omne auxiliū & salutis propugnaculū præsidū dicit. Decus aut ornamētū & gloriā exprimit. sed nomē est a græcis per litterarū transpositionē sumptū: illi. n. κιδος dicunt Nos at reuocat a littera. d. in p rimam syllabā: & reiecta. c. in ultimā decus dicimus Hoc & in aliis euenit. nam quod ab illis uopphi a nobis forma q; tēpēn tener per eandem transpositionem dicit. Est ergo præsidū circa salutaria. Est decus circa honorifica. Præsidū est poete: quod illū ex periculis eripuit. quod iratū Octavianum sibi placuit: & ex īsenso amicū reddidit: quod ab exilio i ciuitatē reduxit. Decus aut est: q; pluribus honoribus honesta uit. Quapp oia se illi debere profite: quē & salutis ut sit & dignitatis ut bene sit: auctorem confitetur Maxima ergo hōis laus: qui opes suas ex nobilitate cōparatas: quibus multi mortales i oē uitiorum genus abusi sunt: ad uirum optimū: & eius auxilium īplorantē subleuādū: & poetā ægregiū auctoritate dignitateq; honestandum conuerterit.

ACRON. Sunt quos. sūt q; delectantur in ire currule certamē: exponit aut uaria hominū ingenia & non unas uoluntates: ne sit arrogantiā: q; sibi poeticam uideatur uēdicare doctri nam cum singulos quosq; rerum aliāq; diuersus habeat amor. Puluerem olympicū. agonalē etiā habere puluerem in curru suo. Circenses agonici in honorē iouis olympici sūt inuenti apd elidē. unde Vir. hic & ad elai metas. Feruidis. uertigine ipsa calentibus. Euitata rotis. circunducta: ne offendatur. Palma q; nobilis. alios palma nobilis. i. uictoria terræ dominos facit: & diuinis honorib; consecrat utpote uictores: ac per hoc neq; aurigæ neq; uiro forti aliud placet. Terrarū dominos. amphibologicos dictum est: utrū dominos terrarum eleuet: an ad deos qui sunt domini terrarum. Ad deos. ad capitoliū ac si diceret cum triumpho. Turba quiritium. ad uulgi leuitatē refert quia sunt faciles animi & facile mouetur uulgus.

Ter geminis. finitus numerus pro infinito uel etiā aut quæstura: aut præfectura: aut cūsulatu. Honorib; zeugma ab inferioribus nunq; dimoueat. sicut inquit illi cui semel agricultura placuit: & coepit de agris suis frumentum: nullis præmiis persuadeas ut nauta sit. Sic nec ipsi: cui lyrica professio placuit aliud persuadere posse scias: iuxta illud. tot sententiā: quot homines. Quicquid de lybicis. species p genere. Verritur. colligitur: trahitur. Scindere. colere: fodere Sarculo. genus ferramenti rustici: qd græci τρυβιδιον uocant. Attalici. attalus rex pergamēorū ditissimus fuit. cui propter opū magnitudinem Po. Ro. testamēto successit. Nunquā dimoueat. i. etiā si diuitiæ regis Attalici proponantur nunquā dimoueat illū. Cypria. abusiue ponitur p quacūq; siue quia ualidiores illic sunt. Myrtorum. a myrtilo auriga siue uictimario pelopis: quē cū deprehendisset: q; axes suos corruperat in hippodamiæ certamine in pelagus eum precipitauit: ex cuius supplicio mare nomen accepit: seu a uenere propter myrtū: non a myrtilo: nam myrtolū diceretur. Pavidus. propriū epitheton nautarum.

POR. Palmaq; nobilis terrarū dominos euehit ad deos. Ambiguū utq; nobilis decus: an palma nobilis. Nobiles quirites ait referens ad uulgi leuitatē: loquitur aut de eo qui fauore uulgi captans optet cū ingressus sit theatrū plausū sibi edi a populo. sic. n. excipiebantur i theatrū principes. de quibus bene populus sētiebat. Hos. n. plausus ter geminos honores appellat. Attalici cōditionibus. i. regis opibus. Attalus autem rex pergamēorum fuit. cuius hereditate po. ro. locupletatus fuerat Est autem sen sus: quicūq; cōsueuerit agrum suum colere nunquam sollicitatur ad nauigādum etiam si regias opes promittas ut hoc faciat. Cypria trabe. pro cyprio ferro abundante. Cypriis. n. clauis naues figuntur.

CHRI. Sunt quos curriculo. cōparata sibi beniuolentia ab auditore comparat a re quam sibi assūmendā proponit: & cum studium suum per contentionem reliquorum studiorum artificiosissime ex

Sunt quos curriculo puluerem olympicū
Collegisse iuuat: metaq; feruidis
Euitata rotis: palmaq; nobilis
Terrarum dominos euehit ad deos.
Hunc si nobilium turba quiritium
Certat ter geminis tollere honoribus:
Illum: si proprio condidit horreo
Quicquid de libycis uerritur areis
Gaudentem patrios scindere sarculo
Agros: attalici conditionibus
Nunquam dimoueat: ut trabe cypria
Myrto: um pavidus nauta secet mare.

Scindere
Sarculo

Myrtorum
mare.

tollat: simul cū beniuolentia attentionem quoq; sibi concilat. Sententia est esse qui ludis delectantur. Qui honorib⁹ iseruiāt: Qui agriculturā: Qui mercaturā exerceāt: qui uenationib⁹ tēpus terant: Qui de niq; genio idulgeāt: Quā oīa cū aut ad ābitionē aut ad auaritiā: aut ad uoluptatē spectēt: sibi ppositū ēē ut immortalitatem per musas assequatur. Sunt aliqui: quos iuuat collegisse puluerem olympicum in curriculo. Circūlocutio est: id est quos iuuat certasse in certamine curruli & equestri: in quo citatur puluis: quo currentes spargantur & id in ludis Iouis olympici. Curriculū iteruallū dicunt: per quod a carceribus ad calcē usq; curritur. Cursum autē actū currendi. Aliquando tamen curriculum pro cursu positū uidemus. Puluerem, puluis erat apud antiquos & puluer. Sed ab eo quod ē puluis genitiuus erat huius puluis: a puluer autem pulueris: sed deinde in usu est puluis in rebus tantum: puluer etiam in obliquis. Sed quoniam ludorum saepe mentio apud poetas est: non erit ab re ostendere quattuor ludos apud grācos prācipua genera fuisse. Primi olympici dicti sunt: quoniam in olympo archadiā monte iuxta pīsam & elidē celebrabantur ioui dedicati & in pelopis honorem ab hercule instituti: anno mundi quadrigesimo supra quattuor millia. Ipseq; hercules primus in eo coronatus est: nullusq; repert⁹ est: qui in aliquo certamine quāuis uaria eēt: certare substituerit: Sed cum a bello ad sacra conuersus esset: etiam a diis secundū Diodorum munera accepit a Minerua pepłū: a Vulcano clauam & thoracē. Dedit neptūnus equum: Mercurius ensem: A pollo arcum prābuit: & illo uti docuit: Ceres parua mysteria ad purgandum centaurorum illi cādem ostendit: sed redeo ad ludos in quibus uictores oleastro coronabātur. Celebrabantur autē quinto quoq; anno idē tempus olympiadem appellabant. Ac deinceps apud grācos tempora per olympiadas enumerata sunt. Secundi appellantur phythii a phyteone serpente quem interfecit apollo: & in honore ipsius instituti sunt: in quibus uictores lauro coronantur. Tertiū isthmii ab isthmo parte achaia notati: ubi in honore celebrantur polemonis: quē latini portū dicunt: & qui ex melicerta hoīe deus marinus effectus est. Sed uictoribus ex pinu corona decernitur. Quarti nemeai a nemea silua nominantur. sed hi in archemori honore instituti sunt. Hic enim puer licurgi filius fuit & opheldes appellatus. Sed a nutrice dū fote arguius ad thebanū bellū properatib⁹ ondit temere ī herba relictus a dracone iterēptus ē. Argui autē patris solatiū illi ludos instituerūt: & quia principiū fati īde coeptum ē p ophelte archemore appellarunt. Ex apio autē coronā instituerūt: uel ut puerilē aetate ex herbe humilitate notarent: uel ut etiam q; ī illa herba iacēs extinctus fuerit onderēt. Collegisse iuuat puluerē olympicū. quasi dicat tātā ēē uictoriae uoluptatē: ut iuuat ptulisse oēs labores. Optim⁹ ergo poeta qui tacite moneat nō ēē recusandos labores: qui suauēs afferāt fructus. Iuuat ergo non colligere quia res aspera ē dū peragis: sed collegisse: quia uoluptatē hēt pteritor⁹ labor⁹ recordatio: si extra periculū positi premiū labor⁹ cōsecuti sum⁹. Metāq; feruidis. e. r. non frustra quia potuerat colligisse puluerē & tñ rotas non euitasse metā: & nō secutā ēē uictoriā. Et est pene expositio. Nā tribus claufulis eādē dicit sententiā. Metā. sic dicta uel quia eēt posita ī dimēso spatio: uel quia illā metianē qdri gae circūcurrentes. Cū. n. i. a carcerib⁹ emissae ad metā uenissēt quadrigae erat opus ut circū ipsā flecterentur. hic luuenalis. Cur tñ hoc potius libeat decurrere cāpo: Per quē magnus equos aruncā flexit alumnus. Et Cicero de oratore. Si infinitus forensis rerum labor & ābitionis occupatio deflexio honorum: & aetatis cursu constitisset. Et Statius. Flectere si possēt circū cōpendia metā. Et Persius. Quid sumus: aut quid nā uicturi gignimur. Ordo quis rerum: aut metā q; molis flexus & unde. Et Vir. Hic uiridē aeneas frōdenti ex illice metam: Constituit signū nautis pater: unde reuerti scirent: & longos ubi circūflectere cursus: Pōnē tñ metā p translationē p quocunq; terminio. Vir. His ego nec metas regū: nec tempora pono. Erat igitur difficultas circa flexū metā: nā si nimis adhesissent: periculū erat ne currus in ea illideret: & rotas amitteret. Sin autē nimis longo illā spatio euitassent: poterat qui sequebatur inter metā & illū breuiori uia delatus ex secundo prior effici. Artificiū ergo ondit aurigae. Illi enī uehementer metā ut breuiori curriculo current: adhærebant. Quod ondit Statius dicēs. Flectere si possēt circū cōpēdia metā. Et tñ sūma idustria euitabāt ne illiderent. Rota a ruēdo dicit: ruit. n. facile in suos orbēs: hic rotūdos. Feruidis uel calidis. nā motu calefcunt. uel feruidis. i. uelocibus. Nā quēadmodū frigesce dicimus: qui aut ocio torpent: aut segnius rē agunt: ut apud Terētiū: Ni mirum hic hoīes frīgēt. Sic qui uehemētes sunt: & ueloces in agendo calefcere dicimus. Vir. Stabāt ardentēs tyrii. Et alibi: Ardentēsq; aduertit equos qui locus ex Homero est. Est autē ferueo ferues. ut Vir. feruet opus: & ferueo feruis idē. Totūq; uideres feruere leucatē. Palma. arbor est in Italia sterilis. In maritimis hispaniae fructū fert sed imitē. Dulcē in africa sed statī euanesceat. Contra autem in oriente: & ex iis uina: alibī ē panis & pluribus quadrupedibus cibis: palmarum fructus dactyli: palmulae: Scandalides: Margaridae: Careota & careotides: teste Plinio dicuntur. Datur uictoribus nō solū quia semper uiuat: hoc est sibi cum multis aliis comune: sed maxime quia haec arbor nullo pondere degrauiari potest: quin surgat & se eleuet. Vnde uel refringit: uel extollit quicquid super iponitur. Sic & uictoriae cupidus nullo obstaculo prohibetur: & omnia perfert: & contra oēs difficultates iuctus insurgit. Palma ergo premiū uictoriae ē: idē palmarium. i. palma dignū. Ter. in eunucho. Id uero ē quod ego mihi puto ēē palmarium. Metā igitē euitata feruidis rotis. i. ab ipsis quadrigis: ut sit intellectō quia pars p toto ponitur: & nō

Curriculū.

Cursus
puluis
Ludorum
genera
Olympici

munera herulis

Phytii

Isthmii
Nemeai
Archemonis
Opheldes

Meta

Rota

ferueo

Palma
Dactyli
palmulae
Scandalides
Margaridae
Careota
palmarium

bilis palma. i. palma quæ hoies nobilitat: quæ duo notant uictoriã: euehit ipfos. f. certantes ad deos do-
minos terrar: inã oïum dñi sūt dii immortales. Fuehit ad deos. quia uictoria ex ipsa fama & gloria equi
parat uictores diis. Sunt qui credāt triūphū a poeta significari: & tunc lege palma nobilis. i. āplissima de
hostibus uictoria: euehit uictores dominos terrar: i. ex uictoria iperio in terris potitos ad deos. i. capito
liū quo quadrigis albis uecti triūphātes ioui optio maxio sacrificabāt. sed puto rectius itelligi de uicto-
ria ludor. Nobilis. i. noscibilis uel nō uilis. Quapp quisq; uel uirtute uel uitio isignis ē: i. ea re nobilis
appellat. Insituerat a principio ofidere poeta non unū eē oïum mortaliū studiū: neq; idē oēs cupere:
cū trahat sua quēq; uoluptas. Sed diuerfos diuerfa sectari. unde Persius. Mille hominū species: & rez
discolor usus. Quapp dixerat esse alios quos ludor delectarent certamina: nunc alios ponit qui ambi-
tione trahant: alios qui agricultura delectentur: horz autē neutrum ne magnis quidē conditionibus i-
pelli posse: ut nauiget. Ordo autē textus ita se hēt. Tu nō dimoueas attalicis cōditionib⁹ aut hūc ut ipse
pauidus nauta secet naue cypria myrtoum mare. si turba quiritiū certet illum extollere tergeminiis ho-
noribus. Neq; rursus dimoueas aliū gaudētē findere agros sarculo attalicis cōditionib⁹: ut pauid⁹ nau-
ta se. & ce. si cōdidit pprio horreo quicqd uerriē de lybicus areis. Vides itaq; hypbaton lōgiorē. i. tran-
scēsiōnē i cōponēdis uerbis. Turba. proprie oīs ē hominū multitudo ergo uilis. Sed ut humilitatē ex-
tolleret: addidit nobiliū quiritiū: significat ēt turba: ut ē apud Terētiū turbationē & tumultū. Quiri-
tiū. i. romanor. Cures. n. ciuitas i sabinis erat cui ipabat. T. Tatiū. A curibus aut quirites dicebant il-
lius ciuitatis ciues. Cōuenērunt igitur Romulus et Tatiū i hāc sentētiā ut ex duobus populis unus ef-
ficere: et sabinū romā migrarent: romaq; nomē retineret: sed romani et sabinū quirites appellarentur.

Certat. certatū studet. Tollere. extollere. i. ad altiorē dignitatis gradū adducere. Tergeminis hono-
ribus. quasi trigeminis. i. ualde geminatis. Tris enī græci pro ualde posuerunt hic τρις γισ τοσ. Sic
Plautus nō fur sed trifur. i. maximus fur: uel trigeminus quasi a tribus ordinibus. f. scētorio equestri &
plebæo illatos. uel dixit tergeminiis pp tres maiores magistratus præturā cōsulatū & dictaturā. Hono-
res aut p magistratib⁹ poni manifestū ē. Horreo. sūt q dicāt granaria apd āti quos dicta eē horrea qsi
hordea: q illud ātiquissimū genus frugū fuerit: ut ēt apparet apud Homerū. Alii horrea quasi horrida
pp asperitatē aristar: qm Prisci fruges i suis spicis cū arstis i granariis conderent. Verriē. uerrēdo col-
ligit. F. n. uerrere trahere. Hic uerriculū genus rhetis qd p aquā trahit. Ide uerrere ē cū locus eductis
oib⁹: quæ ipediebant uel turbabāt: purgat. Iuuenalis. Verre pauimētum: nitidasq; ostende colūnas. Et
Vir. Quippe ferant secū rapidi uerrātq; per auras. Verro aut uerri facit et uerfi. Lybicus areis. i. aphri-
canis: quæ regio aprime fertilis ē. Est aut denominata lybia ab epaphi filia & busiridis matre. Area lo-
cus purgatus coæquatusq; et cylindro cōsolidatus ubi frumētū trituriunt: dicta ab ariditate. Vir. Area
tū primū igēti ē æquāda cylindro. Sed in urbibus areas latini dicūt: quas græci plateas nuncupāt. Itē lo-
cū purgatū qui mox ædificio occupādus sit. In hortis etiā quadrata quādā et bñ subacta atq; coæqua-
ta spatiasin quæ mox semina iaciant: areolas dicunt. Sarculū parua marra ē. Iuue. Ne marra et sarcula
dsint: Inde sarrire dicunt agricolæ: cū segetes sarculo leuiter scalpēdo a noxiis hærbis purgāt. Attalicis
cōditionib⁹. magnis pactionibus. fuit enī ditissimus pecunia: splendida abundatissimāq; supellectili At-
talus pgami rex. Et cū sine liberis decederet: populū romanū ex testamēto hæredē reliqt. Hic oīa ma-
gnifica et spēdida attalica dicta sunt. Propertius. Nec sic i attalico mors mea nixa toro: Aulæa ēt. i. ue-
stes quibus parietes uestiūt et ornāt: ab eo rege istituta ab aula sua noiata sūt. Trabe. i. nauī denomi-
natō ē. Cypria. p quacuncq; nauī: spēm p genere posuit: uel quia i ea insula ualidiores fabricarētur na-
ues. Myrtoum mare. inter ioniū et ægeum ē a myrtolo mercurii filio. Hic hippodamiae quæ filia erat
enomai regis archadiæ: auriga fuit. Sed cū pelops certaturus eēt cū puella i certamine curruli: in quo si
uinceret premium esset puellæ coniugium: si uinceret: pœna mors: pollicitus est primā noctem puellæ
pelops myrtolo: si ille per fraudem axem in curru puellæ cæreum: ut in cursu dissolueretur currus effice-
ret. Recepit se facturum adolescens: et quod recepit: præstitit. Sed non seruauit fidem pelops: peten-
temq; primam noctem myrtolum in proximum mare precipitauit: indeq; nomen sibi mare uēdicauit

ACRON. Luctantē. cōfligentem. Icaris.
icarus dædali filius pennis resolutis quas cæra
illigatas arte patris sumpserat in mare corruit
et nomen imposuit mari icarium. Mercator
metuens. tempestatem tunc laudat ocium et
agrum: tamen auelli a nauigio postea non po-
test: cū timere defierit ordo est. Mercator metuens luctantem icariis fluctibus africanum ocium et oppidi

Luctantem icariis fluctibus africanum
Mercator metuens: ocium: & oppidi

sui rura laudat mox reficit quassas rates: ut trabe cypria pauidus nauta secet myrtouū mare. Indocilis.
pro indoctus uel impatiens pauperiem pati. Est qui nec. est. qui delectatur conuiuiis apparatis: ut con-
tinuare diem uelit. Massici. locus ē campani ubi optima uina nascuntur. Nec partem. due abnegati-
uæ particulæ hic pro una ponuntur. Solido. integro. Demere. f. ut nō intermittat sed continuet læti-
tiā toti⁹ diei. Spernit. lipothe dicit alios lautiore uita delectari. Viridi. amœna et cōuiuiis apta. Strat⁹.

Nobilis

ordo

turba

Quirites

Cures

Tris

Infur

Horreum

Verro

Uerriculū

Lybia

Area

Sarrire

Attalus

Aulæa

Myrtoum

mare

Icaris

Massici

Laudat rura sui: Mox reficit rates
 Quassas indocilis pauperiem pati.
 Elic: qui nec ueteris pocula massici
 Nec partem solido demere de die
 Spernit: nunc uiridi membra sub arbuto
 Stratus. nunc ad aquæ lene caput sacrae:
 Multos castra iuuant: & lituo tubæ
 Permixtus sonitus: bellaq; matribus
 Detestata: manet sub ioue frigido
 Venator teneræ coniugis immemor:
 Seu uisa est catulis cerua fidelibus:
 Seu rupit teretes marsus aper plagas:
 Me doctarum hederæ præmia frontium
 Diis miscent superis: me gelidum nemus:
 Nympharumq; leues cum satyris chori
 Secernunt populo: si neq; tibias

cuntur. Premia. poetarum scilicet: quia poetæ hederæ tantum solebant coronari Vir. Pastores hederæ crescetem ornate poetam. Diuinum ergo se honorem dicit per poema adeptum: ait ergo alios uenatione: se musica delectari. Gelidum nemus. materiâ ipsâ carminis p laude posuit. nemus at p nati motis dicatû nymphis. Nymphæq; l. Satiri. n. & baccheæ iō leues quia se i saltando & ludendo uelociter rotāt.

Secernūt. p. i. dāt mihi meritū ut a uulgo separet. Tibias. i. si poema meū n̄ morat: nec. musæ ipediūt.

POR. Mercator metuens ocium & oppidi laudat rura sui mox reficit rates quassas. sensus ē. Mercator cum tempestatē i mari patitur abhorret nauigare & optat iam rusticam uitam in patria sua rura colere. mox ubi euaserit periculum: eandem uitam reperit. Per quod colligit neminem posse aliquid agere preterq̄ quod cōsueuerit. Est qui nec ueteris pocula massici. Ordo ē qui nec spernit. dicit autem alios lautiorē uita delectari. Ad aquæ caput. i. apud fontem: omnes autem pariter fontes sacri habentur: & ideo caput sacrae aquæ. Manet sub ioue frigido. ac per hoc sub cælo: Dicit autem alios studio uenandi plerumq; in siluis pernoctare Catulis cerua fidelibus. melius generaliter accipiemus: q̄ ut uenationi tantū eos fideles intelligamus: nā & Lucretius: Fida canum uis: dixit ergo quod semper fideles dominis sunt. Me do. h. p. f. p. Premia doctæ frontium hederas ait: quia his poetæ coronabantur. unde & Vir. ait Atq; hæc sine tēpora circū. Inter uictorices hederæ tibi serpere lauros. Nympharūq; leues cū satyris chori p ea egregiā gloriā dicit cōseq; de qb⁹ canit fere lyrico carmini materia de nemorib⁹ ac cōtib⁹ & si q̄ sūt his similia aut p̄xima. Secernūt populo. i. d̄ grege uulgi tollūt. ac p hoc sublimē faciūt.

CHRISTO. Mercator. Quēadmodum deditus agriculturæ non potest ipelli: ut q̄stus gratia nauiget: sic contra nec ipse mercator unquā relinquet navigationē. Terretur qd̄ ille quandoq; aduertens grauē i mari tēpestatē: & laudet præ se eos qui procul a mari ocium: & rem rusticam sectant. Sed ut illa cessat: ad ingeniū redit. Mercator igitur metuens africū. i. uentos: ut sit species pro genere: luctatē fluctibus icareis. i. mari p eadē figurā. q. d. excitatē tēpestatē: i qua uident uento luctari aduersus mare: ut ipsū i fluctus extollāt atq; fūdo iuertāt. F̄st at græca locutio & apud latinos poetās hōesta luctor tibi & certo tibi. Luctari at ē cū oī ui adhibita oītra aduersariū nitit: idē lucta ludi gen⁹: idē fluctari repugnā. Ica. & hic ē species p generē: ē at icariū mare ab icaro dedali filio: q̄ i id deciderit denominatū Ferunt. n. fabulæ mīoia cretēse regē dephēdisse dedalū & pasiphaæ uxori lignēā uaccā: q̄ tauro se admiscuerit: fabricasse: & ariadnæ filiæ præcib⁹ & thesei cōciuis uiri beniuolētia atq; cōmiseratiōe motū oñdisse theseo: quo pacto mīotauit: iterimē: & labyrinthi errores euadere posset: p̄peaq; remotis oībus nauigiis spē omnē dedalo ex isula abeundi ademisse. Quapp ad artes suas cōuersus Dedalus: et sibi et filio Icaro alas cōposuit. Admonuitq; icarū: ut se sequerē. Neue aut ita alte uolaret: ut ardore solis cera qua pēnæ cōpacta recto ordine stabāt liquesceret. Neue rursus ita ad isima ut degrauatis ex pp̄quo humore pennis sustentare se i aere n̄ posset. Aurēū quidē p̄ceptū et quo si stultus adolescens meliori obtemperare uoluisset icolūis i portū uēisset Sed ductus cupiditate ascēdēdi: alas ex ardore amisit: & i subiectū mare decidit. Est aut mare hoc iter cretā atq; siciliā. Dedalū at prudētia sua sospitē i italiā pduxit

figura ē: ut Oculos suffusa nitentes: pro habēs mēbra strata sub uiridi arbore. Sacra aqua. omnis. n. fons in origine sua sacer est. & sonitu suo suadet etiā sonos. Multos castra. exercitium militare delectat: ut luuat euasisse tot urbes. Lituo. litui acutus est sonus: tubæ grauis iter lituum & tubam hoc distare inueni: lituus equitum est incuruus: tuba uero pedistum est & directā. Detestata. execrata ppter mortē filiorū: quia i bello pueri & adolecētes animositate incauti sunt ut Virg. Vota metu duplicāt matres sub ioue. iouē ponit aerem & nocturnū tēpus: quo feris tenditur. ac per hoc dicit aliis uenationē placere: ita ut nō capiant affectu coniugum dum eligunt uoluptates uenandi. Venator teneræ. aut delicatæ: aut nuper in matrimoniū copulatæ. Fidelib⁹. sagacibus uel silentium inuestigando seruantibus Vir. Et odora canum uis. Teretes. non teretes plagas: sed de tereti fune factas ideo. n. ita posuit quia illi debemus substantiam unde sumimus. Marsus. fabellus. species pro genere posuit: ut Virgilius Dentescq; fabellus exacutis. maiores enim forma & ferociores eē di

Lituo
Tuba

luctari

Luctor

fabula ded.

Sed ut ad uitā moresq; fabella reducat: Optimū cōsiliū ē ne aut ita alta & caelestia petamus: ut oīo huiusmodi naturā excedant: nā quēadmodū ex recto solis ituitu uisū amittimus. Sic i huiusmodi regē iue-
 stigatione deficimus. Aut ita ad hūilia descendamus: ut nihil nisi corporeū & sordidū & caducū medi-
 temur. Sed est ita uolādū: ut & aliquid ex nrā cōtēplatiōe et doctria supra hūanitatē affcēmur: et isra di-
 uinitatē cōtēamur. Mox reficit rates quasfas. oñdit inatā huic hōi cupiditatē nauigādi. Effet. n. cupi-
 dus si nulla admonit⁹ tēpestare enauigaret: cū nauigatō ipsa piculosa sit. Cupidior cū admonitus tū pa-
 tis nauibus enauigaret. Sed tūc cupidissimus q; ad ea tēpestare pxiā admoitus: et nullo tūc istructo nau-
 gio tū parat quasfatū reficere: sed qđ finitā cupiditatē oñdit: reficit nō nauē i qua min⁹ piculū uerfat:
 sed ratē rē discriminē plenā. Sūt. n. pprie rates nō nauēs sed cōnexae iter se trabes reptae i mari rubro anq;
 danaus nauē q; priā fuit i grācia iuezerit. ratib⁹ ergo inter isulas maris rubri nauigabat. Indocilis. &
 hic auxesis magna. Optim⁹. n. ē et ab oī pturbatiōe remotus q; paupertatē qppe uel secūdū stoicos ma-
 lū nullū sit: uel secūdū pipateticos minimū malū tēnat. Deterior at q; ē si nō ualet cōtēnere: tū nō oīo ini-
 quo anio illā pfert. Sed miser qui nō patit: miserrimus at qui pati idocilis ē. i. cui⁹ īgeniū tāta auaritia ca-
 ptū sit: ut hoc doceri nō possit. Pauperiē. i. paupertatē. Dicūt i iure ciuili pauperiē damnū ab aliēa qua-
 drupede nobis in agro illatū. qm̄ ex illo pauperiores effcimur. Est qui nec. u. p. m. Diuersū studiū a su-
 priorib⁹ illi cū sūma psumōia lucro iugilāt: isti genio uoluptuose idulgēt. Pocula. a potāda: uasa sūt q;
 b⁹ bibim⁹. Sed et qđ bibim⁹ poculū appellam⁹. Vir. Poculaq; iuētis acheloia miscuit uiuis. Massici. a
 loco ubi optima uina pducebāt. Massici populi in cāpania locus olī sacer mineruā: isti hīc surrētū: illic
 salernū hnt. Veteris. laus a uetustate qua uia comēdāt. Vetus at dē aue pticula itē sua qsi magnae ata-
 tis. Sic uehemēs magnae mētis. Aliquādo at priuatiua ē: ut uecors quasi sū corde. i. sū prudētia. Nā cō-
 tra cordatū prudētē dicimus. Nec spernit. Liptote ē cū min⁹ dicim⁹ et plus itelligim⁹. Sic Maro. Mu-
 nera nec sperno. i. cupide accipio. ergo nec spernit nō pauci facit et cupide accipit. Dicim⁹ at spno spnis
 et aspnor aspnaris. De die solido. i. solidū et itegrū eē oportet. Dicim⁹. n. statuā ex solido aere cū ita fa-
 brefacta ē: ut nō sit pducta ex laminis. Intus aut uacua sed itegra extet. Denotat igit p diē solidū eum
 q; pfectus dē: q; nulla i parte uacat: sed tot⁹ negociis ipēdēdus ē. Iste igit nō dubitet de huiusmodi die-
 ptē uacuā et ociosā relinquere: et i ea cessare. Sit deniq; sētētia qđ nō solū i diebus festis cessat et uolu-
 ptati idulget. Sed et ptē pfectoꝝ ita cōsumit. Fāt apud at āti quos dies festi pfecti et intercisi. Festi dica-
 ti sūt neq; publicū priuatiue negociū agere licet: i quib⁹ isūt sacrificia: epulae: ludi seriae: pfecti uero to-
 ti itegriq; negociis dant: hosq; poeta nūc solidos. i. itegros appellat: qm̄ nulla hora huiusmodi diei a
 negociis cesset: in iis erāt fasti i qbus ptorii ius fari liceret. Comiciales: i quib⁹ habebant comitia. Cōpe-
 rēdini et praeliāres. Intercisi diis hominibusq; cōmunes erant: nā in iis cū hostia cedebat: nefas erat fa-
 ri. Intercisa et porrecta fari licebat. Rursus cū adolere nō licebat. Stratus mēbra. i. habēs mēbra strata.
 Synedochē ē cū datur toti homini: quod est in parte hominis. Deinde ea pars in accusatiuo ponitur
 Ut uidimus Pompeium abscissum caput. Sic Virg. Tristior et lachrymis oculis suffusa nitētes. Pōnit
 at ante oculos pigerrimā cessatiōe cum dicit stratus mēbra. Sternere uero significat rē erectā deiice-
 re: unde Vir. Sternitur infelix alieno uulnere. hīc casū exercitum stratū dicimus: idē stragē. Et quoniā
 strata quaq; coequata sunt: dicimus sternere lectos cū illos concinamus et coequamus: ut mollius iacē-
 tē excipiat: sic dicimus sternere uias lapidibus: aut alia materia: proptereaq; Vir. Et strata uiarum. sic
 stratū mare quando nullo urgente in fluctus uento aequatū manet. Vir. Et omne tibi stratū silet æquor.
 Sub arbuto. species pro genere. Est at arbor hac notissima: poma. n. simillima fragris pducit: comara
 et hyemitila grāci nūcupant: semper frondescit: et quis apud nos non multum sit alta: tamen quī qua-
 ginta cubitorum in arabia inueniri auctor est iuba. Viridis. a uigore dicitur. unde dicimus uirides plan-
 tas quae nōdū aruerūt: et in uigore suo sunt: et quoniā in illis herbaceus color ē: eum etiam colorē uiri-
 dem dicimus. unde illud maronis. iam senior: sed cruda deo uiridisq; senectus. Aqua. a qua oīa sunt
 secundum T aletem: unde Vir. Oceanūq; patrē rerum nymphasq; sorores uel ab æqualitate subtrac-
 ta diphtongo: quoniā nisi externa ui impellatur æqualis semp maneat. Caput. quia omnes sensus capi-
 at. sed oīs origo et principiū cuiuscūq; rei caput ē: ergo ad caput aquae. i. ad fontem. Dicimus et per trā-
 slatiōē caput primā summā in pecunia. a qua scēnus aut alius quæstus sit ueluti rei principiū. unde
 alibi: Denas hic capitis mercedes exigit. sed et hanc candē sortē appellant. Lene. in tactū pprie di-
 cimus lene cuius contrarium est asperum. Demulcet lene: Asperum lædit. sed per translationē i gustu
 quod suaue est lene appellatur. Transfertur et ad animū ut mitē lenē dicamus. Est autē a græco uerbo
 λειγιω polio quia polita et leuigata corpora lenia sunt et tactum demulcent. Castra. ubicunq; mili-
 tes ad bellū congregati manent castra sunt. unde et de nauibus dixit Maro. Nos castra mouemus: qm̄
 in illis milites essent. sunt dicta castra quasi casta uel castrata: quia propter seueritatem priscæ militaris
 disciplinæ oīs in illis libido castrata esset. inde castrametari castra ponere. Lituo. sūt qui dicant lituū
 pprie esse genus tubæ ab robustiore parte incuruum. unde gracilior uox exiret et esse per onomato-
 piam dictum a tenui uoce lituum. Inde a similitudine formæ uirgam: qua augures in aere templum de-
 signabant: et qua reges lites dirimebant: lituum dixerunt. Alii uolunt lituum a principio esse dictam

Rates

Pauperiē

Pocula
Massici
Ve

Liptote

Aspnor
Aspnor nis

Dierum di
uisio

fasti
pro fasti
s. nuntij

Synedochē

Sternere

Arbuto

Viridis

Aqua

Caput

Lene

Castra

Lituo

uirgā regis a litibus dirimēdis: deinde p similitudinē formæ & genus tubæ & auguralē illā uirgā inde esse appellatā. Sonitus tubæ: tuba i tyrhēia reperta ē. unde Statius. Tyrreūsq; tubæ mugire per æquora clangor: auctor at tubæ Maletus siue Muleus dictus. Detestata. participiū deponētis passiue positū ut multa alia uidemus. Testari testimoniū perhibere. Itē testamētum condere quia in eo sit testatus qd uelit: itē alterius īplorato testimonio asserere Vir. Testor cara deos & te germana tuūq; dulce caput magicas in uitā accingier artes. Obtestari uehemēter rogare. Detestari nostro testimonio rem abominari.

Matribus. omnes bella detestantur præsertim matres: & quia ibecillioris sunt sexus: & quia uehementer filiis timēt. Dicitur autem mater: uel quia græce μήτηρ est: uel a materia quia in foetu materiam præbet. ut enī semen paternū pro artifice est: & formā præbet: sic mater sanguinem ex se præstat: ex quo factus format. Manet sub ioue frigido. Nec in hoc loco oblitus est oratorii artificii ad rem probandam noster poeta. Itaq; ut ostendat quanta sit in uenatore cupiditas uenandi: demonstrat & quibus uoluptatibus priuari patiatur: & quæ incommoda ultro subeat. Nam in saltibus pernoctans relinquit uxorem & eam quidē teneram & iuenculam: cum qua molliter cubare poterat: & tolerat nocturna frigora: tolerat labores cū feras ut sūt cerui: cursu insectetur: Tolerat pericula cum sæpe sauioribus congregiatur: ut apros uidemus. Venator immemor teneræ coniugis manet sub ioue frigido. exclamatio ex contrariis: cum tanta sit uenandi cupiditas ut non solum uenationē præponat innatæ uoluptati coniugii præsertim cum uxor tenera sit: proptereaq; amabilior: sed etiam obliuiscatur illius: magnum igitur est ut studio uenandi: quod non ita naturale est: omittat uoluptatem coniugii: ipsa natura homini insitam. Sed maius si uxor tenera sit. Maximum autem si ita omittat ut etiam obliuiscatur. Quid ergo dices si nō solum non omittat uoluptatem sed pro illa labores & pericula subeat. Manet. perdurat ut ostendat diuturnitatem temporis. Sub ioue fr. i. sub aere quia nullo tecto defensus sit. quod latini sub diuo dicūt: & manet eo tempore quo frigora sunt. De ioue plura alias. Interim intellige iouem pro aere accipi: nō nunq; pro igne & aere: alibi pro anima mundi: alibi pro ipso deo omnium conditore. Catulis. pro canibus posuit quibus in omni uenatione utimur. Fidelibus. quia natura homini fideles sunt: uel sagacibus uel silentium in inuestigando seruantibus. Cæterum catulos dicimus non solum canum filios: sed omnium quadrupedum: quibus unguis recurui sunt: ut leonis ursi lupi & similia: item in serpente catulos dicimus: pullos uero in equo & asino. item in omnibus auibus: ergo & pullum dicimus equi num sic columbinum & anserinum: sic pullos galinaceos. Sed in boue & elephanto uituli sunt. ex oue agni & capris hædi. posuit autem ceruam pro mitionibus. apros quos græci capros dicunt pro seuioribus. Marsus. species est pro genere: Marsi autem populi sunt a marsia Cyrces filia denominati a qua didicerunt serpentū moribus mederi: ut psylli i libya sunt iuxta. Plagas. Vir. Rhetia rara plagæ. quæ locū alii diuidūt: ut dicant rhetia maiora et plagas minora: quibus uidetur hic poeta alibi attestari. Ait enī. Hinc multa cane apros inobstātes plagas aut tramite leui rara tendit rhetia. Alii per diffinitionem dictū uolunt: ut sic plagæ quæ rhetia rara sūt. Alii dicunt plagas funes: quibus rhetia tendūt. Alii iter nodia i rhetib; quas maculas nūcupāt. Teretes. ex tereti filo. Teres enī longū rotundūq; simul dicim; m; uñ infra: teretesq; furas Dixerat diuersos diuersa studia sectari. Nūc ostendit se musis delectari: et sūmo artificio consiliū suū ut a principio ostendit cæteris præponit. Heredæ. i. poetica facultas quæ hederæ coronatur: proptereaq; dixit præmia doctarum frōtium. Est hederæ dicta quod parietib; arborib; q; hæreat et baccho consecrata: et quia bacchus poetis præest: iccirco poetæ illa coronātur. Vir. Hanc quoq; sine tempora circum Inter uidtrices hederā tibi serpere lauro. Et Propertius. Mi folia ex hederæ porridge bacche tua. Doctarū f. i. frōtiū doctoz; hoīnū: sic Maro. Scuta uirū galeasq; et fortia corpora uoluit id est corpora uirorū fortiū. Nec iniuria doctos appellat poetas. Nā etsi omnis in sua disciplina eruditus doctus iure habeatur: tamen nihil bono poeta doctius est: cum non solum ille humanas omnes doctrinas amplectatur: sed insuper diuino furore affletur. Frons dicitur qd oculis pforata sit. Diis mi. su. non per arrogantiam dicit se diis admisceri: sed tantam inde capere lætitiā: ut se deū putet. Cæterez recte dicimus diis quodāmodo admisceri poetas. Quia ut testimonio grauissimoz; philosophoz; in oratione quadā demonstrauius diuini sunt poetæ: et diuinos honores nonnulli affecti sunt: ut de lino et amphione memorant. Mege. ne. Secernit a uulgo et a grege idōtorū ut inter paucissimos enumerandus egregius sit poeta. Per nemus autē et nymphas et satyros indicat poetas frequentiam hominum refugere et solitudine delectari. Hoc idem ostendit luuenalis: cum desertis aganippes uallibus esuriens migraret in atria clio. Gelidum non ex noxiis: sed amœno frigore. Leues. saltando. De satyris autem et nymphis in sequentibus dicemus.

Euterpe cohibet: neue polymnia
Lelboum refugit tendere barbiton

ACRON. Euterpe. euterpe inuenit tybi-
as in quibus uox est et sonus. Nec polyhym-
nia una est ex musaz; numero. Vir. Alitum pe-
cudumq; genus. sic iste. Lelboum. Lelbos i
sula est. ergo a loco dicitur. lelboum pro-
pter alceum et sapho quos apud lesbum na-
a iiii

Testari

Mater

Diuis
CatuliPul-
VituliHædi
Plagæ

Hedera

frons

Alceus
Sapho

tos eē constat. aut ab eo lesbio qui primus fuit lyricus scriptor aut a perianthro rege cui primū Mercurius lyram ostendit. Barbitō. lyra maior organo similis sono. Alii dicunt latiorē partē lyrae. Quod si me. alludit si inquit possū lyra mea cantare fauorem musae id est si me receperis in numero lyricorum poetarū ad cælum uehar merito gloriae atq; uirtutis.

POR. Euterpe cohibet. ut si diceret si tñ musa n̄ denegāt mihi studiū cāt⁹ fui. Lesboum barbiton. Barbiton organi genus est ad modum lyrae. Lesboum autem dixit referens ad Alcæum & sapho lyricos poetas: quos in lesbio insula natos esse manifestum est. Lyricis uatibus. græcis utiq; intelligendum. Nā nō dum erant romani.

CHRI. Si neq; tybias euterpe cohibet. i. si musa quas per euterpem unā ex iis designat non prohibent me a tibia. i. a uersibus qui tybia cauuntur: quibus uerbis emendat si quid arrogātius de se dixisse uidebatur. q. d. q. miſcebitur diis arte poetica: si hoc sibi cōcedant musa ut non hoc suo artificio: sed deag dono prouenturum affirmet. non ergo sibi rē

Tibia

predaram arrogat: sed musis tribuit. Ergo & iudiciam amouet & attentionem q; res magna sit & beniuolentia quod in ea se laboraturum pollicetur: & docilitatem quod proponit circa quod uersetur: eodem tempore sibi conciliat. Tibiam uero dixere latini: quia principio cum simplex eēt ex ossē tibiae quod uel ceruis uel in gruius similibusq; auibus est: efficiebatur. uolunt autem inuentam in phrygia: sed nonnulli ab euterpe. Alii a marsia. Alii a mida. Alii marsiam simplicem. Midam uero duplicem inuenisse affirmāt. Alii Hyagrini primū tibiā inflasse referunt: deinde eius filium Marsiam instituisse. Plutarchus in libro de musica tam egregium inuentum non humanum uult esse sed diuinum idq; alcæi testimonio in apollinē refert. & tibiaram citharaeque musicam repperisse scribit. Anticles autem affirmat statuam illius quae i delo est dextera arcum tenere: sinistra gratias quae una lyram altera tibiā gerit: & quae in medio est syringa inflat: De euterpe & pol. deq; cæteris musis suo loco dicemus. Lesboum bar. egregium carmen & quae alcaeus Saphosq; egregii i lesbio poetae canere ad barbiton solebāt Barbitos lyra maior est organo similis: Cithara ut græci uolunt reperiō fuit apollo. ut hebraei Tubal ante diluuium noe. Fuit eius forma inuit. similis pectori humano. q. uti uox ex pectore sic ex illa cantus prodiret. unde nomē assumpsit. Diores enim pectus cithara dicunt: paulatim deinde plures eius fuerunt formae: ut psalteria: lyrae: chelices: barbitae: phanices: pertides: Indicae quae feruntur a duobus simul. Quod si me. magnifice de meo: nate modestissime de se loquitur. Non enim affirmat se uatem esse. Verum tanti iudicium meo: natis facit ut si ab eo uates esse lyricus iudicetur: cælum capite tangere possit. Et latenter uim pene diuinam illi attribuit quod iudicio suo poetam se fieri posse putet. Inferis uatibus ly. i. inuitis iter uates. Ab eo quod est infero inferui inferum. Nam de arboribus infero in seui inſitū dicimus. Sublimi fer. u. f. prouerbiū est: ut qui se foelicē putet capite cælum tangere dicat. Vulgo autē dicunt si hoc assequar digito tangam cælum: Sed altius intelligamus hoc eē dictum ut exprimeret quid sit poeta: nam cum et platonici et aristotelici poetam et infra deum et supra hominem esse uelint: hoc nunc uolunt exprimere cū dicat q; ita se a terra tollet: ut non penetret quidem cælum sed tamen tangat.

ACRON

Am satis terris niuis atq; diræ. Metrum sapphicū endecasyllabum tribus uersibus quod constat trocheis: spondeo: dactylo: et duobus trocheis. ita. Iam satis terris niuis atq; diræ. quartus Adoni⁹ dimeter ex dactylo et spondeo. ita. Terruit urbem. Iam satis terris niuis atq; diræ. Cui Caesaris mortē significat quo in senatu occiso plurimae tēpestates: niues et grandines fuerunt: quo tempore et inundatione tyberis dicitur Roma laborasse. q; propter Caesarem in honorem augusti caesaris ultoris eius uult factum uideri. Nam de ipso et Vir. Extinctum nymphae. c. f. d. et alibi. Ille etiam extincto miserratus Caesare romam. haec enim omnia. i. fulmina. grandinē. diluuii metum intelligi uult uindictam Caesaris fuisse. Diræ. a furiis tractū est: quae diræ dicuntur. ut Et diræ ultrices: et dirarum uerba nosco.

Rubenti de. omnes manubiae albae et nigrae esse dicuntur iouis rubra: et sanguinea. Sacras id est ad sacras arces id est templa deorum uel imperatorum. uel etiam sacras arces capitolium dicit.

Quod si me lyricis uatibus inferis
Sublimi feriam uertice sydera.

Ode secunda de laudibus octauiani.

Am satis terris niuis: atq; diræ
Grādinis misit pater: & rubētī

Dextera sacras iaculatus arces

Terruit urbem.

Terruit gentes: graue ne rediret

Sæculum pyrrhæ noua monstra quaestæ:

Omne cum protheus pecus agit altos

Visere montes:

Piscium & summa genus hæsit ulmo

Nota quæ sedes fuerat columbis

Et superiecto pauidæ natarunt

Aequore damæ

Barbytos
Cythara

psalteria

chelis

barbitae

phanices

pertides

indicae

psalteria

chelis

barbitae

phanices

pertides

indicae

psalteria

chelis

barbitae

phanices

pertides

indicae

Ter. ergo timere fecit gentes. Ne redi. sæc. pyr. pyrrhæ uxoris deucalionis: sub quibus fuit diluuiū. Noua. m. noua monstra dicit fuisse diluuium propter hoc quod sequitur genus piscium hæsit summa ulmo &c. Omne. c. p. Protheus heluarum marinarum pastor. hunc dicit marina armenta in montibus diluuiū pauisse de quo Vir. Immania cui⁹ armēta & turpes pascit sub gurgite focas Pecus. e. al. uise mon. omne animal præter hominem antiqui pecus dicebant. Hæ. ul. cōtraria in diluuiū cōtingisse dicit: ut in arboribus hærent pisces: siluestresq; damæ ī aquis natarent. quas Vir. masculino genere posuit. Cū canibus timidi uenient ad pocula damæ. diluuiū factū cum tantum parnasus emineret deucalion & pyrrha: quo modo repararetur genus humanum: apollinem consuluerunt. qui dū respondisset: ut iacularentur ossa matris: tunc cognouerunt terram esse matrem dictam. unde iaculante mox pyrrha lapides puellæ & deucalione mares nati sūt. Vidimus fl. aut turbidum: aut colore limi flauum ut: Verticibus rapidis & multa flauus harena. Retortis. aut propter turbines dixit retortis: aut ppter ea q̄ ī campos exibat nō solito alueo. ī maria constat ante uiolentia maris repulsū tyberim iūdasse. POR. iam satis terris niuis atq; diræ grandini misit pater. Post occisum Caiū Cæsarem quæ Cæsarius & Brutus aliq; cōiurati interfecerunt multa portenta sunt uisa: Tyberis. n. creuit ut prodigii loco haberetur. Hæc autē omnia uult uideri in ultionem occisi principis. & pœnam eorum qui bella ciuilia agere non desinebant. Quam inundationē tyberis ad periculum ruinarum alio; duxit solum. Sæculum pyrrhæ: Pyrrha quæstā ē noua mōstra accidisse mundo interitu generis humani. Piscium & summa genus hæsit ulmo. Leuiter in re tam atroci & piscium & palumborum meminit nisi q̄ hi excessus lyricis ccessi sūt. Et supiecto p. n. æ. d. Snperiecto æquore. i. super terras iacto: illa. f. diluuii inūdatione

In laudem hæc octauiani tendunt quem ut deum hortatur: ut afflicto ex diuturnis ciuilibus bellis imperio succurrat ostenditq; omnia quæ ponit prodigia in uindictam interfecti lulii cæsaris uenisse. Calamitates autem quæcūq; acciderint deorum iræ: pacationem uero & tranquillitatem illi esse attribuendam ueluti propitio deo. Nec ratione caret adulatio hæc: quoniam cum reliqui cæsares non nisi post mortem inter deos relati sunt: soli octauiano adhuc uiuētī aras & sacrificia. populus romanus posuit. Hinc ipse alibi: iurandasq; tuum per nomen ponimus aras. Et Vir. in primo georgicorum eum tāquā deum inuocat.

CHRI. iam satis. quia diu durarunt. Pathetica oratio: & statim a principio commouet commiserationem a diuturnitate temporis. Vehementer. n. mouemur cum diu quempiam in miseria fuisse intelligimus. Vnde achimenides apud Vir. Tertia cum lunæ se cornua lumine cōplent. Niuis atq; d. g. ponit niuem & grādinem pro rebus durissimis: ergo pathos a materia: ut cum Cicero queritur flammam ex lignis uiridibus factam ut fumo inclusus necaretur. Vir. At pater omnipotens densa inter nubila telum contorsit. Hæc autem cum ueniunt: calamitatem aliquā portendere solent: ut hic ante ciuile bellum: et priscis temporibus ante bellum primum punicum a deo exundauit tyberis ut et primo ipse tu multa in urbe ædificia deiiceret et mox illo stagnante plura corrupta ruerint: et adeo nubilosus annus quo Cæsar perit: perdurauit: ut nullæ fruges ad maturitatem pductæ fuerint. Nix gignitur ex uapore frigido et humido in medio aeris interstitio a mediocri frigido in nubis corpore cōgelato Est minus hoc frigus quo generatur nix q̄ quo generatur grando: quia habet admixtum aliquid de calore: qui ī nubis substantia inclusus nec statim a frigore uictus niuis substantiam rarefacit et mollem reddit: tandemq; præualente frigore albescit. Ait autem Aristoteles quod propter debilitatem frigus a calore frangitur in partes latas. Caliditas. n. admixta nubibus niuosis non finit illam densari ut grandinem: unde modico calore liquefcit. Niuis est secundum albertum: ut malas herbas enecet: bonas alat. Nam constringit terræ meatus. Vnde calore ad interiora reuocato attrahitur humor ad radices. Grandinis grando dicitur uel quia granis contineatur: uel quia grandior sit. Est autem secundum Aristotelē stilla pluuiæ frigiditatis: uentiq; uigore in aere congelata. Fit ex uapore frigido humentiq; qui ad interiora nubis fricetur compressus a calore circūstante. Frigus. n. aeris calorem fugiens interiora nubis petit: seq; condensando maiori ut insurgit propterea q; uaporem in nube deprehensum constringere ualeat: et in duritiem conuertere. Quæ causa est: ut minus in hyeme grādo gignatur q̄ in æstate. Virtus. n. frigoris q̄ impellente calore in æstate in unum cogitur: per hiemem uero toto aere diffunditur. Vnde in ualidior disuncta insurgit. Addit Aristoteles illam gigni longe a terra: Hinc longiori spatio per aerem reuoluta facile rotundatur et assiduo attritu minuitur. Quod si in uiciniori parte aeris gignatur: quia ad paruum spatium fertur et maior et minus rotunda cadit. Frequentius autē in die ubi calor intensior est q̄ in nocte oritur grando. Diræ. quia ex deorum ira prouenerit. Pater. iuppiter: quæ patrem hominūq; atq; deorū poetæ appellāt. Recte autē illi attribuūt huiuscemōi oīa q̄ ignis aerisq; ui gignūt quoniam ut iuno p aqua terraq; capitur: quæ elementa patiuntur: propterea quæ forma est iuno: sic iuppiter ætheris aerisq; symbolum continet. Hæc autem agunt unde marem uolunt iouem. Dicuntur hi fratres propter cognationem quæ est in elementis. Incunt insuper coniugium: quoniam ex ui actiua iouis: id est superiorum et passiuæ lunonis: id est inferiorū elementorum cuncta gignuntur. Ru

Achumenides

Nix

Grando

Iuppiter p
omne tms

CARMINVM

Fulmen

benti ut alludere t a d naturā fulminis ex igne rubentis. Fulmen est uapor ignitus: compactus: & solidus impetuose cadēs. Gignitur ex uapore grosso ex contrariis & diuersis composito uehementi calore inflāmato: & uentorum nubiumq; concussione impulso: & quasi lapis igneus de cōcauitate nubis deorsum per uiolētiam pulso. Raro cadit in frigidissima hyeme: quia propter frigus uapor i aere nō gignit. Raro etiā in uehemēti aestate: quia propter siccitatem & subtilitatem aeris uapores in nubibus non aggantur: sed a calore consumuntur. In uere autem & autumnō uapores multi eleuantur & condensant & ignescunt. Refert Aristoteles tria esse genera fulminum. Vnum quod adurit: alterū quod quia humidius non urit: sed quod tāgit in nigredinē uertit. Tertium est clarū & mirā naturā. Nam uinū effudit intactis uasis. Aliquando fracto uase ita ostupescit uinum: ut per tres dies nō fluat. Aurum i saccis & uasa argentea i capsulis ita liquefacit: ut sacculi capsulaeq; integrā maneant. Comburit manum chyroteca intacta manente. Immo totum hominem in cinerem cōuertit i tegris uestimētis. Martia romana mulier grauida i cta fulmīe partu exanimato illāsa pmanfit: propter hāc triplicem naturā trifulcum illud finxerūt poetā. In calidissimis regionibus raro sunt: quia in eis parum humor ualet. Item in frigidissimis q in eis calor cito extinguitur. Tuscorum litterā ut tradit plinius nouē deos emittere fulmina dixerunt: eaq; esse undecim generum. Sed iouem tria emittere. Romani duo tantum statuerunt diurna quā ioui nocturna q sumano tribuunt. De sumano meminit plautus. Sacras arces. tēpla: q cū publica sint publicū malum portēdūt. Hoc saepe apud Liuiū notatū ē. Gētes. pro familia capimus ut de gente corne li: hinc gētiles. Hic etiā gētiles. i. agnati. Dicimus itē gētes: nationes. Vir. Quas gētes italū quas nō oraue ris urbes. Sed etiā hoc nomē ad bruta trāssert. Vnde homerus μῆναι ὅντων πολλὰ. i. mūsarū gentes multas. Hunc imitatus Vir. dixit de apibus. Cū gētis adultos educūt fortis. Christiani autē gētes apellāt oēs externos. i. qui nō sunt ciues diuinā ciuitatis: sed alieni a christiana fide. Hos ergo gentiles dicunt.

Gens

Gentiles

Graue

Terruit gētes. quasi omnes populos. Graue. molestū. Graue. n. ponderosum significat. Inde p translationē dicimus rem grauem: quā animo molesta est. luuenalis. iam grauis es nobis: & semper emungeris exi. itē amarum: Lucretius. Abrotanosq; graues & tristia cētaurea. Dicimus contra grauem uirum qui auctoritate & prudētia ualeat: qui cū cta mature: & cum actiōe exacta faciat. Vir. Tum pietate grauem: ac meritis si forte uirum quem: Dicimus grauidum. Vir. Marte grauis geminum partu dabit ilia prolem. Sæculum. pro ætate ponitur a sequendo dictum. Nam ut in flumine fluctum fluctus sequitur: sic in cursu temporis ætas atātē impellit. Videturq; maxime esse centum annorum spatium. Nam ludi sæculares romæ centesimo quoq; anno celebrabātur. Ethrusci autē secundū Censorinū ad Cereliū ab ostēto i aliud ostentum producebatur: ergo nō paria erant apud illos sæcula. Pyrrhæ. Ferunt fabulæ iouem scelera hoīum exploraturū i terram descendisse: & sub forma humana i hospitiiū a lycaone arcadiæ rege susceptum: subiq; hospitem quem rex iteremerat epulādum positum: iratumq; iouem regem i lupum mutasse. Ac postremo cum uniuersos mortales summis flagitiis inquinatos cerneret. diluuiō illos perdidisse exceptis deucalione: & pyrrha eius uxore: atq; patruēle. isti ergo soli ex uniuerso hominum genere relictī a themidis oraculo acceperūt posse ab illis reparari humanum genus si ossa materna post tergum iacerent. illi pro matre terram accipientes: & pro ossibus terræ lapides: eos iacerunt. Atq; ita iacti a deucalione in mares: iacti a pyrrha in fœminas conuersi sunt: Timebant igitur hoc tempore: ne diluuium illud rediret Diluuium deucalionis fuit: ut ait Varro: regnante athenis crimao qui cecropi successit: ut autem placet Eusebio & Hieronymo nondum defuncto cecrope. Tempore autē cecropis: Moyses populum ex ægypto eduxit. Fuit autē hoc diluuium anno mundi circiter septuagesimū septimum supra tria millia & sexcentos: sed nō peruenit ad ægyptum usq;. Maxime autem occupauit thessaliam: ubi regnauit deucalion & loca uicina. Itaq; non fuit uniuersale: ut diluuium factū sub Noe. Origo autem huius familiæ fluxit a titane calī & uestæ filio. Ex hoc enim natus est lapetus & ex lapeto prometheus & epimetheus. Prometheus deucalionem genuit. Epimetheus pyrrham Cū igitur deucalion homines qui ob diluuium ad montana confugerant: & ritu serino uiuebant descēdere in loca culta persuasisset: & ad ciuile uitam traduxisset: iuenit locū fabula: ut ille iactu suo. i. ui uerboz lapides. i. duros & effratos moratales i homines. i. in mitiorē naturā hoīs cōuerteret. Noua. a græco illi. n. νῶς dicunt. Sed etiā nouū magnum: & admirabile. Vir. pollio & ipse facit noua carmina. Monstra. monstis: & portentis & reliquis ad futurorum presētiam spectantibus aliū locū instituiamus. Quæstæ. ab eo quod est queror sine dyphtōgo unde querela. quæro autem diphtōga: unde quæstus lucrum. Protheus deus marinus secundū Theodōtium oceani & Tethyos filius uates fuit. Quem & Homerus ab Agamenone. Vir. ab Aristeo futura prædicere coactum scribit. Erat eius natura: ut uolēs nunq; diceret: Coactus autē in uaria monstra se conuertens hoīesq; illudens diffugiebat. Quam rem maro in quarto georgicorum mirifice describit. Hunc diuus Hieronymus pro mēdacio poni credit. Nos in eo loco cēsuimus poni pro uero uariis mendaciis testō & quod nisi ui ingenii adhibita tot uerisimilibus inuolutū quæ omnia falsa sunt: dignosci nequeat. Vertitur ergo protheus in uaria monstra: quia latēs est ueritas. et dum pro illa multa se nobis uerisimilia offerat: in mōstra inducūt. Hūc ex pallene urbe natū in ægypto regnasse refert Ser. Fingitur neptūni pastor: et eius armenta q ex mōstrosis sunt piscibus: nutrire. P

genera fulminis

Sæculū

Pyrrha

fabula lixoris

Homus

Protheus

Quæstæ
cū dyphtōgo
2 sū dyphtōgo

cus armēta itelligit. Ceterū pecusteste Ser. oē aīal est quod hūana effigie caert. Hinc maro de fucis dixit. Ignauū fucus pecus a psepibus arcēt. Est autē hoc pecus ris. Vir. Formosi pecoris cultos. s. ipse. Item hoc pecuare. Persius. Findor ut archadiæ. p. r. c. Itē hoc pecu & in plurari pecua. Inde pecuarii a pecore colēdo. Cicero pro deiotaro rege: ut nō solum tetrarcha nobilis: sed ēt optimus pater familias & diligētissimus agricola: atq; pecuarius haberet. Sed ut. ad poetā uersus redeam: tota hęc descriptō ex tāta rerum inuersione magnā mouet cōmiseratōem cū animātia non solū uictus sed & sedibus a natura datis diluuiū priuarētur. Hæsit. i. præstitit: ut ostendat iundationē diurnā fuisse. Inde dicimus hære re dubitare: quia qui in ratiocinando dubitat: cōsistit: neq; procedit ad ulteriora. Est ēt hære niti. Vir. Hærent parietib⁹ scalæ. Dicit itē hære res: quæ aliquo impediēto prohibita discedere nequit: sic aties rhetibus hærent: & naues uadosis locis. Vmo. pro omni arbore. Dama. animal ē non multum a capreolo dissimile. Aequore supiecto. quia mare occupauerat terram: quam suam esse oportebat

Pecus

Pecuarij

Hærent

Dama

Vidimus flauum tyberim retortis
Littore ethrusco uiolenter undis
Ira deiectum monumenta regis

Templaq; uestæ:

Ilia dum se nimium querenti
Iactat ultorem uagus & sinistra
Labitur ripa ioue non probante

Vxorius amnis.

Audiet ciues acuisse ferrum:

Quo graues persæ melius perirent:

Audiet pugnas uitio parentum

Rara iuuentus.

Quem uocet diuum populus ruentis

Imperi rebus: prece qua fatigent

Virgines sanctæ minus audientem

Carmina uestam.

Cui dabit partes scelus expiandi

Iuppiter: tandem uenias precamur

Nube candenti humeros amictus

Augur apollo

dicat superos pro tali scelere uota humani generis spreuisse. Fatigent. instāter & impense rogent: ut: diuosq; in uota fatigent. Minus audientem. hymnos & preces non audientem p. supplicantiū ī pietate.

Cui dabit partes. i. cui. deoz dabit iuppiter potestātē delendi malū quod patrauit pars romanorū: nō n. oēs cōsenserūt ī morte cæsaris. Iuppiter. iouis mite nomē est nec aliquid p. se lædens. Lu. Nā mitis ī alto. iuppiter. Nube cadēti. melius cadēti nube. quā cadētis humeros. Amictus. cādēdis nubibus uelatus: & q. uider ī poi: t. amicti. n. dii nequeūt cōspici. Augur Apollo. augustū q. se apollinis filiū uolebat uideri aut ppter troianū genus de ueneris stirpe: ut ē: hūc tu olī cælo spoliis oriētis honustum accipies.

POR. Flauū tyberim. Sic etiam Vir. Vorticibus rapidis & multa flauus harena. Ire deiectum monumenta regis. Monumentum non tantum sepulchrum dicitur: sed omne quicquid memoriam testatur: Regiam ergo Numæ pompili signat. Littore ethrusco uiolenter undis. Constat uiolentia maris repulsum tyberim redundare & solitum effundi per ripas suas. Quod hic nūc mōstrofe factū dicit. Littus aut ethruscū tyrreni. i. tusci maris. Repulsū tyberim ī littus accipit: qd tyberis exit. Ioue non pbāte. q. terreri Iuppiter iusserit po. nō perire. Ilia dū se nimū querēti iactat ultore uagus. Ilia auctore Ennio ī amnē tyberim iussu Amulii regis albanorū p. cipitata ē. Antea. n. Annieni mīmonio iuncta: atq; hic oquit quasi tyberi potius nupserit. Querēti at Ilia cādēdem Cæsaris intelligēdū. Audiet ciues acuisse ferrum. acuisse ferrum ac uisus est transit. sic itelligendum. Itaq; audiet rara iuuentus maiores acuisse suos ferrum.

ACRON. Ethrusco. i. tyrrenho quo influ it tyberis. Monumenta. regiam dixit: locus est ergo in quo Numa pompilius habitauit uestē habens regiam. Cicero de eodem loco: nuper me ad regiam pene confecit. Regis. numæ Pom. qui seditionē abstulit & religionis cultū adhibuit. Tēplaq; uestæ. quia dicebatur tyberis per rostra ante habuisse meatum: quæ tēplo uestæ iungūtur. Ilia. matri romuli uxori suæ. Querenti. querelas apud se deponenti de morte Cæsaris hominis suæ originis. Vagus. nō recto meatu fluens: qui extra alueum erraret. Et sinistra. aut infesta: aut ibi qua magis prona est ciuitas quā redundare cupiebat.

Ioue nō. p. nō permittēte. Vxorius amnis. diuersæ de ilia poetarum opiniones sūt: nam ilia mater fuit romuli quem ex marte suscepit: quæ mortua sepulta ad ripam anienis fluii dicit: qui in tyberim cadit: & quia abūdā aquis anio cineres ilia in tyberim deduxit: ita dicta est ilia tyberi nupuisse. & ideo dixit uxori us amnis: qui se ad eius querelam iactaret ultorem. Alii dicūt quod ipsa ilia anieni nupserit: Nam poetæ multi hoc sentiunt: sed Horatius ut tyberi det causas irascendi: tyberis magis dixit uxore. uxorius enim dicitur uxori deditus ut Vir. Pulchramq; uxorius urbē extruis. Audiet. p. pugnas ex morte cæsaris ī posteros deditas dicit per bella ciuilia: Nam Augustus percussoreseius usq; ad ægyptum persecutus ē. Quem uocet diuum. aduersos

Ilia

Uxorius

Monumētū

Quē uocet diuī populū ruentis imperi. Iterum αὐτοῦ τῶς transit: & fere morem hunc habet sine cōiunctōibus transeundi. Caterū subaudienda hic est coniunctio ergo. sic. n. sit plarūq; ergo quem uocet diuum populus: Nō pugnans parentum: sed uitio parentum. Rara iuuentus. quia in bellis ciuilibus sub Cæsare & Pōpeio: deinde sub Aug. & Cassio atq; Bruto romani seipsi cōfecerunt. Minus au. car. ue. Offensam scilicet scelere eorū q; Cæsarem occiderunt. Tandem uenias precamur nube candenti humeros amictus. Conuersus ad Apollinem qui aetiaco bello Antonium oppressit.

CHRI. Vidimus. excitatur cōniseratio a re uisā in rebus. n. aduersis: ut docet Cicero duriora quāq; sunt: quā uidemus: q̄ quā audimus. Vir. Quāq; ipse miserrima uidi: & quorum pars magna fui. Et de pallante. Ipse caput niuei fultum palātis: & ora & uidi. Flauum. uel tūc flauum quia diluuiū auctus cenulentus flueret: uel epithetum est perpetuū huius fluminis quia citato fluens cursu raro limpidus apparet. Vir. Verticibus rapidis & multa flauus harena. Tyberis siue tyberinus in etruria nascitur ex apennino supra casentinatem agrum. Nec procul a nostro arno: primo tusciam ab umbria diuidit: deinde multis relictis urbibus romam influit: & tandem mare tyrrhenum ingreditur olim albula dictus ē: deinde tybris a tybri antiquissimo rege ethruscorū qui piraticam exercens circa ea loca periiit: Alii uolunt tyberim hunc nō tuscorū: sed aboriginum fuisse regem: alii albanorum. Sunt postremo qui referant syracusāos quandoq; athenienses siciliam infestantes bello superasse: multosq; e praelio captiuos abduxisse illosq; ad eorum contumeliam circa syracusas fossam ingentem ducere: & illam fluuiū deriuare coegisse: atq; ipsam fossam ὕβρις. i. contumeliam appellasse: Deinde sequentibus temporibus ut etiam meminit maro: coloniā in italiam duxisse: & loca uicina fluuiū habitasse: & a fossa suā patrie illum bybrim primo: deinde mutata haspiratione in. t. tybrim nūcupasse. Est præterea apud romanos uocatus rumon: quasi ripas ruminans. Itē terentus a terendo. Retortis undis. quia uiolentia maris repulsus uibem inundauit. Item retortis uel quia per tramites uel quia per agros exiret. Est ergo sententia secundū acronem: q; ipse rueret in templa uestæ cū undis retortis a littore ethrusco. i. a mari ethrusco. i. tyrrheno in quod egreditur. Littus terra est q̄ ab aqua tangitur secundum Ciceronem in topicis. Ait aut sceuola ita dici: uel q; ad eam aquam alludat: uel q; alluitur: uel q; aqua illic eliditur. Donatus autem ait: littus aliquando significat spatiū circa aram: a litando quia ibi litatur. Afiertq; illud ex marone. lacet ignens littore truncus. Acron uero eadem auctoritate nixus camporum extremitatē littus esse in eo loco uult. Ego autē iccirco a marone illic littus positum puto: quia uoluit alludere corpori Pompei in alexandrinio littore sine capite iacenti. Est igitur littus de mari dictū ripa flumīe. Ouidius. Cāpoq; recepti liberioris aquæ p ripis littora pulsāt. Rupes autē ī mōtib⁹ dicim⁹. Vir. Dumosa de rupe pcul pēdes uidebo

Monumēta regis. regia numæ: Nā regia numæ olim erat ubi deinde fuit uestæ templum. Templaq; uestæ. referūt annales per rostra quā templo uestæ uicina sūt: meatum tyberim habuisse. Iliā. fuit hac numitoris albanorum regis filia: sed Amulius numitore fratre a regno pulso: illam uestæ consecrauit nequa inde proles oriretur. illa tamē ex marte grauida facta: remū romulumq; peperit: quos Amulius in tyberim proici iussit. Sed qui detulerūt cum aucto flumine ex imbris ad iustum cursum deuenire nō possent: in uado reliquerunt: ubi postea ficus ruminalis fuit. Ibiq; a lupa nutriti sunt: donec a fauulo pastore tollerent. a quo laurētia uxori nutriendi dati sūt. Hi cū adolēissent amulium pepulerūt & numitorem in regnū restituerunt. Addunt fabulæ tyberim iliā in uxorem accepisse. Hanc igitur ob cādem cāsarisse afflictatē solatur maritus flumini minaturq; & tēpla uestæ & regiā numæ in ultionem cādis deiecturū. Vel minas tēplo uestæ: qm̄ illa dea sibi iam enixæ irata fuerat. Vestæ. de hac dea ne omnia in unum congeramus: commodius paulo infra dicemus. Sinistra. infensa: uel quia illi currenti a sinistra est urbs. loue nō probante. quia terreri iuppiter uoluit populū non perire. Vxorius. i. n. mis uxori deditus. Virgil. Pulchrāq; uxorius urbē extruit. Audiet ciues. oratio pathetica & commiserationis cōciliatrix: proptereaq; concisa & abrupta. Narrauit prodigia: quibus bella ciuilia ī ultionē cāsarī protendebantur. Nunc ostendit ex infrequentia populi quanta strages ciuilis fuerit: quā tamē ex deorū ira: nō octauiani crudelitate prouenerit. Postremo addit octauianum rebus humanis auxilium esse latū. Cōpone igit. iuuentus. quasi posteritas nostra. Rara. i. ifrequens uitio parētum suorum qui in praeliis maiorem partē ciuū trucidarunt. Audiet. cū quæret causā quare ita rara sūt. Ciues. q. d. illos ad quos ultio non cādes pertinebat. Acuisse ferrū. i. arma: ut sit itellectio. Acuisse ferrum: gessit se bellum ī quo ferrum acuit. Posuit. n. quod procedit p eo quod sequit. Quo. g. pe. m. pe. Grauis uituperatio: impia. n. res est ciuē in ciuē arma uertere. Sed magis impia si hostes potentes imminētesq; repellendi sint. Bis. n. patria læditur: & q; ciuis sibi adimitur: & q; irruptio hostilis nō repellit. Est autē repetitio audit t audiet: qui color grauitatē semper & auctoritatē orationi affert. Itē expolitio ut diutius immoret in re grauissima. Nā cū dixisset ciues acuisse ferrū: addidit audiet pugnās. Potest etiam dici iterpretatio: nā cum dicit. Audiet ciues acuisse ferrum. interpretatur. id cū addat Audiet. p. Graues. noxiū: Quanta ergo impietas est: imo crudelitas ē quo tpe hostes: & hi quidem potētes iminēt īperio perdere uires patriæ: quibus illa hostē repressisset. Hūc locū mirifice explet Lucanus ī principio suæ pharsaliæ Quis furor o ciues: quā tauta licentia ferri Gentibus inuisis latū præbere cruorē. Cūq; superba foret

Tyberis

Rumon

Littus

Iliā

Lucanus

babilon spolianda tropheis A ueroniis: umbraque erraret crassus iusta. Persæ. pro parthis posuit: cum qui bus tunc ambiguum erat certamen crasso cum filio & omni exercitu ab illis casu. Rara iuuentus. Iuuentus iuuentus est ipsa turba iuuenum. Iuuenta est ætas iuuenilis. Iuuentas iuuentatis dea iuuenum. Rara. quia assidue cadibus defecerat populus romanus. Quæ uocet diuum. subintellige ergo. Habet autem maximam uim hæc addubitatio. quod nullum restare cum omnes irati sint. Ex quo necessarium ostendit esse ad solum octauianum conuertendas preces. Diuum. in accusatio potest esse: sed plenius diuum pro diuorum. Dicunt proprie deos qui sua natura cælestes immortalesque sunt: diuos autem qui ex mortalibus ad diuinitatem sunt assumpti. Sed abutuntur poetæ notioribus. Quæ prece. quibus hymnis: quibus sacris. Raro hoc nomen in singulari positum inuenimus. In nominatio autem nunquam. Fatigetur. fatigare dicimus: cum quod gratia & ratione non impetramus: importunitate extorquere conamur. Virgines sanctæ. magna ira uestæ ostenditur: cum ne a uirginibus quidem quæ sibi sanctæ sunt. id est. consecratæ: non flectitur. Virgo ea dicitur: quæ incorrupta est & adhuc uirum non cognouit. Unde interrogatus Cicero cur sexagenarius uirginem uxorem duceret: cras inquit mulier erit. Sed & quandoque uirgo: quoniam a uiridiori etate dicitur: pro iuuentula capitur simpliciter: quauis etiam corrupta sit. Sic maro. Ah uirgo infelix tu nunc in motibus eras: cum loquatur de pasiphae iam corrupta. Sanctæ. deo dicatæ. Sanctum enim secundum Trebatium idem est quod sacrum & religiosum: ut sanctos restinguere fontibus ignes. Item tuque o sanctissima uates præscia uenturi. Aliquando etiam sanctum castum & incorruptum. Virgilius: Tuque o sanctissima coniunx foelix morte tua: & alibi sancta ad uos anima atque istius inscia culpæ.

Carmina. hymnos & laudes. Est. n. carmen uersus a canendo dictum: & dicimus carmen de uno tantum uersu Vir. & re carmine signo. Aeneas hæc de danais uictoribus arma. Aliquando de pluribus. Idem in buco. Et tumulum facite: tumulo superadde carmen. Daphnis ego in siluis hinc usque ad sidera notus: Formosi custos pecoris formosior ipse. Aliquando totum opus dicimus carmen: ut carmen bucolicum. Vestæ. saturni & opis filia fabulantur. Ouid. Semine saturni tertia uesta fuit. Hæc dea numen troianum fuit: & ab aenea in italiam uectum & primo albæ illi templum dicatum est. Iuue. Et uestæ colit alba minor. Inde & numæ templum habuit: quæ prius fuerat numæ regia. Hanc unam ex penatibus putarunt: uel saltem illorum comitem. Unde teste Macrobio consules & dictatores cum consulatum inibant lauini pariter sacrificabant uestæ & penatibus: proptereaque Virgilianus hestor cum dixisset: Sacra suosque tibi commendat troia penates: paulo infra uestam ponit. Sic ait: Et manibus uictas: uestaque potentem: æternumque adytis effert penetralibus ignem. Cicero in li. de natura deorum scribit uestam ab hestia graeco uerbo dici: uimque eius ad aras focosque pertinere proptereaque quoniam illa sit custos rerum intimarum omnem precationem & sacrificeationem extremam esse. Ouid. illam modo ignem esse uult dicere. Nil aliud uestæ quam uiuam intellige flammam. Nullaque de flamma semina nata uides. Modo terram: ut illud. Sic cæssa perit: quia quam uiolauerit uilla conditur est tellus: uestaque nomen idem. Diodorus siculus scribit uestam domorum constructionem inuenisse: propterea institutum ut in omnibus domibus colatur. Plato autem in phedro per anigma ita loquitur. Magnus rex citas allatum currum incedit exornas cuncta ac dispones: Et postremo demonstrat quod ceteri dii currum sequuntur: sola autem uesta domi manet: pro quod intelligit uestam terram esse: & ignem inclusum terræ: quæ quidem immobilis est. Dicta autem est uesta siue a graeca dictione mutata. h. in. u. uel quod uariis plantis uestiatur. Dicunt illam adamatam fuisse a priapo: qui uim seminale significat: ut intelligatur nihil terram produciatur sine ui seminali. Verum quoniam ignem ipsum terrenum quodque significat qui nihil gignit: idcirco uirgo dicitur: & uirgines illi dedicantur: quas uestales appellat. In eiusque templo ignis perpetuus seruatur: qui tantum calidis martis singulis annis renouabatur. Omnis autem uirgo uestalis amata dicebatur: quoniam illi quæ prima in eo sacerdotio instituta est: amata nomen fuit. Dicebatur preterea capta quoniam capiebat a pontifice de manu patris: et tam bello capta potestate egrediebatur. Virgine uero capi aut sex annis minore: aut decem maiore fas non fuit. Neque capi poterat quæ lingua debilis esset: sensus uero auri diminuta: aut aliqua corporis labe insignita. Item cuius parentes alter amboue seruitutem seruissent: aut fuissent in negotiis sordidis uersati. Sunt qui addant non fuisse fas eam capi: quæ in italia non haberet domicilium. Virgo uestalis simul ac capta est & in atrium uestæ deducta & pontificibus tradita: statim sine emancipatione ex patria potestate exit: & ius testamenti eodem die adipiscitur. Prima autem capta fuisse uidetur a numa pompilio. Erant autem pontificis uerba in capiendone ut sacerdotem uestalem: quæ sacra faciat quæ iussi & sacerdotem uestalem facere pro populo quirilibusue quæ optima lege sunt: ita te amata capio. Cui dabit partes expiandi scelus. cui tarde hanc prouintiam expiandi di. id est. purgandi scelus. Tandem uenias. post diuturnas calamitates. Venias. quod. faueas: quia suo aduentu & presentia fauent dii. Vir. Nec tam presentes alibi cognoscere diuos. Prasætes. id est. fauētes. Facit autem petitionem iustam: nam ueniam merentur: qui tam diu poenas luerunt. Mouet itidem commiserationem a diuturnitate erumnarum: sic Vir. Quædas finem rex magna laborum. Amictus humeros. Sinedochè est. id est. habens humeros amictos nube. Est. n. amictio. id est. amictus. Candentes. differt candidus ab albo. Albus. n. caret splendore candens uero ita albus est ut etiam splendeat: dictum a candore ferri. Humeri autem sunt a quibus dependet brachia: ueroi graece dicuntur. Eorum latitudo robur & prudentiam indicat: ii etiam armis dicuntur: unde arma nostra superiora ab his sustentantur: inferiora inde pendent. Armilla ornamenta quæ ab armis pendent. Au-

3 iuuentus
3 iu uita
3 iu uita

Dei
Diui

fatigari

Virgo

Sanctum

Carmen

Vestæ

Vestales

Candidus
Albus
Humeros

CARMINVM

gur: cōgruū epithetū soli cū ipse uaticiniis præsitet: sed de auguribus alio loco. Meminit autē a pollinis quoniā hic deus ī plio adiacō octauiano fauissē dictiur. Vir. Actius hęc cernēs arcū tendebat apollo: & propertius Dixerat & pharetræ pondus cōsumit in arcus: proxima post arcus cæsaris hasta fuit

Erycina

ACRON. Erycina ridēs. erycina uen⁹ ab eryce: in quo maxime colitur dicta. Vir. Erycino in uertice sedes fūdatu ueneri idaliæ: sed ueneris numē non usq; adeo mite esse solet: nam irata solis filias persecuta est. Siue negleciū. siue quia cæsarem occidi passus est. siue quia postea in ultione eius bellū ciuile fieri permisit. Et nepotes. romanos dixit propter Romulū. Respicis auctor. Mars auctor per iliam & Romulū. Vir. Vertice cristæ & pater ipse suo superū iā signat honore. Ludo. ludū martis dixit bella ciuila cuius ludus ī praeliis ē. Quē iuuat. martē. n. & bellicus clamor: & splendentia tela delectant: ut iuuat ire & dōrica castra: desertosq; uidet locos. Et mauri. maug abusiue posuit pro quocunq; hoste. Siue mutata. i. f. mercuriū: dicit: siue quia ī diuersas potestates trāsfigurari cōsueuit: siue quia uult eū augusto per troianos parentē uideri. Vir. At maiā auditis si quicquā credimus atlas. Et uenias precamur a superioribus ubiq; subaudis. Almā. ne almā fili⁹ cupido putaret: iō dixit fili⁹ maiæ: ut mercuriū ostēderet. Vir. hęc ait: & maiā genitū demittit ab alto. Serus i. c. ac si diceret diu uiuas romanis & tarde diu⁹ fias. Iniquū. iratū idignatē peccatis nris & ppter hoc nos fugientem. Princeps iuxta morē principū: qui patres patriæ dicuntur. Medos. parthos: a quibus Crassus occisus est quo pereunte ortū est bellū ciuile. Lucanus de eodē: Vmbraq; erraret crassus inulta.

POR. Siue tu mauis erycina ri. Quam iocus circūuolat & cupido. Potest & ridēs iocus & erycina ridens accipi. id est homericū erycina ridens. secundum illud $\pi\lambda\omicron\mu\eta\delta\lambda\iota\sigma\tau\alpha\phi\rho\delta\lambda\iota\tau\eta$.

Siue neglectum genus & nepotes. Ad martē hoc pertinet quem inuidiose arguit genus suum: id ē romanos neglexisse quod passus sit eos bello ciuili uastari. Heu nimis longo faciate ludo. Ludo pro bello posuit. hic enim uidet ludus eē Martis. Acer & mauri peditis cruētū uultus ī hostem. Mauri pro cuiuslibet accipe bellicosæ gentis. Speciem enim pro genere posuit. Siue mutata iuuenem figura. Adulatur augusto: mercuriū eum esse dicens.

Serus ī cælum redeas. Suauiter optat augusto ut diu uiuat. Neue te nostris uitis iniquū ocior aura. Bene hęc dicitur: quia ad mercuriū uidetur loqui: qui uoluerat deus: simul eleganter & illud oblique optat ut post excessum augustus diuus factus recipiatur in cælum. Nostris uitis. id utrum ad bella ciuilia referens ait: an latius ex hoc itelligitur. Ocior aura tollat. pro ocior tollat $\sigma\chi\eta\mu\alpha\upsilon\pi\alpha\lambda\lambda\alpha\gamma\eta$.

CHRI. Erycina. uenus q̄ in erycino mōte siciliæ religiosissime colebatur. Scribit at Diodorus siculus Butē regē siciliæ ex uenere erycē filiū subtulisse. Hic uero ob genus maternū ī maxima gloria habitus urbē cōdidit ī alto loco a se denominatā: eiusque ī arce tēplū ueneri matri posuit multis donariis ornatū. Hinc uenus erycina dicitur: mōti quoq; in cuius uertice mōs ē: idē est nomē. Vir. tñ in laudem æneæ hystoriā peruertēs ab ænea conditū fingit his uersibus. Tunc uicina astris erycino ī uertice sedes Fundatur ueneri idaliæ. Ridēs. epithetū conueniēs: quod & Homerus illi tribuit: & Lucretius de illa tibi uidet æquora pōti. Neq; erat postponēda uenus quādoquidē Iuliorum familia ab ænea sunt ueneris filio. Vir. Ecce dionei processit cæsaris astrū: Dionei. n. dixit a dione ueneris matre. locus autem & amor conuenientissime sunt ueneris comites. Nam sine his nihil potest uenus. Proptereaq; ita illā iducit Maro cupidinē alloquentē ut dicat. Nate meæ uires: mea magna potentia solus. Volat circum. aliusit ad formā cupidinis. Alatus. n. pingit. unde Propertius. Idē non frustra uentosas addidit alas. Fecit & humano corde uolare deū. Siue neglectū. g. & n. Neglectū uel quia extingui cæsare passus est

Erycina

Siue tu mauis erycina ridens:

Quam iocus circūuolat: & cupido

Siue neglectum genus & nepotes

Respicis auctor.

Heu nimis longo faciate ludo:

Quem iuuat clamor: galeaq; leues:

Acer & mauri peditis cruentum

Vultus in hostem.

Siue mutata iuuenem figura

Ales in terris imitatis almæ

Filius maiæ patiens uocari

Cæsaris ultor.

Sarus in cælum redeas: diuq;

Lætus intersis populo quirini:

Neue te nostris uitis iniquum

Ocior aura

Tollat. hic magnos potius triumphos

Hic ames dici pater: atq; princeps:

Neu sinas medos equitare inultos

Te duce cæsar.

S Icte diua potens cypri.

Sic fratres helenæ lucida sydera

Ventorumq; regat pater

*Siue mutata iuuenem figura
Ales in terris imitatis almæ
Filius maiæ patiens uocari
Cæsaris ultor.*

nel propter bella ciuilia. Respicis auctor. recte addubitat an mars belloꝝ deus respiciat: cum ciuili-
 bus bellis tā diu uexatus sit populus ro. Respicis. faues quia suo aspectu fauent dii. Vir. de loue: Aspi-
 ce nos tantum: & si pietate meremur da deinde auxilium. Auctor. hoc enim solo probare potest opor-
 tere martē tutari romanos. Nemo enī debet eā rē negligere: cuius ipse est auctor. Auctor ergo quia a
 romulo sunt romani: quē Mars ex illa genuit. Sed quia petit a deo belloꝝ pacem: quā nemini suo cō-
 traria uideri possit. Iccirco primo monet oportere eum parcere iis qui ab eo fluxere. Deinde et si cordi
 sint bella debere iā capi facietate ex diuturnitate belli. Postremo inuit eē et alios populos: quos bello fa-
 tigare possit. Satiare. q̄a adeo magna et diuturna fuerāt bella: ut etiā crudelissimos hostes et praliore
 audissimos potuerint faciare. Ludo. ad martē respexit qui bello delectatur. Non autem ad homines
 q̄b⁹ hāc piculossima laboriosissimaq; sunt: et nō lud⁹. Clamor aut galea et acer uult⁹ p bello posuit: Ludus.
 ut huiuscemōi circūlocutione rē detestaret. Et si autem ludus in re: unde dicimus ludū pilā et ludum
 aleaꝝ. Dicimusq; ludum omnē exercitationē: siue animi: siue corporis. et locum ubi exercemur. Hinc
 gymnasium: qđ uerbū graci ad utraq; exercitationē referūt: ludū dicūt latini: et magis rū ludi qui lu-
 do illi praeest. Locū uero ad uerboꝝ festiuitatē referimus. Quā res quoniā uaria est et digna: quā co- locus.
 gnoscatur: alibi demonstrabitur. Galea: leues polita. Leue enī prima syllaba correpta sine pondere si
 gnificat. Vir. Ante leues ergo pascentur in aethere cerui. Et per trāslationē dicimus homines leues: qui
 et facile mutantur et grauitate uirili carent. Qui. Tu leuior foliis: tunc cū sine pōdere succi. Eodem pa- Leue.
 cto res leues in quibus paruū aut nullū momētū sit. Propertius: Et leuib⁹ curis magna perire bona.
 Sin autē prima syllaba producta profertur: significat politū. Vir. Et saepe in laui quāsisset cornua frō-
 te. Et quia quā polita sunt lubrica redduntur: dicimus leue lubricū. Vir. Raucū per lauiam murmur sa-
 xa ciens. Hinc dicimus lauigare. s. politū reddere: et tāq; laue. Vultus. optime et non facies: quia fa-
 cies imobilis manet: uultus autē est quādā mutatio in facie: quā indicat uel sedatū uel concitatum ani-
 mū uel lātū uel tristē: unde est uultus siue a uolendo quia uoluntas aī in eo apparet siue a uoluēdo quia
 uolubilis mutabilisq; sit. Acer. uehemēs et asper. Mauri. species est pro genere. Mauri populi aphy-
 ca: hi fuerunt medi qui ex exercitu herculis illic residerunt ac paulatim p corruptionē linguā pro me-
 diis Mauri dicti sunt. Siue mutata. tandē deuētū ē quo cupiebat: ut octauianū tanq; deum inuocan-
 dū eē affirmet. Cupit autem illū pro Mercurio poni: quoniā is et eloquentiā et sapientiā deus ē: et in
 agendo celerissimus. Idē pene sensit Vir. i. geor. cū illū transfert in signū Librā ita ut hinc conterminus
 sit uirgini domicilio mercurii propter eloquentiā et sapientiā. Illinc scorpionis domicilio martis pro-
 pter fortitudinē: poeta autē hic martis non meminit: et quia paulo ante inuocauerat: et quia bella dete-
 statur: uerūtū illū appellat ultorē: ut praesentiā animi ad iniurias ulciscendas illi attribuat. Ordo autē
 duplex: Alii enī sic siue tu Auguste uenias patiens uocari ultor caesaris: cū. s. deus sis: Alii et forte recti
 us siue tu auguste ales filius maiā ultor caesaris uenias patiens uocari. i. inuocari ab hominibus. Ales.
 quia mercurius talaria alata habet: ut in. iiii. longo ordine ponitur a marone: ubi cum aui similem de-
 scribit. Maiā. sic Vir. sic ait et maiā genitū demittit ab alto. Imitaris iuuenē. exprimis formā iuueni-
 lē. Ultor. ulcisci hostes est uindictā de hostibus capere: et ulcisci focos. i. punire illos qui iniuriā intule-
 rant focis. Serus in cælū. exoptat longissimā uitā. Serus. non nisi ultimo tēpore. Redeas. ex opir-
 nione platonicoꝝ: qui uolunt humanas animas e cælo descendere: et in corpora intrare: in quibus si
 incorrupte uixerint: ad cælum post mortē redeant. Ergo redeas et non ascendas: uel dixit redeas: ut
 ostendat illū iā deū effectum: et cælū tenere: sed descendisse: ut consuleret rebus humanis. Latus. be-
 ne uolēs: ut uobis latus ergo hunc cādentem in littore taurū. Contra tristis inuitum significat. Terrē.
 Inuitat tristis. Quoniam aut in brutis lätitia ex pingui ostenditur: dicitur lätus. i. pinguis. Vir. Glan-
 de sues lätī redeunt. Eadē rō est et in terris: unde lätum fertile dicitur idē. Quid faciat lätas segetes. In
 de letamē quoniā lätū. i. fertilē agrū reddat. Quirini. romuli: quirinū enī romulū dixerunt ab hasta
 qua in bello utebatur quā lingua sabina Quiris dicebatur: uel αἰροτόν κίραρον qui grāce dominū
 significat. uel populo quirini. i. populo suo qui quirinus est. nā octauianus a triplici ordine romano se-
 natorio equestri & plebeo tribus nominibus donatus ē. s. ut quirinus: ut caesar: ut augustus nominaret
 Sic & maro illū nominat: ait. n. Cana fides & uesta remo cū fratre quirinus. Ne ue te nostris uitis ini-
 quū. ut supra uitio parentum: quasi dubitet ne clementia sua qua afficitur. Ergo populum romanum
 a sceleribus quā ipse ut deus odit illum auertat. Ocior aura. uelox uentus: uenti enim beneficio utun-
 tur aues in uolatu. Ergo alludit ad Mercuriū qui alatus ē: uel ad uelocitatē planetā. Hic. id est romā
 ames potius magnos triumphos. sit sententia: cū arbitrato tuo possis eligere quem deum esse uelis: eli-
 ge ut praesīs imperio romano. idem sensit & Virgilius: Teq; deo quem mox quā sint habitura deorum
 concilia incertum est. Est autem in hoc loco repetitio color rhetoricus: hic & hic. item coniunctio: quo-
 niā ames uerbum iter duas clausulas quā sibi applicantur posuit. Pater atq; princeps. istis enim ti-
 tulus donatus est a populo romano: ut pater patriā & princeps urbis diceretur. Neu finas
 medos. pro parthis posuit medos: quoniam parthis subiecti erant: Media quia a tauro mon-
 te non discedit: frigida est. Duplex est media: cuius una pars uocatur maior: Eiusq; metropo-
 Media.

CARMINVM

lis. Ecbatana est magna urbs regia olim medorum nunc parthorum. Equitare recte quoniam celeri cursu equos utuntur parthi: & interfugiendum hostem sagittis ferunt. Vir. Fidentem fugam parthum uersis sagittis.

Equitare quasi dicat pro arbitrio suo uagari nihil nos post tam insignem notam metuentes: id quod quia ultionem nullam paramus. Inultos passim posuit. i. impunitos. Nam iterum Crassi & deletum exercitum & capta signa nondumulti erant romani. Hoc conqueritur & Lucanus. Cum superba foret babylon spolanda trophæis. Aufoniis umbræ erraret Crassus inulta: Bella geri placuit nullos habitura triumphos. Te duce cæsar. emphasis est in nomine & pronomine. q. d. duce te. i. duce eo qui non modo principatum inter homines: sed etiam deus est effectus. Ergo duce illo qui inuidissimus sit futurus.

AD NAVEM ut Virgilium incolumem uehat ode. iiii.

CHRIS. Nauem alloquitur quam uirgilium poetam eorum qui sunt: qui fuerunt: quique futuros erunt in annos doctissimum uenturam summopere rogat: ut illum athenas: quo philosophandi causa proficiscebatur: incolumem peruehat. Inde occasionem nactus in eum inuehitur: qui auaritia ductus nauigandi auctor extiterit: cum in rem periculosissimam mortales induxerit. Sic te. hæc dictio aliquando præcatis est: ut illud. luuet sic te bene cæsar. Aliquam similitudinis. Vir. Sic nos in sceptris reponis. Vtitur autem apostrophe: cum orationem ad absentem nauem conuertat. Nec caret sua gravitate sermo: qui aut ad bruta: aut ad inanimata habebitur. Sic Virg. Phœbe diu: res si qua diu mortalibus ulla est. Diua potens cyprum cypri dominaris. Contra ipotens dicitur ille cui alius dominatur. Hinc ipotens iræ is dicitur qui ab ira uincitur: quoniam illam in suam potestatem reducere non potest. Inuocat autem uenerem: quia in mari orta plurimum in eo posse credatur. hinc neptunus apud maronem. Fas omne est citherea meis credere regnis: Unde genus ducis. & Propertius. Dea orta mari mare præstat eunti. Veneres tres sunt. una orta ex cælo patre & die matre: apud præcos: Altera ex uiribus cæli & spuma maris. Aiunt enim saturnum cælo patri uirilia amputasse: & in mari illa proiecisit: atque ex iis & spuma maris nata uenerem: proptereaque ἀφροδίτην appellatam ἀφρός enim spuma est. Hoc ideo fingunt: quoniam ex naturali calore & falso humore uenus nascitur. Tertia louis & Diones filia. unde maro. Ecce dionæ processit cæsaris astrum. Colitur in insula cypri: ex quo & cypria & cyprogenia nuncupatur. Ait autem herodotus: antiquissima omnium templa: ueneris fuisse duo primum ascalone urbe assyriæ: secundum in cypri ubi lege cautum fuit: ut omnes mulieres semel saltem in uita in honorem ueneris eo in templo cum alieno uiro concubarent. Fuit etiam quædam de more ut uirgines ad littus externos expectarent: & cum illis concubentes dotes lucrarentur. Quæ consuetudo in italiam usque ad locos peruenit. Cyprus: insula olim a syria disiuncta est: cum prius esset continens. Sic fratres. h. Repetitio est color rhetoricus: qui fit quotiens eadem dictio in principio clausulæ repetitur. Fratres. h. castor & pollux. Aiunt enim Iouem amore lædæ quæ tyndari uxor fuit captum: se in cygnum auem conuertisse: & cum muliere concubuisse: indeque duo enata oua: quorum ex altero pollux & helenæ: ex altero castor & clytemnestra orti sunt. Alii uolunt solummodo primum ouum ex Ioue fuisse: proptereaque pollucem & helenam fuisse immortales. Secundum ex tyndaro: & ex illo castorem & clytemnestram genitos esse mortales. Addit Hyginus hos fratres maxima concordia coniunctos fuisse & mare piratis infestatum sua opera pacauisse. Verum cum castor aduersus athenienses in pugna cecidisset: coicauit suam illi immortalitatem pollux: & a Ioue impetrauit ut alternatim uiuerent. unde Vir. Si fratrem pollux alterna morte redemit. Sunt igitur a Ioue in id zodiaci signum mutati: quos geminos appellamus. Idcirco quæ a periculis in tempestate nautis inuocabatur: quoniam dum in terris essent illos a piratis seruauerat: est huiusmodi signum adeo amplum ut cum alter iam oriatur: alter adhuc lateat: hinc alternatim uiuere dicuntur. Diodorus autem refert: cum argonautæ ingentem paterentur tempestatem: orpheum ea sacra peregissem: quæ & ipse prius apud ægyptios didicerat: & deinde samotrachas docuerat: ac paulo post duos igniculos supra capita pollucis & castoris apparuisse: statimque tempestatem cessasse: quæ sacra deinde a nauigantibus obseruata sunt: & igniculi illi dioscurores præsentia putati. Hæc diodorus. sed placet quæ de his Plinius scribat ad uerbum ponere: inquit ergo. Vidi in nocturnis militum uigiliis iherere pilis per uallo fulgurum effigies. Eæ & antennæ nauigantium: aliisque nauium partibus ceu uocali quodam sono insistent ut uolucres sedem ex sede mutantes graues cum solitaria uenere mergentesque nauigia: & si in carinæ ima deciderint exurentes. Geminæ autem salutes & prosperi cursus prænuntia: quarum aduentu fugari diram illam ac minacem: appellatamque helenam ferunt: & ob id polluci & castori id nomen assignant: eosque in mari deos inuocant. Vides quid Plinius. sed nostro quoque tempore christianis nauigantibus & diuinum auxilium implorantibus huiusmodi igniculi apparere dicunt. Lucida. uel salua. ut contra nigra dicimus quæ noxia sunt: uel ad naturam geminorum respexit in quo signo singularæ in singulorum capitibus stellæ præter ceteras fulgentes apparere. Ventorum pater. uel æolum intelligas: de quo plura alibi: quæ quidem maro a Ioue uentis præfectum ponit: unde Et mulcere dedit fluctus & tollere uento. Vel neptunum secundum eos qui uolunt ex concussione maris ad terram uentos gigni & terræ motus: proptereaque ipse a grecis Enosigeus. i. terram quatiens appellatur. Venti tamem secundum Aristotelem nascuntur ex uapore sicco a terra resolutos: & cum aliqua cælesti uirtute incorporato. Refert enim in suis meteoris duo esse genera uaporum: qui per calorem ab inferioribus resoluuntur. Horum alter humidus est: & materiam præbet pluuiis. Alter siccus qui est materia uentorum: & hæc quidem physice. Poetice autem dicuntur uenti astrei & auroræ filii: quæ a lunone ut ait Lactantius ob na-

Sic

Apostrophe

Imperij

Venus

Cyprius

Castor
Pollux

Ventorum
genera

genera uentorum

tum epaphū icitati sūt & a loue repressi. Teodōtius uult illos a furiis cōmotos: sed a lotie hortatu litigii e celo pulsos: & cū omnia ī diuersa traherent: tandē illos iuppiter ī potestātē redegit: æoloq; seruādos tradidit. Vir. Sed pater omnipotēs spelūcis abdidit atris Hoc metuens molēq; & montes insuper altos Imposuit: regemq; dedit qui fœderē certo. Et premere & laxas sciret dare iussus habenas. Veteres ut refert Pli. quattuor cātū uentos nouere: a quattuor mundi partibus: ideo nec Homerus plures nominat. Sequens deinde ætas octo fecit: ut essent bini in singulis partibus. Postremo terni a quaternis partibus describuntur. Est igitur ab oriēte egnoctiali subfolanus: quia sub sole nascatur. Huic collaterales dātur hīc eurus ad septentrionē quasi ατο τῆσ novσ πῆω. i. ab aurora fluēs ide uulturnus q; alte uolitet. Hi tres calidi sūt: & sicci: quia sub sole diu morantur: & in ortu diei sūt salubres: quia uēniunt contempera to aere. a meridīa cardinalis ē auster: eo quod aquas hauriat inter hūc & eurū ē euro auster. Qui dicitur ēt notus ab humore oriō enī id græce significat. Ad occidentē iuxta lybiā ē lybinotus qui aphricus nominat. Vez. isti calidi sūt & humidi propterea q; fulminei & aerē cōdēsātes: & pluuias iducētes quā & morbos multos gignunt. Ab occidente cardinalis uētus est fauonius: a seruoore siue a fauore nū cupā tus græce zephirus ξέειν. n. græce seruere dicit. est. n. uētus temperate frigidus & humidus: nā cum sol pag in occidente moret: neq; humiditatē oīo desiccāt: neq; multū calorē iducit: ex huiusmōi igitur tēperie rebus gignētibus idoneus habetur. In fine at diei salubrē dicūt eē quia sol illū suis radiis rarefaci at & attenuet & purg reddat. Eius collaterales sūt a septētrione circius a meridie aphricus. Quart⁹ uēt⁹ cardinalis ē a septētrīōe boreas hēt collaterales aglonē ab oriēte: & chor⁹ ab occidēte. uētī septētrionales sūt frigidi & sicci. uñ cōdēsāt corpora: cōstīgūt meat⁹: purificāt humores: subtiles reddūt spūs: uī dcoquēdi cibaria adiuuāt. Sub his uētīs: ut ait Ari. mares gignūt: ueluti sub meridionali femie. ac d uētīs hacten⁹. Ic te diua. Metrū prio uersu glyconicū cōstat ex spōdeo & dactylis duobus. ita Sic te diua potēs cypri. secūdo asclepiadeū. Sic te. d. p. c. pīcipiū deprecātiōis: ut nauis beneficiis syderib⁹ cōmē def. Salutare. n. ueneris sydus ē. Sic. autem aduerbium adiurātis ē. Fratres he. castor & pollux. Lucida sy. ephexegeis ē. Pater. aut æolus: aut iuxta physicos: qui uētos ex motu oceani nasci uolūt neptūnum dicit. ut quid ue pater neptunne paras.

POR. Sic te diua potens Cypri. Ad nauem loquitur qua Vir. Athenas petierat. Adorans eam ut eū incolumē pferat. Sic fratres helenæ lucida sydera σχῆμα εἰσέειν ὕψιστον omia fratres helenæ lucida sy dera sunt. Cōstat at hodie iter nautas Castoris & pollucis stellas plerūq; nauibus infestas eē.

ACRON. Præter ia. lapix uentus utilis lapix

de apulia hās athenas petētib⁹: græce argestes dī. Creditū. cōmēdatū: ut Vir. Anni spē cre dere terræ. Atticis. atheniēsisibus. Et serues a. dim. amicū partē animæ posuit ideo dimi dium dixit. Athenas nauiganti Virgilio nauī gu pīperitate precatur: et execrat etiam timo re periculi eum qui primus cupiditate lucri ad temeritatē nauigādī descendit. Illi robur & æs. t. ac si diceret duricia sine sensu periculi.

Triplex. uerbū ab usurariis tractum posuit: quoz avaricia spe lucri uel cōmertii inuētum nauigiū sit. Commisit. crededit: ut Terē. ouē lupo cōmisisti. Tristes hya. tēpestuosas et ne bulosas. s. ut pluuiō cōstīstāt frigōr cælū. Nec rabiē noti. notum supra omnes uētos extulit qui cardinalis ē. ideo arbiter: quia præcipue: solet pasci æstib⁹. i. nutriri fulminibus Adriæ. adriatici maris pro quouis mari. Tollere. cō mouere. Ponere. mitigare. Quem. m. ti. gradū. gen⁹ mortis. Tres gradus mortis defi niūtur. fato: casu: genitura. fato: ut Stat sua cui q; dies. casu: ut Sed misera ante diem. genitu ra: ut Sternitur in foelix alieno uulnere. unde stoici casu dicunt. epicurei fato. pythagorici ge nitura hominē mori. Qui. s. pter lachrymās Lu. Qui sicco lumie cāpos uiderit emathios. Mare turbidum. tumens fluctibus suis. Infa mes. aut famosos: multoz poetaz carminē: aut propter asperitatē littoris naufragiis nauū

Subsolanus
Eurus
Auster
Fauonius
Zephirus
Boreas
Aquilo
Caurus

ACRON

A solis deus
Auster

Obstrictis aliis præter iapyga
Nauis: quæ tibi creditum
Debes uirgilium finibus atticis
Reddas incolumem precor:
Et serues animæ dimidium meæ.
Illi robur durum: & æs triplex
Circa pectus erat: qui fragilem truci
Commisit pelago ratem
Primus: nec timuit præcipitem aphricum
Decertantem aquilonibus:
Nec tristes hyadas: nec rabiem noti
Quo non arbiter adriæ
Maior: ponere seu tollere uult fræa.
Quem mortis timuit gradum:
Qui siccis oculis monstra natantia:
Qui uidit mare turbidum: &
Infames scopulos acrocerunia:
Ne quicquam deus absceidit
Prudens oceano dissociabili
Terras: si tamen impiæ
Non tangenda rates transiliunt uada:

Acroce
raunia

Acroceraunia. sunt mōtes epiros: dicti græco uocabulo q̄ sui altitudine frequēter fulminetur. de his Vir. Prouehimur pelago uicina ceraunia iuxta. Nequicquā deus absceidit. ac si diceret nunquid sine rōe separatū est mare terris cum illud elementum periculis: hoc uoluptatibus plenum sit. Absceidit aut separatū. Prudēs. prouidēs. Nō tīgēda. nō tīgēda. piculosa nauigius: nō deberēt uada accusari: cum nauis ipsa nec fieri nec usui esse debuerit. hoc est nō tangi. Nam & Vir. Illiditq̄ uadis atq̄ aggere cingit harenā. iō. n. uada dicta sunt quod breuitate sua uadari hoc est ambulari possint.

POR. lapix a uetosa regione unde flat dicitur: quæ nunc Apulia appellatur. dicit ergo optime hoc uetō ex Italia Athenas nauigari. & iccirco optat ne alius flet quam ipse nauiganti uirgilio. Quæ tibi creditum debes uirgilium. Ambiguum utrum debes finibus atticis: an finibus atticis reddas accipien- dum sit. Et serues animæ dimidium meæ. Suauiter hoc dictum secundum illam amicitia diffinitio- nem: qua plurimū utuntur uia ψυχῇ ἐν δυνάμει σὺν ἁσιν. Illi robur & æs triplex circa pectus erat. ex- cratur eum qui primus ausus sit nauigare. dicitq̄ eum durissimo corde ac pectore fuisse: qui tanta peri- cula nō timuerit: habet autem hic quiddam homericū καλχέον δεινοῖς τίσσει. i. ferreū pectus. Nec rabiem noti. Quo non arbiſter adiræ maior. Arbitrum pro rectore posuit. Significat autem i adriaco sinu neminem magis noto uento scire: per quod uidetur dominationem exercere. uel ad extollēdos fluctus cū scuit. uel ad placandos cum flare desinit. Quē mortis timuit gradū. Qui sicis oculis mon- stra natantia. Quam mortem inquit abhorreſcere potest: qui monstra maris & asperrima saxa sine la- chrymis uidere potuit. Infamis scopulos. ait: propter atrocitatem maufragiorum quæ ibi multi pati- untur. Ceraunia. montes sunt epiros. Nequicquam deus absceidit prudens oceano dissociabili terras. Prospexerat inquit natura hominibus ut terræ: quibus sine periculo utimur: a mari discernerentur: sed hoc frustra: cum iam audeat humana temeritas etiam mari se cōmittere.

CHRI. Preter iapyga. hic uentus secundum Plinium ex apulia ē: & flat uersus græciam. Vir. Fecerat ignipotēs undis & iapygæ ferri. Debes uirgiliū creditum. sumus. n. debitores earū rerū q̄ nobis credū- tur. Reddas. i. restituas. Reddere. n. est rem debitam dare. Ergo si uirgilius sibi ea rōe creditus ē: ut ad fi- nes usq̄ atticos deuehat reddendus est illi terræ uirgilius. Vel dixit Reddas: q̄a cum hō terrenū sit ani- mal mare sibi alienū est elementū: ergo reddēdus terræ tāq̄ res illi debita. sic Vir. de dædalo. Redditus his p̄mū terris tibi phœbe sacrauit remigium alarū. Est aut ordo o nauis quæ debes finibus atticis uirgi- lium creditū tibi redde illū icolumē finibus atticis. Sic iuuat te diua potēs cypri. Dimidiū. hoc. differt a dimidiato: nā dimidiū de rebus dicitur q̄ separatæ sūt. Dimidiū dōare lino q̄ credeſ totū Qui mauult mauult perdere dimidiū. Dimidiatū uero de rebus q̄ cōtinuæ sūt & nō sepātur. uñ & Cice. i tusculanis dimidiatū mēse dixit: optie aut dixit dimidiū aia: nā iis q̄ uera aicitia cōiūdi sūt: una aia cois eē uideſ. Cū idē uelle idēq̄ nolle ea demū firma amicitia sit. Aia. i. uitæ. differt. n. aius ab aia. Animus ē quo sa- pimus. Ergo est ipa p̄s rōnalis: q̄ i nobis diuina imortalisq̄ est. Aia aut qua uiuimus q̄ quidē cois nobis est cum reliquis aiantibus. Iuue. P̄ncipio idulſit cois cōditor illis. Tantum aias nobis aium quoq̄ mu- tuus ut nos affectus petere auxiliū & prestare iuberet. Aius tñ quādoq̄ p̄ uehementiori mētis concitatōe assumitur: hæc modo i irā uertitur: unde illud. Pōe animos & pulsus abi: modo in fortitudinem. Et ani- mosum dicimus qui magno animo predictus sit. Anima autē ut dixi: uita ē. Iuue. Sumū crede nefas ani- mā p̄ferre pudori. Captiur ē t̄ p̄ anhelitu sine quo non uiuim⁹. Vir. Aias & olētia medi ora fouēt illo: & senibus medicantur anhelis. Capitur ē t̄ p̄ uento quē græci ἀνέμιον uocāt. Vir. Quātū ignes aiaq̄ ua- lent. Scribit ē t̄ Marcellus p̄ aqua poni: adducitq̄ P̄ aut auctoritatē ubi minat se oēm aiam puteo extra- cturū: quod ego credo p̄ ridiculā trāslationē a facetissimo poeta dictū: ut appellet aiam aqua: q̄a ut nos aia uiuimus: sic puteus aqua uiget. Inuehitur in eū qui primus nauigare aulus ē: cum ad infinita picula i qbus miseri mortales die noctuq̄ uersāt: hoc tā scūū adiūgeret: cū facile illo carere potuiſſemus. Ro- bur. dur. Robur ex se duritia est: sed eā uoluit epitheto augere: proprie robur species quercus est duris- simæ: sed p̄ quandā trāslationē sumitur p̄ ai fortitudine: q̄a ille durat aduersus oia picula & icōmoda. Sumitur & p̄ corporis firmitate cū aduersus oēs difficultas firmiter obnitit: Demū oium res. firmitatē duritiēq̄ robur appellamus. Fuit igitur inuētōr nauigatōis circa pectus. i. i corde i quo oriūtur oēs co- gitaōes: robur dur. ac si diceret tāta durities ut ueluti saxeus nullū sētiret piculū ex nauigatōe iminens.

Aes triplex. posuit p̄ pecūia: qm̄ æs primū ex metallis ab hoib⁹ repertū ē: primaq̄ ex ære pecūia signa- ta. Oui. de fastis. Aera dabāt olim: melius nūc omē i auro est: ui etiaq̄ cōcessit prisca mōeta nouæ. Qua- propter locū ubi publicā pecuniā seruabāt ærariū dixere. Aes triplex. q. d. triplex usura: q̄ apud anti- quos maxia putabatur. Iuue. Qui triplicē usuram prestare paratus circuit & fatuos nō iuenit: ut atpoe- tæ mentē sil et artificii teneam⁹: cū execraret primū auctōrē nauigatōis: ut periculū ex nauigatōe auge- at ostēdit nō potuisse illū ad hāc rē ipelli: nisi ea durities i hoie fuisset: ut nullo pacto piculū sētiret. Ve- rū qm̄ incredibile uideri pōt quēpiā ita a sēsū alienari: ut q̄ māifestissima sūt nō sētiat: addidit cām do- cens tāta fuisse hñdi cupiditatē: ut ab ea occæcatus preceps ferretur. Nā ut ē ap̄d maronē: Quid nō mor- talia pectora cogis auri sacra fames. P̄tuit igitur ad tātū piculū ipelli: quoniā nō sētiret piculū potuit q̄ nō sētire piculū: quoniā auaritia obcæcatus nihil aduerteret. Duo ergo i hoie uitia fuerūt: auaritia

Redder

ordo

Dimidium
Dimidiatū

Animus
Anima

Homofus

Robur

Aes

q̄ ad omnia ipellit: & carētia sēsus quæ ab auaritia proueniebat. Aes triplex. id est cogitatio lucri: qua conceperat animo pecuniam qua merces emerat triplicare: uel uniuersum q̄stū ex mercibus exactum triplici usura collocare. Qui. f. tr. c. p. r. Maximū argumētū stultitiæ & sumū artificii poetæ: qd. n. stultius fuit q̄ mar. tuci. i. tempestatibus ueluti mōstro iurgētī & cui ne ualidissima qdē nauigia sufficiūt. **Nauium inuectores** Oppōere ratē: q̄ ē simplex cōnexio trabiū: & eā qdē fragilē. i. ex fragiliori materia cōpactā. p̄mus at fuit q̄ nauigare cēpit. Erytra rex: a quo rubrū mare cythreū appellāt: & is qdē iter infulas eius maris ratibus nauigabat. Nauē uero primus i. graciā ex ægypto iuexit danaus. Alii nauē p̄us a troianis & mysiis cōtra thraces iuentā i bellespōto dicunt. Longa nani lasō primus nauigauit: ut placet philostephanos: uerū ægesias hoc iuētū parthalo attribuit. Ctesias samyræ. Saphanus ait semiramī eā iuenisse. archimachus ægionē. Biremē uero erythreos iuenisse ait demosthenes. Tirimē Amoclē Corinthium: ut uult thucydides: quadriremē carthaginēses: secundū aristotelē. q̄nqueremē iſtituit nēsiethō salaminus: sex ordinū zenagoras syracusanus: ab ea ad deciremē Alexander magnus iſtituit: ut ait nesigito. Ad. xii. ordies ptolemeus soter. sed mox p̄gressæ sūt usq; ad. L. ordines. Onerariā nauē hippos tyrius iuenit: lembū cyrenēses. Cibā phenices. Celoycē rhodii. Sidesq; obseruationē i nauigādo phœnices. Remum copæ. Vela icarus. Malū & antennam dædalus. Hyppagū salaminus: uel ut picles uult atheniensēs: testas longas tasiū: rostra addidit pyseus: tyrrheni āchorā: eupalmus eā fecit bidentē: anacharxis harpagōas: amnicula gubernādī typhis: classe primus pugnauit minos. Sed redeo ad rē. Præcipitē uelo. ut precipiti delata noto. Aphricū. c. a. tēpestas. n. grauissima tūc ē cū aduersis uētis agitur mare. Aphricus at p̄cellosus ē. Vir. Creberq; p̄cellis aphricus. Tristes hyadas. has stellas qdā e latinis fuculas appellarunt putātes hyadas græce αἱ τὼ π υ α ν. i. suisbus dictas: uerū illi hiades nominarūt: quoniā oriū: occasuq; suo pluuias iducūt ex eo q̄ uēiv pluere significat. Sunt hæ stellæ quinq; in frōte tauri quas myrtilus uult fuisse cadmi filias: pherecides aut atheneus nutrices liberi fuisse dicit: & dodonidas nymphas appellat: q̄ cū a lycurgo captiuitatē tierēt: & thebas cōfugissent a ioue i hæc astra cōuersæ dicūt hyadasq; appellasse: uel a pluuiā ut dictū est: uel quia formā. y. litteræ faciāt. Museus at refert atlātē ex hya. xii. lias substituisse: q̄ hyonē fratrē ab apro uel leōe occisū adeo fleuēt ut obierit. Quapp̄ iuppiter has quinq; hyadas: illas uero septē in pleyadas cōuertit. Noīa hyadū ponā alibi. **Tristia** Tristes. nomas propter tempestates. Est. n. tristis i quo est mæror quē admodū foelix i quo est foelicitas: sed hæc passiue posita ēt actiue ponūtur: & ut dicitur foelix nō qui recipit: sed qui dat foelicitatē: ut Vir. Sis. foelix: nostrūq; leues q̄cūq; laborē. Sic tristis: qui tristitiā iſert. Virg. atq; is hæc tristia dcā reportat. Tristis nōnunq; leuerus. Luca. Marcellusq; loquax & tristia uerba catonis: nōnunq; iuitus. Ter. Inuitat tristis. Itē amarus. Vir. Tristisq; lupini. Notus. sine aspiratōe: nā nothus cū aspiratōe is ē qui ex nobiliori p̄fe & ignobiliori m̄se nascitur. Vir. Supposita de m̄se nothos. Arbitr. is est cuius ptati litigū cōmittit: si d hic per trāslationem arbitriū maris appellat: quoniā i mari p̄ualeat. **Adria** Adriæ. ipēm poiuit pro gñe secundum acronē. Ser. aut placet notū prater ceteros uexare adriaticum mare. Adria urbs fuit & colonia: ethruscorū i mari supō posita: & ab ea dictū ē adriaticū: quia cōiectura colligit Liui. ethruscos oli uniuersæ italiæ ipasse: cū supū ab eorū colonia adriaticū & iſerū a noīe gētis thyrrhenū dicere: est ergo adriæ. i. adriatici maris. **Tollere. cōcitare.** Vir. Et mulcē dedit fluctus & tollere uento. Pōere. mitigare. **Freta** Freta. a feruore dicta pprie loca sunt āgustiora i mari: q̄ ppter propīqua littora magis æstuat: sed hic pro fluctibus posuit **Genera mortis** Quē gra. qd̄ mortis genus. Gñā uero mortis pōit quattuor Ser. Vnū naturale appellat: qd̄ qdē peruenit ad ultimū finē naturæ hūanæ: atq; is est ex quattuor saturni cursibus. i. ex uiginti & cētū ānis. Quod de adraſto sēſisse uidetur. Statius cū de hoīe sexagenario dicat. Rex ibi trāquillæ medio de limite uitæ In seniu uergēs populos adraſtus hēbat. Alterū fatale ex tribus saturni cursibus. i. ex nonaginta ānis. Tertiū i casu & fortuna positum: ubi ex alicuius sideris malignitate hō: uel morbo uel aliqua alia ui añ naturalē uel fatalē finē perit. Hic Vir. de didone: Sed misera ante diē subitōq; accensa furore. Hic Ci. Scibā multa iminere: preter naturā: preterq; fatum. Quē gradū. quā speciē mortis. q. d. nullā. Siccis oculis. i. sine lachrymis: sic Luca. Qui lūine sicco uiderit æmathios. Monstra natātia. mōstrosos pisces Et alluſit ad mare: quod mōstrum Vir. appellat in quinto. Mene huic cōſidere mōstro. Turbidum. turbulentum ex tempeſtate. Alii codices habent turgidum. i. tumens ex fluctibus. Infames. quoniam propter crebra naufragia infamiā conſeqūtur. Vel ifames ualde famosos poetarū carminibus. Acrocerania. promontorium epyri sic dictum: quoniā fulmine quod graci κεραυνον uocāt crebro petitur. Nequicquā deus abſcidit. Dolet q̄ cū dei benignitas humano generi cōſuluerit nos tamē nostra spōte in pericula ruamus. Ille. n. nobis terram ueluti solidum & ad nos subſtentādos idoneum elementum dedit: & nos mare tentamus. Nequicquam. frustra alias nō ſignat Vir. Nequicquā feros exercet noctua cātus. Prudēs. imo sapiens: imo ipsa ſapientia. Prudētia. n. potius hoīs ē: q̄ diffiniē rectā rō regēdārum. Sapiētia autem ē rerum humanarū diuinarum ſcientia. Hæc potius deo q̄ homini attribuitur. Sed de uirtutibus alias. Abſcidit. ſeparauit. Vir. Hesperium ſiculo latus abſcidit. Nam nouerat non ſine periculo tentari poſſe mare. Impiæ rates. dat rei quod est hoīs: Est ergo ipiæ rates trāſiliūt. i. impij ho. es cum ratibus. Magnum argumētum inextinguibilis auaritiæ quando audemus p̄ ipietatē.

Transiliunt

Vada

f. cōtēpta religione quoniam deus prohibet. Transiliunt. in quo uerbo denotat eeleritatē ex nimia habēdi cupiditate prouenientem: & quod magis temerarium est audet hoc non nauigijs robustioribus: sed ratibus. Vada. loca periculosa. Proprie. n. uada sūt in aquis loca adeo pua profunditatis: ut uadati. i. pedibus ābulare possint. unde necesse est naues illic illidi. Vir. Illiditq; uadis atq; aggere cingit harenā. Non tangenda. & quia periculosa & quia adeo separata ne a nobis tangerent.

ACRON. Audax. i. merito oīa patiens lupi cupiditate. Iapeti. g. patronymicū ē. pme teū dicit filium Iapeti: qui dū ignē supis furatus esset: numinū indignatione febres hoibus datae sunt uelut calor quē desiderarūt. Subductum. subreptum: furatum. Terris i. c. in sitit: ut nō in suo elemento quieti uiuerēt qui aliēa tētassent. Cohors. ac si diceret multa genera morborū ad uindictā temeritatis terris imissa sunt. Semoti: q. p. tarde ueniētis. Tar da. n. dicit pp necessitatē febriū acceleratē mortē quā tardior hoibus fuerat constituta.

Corripuit g. accelerauit periculū iuento no uo exitio. ut Corripuere uia interea: qua semita mōstrat. Vacuū. aptum q; experiēdū hoibus nō cā fuerat. Vir. lā u. l. c. f. & alibi. Præceptibus pennis ausus se credere celo. Nil. m. a. ē. nil difficile est. Cælū ipm. q; solum sibi ex ceperant numina: q; & ipsum possit humana uis attingere: nisi fulmīa cohercerent. Petimus. optāus: exposcimus. ut Vir. Tartareū ille māu c. i. u. p. Neq; p. n. p. s. i. i. p. f. nō patiur illū quiescere: nā quidā gigātes conati sūt ipsū cælum ad solum deducere. Vir. Et cōiuratos cælum rescindere fratres.

POR. Audax Iapeti genus. Promethæū si gnat de quo nota fabula. id est ignē eū furtim a cælo hominibus attulisse & inuexisse terris multas calamitates. Post ignē ætherea domo sub. Hesiodus ait: Cum ignis e cælo furto promethæi subductus esset pandorā immis sam terris pœnæ causa: Nam per eam mulierē patefacto dolio erupisse omniū pestiū genera quibus homines laborarent secundum eam opinionem hæc dicuntur.

Humanitas

Homino

CHRI. Gens humana. hō qui ab hūo dicitur: hic humanitas q; ē beniuolentia quādā: ergo oēs hoīes. Cum natura sociabile sit animal hō: quā grāci πῆλ ἀνθρώπων appellāt. Præterea hūanitatē dixerūt ātīqui ἀνθρωπίνην. i. eruditionē institutionēq; ad omnes bonas artes. M. Varro i li. rerum humanarum ait. Praxiteles qui propter artificii egregiū nēini est paululū mō hūaniori ignotus. Istā. n. duā uirtutes & q; beniuolentiæ mutuo uinculo cōstrigamur: & q; eruditōi incūbamur: maxime genus mortale attingūt. Ruit. ipetu: & nō rōe fertur. Per uetitū. a deo: ut demonstratum ē. Nefas. proprie dicitur. nam fas id dicit qd per deū licet: lus quod per leges: hinc Vir. Fastis quædam exercere diebus. Fas & iura finūt. Iapeti genus. dānauerat audaciā eorū qui mare tentarūt. Nūc i promethæū inuehitur: qui ausus sit soli ignē subripere. Fuit promethæus filius Iapeti regis thessaliæ ex asia puella a qua tertia orbis pars Asia noiata est. Hūc dicūt auxilo mineruæ cælū ascēdisse: & ferula ad currū solis apposita ignē subripuisse: & in terras detulisse: & simulachrū quod ex limo finexerat illo aiasse. Hinc Ouid. de terra loquēs Quā satus Iapeto mixtā fluuiatilibus undis: Finxit i effigiē moderatū cūcta deorum. Volūt aut nōnulli huic hōi sic formato Pādorā nomen fuisse: at hesiodus fuisse pādorā nomen puellæ: quæ deorū dona portauit: de qua paulo infra. Irati igitur dii ppter huiusmodi furtū promethæū p mercuriū i caucaso mōte ut eius iecur ab aquila siue uulture corroderet: deligādū curarūt: Hoc fabulæ. Ex hystoria at referunt hūc relicto fratri epimetheo regno i assyriā abiisse chaldeorū: q; disciplinā didicisse. Sed post hæc i caucasi uertice diu moratus ppter liberū cæli psectū astrorū cursus obseruare potuit. Et cū fulminū rerūq; plurimarū naturā causasq; cognouisset: ad assyrios reuersus illos astrologiā & fulminū uim docuit:

Fas
lus

Prome
thæus

pādora

Audax omnia perpeti
Gens humana ruit per uetitum nefas:
Audax Iapeti genus
Ignem fraude mala gentibus intulit.
Post ignem ætherea domo
Subductum: macies: & noua febrium
Terris incubuit cohors:
Semoti: prius tarda necessitas
Latī corripuit gradum
Expertus uacuum dædalus aera
Pennis non homini datis:
Perrupit acherunta herculeus labor.
Nil mortalibus arduum est
Cælum ipsum petimus stultitia: neq;
Per nostrum patimur scelus
Iracunda iouem ponere fulmina.

S Olui acris hyēs grata uice ueris & fa
Trahūtq; siccās machiæ carinas boni
Ac neq; iā stabulis gaudet pecus: nec ara
Nec prata canis albicāt pruinis: tor igni
Iā cytherea choros ducit ueno imminēte luna
Iūctæq; nymphis gratiæ decētes

& quos oīo ignorabāt ciuilibus moribus istituūt. Quæ res occasione fabulæ præbuit: ut hoīem ex luto cōpositū uiuificauerit. Nec aliud sibi uult q̃ eius iecur ab aquila corroderetur: nisi ut notent diurnæ curæ circa res altas cōtēplādas. Vir. oīo īsignis ab augustinio habet: uixitq; regnāte argo. Lactā. scribit illū primū e terra hūanū simulachrū finxisse. Pli. primū ex silice ignē excudisse & ferula seruādū docuisse. Addūt p̃terea deos Pādorā cū uase misisse in quo iclusi eēnt oēs morbi: sed illud p̃methæus frau dē præuidēs nō recepit. Subdola at̃ puella iterū abfente p̃methæo rediit: fratriq; Epimetheo obtulit. Accepit stultus aperuitq; unde oēs statim morbi euolarūt præter spē quæ fundo uasis adhæsit. Quod iccirco fingitur: quia nullū q̃uis ī extrema miseria cōstitutus sit unq̃ deserit spes. Lōgaq; iter doctos dis/ putatio fuit: utq; mali plus an boni mortalibus spes afferat. unde illi nomē Epimetheus. i. cui consiliū nō nisi post rē fuerit. Nā promethæus eū significat q̃ ante rē bene cōsulare possit. Fraude mala. epithe ta aliquādo rē demōstrāt: ut hic: nā fraus mala ē: aliquādo distiguūt: ut cū dicimus malū dolū: nā & bo nus iueniē. Subductū. claculū ereptū. Macies. p̃ morbis accepit. ergo posuit subsequēs p̃ antecedēti Febriū. a seruo dicit̃ febris. hēt. n. calorē & æstū: quapp & græci illā αἴμα τοῦ πυρός. i. ab igne πῦρ τοῦ illā nomiant. Incubuit. ē cūbo bis & cubo bas. Cubare p̃priū cū ē morbi cā iacem⁹. Incubare ue ro dicūtur aues cū oua pullosue fouēt. Itē incubare rē alienā occupare. Vir. Pōto nox īcubat atra. P artē .n. lucis tūc occupabat nox. Hic dicimus īcubatorē regni tyrānū. Ab eo at̃ quod ē cūbo bis sit incubo. i. alicui rei īminere: neq; ab ea discedere. Vir. Incubūt remis. i. diligētē operā fmgationi dāt: Et īcūbit mihi negotiū. i. īminet & præfēs adest. Discūbere est cibi capicndi gratia. Cōcūbere uenereis operā dare. Accubare cū alio iacere. Cohors. hic p̃ turba & multitudine. M. uarro cohortē ī uilla dicit eē locū qui pluribus tectis cōiūgit̃: ac sit q̃dā unū ī quo pecus teneat̃ sic dictū: uel q̃ circa eū cogere⁹ pe cus: uel q̃ coherceat obiectu suo extraneos & adīr phibeat. Et ab hac similitudine dictā uult ī exerci/ tu cohortē: quia plures manipulos ītra se coherceat. Numes. at̃ militū ex quib⁹ cohortes cōstēt uariū reperio. Sed plerūq; ex quingētis peditibus fieri uideē. Semoti. anteaquā morbi humanū genus iuasī sēt: necessitas quidē erat moriēdi. Nā oīa occidūt. Sad erat tarda: q̃a absētibus morbis nō nisi senio pe ribāt. Cū aut̃ culpa promethæi morbi iuasī sēt necessitas illa corripuit. i. accelerauit gradū: quia multi imatura morte pereūt. Semoti lati. id ē remoti & nō nisi post senectutē uenientis mortis. Locū est ab eo q̃d leo. i. destruo. unū sit deleo quia mors oīa let. i. delet. Necessitas at̃ & necessitudo ī eo ē q̃d aliter se habē n̄ pōt: neq; ullo pacto tolli. Vex id dupliciter ē. Nā aliqñ simpliciter ē alqd necessariū: ut cū dici mus: necessariū est hominē natū quādoq; mori. Aliquādo nō simpliciter: sed cū cōditōe: ut necesse est hominē cibū capere: nisi malit fame perire. Necessitudo prætera capitur p̃ uiculo quodā a natura no bis iniecto: quod necesse est seruare nisi a natura deficere uelimus: unde & amicitia & sāguinis affini tatisue cōiūctiōne necessitudinē dicimus q̃a necesse sit iure naturæ tale uiculū seruare: inde amici co gnatiq; necessariū dicūt. Expert⁹ dāda. n̄ solū aquæ elemētū uerū aera quoq; tentasse homines dolet. Volat⁹ aut̃ dādali icariq; iam enarrat⁹ ē. Sed sūt de hoīe pauca dicēda. Fuit igitur atheniensis dāda/ lus ex genere erichthei regis: nā ille gēuit athinæū: & athinæ⁹ eupalmū: & eupalm⁹ hymetionē patrē dā dali. Dādalus aut̃ in architectura statuariaq; oēs superiores superauit: & ī statuis oēs animi affectus exp̃s sit: primus oculos apertos & manus protēfas sculpsit cū in ātīquioribus statuis oculi clausi sint & ma nus lateribus hæreāt: p̃fectus est ad ægyptios: ut corū disciplinas perciperet: atq; īde ad similitudinē la byrinti qui in ægypto est labyrintū ī creta ædificauit. erat illi nepos ex sorore noīe talus: qui adhuc pu er solertia sua magistrū dādālū superat̃ uideret̃: nā & rotā figuli et ferreā ferrā ad similitudinē maxillæ serpētis et tornū adinuenit: dādalus iuidia motus illū occidit: quapp ab arriopagitis dānatus ī cretā fu git. Vacuū aera. nō uacuū: nā ī rebus nō dat̃ uacuum: sed ita facile cedētē ut uacuu uideat̃. Dicimus etiā uacuum ociosum et cessātē: quia negociis curiisq; uacuu sit. Vir. Cætera quæ uacuas tenuissent carmina mentes oīa iā uulgata. Expertus. nulla. n. aliena disciplina edoctus sed expiētia affectus est Nō dat̃is. i. a natura que uelut optima parēs nullis rebus a se creatis q̃d cōduceret unq̃ denegauit. Er go nō utilē rē tētāuit dādalus: et naturæ uī parauit. Perrupit acherū ta hercule⁹ labor. optim⁹ uersus et qui strepitu uerborū tumultuātē: et p̃ uī ad inferos: irrūpentē herculē nobis ante oculos adducat. Ac cessit aut̃ hercules ad inferos iussus ab euristeo: ut inde cerberū traheret. et ad superos adduceret. Vel ut aliis placet: ut pirithoum amicū suū ab inferis liberaret. Sed de hercule plura alias. Nil mortalibus ar duum. Cum stupore et indignatione legēdū q̃ hoīes oblit̃i suæ ībecillitatis adeo naturæ aduersentur ut huiuscemodi oīa stultissima temeritate supra suā facultatē tentent. Arduum. i. difficile proprie ac/ cliue est et quoniā accliuia difficilia sunt: et in altum tēdentia dicimus arduū difficile et altum. Cæ lum petimus. Temerarium fuerat petere aquas: magis temerariū uelle ferri per aerē. Sed quod omnē furorem superet: et īpiam īmanitatem: est q̃ gigātes suis īmanissimis uiribus cōfisi auderēt cælū petere Nā ut ē ī fabulis ipsi ī thessalia olympū peliō et ossā mōtes aliū sup̃ aliū aggerētes: cælū ascēdere et īde louem pellere tentarunt. Sed iuppiter fulmine montes dīecit: et gigantes interemit. Virgilius. Ter sunt conati imponere pelion ossæ. Scilicet atq; ossæ frondosum inuoluere olympum. Ter pater extructos disiecit fulmine montes. Optime autem Cicero huiuscemodi fabulam ad uitam et mores reducens

culm
Incubare

Disiuba
concupis
et cubore
Cohors

lostru
Necessitas
Necessitu/
do

Dædalus

E. aluy

vacuu

Arduu

fabula gigantum

CARMINVM

Ponere

ostendit nihil aliud esse gigantes cum diis bellum gerere: q̄ homines naturā repugnare. Sed de gigātibz alias. Stultitia. ex qua omnia nostra uitia proueniunt. Neq̄ patimur iouē ponere. id ē deponere fulmina. Tam uehemens in nobis est cupiditas: ut assiduo propter illam peccemus. Ergo non sinimus iouem ultorem scelerū ullo tempore cessare a fulminibus iaciendis: quibus scelera punit. Ponere. de/ponere per apheresim. aliquando significat describere. Persius. Nec ponere lucum artifices. Hinc reponere rescribere. Iuuenalis. Semp̄ ego auditor tantum: nunq̄ ne reponam? aliquando quiescere & de sinere: ut cum uenti posuere. Dicimus etiam ponere urbē: id est ædificare. dicimus ponere leges: id est ferre leges. Quapropter utrunq̄ simul complexus maro dixit. Moresq̄ uiris & moenia ponet. Iracunda. id est iouem iracundum: & dedit rei quod est hominis. Iracundum autem id est iratum: nam iracundus is dicitur qui natura ad iram procliuus est: etiam si tunc nulla moueatur ira. Iratus autem est is qui aliqua causa ira percitus est: etiam si natura non sit iracundus.

*maius
maius
ACRON*

f Oluitur acris hyems. Metrum quod phalecium dicitur siue archilochæū quia frequenter usus est archilochus: constat prior uersus ex parte heroici: que dicitur, boccholice: quia necesse est ut quartus sit dactylus & tribus trocheis terminatur ita. Soluitur acris hyems gra tauice. ueris. & fa. uoni. sequens uersus trimeter iambicus chatelecticus est: cui una syllaba deest ita. Trahūt. q̄ sic cas. ma. chi. nā. cari. nas. q̄ si dixeris carinulas: erit integer trimeter: & aliter primus uersus cōstat ex quattuor pedibus heroicis: & tribus trocheis. secundus archilochæus dicitur: & constat ex pentimemeri iambica & tribus trocheis ita trahunt. que sic. cas. machi. neca. rinās. Soluitur. mollescit. *Acris*. nomen est neutrale a masculino genere ab eo qđ ē acer: unde etiam in masculino genere in is definit. ideo cōe & omne nomen facit. ut acris hyems. & acris sinapi. Trahuntq̄. s. de naualibus aut pro reparatione aut pro hyeme subductas. competentī tpe nauigationis in maria reuocant. Arator. mutari usum etiam uitæ dicit mutatione temporis. Virgilius. Ante focum si frigus erit si messis in umbra. Canis. candētibz.

Acris

Iam cytherea. c. d. clemētia temporis dicit etiam animos inuitari ad ludum ita ut in noctem saltationibus uacent uoluptate faciente. Imminēte. appropinquante. lunctæq̄ nymphis. per nymphas mulieres intelligi uoluit. per gratias uirgines. ista. n. tanq̄ epicurus exponit: suadens uoluptuose uiuendum pro fragilitate uitæ nec prætermittendam uenere a ridente laticiam

POR. Soluitur acris hyems grata uice ueris: & fauoni. Hæc ode ad. P. Sextium cōsulare scribitur: quasi describens uerni temporis gratiā cohortatur ad latiorē indulgentioremq̄ uitā admonens. mox tem æqualiter omnibus imminere. Grata uice ueris & fauoni. *Fauonium* uentum qui zephyrus græce appellatur. ueris tempore incipere flare. Vir. Testis est: qui sic ait. Vere nouo gelidus canis cū montibus humor liquitur: & zephyro putris se gleba resoluit.

fauonium

CHRI. INVITAT. P. sextium cōsulare ad uitam uoluptuosam. Ode quarta

Videtur hoc carmen epicureorum sectam redolere quoniam ad uoluptates inuitat admonitus ipsius ueris aduentum q̄ suapte nature uoluptuosum est: & quanuis non audeat animos mortales omnino ponere tamen asseuerat nihil uoluptuosū futurum post mortem scribit ad. P. sextium uirū cōsularē.

Soluitur acris hyems. in hyeme. n. frigore omnia densantur. aduento aut ueris calore cūcta soluūtur. Vir. Vere nouo gelidus cāis cum mōtibz humor liquitur & zephyro putris se gleba resoluit. Et alibi Rura gelu tunc stringit hyems. Soluitur. relaxatur. Soluere enim est cum rem densā relaxamus: hic & que ligata erant solui dicimus. Acris. uehemens et molesta: frigus enī naturæ aduersari uidetur. Diuiditur autem annus in quattuor tempora: et primum est uer ab introitu solis in arietem donec totos geminos peragat. Fius natura est calida et humida: qualis est ipse aer: et qualis in nobis est sanguis: ideoq̄ tempus idoneū est rebus gignendis. Nam ex calore et humore fit generatio. Ideoq̄ dicitur uer a ueniēdo. quia in illo omnia ueniant. i. oriantur et crescant. Eademq̄ rōne uenus apud latinis dicitur: quoniam per illam omnia ueniant. unde: Lucretius: Aeneadū genitrix hominum diuūq̄ uoluptas: alma uenus cæli subter labentia signa. Que mare nauigerū: quæ terras frugiferentes. Concelebras: p te quoniā genus omne animātum: Concipitur uisitq̄ exortum lumina solis. Grata uice. Est. n. grata uicissitudo q̄ ex aspera hyeme uer fiat. Fauoni. pro fauonii per apocopē. Hic autem uentus sua cōtemperatōne aptissimus ueri: ut iam diximus. Trahūt. habet in ultima syllaba aspirationem: & in preterito secundum priscianum mutat. h. i. x. ergo traxi: sic ueho uexi. Siccas. quia per hyemem in qua non nauigatur: extra aquam in naualibus sunt. Carinas. inferior hæc nauigii pars est: sed per itellectionē partē posuit pro toto. Pecus. non gaudet stabulīs: ut in hyeme gaudebat uitās frigora: sed proficiscitur in pascua: & eadem ratione arator relicto foco & igne: ad opus faciendū egreditur. Parata. dixerunt antiqui quasi parata: quia sine multa humana opera parata sunt fructum ferre. Canis. i. albis. quia canities alba est. In homine tamen dicitur canities quando pili ex defecto caloris albescent. Cytherea uenus. a cytheris dicta: Cythera. n. cytherorum insula est e regione laconicæ prouintia: quam herodotus idoneam contra spartam bellum gerentibus esse dixit. Quin & chilon spartanus uir sapiēs dicitabat præstare spartanis illam insulam mergi q̄ extare. In hanc uenerem q̄ primum orta ex maris spuma est primum annasse dicunt ibiq̄ colitur. Vir. Super alta cythera: aut super idalium sacrata sede recondam.

*Solutus
Ver*

Venus

I hmo

Carina

parata

Canities

Cytherea

Ducit chorus: propter lætitiā aduentantis ueris: in quo ipsa plurimum pōt. Sunt autem ueneris re-
bas apti chori: & profecto hoc anni tempore homines preter solitum lætantes magis in choris & simi-
libus ludis lasciuūt. Imminente luna: appropinquāte nocte: ut ostendat ad multum temporis spatiū
duci choreas cum ne imminente quidem nocte desinant. Iunctæ. n. g. d. optimum epithetum grarum.
Nihil. n. est quod magis deceat q̄ gratia. nec rursus quicquam pulchrū dici potest nisi deceat: nec pla-
cere ueneri quicquam potest nisi pulchrum sit. Est enim amor rei pulchræ cupiditas. Volunt autem q̄
locum hunc exponunt per nymphas mulieres: per gratias uirgines intelligi sed nō uideo cur ipsas etiā
nymphas & gratias prelerim i re poetica intelligere nō possimus. sed de nymphis suo loco. Gratias at
quas græci χάριδος appellant alii herebi noctisq̄ filias esse uoluerunt: alii liberi patris & ueneris. He-
siodus in sua theogōia scribit illas filias iouis ex eurione sua uxore & oceani filia: ponitq̄ nomina agla-
ien euphrosinem & taliam: additq̄ aglaien uulcano nupsisse. Pingūtur autem ita ut primam duā aliā
intueantur: per quod ostendunt debere homines duplicare gratiam quæ ab amico prouenit: ut maius
reddant beneficium q̄ acceperit. Pinguntur etiam nudæ & solutis crinibus: quia ami corū animi soluti
inter se & nudi atq̄ aperti esse debeant. Quod uero ex diuersis parentibus natæ dicantur: non caret ra-
tione. Sunt. n. qui gratiam sibi ex aliquo scelere comparant: sed horum fama cito obscuratur: & ipsi di-
gni supplicio habentur. Ergo harum gratiarum nox herebusq̄ iure parentes habentur. Prouenit itidē
ex re ueneræ gratia. Et quia ut est apud Teren: sine libero friget uenus: huiuscemodi gratiæ ueneris li-
beriq̄ filia putandæ sunt. Sed uera solidaq̄ & duratura gratia a uirtute profiscitur fauente ipso deo.
Ergo erunt a ioue cuius benigno influxu iustitia legesq̄ & recta regnorū administratio prouenit: eritq̄
mater Eurinome: quæ lata lex interpretari potest: quoniam ex nostris recte legitimeq̄ gestis facinoribus
lata semper & immortalis gratia comparatur. Nec perperam prima aglaia dicitur. α γ λ α ο s. n. splen-
didus clarusq̄ græce dicitur: que res ex huiusmodi gratia resultat. Secunda euphrosinæ a lætitia quæ
ευ φ ρ ο s. u. n. dicitur: gaudet. n. semper conscientia ex rectis factis: sēperq̄ floret huiuscemodi gratia atq̄
uires: propter quod tertia gratia Thalia dicitur θ α λ λ ε ι ν. n. græcæ geminare est. Super sūt plura que de
diuina gratia christianæ dicantur. Quæ nos in nostris interpretationibus in prima Dāthis cantica etrhu-
sce scriptis: q̄ potui diligentia: affecuti sumus.

Gratiæ

*Aglaia
Euphrosine
Thalia*

Alterno terrā q̄ritū pede dū graues cyclo-
Vulcanus ardens urit officinas. pum
Nūc decet aut uiridi nitidū caput ipedire-
Aut flore terræ quæ ferūt solutæ. myrto:
Nūc & i umbrosis fauno dēet imolare lu-
Seu poscat agnam: seu malit hædos: cis:
Pallida mors æquo pulsat pede paupum
Regūq̄ turres: o beate festi tabernas:
Vitæ sūma breuis spē nos uetat i choas lō-
Iā te premet nox: fabulæq̄ & manes: gā.
Et domus exilis plutonia: quo simul mea-
Nec regna uini sortiēre talis: ris:
Nec tenerū lycidā mirabere: quo calet iu-
Nūc ois: & mox uirgines tepebūt: uēto
q Vis multa gracilis te puer in rosa
Perfusus liquidis urget odoribus
Grato pyrrha sub antro.

Cui flauam religas comam
Simplex munditiis: heu quotiens fidem
Mutatosq̄ deos flebit: & aspera
Nigris æquora uentis

ACRON. Alterno terram quatūt pede.
pro sonō cantilenæ ad rithmum pede feriēti.
Grauis. pro operis labore. Nitidum caput.
unguentis delibutum. Impedire. coronare.

Terræ quem ferūt solutæ. solutas terras di-
xit liberas: hoc est incultas: Nam Virgilius dū
d agricultura loqueret: ait : Exercentq̄ frequēs
tellurem: atq̄ imperat aruis. Idem. inculto iūf
sa uirescunt gramina. potest & soluta terrā ap-
to iam uere intelligi: nam pro temporibus &
patescit & clauditur. Vir. Vere tument terræ.
& de hieme. rura gelu tūc claudit hiems. Nūc
& in umbrosis qua si expleto āno nouo rede-
unte reddenda sunt uota diis agrestibus. Pal-
lida mors. epitheton mortis: quæ pallidos fa-
cit. Regumq̄ turres. pro altioribus domibus
posuit ut. Tabernas. pro hūilioribus. Vite
summa. supputatio pro breuium annorum
numero posuit: ut Vir. sed fugit iterea fugit
irreparabile tempus. Fabulæq̄ & manes. dii
boni dicebantur. uñ & mæ tractum putatur:
aut certe somnus potius. Manes. inferi: qui
sūt fabulosi: unde Virgilius. perq̄ domos ditis
uacuas & inania regna. Nec regna uini. s. t.
nō accipias per sortem regna uini. Teneq̄.
delicatum. Lycidam. puerum a te stupratū.

Quo. c. quem impatiēter amat. Tepebunt.
ardebunt uel amabūt.

POR. Terræ. s. utrum libere & cultui non i
seruientes intelligendum ut pata significare
uideatur: an tēpie & estu aeris. Solutæ: quæ
paulo atē frigore hyēis stricte erāt: Sic & Vir.

illud & zephiro.p.se g.r. Nunc & in.u.f.d.i.l. Sic & Vir. ueris tps aptum rusticis ad sacrificandum diē quia tunc soni dulces:&.m.uina. Seu p.a.Attende.f.g.agnam maluisse dicere q agnum secūdū illud Vir. Et caesa.i.f.p.Nescio quid enim quādam elocutioēs per fœ.g.gratiores fiunt. Pallida.m.x.p. p.p.t.Per tabernas uulgares domos signat p turres altiores. Nec regna.u.f.t.hoc ad magisteria cōi uiorumpertinet.quāz talorum iactibus sortiri solitos & Plau.signat in captiuis.Item in asinaria.

CHRI. Alterno.p.quia pro sono ad rithmum terram pulsāt. Dum uulcanus.uel nota q ate lucem quo tempore uulcanus maritus in labore est ipsa uoluptati operam dat.In quo lasciuarum mulierum naturam exprimit:uel ostēdit saltationem suam ante lucanam ad noctem usq; produci.Vulcanū iccir co ueneris maritum finxerunt:quia sine calore non proficit uenus.Duo fuerūt uulcani:alter celi & ue stā filius:alter iouis & iunonis.Sed hoc non latet mineruam:iouem uestam & uulcanum typum ignis continere.Sed per mineruam supremam aetheris partē ceteris subtiliorem intelligimus:per iouem uni uersum ipsum elementum ignis.Quapropter fabulati sunt mineruam ex iouis capite natā:quia ex su prema eius parte est.Per uulcanum intelligunt ignem qui ex materia excitat:proptereaq; filius ē iouis ex iunone:quia uapores quidā crassiores qui in aerem q iuno est ascendentes ab aethere qui ē iuppiter accenduntur:unde fulgura & reliqua huiuscemodi extāt:hic est uulcanus iouis iunonisq; filius.Dicunt turpē esse quoniā ex terrestribus uaporibus accenditur:& propter turpitudinē suam a iunone in terras deiectum:quia hęc oīa q in aere accenduntur ad terram cadunt.Dicūt in lemnū cecidisse:quia illa in sula crebro fulminibus infestat.Dicunt propter casum utrinq; claudū esse effectum:quoniā flāma nū quam recta fertur:sed modo hinc modo illic deficit.Vesta aut pro eo igni accipiunt:qui intra terram latet.unde aliquando ignē uestā esse contendit Ouidius cū dicit.Nil aliud uestam q uiuam intellige flammā.Aliquando terram:unde alibi.Est tellus uestaq; numen idem:Dicitur aut uulcanus quasi uo licanus qui per aerem uolet:uel uulcanus uolans candor.Item mulciber q ferrum mulceat. Cyclopū. hi fabri sunt uulcani tres de quibus maro.Brōtesq;steropesq;& nudus mēbra pyragmō:et ioui fulmi na fabricant.unde brōtem dixerunt αροτης βροντης.i.a fulmine.et αροτης στεροπης.i.a ful getra dicitur steropes.Nam pyragmonē ab igne et icude dici nemo dubitat.Volūt multi hos neptūni ex āphytrite filios fuisse et pmo in creta ferrariā instituisse:I lesio autē in theogōia celi et terrā filios as serit:tertium non pyragmonē sed arpē appellat:di ctosq; uolūt cyclopa:quoniam unicū oculū i frōte rotūdū hēret:Dictū preterea quia fulmina ioui ad iteremēdū phaetōtē:uel ut placet Dio.siculo aacula pium subministrant a phœbo fuisse interfectos.Ipsū at iouē diuinitate priuasse phœbum ad triēniū.

Officinas recte posuit:nā officina locus est ubi aliquid efficitur ab efficiendo dicta.Taberna uero ubi res alibi fabrefacta uēditur:sed & officina pro taberna quandoq; ponitur. Vir. of. non re uera urit sed uoluit uehemētiā ignis quo metalla liqueant notare. Nunc decet. q. d. non fieri cōtra decorū. q. d. ut ait Cicero in libro de officiis:in oī uita semper seruandū est. Impedire caput myrto.nectere coronā ex myrto:quā arbor aspectu & odore uoluptatē affert:& ueneri est cōsecrata. Nitidum.splendidum ex unguēto.In quo denotat lautius cōuiuuium.Nā coronas unguētaq; nō nisi lautioribus cōuiuuiis adhi bebant. Flore.pro floribus. Ferunt.producunt. Solutæ.s.ab imperio agricolæ.i. inarata:& per cir cuitiōnem intelligit prata. Contra uero sub imperio terras dicimus quāz coluntur. Virgilius. Exercetq; frequens tellurē atq; imperat aruis. Vel solutæ quasi putres ex calore ueris. Virgilius. Et zephyro putris gleba resoluit:& cōtra Rura gelu tūc claudit hyems. Fauno.rusticano deo: fauni apud latinos ii sūt:q apud græcos satyri filii saturni.ponit tñ maro faunū pici filiū.fauno picus pater isq; parētē te saturne refert.Dictū uolūt a fādo:q oracula sua uoce idderet.Refert pōponi mella:ultra atlātē mōtē noctu lu mia uisa:& cymbalorū sonitū auditū:nec qcq; postea i die reptū.Hieronymus. ait a diuo antonio iuētū satyrū i thebaidos solitudie:q illū allocutus sit:& affirmauerit se mortālē:sed delusā gētilitatē p diis ha buisse satyros.Aristoteles scribit nymphas satyros & panas et huiuscemōi numina post ānorū milia i terire.Et eusebius pāphilus refert thamnū egyptiū i italiā nauigātē a paxis isula noctu uocē audisse:q ui debat ut cū iuxta paludē fuisset nūciaret pana magnū mortuū eē.Sicq; nūciasse:ac statim innumerabili um uocū cū magno miraculo luctū audisse. Venit deinde romā et re cnarrata sciscitatus ē a philosophis q nā eēt iste magn⁹ pan.Respōderūt at d cōmuni sētētia philosophis:cū eē q ex mercurio et penelope nat⁹ eēt.Referūt pterea hos homūciones bicornes eē et narib⁹ adūcis:et pedib⁹ caprinis.Augustin⁹ at i libro d ciuitate dei disputat illos aut aīas imortales n hēre:aut humano se mie natos potuissēq; accidere uti duo simml monstra ex hoie:ut sape fiti hāc formā nata sint:alterum masculū:alterū fœmina:et ex illoz cōiunctione huiuscemōi speciem propagatā esse. Nunc.quasi dicat expleto anno dus sacrifican dum esse. Vir. Tūc pingues agnūtūc & mollissima uina. Agnā.agnū dicitur sed mutauit genus:quia in fœminino uidetur iocundior elocutio.sic Vir.Et caesa iungebāt fœdera porca. Pallida.ab effectū quia pallidos homines reddit.sic Vir.Et cū frigida mors anima seduxerit artus. Aequo.pede idifferē ter. Tabernas.p.ignobilioribus adificiis:sic contra & reges p nobilioribus:& turres p aplioribus do mibus. Beate.q.dicat qui eris beatus si hāc uitam colueris:loquitur aut.tāq; cpicureus ad hūc qui &

vulcanus
Minerua
supplicat

dam
Mulciber
Cyclopes

Brontes
Steropes
Pyragmo

Officina
Taberna

Myrto

Fauni

ipse epicureus erat. Epicurei aut oīa sibi arrogabant: seseq; & sapientes & beatos uocitabāt. Summa. b. u. q̄ si dicat si colligas uniuersū tēp⁹ q̄ diu uerū possis: uidebis illā eē sūmā breuē uitā. Vitā sūmā breuis sentētia q̄ epicureis quadret cū animas ponāt mortales. ceterū a grauioribus phylosophis semp repu- diata: itaq; Plato audiendus: qui nos uoluptate cōtempta non nobis sed uniuerso mūdo nos natos pu- temus. Longā spem. i. aliquid inchoare ad quod post diuturnū tempus uenturos nos speremus. Iā statim nox mors: quā secundū epicureos post se nihil habet prāter tenebras. Fabulā. appositio est: ut sit sententia. Nox et manes & do. p. quā fabulā sunt. Prement. id est opprimēt te: quo id est ad quam noctem: postquā ueneris nullā aut ex uino aut ex uenere uoluptatem capere poteris. Differunt aut fabu- la et argumentum et apologus. Fabula est rerum nec uerā nec uerisimiliū: ut q̄ daphne uersa sit in lau- rum. significat etiam fabula rem uehemēter diuulgatā: quāuis uera sit. Oui. Hāc fuit in toto notissima fabula cālo. et luue. It noua nec tristis per cunctas fabula cānas. Apologus nō differt a fabula: sed addit ut prāter id q̄ sit res ficta et non uerisimilis: ut fabula: allegorice tamē aliquid cōtineat quod ad uitā et ad mores pertineat: ut sunt Esopi fabulā. Argumētū est res non uera sed tamē uerisimilis: ut sunt ar- gumenta comediā. Manes. secundū acronē sunt dii boni. Nā manū bonū significat: unde mane di- ctum¹ est: seruius contra per atiphrasin dictos putat manes deos inferos: quia nō sint boni. ponūtur pro pānis. Vir. Quisq; suos patimur manes. alibi tamen idem Sequius ait: manes esse animas corporib⁹ exu- tas: quā nondum in alia corpora migrauerint: et cum eo tempore sint noxiā: per cōtrarium dici a ma- no quod est bonū: uñ maturum pomum. adiungit esse alios qui credant manes a manādo id est fluen- do dici eo q̄ ipsis plena sint omnia inter lunarem tenerumq; circulum. Domus exilis. tenuis et parua quia fabulā uel quia umbrā quā illic habitant icorporeā sint. Nec sortiere. nec sorte quadā accipies regna uini. i. nobilitatem uini id est nobile uinum. Talis. ab eo quod est talus tali: quia talos iaciendo bibebāt antiqui ut apparet apud Plautum: ergo sorte id ueniebat. Dicitur autem talus grāce astragalus ide αστρογᾶλις: talis ludere. hinc Plinius de polycleto ait. nudos facit talis ludentes: qui uocant astra galizontes. Furunculi dicuntur quos scaccos appellamus. Marti. Insidiosorum si ludis bella latronum: iste tibi geminus miles et hostis erit. Lycidā tenerū. delicatū: reliqua obscōna sunt: sed facile itelligūt.

Fabula

Apologus

Argumētū
Manes

Talus

funiculū

ACRON

Gracilis

Tener

Vis multa. metrum duobus uersibus asclepiadæum. tertius ferecratius: qui constat spondeo dactylo. et spondeo ita. Grato pyrrha sub antro. quartus glyconicus qui constat ex spondeo et duobus dactylis ita. Cui flauam religas comam. Quis multa. percunctatur pyrrham: cum qua olim consueuerat quo amator nunc fruatur iuvene et mundicias eius u^l blandicias laudat. sed qua dam adhuc amantis inuidia: cum se dicat ueluti cum dolore eius illecebras quibus capit ignauorum adolescentium animos tanq̄ naufragium euasisse per damna. Gracilis. delectans: tenuis. unde et um- brā ibant tenues. Perfusus liquidis urget odoribus. pro fluxu seminali id est coitu et libidine. Sub antro. quod et loci gratia et unguentorum iuuetur: nā in antris prostrare consueuerunt: unde et forni- ces dicti. Cui flauam religas comam. cui cōeris. Simplex mundiciis. simplicem mūdiciis dicit animo factiosam. Mutatosq; deos. sibi iratos cum permiserint illum in foueam cadere meretriciam. Fle- bit. ut mutatam foelicitatē suā dum quæritur ipsam ingratitudine nudet amatorem. hoc autem iuxta opinionem hominum dixit qui iratis: aut propitiis diis luca siue dispendia sua applicant: ut Lucan⁹ O faciles dare summa. d. e. q. t. difficiles. Et a. n. u. bene allegoricos aspeta æquora et auram fallacem meretricē uocauit: hoc est inconstantem: nam dum blandiendo insipientem trahit captum crudeliter nudat: inconstantia maris similis. unde Virgi. Me ne huic. c. m. et. t. d. f. Idem de perfidia mulierum. Fia age. r. m. u. et. m. f. foemina.

POR. Quis multa gracilis te puer in rosa Perfusus liquidis urget odoribus. Pyrrha meretricem al- loquitur: cuius calliditatem ignorans ait se quoq; in amorem eius implicitum susceptis uotis tandem euasisse. Gracilem. pro tenero posuit. Teneri autem adhuc graciles solent esse et puellā et adolescen- tes. Heu quotiens fidem Mutatosq; deos flebit. per allegoriam hāc dicuntur quibus signat tempesta- tum modo mobiles esse meretricis huius blandicias.

Ad pyrrham Ode quinta.

CHR1. Inuestiua est i meretricē auarā. Sed ridēs illā more suo uexat. nā omne uaser uitiū ridētī flac- cus amico dixit: laudat eius blandicias sed quadā amātis inuidia. Duo. n. sif facit: nā et blādicias eius do- losas, oñdit: q̄ amorē pferāt: et dolos occultēt. Et nō sine felle diis grās agit q̄ ab ea tāq̄ a naufragio i tu- tū portū se rēcepit. Quis te puer. maximū poetæ artificiiū. Prio. n. pathos citat a tenella amātis ætate: cū et illū cōmiseratiōe dignū q̄ puer: et ppea q̄ nōdū exptus meretricū isidias: i hui⁹ laq̄os iciderit: et hāc inuidia accumulāt quā n̄ pudeat amātē puerū fallere et uti i interrogatiōe q̄ sp orationi uehemētiā addit

Quis puer. quasi dicat cui puero tanta prouenit infelicitas. Item quis puer ut ostendat eam ita crebro ex sua leuitate mutare amantes: ut non facile aliquis scire possit a quo ipsa ametur. Urget te. quasi am- plectitur te anxius ne a se euoles. Gracilis. i. uinceo corpet non nimium turgido. Laudauerat autem hunc amantē ab ætate: nūc laudat a pulchritudinē: ut maior inde appareat mulieris crudelitas: q̄ talē de- ferat. Multa rosa. itellectio ē i multis rosis: sic Vir. Atq; armato milite cōplēt. Perfusus liqdis odorib⁹

CARMINVM

cumulus ē ī uoluptate: ut & adolescentem habeas & pulchrū & unguentis delibutum. Odoribus id est unguentis quæ odores effundunt. Acroni tamen placet liquidis odoribus id est seminali fluxu id est qui absoluerit concubitum. Antro grato, ostendit locum rus amœnum propter umbras: & quia amœnum gratum illi sit: uel gratū quia tectā illius umbra alienos oculos in re prudēda fugere ualeat. Acron autem exponit antro id est fornice: quoniam meretrices ut ruri in antris cōcūbebant: sic intra urbem in fornicibus. Antrum autem id est spelunca græcum est. Hesiodus ἀντρω ἐν ἡαῖβας τῶ φαέης ὕπνο κέ νοσῖ Υαίηο. Cui, cuius gratia & est expositio: eadem enim sententia est quis puer urget te: & cui re ligas comā. q. d. cui ut placeas comiste. & simul arguit eam dolis. Formam enim sibi augent mulieres ut illam aduersus amātes utātur ueluti aucupes ut utē rhetibus aduersus aues. Coma autē græcum ē. & p prie ī mulieribus dicē Cæsaries uero ī uiris: quā cædaē. Flauā. si Seruio credimus erit idiciū ipudiciæ cum ipse asserat olim castas mulieres non nisi nigro capillo fuisse usas: citatq; illud ex luuenale. Sed nigrum flauo crinē abscondēte galero. quasi sit illic sententia poetæ: quod mulier augusta cui crines effēt nigri: ut matronalē pudicitia fingeret cū ad lupanar tenderet flauos crines induceret: tñ Qui. contra sta re uidetur qui in fastis de Lucretia muliere omnium castissima scribat. Forma placet niueusq; color flauiq; capilli. Quiq; aderat nulla factus ab arte color. Simplex mūditiis: quia nullis rebus uacas nisi corporis ornatis. Mūditiis ergo ut absint sordes: uel inspexit ad id quod latini mūdum muliebre m or natum appellāt: ut græci κοσμοσ. Heu. condoleat illi. Flebis fidē. s. ēē factā a te ut dicimus: flet amicū id est amici miseria. Est autem flere lachrymis gemere est pectore cum pre angustia in sonum prorum pit: ergo & bruta sub pondere gemunt et inanimata. Vir. Gemuit sub pondere cimba. Plorare est uoce flebili dolorem ostendere: hinc implorare cū dolendo auxilium petimus. Plāgere est cum præ dolore pectus caputue aut aliud membrum percutimus. Eiulare est elata uoce flere: quod est maxime mulierum: Vociferare non modo dolorem sed etiam indignationē uoce effrenata demonstrare: nonnunquā uehementē clamare Lamentari est uoce querula & tristi oratione calamitatē testari. Mutatos deos id est iratos secundum Acronem qui illum in baratrum meretricum impulerint. uel intellige deos. s. uenerem et cupidinem: quos a principio dum amabatur propitios expertus fuerat: nunc uero iratos cernit hinc Lucanus. O faciles dare cuncta deos eadēq; tueri difficiles. Et aspera. compone sic. puer q credulus nunc te aurea fruitur et qui nescius auræ fallacis sperat te semper uacuam et amabilem. Sperat. emirabitur insolens æquora aspera nigris uentis. Aspera æquora. pulchra allegoria: quia ut maria ex trāquillis efficiuntur aspa. i. noxia pp sauitiē uentorum: et est translatio a tactu cui aspera nocent: sic animus meretricis cuius auaritia tāq caribdis naufragium est amantibus ex aspascit cū mutat neq; āplius amat. Nigris. noxiis. niger. n. noxi⁹ ē et mal⁹: ut hic niger ē hūc tu o romane caueto. Sic cōtra dicim⁹ albū bonū luue. Qui nigrū ī cādida uertit. Itē niger mortu⁹. idē. p famā et populos nigros efferre maritōs: sic candid⁹ ī mortalis: Vir. Cādidi⁹ īfuetū mirat lumē olīpi daphnis. Emirabit: ualē mirabit

Flere
Gemere
plorare
plangere
Eiulare
Vociferare
Lamentari

ordo

Niger
Albū
Candidus

ACRON. Insolēs. n̄ suet⁹ & iexpt⁹ amorē meretricū. Aurēā. pulchrā aut certe diuitē siue simplicē significat. Vacuā. sibi uacā te sine dolo aliis cōtēptis suo amorī deseruien tē. Auræ. mutabilis foeminæ Miseri. mira uarietate dicēdo. n. eos miseros. Quib⁹ fulgebat itenta. quā si beatū se p̄fite⁹ qui iam ab ea euasit sicut ī sequētib⁹ dicit. Me tabula. ac si diceret adhuc non probata ignorantī nites et places. Paries. metaphora a naufragis qui euadētes pictas cladibus suis tabulas preferūt et cū quibus euaserint uestibus eas ad neptūni tēplū suspēdūt: ut luue. Et picta se tēpestāte tue tur. et Vir. Seruati ex undis ubi figer dona sole bāt: hoc at p allegoriā oñdit post nuditatē suā a meretricis se amore liberatū. Vuida. madi da: madid⁹ autē extrinsecus. unidus intrinsecus.

Vuidus
Madidus

POR. Miseri qb⁹ itētata. miseros eos ait q b⁹ ignota et iexpta sit hui⁹ mētricis fraudulē tia. se at mo⁹ eorū q euaserūt maris picula uo ta soluissē. qd amor hui⁹ liberat⁹ sit. uidem⁹ at hodie quoq; p̄iger ī tabulis quosdā casus quos ī mari passi sint. atq; ī fanis marinorū deorū po nē. sūt et q uestē quoq; ibi suspēdūt diis et cō secrātes. Me tabula sacer uotiuā paries. p ta bulā uotiuā idicat maris potēti deo uestimēta suspēdisse.

Emirabitur insolens
Qui nunc te fruitur credulus aurea:
Qui semper uacuam: semper amabilem
Sperat: nescius auræ
Fallacis. miseri quibus
Imtentata nites: me tabula sacer
Votiuā paries indicat humida
Suspendisse potenti
Vestimenta maris deo.

Criberis Vario fortis: & hostium
Victor mæonii carminis alite:
Quā rē cūq; ferox nauib⁹: aut eqs
Miles te duce gesserit.
Nos agrippa neq; hoc dicere: nec grauem
Pelidæ stomachum cedere nescii:
Nec cursus duplices per mare ulyssci
Nec sæuam pelopis domum
Conamur tenues: grandia dum pudor

CHRI. Insolens. inconfuetus. sic Terrētius. Quid tu athenas insolens. Ergo propterea mirabitur. nā admiratur quā prāter solitū & opinionē accidit. Magis ita cruciabitur: quoniā nihil tale timēti hoc accidet. Est autē stoicorum sentētia: ut omnis animi perturbationes grauiore sint quando inopinantes nos offendunt & in pmeditato s. Equora. pro meretricis mutabili ingenio posuit: & uentos propter crebrā mutabilitatē. Hic Vir. Variū & mutabile semper foemina. Meretrix blande attrahit: attrahitq; crudeliter nudat: inconstantia maris similis. Idq; iure de muliere dicas: qđ Vir. de mari. Mene huic cōfīdere monstro: & celi totiēs deceptus fraudē sereni. Fruitur te. habet te cū sūma sua uoluptate: unde frui deo dicimus: & frui amicitia: & frui sūmo bono. Aurea. pulchra et bona: ut illud. Inuide quid spectas: illa hic mi mortua uiuit. Illa meis oculis aurea semper erit. Vel aurea. i. diues. Amabilē. i. qđ ita te amat ut amari digna sit. Vacuā. alieno amore uacuā: et tibi semp uacantē. Credulus. qđ facile tibi credat: et nihil male suspicet. Ergo tu crudelissima qđ tibi credētē fallas. Citat autē cōmiserationē ab eo qđ eueniat pter spēs: sic Vir. Et nūc ille qđ ē spe multū capt⁹ inani fors et uota facit. Auræ fallacis. Aura lenis ē et placidus aeris motus ut uentum non plene faciat res grata in caloribus. Poetæ tamē pro uēto ponunt et sape p eo qđ pper nauigātib⁹ assit quē grāci τογοπορ dicūt τορὴς οὐρα id ē a cauda: qm a puppi ueniat. Vir. Proseqt⁹ surgēs a puppi uētus eūtes: ergo ut maneret ī trāslatiōe maris dixit credulus auræ: quasi cōfīdēs psp̄ero amoris: q paulo post tñ falleret: ut uētī fallūt nauigātes. Capit⁹ ē aurā p fauore qā cū flat ī estate uideat⁹ aestuātib⁹ fauere. Vir. Nūc quoq; iam nimīū gaudēs popularib⁹ auris. Miseri sunt ii quibus. i. gratia quoq; capiendog. Tu nites. tu ornaris. et sic insidias tendis. Intētata. nā si tēta. ta fuisses prius uitarent te. Me tabula. cōparauerat mulierē marinæ tēpestati in qua naufragiū facere possent qui illa sequerentur. nunc manēs in translatione ostēdit se olim ī ea tēpestate naufragiū fecisse: sed deorū gratia quibus uota fecerat e naufragio liberatū eē: et tabulā in tēplo neptunni suspendisse: q rem testaretur. Solebant enim ex naufragio egeni effectū tabulā in qua naufragiū depictū esset circūferre: et illa sibi uictū mēdicare. Persius. Cū fracta te in trabe portas. et luuena. Et picta se tempestate tues Ac demū tēplis eorū deorū per quos euaserant: suspendebant. Suspendebāt et uestes madidas quibus euaserant. Vir. Seruati ex undis ubi figere dona solebant. Sacer paries. quia templis: Muros. n. et moenia dicim⁹ qbus urbs ābit: parietes aut aliquorū aedificiorū sunt. Hac ergo trāslatione indicat mulieris auaritiā aufugisse.

f Ciberis ua. fortis et hostiū. Metrū tribus uersibus asclepiadæū. quartus glyconicus. Scriberis dicat agrippa nauales seu terrestres uictoriae tuæ scribent a uario pfecto oratore: Cæterū ingenium suum ipar metrog ludo deditū laudes bellicas canere. Mæonii. Homerici: qui de mæonia fuit in tali carmine scriberis a uario quali usus ē Homerus. Alite. auspicio siue bono omine. Ferox. fortis. Nos agrippa. uocati⁹ casus. ordo talis ē: quācūq; rē ferox miles gesserit te duce nauibus aut eqs nos tenues: nec conamur dicere hæc: nec conamur dicere grauem stomachum pelidæ. Cedere nesciū. i. inuicti: ferocis. ut rūpantur nescia uinci pectora: nec conamur dicere duplices cursus ulyssēi per mare: nec conamur dicere sæuam domū pelopis dum pudor: et musa potēs lyræ uetat detere laudes egregii Cæsaris et tuas culpa ingenii. Pelidæ stomachū. linedochicos a parte totum. Nec. c. d. duplices aut ppter errores dictū aut quia fertur dolosus: aut certe. d. propter annos. xx. Nā dū alii duces capta troia post. x. annos reuersi sūt: ulyxes solus post. xx. annos reuersus ad patriā dicitur. Nec. s. p. Atreum et thyestē a qbus diis humanæ epulæ carnis appositæ sunt: unde et tragœdiam uarius scripsit quē et Vir. laudat Nā neq; adhuc Varo uideor nec dicere cīna digna. Conamur te. tenuat uires suas ac si diceret nos tenues non audemus grandia.

POR. Scriberis uario fortis et hostium uictor mæonii carminis. agrippā alloquitur: cuius rebus gestis negat lyrico carmine satisfacere posse ideoq; a uario ea scribi debere. fuit autem. L. uarius et ipse carminis tragœdiarum et elogorū auctor Virgilii cōtubernalis. Mæonii carminis alite. ut si diceret homerici auspiciis: ac per hoc homerica sublimitate. Notum autē inter opiniones quæ de natalibus homeri feruntur: et hæc esse quasi mæonis filius fuerit. Quā rē cūq; ferox nauibus aut equis miles te duce gesserit. figurata elocutō. Nam cum dixisset scriberis: intulit quam rem cūq; miles gesserit te duce. Simplex autem elocutio erat. Scribentur res quascūq; miles gesserit te duce. Nec cursus duplicis p mare ulyssēi. Amphibolū: nā et duplicis ulyssēi potest quos signat callidū potest et duplicis cursus per accusatiūū pluralem accipi. i. itus ac reditus. nec sæuam pelopis domum. Notæ historiæ sunt de Tantali genere: ex quo Pelops ortus: deinde Atreus et Thyestes: deinde Orestes de quorum sceleribus tragœdias compositas scimus: quarum stilus non nisi sublimitate fertur: cui se negat hic poeta sufficere.

Agrippam a rebus gestis et uarium ab eloquentia laudat: Ode sexta.

CHRI. Dedicolos. primi enim tres uersus asclepiadæi: quartus glyconicus ad. M. agrippam cuius auctoritas sūma erat apud augustū: cū oīa pene grauiora bella per eū gēteret īperator. de quo Maro. Parte alia uētis et diis agrippa secundis. Laudat et uariū poetam quē affirmat elegantia dignitateq; sui

Insolens
Admiror

frui

Aura

Murus
Paries

ACRON

filii posse describere ægregia facinora agrippæ quæ ipse tenuitate sui filii non possit. Fortis et uictor hostiū. n̄ supflūū ē cū fortē appellasset addere et uictor hostiū. n̄. n̄. satis p se ē fortitudo ad uictoriā de ho-
stib⁹ reportādā: nisi ad sint et multæ aliæ uirtutes militares. Ergo illæ quoq; adsunt cū sit uictor hostiū.

Scriberis. q. d. mandabitur æternitati nomē tuū: cum talis poeta tuas egregie gestas res scribat. Nō. n̄. fere aliter immortalis redditur iperator: nisi & ipse magna facinora ediderit: & eū scriptorē nāciscat: qui multū eloquentia ualet. Quod & Alexander ille magnus apd sepulchrū achillis significauit: cum achil-
lē ob id foelicē dicat: q; homericā tubā fortitus sit. Puto autē hæc scripsisse Horatium post profligatam antonianā classē i qua pugna ille optimā operā augusto nauauit. Vario. i. a uario: quē & Vir. tanti facit ut dicat. Nā neq; adhuc uario uideor: nec dicere cynna digna: sed argutos inter strepere anser olo-
res: & scriberis alite carminis meonii. i. eo auspicio quo Homerus scripsit sua poemata. Ergo scriberis

Auspiciū

elegantissimo stilo & posuit auspiciū pro facultate. q. d. q; idē poterit Varius qd homerus. Est autē auspi-
cium pro potētia p quādā translationē a magistratibus: nā qui iisdē auspiciis creabatur: eiisdē erāt po-
tēstatis: hic Vir. Paribusq; regamus auspiciis. i. pari potēstate. Meonii. quia Homerus ex meonia fu-
it. Quauis multæ urbes de huius poetæ patria certent: nā & colophon et smyrna et athenæ suum esse uolunt. Quam rem cūq; ferox. ordo ē o agrippa nos tenues non conamur dicere quācūq; rem miles
te duce gesserit nauibus aut equis: id est mari aut terra. neq; conamur dicere grauē stomachū pelidæ:
nec cursus duplices ulixis. ubi uidetur cōparare facinora agrippæ et achillis fortitudini: et ulixis sapien-
tiæ et quasi concludit q; si posset scribere agrippa posset scribere aliquid par et iliadi homerice in qua
laudat achillē et odissē in qua describit ulixis sapientiā. Ex quo elicitur oportere se alterū eē Home-
rum: si sua eloquentia par hominis uirtutibus esse uelit. Te duce. ac si dicat tua prudentia: tuo consilio
& tua fortitudine. Agrippa. & si nomē propriū sit: tñ is agrippa dicebatur qui præmissis pedibus ex
materno uentre oritur: quasi æger partus. Dicere. describere & laudare. Sic in primo epistolarum. Pri-
ma dictæ mihi sūma dicende camena & Virgilius. Cui non dictus hylas puer & atonia delos. In causis
autem dicere is dicitur qui defendit: Agere potius qui accusat: hinc addicere consecrare: Vir. lunoni in
ferne dictus sacer id est addictus. Item destinā. Cicero de officiis. Et is qui morti addictus esset: paucos
dies cōmendandorū suorum causā postulasset. Stomachum. idignationem atq; iram: hinc stomacha-
ri indignari significat: ut illud. Sectū stomacharis ob unguem. Grauem. græcis perniciosum. uel gra-
uem qui ab eo dimoueri non posset. Fabula apud Homerum nota. Agamenon captiuā chryseida quā
uehementer amabatur oranti chryse patri & redemptionem offerenti reddere neglexit. Apollo au-
tem iustis præcibus chryse sui sacerdotis motus: peste exercitum græcorum affligebat. græci autem
ut pestem euaderent auctore achille agamenonem impulerunt: ut puellā redderet. At ille Bryseidē
Achillis captiuam: & ab eo uehementer amatam sibi arripuit. Quod ita grauiter tulit achilles: ut dein-
ceps a pugna cessaret: neq; amicorum precibus: neq; muneribus placari potuit: ut sepissime in fugā ab
Hectore uersis græcis succurrere curaret. Ergo pelidæ id est achillis pelei filii nescii cedere: id est cōce-
dere: ipsi iræ. Duplices. uel astutos & uafros: ut describit ipse ab Homero: uel duplicatos a cursu reliquo-
rum græcorum: cum illi decem annos domo abfuissent: ipse uero uiginti. Vlxi. pro ulixis: est enim da-
tius græcus: quem latini pro genitiuo usurpant. Sed modo per syneresim: ut illud. Reliquias danaū
atq; immitis achilli. Est enim ἀχιλλῆϊ & ἀχιλλῆϊ: aut per dieresim: ut hic. Domum. familiam. sic luue-
nalis. Sed cū tota domus rheda componitur una. Aliquādo pro patria ponitur: ut Da propriam tym-
breæ domum: da moenia fessis. sed proprie habitaculū ipsum significat domus. Virgilius. Ast ubi iam
patriæ peruentum ad limina sedis. Antiquasq; domos: et per similitudinē etiam quo sese bruta recipi-
unt domos dicunt. Virgilius in georgicis. Antiquasq; domos: uolucrū. Significat etiam templum. luue.
Ante domum ueneris: quā dorica substat ancon. Differt autē domicilium a domo: nam domiciliū
est cum sedes in aliqua urbe certas posuimus tanq; ciues illius futuri. nam qui ad tempus habitat: mox
inde discessurus: domum quidem potest habere quam conduxerit. Domicilium autem non habet.

Agryppa

Dicere

Agas

Addicere

Stomachū

Stomachum

ulu crispidis

Domus

Domiciliū

Tantalus

Atreus

Thyestes

*Id est
Subtilis*

Sauam. propter atreum et thyestem fratres inter se crudelissimos. Tantalus filius iouis secundum Eu-
sebiū: phrygum rex fuit Erichtheo athenis regnante ex taygete filium pelopen genuit: & cum deos
conuiuas accepturus esset: ob auaritiā pelopen epulandum dedit. Nullus autem præter cererem ex
eo gustauit. Illa humerum exedit: sed diū eburnum restituerunt et per Mercurium eius animam ab infe-
ris reuocarunt. unde Virgilius. Humerog; pelops insignis eburno. A pelope peloponesum dictam uo-
lunt. ex pelope et hippodamia uxore nati sūt atreus et thyestes: qui alternis annis in peloponeso regnā-
tes in maximas discordias inciderunt: operante id mercurio secundum Lactantium ut cædem myrtili
filii a pelope i mare deieci ulcisceretur. Erat præterea atreo aries aureo uellere insignis: quem cupiens
thyestes ratus est se per concubitum meropis: uel ut alii dicūt europes illius uxoris consequi posse. Itaq;
ex illa tres filios genuit: quos deinde sibi nescio atreus epulandos dedit. Quo tempore solenne tale a-
spiceret facinus in orientem rediisse dicunt. Quod fingitur quia eclypsim eā tempestate factam
et antea ignoratam de monstrauit. Hanc tragoediam scripsit Varius: de quo paulo supra. Tenues. q
sum⁹ tenui igenio. Et i aio tenuis defectū significat. Subtilis uero acumē. Cice. orator subtilis: sed parū

uilem mens: Nō conamur ergo quæ grandia sūt: quia pudor qui prouenit ex cōsciētia nostræ ibecillitatis et mīsa nostra potēs in bellis lyræ: uetat mē deterere. i. diminuerē tuas et cæsaris laudes non nostra uoluntate: sed culpa ingenii: quod mihi tenue est. Nec dixit simpliciter imbellis: id est imbecillis lyræ. i. carminis lyrici: quia illo ēt grādia describuntur: ut ipse alibi. sed loquitur de suo proprio stilo quē elegit tenuē. ut Quinti. oñdit. Deterere ē aliqd de re diminuerē: unū ē deterior n̄ peior: sed minus bonus.

Detero

Imbellisq; lyræ mīsa potens uetat

Laudes ægregii cæsaris: & tuas

Culpa deterere ingenii:

Quis martem tunica tectum adamantina

Digne scripserit: aut puluere troico

Nigrum memnonem: aut ope palladis

Tytidē superis parem:

Nos cōiuiua: nos prælia uirginum

Sectis in iuuenes unguibus acrium

Cantamus uacui: siue quid urimur

Non præter solitum leues.

nē:

I Audabūt alii clarā rhodō: aut mythile

Aut ephesum: bimarīsq; corynchi

Mœnia: uel baccho tebas: uel apolline del-

Insignes: aut thessala tempe. phos

Sūt qb⁹ unū opus ē itactæ palladis urbē

Carmine perpetuo celebrare: &

Vndiq; decerpā fronti preponere oliuam

una q̄q; attinens p̄ntē coronā & gloriā sibi dēcipat

fit. Adamas enim lapis durissimus. figurate autem negat se posse res bellicas scribere. Verum Vatiū potius qui sit homerico spiritu. Nos proelia uirginū sectis unguibus cātamus uacui. utrum cum uacui sumus: an ideo hæc cantamus. quia uacui sumus id est a negociis liberi quod magis uidetur sensisse cum subiiciat. Non præter solitum leues. id est ex consuetudine leues.

CHRI. Quis martē. sn̄ia ē qd̄ n̄ audeat laudes augusti & agrippæ describere: q̄a n̄ id min⁹ eēt quā aut martē aut Diomedē aut similes deos uel hæroas describere. Quā rē ipse i belli mīsa n̄ ualet. Maxima ergo laus q̄ ipso istis cōparet. Quis martē. quasi dicat nullus: nisi egregi⁹ poeta. Martē testū. t. ad. magna res describē martē sed maxima cū fuerit i bello. Testū. defesū. Tunica. pprie ē uestis itior hic p lorica accipe. Adamantina. ifrāgibili ab adamātis duritia. Adamas lapis quasi indomit⁹ dē. Nā a priuat & aduō græce domo significat Mēnona: laumedontis frater fuit thitōus. hic ad oriētalē regionē pfectus multos populos subegit & pp ei⁹ excellētia aurorā i cōiugē sūpsisse dē. Neq; nisi i extrema senectute: quæ loquator eē solet decessit. unū fabulans illū i cicadā fuisse cōuersū. Huius filius Memnon i auxiliū priamo uenisse ab Homero tradit. Curasseq; aurorā matrē: ut infrāgibilia illi arma Vulcanus fabricaret. hic Vir. Et nigri memnonis arma. Tādē ab achille intersectus ē. Diodorus tñ refert illū ab asyriis quoz Priamus uectigal eēt i auxiliū Priamo cū uiginti milibus peditū: et ducētis currib⁹ missū. Resertq; Solin⁹ singulis ānis ex æthiopia ad hui⁹ sepulchrū cōuolare aues: et ibi iter se decertare. Nigrū. quia ætiops puluere troico in pugnis apud Troiā gestis: ubi æquoz pulsu puluis excitari solet. Tytidē. Diomedē tydei filiū qui auctore Homero æneā Hectorēq; palladis auxilio uicit. Et uenerē cum æneam filiū protegeret: uulnerauit. Quapp ipsa apd Virgiliū: credo ēt q̄ nūc mea uulnera restāt. ergo fuit par superis. Nos cōiuiua. qm̄ grauiori stilo ad res altas peruenire non possumus scribemus hæc minora. Prælia uirginū. quæ uel pudor ductæ relucantē cupidis amātib⁹ uel a natura muliebri nō discedūt quæ cū maxime gppia cupiāt: tū maxime cogi uolūt. uel naturæ puicacia: ut est apud Ter. nolūt ubi uelis: ubi nolis cupiūt ultro. Acriū. quia uehemēter resistūt. Sectis. quasi illos acuāt ad repugnādū. Vacui. scilicet amore. i. nō amātes. Siue qd̄ urimur. siue amātes: nā amor ardētissima est cupiditas: unū ipse cupido facibus armat. et amor ignis dē Vir. Vulnus alit uenis et cōco carpitur igni. Leues. nō præter solitū. id est leues ut solent amantes esse. uel leues q̄ leuiori utatur stilo ut solet.

ACRON. Imbellis. q̄ nesciat res bellicas & altas describere uel tristes. Adamantina tunica. lorica allusit propter duritiā: nam bellū in quibusdam insuperabile est. Nigrum. instantia certaminis uirū fortē pugnādō squalitē. hic fortiter pugnaui in bello troiano. Tytidem. diomedē. Nos conuiuia. i. tantum ex uoluptatibus scribimus: ordo ē. nos uacui cantamus conuiuia. Prælia uirginū. iuuenibus resistentium. Sectis in iuuenes. in os iuuenū ad repugnādū acutis unguibus & præparatis. Vacui. amore. uacui id est. nō amātes & securi. Siue quod urimur id est amamus qui enim amat uritur. Vir. Vritur isēlix dido traxitq; per ossa furorem: seu forte amantes & ostendit se omni tempore seu amantem seu n̄ amātem id studii. habere. ordo est seu nō præter solitum leues q̄ urimur: non enim præter solitum leuis est: dum omni tempore sit incōstans. Leues. nihil constantia habentes: quæ est consuetudo amatoribus.

POR. Culpa deterere ingenii. belli culpa ingenii humanū uitium autem non aliud quam humilitatē uult intelligi. Deterere aut minuire signat & ex consequenti. quia quæ deterunt comminuuntur. Quis martem tunica tectum adamantina. i. quæ perrūpi nō possit.

I conica

Adamas
Thitonius

Memnon

Amo-

ACRON

1 Audabunt alii claram Rhodon aut mitylenē Metrum heroicū. primus uer
sus exameter est: sequens uero tetrameter est: qui et saliscus appellatur: eo quod ex quattuor pe
dibus ultimis constat uersus heroici. Numatium Plancum alloquitur cōsularem uirum tybure
oriundum in cuius gratiā dicit cum diuersis poetis studiū sit diuersas insulas oppidag certorum nu
minum gratia celebrare carminibus: sibi tybur esse laudandum: cuius uoluptate capiatur uel amœni
tate: sed albunæ nymphæ eiusdem nemoris uicini ac tyburis: de quo Vir. Lucosq sub alta consulit
albunea. Tybur autem tyburtus cōdidit: a quo nomē ciuitati ē: hic fuit filius catilli filii amphiarai ut: ca
tillusq acerq corax. sed hac ode Plancum hortatur ut curas uoluptatibus relaxet exemplo teucris tela
monii. Clarā. r. aut m. Maritimæ greciæ ciuitates sunt. Bimati sue c. m. quia & ionio & egæo mari ab
luitur. Vel baccho. t. ordo est uel thebas insignes baccho uel delphos insignes apolline: sic enim apud
thebas dyonisiū: sic ut delphis apollo colitur a quibus honore patriæ fortijuntur. Tēssala t. amœni
tates thessaliæ. tempe enim tribus casibus declinat uer nominatiuo uocatiuo & accusatiuo. Sunt qbus
unum opus est. ac si diceret unum studium est laudibus dicendis operam dare certos & exinde gloriam
querere laudando tantum athenas: quas uocauit urbem mineruæ uelut propriū ciuitatis numē. Car
mine perpetuo. aut uno metro aut non aliorum laudibus mixtis. Vndiq; decerptam. ex omnibus col
lectā. ordo est: preponere fronti oliuam undiq; decerptam.

POR. Laudabunt alii claram rhodon. hac ode Numatium Plancum consularem alloquitur: quia
indicat se præcipue tiburtia regione delectari: omnibusq; eam sua sententia proponendam affirmat.

Claram rhodon. propterea claram quod soli sit opposita dicit. de qua & Lucilius sic ait. Rhodos car
patiū i pelag⁹ inclinat aptū. Bimarē chorithū appellat qd isthmo opposita lonio & ægeo sinu abluitur.

CHRi. Ad numatium plancum scribit laudes tyburis patriæ suæ: ergo alii poetæ alias urbes lauda
bunt: ego autē tybur. Rodon. hac insula multis rebus nobilitata: & pene semper libera etiā romano
uigente iperio. eā in principio habitarunt Thelchines quos maris filios fuisse fabulantur. Primi omni
um diis statuas sculpsērūt. Clarā. secūdū porphyriōnē: qd in mari apto & soli exposito posita sit. Ne
ptunus harum sororem aliā amauit. Ex eaq; filios sex & unā filia suscepit: Rhodōq; appellauit: a qua

Rhodos

Mithylene

insula nomē accepit. Mithylenē. urbs ē i lesbō: a mithylene macharei filia nominata: Machareus enī
ex crinaco iouis filio natus lesbū tunc palasgiā dictā pp deucalionis diluuium desertam occupauit: &
lesbō æoli filio filiā suam metymnā matrimonio coniunxit: iulamq; a genero nominari uoluit.

Ephesus

Chorithus

Thebæ

sum. urbs nobilissima in asia est ab amazonibus condita & quæ nobilitata sit templo ephesiæ dianæ
pulcherrimo omnium græcorū ædificiorū. Bimarem chorinthum. quia hic ægeum hic ioniū hēt &
hithmon facit oli ephira dicta est hac urbs. Deinde corinthus a corintho horefis filio. Thebas. urbs

Delphi

in boetia a cadmo condita: cuius mœnia amphion lyra saxa alliciens ædificauit. In hac ex semelle ca
dmi filia iuppiter bacchū genuit: fuit et i ægypto thebe urbs atiquissima: in qua fuerunt Bacchus & Her
cules: de quorū ægregiis facinoribus multa scribuntur. Quæ omnia Orpheus ex ægypto rediens fret⁹

tēpōz lōgitudine & historiæ inscitia: uolensq; cadmeis gratificari ad has thebas contulit. Delphos. isti
in parnaſo monte erāt clari oraculo apollinis. in quo phythia phœbi furore percita responsa dabat.

Extollit gentilitas hui⁹ loci religionē miris miraculis. Dicunt. n. uolētes gallos delphos inuadere atro
cissima tēpestare & uehemētissimis niuib⁹ phibitos: & i bello Alexandri cū cōsuleretur oraculū quo pa
cto defendi uellet respondisse ut illi sibi consulerent: se at sibi cōsulturum. Atq; deinde cum milites ir
ruere pararent subito non parua pars montis a uertice ruens illos opressit. hac et similia apud gentiles

uenisse non negat Augu. Verū affirmat religionē in omnibus et diuinū cultū adeo placere deo ut et si
falsus sit aliquo beneficio dignetur. Thessala tēpe. græcū nomē ē τῆς Θεσσαλίας siue τῆς ἡμέρας: et a latinis in

nominatiuo accusatiuo et uocatiuo usurpat hac tēpe. ē aut loc⁹ amēssim⁹ i thessalia iter ossā et otrym
mōtes iuxta peneū fluuiū. Sed latini p oi rustica amœnitate posuerunt. Sūt qb⁹. sunt poetæ: qui in so
lis athenis laudādis occupant. Carmine ppe. nō interrupto ut aliud laudēt. Vnū opus. opus est qd

Opus

Opera

Opus

Opus

Opus

ex fabricando factū relinquit sic ue domus dicitur fabri opus. Operatio ē ipsa actio. Opera uero est
labor et industria operantis. Intacta. nō uitiatā: nā tāgere uitiare est. Mar. Nullus in urbe fu. to. q. tā. u.

Athenæ

Vxorē gratis tūc Caridme tuā. Pallas at uirgo fingit: quia nihil ē puri⁹ sapiētia: et ueræ sapiētia nū
læ sordes admiscēt. ppterea q; dicūt illā sine matre ex capite iouis ortā eē. apd græcos appellat athēa. a
qua athēaz urbs denominat. dicūt. n. qnq; inter Neptūnū Mineruāq; stētionē fuisse ortā uter urbi no
mē iponeret. ludiciūq; ad louem delatū: et illū iussisse utrūq; terrā pcutere: illūq; nomē iponere ex cui⁹

pulsu aliqd excellētius oriret. pcutit neptūnus: enatusq; est equus. pcutit pallas: et nata est oliua. Et qm
equ⁹ ptēdit beilū: Oliua uero pacē: q bello melior ē. Cōcessū ē ut ab athena athene diceret. Varro rem
ad historiā refert. Aitq; rgnāte Cecrope uenisse populū cū et fœminis suffragiū reddere liceret: Et ui
ros qdē neptūno: fœminas uero mineruæ suffragiū reddidisse. et quoniam mulieres numero una plus

essent euenisse ut mineruæ ius nominis imponendi concederetur. ipsamq; a se athenas appellasse. Qua
propter cautum est a uiris ne deinceps suffragiis dandis interessent mulieres. Oliuam. Athenienses
enim olea uictores coronabantur: teste Plinio. Isti ergo scriptores laudando athenas præponunt
oliuam decerptam undiq; id est e quocunq; agone atheniēsi fronti id est ad frontē uictoris coronādā.

Celebrent igitur oliuam. i. ludos in quibus oliua corona erat. Oleam negauit theophrastus nisi intra quadraginta passus a mari nasci. hic fuit anno. cccc. urbis romanæ. Fenestella negat Tarquino prisco regnante in italia: hispania atq; aphetica oleam fuisse. Herodotus olim nusquam nisi in attico agro oleam fuisse scribit. Olea arbor est: oliua baccha oleæ inde liquorem ipsum oleum & oliuum dicunt. Est autē oleū utile ebori a carie uendicādo. uñ romæ saturni ex eborē simulachrū intus oleo repletum est.

Olea
Oliua
Oliuum

Plurimus in iunonis honorem

Aptum dicit equis argos: ditesq; mycenæ.

Me nec tam patiens lacedæmon

Nec tam laryssæ percussit campus opimæ

Quam domus albunæ resonantis

Et præceps anio: ac tyburti lucus & uda

Mobilibus pomaria riuis

Albus: ut obscuro detergit nubila cælo.

Sæpe notus: neq; parturit imbres

Perpetuos: sic tu sapiens finire memento

Tristitiam uitæq; labores

Molli place mero: seu te fulgentia signis

Castra tenent: seu densa tenebit

Tiburis ūbra tui: teucer salamina patrēq;

Cum fugeret tamen uda lyæo

Tempora populea fertur uinxisse corona

Sic tristes affatus amicos

Quo nos cūq; feret melior fortuna parēte

nimia delectatiōe animū ferit. Quam domus. a. r. domus albunæ delectabile nemus est consecratū albunæ nymphæ a qua et nomē accepit. Et præceps anio: aut per deuexa cadens aut rapidus. Tyburti lucus. silua iuxta ciuitatē eiusdē nominis. Mobilibus. discurrētib⁹. Detergit nubila cælo. purum aerē facit. quem græci leuconotum appellant. i. serenum: ordo est. sæpe albus notus detergit nubila obscuro cælo. Plance. uocatiuus proprii nominis. Molli mero. aut leui aut suauis. nam uino in obliuione ueniunt curæ et tristitiæ fugantur. Seu te fulg. si. ac si diceret seu signis militariibus seu bellis miscearis. Seu densa tenebit. seu sis militiæ: seu sis domi. Salamina. ciuitas telamonis. hic filiis suis Teucro et Aiace ad troianū bellū proficiscentibus legem posuit: ut alter sine altero non rediret. Aiace itaq; se pimente q; per dolum ulyxis iudicio armox uictus sit cū ipse corpus Achillis liberasset: Teucer memor imperii paterni patrem et patriā fugiens responso Apollinis cum sociis alibi condidit ciuitatem: hunc fugientem dicit hortando comites suos ad pocula consolatum et uino tristitiam mitigasse. Tamen uda lyæo. madida uino.

POR. Aptum dicit equis. Homericum. sic enim de hoc ille. ἀργὸς ὅστις ἰπποβοῖον. Me nec tã patiens lacedæmon Quam domus albunæ. Albunæ deā in regione tyburtina fontis præsidem. et Vir. Testis ē qui in septimo ait. Lucosq; sub alta consulit albunea nemorum quæ maxima. Tiburtiq; lucus. Tyburtus conditor tyburis est cuius frater catillus et corax quox Vir. meminit. Catillusq; acerq; corax argiua iuuentus. Vda mobilibus pomaria riuis. Irrigua itelligi uult. Albus: ut obscuro detergit nubila cælo. Sæpe notus. Hanc odem quidā putant aliā esse sed eadē est. Nam et hic plancum alloquit in cuius honore et superiore parte tybur laudauit: Plancus. n. tyburi fuit oriundus. Album at notū dixit ut græci λευκὸν νοῖον quod serenū faciat. Vda lyæo tempora. ἰππᾶλλᾶν ἰπῶν ἰπῶν. n. udū lyæum itelligi oportet id est uino. Populea fertur. bene nō quālibet: sed populeā coronā propter fortitudinē animi. Nā hæc arbor in tutela Herculis. Ambiguam salamina. nūc duplicē itelligamus. qm̄ alterā Teucer i Cyprio insula cōdidit patria a Telamone pte eiectus. O fortes peioraq; passi. ut Vir. O passi grauiora dabit deus. Nūc uino pellite curas. Cras ingens iterabim⁹ a quor. Quidā stulte ab itinere uerbū fidū putant sed nequaquā sic accipiendū cum simplicior elocutio magis rationē habeat. Teucer mari uenerat. quia a patria eiectus est errans. Ingens iter. ut iterent nauigationem socios hortatur.

fabula orig
finis

fabula riaci

CHRI. Plurimus. multus: uel plurimus. i. longo sermōe utens. Plurimus. n. longus. Vir. Contempla-
tor item cum nux se plurima siluis induit ī florem. Dicit. laudat mycēas & argos ī honorem iunōis: quā
istā urbes sibi consecratæ sūt. Argos indeclinabile est in singulari: sed ī plurali dicimus argi argorum:
unde argius urbs ē in pelopōneso iunōi sacra: abūdat optimis equis. Patiēs. uel propter sacra tauricæ
dianæ. Cum enim horestes de taurica regione simulachrum dianæ cui hostia humana immolabatur
in Italiam apud aricinam siluā detulisset: abominati sūt talia sacra itali: & lacædemonem remiserunt.
Lacædemonēs aut pro humana hostia insituerunt ut pueri manus sup aram tenerent quæ ab aliis pu-
eris tā diu uerberaretur donec sanguis emanaret: Horū patientiam Cicero etiā in tusculanis admiratur
Ergo patiens propter puerorū patientiam secundum acronem & porphyriōnē: uel patiens quoniam
lacædemonii sæuerissimis licurgi legibus istituti patientissimi aduersus oēs difficultates fuerunt oīs se-
xus oīs ætas bello inferuebat: Nam egredientibus ad pugnam uiris: senes mulieresq; mœnia tutabātur
illud aut præcipuum q̄ eandē uestem in hyeme & in æstate omnes ferebāt. Larissæ. urbs in thessalia:
unde & larisseus achilles. ergo & propter achillis nomen & propter fertilitatē a multis laudabat. Cā-
pus. planities: oēm enim terram ita diuidimus: ut dicāmus eam aut campū aut uallē aut collem aut mō-
tem. Campum dicunt planum & in longius porrectum spatium. Hinc campestria loca. Vallis ē id iter
uallum quod inter duos montes relinquitur. Conuallis uero a tribus locis clauditur. Collis minor mi-
nusq; altus q̄ mons. Montes ardua & excelsa loca dicimus. Albunea. nympha quæ in albunea coleba-
tur. Est in monte tyburtino fons albunea sic dicta ab aquæ qualitate quæ in illo fonte est: unde eti-
am nonnulli ipsam leucotheam uolunt: ait Seruius ubi Vir. sic scribit. Lucosq; sub alta cosulit albu-
nea. Præcep. per deuexa cadens non sine sumo strepitu. Et dicitur anio anienis & non anionis flui-
us: hunc tyberonem hodie apellant. Fluit inter Sabinos & Romanos: Insignis uictoria Tullis hostiliū q̄
fidētes fudit. Tyburti. & hoc tyburtum & hoc tybur. In his locis crediderunt omnia posse albescere.
unde ebur etiam quo candidius redderetur illuc deferre solebant. hinc illud Facetū Martialis distichō.
Tybur ad herculeum migravit nigra lycoris: Omnia dum fieri candida credit ibi: Fuit aut amphiar-
us amithaonis atnepos uir in diuinatione excellentissimus: & qui fatum suum apud thebas nisi ab ery-
phile uxore proditus fuisset: reuitare poterat. Ex hoc secundum Solinum natus est catyllus: qui tres fili-
os genuit: alium catyllum: & tyburtum: & tertium qui corax dictus est. Siue igitur ii siue eorum pater ty-
bur pulsus inde ueteribus sicanis condiderunt: & a tyburto illud nominarūt. Lucus. silua albunea: & p-
prie dixit. Nam lucus nemus est deo sacrum: græce Τεῦεος dicitur. Volunt lucum esse dictum per cō-
trariū a lucendo: quoniam cum nullæ illic arbores propter religionem caderēt: opacus & sine luce
erat. Vel a lucendo propter crebra lumina: quæ in sacris nocturno tempore lucebāt. Vda riuus pomā-
ria. loca arboribus pomiferis sata: quæ latini etiam uiridaria appellant. Greci uero paradisos. Pomā-
ria autem erant iterualla iuxta mœnia uacua relicta: & auguriis consecrata in quibus augures auguriā
captarent. Quæ ullo ædificio occupari nefas erat. Dicta autem pomæria quasi post mœnia. Albus ut
obscurus. Post quam planci patriam laudauerat: eum hortatur ut finem quandoq; mœrori imponat: &
imitetur tempestates cæli quæ non semper cādē: sed ex turbulētis mutātur ī tranquillās. Albus. ordō
est. O plance memento sapiens finire tristitiam: & labores molli mero: sic ut sæpe notus deterget nubi-
la cælo. Neq; semper parturit ibres. Not⁹. In italia ut plurimum nubes. in aphrica serenitatem inducit.

Cælo. aere: hinc lucretius. In hoc cælo qui dicit aer. & Vir. Maria ac terras cælumq; profundum. Pro-
prie cælum est quod stellis splendet: quasi quadam cælatura. Hinc etiam cælum instrumentū quo cæla-
tores cælant. Ouidius. Quiq; moues cælū tabulasq; coloribus uris. Deterget. tergendō remouet. Im-
bres. ipetuosos intelligūt. Pluuia uero lentas & iuges. Sic. tu sapiens. i. quia sapiens es memento fini-
re. Vel sapiens id est qui sapiens eris si hoc facies. Vir. Ni frustra augurium uani docuere parentes id est
qui uani essent si frustra docuissent. Molli. dulci. Vir. Tunc & molissima uina. Nam quod proprie ta-
ctus est id ad gustum sæpe transfertur. Significat item flexibile. Vir. Est mollis flamma medullas. Itē lu-
xuriosum. Iuuenalis. Quos tegula sola tuetur a pluuia: molles ubi reddūt oua colūbæ. Itē delicatum &
tenellum. Plautus. Mollicula es. Item per translationem a tactu gustuq; molle. i. placidū & facile. Vir.
Sola uiri molles aditus: & tempora noras. Itē est contrarium duro. Vir. Mollius est ratis opera ad fa-
brilia surgit. Cæteræ aut notionēs quas ponit Marcellus: huc omnes redeunt. Merum. purum. Signifi-
cat: unde uinum dicimus merū cui nihil sit aquæ admixtum. Mixtum aut dicimus uinum cui sit aqua
admixta. Martialis. Calidus imposuit nup mibi caupo rauennæ: Cū peterē mixtū: uēdidit ille merum
Per translationē aut a tactu aut gustu dicim⁹ molle placidū. Signis. s. militariib⁹. i. uexillis. Luca. signa
pares aquilas & pilaminātia pilis. Cæteræ signa dicimus idicia rerū: ut cū dicimus tumore esse signū ue-
neni. Signa etiā statuarū appellātur: ut tabulæ capiūtur pro picturis. unde apud Salustium. signa & ta-
bulas. Tenent. habent: tenere dicimus habitare. Virgi. Qui teneāt. nā inculta uidet: hoīes ne ferā ne.
Item intelligere. Terentius. Rem tenes. Non me latet. & in hoc & in aliis uerbis plures notionēs attribui
uerbis a Marcello: sed ille nō solū quæ propria sit uerbi notio uestigat: sed etiā eas ī quas p translationē
a poetis uerba dicūtur tanq̄ proprias exponit. Quia in re diligētius aduertēdū ē. Nā quæ prope sunt

Larissa

Campus

Vallis

Conuallis

Albunea

Anio

Tybur

Lucus

Pomaria

Pomaria

Cælum

Imbr

Pluuia

Mollis

Meros

Signa

Luca

semper & ubiq; quadrât. Ergo si dico posita: sed luditur arca: ita proprie dicitur de quacūq; re: & a quo-
 ſūq; ſcriptore recte dicatur. Sin aut ludere quæ uellē calamo permittit agreſti. ſcribere non cuiusq; ueq;
 de quacūq; re decet. Probauerat ratione naturali ſæpe interuenire uiciffitudines i rebus hūanis. Nunc
 pbat exemplo & auctoritate teucris: qui ē in ſuo exilio pfugus latitia triftitiam pellere tentabat. Sed ut
 res perſpicua reddatur. Ex æaco iouis filio natus eſt Telamon: qui comes herculi in expugnatione tro-
 iæ: quoniā primus mœnia cōſcendit ab hercule heſiōem laumedontis filiam dono accepit: atq; ex hac
 Teucrum genuit. Ex alia aut Aiaceſem ſubſtulit. Sed hic in bello troiano ſuperatus ab ulixe in iudicio: cū
 uerq; ſibi arma achillis poſceret: in furorē incidit ac ſeipſum interemit. Itaq; cum ſine fratre teucris: pa-
 triā rediret: a patre pulſus eſt. At ipſe in cyprū uenit: ubi urbem condidit: eāque a patria ſalamina de-
 nominauit. Salamina patrēq; eſt hæc ſalamis ſalaminis: & in accuſatiuo ſalamina. Vda lyæo. madi-
 da baccho. id eſt uino: ut ſi denominatio. Dicitur aut bacchus liæus παρὰ τοῦ αἵνυ quod eſt ſoluere: quia
 uinum mētes noſtras a curis ſoluit. Corona populea. ut decet uir: fortem ad imitationē herculis: qui
 ab inferis rediens ea arbore ſe coronauit. Cuius frōdes externæ nigreſcere dicunt: propter fumū & ob-
 ſcuritatē inferni. Internæ uero albefeſcere propter ſudorē herculis. Et t. n. hæc arbor herculi conſecrata a
 poetis dicitur. Vir. in bucolicis. Populus alcidæ gratiſſima: uitis iaccho.

Teucet

liæus
populus

Ibimus o ſocii comiteſq;
 Nil deſperādū teucro duce: & auſpice teu-
 Certus enim promiſit apollo
 Ambiguā tellure noua Salamina futurā:
 O fortes: peioraq; paſſi
 Mecū ſæpe uiri nūc uino pellite curas
 Cras ingens iterabimus æquor.

I Idia dic per omnes

Tedeos oro: ſybari cur properas-
 Perdere: cur apriçū oderit cāpū amādo
 Patiens pulueris: atq; ſolis:
 Cur neq; militaris
 Inter æquales equiter: gallica nec lupatis
 Temperet ora frenis.
 Cur timet flauū tyberim tangere:
 Cur oliuum ſanguine uiperino
 Cautius uitat: nec iam liuida geſtat armis
 Brachia ſæpe diſco
 Sæpe trans finem iaculo nobilis expedito
 Quid latet ut marinæ
 Filiū dicunt thetidis ſub lachrymoſa troiæ
 Funera: ne uirilīs
 Cultuſi cadē: & lyciaſ proriperet cæteruaſ

ACRON. O ſocii. ordo eſt o ſocii o comi-
 tes ibimus quocūq; feret nos fortuna melior
 parente. Auſpice. ſauctore uel ſponſore apol-
 line dicit: cuius reſponſa uel promiſſa ſeque-
 batur. Certus. non fallax: ueridicus. Ambi-
 guam. duplicē uel quod una in cypro altera i
 thracia regione eſſe dicitur uel quod una pul-
 ſus eſt: altera cōdidit. Vir. ſimiliter ambiguā du-
 plicē poſuit: Agnouit prolem ambiguam ge-
 minoſq; parentes. Noua. ſ. incognita pere-
 grina. Peioraq; paſſi. Vir. O paſſi grauiora.
 Iterabimus. id eſt iterum nauigabimus.

Salamina

CHRI. Quo nos cūq; id eſt quocūq; nos.
 Themeliſ quæ ſit quotiens dictio compoſita
 diſſoluitur: & in medio alia dictio interponi-
 tur. Vir. Hac troiana tenuis fuerit fortuna ſecu-
 ta: id eſt hætenus troiana. Melior. æquior &
 magis beniuola. Bonus enim mitis æquus &
 fauēs dicitur. Statius. Tu corda parūper Huc
 aduerte libens. Atq; has bonus accipe uoces.
 Vir. Sis bonus felixq; tuis. Aliquādo pulcher
 Terentius. Et forma fortalſe bona. Proptius.
 An cōtempta tibi iunonis forma pelatgæ. Pal-
 ladis aut oculos auſa negare bonos. Ite aptus
 & idoneus. Vir. Et bona bello cornuſ. Ite do-
 ctus. Vir. Cur nō moſe boni quoniā cōueni-
 mus ambo. Tu calamos inflare leues: ego di-
 cere uerſus. Iniecit aut deſperatibus comitib;
 optimā ſpem: cum pollicetur fortunā melio-
 rē parēte: qui illos a patria excluſerat: & ſe du-
 cem quaſi dicat eū ducē cui neq; aiuſ in peri-
 culis auertendis: neq; fides i cōſulēdo deerit.
 Sed primū aperte propoſuit. Secundum ut: ar-
 rogantiā euitaret occultius iſinuauit. Socii

Themeliſ

Bonus

comiteſq;. Socius a focco dicit: q; calceus ē utriq; pedi aptus quoniā ſocius ſe amico commodū i utraq;
 fortuna præbeat. Sūt aut ſocii qui pari cōſilio & auctoritate rē ſimul aggrediūtur. Comites uero qui cō-
 ſulēdo operāue præſtādo ſubſequūtur. Et pprie dicūt comites in itinere: qui nō ſua cauſa iter capiūt
 ſed ut aliū proſequātur. Quapropter ſocios dixit: ut oſtēderet cōem rē agi: & ſe illos ſibi pares nō infe-
 riores habere. Hoc humanitatis cauſa oēs duces facere conſueuerunt. Sic & uirgilianus aneas. O ſocii:
 neq; enī ignari ſumus ante malorū. Sic in hiſtoriis milites cōmilitones apellāt. Comites aut dixit ut ſe
 beneficii ab illis præſtiti memorē oſtēderet. Quapropter o comites. i. qui ne me meāq; ſalutē deſerere-
 tis: nulla difficultate deterriſti me proſecuti eſtis. Auſpice. ut nō modo tanq; dux i qua re prudentiam
 humanā dūtaxat pſtare poſſit: ſed etiā auſpex. i. qui auſpiciis cæterisq; uaticiniis futura diuinitus pſper-

Socii [Socii]
Comitib;

CARMINVM

pollicemur
promittamur
 xerit. Certus apollo. q. d. ab eo deo hæc futura de urbe cōdenda cognoui: cuius oracula certa nunq̄ fal-
 lāt. Cur ergo nō sequātur eū ducē in quo & humana prudētia & diuina p̄sciētia sit & ab eo deo accepta
 q̄ nūq̄ fallat? Hæc ergo deus p̄misit salamina ābigua. i. possē nos odes urbē: quā a salamina ātiq̄ p̄ria sa-
 laminā appellemus. Promisit. aut a me rogatus. Nā proprie promittimus rogati: & pollicemur nō ro-
 gati: sed nostra sponte. In tellure noua. id est cypro qui locus nobis nouus & incognitus est. In hac isu-
 la belus teucro sedes sibi ponēdas cōcessit. Quod & uirgiliana dido meminit: Atq̄ equidē teucrū me-
 mini Sydona uenire finibus expulsū patriis noua regna petētem. Auxilio beli: genitor tū belus opimā
 uastabat cyprū: & uictor ditione tenebat. Dixit aut tellure pro terra. Tellus eni dea ē terræ: Terra uero
 ipsū elemētum. Romæ enī ut ait Varro colebatur Tellus dea quæ a ui fœminea qua semina recipit: nū-
 cupatur. Itē tellumo deus a ui masculina: qua semina terra emittit. Erat & alius deus Altor ex eo q̄ oia
 ex terra alūtur. Itē rurſor: q̄ rurſus eodē cūcta reuoluūtur. Ambiguā. duplicē secundū Acronē. cū al-
 tera esset in aet̄ica nō procul ab ægyna. Altera in cypro de qua nunc dicitur. Vir. Agnouit prolē am-
 biguā geminosq̄ parentes. Ambigua tū latini dicunt que græci ομνιυά appellāt. unde boetius in
 dialecticis: ea ambigua dicit quæ reliqui dicūt æquiuoca: ut canis qd̄ nomē syderi & aimali latrabili &
 pisci cōe est. O fortes. ergo ferre poteritis. Peioraq̄. p. arguit a maiori: Nā si peiora passi esis: poteri-
 tis magis hæc ferre. Sed & Vir. O passi grauiora. Nūc uino. p. c. quasi ostēdat q̄ i rebus duris decet i-
 terponi aliquā uoluptatē qua animi restaurati uehementius cōtra difficultates insurgant.

Tellumo

ACRON

1 Lydia dic per omnes. Metrū choriambicū quod cōstat ex coriābo & bacchio. ita lydia dic per oēs:
 Secūd⁹ ex epitrito secūdo & duob⁹ coriābis. & bacchio ita Tedeoso. rosibari. cur properas amā-
 do Lydia dic per oēs. i. lydiā dicit uulgaris formæ mulierēs: & sibi aliquādo dilectē cur ita sybarim di-
 liget. iuuenē: ut eū ab omnibus officiis amore sui desistere fecerit intermissa etiā exercitatione cāpestri:
 & sic apud eam lateat: sicut apud uirgines lychomedis achillē ferūt q̄ per histerōproteron in rualē di-
 cit. ordo est. Lydia dic oro. hoc est iterrogo p̄ omnes deos cur properas amando p̄dere. Perdere cata-
 antiphrasin declamat. Amando perdere. amore perdere. unde ē ut uidi ut perii. Apricū. amoenū: uo-
 luptuosū. Patiēs. cū possit iā ferre militates labores. Flauū. turbidū. Tiberym tāgere. natere q̄ ado-
 lescētibus inter sūma erat uirtutum exercitiōis studia. Cur oliuū sāguine. u. c. u. dicit: cur nō exercet
 palæstrā quā trāsantes oleo ungebantur. magis uitat oleum q̄ sanguinē uiperinū uenenosū. Liuida
 brachia. assiduo usu & pōdere armōz. Disco. discus genus ludi ē certi ponderis. dicit discum: quo iu-
 uenes i agōe contēdebāt. fortior est iudicandus qui ultra designati spatii finē eum iecisset ita ut missili-
 bus certabatur. ordo est: neq̄ iam nobilis gestat liuida brachia armis: sepe expedito disco trās finē sape
 iaculo trans finē. Filium dicunt latuisse subaudis. achillē dicit a thetide absconditum metu belli troia-
 ni. Ne uirilis cultus. lycii populi fuerunt troianis ferētes auxilium: unde est unam quæ lycios fidumq̄
 uehebat orontem. Proriperet. raptim uel incaute iret.

POR. Lydia dic p̄ oēs te deos oro. Hæc lydia amica uidetur fuisse Sybaris nomine adolescētis cui/
 imputat q̄ amore sui implicitū residē. fecerit exercitationum campestriū. Cur apricū oderit campū
 patiēs pulueris atq̄ solis. sit aut fuerit. Gallica nec lupatis temperet ora frenis. gallica ora pro gallico
 rum ora equorū. Lupata. autē frena sunt aspera de quibus & Vir. sic ait. Et duris parere lupatis. Cur
 timet flauum tyberim tangere. qui in cāpo martio exercebātur & natabant post exercitum. quia & hoc
 uidetur necessarium militiæ esse. Sepe disco trans finē iaculo. Nobilis ad expediēdum trans finē. No-
 bilis expedito ut sit sape disco trans finē expedito nobilis sape iaculo. dicit aut eum gloriose & discum
 & iaculum misisse. Quid latet ut marinæ. filium dicunt thetidis σὺλλανψο quia ex eo quod latet la-
 tuisse accipiendū est. Lycias proriperet cateruas. Manifeste hic lycias pro troianis posuit.

CHR. AD Lidiam ne in sybarim adolescentem crudelis sit.

Orat meretricem ne adeo astrictum suo amore reddat sybarim ut oēs exercitationes iuueniles omit-
 tat. Perdere. uere dictum nam perditus dicitur qui ita alicui perturbationi aut uitio subiaceret: ut idē se
 eximere non possit. hos græci aostas appellant. Ergo perditē amare dicitur: qui totus ab amore occu-
 patus sit. Vir. Perdita nec feræ meminit decedere nocti. Oderit. Mira res ita amātes immutari: ut quæ
 sūmo opere cōcupiuerint: nunc ea odio hēnt. Apricum soli expositum quasi ανευ φρήκῃσ id ē sine
 horrore & sine frigore. Ostendit autem quanta uis sit in amore: cum adolescentes omnia studia qui-
 bus illi ætas summope delectatur: amorī inseruiētes obliuiscantur. Patiens. p. nō odit igit̄ campū
 quia pulueris aut solis impatiens sit. nam in illis rebus iam ita obduruit: ut uictis diffi cultatibus sola re-
 stet uoluptas. Eadem rō est in equitando & flumine transnatando. Militaris. pro militares. Tēperet
 gallica ora. i. temperet ora gallicorum equorū frenis lupatis. Lupata. n. frena sunt hēntia duritiem lupi
 ni dentis: quibus frenis utebantur galli. Vir. Et duris parere lupatis. Dicimus autē et hos frenos. et hæc
 frena in plurali: cū i singulari tantum neutri generis sit. Temperare uero est rem suo ordine et men-
 sura administrare. Cicero in tusculanis. Rem uero publicam nostri maiores certe melioribus tempera-
 uerunt et iſtitutis et legibus. Hoc græci κοσμεῖν dicunt inde illud homeri Διοκοσμιτορε λαών.

Olium. oleum. nam oleo ungebantur qui se exercebant. Nam ex eo membra et aduersus frigus mu-

Perditus

Apricum

Tēperare

frens lupari

niantur & agilia redduntur. Vir. Exercent patrias oleo labente palestras. Hoc & militibus suis ad tici num pugnaturis præcepit hannibal. Viperino sanguine. i. uiperino ueneno. Et. n. uiperæ ueneuū ut uult Albertus apprimere calidū: proptereaq; magis noxium: serpens autem hæc uipera dicitur quod ui pariat. Refert enim herodotus q; i cōcubitu mas caput in os fœminæ inserit. At illa post rem peractam dentibus illud præcidit. Mox paritura disrūpitur. Nec nisi effractis lateribus erumpunt nati quos paritura est. Nam non oua ut pleriq; serpentes: sed catulos ad uiginti parit. Ergo non nisi parentum cæde enascuntur filii. Dicunt autem hoc ita cauisse naturam ne tam noxii animalis species supra modum au gesceret. Nec liuida. quia nō exercetur in armis. i. quibus propter iæus brachia luescunt. Nobilis disc co & iaculo trans finem expedito. id est excellens. Quia cum siue discum siue iaculum in ludo contor queat: utrunq; eo robore iaculatur: ut trans finem id est signum positum ita transmittat: ut totum extra finem sit. Discus autem spera ex lapide metalloue erat: quam in certamine robore brachiorum conten dentes emittebant. Erant enim apud græcos precipui ludi quinq;. αὐγυνη. i. pugillaria Δισκοσ̄ iactus iste. Nā Δικσ̄ αἶψα. iacere ē: Διδῡ λος̄ cursus pedester αλφα salt⁹: & παλη̄ palestra. Ut mariæ filius the tidis Achilles quem peleus æaci filius & nepos iouis ex thetide dea marina genuit: Hæc natū achillē ad stygiam detulit paludem: totumq; preter plantas demersit: sicq; reddidit inuulnerabilem. Deinde chy roni iustissimo centauro nutriendum dedit: a quo musicam medicinamq; edoctus est: Postremo timēs ne ad bellum troianum traheretur in scyrum insulam transiit: lycomediq; regi commendauit: hic il lum inter uirgines filias in ueste muliebri occultabat: quo tēpore deidamiam regis filiā agnouit ex eaq; filiū substituit: q; a rubore capillorū pyrrhus & q; a adolescēs ad troiā miles uenit neoptolemus: id est no uus miles est nominatus: tādē industria ulyxis cognitus: ad bellū ductus est. Ibiq; cū troilū hectorē mul tosq; alios heroas interemisset: tandem in templo tymbrei apollinis a paride in isidiis collocato: pedes sagittis uulneratus interiit. Quauis dion chrisostomus illum ab hectorē bello cæsum affirmet: & n̄ he ctorem ab illo. Dictus autē ē achilles: id est ἀνὲρ τοῦ χι λοῡ: id ē sine cibo cocto. Nā herbis & pomis cru dis tantummodo uestebatur in pelio monte. Hinc illud distichon euphorionis poetæ εὖ φαίνῃ χι λοῡ κᾱ θη̄ς παμπᾶν ἀγεαῡτος τὰ νεκὰ πύρρι δουεσ̄ μιν ἀχιλλεὺς φη̄ μὴ εἶντο. Sed ut ad thetidem redeam: quum de achillis matre loquemur Thetis thetidis dicitur. Cum autem de ea quæ uxor ocea ni est thetis huius thetyos. Sub lachrymosa funera. id est parum ante lachrymosa bella ex quibus su nera consecuta sūt. Sub enim accusatiuo feruens ante significat: sed ita ut parum ante sit. Vir. Sub lucē exportant calathis. Item circa. Vir. Postesq; sub ipsos nituntur gradib⁹. Item per. Vir. Et sub noctē cu ra recurfat. Ad locum autē iungitur ablatino: Vir. arma sub aduersa posuit radiantia quercu. Aliquā do significat in. Vir. Monte sub aërio: qui nunc misenus ab illo dicitur: nā & græci ὑπο pro ex pōnunt. Hesiodus i theogonia ἀπ᾽ αὖσ̄ ποταμῶν ὁ νοῦς λικωνοσ̄ ὑπο ξάθειω. In compositione modo localis ē: ut subduco: Modo minuit ut subrideo. Virilis cult⁹. propterea muliebri ueste iduerat. Lycias. p tro ianis: Lycii autem populi in auxilium priamo uenerant sub duce pādaro. Hi post pādari mortē Aene am in italiam secuti sunt. Vir. Vnāquæ lycios fidumq; uehebat orontem.

Vipera

Discus

Achilles

Sub

ACRON

V Ides ut alta stet niue candidum
Soracte: nec iā substineant onus
Siluæ laborantes: geluque
Flumina constiterint acuto.
Dissolue frigus ligna super foco
Large reponens: atque benignius
Deprome quadrimum sabina

Ides: ut alta stet niue candidum. Metrū duobus uersibus alchaicum qđ constat ex pētimemeri iābica & cæsura & duobus da ctylis ita. uides. ut. al. ta. stet niue cādīdū. Ter tius dimeter iābicus hīcatelecticus. i. ex duo bus diambis uel ex quattuor iambis & similia ita siluæ. laborantes: gelu. q. quartus pindari cus ex duobus dactylis & duobus trocheis ita flumina. constite. rita. cuto. inter pherecratiū. & pindaricum hoc interest. pherecratium cō stat ex spondeo dactylo & spōdeo. pindaricū ex duobus dactylis & duobus trocheis. Vi des ut alta stet. id est cooperiatur. ut: stāt lumi/

Soracte

na flammæ. & iam puluere cælum stare uident. Candidum. candēs niuib⁹. Soracte. mons apulix i quo apollo colebatur ut: Summe deum sancti custos soractis apollo. Siluæ laborantes. ponderis ma gnitudine. Flumina. c. a. nimietate frigoris etiam flumina cōcreta a cursu suo stetisse dicit. Super fo co ut multa sup p. r. f. h. m. et alibi. Gemina sup arbore sedit. Large. abūdāter: copiose: p foci magnitu dīe. Benigni⁹. remissius solito. Deprome. hauri: ppina. Quatrimū. i. q̄t. uor ānis iueteratū. O tha liarce: nomē ei⁹ ad quē loq̄t. Dyota. uinariū uas. i. magarū duas habēs āsas. Permitte. d. c. oēs sollicitu dines ordinationi numinum debere cōmitti dicit. Qui simul. simul dixit in momēto omnia tranquil lantes. Strauere placidum fecere. Vir. Sterneret æquor aquis remo ut luctamē abesset. Aequore. f. concitato mari propter uentos proeliantes. Nec. u. a. o. nec cōmouētur sedato fluctu uētorum. Quē f. d. euentus dierum lucrare: et memor mortis citæ nec lætitiā nec amores omitte. ordo est: quēcūq;

Large

S. H. M. P.

di erum dabit fors: appone lucro: & fuge quæ-
rere quid sit cras futurum. fuge quærere in ui-
tuperationem mathesis dictum: quod magis
cruciat expectatione & quæstione futurorū.

Appone. patiēter fer: & habe pro lucro quē
cunq; dierum siue bonum siue malum dabit
fors. Neq; t. c. choera a choro dicta q̄ iūctis
manibus saltetur. Virēti. tibi. f. iuueni & ad-
huc uiridis ætatis homini. Morosa. c. q̄ mo-
rosū tarda deliberatione faciet. Campus
& aræ. planus ad lud ū locus. & repetatur ab
inferioribus subaudis. Lenescq; uoluptuosi.
Susurri. confabulationes. ordo est. nūc & gra-
tus risus proditor puellæ latētis ab intimo an-
gulo repetatur abs te

POR. Vides ut alta stet niue cādidum. So-
racte. Taliarchum ad lætiore uitā hortatur: ut
lulibus adolescentiæ quamdiu ætas permit-
tit: utatur. Notandum autem quod neutro ge-
nere soracte dixerit cum uulgo sorax dicitur. Est autem hic mous in phaliscis. Stet. autem plenum sit
signat ut Ennius. Stant puluere campi: & Virgil. iam puluere cælum stare uidēs: & in buco. Stant & iu-
niperi et castaneæ hirsutæ. Flumina cōstiterint acuto. Vtrum ad sensum frigoris pertinet quod uelut
uitrum pungit. An quod frigus uelut uitrum acutum sit. Super foco. super focum uidetur dicere de-
buisse. sed frequens in hac figura horatius ut districtus ensis cui super impia ceruice pendet. Atq; be-
nignius deprome quadrimum sabina. O thaliarche merum dyota. Dyoram. amphoram dicit quod
anlæ eis uelut aures sint. ergo græca appellatione hoc dicitur. Quem fors dierum cunq; dabit lucro
appone. Ordo est quemcunq; dierum fors dabit lucro appone. per quam dicit unumquemq; diem ui-
tæ nostræ nos de lucro computare debere eo quod mors quottidie possit accidere. Nec dulces amo-
res sperne puer. pro dum puer es noli spernere. Donec urenti canicies abest morosa. i. senectus diffi-
cilis. Nam morosi dicuntur multorum morum inter se contrariorum. Composita. pro consutata.

CHRI. AD THALIARCHVM adolescentem ut sine cura in uoluptate degat.

Præceptum omnibus philosophorum familiis commune: sed diuersis modis acceptum. Stoici enim
dicunt uiuendum esse procul ab omni cura & fruendum dato: obseruata tamen modestia: nec pendē-
dum ex futuro. Epicurei autem quos hic potius sequi uidetur: nam in adolescentia huic sectæ adhæsit
omnia ad portus referunt. Atq; ita uiuendū censent: ut omni cura amota uoluptati idulgeamus. Stet
plenum sic. Virgilius. Stant & iuniperi & castaneæ hirsutæ. Significat stare consistere. Virgilius. Stare
loco nescit. item horrere. Virgilius. Et puluere cælum stare uident & stant lumina flammæ. Item ifixū
immobileq; perdurare. Virgilius. Stat sua cuiq; dies. Item fidem seruare. Cicero. Stare conuentis. Itē
positum esse. Virgilius. Stant manibus aræ. Item placere. Virgilius. Stat conferre manus. Item pedibus
insistere non sedere. Item pugnare. uirgilius: Armatosq; uident stantes in limine primo. Item stabant
pro templo & capitolia celsa tenebant. Candidum. propter niuem. Soracte. mons hirpinorum: uel
ut alii uolunt phaliscorum olim apollini sacer. uirgilius. Et sancti custos soractis apollo. In huius mon-
tis spelunca ad plurimū tempus se continuit Siluester pōtifex max. Declinatur hoc soracte. tis. & hæc
soractis: ut prænesse & prænellis. Laborātes. niuium pondere: & dat sensum rei que sēsu caret. Acu-
to. magno quoniā urat pungatq;. uirgilius. Et penetrabile frigus adurat. Cōstiterint. quia glacie cō-
densentur. ut enim caloris rare facere est & resoluerē: ita frigus cuncta astringit & concreta reddit: er-
go optime. Dissolue frigus. id est induc calorem: qui quæ frigore condensata erant & torpebant: ut
uidemus resoluit. Foco. locus est ubi ignis accenditur: quæ sedes olim laribus dicata erat. Marcus Ca-
to in libro de re rustica de libo scribens: folia subito in foco calido sub testa coquito leniter. Historici
nonnunquam ut aras pro templis: ita focos pro priuatis domibus posuere. Ligna. excisas arbores
& uita sua carentes ligna appellātur: arbores uero dum radicibus hærentes uiuūt uita uegetatiua. Lar-
ge reponens. duo præcipit large ut facit abundanter reponens ut faciat sapius. Reponere enim iterū
ponere: nam reiterationem significat: ut hic. Aliquādo retro: ut reduco. Aliquando contrarium indu-
cit: ut tego retego sero: refero. Reponere etiam condere. uirgilius. Hyemiq; reponunt. Itē respondere
uel rescribere. Iuuenalis. Semper ego auditor tantum nunquam ne reponam. Quauis in eo loco mul-
ta dixerimus. Deprome. auri proprie depromere est cū rem ex secretiori loco educimus ut parata no-
bis & ad manus sit. unde dicimus res est in promptu quasi manifesta. Quadrimum. quattuor añorum
laus uini a uetustate sit: etiam dicimus bimum & trimum duorum & trium annorum: horum autem

O thaliarche merum dyota.

Permitte diuis cætera: qui simul

Strauere uentos æquore feruido

Depræliantes: nec cupressi

Nec ueteres agitantur orni.

Quid sit futurum cras: fuge quærere: &

Quem fors dierum cunq; dabit: lucro

Appone: nec dulces amores

Sperne puer: neq; tu choreas:

Donec uirenti canicies abest

Morosa: nunc & campus: & aræ

Lenescq; sub noctem susurri

Composita repetantur hora.

choera

Susurri

Morosi

Stare

Soracte

foco

ligna
arbores

Reponere

Depromere

dicimus id est huius anni. Dyota. amphora $\delta\upsilon\omicron\tau\alpha\ \omicron\tau\alpha\ \epsilon\chi\omicron\upsilon\sigma\alpha$ id est duas aures habes id est utrique m. i. ubi. Sabina. ex sabinis populis latino uicinis dcis $\alpha\pi\omicron\tau\omicron\upsilon\ \sigma\epsilon\beta\alpha\sigma\epsilon\alpha\iota$ id est colere q. a. religio sissimi fuerunt sabini. De quorum religione uitæ continentia atq. austeritate multa scripserūt & liuini: & alii historici. Sic & Vir. parsimoniam & sobrietatem uitæ rusticæ laudans addit: hanc olim ueteres uitā coluere sabini. Permite diuis. noli anxius esse de futuro. Strauere. deiecere: quasi desinere coegerūt.

Aequore feruido. mari quod illis flantibus feruebat id est in fluctus erigebatur: ut aqua in aheno feruens. Cupressi. cyparissus puer fuit quem siluanus amauit: uerum cum ceruam quam puer in delitiis hēbat inscius interemisset: & eo mœrore puer extinctus esset: siluanus illum in arborem sui nois conuertit: Eamq. pro solatio manu gerebat. Hinc Vir. Et teneram a radice ferēs siluane cupressum. Est enim nomen cyparissus & per synopē cypressus. De inde conuersione. y. græce littere in u cupressus. In hac arborem uehementer inuehitur cato de re rustica. illam enim dicit biatu morosam: Fructu superuacuo: am. baccis toruam: foliis amaram: odore uiolentam: ac ne umbra quidem gratiosam: Diti sacram: propterea q. funeri signo apponitur. Cæsa non pullulat preter q. in creta. lignum hoc durissimum est neque cariē sentit: unde ualua diana ephesiæ ex hac arbore ad quadrigentos iam annos: & io. i. statuā ad septingentesimum & quinquagesimum annum suo tempore durasse: auctor est plinius. Quid sit. f. f. q. phorum grauiissima sententia. Credunt. n. illi non oportere homines q. rere futura. Nam cum dii hoies ament fatendum est uelle eos nobis consulere: nam & posse et scire nemo ambigit. Cū igit uelint homini consulere: dedissent utique nobis futurorum cognitionem si uiderent profuturam: at non dederūt. Nō igit prodesse putandū est. Recte ergo noster poeta uetat hanc inquisitionē. Quē fors dierum cunq. id est quemcunque: et græce dixit dierum. Illi. n. una dierum hoc faciet nos una dies. Appone lucro. adde ad cæterum lucrū: Nec dulces haftenus stoice: nunc epicureæ. Quod n. quodcunq. acciderit æquo animo feratur uolunt omnes: Voluptatem autem pauci probarunt. Canities. proprie in senibus q. ex defectu caloris. Morosa. difficilibus moribus: nam quanuis mos medicum sit uocabulum. Morosus tamen in uitium declinat: Moratus autem bonis moribus imbutus: Plautus: dum modo morata ueniat dotata est satis. Campus. in martio enim campo se iuuentus exercebat. Areæ. plateæ lenes. quasi parui ne audirentur. Vel lenes id est mites et amatorii. Repetantur. nam discedens ab amica conuenerat qua hora ad eam reuerteretur. Ergo ora composita id est constituta & quam ex composito decreuerant. Componere finire. Vir. Ante diē clauso cōponet uesper olympo. & alibi. Non nostrum inter uos tantas componere lites. Item tranquillum reddere. Virgilius. Sed motos præstat componere fluctus. Comparare. Salustius. Vbi me teli dicta cum actis cōposuit. Vir. Sic paruis componere magna solebam. Item ornare. Vir. Dulcis compositis spirauit crinibus aura. Item coniungere. Componens manibusque manus atq. oribus ora. Nunc. & nunc: repetitio est.

Dyota

Cyparissus

Canities

Morosus
Moratus

Cōponere

Nunc & latentis proditor intimo

Gratus puellæ risus ab angulo:

Pignusque direptum lacertis:

Aut digito male pertinaci.

m Ercuri facunde nepos athlantis

Qui feros cultus hominū recentū

Voce formasti catus: & decoræ

More palestræ:

Te canam: magni iouis: & deorum

Nuncium curuæq. lyræ parentem:

Callidum quicquid placuit iocoso

Condere furto.

Te boues olim nisi reddidisses

Per dolum amotas puerum minaci

Voce dum terret uiduus pharera

Risit apollo.

ACRON Latentis. Virgilius: Et fugit ad salices & se cupit añ uideri. Proditor. manifesta tor. Vir. Tectusq. recusat pder uoce sua quē aut opponere morti. Gratus puellæ. puellā sibi gratā dicit quæ sæpe meretricio ritu manibus labitur amatoris. hāc at dicit impetēdā Pignusq. direptum. pignus est aut armilla de brachio: aut anulus de digito datus causa uenieudi ad constitutū locū et subdole: nā singūt se itinere qd uolūt sibi adimi: ut habeāt iustā cām ueniēdi. Male pertinaci. male in tenendo perseverante.

POR. Nūc & latentis pditor intimo Gratus puellæ risus ab angulo. gratus dicit sic. n. puellæ solent uerecundiam sexus cū libidine miscentes abscondere sequentibus amatoribus: & rursus ut inueniantur risu se prodere. Tale illd Vir. Et fugit ad salices et se cupit añ uideri. Male pertinaci. Belle male pertinaci quia fingunt se retinere cum uelint sibi adimi ut iustas habeant causas per quas ueniant.

CHRI. Proditor risus. non pudore sed lasciuia se solent occultare mulieres: sed ita occultare ut tamen uideri cupiāt. Vir. Malo me galathea petit lasciuia puella. Et fugit ad salices et se cupit ante uideri. Risus ergo prodit

CARMINVM

id est manifestat. Intimo angulo, ex loco abdito. Pignusq; direptum. Volunt cogi in eo q; cupiūt: ergo amatores uim inferunt: & pignus aliquod extorquent: non reddituri: nisi illa morē sibi gerat. Male pertinaci. non pertinaci. Vir. Statio male fida carinis. Vel male pertinaci: quia male & cū iniuria utitur pertinacia erga eos a quibus amatur. Dixit autem pignus ereptum aut ex lacertis: propter armillas quas gerebant. Aut digitis, propter annulos

ACRON

Mercuri facunde nepos Atlantis. Metrum sapphicum endecasyllabum. Mercuri facunde. Mercurium laudat ab arte: ut idem ad lulium florum seu ciuica iura respondere paras seu cōdis amabile carmen prima feres bederē uicticis prēmia & a genere: ut Vir. Tanti talē genuere parētes. Qui feros. c. qui incompósitos mores hominum tua eloquentia ab ipso exordio domuisti. Voce. eloquio ratione. More palestra exercitatio eloquentiā: siue quia ab ipso dicitur inuentum exercitiū huius certaminis. hic Vir. Et crines flauos & mēbra decora iuētā Nūciū. interpretem. Sic Vir. de eodem. Nūc etiam interpres diuum loue missus ab ipso: Testor utrunq; caput celeres mādāta p auras detulit. Lyra parentem. ipse. n. dicitur lyra inuentor & apollo caduceā. Callidum. ingeniosum: doctum. loco so furto. dulci: ut Vulcāi martisq; dolos & dulcia furta. locosū autem furtum uocauit artem prestigiatorum: quam ipse inuenit. prestigiator uero dicitur ab eo q; prastringit aciem oculorum & mire modatur dicendo iocoso ac si diceret non illo quod ad auaritiā & fraudem spectat. Te boues olim. sensus iste est. abegisti boues Apollini pascenri pecus Admeti regis: & cum tibi minaretur sagitta nisi eas reddidisses: uolēti tælum proferre pharetram prestigiatam ademisti. Ordo est nisi reddidisses olim boues amotas per dolum. Apollo uiduus pharetra dum terret puerū minaci uoce risit te. Quin et atridas. ordo est quin et diues priamus relicto illo te dūce fefellit superbos attridas.

Præstigiator

POR. Mercuri facunde nepos Atlantis. Hymnus in mercurium ab Alcæo Lyrico poeta. Facundū autem mercurium dixit. quia orationis inuentor. Nepotem atlantis. quia maiā filius. Maia autē una ex atlantibus. Voce formasti. Notum est mercurium inuentorem existimari sermonis palestra lyra & furtorum. Magni iouis & deorum nuncium ἀγγελος. hoc & Vir. Amphitritoniadā magno diuisq; ferebant. Iocoso furto. bene iocoso. Non enim ille qui dat auaritiā fraudem spectat. deinde docet quid sit iocoso furto aliter. boues olim nisi reddidisses amotos per dolum te puerū apollo dum minaci uoce terret pharetra uiduus risit. Fabula hæc autem ab Alcæo facta. & iterum mercurius iccirco traditur furandi repertor quia oratio cuius inuentor est animos ad audiendū fallit. Vidu ns pharetra risit apollo. Belle uiduus pharetra pro uiduatus pharetra. i. priuatus.

CHRI. MECVRII Laudes. Ode Decima.

Laudat mercuriū: & iure laudat: decet. n. eloquentissimū poetā eloquentiā deū oī officiorū genere psequi: & sumis laudib; extollere. Sed ut semel d hoc deo ex antiquorū fabulis ita dicam? ut cūcta pene paucioribus absoluamus: Quē græci hermē qsi interpretē appellāt: latine mercurius dicitur quasi medius currēs. Sermo. n. et ipa eloquentia mediā sese et iternūciā iter hoies præbet. Quinq; autem fuerunt apud priscos mercurii. Primus primi iouis ex cyllene filius: q interpretis nunciūq; deorum habetur. Secundus bacchi filius & proserpinæ: qui apollini boues furatus est. Sed hoc paulo post. Tertius cælo patre & die matre. Aiunt tamen historiæ esse hūc ex sua filia proserpina philonem archadem progenuisse. Illam enim cū nudam uidisset nefarie adamauerat. mox ad occultādum facinus filium exponere uoluit. Sed oraculo admonitus illum diuinum interpretēq; futurū & nutrirī iussit & hermen uocari uoluit. Qui cū adoleuisset patriā ob ignominīū fugiēs ægyptū petiit: ubi mirific? in arithmetica geometria & astrologia euasit: fuitq; i medicā excellētissimus: & sacris deorū deditissimus: seq; cælo dieque asseruit. Quartus mercurius nili filius habitus est: et huius quarti quintus mercurius filius ē. Sextus demum natus est ex ioue et maiā atlantis filia. Verum poetæ hæc omnia sæpe admiscent tanquam unus sit. Didorus siculus in suis nytologis tres maxime commemorat. Primum ægyptium: eumq; multa adiuuētā uitæ humanæ attulisse: litterasq; et deorum sacra inuenisse: Primūq; astrorum ordinē et uocum harmoniā obseruauisse dicunt. Primum palestram docuisse: et lyra inuentorem quā trichordem fecit fuisse i qua imitatus tria anni tempora est ab æstate acutā: ab hyeme grauē: a uere mediā assumens. Et quia græcos ea quæ ad interpretationē pertinet edocuit: ab illis hermes. i. interpretes est dictus. Secundū i creta natū scribit ex ioue: et caduceatoria: iducias ac sœdera: qb? reb? i bello utimur inuenisse uult. Et ut inuolabiles eēnt caduceatores qui aliquid mādatorum ferrent. Quidō iccirco obseruabāt quoniam mercurius medius utriq; hosti putabatur. Nostis autem temporibus tubicines caduceatorum loco in castris habent. Dicunt inuenisse etiam pondera ac mensuras: & mercaturā quastus excogitasse: & uehementer præstringi ualuisse in alienis clanculum peculādis. Inuenit & palestram: et apollinis lyram de testudine meditatus est. Tertiū athlantici suum esse dicunt: natumq; ex ioue et maiā. Cui quæ de cretensi ægyptioq; diximus: fere omnia tribuunt. Eusebius autem de præparatione euangelica: Sauchumathonis. qui ante troiana tempora in pheniciā floruit testimonio fretus ait mercuriū apud phenices Toautū: apud ægyptios Toythā: apud alexandrenses Thoth uocari: et primū omniū litteras adinuenisse. Et ea quæ de diis fabulose dici uideantur uel allegorice ad naturam tropologice ad mores reducere studuisse. Et

Mercurius

*Q. uinq; mtr
mercurij
primus filius
iouis*

*to min
toyth
thoth*

fabulas fabularumq; allegorias excogitasse quæ tantam mysteriis obscuritatem afferunt: ut difficile sit uerum inuenire. alio autem loco orationis & facultatis interpretandæ symbolū mercuriū priscos posuissē scribit: & mercurii cupidinem filium dici quia amandi uirtus orōni quoq; attribuitur. Sed hæc fabulose mysticeq; potius q̃ historice scripta sunt. Aurelius aut̃ augustinus refert quo tempore moyses natus ē floruisse. Athlātem astrologum Promethei physici fratrem ac maternum aut̃ maioris mercurii cuius nepos fuerit mercurius ille qui græce ἐπὶ Ἡὸς Τριμεγίστος .i. mercurius triniegistus: hoc est trimaximū dicit. Sed priorem illum ego puto quem Nili filiū fuisse fabulatur. Hūc uero secundum asserūt occidisse argum̃ ægyptiisq; præfuisse eisq; leges ac litteras tradidisse. Sed litterarū characteres aialū arborūq; figurarū habuisse. Hūc adeo uenerati sunt ut in deorū numerū referret: tēplaq; sibi poneret. Nō aut̃ fas erat eius nom̃ uulgo temere proferre. sed & primū āni mēse ab eo cognominarūt. Cōdidit urbē quā græci hermopolin id est mercurii urbē dicunt. Trimegistū uero .i. ter maximū nūcuparet q̃ philosophus maximus: maximusq; sacerdos ac maximus rex fuisset. Mos. n. erat ægyptiis: ut plato scribit: ex philosophorum numero sacerdotes & ex sacerdotū cātu eligere regē. Ergo ut philosophos sapia excelluerat: ita religione sacerdotes. Ac mox ipsa administratiōe superiores oēs reges uicit. Hic primus a physcis mathematicisq; ad diuinorū cōtēplationē se cōtulit primusq; de maiestate dei: de demonū ordine animarum mutatiōibus sapientissime disputauit. unde primus theologie appellatus ē auctor. Hūc secutus orpheus secundas theologie assecutus est partes. Cuius sacris initiatus est Aglaophænus cui in philosophia successit pythagoras: quē philolaus sectatus est diui platonis præceptor. Ergo priscā theologiam mercurius iuenit plato absoluit: sed mercurius libros plurimos scripsit quibus diuinarū rerum cognitionē traderet: quibus archana mysteria & stupēda pandūtur oracla. Nā non ut philosophus tantum: sed ut propheta sæpe loquitur futura prædicens. Itaq; ruinā uidit priscæ religionis. Ortū nouæ fidei aduentum christi. Futurum iudicium. Resurrectionē: renouationē sæculi: bonorū gloriā: tormenta nocētū. Quæ res aureliū dubitare cogit an obseruatione syderum an reuelantibus demonibus multa protulerit. Lascians eum sibyllis prophetisq; ānumerat. Verum ex plurimis eius libris duo præcipui extant quos ego quidē uiderim. Alter de uoluntate diuina. Alter de uolūtate & sapiētia dei. Ille asclepius quē apuleius platonice latinum superioribus temporibus fecit. Hic pimander: sed & hic nuper per nostrū marsilium ficinum ex eadem familia philosophum nobilissimū ad latinos migrasse uidetur. Atq; hæc siue de fabulosis diis inquirimus: siue de tanto uiro inuestigamus nos hoc tempore non narranda. Nam id rei lociq; ratio minime patitur. Sed ex plurimis libris in unum coarctanda ducimus: Deiceps autem quod ad mercurii sydus pertinet eadem breuitate perstringemus. Mercurius ut refert Mysabel planeta ē tēperatus nocturnus nō masculinus mō foemininus. Et pp̃ suū tēperamentum cito se uertit ad eius cui adbeferit naturā. Ergo cū benignis benignus ē cū malignis malignus: ac demum mediocris cū mediocribus. Secundum ptolæmæum insluit mortalibus sapientiam & eloquentiā. Quapropter de us eloquentiæ apud poetas habetur. Disponit ad arithmeticam: & ad mercaturam induit palefritas. Item præstrigatores: & si in geneti malignus est: producit fures ac fraudolētos. p̃pterea q; furtum boū de quo paulo infra narrabitur: illi attribuūt poetæ. Raro uidetur quoniā plerūq; tēporis sub radiis solaribus occultatur. Neq; ab illo unquā ultra triginta gradus abest. Et propter phœbeos calores fuscus pigritur. Euenit autem ut ex assuetudine combustionem solis cum minori detrimento: q̃ alii planetæ ferat: habetur nūcius deorum: quia ut dixi nihil ex sua natura: sed ex aliis quibus adhæret facit. Sic nūcii non quæ sua sunt: sed quæ ab aliis acceperint: referunt. eius domicilia gemini & uirgo sūt. Moratur in singulis signis uigenis atq; octōis diebus atq; senis horis. Itaq; in trecentis ac triginta octo diebus totum zodiacum perficit. Datur huic deo galerus ut ostendat illum semper fere radiis solaribus esse subiectum. Datur uirga inuoluta serpentibus: ut ostendatur eloquentiæ uis: quæ mortales & regat et quo cunq; uelit impellat. Per serpentes autem significatur uim dicendi a prudentia quæ per serpentē ostēditur nunquam abesse oportere. Hac uirga et animas ad infernum impellit: et rursus ab inferis reuocat qm̃ eloquentia et malos supplicii subiicim⁹ et mortis: et bonos ex isimis calamitatibus educimus. Præterea: ut ait Maro. dat somnos adimitq; quia uis eloquentiæ nimis incitatos cōmotosq; sedat: Ac rursus inertia languentes ad agendum impellit. Nam uentos agere quid aliud crediderim: nisi in summos animorum motus ipsa eloquentia excitari: Hac igitur ex uariis locis eruta in unum cogenda et imprōptu iis quibus usus esset ponenda duxi. Sed iam carmen interpretemur. Facunde. quia eloquentiæ deus est: ut etiā Alceus testatur. Nepos athlantis. quia ortus sit siue ex maia: siue ex cylene & utraq; athlantis filia: & laudat a genere. Hominum recentum. id ē nuper editorū & natorum. Et p̃pterea ferus: quia humanū gēus nuper productum nondū legibus aut doctrina aliqua excultum esse poterat. Voce. sapienti oratione intellige. Nam quod non potest eloquens oratio: nulla alia res poterit. Formasti. i. propriā formam quæ adhuc nō erat composuisti. Est enim secundū philosophos propria forma hominis ratio: ergo ad rationē reuocasti. Acron tamē dicit q; & ad planetā referri potest: quia uox ab eo est: si ad hominē: quoniā aduenit litteras. Catus. in genio acri præditus. dicitur autem αττο του κατειν quod ē Catus feruere: quia ingeniosiores esse solent in quibus calidior sanguis est. Virgilius ergo a cōtrario dicit. Sin

Mercurius in

Orpheus
Aglaophanus
Pythagoras
Philolaus
Plato

Sidus mercurii

Mercurius deus

Mercurius deus

CARMINVM

Reipu. di/
uisio

palestra

Furtum

fures furis

Callidus

Callas

Præstrigia
tor

abula mtrany
bacti

Mercurius

has nā possū nature accedete partes. Frigidus obstiterit circū præcordia sanguis. Et decore more p.
Qui de repu. scripserūt in quattuor maxime partes ipsā diuiserūt. In leges: iustitiā: Medicinā: & gymnā
sticā: Non enim beata esse potest ciuitas in qua animus corpusq; nō sit sanus. Ergo leges ea quæ ad/
uirtutes sūt iubētes: & cōtra quæ ad uitū prohibētes sanū animum reddunt. Quod si hominum mali/
gnitas leges negligens i morbū uitii incidit: presto adest iustitia quæ peccatoribus supplicia parat: & a/
morbo quo sūt infecti purget. eodēq; pacto gymnastica moderata exercitatione corpora in recta ua/
litudine conseruat. Quæ si aliquo modo corrūpatur paratur medicina quæ morbo laborantibus sub/
ueniat. Quapp omni laude dignus erit mercurius si sapiētiae dator ē. Vñ leges iustitiæq; manat & si me/
dicinæ palestræque inuētor fuit. **Palestra** autem quæ græce παλῆ dicitur luctatio erat qua nudi uncti
que exercebāt ad ualitudinē conseruādā: & agilitatē roburque acquirendū. Vir. Exercēt patrias oleo la/
bente palestras. Viguit maxime hoc certamiē apd atheniēses trāsīitq; ad troianos: Quā rē argumētū nō
nulli putant ab atheniēsisbus originē duxisse troianos. Iouis & deorum quin & iuppiter deus ē. Sed per
excellentiā tanqnā sūmum deū exemit: sic Vir. Reliquias danaū atq; imitis a. Curuā lyra ut iā ostendi
mus. locoso furto. quia nō auaritia ducit ad furta pstrigiis facienda sed ut risū iocūq; cōcitaret. Nō er/
go uitium inest: sed lepos & sales. Furtum dicitur quod clanculum subripitur: a furuo. id est nigro: quia
res in tenebris patrat. Et quoniam seruorum maxime est furari fures appellantur. Virgilius. Quid
domini facient audent cum talia fures Quin & adulteria quia clanculum patrantur furta dicūt. Vir/
gilius. Vulcani martisque dolos & dulcia furta. Callidus. astutus. Nā ut ait Cicero: callidus is ē cuius
tanquam manus opere sic animus usu calluit. Inde **callere** is dicitur qui sua astutia uelocissime aceri/
meque intelligit. Iuuenalis. Ostrea callebat primo deprehēdere morsu. Callidus cōdere. id est ad cōdē
dū id est cōponendū uel abscondendū. Te boues olim. neq; a fabula discedit neq; ab ifluxu planetæ
a quo ars præstrigioria prouenit. Dicitur autem præstrigior: quia circumstantibus ita oculorum
aciem præstringat: ut non aduertant dolum. Fabula autem est: Mercurium aliquando phœbo uaccas
esse furatum: & cuidam seni nomine batho qui solus furtū uiderat: unam ex uaccis si rem sileret da/
turum promississe. "ed mox puerili forma assumpta: seni uaccam taurumq; si furtum indicasset polli/
citus est. Bathus autē alium ratus maius munus minori ante posuit: uaccasq; indicauit. At iratus mer/
curius illum uertit in lapidem quem græci βῆστρον dicunt. latini indicem iccirco appellant: quoniā
auro aut argento tactus cuius sit uenæ ex metallorum quod remanet uestigio indicat. A pollo autem
multa minatus nisi redderet sagittas in mercurium conuicere parauit. At ille suis præstrigiis inuisibilis
factus: atq; in super sagittas omnes e pharetra apollini subripuit. Sensit uacuam pharetram apollo: &
iram propter iocosum furtum in risum conuertit. Quopropter in gratiam reuersi mercurius phœbo
cytharam: phœbus mercurio caduceum dono dedit Nec me fugit esse: qui ad historiam rem referant
dicantq; hunc mercurium hominem fuisse pedibus celerem: & artibus magicis & præstrigioria in/
structum & non auaritia: sed naturæ suæ impulsu furtis delectatum phoronidi apollinis sacerdoti uac/
cas subripuisse: ac tandem phoronidem placasse. Cum ille non auaritia mercurium moueri: sed io/
cis uideret. Dicitur autem furti repertor: quia eloquentia furatur animum. Ordo autem est: apollo ui/
duus. i. priuat⁹ pharetra. i. sagittis: risit quia tādē sensit iocos: dū ipse terreret te puer⁹. i. quia puerilē for/
mā sumpteras uoce minaci: id est qua tibi minabat nisi reddidisses boues ammotas ab eo per dolum risit.

ACRON. Illo diues priamus. r. priamus
duce mercurio iuit ad achillē relicto illo & pe/
tiuit corp⁹ hectoris filii sui. Hic Vir. Exaiumq;
auro corpus uēdebat Achilles. Tupias. i. a.
r. s. uirgaq; Vir. Tū uirgā capit hac aias ille
euocat orco pallentis: alias sub tartara tristia
mittit. uirgā at dicit caduceū: qd̄ primo Apol/
lo habuit: & donauit mercurio lyra sibi tradi/
ta. huius aut uirgæ hæc ratio est. Mercurius &
orationis deus dicitur & iterpres deorū: uñ uir/
ga bellātes diuidit. i. bellū. nā bellātes iterptū
orōe sedātur: uñ secundū liuū legatū pacis ca/
duceatores dicūt: & inde græce hermes dici/
tur a potis hermenias. sicut cōtra perfaciales
bella sumebantur. Leuē. uanā: peccatricem.
POR. Illo diues priam⁹ relicto. diues pria/
mus opportūe nūc dī qd̄ tm̄. s. a uri habuerit
quod filii corpus redemit. mercurio autē duce
dicitur ad Achillem uenisse: qui custodibus
sonū misit. uel qd̄ aur⁹ sub tutela sit mercurii.
Iniqua troiæ. p eo qd̄ inimica. Thessalo

Quin & atridas duce te superbos
Illo diues priamus relicto:
Thessalosq; ignes: & iniqua troiæ
Castra fefellit:

Tu pias lætis animas reponis
Sedibus: uirgaq; leuem coerces
Aurea turbam: superis deorum
Gratus: & imis:

T Vne quæsieris: scire nefas quē mi/
hi: quem tibi.

Finem dii dederint leucothoe:
Nec babylonios

Tētaris numeros ut melius qcqd̄ erit pati

Seu plures hyemes:

Seu iuppiter

Tribuit ultimam:

Qua nunc oppositis debilitat

Pumicibus mare

Tyrrhenum: sapias uina liques &

Spatio breui

Spem longam refeces: dum loquimur

Fugerit inuida

Aetas carpe diem quā minimū

Credula postero

Vem uirum aut heroa lyra: uel acri

q Tibia summis celebrare clio

V ne quaesieris scire nephas: quem mihi quem tibi. Metrum coriambicum hexadecasyllabum qd̄ constat ex spondeo tribus choriambis et pyrrichio siue iambo: ita. Tu ne quaesieris. scire nephas.

quem mihi quem. tibi. siue aliter metrum est phaleutium quod scanditur ita Tu ne. quæ sic. ris. catalecton scire ne. fas. catalecton quem mihi. quæ catalecton tibi. Nec babylōios tentaris. ut qui conatur comprehendere finem uitæ suæ numeris. Seu. p. h. Synecdochicos a parte. totum tempus eni pro anno intelligitur: et est sensus: licet cognoueris: quæ res comoueat mare: necesse est: ut bibendo refeces curam.

Sapias. deest si. Liques. consumas: potando proferes. Breui. s. propter breue spatium. Carpe diem. frui presenti die nihil credens postero. Quam minimū. poene nihil significat.

POR. Tu ne quaesieris leuconoe. leuconoe nalloquit quæ sollicita de uita sua mathematicos consulebat. Suadet autem omiſſa cura futurorum unumquēq; diem de lucto computans læta exigit. Babylonios numeros. mathematicos intellige. Babylonii enim astrologiam inuenisse traduntur per quā genesis colligitur. Et spatio breui spem longā refeces. Grate. id est cum spatium uitæ breue sit noli in longū spes tuas porrigere. Vt melius quicquid erit pati. Nunc uidetur alter sensus incipere. ut sic elaudatur: ut melius possis pati quicquid erit. Ergo subaudiendum hic uerbum exrrinsecus quod est possis. Sapias liques uina. Sapias pro si sapias ueterum consuetudine dictum. Quæ nunc oppositis debilitat pumicibus mare tyrrhenum. suauiter dictū: quia illi si fluctus in saxa debiles redduntur. hoc est uires amittunt. Carpe diem quam minimum credula postero. Methaphorice primo quoque inquit die frui. Translatio autem a pomis sumpta est: quæ. s. ideo carpimus ut fruamur.

Ad Leucothoenine futura inquit

Ode. xi.

CHRI. Ad mulierem parum pudicam est ode et quauis ad uitam inuitet uoluptuosam: tamen sententia utitur cæteris philosophis cōi. Ostendit enim stultos eē: qui ex futuro pendentes uentura nosse cupiant quod hominibus est denegatum cum præstet mortalibus nescire futura. nam cum lōge plura mala quam bona nobis imineant: semper anxii uicturi simus si illa præsciuerimus: et semper in morore futuri. Ordo est. Oleucothoe tu ne quaesieris quem finem uiuendi uel mihi uel tibi dii dederint quia ne fas est scire id est non permittūt hoc diuina iura: nā ius et iuria humanis legibus continentur. Fas et nefas diuinis nec tentaueris numeros babylonios. i. non tētabis futura nosse rationibus astrologicis. Dixit autem numeros: quia sine numeris arithmetica non conficitur astrologia. unde luuenialis: Non ibit pater numeris reuocata trasylli. Babylonios. quia maximi astrologi apud babylonios hi fuerunt: quos chaldeos appellant. Plures hyemes. i. annos: est enim intellectio: cum ponat partem anni pro toto anno. Pumicibus. p scopulis ponit. nam mare tempestuosum i scopulis eliditur. Sed pumex lapis leuis et cauēnosus est quem credunt ex spuma marina gigni. Debilitat. comouet secundum Acronem nam fluctibus illis i littore ipsæ aquæ debilitātur. Cum autem quiescit mare: aquæ suum robur obtinēt: uel debilitat i fringit. Tyrrhenū. Ethruscum i Tyrrhenis dictū. est autem historia huiusmodi: Quodā tēpore tanta sterilitate agros oppressa. est meonia: ut tandem deficientibus necessariis coactus sit rex ita populū instituire ut nō nisi altero ex duobus diebus cibū caperent: altero iediā uariis ludis fallerēt: quo tempore tesseræ ludū et aleæ: et pile herodotus inuētū uult atq; in hac calamitate ad decē & octo annos durarūt. Postremo n̄ cess. e sterilitate coact⁹ rex dimidiā ptē ppli cū tyrrheno filio ad nouas sibi sedes parādas emittere: hi ergo marē i gressi i eā ptē italiæ appulerūt q̄ hodie tuscia noīat. ibiq; pulsus ūbri

ignes. cū ad Achillē uenit pp hectoris corpus redimēdū. Lætis sedibus. elisus campis. Aurea uirga. i. caduceo.

CHRI. Quin & atridas. refert Homerus hēctorem ab achillē fuisse cæsum: & cū corpus nollet parēti priamo reddere. Priamus ducēte mercurio castra hostium noctu i gressus ē: datq; pecunia cæsum corpus redemit. Tutus ergo inter hostes ductu mercurii fuit. quia prohibuit illum cerni. Superbos. uel nobiles uel superbos qui etiam in defunctum saurent. Diues. uel quia opulentissimū regnum teneat: uel quia tūc pecuniā secum ferret. Thesalosq; i. nocturnas uigilias quæ erant collocatæ circa achillis tētorii: Nam nocturno tempore ignes magnos excitant milites i castris. Dixit at thesalos quia thesalus erat achilles et thesalos ad id bellum duxit milites. Iniqua. inimica. Tu pias. nam & Vir. de mercurio hæc. ait. Tū uirgā capit hac aīas illa eq̄cat orco pallētes: aīas sub tristitia tartara mittit.

ACRON

Babylonij
gīt in uirgā

ius natura
fas nēphas
Calidi astrol
p. umge
Dobelin

Tyrrheni

liquor

sibi sedes posuere et ab eorum duce et regione et mate illis propinquum tyrribenū appellauerē. Liques. neutralem habet significationem liqueo. Ergo liques p liquefacies. Liques. paulatim potando cōsumes: ergo liques quasi destilles. Spem longam. ne te diu uideturum putes. Refeces. refecabis. Dū loquimur. quia nihil in humanis rebus stabile ē: sed omnia i modum fluminis labuntur. Iuue. Dum ser- ta unguenta puellas poscimus obrepat non intellecta senectus. Inuida. dat sensum rei insensata: nam uidetur inuidere nobis. Carpe diem q̄ minimum credula. quasi dicat ita uiue ut tibi nullum futurum tēpus promittas.

ACRON

Vem uirum aut heroa lyra uel acri. Metrum sapphicū endecasyllabum. i. hac ode uelut praposi- tio est cuiusdā incerti carminis. Nam dubitat quid primū uel quod potissimum dicat. utrum deo rum cælestium laudes: An romanorum et fortium ducum: omnes tamen laudat: cum se fingit accipitē per oratoriam paralipsum. uerum maiori intentione in augusti laudes contendit: quem secundum a lo ue uult esse in terris. Quē uirum. de uiuis iam semideis. Aut heroa. de mortuis ordo est: Clio quem ui rum aut heroa quem sumis celebrare tybia: aut Acri lyra id est graue sonanti.

Imago

POR. Quem uirum aut heroa lyra uel acri tybia sumis celebrare clio. hac a pindaro sumpsit: con- tinet autem hac ode laudes deorum ac principum ro. locosa nomen imago. et hoc quia uelut ludens respondet. imago dicitur quasi imitago. Helicon autem mons boetiae musis sacer. P yndus thessaliae mons: Luc. Pindus agens genitus. Vnde uocalē temere insecutæ. Orpheæ filia. Quid est temere. utrū inordinate et passim atq; cōfusa. an uero sine cōtatione et facile. Arte materna. id est musica: orphe⁹ enim caliopes musæ filius. Blandū et auritas fidibus canoris ducere quercus. Blandū ducere sua figu- ra dixit. ut calidū quicquid placuit iocoso condere furto. Auritas quercus. audenter dictum. Relatum at ad id qd cantu mulcetur. Vnde nil maius. unde aut ad louem aut ad mundum refertur. unde autē ita positum ut Genus unde latinū. pro ex quo. Quid prius dicam solitis parētum. solitis laudibus. Vtrum mihi solitis an uulgo. Neq; te filebo liber. Attende quod promittit se dicatū de his non tamē dicit. Puerosq; læde. græca cōsuetudine pueros p filiis. Castorem et Pollucem significat. Alba nau- tis stella. nunc candida et benigna. ut e contrario illud dicitur. Nigro cum lacte uenenū.

Multos laudat ut octauianum laudet Ode. xii.

Homo
uir

Heros

CHRI. Suauissimus uersus sapphicus ē: sed hoc iā demonstratū. Summo autem artificio utitur: Nā cū consilium sit laudare Octauianū: addubitat quē nam potissimū describat: aut uirum mortale: aut he roem qui ut deo inferior est: sic homine superior aut postremo deum: et iam tacite innuit non homini bus aut heroibus: sed diis esse comparandum augustum: ut autem maius pondus afferat laudibus su- is interrogat musam ut ex eius sententia non ex propria electione quæ dicit dicere uideatur. Vig opti- me: Nā homo denotat spēm: ut sit animal capax ratiois. Vir. aut i ipsa humana specie excellentiam on- dit. Theristes ergo apud Homerum ita homo est: ut nō sit uir: Achilles autē & homo sit et uir: non ergo homines: sed uiri digni sunt laude. Heroa. Crediderūt antiqui uiroꝝ excellentiū animas post mortem aerem habitare: et aereo corpore indui: et hominibus auxiliari eosq; heroas appellari αερο του λεροος id est ab aere: alii dicunt heroas eos eē: qui ex deo mortaliq; muliere: ul contra nati sūt: ut Hercules Achil- les Aeneas: & huiusmodi: & dici sic uel απο της επιδου id est a cōtentione quoniā pro imperiis pu- gnacissimi fuerint. uel απο της ηρας id est a lunone quæ et aeris & regnorum symbolū obtinet. Diu⁹ autē augustinus i li. x. de ciui. dei assert herois nomen a lunone quæ hera græce dicitur tractū eē quia aer lunoni detur. ubi uolūt cū demonib⁹ heroas habitare: quo noie appellāt animas defunctorum: quæ alicuius meriti sint. Dixit autem lyra ul tibia: qm ab utraq; retinerentur carmina: ut ego in principio li- bri dixi. Clio. una ex musis. Musæ autē fuerunt nouem: harū nomina ponit in sua theologia Hesiod⁹ his duobus uersibus ἀλκίω τε ὑτέρπνι τε ἑαλέϊα τε μὲλ πομπενή τε : τέρψις χορὴ τέα τωτέ πολυμνία τουρα ιντέ καλλιόπν ὀνιδε προφῆρῶ σ τὰ τῆς τιν ἀπασ ἑών. Latine ergo Clio fama dicta: si: nā famæ cupiditate ad studia accendimur: et hanc dicunt historiæ inuentricē. Euterpe a delectatione dē. nā delectat semp q pficere se in doctrina uidet: dicūtq; illā tybiarum inuentricē Thalia ab eo qd ē ἑαλέ in i. germinare. nihil enī magis q doctrina germinat. et huic datur inuentio arborū: serēdag. Melpome- ne a cātū nomē sūpsit et cātū dē iuenisse sic Terpsicoꝝ choros & choreas: Erato ab amor q græce ἐρως appellat hac adiuenit nuptias: Polymnia a memoria adiuenit agriculturā. Vrania απο του ουρανου id ē a cælo noiata ē: inuētiōq; illi astrologiæ dat. Calliope nūcupat q illi καλλιόπν. i. pulchra uox sit: & typō hēt poesis: q̄ nihil canori⁹ ē. Plato at octo primas musas octo singulos ex singulis sphaeris cāt⁹ in- tellexit. putauit enī octo sphaeras sonū facere sed septē dicunt: q̄a uenus et mercurius pari pene ābitu so- lem comitati: ut inquit Cicero: eandē uim habent: Quapropter dixit singulas syrenas singulis orbibus insidere. nā syren græce est deo canēs. Ergo theologi prius cuius theologiæ mercurius primus inuentor fuit. Plato autem perfector. uoluerunt octo musas esse octo sphaerarum musicos cantus: & nonam illā continentiam quæ ex illis conficitur. Quapropter Hesiodus octauam uraniam dixit: quia post septem uagas quæ subiectæ sunt: octaua stellifera sphaera superposita proprio nomine cælum uocatur. et ut ostenderet nonam esse maximā calliopen προφῆρῶ σ τὰ τῆν dixit ex nomine ostendens ipsum uocis cō-

Musag: no
mina

Clio

Euterpe

Thalia

Melpomene

Terpsicoꝝ

Erato

Polymnia

Vrania

Calliope

nona

centum nonam musam uocari. Harum musarum apollinem principem dicunt: quia sol dux princepsque est orbium ceterorum. uerum a cantu cæli etiam rustici musas camænas quasi canenas dixerunt. Et quia canere cælum Theologi sciunt. Ideo sonos musicos sacris adhibuerunt. In hymnis etiam deorum per strophan et antistrophan carmina adhibebantur: ut per strophan rectus orbis stelliferi motus: per antistrophan diuersus uagorum digressus prædicaretur. Musas autem τρῶα τῶν νεῖν id est docere plerique dictas uoluere quoniam per illas doceamur. uel ab eo quod est ὤω id est inquirō. nam omnium artium inuentrices sunt. Nec me fugit esse qui uelint nouem musas cum apolline poetas in tutela habere: quia humanae uocis typum apollo habeat: unde et canere lyra dicitur. Canit autem inter nouem musas id est inter nouem instrumenta quibus humana uox perficitur ut placet anaximandro lampisceno et Zenophoni heracleo polite. Primo sunt quattuor anteriores dentes: quorum si unus desit non iam uox sed sibilus oritur: Duo labia: lingua septima. Inde palati concavitas eodem nomine quo cælum quod græci uranon uocant octauam musā uraniā facit. Nona uero e gutturis profunditate per quam spiritus meat. Interque omnia apollo id est humana uox: fuit: quāuis non desint qui apollinem pulmonis typon habere uelint: sed magis ad poeticā dignitatem ea quæ paulo ante ex platonis sententia retulimus nobis p̄tinet uidē. propterea. n. dixit Hesiodus musas esse iouis filias: cū iouē intelligant mundi animam: qua ille mouetur. Addit etiā genuisse illas ex Mnemosyne. i. memoria cū qua nouem noctes cōcubuisse i pyerio mōte. ex quo idē poeta i suis georgicis ὠσ' αἰ μνησιν ἔειν. Theodontius thespiae et memnonis filias eē uult. alii cælū ac terrā eas parētes fferūt. neque defuerūt q̄ n̄ nouē sed tres musas ponerēt. Diodor⁹ addit musas fuisse octo puellas: quas osyris orbē peragrans in exercitu duxit: quæ st cantu et aliis discipulis essent insignes: alio etiam in loco scribit musas a patre ioue litteras et uersuū ecompositionem id est poeticen edoctas esse.

Quem deum: cuius recinit iocosa

Nomen imago.

Aut in umbrosis heliconis oris.

Aut super pindo: gelidoue in emo

Vnde uocalem temere insecutæ

Orpheæ siluæ.

Arte materna rapidos morantem

Fluuium lapsus: celeresque uentos

Blandum & auritas fidibus castoris *amoris*

Ducere quercus.

Quid prius dicam solitis parentum

Laudibus: qui res hominum ac deorum

Qui mare & terras: uariisque mundum

Temperat horis:

Vnde nil maius generatur ipso:

Nec uiget quicquid simile: aut secundum.

Proximos illi tamen occupauit

Pallas honores

Præliis audax neque te silebo

Liber: & sæuis inimica uirgo

Belluis: nec te metuende certa

Phœbe sagitta

Dicam & alcidem: puerosque ledæ

Hūc equis: illum superare pugnīs

Nobilem: quorum simul alba nautis

Sidera fulgent:

ACRON. Quem deum cuius recinit iocosa. ordo est quem deum summis celebrare cuius iocosa imago recinit nomen aut in umbrosis oris heliconis aut super pindo uel i geli do hæmo unde siluæ temere sunt secutæ uocalem orpheæ morantem rapidos lapsus fluminum materna arte et celeres uentos blandum ducere auritas quærcus canoris fidibus.

locosa autem imago bene dixit quæ uoces nostras imitari uideatur. Vnde uocalem. uocales omnes dicunt summæ uocis. Arte materna. musica. s. nam filius caliopes dicit. Auritas. sensum audiendi habentes. Ducere. ad se ducere: oblectare. Quid prius dicam. illū scilicet qui tēperat res hominū ac deorū: aut quas ego soleo dicere laudes: uel quas omnes.

Temperat. distinguit: uel diuidit: uel regit. Horis. a quibus uelut temperatur annus per uer: æstatē: autumnum: et hyemē. traxit. n. temperat a lyra. Vnde. ex illo q̄ cūctā tēperat: uel a quo: ut Vir. Vnde genus ducis et genus unū latinum. Nec uiget quicquam. q. d. iouem super omnia sine cōparatione. Aut secundū. secundum aruspiciū dictas: uel disputationes q̄ iouē primā secundā et tertiā partē cæli solū uolūt in fulminibus tenere. Proximos illi tñ occupauit. proximam iouis honori mineruā dicit: hoc est uirtutem et sapientiā deo uicinā. unde nulla questio est cur supra dixerit nil ioui simile aut secundum: et in sequenti Mineruā posuerit. Præliis audax. nimia. n. uini potatio litē generat et audaciā. Virgo. dianā studiōsā uenādi dicit. Neque te si. a superioribus Metuēde. c. p. s. apollinē dicit sagitta metuēdū pp̄ āphionē q̄ cū filiis pēpt⁹: nam apollini et dianæ certæ et ieuitabiles ad feriēdū sūt sagittæ ut pote numinis: sicut est nec dextræ erranti de⁹ abfuit. Puerosque le. castorē et pollucē ledæ si-

Appollo p̄ncip⁹
Camæna
Strophas 2
Antistrophas

Mnemosyne

Vocales

Temperat

Vnde

CARMINVM

lios.amatorem equorum castorem dixit.ut ē: Talis amyclai domitus pollucis habenis.pollucem uero pugnīs non bellis ualentē ab eo quod pugil fuerit:ergo pugnos dixit.ut Terrentius:Pugnos in uentrē ingere. Hunc equis.i. equestri praelio. Alba.serena.signū geminorum :nam frequentius dum oritur tempestates facit sed hic prosperū posuit.

CHRI. Recinit. iterum canet et canendo replicabit. Describit at illā reboationē quā grāci echon no-
minant. Cuius fabula in sequentib⁹ enarrabitur. Ver⁹ cum uox nihil aliud sit q̄ sonitus qui orit⁹ ex col-
lisione aeris: diffuit ille aer et in circulum extenditur donec incidat in locū cōcauum ad quē illidatur
Atq; inde uox quæ hactenus procedebat ex ea reuerberatione resiliit: eoq; pacto cōgeminat⁹. Ergo uo-
cem illā quæ ex priori uoce iterū uerberata nascitur: imaginē prioris uocat. hoc expressit Maro i buco.
Non canimus furdis respondent omnia siluæ. Ergo quē deū sūmis celebrare o clio cuius nomē prius
a te cantu pronūciatū imago sua quæ est ipsa echo recinet. Aut in umbrosis. nā cū mul⁹ sit recte in sil-
uis musis consecratis canet. Est autem helicon mōs in boetia a musis frequentatus: ex eo oritur permes-
sus fluuius. de quo Maro. Tum canit errantem permessi ad flumina gallum. Pyn⁹dus aut mōs thessaliæ
ē apollini musisq; sacer. A carnaniā ab ætholia dirimit ex quo achelous fluit. Aemus mōs altissimus ex
cuius uertice Euxin⁹ et adriaticū mare conspici opinio fuit. hoc philippus Demetri filius ac Macedo-
niæ rex experiri cupiens uix tertio die ascendit multū densitate arborū fatigatus ut nonnunquā cælū
non posset aspicere. Sed cum tandē ad uerticē uenisset: omnia nubibus plena offendit. Itaq; a spe de-
sertus: duabus aris loui soli⁹q; erectis: descendit. Vocalē. optima uoce præditū: qua et feras et inanima

ta ad se uocare posset. Vnde, ex quo mōte: Aduerbiū posuit pro noīe: sic Vir. Genus unde latinū. Te mere, quasi dicat per inuia et deuia sine penso aut ratione. Orpheus, hic uir est quē haud facile meritis laudibus prosequaris. Fabulae tñ ferunt Apollinis et Calliopes filiū fuisse. Diodorus autē siculus refert bacchū ex Asia in Europā trāsiturum amicitia cū lycurgo thracū rege firmasse: sed mox ab illo insidiis circumuentum moenades omnes amisisse ipsūq; a quodā Therope provinciali præmonitū euasisse. Ergo uictō deinde cæsog; Lycurgo memor beneficii bacchus regnū thraciæ Teropi concessit: eum q; orgyia docuit, ex therope ortus est oeagrus et ex oeagro orpheus: Hic in aegyptū profectus philosophia ac poetica instructus est: sed in primis mercurii trimegisti prini theologi: theologia imbutus dicitur. Quapp secundas priscæ theologiæ obtinuit partes. Cui deinde successit Aglaophenus et aglaopheno pythagoras. Hunc sectatus est phylolaus diuini platonis magister: Hæc fuit successio hor; sex theologum. Exordium enim a trimegisto sumpsit theologia: et a platone absoluta est, sed redeo ad orphe

um: Hic enim orgya ab ægyptiis accepta ad græcos primus transtulit: quæ ab eo orphica dicta sunt. Et fretus inscitia hominū et obsecrante antiquitate: omnia quæ de baccho illo thebano ex thebe ægypti ferebant: cum cadmei amicus esset: ad bacchū qui ex thebis boetiis oriundus erat transtulit. in cuius uiri poetica cū tanta uis fuisset: ut aut efferatos et ad omnē impetū pronos aut stolidos stupefactosq; homines ad mitiorem cultū traducere posset: et feras ad se uocare et siluas diceretur. Extant nostro quoq; tēpore eius hymni: et mira suauitate aspersi: et pfunda illius primæ theologiæ doctrina istructi. Dicūt fuisse unū ex argonautis: et atrocem tempestatem ab illis nauigantibus suis sacris auertisse: uolunt ci- tbæronē boetiæ montem quoniam ibi in sacris frequentius caneret: a sua cithara nomē sumpsisse. scribit Plinius. Auguria quæ prius ex auibus solū sumebantur ex reliquis quoq; animalibus sumi posse orpheū demonstrasse. sunt qui cytharæ iuentionem illi attribuant. Demum cum apud thraces instituit: ut uiri in sacris bacchi a mulieribus abstinerent rata illæ in earum cōtemptū huiusmodi rem esse institutam facto agmine illum incautū inuasere: atq; lacerauere. pleriq; tamen fulmine ictū perisse asserunt. Quod etiam testatur huiusmodi eius epithaphium ορφεῖα χρυσολύρην τῆς θύρας πρὸς αἰθῆρᾶν οὐκ ἔλκεν ὑφ' ἐμὲ δ' ὤψ' ἐξ ὅσ' φοροῦσι βέλαι. Nos uere sic latine dicamus. Orphea chrysolyrā musæ hoc posuere sepulchro. Fulmine quem strauit iuppiter alta uidens. Siluæ. siluam ab eo quod græce υλῆ dicitur dictam uolunt. et illi hylem pro materia: sic nostri siluam posuerunt. Est præterea silua aut glandifera cuius arbores non cæduntur: sed ad escam quadrupedibus prebendā seruantur. Aut cædua q in ea arbores cum ad iustam proceritatem creuerint cæduntur: ut uel ædificationibus uel aliis uisibus materiā præbeant. Viridaria autem ex his arboribus sunt quæ mitiora hominibus poma præbeant: eadem et pomaria. Arte materna. suauissimo cantu: Quem quidem caliopes eius matris artificio affectus est. Rapidos morantem fluminum lapsus. Huius allegoriam iam expressimus.

Quid prius dicam. Summa arte usus est poeta: in qua ita musam ꝑ dubitationē est allocutus: ut iter roget a quo potissimum initium laudandi sumat. Interim orpheum uel tanquam huius artificii inuentorem: uel ut in ea re præcipuum suis laudibus non defraudat: & quid adiumenti in huiusmodi re musa sibi præstare possit eiusdem poetæ exemplo demonstrat. Ex quo suam petitionem facilem esse docet. Ostendit iustam: cum eos sibi præponat laudandos: qui iure optimo laudandi sunt. Capat beneuolentiam a musa: cum illius facultatem per orpheum musarum discipulum extollat. excellens ꝑfecto exordium in quo statim tum ex ipsa addubitatione: cum ex uirorum heroum decorūq; cōmemoratione mricificā excitet attentionem. sumit initium dum dubitat a minoribus ad maiores ut sit auxilium et nō diminutio. Deinde cū incipit explicā exordii a maioribus ut dignitas decorūq; seruet. Insurgit

autem in sublimē usq; figuram pene alter pyndarus. Nani grandior est materia et grandiori plectro cā
tāda pponit. Est præterea artificiosissima insinuatō. Nā dū multos sibi uiros heroas deosq; laudandos
occurrere demonstrat. Octauianū cæteris penie præponit: loui uero secundum facit. Solitis. la. p. cōsue
tis laudibus antiquoꝝ lyricoꝝ. Qui res hominū. omnium res. conditorē itelligit: qui unus uer usq; ē
deus quem poetæ louē optimū maximū nuncupant. Quē Plato et trimegistus supra cæli dorsum ha
bitare uolunt: et in eo eē potētīā sapiētīā et amorē. Quod āt extra cælū habet: alibi oñdit Plato cū di
cit locū illū neminē adhuc poetarū laudasse nec unq; pro dignitate laudaturū. Qui temperat. i. guber
nat res hominū et deorum quasi dicat corporeas res et incorporeas. Variis horis. uariis tēporibus. nā
ex contrariis calore et frigore humore et sicco optimū tēperamentū datur rebus. Loquitur autē hic ex
opinione trimegisti et platoniorum: q; deus cuncta gubernet. fuerunt enim ex philosophis q; oīo nega
rent puidētīā diuinā ut epicurus et democritus: alii posuerunt oīo ut trimegistus et plato: qui uolūt de
um curare superna et infima: magna et parua. alii partim ponunt partim tollūt. Sed hi dupliciter. nā
Aristoteles usq; ad lunæ orbē illā provenire uult. alii ēt infra lunā: sed nō curare minimas res. Vnde. i.
a quo deo. Nil maius generatur ipso. quasi dicat ipse ingenitus ē: reliqua uero ab eo genita: sed nihil
maius ipso genitū. nam Plato ita summū deum reliquis diis loquentē inducit: ut dicat illos sua natura
mortales eē sed uelle eos facē īmortales. Nec uiget simile. nulla. n. similitudo ē creaturæ ad creatorem.
Secundū. nā nullus ordo eē pōt inter infinitum & finitum. Ergo nihil est ipsi infinito secundū. Nam
secundus est ī ordine: Tum qm̄ omnia sunt post deū oportet eē aliud alio propinquius. Propinquior
autem erit Pallas: quā possumus interpretari creaturæ sapiētīā. Proximos. quāuis inter iouē et pal
lada multi gradus īter sint: tñ quia nemo hos occupat pallas est p̄xima: quis ut ē apd Ciceronē longo ī
teruallo. p̄xima Pallas: Minerua quā filiā louis fuisse dicūt: non a muliere cōceptā: sed ex ipsius capite
ortā per quod ostēdunt nulla admixtione res humanarum aut corporearū ab ipso deo nobis intelle
ctum puenire. Cicero quinq; mineras ponit. Primā quā apollinis matrē eē uult. Secundā ortā ex Ni
lo. Tertiā ex loue genitā. Quartā ex loue natā: ex Coruphæ nympha Oceani filia: quam archades Co
rian uocant: et quadrigarū iuentricē dicunt. Quintā pallātis filiā: quæ patrē uirginitatē suā uiolare co
nātem interemit. Dicunt igitur louē cū lunonē sterilē animaduertēret: ut liberos haberet sapius concus
so capite mineruā edidisse. Hæc lanificium et texturam repperit & numeros atq; illoꝝ figuras: Hanc
Vulcanus adamauit. sed cū illa cōcūbitum refugeret semē in terrā fluxit: natusq; inde ē Erichthonius
ab illa cōtētione: et terra nominatus: Dicitur pallas a pallāte interfecto. Appellatur et tritonia ab aphri
cæ palude tritonide apd quā ut Augustinus scribit regnāte Ogigio apparuit. Herodotus autem refert
in aphrica maclyes esse populos: iuxta quos triton sit fluuius: ex eoq; efficiatur tritonis palus. Ex hac āt
palude dicunt neptūnū Mineruā sucepisse. Verū cū ei quādoq; pater succēfuisset illa se loui tradidit
et ab eo ē adoptata. Huic uirgines singulis annis sacra faciunt: nam in duas acies diuisæ lapidibus fusti
busq; decertant. Et si qua in pugna occūbit ea pseudo pthenos. i. non uera uirgo habetur. Ante autem
quā pugnā ineant: omnium pulcherrimā uirginē Corinthia galea: et tota armatura græca ornatam in
curru ponūt. Illāq; paludē circūeuntem oēs sequūtur. Addit Diodorus Mineruam paulo ante ī tritone
fluuiio natā ab hāmone coniuge Rheæ custodē positā eē cōtra ipsam rheā filio quē ex amalthea susce
perat ipsāq; perpetuā uirginitatē seruasse. Et propter animi solertiā multas artes inuenisse: et in bellum
plurimū ualuisse: et alcidā beluā quæ ignē ore uomens oīa inflāmaret ingenio et uiribus interemisse.
Aegyptii uero mineruā aerem eē interpretantur: et louis filiam uolunt ac uirginē: quia aer naturam sē
per incorruptam habeat. Cretenses uero in sua insula tritonē fluuium eē dicunt: et apud illius fontē ex
loue natā eē affirmāt: ibiq; eius templū ostendebant. Dicunt autem apparuisse primū hāc beluā ī phry
gia: quæ pp hoc combusta uocatur. Deinde in taurū montē conuersam cūctā nemora ppetuo tenore
ad indos usq; incendio cōsumpsisse. idē per phoeniciā cum se conuertisset Libani siluis exustis per ægy
ptum in lyhiā trāsīit usq; ad hesperē: ibiq; in cærauniis siluis cuncta inflammans omnes mortales aut p
debata: aut ī fugam uertebat: donec illam pallas perdidit. Præliis audax. pro forti posuit audacem. p
prie tamen audax is est qui periculis se sine ratione obicit: ergo excessus est non autem fortitudo quæ
mediocritas est. Liber. bacche: nam liber pater apud latinos dicitur. Vir. Nec qui pampineis uictoriū
ga flectit habenis Liber agens cello nyse de uertice tygres. uel quia præest liberis ciuitatibus: uel quia ui
num curas soluit & mentem ab illis liberat: uel quia eius sacrificia ad animas purgandas et a suppliciis
liberandas pertinere putabant: quare et uānum qua fruges purgantur mystice in illis adhibebant Vir.
Et mystica uannus iacchi. Dicunt autē fuisse illū louis filiū ex semele filia Cadmi. Erat adhuc ex eo pre
gnans semele: cū luno rē grauiter ferens se in anū conuertit: puellāq; persuasit: ut peteret a loue: ut secū
eo pacto quo cū lunone solitus erat: cōcūberet. Quapp coactus est iuppiter illam fulmine petere. Iure
enī iurādo p̄miserat q̄cquid illa peteret se facturum. sed extincta matre puerū adhuc īmatū exemit
femoriq; suo donec tempora partus cōpleret affuit. Ergo quoniam bis ortus sit Dithyrambus appella
tur. Ferunt præterea ipsū a gigantibus disceptum: mox integrum surrexisse. Quæ oīa ad uini naturā
referuntur. Funditur enim dū calcatur: fusūq; mox in unū coit: et primo de uua matre maturū nascitur
atq; idē ī lacu condit de quo iā purgatū iteq; enascit. pigit pulcherrimus: sed cū cornib⁹. hic Sappho.

Pallas

Minerua

Tritonia

Triton

Alcida bel
lua

Audax

Bacchus

Vannus

Dithyrambus

Osyris
Dionysius

Cera

Hercules

Hercules nos

pum

Accedant capti cornua bacchus eris. Quoniam uino etiam senes reiuuenescunt: sed et nonnunquam nocet ebrietas: proptereaque cornibus armatur. Hæc quidem fingunt Poetæ græci: uerum ægregia omnia facinora non ab hoc boetio baccho: sed ab ægyptio gesta sunt quem ipsi Olyrin appellat: græci uero Dionysium qui indiā subegit: primusque triumphum egit. Et sæuis belluis: dianā intellige quam deam uenationum fingunt: uenationis enim hebrei Nembroth græci uero apollinem Dianaque esse inuiores scribunt quemadmodum aucupium illi machabeo: duci excellentissimo: hi Vlyxi attribuunt. Certa: inuitabili: & quæ ipsum sagittarium non fallat: cum finem destinatum assequatur. Ouidius in primo metha. Nostra tamen certa: sed certior una sagitta. Dicam & alcidem: herculem uero ab alcæo gorgonis filio. Gorgophanes enim electrionem peperit & Alcæum: Et Electrionis filia fuit Alcmena Herculis mater. uel αρο τῆς ἀλκῆς id est a robore et uiribus sic nominatum. Græci Herculem dicunt filium fuisse iouis ex Alcmena Amphytrionis Thebani uxore: addunt etiam iouem quo tempore cum illa concubuit noctem congeminasse: quo satis spatii esset ad tantum uirum gignendum. Aiunt fuisse robustissimum & procerum. Dixitque Solinus plerumque diffinire: nullum longitudinem septem pedum excedere posse: quod intra hunc modum fuerit Hercules. Habuit statim a principio lunonem nouercam suam inimicissimam quæ ut illum perderet: & multa monstra domanda: & multa pericula adeunda per Euristeam sibi mandauit quæ omnia superauit: & olympicos ludos loui in honorem pelopis instituit. Sed hunc quoque a græcis sibi ereptum ægyptii dicunt: cum ipse Osyridis fuisset filius: Atque cum osyris orbem terrarum uellet peragraré: regnum llydi uxori reliquit: et herculem filium exercitui præfecit. qui ægyptum multis sæuissimis bestiis purgauit. uerum Orpheus omnia quæ bacchus & hercules ægyptii multis antea sæculis gessisset: baccho herculique ex boetia thebanis adscripsit. Diodorus siculus tres scribit fuisse hercules. Primus apud ægyptios: qui multum terrarum armis domans columnas in lybia posuit. Secundus ex creta unus ex idæis: qui præstigiator & dux summus fuit: olympicique certaminis inuentor. Tertius ex alcemna paulo ante troianum bellum: qui multum telluris obiuit: dum iussa euristei facessit: & in europa columnas posuit: & quoniam uetustissimorum fama obsoleuerat earum rerum quas illi fecerant: sibi gloriam uedicauit: tanquam unicus hercules: neque plures: toto in orbe fuissent. Pueros. filios: sed ut græci παῖδες puerum filium et seruum appellant: sic latini puerum a septimo ad quartumdecimum annum uocant. Item filium. item seruum. Cicero. Pueris albiui & recepi omnia et præstabo. luue. Ite igitur pueri linguis animisque fauentes. Nobilem superare. quasi dicat propterea nobilitatus: et fama insignis: quia superet. Hunc equis. Castorem: nam quod Vir. dixit: Domitus pollucis habenis. Pollucem pro castore posuit: sicut alibi: Reuocato a sanguine teucris. id est dardani. Illum pollucem. Pugnis. arte pugili. Sidera. dictum est in superioribus: siue de igniculis qui apparent: siue de ipso geminorum signo intelligat.

ACRON. Defluit saxis agitatus humor. laus stellæ a tempore: nam uerno tempore nascitur: quo et niues resoluuntur. Vir. Vere nouo gelidus canis cum montibus humor Liquit. Agitatus. resolutus. Concidunt uenti. fugantur. ut est: Et hyberni parcebant flatibus euri.

Fugiantque. non fugantur. Voluere. diu uel pueri ledæ. Recumbit. sternit quod uento tumuerat. Romulum post hos. Ordo est. Dubito an prius memorem post hos. Romulum. an quæ tum regnum. Pompili an superbos fasces. Tarquinian: an nobile lætum catonis. hoc autem romanos duces et nobiles pretereundo commemorat: ut Augustum cum istis preferat. Nam romulus urbis romæ conditor est. Numa Pompilius a curibus sabinis ad regnum uocatus est: facrorum inuentor: Tarquinius quoque rex uirtute magnus: sed hic priscum posuit: non superbum: nam fasces nobiles dixit. Cato dum mortuo Pompeio apud uticam obsideret amorem libertatis manu sua se peremit. unde & uticensis uocatur est. Regulus autem cum Afros uicisset: ab eisdem cum paucis captus est quæ cum carthaginenses romanis per commutationem captiuorum misisset accerscentes romanos suo consilio inuocauit: hunc poeni dum sacramenti memor reuertisset: secus palubebris uigiliis ne cauerunt. paulus: et terretrius: uarro: consules aduersum

Defluit saxis agitatus humor.
Concidunt uenti: fugiuntque nubes.
Et minax quia sic uolueris: ponto
Vnda recumbit.

Romulum post hos prius: an quietum
Pompili regnum memorem an superbos
Tarquinii fasces dubito: an catonis
Nobile lætum

Regulum: & scauros: animæque magnæ
Prodigum paulum superante poeno
Gratus insigni referam canicæna:
Fabriciumque

Hunc & incomptis curium capillis
Vtilem bello tulit & camillum
Sæua paupertas: & auitus apto
Cum lare fundus.

Crescit occulto uelut arbor æuo
Fama marcelli: micat inter omnes

Mannibalem missi sunt: hi apud cānas apuliæ uicum grandi exercit⁹.ro.clade superati sūt. Paulus post quā tantā uitio collegæ: suorum uidit stragem se perimendū hostibus dedit. Fabricius quoq; magnis premiis a rege Pyrrho tentatus dum nimis pauper censu esset corrumpi non potuit. de quo Luc. Quo te fabricius regno quo uendidit auro. Curius paupertate clarus de agro ad consulatum reuocatus est: et qui nunquā totondit cæsariem propter iniuriam præturæ. Camillus de exilio reuersus uictores gallos urbe pepulit: & ad interfectionem cecidit: uictorq; sua sponte in exilium redit. Pōpili regnum. magna enim pax fuit eius temporibus. Superbos fasces. aut nobiles aut re uera superbos. Regulum referam. inquit insigni camœna regulum. Et scauros. nobiles romanos qui et censores et consules fuerūt.

Prodigū. contemptorem uitæ. Gratus. aut delectabilis: aut libēs: aut gratiam meritis debens. Hūc. ordo est: hūc & curium incōptis' capillis & Camillū utilem bello tulit sœua paupertas. & auitus fundus cum apto lare. i. ueniēs fūd⁹ et dom⁹ tenuitati. Incōptis. i. pexis. Utile bello tulit. ut Luca. sœcūda uiro rū pauptas. Sæua. magna. Sæuus ubi æacide telo iacet hector. Crescit occulto uel ut arbor æuo. i. cre mēta arboris nisi postea q̄ creuerit n̄ uidēt. Fama marcelli. Marcellum octauiae dicit filium sorotis Augusti. qui puer mortuus est: de quo Vir. Si qua fata aspera rumpas tu marcellus eris. aut illū marcellū cō memorat: qui primus hanni balē apud nolā ciuitatē i fugam cōpulit. et ab eo postea occisus est.

POR. Defluit saxis agitatus humor. saxis littoris scilicet quæ fundantur scilicet fluctibus se in ea il lidentibus. Et minax q̄ si uoluere ponto. q̄ si uoluere p̄ conuoluere. Recūbit. autē p̄ q̄ quieta sit di ctū. An superbos tarquini fasces. dubiū etiā si quidē supbos fasces dixit tarquini superbi itelligam⁹ Tarquini⁹. n. supb⁹ dign⁹ n̄ ē cui laudes iter deos & hos quos p̄cipes nominabāt dicāt: Supbos ergo magnificos itelligamus ut tarqni prisci fasces dicat n̄ supbi. An catonis nobile lætū. eius q̄ se utice itere mit. Animæq; magnæ. Aemiliū paulū dicit q̄ uicē ab Hānibale apd cānas Apuliæ uicū uitio collegæ Varronis: maluit perire q̄ ex eo fugere. ergo pdigū cōtēptorem itelligendū. prodigi enī dicūtur pro prie qui bona sua a se disperdūt quasi porro ea ab se agentes. Fabriciū. Liciniū. f. Apto. cum lare fū dus. & apto lare & ueniēte grat⁹ fūdus itelligēdus. Fama Marcelli. Claudium' marcellū Octauiae. Au gusti sororis filiū. Cui⁹ interitum Virgilius in sexto libro desset. Occultū at æuū. occulte procedens.

CHRI. Defluit saxis agitatus humor. nam quia in uere oriuntur a saxis id est a montibus defluit hu mors: id est liquefcit nix: glaciesue. possumus etiam itelligere quod tumor maris quo i tempestate ope riēbātur saxa: id est scopuli: mitescēte mari resideret et sic humor: id est aqua qua scopuli tegebantur defluit ab ipsis. Concidunt. desinunt flare. Fugiantq; nubes. sic Vir. Collectasq; fugat nubes: solēq; reducit. Minax. emīens et in fluctum erecta. Minari emīnere. Vir. Geminiq; minantur in cælum. sco puli. Hinc minæ mūrōz. Item intentare. Recumbit. iacet: prostratur: coequatur. Soluere. ipse castor et pollux. Romulū. filius fuit martis ex ilia Cōditor urbis romæ. Vir. In bello acerrimus. Asylum con didit. Quare undiq; Romam confluit ingens hominū multitudo. Et cum sœminæ ad nuptias celebrā das deessent fabinas rapuit. Hinc exortum bellum: & tandem composita pace cum. T. Tatio rege fa binorum ex duobus populis unus est factus. Diuisit populum in triginta curias: et in tres equitum cen turias. Primamq; a se ramnetem. Secundam a Tatio tatiēsem: Et tertiam luceram siue ab ethrusco lu cumone: siue a luco ubi res gesta est. Instituit centum senatores: ac tandem cum apud capreas paludes exercitum lustraret tantus nimbus subito exortus est: ut illum e conspectu omnium eripet: nec postea unquam apparuit. Sed senatores qui prope erant uidisse affirmabant illū ad cælum raptū. Et lulius p eulus in contione dixit sibi Romulum humana forma augustiorem apparuisse dixisseq; placere diis: ut Roma orbis caput esset. Proinde rem militarem colerent. Quietum pompili regnum. optimus or do: ut de diis primum: deinde de heroibus: postremo de uiris ægegiis meminere. Secundus rex roma norum Numa Pompilius fuit: uir prudentia: iustitia: et religione excellentissimus: Et qui populum ro manum a bellis ad pacem: sacraq; celebranda traduxerit. Multa genera sacerdotum instituit. et ut consilia quib⁹ rempublicam administrabat: maioris essent auctoritatis: secreto colloquio ægeriæ nym phæ in intro sui fontis frui credi uolebat: et illius consilio cuncta agere. Grauiissimi autem scriptores ac in primis diuus Augustinus illum hydromancia usum asserunt: ut illa diuinationis specie futura co gnosceret. fuit et apud externos populos tanta hominis auctoritas: ut nemo illo regnāte romanos bello infestare sit ausus. Instituit templum Iani: Annum ad cursum lunæ duodecim mensibus finiuit. Flamī nem dialem instituit. Item Martialem: et Quirinalem: uirgines uestæ legit. Duodecim salios Marti gra diuo dedit. Regnauit annos quadragintatres. Pompili. p̄ pōpili. Superbos fasces. id est nobiles: nec est ad Tarquinium superbum: sed ad priscum referendum. Hic tanaquile uxore sœmina in auguriis perita suadente Tarquiniis etruriæ oppido romam uenit et Anco successit. Hic centum patres ad prio res elegit: qui deinde minorum gentium sunt appellati: locum circo maximo designauit. uicit sabinos atq; collatiam: et quicquid citra erat eis ademit: latinos domuit. Fasces. insignia ethruscorum erant ut singuli lucumones: hi enim erant duodecim in etruria reges ante se duodecim lictores præmitterēt cū uirgarum fasciculis: in quibus singulis: singulæ erant inclusæ secures: ut cum esset de reo supplicium su mendum: lictor illū nudatū ad palū religaret: & uirgis cæso caput securi feriret. utebantur p̄terea sella

5 times

prodigi

Minax
Minat
Romulus

Pompilius

Tarquini⁹

Fasces

CARMINVM

curruli: toga picta & prætexta. Sed hæc omnia insignia Tullus hostilius tertius romanorū rex ad reges
 romanos transtulit. inde ex actis regibus ad magistratus traducti sunt. Ergo fasces. i. regnū. ponit enim
 insignia regni pro regno. Catonis nobile locum. prolapsior sum si oēs. M. Catonis sanctissimi uiri uir
 tutes percurrere uelim: nemo illū charitate erga patriā superauit: Tandē superatus in aphrica senatoriis
 partibus & si omnia bona a cæsare de se sperare posset: tamen ne uultum tyrāni aspiceret: se ipsū cū li-
 brum Platonis de immortalitate legisset interemit. Regulū. hic. M. regulus attilius est uir excellēs i re mi-
 litari uita moribusq; constantissimus: et fide inaudita. Qui consul contra carthaginēses post plures ui-
 ctorias: tandē a Xanthippo lacedemonio eorum duce uictus captusq; ē. Et iureiurando abstrictus Ro-
 mā: ut de cōmutatione captiuorū ageret ea conditione missus ut si nihil impetraret ipse rediret. ue-
 nit romā neq; tamen senatum intrauit: Quippe qui ab hoste captus ciuis esse desiderat: sed seorsū cum
 amicis locutus persuasit: ne se senē & rei publicæ inutilem tot captiuis iuuenibus cōmutarent. Quod ut
 magis persuaderet. finxit se iam ueneno sibi ad tempus dato mortē euadere non posse. Remissus er-
 go id maxime precatus ad cruciatus manifestissimos ubi inedia & abscissis palpebris: uigiliis assumpt⁹
 periit cum grauissimo dolore. Scauros. hi & censores et consules fuerunt. Nam de priuigno Syllæ di-
 ctatoris nihil est quod credam. qui potius inaudito ludorum apparatu quam egregia aliqua uirtute in
 signis habetur. Paulū. paulus æmilius consul cum Terentio uarrone aduersus Hannibalem creatus
 uestigia Fabii maximi qui sua tarditate iuueniliter exultantem Hannibalem superabat sequi uoluit.
 Sed cum contraria collegæ sententia staret huc ex discordia res euasit: ut alternis diebus ioperarent. Igit^r
 Terentius ea die in qua summa rei penes se uidit apud infœlicissimū cannarū uicum in aciem aduer-
 sus callidissimū hostē temerarius egressus est uento aduerso et in ora militum puluerem contorquēte:
 et sole in illos suos radios emittente. unde infœlicissimus cānēsis cōflictus secutus ē. sed ipse Varro fuga
 sibi consuluit: Paulus uero lætali uulnere confectus in saxo resedit. Equitq; equū suū illi prebere uolen-
 ti respondit tu tuo utere. Ego. n. propinqua morte patriæ inutilis sum. sed nuncia senatui: et fabio me-
 dū eorum præceptis obsequi cupio: collegæ temeritate eē prohibitum. Ac paulo post expirauit. Prodi-
 gum animæ. id est uitæ quā liberalissime patriæ contribuit. Sed ut rem dilucide teneamus: in pecuniis
 priuatis & mediocribus conferendis est uirtus quādā i mediocritate collocata: qua uidemus & quantū
 & cui: & quando: & quāobrem dandū sit. Hancq; appellauit liberalitatem: cui duo sunt extrema: Nam
 si deficias: nec tantum quantum oportet: tribuas: auaritia oritur. Si autem excedas in dando: desque &
 plusquam oportet & cui non oportet: & quando et quā causa non oportet: in uitium laberis: quæ pro-
 digalis appellatur. Dicitur & largitio: si corruptelæ cā tribuas. Ergo in hoc loco non dixit prodigū
 paulū ut uitio ipsum dannaŕet: sed ut ostenderet copiosam liberalitatem: et summā erga patriam cha-
 ritatē. Est autem prodigus ab eo quod est prodigē idē ultra modum erogare. Plautus in aulularia. se-
 sto die si quid prodegeris pro festo egere liceat nisi peperceris. Magnæ. id est quæ multi pro salute
 publica extimanda est. Superante pœno. uincēte apud cannas hannibalem. Non ergo prodigum
 sed liberalem. nam impendit et cui debuit patriæ scilicet. Et quando debuit: nam in summo illius pe-
 riculo. Gratus. nam memor meritorum pauli in patriam eum laudare debuit. Insigni camœna. cele-
 berrimo carmine. Camœnæ autem musæ a canēdo dictæ sunt a rusticis. Insignis. excellens est dictum
 a signo nam ut signa quia sunt indicia rerum semper eminent: manifesta q; sunt: sic uiri uirtute excellē-
 tes omnibus sunt noti. dicimus etiam insignia uirtutum honores: quia sunt indicia illarum. Sic insignia
 militaria. quia eminent: ac sese ostēdunt militibus qui illa securi sunt. Refferam. narrabo: sic Vir. Re-
 ferens ergo hæc et nuncius ibis pelidæ genitor. Aliquando exprimere et imitari: Iuuenalis: Et multum re-
 ferens de mœcenate supino. Item recensere. Vir. Cogere donec oues stabulis numerumq; referē iussit.
 Item reuocare. Vir. Ille pedem referens. Dicunt præterea referre damnum et referre expensum: cum
 aliquem debitorem ponimus et rationem ostendimus damni et expensi. Eodem pacto referre acce-
 ptum: cum ostendimus aliquem creditorem: Cicero in philippicis. Qui uitam acceptam clementiæ
 tuæ referunt. Item reddere. Virgilius: Omih præteritos referat si iuppiter annos. Est refert idem quod
 interest: sed tunc re syllaba contra naturam suam producit. Fabricium q; contra Pyrrhum epyrota
 rum regem ægregiam reipublice operam nauauit: missus legatus ad eum de captiuis redimendis: nul-
 lis præmiis a rege persuaderi potuit. ut patriam desereret. inde consul cum transfuga sibi policeretur se
 regi uenenum si uellet daturum: ipsum cum iudiciis ad regem remisit. Incōptis. non cōptis: Est como.
 is. Terrentius: Anteq; moliantur anteq; comantur annus est: et Ouidius: Sit procul a nobis iuuenes ut fœ-
 mina compti. ostendit autem priscam illam in romanis simplicitatem quæ procul ab omni lasciuiori
 ornatu esset. Curium. M. curiū: samnites aduersus quos bellum gerebat auro corrumpere tētārūt: qui
 bus egerie respōdit romanos nō cupere aurum: sed imperare possidentibus aurū: fuerunt autem Cu-
 rius et Fabricius pauperissimi. Camillū. M. camillus quod nemo excellētior iustitia et militari disciplina
 illis sæculis fuit. Faliscos capenates: et ueios superauit: tandē ab ingrata patria in exilium missus est. Sed
 mox capta a gallis roma absens dictator creatus gallos auro spoliavit atq; in fugam uertit: ex qua ui-
 ctoria pater patriæ: Item Romulus et alter urbis conditor est appellatus. Tulit. produxit. Est enim fœ-

Cato

Regulus

Xanthippos

Scauros

paulus emilius

Auaritia
 Liberalitas
 prodigalis
 prodigum
 prodigum

Camini

Insignis
 Referre

Referre
 Referre
 Referre
 Referre

Como

Curius

Camillus

re pati. Vir. Miserere animi non digna ferentis. Portare. Vir. Ferre sui dederat monumentum & pignus amoris. Auferre. Vir. Quippe ferant secū rapidi uerrātq; per auras. Dicere. Et scelus expendisse merentē laocoonta ferūt. Cupere. Ouidius. Innoua fert animus mutatas dicere formas. Fūdus. ager dicitur quia sit rei familiaris fundamentū: nam pecuniæ rato labilis est. Fundū autē neutri generis ima pars est. Auitus. a suis sibi maioribus relictus: Ergo erat secundum antiquorū parsimoniam: & ipse illa contentus erat.

Fundus

Cum lare. cū domo: nam urbanū ædificium frugi & modestum eandē modestiam in agro requirebat.

Lare

Cum lare. lar nympha fuit quæ iunoni furta iouis cō iuturna patefecit. Iussit iuppiter sibi linguā præcidi & ad stygiā paludē per mercurium deduci: mercurius interducendū cōpressit: & inde geminos substulit: qui a mēe lares noīantur. sūt qui credāt lares geniosq; eosdē eē: Aitq; cēforinus dictos genios qā ut gignātur curēt uel quia genitos curent: Curebatq; unicuiq; duos esse: alterū bonum: alterum malum: Vt xpiani etiam duos angelos bonū malūq; a deo in custodiam datos dicūt. Sed non natos una nobiscum ut illi de genio siue lare dicūt. Colebātur domi: focusq; illis erat sacer ibiq; de ture & floribus illis sacrificabatur: ut in Plauti aulularia apparet. uñ uulgus focū focalare appellat: quasi laris focū. Ferramenta: quibus ligna sustentātur alaria dicūtur. Verū pro domo sumitur lar. Crescit oculo æuo. Sentētia ē q̄ fama. M. marcelli crescit id nō aduertētibus hominibus: quēdāmodū arbor progressu tēporis crescit: & in clementum quod non aduertitur singulis oris aut diebus cognoscit elapso mēse uel anno: Putat Acron q̄ intelligat de marcello puero octauiae filio de quo Vir. Si qua fata aspera rūpas tu marcellus eris. Sed Vir. a spe et indo le laudat quæ mortuo illo crescere nō potest. Itaq; credo potius uoluisse horatiū referre ad memoriā rerum gestarū eius marcelli qui apud clastidiū oppidū iuxta padū singulari certamine uiriomatum regulū galloz occidit: et tertia opima spolia ioui feretrio rettulit. Quiq; hānibalē insultātē aperto Marte totiens repressit: et ab eo sæpe superior discessit. Fama a fando. uel ut alii uolunt a ditiōe græca quæ idē significat quod si esset phama et non fama erit. Differunt autē fama et rumor secundum Quintilianū Nā fama consensum ciuitatis et uelut publicum testimoniū uocat. Rumor est sermo sine certo auctore dispersus: cui malignitas initū dedit: incrimētum credulitas. uir. Audieras et fama fuit: quasi dicat nō rumor. Nam erāt certi auctores rei. Est autem uocabulum medium fama quicquid de aliquo diuulgatur siue bonū siue malum sit. Infamis tamē semper ad malum refertur. Famofus autem ut plurimum infame est. Cicero Nō pol inquit audeo: nā me ad famosas uetat mater. accedere. Sed aliquādo etiam in bonum traducitur luena. Famofos equitum cū dictatore magistros. Miccat. splēdet. Vir. Ardentes clypeos atq; ora micātia cerno. Et quia splēdor tremulus est et crebro salit. Aliquādo salire ē. uir. Emicat euryalus et crebro moueri. uir. Et liguis micat ore trifulcis. Significat et digitis fortitiri: hinc Cicero eum uirum bonum appellat qui cum possis intenebris micare.

Alaria
Marcellus

Fama

Rumor

Micare

Iulium sidus uelut inrer ignes

Luna minores.

Gentis humanæ pater: atque custos

Orte saturno tibi cura magni

Cæsaris faris data. tu secundo

Cæsare reges.

Ille seu parthos latio imminentes

Egerit iusto domitos triumpho.

Siue subiectos orientis oris

Seras: & indos.

Te minor latum regat æquus orbem

Tu graui curru quatiēs olympum.

Tu parum castis inimica mittes

Fulmina lucis

ACRON. Iulium sidus. uir. uir. Ecce dionei p.c.a. Velut inter ig. pulchra cōparatio. Gētis humanæ. p. atq; c. A postrophe ad iouem. est autē periphrasis. Fatis. per fata. Tu secundo. i. sit secūdus a te. s. ut tu in cælo: ille i terris regnet. Ille seu pthos latio imminentes. Parthi in latium nec uenerunt nec tētauerūt uenire: sed quia dilatatum ē imperium romanū latium uocauit: quia sub ditōe latuerat. ut uirg. imbellē auertis romanis arcibus idū. i. a ditione romana. Egerit. subegerit. Domitos. subiugatos. Sares & indos. subaudi a superioribus regnes secundus a cæsare. Aequus. iustus: ordo est ille æquus minor te reget latum orbē. Tu graui. ordo est. tu quatiēs olympū graui curru tu mittes inimica fulmina parū castis lucis. Quatiēs. honore numinum frueris. Parum. castis. pollutis secūdū pontificum documenta & haruspicum: qui dicunt nunquam fieri fulmina. nisi in locis polluti one aliqua alienis.

POR. Iulium sidus. C. Cæsaris stellā dicit.

Gentis hūanæ pater atq; custos. quasi occultus

sēsus hoc autē dicit magis ut neminē secūdum abs te uelis eē quam Cæsarem. Ille seu parthos latio. grata cōceptione loquitur. Nam dum rationē inducit pro incolumitate atq; imperio Augusti mire illi honorem indulget dicens siue parthos domuerit siue fera s atq; indos nihilominus tibi olympi regnum tonitruare atq; fulminare permittet. Graui curru quatiēs. olympum. hoc secundum uulgarem opinionem dicitur.

CHRI. Iulium sidus de. C. Cæsare itelligit. nam quo anno cæsus est dicunt imeridie apparuisse come

Luna

tā: quē illius animam crediderunt: hinc Vir. in geor. Ecce dionei processit caesaris astrum. Iuliorum autē domū a iulio aeneā filio originem duxisse ferūt. Inter ignes m. id est inter stellas quā minores sunt. Luna. dicitur quasi luminum una. Gentis humanā. iam quo intenderat deuenit: & Octavianum post iouē inuocandum censet: ita ut iuppiter primus cælum regat: Augustus secundus terris imperet. Pater. quia creauit. Custos. q. pudentia sua cūcta administret. Orte saturno. nā saturni filius fuit iuppiter. Fatis. nā fata uoluerūt ut Caesarē curares. Secundo caesare. quasi dicat ita regnes ut post te caesar secundus sit. Simileq. est uirgilii distichon. Nocte pluit tota ē deūt spectacula mane. Diuisū imperiū cū loue caesar hēt. Ille minor te æquus. i. iustus i regēdo: quā prima uirtus requirit in administratore. Regat latum orbem i. perit terris. Seu. Egerit. i. subegerit. Parthos. quos p. uetudium passū augustus uicit. Iusto triūpho quia deletō ab ipsis exercitu romano cū suo imperatore Crasso iusta fuit uictoria. Triumphus autē supremus bonos est duci oīum militariū reg. Putāt pleriq. et maxie uarro triūphū dictū a baccho primo huius rei auctore quē ῥῑαυβον appellāt. Plutarchus hāc noīs originē negat. T. rāquillus. uerū latinū putat nomē sit dictū quia: qui triūpharet triplici iudicio honoraretur. Primo enī exercitus de triūpho decernēdo duci iudicabat. Secundo senatus. Tertio populus. Triūphans equis albis quattuor uehitur: & senatu praeuēte i capitolio tauros maēt lacædemoniū aut duces si dolo prudētiaue rē peregriffēt: bouem: Sin pralio gallū imolabant adeo ampliora magisq. hōie digna quā rōne q. quā uiribus gererētur. putabāt. Triūphū bacchi qui ob deuictā indiā primus triūphauit elephanti ad currū iuncti. uexere. Sesostris rex ægypti singulis ānis ex subiectis ῑgib. iūgere ad currū solit. erat: sicq. triūphare. Idē etiā Tygranē armēniæ regē faciitasse Plutarchus auctor ē. At romulus pedes triūphauit. Tarquiniū autē ab ethruscis dicūt. sumpsisse formā: ut quadrigis triūpharet. Quāuis extēt qui ualeriū publicolā curru primū triumphasse uelit. Demū lege cautum est: ne iperatori triūphus decerneret: nisi uictor in uno pralio quinq. milia hostiū cecidisset. Seres. populi i athyopia apud quos altissima sūt arbores: in quibus uermēs lanā tenuissimā emittūt: quā ab ipsis sericū appellamus. Quid memorē ethyopū molli canētia lana. Et Lucanus: subiuga iā seres iā barbar. issēt araxes. Indos. hos populos pter bacchū. nullus oīo subegit: quīs & Alexāder magnus & Nerua traianus de illis triūphare meruerit. Te minor latū regat æquus orbē. Regat ergo & octavianus æquus tanquā optimus princeps minor te: quasi dicat qui tibi uni cedat: ceteris aut sit superior: Nec tamē reddat eum superbum tam excelsus gradus: sed sit omnibus æqu. In graui curru quaties olympū. Sit sentētia. Ille terris iperet: tu cælo. Quoniā autē dantur tonitrua loui loquitur ex uulgari opinione q. strepitus tonitruū sit cū cælū suo curru icedente quatitur. Tu etiā mittes fulmina lucis parum castis. id est parū religiosis. Sic uir. Hac maneant casti sub religione nepotes: uel parū castis id est pollutis uel ex sententia pontificum & aruspicum qui dicunt nūquā fieri fulmina. nisi in lucis pollutis.

Triūphus

Seres

ACRON

c. Vm tu lydia. Thelephi. Ad lydiam mere tricē herotice dicolos distrophos. Metrū primo uersu glyconicū secūdo asclepiadæum. Ceuicē roseā. pulchrā: ut Vir. Rosea ceruice refulsit. Cærea. aut mollia aut cæræ similia. Vhe. iteriectio dolētis ē. Difficili bile. hoc epithetō iracūdiæ ē: quia implacabilis sit. Bile aut iracūdia: ut luuenalis. Atq. oculis bilē substringit opertis. Plautus in amphytrione. atra bili p. cita est. Tunc nec mens mihi nec color. c. f. m. Voluor uariis cogitatōibus: & color in diuersa mutatur. Humor & i. g. f. l. Secretæ lachrymæ amoris nimietatē prodētes. Argueus. demonstrans. ut illud: degeneres animos timor arguit. Macerer. cōsumar: ut ē mollis flāma medullas. Penitus. iterius. Vror seu tibi. c. aspectu crucior: quotiēs aut uino p. rixā aut libidine certe amoris alterius in corpore tuo signa cōspexero. Ordo ē: uror seu tibi imodica rixā. turbarūt cādidōs humeros mero: seu puer furēs ipssit memorē notam labris dente. Immodicā. imensā

AD LIDIAM ODE. XIII.

Vm tu lydia telephi

Ceruicem roseā: & cerea telephi
laudas brachia uhe meū

Feruens difficili bile tumet iecur
Tūc nec mens mihi: nec color
Certa sede manet: humor & in genas
Furtim labitur arguens
Quam penitus lentis macerer ignibus
Vror seu tibi candidos
Turparunt humeros immodice mero
Rixæ: siue puer furens
Impressit memorem dente labris notam

Furens. ipatiētia amoris. f. Memorē notā. p. quod amoris recordatio seruaretur
P. OR. Cū tu lydia. Telephi ceruicē laudas. Ad lydiam amicā suā hoc scribit. a quā riualem suum telephū laudari moleste ferre testatur. Iecur. pro corde ὀφελιός id est simpliciter. Difficili bile. Nō quā difficilem. concipio: sed dura & cruciabili: unde etiam difficiles homines dicuntur qui duri & inexorabiles sunt. Humor & i. genas. decore dictum q. humor genarum hoc est lachrymarū. Concremer. conuincar. Interiora pectoris mei amore flagrare. Lentis autē ignibus. diserte quasi occulte sēuientibus. Quale

hominis

illud uirgilianum: Et tacitum uiuit sub pectore uulnus. Impressit memorē dente notam. Grate memorē notam dente prefflit: quoniam doloris memoriam communē morfus facit eius qui momorderit

CHRI. Conatur in hac ode inducere riuale in odiū amicae suae & se ex zelotipia uehementer illā amare ostendit. Cervicē collū. lūue. Prebēda est gladio pulchra hāc & cādidā. Cervix. Proprie cervix ab occipio incipit & tendit ad spinā. Et est tanq̃ canalīs per medullas cerebri descēdit ad spinā: dicta cervix quasi cerebri uia. Est. n. ex ossibus orbiculati uertebrae: quo cōmoditatē capiti prebet quocūq; se flectēdi. unde durā cervicis hoīes q̃ obstinati inflexibilesq; sūt dicimus. Primus autē secūdū Quintilianū hortēsius orator in singulari nūmero hoc noīe usus est: Est ergo pars colli posterior: cū gula pars sit anterior. Teleph. riuālis sui nomē est. Carea. flexibilia. ut carea facile flectitur. Ostēdit autē ex hoc agilitatē quā corporis nō parua laus est. Iecur. eparq; idē est mēbrum: & sedes sanguinis. Nam sanguis ab epate colorē sumit: & quā ira ebullitio ē sanguinis: & q̃ bulliūt intumescūt. Iccirco uolēs irā oñdere dixit: Feruēs iecur tumet. Sic lu uenā. Quid referā quāta siccū iecur ardeat ira. Difficili bile. bilis. n. spuma sanguinis ē qua sanguis icalescit & i ira ī surgit. Hanc grāci χολή: dicunt nri medici cholera. Habet tamē quattuor humores et latina nomina: Sanguinē: pituitam: bilē: & atrā bilem. Difficili. ab effectu. i. quā ē d dāt hoīes difficiles. i. morosos & iracūdos: sicuti morbos pallentes qui hoīes pallefcere cogāt. Non manet mēs. quia careo tranquillitate: & huc & illuc uoluo. Vir. Atq; animū nunc huc celerē nūc diuidit illuc. Per partesq; rapit uarias p̃ que oīa uerfat. Vel nō manet mēs. i. non manet rō. Nam amens fio ira doloreq; pariter accēsus. Sic Vir. Icq; amē animi & rōre accēsus amaro. Nam oīs perturbatio auertit mētem. Sed q̃ ab amore prouenit oī quie te exuit. Nec color. quia pallidi reddūtur amantes. Ouidius. Palleat oīs amās pallor color aptus amāti. Et omnis paulo uehementior affectus animi colorem uariat. Humor & in genas. Lachrymas intellexit.

Gena autē ut multi uolūt est a cilio ad uniuersā illam partē oculis subiectā q̃ barba uestitur. Quod autē sit

Et ciliū quo oculus clauditur: audi dicētem Quintilianū. Illa perpetua nocte clausa genae nō custodierunt. Et Plī. in. xi. Omnia insecta non habēt genas: nec itēgūt oculos. Labitur furtim. q. d. antequā aduertā.

Arguēs. manifestans: demonstrās. Vir. Degeneres aīos timor arguit. Hinc argumēta in disputationibus quia illis rē demonstramus. Hinc argumēta in comediis: nā illis mira uerborū breuitate aperimus quicqd uniuersa continetur fabula. Neq; pretermittēdū est aliter dici argumēta: aliter argumētationes. Tria. n. sūt q̃ nobis cōfirmationē aut cōsutationē rei dant. Primo. n. quāritur tanquā sedes quādā: unde rō educit: qui locus a dialecticis nūcupatur. unde Aristoteles & Cicero topica libros appellarūt: ab eo quod est topus: id est locus in quibus huiusmodi locos demōstrant. Ratio autē quā a loco siue sede deducit adhuc informis & indistincta argumētum appellatur. Rursus autē cū i suas partes distributus fuerit: erit argumētatio. Quod ut dilucidius appareat probare nititur uirgiliana uenus apud iouē debere aeneas sedē certam i Italia exemplo antenoris. Ergo occurrit sibi locus qui dicitur a maiori: ab eo autē sumit argumētū quod ē huiusmodi licere aeneas filio & patriā defētori cōsistere in italia postquā licuit antenori nullo sanguine sibi cōiūcto & patriā pditori. Hoc autē argumētū si i suas partes: q̃ sūt propositio assumptio et conclusio diggeratur erit argumētatio. Ea autē sic cōparabitur ut sit propositio huiusmodi. Si homini externo et proditori licuit in italia cōsistere: multo magis propugnatori et qui tibi filius sit licebit. Deinde erit assūptio sed licuit cōsistere antenori qui nec tibi filius est: et patriā prodidit. Ex propositione autē et assūptiōe oritur tertia pars argumētationis q̃ dicitur cōclusio: et talis erit: licebit in italia cōsistere aeneas. Dicimus et arguere: reprāhēdere: q̃a q̃ reprāhēdit ostendit erratū. Et quia reprāhēsor adhibet crepitū sonitūq; uerborum dicimus argutū sonorum. Vir. Hic arguta sacra pēdebit fistula pinu. Item quia qui arguit abrupta et breui utitur clausula: dicimus argutū breuē. Vir. Argutūq; caput. Penitus. ualde interne significat: unde sit nomē penitus. a. um. Plaut. Excrea usq; ex penitis faucibus. Macer. cōterar: extenuer: ut sit ab eo qd ē macer. proprie tamē macerare dicimus cum tā diu in aqua res reliquitur donec tenerescat. Lētis. flexilibus. quod est flammāe propriū: uir. est mollis flāma medullas. Ignibus. amoribus quorū cupiditate in flāmamur. uir. Et cāco carpitur igni: propterea q̃ fortasse dixit lentis quia quā lente procedunt non multum aduertuntur. uror ergo si rixā quā excitantur inter te & telephū deturpāt humeros: quia ipse ex ebrietate excedens modum uerberet humeros et reddat liuidos. Rixari. cōtēdere: ut idem alter rixatur de la na sape caprina. Puto esse a ringendo quod est canum quando irritantur. Immodicā. modum excedētes imodeste: nam modicum id dicimus: non cui aliquid sit imminutum: sed quod non excedit modum et modestum est. Lu. Modicum componere ciuem. Mero. proprie uinum cui non sit admixta aqua. q. d. ex ebrietate. Furens. amore an ira ambiguum est: utrūq; enim furorem īfert: sed amore potius cum uehementius basia imprimat: & mordicus apprāhendens labia relinquit liuorem. Notam. id est maculam: quā res ipsa notatur. Est que tam in animo q̃ in corpore nota uelut & macula: Et quanuis uitiū ex ea ostendatur: tamen aliquando ad laudem refertur. Ouidius: ille numantia traxit ab urbe notam. Memor. dicimus memorem eum qui recordatur: sed & quandoq; rem cuius memores sumus memōrem dicunt poetā. uirgilius. Saeue memorem iunonis ob iram. Ergo iram memorem: id est cuius memor flet iuno. Sic & in hoc loco memorem notam tam uehementem: ut non facile excidat a memoria.

Cervix

Dent dntu

Gula

Bilis

Gena

Arguo

Argumētū

Argumen-

tatio

Locus

penitus
Macer

Rixari

Modicu

Meru

Nota

Memor

ACRON. Nō si me satis.ordo ē si me satis audias:nō speres ppetuū lādētē barbāre dulcia oscula. Ali-
ter ordo hic est.non speres si me audias amatoribus dulcedinē esse perpetuā. Candidos turparūt hūme-
ros.liuore reddiderunt deformes. Speres ppetuū.illū qui dulcia lādēt oscula. Quinta pte.s.n.id est lu-
xuria sui amoris impleuit. Felices ter & amplius.multoties secundū illud O terq; quaterq; beati. Quos
irrupta tenet copula.Copula pprie dicitur cuiuslibet rei duplex numerus. unde tractū est:ut & matrimo-
niū copula diceret. Nec malis.ordo ē:nec amor diuulsus malis querimoniis soluet citius suprema die.i.
quorum amor ante diem mortis iurgis & liti-
bus non soluitur debent foelices uocari

PO RN. Nō si me.s.a.s.p.d.b. ordo. non
speres perpetuū si me satis audias et subaudien-
dum extrinsecus amatorē. Quæ uenus quita
pte sui nectaris ibuit.elegāter:quia i quinq; ptes
amoris fructus eē ptius dicitur:uisu:eloquio: ta-
ctu:osculo cōcubitu. unde & Terentianū illud.
Tamē extrema linea amare haud nihil ē. Fœ-
lices ter & amplius.q.ir.t.c.nec..m.d.q.s.c.f.a.
die.Sensus satis foelices existimo eos quorū iter
se amor ita consentit:ut nō ante ultimū uitæ di-
em resoluatur. Attende elocutionem. Citius
suprema die. q; signat ante diem supremum.
Quos irrupta tenet copula.allegorice dicitur.
signat autem eos qui amoris uinculo iter se cō-
stricti sint ut nūquam discerni possit.

CHR. Ordo est. Tu nō speres: id est sperabis
illum perpetuum scilicet in amore lādētē oscula: id est pulchra tua ora scilicet morsu. Barbare.inhu-
maniter & crudeliter ut ē de more barbarorū. Si me audias. id est si mihi credis: si meas rationes suscipi-
es. Nā non uidetur audire qui non obtemperat dīis. Sapit aut locus iste insinuationē. Non enim postu-
lat aperte q; se illi preponat. Nā cū se in grandiori ætate cōstitutū illū adolescentē uideat. Sed inuebitur i
aduersarium: ut illā ad se cōuertat. Oscula. uel suauia intelligit: uel potius ora ut sit sentētia: q; lādāt suū
os dū nō sine morsu osculatur. Est aut osculum diminutiū ab eo quod est os. In muliere aut angustū os
laudatur: sic Ouidi. de daphne. Videt oscula quæ non ē uidisse satis. Quæ uenus Quinta parte sui ne-
ctaris imbuit. Idē enim ē quibus osculis ē in cōcubitu utitur. Nā quinq; sūt quibus in amore accēdimur:
uisus: sermo: tactio: osculū: concubitus. Ergo in quinto gradu est concubitus: ergo hoc significat q; uenus
implet oscula quinta parte sui nectaris. i. suæ suauitatis: quæ est in cōcubitu. Est aut nectār deorū poculū:
quēadmodū ambrosia cibus. Ter et amplius. posuit numerū finitiū pro infinito. uel dixit ter & amplius.
i. ter & quater: quia ut docet Macrobius ex istis duobus numeris ostenditur perfecta foelicitas. unde uir.
O terq; quaterq; beati. Copula. uinculū. Est pprie copula cuiuslibet rei duplex numerus: unde dicitur
copula matrimonii. Malis querimoniis. id ē litibus ex quibus sunt querimoniae. Suprema die. i. morte:
qua omnia dissoluantur.

o Nauis referent in mare te noui. in nauim de bruto reparante bellū ciuile ad remp. tricolos tetrastror-
phos: Metæ. duob; uersibus asclepiadaeū. tertius pherecratius. quartus glyconicus: qui tri poda dacti-
lica dicitur. Onauis. per allegoriā odē ista bellū significat ciuile: i qua quidā uolūt quod moueat remp.
Certum tamē ē: q; sextum Pompeiū filiū pompeii moneat qui posteaq; foedus cum triumuiris fecit bel-
lum ciuile denuo reparare uoluit. Secundū aut ciuile bellū inter Augustū Cæsare & Cassiū & Brutū fuit
qui fuerunt. C. Cæsaris interfectores: sub quibus Horatius militauit. Metaphorā aut sūpsit a nauī ex cuius
armamētis & milites: & diuersas uoluit administrationes intelligi. Fluctus. fluctus bellum ciuile uocauit
Portū. pacē: ut Terē. In portu nauigo. Nudū latus. nudatū ex amissiōe exercitus. Et malus celeri. s. a.
Malum saucium. graue bellū intelligi uoluit per uentum tempestuosum: ut creberq; pcellis aphricus. Ma-
lū aut sumitātē arboris dixit. ut lubet ocus oēs attolli malos. sed arbor foeminini ē: poma uero neutri: ut
Aurea mala decē Gemāt fragore scissiōis. Ac sine funibus. aut sine admīstratiōibus intelligendū aut sine
impensis & pecunia. Imperiosius. i. uiolentum & cuius nimietati obfisti non possit. Non tibi sunt inte-
gra lintea. i. integer cursus sine exercitu uel auxiliis. Lintea uero uela dixit: ut Ni teneāt cursus: certū ē dare
lintea retro. Nō dii. i. hoc. n. deos uult iratos intelligi: q; denuo de bello ciuili cogitet. Iter. p. u. m. sicut a
C. Cæsare oppōsa malis rogauit. Quāuis pōtica pinus. ac si diceret magnæ originis & nobilitatis: sed p
methaphorā aut rēpublicā alloq; aut Cassiū & Pompeiū: cuius pater de Mithridate pōtico triūphauit.
POR. Nauis r. in m. te. n. flu. Hac ode ad Mar. B. loquitur qui apud Philippos Macedonie urbē ab Au-
gusto susus uidebatur rursus instruere se ad pugnam. Merito aut poeta per allegoriam metuere pro eo te
statum quoniam sub ipso militauerat qui tamē ex praelio philippico fatigatus receptus ab Aug. ueniam ab

Copula

Imple amoris

Embrace

Osculum

ACRON

Poma
Arboris

Et malus celeri saucius aphrico
 Antēnaeque gemūt: iam sine funibus
 Vix durare carinae
 Possunt imperiosius æquor:
 Non tibi sunt integra lintea:
 Non dii: quos iterū pressa uoces malo:
 Quauis pontica pinus
 Siluæ filia nobilis
 Iactēs & genus: & nomen inutile

eo meruit. Nōne. u. ut. nu. re. l. manifestæ alle-
 goriz per quas signat ex parte iam debilitatum
 exercitum Bruti & uires ptiū eius inuitas esse.
 Vix durare. c. p. i. a. Mira figura dicitur p susti-
 nere uī æquoris. Imperiosius aut translatiue p
 sauius. Quos iterum. p. m. u. amphibolos. quis
 pōtica pin⁹. Hæc ad nobilitatē Bruti referuntur.

Silua. f. n. an tu nobilis αμφιβολογία p cas⁹.

AD sextum pōpeium quē allegorice mo-
 netne in bellū ciuile redeat. Ode. xiiii.

CHRI Est p allegoriā ode dscripta: suadet. n.
 Sex. pompeio pōpei magni filio ne rursus ciui-
 le bellū excitare uelit. Hic. n. post cōfictū i hispa-
 niacollectedo exercitu in epyro ex fugitiuis & cō-

Historia Sp

scriptis siciliā occupauerat: ac tādē isulā pmittēb⁹ octauian⁹ & M. antonio possidebat. sed rursus cū pacē
 quā acceperat: non præstaret mareq; latrocinis infestaret: cesar aduersus illū bellū mouit: sed prio uario
 euētū duobus naualibus preliis pugnauit. & ex duabus classibus cæsaris altera cui agrippa præerat uicit:
 altera cui perat octauianus: uicta deletaq; fuit: postremo tū uictus atq; casus est. Puto igitur Horatium eo
 tempore oden hanc scripsisse quo iam spreta pace bellū ab eoiparari contra augustū nūciaretur: erat er-
 go pompeius similis nauī q̄ aduersā tempestem passa tandem i portū uenisset: amissis tamē malo & uelis:
 nam uniuersis copiis paternis amissis tamē in siciliā peruenerat illaq; concedente octauiano possidebat:
 rursus uero nouum bellū tentans erat tanquā nauis quæ in marinā tempestatē reuertere. Monet ergo il-
 lum poeta ut ab incepto desistat per allegoriā hæc scribēs. F. st. n. allegoria sermo qui i aliud q̄ sit illud qd
 sua uerba ostendūt nos inducit αλλογ enim aliud & αγειν ducere significat. O nauis noui fluctus refe-
 rent te in mare. o sexte noui fluctus. i. motus animi tui referent te ex portu in mare. i. ex pace i bellū. Deide
 ueluti cernat illum iā mare ingressum bellū cœpisse: exclamato quid agis. q. d. q̄ nō recte agis. Ergo occu-
 pa portum. i. præueni ut antea portum capias q̄ sit qui repugnet aut prohibeat. Idem enim proprie occu-
 pare est. uir. Occupat æneas aditū custode sepulto. Nam multæ notiones quas Nonius huic uerbo tribu-
 it: omnes huc diligenter intuenti redire uidebuntur. Nonne uides. q. latera nauis careant remigibus: si-
 gnificat illū exutū esse exercitu uiribusque paternis. Et q̄ malus feriat uento denotat ualidū hostium ipe-
 tum. Remigio. id est remigibus: a remo enim dicūtur remiges qui nauigia remis impellunt. Remigium
 aut & multitudinē remigū & actionem in remigando. Idē dicemus de seruitio. Antennæ gemūt sine fu-
 nibus. Gemere ut diximus est cū ex angustiis emittitur sonitus. uir. Gemuit sub pondere cimba Antē-
 næ. sic dictæ q̄ ante malum sint ex trāuerso positæ. Sed & urbs est italiæ antēna dicta q̄ ante amnem sit
 cōstituta. Durare æquor. i. tolerare æquor: & poetice dictū: Nā duto non transit. uir. Durate & uosmet re-
 bus seruate secundis. Sed ut dicimus clamare hominē. i. cū clamore uocare. Sic est durare æquor. i. p duri-
 ciē ferre. Nō sunt integra lintea. i. nō sūt integri exercitus. Nō dii. nō fauor diuinus: & pristina foelicitas
 tui patris. Iterū pressa. nunc ab octauiano: prius aut a iulio cæsare: uel iterū: quia iam semel ignorat octa-
 uianus: siciliā permisit & fortasse octauianū tūc deū propitiū fuisse cōmemorat. Nūc autē nō est ignotus.

Allegoria

Occupat

Remiges
Remigium
Antennæ

Durare æquor
Clamare

Iactare

Homē

Quauis pontica pinus. mirū signētum & tamen manet i translatione. Appellat igitur hanc pinum. id
 est nauem per itellectionē ponticā: & nobilē: ut alludat ad nobilitatē & gloriam Pompei patris quā repor-
 tauit ex triūpho mythridatis regis ponti: Cum tam potentē tā bellicosū ducē nō solum in re militari: sed i
 multis doctrinis excellētissimū regē mythridatē: qui ultra. xii. ānos aduersus populū romanū pugnauit: ut
 sapissime uictoriā reportauerit sūma foelicitate. Nec minori celeritate supauerit & bello cui hidræ capita
 esse uiderentur extremam manum imposuerit. Iactēs. gloriē. F. st. proprie iactō frequenter iacio: inde p
 translationē dicimus iactare gloriari: quia gloriosi rem de qua gloriantur frequenter hac illucq; proferen-
 tes illam iactare uident. Eadē ratione iactare est: nō pfutura loqui quia iactant. uir. T alia iactanti stridēs
 aquilone procella. uelū aduersa ferit. Marcellus præterea addit mittere uoluerē defatigare. Quæ oīa eo
 dē redeūt. Genus & nomē. i. nobilitatē generis ex qua sit nomē: qd samā significat. uir. Et nos aliqd nō
 mēq; decusq; gessimus. Aliquādo nomē est cognitio. uir. Auulsumq; humeris caput & sine noīe corpus.

ACRON. Nil pīctis. dicit stemmata & diui-
 tias necessitati ultimæ nō prodesse. Tu nisi. i.
 ne uictus turpitudini ludibrioq; subiaceas. ordo
 est: tu nisi caue pro caueas debes ludibriū uentis.
 i. eris exercitiū uentorū. Nuper sollicitum quæ
 mihi. t. Se posuit pro nauī siue rep. quæ sollicitu
 dinē ex suis malis induxerit. ne iterum sicut sub
 cæsare trepidaret. Interfusa nitētes. absolute
 d. iiii.

Nil pīctis tumidus nauita puppibus
 Fidit: tu nisi uentis
 Debes ludibrium caue:
 Nuper sollicitum quæ mihi rediunt:

locutus ē ac si diceret. uites equora fusa inter ni-
tētes cycladas. i. longe apparētes ut inter iniqua
loca & tempestuosa uada te custodias & sis alie-
nus a belli consiliis. Vir. de iisdem ifulis: Spar-
sasq; per equor cycladas.

POR. Nil piētus timidus nauita puppibus fidit αλλήγορικως Ait nihil pdesse i bello ornāmēta no-
bilitatis. Nuper sollicitū. q. m. t. n. d. c. q. n. l. Ecce hic manifeste ostēdit se poeta partiū Bruti fuisse: quas
affectōe sese teneri ostendit propter istius bruti miserationē. Interfusa nitentes. u. e. c. hic sensus per se acci-
piendus & subaudiendus: hic suadeo uites equora inter cycladas nitentes fusa. Sed hoc per allegoriā in-
telligendum. Maria tamen angustiora periculosa sunt. Nam inde freta dicuntur quia semper ferueāt.
Id est inquieta sint. per hoc ergo suadet. b. ne se arā ioribus periculis committat.

CHRI. Nil piētis. expressa similitudo: Nā quēadmodū nauigātes nō fidunt pīcturā nauis: sed robori
& armamētis. Sic hō non fidat nobilitati nisi assint arma & exercitus. Puppibus. i. nauibus. Puppis pars
nauis ultia ē: & sublimior: unde ex loco superiori in hostē pugnāt: castello etiā ibidē erecto. Carina: uēter est
nauis & curuatura sua. Hic aedificia quādā romae i formā carinas: facta nomē illi uiae dederūt. Vir. Et lau-
tis mugire carinis. Sētina uero fundū ē nauis in quā quicquid istillat aqua: defluit corruptaq; male olēt:
unde a sētiendo denominat ille locus quia uis tetri odoris sētinae. & per trāslationē appellamus sentinā lo-
cū oēm qui sceleratorū hominū receptaculū sit. Prora aut prima pars ē nauigii: quod si bello paratur: cu-
spidē qua aquā findit ferratā habet: diciturq; rostrū a similitudine rostri: quod in aue ē. & hac nauigia ro-
stra appellātur. Trāstra appellāt nautas: sedilia. Vir. Trāstra p & remos. Ex grāca etiā cōsuetudine iuga
appellarūt latini. Sūt deniq; fori loca uacua & expedita quae iter nauem pambulatibus p̄bent: sic dicti q; p
eos ferātur. Vtriusq; dictionis testimoniū e marone his uersibus patet. Inde alias animas: q; p iuga lōga se-
debāt Deturbat laxatq; foros. Præterea differt nauis a nauigio: nauigiū. n. est t̄m̄ genus oē id quo nauī
gamus. Nauis aut est species nauigii. Ludibrium. pprie id est quod ludimus deridemusq; & qd ludēdi
cā expetimus. Vir. Ne turbata uolent rapidis ludibria uentis. Nuper tediū. dū. s. partibus brutianis erat
quaq; cā esset cū pōpeianis cōiuncta. Afferebat igitur sibi tediū diuturnitas cōtrouersia: sed et erat sollici-
tus de sua salute. Nūc aut illū desiderat tanq; abletē a partibus caesarianis cū quo in gratiā redierat: morde-
turq; assidua cura cupiēs: ut rursus i gratiā redeat. Cycladas. insulae sūt i ionio: quibus ab ortu solis aegēū
marē ē: ab occasu myrtoū occupāt ad septingēta milia. Dicūtur aut cyclades a αἰτο τοῦ κυκλαδῶν. i. a circu-
lo: qm nō nisi lōgo circuitu per nauigēt: uel quia delo insulae q illas media ē in circuitu positae sint. Nitē-
res. quoniā frequētia & nobilitate habitatorū erāt i fama. Allegorice autē ponit illas pro augusti ducibus
qui sibi aduersi sunt qui ita illi bellum asperum reddunt: ut crebris insulis iteriectū mare magis aestuet.

ACRON

p Astor cum traheret p freta nauibus. Sub
persona paridis exponit iminētia ilio hy-
potetice dicolos tetrastrophos. Metrū tribus uer-
sibus asclepiadæū. quartus gliconicus. Perfi-
dus. quia i fidē amici hospitalita: ē uiolādo com-
miserit. Ingrato. aut uētis aut paridi. Obruit.
mitigauit: cōpressit. Caneret. diuinat: ut ipa ca-
nas oro. Aui. p aue posuit. i. malo auspicio. er-
go nō mala fata ducis: sed mala aui itelligēdū ē.
Multo milite. multo exercitu. Cōiurata tuas.
inter cōiurare & cōspirare hoc itere est: q; cōspira-
re interdū bonorū ē: cōiurare malorū. Apud auli-
dem pmōtoriū ab omnibus grācis ad excidiū
troiae euntibus iuratū est quod unanimiter dimi-
carent: ut est. Non ego cum danais troianam ex-
cindere gētem aulide iurauī. Nuptias. hoc ideo
dicitur uel propter amātis paridis animum: cui
prædicebat: ut doleret: si legitimā perderet: uel
ex ueneris promisso: quae pro percepto malo e-
ius iudicio nuptias mulieris pulchræ pmiserat.

Heu heu quantus. Significatio cladem affutu-
ram dolentis. Ut heu quantae miseris caedes lau-
rentibus instant. Sudor. bellicus labor. Iam galeam pallas. Bene primum minervam irascentem posuit
adultero: utpote deam castitatis: aut certe quia iudicio superata ē corrupto paride muneris ipsius promif-
so: ægida autem scutum minervae dixit Virgilius in troiae euerfione: ut eam monstraret inimicam ait. Iam
summas arces tritonia respice pallas: Insedit nimbo effulgēs & gorgone saua. Currusque & rabiem pa-

Nunc desiderium: cura que non leuis
Interfusa nitentes
Vites equora cycladas

p Astor cū traheret per freta nauibus
Ideis helenam perfidus hospitam

Ingrato celeres obruit ocio
Ventos: ut caneret fera
Nereus fata: mala ducis aui domum:
Quam multo reperet gracia milite
Coniurata tuas rumpere nuptias:
Et regnum priami uetus.
Heu heu quantus eqs: quantus adest uiris
Sudor: quanto moues funera dardanæ
Genti: iam galeam pallas: & ægida
Currusq; et rabiem parat:
Nequicquam ueneris præsidio ferox
Pectes caesariem: grataq; sceminis

Currusque & rabiem pa-

rat. pro furore belli rabiem posuit. Nequicquam frustra: ordo est nequicquam pestes caesariem. Prædio feror. amoris uel ueneris: unde in exprobrationem ueneris dictum est. Me duce dardanius spartam expugnauit adulter: Aut ego tæla dedi fouique cupidine bella. Imbelli cythara. quæ nihil bellicæ fouet: nec aliquid prosit in bello: sed per amatorias cantilenas uoluptatem foeminis præstet.

POR. Pastor. c. t. p. f. n. Hac ode bacchilidē imitat. Nam ut ille Cassādrā facit uaticinari futura belli troiani ita hic protheū. Ingrato. c. o. o. u. Ingratum esse ociū uētis aut quia semper feroces sūt: aut quia semper sœuire cupiunt. Mala ducis. a. d. q. m. r. g. m. Malo auspicio ducis ad quā repetendā omnis grācia armabitur. Nequicquam. u. p. f. p. c. g. f. in belli cithara carmina diuides sensus hic ē: Nec pulchritudo tibi nec scia cantandi bello proderit. hæ delitiæ. n. mulieribus magis aptæ sunt

PREDICIT allegorice interitum. M. Antonio propter coniunctionem cleopatæ. ODE. XV.

CHRI. Ego puto poetā nostrū uti superiori ode p allegoriā Sex. pōpeiū admonuerat: sic & hac, admonere. M. Antonium: ne cleopatre amore ductus aduersetur octauiano. Antonius. n. repudiata octauia uxōr sua & caesaris sorore adeo se cleopatre ægypti reginæ addixerat. ut nihil nisi illius arbitrio gereret: ac tandem bellum aduersus octauianum mouit: commissosq; prælio nauali sic poscente cleopatra: cum ipse terrestribus copiis longe anteiret octauianum: maritimis autē esset inferior: fusus: fugatusq; est. Reuersusq; in ægyptū ac ductus desperatione rerum sibi mortem consciiuit diuina indignatione iuste ciceronianam cædē ultus. Pastor. paris oli pastor: hic filius priami & hecubæ fuit: sed cū ex eo pregnās mater se in somnis facem parere putaret: qua breui uniuersa urbs incendio flagraret: placuit priamo ex aruspiciū consilio: ut puer exponeretur. Itaq; inuentus a pastore pro suo nutritus ē. Suscepitq; ex oenoe nympha duos filios: i quorum controuersia cū æquissime se præbuisset: crebre cresceretq; eius iustitiæ fama: tres deæ Pallas Iuno & Venus suo iuditio submiserunt. Illegit ut helenam q̄ sibi promittebatur acciperet. uenerem cæteris i pulchritudine preponendam pronūciauit. Ferunt: ut est in nerouis troica: pugilē fuisse adeo excellentem: ut hectorem superauerit: ac mox cum iratus hector illum perdere uellet: paris allatis pro indicio crepūdiis in quibus expositus erat sese fratrem illi probauit. Postremo acceptis. xx. nauibus a priamo in grāciam tanq̄ helionem sororem repetiturus profectus helenam rapuit. Sed de raptu helenæ tā uaria tanq; fabulosa pferuntur: ut difficile sit uerum coniectari. Herodotus. n. scribit ex ægyptiorum sacerdotum sententia paridem cum post raptam helenā in phrygiam reuerteretur: ui tempestatis in canopicum hostium nili impulsū fuisse: indeq; ab othone huius hostii custode memphim ad regem protheum ductum: ubi rex cognita rapina paridis sibi helenam pecuniasq; eripuit: affirmans se omnia menelao seruaturum: atq; paridem in tra triduiū ex ægypto excedere iussit. Græci autē exercitum in troiam duxerunt: & antequā urbem obsiderent legatos qui helenam: resq; raptas repeterent: miserunt. Et cum negarent illam apud se esse troiani: putarunt se rideri græci: urbemq; obsidentes tandem expugnauerunt. Ac non inuenta helena in ægyptum nauigauit menelaus helenāq; & aurum a protheo recepit. Hæc Herodotus. Quid autē homerus scribat neminem qui poetam aliquē attigerit latere puto. In troiā enī uult perductā helenā & expugnata urbe inde abductam. Dion autem chrisostomus uir multa uariaq; doctrina excellentissimus in eo libro quem ad iliēses scribit: cum multis perspicuisq; coniecturis: tum ægyptiorum sacra historia nitens: primo negat ab hercule troiam urbem potentissimam parua manu capi potuisse: cum idem scriptores affirmant illam in sequenti bello uix mille nauibus & post. x. annos expugnari potuisse. Neq; uerisimile eē q; urbs ab hercule diruta tam breui tempore tantas uires recuperasset: quibus ualidissimo græcorum exercitui tā diu restitisset. Postremo affirmat herculem laumedonti amicum fuisse & filiam suam telamoni herculis socio tradidisse. Secundam autē captiuitatem ita defendit. Ait. n. Tindarum duas habuisse filias: & cum clytennestram agamennoni collocasset & ille alteram filiam helenam uxorem fratri posceret: fuisse psto paridem qui tyndaro suasis: ut cum iam principi græcorum alteram collocasset: hanc sibi regis totius asiæ maiori ratu filio traderet: & affinitates etiam extra grāciam sibi comparare studeret. Assensus est tyndarus. Qua propter paris patre fratribusq; beneuolentibus helenam uxorem legitime acceptam Ilium duxit magnificientissimasq; nuptias hoc iubente priamo celebrauit. Menelaus autem simulans se totius græciæ uicē dolere q; oīum formosissima puella barbaris esset concessa: cum tot ex regio sanguine illustres uiri cui honorifice nubere potuisset: i græcia restaret: & fratres & multos alios principes ipulit: parti puellæ partim pde spe. Erat. n. asia ditissima: & græci eo tēpore paupertate præmebant ut expeditionē aduersus troianos sumerēt. Nō ergo rapinæ iniuria quæ nulla erat moti: sed rapiēdi cupiditate illecti in troiam nauigarūt græci. Nam si iniuria intercessisset: puellæ fratres primi enauigassēt ad quos iniuria maxime pertineret. At illi non ierunt. Quam rem occultare cupiens homerus scribit pollucem & castorem iam tum mortuos fuisse. In bello aut ipso cæsus est achilles ab hectore: non hector ab achille. Verum homerus cum achillem casū negare non posset: extabat. n. illis sepulchrum: extabant & spolia: morte patrocli & infidias paridis cōnisci tur. Demū cū græci quotidie maioribus cladibus afficerent: uix pace æquis cōditionibus ipetrata discesserunt: Helena paridi relicta: q̄ mortuo deinde marito deiphobo nupsit. Priamus autem ad senectutē usq; regnauit: cui successit hector: & hectori astianax filius. Hæc diō ægyptiorū historia affirmat. Addit pterea & coniecturas efficacissimas: querit in primis si uictores e troia discesserunt græci cur paucissimi omnino

Helenia omni
mariti amorem

Helenæ
raptus

ex principibus domū redierit & ii sine honore aut auctoritate: nā & agamennō ab uxore adulteroq; iterfectus est: quod nunquam illi ausi essent: si triumphans ut uult homerus: redisset: & diomedes qui paulo ante deos superare potuerat: uxoris ignominia a se pellere nō ualēs relicta patria in italia aufugit. Vlyxes uero aetate nauigādo cōsumpsit. Idomeneus a suis rediēs nō est susceptus. Cōtra uero oīa p̄spera troianis euenerūt: nā & helenus iter medios hostes regnū assecutus ē. Et æneas Antenorq; sibi urbes i italia cōdiderūt. Dēiq; cōcludit diō & in homero maximā fuisse adulationē et grācos natura leuiore & gloriosiores facile fuisse assētos. Verū nos tāta cōtrouersia aliis cōponēdā reliquamus. Atq; i hoc loco poetā nost̄ & ipsum homerū cui poeta astipulat: sequamur. Pastor. patris q; hactenus pastor fuerat: & pastoris filius creditus.

Traheret. illorum opinionē sequitur: qui credunt helenam raptam per uim abductam: non autem spōte secutam: propterea q; post excidium troianum ab agamennō illi ueniam datam & benigne receptā.

Ideis. in ida phrygiæ monte fabricatis. Est autē hic mōs a teucro qui ex creta prouenerat appellatus ida a monte ida qui in creta erat. Perfidus. quia fidem iuraq; hospitalitatis fregerat secundum illos qui eum hospitio a menelao susceptum dicunt. Alii autē spartam expugnasse uolunt. Vir. Me duce dardanius sp. ex adul. Hospitam. dicitur hospes in cōi genere: & qui in hospitio suscipit: & qui suscipitur. sed seorsum iuenitur hęc hospita. t̄a. Ergo & hospitam & hospitem dicere potuit. Sed & in neutro in plurali dicimus: ut maria hospita teucris. Obruit. depressit. Cæleres. epithetū est uentorum. Ingrato. inuiso & quo uenti pereunt: nam si uentus aer est cōmotus adueniente ocio cessat motus: & rursus cessante motu: cessent uēti. Ut caneret. i. prädiceret. Canere. cantare est: sed iccirco canere dicunt qui prädicunt: quoniā antiqua oracula carmine edebantur. Significat etiam canere laudare: quia ad liram canebantur laudes. Vir. lbant equati. nu. re. ca. Fera. non solum paridi: sed troianis uniuersis. Nereus autem deus marin⁹ erat oceanus si lius qui ex sorore eadēq; uxore sua dorie nymphas genuit. Mala aui. malo augurio. Ducis. s. helenā. sed allegorice intelligit cleopatram. Coniurata. nam quemadmodum iuro facit præteritum iuratus sū: sic coniuto coniuratus. Nuptias. nuptiæ dicuntur a nubēdo quod tegere significat: unde Statius: Obnubiq; comas & temperat astra galero. Nam nouæ nuptæ caput flāmeo integebant. Vetus. nobile & excellens Congeminat interiectionem: ut maiore commoueat cōmiserationem. Et loquitur hęc tanquā præsētia sint: sic Vir. Heu quātā mi. ce. la. in. Quantus. e. q. u. & hōibus simul & equis prænunciat laborem futurū.

Iam galeam. optime inducit pallada troianis iratā: propter iniuriam sibi in iudicio a paride illatam: cum illi uenerem p̄tulisset. Dardana. pro dardaniæ. Nam troia olim a dardano dardania dicta est. Dardanus. n. filius fuit iouis ex electra athlantis filia & coniuge coriti regis: a quo coritus urbs noiata ē. Inter dardanium & iasium frēs exorta contentio post mortem coriti est. Interfecitq; iasium dardanus: & cum parte populi in sāmōthraciam enauigauit: atq; inde i troiam peruenit: ibiq; sedes posuit tpe moysis & anno mūdi trigesimo septio supra tria millia & septingentos: & Erichthonium filiū in regno reliquit. Aegida. scutum proprie tantū iouis fuit. Nam eum esset in fatis opus illi esse scuto ex pelle amaltheæ caput coopertū: si gigantes superare uellet. ipse amaltheam in signum cæleste conuertit: & eius pelle scutū textit: quod αἰγὸς αἰγῶος. i. a capra appellauit. Pallas. a pallante ab ea cæso: uel αἰγὸς τοῦ πᾶλλαι: quod concutere si gnificat: quia i bello hastam quatit. Nequicquā ferox præsidio ueneris. nam tu credis posse defēdi a uenere contra mineruā. Hęc ea ratione finguntur ab hōero ut oñdat troianos desidēs & luxuriosos: grācos autē prudentes: sed contra scribit dion. Pēctes cē. ut desidēs luxuriosiq; faciant.

ACRON. Diuides. nequicq; a superioribus. Thalamo graues hastas. graues propter disūctionem copulæ. Et calami spicula gnosii. Cre tēsis. de cāna enī sagittæ fieri cōsueuerūt: Ut p̄q; ilia uenit harūdo. Celerem sequi a. ad sequendū aiacis uirtuti etiam celeritatē dedit: uelut quē fugientē nullus euaderet. Serus. aut ad eorū dolorē dixit: qui eius causa perierūt. aut certe quia quantū ad iertā suā tarde perierit. Crines puluē. c. hoc ē procuratā capillorū pulchritudinem puluētē iquinabis: ut & foedare i puluere crines. Nō laerciade. singulos uelut exitiales minatur duces ulyxem & nestorē pylīi filiū: Vlyxes enim astia nacta præcipitē muro dedit. Te salamini usteucer. de salamina ciuitate telamonis filius frater aiacis. Stelenus. filius capanei. Bene uaticinatur: & p̄sentia uidere scire facit futura. Lucanus. Hunc ego fluminea deformis truncus arena qui iacet agnosco. Sciens pugna. doctus ad

Imbelli cythara carmina diuides:

Nequicquam thalamo graues

Hastas: & calami spicula gnosii

Virabis: strepitumq; et celerem sequi

Aiacem: tamen heu serus adulteros

Vultus puluere collines.

Non laerciadem exitium tuæ

Gentis: non pilium nestora respicis.

Vrgent impauidi te salaminus

Teucer: & stelenus sciens

Pugnæ: siue opus imperitare equis

Non auriga piger: merionem quoq;

Ida

Hospes

Hospita

Canere

Nereus

Hypis

Vir

Dardanus

Aegis

Pallas

salamina

Nosces: ecce furit te reperire atrox
 Tyrides melior patre:
 Quem tu ceruus uti uallis in altera
 Visum parte lupum graminis immemor
 Sublimi fugies mollis anhelitu
 Non hoc pollicitus tuæ
 Iracunda diem proferet ilio
 Matronisque phrygum classis achillei
 Post certas hyemes uret achaius
 Ignis iliacas domos

pugnandum. Sine est opus. est etiam insignis domitor equorum. Non auriga piger. Diomedes fuit auriga: qui corpus patrocli cū aiace et antilocho liberauit. Ecce furit te reperire atrox tyrides. et hoc ē inertia paridis assignat tāta eē moram: quāta eum faceret inueniri. sine certamine enī uelut ibellē eē periturum dicit. unde et eum ceruo ad timoris similitudinē comparat. Melior patre. fortior: quia numina uulnerauit. uel quia hic ad patriā uictor reuersus ē: quod patri eius nō cōtigerat. Quem tu ceruus uti. Ordo ē: quē tu mollis fugies sublimi anhelitu: ut ceruus immemor graminis uisum lupū ī altera parte uallis fugit. Sublimi. f. hypallage figura ē p sublimi pte corporis. i. ore adito uel quia ipse anhelitus summa petat potius q̄ ima. Non hoc pollicit⁹.

ut fugeres scilicet. Tuæ. q̄ iā diligis. ut Daphnīq̄ tuū tollemus ad astra. Iracūda diē pferet ilio. Nō tēpus. uelut p̄pitia aut amica pteget. sed ī paucos dies differet uindictā. Ordo est. iracūda classis Achillei proferet diem ilio. & matronis phrygum. Achillei. ueteres declinationes ista habent achillei & ulyxei. Hyemes. synecdochicos p annis posuit: ut Vir. Ternaq̄ trāsierint rutulis hyberna subactis. Nam & æstatē similiter posuit. Nam te iam septima portat Omnibus errantem terris & fluctibus æstas.

POR. Diuides. pro dispones. Ecce furit repe. p furit ac per hoc discurret: ut te reperiatur. Quem tu ceruus uti uallis in altera uisū parte lupū. Ordo est: quem tu fugies uti ceruus lupū ī altera parte uallis uisū.

Mollis. autē imbellis atq; iermis. Sublimi anhelitu. per ὑπὲρ ἄλλαν Yiv dixit p sublimi parte corporis adito q̄ ē. f. ore. Non hoc pollicitus tuæ. helenæ Achillei. Classis. Achillei et ulyxei ueteres dixerunt ad similitudinem fortassis diei et faciei.

CHRI. Imbelli. apta ueneri et non marti. Diuides. q̄a q̄ ad lyrā carmina canūt alternatī mō sua uoce utuntur: modo liræ sono. Gnosii. cretensis: a gnoso oppido illius insulæ. ualebat autē oli creta sagittandi arte. Quapropter in primis laudabantur in bello cretenses sagittarii. Refert autē plinius ægyptū cretāq̄ abundare calamis grauioris ponderis: qui propterea sagittis idonei sint. Similes etiam dicit enasci in italia sed solū iuxta rhenum bononiæ fluuium. Collines. deturpabis. i. concretos reddes: quod et Maro de hectore scribit. Et concretos sanguine crines. Est enim propriè linire: cum aut cera aut aliqua non dissimili re quippiā obturam⁹: uñ dicim⁹ linire uasa: aut aliqd̄ sparsum diuisumq̄ concernimus: ut cum capilli qui discreti sunt aliqua re condensantur. Laerciadem. ulyxeni laertis filium: cui Homerus in prudentia atq; astutia primas partes dat: et τὸ πρῶτον. i. urbium uastatorem appellat: quoniam in re militari prudētia uires supat. ergo hoc dat ulyxi qd̄ nō dat achilli: Sic et poeta nūc nō aiacē q̄ fortissim⁹ fuit: sed ulyxē q̄ prudētissim⁹ appellat exitiū gētistroyanæ. Vult⁹. adulteros: dat uultui qd̄ ē hoīs: sed puto dixit adulteros id ē uenustos: et q̄ sua uenustate facile helenā ī adulteriū p̄traxerit: ut sit sentētia: deturpabit ille uultus quo nimīū placuisti. Pilium nestora. a pylo urbe eum denominauit. Fuit nestor filius neleis: et neptunni nepos. Neleus enim a fratre pelia regno pulsus pilon urbem condidit: nestorēq̄ filium successorem reliquit cui lōgissima uita fuit. uir fuit excellētī fortitudinē: nā adolescēs aptos supauit. Deinde pirithoo aduersus cētauros optimā operā nauauit. fuit ut scribit Home. et eloquētissim⁹ sil et sapiētissim⁹. Teucer. de quo dictū ē. Salaminī⁹. ex salamine īsula: ul⁹ q̄ ī cypro salamina dedit. Stelen⁹. elux un⁹ ex his q̄ in equo troia no latitarūt et capanei fili⁹. Sciēs pugna. prisci ī currib⁹ pugnabāt quos græci δειπποῦσ: qm̄ duos ferrēt appellabāt. Ex his at̄ alter pugnabat: alter equos regebat. Ergo poeta utriusq̄ rei peritū ondit stelenū. cū sit sciens pugna: atq; celer auriga id est equorum moderator. Merionem. qui inter argiuos egregium se p̄buit. Melior. p. nam quanuis tydeus fortis fuerit: de quo Statius. Maior in exiguo regna cor. Vir. tamen diomedes ab homero fortissimus describitur. Cum et uenerem et martem illum uulnerasse fingat. Quē tu. ordo ē quem tu mollis fugiens uelut ceruus immemor graminis fugit lupum uisum in altera parte uallis. Sublimi. maximo: nam qui fugiunt uehementer ex cursu atq; timore anhelant: uel sublimi qui uehementia calidioris anhelitus apparet oculis in altum tendens. Mollis. luxuriosus. Tuæ helenæ. et notat amantium morem: qui maxima fortissimaq; de se apud amicas iactant: quæ deinde non præsāt. Iracunda. ordo est. Iracunda classis achillei. i. ipse achilles qui cum sibi ab agamēnone rapta esset briseis: adeo rē iniquo animo tulit ut diu intra tentorium latens in pugnam prodire noluerit quo tempore magnam stragem græcorum hectorem dedisse ferunt. Sua igitur cessatio expugnationem troiæ dilatatum iri nuuc canit nereus. Achillei. aut pro achillis: et est datiuus græcus per dieresim pro genitiuo latino. Proferet diem. prorogabat tempus. Certas. quasi dicat a fati decretas. Achaius. græcus: nā achaiā pars est græciæ. Iliacas. rectius q̄ troianas: nam ilium urbs est: troia regio. Virgilius. Ilium in italiam portans uidetq; penates

Achillei

Gnosia

Lino

Nestor

Briseis

ACRON o

Matre pulchra filia pulchrior. Tindaridi satisfacit. ode ē tricolos tetraſtrophos. Metrū duob⁹ uerſibus Alchaicū: qđ conſtat ex ſpondeo et iābo et cæſura uel iābica pentimemeri et duobus daſtylis ita. O ma tre pul. chra. filia. pulchrior. Tertius dimeter iambicus hypercathalecticus ita. Pones iambis ſi. ueſla. ma. Quartus pyndaricus conſtat ex duobus daſtylis et duobus trocheis ita. Si uema: rilib et .ha dri. aco. hāc odē ſatiffactionē facit amica ſuā quā irat⁹ carmīe læſerat pmittēs abolēda q̄ ad eā ſcripſerat imitatus Steſicorū poetā ſiculū: qui uituperationē ſcribēs helenæ cæcatus ē: et poſtea reſpoſo apollinis laudem eius ſcripſit: et oculorū aspectū recepit. Cuius rei et in epodo idem poeta meminit. Infamis helenæ caſtor offenſus uicē fraterq; magni caſtoris uicti parce adempta uati reddidere lumina.

O matre. p. ſ. p. id eſt comparatione formosæ formoſior. Comparatiuus enim et ſuperlatiuus pro poſitiuo pferunt: ut Vir. Quæ quæ forma pulcherrima deiopēiam. Et formoſi pecoris cuſtos formoſior ipſe: pro ipſe formoſus. Quē. c. cūq; temēſis ē quēcunq;. Pones iambis. ipſi enī aptiores iniuriis ſunt. quibus eā uerſib⁹ læſerat.

Siue flamma. hoc i ſatiffactionē pro delendo crimie dixit. illud ſecutus uirgilanū. Aut pelago danaū inſidias ſuſpectaq; dona Precipitare iubet ſubiedisq; urere flāmis. Non dyndimene. a mōte matrem deū dicit. Amoris ſe ſancti furore peccaſſe. et probare uult ſic irā moderationē nō recipere i animis hoium quēadmodū alieni furoris bacchātes. Incola pithius. a pythone apollo. Nō mē. que. liber ē q̄ ſimiliter ſacerdotes ſuas uexat furore. Acuta. a tynnitū acuta at ſonora: Vir. Pelion hīnitu fugiens iſpleuit acuto.

Corybātes. miniſtri matris deorū. Quas neq; noricus deterret enſis. emphasiſ eſt: in ipſis enim locis et probatū ferrū ē: et optimi gladii ſiunt. et ideo ex prouincia ferrū laudauit. eſt autē noricū pars illirici. Vir. Tum ſciat aerias alpes et norica ſi quis caſtella in tumulis. Nec mare naufragū naufragia faciēs. quaſi naufragum. Vir. Cauloniſq; arces et naufragū ſcylaceū. Nec tremēdo. i. tremore tonitus dixit. un̄ ē: Et mortalia corda pergentes hūilis ſtrauit pauor: ille flagranti aut athon aut rhodopen aut alta ceraunia tælo deiicit. Ruēs. i. petuoſe ueniēs. Ferē pmethe⁹ addere principi Limo coact⁹ parti. Sēſus pſeti itētioni neceſſari⁹ cōcept⁹ ē. ait at pmetheū cū limo hoies fingeret iuſſū ex oibus animalib⁹ pticulas put erat eorū natura hōi apponere. un̄ uī leonis ſtomacho appoſuiſſe: ideo qđ iracundia magis ac cēdamur. Timorē a lepore poſuit: a uulpe aſtutiā: cæteraq; a reliquis. ordo eſt. Fertur pmethe⁹ coactus addere pſicipi limo pticulā defeſtā undiq; et appoſuiſſe nſo ſtomacho uī ifani leonis. Vndiq; defeſtam. quaſi q̄ ex multis hominē cōpoſuerit. Ira thyēſtē exitio graui. ſ. A treus et thyēſtes fratres fuerūt. Thyēſtes uero uxorem fratris iſtauit: ille filios ei⁹ patri epulādos appoſuit. Quod ſcelus et ſol fugiſſe narrat. Hic Vir. Nec tā auerſus equos tyria ſol iūgit ab urbe. et Statius: Et calligantes abrupto ſole mycenās.

POR. O mſe pulchra filia pulchrior. hac ode παλινωδιαν iſpromittit ei inq; pbroſū carmē ſcripſerat tindaridi cuidam amica ſuā. i. recātaturū ea quæ dixerat. Dicitq; ſe iracundia motū ea ſcripſiſſe. Aſſirmat autē n̄ magis matris magnæ aut apollinis numine iſſinctos furere quā eos q̄ iracundia ſūt icitati: adeo ut nulla uī hic furor deterri pſſit. Noricus enſis. ſpeciē p genere poſuit. Nō enī norico tm̄ eſes ſiūt: ſed ſic dicit: ut leuis inat alnus miſſa pado. Nec mare naufragū. ut naufragū ſcylaceū q̄ ibi naues frāgūt.

Et infani leonis uim ſtomacho appoſuiſſe noſtro. Belle de fabula ſēſus præſeti itētioni neceſſari⁹ conceptus. Ait autē pmetheū limo hoies fingere iuſſū et ex oib⁹ animalib⁹ pticulas homini apponere. Vim leonis ſtomacho appoſuiſſe. I. circo iracundia magis nos icēdi q̄ ulla alia animalia. Ira thyēſtē exitio graui iā hoc αφοπαράδι Yμας iſfert quā ſit ira atrox: et exitioſa hominibus.

CHR. Scribit palinodiā. i. cantū contrariū priori nā recantat ea quæ iratus i amica ſcripſerat: ut eā ſibi rēcōciliat. atq; ita iuectiua excuſat: ut culpā oēm i iracundiā reiiciat. nihil at qđ ad artiſiciū pſineat pſtermittit Captat. n. beniuolētiā cū illā pulcherrimā appellat quo nihil grati⁹ mulieri pſtari pōt. deide carmīa i qbus maledixit pro ſuo arbitrio abolēda pmittit. Pulchra. atiq; pulchrū lachrymas et ſepulchrū aſpirabāt. magis ergo ē mulieri ut pulchra ſit: ſed maximū ut ſit pulchra muliere pulchrior. Quē ca. cūq; i. quēcūq; p temēſi. Crimioſis. q̄ crimia iſferāt. Crimē. n. uitiū ē: ſed et cām qnq; ſignificat: Vir. Et crimie ab uno di-

Palinodiā in cratidiā uel tindaridem
quam carminibus læſerat ode. xvi.

Matre pulchra filia pulchrior

o Quē criminioſis cūq; uoles modū
Pones iambis: ſiue flamma

Siue mari libet adriano

Non dindimene: non aditis quatit

Mentem ſacerdotum incola pithius:

Non liber æque: non acuta

Sic geminant corybantes æra:

Tristes ut iræ: quas neq; noricus

Deterret enſis: nec mare naufragum

Nec ſæuus ignis: nec tremendo

Iuppiter ipſe ruens tumultu

Fertur prometheus addere principi

Limo coactus particulam undiq;

Deſectam: et infani leonis

Vim ſtomacho appoſuiſſe noſtro.

Ira thyēſtem exitio graui

sce omnes. In hoc ergo confiteſ delictū quæ res ad iracūdiā placandam uehemēter confert. Sic dauus ille
 terēcianus se crucem meritum fatetur: Est tñ quo ad id fieri pōt post cōfessionē adhibēda excusatio: ut hic
 ubi in irā culpā reitit. Scripserat at iābicus uersibus qm pes ille uehemētiā affert: & genus dicēdi cōtortum
 & ocitissimū: & accōmodatū iueſtiuis. Sicq; illo usus ē archilocus poeta: ut Hora. alibi: Archilocus ppo ra
 bies armauit iābo. Hūc soci cōepere pedem: grādesq; cotutni. Alternis actū sermonibus & populares uicē
 tē strepitus et natū reb⁹ agēdis. Siue flāma: siue mari. simile illi uirgiliano: Aut pelago danaū ifidias suspe
 ctasq; dona Precipitare iubet subiectisq; urere flāmis. Adriano. p adriatico: & posuit spēm p genere moſ
 suo. Non dindimene. hæc cybele ē: et magna mater: dictāq; eā putant a dindimo mōte phrygia in quo cō
 lit. sed de hac dea origo breuiter preſtringenda uidetur. ferunt ergo apud athlantios uiros iustissimos Cæ
 lū regnaſſe: eumq; homines hæcenus sparsim uagantes in unum coegisse: atq; moribus legibusq; informal
 ſe: frugūq; et aliaq; utiliū rez inuentorē fuiſſet imperiū ad occiduas septētrionalesq; partes propagasse:
 et qm fidesq; diligentissimus ſpeculator extitit multa futura hominibus p̄dixiſſe: et annū ad ſolis & men
 ſe ad lunæ reuolutionē inſtituiſſe: quapropter cū e uita migrasset diuinis illū honoribus proſecuti ſunt ppe
 tuūq; regē putarūt et de ſuo noīe cælū appellatū. Suscepit ex pluribus uxoribus filios. xxxv. sed ex Titea
 xv. q et ſinguli ſingula ſortiti eſſent nomina: tñ cōmuni uocabulo a matre titanes appellati ſunt: rpsa aut
 titea pp multa beneficia i mortales collata terra ē noīata. Habuit p̄terea filias: quaz excellētioreſ fuere Baſy
 lea. i. regina: et Rheas: sed baſylea q natu maior erat affectu materno oēs fratres enutriuit: propterea q; ma
 gna mater ē uocitata: & post patris ad ſuperos diſceſſū hiperioni fratri nupſit: ac ſolē et lunā peperit. Hæc
 ē igit magna mater q cybele et dyndimene uocaſ. Traditur tñ huius deæ et alia in phrygia origo. Dicunt
 enī uetustū phrygiæ et lydiæ meonē: et eū ex dindimē uxore filiā ſuſcepisse: quā nutrire nolēs exponēdā i
 ſiluis curauit: q diuinit⁹ a pardis huiuscemodi ſeris nutrita ē: donec a muliere paſtoris iuēta domū abducta
 cybele noīata ē. Hæc iā adulta forma modeſtia ac prudētia excellit: nā ex pluribus calamis fiſtulā prima
 adiuenit: & cymbala & tympana ad ludos & choreas: et contra pecudū p̄torq; morbos remedia tulit:
 quibus meritis mater proſpera cognōiata ē: hæc fratris ſaturni uxor: louē: lunonē: neptūnū: et plutonē ge
 nuit. dicta ē deorū mater: et datus curruſ q leonibus trahitur: et corona turrita i capite. nā cū terra iſterp̄teſ
 terra turres ſubſtinet. ſed ut ad poetā qndocq; reuertar: demōſtrat ipſe maiorē furorē eē i iſta ſacerdo
 tibus magnæ matris aut apollinis cū diuino furore cōcitantē: ergo n̄ dindimene. i. magna mater: nō æque
 id eſt tñ quatit mētē ſuorū ſacerdotū cū illos furore corripit: ut tristes curæ. i. magnus amor quatit mētē
 amātis. Nā ſacerdos iſtoꝝ deorū numine correpti uehementer furiūt. ut & Vir. i ſibylla oñdit de qua di
 cit. Nō uultus non color unus: nō cōpta māſer comæ. Pithius apollo. Incola ſacerdotū. quā plerunq; ſacer
 dos apollinis: q pithia dicē ipſius numinis furorē i ſe cōcipit: ergo ē i cola illi⁹ apollo. Nō liber. i. bacchus
 nā & ipſe bacchates i ſuis ſacris mulieres quas a furore menadas appellāt uehemēter cōcutit. Corybates
 n̄ ſic gemināt. i. cōgeminatis i ſtibus pulſāt aera acuta. i. cibala et huiuſmōi ænea uafa q pulſata t̄nūlū acu
 tūq; ſonū emittūt. uñ Oui. Tinnulaq; aera ſonāt et olent myrraq; ctociq;. Corybates. quos Ser. et nōnul
 li alii putant demoneſeē cybeles miniſtros. diodo. illi⁹ filios ex amazonū ſententia ſcribit. Laſtā. at putat
 eoſdē eē et curetes: et latine lares familiares appellari. Tristes ut iræ. ergo dii quos nominauit n̄ æq qua
 tiūt & pturbāt mētes ſacerdotū: ut iræ cōcutiūt hūanas mētes. Quæ iræ adeo uehemētes ſūt ut nullo tiore
 cōpeſci pnt: non ferro et bello: nō ēt marinis tēpeſtatib⁹. Noricus enſis. n̄ ualidiſſimus enſis: qui ex eo fer
 ro qd i noricis optimū naſcitur cōſectus ſit. Norici. n. populi ſūt i alpibus iuxta brixiam urbē apd quos ea
 ſpēs ferri oriē: qd uulguſ acciaiū uocat. iſti populi inter rhetos ānumerāſ. Poſuit ergo ſpēm p genere quē
 admodū ſupra dixit ſpicula gnoſui calami. Mare naufragū. i. eā tēpeſtatē iſurgēs ut nauigātes i naufragi
 um ipellat. Nec ſau⁹ ignis. ſau⁹: magnus. Vir. ſau⁹ ubi æacidæ telo iacet heſtor. Vl crudelis. qm oīa uo
 rat ignis. uñ Vir. illicet ignis edax. & ægiptii ignē aīal eē putarūt: et qd diu pabulū iueiat uuer: dei de extigui
 Nec iuppi. ru. i. cū ipetu deſcēdēs cū horrēdo tumultu. itelligit fulmē qd iuppiter cōtorq̄t n̄ ſiñ horrēdo
 tōitru: pbatirā nō facile poſſe extingui qm i nobis a natura inſita ſit: et quæ a natura iſūt nō poſſūt a nob
 p̄it⁹ auelli: uerū cū poeta ſit n̄ phyſicas affert rōes: ſed fabuloſas: ſed de p̄metheo iā dixim⁹. ſinxit ergo ſi
 mulachrū ex linio: et iſiſit aīam cū oib⁹ potētis ac uirib⁹: iſiſit appetitū cupiſcibilē et iraciſcibilē: dedit
 q illi ex ſue libidinē: ex uulpe dolos: ex lepore timiditatē: ex leone irā. ex aliis itē aliā. qd ita ſinxerūt poetæ
 qa ſola rō hoīs ē: pturbatiōes at et mot⁹ rōi n̄ obtēpātes ferini poti⁹ putādī ſūt q hūani. Stōacho. phyſici
 i iecor ponūt: ſed poeta reſpexit uſū loquēdi i quo dicim⁹ ſtomachari p i dignari: et ſtōachū i dignationē
 ſed ēt i magna ira qcqd i ſtōcho bilis iſidet efferueſcit itūeſcitq;. Inſai. e. q. d. eā uī ſupbæ i dignatiōis q leo
 nes iſaiūt. Vis. n. et uī tñ i ſingulari hēt. Idēq; ſignificat apd latios q apd græcos λινά uis: ē igit uis forti
 tudo. Vir. Inſtat uī. pa. p. itē uirt⁹. Vir. Et multa uī. m. a. itē uiolētia. Idē Fit uīa uī. r. a. p. q. t. dicūſ ēt uī auri
 id eſt copiā auri. Iræ. horum fratrū. fabula iā enarrata ē. Iræ. f. Atrei qb⁹ ille fratri filios epulādos dedit.
 ACRON. Stetere. extitere uſq; ad eſerſionē. Hoſtile atratrum. condendis atq; euertendis ciuitatibus
 hæc conſuetudo fuit ut atratro fierent: ut Vir. In
 terea æneas urbē designat atratro. Itē Cice. d̄ euer
 tēda i philipicis: ut uexillū tolleret et atrat⁹ circū
 duceret. Inſolēs. tñmō ira commotus. Cōpe

Dindimus
Cælus

Cybele

Corybates

Norici

S p̄metheo

Vis

Strauere: & altis urbibus ultimæ
 Stetere causæ: cur perirent

ſce mentē. i. noli me irāſcēdo imitari quem pe-
nitet. Celereſ iambos. epitheton eſt. Sic in arte
poetica de pede iambo peſ cituſ. unde etiam
trimetriſ accreſcere iuſſit nomē iambeiſ. Miſit
futeſtē. propter irā ſcilicet. Nūc ego mitibuſ
id eſt blandimentis mutare iracūdiā cupio. Re-
cantatiſ. id eſt meliore carmine deletiſ. Recātā-
tur autē opprobria cum multo carmine laudi-
buſ corriguntur. Animūq; r. hoc eſt ſpē mihi
redimite grandi amoris faciaſ.

POR. Imprimeretq; muris hoſtile aratrū. hoc
ē: hāc eadē ira cā fuit delēdiſ urbibꝰ uſq; adeo
ut ubi fuiſſēt muri aratrum iducerent. Me quo-
q; p. t. in. d. i. f. Me quoq; inquit iracundia calo-
re iubente magis accenſa ſcitauit in iambos. lābici autē uerſuſ aptiſſimi habentur ad maledicendum: de-
niq; & Catuluſ cū maledicta minaretur ſic ait. At non effugies meoſ iambos fiaſ recantatiſ remutatiſ ami-
ca. Recantari probra dicuntur cum cōtraria pbris carmina ſiunt i eum cui maledixerimur.

CHRISTOPHO. Strauere. quoniam deiecere et oppreſſere: nam ut ſecundis rebus elatoſ uidēmuſ
homineſ. ſic in aduerſiſ proſtratoſ. Et altiſ ur. nam ira ciuiliſ romam perdidit. Cur. propter quaſ: ad-
uerbiuſ pro nomine. Fūdituſ. a fundamentiſ: ſunt enim quedam latina aduerbia ad ſimilitudinē græ-
corꝰ quæ deſinūt i oiv ut oikoōēv. i. ex domo: ut ſūt diuinituſ: celituſ: fundituſ. Hoſtile aratꝰ. quia priſci
aratro in condendiſ: euertere diſq; urbibꝰ utebātur. Inſolēſ. q. d. uictor: nā ex uictoria inſolēſ redditur ex-
ercituſ. Me quoq; admonet plura ſimul: primo ne miretur illum iratum fuiſſe olim cum ipſa nunc ira-
ſcatur: & excuſat iram quæ uidetur feruori adoleſcētiæ fuiſſe condonanda: et oſtendit poſſe illam ſperare
ne ruſuſ excādeſcat: cum feruor iuuentutiſ diſceſſerit. Dulci iuuenta. pſecto ætaſ ē ſuauiſſima: quia i nul-
la ætate pleniꝰ uoluptateſ percipiuntur. Feruor pectoriſ. deſcriptio iræ ē cū ipſa ſit accenſio ſāguiniſ cir-
ca cor. Celereſ. concitatoſ et ueluti torrenſ decurreteſ: ſed hāc olim: nunc autem cupio mutare. Triſtia
mitibuſ. i. pro hiſ quæ triſtia et amara dixeram ponere mitia et iocunda. Recātatiſ opprobriiſ. i. in cōtra-
riū cantatiſ. Id enī aliquando ſignificat re in cōpoſitione: ut retego reſero: ergo cantatiſ pro opprobriiſ
laudibuſ. probum uitii ē unde opprobriū maledictū quod propter probum inferitur.

ACRON

u Elox. a. ſ. l. ad tyndarida paratetice ode
tricoluſtetraſtrophoſ. Metrū duobuſ uerſibuſ
alcaicū: tertiuſ dimeter iambicuſ hypercataleſti-
cuſ. quartꝰ pīdaruſ. et hanc ode a tyndarida
ſcribit Hora. cui ut plene ſatiſſiciat iuitat eam in
fundū ſuum: quē in ſabinis habebat. Dicit ergo
cōtempto lycæo monte archadiæ ueniſſe ad lu-
cretile montē faunū: quem quidam incubū uo-
cant: lucretiliſ autem monſ eſt in ſabinis: ſed
hic magiſ pana pro fauno uoluit intelligi: nā et
capellaſ ſuaſ eum cuſtodire dicit. ergo magiſ il-
le ordo eſſe debuit lucretiliſ lycæuſ mutat. et eſt
hypallage niſi ex hoc ipſo lycæo lucretiliſ cōpa-
retur. quod. utrūq; ſæpiꝰ cōmonet. Defendit. æ.
c. remouet æſtuſ et frigora phibet Vſq; conti-
nue. Pluiuiſq; u. pluuiā ferēteſ: tempeſtuoſoſ.

Impune. ſine damno. Arbutoſ. arbutū quam
uulgo appellāt libentiuſ capræ perſequūt ad paſcēdū: ut dāt arbuta ſilua. et alibi Dulce ſatiſ humor depul-
ſiſ arbutꝰ hādiſ. Deuiæ. errāteſ: paſcenteſ. ut: rara pīcultoſ errāt aīalia mōteſ. Olētiſ. grauiſ. n. hyrcorꝰ et
caprarꝰ odor: ergo olētiſ ſetētiſ: ut Allia ſerpilluſq; herbaſ contūdit olentiſ. Vxo-reſ. acyrologia ē. ut Vir.
Vir gregiſ. i. c. d. Et quē legere ducē & pecori dixere maritū. Nec. m. martiſ dicatoſ tutelæ: ut Vir. Martiꝰ
a. ſ. r. l. Hædilia. ſepta hedox p cōtinētē id qđ tinet. ſynecdochicoſ. Vt cūq; qñcūq; aut quotienſcūq;
ordo ē. tyndari ut cūq; pſonuerūt ualleſ et leuia ſaxa cubāt iſtica dulci fiſtula nec metuūt uirideſ colu-
braſ nec hædilia martialeſ lupoſ.

POR. Velox a. ſ. l. Hāc ode ad tyndaridē ſcribit cui plene cupiēſ ſatiſſicere poeta inuitat eā i ſūdū ſuū
quē i ſabinis habebat. Velox. a. ſ. l. m. l. ſ. ea figura hoc dictū ē qđ illd apđ Vir. Caoniā. p. g. m. a. ſenſuſ ē at
reliſto lyceo mōte faunꝰ i lucretile uenit. Lucretiliſ at mōſ ē: i ſabinis. Deſedit. æ. ita dictū ut ſolſtitiū pe-
cori deſedit: ſignat at phibere. Olētiſ. u. m. uenūſte capraſ dicit uxoreſ olētiſ mariti qa hyrci quoꝝ uxo-
reſ ſc male olēt. i. ſetēt. olētiſ g n ſipliciter accipiēdū ſed grauiter olētiſ ut illd ē Allia ſerpillūq; herbaſ con-

Fundituſ: im primeretq; muris
Hoſtile aratrū exercituſ inſolēſ
Cōpeſce mentē: me quoq; pectoriſ
Tentaui in dolci iuuenta
Feruor: & in celereſ iambos
Miſit furentem: nunc ego mitibuſ
Mutare quæro triſtia: dum mihi
Fiaſ recātatiſ amica
Opprobriiſ: animuſq; reddaſ

Elox amœnum ſæpe lucretilem
Mutat lycæo faunuſ: & igneam
Defendit æſtatem capelliſ

Vſque meiſ: pluuiſq; uentoſ.
Impune tutum per nemuſ arbutoſ
Querunt latentēſ & thyma deuia
Olentiſ uxoreſ mariti:
Nec uirideſ metuunt colubraſ:
Nec martialeſ hædilia lupoſ
Vt cunq; dolci tyndari fiſtula

Dulce ſatiſ humor depul-
ſiſ arbutꝰ hādiſ. Deuiæ. errāteſ: paſcenteſ. ut: rara pīcultoſ errāt aīalia mōteſ. Olētiſ. grauiſ. n. hyrcorꝰ et
caprarꝰ odor: ergo olētiſ ſetētiſ: ut Allia ſerpilluſq; herbaſ contūdit olentiſ. Vxo-reſ. acyrologia ē. ut Vir.
Vir gregiſ. i. c. d. Et quē legere ducē & pecori dixere maritū. Nec. m. martiſ dicatoſ tutelæ: ut Vir. Martiꝰ
a. ſ. r. l. Hædilia. ſepta hedox p cōtinētē id qđ tinet. ſynecdochicoſ. Vt cūq; qñcūq; aut quotienſcūq;
ordo ē. tyndari ut cūq; pſonuerūt ualleſ et leuia ſaxa cubāt iſtica dulci fiſtula nec metuūt uirideſ colu-
braſ nec hædilia martialeſ lupoſ.

tundit olentes. Nec. u. m. c. subtilis et tenuis ἀπτορὴ cū minus dicitur plus intelligitur. ac si dicas non idōctum hominē: quem uelis itelligere doctissimū. Nec. m. h̄. et hic metuent audiendū quia sic se bēt sensus. Nec colubras metuūt h̄adilia nec lupos quos martiales ait quod i tutela martis sint. Vt cūq. d. t. f. Vallis & uſtic̄a cubātis leuia pſonuere saxa. Vt cūq. p qñq. Sensus ē qñcunq. cantu fistul̄a fauni uſtic̄a mōtis saxa reſonuerunt metu colubrag et lupoꝝ capr̄a meā liberāt: faunus. n. eas in honorē meū tuetur.

Laudes Montis Lucretilis. Ode. xviii.

CHRI. locunditate opibꝫq. reſerta ē ode qua laudat apud tyndarida amicā rus quod mæcenais munere poſſidebat: ipſaq. ad illud inuitat: cū dii quoq. illo ſe oblectēt. nā dicit faunū relicto lyceo illuc tranſiſſe: Poſtremo promittit eā fore tutā a cyro riuali. Velox. uel tunc uelox cum ex arcadia ubi lyceus eſt ueniat i ſabinos ad lucretilē mōtē: uel ſemp uelox quia caprinis pedibꝫ ſit. Amœnū. recte poſitū: nā amœnitatē in agris dicimus. Dicunturq. amœna ſecundū ſeruium loca quæ fructū quidē non ferunt ſed uoluptatē ex pulchritudine præbēt: quaſi a munia. i. ſine munere: uel potius dicemus amœna loca pulchra ſiue fructuoſa ſint ſiue iſfructuoſa: quod ſua pulchritudine ad ſe amandū nos alliciāt. Mutat. quia liquit lyceū et uenit i lucretilē. Lycæus mons in archadia ſic dictus ἀποτὼν λύκων. i. a lupis quibus propter frequentiā pecudū abundabat: in quo ſacra pani paſtoꝝ deo celebrabantur lycea dicta: deinde ad romanos per euandru delata latine uocantur lupercalia. Aſtatē. ab æſtu quia calore abundat nominat æſtas. Defendit. defendēdo remouet calorem. Dicūt enī latini defendo frigus tibi. Vir. Solſitiū peco. deſe. i. a. ue. æſtas itē defendo te a frigore. Vir. Hic ego dū tene. defen. a fri. myrtos: in quo imitantur græcos. Illi. n. αὐτὸν. i. defendo eodē modo ponūt. Capellis. a capra ē capella: et capra a carpendo dicitur nulla. n. ex quadrupedibus maiori detrimento carpit arbores: nam earum morſu tactæ aſcunt propter noxium calorem quem illæ a febri qua aſſidue laborant: habent illis iprimūt. eſtq. adeo uenenosa res: ut oleas citra morſū labendo arefaciant: quapp nefas erat caprā iſolare mineruæ: quæ oleæ iuentrix fuit. Archilaus affirmat capras nūq. febri carere: neq. niſi per nares reſpirare: ppter eaq. n̄ præſtabat de ear. ſanitate in uenditionibus. ſatis. n. erat quod uenditor diceret. Aio. illas bene eē et bene bibere. Pluiuos. pluuias inducēt. q. d. auſtrinos qui pecori nocent. Arbutos. quæ ſemp frōdeſcit: et quanuis apud nos nō multū creſcat tamen ſcribit luba in aphrica fuiſſe arbutū: q. ad quinquagita cubitos creuerit. Deuiæ. quæ loca deuiæ paſcentes ſeſcuntur. Vxores. abuſiue p acyrologiā: nā in ſolo homine ſunt legitimæ cōparatæ nuptiæ: dicūt at uxor q. unxor quia ungerētur nouæ nuptiæ: uel eſt uxor. q. ſoror: quia p ſorore amāda tractādaq. ſit. Mari. ſ. irci qui ſemper uirus. i. uehemētem ſed abhorrēdū odorē emittit. Virides. co. uehemēter. n. nocēt pecori ſerpētes illi quos: quia umbra delectātur colubros appellant. Vir. aut teſto aſ. t. ſ. et. u. Snia igitur ē quod p ſentia fauni omnia noxia a pecore arceat. Hædilia. hedoꝝ ſtabula. eadē ratiōe caprilia: ouilia: porcilia eq. lia et his ſimilia dixerunt qui ſcribunt de agricultura ab his quadrupedibus q. in illis cōtinētur. dixerūt et ſenilia i quibus ſenum ſeruetur. Martiales. quia marti conſecratus ſit: Vir. Martius a ſta. ra. lu. Nam et ui et inſidiis ualet: lupus aut ab eo eſt qd ē λύκος apud græc. nā hoc ipſum animal ἀποτὸς λύκῃς. i. a luce denominat credidit antiquitas riſcū lupinū ualere ad noxia propulſanda: quapp illū ad hoſtia ſuspendere cōſueuerāt. Vt cunq. ubicunq. ſecundum acronē: uel quocunq. Cū igitur et amœna ſil et tuta eē loca demonſtrauit iuitat tyndari ut ſecum in illis habitet et copiā rerum pollicetur. Dulci. quæ dulce ſonum emittit. Sit autē ordo o tyndari dū tuentur me: et pietas et muſa mea ē cordi diis: quocunq. uel ubicunq. iſtæ ualles i quibus ſum et ſaxa uſtic̄a. i. mons uſticus perſonuere dulci mea fiſtula: ut ſit ſententia quocūq. ego canā: qui cantus redditur ex reboatione huius uallis et montis dii me tuentur.

ACRON. Vſtic̄a. nomen montis et uallis. idē i epiſtolis de ſitu eiꝫdem uallis. Gontinni montes niſi diſſocientur opaca ualle. Cubantis. depreſſæ. ut Megaroſq. ſinus tapſumq. lacentem. Læuia. leuigata

Valles: & uſtic̄a cubantis

Læuia perſonuere ſaxa.

Dii me tuentur: diis pietas mea

Et muſa cordi eſt: hic tibi copia

Manabit ad plenum benigno

Ruris bonorum opulenta cornu

Hic in reducta ualle caniculæ

Vitabis æſtus: & fide teia

Dices laborantes in uno

Penelopen uitreamq. circen:

Hic innocentis pocula leſbii

Duces ſub umbra: nec ſemeleius

plana: ut Elicit illa cadēs raucū p leuia murmur ſaxa ciet et tuta inde e leui rimosa cubilia limo unge fouens circum. Diis p. m. et muſa cordi ē. i. carmē meū placet diis. Hic. i. de ſabino fundo: nā loci ē. Manabit. abundabit. Opulenta cornu. metaphora a cornu fortunæ. quo dicūt diuitias conſueſſe ligari. Hic in reducta. ſecreta reſrigerata. ut Penitusq. i ualle reducta. Caniculæ. canicula ſtella ē in ore canis. Vitabis æſt. nimios calores. ut ſindit canis æſtifer arua. Et fide teia. aut cordis hoc ē fidibus lyrica aut a ciuitate arcadiæ anacreontis poetæ ut in epodo Anacreōta teū. Dices. cātabis p cytarā In uno id ē amore ulyxis. Vitreāq. circē. aut pulchram aut procurato lucentē nitore: aut mari uicinam Et leſbii. optimi uini: a leſbo inſula et eſt ſpecies p genere Nec ſemeleius. patronymicō eſt. hy one at mē ſemeles dicta ē matris liberi pa-

Amœna

Lycæus

Æſtas
Defendo

Capra

Hædilia

Lupus

tris. dicit ergo per unū rixā non futurā inter se.

Thyoneus. autē filius liberi fuit qui in chio isula regnavit p̄ thoantis regis cuius filia fuit hypsipyle: quā coniurationē facta aduersus uiros sola parentē seruauit quā fabulam Statius narrauit in suo carmine. Nec proterum suspecta cyrum. alterius amoris uocabulum sub uituperatione memorauit. Dispari. tibi in amore non consentienti. Incōtinētes. petulātes uel ad lesionē uel ad damna prōptas: quod per amoris furore quidā habere solent. Herentem coronā. p̄ ornatu muliebri posuit. ut Vir. Colloq. mo. b. et duplicem gemmis auroq. coronā.

POR. Vsticā cubātis. ustica mōs ī sabinis quē cubātē suauiter dixit ad resupinā regionē ei⁹ attēdēs. Hic tibi copia manabit ad plenū benigno ruris bonoq. sabino. s. Ordo ē at: hic tibi ad plenū manabit opulēta copia. benigno cornū uidelicet copioso & diuite. nā cornū ut significare fortunā q. hercules detractū acheloo uictor dē donasse fortunā idq. ēt uulgo cornucopiā dē. Ruris bonoq. i. copiis rusticis. Et fide teia dices laborātes. Anacreon lyric⁹ poeta ter⁹ fuit. i. ab urbe teia: quā ī paphlagonia eē Salusti⁹ indicat cū de situ pōtico loquit. Fides at corda dicunt. nū et fidicinas comici dicūt citharistras. Repromittit ergo amicā ī agello suo se in ea lyricū carmē decantatur. Nec semeleius cum marte confundet thyonaeus. Thyone semele a grācis dicta: unde thyoneus dicitur. Sensus autem est nec ebrietate rixā orientur. Laborantes in uno penelopē uitreāq. circen. In uno ulyxe. s. utraq. amore laborantes. Vitreā circen. par. decore mihi uideatur dixisse pro candida. Hic innocentis pocula lesbii. Antonomasia ē. nā uini dixit id ē leuis et minime caput onerātis. Lesbii autē uini intelligendū a lesbo isula. Nec metues suspecta proteruum cyrū. uidelicet hunc cyrū amatorē tyndaridis. Hāc ergo cū ī sabinis secū esse coeperit non eā suspectā futurā: ne Cyrus ze lo incitatus manus ei inferat. Dispari. ī amore non consentienti scilicet in te.

CHRI. Vsticā cubantis. alii montē dicūt eē quē appellat cubātē: quia nō multū surgat ī altū: alii uolūt eē fluuiū quē appellat cubantē: qm̄ p̄ ima uallis cubet: optime at dixit p̄sonuere: qm̄ reboatio ex concauitate ualliū nascit. Diis pie. m. p̄ transitū oñdit deos tueri eos ī qb⁹ ē pietas: pios at negligere pp̄ qd̄ scribit & diuus Hierony. se nūq. iuenisse piū q. mala morte perisset. Et musa. q. d. religio in musis: nā poetā sacerdotē musae sunt. Vir. Me uero dulces ante omnia mūsae. Quas. sacra foro ingenti p̄cussus amore accipiāt.

Hic. ī isto agro ī quo demōstrari oīa tuta eē. Copia. affluētia. dicit et copia ptās et facultās rei. Ouidius Ante ait emoriār q̄ sit tibi copia nostri. In plurali autē copias dicimus exercitū et si paruus sit: unde et copiolas dixerūt. Opulenta. opibus exuberans: oīa. n. q. defīnūt ī lētus exuberātiā denotāt: ut somnolētus temulentus et similia. Ad plenū ita manabit. ut nihil desit. Benigno cornu. liberali et abundanti. ē at metaphora a cornu fortunae q. dicit diuitias cōsueffe largiri. Diodor⁹ at siculus de cornu hāc refert. Hāmone libyae ēgē thea saturni filiā uxore duxisse: tuertētēq. iuxta ceraunia uirginē iuenisse pulcherrimā amaltheā noie ac cōp̄ssisse: et illā pximae ēgionis dominā fecisse q. ī similitudinē bouini cornū eēt formata q. fertilisima erat et deinde cornu amaltheae ē noīata. qd̄ nomē a posteris ī quācūq. fertilē terrā traductū ē: alii dicūt herculē aduersus achelou fluuiū pugnassee: et cū achelo⁹ ī taurū se tuertisset: illi alterū cornū detraxisse: qd̄ niphæ pomis et florib⁹ r̄pletū copiae cōsecrāt. d̄ quo Oui. naiades hoc pomis et odor flore r̄pletū sacrarūt diuesq. meo bona copia cornu. Reducta. separata a planitiā. Canicula. sidus ē ī cētro ipsius caeli: quem grāci sirīū uocāt: uolūtq. orionis canē fuisse. Alii dicūt illā eē canē quā uulpē thebāos agros populantē occidere uoluit: sed iuppiter utrūq. in caelestia sidera transtulit. Hāc. n. canis europe custos cū dracone data ē et deinde medicinā cā p̄cridi oblata: quā cephalus p̄cridis maritus ad uulpem quā dixi p̄duxerat. Sūt q. dicāt hāc eē neerā canē q. icarū ab atheniensibus occisū et ī sepultū relictū erigone filiā oñdit: quapp cū hymethino mōte post patrē sepultū se erigone laq. suspēdisset iuppiter p̄cib⁹ bacchi erigone ī uirginē icarū inarcturū: et canē ī syriū cōuertit. Cū ad caniculā sol ascēdit corpora humana lāgore afficiūt: p̄ se noxia stella ē: et morbos creat: et sic adiuuāt ī totū ānū extēdit morbos. Vir. Et ī totū regnaret syri⁹ ānū. Dē autē syrius a lōgo tractu. nā magnitudie suae: triū signorū spatiū occupare uidet. Theia. a ciuitate theia: q. ana creōtis poetā lirici patria fuit. Fide. chorda. quāuis fidis nomē latinū sit: chorda grācū. Penelopen. hāc filia icari siue icarioti ulyxi nupta ē: et cū ille uiginti annos habuisset integra incorruptaq. mansit: sed ulyxi semper desiderauit. Circe autem filia aetæ ex echate secundū diodorū omnium ueneficā: maxima ac crudelissima. hāc omnium herbarum uires cognouit et pharmacum ad amorem comparādum adinuenit: quod grāci philtōn dicūt. uxor fuit sarmatharum regis: quem ueneno p̄didit: ac tādē sua crudelitate pulsa ī italiā uenit et locū olim insulā nunc continētē occupauit qui ab ea circēi sunt nominati. hāc diodorus. pleriq. tamen nō eā aetæ: sed solis filiā uolūt q. blanditiis ad se nauigantes allicere. deinde ī suos urfos leonesue aut ī alias bestias mutare consueuerit. mutauerat ergo hāc aliquot ex ulyxis socios: qd̄

Vsticā

et fia
Anacron
fidis
idicim

Copia
Copie
mina in lēus
Cornu co
pia

Canicula
Syrius

penelope
Cyrcē

cum ulyxes audiuiſſet accepto a mercurio pharmaco intrepidus acceſſit. Vnde & illa ſocios in priſtinam formam reduxit: & ex eo Thelogonum ſuſcepit. ergo & penelope & Circe in uno ulyxe laborabant. i. ipſū amabant: nā laborioſa res ē amor. Circe prima ludos inſtituit in honorem ſolis patris ſui. unde tircū ab ea dictū putant. Leſbii. quia inde erant optima uina. Vir. Quæ metymneo carpit de palmitē leſbos. In nocentis. q. d. ita temperati ut non noceāt. Thyoneus. multi dicunt bacchi hunc fuiſſe filium & in chio in ſula regnaſſe: et filiū thoantē ſui ſucceſſorem in ea reliquiſſe. Hūc dicunt cum bouē ſubripuiſſet et illū ruſſi ei opprimere uellent a patre in uenatorem: & bouē i ceruū eſſe conuerſū: uerū hic pro baccho ponitur. uel dicemus eē unū de nomībus bacchi & ὠροῦσθεiv. i. furere: quia bacchantes furore in ſuis ſacris percipi antur. Quāuis Diodorus fabulam bacchi de uini origine ad phyſicam referat: & thyonem apud priſcos terram fuiſſe appellatam dicat. Semeleius. quia ſemeles filius fuit. Cōfundet. commiſcebit. Cū marte. q. dicat: non immiſceat prælia quæ non ad ſe pertinent ſed ad martem. Snia eſt non uenimus in eam in quam multi cum ueniſſent in prelia irruerunt: ut de centauris legitur. Proteruum. i. procacem in quo niſit inpuſens et arrogans audacia. dicitur. n. pteruus a pterendo q oīa ſub pedibus eſſe uelit: et nullus ſit pudor in petendo et audendo. Suspecta. q. d. obſeruata: et de qua ſuſpicio apud eum ſit ne in amore illi correfpondeat. Ergo tu ſuspecta cyro nō metues hic apud nos ne ipſe male coniciat manus. Tibi diſpari. i. in amore ſibi nō correfpondenti: non eſt ergo male diſpi: ſed male id eſt pntioſe cōiciat: Cōicere aut manus: uerba inferre ſignificat: ſed magis eſt in conſuetudine: ut dicās conicio manus in te q cōicio manus tibi. Poetæ uero ſape ponunt datiuum loco acti cum prepoſitione. uir. It clamor cælo. i. ad cælum. Incontinentes. non continentes ab iniuria

Thelogonus

Thyoneus

proteruum

Cōicere manus

ACRON

Ad Varū Q uiciliū laudat uinū moderate ſumptū

Ode. xviii.

n Vllā Vare ſacra uite pri⁹ ſeueris arborē

Circa mite ſolū tyburis: & mœia catilli.

Siccis oīa nā dura deus propoſuit: neque

Mordaces aliter diffugiūt ſollicitudines.

qs pō uia grauē miliciā aut paupīē increpet:

Quis: nō te potio Bacche: reſq; decēs uenus:

Ac neq; modici trāſiliat mūera liberi:

Cētaurea mōet cū laphythis rixa ſup mero

Debellata. mōet ſithoniis nō leuis euchius:

Cū fas atq; neſas exiguō fine libidinū

Discernūt auidi. nō ego cādide Baſſareu

Inuitū quatiā: nec uariis obſita frōdibus

Sub diuo rapiā: ſæua tene cū Berecynthio

Cornu tīpana: q ſubſeqtur cæco amor ſui

Et tollē ſuacū plus nimio gloria uerticē

Archaniq; fides prodiga perlucidior uitro

n ullam uare ſacra uite prius ſeueris arborē
Ad quintiliū uarum ſcribit amicū: laudās

Tiburtinum uinum. ode eſt monocolos. Metrū coriambicum ex ſpondeo & tribus coriambis & pyrtichio ſiue iambo ſiue ē faleutiū. Scribit ad uarum ſidum amicū ſibi: laudans tiburtinum uinum: & ſuadet ut qui a uernū competens tēpus eſt nullam arborem priusq; uitē ponat. Seueris. poſueris. Mite ſolum. ſudū excultum. Siccis. pro ſobriis & ieiunis uel uino abſtinentibus ſine quo raro lætitia: ut adſit lætitiæ bacchus dator: & bona iuno. Neq; mordaces. a. d. ſ. curæ quæ mentē mordeāt & cruciēt: ut hic tibi labor enī quādo hæc te cura remordet. Increpat. ac cuſat: commemorat: quæ ſine uino ſolet. Quis non te. deeſt: canet. Bacche pater. bacchus lætitiæ pater & auctor eſt: ut munera letitiæque die

Te: decens uenus. decora. bacchus enim: & uēus conuiuiis aptiores ſūt & uoluptatibus. ut ſine cere & libero friget uenus. Ac neq; modici. mōderati: parci: moderate uino uſi. Rixa. nā poſt ebrietatem cētauri cū lapitis pugnaſſe: ut uir. Bacch⁹ & ad culpam cauſas dedit: ille furentes centauros læto domuit roetumq; pholūq; & magno hylæum lapitis cratere minātem: Cui⁹ rixæ in bibendo memoriā habēdam ſuadet & monet: ne ſicut a ſcythis & ab aliis gentibus uſq; ad furem bibatur. Ordo eſt cētaurea rixa ſuper

mero. i. pro mero. ut nec ſuper ipſe ſua molitur laude laborem Debellata. cum lapithis. mōnet: ne quis trāſiliat munera modici ſiberi & euchius n. leuis in ſithoniis monet. ſithoniis. thracibus. ut ſithonio aglōni: qui per ebrietatem ēt illicitos concubitus audenti unde inguinis & capitis quæ ſint diſcrimina neſcit:

Non leuis. leptote ac ſi diceret grauiffimus & iratus. Fas atq; neſas. licitū & illicitū. Exiguō fine. leptotetice id eſt nulla differentia. Auidi. i. luxuria. ſ. pni propter ebrietatem. Non ego te. c. b. baſſareus dictus ē liber pater a genere uestis baccharum. unde & bacchæ baſſarides dictæ. pſius: baſſaris & lyncē. baſſaris. n. ue. ſis gen⁹ eſt ſq; ad pedes demiffa: dicta a baſſara loco lybiæ: ubi ſit: tali. n. & numia uti uolūt: ut pedes uestis defluxit ad imos: & uera i ceſſu patuit dea. Inuitū qtiā. i. n plus bibam q oportet. aut certe iuitū quatiā iō dixit: qā i ſacroꝝ renouatiōe omoueāt ſimulachra. Vir. qualis. cōmo. ex. ſa. thyas: ubi audito ſtimulāt triterica baccho orgia. Nec uariis hoc eſt nō arcana naturæ: uel quæ cælare uis in publicum proferam: & uult per allegoriam intelligi ſe per uinum ſecreta non prodere. Sæua tene. reprime. i. ſicut in berecynthio monte reprimatur ebrietas per myſteria matris deum. ſic & tu reprime. præcatur autem liberum ut contineat ab eo furoris incitamenta: quæ ipſa ſe in inſaniam accendunt. Berecynthio.

baſſareus

baſſarides

baſſaris

baſſara

a uirū a illis baccharum more diſſant

h. propinquo

phrygio. berecynthios. n. castellum phrygiæ est. Tympana ebrietatem. nam tympanos strepitum pro ebrietate posuit. Cæcus. propter ebrietatē nescius sui. est autē epitheton amoris perpetuū: ut uulnus alit uenis et cæco carpitur igni: et cæci stimulos auertere amoris. Vacuū. uino uanū: uel plus sibi arrogando q̄ oportet: ut idem alibi. Tu spē reducis mentibus anxiis uiresq; et addis cornua pauperi. Post te neq; iratos trementi regū apices neq; militum arma. Prodigia. p̄fida: et quæ cōmissū fundit arcanū. Per lucidior. omnia nudans: sicut in uitro oīa uidentur. Et subsequitur a superioribus ubiq; subaudis.

POR. Nullā uare sacra uite prius seueris arborem. uinū laudat suadens Varo ut in regione tiburtina uitē priusq; arborē serat. Et mœnia catilli. ut supra ostendimus catillum et coracem fratres esse tiburti: cuius nomine tybur condiderunt. At ne quis modici transfiliat munera liberi. ne quis inquit imoderate bibat. Exemplo sūt Lapitæ et cētauri: qui in diuio pyrithoi hac ebrietate pugna cōtraxerunt. Monet. Si thonius nō leuis Fuchi⁹. Sithonii thraces sūt: qui per uinolētiā iuitati ēt illicitos cōcubitus audent. Nō ego te candide bassareu a genere uestis liber bassareus appellatur. unde et ipsæ bacchæ bassarides appellantur.

Nec uariis obsita frondibus sub diuum rapiā. Nō proferam i publicū mysteria tua iquit latentia aliogn ac secreta. sed per allegoriam hoc uidetur dicere ea quæ fidei meæ cōmissa sunt: nunquā ego ebrius factus prodā. Sæua tene cum bericynthio cornu trympa. Oro inquit contineas a me liber furoris incitāmētā quæ seipsa ad cupiditatē isaniēdi accedunt. Et tollēs uacuū plus nimio gloria. Eleganter quia ex ebrieta te pleriq; plus sibi arrogant q̄ debēt. Vacuum ergo uerticem id est uacuum cerebrum accipe.

CHRI. Ad Quintiliū uarū poetā egregiū sibiq; amicissimū ē ode: quē ortatur ut in suo tyburtino uites serat: quia et ager ille optima fert uina. & illa modeste sumpta curis nos soluāt. nā imoderata pocula proelia iducūt quod in centauris uidemus. Sacra. s. baccho. uitis autē dicitur a uiuendo: quoniam ad longissimū tempus durat teste ēt Plinio: neq; cariē sentit uenitq; ad tātā crassitudinē: ut populōie quæ urbs etru riæ fuit ex una uite simulachrū lunonis extiterit: et i tēplo dianæ ephesiæ ex una uite factæ sint scallæ. Se ueris. plantaueris. Vir. Optima uiuetis satio. Facit autē i prætérito seui: ut alia uerba quæ i ro exeūt ut q̄ro quesui et tero triui. in cōpositione aliqñ discedit a prima notione: ut desero: Insero aut si de arbore dicamus erit insitū: si de aliis rebus insertū. Prius. s. q. d. relinq̄ curā aliāq; arborū ut uites seras. Mite. uel bñ excultū secundū Acronē: hic Vir. Ea ncc māsuescit habendo uel mite. i. mitia et suauia ferens. Tyburis. de quo iam dictū ē. Catilli. tiburtus condidit: sed poeta fratrem pro fratre posuit. Sic Vir. Reuocato a sanguine teucris. i. dardani. Solū. terrā: sed q̄cqd ē quo aliquid sustentatur id sibi solū ē: unde aerē auibus solum dicemus: et aquas nauibus. Vir Subtrahiturq; solū de mari dicit. Siccis. ratio ē cur sint ferēdæ uites nā uino curæ pelluntur quæ siccis. i. sobrios nimis corrodunt. Siccis ergo nō madidis uino quod lætitiā hilaritatēq; exhibet. Vir. Assit lætitiæ bacchus dator. Sollicitudines. i. curæ q̄ nos semp sollicitos anxiosq; reddūt. Sollicitare autē ē curā alicuius rei iniicere qua anxius sis. Mordaces. qm̄ curæ coripsū ut titi uultur exedūt: quapp recte græci curas uē λείδωρα quasi membra exedētes appellāt: et nri dixerunt q̄ spirit⁹ tristis deficcet ossa. Quis. p. u. p̄fecta argumētatio: posuit. n. p̄positionē q̄ fuit qd̄ uites sereret: deinde attulit rationē siccis omnia et reliqua. Nunc adiungit cōfirmationē rationis deinde exemplis rē exornabit atq; aplificabit quis ergo post uiā. i. postq̄ uio se hilarē reddidit. Increpet. pro increpabit. i. reprehendet & uituperabit tñq; rē durā et miserā: & posuit increpet. i. grauiter feret: ut sit consequens pro aīcedēti: nā ea uituperamus q̄ grauiter ferimus. increpare atē ē dictū a crepitu sonituq; uerborū: nā reprehendentis est crepitu sonitūq; in uoce adhibere: et quasi asperioribus uerbis intonare: quod fit sape ex ira tuncq; oratio amara est audienti: q̄doq; fit ex quadā familiaritate: quæ res excitat potius q̄ perturbat. et in hac ultima significatione dixit maro. Tum bitia dedit increpitās. posuit autē duo grauissima: q̄ quidē si poculis mollescūt: reliqua oīa mollissima reddent. nā et pericula & labores itollerabiles affert militia: paupertas autē difficultatē omniū regē hēt. Quis nō te p. b. p̄ eclypsim uerbum subtraxit: ut uehēmētiā induceret dicēdo. dicas itaq; Quis ergo o bacche non potius te uellit aut sequatur q̄ istas curas. Pater. uel quia omnes dii patres sunt uel quia epithetum sit bacchi. Nā liber pater dicitur uel quia mitē se prebeat: ut patres solent: uel quia liberis ciuitatibus p̄est in quibus administratores nō dñi sed patris uice fungunt. Decēs uenūs. optime posuit conuenientē comitē bacchi. uerum ut i poculis modū adhibēdū p̄cipit: sic et in uenere propterea q; decēs dixit id est qua obseruetur quedā decentia et decorum. uel dixit decens quia in cō uiuio requiritur uenustas quædam remota ab oī tristiore grauitate. Exornatio est hæc quæ in oratoria argumentatione quarta ē. Proposuerat enim esse sumendū uinū sed modeste: Deinde attulerat rationem q̄ siccis omnia essent dura. Deinde cōfirmationem rationis quod neq; militia neq; paupertas uino exhilaratis grauis est nunc per exempla inducit exornationem rationis demonstrans nisi modus obseruetur quot sequantur incōmoda. Hæc ego ea ratione in hoc loco aperui: ut ostenderem uiam uolentibus et alibi huiusmodi omnia per seipfos inuestigare. ordo autem sit. Rixa centaurea id est a centauris mota cū laphytis super mero monet nos ne quis transfiliat munera modici liberi. Transfiliat. plus ē q̄ transeat. tran sit enim etiā lento passu. transilit autem saltu. Nam est ex trans et salio. Modici. modesti et temperati. Centaura. ab eo quod est centaurus. fuerunt autem centauri lisionis ex nube filii. ferunt enim lisionem concubitus iunonis concupisse: lunonemq; rem ad iouem detulisse: ac illius iussu simulachrum quod iu

uitis

uitis in ro

Solum

*Sollicitudines
Sollicitant*

Increpare

*Transfiliat
Transire*

Centauri

no uideri posset ex nube formasse: & Isoni obieciſſe. Credidit ſtultus ſe cū iunone coire: cū coiret cū nu-
be. Ex eo igitur concubitu concepit nubes peperitq; centauros. Huius fabulæ allegoriā ego i noſtris camal-
dulenſibus diſputationibus ſub noie tui parētis ducis iuiſſimi editis diligētiffime proſecutus ſum. Iſion
n. tyrannus eſt qui dum iunonē. i. ampla regna: & ſupra ſuas uires optat. Nā dea regnorum iuno habetur:
pro iunone nubem. i. uanas res aſſequitur. Fruſtantur. n. illū ſue cogitatiōes. unde filios gignit mēſtroſos. i.
efferatos affectus. Dicūtur aut caput brachiaq; & pectus humana habuiſſe: reliqua uero mēbra equina: hi
ad pirithoi nuptias inuitati cū nimio uino ebrii eſſent nouam nuptiā rapere uoluerūt: qua ex re inter ipſos
& laphytas qui pro deſenſione mulieris certabant exorta ē pugna: ac multi utrinq; cæſi. Affuerunt et̃ puel-
læ: hercules: neſtor: theſeus: & excellentes uiri. Sunt qui referant ad hitoriam: dicantq; fuiſſe ſatellites regis
theſſaliæ: qui iuſſi a domino boues oestro p̄citos cōſequi: & domū reuocare: qui cum pedibus aſſequi non
ualerent equos aſcenderūt: & tandē cōſecuti illos ſtimulis pūgentes reuocarūt: itaq; uifi in equis putati ſūt
bimēbres. Et quoniā tauros pungebāt κενταυροι ſunt dicti κεντεω. n. pugno eſt & ταυρος taurus. Lar-
phitæ ſiue lapytæ dñtur: nā ſepe aſpiratio i nominibus græcis ſubtrahitur: unde eſt ſpæra. p. ſphæra. Erant
autē populi theſſaliæ ſub pirithoo. hanc pugna etiā maro baccho imputat. Scribit. n. Bacchus & ad c̄pā
cās dedit ille furentes. Centauros lecto domuit rethūq; pholūq;. Euchiſ. bacchus: hoc. n. nomie donatus
eſt a ioue cum illi in bello gigæteo optimā operam nauaſſet: id aut ſignificat bonū filiū: nam eu bene & eu
ēu filiſ. Sithoniis. thracēſibus apud quos ex inſtituto orphei celebrātur ōrgya bacchi. Vir. Sithoniæſq;
niues hyemis ſubeamus aquoſæ. Cum auidi. i. in libidinē proni propter ebrietatē. Diſcernūt. diſtingūt

Laphyt

Euchiſ

Exiguo ſine Faſ atq; neſas. iuſtum & iniuſtū. i. paruā uolunt eſſe differentiam inter iuſtū & iniuſtū. Nā
ebrii n̄ aiaduertunt quid interſit inter turpe & honeſtū. Sic iuuenalis. Quid. n. uen' ebria curat: Inguinis
& capitis quæ ſint diſcrimina nescit. Quapropter ego non quatiā te: non irritabo te: id eſt nō bibā pluſq;
oportet. Ocandide. i. pulchre. nā pulcherrimus pingitur bacchus: unde ſaphos accedāt capiti cornua bac-
chus eris. Baſſareu. uocatiuſ remota ſ a noiatiuo: ut theſeus o theſeu: ſic panthus panthu: ut Vir. Quo res
ſumma loco pantu. Eſt. n. παντεω. Dicitur aut baſſareus a ſpecie quadam talaris uestis q̄ bacche i ſacris
illius utebātur. Ex q̄. & ipſe baſſarides appellabātur. Perſius. Et raptū uitulo caput ablatura ſuperbo. Baſſa-
ris & lyncen menas flexura corymbis. Voluntq; uestē ipſam a parte lydiæ baſſara noiātā ſic dici. Alii dicūt
thraces in his ſacris pelles lyncum adhibere quas pelles ibi baſſares uocent. Nec rapiā ſub diuo. i. nō p̄ſe-
ram in publicū. Obſita. circundata uariis frondibus quos: thyrfos uocabant. nā haſtas inuolutas pāpinis
tenebant in his ſacris. Eſt igitur ſententia: non arcana naturæ uel quæ celanda ſunt i publicum proferam
et allegorice dicit non ſemper ſecreta uinum prodere. Sub diuo. i. ſub ioue qui aer eſt. Ergo ille dicitur
ſub diuo eſſe qui nullo tegitur teſto. Et quoniā qui eſt ſub diuo in aperto eſt: iccirco in hoc loco poëta dixit
ſub diuo. i. in publicum. Tene. i. contine & coerce ebrietatē: ſicut in berecīthio reprimatur ebrietas p̄ my-
ſteria matris deum. Ergo poſuit in hoc loco tympana & cornu pro ebrietate. Quæ tympana. id eſt quā
ebrietatem. Cæcus amor. inconsiderata quædam cupiditas. Sui. ſ. ebrii ut quod ex uſu ſibi eſt id ſequa-
tur: nec uideat æquū ne ſit an iniquū. Vel ſur. i. eius ebrietas. Nam qui ſemel modū egreſſi in bibendo: idē
ſemper facere cupiunt. Et tollens uacuum. Sequitur etiam ebrietatem ſtulta quædā & inauis gloria & ia-
ctantia. Extollens uerticē. i. caput. Vacuum. ſine cerebro. id eſt ſine prudentia. i. ſuperbe ſe efferens: Nā
ebriorum ē ut multa de ſe ſtuliſſime ſimul et arrogantiffime iactent & ſuperbe efferantur: quod per ſimi-
litudinem dicimus extollere caput. Vertex aut cacumen eſt & montis & capitis a uertendo dictus: quoniā
quæ ibi naſcuntur: partim in dexteram partim in ſiniſtram uertantur. Hinc dicim' diuortia aquarum: ga-
i iugo mōtis diuertant aq; & aliæ hīc aliæ illinc deſcendant. Dicimus etiam uerticem in cælo: quem græci
polum appellant. Vir. Hic uertex nobis ſemper ſublimis at illum ſub pedibus nox atra uidet manēſq; pro-
fundi. Arcanīq; ſ. p. i. perfidia. nam fides quæ eſt prodiga: id eſt quæ promit ſecreta: & quando & cui nō
debet: non iam fides ſed perfidia ē. Arcani. ſecreti ſue fidei cōmiſſi. Et equi methaphora ab eo qui ultra
modum erogat pecunias neq; uidet aut cui aut quantum det. Perlucidior uitro. nā ut in uitro apparent
omnia quæ intra ſe continet. ſic in homine futili apparent omnia quæ ſibi credita ſunt.

Vertex

m Ater ſæua cupidinum
Thebanæq; iubet me ſemele puer
Et laſciua licentia
Finicis animum reddere amoribus:
Vrit me glyceræ nitor
Splendentis pario marmore purius.
Vrit grata proteruitas

m Ater ſæua cupidinum. ode dicolos diſtro-
phos erotice ad pueros ſuos. Metrum prio-
uerſu glyconicū. ſecundo aſclepiadæū. hac ode
renouari ſibi amorem ueneris inſtinctu dicit ad-
iuuante hunc licentia & libero. Terren. Nā cor-
ruptiores ſumus oēs licētia. Sæua. crudelis mō:
ut ſæuus amor docuit natorum ſanguine matrē
cōmaculare manus. & alibi. Vi ſuperū ſeuz me-
morem iunonis ob iram: Et ſtat maternis ſæuus
in armis. dicit au ē uenerem: ut mīſis accidaliz.
Semele. nomen matris dionyſii. Puer. diony-
ſius qui colitur apud tebas. Et laſciua licentia.

ACRON

ocium quod semper in lasciuia resoluitur. Finitis. a. r. a. iam desertis & alienis ab anio denuo idē icitari. Glyceræ. nomē amatae puellæ. Splēdentis pario. parius lapis cādidissimus est: unde signa multa fiunt. propterea niueamq; parō dixit. Vir. Et stabunt parii lapides spirantia signa. & alibi: argentū pariusue lapis circūdatur auro

Vrit. incendit. uir. Carpit. n. vires paulatī uritq; uidendo fœmina. Grata. p. amantibus grata procacitas siue impudentia qua interdum cōsuerunt cōmendari mulieres. Lubricus. ad libidinem procliuius. Cyprū deseruit. relicta in qua uenus colitur insula me totū occupauit. Nec patitur. s. non finit me cantare de præliis. dicit autē se amore ueneris & deliciis occupatum se scribere bella n̄ posse. Versis eqs. i. fugā retortis quare fortiores dicunt parthi: ut et missam pthi poscunt i ter-

ga sagittā. Nec quæ n. a. i. quæ ad uoluptatē non pertinet: nec attinent ad amorē. ut quin tu aliquid saltē potius quorum indiget usus. Hic uiuum mihi c. h. u. p. urbana aut terra uirens: aut cespes ad sacrificium bene aut uerbenas cespitem & thus ueneri promittit quæ non placatur sāguine. Vir. Tū uenus haud equidem tali me dignor honore. Et item: Centumq; fabeo thure calent aræ fertisq; recentibus alāt. Verbenapu. p. herbas sacras. Vir. Verbenasq; adole pingues & mascula thura: & Ter. ex ara sume hic uerbenas tibi. Mactata ueniet le. h. id ē factō sacrificio māsuescet: hoc ē lenior glycera ueneri uēiet: quā pteruā dixerat

POR. Mater sœua cupidinū. Hac ode renouare sibi ait iſtinctum ueneris ac uini: adiuuante etiā licētiae libertate. Vrit grata pteruitas. dixit: quā plærūq; ipsa supbia ac fastidium mulieris magis eam amatori cōmēdat. Et uultus nimium lubricus aspici. mire dictum est cuius uultus cum aspectus est lubricos in amorem sui facit iuuenes. Nec patitur scythas & uersis animosū equis parthū dicere. Hic ostēdit se in deliciis ueneris occupatum non posse res bellicas scribere. Nec quæ nil attinet. iucunde nihil ad se pertinere ait alia nisi quæ ad uenerem pertinent. Mactata ueniet lenior hostia. ueneri. s. mactata hostia Glyceræ. lenior ueniet. de qua bene hoc dictum est: quia proteruam eam esse iam dudum ostenderat.

CONQUERIT VR iterum amori subiici propter glyceræ pulchritudinē. ODE. XVIII.

CHRI. Amatorie scripta ode: sed quæ tamen occultius demōstret nostra nos culpa incidere in amores Sæua mater. nam nō cupido solum uerum etiam uenus crudelis est habenda. Cupidinum. plures enim sunt. Primus enim cupido secundi mercurii & primæ dianæ filius fuit. Secundus ut simonidi placet ex sola uenē natus est. Tertius ex uenere & marte. Alii dicunt uenerem fuisse unam ex cupidinibus: & reliquis antiquiorem. Refert Aufonius cupidinem quandoq; in myrteta herebi deuolasse: atq; ibi ab heroidibus quæ propter illum multos labores ac demum mortē passæ fuerant captum fuisse: & in alta myrto crucifixum. Ipse tamē mox interuentu ueneris quæ illi catheras a uulcano fabricatas minitabatur: nō solum eū liberauerunt: uerum etiam a uenere ut illi ueniam daret impetrarunt. Semele puer. id est filius uel puer: quia sic pingitur. Dicunt enim illum quandoq; a gigantibus discerptum fuisse ac elixatum: sed rursus a ceteris membris compositis in pulcherrimum adolescentulū reductum. Quod diodorus ad physicā refert: nam ex terra & imbre incrementum accipit uitis ad uas creandas: quæ ab agricolis carpuntur calcanturq; & multi uinum decoquunt. Deinde ceres rursus membra componit: Nam quot annis terra succum ad nouas uas subministrat: Sed de semele iam diximus. Et lasciuia licentia. tria posuit ad amorem excitandū ualidissima. Venus: uinum: & lasciuia. i. mollis & ociosa licentia. Venus. n. si accedat uinum exardescit. Ex lasciuia aut oriri amorē noster Petrarca elegātissime docet: prefertim si i ea assumimus nobis licētiam. i. non concessum arbitrium. Quapropter & terentiaūs ille demea filiū reprehēdit ex nimio ocio sibi amorem prouenire affirmat. Et alio in loco deteriores esse hoīes licentia scribit. Ita ergo tria iubent tanquā domini reddere aīum amoribus finitis. lubent quia cū nō repugnamus a principio illis: aīum ad se rapiūt: ut necesse sit obtemperare. Et iubēt reddere: nā seruus effectus aīus debetur iā illi perturbationi cuius ē seruus

Finitis. nam s. pe amor extinctus i uita ociosa & uoluptuosa reuiuiscit. Dissert etiam licentia a libertate. Nā licētia ē cum id nobis arrogamus quod nō licet. Libertas uero cū nulla re deterremur: quin ea que honesta sūt aperte agamus. Nitor. splendor & pulchritudo quæ est efficax cā amoris. Nā amor secūdū Platonē ē desiderii pulchritudinis. Pario. paros una este cycladibus in qua effodiebatur candidissimū marmor. Vir. pariusue lapis circundatus auro. Primi enim qui in statuaria claruerunt usi sūt marmore cādido ex insula paro: quē lapidē lychnitē appellabāt: quia ad lucernas i cuniculis cædere. Vrit. ist enī amoris urere. Vir. est mollis flāma medulas. Et est repetitio. Grata proteruitas. grata quādā obstinatio & insolētia. Nā cariora uiris sūt quæ ipsi nō sine quadā difficultate assequuntur modo terminū nō excedat. Tūc. n. grata ē. hic Martialis. Nolo nimis facile difficilēq; nimis. Verū quid mediū ē: quodq; iter utrūq; probat.

parius

Cupido

Licentia
Libertas
Paros

Nec uolo q̄ cruciet: nō uolo q̄ satiet. Erat ergo proterua citra modū: ita ut accēderet desiderū. Nam teste Lucano: Nititur ī uetitū sēper cupimusq; negata: nō tamē deterreret. Vel dic pteruitas. i. lasciuia quā nobis in alienis potius q̄ in nostris mulieribus iocunda ē. Lubricus: aspici. metaphorice. Nā quēadmodum loca quādā sunt ita lubrica ut cōtineri nequeamus quin labamur & ruamus: ita quidā uultus ita placent: ut non possimus cōtineri quin illos aspiciamus: hosq; lubricos appellat. Tota ruens. magna ē uehemētia ueneris in me: & totas effundit uires. Nō. n. uenit in qua re ratio quedā & modestia esse possit: sed ruit. i. ī petu & n̄ cōsilio fert: & ruit tota. i. oib⁹ uiribus. Cyprū deseruit. q. d. ita ī me cōuerſa ē: ut nihil aliud curet imo loca ēt sibi gratissima: ut me petat deserat. Scytas. populi sunt septētrionales. Isti olī seipsos scolotos appellabāt: ut inq̄t Herodotus. A grācis appellātur scytā ab eorū rege: de quo hāc narrāt. Referūt. n. herculē a deuictō gerione redeūtē ī ea loca deserta deuenisse: & frigore oppressū leonina pelle sup̄ducta obdormiuisse: atq; excitatū equas quā currū suū ducerēt nō uidisse: propterea q; quā sitabūdū usq; ī hyleam accessisse. Ibi ergo uirginē offēdit: cui infernā partes sēpiterne essēt. Supernā autē ab ipso semore humana. Hāc igitur equas suas apud se esse cōfitebatur: sed redditurā negabat: nisi ille se amplecteretur. Gessit morē uirgini hercules: illiq; iā grauidā arcū sagittasq; reliq; filioq; cui nasceretur tū demū regnū traderet mādauit: si arcū cū adoleuerit tendere ualeret. At illa trigeminos peperit. Agatyrſū: Gelonū: & scythā. Solusq; scythia iussa paterna īplere potuit. Itaq; & a matre regnū accepit: & a se populos suos scythas nōiauit. Hāc Herodotus. Poeta autē negat scytharū bella: nā gens pugnacissima fuit: aut parthica dicere: posse cū tanto amore occupatus sit: ut nihil aliud cogitare ualeat. Dicere. describere. Animosū. uersus equis: qui interfugiendū ī hostē spicula cōtorquet: ut iā dictū ē. Fidentēq; fuga parthū uersisq; sagittis. Nec ēt patif uen⁹ dice⁹ ea q̄ nihil attinet ad amorē. Exprimat ergo id de se poeta qd̄ de didone scribit V. ir. quā ostēdit amore īpeditā cātera oīa reliquere: ac soli aenē uacare. Quibus rebus nos monet: ut tā crudelē pestē euite mus. Hic mihi. nō ut epicurus qui credit deos humana negligere: sed ut platonius. Ipsi. n. asserūt oīa cū rare deos: sacrificiū parat quo deū mitiget. In q̄ re nos monet ut ī difficultatibus cōstituti ad deos recurramus. Viuū cespitē. cuius herbā uireāt: & suis radicibus hāreāt: ē enī cespes terrā glebā cū suis herbis auulsa: ex cespitibus. n. sepe aras faciebāt. luuenalis: Qua festus promissa deis aialia cespes expectat. Verbenas. has dicebāt ātqui herbas sacras sūptas de sacro loco capitolii: quibus coronabāt: uel quia de locis scīs capitolii legebāt qb⁹ coronabāt faciales & pater patrāt⁹ fœdera facturi uel bella īdīcturi. hec & sagma ap pellabāt uel a faciēdo. Abusiue tñ uocāt uerbenā oēs frōdes sacrata: ut laur⁹: oliua: mirt⁹. Pueri. serui sic luuen. Ite igit pueri līguis aīsq; fauētes. Bimi. duorū ānorū: ut trimū & quadrimū dicim⁹. Maclata h. n̄ ē cōtra illud uirgilianū: haud equidem talime dignor honore. nā constat alicubi de hostia sacrificari ueneri.

Scyta

C. eff. es
Verbenas
Sagma

Ille potabis modicis sabinū. Metrū saphi ACRON
cū endecasyllabū. mecēnatē īuitat ad cā-

u Ille potabis modicis sabinum

Contharis: grāca q̄ ego ipse testa

Conditum leui: datus in theatro

Cum tibi plausus

Care mecēnas eques: ut paterni

Fluminis ripæ simul & iocosa

Redderet laudes tibi uaticani

Montis imago

Cæcubum: & prelo domitam caleno

Tubibes uuam. mea nec falernæ

Temperant uites: nec formiani

Pocula colles

cultas cōsulatus pateret. Vt paterni. paterni ideo quia de tuscia fuit mecēnas: unde oritur tyberis. ut Vir. Quæ tuscū tyberim & romana palatia seruas. nam & Porſene dicitur affinis fuisse. Redderet laudes. per echo. f. Vatican. Vaticanus mons est uicinus theatro in quo dicit per echo: auditas uoces: ut Vir. Saxa sonāt uocisq; offensa resultat imago. Cæcubū. uinum cāpaniæ regionis. Et prælo. plū dicitur unū uuæ premi cōfuerit. Mea nec. f. t. u. i. nō furor uino illoꝝ ciuitatū neq; sūt mea pocula similia. Vites. probatū uini & optimi: de quo Vir. Retica nec celsi ideo cōtēde falernis. Nec. f. formiæ ciuitas ē unde ē hoc deriuatū

POR. Ille potabis modicis sabinum. Mecēnatē ad cānam inuitat promittens se ei uinum sabinum exhibiturum: quod in amphoram grācam miserat. ut inde scilicet aliquid adduceret suauitatis. uile pro nō uetusto uidetur dixisse. Alioquin sabinum uinum si uetustū sit nō est uile. Modicis. uidetur modicū

Modicum

pro paruo positum: quod quidam negāt existimantes modicum a modo dictum & significationē habere eius quod græce uerpiōn dicitur. Chare mecenas eques. Cōstat mecēnatem in equestri dignitate sua uoluntate pmanisse: cum uitioq; facultas lati clauī pateret. Ut paterni fluminis. ripa tyberis ex he truria uenit: quem patrem mecēnati dicit: quia inde mecēnas oriundis. Vaticanum autem mōtem nō lōge esse theatro Pompeii scimus quem resonuisse simul cum ripis plausu populi dicit. Cōditum leui. dicit hoc uinum per semetipsum inueteratum condidisse leuisse ergo se gypso utiq; uult intelligi. Huic contrarium est terentianum illud. Releui dolia atq; omnes serias quod signat aperui & quasi regipsaui. Datus i theatro cum tibi plausus. Diximus & supra claros & bonæ existimationis uiros plausu populi solitos fuisse i theatro excipi: malos autem exhibilari. Tu bibes uuam. pro uino metonymia τῖνονος dicitur huic. contrarium Plauti i trinummo fecit uinū p uua dicēs. Illud uinū priusq; cōtū ē pēdet putidū. Mea nec falernæ tēperant uites nec formiani colles. p qd signat nec falernū uinū se habere qd ei i cōena exhibeat nec formianū.

AD MECOENATEM de frugalitate sui uictus. ODE. XX.

CHRI. Ostendit n̄ uereri se ad uilia pocula mecenatē tantū uirū inuitare. In quo latēter ostendit id se audacter facere fretū tēperantia & frugalitate mecenatis. Nō. n. id fecisset si hoīem exquisitoris uini audum illum nosset. Laudat præterea ipsum testimoīo populi sibi applaudētis. Vile potabis. ordo ē O me cōenas tu potabis uile sabinū qd ego conditū græca testa leti cātharis. Vile. qā nouū. nā uina uti uetustate cōmendatur: sic nonitate uilescūt. Vile aut est quod parui emitur: & quia hoc ex rei copia solet prouenire: dicimus uile ēt abundans. Vir. Vilibus aut onerat pomis: & alibi. Vilēq; phaselum. Sabinum. demonstrat se in uino preciosiori exquirendo nō esse sollicitum: cum sit contentus eo quod in suis sabinis nascat: & simul se ostendit gratū: cum & agri meminit ab illo dono accepti: & fructibus illi acquirere. Dicit aut sabinum conditum in græca testa. i. in fictili uase in quo græcum uinum aut chium aut lesbium: aut cretense ex græcia romam iportatum fuisset ut inde suauiore saporem odorēq; sumeret. Dixit autem testa: quia non nisi fictilia erant uinaria uasa apud priscos: nam hæc ligna ex pluribus frustis facta & circulis cōmposita plinii temporibus: ut ipse scribit: incipiebant quidem fieri: sed non nisi alpinis hominibus adhuc nota erāt. Condiderat ergo uinum in græca testa & nunc promebat e testa in cantharis modicis: ut esset quod mecenas biberet. Modicis. modū hūitibus. i. non excedentibus modū in capacitate. Cantharis. græcum uerbum est cantharus et poculum quod baccho tribuitur quēadmodum scyphus herculi. Quapropter & silenio quia in bacchi tutela est cantharus assignauit maro. Et grauis attrita pendeat cātharus ansa. Erat aut utrinq; ansatum: & dicebatur a cantharo qd erat gen⁹ nauigii: ut ostēdit Menāder comicus i nauclero.

Leui. pro releui. i. aperui. i. aperiendo testam deprompsi. Plausus. nā cū grati fuissent populo ludi quos ipse exhibuerat tanto sibi clamore & strepitu applausum ē: ut & propinquæ ripæ tyberis & mons uaticanus uocibus reboaret. Est aut plaudere quotiens alicui pro re bene gesta nobisq; grata: non oratione sed clamore aut gestibus aut aliquo strepitu congratulamur lætitiāq; ostendimus. Explodo autem contra cum rem que non placuit eodē clamore & gestu & strepitu dānamus. Inde explosam sniam dicimus quæ non solum rōnibus cōfutata sit: uerū quoq; alacri consēsu dānata & irrita. Chare. qui mihi acceptissimus es propter multa i me collata beneficia. Eques. non temere dixit: nam quis omnia maxima illi ab octaui ano oblata sint tamen in ordine equestri se semper continere uoluit: ut ripæ fluminis paterni. i. tyberis qui ex tuscia est ut tu. Redderet laudes. i. per reboatum iterarent plausum in quo tu laudabaris: & imago uaticanis montis. i. reboatio uocis in cōcauis uaticani cōcepta quæ quidem ueluti imago quædā est uocis per plausū e theatro emissæ etiā redderet tibi laudes. Vaticanus mons ē nō procul a tyberi supra molē adriani conterminus ianiculo i quo diui petri basilica est. Sumpsit autem nomen a deo qui ibi uaticinia dabat: ut pleriq; uolunt. Varro autem scribit in eo mōte uaticanum deum fuisse: qui infantibus primam uocem daret: q̄ est ua. unde uagire dicuntur. locosa. quia nobiscū iocari uidetur uox illa q̄ reperiens iteratur: quæ

Cantharus

Plaudere

Explodo

Vaticanus

Vagin

Echo

Cæcubum

Calenum

Formia

Eccho græci tali fabula dicunt. Fuit eccho una ex nymphis atq; dum iuppiter cum aliis nymphis concuberet in montibus aut in siluis interim hæc longo prudentiq; sermone iunonem detinebat: ne uiri furta deprehenderet. Animaduertit tandem iuno eiq; loquendi facultatem ita eripuit ut ex se nihil posset referre. Ex iis autem quæ alii proferret: ultima duntaxat pronunciare liceret. Amiauit hæc narcisum puerum: a quo cum repulsam eēt passus: ingenti mœrore paulatim macie contabuit: ac deum ossa carnibus priuata in saxum sunt conuersa uoce tamen supersite: & quæ ex saxorum concauitate proueniens quæ prius pro fari porerat nunc quoq; possit. Sed de uoce in superioribus diximus. Tu bibes optima uina apud te: Apd me autem pro tua humanitate uiliora non aspernaberis. Cæcubum. sic enim a loco dicitur. Sunt enim cæcubi populi i campania iuxta setinos. Alii uolunt cæcubum dictum quia sua uehementia obcæcat mētē. i. ebrios reddit. Prælo. instrumentum quo uuæ præmuntur. Vir. Cola: prælorum fumosis eripe te dīs. Caleno. a calibus urbe nominato: sunt enim caleni iuxta falernos & massicos. Sed & in falerno optima erāt uina. Est. n. hic oīs tractus in quo sunt populi quos noīaui omnino foelicissimus. nam & collina uinum optimum: & campestria frugibus fertilissima. Quapropter summum certamen libero patri cum cere in his locis esse teste Plinio dixit antiquitas. Formiani colles. & in his nō parua auctoritas uino fuit. Sunt autem formiæ non procul fundis: creditumq; est ipsas olim fuisse læstrigonum sedes qui carnibus

humanis uelcebantur. Vñ. pro uino dixit. Temperat uel quia aqua miscet uel quia coquendo & alia quedam faciendo reducant uina ad suam perfectionem. Temperare. n. est recte administrare: ita ut neq̃ defit quicquam neq̃ excessus fiat.

Apollinis dianæq̃ laudes Ode. xxi.

d Ianam teneræ dicite uirgines.

In tonsum pueri dicite cynthium.

Latonamq̃ supremo

Dilectam penitus ioui

Vos lætam fluiuis & nemorum comam:

Quacunq̃ aut gelido prominet algido;

Nigris aut erymanthi

Siluis: aut uiridis gragi.

Vos tempe totidem tollite laudibus:

Natalemq̃ matres delon

Insignem pharetra

Fraterna; humerum lyra.

Hic bellum lachrymosum: —

Hic miseram famem; —

Pestemq̃ a populo: & principe cæsare

In persas atq̃ britānos

Vestra motus aget prece.

d Ianam teneræ dicite uirgines. Ad chorum uirginū & puerorū. Metrum duobus uer

sibus asclepiadæum: tertius feregratius, quartus glyconicus. Augustus ludos seculares instituit qui bus hymni Apollini dianæq̃ dicebātur a nobilibus: pueri apollini: dianæ uirgines. hac ode hoc ipsum docet: & horatur ut cantent. Dicite. cāta te. ut cui non dictus hylas puer & latonia delos.

In tonsum. crinitum. Cynthium. apollinem a cyntho mōte deli in quo natus est: Vir. Cū canere reges & plia cynthi? aurē uellit: et admonuit.

Latonāq̃ supremo. maximo: ut Terētius: prob supreme iuppiter: & rex ipse iouis de gente summa. Pēitus. aut ualde aut familiariter. ut pēt? gēus oē posū foemineū. Vos lætā. ordo ē: uos dicite lætā comā nēq̃ & quecūq̃ pmet fluiuis: aut algido gelido aut nigris siluis erymāthi mōtis arcadiæ: aut nigris siluis uiridis gragi & uos matres tollite tēpe apollis totidē laudibus & delō natalē apollinis & humerum insignē fraterna lyra. Tēpe. mōs & amœna thessaliæ. Fraterna; humerū lyra. q̃a a Mercurio lyra inuenta est & Apollini data ab eo: quia apollinis frater Mercurius putatur. Hic bellum. ordo hic motus uestra prece a populo & principe cæsare aget lachrymosū bellum: & pestem cum misera fame i persas atq̃ britānos. Lachrymosum. luctuosum: ut Vir. Siue gethis i ferre manum lachrymabile bellū. Aget. aut auertet aut abiget.

POR. Dianā teneræ dicite uirgines. Dicite p cātate positū ē. ut cui nō dictus hylas puer et latonia delos.

Latonāq̃ supremo. dilectam penitus ioui. Supremo pro sumo: ut supreme iuppiter a Terentio dicitur. penitus autem dilectam pro ualde dilectam: ut penitus modo non genus omne perosum foemineum. fundit? & pēt? dilectā itellige. Nigris aut erymāthi siluis. erymāth? mōs i arcadia. nigris at siluis umbrosis itel ligamus. Gragi. gragus mōs licia i quo chiera fuisse dicitur. Vos tempe. Tempe locus in thessalia opacitate & pœnæo flumine amœn? qui i honorē apollinis merito laudatur q̃ ibi laurus plurima sit. Fraterna; hūerum lyra. Et hic & superiore accipe insignem cithara p figurā hęc elocutio itelligenda. ut sit apollinē insignem humerum habētem. Vt læta comam dicitur a Vir. & multa similia: Fraterna lyra. quia mercurius lyram inuenit qui frater apollinis. A populo & principe cæsare. Nunquid principe ad populū referimus ut sit a populo principe quia populus ro. princeps erat & rector oīum populorum & recte dicitur.

CHRI. Augustus ludos seculares instituit: i quibus nobiles pueri apollinis nobiles uirgines dianæ hymnos canebāt. sed in hos ludos extat huius poetæ carmen seculare. Itaq̃ credo hunc hymnū esse non in eos ludos. qui centesimo quoq̃ āno instituti erant quibus semel duntaxat interfuit poeta. Sed in eos qui longe ante augustum ex libris sibyllinis instituti sunt. ut quot annis fierent auctore. L. Cornelio ruffo decemuiro: qui propterea sibylla est nominatus ac deinde corruptiōe noīs primus est cœptus uocari sylla. Erant. n. in carminibus martii uatis: quorū duo uolumina erāt in senatum relata: hęc uerba: Hostem romani ex agro expellere uoltis. Vomicaq̃ quæ gentiū uenit longe. Apollini censeo uouendo ludos. Qui quot ānis coiter apollini fiant. His ludis faciendis præsitis ptor qui ius populo plebiq̃ dabit summum. Decēuiri græco ritu hostiis sacra faciant. Hoc si recte facietis gaudebitis semper: fietq̃ resp. melior. Nam is diuus extinguet per duellos uestros qui uestros cāpos pascunt placide. Hec eadē cum decēuiri in libris sibyllinis reperissent de creti sunt ludi apollinares: & in eam rem. xii. millia æris: & duæ hostiæ maiores ptori data: decēq̃ uiri græco ritu iussi sunt apollini facere boue aurato: & capris duabus albis auratis: Latonæ boue foemina aurata: ludos in circo populus coronatus spectari iussus ē: primi duo uersus asclepiadæi: tertius glyconicus: quartus pheregratius. Dianam. cur priorē noīat dianā cum dignitate prior sit phœbus: an quia prior ipsa nata est & statim ut est orta matri phœbū p̃turiētī obstetricis officiū exhibuit. Teneræ. iuueculæ et i teneriore ætate constitutæ. Dicitur aut in cælo luna: i terris diana: et apud iſeros becate. Cynthiū. apollinē a cyntho

ACRON

ludi seculares

Dicitur

Cintus

Gragus

Ludi
Apollina-
res

Appollo in fof

Latona

Asterie

Algidus

Enmāthys

Delos

Eglarosthenes

Cimhus

Orripia

Papir

Gravida

delimonte in quo natus est. Intonſū. apollo intōſus. i. capillis prolixis pingitur: qui eius radii ſēper in lon-
giſſima uſq; extenduntur. Pingitur iuuenis quia nūq; ſeneſcit ſol. Latonāq; hęc filia Coei fuit & ioui dia-
nam & apollinem pepit. Ouidius. Quæ audetis genitā titanida coeo latonam præferre mihi. Dicunt autē
fabulæ iunonem iratam latōæ propter pellicatum imiſſiſſe pytonē ſerpentem qui illā opprimeret. Diffugi-
ebat autē latona & cum nuſquam conſiſtere daretur tandē ad orthygiā inſulam ueniſſe: quæ deinde delos
eſt nominata. Erat. n. hęc olim ſua ſoror aſterie nomine: quæ iouis nuptias fugiens diis miſerantibus ior-
tigem. i. corurnicē conuerſa eſt: ac deinde in lapidem & in mare cecidit: ac demum e fundo emergens in
ſula mobilis effecta eſt. Quapropter ſorori phytonem fugienti ad litus uſq; obuiam uenit. illaq; recepta i
mare anteq; phyton ingrederetur longe reſeſſit. Hic ergo tandem quieſcens latona geminos ſolē. ſ. et lu-
nā peperit. Sunt qui fabulā ad hitoriam referant: Dicantq; poſt deucalionis diluuiū aerem ita denſis nu-
bibus ad plures meſes obſeſſum fuiſſe: ut neq; ſolaribus neq; lunaribus radiis peruius eſſet. Sed tandem
paulo ante lucem in ortygia lunares radios: & poſt ortum ſolis ſolares etiam apparuiſſe. Quapropter cum
tale initium inde ueniret conſeſſum eſt fabulæ ut diana & apollo i illa inſula nati ſint. Dicūtq; ſtatim apol-
linem quamprimum ortus eſt phytonē ſagittis interfeciſſe. Nam phytonē intelligūt nubes quas dixi: quæ
a radiis ſolaribus cum inualeſcere cœpit coſumptæ ſunt. Vos. ordo eſt. Virgines dianā: pueri apollinē lau-
dent. Sed uos matres. i. maturæ ætatis mulieres tollite totidem laudibus. i. tantūdē laudate comam nemo-
rum. i. frondes nemorū: lætam fluuiis quæ uiridior fertiliorq; ſurgit iuxta flumina: propter uicinū humo-
rem. Algidus diſtat ab urbe roma. xv. M. paſſuum. Erymanthus. i. archadia mons ē: in quo aprū hercules
domuit uiuūq; ad euryſteum detulit. Vir. Aut erymanthi placarit memora & lernam tremefecerit arcu.
Tempe. loca amœniſſima i theſſalia iuxta peneum fluuiū. Hūerum. ſcilicet apollinis. Fraterna lyra. quā
iſe a mercurio ſre dono accepit. Natalē. i. q̄ nat⁹ ē. Delō. hęc ē una ex cycladibus nobilitata tēplo apol-
linis celebrato olim ab oībus totius pene orbis gentibus. Ariſtoteles ait delon appellatam: quod cū demerſa
eſſet ſubito apparuit. Nam Δηλὸν oſtendo ſignificat. Fuit preterea appellata eglarosthenes: cythia: aſte-
ria: ortygia: pyrpile. Herodotus autē ſcribit hanc inſulā primo motam eſſe cū datis xerſis præſectus ex ea diſ-
ceſſit nulla calamitate ab eo effecta: neq; deinde ad ſua uſq; tpa terrā motum ſenſiſſe. Eum autē quō tunc
concuſſa eſt futuras græciæ calamitates prænunciāſſe: eſt dicta pyrpile quaſi pyla. i. porta ignis: quia ibi re-
pertus ſit. In perſas. p parthis poſuit quos per uētidīū oſtāuianus ſuperauit. Superauit etiā & britannos.

i. Nteger uitæ ſclerisq; pur⁹. metrū ſapbiū
endecaſyllabum tribus uerſibus. quartus
adonius. ad Ariſtium fuſcum ſcribit amicū ſuū
indicans innocentiam ſemp & ubiq; tutam eſſe.
Etiam inter res ſæuas ac periculoſas: cuius rei te-
ſtimonium documentūq; ipſe cepit cum alias: tū
præcipue cum in ſabinis in agello ſuo ſpaciante
ſe ingens lupus fugerit. dubitandū tamen ē utrū
ioculariter an uere dicatur: quia lupi ſinguli ſin-
gulos hoīes inuadere conſueuerūt. Integer. ino-
cens. Non eget. m. i. quibus utuntur mauri. ē. n.
primitiuū p deriuatiuo. Gravida. plena: ferti-
lis: ut bis grauidæ pecudes bis pomis utilis arboſ
Aeſtuofas. aut pcelloſas aut nimio ſole ſeruētes:
unde Vir. & in hospita ſyrtis. Caucaſum. cauca-
ſus mons ſcythiæ præter habitatiōes hominū de
quo Vir. Fabuloſus hydaſpes. aut longinquus: aut de quo multa ſinguntur miranda. Lābit. metaphora
a lingua eo q; leniter fluat. & ripas ſuas tanq; lingua lābat. Hydaſpes. fluui⁹ mediæ ſiue indiæ Vir. ut medus
hydaſpes. Nāq; me. ordo ē Nāq; me. inermes fugit lupus in ſabina ſilua dum canto meam lalagē: & ua-
gor ultra terminum expeditus curis.

POR. Integer uitæ ſclerisq; purus. ad Ariſtiū fuſcū hęc ſcribuntur quibus indicat innocentia ſemper
& ubiq; tutā eē cuius rei teſtimoniū ipſe accepit. Tunc cū in ſabinis in agello ſuo ſpaciante ſe lupus imēſæ
magnitudinis fugerit: & hęc dubitō utrū ioculariter dicātur: An uero quoniam lupi dicuntur ſolere ſingu-
los hoīes inuadere. Integer uitæ. ut Vir. O præſtans aī iuuenis. Fuſce pharetra. gravida pharetra p graui-
ac p hoc plena metaphora. Lābit hydaſpes. Hydaſpes amnis indiæ fabuloſus autem dictus quia india
plurima genera miraculorum & digna fabulis ferat. Lābit autem tranſlatiue dictū eſt a lingua: per qđ
ſignat hydaſpem fluuium lenem leuiter ſuas ripas tangere.

CHRI. Oñditi qui inocētes ſūt eos iter oīa pericula tutos uerſari. Ex quo ſequit hoīes ipſi diuinitati curæ
eē: & iuſte ita ut & malis ſupplicia ſint: & bonis p̄mia: Hoc at pbat huiuscemodi argumēto. nā cū uagareſ
incautius per ſabinā ſilua nec quicquā tale ſuſpicaretur lupus in quem inermis iciderat ſtatim fugit. Inte-
ger uitæ. i. ille cui uita integra ē. i. nullis uitiis maculata: et ē modus græcus. Sic Virg. Iſq; inops animi et ſu-
rore accenſus amaro. Vita humana tūc pfecta et nulla in parte iminuta eſt cū caret uitio: qđ nō ex humana

Ad fuſcū innocentia tutā eſſe. ode. xxii.

i. Nteger uitæ: ſclerisq; purus

Nō eget mauris iaculis: nec arcu:

Nec uenenatis grauida ſagittis

Fuſce pharetra.

Siue per ſyrtes iter æſtuofas

Siue facturus per inhospitalem

Caucaſum: uel quæ loca fabuloſus

Lābit hydaſpes

Integer uitæ

uita sed ex ferina puenit: quia pro sola rationem homines sumus. Integer est igitur homo cuius rationem nullum uitium imminuit. Vita autem ex his nominibus est quorum haud facile pluraliter inuenias. Scelerisque purus. seipsum declarat quasi dicat eum esse integram uitam qui sit sine aliquo scelere. Mauris. pro mauritius. Maurus. n. gentile est ut gallus. Mauritanus autem possessiuum ut gallicus. Ergo dicimus uirum maurum: & bellum mauritanum. Venenatis. ueneno ibutis ut mors certior sequatur. unde est illud. Ferrumque armare ueneno. Fusce. nam ad hunc scribitur. est itidem fuscus nomen appellatiuum: & est color ad nigrum tendens: sed non oino niger. Quid. Turgida si pinguis si fusca est nigra uocetur. Pharetra. theca est in qua sagittas ferunt: qui arcu utuntur: & est graecum nomen. Syrtes. duo sunt sinus in aethiopia dispari magnitudine: sed pari periculo. Dicte sunt τράπα τοσυπαῶν i. traho: uento. n. trahuntur harenae: pro quod idem locus modo uadosus est accedente cumulo harenarum: modo profundior ipso in alium impulsus. Recte ergo Vir. in breuia & syrtes urget miserabile uisu: illiditque uadis: atque aggere cingit harenam. Est igitur minor syrtis & maior. Minor lotum cibum suauissimum producit. Indeque lotophagi appellantur. Estque ambitus eius. M. de. stadiorum. Aestuofas. uel nimio sole arduas. uel fluctibus aestuantes. Caucasus. mos iste quauis scythiae ascribatur tamen longitudine sua multas pertingit nationes. asperitate in multis locis ceteros superat: & feris immanibus est refectus. Est autem inter oleos & albanos usque ad mare caspium. Qua re motus Maro ut enee duritiam notaret dixit. Sed duris genuit te cautibus horrens caucasicus hyrcanumque admorum ubera tygres. Ponit ergo & syrtes propter pericula naufragii: & caucasicum: & solitudines propter pericula ferarum. Inhospitale. inhabitabile. Sic alibi. Et inhospita syrtis. Proprie hospites dicuntur amici diuersarum patriarum qui se mutuo recipiunt cum alter in alterius patria peregrinus est: talisque amicitia hospitalitas appellatur: & eorum domus quae gratis liberaliterque uenienti hospiti patet hospitia dicuntur. Quapropter & aedes quae publice parantur ad egenos recipiendos hospitalia & hospitia appellantur. Nam illa quae uiatoribus peregrinisque mercede patet cauponae diuersoriaque dicuntur. Nec nos fugiat tam qui recipit quam qui recipitur hospitium uocari. Erantque antiquorum domus ita aedificatae: ut separata haberent hospitilia habitacula. Nam primis diebus una cum hospite conuiuiebat hospes. Inde seorsum habitas cibaria singulis diebus quibus ex dignitate aleretur a patrefamilias recipiebat. Hic appellamus locum inhospitalem quo sine periculo non uenimus aut moramur. Fabulosus. quod d. celeberrimus: & de quo omnes fantur. Nam ut iam ostensum est fabula res passim diuulgata est si uera sit dicitur. Vel fabulosus de quo propter longiquitatem multa finguntur.

Hydaspes. insignis magnitudinis fluminis in quo aureae & harenae & gemae deprehenduntur. Fluit per parthos in indiā: & amplo profundoque alueo crebras facit insulas. Postremo quattuor susceptis fluminibus in dno flumini admiscetur. dictus ab hydaspio medorum rege. Lambit. placide tangit: proprie lambere: & lingere est cum aliquid lingua suauiter tangimus: quod graeci λικω dicunt. Naue. quod quae integra uita sunt tuti sint probat exemplo sui. Lupus. is est qui graece λυκος dicitur παράτησ λυκνός. i. a luce. Huius. n. oculi terti sunt & perispiciunt: ut in tenebris quicquid uel minimae lucis est ita colligant ut fulgeant. Animal est marti consecratum quia & ui & insidiis pugnet & crudelis sine aliquo generositate sit. Eius est natura ut si hominem prius uiderit quam ab eo uideatur: illum mutescere aut saltem rauescere cogat. unde est proverbium graecorum quod & Terentius usus paut λυκος εγώ μωω. i. lupus est in fabula: quoniam alicuius interuentu quoniam ea quae loquimur illum audire nolumus sermonem finimus: quia ita ab illo uisi obmutescimus quemadmodum obmutescunt uel rauescunt uisi a lupo. Propter quod Vir. Vox quoque moerim iam fugit ipsa Moerim lupi uidere priores. Aethiopia aegyptusque paruos & inertes gignit lupos. Euanthes ait archades scribere ex gente cuiusdam ante sortem familiae lectum hominem ad stagnum eius regionis duci: ac si ueste in quercu suspensa stagnum tranarit in siluas abiire fierique lupum. quod si carnibus humanis abstineat: rursusque post nonum annum tranet stagnum in hominem reuerti addito nouem annorum senio. Augustinus hoc fieri negat: sed daemonum illusionibus ita id & sibi & aspicientibus uideri. cauda huius aialis creditur uulgo uirus amatorum in exiguo uillo inesse: sed cum capitur abici: nec pollere nisi uiuo arripiatur. Lupi rostrum inueteratum ueneficiis resistere aiunt. ob id portis praefigunt. Vestigia eius calcata equum torpescere faciunt. Lardum iis qui argentum uiuum biberint remedio est. In excrementis eius ossa inueniuntur quae alligata dentium dolorem sedant.

Namque me silua lupus in sabina
Dum meam canto lalagen: & ultra
Terminum curis uagor expeditus
Fugit inermem

Quale portentum neque militaris
Daunias latis ait aesculetis
Nec iubae tellus generat leonum

Arida nutrix

Pone me pigris ubi nulla campis
Arbor aestiua recreatur umbra:

ACRON. Dum. m. c. id est dum amicae laudibus illicior uoluptate catandi. Mea autem quam diligo ut Vir. Restitit eurydicem suam iam luce sub ipsa immemor Heu uideturque ai respexit. Et ultra. t. cu. u aut ultra agri fines: aut ultra curarum terminum progressus tanta animi securitate: ut nihil timerem.

Portetum. p. lupo posuit. Militaris. quia uiros fortes & aptos militiae huius. Vir. haec genus acre uirum marcos pubesque sabellam: affuturum: malo ligurem uolcosque uentos extulit: haec derios marios magnosque camillos. Daunia. appulia dicta a dauno rege socero diomedis: aut a regione in qua regnauit: unde est & dauni miserere senecte Aesculetis. sicut pinetis a pio: sic aesculetis dixit ab aesculo. Nec iubae tellus. ut supra a rege signi

Mauris
Mauritius

Pharetra
Syrtes

Caucasus

Hospes

Hospitalia
Hospitia
Caupona
Diuersoria

Hydaspes

Lambat
Lingit

Lupus

Daunus

Iuba
 ficat proninciam. Iuba. n. rex maurorū fuit: quæ regio & sicca est & leonibus abūdās. Vir. In eius execrationē laudās italiā. At rabidæ tygres & sæua leonū semina. Arida nntrix. siticulosa. Vir. Hinc deserta siti regio est. Põe me pigris. frigidis locis scythias. Vir. Semp. h. f. f. c. Recreat Profatur. Quod lat⁹. ac si diceret quā partem

Malusq; Iuppiter. iouē aerē posuit: ut Vir. Iuppiter & I. d. p. i. ac si diceret loca sine sole. Virg. Plaga solis iniqua & item. Tū sol pallētes haud unquā discutit umbras. Vrget. cōprimit ut cerulea glacie cōcretæ atq; imbris attris. Pone sub. c. aut in frigidis partibus scythiæ uel in ardentibus partibus aphyricæ si poneres. Lalagē. se amicā suā dicit securū omnium periculorum bono inocētia posse cātare. Nimium put semper sole rubens: & torrida semper ab igni. Domibus. n. cyrenaicā dicit inhabitabilē. Dulce. r. ut. Vir. Fuit aut tibi quicquam dulce meum.

Aesculetū
 POR. Canto. cōpono: s. librū lucilii. Sextus decimus collyra inscribitur eo q; de collyra amica scriptus sit ēt: Nos sic plerūq; loquimur. Et ultra terminū curis uagor. i. ultra terminum fūdi mei pcedo: lucorū uo luptate oblectatus. Curis aut expeditis. p ipse curis expeditus. i. securus. Neq; militaris daunia. Daunia apulia dicta a dauno rege socero diomedis. quā militarem dixit: quia militiæ aptos uiros habet. Latis ait æsculetis. Aesculetis ab æsculo arbore: ita dicuntur ut pinera a pio. Nec iubæ tellus. Mauritania itelligēda. a iuba rege. Pone me pigris. Cur pigros cāpos dixerit ipse ostēdit subiiciēdo ubi nulla arbor æstiuā aura recreatur. Quod latus mūdi. Latus p qualibet mūdi parte posuit. Malusq; Iuppiter. urget Iouē pro tēpe skate ponere poeticū est. Sic & Vir. mō Iuppiter adfit. Tertia lux classē crātis siset in oris. ergo malus iu p piter pro eo qd ē iniqua tēpestas: Pone sub curru nimium propinqui solis. in africa. s. cui sol propior est quam cæteris terris. Domibus negata. quia ultimæ partes africæ inhabitabiles sunt propter nimios calores. Dulce ridentem. pro dulciter ridentem. Nomen pro aduerbio ponitur.

Terminus
Terminalia
portētū
 CHRI. Silua fabina. ut non mix sit si lupus i aperto hoīem fugiat sed q; fugiat i dēsa filua ubi aīos hēt maiores. Maius at uig qd maximus lupus fugerit. Afferet ēt rationē quare i cauti⁹ & ultra cōueniēs spatiū abulasset. Erat. n. & uacu⁹ curis & adeo occupat⁹ i lalage canēda: ut nō ai aduerteret se terminū excedere: uel itineris: uel curarum. Terminus est lapis siue quippiā simile positus inter agros: dictus a terendo: quoniam utrinq; ab iis q agrū suū colerēt fodiēdo tererēt. Itē terminorum deus termin⁹ dicebat. Iste cum dii cæteri q in capitolio fuerāt ioui cessissēt: solus cedere noluit. Quo putarūt romani iperū eorū sine termino fore. Colebat ergo in capitolio una cū ioue: ei q; sacra iſtituta sūt a numa pōpilio: & terminalia appellata. Erat aut cautū q; si q; bobus terminū euellisset. ipse bouesq; terminio sacri esset: ut Ouidius in libro fastorum ostēdit. Fugit magnū inocentia signū: nā nō solū nō nocuit: sed ultro fugit: & quod plus est fugit inermē. *Portētū*. id est quod supra naturā cū sit aliquid futurū portēdit. Sed nunc appellat portētū feram quæ supra naturalem modū creureit. Nō ergo tāta proceritate sūt i apulia portentosi lupi aut in africa leones: quātus erat ille lup⁹. Daunias. apulia a dauno illic rege & diomedis socero. Dicta ē aut in patronymico foeminio a daunia: ut sit daunias dauniados: ut troas troados. Sunt aut in æsculetis apuliæ urſi & apri i gētis magnitudinis. Est aut ab æsculo arbore æsculerū: ut a pinu pinetū. Iube tellus. mauritania i qua iu bas regnauit. In ea leones abūdāt. Nā i europa nusquā sūt præter illud terræ spatiū: qd iter achelou nestū q; amnes interiacet. Magna generositas i hac feras: prostrat parcitis: faciati innoxii sūt. In periculis diu terrore tantū se tuetur: testari q; uidetur se cogi: tandē coactus periculo ueluti amētia fertur. Quādo canibus uenatoribusq; urgetur cōtēptim resistatq; cedit: donec cerni pōt: Vbi aut iā arboribus tegitur: cēerrimā fugā capit. cū insequit saltu insilit: interfugiendū nō saltat: Vulneratus reliquos negligit: ac i solū percussorem fertur. Eū aut qui tela miserit: sed nō uulnerauerit correctum rotat ac sternit: nec uulnerat. Pueros non lædunt nisi in magna fame. In foeminas dūtaxat rugiūt. Rotarū orbes circūacti. & inanes currus: & galli galinacei cātus timēt: sed maxime ignes. Insidias neque parat neq; suspiciāt. Neq; limis itūet oculis nec sic aspici uolunt. q. Sceuola in curruli adilitate primus edidit leones. Centū autem iubatorū primus. L. Sylla dictator i prætura. Post eū in circo Pōpeius magnus. dc. ac i his iubatorū. sec. xy. Cæsar dictator quadrigētos. M. Antonius post pugnā pharsalicā primus eos ad currū iunxit. nō sine ostēto generosos iugū subire Preserti cū simul cū cytheride mima uetus sit. Arida nntrix. Sūma. n. penuria aquæ: laborat libya. unde ad atros amnes cōuenit oīum generū feræ: & uaria admixtione mō strosos partus edunt. Pigris. In partibus septētrionalibus ubi gelu omnia cōcreta sūt. ubi aquæ glacie pigrescūt. uel dixit pigris. i. frigidis ab effectu Aurea æstiuā. nō. n. illic sūt auræ suauēs a quibus i caloribus recreati ualeam. Sed uehementes isurgūt boreas & aquilo. Nebule. q; partes hyberboreæ ppetuis nebularū tenebris damnate sūt. Malus iuppiter. malignus aer. i. frigidus. frigus. n. uitæ sūm opere aduersat. Vrget. cōprimit: nā frigore omnia contrahūt. ut calore relexāt. Nimiū propinqui. nō q; propinquior terræ sit sol i una q; in alia parte orbis sed quia illic directis radiis maiores affert calores q; ubi ferit obliquis. Athlantici populi sunt sub ipso oriente collocati: qui propter nimios estus solem orientem singulis diebus maximis execrationibus in se-

Quod latus mundi nebulæ: malusq;
 Iuppiter urget.
 Pone sub curru nimium propinqui
 Solis in terrā domibus negata.
 Dulce ridentem lalagen amabo:
 Dulce loquentem

Leo

Lybia

Arhalantiq

stantur ultra hos loca propter calores inhabitabilia sunt. Sententia est quod nullis contrariis poterit prohiberi quin amet lalegem: Est autem simile illi uirgiliano: Non illum nostri possunt mutare labores. Non si frigoribus mediis hebrumque bibamus sythoniaque niues hyemis subeamus aquosae. Nec si cum moriens alta liberaret inulmo aethiopum uersemus oues sub sydere cancri.

Ad cleon fugientem se: Ode. xxiii.

u Itat inuleo me similis cloe

Quereti pauidam motibus auis

Matrem non sine uano

Aurearum: & siluam metu:

se ad hoc uelle consequi eam: ut amplectatur. Sensus autem hic est. cloe me uitat et timet: ut inulus: qui ceruam matri aberrauit et ad omnes motus aurarum: uel nemoris tremat. ordo est cloe uitat me similis inulo quereti pauidam matrem in auis montibus non sine magno metu aurarum et siluam. Auis. propter uiam usum: qua feram ambulare consueuerunt. uir. Auia tum resonat. a. uir. c.

POR. Vitat inuleo me similis cloe. hec ode in puellam refugientem tactum uiri scripta est. Sensus est autem cloe me uitat atque timet: ut inuleus qui matri aberrauit.

CHRI. Tenui argumento nec grauiori stillo scripta est amatoria ode. Sed si ars inspicitur non parua est et ut Quintilianus scribit et in parvis rebus est etiam laus: uirgilis quoque de apibus scripturus tam minuto isesto Intenui inquit labor. At tenuis non gloria siquem Numina leua sinunt auditque uocato apollo. Inuleo. per diem resim pro inulo dixit est enim inulus paruus filius cerni. Coagulum autem inuli uentris matris caesi ad morsus uene natos multum conferre scripsit plinius. Dixerunt propterea antiqui inulum qui esset ortus ex equo et asina. Qui autem ex equo et asino mulum. Optime autem comparat puellulam adhuc amoris experte ceruino filio aetate naturaque pauido et querenti matrem quam perdidit. nam puellaris illa aetas sine matre nusquam se tutam putat. Auis. per ea motis loca in quibus uia nulla sit. Auia. n. sine uia. Auia. a. in quibus aues sit. Pauidam: uel natura pauidam: uel pauidam absentia filii. Vano metu. quia timet quae non sunt timenda. Siluam per diem resim metri causa proferatur: ut sit tres sillabae si. lu. a. et non sil. uae.

Nam seu mobilis ueris inhorruit

Aduentus foliis: cum uirides rubrum

Dimouere lacerte:

Et corde & genibus tremat.

Et qui non ego te tygris ut aspera

Getulusue leo frangere persequor.

Tandem desine matrem

Tempestiua sequi uiro:

POR. Nam seu. m. in. u. a. f. ἡπὶ δ' ἀλγῶν pro ueris aduentu folia mora inhorruerunt id est commota sunt ac tremuerunt. Seu uirides. r. d. l. rubra species sunt mori agrestis. sic denique & a rusticis hodie in italia appellatur

At qui non. e. t. e. t. ut al. sensus est non ita cloe tu timere hoc debes ut inuleus: quia ille periculum uite a tygride uel a leone timet. ego autem te non ea mente prosequor: ut assumam sed amplectar. Quare non ut ille ita tu marem adhuc debes sequi cum tu sis id aetatis ut uix ferre possis.

CHRI. Nam seu. euagatur poeta ut locum exornet. Ordo est: nam siue aduentus ueris inhorruit mobilibus foliis: sed phylallegen lege folia mobilia inhorruerunt aduentu ueris. Proprie autem horrere est cum pili setae in animante eriguntur: uerum quoniam illud ex frigore fit dicimus horrere frigesce. Iuena. Et horrenti tunicam non redere seruo. Et quia frigus in corpore prepe a timore dicunt borre timere. Demum dicimus horrere exasperare: quoniam corpora quae horrent aspera redduntur. Virides lacerte. sic. uir. Nunc est uirides occultat spineta lacertas. Nimia ergo timiditas quae incutiatur est a lacerta tantillo animali apud nos: nam in arabia: ut refert Plinius cubitales sunt lacertae. Fugis me tanquam si hostis essem et formidandus hostis: ut tygris est et leo. at ego non persequor te sed sequor. nam sequimur amici: persequimur comitandi causa. Assequimur et consequimur cum coequamur bis quae hactenus praecedebat: sed est assequi consequi quae dicimus quam obtinem. Tygris animal est ferocitate efficacissima cui celeritate mirabili nomen ut putant a uelocitate iditum est: cum lingua illa tygri sagittam apellent. Indeque et fluuio rapidissimo. et huic ferarum tygris nomen est. Venatores sic catulos tygri di

Itat inuleo me similis cloe. metrum duo
u bus uersibus asclepiadaeum et primum uersum
per resolutionem scanditur ita. uitat. inuleo
me. similis cloe. Tertius pheregrati. quartus gly-
conic. et ipse per solutionem scandit. ita. aura. ret
siluam. metu. ad cleon iam maturam uiro scribit com-
tatum suum fugientem: cui uelut suadet uiros. eam conta-
ctum non debere uitare: et comparat eam inulo imbelli
et natura timido: quod sicut ille leonem uel tygridem. sic
ista fugiat uiros ferarum astuens insequi: ut occidat

ACRON

Inulus

ACRON. Nam seu mobilibus. hypallage est
pro mobilia folia inhorruerunt aduentu ueris.
Inhorruit. commutata est: ut inhorruit armos. item
Et inhorruit unda tenebris. Seu. u. r. d. l. colore
lacertarum expressit epitheton quod talibus locis laeta esse
consueuerunt. Vir. Nunc uirides est. o. s. l. l. Et corde et
genibus et corpore synedochicos: genibus. n. capti
tremere consueuerunt. At qui non ego te. ordo est atque
non persequor ego te frangere ut aspera tygris uel ge-
tulus leo. Tygris. uelocissimum animal: tandem ad
proprium desiderium retulit: ut uir. Venisti tandem tuamque
expectata. prouicit iter durum pietas. Tempestiua. iam
matura uiro et uiri patiens et coniunctioni apta.

Horrere

tygris
sequor
persequor
Assequor
Consequor

subripiunt. Ascendunt. n. uelocissimos equos uel camelos: & ad lustrā profecti omnes. absentibus parentibus rapiunt: fugiuntq; celerrime. At tygris. odorinseca fera uestigia sectatur: & fugientes consequitur: at ille antequam inuadat unū e catulis abiciunt: ut dū tēpus in legendo filio parens conterit: spatiū sit fugiendi & mox itidē aliū donec naues conscendāt: & interiecto mari ferā: a se arceant: Tanta autē est in hac bestia crudelitas ut sua sponte semper hominem petat. Cum reliquæ: nisi fames: aut ira: aut libido stimulet: semper fugiāt. Aspera. dixit in fœminino genere: quia matres acius p salute filiorū quam patres insurgunt uel quia ille sexus uehēmētior ad irā sit. Getulus. aphricanus: getulia enim pars aphricæ ē. Tempestiua: matura uiro id est cuius ætas uiripotens est. Vir. lā matura uiro: iam plenis nubilis annis. proprie tempestiua res dicitur quæ debito est suo tempore sic. Vir. Et tempestiuam siluis euertere pinum.

Vis desiderio sit pudor: aut modus. metæ

ACRON

q tribus uersibus asclepiadæū. quartus glyconicus. Cōsolatur hac ode uirgilium impatienter quintili amici sui mortē lugetē. Sēsus at est uel ordo: da mihi præcepta carminis o musa: quibus ostēdam quis modus desiderio eē debeat charissimi sodalis aut amici. Quidam autē fratrē uirgili hūc uolūt eē tā chari capitis. Cui liquidā. purā: dulcē: siue canorā. uir. Tum liquidas corui pressio ter guttur uoces. aut quater ingemī nāt. Pī. iuppiter: iouis. n. & Mnemosynes: musæ filia eē dicūtur. ordo at ē Melpomene: cui pater dedit liquidā uocem cū cythera præcipe lugubris cātus quis pudor aut mod⁹ sit tā chari capitis. Ergo. q. ordo ē. perpetu⁹ sopor urget quī tiliū: cui pudor & incorrupta fides: iusticiæ soror nudaq; ueritas erat. qñ ergo ullū inueniet patem.

Sopor urget. mors ut ferreus urget somnus. & tum consanguineus læti sopor. Incorrupta. f. si des incorrupta bene est appellata iusticiæ soror.

Nudaq; u. infucata & pura: quæ nil occulti habet: aut egeat argumento. Occidit. mortuus est occidisse at magnos & probatos uiros dicebant.

Tu frustra. irrationabiliter & sñ remedio. ut nil iam celestibus ullis debentē. Creditū. cōmissum: cōmēdatum: ut uir. Ausus se credere cælo. unde & hoies animas reddidisse dicuntur tāquā quas ad hoc cœperit: ut restituerēt. Quod si. ordo ē: q. si blandius threicio orpheo moderere fidē audīt arboribus nūquid redeat sanguis uanæ imagini: quā Mercurius nō leuis recludere fata precibus semel cōpulerit nigro gregi horrida uirga. Blandius. delectabilius. Orpheo. orpheus thrax fuit qui dū cantu suo uel cythara arbores cōmoueret & sequerētur: euridicē tum suam uxore reuocare ab inferis non potuit. Vir. Restitit euridicēq; suā. i. l. f. i. immemor heu uictusq; animi respexit. ibi omnis effusus labor atq; imitit rupta tyranni fœdera. Fidem. cordam.

POR. Quis desiderio. l. p. a. m. t. c. e. q. l. Hac ode r̄ποποσ continet & quintiliū sodalē Horatii: sens⁹ at ē: da mihi p̄cepta carminis musa: ut ostēdā quis mod⁹ desiderio eē debet charissimi amici. Ergo q. p. f. u. Eleganter & poetice soporē pro morte posuit. Nudaq; ueritas. bonum epithetō iō: quā nihil ocul⁹ tenet ac cælat. Quando. acuta priore syllaba qñ uī interrogatiuā hēt. Frustra pi⁹ hæc frustra reposcis igt. Quintiliū non sub hac spe illis cōmendatū ac creditū p cōmissio ut supra. Nauisq; tibi creditū debes uirgilium.

CHRI. Et profundiori doctrina & artificio non mediocri referta ē ode. grauissimis enī rationibus hortatur uirgiliū: ut mortē quintilii amicissimi uiri humane & equo animo ferat. Sed in causa difficili insinuatione utitur. Ap̄icipio. n. negat posse reperiri modū tanto luctui: musaq; ad flebiles hortat cantus ut & ipse pari dolore ferri uideatur. Deinde furtim i præcepta qb⁹ a luctu dehortet: labit. Et tandem occupata mēte auditoris: apte nimias q̄relas cohibēdas oñdit. Quis ergo aut pudor aut mod⁹ sit. i. eē pōt. q. d. null⁹. Si significat at tātū eē desideriu & morte qntilii: ut nll⁹ pudor phibeat a luctu. Desiderio. ē. n. desideriu nimia cupiditas uidēdi eū q abest: hic dicim⁹ p̄pugnā d̄sīdrari milites q i pugna pierūt. Tā chari capitis. tā chari hois. Pudor. idē ē qd̄ uerecūdia. & ē spēs modestiæ q phibemur ne qd̄ pter decorū aut dicat aut agat unū diffiniūt philosophi pudorē eē modestiā: quæ animū reprimat. ne p̄caciter aut inordinate aut turpiter p̄agar. Præcipe. l. c. i. da præcepta ad lugubres cant⁹. Lugubres. q ita queruli dulcesq; sint: ut luctū moneāt propterea q dicit inuocare Melpomenē. qm̄ sit sibi liquida uox: id ē non sit aspera aut rotunda uox: sed li quida id est suavis: quoniam nihil in se habeat rauici: aut turbidi: aut turgidi: & deniq; sit pura & defecta ab omni sorde. sic Vir. Lipientia mella dixit. Ergo quin. sermo abruptus & q a cōclusionē incipiat. Sic

Solatur Virgilium de morte

Quintilii. Ode. xxiiii.

q Vis desiderio sit pudor: aut modus

Tā chari capitis: præcipe lugubres

Cantus melpomene: cui liquidā pater

Vocem cum cithara dedit.

Ergo quintiliū perpetuus sopor

Urget: cui pudor: & iusticiæ soror

Incorrupta fides: nudaq; ueritas:

Quando ullum inueniet parem:

Multis ille bonis flebilis occidit:

Nulli flebilior quam tibi uirgili.

Tu frustra pius non ita creditum

Poscis quintiliū deos.

Quod si threicio blandius orpheo

Auditam moderere arboribus fidem

Terrentius: Quid nā igitur faciā. Sic propertius. Ergo tā doctæ nobis perire tabellæ. Quintilium autem hunc alii amicum: alii fratrem uirgiliū esse uolunt. Perpetuus sopor. i. mors: unde: Volucrisq; simillima somno. hoc enim differunt mors et somnus quoniam illa perpetua: hic interruptus est. Pudor. de quo diximus. h. des hæc fundamentū iustitiæ appellat a Cicerōe: diciturq; fides q; fiat qd dictū ē: iustitia. n. diuiditur in religionem: innocentia: pacem: cōcordia: pietatem: integritatem: et uindicationē. Integritas autē ē iustitia: rerum cōstantia: dictorumq; ueritatem inuolabiliter cōseruans. Huic isūt partes: fides: ueriloquū et simplicitas. Fides est integritas qua dictorū cōuentorumq; cōiter uel spāliter cōsultorū itemerata ueritas custodit. Veriloquū ē integritas sū fallacia ai ut sese res hēt pnūciās. Simplicitas ē integritas nihil aliter q; corde cōcepit simulans itētiōe nocendi. Ergo et fides et ueritas integritatis sūt: Integritas at iustitiæ pars ē. Nuda. qā nihil tectū hēt.

Tu. pi⁹ frustra. duplex ē lectio uel q; frustra pi⁹ sis: qā nihil pietas tua ualeat. uel frustra poscis deos. qā n̄ exaudiūt. Frustra ergo poscis deos ipsū quitiliū. qā nō dederūt tibi ppetuū sed crediderūt ad tempus ut cum uellent tu rē creditam redderes. h. a. n. lege natus ē hō ut sit missus in corpus tanq; i arcis cuiusdā custodiam a qua ni iussu dei nō liceat sibi discedere. Quapp etiā secūdū platonicos peccāt qui sibi mortē cōscisunt sed si iussu sint hoies a deo discedere: qd sit ipsa morte. nihil est qd aut ipsi de se: aut nos de illis queri possumus: ea. n. conditione i hāc lucem producti sumus. ergo et impudentis ē id recusare qd suæ sortis sit: et arrogantis id petere qd suā conditionē excedat. Hæc ergo ē subtilissima ratio qua a luctu uirgilium prohibet. Nō ita creditū. quē non ea conditione crediderūt: ut non liceret illis pro arbitrio repetere: Quod ostendit rationē cur n̄ debeat repetere fuitq; argumentatio ab honesto. nūc arguit a necessario. i. qd necesse sit ut acq̄scat cū impossibile sit ut recipiat. Quod. p. sed. ordo ē sāguis. i. uita q; i sanguine ē non redeat.

Non uanæ redeat sanguis imagini
Quam uirga semel horrida
Non lenis precibus fata recludere
Nigro compulerit mercurius gregi
Durum: sed leuius sit patientia
Quicquid corrigere est nefas.

re. Sed leuius sit. leuigat: Suadet patientia leuius fieri: qd corrigi nō pōt: ut quicquid erit superanda ois fortuna ferendo est. Terrentius. F t ut quimus aiunt: quando ut uolum⁹ non licet. Corrigere ē nephas. non est licitum corrigere. nephas enim pro illicito posuit.

POR. Nō uane redeat sanguis imagini. Imagini. i. umbræ ut illud. Et nūc magna mei sub terras ibit imago. Non leuis p̄cibus fata recludere. Solita sibi figura dixit. ut callidum quicquid placuit iocoso condere furto. Nigro cōpulerit mercurius gregi. Nigro gregi pro umbris poetice. Durum sed leuius sit patientia quicquid corrigere est nephas. grata sententia.

CHRI. Vanæ imagini. id est animæ in corpore: ergo uanæ dixit: quia sit incorporea. Sic. uir. Perq; domos ditis uacuas et innania regna. appellat enim uacuas: quia animæ locū n̄ occupant. Si. i. quistu. Moderere. pro modereris id est cū sūma modulatiōe pulses. Fidē. id ē citharā in qua sunt fides id est chordæ. Audita arboribus. nā citharā orphei sequebātur arbores: unde in superioribus Blandū: et auritas fidibus canoris ducet quercus blandius orphee: et allusit ad fabulā: nā dicunt orphei potuisse ita demulcere sua lyra manes: ut mortuā eurydicē ea conditione redderēt ad superos reducēdā ut nunq; illa intereundū antea respiceret q; inferuū esset egressus: uerū cū ille respexisset iterū amisit. Quā uirga horrida. sed hoc in superioribus demonstratū q; mercurius animas uirga sua ad inferos impellit. Non le. nō facilis: sed implacabilis. Recludere. aperire. q. d. reuocare. Sic Maro. Desine fata deū flecti sperare p̄cando. Durū. grauissima sententia et ex media sumpta phia. Nā quæ uitari nequeūt minus nocēt si æquo aio ferūt. Optime ergo et Terrentius: ut quimus aiunt quando ut uolumus non licet.

Exprobrat fastus lidia. & insultat
quod olim spernens: nunc spernatur. ode. xxv.

Arcius iunctas quatiūt fenestras
p Ictibus crebris iuuenes proterui:
Nec tibi somnos adimunt: amatq;

ACRON. Vanæ. inani umbræ mortuæ. Sanguis. pro uita: ut uir. Purpureā uomit ille animā. Imagini. mō corpori: ut uir. in quarto ænei. Et nunc magna mei sub terras ibit imago. et alibi umbræ. id ē eodē: Admonet in somnis et turbi da terret imago. Virga. caduceo: ut tū uirgā caput hac animas ille euocat horco Pallentes: alias sub tartara tristia mittit. Horrida. sæuera: distributa. Recludere. aperire. Nigro cōpulerit mercurius g. umbræ multitudini cōgregauit: ut Cōpulerātq; greges corydon et thyrsis i unū. Durū. sēsus ē durū est tanti amici mortis dolorē ferre.

Artius iunctas quatiūt fenestras. metrum sapphicū endecasyllabū. quart⁹ adonius. In lydiā meretricē rapacē sed iā uetulā scribit. meritoq; ab amatoribus passurā: quæ fecerat. Sensus est. iuuenes qui olim fenestras tuas lapidib⁹ icessēbāt: ut excitata somno iis apires iā te negligere icipiūt et iccirco hoc rarius faciunt. Parti⁹. rarius ut Parti⁹ ista uiris tū obiciēda memento. Quatiunt. concutiunt: aphærelis est. Ictibus. lapidum. Proterui. insolentes: superbi.

ACRON

Amatq. i. limen. id ē nō recedit a limine. hoc ē
semp clausa ē nullo iā amatorū iuxta solitū ueni
ente: apta. n. recedit a limine. Facilis. uncta ne
resonaret assiduo usu frequēti⁹ aperiendo. Mi
nus et minus iā. qđ olī solebāt amatores tui dice
re adolescentes: o lydia pereunte me dormis iam
minus audis dū despiceris pp senectutē: ab illo at
dictū qđ pueri aiebāt. ē at ordo: iā minus et min⁹
audis o lydia: iā dormis lōgas noctes me tuo peū
te amore. Inuicē. sigillatī mō hūc modo illum.

Mœchos. pro amatoribus posuit. Leuis. ordo
est. leuis anus flebis arrogātes mœchos suicem i
agniportu magis sub interlunia thracio uēto bac
chāte. Arrogātes. te dedignātes. Leuis. aut cōtēpta: aut ab amatoribus uacās. Angiportū: alii dicūt ui
cum sine exitu: quasi in loco deserto et sine cōuētū ubi flexura eēt: alii uicū angustum et flexuosum in mo
dum anguis: uel ipso secreto serpentibus tutum quasi anguib⁹ portum. Thratio uēto. aquilone: uel bo
rea: ut threicio aquiloni. Bacchāte. insaniēte: ut uir. in quarto aenei. S. uir inops animi totamq; incensa p
orbem Bacchāt. Magis sub interlunia. Tum magis flebis sub interlunia: quia tum fere concitantur tem
pestates: quasi tetro tempore: et in desertis locis ideo flet ut doloris testem uitaret. Sub. ante: ut uir. in ter
tio georgicorum. Sub lucem expor. c. a. o. pa.

POR. Martius iūctas quatiūt fenestras. hāc i meretricē rapacē. sed uetulā et merito ab amatorib⁹ pas
surā q̄ fecerat scripta ē. Sēsus at ē iuuenes qui olim frequentius tuas fenestras lapidibus incessabant ut exci
tata somno ianuas aperires. iam te negligere incipiūt et iccirco hāc rar⁹ faciūt. lūctas at. f. obclusas itelligē
dū ē. Amatq. i. l. mire i limie ianua ē igt. i. obclusa. ianua. n. cū apit⁹ recedit a limie. Quā prius multū fa
ciles mouebat cardines. Nō multū faciles sed multū mouebat faciles cardines i hac re. Audis minus et mi
nus iā me tuo longas pereūte noctes. Quā olī igt solebāt adolescētes amatores tibi dicere. O Lydia peūte
me dormis. iā hoc min⁹ et minus audis dici. Flebis i solo leuis angiportu. Leuis p nulli⁹ pōderis posuit. di
citur autem pro eo quod est cōtemptibilis. aut ergo amoribus leuis. aut ama toribus quondā tuis. Leuis. i.
contemptibilis. Thratio uento. id est aquilone.

CHRI. Amarissima insultatio et felle plena. Fuerat enī hāc dum flore ætatis et forma insignis eēt super
bissima in amatores. nā ut ē apud Ouidiū. fastus iest pulchris sequit⁹q; superbia formā. Nunc uero iminēti
iā grauiori ætate i qua pulchritudo corporea deflorescit. nā ut ē apd Salustiū. Formæ dignitas aut ætate
aut morbo deflorescit. iā uilescere apd oēs coeperat: nec iā amplius urgebant illā amātes. Hoc igit nūc ama
rissime illi exprobrat poeta. Parti⁹. modestius. Quatiūt. concutiūt. Fenestras. a ferēdo dictas uolūt q; per
eas lumē inferatur. lūctas. coniunctas quasi clausas. Adimūt sōnos. nā q̄ tota nocte te excitabāt: ut ad
mitterēt: nunc nō excitant. Est at hoc initiū ex derisione acerbissimū et prolatū pene cū ironia dū uidetur
illi congratulari: q; sibi tādē quiescere liceat: exprobat q; iā deserta sit. ianua primus ingressus ad interiora
domus: sic dicta a ianodeo cui antiqui oīa rex initia cōsecrarāt. nā fores dicūt quā foras aperiūt. Valuā at
dicunt secundū Varronē quā reuoluunt et se uelāt. hostia uocantur cætera intra ianuā siue fores sint siue
ualuā Limē dicūt qđ ex trāsuerſo i ianua sit. nā limū tranſuerſū dicimus: hinc Terē. Limis oculis et posuit
ianua. i. fores quā tūc amāt limē cū clausæ sūt qm ab ipso nō discedūt. Cardines. cardo dicūt⁹ p quē fores
libramentum hnt ad se cōmouendas: ut sit cardo quasi cor ipsaz: nā ut animātia motū a corde suscipiūt
ita fores a cardine minus et minus id ē quotidie minus audis uerba amatoris dicētis: O lydia tu dormis lon
gas noctes me tuo pereunte. Continēt at huiusmodi uerba plenā querelā: nā durū ē nō audire auxiliū im
plorātē: durius si pereat: durissimū si qui perit: tuus sit. Quā oīa si nō audiret suis negociis occupata minus
eēt querēdū. Sed dormit atq; ita ut excedat necessitatē: dormit enī longas noctes cū satis esset partē. ex tota
dormire: nulla ergo sui amatoris cura ē cū nō mō dormiat. sed ultra ēt q; oporteat dormiat. Nox at ēt pro
cōcubitu ponit. Teren. Orabat illius noctē: et Propertius Mentiri noctē promissis ducere amātē: hoc erit
infectas sanguine habere manus Inuicē. uicissim: nā ita nūc te illi deridēt ut tu olī illos. Anus. uetula sic di
cta q̄si ānulus q̄a senio incuruetur ul⁹ ab ānositate. i. a numero sitate ānoz. uel a græco: ut placet festo q̄si a ve
uovō. i. sine mēte: quia ætate desipiscat. Mœchos. adulteros. Inuicē. q. uicissim. Leuis. quā nulli⁹ pōde
ris apud illos sis. In solo. id ē i deserto ab amatoribus. Terren. Venit meditatus alicunde ex solo loco. An

Angiport⁹ giporto uicū flexuosū ab anguis flexibus appellant angiportū. Varro dicit angiportum quā nihil possit agi.
Thratio. threicio septētrionali bacchāte sub circa. Sed de hac ppositiōe iam dictū ē. Interlunia. metri cā
diuisit dictionem Est autem interluniū id spatiū temporis in quo nec amplius luna uetus apparet neq; ad
huc noua uidetur: quia radiis solaribus operta sit. Sic dicimus interluna spatīū quod inter columnas reli
q̄. Sic interregnū tempus quo regnum uacat: cum prior decesserit: nec adhuc nouus successerit q̄ res ad le
gitimos etiam magistratus relata est: nam si consul uitio creatus se abdicare coactus fuisset tempus quod
intercedebat anteq̄ nouus magistratum iniret interregnum dicebatur.

Ianua limen.

Quā prius multum faciles mouebat
Cardines: audis minus: & minus iam
Me tuo longas pereunte noctes

Lydia dormis.

Inuicem mœchos anus arrogantes
Flebis in solo leuis angiportu
Thratio bacchante magis sub inter

Lupia uento

Sub

ingre

omua
mbs
dub
1078
Cardo

Anus

Angiport⁹

Influm
Lun

ACRON. Furiare equas. nouo uerbo usus quasi in libidinis furorē urgeri. uir. Scilicet ante omnis furor ē insignis equarū. Vlcerosū. libidinis indignatione cōmotū: uel certe quod pro atate appetente tāq̃ ulcerosū spernat. Nō sine questu. nō sine querela: ut auariciā meretricis ostēderet: nec tum quid ē sine lucro et precio corporis. Lata qd̃. p. h. u. g. i. quod puellas iuuenes amēt: quas in hædera et myrto intelligi uoluit. Pulla. pullā dixit ut eius coloris puellas ostendat amari. Aridas. f. i. anus et decrepitas mulieres. et sic ēt atate frigidas: ut hebro glaciali sint similes merito a iuuenibus contemnēdas. Hyemis. f. frigidus: ut hyemis

Cum cibus flagrans amor & libido

Quæ solet matres furiare equarum

Sæuiet circa iecur ulcerosum

Non sine questu:

Lata quod pubes hedera uirenti

Gaudeat pulla magis atq̃ myrto:

Aridas frondes hyemis sodali

Dedicet hebro.

tur: uel q̃ partis septentrionalis sit ubi maximum frigus est.

CHRI. Flagras. ardens. Flagro. n. et flāma a flatu dicitur qm̃ flatu excitatur ignis. Fragrarē at̃ olere ē a frāgendo. nā res fractæ uehementius olēt. Amor et libido. endiadis ē. i. amor libidinofus: ut est illud: pateris libamus et auro. i. aureis pateris. Quæ solet. m. argumentum est: nā nō solum libidinofus erit amor tuus. sed etiam erit talis libido qualis solet in equa quod aial furore ex libidine sape pcipitur. unde uir. Scilicet ante oēs furor est insignis equarū. phisici aut̃ dicūt ex m̃to et ualido cibo euenire illis ut: post q̃rtā decocti onem multum relinquatur. qd̃ cum sit iā t̃paratum qd̃ defecerat in uasa seminaria defluat: libidinēq̃ excitet. Constat teste plinio in lusitania circa ullixipponem urbem et tagū amnem equas fauonio flāte ad eū uersas animalē cōcipere spūm idq̃ partum fieri et gigni p̃ncipissimum. Sed triēniū uitæ n̄ excedere. Iecur. dicitur et epar: hæc sedes ē amoris. Hinc poetæ singūt: Titio libidinoso uiro iecur tūdi Alia uiscera putre facta nō renascuntur: iecur renascitur. Quapropter non poetice solū sed physice dixit. Vir. Nec fibris reges datur ulla renatis. Vlcerosū. ac si dixisset flagratissimum: nam ulcera in eo ex calore nascūt. uel ut trito puerbio dicūt ostendit ex amore iecur iā marcescere. Sine. q. sine q̃rela ab eo qd̃ ē queror. Quid aut̃ iter cōq̃ri et lamētari iter sit. Cice. i. secūda tusculana sic demōstrat: Cōq̃ri fortunā aduersā n̄ lamētari decet. Id uiri officiū ē. Pubes. id ē puberes. pubes. n. pili sūt q̃ i corpore enascūt. unde atēq̃ oriāt̃ ipuberes dicim⁹. Postq̃ sūt orti puberes. Et qm̃ ut plurimū circa femur nascūt p̃ eo mēbro et his quæ uicina illi sūt capitur pubes. Ouidius de arte aman. Ipse uenus pubem quotiens uelamina ponit p̃tegit leua semireducta manu Incipit at̃ in uiro a. xiii. anno quo tpe pruritus libidinis excitatur et iā gignere pōt: optie ergo dixit pubes.

Hedera. ab hæredo: suis. n. fibris rei cui annascit̃ hæret. Posuit at̃ hæderā et myrtū quia semp uirēt p̃ uiri diori atate: et p̃ puellis. Aridas frōdes. i. arbores in quib⁹ frōdes arefcāt p̃ uetulis intelligit. Pulla myrto. i. cuius frōdes pene nigrescāt: uel dixit pulla nouella. nā pullulare dicim⁹ arbores cū a radice nouæ plantæ surgūt: Pullos. n. in equo asino ul̃ iuueniculū filium dixerūt. Quin et prisci pullos dicebant suos catamitos.

Ad ælium lamiam ode. xxvi.

Vsis amicus tristitiam: & metus

Tradam proteruis in mare creticū

Portare uentis: quis sub arcto

Rex gelidæ metuatur horæ.

Quid tyridatē terreat unice

Securus. o quæ fontibus integris

Gaudes: apricos nocte flores.

Nocte meo lamia coronam

Pyplea duleis. nil sine te mei

Profunt honores. hunc fidibus nouis

POR. Quæ. f. m. f. e. Furiare uerbū fictū uide tur quod signat cū furore cōcitare equas magis ceteris aialib⁹ libidinē uenerē accēdi. et uir. testis ita dicēs. f. sate oēs furor ē insignis equarū.

Vlcerosū. ex cōtēptu. Lata q̃. p. h. u. g. m. & p. m. per allegoriā hoc signat iuueniculos. iuiores mulierculas quærere. pullā at̃ myrtū subcrefcēt: ac p̃ hoc nouellā intelligendū. Aridas frondes. cōueniens supiori allegoriæ p̃ uetulis mulierib⁹ dixit. Subinter lunia. recte quia tūc ferā cōcitāt tempestates. Hæbrus. thraciæ flui⁹. Hyemis. f. d. h. uel q̃ frigidus sit hebrus. hyemis sodalis dici

flagr
flamma

Furor equarum

Conq̃ri
pubes

pulla

ACRON

Vsis amicus tristitiam et metus. metrū duo m bus uersibus alchaicū. terti⁹ iābicus nouenarius hypercathalecticus: quart⁹ pinda

ricus. hæc ode ad æliū lamia scripta ē. lamias enī ueteres nobilis dicebant famiīa: qua significat doctū et p̃fectū uirū: tristi solitudine uel metu care. Musis amicus tristitia et met⁹. ordo ē. ego amicus musis securus quid terreat unice tyridatē: tradā tristitiā et metus p̃teruis uentis portare i creticū mare a quibus metuatur rex gelidæ oræ sub arcto. Creticū. p̃ quolibet mari. i. p̃ appellatione spāle. Quid. quæ res. Tyridatē. tyridates rex armeniorū siue psarū fuit. Securus. securus amotus a cura dicit̃. O quæ fontibus. i. g. ordo ē o pyplea dulcis: quæ gaudes integris nocte flores: nocte coronam meo lamia. Integris. plenis et imutationem nescientibus. Pyplea. pyplea musæ dictæ sunt aut a pypleo fontē

Tyridates

pyplea
pypleus

CARMINVM

te macedoniæ: uel uico: aut a monte pypleo or
chomeniogr: aut a ueste hoc est a peplo. Nil sñ
te. hoc ē aut qa sñ musa n multū honoris uult i/
telligi lamiæ carmina sua posse conferre: aut qa
primus Horatius latine lyricū carmē scripsisse dicitur. Hūc fidibus nouis. chordis: ut uir. i. sexto: Thre/
cia fretus cythara: fidibusq; canoris. ordo est. decet te tuasq; sorores. i. musas hunc sacrare nouis fidibus
Hunc sacrare lesbio plectro. plectro lyrico carmini.

Hunc lesbio sacrare plectro
Teq; tuasq; decet sorores.

POR. Musis amicus. Hæc ode ad Aeliū lamiā scripta est qua signat doctis uiris nullā hæere sollicitu/
dinē. In ma. c. creticū ma. p q̄libet mari ita specie p gener. usus ē. Quid tyri. tyridates rex armeniogr: fuit.

Pyplea ducis. pypleides musæ dicūtur a pypleo sōte macedoniæ. Hūc. l. sociare plectro. Teq; tuasq; dēet
sorores. sed sic itelligēdū et tuas sorores dēet hūc lesbio plectro dēcra: lesbio at pp laphio et Alcæū dixit.

iniani familia

CHRI. Ad æliū lamiā doctria excultū et nobilitate p mariū uirū ē ocl. lamiæ: at familia nobilis fuit romæ
luue. Lamiæ: cæde madētī. Traxerūt at isti originē a formiæ: i. g. b. et senatoriā dignitatē romæ obtinue
rūt. admonet qm amic⁹ musis sit ut sñ solitudine uiuat: nā doctria hoies ita excolit ut oibus pturbatioib⁹ ca
reāt. Tristitia et metū. duas maxias pturbatiōes. Tristitia g ē egritudo q ē opio p̄fētis mali: ut met⁹ ē opio
mali ip̄dētis: ueg d ai pturbatioib⁹ q gener q̄tuor sūt: specie uero mltō plures disticti i epistolis: qm ad ui
tā moresq; maxie p̄tinet dicēdū puto. Creticū ma. a creta īsula dictū: cui ab ortu carpathiū ē a uulturno
icareū lyciūq; a septētrione ægeū: ab occasu iōniū a meridie aphricū. hic uero posuit spēm p genere. Pro
teruis. oia p̄teritib⁹. Securus. hoc. n. p̄stat doctria: ut pcul a curis uiuat: Differt at secur⁹ a tuto: nā securus
is ē q n̄ timet et si imineat piculū. Tut⁹ uero ē extra piculū q̄uis ēt timeat. Sub arcto. sub ursa id. n. græce si
gnificat arctos. ē. n. illa i cælo imago quæ arctur⁹ et ursa appellat: Calisto filia fuit lycæonis a loue cōpres/
sa: et a lunone i ursa uersa: ul ut hesiodo placet a diana cū ægre tulisset ipsā q sibi nympha fuisse corr/
ptā redditā. Hæc bestia facta arctū quē archadē appellat pepit Amphis poëta comicus scribit illā ad lycæo
nē cū filio pductā. At mox cū i templū louis licæi quo sibi intrare n̄ liceret sequēte filio fugeret: a pastorib⁹
cū filio occisa: et a ioue i signū cæleste cōuersa ē. Hēt stellas: i capite septē quas n̄i septētrionē appellant. In
singulis humeris singulas: i armo duas: i sūma cauda unā clarā. In uētre clarā unā: i spina unā: i crure poste
riori duas: i extremo pede duas: sup caudā tres: Appellat ursa maior: siue helyce: ursa autē minor in quam
uersus est fili⁹ arctur⁹ aut cynosura: aut Arctophylax noiat. ueg de hac n̄ oēs idē sētiūt: nā Agathosthenes
ait Cynosurā fuisse n̄ filiū calistus: sed unā ex ideis nymphis: Quæ qm iouē nutrierit: ab eo in hoc signum
relata sit: a qua ēt regio quædā i creta sit cynosura appellata. Cretēses at et Diodorus siculus hāc et helycē
louis nutrices fuisse affirmāt. hēt cynosura septem stellas: quæ una i humero: alia i pectore sit: i spina una
et una i uētre et sup caudā tres. Tyridates. rex armeniæ fuit. Quis. pro qb⁹. i. a qb⁹. Vir. Quis ante ora pa
trū troiæ sub mœnibus altis Cōrigit oppetere. Antiq ēt qbus i sceminino genere dixerūt. Vnice. singu/
lariter. O pipelea. o musa nā a pipeleo sōte macedoniæ dictæ sūt pipeleæ musæ: ut acroni: porphyriūq; pla
cet: aut a pipeleo mōte orcomenogr: aut a ueste. Apricos. q̄li pulchros qa in apricis locis pulchriores na
scūt Necte. f. necte coronā. i. pōe coronā quā nectēdo flores feceris. singunt. u. poetæ poetæ a musis coro
na donari aut alio munere. Sic uir. Vt linus hæc illi diuino carmiē pastor floribus: at et apio crines ornat⁹
amaro. Dixerit hos tibi dāt calamos en accipe musæ. Dulcis. qa nihil sit musis suauī⁹. Nil. s. t. m. p. h. snia
platōica. Ille. n. de furorib⁹ diuīs loqns cēset ianē euasug: poetā et suā poēsīm q sñ musæ īstictu poetæ ad
fores accedit. qm furor poeticus a musis sit: ergo qcqd honoris tētare i fferre lamiæ poetæ sine musæ fauo
re oē illd euāfceret. Nouis si. ul qa lyricū carmē nouū erat apd latios. ul nouis. i. magnis Sic uir. P ollio et
ipe facit noua carmina: Fidib⁹ at. i. uersib⁹ q ad fides. i. ad cytharā canūt. Pisci. aut Seruiū ipugnat q hæc
fides i ntō dicat cū sit dicēdū fidis. Lesbio. i. tali carmiē q̄li Sapph⁹ alceusq; ex lesbo lyrici poetæ uti con/
sueuerūt. Sacrare. quia poetæ musarum sacerdotes sūt. Me uero primū dulces ante oia musæ: Quæ fa
cra ferro īgenti percussus amore

Creticum
mare
Securus
Tutus
Calisto

*mosura
arctophylax*

ACRONⁿ Atis i usū lātitiæ scyphis. metz duob⁹ uersū
b⁹ alchaicū. terti⁹ dimeter nouenari⁹ iābic⁹
hypcatalectic⁹. Quart⁹ pindaric⁹. Natis i usū
l. f. ad hoc specialiter factis: ut ē aial pp cōiuiua
natū. Thracū. gētē significat: sicut supra posuit
p ebrietatē rixæ deditā. Verecūdūq; b. uerecū/
dum uel quod uirgineo ore fingatur. uel q̄ uere/
cunde eo uti decet.

Sapphista

POR. Natis in. u. l. f. P roteptice ode hæc ad ilaritatem: cuius sensus sūptus est ab Anacreonte in li. iii
Natis. i. u. l. f. p. t. e. Natis p factis: ut apd Lucili. iudicis hortēsi est ad eam rem Nata palestra

CHRI. Hortat sodales ita tēpate uti uiuo ne ebrii i rixas īsurgāt. argumtū leue ē sed n̄ sñ seueritate tracta
tū Scyphis. pocla ppe herculis sūt ut bacchi erāt cāthari. p̄gebat. n. hic de⁹ cū poclo n̄ solū qa heros bibax
hēret sed qd fabula atiq sit ipm poculo tāq nauigio maria trāsisse. posuit at scyphū p oi poclo. Pugnat. t.
gens ut supra dixit pp ebrietatē rixis dedita. Ordo ē: pugnare cū scyphis natis i usū lātitiæ ē thracū id est
hoīnū efferatorū : ut thraces sunt. ergo tollite id ē remouete barbarā cōsuetudinē. Verecundū. id ē quo

Ad sodales de ilariori uita ode. xxvii.

Atis in usum lātitiæ scyphis

n Pugnare thracū ē. tollite barbarū

Morē: uerecundumq; bacchum

cum uerecundia et modestia uti debemus. uel ad faciem huius dei respexit: quæ uirginali pingebatur et pulcherrima: unde est Accedant capiti cornua bacchus eris. Cornua illi dantur ut diximus. Dant tygres et lynces: ut per tygres significetur furor ex ebrietate: per lynces ostendatur acumen ingenii quod a uino moderate sumpto nobis prouenit.

Sanguineis prohibete rixis

Vino: & lucernis mediis acinacis

Immane quantum discrepat: impium

Lenite clamorem sodales

Et cubito remanete presso.

Vultis seueri me quoque sumere

Partem falerni: dicat opuntia

Frater megellina: quo beatus

Vulnere. qua pereat sagitta

Cessat uoluntas non alia bibam

Mercede. que te cunque domat uenus

Non erubescendis adurit

Ignibus: ingenuoque semper

Amore peccas. quicquid habes: age

Depone tutis auribus: ah miser

Quanta laboras carybdi

Digne puer meliore flamma

Quæ saga: quis te soluere thessalis

Magus uenenis: quis poterit deus

Vix illigatum te triformi

Pegasus expediet chimera.

a. p. apud eum non erubescendo laudando electione uel iudicio. Quicquid habes age. dic coget illud fateri: quam diligat. Depone tutis auribus. i. fidelibus: deposita seruantibus hoc est secretum secure committe. Ah. interiectio est dolens. Miser quanta. i. ondit illi quasi i aure sibi esse confessum quam amaret: et cum execratione miratur sic i pace et rapace uel scelerata muliere amor eius iciderit. Carybdi. meretricia uoracitate. Ter. Nam quod nos ca pere oportet: hæc intercipit. unum eam et mari comparauit uoraci. Quæ saga. i. catatrix et malefica ab eo dicta: quæ satis agat. i. quæ carminibus uel acersere possit mala hominibus uel pellere: ordo est: quæ saga thessalis poterit te soluere uenenis. Venenis. herbis. uir. i. buc. Has. h. atque hæc. p. m. l. u. ipse dedit moris. Pegasus. bellorophontis equus cuius celeritate chimera dicitur intercepta: unum et alas habuisse dicitur. uir. Alipedumque fuga cursu tetrauit equorum: si cut superius meretricem marii: ita hic chimera comparauit: quasi multiformi belluæ: quæ leonis draconis et caprae capitibus emineret flammis armata: sicut meretrix dolis et incitamentis libidinum: multiformem autem uoluit eam hac comparatione intelligi omnibus corporis partibus esse turpem.

POR. Verecundum. b. s. p. r. uerecundum. i. detrectandum. ita autem figurata elocutio est ut apud uir. Et tandem ar. p. Acinacis. gladius parthicus sed nunc pro omni gladio positus est. Dicat opuntia. nomen huius adolescentis non dicit opuntia aut oppidum locidus est. Quo beatus. u. g. p. s. græce dictum beatus pereat quod signat tamen. Cessat uoluntas bibendi. s. quæ negat se bibiturum nisi si megilla amores suos narrauerit. Ah miser quanta laboras carybdi. intelligendum hic illi i aure Horatio amoris suum esse confessum. Ita hic iquit: ah miser quanta laboras carybdi: significas illam quam amet. peccatissimam sceleratissimamque esse. Quæ saga. Sagæ sunt peccatatrices: quæ uel acersere carmini bus mala hominibus possunt uel expellere. Vix illigatum te. uix te inquit ab hac chimera liberabit pegasus sed hoc utique per allegoriam dictum intelligitur.

CHRI. Vino pro conuiuio posuit. Mediis lucernis: quæ i conuiuio ponebantur. nam prisce non nisi aduentu nocte conuiuia inibat. unum a uespera uespera dicebatur. hic uir. Nunc eadem labete die conuiuia querit: et de lucernis meminit sic et nocte flammis funalia uicunt: Et pedet lychni laquearibus aureis. Acinacis. hoc uocabulum persicum est: et gladium apud illos significat. cum administratione ergo dicit quantum imane perimaniter. Discrepat. i. differt acinacis. i. rixa et plura a uino et lucernis. i. a conuiuio. et profecto conuiuia iuenta sunt ut simul uiuamus et

ACRON. Sanguineis. pro. r. figura noua locutus est bacchum rixis prohibete cum dici potuerit a baccho rixas prohibete: est enim hypallage ut illud est. Accipite aeneam et tandem arcete periculis. Lucernis. id est conuiuio: quæ a uespera inchoari consuevit. Mediis acinacis. gladius persarum: sed hic pro quolibet posuit. Luc. Decurrit medica fufis. Immane quantum. admirando dicit id est ualde discrepat. hoc est non conuenit nec est aptus lætitiæ uini barbarus animus. Lenite. c. rixam uel tumultum cōpescite. Et cubito. r. p. quasi insurgentes ad iurgium admonet ut discubant. Inter accubem autem discubere et recubere hoc inter est. accubem est deorum: ut Tu das epulis accubem diu. discubere hominum. ut Discuberet ostro. recubere ferarum: ut Ossa super recubas. Seueri. aut uetustissimi: aut austeri: ut Nec cellis ideo contende phaleris. Me quoque sumere. i. si uestro uultis me miscere conuiuio. de. n. si ordo est dicat frater Megilla opuntia. opuntia locorum oppidum dictum est.

Megilla. nomen conuiuæ quæ opuntia oriunda erat. Quo beatus. u. uelut uoluptuosus poeta bene beatum amatem dixit. uulnere pro amore posuit: ut uulnus alit u. et. c. c. i. Quæ pererat. quæ amet: ut Vir. in buco. ut uidi ut perit: ut me. m. a. e. Cessat uoluntas. s. confessionis et deum si. Nō. a. b. m. ni si dixerit subde. Quæ te cunque. temesis est. quæ cunque uenus aut amor: aut amica. uir. in buc. Parta mea ueneri sunt munera. Non erubescendis. non ignobilibus: non uerecundis. Ignibus. amoribus: ut Et cæco carpitur igni. Ingenuoque semper

A cūbr
Discubere
R. recubere

Acinacis
Opuntia

C. conuiuia

mutuo sermone ac familiaritate fruamur. Rixæ aut ad eadem spectant: ut ad amaras discordias. Remane-
 nete. c. p. ne insurgite. Dicit autem acron differre hæc iter se: quia accumbere ē deoꝝ. Discubere hominum
 Recumbere ferarū. Ego autē quid scire suo loco expressi. Vultis. uel interrogatis ē: uel est subintelligendū
 si: ut sit sēsus: Si uultis me quoq; sumere partē seueri salerni. Seueri. quasi uetusti: uel acioris saporis. i. au-
 steri. Dicat o. f. ostendit ex suis uerbis conuiuiū oportere eē ilare: et festiui aspersū sermone: sed cui ēt nō
 nihil affit utilitatis ad uitam et mores emendandos. nā ipse iocunde iterrogat de amore: et non sine cōmi-
 feratione amātē ab auara meretrice abducere tētāt. Intererat at conuiuiū frater Megellinæ: quæ pulchritu-
 dine nota erat: unde fratrem ab illa denominat. Opūtiæ. sic dicta est ab urbe locridis. Quo. u. et. f. quo
 amore. Nec ē sine ratione quod dixerit btūs pereat: nā beatos se putant amantes cum perditissime amāt
 si re amata frui possūt. Ergo amatorie de amore locutus ē poeta: et ex amātium more: Nā et beatos se ipsos
 nuncupant et tamē se perire conqueruntur. Quapropter nescio elegantius: ne an uerius hæc duo admi-
 xta contraria ciuis noster Petrarca expresserit: cum dixerit nosse se. Quale ē el mel temperato colasentio.

Cessat. u. Recusat ille dicere adductus pudore nō quod amaret sed quod idignā amari amaret. nam ut
 ē apud Oui. Turpis adulterio peius adulter erit. at Hora. cū contra putaret: sperabat non mediocrē se uo-
 luptatē capturū: si suū ille foelicē amorē sibi narraret. Itaq; dolet se illa uoluptate carere: neq; adduci posse:
 ut bibat alia mercede. Quæ te. c. quæcūq; uenus quæcūq; mulier a te amata domat te. i. sub suum te iu-
 gū mittat: et est translatio a uictore duce. Adurit te igni. i. amoribus nō erubescēdis. hoc dicit quia puta-
 bat illā eē modestā liberalēq; mulierē: nō at auarā. Quod at amicā suā uenerē appellare cōsueuerit amātes
 ēt apud Maronē apparet: est enim Parta meæ ueneri sunt munera: nāq; notaui ipse locus aeris quo con-
 gessere palumbes. Ingenuo. et non feruili et quasi mercenario. q. d. sincero et liberali: et qualis ingenuū de-
 ceat. Depone. t. au. futilis hominis eē uidet et uani suū amorē aliū manifestare nisi fideli et taciturno. Qua
 propter duo uerba se legit: primū deponere: nā rem deponimus quā ea ratione credimus: ut integra nobis
 conseruetur: unde ē depositū: deinde dixit tutis auribus. i. quibus tute et sine periculo pp taciturnitatē cō-
 mittere possis. Ah mi. iā rē narrauerat adolescens: pceperatq; poeta longe aliter rē se habere q̄ crediderat
 cū illi⁹ amicā et crudelissimā et auarissimā intelligeret. itaq; ex cōmiseratione exclamat. Optime at cōpa-
 rat rapacissimā mulierē carybdi: nā ut hæc saxa cauernosa in se furente æstu nauigia trahunt tractaq; lace-
 rant: sic auara meretrix amātē allicit: allectūq; uorat: cū neq; corpori illius neq; pecuniæ parcat. Carybdis
 at et scylla duo monstra sunt ī fretō siculo: de quib⁹ Maro. Dextrū scylla lat⁹ leuū i placata carybdis ob-
 sidet. Est autē locus iste secundū Salustiu iuxta taurominitanū littus: extatq; fabula carybdim mulierē fuis-
 se rapacissimā: quæ cum herculi uaccas rapuisset: a loue fulminata ē: et in hoc mostrū cōuerfa. Quanta er-
 go laboras carybdi. i. q̄ crudelissima rapacissimaq; mulier laceraris. Flāma. amore. Saga. uenefica dicit⁹
 quod i satis agat. i. quæ carminibus philtisq; et aliis ueneficiis accersere uel pellere mala hominibus possit.
 Optimus autem progressus cum a minoribus ad maiora ascendat: primo enim ponit thessalam ueneficā
 quæ multū possit: deinde non satis hoc eē ad miseras istius leuandas adiungit magum qui plus q̄ saga ua-
 cat. Sed cū ne iste quidē sufficiat adiungit postremo deū: et in uno quoq; istoz triū generū p dubiam in-
 terrogationē oñdit op⁹ eē excellētissimo. postremo cū dicat pegasū uidet admisce⁹ diuinā et humanā uī.

Thessalis. efficacissimis: ut ī thessalia efficiebāt. Nā eā regionē ueneficis mulieribus abundasse et Lucan⁹
 et multi alii poetæ testāt. Venenis. ueneficiis. sic Vir. Has herbas atq; hæc pōto mihi lecta uenena ipse de-
 dit moeris. Venenū at dicimus quod cito ī uenas descendat: siue salubres: siue noxiū dīctū q̄ p uenas transf-
 currat. Inde per qdā similitudinē colorē q̄ a uestib⁹ ibibitur uenenū dixit: Vir. ut Tyrio saturata ueneno.
 Hoc græci pharmacō appellāt ī eadē significatione. Deniq; oē id quod uel sūptu uel tactu noceat uenenū
 appellāt: uñ et pro ueneficio capit. Magus. hoc uerbū lingua persica sapientē significat. uñ illi eos magos
 appellāt quos græci phōs: quos babylonii chaldeos: quos indi gymnosofistas: quos ægyptii sacerdotes
 Et qm̄ ipsi huius artis iuētores cultoresq; habēt: p̄cipue at zoroaster: iccirco quicunq; in arte piti sunt ma-
 gi appellant. et ipsa ars magica q̄ romanorū legibus exerceri prohibetur: Cuius rei nō ignarus Vir. ipsam
 se excusantē iducit didonē his uerbis. Testor cara deos et te germana tuūq; dulce caput magicas inuitā
 accigier artes. Quis deus. quā potētia deus. Pegasus. ut breui rē uniuersā percurrā: ī extrema lybia phor-
 ci dei marini tres fuere filia: exceto nympha: hæ ut placet hesiodo: theno: euriāle: et medusa fuerunt: quas

Gorgones gorgones appellāt. Ouidius aut duas ponere uidetur: dicit enī: Cuius in itroitu geminas habi tasse sorores:
 nisi forte dixit geminas. i. eodē partu editas: quasi trigeminas. Sed uno tñ oculo p̄ditæ quo mutuo et per-
 uices utebantur. Medusæ quia incastissime palladis templo cū neptūno cōcūbere non erubuit: ipsa pallas
 crines pulcherrimos ī deformes angues mutauit. eidē deīde caput a perseo iouis filio abscissum est: sed ex
 Medusæ utero emicuerūt duo filii chrysaor sic nominatus: quia aureum ensē manu teneret et pegasus
 equus alatus qui nomen sortitus ē a fontibus et fluxibus oceani: apud quos ē ortus. nā græ. fons πηγή δέ
 Chrysaor at ad cælos ascendit: toni: q̄ et fulmē ioui ferēs. Pegasus uero ī mōtem heliconē euolauit: et un-
 gula uertice percusso fōtē pduxit q̄ ab eo pegaseus ē dictus. hinc luue. Rippa nutritus in illa ad quā gorgo-
 nei prolapsa est penna caballi. Et Persius. Nec fonte labra prolui caballio hæc de pegaso: sunt qui dicunt
 ipsum igneum anhelitum habuisse et ferreos pedes. de hoc Ouidius: Huic ēt supra nubes et sub sidera la-

Depone

Carybdis

Saga

Venenis

Magus

Gorgones

chrysaor

Pegasus

psō. Cælū pro terra p pede pēna fuit. De fonte aut sic Oui. Vera tñ fama est & pegasus huius origo sōtis: pp hūc fontē i signū cæleste: qđ ex. xv. stellis micat: & equus dicit cōuersus ē. Oui. lāq; idignāti noua frena receperat ore. Cū leuis aonias ungula fecit aquas. Nūc fruitur cælo qđ pēnis añ petebat. Et nitidis stellis quicq; decēq; micat. Bellerophō aut glauci filius fuit & ephirā: quā deinde coritus horestis filius a se corinthū noiauit: regnauit: Mox apto argiuorū rege regno exutus apud illū degebat. sed fuit pto uxor Stheno boea siue antia: qđ amore bellerophōtis capta cū ille affētiri nollet amorē in odiū uertens: illū apud uirū tā quā qui uim asferre uoluisset insimulauit. Nō sustinuit rex eū perdere: sed illū cū ep̄la ad ariobatem soce rū misit: in qua & crimē hoīs narrabat & ut illū interficeret rogabat: sed neq; ariobates homiēni p̄dere ausus misit contra chimerā sperās ab ea interfectū iri quo tpe dicūt illum pegasū alatū equū ascendisse: & illi us auxilio mōstrū chimeram interimisse. Fuit. n. chimera filia typhaōis & echydne mōstrū horrēdū. Ignē. n. euōebat & tribus insurgebat capitibus: quorū primū leōis postremū dracōis: mediū aut chimeræ. i. capræ erat. De qua hesiodus ὦ ποσειδάωνι σὺ τὸ δῖον ἀκόντιος ἰδὲ χιμαιρὰ hæc anteq̄ perderetur exorto ca ne geriōis & sphigē & leonē nemeū pepit: sed tamē de chimera & pegaso aliquid est qđ ad hystoriā referri possit. Nā i lycia dicūt montē fuisse chimerā leōibus serpētibusq; inhabitabilē: & cuius e uertice flāmā sæpe apparerēt: quē bellerophō his feris purgatū: habitabilē reddidit. Mōs iste lyciā a caria diuidit. Supauit præte rea solimios cū qbus ariobates bellū gerebat. Supauit & amazōas in regnū illius irruentes: qua uirtute ita sibi ariobatē recōciliauit ut nō solum pepercerit: sed alchimenā alterā filiā uxore dederit: hoc altera q̄ præti uxore diximus ita iniquo tulit aīo. ut sibi ipsi mortē cōscierit. Pli. uero scribit primū a bellerophōte inuētū esse equo uehi: sed & in ethiopia dicit Pli. esse equos pēnatos & cornibus armatos: quos pegasos uocat. albertus aut magnus addit aīal esse horrendū: neq; tamē suis alis uolare: sed illis ad cursū adiuuari: & oēs bestias illum horrere: ipsūq; omnibus esse infestum præsertim hoibus. Sed ut qñq; ad interpretationē nostrā redeā cōcludit poeta qđ uix illū expedire possit pegasus ab illa chimera. i. a muliere illa qđ ita horrēda sit fera: ut nō possit superari a bellerophōte & a pegaso: ut superata est chimera lycia: ergo sua feritate multiplicem belluam & flammis armatam superabat hæc meretrix.

Bellerophō

A p̄tū

Chimera

c E maris: & terræ: nūcroq; carētis /
Mēsorē cohibēt archyta harenæ
Pulueris exigui propelittus parua marinū
Munera: nec quicquam tibi prodest
Aereas tentasse domos: animoq; rotūdū
Decurrisse polum morituro.
Occidit & pelopis genitor cōiuiua deorum
Tithonusq; remotus in auras.
Et iouis arcanis minos admissus: habētq;
Tartara panthoidem iterum orco
Demissum quāuis clypeo troiana refixo
Tempora testatus nihil ultra
Neruos atq; cutē morri cōcesserat atræ
Iudice te non sordidus auctor
Maturæ uerique: sed una manet mors
Et calcanda semel uia læti
Dāt alios furia toruo spectacula marti

t E martis & terræ numeroq; carentis harenæ. Metrū primo uersu heroicū. secundus heroicus tetrameter. hæc ode ex prosopeia formata est: inducit. n. corpus naufragi. Archyta. tarentini ad littus expulsū cōqueri de iuria sua. & a prætereūti bus petere sepulturā. Qui archyta pythagoricus fuit geometriæ & astroscopiæ peritus: pythagorici. n. omnia numeris constare dicunt. ad eius ergo cōsolationē etiam famulos & diis oriundos coniunctos hoies perisse comemorat. Numeroq; carentis harenæ. ut est quem qui scire uelit libyci uelit æquoris idem. discere qđ multæ zephyro turbentur harenæ. Mensorem geometrā. Cohibēt. cōtinēt. Propelit. p. m. Matinus mōs apuliz iuxta quē archyta sepultus est siue ut quidā uolūt plana calabriæ. Nec tibi quicquā prodest. i. nihil tibi profuit ad mortālē cōditionem per phisicæ disciplinā rōem cœli & ipsas. regē p̄scrutatū naturas. Occidit & p. g. c. d. Tantalus Pelopis pater epularū scelere deorum cōiuiua: a quibus pro funestis filii dapibus poena percussus ē. Vir. In sexto: lucēt genialibus altis aurea fulchra thoris: epulæq; ante ora patæ regis / co luxu furiarū maxima iuxta accubat: & manibus phibet cōtigere mēsas. Titousq; r. i. a. Tithonū laomedōtis filiū auroræ maritū in auras receptū dicit: hoc est mortuū. Vir. Titonia flectere cōiūx. Et iouis arcanis. m. ha. aut. qđ se minos p̄dicabat cū ioue colloqui & ex cōsilio eius cūcta agere. aut iouis arcanis: plutonis a quo institutus ē iudex p̄ recordati ne iustitiæ: ut Vir. i. sexto. Quæsitur minos urnā mouet. Pāthoidē. i. o. d. nūc pythagorā significat qđ p̄dicauit se ap̄d troiā euforbū pāthoi filiū fuisse: qđ interfectus a menelao iteq; reuixit factus pithagoras: idq; eū cognouisse agnito clypeo quem templo euphorbus fixerat hic ante: & in homerum dicitur renatus: postea i pauonē: postremo iam i enniū poetā: & ideo dicit eū neruis atq; cute mortuū: aīa diu uixisse. Iterū qđ sæpe mortuus ē trāsēute aīa eius i alios. Demissū. i. i. feriora de superioribus dicit: ut Vir. in secūdo æneidos. Demissere neci nūc casū lumine lugēt. Clypeo. p. clypeū. Tēpora testatus. ordo. testatus troiana tēpora refi

Marmus

Euphorbus

Demetrius

xo clypeo. Te iudice. nō sordidus auctor naturæ & ueri Nil ultra. n. a. c. cōcesserat atræ morti. Nil ultra. i. quis nō sit mortuus: nisi tantū neruis & cute. Testatus. i. recordatus troianos. tēporū refixo clypeo. Et calcanda. i. trāda: ut est. lbāt obscuri sola sub nocte per umbrā. & alibi. Sed reuocare gradū. s. q. e. ad. a. hoc opus hic labor ē. Dāt alios. f. id est diuersis generibus qdē: sed una morte singulos perire. Spectacula martis. eo q. in ludum martis per bellicum præcipitentur furorem.

POR. Te matris & t. n. q. c. h. Hæc ode de Protopopeia forma ē: Inducit. n. corpus naufragi Archytæ Tarētini i littus expulsū cōqueri de iuria sua & petere a prætereūtibus sepulturā. Hic aut archytas pythagoricus fuit: qui merito geometriæ peritus dicitur: quia pythagorici oīa cōstare numeris credunt. Matinūs. mōs siue p̄mōtorīū ē Apuliæ iuxta quē Archytas sepultus ē. Nec pdest quicq. Nihil pdest tibi aduersus cōditionē mortalitatis. q. rationē rer. naturæ & ipsū cælū sis p̄scrutat? Occidit & p. g. Tātalus. f. hæc aut ad solatiū mortis dicūt. Titouf. i. i. a. id ē terris excessit. ac p hoc mortuus ē. Et iouis minos. Crētē suū rex p̄dicabat se cū ioue colloqui: & cōsilio eius cūctā agere. Hntq. t. p. nūc pythagorā signat quia p̄di cavit se ad Troiā euphorbiū p̄thoi filiū fuisse iterfectū: a Menelao. Iterū reuixisse & factū pythagorā: id cognouisse. Agnito clypeo. quē Euphorbius hūerat Nil ultra neruos ac cutē morti dare ludice. t. n. f. a. uq. affirmāte Pythagora. Non eum mētītum naturam rerum cuius auctor extitit.

CHRI. AD ARCHITAM geometrā naufragio eiectū. Ode. xxviii.

Hortatur homines ad bōas artes acquirendas. Nam quanuis docti idōctiq. pariter moriāt: tñ hoc meliori cā sūt docti: q. post mortē uiuūt fama. Snia grauis & ex media phia deprōpta. Citat primū archytā tarenti nū pythagoreū phūm qui i littore sepultus maiorē a nauigātibus sepulturā peteret. Archytas tarētinius pythagoricus nobilissimus fuit. Hic Platonē cū a Dionysio necādus esset p epistolā eripuit: ut ait Laer. Ad miratiōi habitus ē i oī uirtutū genere. Semp suæ ciuitati præfectus ē: cū cæteri plusquā ānū iperare lege p hiberēt. Refert aut aristoxenus exercitū tarētinoz sub hoc duce nūquā fuisse supatū: & cū aliquādo iui diæ cedēs sese iperio abdicasset: exercitus i hostiū ditionē uenit. Te maris & terræ. id. n. ē geometra. Mē sorē. quia i arithmetica & geometria pitissimus fuit. Parua mūera. puū sepulchrū qd munus & officium mortuis uiuētes præstāt. Cū aut dixit mē sorē maris & terræ expressit ipsū nomē: nā geometria ē τῆς γῆς. i. terræ uet. pov. i. mēsurā. Aut aut geometriā primū apd ægyptios reptā: nā cū singlīs ānis nil? inūdās ita limo oīa coæquarct ut abeūte deide illo lites de agris: qm nullus terminus appareret exorirēt cœpti sunt agri p lineas & mēsuras diuidi & adnotari: Curaq. sacerdotū ea erat. Hi ergo huius artis auctores fuerūt: q deide a pythagora ad græcos ē trāslata. Aereas tētasē domos. q. & astrologiæ sciētissimus fuit. ergo do mos aereas. i. cælū & sidera. Vir. Pādīt iterea domus oipotētis olīpi. Morituro. q. d. non fuerat tāt opere laborādū si tibi erat nihilomius moriēdū. Occidit. respōdet p archyta. Snia ē coīs oibus nec sūt soli do cti q moriāt: sed ēt magni reges: & qui multū laboris: ut iperū obtinerēt susceperūt: nō eē recusādos labo res ut doctrina acquirat: cū ipsa dignior sit q iperū. Gētor. p. Tātālū itelligit: hic filius iouis fuit ex ploti de nymp̄ha: & rex phrygū erideō athēis regnāte. Deos i cōuiuū recepit & illis pellopē filiū epulādū posu it. Diod. dicit illū i paphlagonia hītasse opibusq. & gloria fuisse i signē: & patri ioui adeo failiārē: ut oīa illi us arcana teneret. Ver. cū ille more hoīum tātā fortunā ferre nesciret: & hoibus deoz arcana manifestauit quo flagitio ad inferos detrusus ea poena ut usq. ad mētū infurgāt aq. & i labia usq. depēdant poma: & tñ in magna siti atq. fame neq. bibere neq. esse possit. Minos. iouis & europæ filius: leges crete n̄sibus dedit: seq. prius in ātro recōdidit: & cū ioue loqui sinxit: ut populo suaderet se ex iouis uolūate oīa gerere. Iustitia i signis fuit et i re militari primusq. bellū nauale exercuit: Sed pp iustitiā hoīs sinxerūt poetā ipsū apd in feros iura dare. Iouis. arcanis. siue quia: ut dixi de iouis snia leges tulisset: cū illius arcana nouisset: siue io uē p plutone posuit: a quo institutus sit iudex apd ieros: nā p plutōe iouem poni testat. Vir. sic sacra ioui stygio q rite icœpta pau. ergo ioui. i. plutōi. Pāthoidē. Laer. scribit se apd heraclitū pōticū legisse pytha gorā de se dicere solitū qnq. ātalidē fuisse qui mercurii filius putaret: & a mercurio admōitū ut quicqd uellet p̄ter imortalitatē peteret: petisse ut oīum cōtingētū uiuus mortuusq. meminisset: idq. sibi cōtigisse: ac lōgo tpe post in euphorbiū uenisse & in troiā bello a menelao fuisse iterfectū. Et euphorbiū. Euphorbius aut dixit se aliqn ātalidē fuisse et a mercurio accepisse: ut longa circuitōe uagaret: et in quas uel let aut arbores aut animātes migraret. Sed mortuo euphorbio migravit in hermotinū sua aia: q et ipse cū fidē uellet facere ingressus apollinis sanū osēdit clypeū iā putrefactū: et cuius sola duraret eburna facies quo in bello troiano usus fuerat: mortuo hermotino in Pyrrū deliū piscatorē migravit: q memorauit ātalidē euphorbiū et hermotinū fuisse: ac postremo se eē factū pythagorā. Pāthoidē. euphorbiū panthi filiū iter. nā prius cū ātalides fuisset: & nūc cū euphorbius. Testatus tēpora troiana. i. tēpora troiani belli refi xo clypeo. i. auulso ut pauloā dixi. Et cū osēderet p clypeū se iterfuisse bello troiano testabat. i. testimo nio clypei comprobāt q ipse nihil morti concesserat. Ultra neruos et cutem. i. ultra corpus: q. a solum cor pus perierat: animus āt immortalis māserat. Cutē i homine solo dicimus: pellē uero i brutis. Iuuen. Et durā p cute pellē. ludice. t. n. f. au. Nā ēt archytæ iudicio q pythagoreus fuit oīa eēnt pythagoræ cōcedēda i his quæ ad iuestigādū naturā ptinerēt. Nā tāta fuit auctoritas pythagoræ apud suos: ut satis iis eēt dicere ille dixit. Nō sordidus. sed nobilis. Sordidus. n. p ignobili ponit. Sed de hoc i inferioribus. Naturæ ueriq.

Archytas

Geometria

Tantalus

Minos

Erastus

Cunij
pollis

i.ueritatis.quæ est natura. Vna nox.i.non dissimilis nox.i.mors.Vir.In æternā claudūtur lumina noctē.

Furia.elegantissime & uerissima:nam nisi furore perciperetur humanæ mētes:neq; de iperio:neq; de diuitiis ferro certaret hoies:sed de iure disceptaret.Nā uis terarū ē oratio hominis.Ergo increpat homines q; ad bella nō coacti descendūt. Toruo.cōueniens epithetum est marti:& deū pro bello cuius ipse deus est posuit. Spectacula.ludos.nā cædes ea uoluptate spectat mars:qua nos ludos spectare solemus.Spectaculū autem & ludos qui spectantur:& locum ubi spectantur:& cætum illorum qui spectāt significat.

Spectaculū

Exitium est auidis mare nautis.

Mixta senū & iuuenū dēfatur fūera nullū

Sæua caput proserpina fugit

Me quoq; deuexi rapidus comes orionis

Illyricis comes obruit undis

At tu nauta uagæ ne parce malign⁹ harenæ

Ossibus & capiti inhumato

Particulā dare.sic quodcūq; miabit⁹ eurus

Fluctibus hesperiis:uenusina

Plectant⁹ siluæ te sospite:multaq; merces

Vnde potest tibi defluat æquo

A ioue:neprūnoq; sacri custode tarenti.

Negligis immeritis nocituram

Postmodo te natis fraudē cōmittere fors &

Debita iura uicesq; superbæ

Te maneāt ipsū:precibus nō linquar iultis

Teq; piacula nulla resoluent:

Quāquā festinas nō est mora longa:licebit

Iniecto ter puluere curras

ACRON. Exitū est.a.m.n. Vorax q; demersos sorbeat. Mixta senū & i.d.f. Multitudo moriētū totius ætatis:ut matres atq; uiri defunctaq; corpora uita:māgnanimū heroū pueri inuptæ/q; puellæ. Sæua caput proserpina.quod omnis suscipiat:quā nullus euadat:figura est hypallage fugit pserpina pro fugiūt pserpinā:ut illud:Stat & oues circū nostri nec poenitet illas:p nos illatū nō poenitet. Deuexi .in deuexa pte cæli positi.

Rapidus comes orionis.ortus enim & occasus orionis tēpestuosi sunt.ideo & comitē eius notū uentū dixit:ut Vir.in primo æneidos:Cū subito assurgēs fluctu nymbosus orion in uada cæca tulit.deuexū aut i deuexa pte cæli positū unde uir. cōuexa polus dū sydera pascet. At tu nauta.hic quasi archytā pōit precari nautā.ne rēaneat insepultus.sed iam harenā inicit.nā & in sacris hoc genus sepulturæ tradebatur.ut & si nō obrueret manu plena ter iacta terra cadaueri pro sepultura esset.ut aut tu mihi terram iniice nāque potes ideo enim & particulam harenæ dixit:ordo ē at tu nauta ne parce malign⁹ dare particulā uagæ harenæ ossibus & inhumato capiti. Sic plectant⁹ uenusinæ siluæ q̄dcunq; minabitur eurus hesperiis fluctibus &c. Venusinæ.uenusiū ciuitas est apuliæ confinis lucaniæ:cuius siluas quia imēsæ sunt.p quibuscūq; posuit:admonet ergo ut ēt si tēpestas sit:quæ tales siluas flectat:ne omittat sepeliēdi curam. Multaq; m.u.p.t.d.æ.a.i.hoc est

Tenuis sep

Venusinæ

palam

nec attentus ad lucrū omittat studiū iusta soluēdi. Neptūnoq;s.c.t.neptūnus apud tarentū deuotius colubatur:uel quia in neptūni tutela dicitur fuisse:seu quia neptūni filius palāthus apud tarētum herculi & neptūno tēpla cōstituit ut fortiter p fauorē herculis faceret p neptūnū foelicitur ageret. Negligis. deest si. Fraudē.seu studio cōmercādi fraudē quæ redūdet i posteros capiat:seu certe ihumati piaculū ei⁹ filios lædat:& ne longū putaret:ēt ipsū delicti subiturū poenas minatur. Cōmittere.scias deest. Maneāt. expectēt. Precibus non linquar inultis.ultionem precibus suis dandam promittit. Teq; piacula.n.r.hoc ē nullis hostiis expiaberis:piacula. n.dicebātur quibus facinus expiabatur admissum. Non est mora licebit. Vt Vir..Hic tibi nequa moræ fuerit dispendia tanti:ut excusationem arceat:dū ne morsum quod cœperat ostendit. niecto ter.ut mæes magna ter uo ce uocaui.

POR. Me quoq; deuexi.Notum est ortu & occasu orionis tēpestatates concitari.Notū comitē orionis dicit q; cum orione ortus ē. Sæua ullū caput proserpina fugit.nullū proserpina tict ac per hoc neminē exceptum hēt. Me quoq; deuexi.Deuexum orionem dixit:ut Vir.Cōuexa polus dum sydera pascet.i.in deuexo cælo positum. At tu nauta uagæ ne pce malignus harenæ.Ad prætereūtes nautas Archytā se cōuertisse fingit. Quodcūq; minabitur eurus fluctibus hespiis uenusinæ plectatur siluæ.Venusia colonia inter lucaniā & apuliā poetæ:unde siluas uenusinas pro quibuslibet posuit. Plectatur aut luat atq; experiatur sit. Neptūnoq;sacri custode tarenti.Custodē tarēti.neptūnū ait.quia precipue neptūnus ibi colitur. Negligis imeritus nociturā.Ordo est:negligis fraudē cōmittere facile esse putas.Atq;n.bæc expetet i eos qui ex te nati sūt.i.in filios tuos. Teq; piacula nulla resoluēt.i.nullo mō expiabis hoc scelus qd i me admittis.

plectatur

Fors & debita iura uicesq; supbæ te maneāt ipsū.uices supbæ poenæ itelligēdæ quas supbis factis illū passurū precatur. Nō linquar.i.pces meæ efficient ultionē huius rei persoluas quod piaculū in me admittas.

CHRI. Auidis.cupidis & auaris.nā nisi auaritia traheretur:piculis se nequaq; exponerent.Quāobré et abiciofos et auaros p trāsitū carpit. Mixta senū.uariis ætatibus et uariis generib⁹ mortis pereūt hoies:sed tñ oēs peūt. Sæua pserpina nullū caput fugit. hypallage ē.i.nullū caput fugit pserpinā.i.mortē.Ponit.n.

proserpina

Orion

Iugula

Oenopion

Syllia

Parcus

Venusia

Marsus

Marsus

Mercendary

Mercatuna

Mercator

Taras

partheniata

postmodo

Vices

deā inferni & defūctorū p morte. Proserpina aut filia iouis ex cere fuit quā dū i sicilia flores legeret: a plu-
tone ad iferos raptā: & i cōiugē assūpta ē. Sed ut ait Eusebius Pāphilius pserpina quā grāci psephonē no-
mināt: uis feminū ē: quā pluto. i. iterna uis solis ad se rapit. hāc ēt pēpēpārra a grācis dicit. Me quoq; d.
r. co. o. notus merediāus uetus. Comes oriōis. quia oriō i ortu suo uētos pluuios & tēpestates gignit. Vir.
Nibosus oriō. Orion signū cāleste ē ante tauri uestigia: sic grāce ab aqua; inūdatiōe dictus: q; eius tpe hy-
ems hēt ortū: & mare ac terras tēpestatibus turbat: opīyō. n. turbo & cōcito significat. Latini iugulā dicit;
q; sit ut armator; gladius stellarū fulgore terribilis: hic si fulget serenitatē si obscuratur tēpestatē significat.
Hesiodus hūc neptūni filiū dicit ei; a patre datū ut supra fluctus quēadmodū supra terrā ābulare liceret.
Sed illū oenopiō quia filiā suā uitiatat excecavit: & a suis finibus pepulit. Oriō aut i lēnū pfectus a uulcāo
equū accepit quo ad ortus solis uetus lumia a sole recepit ide i oenopionē cōuersus ē: sed cū nō posset eū
iuenire: in cretā pfectus imodice uenatōe utebat; & cū a diana corripere; minatus ē se nullā serā relicturū.
Quapp tell; scorpionē pduxit: cui; morsu oriō paret. Hoc sigūt: q; oriēte cālesti scorpīoe signū oriōis occi-
dit. sed rdeo ad fabulā q; a ioue obuiutū i astra relat; dicit: Hēt stellas i capite claras tres: singlis hūeris sin-
glas claras: i dextro cubito obscurā unā: i eadē māu unā: i zona tres: i gladio quē manu gerit tres. in singlis
genibus singlas. Nec tñ defunt fabulæ: q; illū iouis neptūni & mercurii filiū uelint. Aiunt. n. ab hyreo sene li-
beraliter hos deos acceptos iussisse ut peteret qd uellet: & illū petisse ut cū iā prima defūcta uxore aliā du-
cere nollet: darent filiū sine matre deosq; tauri quē illis imolauerat: coriū uria opplere & hūi defodi ad de-
cē usq; mēses iusserūt: ac ex acētis decē mēsisibus orionē ide i lucē uē. se dicit: cōitēq; diāe fuisse: & oēs feras
perdere statuisse. Terrā uero iratā i misso scorpīoe eū pdidisse. Dianā aut i sidus trāstulisse una cū cane suo
quē syriū uocat. Poeta noster alibi a diana illū occisū sagittis dicit: quia eius cōplexū optauerat. Lucāus nō
sagittis sed scorpīoe imisso ab ea casū scribit. Alii oenopiōis filiū hūc uolūt imēsā pceritatis hominem &
uēatorē. Sed q; filiā oenopiōis uiolasset: ab eo fuisse occecatū: sed ab oraciō iussū ut p pelagus ita ad oriē-
tē tēderet: ut sp oclorū cōcauitates radii solares subitraret. Accessit itaq; ad cyclopas ipforū fabricatiū soni-
tū audiēs ducēte sene: & ab uno eorū hūeris ipositus iussa oraci; pegit: lumiaq; recepit. Erat oenopiō siciliæ
rex: & eius fili; oriō p quietē a uenere accepit ut eā cui primū obuiā fieret āplectaret. Itaq; de antro surgens
obuiāuit cādiopē sorori: q; ipsa uēatrix erat: & ex ea hippologū gēuit. Mox a patre exl factus cū cādiopē
& filio i thraciā nauigauit ubi subactis icolis neptūni filius ē hitus. Illyricis undis. illyrico sinu qui adriati-
ci maris ps ē ab illiria depoiatus colpus. i. sinus Venetiæ appellat. At tu. n. alloquit; pternauigantē: porta-
turq; ut sibi tumultuatē tumulū sine ipēsa faciat. Ne pc. i. abūdē uti; hārē ad sepelchrū. Nā pcerē dicim;
uel oīno abstiere uel modice uti. Vir. pce metu cytherea: inde parsimōia. Huius uerbi prateritū ē pepci: sed
prisce ēt parsi. Parcus at un uerbū uidet; eē secūdū. C. bassū dicit; quasi par arca: quia sua ita custodiat ut
cōseruat arca q; i illa sūt. Gelio aut uidet; q; parcus ab eo q; paruū parūq; sit dicat. Malignus. nō oīo mali-
gnū affirmat: sed qui sit futurus malignus si pcat. sic Vir. Ni frustra auguriū uani docuere penes. i. q; eēt
uāi si frustra docuisset: & lue. Cōsiliū laudo artificis si mūere tāto pcpuā i tabulis cārā seīs abstulit orbi
i. q; fuisset artifex si abstulisset. Ossib; & capiti. i. corpori. Maxie aut hoc illū optare rducit poeta: quia aiā
quorū corpa sepulta n eēt ab acherōte n trāsportabāt. Vir. Hāc oīs quā cernis iops ihūataq; turba ē: nec
dat; horrēdas ripas nec rauca fluēta: trāsportare priusq; sedib; ossa qerūt cētū errāt ānos uolūtātq; hāc lit-
tora circū: tū demū admissi stagna exoptata reuisūt. Sic. cōprecātis ē: rogat. n. ut oīs uētorū uis a nauigāti-
bus i siluas auertatur. Venusiā. quia uenusia quā utrū apulīe an calabriæ sit dubitatur: hēt magnas sil-
uas. Sed tamē spēm ponit p genere. Te fospite. te icolumi. Plectātur. puniāt: a grāco uerbo πλῆκτω. i.
pcutio: un; plaga. Multa merces. multa pecunia redacta d mercib;. ē. n. merces huius mercis qcqd uēdiē
emittē lucris causa. Merces uero huius mercedis: premiū uel pciū qd dat; labori. Inde mercenarij q merce
dis causa laborē subeūt. Mercatura ars ē: & mercator qui mercaturā exercet. Vnde pōt. quasi dicat un-
decūq; ē occasio. Aeque. benigno & fauēte. Nec temere nauigātibus placare cupit iouē & neptūnū. Nam
iuppiter aer ē a quo sūt tēpestates siue turbulētæ siue trāquillæ. Neptūnus uero mare pōt nauigātibus tran-
quillū p̄stare. Custode tarēti. Vt Seruio placet Taras neptūni filius hoc paruū oppidū cōdidit: Sequēti-
bus deide tēporibus cū lacedæmonij assiduis bellis i frequētia ciuiū laboraret pmiserunt ut uirgines uulgo
uiris admiscerēt: & qui ide nati sūt cū patres ignoraret partheniata sūt noiati quasi a uirginibus nati. Hi
igitur inopia & pudore simul pmēte cū adoleuissēt patriā deseruere: & duce Phalāto qui octauus i genere
fuit ab hercule i calabriā enauigarūt. Ibiq; hoc paruū oppidū offēdētes auxerūt: prisco tamē nomie taren-
tū appellauerūt. ergo custode tarēti uel pp tēplū de quo dixi: uel quia eius filius cōdidit. Negligis cōmit-
tere fraudē. q. d. Negligētia ductus cōmittis fraudē. i. defraudas me sepultura: quā hūanitatē officio p̄stare
teneris: sicq; cōmittis scelus nociturū tuis posteris: quis i meritis: & sic acrius admonet ne uelit sua negligen-
tia orituris ex se nocere. Nā parētes sape magis mouēt filiorū q; suo dāno: Quē locū nō p̄termisit uirgilia-
nus iuppiter i iis quæ p mercuriū mādauit aenae: Dixit. n. Si nulla accēdit tātārū gloria rerū. Nec sup ipse
sua molitur laude laborē. Ascanio ne pater romanas inuidet arcēs. Postmodo. secundū Priscianū hāc p̄-
positio apud ātiquos seruiebat gtō. Vicesq; supbæ. i. pœnæ secūdū priscianū. Serui; ēt pugnas dicit signi-
ficare quia p uicissitudinē pugnet. Sic Vir. Tector i occasu uestro nec tela nec ullas uitauisse uices. Piacu

ta. purgatoria sacrificia: alias scelus qđ piaculo. i. purgatiōe egeat. Quāquā festinas. p. uaserat ab hōesto & ab utili nūc ē a facili. Licebit iniecto ter pulueri curras. Nā & hoc gen⁹ ē sepulturā. Vir. & magna manes ter uoce uocaui. iniice: nāq; potes: portusq; regē uelinis. Ter. qā ter manes uocabāt. Vir. & magna manes ter uoce uocaui.

piaculo

Ad Iccium. Ode. xxix. tricolos.

i Cci beatis nūc inuides arabum
Gazis: & acrem militiam paras

Non ante deuictis sabæis
Regibus: horribiliq; medo
Nectis catenas: quæ tibi uirginum
Sponso necato barbara seruiet:

Puer quis ex aula capillis
Ad ciathum statuatur unctis:

Doctus sagittas tendere sericas

Arcu paterno: quis neget arduis

Pronos relabi posse riuos

Montibus: & tyberim reuerti.

Cum tu coemptos undique nobiles

Libros panæti socraticam & domum

Mutar floridis hiberis

Pollicitus meliora tendis.

tuose fluūt. Et tyberi. r. ut Vir. Reuocatq; pedē tyberin⁹ ab alto. Vndiq; nobiles. i. panæti. panætius stoycus philosophus fuit præceptor Scipionis africani: & lelii: rhodius natione. ordo est. quis neget relabi posse riuos pnos arduis montibus & tyberim posse reuerti: cum uel tu pollicitus meliora mutare contendis loricis hiberis undiq; coemptos nobilis libros panæti socraticā & domū. Socraticā domum. Sectā siue libros.

Loricis hiberis. optimæ. n. & fortes hispaniæ loriciæ sūt. Pollicitus meliora. studia. s. professionem suam poeta philosophiam uult intelligi. Elocutio uero nota est.

POR. Icci beatis nūc arabū inuides gazis. Hāc odē ad Iccium scribit quē mirat intermisso phie studio repente se ad militare studiū cōtulisse. p. quā uidet concupiscere diuitias arabū. Inuides gazis. i. æmularis Arabas i diuitiis habēdis. ac per hoc diuitias cōcupiscis. Et acré militiā paras nō ante deuictis Sabææ regibus. datui casus est: hoc ē illis paras diuitiis militiā quod est aduersus illos. Nectis catenas. nō uincis sed fabricas intelligēdū: proprie dictū. catenæ. n. ipsæ nexibus quibuscūq; cōstāt. Quæ tibi. u. s. n. b. f. A te necato. s. sponso. Puer quis ex aula. regius puer qui in aula seruiet. Sagittas sericas. i. parthicas a gente Serū qui partē orbis terræ orienti subiectā tenēt. Quis neget. a. q. r. p. r. m. & t. r. παρὸς ἰοδαεσ. Sensus est quis nō credat rerū naturā posse mutari ut flumina i mōtes reuertātūr. unde alioquin descendūt cū tu uitæ studia i cōtrariū uerteris qđ nemo sperauerat posse fieri. Tale ē uirgilianū. lungē iā gryphes equis æuoq; sequēti Cū canibus timidi ueniēt ad pocula dāmæ: Cū tu coemptos undiq; nobiles libros panæti. Panætius stoycus fuit pceptor Scipionis africani & Lelii: genere rhodius. Loricis hiberis. κατὰ ἑξοχὴν dixit quia optime sūt hispaniæ loriciæ. Socraticā domū. ut si diceret socraticæ scholæ disciplinā. Tēnis. pro cōtemnis. Ordo ē aut socraticā domū: mutare loricis hiberis tēnis pollicitus meliora: Meliora at absolute dictum aut studia subaudiendum. studia poeta secundum suā opinionem philosophiam uult intelligi. Nota autem figura elocutionis ē. qua dicunt philosophiā militia mutare hoc est phia dimissa militiā sumere. ut chaoniā pingui glandem mutauit arista.

CHRI. Grauitate seuereq; Iccii familiārē suū reprehēdit: qui coemptos undiq; panæti libros ut stoicam philosophiā cognosceret armis pmutet: ut militiā auaritiæ causa sequat. Carmē ē sublime & non minori copia q̄ grauitate illustratū. Beatis. diuitibus. quia uulgus felicitatē i diuitiis collocat: luuentali. Quos euehit optata sūmi nūc uia processus uetule uestica beatæ. Vel dixit beatis: quia illa pars arabia i qua sabæi sūt felix dicitur. Gazis. uocabulū ē: neq; græcū neq; latinū: sed psicū: & quoniā populi illi ditissimi fuerunt poetæ cū amplas diuitias uolūt ostēdere gazas dicūt. Sic. Vir. & troia gaza p undas. Inuides. q. d. nō cōmo ueret te cupiditas auri: nisi te aliorū diuitiæ stimularēt. Propterea q; uerissime diuus hieronymus dixit: oculi

ACRNO

pantrius

Gaza

sūt p quos paupertatē ferre nōn possumus. Vituperat ergo propositū hoīs quia nō suscipiebat militiā p animi magnitudinē: sed cōtra propter avaritiā quā a pusillanimitate prouenit: unde & senes & mulieres quia minorē animū habēt auariores sūt. Arabū. Est arabia iter assyriā & aegyptū. Eius pars ad oriētē spectans nabatea dicitur. Ouid. Eurū ad aurorā nabatheaq; regna recessit. Regio preciosa ē & penuria aquae laborat: & putei qui sunt de idustria ab incolis occultantur: ne irruētibus hostibus potū praebeat. Que uero ad meridiē uergit ea feracissima ē oīum aromātū: & foelix appellatur arabia. Tū i primis fert sabaorū regio: quod nūq; alibi nascitur. Dicunturq; sabaei uel απο τοις βασιλει. i. sacrificare propter tus uel a saba regiōis metropoli. Nō deuidis. a tomanis. Nā olim Ab alexādō uicti fuerāt: in quo occulte iniicit metū. nā magis metuendi qui nōdū deuidi fuissent. Neētis cathenas. facis: nā cathena ex nexu anulorū ē. unde nomē sūpsit. Nā cathena est a capiēdo dicta: quia in ea annulus annulū capit. Quae tibi uirginū. i. quae uirgo. i. q. pulchra. Et est idignatio. q. d. ē pulchritudo puellae digna causa: q. & phiam omittas: & piculū subeas praesertim adiūcta crudelitate: q. a phō aliena esse debet. Nō poteris tūc uirgine cū spōsū necaueris: & cum hac oīa feceris tamē erit barbara ergo & barbaricis moribus: stultissima igitur militia q. ab avaritia aut uolūptate proueniat: & periculū graue afferat & pmiū tñ leue cū crudelitate praebeat. Necato. quod sine tuo piculo non fiet. Puer quis. q. d. ponamus q. rapias puerū regiū qui sit tibi pincerna: putas ne hoc tāti ut philosophiā deferas. Aula. regia domus ē apud latinos. Vir. Illa se iacet i aula xolus. Sed uidet esse ab eo qd est αὐλή graece quod nomē apud illos ē de caula quadrupedū dicit: & caula ipsa. i. stabulū ab eo: p additiōē c litterae fortasse deducit. Capillus. capillus quasi capitis pilus. Vnētis. unguētatis. Nā apd eos populos unguētū repertū ē quod deinde ad grācos Alexandro magno in persis res gerētē traditū ē. Id. n. i. scribis deuidi darii repererūt macedones. Ad ciathū. ad pocula. Sericas. i. doct⁹ optime sagittare: qua arte plurimū ualent feres populi: uicini pthis: de quibus supra diximus. Quod at saigittis ualeāt ostēdit. Vir. nā in georg. ait Velleraq; ut foliis depeēt tenuia feres: & paulo īfra Vbi aera uicere sūmū. Arboris haud ullae iactu potuere sagittae. Et gēs illa qdē sūptis nō tarda pharetris. Quis ne. ar. Admirabūsus hāc dicit qd dicat sperari oīum reg. cōfusiōē posse & naturae imutationē cū lccius adeo studiis phiā deditus cōtrariū uitae genus sectet. Pronos. qui p pna & decliua ferūt. Cū tu ordo ē: oīa in cōtrarium mutabuntur cum tu uelis mutare libros panatii nobiles & coemptos undiq; & domū socraticā loricis hiberis: & p libros phiā intelligit: & per loricis militiam: sed ut rem mirabiliorem reddat multa addit. Est. n. admirāda res phūm phiā deferere. Sed faceret fortasse hoc aut epicureus: aut alius ex leuioribus phiā familiis: At stoicus cui⁹ dogma grauissimū est: & qui socratis qui moralis phiā auctor ē pcepta mordicus teneat quo mō deseret praesertim cū adeo illius rei cupidus fuerit: ut nō emerit sed coemerit. i. emerit ex oībus locis ubi eēt & i suā bibliothecā cōgesserit: neq; id temere: sed cū electōe nā coemerat nobiles & nō ignobiles panatii. Panatii. panatius rhodius nobilissim⁹ stoica sectae phūs fuit & sciipiōis magister & quē Cicero: i. iis q de officiis doctissimē simul & ornatisime disservit imitatus ē quibusdā & iā q ille uel reliquerat uel ptemiserat additis. Socraticā domū. socrates atheniēsis uir inocētissimus & qui oraculo apollinis sapiētissimus iudicatus sit primus phiā e caelis in terras uocauit atq; itra urbes adduxit. i. primus relicta rerū caelestium & ipsius naturae iuestigatione: in qua antiquiores phi elaborāt de uia & moribus disputauit: Ab eoq; fluxerūt oēs philosophorum sectae quas cōmodiori loco latius prosequemur. Sed instituta socratis seuerius q ceteri stoici obseruare uidentur: proptereaq; adiunxit poeta socraticam domum. Loricis. dicitur autem lorica quia loris alligata sit. Hiberis: hispanicis apud quos optimae sint: & posuit spēm pro genere.

ACRON

o Venus regina gnidi paphiq; Metrū saphi cū endecasyllabū. quart⁹ adoni⁹. Ouen⁹ quasi epigrāma hoc ē i dedicationē ueneris scriptū quā ipse consecraret. Gnidi. urbs calabriae. Paphos. uero urbs cypri insulae utraq; uenerē praecipue colēs. precatur. n. ut desertis uel ut propriis ciuitatibus adsit aedibus cōsecratis. Incertū aut utrū glycera amica sit an ancilla. Et solutis gratiae zonis. uel liberae uel nudae: q nō cingātur & bene nudae & solutis zonis gratiae finguntur. ga amicorū animi soluti secū & nudi eē debēt. Et parū comis sine te iuuetas. hoc ē minus elegans iuuentas sine uenustate: hoc est sine te. Sciēdū est tamē uenerē nō tātū cōcubitus sed etiam oīum elegantiarū esse dominā. Aliud tamē ē iuuetas: aliud iuuenta. aliud iuuetus. iuuetas aetas putatur: iuuetā ipsū numē: iuuetus adolescētia. Mercuriusq; per mercurium questū uult accipi tanquam sine uenustate nec lucrum sit.

POR. Ouenus regina gnidi paphiq; sperne. quasi epigrāma est hoc i dedicationē ueneris scriptū quā ipse cōsecrauit. Gnidus aut urbs Cariae. Paphos aut urbs insulae cypri: utraq; uenerē praecipue colēs. Fer

Ad uenerem glicera. Ode. xxx.

o Venus regina gnidi: paphique Sperne dilectam cypron. & uocantis Ture te multo glicerae decoram Transfer in aedem: Feruidus tecum puer & solutis Gratiae zonis: properentque nymphae: Et parum comis sine te iuuentas

Mercuriusque

Gnidof

adus tecum puer. i. cupido quod feruorem amoris inferat. Et solutis gratiæ zonis. quia gratiæ nudæ & sine nodis finguntur. quia amici animos solutos ac nudos inter se habere debet. Et parum comis sine te. i. minus elegans. Sine te. i. sine uenustate. Scire autem debemus uenerem non tantum cōcubit? uerū etiam dominam esse omnium elegantiarum: sic alibi ipse ordinis hæc uirtus erit & uenus.

CHRI. Dicat glycera facellum ueneri. Poeta at scribit tãq̃ epigrãma illi facello i quo uenerē orat: ut relictis papho gnido & cypro i ædē glyceræ sibi dedicatam migret. Paphi. locus i cypro ē: Vnde Cicer. i eplis. Oēs tibi cōmēdo cyprios paphios p̃sertim: & Vir. ipsa paphon sublimis adit sedesq̃ reuifit læta suas Paphi aut erat celeberrimū illud tēplū ueneri dedicatū de quo multa sunt apud herodotū. Multo thure. quia ut plurimū de thure & floribus ueneri sacrificabat: dicitur aut̃ thus αρο του οὐειν. i. sacrificare. unde aspiratur th. Alii tamē credūt eē dictū a tunis glebis quia de arbore destillat: & a terra subiecta cōbibitur: i eaq̃ cōgelatur Inde q̃ tūsis glebis colligitur. Decorā. q. d. quia decora ē & tibi sūmopere cōueniēs trāffer te i illā. Aedē. i. ædē posuit i singulari ut tēplū significet. Nā i plurali significat domū. Trāffer. Migra. Fer uidus. quia amor flāmas imittit. Gratiæ. de quibus iadictū ē. Nymphæ. harū plura sūt genera. Nā quæ maris sūt nerinæ suæ nereides appellātur: quæ fōtiū Naiades: quæ mōtiū Oreades appellantur. Nā opor mons est. Sūt itidē Driades filiaq̃ nymphæ quia δρυες quercus sint: Sūt Hamadriades quæ cū arboribus et oriuntur & occidūt. Sunt Napeæ floz. Parū comis. quia sine uenustate nulla ē comitas. Mercurius. quia multū ualet eloquētia ad amorem conciliandum. unde illud Facundum faciebat amor.

Paphos

Thus

Aedes

Hortus

Hamad

Orades

Hamad

ACRON

H. al. ff

Describit quid ab apolline
petiturus sit. ode. xxxi.

q Vid. dedicatum poscit apollinem
Vates: quid orat de pathera nouū

Fundens liquorem. non opimæ

Sardinia segetes feraces.

Non æstuosa grata calabria

Armenta: non aurum: non ebur indicum

Non rura quæ lyris quieta

Mordet aqua taciturnus amnis

Premant calena falce quibus dedit

Fortuna uitem: diues aureis

q id dedicatū poscit Apollinem. Metrum
duobus uersibus alcaicū. tertius dimeter

iambicus nouenarius hypcatalecticus. quartus p̃daricus. Apollinis tēplū i palatio dedicauit augustus. sed apollinē p tēplo posuit methonomice: et significat modestiā uotorū suorū negans se ab apolline: quæ ad cupiditatē: aut auaritiā spectet petere. sed bonā mentem: bonaq̃ corporis usq̃ ad senectutē precari cū lyrico studio. putatur tamē diuerse horatius apollinē dedicasse ad quem hæc scribit. De pathera. calice. ut hic laticis qualem patheris libamus & auro. Nouū. f. liquore aut nō uetus: ut deos non exquisitis muneribus placari mōstraret aut certe per q̃ noua instaurabatur p̃catio. nā & ipsū morē sacrificādi ostēdit: ut ipsa tenens dextra patherā pulcherrima dido.

Nō æstuosa. æstuosa. n. regio est aptior pecori. ut calidi lucent buceta matini. Aut ebur idicū. Indis. n. ebur ē abunde. ut Vir. India mittit ebur

Lyris

molles sua thura sabæi. Lyris. fluuius cāpaniæ ē interfluēs urbē mīturnensīū. uir. Et umbrosa lyris p regna marice. Taciturnus. lenis: altus: magnus. unde uir. de thyberis altitudine. Et tacita. r. i. f. u. Premāt. i. repri māt putādo uitē. Calena. f. cale oppidū ē in agro sidicino: ubi optima uina ut falerna nascūt. Diues. ordo ē. & diues mercator carus ipsis diis. quippe ter & quater anno impune reuifens athlanticum mare exsiccat uina aureis culullis reparata syra merce.

POR. Quid dedicatū poscit Apollinem. apollinis tēplū in palatio augustus dedicauit ergo dedicatū non a se dicit poeta. sed q̃ alioquin dedicatus ē: ipsū aut̃ ait dedicatū apollinē pro tēplo eius. Nō opimæ sardinia Segetes feraces. negat se poeta ab Apolline ea petere quæ ad auaritiā spectant. Verū potius bonā mentē bonaq̃ corporis usq̃ ad ultimā senectā ualitudinē. Non rura quæ lyris quieta mordet aqua. lyris fluuius ē i cāpania interfluens urbē Mincurnensē: hic at̃ lenissime labitur. quē ideo taciturnū dixit. Premant calena falce quibus dedit fortuna uitē. Cales oppidū in agro Sidicino est. In illa aut̃ regione uina falerna nascūt. ergo hoc ait possideāt p̃ciosos fūdos qb̃ fortuna cōcessit. Diues ut aureis mercator exsiccat culullis. p poculis dixit. pprie at̃ cululli calices sūt qdā fistiles qb̃ pōtīfices uirginesq̃ uestales in sacris utūt.

CHRI. Apollini tēplū dedicauit Augustus quoniā in bello actiaco ab eo adiutus est: quē nunc rogat. Vel potius domi suæ poetæ illum deum i cuius tutela poetæ sunt dedicarat. Nūc uero i præsenti ode ostēdit nō per ambitionē: aut auaritiā infinita a diis petēda esse: sed oīa modesta et sobria. Nam ut ait luue. orādū est: ut sit mens sana in corpore sano. Vates. De se tanquā de tertia persona loquit. Dedicatū. uel quē ipse domi: uel augustus i palatio dedicauit quasi dicat quid poscit ob huiuscemodi dedicationē. Nouū. quasi dicat uilem ut ostendat deos preciosa in sacrificiis non quærere. Quoniam mente sacrificantis non genere sacrificii moueātur. Non feraces segetes. non feraces agri: nam segetes quandoq̃ terra est. Vir. Quid faciet lætas segetes quādoq̃ fruges. Idē Hic segetes illic ueniūt foelicius uuæ. Opimæ. fertilis et opulenta. Sardinia. Hæc insula est in mari tyrrheno: & in pte montuosa atq̃ sterilis. Magua tamē eius pars

Sages

Sardinia

agrum habet rebus oibus foelicem precipue tritico. Vnde horreum Romani populi olim habebatur. Habitat olim ē ab Iolao qui secū illuc plerosq; herculis filios duxit. Aestuosa. ppter magnos calores. In hac magna est copia armentorū presertim equinorū. Indicū. quia ex india neniunt maiores dentes et plures quia ī india et plures sūt et maiores elephāti quā ī mauritania. Vir. India mittit ebur molles sua thura sabaei:

ACRON. Culullis poculis: proprie aut culullis calices dicūtur siciles: quibus pōtīfices uirginesq; uestales utebātur. hic aut p ulceolis et conchis posuit. Syra reparata merce. Syra mercē p p̄ciosa posuit: qua uēditoris uina a negociatori bus cōparent. Diis carus ipsis. Quasi ī hoc diis uelut p iui iā gratos mercatores dicit q; et p̄spe re & frequētius nauigāt. Acquor athlaticū. aut p quocūq; posuit maria: aut oceanū ubi & mons athlas eē phibet. Vir. i. iiii. Oceani finē iuxta solē q; cadētē. ultimus athiopū locus ē ubi maximus athlas axē humero torquet stellis ardētis⁹ aptū.

Cicorea. hārbā multis & tenuibus tra dicibus. quas Vir. ityba nomiauit ī. iiii. geor. Strimoniae q; grues & amaris ityba fibris. Frui patis. aut q; ego paraueri aut quā ī p̄mptu sūt oibus. ordo ē. & latoe p̄cor dones mihi ualido frui paratis: ac cū itēgra mēte nec degere turpē senectā nec carētē cythara ut sit mēs sana ī corpore sano. At. sed: uel saltē ut uir. ī primo aene. At sperate. d. m. f. atq; nef. Degere. deducere. ut uirg. ī. iiii. aenei. Non licuit thalami ex pertem sine crimine uitam degere more fera.

POR. Vina syra reparata merce. quasi cōmutata uina syra merce. Syra autē mercē p̄ciosissimā accipe quā. s. i. purpura & pipere & unguētis aliisq; similibus eē solet. Quippe ter & quater āno reuīsēs aequor. hoc quasi argumenti loco positū ad probādū quā car⁹ diis sit hic mercator. Me cycorea leuesq; malua: cycorea ityba rustica. Malua at corpori leues itelligēdā. Frui paratis. aut iis quā ego parauī. Aut quā parata sūt. i. est ī p̄mptu sunt omnibus. Latoe dones. latoe ab eo quod est lato figuratum.

CHRI. Culullis reperia. q; singulis ānis cū priora cōsūpta sint uina: noua emit. Syra merce. pecuniis exactis ex merce quā uel ī syriā iportauerat: uel ide exportauerat. Diis carus. nā tot picula ad quā totiēs sua stulticia rediret nō euitasset sine deorū bñficio. Athlaticū. quasi dicat remotissimū. Et. n. pars aphrica ni maris: et hic mediterraneū: hic oceanū occupat suo nomie. Nā ī mediterraneo a moluce fluminis hostio īcipiēs ī occiduū tēdit et rusicadā oppidū et septē fratres q; mōtes sūt et ab illā alluit: inde oceanū itrat. Tigē hēt āthaei oppidū et mari aethiopico terminat. Impune. cū admiratione dictū q; suā stultitiā et auaritiā sauiēti mari poēnas nō det. Me pascūt oliuā. nō pōt avarus eē cui tā tenuis tāq; pabilis uictus satis sit.

Cycorea. herba ē notissima. Leues. lubrica quā uētrē lubricū faciāt: id ē soluāt. O latoe. o phebae latoe filii. Dones. tuo bñficio cōcedas. Mihi ualido frui paratis. i. nolo plura acquirere: sed fac ut itēgra ualitudine cōstitutus possū frui his q; iā parauī: et ita ad ualitudinē corporis accedat itēgra mēs: ergo sit mēs sana ī corpore sano. Turpē se. eēt. n. turpis q; delirat et sine itēgritate mētis: nec posset uti cythara delyrus.

ACRON p Oscimus si quid uacui sub umbra. Metrū saphiciū endecasyllabū. quartus adonius hac ode lyrā suā alloq; ut ad sit & canere nō desistat. poscebat. n. dicta sua aedere. Lusimus. scripsimus. ut Vir. i. buco. Ludere quā uellē calamo p̄misit agresti. Iadū. n. poetāe carmīa sua ueluti p uerecūdia dicere cōsueuerūt. Viuat. uictura pro perpetuis posuit. ut Vir. Nulla dies unquam memori uox eximet aeo. Latinū. facile intelletui. Lesbio primū modulate. c. alcæum dixit qui fuit de lesbio insula. hic etiam res bellicas aduersus tyrannos gessit: & pittacum mytileneum uictum expulit. Siue iactatā. qui seu ī tēpestatibus seu ī bellis constitutus citharā solatium nō amisit. Liberum & musas. liber enim & cātilēam suadet & uoluptatem. Et lycū nigris oculisq; c. d. pulchrum enim hunc puerum lycū salcaus dilexit: pulchritudo enim puerorum sēpe nigris decoratur oculis. O decus. p. lyram. dicit esse apollinis decus. Suprāmi. summi. ut

Sicet mercator culullis
Vina syra reparata merce:
Diis carus ipsis qppe ter & quater
Anno reuīsens æquor athlanticum
Impune: me pascunt oliuā
Me cycorea. leuesq; malua:
Frui paratis & ualido mihi
Latoe dones: at precor itēgra
Cum mente: nec turpem senectam
Degere: nec cythara carentem

& latoe p̄cor dones mihi ualido frui paratis: ac cū itēgra mēte nec degere turpē senectā nec carētē cythara ut sit mēs sana ī corpore sano. At. sed: uel saltē ut uir. ī primo aene. At sperate. d. m. f. atq; nef. Degere. deducere. ut uirg. ī. iiii. aenei. Non licuit thalami ex pertem sine crimine uitam degere more fera.

POR. Vina syra reparata merce. quasi cōmutata uina syra merce. Syra autē mercē p̄ciosissimā accipe quā. s. i. purpura & pipere & unguētis aliisq; similibus eē solet. Quippe ter & quater āno reuīsēs aequor. hoc quasi argumenti loco positū ad probādū quā car⁹ diis sit hic mercator. Me cycorea leuesq; malua: cycorea ityba rustica. Malua at corpori leues itelligēdā. Frui paratis. aut iis quā ego parauī. Aut quā parata sūt. i. est ī p̄mptu sunt omnibus. Latoe dones. latoe ab eo quod est lato figuratum.

CHRI. Culullis reperia. q; singulis ānis cū priora cōsūpta sint uina: noua emit. Syra merce. pecuniis exactis ex merce quā uel ī syriā iportauerat: uel ide exportauerat. Diis carus. nā tot picula ad quā totiēs sua stulticia rediret nō euitasset sine deorū bñficio. Athlaticū. quasi dicat remotissimū. Et. n. pars aphrica ni maris: et hic mediterraneū: hic oceanū occupat suo nomie. Nā ī mediterraneo a moluce fluminis hostio īcipiēs ī occiduū tēdit et rusicadā oppidū et septē fratres q; mōtes sūt et ab illā alluit: inde oceanū itrat. Tigē hēt āthaei oppidū et mari aethiopico terminat. Impune. cū admiratione dictū q; suā stultitiā et auaritiā sauiēti mari poēnas nō det. Me pascūt oliuā. nō pōt avarus eē cui tā tenuis tāq; pabilis uictus satis sit.

Ad lirā. ode. xxxii.

p Oscimus siquid uacui sub umbra
Lusimus tecum: qd & hūc ī annū
Viuat: & plures age dic latinum
Barby te carmen.

Lesbio primum modulate ciui:
Qui ferox bello ramen inter arma
Siue iactatam religarat udo
Littore nauem.

Liberum & musas: ueneremque & illi
Semper hārentem puerum canebat
Et lycum nigris oculis: nigroque
Crine decorum.

Odecus phœbi: & dapibus supremi

Grata testudo iouis: o laborum
Dulce lenimen mihi cunque salue

Rite uocanti.

proh supreme iuppiter omni enim læticia iouis
epulū celebratur. Dulce lenimen. malorum. n.
lenimen ē cythare cantus: sibi et quādocūq; pro
futurum exoptat. Cūq; quādocūq;

POR. Poscimus si quid uacui sub umbra lu
simus tecum. hac ode lyram suā alloquitur Hora

tius: Vt sibi ad sit et canere p̄seueret. Si quid uacui sub umbra lusimus tecum. Sic poetæ fere uerecunde
carmina sua lusus uocāt. uacui aut̄ pluralis numeri ē casus nominatiui et sensus: nos uacui. i. a. negociis libe
ri. Si qd lusimus. erigit a nobis ut canamus. Quod et hūc i annū uiuat et in plures. optat carmini: ut per
petuo floreat. Ea enī scripta q̄ sine uirtute sunt tēporalia solēt eē. Age dic latinū barbyte carmen. Barbyto
organi genus ē: sed nunc pro lyra posuit. Lesbio. p. m. c. lesboū ciuē alcæū dicit: hic aut̄ ē res bellicas ad
uersus tyrannos gessit. Siue. i. r. u. l. n. hoc iō dicitur quia in nauigationibus hic poeta cum bellicas res age
ret sæpe tempestatibus uexatus est. Et lycum. n. o. hunc lycum puerum alcæus dilexit. O decus ph. lyrā
dicit decus phœbi. Mihi. c. f. r. u. Cūq; pro quācūq; positum ē: ut sit. O dulce lenimen mihi. q. t. r. uocāti.

CHRi. Lyricus. poeta lyræ applaudit. eāq; laudat: et hortatur ut concedat sibi aliquid ita canere: ut diu
duraturū sit: nec caret artificio. nā ostendit se omnia parasse quibus quod petit facile euenire possit. nā nisi
mens uacua sit poetæ: nisi aliqua proveniat ex ameno loco uoluptas: ineptus rei agendæ uidebitur. Posci
mus. nā tibi dediti iure quodā petere uidemur: et iccirco poscim⁹. Nā poscere secūdū donatū ē iperiose ro
gare: petere ē cum præcib⁹: postulare ē iure: obsecrare est per sacra rogare. Flagitare maioris est uehemētiae
q̄ poscere. Expostulare ē cū cōquerimur iniuriā ap̄d illū a quo accepim⁹ et hēt i se reprehensionē. Flagitare
uidetur nō sine crepitu uerborū: addere cōiutiū. Cice. Quāq; causa postulat nō tñ flagitat. Vacui. ociosi &
sine cura: præbet ergo se idoneum mō lyra aspiret. Sub umbra. locus ē poetæ accōmodatus. Lusimus. lu
dere ē i re. iocari uerbis. ludere moueri. Ter. Sinite cōgrū i aqua ludere. Itē exercere: uñ latini dicūt ludum
quod græci gymnasiū: & itidē scribere ut hic. & Vir. Ludere quæ uellē calamo p̄misit agresti: & alibi. Car
mina q̄ lusi pastor. In hūc a. usq; ad finē huius anni. Et plures. ergo dic carmen non moriturum. Barby
te. o lyra nomē græcum ē. Lesbio. propter alcæum dicit qui lesbi⁹ fuit: & quē poeta noster imitatus ē solū
in ea parte in qua ipse lusus amoresq; describit. uir fuit et in re militari egregius: et qui tyrānos e patria pe
pulit. Et p̄fertim pythacū mythyleneū quē athenienses uicisse tandē gloriati sūt. Modulate. participiū de
ponentis passiuē protulit. est. n. modulari carmē cū illi modum et numerum musicum damus. uir. Et mo
dulās alterna notauit. Et carmina pastoris siculi modulator auena. ostēdit at̄ poeta petitionē suā faciliē: cū ly
ra sua mai⁹ quiddā alcæo p̄bere solita sit. Ferox. audax et foris. Inter arma. nā si ēt armis res leuiore sāt⁹
poeta admiscuit: nō dabitur mihi uitio si idē faciā. Siue ia. re. u. l. i. na. siue bella gereret: siue in portu gesce
ret. Liberū. i. cōiuiua i quib⁹ uina q̄ liberi dona sūt celebrāt. Pueg. cupidinē: qui nūq; ab eo discedebat
nā semper amabat. Lycū. pueg. ab eo amatū. Nigris ocu. nā nigredo pupillaz i oculis laudat et ap̄d pri
scos ēt i puerorū capillis. O decus phœbi. exaltat. n. phœbus i cythara: q̄ illi rectori et moderatori reliquo
rū luminū p̄p̄ calestē harmoniā datur. Et grata d. n. n. solū hominū sed et deorū cōiuiua illa exhilarāt. Re
te at̄ dixit dapes: nā uolūt dapes deorū eē et p̄cipū: epulas priuatorū. Epulū ēt i singulari ē qd publice dat̄
uniuerso populo. Testudo. ga prima i formā hui⁹ animalis facta ē. O laborū dul. le. quid ergo illi deest
ad laudē et p̄ phœbo omnium rerum pulcherrimo decus asserat et ioui maximo deo sit grata et laborum
suauis mitigatio. Cūq; quācūq; quasi dicat etiam si non te digno carmine uocauero.

Solatur albiū a scorto
neglectum. ode. xxxiii.

a Lbine doleas plus nimio memor
Immitis glyceræ: neu miserabiles

Decantes elegos: cur tibi iunior

Læsa præniteat fide.

Insignem tenui fronte lycorida

Cyri torret amor: cyrus in asperam

Declinat pholoen: sed prius appulis

Iungentur capræ lupis:

Quam turpi pholoe peccet adultero.

Sic uisum ueneri: cui placet impares

Lbine doleas plus nimio memor. metrū
tribus uersibus asclepiadæum. quartus gly
conicus. Albiū tibullū alloquitur elego
rum poetā consolans eum exemplo aliorum et
hortatur ut sit fortiori animo in contemptu quē
indigne a glycera mulier patitur: et comemorat
lycorida: q̄ similiter a cyro contemnatur. Rursus
cyrus: pholoen diligit: et ab ea spernatur sicut al
bius a glycera. Neu miserabiles. seu ga ipsi ele
gi: hoc ē carmen eius contemptum miserabile
sit seu quia miserabilia elegis scribantur. Læsa
fide. ga p̄fidia extiterat amatori. Tenui. āgusta
et pua: sicuti pulchræ h̄re cōsueuerūt. Appul. i.
c. l. aut ga maioris ibi formæ esse dicuntur: aut p
q̄buscūq; posuit cōparans natura contraria: ut
iungentur iā griphes eqs. Sic uisū ueneri. Quo
tiēscūq; rō nō apparet sic uisū iterponit: ut Vir.
Postq̄ res asiæ priamq; euerterē gētē imeritā uisū.

ACRON

Dapes
Epulum

E. Prius

poscere
postulare
obsecrare
flagitare
Expostulare
Iocare
Ludere
Alceus
Modulari

superis. Sub iuga ænea sub durum ac difficile
amorem. Sæuo. m. c. i. sæuo: aut quia non uquā in
diuersū amorem animi diuiduntur: aut qā cupi
do sibi ludos de hominibus exhibet: aut certe qđ
i amorem p iocū uenit. Ipsū me. dicit se amore
amicæ ab uxoris coniunctione reuocatum: cuius
ita litib⁹ uel amaritudine uexetur quēadmodum
calabriæ littora maris adriaci tēpestatib⁹. Vir. Et
littore curuo. Grata. d. c. cōpedē singulari nu/
mero contra uetē posuit consuetudinē. Myr/
tale. nomen concubinæ. Curuantis. cōmouent^s uel erigentis pro nimio æstu.

POR. Albi ne doleas plus nimio memor finitis. albiū tibullū alloquitur elegorum poetā. hortatur autē
eum ut sit fortiore animo i cōtēptu quē idigne a Glycera muliere patitur: quā ideo imitem uocat. Neu
miserabiles decantes elegos. proprie elegiorum uersus aptissimi sunt fletibus: quos ideo miserabiles dixit.
Nam et nomē ipsum elegioꝝ παρὰ τοῦ ἐλέγου ἔστι uox lamentātium dictum putant. Cur tibi iunior læsa p/
niteat fide. apđ Glycerā scilicet prāniteat: quæ fidē hoc faciēdo læserit. Insignem tenui frōte lycorida cyri
torret amor. Cyrus in asperam declinat pholoen. Tenui frōte. pro angusta et paussilla posuit. frons autē
minor pulchriorē facit mulierē. et iō insignē tenui frōte accipe hoc est in hac re insignē. Sed pri⁹ appulis iū
gētur capræ lupis. hoc ē prius lupi concūbēt cum capreis. Sic uisū ueneri cui placet impares formas atq; ani
mos sub iuga ænea sæuo mittere cum ioco. Sub iuga mittit. sed ordo ē: sic uisū ueneri cū sæuo ioco: id est
ueneri et amoris sic placuit. quē amorē sæuū iocū dixit non inelegāti conceptione. iuga at ænea durū ac dif
ficile amorē uult intelligi: hoc ueneri inqt placuit ut quæ amātur nō cōsentiāt amatoribus sed in alios ipsi
amores declinēt. Grata detinuit cōpede Myrtale. Compēdē gratū amorē signat. Et uideam⁹ ne nō simpli
citer cōpedē hic dixerēt: sed referēs ad cōditionē libertiæ myrtales. Attendēdū autē compēdē singulari nu/
mero eū dixisse qđ nō facile apđ ueteres iueniēt. Adriæ. p hoc adriacū sinū itellige q; mare et calabriā alluit.

CHRI. Hortatur albiū exemplo aliorū ut fortiori animo ferat ab amica spem. Cū non sit eo dolendū
quod triū consuetudine appareat: et sibi cū multis cōmune existat. Plus nimio memor. Nam cum te non
amat: nō debes illi⁹ meminisse. Elegos. quib⁹ de illa q̄reris. Nā elegia iuenta ē ut illo genere quærimoniæ
exprimerētur. Deinde ē et res iocundiores scripserūt i elegis poetæ: Est aut dicta elegia quasi luctuosū car
mē: quia ἐλγὺς luctū significat. fuit at Sacadas arguius primus q elegias ad musicos rithmos canere insti
tuit. Horatius ergo uersibus ipariter iunctis quærimonia primū. post ē iuncta est uoti sententia cōpos. Quis
tū exiguos elegos emisit auctor. Grāmatici certāt: et adhuc sub iudice lis ē. Cur iunior. quereris enī uñ sit
q; dii illi quāto perfidior ē tanto maiore tribuāt pulchritudinē: cū contraria mereamur. Insignē. argumen
tationibus e grauiorib⁹ phiæ locis eductis ad leuissimas amatorias res probandas utitur scilicet nō eē ea re
cusanda quæ nobis accidant cum multis communia: quod probat exemplo lycoridis quæ cum pulchra
sit et uehemēter Cyrū amet: tū ab eo non amat: Cyrus at declinat in asperā pholoen. i. pp̄sus ē in amorē
pholoes: quæ erga illū aspera inmitisq; sit. Tenui. angusta et parua secūdem acronem: quoniā frons an
gusta pulchrior sit: uel poti⁹ dicamus tenui fronte. i. in qua tenuis et pellucida sit cutis. Appulis. sic Vir. lun
genē iā gryphes eqs æuoq; sequēti Cum canibus timidi ueniēt ad pocula d. Sæuo cū ioco. nā iocus est cu
pidini scuire in homines. Et simile est illi qđ de mare in superioribus dixerat: Heu nimis longe satia ludo.

Melior uenus. non bilioris melioris amor. Grata. nō qā sibi illa uices i amore reddat: sed grata. i. iocūda:
nā et si ab ea duri⁹ tractaret tū nō poterat nō amare: neq; poterat nō latari illa seruitute. Cōpede. raro i singula
ri profertur. Dicimus. n. cōpedes quibus pedes colligantur: quēadmodū manicas quibus colligant manus
quāuis ēt manicas dicam⁹ eā ptē uestimēti qua manus tegimus: et Vir. Et tunicæ manicas hñt redimicula
mytræ. Libertine. ē hęc cōditionis distinctio ut hoīum alii liberi dicāt: alii serui: et liberorū rursus alii igenui
sūt alii liberti: alii libertini: igenui igit sūt q neq; ipsi unq; seruierūt: neq; eorū parētes. Liberti at q qđoq; ser
uierūt sed tādē liberi sūt facti. Libertini postremo nūq; seruierūt: sed ex iis q seruierāt sūt orti. Hęc fuit apđ p
scos distinctio. Sed sub cæsari⁹ iter libertū et libertinū ea erat dūtaxat differētia q est inter substantiuum et
adiectiuum: ut dicerent aliquem esse libertum: et eius conditionem libertinam esse. Quintilianus in septi
mo. loquens. secundum cōsuetudinē suorū tēporum dixit: Seruus est qui cum manumittitur fit libertinus
Verum audiam⁹ T rāquillū cuius hęc uerba sūt i uita claudii. senatū libertino filio tribuit: sed sub condi
tione si prius ab equite ro. adopratus esset: ac sic quoq; reprehensionē uerens: et appium cecum sui sanguinis
pro auctore li bertinorum filios in senatum allegisse docuit ignarus temporibus appii et deinceps aliq̄ diu
libertinos dictos nō q manumitterēt: sed ex iis pcreatos. Sed hęc apđ iuriscōsultos. Philosophi at teste Ari
stotele eē ēt et liberos: et seruos a natura. nā q ingenio et consilio plurimū ualēt: corpore at imbecilliores sunt
a natura ea ratione producti uidentur: ut prælint et imperent. Qui autem ingenio non ualent: at robore
corporis ualent: serui a natura sunt eosq; melioribus obtemperare decorum est. Si autem ad uitam
recte degendam respicimus: quicunq; non procedunt ratione: sed seruntur perturbatione: hi serui

Elegia

Sæuus

Cōpedes
Noniæ

Libertus
Libertinus

liberi

Serui

Ingenius

et uilissima mancipia a sapientibus habentur: unde illud est stoicorum $\pi\alpha\pi\alpha\delta\omega\sigma\tau\omicron\upsilon$ omnes stultos seruos esse: et omnes sapientes liberos. sed ut ad ius ciuile redeat: erat apud antiquos additi quæ species esset seruitutis: qui cum iis non esset soluendo a pretore creditoribus et uinciendi ei domi suæ pro seruis habendi adiudicabantur. Curuatis, quasi erigentis. Sinus, id est fluctus, uel curuantis sinus quia littora omnia curua sunt sic sepius. uir. Littore curuo dixit: nam illud Tum se ad caietæ recto fert littore portum: non rectum littus ostendit: sed quod breuiori sint usi navigationis compedio.

Ad seipsum ode tric xxxiiii.

p Arcus deorum cultor: & infrequens

POR. Parcus deorum cultor. hac ode scribit se poenitentiam agere: quod epicuream sectam secutus irreligiosus extiterit. Sapietiam consultus, iterare cursus cogor relictos: non istaurare sed ad eisdem redire.

CHRI. Fuerat quod et a principio ostendimus: et plurimæ eius ode attestantur epicuream sectam astipulator noster poeta. Nunc iam grauiori ætate saniori consilio instructus per quadam palinodiam cantata recantat: et sectam impiam relinquit. Parcus, auarus est in hoc loco: quia non tantum colebam quantum sat esset alias est parcitas. est enim parsimonia secundum philosophos: quia cauemus ne quod dispendium ultra modum fiat: et res familiaris quoad fieri potest sine cuiusquam iniuria conseruetur. Et infrequens, id est non frequens: hoc enim erat epicureorum. Nam cum putaret deos humana non curare: neque irasci hominibus aliquo scelere: neque moueri ulla uirtute uolebant ipsos propter has res non esse colendos sed propter eorum excellentiam: idque non nisi paruo raroque sacrificio. quod autem dii humana non curant secundum epicureos huiusmodi uersibus ostendit Lucretius. Omnis enim per se diuum natura necesse est immortalis æuo summa cum pace fruatur. Semota a nostris rebus sequestrata longe. Nam priuata dolore priuata piclis. Ipsa suis pollens opibus nihil indigna nostri Nec bene per meritis capere nec tangit ita. Ergo poeta dum epicureus effectus deos humana curare non crederet: et parce et raro sacrificabat

Arcus deorum cultor et infrequens. metrum duobus uersibus alchaicum. tertium dimeter iambicus nouenarius hypercatalecticus. quartus pindaricus. hac ode significat poenitere se: quod dum epicuream sectam sequeretur diis religiosus extiterit. Parcus deorum cultor. minus colens.

ACRON

Infanientis dum sapientiam
Consultus erro. nunc retrorsum
Vela dare: atque iterare cursus
Cogor relictos: namque diespiter
Igni corusco nubila diuidens
Plerumque per purum tonantis
Egit equos: uolucrumque currum:
Quo bruta tellus: & uaga flumina
Quo styx & inuisi horrida tenari
Sedes athlanteusque sinus
Concutitur: ualet ima summis
Mutare: & insignem attenuat deus
Obscura promens: hinc apicem rapax
Fortuna cum stridore acuto
Substulit. hinc posuisse gaudet.

ACRON. Infanientis. res sacrilegas suadentis. epicurei. non omnia affirmant casura ne deos humana curare: aduersus quam sectam uel persuasionem Vir. Nec curare deum credis mortalia quæquam. hoc ergo et ipse culpat. Stoici. non et platonici: et esse deum et humana curare confirmant et ideo infanientis sapientiam hoc est epicuream. item Vir. secundum superiorem suasionem. Scilicet his superius labor est: ea cura getos sollicitat. Consultus. doctus: peritus: iniuncti consulti periti esse dicuntur. Vela dare. methaphora est a navigatione: eo quod contempta epicureorum disputatione reuertit se ad credendum asserat deos curare mortalia. Vt. m. t. c. c. est dare lintea re. Diespiter. diei per iuppiter. Igni corusco. hoc est quod nubilo caelo tonare uel coruscare consueuit. Sereno tonet: ut est intonuer poli et crebris micat ignibus æter. Volucrumque. c. ex uulgi opinione plerumque sensus poetæ concipiunt. ut hic de curribus dictum per olympi strepitum. Bruta. sine sensu: tarda: uel stolidi quod terræ epithetum est. Tenari. tenari per motorum laconiam per quod descensus est ad inferos ferre: ut Vir. Tenarias et fauces alta hostia ditis. Athlanteus. atlas. n. mos est qui ultimo oceani sine porrigit. Valet ima summis mutare. hoc est pote

p mutas
Epianthum

Suris consilium

rit hominum de mutare fortunas. Obscura. ignobilia. i. uiles personas ad honorem ducere denuo. Apicem. summam potestatis. Rapax. mutabilis. ut Ter. O fortuna: ut nunquam perpetuo bona. ordo est. fortuna rapax hic substulit apicem cum acuto stridore: hic gaudet posuisse. Acuto. luctuoso illis quos ediderit: siue sonoro: ut non acuta sic geminant corybantes æra. i. huc eleuat: huc deicit mutata uice: unum exaltas: alter deponens.

POR. Namque diespiter igne corusco nubila diuidens. sensus est iuppiter qui non nisi nubilo tonare solet. Per pugnam id est per serenum tonuit. Plerumque per purum tonantis agit æquos uolucrumque currum. Ex uulgari opinione plerumque poetæ sensus concipiunt uelut hic ubi dicuntur tonitrua strepitus esse currus et quadrigarum iouis. Bruta tellus. Bruti graues et rardi dicuntur quod terræ perpetuum est. Tenari sedes. inferi intelligendum. quia per tenarum laconiam promontorium descensus ad inferos fertur. Valet ima summis mutare. ut si dicere potest ex minimo potentem: ex potente infimum reddere. Hinc apicem rapax fortuna cum stridore acuto abstulit. Cum stridore acuto: hoc est cum fletibus et lamentatione sed non sua: Verum

Brutus

eorum quibus apicem id est dignitatem aufert. Hic apicem rapax fortuna posuisse gaudet. Apicem pro honoris sublimitate posuit. Sensus est autem fortuna res humanas plarūq; mutat et ab alio ad alium opes et dignitatē trāffert. Et isignē attenuat deus obscura promens. id est qui insignis fuerit attenuatur claritate mali: quæ a deo producitur.

CHRI. Consultus. doctus: posuit. n. consequēs p antecedenti: qui. n. docti sūt cōsulūt: hic iuriscōsultos appellamus. Infanientis sapiētīæ. at q nulla sapiētīa īfaniēs ē: sed sapiētīa dixit ex opinione epicureorū: qui suū dogma sapiētīa appellāt. Dicebat. n. epicurus se ē sapiētē qui duob⁹ maxie malis mortale genus liberauerat: metu mortis cū poneret aīos mortales: et metu deorū cū oñderet deos humana nō curare. Hāc ergo putabat ille sapiētīā q̄ profecto stultissima res ē. Retrorsū uela dare. trāslatio a nautis: q cū aberrauerit retro nauigāt. Iterare cursus. nō q p eūdē cursū reuertāt: sed iterare cursū ē cursū et nauigationē rursus instituere. Diespiter. Iuppiter diei pr: q & i sereno et i nubilo cælo tonare cōsueuerit. Sētentia ē: sumo aliā nauigationē a priori ut credo deos minime negligere humana: sed curare: cū uideā louē p serenū tonare et mutare ima sumis. Igni corusco. i. fulmine. Diuidēs. qa disrūpūtur nubes i fulmine. Egit equos. tonātes per aera loq̄ ex opinione uulgari: qui credūt iouē cū tonat equis cælū percurrere. Purū. serenū: nā quod tonet non mirum ē: sed quod tonet in serenitate. unde in libris augurum hoc pro monstro notabatur. Quo ioue. et per hāc ostendit omnia ex arbitrio dei administrari. Bruta. immobilis. nā aqua a luna: aer a quinq; stellis: ignis a sole mouetur: Terra immobilis manet: quia cū durissima sit nō pōt commoueri inflexione stellarū. Styx. palus īferna. Vir. Alligat et nouies styx interfusa coerces. Sedes tenari. id est īfernus. Tenarus tñ promontorium est laconicæ regionis iuxta maleum sinum: cuius in radicibus hiatus antraq; sūt per quæ putant ad inferos esse ingressum. unde pro inferno ponitur. Athlāticus sinus. de quo iā dictum est. Valet. scilicet deus mutare ima summis id est extollere eos qui depressi sunt. Attenuat. id est ad minimā facultatem redigit. Insignis. excellentes in summa erigit infimos: ac summos deprimit. Hinc. ab isto deo. Fortuna rapax. id ē fortuna q̄ sua temeritate omnia rapit. Apicem. uerticem quasi dicat nos omnia imputam⁹ fortunæ tāq; casu et fortuna cuncta pueniāt. Sed quicquid pōt fortuna a deo potest: cuius nutu cūcta reguntur. Stridore acuto. quasi luctuoso. Nam qui suam fortunam lamētantur: nō uocē sed stridorē acutū emittūt. Hic. ab eodē ioue. Gaudet. qa lætari putat fortuna calamitatib⁹ hominū. posuisse. p deposuisse.

ACRON

diua gratum quæ regis antium. metrum
o duobus uersibus alcaicum. tertio dimeter
nouenari⁹ iābicus hypercatalecticis: quar
tus pindaricus. hāc ode ad fortunam scripta est:
cui cæsaris aduersum britannos profectioem
commendat. O diua g. zeugma ab inferiori: ser
ues iturum cæsarem. Antium. apud antium au
tem est fortunæ templum famosissimum. multo
rum etiam principum donis ornatum: unde eti
am ciuitas fortunæ ipsius tutela dicta est. præsens. parata: potens mutare status hominū. Vertere. conuer
tere: mutare: ut Multos mutata reuifens lusit et insolido rursus fortuna locauit.

POR. Odiua gratum quæ regis antium. hāc ode ad fortunam potentum scripta est: cui cæsaris profes
sione m cōmendat. Gratum quæ regis antium. hoc ideo quia antii fortuna potentissimi numinis habet
adeo ut multis preciosissimisq; donis et priuatorum imperatorum templum ibi eius refertum sit. Præsens
uel imo tollere de gradu. præsens ita dictum ut præsentia dicuntur numina deorum: quæ se potentiamq;
suam manifeste ostendunt.

CHRI. Contraria superiori uidetur quā nunc scribit ode. In illa enī omnia fortunæ ademerat et diuinæ
prouidētīæ attribuerat. In hac tanq̄ illi reconciliatus sit omnia reddit. Itaq; uel redit ad eos qui in fortunæ
casibus oīa ponūt. uel fortunā appellat ea quorū causā ignoramus. sed. de fortuna non grammatice sed phi
losophice i sequētibus tractabimus: ubi res ipsa nō solū postulare: sed flagitare uidebitur. Antium. urbs latii
ubi religiosissime fortuna colebat. Præsens. prompta et parata: nōnūquā fauēs. uirgilius. Nec tā præfetes
alibi cognoscere diuos. Quandoq; inuitabile: nā quæ iā uenere et præsentia sūt: euitari nequeūt. uir. Præ
sentēq; uiris intentant omnia mortē. uel pro etiā quasi dicat non solū quādā minorā potes: sed hoc quod
maximū ē. Tollere. in altū efferre. uir. Mulcereq; dedit fluctus et tollere uento. Alias remouere id ē. Tollite
cuncta inquit. itē nutrire Terrē. Nā quicqd peperisset decreuerunt tollere. Mortale corpus. quasi dicat ho
muncione in quo nulla mentis animiq; uirtus apparet qua cōmendari extolliq; possit. sunt enī quidā ita ex
cellentes: ut sine difficultate fortuna extollere posset: sed ii q præter effigiem corporis nullū hominis uestigi
um retinent: magnū negociū exhibēt fortunæ. non enim illā ducētē sequuntur: sed ita sua mole oppressi
iacent: ut et subuectādi: et suis humeris a fortuna nectādi sint. Superbos triūphos. id est magna impia no
bilissimis uictoriis et summa uirtute parata. Mira ergo potētia si et eos in quibus nulla uirtus ē ad summum
gradum subuehit: et eos qui suis pclaris uirtutibus iam summa imperia tenebant deiicit. funcribus. cadi
bus. ut sit consequens pro antecedenti.

Ad fortunam. Ode. xxxv.

o Diua gratum quæ regis antiū
Præsens uel imo tollere gradu
Mortale corpus: uel superbos

Antium
præsens

Tollere

AC RON. Ambit.rogat:supplicat. Te dñam æquoris. fortuna enim et æquori dominatur:ita ut a nauigantibus inuocetur. Bithyna. species pro genere:ut innat at alnus missa pado. Carpathiū. p. carpathiū mare inter ægyptū et rhodum ab insula carpatho illic posita. Dacus asp. gens iuxta hystriū flumiū degens aspera bellis. uir. Et coniurato d. d. ab. h. Profugi scythæ. ab orbe sepositi et i mudi extrema parte conistitu ti. Ferox. forte: uictoriosū. uir. Gens d. at. p. a. c. d. tibi latio ē. Regūq. m. in om. nibus subaudiendū est me tuūt uel metuit iuxta mensurā quātitatis. Matres. proprie timere filiis matrū ē. Purpurei. purpureū est qd totū ex purpura ē. Iniurioso. iniusto *ut ubi cum*

Vertere funeribus triumphos.

Te pauper ambit sollicita prece

Ruris colonus. te dominam æquoris

Quicumque bithyna laceffit

Carpathium pelagus carina.

Te dacus asper te profugi scythæ

Vrbesq. gentesq. & latium ferox:

Regumq. matres barbarorum: &

Purpurei metuunt tyranni

Imperioso ne pede proruas

Stantem columna: ne populus frequens

Ad arma cessantes ad arma

Conciter: imperiumq. frangat

Te semper anteit sæua necessitas

Clauos trabales & cuneos manu

Gestans athena: nec seuerus

Vncus abest: liquidumue plumbum.

Te spes: & albo rara fides colit

Velata panno: nec comitem abnegat

Vt cunque mutata potentes

Veste domos inimica linquis.

mitē: ut cūq. inimica liqs potētes domos mutata ueste. Vt cūq. q. tiēscūq. mutata ueste: aut luctu aut paupie.

POR. Vertere funerib⁹ triūphos. uertere p eo qd ē cōuertere et mutar positū ē. Te. d. æ. h. āt recte dī qm fortuna et sēp et ubiq. metuenda ē. Quicūq. b. l. c. C. bithyna ait ut solēt poetæ spēm p geneē ponere: q̄lia sūt illa. uir. Leuis inat at aln⁹ missa pado: p quolibet flumie et illā ducit amor trās gargara trās q. sonātē: Asca niū p quolibet mōte. Profugi scythæ. manifestū ē cū pfugos dixerit q. f. fugiēdo pcelarētur. Et purpurei m. ty. p purpurati. purpureū aliud ē si pprietatē attēdas. nā sic dī purpureū ut lapideū ig. neū. hoc ē q. pur pura tm cōstat. Stātē. c. p icolumitatē dignitatis et toti⁹ dom⁹ itellige. Ne. p. f. a. a. c. a. a. c. bñ tumultū uulga rē exp̄ssit repetēdo. Te. f. a. f. n. Nec. n. ē suā potestatis q necessitati subiect⁹ ē. Clauos. t. et. c. m. Elegāti oce ptiōe hāc istrumēta fortunæ accōmodat. f. qb⁹ torq̄t et cogit iplicatq. res humanas. Te. f. et. a. r. f. bono ep̄i theto rarā fidē apellat: q̄a a paucis colit. Et albo. r. f. c. u. p. posset uideri sordide dixisse pāno: nisi uellet hac cōceptiōe itelligi a paupib⁹ magis coli fidē. Albo aut dicit p honestatē fidelitatis: Aut nunq. albo pāno fides uelata dī q. q. fidē colūt honesti habeātur: sed pauperes hāt. qm acq̄sitio magis pfidia puenit. Nec. c. a. ut cūq. m. p. u. d. i. l. Non spernit te iqt o fortuna fides cū liqs potētiōz limina: uel cū reliqs diuites. p hoc āt uidet significare eos q ex dignitate honoris aut diuitiaz ceciderint. nec fidē apud eos remanere id ē fidē quoq. amittere: et hoc quoq. dupliciter itellige. ut fides illis nec habeatur nec seruetur.

CHRI. Ambit. annixi⁹ rogat: ābire. n. circuire ē: sed q̄a cū rogam⁹ ipsos hoies circuire solem⁹: accirco di cim⁹ ābire rogare. Hic ābitio et ābit⁹ q excessus ē. nā i honorib⁹ magistratib⁹ q petēdis si mod⁹ ac medio critas seruet uirt⁹ ē. Sin āt mod⁹ excedit cū aut maiora petim⁹ q dceat: aut n quēadmodū deceat uitiū ē et ābitio uocat. sed tñ et apd Varronē et apd alios nonnūq. ābitio p uirtute ipsa ponit. Erat apd romanos lex ābit⁹ q i eos aiaduertebat: q i petēdis magistratib⁹ aut largitiōe: aut alia ratiōe suffragatores corrūpere tēta bāt. Paup. oñdit salustianū illd fortunā i oī re dñari: et i oī cōditiōe. Bithyna. species ē p genere. Bithy nia āt p̄xima ē pōto: uel ut Eusebio placet: ea ē q pōt⁹ olī dicta fuit. Carpathium. mare dictū a carpatho

Dacus

Iniurioso

*fugit matris
in matris
sua in ai
thabo*

ad iniurioso

ad serua

in matris

in matris

in matris

in matris

in matris

in matris

in matris

Carpathia

Ambire

Ambitus

Ambitio

Lex ambire

Bithynia

Carpathus

insula ægypto propinqua in qua protheus regnavit: qui etiā deinde ægypti rex: est factus. **L**acessit. prono-
cat. nā uidet irritare in se tēpestates qui periculis marinis exponit. Daci. histro finitimi sunt populi asperi
mi et bellō savi. hinc illud. Et cōiurato descendens dacus ab histro. Ferox. forte et robustū. Vir. Gēs aspe-
ra cultu debellanda tibi latio est. **P**urpurei. i. purpurati: purpureum enim dicimus quod totum sit ex pur-
pura: purpuratū uero purpura ornatū. Purpura autem in exercitu duces tantum utebantur: secundū quos-
dam: unde luba rex mauritanus cum pompeianis copiis quibus Scipio preerat iunctus esset ea superbia fu-
it ut auderet interdicare purpura scipioni: affirmās satis eē in exercitu si rex purpura uteretur. tū et purpura
tos legitimus eos q̄ apd principes dignitate anteirent. Stātē co. ipsum principē qui ē tāquā columna. Est
enim is quo substētet populus: ut columna ædificiū sustentat. Quapp et reges græce βασιλεῖς dicunt
quoniā sint bases et fūdamētū populi. Ne populus frequēs. constipatus odio principis. Concitet cesan-
tes. i. eos q̄ ipetū nō faciūt. Ad arma ad arma. cōgeminavit: ut exprimeret mortē cōcitati populi: qui sepi⁹
hoc nomē iterat. Sic Vir. Arma uiri ferte arma. Frāgat. aut quia iperū semp fragile sit: uel quia magnæ
res deterioratæ fractæ dicūt. Vir. Fracti bello fatiq̄ repulsi. Sæua. crudelis. Necellit. q. d. quod placuit
fortunæ id ieuitabile et necessarium ē: ut necessitas fortunæ subiecta dici possit. Clauos. sententia est quod
omnes cruciatus fortuna secū trahat. **T**rabales. genus tormētōz: credo eē pedicas ligneas quæ trabis in-
star sūt. Cuneos. cunei pprie instrumēta sūt quoz primæ partes acutiores sunt: ut quāuis rimulā facile in-
trent: sequētes aut latiores et ampliores: ut quod acies illa penetrare cōepit hæc penitus diuidāt. Vir. in geor.
Cuneis scindebant fixile lignū. sed et in exercitu speciē aciei ad eā similitudinē instructa: ut hostiū ordinem
disrumpat cuneum appellāt. dicunt etiam in Theatris cuneos loca in quibus plebs spectat. Sed & cōstipa-
tam turbam cuneos dicimus. Virgilius in quarto æneidos: Per cuneos geminatus enim populique patrū-
que. Athena. infrangibili: Sic uirgilius Aeneas axis. Vncus. Nam unco gutture perforato trahebantur
noxii. Iuuenalis. Seianus ducitur unco. Et Cicero. Vncus impactus fugitiuo. Seuer⁹. proprie seueritas pars
iustitiæ est qua iudex nihil omnino de supplicio remittit: neque a uero discedit: adeo ut uideatur misericor-
diæ contraria. Quapropter pro crudeli aliquando ponitur. Diciturque seuerus quasi secus: id est iuxta
uerum: Hinc dicimus asseuerare: quod est non rationibus: sed uultus gestusque quadam grauitate affirma-
re: ut apud Quintilianum apparet. Fides. Non ii in quibus est fides sequuntur fortunam. Nam non esset
illa fides: sed perfidia: Sed sequitur fortunam fides: quoniam remota fortuna remouetur fides ab homini-
bus: sacrificabatur autem fortunæ manu in uo luta albo panno: ut per albedinem innocentiam: per uela-
men taciturnitatem in fide esse demonstrarent: propter quod Virg. in primo ænei. Cana fides & uesta re-
mo cum fratre quirinus. uel fortasse q̄ a canis senibus colatur. Panno. fortasse potius pannum dixit q̄
uestem quia uili⁹ res est pannus q̄ uestis: Teren. in eunu. Pannis annisq̄ oblitus: Et Persius. Pannucia pau-
cis. Et hic ipse in epistola. Alter mileti textam canepeius et angue uitabit chlamydem: morietur frigore si
non rettuleris pannum: referet sine uiuat ineptus: In quo loco res apertius demonstrabitur. Panno. ergo
quia fides a pauperioribus colitur. Nec comitem. hæc sētentia est q̄ quis fortuna fides sequatur: non tamē
illam deserit: et si ipsa fortuna mutetur. Vt cunq̄ mutata. siue luctu siue paupertate.

ACRON. At uulgi infidū. uulgi et mere-
trix fortunā tristē amicōz n̄ sequūt ut pspā: qd̄
iō dicit q̄a fortunæ euentū subire se plerūq̄ hoies
uulgares negāt. Iuue. Sed quid turba tremens se
quitur fortunā ut semper et odit danmatus. Dif-
fugiūt. c. cū. f. s. a. p allegoriā ostēdit eos: q̄ uolunt
amicōz necessitati coniungi. ut omēs me noti
atq̄ amici deserunt. Serues iturum. per hyper-
baton sēfui supiori respōdit: o diua gratū q̄ rēgis
atiū. Et iuuenū rēcēs examē. collectū oib⁹. n. mili-
tib⁹ p ciuilia bella cōsumptis ab augusto nouus
fuerat collectus exercitus: quē bene examen uoca-
uit. Eois timendū ptib⁹ oceanoq̄ rubro. utriq̄
orbi metuendū dixit exercitū. nā i eo oriētē po-
suit in oceano rubro occidētē: ut uir. Et duo ra-
pta manu diuerso ex hoste trophea. Bisq̄ triūpha-
tas utroq̄ a littore gētes. Heu cicatricū. lic. n. bel-
loz ciuiliū pudendæ cicatrices sūt: quemadmo-
dū gloriosæ i bellis externis. Fratūq̄. quos in bel-
lo ciuili uulnerauim⁹: ut ille locus fratres habuit.

Dura. aspera: infelicitate nata. aut dura sine mise-
ricordia. Nefasti. nefarii. Vnde manum.
id est non solum a parentum cæde: sed

At uulgi infidum: & meretrix retro
Per iura cedit: diffugiunt cadis
Cum fece siccatis amici
Ferre iugum pariter dolosi
Serues iturum cæsarem in ultimos
Orbis britannos: & iuuenum recens
Examen eois timendum
Partibus: oceanoq̄ rubro.
Heu cicatricum: & scelerum pudet:
Fratrumq̄: quid nos dura refugimus
Aetas: quid intactum nefasti
Liquimus: unde manum iuuentus
Metu deorum continuit: quibus
Pepercit aris: o utinam noua
Incude diffingas retusum in
Messageras arabasque ferrum

Purpurati
purpurei
purpura

Trabales
Cunei

Vncus
Seuerus
A seueritate

Sacrificiū for-
tune

meretrix
seueritas
augustinus
dicitur
meretrix
collocatus
hic sunt
hic sunt
hic sunt

nec a numinum uiolatione temperatum est: ut Lucanus Numina miscebunt castrensis flamma monetæ. Quibus pepercit aris. hoc ē quæ nō spoliavit templa deorum: aut polluit cæde. ut Luca. Stat cruor in tēplis. Utinā noua icude. d. utinā noua icude noua istaure tæla iustis hostib⁹ expetēda: nec ciuili sanguinis poluta piaculo: quæ uictoriā mereant. et omine careāt infœlicitatis: ut ē ipsoꝝ clypeos et nō foelicia tela. Dis/ singas. cōfusu reformes. Nā et sicut fingere formare dicit. sic et diffingere est quassatum reformare. Retu/ sum. ciuilibus bellis hebetatum.

*Impone
Diffingere*

POR. At uulgus. i. et. m. p. c. Diffugiūt cadis cū fece siccatis amici. hæc elegāter dicunt: quia fortunæ euentū subire cū amico uulgares hoies nolūt. Ferre. i. p. d. ἀλλήγορικωσ ondit necessitati amicorū nolle coniūctos eē. Serues iturū. C. i. u. o. b. Cæsare Augustū dicit hic: initū huius cōiūgendū. Sic. n. o. diua gratū q̄ regis antiū: Serues iturū Cæsare iuuenē. Examē. ab apib⁹ factū pro multitudie militū posuit. Timēdū. cui⁹ ius exercit⁹ timeat et i occalu et oriēte. Oceano rubro. hoc ē rubro mari. qđ ē i oriēte. Heu cicatricū et. s. p. hui⁹. s. sceleris qđ bello ciuili i nos admisimus. Quid nos. d. r. æ. suauiter figurauit nos ætas. Quid inta ctū. n. l. Nefastis p nefariis posuit. O utinā noua incude diffingas retusū in massagetis arabasq; ferrū au/ φισολογ Non. n. retusū i massagetis accipiendū: sed i massagetis diffingas. sensus. n. ut ferrū qđ reudum⁹ i corporibus nostrorū bello ciuili diffingas. i. refabrics aduersus barbaros. Massagetæ at gens thraciæ.

CHRI. At uulgus. fides nūquā fortunā deserit quāuis ipa mutet: sed uulgus: id ē uulgares amici et om/ ne hoium iductū gen⁹ refugit. Meretrix. ea ē q̄ pecunia: et nō amore corp⁹ iuū uulgar: sed hic itelligas oēs q̄ cupiditate hūdi et nō beniuolētia amicitias sectant: p iura i fida. Fugiūt cadis. ordo ē. Amici. dololi ferre iugū pariter. i. amici: q̄ dolo et fraude detrectāt ferre calamitates una cū amico cōfugiūt. i. relinquūt amicū.

Meretrix

Siccatis cadis. exhaustis cadis. Cū fecit. q. d. expectet donec et fæcē uini exhauriant deinde amicū reliquūt. Serues iturū. ordo ē. O diua q̄ regis gratū atiū serues cæsare iturū. In ultimos bri. nā locus ē situs inter septē trionē et occidētē aduersus galliā i mari oceano propinqu⁹ gadibus: hæc isula priō albion dicta ē: deinde britannia. Quæ isula cū sit i oceano ultima iure dici pōt et ab orbe nostro diuisa. Hinc Maro i bucolicis: Et penitus toto diuisos orbe britānos. Hæc antea romanis incognita primū a Iulio cæsare in galus bellū ge rēte uicta ē: quīs nihil huiusmodi mādāte senatu. Quapp cēsebat cato nō mō triūpho honestādū: sed poti⁹ pœna afficiēdū cæsare: q̄ imanes barbaros nō sū reipu. periculo irritasset. Defecit tū britānia post mortem Iulii: quā Cæsar recuperauit. Ergo et de pathis populis oriētalib⁹: et de britannis triūphauit. Hinc Maro. Et duo rapta manu diuerso ex hoste throphæa: Bisq; triūphatas utroq; a littore gētes. Et magnū profecto sibi negociū fuit cū germanis et britannis: sed optima opera usus ē deusi sui priuigni. nā sub Varo tres amisit legiones: quē cōflictū adeo ipaciēti animo tulit ut pene inedia perierit: cū sēpissime clāitaret: Vare redde le giones. Examē. proprie nouā apiū sobolē examē dicūt: quā parētes ex suis aluearibus ad nouas sedes quæ rēdas exire cogūt. Vir. i. primo æneidos. Aut cū gētis adultos educūt fœr⁹. itē stilū in statera seu lāce q̄ quo pondus se uergit exit examē: dicūt utrūq; ab exeudo: Hinc dicim⁹ examinare. i. diligenter iuestigare tractū ab illa pōderatiōe. Recēs examē. i. recētē iuuetutē. Ergo per translationē nouū examē id est nouā iuuentu tem: quæ ad id ætatis iā peruenit: ut parentes ex urbe ad bella exire cogāt. Heu cicatricū. prorumpit i que/ relam ex his quæ impie a populo romano in ciuilibus bellis gesta sunt. nā si quid ægregiū est gestum: quo niam in ciues et non in hostes fœuierāt infamiā pro laude inuenit. ergo pudet cicatricum: id ē pudet cum/ de cicatrices et uulneribus acceptis non pro salute patriæ: sed pro euerfione libertatis. Quod conquerit/ et Lucanus cum ait: In sua uictorias conuersum uiscera dextra. Cicatrix autem dicitur caro callosa pro cui/ inducta ubi hiatus uulneris quod iam coiuuit: fuerat: dicta cicatrix quasi occecatrix. Scelerum fratrūq; id/ scelerum: quæ in cæde fratrum commissimus: et uel reuera fratrū: nam reperti sunt qui in prælio fratrem/ ab aduersariis pugnātem interfecerint. Vnde Lucanus et ppter hoc et propter affinitatem cæsaris et pom/ peii bella dixit plusquā ciuilia: uel dixit fratrum id est ciuium qui cum patria communis sit omnibus pares fratres inter se sūnt putandi. Pectore si fratris gladium iugulone parentis: Condere me iubeas plenoq; in uiscera partu Coniugis inuita peragam tamen omnia dextra. Si spoliare deos ignemq; immittere templis et cætera ait Lucanus. Quid refugimus nos dura. ē per appositionē quasi dicat. nullū scelus prætermisi/ mus: qm̄ sumus dura ætas: id est crudelis ætas: nā durū crudelē dicimus: qm̄ nulla humanitate molefcit: uel/ pura: quasi ferrea. poetæ enim per metalla ætates diuiserunt primāq; qm̄ iustissime esset aureā dixerūt. Oui dius in primo methamorphoseos: Aurea prima sata est ætas: quæ uindice nullo sponte sua sine lege fidem rectumq; colebat. Secundam quia paulo deterior fuit: sed nondum multum deprauata dixerunt argente am. Idem: Subita argentea proles auro deterior fuluo preciosior ære: Tertiam æream: Quartā ferream: de quibus idem: Tertia post illam successit ænea proles fœuior ingeniis: et ad hortidā promptior arma non scelerata tamen: De duro est ultima ferro: Protinus irrupit uenæ peioris in æuum omne nephas fugere pu/ dor uerumq; fidesque: In quorum subiere locum fraudesque: dolique: inuidiæque: et uis: et amor i celera/ tus habendi. His igitur sceleribus dolet poeta suam ætatem premi. Quid ne fasti. id est nefarii. Vnde. a quo templo: quasi a nullo. Metu deorum. quasi dicat: quod non solum non abstinuit mo/ ta propter religionem: sed ne metu quidem deterrita est. Quibus pepercit aris. expolitio est in qua sententiam repetit eandem: sed aliis uerbis: ut diu auditorem in re graui demoretur. O uti/

*Albion
Britannia*

Examen

Cicatrix

Dura

De Statu

nā: optat ut arma malo omne fabricata quoniā in ciues conuersa sunt: nunc melioribus auspiciis refabricentur: ut uertantur in massagetarum et arabes. Noua incude. q. scilicet formata. Distingas. pro refingas id est de nouo fingas et fabrices. Ferrū retusū. arma retusa in bello ciuili in massagetarum: uel arabes: id est ut sit paratū non in ciues: ut in prima fabricatione: sed in hostes massagetarum. Sunt autem ii populi in scythia quos dicit Herodotus neq. ferrū neq. argentū habere: sed auro æraq. abundare. Addit q. uxores communes habent. Senes occidunt immolantq. ac eorū carnibus uescuntur. Qui autem morbo subrepti sint in iis se iacturā fecisse dolent. Apud hos cæsus est Cyrus atq. a Tamiri eorū regina caput intra utrū auro liquefacto plenum inclusum: ut aurum quod sitierat: biberet.

Scythia

Massagetarum

ACRON

Thure et fidibus iuuat. Metrum primo uersu glyconicū. secundo asclepiadæum. In honorē pomponii numidæ hanc oden scribit pro cuius salute ex hispania reuersi uota persoluit: læticiamq. conuiuiorum per sacrificia se exhibere cōmemorat. Et thure et fidibus. fidicines sacrificiis adhiberi consueuerunt. ut Vir. Inflauit cum pinguis ebur tyrrenus ad aras.

POR. Et thuræ et fidibus iuuat placare et uituli sanguine debito. Hanc odē scribit in honorē Pomponii nomine Numidæ pro cuius salute reuersi ex mauritania uota soluere æquū esse dicit. Et thure et fidibus iuuat placare. fidicinas hodie quoq. Romæ ad sacrificia adhiberi sicut tibicines nemo est qui nesciat. Iuuat placare custodes numidæ deos. placare pro eo q. ē gratiā referre intelligendū: non ut placari irati dicuntur cum enim Numidā dicat sospitē rediisse apparet eum deos propitios et ante sacrificia habuisse. custodes at pro conseruatoribus accipiamus.

CHRI. Parat sacrificiū pro reditu Pomponii numidæ qd uouerat si incolumis redisset. Fidibus. nā in sacrificiis musicam adhibebāt. Vir. in georgicis. Inflauit cum pinguis ebur: tyrrenus ad aras.

ACRON. Placare. hic non irata aut mitigare aut reconciliare numina parat: Sed aut grates referre: aut uota persolvere: ppitii. n. dei reduxerāt numidā sospitē. Et uituli sanguine debito. i. uotis peractis: debet. n. hostia dū uotis susceptis permittit. Qui nunc hesperia hispaniā dixit. hesperia ab hespero dicta: quasi i occidētali plaga. ordo ē. q. nūc sospes reuersus ab ultima hesperia diuidit multa oscula charis sodalibus: nulli tñ diuidit plura q. dulci lamia memor pueritiæ actæ n. alio rege et memor simul mutata togæ. Diuidit oscula. tāquā q. multis data sufficerēt: q. cōsue-
tudo ē amicorū dū de lōgiquo tardius reuertūt. n. alio rege. Regem autē diuitē posuit aut patronū. luena. Optima siluæ interea pelagiq. præbrat rex horū. Pueritiæ. pro pueritiæ p. sinco-
la dixit. et significauit numidam lamia eo patre suo usū a pueritia usq. ad uirilē ætatē: unde ait rege: uel q. eū lamia rexit. Peractæ at pueritiæ ait quia deposita p. texta accipiebāt adolescentes togā uirilē: q. cōmemoratiōe uult uideri p. hoc: q. si mul togas mutauerit ætatis æqlitatē augere amicitia. n. et uir. Mea quē spatiis ppioribus ætas.

Cressa. cretensis: cretensibus. n. mos erat dies lætos albis calculis: nigris contrarios numerare: ex lætoꝝ dieꝝ numero una et tēp. metiri: malos. n. i. ānoꝝ numerū n. ducebāt. Neu p. pte mo. a. id ē. platū uinū expēdat cōtinuata lætitia. Neu mo. i. fa. Salii sacerdotes martis et herculis dicebāt q. sacra saltib. celebrabāt. ut tū salii ad cat. nā pprie salii a saliēdo dicti sūt. Neu multi dama. meri. ebriosa mulierē dicit: q. a numida amabat: uñ hic sēsus ē cū numida certamē bibēdi sit damali nouo amico n. cū. basso. Amystide. amythis ut qdā putāt potiōis gen. ap. d. thracas. iō amythis dicta q. clausis oculis potabat uno ductu. Alii amythin gēmā uolūt q. p. nti usu amethystus dī. Clausa poculis ebrietatem phibet credebāt. nā et apiū si mādīt aduersus ebrietatē putat prodesse. Neu uiuax apiū. diu uiriditatē rētinens. cui. p. pene foliū n. deficit uiriditate. Neu breue. i. breue ad tēp. rettu-
lit. Putres. nimio potu marcētes et libidine resolutos. Lasciuus. i. diuersa discurrētib. et uagis. Ambitiosior. qm ambitu et cōcupiscentia amplexu facili se ita illiget ut hederæ consueuerūt.

Ad pomponiū numidam amicū
Lamiae redeuntem. Ode. xxxvi.

Thure & fidibus iuuat

Placare: & uituli sanguine debito
Custodes numidæ deos:
Qui nunc hesperia sospes ab ultima
Charis multa sodalibus:
Nulli plura tamen diuidit oscula:
Quam dulci lamia memor
Actæ non alio rege pueritiæ:
Mutataq. simul togæ
Cressa ne & careat pulchra dies nota:
Nec promptæ modus amphoræ:
Neu morem in salium sit requies pedum
Neu multi damalis meri
Bassum threicia uincat amythide
Neu desint epulis rosæ:
Neu uiuax apiū: neu breue lilium
Omnes in damalim putres
Deponāt oculos: nec damalis nouo
Diuelletur adultero
Lasciuus hæderis ambitiosior

Illos carosus

Amethystus

Amethystus

Amethystus. n. a. fa. ut p. p. u. lib. v. ma. m. a. l. u. a. a. d. i. n. c. u. s. i. b. m. d. n. s. t. p. a. i. p. r. o. m. i. n. i. o. s. i. o. r. q. m. a. m. b. i. t. u. e. t. c. o. c. u. p. i. s. c. e. n. t. i. a. a. m. p. l. e. x. u. f. a. c. i. l. i. s. e. i. t. a. i. l. l. i. g. e. t. u. t. h. e. d. e. r. æ. c. o. n. s. u. e. u. e. r. u. t.

POR. Qui nunc hesperia sospes ab ultima. Numida. Hic ex mauritāia in qua militauerat reuersus est. ergo hesperia nūc occiduā partē intellige nō ut hesperia a Vir. italia dicitur. Acta nō alio rege puertia.

Puertia pro pueritia per syncopen dixit. Signat aut pomponiū hunc numidam a pueritia lamia patro no usū. Mutataq; simul togā. prætēxtā utiq; togā mutata: qua deposita uirilis accipitur. per hoc signat eos pariter adoleuisse. Cressa ne careat pulchra dies nota. albū calculū cressā notā dicit. Quia cretēfibus mos erat lētos dies calculis albis quos ī pharetras mittebāt notare: Tristes aut nigris. p hoc ergo dicit poe ta lētū diē exigēdum. Neu p̄mptā modus amphorā neu morē in salīū sit requies pedū. p quod signat & largius bibendū & saltandū. salii aut sacerdotes martis hodieq; tripudiare ī sacrificiis martis dicunt: uñ & salii a saliendo id est a saltādo dicti. Ordo est aut. Neu sit requies pedū salium more. Neu multi dama lis meri. Bassū threicia uincat amistidā. Amistis ut quidam aiūt potio quādam est apud thracas. Alii po culi speciē esse aiūt: eo quod necesse sit uno ductu potionē haurire. Sēsus aut ē: damalis quā multi meri ē: id est ebriosa nō uincat bassum in potādo. iō bassus quoq; multū potat. Neu breue liliū. q; breuis tēporis ē: hoc ē cito deflorescit. Putres oculos. uino putres itellige. uidemus ei ex uino oculos quasi lāquidos fieri

Nec damalis nouo diuelleretur adultero. Sensus est nec nouus adulter id est amator damali auellet a pristi no suo amatore. Lasciuus hāderis ambitiosior. Ambitiosa ab ambitiu lacertorum id est amplexu da malis dicta est: quā ob hoc hāderā cōparata ē: quia & illa solet arbores ambire. i. circūndāre. hāderas aut lasciuas dixit quia quasi ludentes uagā serpunt.

CHR1. Debito. q; uouerat. Diuidit. Diuidit ut multis sufficiāt. Vltima hesperia. epitheton discretiū: hesperia enī italia dicitur a rege hespero: dicit etīā hispania hesperia ab hespero stella occidēali. nā uenus qñ solē antecedit quāuis subsequi uideatur post occasum solis ī occidente apparet & hesperus appellat: & ab hoc hispania: quia occidentalis plaga sit hesperia dicitur: sed appellatur ultima: nostra uero italia ma gna. Sospes. incolumis: fortasse a uerbo greco σῶσις. Aste puertia. exacte pueritia. Dixit puertia per syncopen metri causa ut staret solus dactilus. Rege. patrono. Iuuenalis: Optima siluarum interea pelagiq; uorabit Rex horū. uel rege id est cōiuiui magistro. Mutate togā. nā cū ad adultā aetate deuenissent depo sita puerili p̄texta uirilem togā sūmebāt. ergo mutata togā. i. mēor togā quā mutata p̄texta sūmebant. Sil ergo erat coactanei. Cressa. cretēsi. sic Vir. Cressa genus pholoe. Cressa nota. albo lapillo. Erat enī de cō suetudine apud cretēses ut quot dies sibi feliciter euenirēt tot albos lapillos in uasculū cōiicerent: nigros at in his qui īfeliciter euenisset. atq; elapso āno enumerabāt albos totidēq; se dies uixisse dicebāt. Persi. Hūc macrie diē nūera meliore lapillo. q; tibi labentes apponat cādidus annos. Nec sit modus āphorā. Vel nō sit modus ī exhaustiāda āphora: uel sit āphora magna & sine mēsurā. Nec reges pedū. Nihil lētitia uacare uult Ergo iubet ut adhibeant saltationes ī morē saliorū. Salii. n. martis sacerdotes erāt a Numa rege īstituti. Nā ancile breue rotundūq; scutū regnāte eo rege de cālo prolapsū ē. & oraculū fuit ibi futurū imperium ubi fuisset ancile. Quapp curauit numa ut per Mamuriū optimū fabrum undecim alia ancilia conficerē tur: ut uerū inter illa agnōsci propter similitudinē nō posset. Hāc aut duodeci ancilia duodecim sacerdo tes per urbē circūferebant: & ne firmo intuitu aspici possent illi assidua saltatione procedebant. unde salii sunt dicti. Mamurius uero nullā aliam sibi mercedē poposcit: nisi ut in fine carminis quod salii caneant nomen suum enūciaretur: ut Ouidius in libro de fastis testatur. Mamuriūq; sonant. Liuius in hanc senten tiam scribit duodecim salios marti gradiuo & tunica p̄icta īigne dedit: & super tunicam aeneum pectoris tegmē celestiaq; arma: scilicet ancilia ferre: & per urbē ire cātantes cum tripudiis & solēni saltu. Vir. de hoc ī georgicis. Lanigerosq; apices: & lapsa ācilia cālo ubi posuit ācilia p ācile: Nā unū de cālo plapsū ē. Hinc Ouidi⁹ d fastis. Atq; ācile uocat qd ab oī parte recisū ē. Quēq; notes oculis āgulus oīs abest. Alii tñ dicūt āci le qñ αμφιχελον: id ē undiq; labrū habens. Nec. m. Damalis ebriosa mulier & amica Numidā: & ē sen tēria ut ipsa certet cū numida: & nō cū basso. Damalis ergo multi meri: quasi dicat bibacissima non uincat bassū. Viuax. nā nullo pene āni tēpore uiriditate perdit. Dicit & hāc herbā si māducentur ebrietatē tollere.

Breue. at qui magnus ē flos: sed ad breue durat. Oculos putres. uino languidos. deponant in damali: id est suam pulchritudinē inspiciant: uel putres nimio amore nec tamē illa diuelleretur a nouo adultero: sci licet numida. Ambitiosior. id est quā magis ambiat & amplectatur q; hāderā amplectūtur arbores. uñ est illud. Brachia non hāderā non uicant oscula conchā.

Hortatur sodales ad lētitiam propter uictoriam alexandrinā. ode. xxxiiii.

n Vnc est bibendū nūc pede libero
Pulsanda tellus: nūc saliaribus

n Vnc est bibendum nunc pede libero. Me trum duobus uersibus alcaicum. tertius di meter nouenarius iambicus hypercatalecticis. quartus pindaricus. post ciuile bellū primū ipiū romanorum inter tres diuisum est: ita ut Antoni us oriente: Augustus gallias: urbē lepidus obtine ret. Antonius augusti sororē hūit uxore: qua spre ta amore ductus Cleopatre Ptolomæi sorori cō iunctus est: Qua indignatione Augustus aduer sus: Antonium & Cleopatrá bellum gessit apud

Ambir

Hispania

Rex

Salii

Ancile

ACRON

adiacum promōtorium. epiro & præfecto classis Agrippa superauit Antoniū proelio nauali quo uictō & alexādrīa coepit. Hac ergo ode lætitiā suā significat ob uictoriā Augusti. Pede libero. aut a periculis aut fuga securo aut lasciuiēti.

Saliarē
cane.

Pulsanda tellus. pedū plausu feriēda. Nūc saliaribus. saliares cēnae: quas salii faciebāt dicūtur amplissimi apparatus fuisse: unde & i prouerbio erat saliares cēnas dicere opiparas & copiosas: ordo est nunc est tēpus ornare puluinar deorum saliaribus dapibus. puluinaria dicebātur aut lecti deorum aut tabulata: i quibus stabāt numina: ut eminentiora uiderētur. Erat. pro ē. Dapibus. s. post cōsulatōm. n. hostiis epulabantur: ut lucos uocat hostia pinguis altos. Cellis auitis. atiquis Cellis uinariis. i. uinū auitum. Dū capitolio regina. cleopatra ut est: terruit illa suo. si fas capitolia sistro. ordo ē. dū regina ipotēs sperare quod libet & ebria dulci fortuna parabat funus & dementes risiwas capitolio & imperio cū grege turpium uirorum contaminato morbo. Turpiū. eunuchorum quos satellites hūit cleopatra aut malæ uitæ. aut eratorū. Ebria. elusa fortunæ successū: & ob hoc: demēs: incōsulta: iprouida. sicut ebrii eē solēt. Vix una sospes nauis ab ignibus. aut nauis qua fugit cleopatra. aut per allegoriā ostēdit cleopatrá primū lulum cæsare corporis sui illecebris coepisse. Secundū antoniū: augustū deinde tentasse: sed eū eius uitasse cōplexus: ideo una sospes nauis ab ignibus. Lymphatā. ebrietate insaniā. Mareotico. i. ægypto mareotis palus est: iuxta quā uinū optimū nascitur quod ex eius uocabulo mareoticum appellatur: ut supra: & mareo tides albe & mareotica fumant.

POR. Nunc ē bibendū. hac ode lætitiā pfitet suā poeta ob uictoriā actiā Augusti. qua. M. Antonio apud actiū pmonitōriū nauali plio supauit: ac deinde alexandriā coepit. Nūc pede libero pulsāda tellus. id est libere tripudiandū est ac per hoc ludendū. Nunc saliaribus ornare puluinar deorū. Tempus erat dapibus sodales. sacerdotes cēnae quas salii faciunt dicunt esse aplissimi apparatus. Vnde in prouerbio saliares cēnas dicere opiparas ac copiosas. Ante hac nefas depromere cæcubū cellis auitis. p cellas auitas uinū uetustū signat. Funus & impe. para. funus p exitu positū est. Imperio aut utiq; romano intelligēdum. Cōtaminato cū grege. i. cū grege spadonū quos cleopatrá satellites & cubicularios hēbat. quos morbos turpes dixit qā fere ii effōminati sunt. Fortunaq; dulci. hoc est fortunæ successū demens & inconsulta. Sed minuit furorē uix una sospes nauis ab ignibus. Vna nauis qua. s. effugit uicta ab Augusto secundū unā nauē dictū accipe. Mentēq; lymphatā mareotico redegit in ueros timores. Mareotis palus eē dicit in ægypto: unde uinū mareoticū. Dicit ergo lymphatā mentem mareotico ex ebrietate uesaniā accipi.

Mareotis

CHRI. Imposuerat extremā manum Octāuius bello periculoso: quod aduersus Marcum Antoniū & Cleopatrá gesserat triūphaturusq; deuicta regina redibat. Quapropter poeta ad lætitiā sodales uocat. Hystoria longa est: sed ut breui cōstringat. Post imperiū romanū a triumuiris diuisum adeo amo re Cleopatrá alexandrensis reginæ exarsit Antonius: ut deinceps tantus dux in mulierculæ arbitrium cedens cuncta illius nutu gereret. Itaq; tandem diuortiū cū Octāuia augusti sorore suaq; uxore fecit: & bellum contra Octāuium mouit: potuissetq; uictoria potiri: si celeritate usus fuisset. Erāt. n. & milites: & omnes italiæ ciuitates Octāuiano ppter acerba tributa insensæ. Sed dum antonius uniuersam graciā lentius lustrat & uaria spectacula ac ludos Cleopatrá parat fuit spatiū Octāuiano ut etiā italos sibi reconciliaret: & exercitus instrueret: obuiāq; in epyrum hosti ueniret. Erant antonio robustiores copiae pedestres q̄ nauales. Contra aut Octāuiano contigerat: & tū qm sic placuit Cleopatrá maluit nauali prælio decertare. Ac paulo post incerta omnino adhuc uictoria cum fugientē Cleopatrá uideret suos egregiæ certantes relinques mulierem in ægyptum secutus est. Adolauit & illuc Octāuianus. Quapropter coactus est antonius ne in manus hostiū ueniret sibi mortē cōfiscere. Cleopatrá ad Octāuianū uiua deducta est. Nā cupiebat cæsar illā in triumphū ducere. Quod mulier ut effugeret: ueneno seipsam pdidit: siue q̄ fistulas inter capillos latentes gerebat: siue inter ficus ab agricola porrectas aspidem acceperit quas mamillis suis ad mouit.

Cleopatra

Nunc est bibendum. q. d. qā imperium constabilitum est. Nam antea nulla lætitia in tanto periculo esse poterat. Libero. quasi lasciuiori: uel dixit ut exprimeret saltationē nō ita ad numeros exactā sed liberio rem. Saliaribus. opiparis & splendidis & qualibus salii de quibus supra dictum est uti cōsueuere & reliqui sacerdotes: uel dixit saliaribus ut ostēderet sacra pro uictoria cæsaris eē marti exhibēda: cui salii sacerdotes sunt. Puluinaria. erant puluinaria lecti deorum aut tabulata in quibus stabant numina. ut eminentiora ui-

puluinar

Ornare puluinar deorum
Tempus erat dapibus sodales
Ante hac nefas depromere cæcubum
Cellis auitis: dum capitolio
Regina dementes ruinas
Funus & imperio parabat
Contaminato cum grege turpium
Morbo uirorum quodlibet impotens
Sperare: fortunaq; dulci
Ebria: sed minuit furorem
Vix una sospes nauis ab ignibus:
Mentemq; lymphatam mareotico.
Redegit in ueros timores

deretur. Erat etiam in consuetudine ut lectisternia in templis fierent. i. lecti sternerentur. Verum puluinar a pluma dictum uidetur: hinc & puluilli: & pro lecto capitur. Iuue. Fumoque lucernæ foeda lupanaris tulit ad puluinar odorem. Nefas. contra religionem uidebatur lætitiā priuatā in publico luctu agitare. Cellis auitis. ut notetur uetustas uini in qua laus summa est. Laudat igitur a patria: quia cæcubum & a uetustate: quia cellis auitis. Cella autem a celando locus est angustior: & in quo res uidetur belle condi posse. Capitolio. romano imperio. Regina. cleopatra: ut sit indignatio a sexu. Demetres ruinas. id est ipsa amēs parabat ruinas. Nam nisi amēs fuisset ruinas tanto imperio parare non fuisset ausa. uel magnas. Virgilius. insani ferant sine littora fluctus: id est magni: uel uoluit per insaniam turpes Antonii et Cleopatras amores significare. Nominat autem reginam & non Antoniam: ne bellum ciuile gessisse uideretur Cæsar de quo iustum triumphum reportare augusto non licuisset. Contaminatio cum grege. duplex indignatio & quod mulier hoc tentauerit quod ne maximi quidem uiri ausi essent: & quod non fortibus uiris sed imbellibus eunuchis.

Grege. in quo uilitas quædā est. unde egregium: excellentē uirū dicimus: quia non sit in grege. Contaminato. corrupto: cōtaminare enim secundū donatū ē cū res rei ita imiscetur: ut neutra incorrupta maneat: sed sit in utraq; corruptio: qua ratione Terentius contaminare fabulas dixit: ergo contaminato grege quia nec uirilis nec foemineus in illo sexus relinquatur. Turpiū. tū propter eunuchos: tum propter ceteros qui luxuriosi essent. Morbo. uitio. luuenalis: Hispano subit iuuenes & morbo pallet utroque: uel morbo emasculationis qui turpissimus est. Impotens sperare. id est ualde potens: ut inaugeat: uel ut dicitur ipotens iræ. qui iræ frenum ponere nequit: Sic impotens sperare. id est cuius animus nimia cupiditate accensus cohiberi non posset quin ea speraret: quæ speranda non erant. Fortuna dulci. trāslatio ab ebriis qui ut auuiditate suauis uini ebrii redduntur: sic qui foelici fortuna efferunt nesciunt se continere: quin supra suā conditionem multa sperent: ergo elusa fortunæ successu: & ob hoc improvida & incōsulta ut ebrii solent. Effert enim uos fortuna ut ebrios uinū: & profecto dulci fuerat uia fortuna. nam non solum illi ignouerat Marcus Antonius: sed una cum Cæsario filio: quā ipa ex Iulio pepererat reginā appellauerat ægypti cypri lybiæ & syriæ. Eos autem filios quos ex ipa Antoni⁹ susceperat reges regū appellauit: tribuitque Alexandro armeniam: mediā ac parthiam: si quando reciperentur. Ptholemæo phenicā & ciliciā. Ordo autem est. Dum reginā ipotēs sperare quodlibet & ebria dulci fortuna parabat furorem & d. r. ca. & impotēs cū grege cōtaminato turpiū uiuorū. Vix una sospes naui. uel per hyperbolē dixit: nā & præthoria sua naui cū multis aliis fugit Antonius: uel una naui quia ipsa prælio adhuc dubio sola fugit. Mox antonius cū reliquis secutus est. Ab ignibus. quibus in nauali pugna utuntur hinc stupea flamma manu. Lymphatā mareotico. ueluti furibundā ex uino mareotico: quod Vir. laudat dicens: Sunt thasiæ uites sunt et mareotides albæ Piguibus hæ tetrīs habiles leuioribus illæ. Lymphatos enim dixerunt esse furentes dictos a nymphis: nā credidit antiquitas qui in fonte imaginem nymphæ uidisset furore percipi. Dicta autem est lymphæ: quasi nympha: nā. n. in. l. facile transit: unde græci quinquaginta plignāt 5 nos p. l. Permāsit autem in translatione: nā cū appellasset ebriam: nūc addidit mareoticū: quod uinū & optimū ē: & in suo regno legitur. Est autem mareotis teste Strabon. lacus in ægypto: sed & partem lybiæ ægypto cōterminā mareotida appellari refert Plinius & mareotas populos in ea: neque iniuria ebriam inducit mulierē quæ in omni luxu incontinētissima fuerit de qua lautiori apparatu cōuiuiorū sæpe cū Antonio certauerit: superaueritque: referuntque tantā in ea in hoc certaminis genere uincendi cupiditatem fuisse: ut quandoque timēs ne ab Antonio superaretur alterū ex duobus unionibus omnium ea tēpestate preciosissimis ab auriculis unde pendebant rapuerit: atque aceto: ut manditi sorberique posset liquefecerit: ut saltem precio superior in conuiuio euaderet parata: & alterum rapere: nisi se uictum Antonius pronunciaisset. Hic reliquus romam translatus et in duas partes sectus ueneris pulcherrimum simulachrum ab utraque aure ornatū ita ut dimidiis omnium iudicio in egram quēlibet superaret.

Cæsar: ab italia uolantem
Remis adurgens accipiter uelut
Molles columbas: ac leporem citus
Venator in campis niualis
Aemoniæ: daret ut cathanis
Fatale monstrum: quæ generosius
Perire quærens nec muliebriter
Ex pauit ensem: nec latentes
Classe cita reparauit oras
Ausā & iacentem uisere regiam

ACRON. Volantem. ut illius fugæ celeritatem ostenderet. In ueros timores. et non fictos.

Volantem. aut fugientem. ut: Pedibus timor addidit alas. aut nauigantem. ut pelagoque uolamus. ordo est. Cæsar adurgens illam uolantem ab italia. uelut accipiter urget molles columbas: aut citus uenator urget leporē: ut fatale monstrum daret catenis in campis niualis aemontæ supple a supiore minuit furorē & cætera. Molles. aut propter renitētis uires. aut certe captu faciles. ut Vir. Quā facile accipiter saxo sacer ales ab alto Consequitur pennis sublimē in nube columbā. Niualis. frigida & niuosa. Aemoniæ thraciæ ab emo monte. ibi enim pugnatum est Vir. O qui me gelidis in uallibus æmi sistit Fatale monstrum. aut turpe dixit: unde et proflantes fa-

Lectisternia
puluilli

Cella

Infimus

Egregius

Contaminatio

Impotens in

Cæsaron

Lymphati

Lymphæ

Mareotis

Volant-

Aemonia

fons

tales dicuntur. ut est: romam non casta malo: aut uelut monstrum fatis sibi reseruatum: aut fato rozmanis subiectum. Generosius. i. maiore q̄ sexus ex tēbat aiositate. Nec. i. c. r. o. fines regni latentes. i. n̄ colligit denuo exercitū ex itimis regni partibus: Perditis. n. rebus cleopatra: dum ois i eius auxiliū ægyptus conspiraret ne aut reparato bello ad iferiora descēdens gētis suæ existeret grauis aut occasionē gloriosæ mortis effugeret cōtēpfit amorē uel deuotionē suorū. Quod Vir. Regiōi dans i fluminis appellatione rettulit nilū auxilia offerentē. ut est: pandētēq; sinus et tota ueste uocantem. Ceruleum in gremium lachrymosaq; flumina uictos. Aufa & iacentē uisere. id est regnum suū desperatū & deiectū uultu interrito & ueluti læto. Vt: spē uultu simulat p̄mit altum corde dolorem. Fortisq; hēbat ex desperatione uirtutem. Et asperas. t. f. u. a. c. u. Cleopatra metu ne capta duceretur in triumphum corpori suo serpētes apposuit: quorum interiret ueneno: ut nec dum etiā geminos a tergo respicit angues. Deliberata. aut pro adhuc i cogitationē: & tractatu habita posuit: aut pro iam statuta morte: ut decreuitq; mori. Ferocior. prōptior. Sæuis liburnis. fuit ad mortē: illi. n. libenter moriuntur: aut sæuis sibi per quos uicta est. aut sæuis fortibus: ut sæua paupertas: ut sæuus hector. sæuumq; tridentem: aut quia liburnorum gens ad moriendum prōpta dicitur quibus illa ferocior fuit. Vir. Regna liburnorum & f. f. t. Scilicet inuidens. ordo ē scilicet non humilis mulier inuidens priuata deduci superbo triumpho: Inuidens augusto: ne captiuitas sua illi speciosiore faceret triumphū Nam & Liuius refert Cleopatram cum de industria ab Augu. capta indulgentius tractaretur dicere solitam non triumphabor. Deduci. subtrahi.

POR. In campis niualis æmonia. Aemonia dicitur ab æmone monte quem niualet merito appellauit quia est frigidissimus. Daret ut catēnis fatale monstrū. aut detestabile aut a fato sibi seruatum: dictum hoc accipiamus: quasi decreto nobis fatorum obiectum. Nec muliebriter expauit enses non tanq̄ ense perierit cleopatra. sed signat eam tam pstantem animi fuisse: ut ensē quoq; timuerit. Nec latentes cita classe reparauit oras. hoc est ne fugit latentes. i. intimas ægypti regiones ut uires ide repararet. Fortis & asperas tractare serpentes. hoc ideo dicitur quia serpentē sibi opposuit cuius morsu periit. Deliberata morte ferocior sæuis liburnis. deliberata: utrum pro cognita positū est: an uero de qua plariq; deliberant. i. dubitant. ut sit hoc perpetuū epitheton mortis. Signat aut in ipsius mortis significatione cōstantissimā fuisse: liburni gens ferox illyrici ad moriendū apparatissima. Scilicet inuidens priuata deduci superbo Nō humilis mulier triumpho. Inuidens. f. Aug. ne captiuitas sua illi gloriosiore honestioreq; triumphū faceret. Ornatu. Nam & T. Liuius refert illam cū de industria ab aug. in captiuitate indulgentius tractaretur identi dē dicere solitam fuisse οὐ βίῃ αὐτῆς οὐδὲν αὐτῆς. i. non triumphabor ab alio.

CHRI. Volātem ut illud Virgilianū: pedibus timor addidit alas: uel nauigātem: nam mare ueliuolum dixerūt: quia uelis per illud uoletur. et Virgilius: pelagoq; uolamus. Cæsar. ordo est: cæsar adurgēs remis: id est celeri nauigationē illam uolātem ab italia uelut accipiter urget molles colūbas: ac uelut citus uenator adurget leporem i campis niualis æmonia. accipiter auis rapax ē ab accipiēdo: id est rapiēdo minores aues dicta: græcæ dicūt hierax. Plinius sedecī species huius auis pōit adeo ut præter aquilam omnes aues quæ raptu uiuūt: illis adscribere uideatur etiā miluum et butheonem quem buzacum dicimus. Albertus aut in libro de animalibus refert accipitrem magnum asturem esse: paruum uero nifum: id est sparauerium: asseritq; Plinius q; cocix: id est cuculus ex accipitre sit. Albertus autem uult cuculo matrem esse colūbam patrem uero maiori asturem: minori aut sparauerium. Columbas. in fœminino genere protulit ut maiorem timiditatem per eum sexum exprimeret: atq; de muliere loquens eundem sexum proferret. Cæterū columborum tres sunt species horum maximi domestici appellantur: qui ut gallinæ inter nos uersantur. Minimi autem dicuntur saxatiles quia inter saxa & i turribus habitant. Tertium genus ex admixtione utriusq; fit: & hos miscellos aut miscellanos dicunt. Leporem. fugacissimum timidissimumq; animal est diciturq; lepus quasi leuipes. Dicunt in alpis lepores esse candidos qui in hyeme niuibz uesci credātur. Certe ea liquefcente rutilefcent annis omnibus. Archelaus ait omnes lepores utriusq; sexus esse: & concipere sine matre. Vt daret cathanis. id est ut in uincula coniceret: cupiebat enim niuā in triumpho ducere fatale. periturum: nam passiue hic posuit quod in se fatum suum haberet. Contra uirgilius: Cum fatalis equi dixit: id est qui fatum perniciemq; aliis asferret. Vel dixit fatale ad excusationē romanorū: ut nō cum muliere: sed cum fatis certasse uiderētur. Monstrum. nam res mōstruosa fuit q; mulier Cæsarem dictatorem prius deinde Marcum antoniū tantos duces ita demollisset: ut i suam pene ditionē adduxisset: & ad tantum periculū imperium romanum impulsisset. Fuit etiā et pro monstro. ut mulier omni luxui semper dedita: tamē magnam in morte fortitudinē ostēderet. Latentes oras. mōtana et a mari remota loca ægypti: in quibus se ad tempus tutari potuisset: ferūt tamen futura mortis presagio oblitā esse cleopatram

Vultu sereno: fortis & asperas
Tractare serpentes: ut atrum
Corpore combiber et uenenum
Deliberata morte ferocior
Sæuis liburnis scilicet inuidens
Priuata deduci superbo
Non humilis mulier triumpho.

Accipiter

Butho

Hifus
Cocix

Columbi

Colubon

ndz nrs

Apus

in ægypti recessus abire. In quibus facile bellū reparasset de qua re se moriens increpasse dicitur. lacentē regiam. quia tam occupatum erat regnum de octauiano ipsa tamen dissimulabat dolorem & simulabat spem ut persuaderet octauiano consilium de morte sibi cōfiscenda poenitus abieciisse: nam sic illo nil tale suspicante cōmodius rem peragere potuit. Tractare. quasi irritare: ut asperiores in se essēt: de quibus paulo supra dixi. Et Virgilius: Nec dum etiam geminos a tergo respicit angues. Refert enim Plutarchus: q̄ cū in ægyptum reuersa esset quantis in omni luxu uersaretur: tamen omnium generum uenena tentabat: & in damnatis experiebatur. Erat enim anxia q̄ quæ cito extinguere dolorem inferrent: quæ sine dolore essent celeritate carerent. Verum tandē depræhendit aspidis morsum sine dolore uitam subito extinguit re grauato ex somno capite & leui sudore per faciem diffusio. Fortis. scilicet ex rerū desperatione: quæ nō est uera fortitudo: sed reponitur inter illas species fortitudinis non ueræ: quæ ab aristotele in ethicis referuntur. Ergo erat ferox: quia ex desperatione mortem decreuerat: ut de Didone refert Virgilius. Ergo ubi cōcepit furias euicta dolore. Decreuitq̄ mori tempus secum ipsa: modumq̄ exegit. Atrum. noxium: uel quia qui ueneno pereunt turgescent & nigrescunt. Cicero: Si tumore & liuore decoratum corpus est mortui significat eum ueneno necatum. Deliberata morte. propter mortē deliberatā. Ferocior. promptior. Sæuis libur. qui ut acron refert prompti ad mortem sunt: uel ferocior ipsis liburnis: per quos uicta est. Sed liburni populi alpini inter rhetos sunt. Inuidēs. scilicet augusto, quod eam priuatam nec amplius reginam: & tamen non humili sed nobili genere in triumpho duceret.

Simplex apparatus conuiuii. ode. xxxviii.

p Ersicos odi puer apparatus:

Displicent nexæ phillira coronæ

Mitte sectari rosa quo locorum

Sera moretur

Simplici myrto nihil ad labores

Sedulus curo: neq̄ te ministrum

Dedecet myrtus: neq̄ me sub arcta

Vite bibentem.

Quinti Horatii Flacci: Carminum Primi Libri Finis.

ronæ. hoc est displicent coronæ operosius factæ. Mitte sectari rosa quo locorū sera moretur. uetat puerum magnopere rosas sibi quærere quæ solent iam præterito ueris tpe ex frigoribus afferri. Simplici. m. n. ad. l. Sensus nihil ad labores myrto applicare. Simplex. n. myrtus delectat nec in hac re uolo sedulus sis. i. ociosus ut plusquam &c. ut plus q̄ myrto coroneris. ordo est autem. nihil curo. i. non curo ac per hoc nolo. Neq̄ sub arcta uite bibentē. Arctam uitam spissam ac per hoc umbrosam accipe. Plautus i aulularia myrtum etiam foeminino genere dixit & neutro. foeminino: sic per myrteta prosiluit: & hæc myrtus ueneris est hæc myrtheta nomen significat.

GHRI. Demonstrauimus in uita poetæ modestiam & frugalitatem eius in omni uita. ipse autē in hoc loco ad puerum suum scribens ostendit qui simplici apparatu delectetur. Persicos. nimium luxuriosos & delitiosos: ut persæ consueuerunt. Quod & in multis locis: sed maxime in uita Alexandri ostenditur: qui quidem uehementer milites suos ostendit q̄ omnia seueritate macedonica persarum luxui se dedissent.

Phillira. græce stemmata: id est coronæ ἐκ τῶν φύλλων. id est ex foliis. Coronæ nexæ. id est coronæ quæ ex connexis inter se frondibus efficitur. Sectari. id est diligenter sequi: & quasi inuestigare: unde philosophorum sectæ dicuntur. Sera moretur. nam elapso suo tempore rosæ non nisi in raris locis reperiuntur.

Sera. serotina. Moretur. quia ultra cæteras duret. Simplici myrto. intellige agamus. Simplici ulli rei admixta. Nihil. Ordo est: ego nihil sedulus curo ad labores: id ē ego no utor tam exquisita diligentia in his rebus ut laborem. Sedulus dicitur: quasi sine dolo: nā qui fideliter agit diligenter agit. Myrtus neq̄ dedecet te. nam cum modica re delecter quod ostendit quia satis ad ornatum est mihi uitiscuius umbra te gar: & tibi & mihi concedens est myrtus.

g iii

p Ersicos odi puer apparatus. puerum suum

alloquit & elegantē ministrū quē sibi merodocria iubet parare: negans ad uoluptatē opus esse magnifico apparatu & opimo: persæ autem ob nimias diuitias insumptuosissimis delitiis de gere dicuntur. Phillira. philion græce foliū dicitur. hic ergo coronam de foliis factam posuit ut quia ipsæ præciosiores sunt. Mitte sectari. uetat puerum rosas quæ iam peracto uere inueniri solent studiose quærere. Sera. tarda. ut æstatē increpitans seram. Simplici. singulari: cui nihil aliud adiungitur. Neq̄. t. m. d. m. id est tam & si myrto præter rosam uteris nō te dedecet: quia si non faciet te gratiæ minoris. Sub arcta uite. sub humilitate.

POR. Persicos odi puer apparatus. Ad puerum suū de ilaritate loquitur negās ad uoluptatem opus esse magno apparatu. persæ autē reges ob nimias diuitias insumptuosissimis delitiis uitam agere dicuntur. Displicent nexæ phillira co-

noxe phillira. i. strophiole & strophiole q̄ maiori officio sunt nō strophiole uero pueri
i. strophiole q̄ strophiole pueri: a quibus si dependens apparetur dicitur. strophiole. i. strophiole
i. strophiole q̄ strophiole pueri: q̄ strophiole uero uenit mox coronari

CARMINVM

Acronis commentaria in secundum librum carminum Quinti Horatii Flacci.

Otum ex metello. Ad Asinium Pollionem scribit consularē uirum theoricæ & poeticæ disciplinæ peritum: scribendarum etiam tragoediarū studio doctū ut qui ciuili belli historiam inter pōpeium & cæsarem gesti scribere coepit sciret rem inchoasse periculosam: & in ipsa admonitione bellorū ciuiliū calamitate refertam a Lentuli & marcelli consulatu coeptam: quam altius repetit. i. a marcello celere & Afranio consulibus. Ex metello. ideo quia fuit sillæ

Ciuicū
Hostiū

similis est
m. p. m. n. d.
f. p. m. n. d.

pollio

horatius

caesar

ollega. Ciuicū. pro ciuile: sicut hosticum pro hostile ueteres dixerunt. Bellique causas. eo q̄ cæsari negatus triumphus bellū fecerit. Ludūq; fortunæ. q̄ ludibrio hēt res hūanas. Grauesq; p. a. quia nec perpetuæ fuerant & reip. graues: ut lu. T. pris angustū mansit. c. d. paxq; fuit n̄ spōte ducum. Crassus. n. amiciciarū fœdus ad tps tenebat: quo mortuo antonius augustus & lepidus facti pōpeio imperatore collisi sūt. Graues aut perniciosas aut infidas. Nondū expiatis u. c. i. de quibus nondū loti cruores sint quo uelut expiaretur delicto: uult ergo intelligi adhuc i manibus esse arma ciuilia: nec sicut solebāt bello uncta reposita.

POR. Motum ex Metello cōsule ciuicum.

Hæc ode ad asinium pollionē consularē uirum & triūphalē scripta ē: qua hortatur eum ut omisso tragœdiarum scribendarū studio: inchoatū historiæ opus consummet. Ac perinde βαρβαρι. i. in trāllatione bellicorū ciuiliū pollio historiā belli ciuili a consulatu lentuli & mamerci coeptis altius repetit. i. a metello celere & a. l. Afranio cōsulibus. Attende aut nō ciuile sed ciuicum dixisse antiqua figura. illi. n. ciuica hostica deinde ciuilia et hostilia dicebant. Denominationes autem hæc fere liberæ sunt apud doctos: et motum p bello posuit. Ludūq; fortunæ. hoc est quæ res humanas ludibrio habet. Et arma nōdum expiatis. i. loti cruores sint: ergo intelligi uult pene adhuc in manibus esse arma ciuilia. Solent autem ungi arma cum post bellum transactum reponenda sunt. Ordo ergo est: nondum expiatis cruoribus.

CHRI. Alloquitur asinium pollionem uirū: & summa etiam in libera repu. dignitate: & in poetica excellentē: & qui maxima auctoritate eēt apud Augustū. Hic ductor germāici exercitus cū post captas salonas dalmatiæ ciuitatē primo meruisset laureā. post etiā cōsulatū adeptus fuisset: eodem anno suscepit filium: quē a captis salonis Saloniū nuncupauit. De quo Virgilius meminit i bucolicis: pollionū aut familiā a Numma pompilio secūdo romanorū rege originē habuisse tradūt. Scripsit tragœdias optime. Vnde Virgilius Pollio & ipse facit noua carmina. Hoc igitur tēpore cū omissis tragœdiis historiā ciuili belli iter Cæsarem & Pompeiū scribere inciperet: dehortatur illū a scribēdo: tanq̄ non posset huiusmodi res peragi: si ne offēsiōne multorū adhuc uiuētū. Nā & si Augustus oia iā pacasset: tñ clādestina odia multa i hominū mentib⁹ residebāt. Verfat igitur poeta i genere deliberatiuo: cuius finis ē utilitas: quæ diuidit i tutū & honestū. Quapropter a tuto arguit ut abstineat ab historiā ciuili belli: ne ambulet p ignes cinere tectos. Item ab honesto cū honestū sit nō refricare uulnera belli iā pteriti. Nō enī renouāda discordiæ memoria: sed p̄nit⁹ delēda ē. Quod & pythagoras mystice iubebat. Est. n. i suis pceptis: ut si uspiā sāguis hūan⁹ spars⁹ cernat: illico lapidib⁹ obruat. Motū. id ē tumultū & cōmotionē & in sententia bellū. Nō enī participiū ē: sed uerbale nomen hic motus huius motus. Alii uolunt participiū & subintelligunt bellum. Ciuicum. ciuile. Ex metello cōsule. pleriq; huic bello initium dant consulatum Marcelli & Lentuli: quo tempore in senatu agitatum est de successore Cæsari mittendo: cum ille negaret se exercitum dimisurum nisi pōpeius quoque dimitteret. Qui uero rem altius repetunt a consulatu metelli celeris & Africani incipiunt. Causas belli. quæ fuit nimia in Pompeio Cæsareq; cupiditas imperandi: cum uterq; plus quam in libera republica decet possē niteretur. Pompeius enim iam in ciuitate summus Cæsarem sibi adiunxit ut illius opibus munitior aduersus æmulos esset: atq; adnitente pompeio Cæsari gallia prouintia in quinquennium cum ualido exercitu decreta est damnāte id cōsiliū Cicerone q̄ hominem omni uirtute præstantem nimis extolleret. Finito deinde quinquennio cum rursus in aliud quinquennium sibi imperium prorogatum esset: tū demum illius potentiam exhorre coepit Pompeius: atq; ea moliri quibus a tanto gradu uirum iam sibi suspectum deiceret. Nam & legionem cui Labienus præerat & a Cæsare recepti & sibi tanquā contra parthos ituro tradi curauit. Simul etiam noluit q̄ illius absentis ratio in cōsultatione haberetur: neque poterat ille urbem ingredi: si triumphum assequi uolebat: maxime ergo exarsit q̄ sibi ita dolose triumphus eriperetur: ergo cum multa etiam iusta negaret causā dedit: ut animus

Quinti Horatii Flacci Carminum
Liber Secundus Incipit
Ad Pollionem. Ode. I.

Otū ex metello cōsule ciuicū:
Belliq; cās: & uitia & modos:
Ludumq; fortunæ: grauesq;
Principum amicitias: & arma
Nōdū expiatis uncta cruorib⁹

dominandi cupidus quæ iniusta essent aggrediretur. Optime ergo Lucanus. Atq; arma tenenti omnia datur qui iusta negat. Vitia imperatorum: nam in Pompeio nimia arrogantia cum neminem sibi parē cuperet. In Cæsare nimia dominandi cupiditas apparebat. Fortunæ. quæ ludibrio habet res humanas.

Graues amicitias. nam nisi affinitas amicitiaq; iter Pompeium & Cæsarem intercessisset neuter ad tantas opes aspirare potuisset: ergo graues & molestæ populo romano: cum illoꝝ amicitia libertatem ad exitiū tandem deduxerit. Arma uncta. quasi reposita: nam unguntur ne rubiginem contrahant nondū expiatis cruoribus: id est purgata cæde uel uncta cruoribus: id est infecta: quia unctuositas qdā apparet ī sāguine

Periculosa plenum opus aleæ
Tractas: & incedis per ignes
Suppositos cineri doloso.

Paulum seueræ musa tragœdiæ
Absit theatris: mox ubi publicas

Res ordinariis: grande munus

Cecropio repetes cothurno

Insigne mœstis præsidium reis

Et consulenti pollio curiæ:

Cui laurus æternos honores

Dalmarico peperit triumpho.

Iam nunc minaci murmure cornuū

Perstringis aures: iam litui strepunt.

Iam fulgor armorum fugaces

Terret equos: equitumq; uultus.

Audire magnos iam uideor duces

Non indecoro puluere sordidos.

Et cuncta terrarum subacta

Præter atrocem animum catonis

Iuno: & deorum quisquis amicioꝝ

b⁹ pollionē. Nō id. glorioso puluere bellico sordentes. Atrocē. cōstātē. portū ei cato apud uticā elegit potius iterire q̄ ī hostiū potestātē uenire. Iuno & d. ordo ē. iuno & q̄sq; deoꝝ amicioꝝ afris ī potēs cesserat.

POR. Periculosa plenu opus aleæ Tractas & icedis p ignes soppositos cineri doloso. Allegoricos at ad huc odia belli ciuilis sub specie pacis ostēdit. Nec tutū ēē hęc scribere. Paulū. s. m. tragœdiæ absit theatris qm̄ iquit hęc scribere destinaſti parce tātis per tragico stilo. Seueram aut tragœdiā merito dicit q̄ tristia fere sint argumēta tragœdiæ. Mox ubi publicas. i. ubi historias q̄ publicas res cōtinēt. Ordinariis. i. descripseris. Insigne mœstis p. r. p. quod signat & fortissime eū cās reoꝝ ī iudiciis defēdere et p̄terea prudētissima cōsilia ī senatu dare. Cui laur⁹ æ. h. iō hoc dicit q̄a pollio salona urbe ex dalmatis capta triūphauit. Grā de munus c. r. co. Cecropio cothurno iquit q̄a apud atheniēses primū ē scripta atq; acta tragœdia tespis ī uentor eius atq; actor. Iā nunc mi. m. c. iā uideor uidere & audire ea quæ historia refert. p. quod signat ui eloquētiæ pollionē oīa fere āte oculos ī relatione pugnaꝝ īducere. Fugaces terret e. p. uelocibus accipe & ī sermone hodieq; fugā p uelocitate dicimus cū de equis loquit. Audire ma. iā. ui. d. Ambiguū: utrum. n. ipsos duces cōcionātes audire se dicat: An pollionē de ducibus narrātē incertū ē. Non indecoro puluere sordidos. Speciose ac decēter dictū puluere nō indecoro sordidos quasi puluere bellico pulueratos. Præter atrocē aīum catonis. M. portū catonem signat: qui uticæ maluit se interficere imminente Cæsare q̄ ī potestātē eius uenire. Iuno & deorū quisquis amicioꝝ aphis. Sēsus est. Iuno & quicunq; alii dii carthaginē sibus fauerāt ultionē uastæ aphricæ ex posteris eorum qui eam uastauerunt nunc receperunt.

CHRI. Plenu aleæ. plenu fortunæ: nā quemadmodū alearū ludus semp periculū affert: dubius ē in eo euentus: sic et ipsa fortuna piculū affert multos offēdēs ī hystoria scribenda. Ignēs suppositos cineri doloso. optima trāslatio: nā quēadmodū euenit ut qui credūt per cinerē iam frigidū ambulare sape ledunt ab igne supposito cineri quē adesse nō suspicabant: sic tu describēdo hystoriā putas inuenire animos ua-

cuos omni perturbatione: At multi clandestinum & occultū retinēt odiū. Doloſo cineri. dat ſenſū rei iſe ſenſatæ: nō enī ſenſū habet: ut paret doloſo ignis quēadmodū ex dolo ſuā mentē occultant homines: id er go quod caſu euenit igni: dolo dat. Seueræ tragœdiæ. quia & ſeueriſſimæ res in tragœdia tractant & ſe uerus in illis ſtilus adhibetur. Abſit theatris. id eſt ne ſcribito tragœdias: & patere ut deſint theatris in qui bus per mimmoſperſonatos conſueuerunt agi: & hoc ad paruum tempus: donec tu ordines reſpubli. id eſt deſcribas hystoriam: deinde redibis ad tragœdias ſcribendas. Grande munus. nam grandia continet tragœdia. Cecropio cothurno. id eſt athenieſi. De poematū origine nō multū cōſtat apud ſcriptores: tū pleriq; iuentionē tragœdiæ Theſpi athenieſi tribuit. Sed hæc in poetæ poetica latius. Dixit igit athenien ſi propter loca a cecrope athenæ regē: quæ dicūt urbē hæcenus i pagos diſtributā mœnibus cinxiſſe. Fu it autē cecrops iſdē tēporibus quibus Moyſes apud hebreos populū ab ægypto reduxit. Inſigne præſidi um. excellens deſenſaculū. Mœſtis reis. i. iis reis qui cū in graui periculo uerſentur mœſti ſūt: et præſidiū etiā curiæ. Conſulēti. id eſt conſiliū petēti. ſentētia eſt poſſe pollionē ſua eloquētia & in foro amicos de fendere & in ſenatu optimū conſiliū in dicēdis ſententiis dare. Ergo & publice & priuatim prodeſt. Erit er go ordo: o pollio inſigne præſidiū reis & curiæ tu tractas motū ciuiū & reliqua. Cui laurus. id eſt uictoria qua laurū meruit. Iam nūc. oſtendit quantū ualeat eloquentia. cū ita expreſſe narret: ut res geri & nō nar rari uideatur. Perſtringis. percutis: obtundis: ut enim oculi nimia luce perſtringūtur: ſic aures nimio ſoni tu. Cornuū. quia grauiorē ſonitū emittūt murmur dixit. Iam fulgor armorū. nā apparebat in hystoria Pōpeiānos ſolo armorū Cæſarianorū ſplendore terreri. Fugaces. uel quia in fugā uertuntur: uel ueloces. Equitūq; uultus. etiā terrent equos: oſtendit enī quanta ferocia in illorū facie appareret. Audire uideor. maxima proſecto laus ſcriptoris: qui ita animos legētium moueat: ut ſibi pugnæ intereſſe & uictores du ces audire uideatur: qui clamore ſuo et cōmilitonibus audaciā et hoſtibus terrorē iniiciat. Nā ut teſte Ho mero oſtendūt qui de re militari ſcribunt nō parua laus eſt in duce uti in proelio magna uoce. Sordidos puluere nō indecoro. nā decorum eſt uictoribus cū aut puluere: aut cruore deturpati ſūt. Atrocē. conſtā em: rigidum: et inflexibilem. Magna omnino laus: ſed quæ propria ſit tanti uiri: de cuius morte i ſuperio ribus dictū eſt. Iuno. ſententia eſt: ſi iuno olim ceſſit romanis expugnantibus carthaginē: neq; ſuos deſe rere ualuit: his tamen temporibus ulta eſt ueteres iniurias: cum tanta i africa romanorum ſtrages facta ſit: dergo et iuno et quicunque aliorum deorum amicioſ carthaginēſibus.

ACRON. Inulta tellure rettulit iſerias iugur thæ Nepotes uictorū. ſ. romanorum qui cartha ginē uicerāt. Et deorum qſquis tanq̃ ciuilia bel la: quæ poſtea geſta ſunt in africa ad uindictam africa ſuperatæ iunonis ira uel deorū fecerat cō moueri. Iugurthæ. Hannibalē itelligi uoluit in cōmemoratiōe iugurthæ. aut certe qā i africa tpe ciuilis belli multi pōpeiāni occiſi ſūt. Quis nō latino ſanguine. pī. quis nō romanorū ſanguine uel ſepulchris cāpus repletus. Lu. Totoq; ex. or. te uincere perit. Auditūq; m. p. cladiſ magnitu dine dicit ciuilia bella ēt perſis audita. Vir. Euro pæ. a. a. ſ. cōcurrerit orbis audiit. Et ſi quē tellus extrema reſuſo ſūmouet oceano. Quis gurges. tapinofiſ ē. Gurgitē. n. p. mari poſuit: ut apparēt rari nantes in gurgite uaſto. Quod mare dau niæ. apuliæ a dauno: ſed per apuliā ois italia acci piēda eſt in qua ſanguis romanorū fuſuſ eſt: uel quia per adriaticū mare de brundufio cæſar p. feſtuſ ē pōpeiū ſequēſ. luca. Brundufiū decimis iubet hāc attingere caſtris. Nō decolorauere cæ des. a proprio colore mutauere. Luc. Tū primū rubuit ciuili ſāguine nereus. Quæ caret ora. patſ regionis aut terræ. Sed ne relictis. m. p. io. id eſt ne quū lyrico carmine aptiores ſint ioci i probe faciat muſa ſi lugubria miſceat. ordo ē. ſed tu muſa procax ne reli ctis iocis retractes munera. Næniæ cææ. q̃re mecū ſub dionæo ātro modos leuior plectro. Næniæ. næniæ earmē lugubre qd̃ mortuis dicebat qd̃ nūc græce epithaphiō appellat: qd̃ ſymonides græc⁹ poeta lyric⁹ prim⁹ iſtituit a cæa iſula oriūd⁹: uñ et cæa næniæ poſuit. d̃ q̃ Vir. cui p. c. et ouid. cigit ægeo iſula cæa mari

POR. Impotens autem nō potens. Id enim ad uictos ſine uirtute intelligendum. Rettulit iſerias iu gurthæ. Nunc latius intelligit omnibus. Quis non latino ſanguine pinguior campus. Campus nul luſ eſt qui non ſepulchris romanorum bella ciuilia fuiſſe et ſanguine romano pinguefactum ſe. oſten dat Auditumq; medis heſperix ſonitum ruinæ. De ſuperiore oſtendit. ſic enim intelligendum: Quis

Afris: inulta ceſſerat impotens

Tellure: uictorum nepotes

Rettulit iſerias iugurthæ.

Quis non latino ſanguine pinguior

Campus ſepulchris impia prælia

Teſtatur: auditumq; medis

Heſperix ſonitum ruinæ.

Quis gurges: aut flumina lugubris

Ignara belli: quod mare dauniæ

Non decolorauere cædes.

Quæ caret ora cruore noſtro.

Sed ne relictis muſa procax iocis

Cæa retractes munera næniæ

Mecum dioneo ſub antro

Quære modos leuiore plectro.

Næniæ

Simonides

non campus sepulchris testatur impia proelia sonitumque hesperiae quem etiam Medi audiuerunt. Sonitū autem ruinæ medos audisse. i. super orbem transilire per hyperbolem intelligendum. Cuius sensus ex subiectis magis illustratur quod dixerit. Quis gurgēs quæ flumina lugubris ignara belli quod m. daunia nō de colorauere cædes. Daunia a dauno rege Apuliae ac per hoc italiae ac deinde romanæ intelligendū. sed ne relictis musa peax iocis cææ retractes munera næniæ. Nænia. lugubre carmen est quod i mortuos cantatur. Symonides autem ex cæa insula lyricus poeta ἐπινομῶν. id est planctus optime descripsit. Inde cæam næniā appellauit. sensus est autem cum lyrico carmini aptiores ioci sint procaciter ægeris o musa si lugubria potius dioneo modulata plectro fueris quā ueneria quæ leuioribus modulis aptantur.

CHRI. Cesserat. id est tanquā uicta discesserat tellus inulta: id est quam ulcisci non potuit inulta: ergo non uindicata: nam passiue posuit. Impotēs. quia reluctari nō potuit: nunc rettulit iugurthæ. i. Hānibal: nam nomen pro nomine saepe ponunt poetæ. Nepotes uictorū. id est milites romanos nuper cesos in africa qui posterī sunt eorum qui superauerant Hānibalē. Inferias. i. ut essent inferiæ: sunt enim inferiæ sacra quæ exhibentur defunctis. Erat autem de more apud antiquos ut si quis dux in acie cæsus esset: qui capti essent ex hostibus ad illius tumulum tanquā hostiæ mactarentur. Quare Virgilianus æneas: ut Plauti huiusmodi inferias faciundas curaret. Sulmone creatos quattuor hinc iuuenes. totidē quos educat ufens. Viuentes rapit inferias: quos imolet umbris Captiuosque regi perfūdat sanguine flāmas. Rettulit. p. geminam. t. scribit ut re quæ natura breuis etiam positione longa reddatur. sic etiam reppuli et repperi dicimus geminata consono. nate. notat autem in hoc loco poeta ingentē stragē romanorū in africa: nam quo proelio Scipionē et lubā superauit Cæsar quinquaginta hominū millia desiderata sunt. Quis probat inferias esse africanis factas.

Pinguior. nā pinguescit terra humanis cadaueribus. Quis ergo cāpus nō ē pinguior sanguine nostro. quōis cāp⁹ est pinguior. l. f. sic Vir. Nec fuit indignū si peris bis sanguine nostro Aemathiā et latos hemi pinguescere campos. Auditū medis. q. d. extremi orbis habitatoribus: sic. Vir. Audit et si quē tellus extrema refuso submouet oceano. Quis gurgēs. omnis aquarū cōgeries gurgēs est: et per tapinolim p mari capit. Vir. Apparēt rari nates in gurgite uasto. Est autem expositio: nā mutatis uerbis sapius eandē pfer sententiā. s. oēs orbis ptes sparsas eē romano cruore. Decolorauere. ualde colorauere: quāuis multiplices uariique sint colores: tñ principes ex quibus reliqui manant albus nigerque sunt. Verum cum poetæ coloratū dicunt nigrū: et non albū intelligunt: et quia sanguis ita purpureus ē ut nigrescat: iccirco dixit decolorauere ut de augeat. possumus etiā ponere de priuatiue ut sit decolorauere. i. suo color priuauere: quis nullus propriū uideatur eē color aquarū. Daunia. italiae: partē. n. pro toto posuit. Est autē daunia apulia. Nostro. latino et romano. Vir. Tu quoque littoribus nostris. Sed ne relictis. Dū tragicū laudat poetā ipse pene tragicus fact⁹ est oblitus pfecto quod in superioribus dixerat. Nos conuiuia: nos proelia uirginū: in quo oñdit se de rebus tenuioribus scribere decreuisse. ergo cohibet musā aut altiora illa relinquat. ordo ē: sed tu o musa procax id ē petulās: quæ fines egressa tuos aliena inuadis quære mecum modos leuiore plectro id ē carmina leuiori stilo facta sub antro dioneo: sub antro ueneris: id est in rebus lasciuioribus et non grandibus: ne tu retractes: repetas munera næniæ cææ relictis iocis. Modos. modulationes quos ēt numeros appellant: ut Nymeros memini si uerba tenerē. Plectro. pectinē latini dicūt. Vir. Iamque eadem digitissiam pectine pulsat eburno παλῆκρον ἐνί παρὰ τὸ ὠα λῆπῶν percutio. Nænia. carmē lugubre ē nænia quod nomē aliqui uolunt dictū eē per onomatopiam: quia ipsæ syllabæ exprimūt aliquid lugubre. Alii ab eo quod νεῶν: id est ultimū. Erat enim ultimū quod defunctis caneretur: uel ab ultima chorda cytharæ quæ nænia dī. Cææ. i. a simonide poeta inuentæ qui ex cæa insula fuit. Dioneo. uenereo: nam tertia uenus ex ioue et dione filia fuit. Dione autem nata ē ex tethi et oceano: sed et uenus dione appellatur. Antro. ergo idoneo. id est in locis uoluptuosis et ad uoluptatem potius quā ad res grandes spectantibus.

Ad crispum salustium

De liberalitate. ode. ii.

Vllus argento color est avaris

nisi honeste in usum fuerit. avaris autem recedendo crescit. sola cupiditas: ut luue. Crescit amor. n. q. i. p. c. unde et hydropici morbo comparauit hoc uitii: quod nimietate sitis et potus desiderio crescente agritudine uel uterus augetur. Inimicæ lamæ. lamā pro ifabricata et rudi materia argenti posuit quæ obscuratur ab avaris celata: et uult itelligi salustium non occultare diuitias.

POR. Nullus argenteo color ē avaris. hac ode Salustiū Crispum equitem romanum Augusti amicum alloquit: qua liberalitatem et magnificentiā aī eius descripsit. Argentum abditum. pro pecunia recondita in thesauris dixit: et ē sēsus diuitiarū splendor nullus ē nisi honesta rōe fuerit i usu.

CHRI. Acerrima inuestiua in auaritiā est cum demonstret avaros nulla fama lucere. Liberalium autem nomen ubique spargi. Addit postremo diuitem eum esse non qui multa possideat: sed qui animum tēperantia cohibeat. Sunt autem qui credant hunc salustium esse eum qui historias scripsit. Alii eius filium.

3 multa

3 inferias

Gurgēs

Decolorauere

m

Modi
plectro

ACRON

Salustium pro
auaritiā q. ad
liberalis admo
diū qui no
et diuitiam ut
ostendit

Nullus color ē auaris. Sapienter elegit uerbum pluribus rebus commune: nam sine colore est auarus quasi sine fama: ut enim res ex colore in conspectum cadit: sic homo in cognitionem ex fama uenit uel si ne colore est auarus: quia ex nimia parsimonia pallefcunt. Dixit at color propter id quod paulo post dixit splendor. ordo: o crispe salusti nullus color est auaris id est nimium cupidus laminae pro laminae. argento abditio terris in consequentia nisi splendeat ille auarus temperato usu: hoc est nisi splendide uiuat sed cum usu temperato et modesto. ponit autem lamina pro infabricata materia in quam auari aurum uel argentum redigunt et humi fodiunt. Inimice. uel p hypallagen legas id est cui auaro inimicatur quia auro oēs insidit as tendunt. unde diogenes cynicus propterea aurum pallefcere dicebat. quoniam omnes sibi insidiarentur. Fodiunt autem auari pecuniam. ut Vit. lacent penitus defossa talenta.

ACRON Téperato. moderato usu ne crederet prohibēdo auaritiā suadere luxuriā. Viuet extēto proculeius. & in perpetuum: ut uiuusque per ora feretur. pculium equitē. ro. laudat amicum augustinum qui pius sic erga fratres suos Scipionē & murenā fuit ut spoliatis bello ciuili patrimonium suū ex integro diuideret: quod cum eis iam ante diuiserat.

Animi paterni. qui paternum fratribus impēdit amorē. Aget. ducet per noticias omnium.

Fama supstes. quibus boni facti fama perpetua sit: nec penna eius hoc est uolatus ad posteros solui possit. Volare. n. famā & uir. ponit: Fama uolat pulsum regnis cessisse paternis idomeneia ducē.

Latus regnes auidum. d. s. latus inquit regnes cupiditatem uincendo quā si per uniuersum orbem possessiones extendas. Gadibus iungas. gades aut oppidum est in hispania a poenis conditū aut quia in parte africae ponitur quicquid freto aut gadibus separatur ideo quod utrumque poenū dixit locis diuisū. uel certe quia carthago & in hispania est quā spartaciā uocāt. Vterque poenus. i. oriētis & occidētis africanus. Indulgens. impendens. ut indulget uino & uertit crateras alienos. Dirus hydrops. hydrops subcutaneus ē morbus diuitio uesciae natus cum anhelitu foetido & inflatione turgēte. est aut hydropico proprium ut quanto amplius bibit: tanto amplius sitiāt. Dirus. perniciosus. albo uentre lauatur. diffusus. n. humor omne inficit corpus. Sensus ergo est: ac si diceret sicut sitis nisi agritudine uicta non tollitur: ita auaricia & cupiditas non satiatur nisi ante animo in sanitatem continentiae reuocato. Reditū cyri solio phrahatem. cyrus qui primus regnauit in perside. Phrahates rex persarū cyri fili us. hic a parentibus destitutus regno pulsus est: & a pragmenis philosophis indorū susceptus & eductus est. Postea regno redditus magno iustitiae & continentiae documento gessit imperiū. alii dicunt ei ab antonio ademptum imperiū: & per augustum postea restitutum. uult ergo ostendere: non sicut uulgus putat beatam uitā regnū: aut diuitias facere: sed sapientia. Dissidens. uirtus discrepans nec habens aliquid cum insipientibus: & plebe commune. ordo est.

POR. Inimice laminae. lama pro rudi & infabricata materia posuit per quod signat non libenter habere absconditas & sine usu diuitias. Viuet extento proculeius auro. Proculeius eques romano. amicus augusti rarissimae pietatis erga fratres suos Scipionē & Murenam fuit: adeo ut bona sua cum his aequis partibus diuideret: quia illi bello ciuili erāt spoliati. Viuet ex. p. a. Ecce inquit proculeius qui liberalis in fratres suos fuit aeternā sibi per hanc pietatem memoriā parauit & per omne auum fama eius extēta est: per quam semper uolat. Illum aget solui metuentem penna fama supstes. Sic intulit fama superstes poeta. quasi fama illū agit penna sua quā ab ullo non soluitur. nam semper uolat. Latus regnes auidū domando spiritū. Latus inquit possideas auaritiā animi compefcens: quā si per continuationē in hispaniam a libya possessiones extendas. Gadibus iungas. Gades oppidū in hispania a poenis conditū. Vterque poenus. ergo inquit quia carthaginē sicut gades poeni condiderūt. Et aquosus albo corpore langor. bella conceptione aquosus langor. uel pōp. dicitur. albus aut corpus per pallido dictum est. Reditum cyri solio phrahatem. phrahates inquit qui in regnum persarum restitutus est non in numero beatorum sicut uulgus putat. Nec. n. regnum aut diuitie beatos facit. Cyri solio. regno persarum a rege Cyro qui in perside regnauit. Dissidens plebis numero beatorum eximit uirtus. ordo est phrahatem eximit numero beatorum uirtus quā plebis numero dissidet. hoc est quā uirtus id est sapientia non est apud plebem.

Abdito terris inimice laminae

Crispe salusti: nisi temperato

Splendeat usu.

Viuet extento proculeius auro

Notus in fratres animi paterni:

Illum aget penna metuente solui

Fama superstes:

Latus regnes auidum domando

Spiritum: quam si libyam remotis

Gadibus iungas: & uterque poenus

Seruiat uni

Crescit indulgēs sibi dirus hydrops

Nec sitim pellit: nisi causa morbi

Fugerit uenis & aquosus albo

Corpore langor

Redditum cyri solio phrahatem

Dissidens plebis numero beatum

Albo. pallenti: ut persius: Turgidus hic epulis atque

Proculeii libetitas

Gades

Indulget

Hydrops

Phrahates

Cyrus

Inimicus bonorum de

qui penna nescit

ma. aut nimis ag

aut obicit auro

dis

Uterque atque

phoenici

ia e. u. l.

hug. in

ex spic

ad o. talis uir

fidens plebs

phrahatem

to beatoz

pur. m. p. q. u. l.

CHRI. Splendeat. quod non est in avaro. unde avarum sordidum dicimus: ut hic idem. Quatinus id fa-
cis ut quidam memoratur athenis sordidus ac diues. Et alibi. Obiciet nemo sordes mihi quas tibi tulle. i.
auaritiam. Splendeat. ex cuius usu. famam et splendorem assequamur. unde lauti et splendidi diuites
dicuntur: qui opes suas ad liberalitatem conuertunt. Vsu. optime et secundum philosophos qui uilia a
bonis diuidunt bonaq; ea appellant quæ propter se sunt expetenda: ut felicitas. Vtilia autem que non pro-
pter se sed propter usum earum: unde ab utentibus utile dicitur. in hoc numero pecuniæ sunt: quæ non pro-
pter se expetuntur. Quid enim nobis conferrent: Sed ut illarum usu quæ nobis aut necessaria aut commo-
da sunt comparare possimus. unde ipse alibi. Quid mihi diuitiæ si non conceditur uti? Temperato. nam
si pecunia ultra modum uteremur: non iam liberales: sed prodigi essemus. Viuet extento proculeius: op-
timo exemplo: proculeius. n. Cæsarianus miles duos habuit fratres: qui partes pompeianas secuti et hostes
publici post uictoriam Cæsaris iudicati omne patrimonium amiserunt. Proculeius ergo suum illis patri-
monium condonauit sibi ea satis eē distitans: quæ ex præda comparasset: mox suis intercessionibus: ut il-
los: Cæsar condonaret: curauit. Viuet. æterna fama: ergo auari ifamia præmuntur. Extento æuo. i. æternita-
te quæ extenta ē et omnia tenet: uel extento æuo id est prorogata ætate. q. d. et si uita breuis sit fama tamē
prorogabitur. Notus. quasi nobilitatus: ut contra ignotū pro ignobili capimus. Paterni. ergo plus quam
fraterni. nam maior est patris in filium amor q̄ fratris i fratrem. Pēna. ala: et allusit ad famā quā alatum pi-
gunt poetæ. Virgi. illam terra parens ira irritata deorum Progeniuit pedibus celerē et pernibus alis. pro-
pter hoc alio in loco dixit. Fama uolat. Superstes. id est quæ illi superuiuet. Supstites dicuntur qui aliquo
mortuo super sunt: hinc nonnulli dictam uolunt superstitionem q̄ parentes anili quadam et non uera reli-
gione assiduis præcibus uotisq; deos ut liberi superstites sint defatigant. Testes etiam antiqui superstites ap-
pellantur. Latius regnes. ex media phia sumptū. Arguunt enim præsertim stoici illum solum eē diuitē cui
nihil desit. At uero avaro semper multa desunt: nunquā ergo erit diues. Contra uero qui animū suum a cu-
piditatibus uendicauit ei quacūq; assunt satis sunt. nam natura paucis minimisq; contenta est. ergo diues
Omnis enim diues est cui nihil deest. nam ut ait Cicero. Animus hominis non archa diues appellanda est.
hinc illud stoicorum paradoxon. omnes sapientes diuites esse. Item solos sapientes liberos esse: solos etiam
reges. nam soli ipsi animū ita ab omni perturbatione: ab omniq; nimia cupiditate coercent: ut et præsen-
tibus fruantur: et absentia non requirāt: nulla libidine torqueant nullis honoribus in transuersum trahant
nullas diuitias expectant. Quamobrem uerissimum est quod latius regnabimus. Domando spiritum. id
est animum id est cohibendo illum intra rationis terminos: quos cum excedit indomitæ feræ similis effert
quasi uniuersæ lybiæ et hispaniæ imperemus: nam nihil profuit Alexandro tot populis: ac nationibus im-
perare: cū ipse iteri uiuo iræq; crudelissimis uilissimisq; dominis seruiret: et turpissimæ uoluptatum turpis-
simus esset seruus. Spiritum. id est animum. Remotis gadibus. id est disiunctis ab ipsa libya. nam gades
urbs est hispaniæ non procul a calpe colonia tyriorum: ut Straboni placet. sed poeta pro hispania posuit
quæ augusto freto ab aphrica diuiditur. sententia est quod latius imperium habebis si animū a cupidita-
tibus coerxeris: quam si tu coniungeres sub imperio tuo aphricam hispaniæ et uterq; poenus uel aphrica
nus et hispaniensis: quia et in hispania chartago est: uel uterq; id est orientalis et occidentalis. Crescit indul-
Ratio quare ditior erit qui animo imperauit: quoniam nisi frenum cupiditatibus imponemus infinita erūt
ergo insatiabiles. ergo nunquā diues quia semper deerit aliquid: et probat hydropici exemplo: in quo quo-
niam infinita sitis excitatur q̄to plus bibit: tanto plus sitit: Hydropisis græcum uerbum latine subcutaneus
morbus appellatur: quoniam sub cute aqua sit qua uenter turgescit: sic etiam et ab aqua græcæ denomina-
tur: nam hydor aqua est. Sibi dirus. crudelis sibi ipsi. nam potando sibi ipsi mortis causa est. Nec sitim pel-
lit nisi causa morbi fugerit uenis. Nam quæadmodum hydropico nunquam cessat sitis potando: nisi pel-
latur e uenis causa quæ sitim gignit: sic in nobis non satiatur auaritia. nisi pellatur ex animo infinita cupidi-
tas habendi. Langor aquolus. ipse morbus qui aquam inducit unde sit languor in corpore. Albo. palli-
do: Persius. Turgidus hic epulis: atq; albo uentre lauatur. Langor proprie est defectio uirium et succi natura-
lis in corpore: hinc languere dicuntur herbæ quæ arescere incipiunt. sed et animi debilitatem defectumq;
langorem dicimus. Phrahatē. hunc dicunt nonnulli a Marco antonio regno exutum: deinde suis uirtuti-
bus ab Augusto restitutum. Alii referunt a parentibus destitutum et regno a principibus pulsum ad indo-
rum philosophos bragmanas siue gymnosophistas accessisse et cum sapientia et doctrina multum profecis-
set: tandem a ciuibus qui suarum uirtutum fama moti sunt in patriam reuocatum et regno restitutum ma-
gna doctrinæ documenta dedisse. Ergo plus profuit regi uirtus q̄ opes aut diuitiæ. Ordo uero sit: Virtus bea-
tum pro beatorum. Dissidens plebi. id est dissentiens a plebe. nam uirtus quæ recta sunt sentit: plebs autē
ex ifcitia falsa omnino

Lauti
splendidi
diuites
uilia
vili

Extenti
Honus
Ingurus
Supstites
Superstitio

Sententia
de dadiu

Spiritus

Subcutaneus

Albo
Languor
Languor

ACRON. Virtus beatorū. i. sapiētia q̄ n̄ ē apd
plebem dissidens numero plebis eximit phraba-
tem redditū solio cyri et regnū et tutū diadema
deferens uni. et propriam laurum dedocet: pos-

Eximit uirtus: populūmq; falsis
Dedocet uti.

ordo talis uirtus dissidens regni & diadema
nam omni quisquis placet ingenuis uirtuos
et omni uirtutis talis

pulum uti falsis uocibus: quisquis scilicet spectat
ingentes acruos irretorto oculo. Nam quasi su
periora exponēdo hic dicit. Eximit. effert. De
docet. dedocere cupit: desuescit: aut dissuadet po
pulum beatum dicit eum: qui diuitiis utatur aut
certe loqui falsum propter hoc: q̄ factione eiecit
phrahates regno sit. Propriamq; laurum. pro
laurea hoc est speciali gloria: quæ non uirtuti ex
ercitus sed prudentis continentia debetur perpetua. Irretorto. inreflexo a iusticia uel a continentia oculo
ad cupiditatem. Acruos. pecuniæ cumulos. uir. Ac uelut ingentem formicæ farris acernū cū populāt.

Vocibus: regnum: & diadema tutum

Deferens uni: propriamq; laurum

Quisquis ingentes oculo irretorto
Spectat acruos:

om̄ sup̄
qui nō eia
p̄ditur r̄fo
huc dicit

Acerui

POR. Populumq; falsis dedocet uti. dedocet pro dedocere cupit. id est dissuadet populo beatum dice
re eum qui regnum et diuitias possideat. quia falso hoc dicitur solummodo illum et diuitem & regem &
securum esse affirmans qui diuitiis alienis non inuideat: nec eas concupiscat. Propriamq; laurum. laurū
pro laurea: per hoc gloriam intelligimus. propriam autem perpetuam. Oculo irretorto. hoc est oculo nō
inuidenti.

CHRI. Eximit phrahate numero. id est e numero scilicet grege quia reddit illum egregium et remotū.

A numero. enumerat iter paucos: et dedoce populum. id est ipsam stultam et ignaram plebem uti falsis
Dedocere autem cum remouemus ex homine quod prius didicerat et eum cōtrarium docemus. Falsi
uocibus. falsis iudiciis. Deferens uni regnum: et diadema tutum. id est regnum cuius insigne est diadema
et refert ad paradoxum illud quod est omnes sapientes reges esse et eorum regnum tutum esse. Deferens er
go uni. id est soli sapienti. Nulla enim uis sapienti uirtutes quibus uere regnat eripere potest. Et propriam
laurum. propriam uictoriam: et triumphum. Nam laurum posuit pro laurea qua coronantur trium
phantes: et dixit propriam laurum: quia nunquā a sapiente eripi potest huiusmodi. Semper enim de ui
tiis triumphat Vni quisq; id est soli illi quicunq; is sit qui ingentes acruos: id est grandes pecuniarum cu
mulos respicit. Oculo irretorto. id ē nō reflexo a iusticia ad cupiditatem. Est ergo sententia uirtutem facere
eos reges qui propter cupiditatē auri non dimouentur a iustitia. orationis autē contextus est uirtus deferens
regnū et diadema tutum et propriam laurum uni. id est illi soli quisquis spectat acruos pecuniarum ocu
lo irretorto. non enim uetamur spectare: id est cupere pecunias. utiles enim ad multa sunt. atq; illis mul
tos subleuare possumus. Sed sunt ita spectandæ et cupiendæ: ut non propter illa uirtutes relinquamus. Dia
dema erat fascia linea: qua reges caput circunligabant. Nam diadema græce circunligo significat. Qua
propter cum Pompeius propter istum crus obligasset fascia audiuit a pretereunte plebeo mordax illud di
ctum: nihil interest qua parte corporis diadema ferat pompeius dummodo regnet: Ast alexander uehemē
ter suos offendit: cum post uictoriam habitam de persis deposito lineo simpliciq; diademate patrio perfi
cum auro purpuraq; ornatum sumpsit.

Diadema

ACRON

a Equam memento. id est æqualem immu
tabilem habens semper moderationis p
positum id est in aduersis talis sis: qualis i
prosperis. Insolenti. immoderate latam siue i
consuetam: moriendum enim est: seu tenax seu
largus uixeris. Reclinatum. in bibendo resupi
num et soluto a curis animo te beatum feceris.

Interiore nota. f. in interiore enim uina refer
uanda reponuntur quibus ad uetustatis indicium
et tempus conditum ascribitur. Quo pinus in
gens. quæ magnitudine sua amoenitatem potan
tibus præstat. Albaq; populus. interiora eni
populi folia alba sunt: ut bicolor cum populus
umbra. Vmbram hospitalem. Refugium: p
ptar æstus generaliter præstātem. Con sociare.
re. condensare: et opacā facere. Trepidare.
festinare: ut Ne trepidate uiri. Huc. id est ad
nemora. et pinus instrumenta conuiuii et uolu
ptatum parentur. Breuis. genitiuus ē. breuis au
tem cito transeuntis et temporalis: ut ipse supe
rius. et breue lilium. Dum res. et ætas. patrimo
nium et iuuenta apta læticiæ. Fila trium. quæ
mortem admoneant et minentur: ideo et atra
Virgilius Extremaq; fila. laus heroica legis.

Ad bdellium. ode. iii.

a Equam memeto rebus in arduis
Seruare mētem nō secus in bonis

Ab insolenti temperatam

Læticia moriture deli.

Seu mœstus omni tempore uixeris:

Seu te in remoto gramine per diēs

Festos reclinatum bearis:

Interiore nota falerni:

Quo pinus ingens: albaq; populus

Vmbram hospitalem consociare amant

Ramis: quo obliquo laborat

Lympha fugax trepidare riuo.

Huc uina: & unguenta: & nimium breuis

Flores amœnæ ferre iube rosæ.

Dum res: & ætas: & sororum

Fila trium patiuntur atra.

similis ē super
ad os in alio
iust conditū

ali folia

Lrepidare

POR. Aequam memēto rebus ī arduis seruare mētē. hęc ode ad Qu. delium scripta est: de animi æquitate subitis bonis non eē gaudendū nec malis desperandū. sed mediū tenorē sequēdū. Moriture deli: seu mœstus omni tēpore uixeris. Seu te ī remoto gramine p dies festos reclinatū bearis. In hoc causā ostedit cur æquo aio uiuēdū sit qm̄. s. moriendū ē. Et si lasciuus et largus uixeris: seu te ī remoto gramine hoc ē ī succel su nemoris. Reclinatum autem id est resupinū recubentē: ut solēt qui secutiores et soluto animo hoc faciunt. Interiore nota falerni. hoc est uerustiore. qm̄ interiores lagenæ solent eē quæ pri⁹ stipatæ sūt. Quo obliquo laborat lymp̄ha fugax trepidare riuo. subaudiendū si ea non utimur. et est totū aduerbialiter dictū: Huc uina et ungnēta et nimium breues flores ferre iube rosæ. ubi hospitalē consociant pinus et populi et ubi lymp̄ha fugax obliquo laborat trepidare riuo. Dū res & ætas et sororū fila nunc patiuntur atra hoc est dum est et unde et dū per ætatē hęc decet facere. et dum fata permittunt uiuere quæ atra fila mortuorū tractant. Et sororū fila triū paciuntur atra. dum fila atra sororum patiuntur inquit pro eo quod est dum ipsæ sorores patiuntur. hoc est parçæ quorum fila sunt atra.

CHRI. Aureum præceptum quo amicum monet ut utrūq; fortunam moderate ferat. Memento seruare. i. cōseruare: mētē æquā: id est æqualē et in nullā partē iclinātem. neq; in mœrorem propter res aduersas: neq; in profusam lætitiā propter foelices. Socraticam igitur illam uultus æqualitatem semper seruet.

Temperatam. id est quod æquam: quia temperatus in nullum extremum labitur. Arduis. difficilibus. arduum enim significat erectum: et quod accliuē dicimus: hinc arduam appellamus uiam per quam ascenditur: et quia ascensus tendit ad alta dicimus arduum altum et erectum. Virgi. Arduus ad folem: et linguis micat ore trifulcis. et quia ascensus difficilis laboriosusq; est arduum etiam difficile et laboriosum dicimus Ergo hic arduis difficilibus et duris. Qualis est orbitas: paupertas: exilium et similia. In bonis. quæ proxime dictis contraria sunt. Ab insolenti lætitiā. a nimia lætitiā quæ quoniā ex rebus prosperis prouenit nos insolentes: id est superbos reddit: sed de lætitiā: reliquisq; perturbationibus: in quibus modum excedimus latius disputabitur ī sermonibus: atq; epistolis. Ergo ab insolenti. i. a gestienti. nā ut ait Sal. Quippe secundæ res sapientū animos fatigant: nedū illi corruptis moribus uictoriæ temperarent. Alii legunt insolēti. i. nō solita et cōsuetā. q. d. magna: quæ raro mortalibus euenit. Moriture. i. id est cui sit omnino moriendum: si ue mœstus uixeris siue lætus. Seu mœstus. sententiā ē siue in rebus aduersis siue in lætis uixeris morturus es. proptereaq; indulge genio et a sententiā quā grauissime proposuit paulatim in epicureā mollitiē labi.

Seu bearis. pro beaueris: id est beatum feceris: et secundum epicureorum dogma loquitur: qui beatitudinem in uoluptate corporis reponunt. Dies festos. nam in profestis seriis est incombedū: et ostendit etiam epicureos modum in uoluptatibus habere. Remoto. scilicet a frequentia hominum. nam omnibus palā hęc agenda non sunt: uel dixit remoto ut magis ex arbitrio suo remoto arbitrorū pudore genio indulgere possit. Gramine. pro omni herba: cæterum gramen marti dicatum est quia ex humano cruore oriri creditur et ī cæteris quidē locis illud exilibus foliis exire uidemus. In parnaſo uero: ut ait Plinius: Hederacea specie est flore: odorato: atq; candido. Reclinatum. quasi resupinum ad bibendum et si locus iste diligenter annotetur: inueniemus uitā epicuream: quam ipse sectam olim tenuerat ad unguem describi: nam potuit uoluptates sed parabiles et faciles et præscripto tēpore: quod epicurus fieri multis locis præcipit. Interiore nota. antiqui ita uina in cellis condebant: ut quæ essent præciosiora: et ad longius tempus duratura interius recondiderent: reliqua magis ad manus exponerent. præterea dolium notabant titulo quo et tempus in quo conditum esset: et patriam uini describebant. unde alibi: Chio nota si commixta falerni: et luuenalis: Cras bibet albanis aliquid de montibus: aut de setinis: cuius patriam titulumq; senectus Deleuit multa ueteris fuligine testæ. ergo interiore nota id est lagena in interiori parte posita et in qua nota. id est titulus sit. Quo. in qua gramine et prato. Pinus. hęc enim matri deorum consecrata est. Sola pinus cedrus capillata habet folia. Alba. quia frondes suæ internæ albæ sunt. Arborem hanc herculi consecrauit antiquitas. Consociare amant. At qui pinus campos desiderat et populos fluuios. unde uir. Fraxinus in siluis: pulcherrima pinus in hortis. Populus in fluuiis abies in montibus altis. Sed et quia in campo pinus: et quia iuxta aquas populus aderat. Hospitalē. q. nobis gratū prebet hospitium. Fugax aquæ epiterū ē sp. n. labitur. Obliquo. quasi dicat flexuoso: ut maiorem spectanti uoluptatem afferat. differt autem obliquū a transuerso. nam in corpore quadrato obliquum est ab angulo ad angulum. Transuersum uero a linea opposita ad aliam lineam. Breuis. non a corpus rosæ: magnus enim flos est sed quod ad tempus breue daret. Dū res. scilicet familiares: et ætas scilicet iuuenilis: nam senectus ineptior ad has uoluptates habetur. posuit igitur illa duo scilicet rem et ætatem: nam et re ueluti instrumento opus est: et ætate uiridiori quæ uoluptatum capax sit. Sed quia interuentu mortis etiam hęc non profunt addidit tertium ipsam mortem

Fila atra. propter mortem dixit atra: aliquando atra fila pro infœlici uita: ut alba pro foelici ponuntur luuenalis: et pelago postq; parçæ meliora benigna Densa manu ducūt ilares: et staminis albi lanificæ. quoniam autem uita humana initium habet progressum et finem: hęc tria per tres parças antiqui notauerunt Harum nomina sunt Clotho: Lachesis et Atropos. Clotho colum cum penso gestat: ut sit ortus noster qui materiā uiuēdi præbet. Lachesis at filū ex penso ducit. Id enī est tempus illud qd ad uiuēdū fortiti sum⁹. uñ ipsa ab eo qd ē αὐτῶν Id est fortior nomē sumpsit. Tertia uero filum iam a lachesi ductū obtrūcat: quæ

Arduus

Gramina

Pinus

Obliquum
transuersum

Parçæ

Clotho
Lachesis
Atropos

abrupit uitam: mortemq; affert. Ex quo atropos quasi ἀπὸ τροπῶν. id ē sine cōuerſione dicitur: quia i/
mutabilis iſſexibilisq; ē mors: nulli enī parcit. Hinc Vir. Ignoscenda quidem ſcirent ſi ignoſcere manes. Ser/
uus autē dicit ex iis unā loqui: alterā ſcribere: tertiā ſila deducere. additq; dictas parcas p contrariū ſermo/
nem: quoniā nemini parcant: Aulus autem Gellius refert tribus fatiſ tria nomina eſſe: et primā dici parcam
a parendo: ſecundam nonam: tertiā uero decimā. quoniā aut nono aut decimo menſe pariantur homines
Ceſellius autem uindex parcarum ponit tria nomina: ſcilicet: nonam: decimam: et mortam: producitq; Li/
uii poeta uerſum: Quando dies aduenit quam pro fata morta eſt. Parcas alii dicunt fuiſſe filias Demogor/
gonis. alii noctiſ. alii. quibus aſſentitur Cicero in libris de natura deorum Herebi & noctiſ filias dicunt.

ACRON. Cædes coemptiſ. ſ. e. d. omnibus
diuitiſ. et amœnitate niſi in uſu ſint carēdū mor/
te dicit: ut luue. Dum tamen a ſigulis munitam
intrauerit urbē Sarcophago contentus erit. Et
Extructiſ Terrentius. Dum uixit: bene uixit. Extructiſ.
compoſitiſ. ut qui forte tapetibus altiſ extructuſ.

In altum. mare iactiſ opib; extructiſ in altum
ædificiſ potietur. hæc eſt concluſio ſenſuſ: cum
diuitiſ uſuſ non fueriſ tuiſ relictuſ heredeſ uten/
tur. Diueſ ne. p. n. ab inacho. nihil intereſt poſt
mortem: utrum diueſ ſiſ et generoſuſ: an pauper
et humiliſ genere. Inachū autem pro nobilitate
generiſ poſuit. Rex enim argiuorum Inach⁹ no/
biliſſimuſ fuit a quo et ſtrophius quia in ipſo mor/
tuuſ eſt nomē accepit. unde et uir. pro nobilitate

Inachus Et turno ſi prima domuſ repetatur origo: Inach⁹
acriſiuſq; pater. et luue. De quocunq; uoleſ pro
agum tibi ſumito. Sub diuo moreriſ. ſupra. n.
inter diuitiaſ et domū dixerat iō hic ſub diuo po/
ſuit pauperiſ manſionē. Nil miſerantiſ horci.
Cogimur implacabiliſ. Virgiliuſ: Ignoscenda quidem: ſci/
rent ſi ignoſcere manes. Cogimur. cōpellimur
ut: Tityre coge pecuſ. Verſatū urna. aut ubi fatū et cōditio uitæ uerſatur aut urna ubi cinereſ colligebant
ut Luca. Numquiſ plenaſ plangemus ad urnaſ. Hic autem poetice eper urnā quaſi ſorte ad mortem ductoſ
rapi duxit. ut Virgiliuſ. Quæſitor minoſ urnam mouet. Sors. ideo ſortem quia urnam dixerat. ordo eſt.
Sors omnium exitura ſeriuſ uel ocuſ et noſ impoſitura cymbæ in æternuſ exiliuſ uerſatur in urna. Im/
poſitura cymbæ uidelicet impoſitura eſt noſ. ut in æternuſ dirigat exiliuſ. Cymbæ. nauſ charontiſ.

POR. Et extructiſ in altum diuitiſ potietur hæreſ. hoc eſt quaſ tu in altum extruxeriſ ac p hoc magnaſ
amplaſq; feceriſ. Diueſ ne priſco natuſ ab inacho. utrum diueſ inquit et generoſuſ ſiſ an pauper et igno/
bilis nihil intereſt. Sub diuo moreriſ. ſub cælo agaſ ac per hoc uiuaſ. Omnium uerſatur urna. poetice
hoc quaſi ſorte. ſ. ducti ad mortem. Impoſitura cymbæ. ſ. qua charon umbraſ ſepultoruſ per acheron
tem. In ulterioſa inferoruſ ſcilicet tranſfert et hoc poetice.

CHRI. Saltibuſ. ſaltuſ alii dicūt loca arboribuſ expedita: quia facile in hiſ ſaltetur. alii dicunt loca eſſe
ſiluſ circundata. alii loca anguſta et abſciſa inter colleſ. Vir. Cum pater æneaſ ingreſſuſ apertuſ. Vi/
denturq; apti uenationi. Vnde nec ſaltuſ deſunt illiſ. nec luſtra ſeraruſ. enumerat autem hic cuncta quæ di/
uitē reddere poſſint. Extructiſ. cōpoſitiſ. uir. Qui ſorte tapetiſ altuſ extructuſ toto perlabat pectore ſom/
num. Potietur hæreſ. Ergo non tibi: ſed illi laboraſ. Priſco. ſententia eſt: neq; poſt mortē proderint tibi
accumulata pecunia: neq; in uita cauſa erunt ne moriaris: quia moſ nobilibuſ ignobiliſq; et pauperi ac
diuiti cōmunis eſt. Inachus autē pro nobili ponitur quia huiuſ poſteri per multa ſæcula duraſ: Inachus at/
oceani et terræ filiſ in fabuliſ traditur. Hic argiſ regnauit quo tempore apud hebreoſ floruit iſaac abrahe fi/
liuſ. Pauper. et in. d. duaſ fortunæ iniuriaſ ponit: quaſ uulguſ maximaſ putat q & pauper ſit et ignobilis.

Viſtima
Hoſtia Sub diuo. ſub aere quaſi ſine domo. Viſtima. ueluti uiſtima: quæ plutoni maſtetur. Seruiuſ uiſtimam
ait eſſe quæ diiſ pro hoſtibuſ deuictiſ ſacrificatur: Hoſtiā autem quæ ſacrificatur cum ſit contra hoſteſ eun/
dum. ergo uiſtima gratiaſ referimuſ pro beneficio accepto. Hoſtia ut illud accipiamuſ precamur. tamen
Ouidiuſ ait. Viſtima quod dextra cecidit uiſtrice. uocatur. Hoſtibuſ a domitiſ hoſtia nomen habet. Seri⁹
urna. poetice quaſi dicat ſorte ex urnā educta moriantur homineſ: Erat romæ conſuetudo propter inſini/
taſ pene cauſaſ: ut oīum litigatiū noīa i urnā conicerēt: et ſorte ide educerēt: et qb⁹ prioſ ſorteſ euenirēt il/
li priuſ audiebāt: eoruſq; liteſ decidebantur. luue. Expeſtand⁹ erit qui liteſ inchoet annuſ. hoc ergo et uir.
ad inferorū iudicia rettulit: cū dixit: urnam mouet ille ſilentū. Conciliuſq; uocat uitaſq; et cū diſcit. Hoc

Cædeſ coemptiſ ſaltibuſ: & domo
Villaq; ſtrophiuſ quam tyberis lauit

Cædeſ: extructiſ in altum

Diuitiſ potietur hæreſ

Diueſ ne priſco natuſ ab inacho

Nil intereſt an pauper: & inſtima

Degente ſub diuo moreriſ

Viſtima nil miſerantiſ orci.

Omnēſ eodem cogimur: omnium

Verſatur urna ſeriuſ ocuſ

Sorſ exitura: & noſ in æternuſ

Exiliuſ impoſitura cymbæ

Saltuſ

Viſtima
Hoſtia

nunc ad diuersa moriendi tempora rettulit Horatius. Versatur sors urnæ, id est in urna: id est uersantur et cōmiserantur nomina: ut deinde non electione: sed sorte nomina eorum qui morituri sunt educantur.

Cymbæ, qua charon animas acherontē fluiū traducit. Vir. Potentior has horrēdus aquas et flumina seruat Terribili squalore charon, sed nos in nostris allegoriis in maronē scriptis quid sibi illa omnia uelit si nō scientissime tamen diligentissime demonstrauimus. ordo ē. Sors exitura et nos impositura cymbæ in aternum exilium uersatur urna aut serius aut citius.

Ad Xanthium de amore ancillæ ode. iiii.

n E sit ancillæ tibi amor pudori

Xanthiæ phoceu: prius insolētem

Serua brisæis niueo colore

Mouit achillem

Mouit aiacem telamone natum

Forma captiuæ dominum tegmessæ.

Vrsit atrides medio in triumpho

Virgine rapta:

fuisse etiā in periculis amare: quod tamen posuit cū animus spe thriūphi ad aliū amorē incendi non posset. Virgine rapta, ut briseidem dicit aut criseidē sacerdotis filiā, sed magis cassādra intelligitur: quæ habuit sorte agamemnonem dominum.

POR. Ne sit ancillæ tibi amor pudori, ad xanthium phoceum hæc ode dicit de amore phillidis non eē dñō ancillæ affectū erubescēdum. Prius insolentē serua bryseis niueo colore mouit Achillem. Insolentē hic superbum: arroganter accipe. Alioquin insolens crudelis dicitur: superbiæ autē Achillis uir, quoq; merminit cum de pyrro filio eius loquitur ita. Stirpis achillæ fastus. Vrsit atrides medio in triumpho uirginē rapta, medio in triumpho id est in ipsa uictoria capta troia quæ sita.

CHRI. Ne sit res amatoria et argumētū comicū in quo pbabat exemplo achillis non oporteret pudere Xanthiū amoris ancillaris. Amor ancillæ ne sit tibi pudori, id ē ne pudeat eē uertēdū tibi ad ignominia

Ancilla, serua et teste Seruio dicitur ex antiqua præpositione q; circum significat et cillo meueo: unde et forcillæ q; illis in area fruges moueantur: et oscilla quod ore cillantur, i. moueantur, sic ancillæ: quia circa dominiū ut illi administrēt crebro moueantur. Festus tamen ancillas dictas uult ab Anco rege: quod is in bello magno foeminæ numerū coeperat: uel q; prisca anculare dicebant ministrare: ex quo dii deaq; coli dicuntur: qbus anculi et ancule nomina sint. Xanthiæ puto eē potius q; xanthia ut non sit nomē phocei sed phillidis quæ dicat phillis xanthia quasi flaua Χαντιος, enī græce flauus ē. Phoceu, uocariū græcus a nominatio remota φοκῆν σ φοκῆν prius insolentē arguit ab auctoritate: qui locus plurimū ualet apud indoctos: q; subtiliorū rationū capaces nō sūt: et est argumentū a maiori, nā si non puduit achillē tantum uirū ancillā amare: multo minus te pudere oportet, sed de briseide in superioribus dictum est. Niueo colore, pro niuei coloris per anthitosis, sic uir. Bina manu lato crispans hastilia ferro, id est lati ferri: uel uicit achilē niueo colore. Mouit aiacē, t. n. ad differētiā alterius aiacis: q; filius oili fuit: sic et uir, ad differētiā hui⁹ dixit: Et furias aiacis oili. Ex Eaco at nat⁹ ē thelamō et pele⁹ thelamō aiacē: et peleus achillē genuit: de quib⁹ in superioribus diximus. Pugnauit autem aiex cum Hectore singulari certamine et cum interuentu noctis æquo Marte dicebant mutuis: sed infelicissimis muneribus se donarunt. Hector enim baltheum accepit quo alligatum deinde illum achilles ter circum moenia patriæ ut priamo horrendum esset spectaculum traxit. aiex autem ab eo accepit gladium quo seipsum interemit. Tegmessæ, nomen captiuæ quam amauit aiex. Medio i triumpho, in media uictoria in qua agamemnoni ex sorte Cassandra serua euenit: de qua potius quam de Chryseide uidetur intelligendum: qua multo ante expugnatam troiam potitus est. Alii legunt in medio triumpho: id est in medio tempore belli: et tunc de Chryseide recte intelligemus, sed non quadrat hæc sententia cum sequentibus in quibus troiæ captiuitas demonstratur.

ACRON. Thessalo uictorie, potuit intelligi pyrro, qui excidio iterfuit troiæ, sed quia subdidit ademptus hector achillem significat fuisse.

Fessis, scilicet bello longo ueluti morte hectoris troia sit tradita. Leuiora, ibecilliora: ut decimū quos distulit Hector in annum. Beati, beatos

ACRON

insolens

Ancilla
forçille
oscilla
Anadur

Aiex

ACRON

Barbaræ postquam cecidere turmæ
Thessalo uictore: & ademptus hector

nobiles dixit. neq. n. beati esse poterant quorum erat filia captiua. Phyllidis flauæ. phyllis. n. capta fuit. Moeret. q. nihil ei profuerit: ut seruitutē uitaret. tristis recordatione sui generis: ut Quallis populea moeret philomena sub umbra. Auerſa. abhorrentē fraudē: et pecuniā: ut auerſa dea mens et diua solo fixos oculos auerſa tenebat: ut parentum merita ex habitu et moribus colligat ut Vir. Quē sese ore ferēs quā forti pectore et armis. Pudenda. erubescēda. Integer. castus: et q. aut securus pulchritudinē laudat corporis. quia animi ante laudauit: aut certe de quo iā etiā ætas nihil obscenū faceret suspicari. Cuius octauū. quadraginta annos dixit. quadragesimū. n. uoluit significare: ut Vir. Veniet lustris labentibus ætas. Trepidauit. festinauit: ut Ne trepidate uiri.

POR. Barbaræ postq. cecidere turmæ Theſſalo uictore. poterat accipi Neoptolemus qui interſuit excidio troiæ. Sed cum subiiciat et ademptus Hector ad achillē reuocauit omnē excidij troiæ casum. Leuiora tolli pergama grauis. leuiora. s. facta pergama id ē imbecilliora extincto heſtore. Ne scias an te generum beati phyllidis flauæ decorēt parentes. posse aut fieri ait et hæc regij generis sit. unde intelligere debem⁹ phyllidē captiuam esse. sic enī se habēt et hæc quæ subiiciuntur. Regium certe genus et penates: Brachia et uultus teretesq. suras. eleganter cum puellæ pulchritudinē laudaret ne suspectus haberet in amorē eius adiecit. Integer laudo fuge suspicari. Cuius octauū trepidauit ætas claudere lustrum. Grate quadraginta ætatis annos se excessisse ostendit. Octo enim lustra: octo quinquēnia quadraginta annos. s. claudunt. Quæ ætas uidetur iam amorē esse aliena.

CHRI. Turmæ. pars pro toto posita est. Turma enim ex triginta equitibus fiebat: et qui illi præerat decurio appellabatur. dicitur autē turma per onomatopoiā a strepitu equinæ: ungularum terrā pulsantium: uel a terēda terra. Theſſalo ui. Achillem intelligit qui ex theſſaliæ urbe larissa siue phthia fuit. Victorem autem dixit non qui urbem expugnarit: nā iam occisus fuerat: sed qui Hectorē interfecit: quo uiuente nunquam capi potuisset troia aut referas ad pyrrhum Achillis filium. Nam cū essent fata nisi ex æacidarum genere aliquis interesset nō posse capi troiā: fuit causa Pyrrhus q. caperetur: sed magis quadrat prior sententia: quoniam statim sequitur et ademptus hector quasi dicat ille urbem expugnauit: qui troianis heſtorem ademit qm hector sic adēptus tradidit pgama leuiora tolli. i. faciliora ad tollendū. nā ab eo quod ē exhou αἰ. i. hēo et defēdo dict⁹ ē hector qsi defēſor. Tradidit. i. morte sua hoc euenit icōmodū. Fessis. decennali bello. et grauib⁹ plis ab heſtore editis. Nescias an te. occurrit iis q. obicij possint. diceret. n. ille q. memoratæ sūt puellæ quis captiue essent tamen ex regia stirpe fuerunt. Itaq. addit poeta hanc quoq. nobilem eē. Hoc autē n. probat testimonio: quoniam illo caret: sed probat a luctu puellæ et amoribus qui non seruiles: sed īgenui regijq. sint. Beati. nobiles et diuites. nā beati esse non possunt: qui filiā in captiuitatē habeant. Regium ge. id est parentes regio. Et penates iniquos. id est deos in quorū custodia erat qui iniqui irritiq. illi sint: quia in seruitutē abduci permiserint. Penates autem proprii romanorū dii erāt: sed q. sint uaria opinio ē. Nigidius enī requirit num. sint dii troianorum Apollo et neptunus: qui mœnia illis condiderūt. et num. in italiā illos æneas duxerit. Idemq. affirmat Cornelius labeo: quod exprimere uolens Maro dixit. Taurum neptū no taurū tibi pulcher apollo. Varro autem refert dardanum ex samothracia in phrygiā et æneā ex phrygiā ī italiā penates detulisse. Sed q. sint n. exprimit: sed q. diligentius quærūt dicūt penates eē p. quos penitus spiramus p. quos habemus corp⁹ p. quos aī ratiōem possidem⁹ id ē mediū æthera iouē. Imū æra cū terra iuno nē et sūmū ætheris cacumen mineruā. Afferūtq. ei⁹ rei argumētū q. Targni⁹ priscus mysticis samothracū sacris ibut⁹ sub eodē tēplo eadē tria numina haberet. Cassius uero emina. dicit eosdē eē samothracū deos: et penates romanorū magnosq. deos appellari. hic uir. Cū sociis natoq. penatib⁹ et magnis diis. uestā ēt ut de numero penatū: aut illog. comitē eē uolūt. Hygin⁹ addit penates uocari deos patrios: hinc Maro: Dii patrii seruate domū: seruate nepotē. Ergo in hoc loco penates iniquos: id ē deos iratos: Sed qm penates p. domo scilicet in qua seruit nobili fœminæ: seruilia iponat. Crede. cōiectura ē ab eo quod solet eē. nā q. ex plebe sunt n. solent iis morib⁹ eē qb⁹ ē phyllis. Scelesta. apd. quā minor ē cura pudicitia. Dilectā. amatam uel dilectā. i. electā: ut ostendat q. non temere amat seruā mulierē: sed eā quam ratione elegit. neq. uerisimile uidetur: q. ex matre pudenda. i. ex matre ipudica cuius filiā pudere deberet nata sit illa q. fidelis. i. q. fidē in amore seruet: et aduersa lucro. i. q. n. cadat lucro: neq. pecunia corrūpā. per multi enim referre uidetur q. bus quisq. parētibus natus sit: et ubi educatus. uñ luena. Scilicet expectas ut tradat mater honestos atq. ali-

Tradidit fessis leuiora tolli

Pergama grais

Nescias an te generum beati

Phyllidis flauæ decorent parentes

Regium certe genus & penates

Moeret iniquos

Crede non illam tibi de scelesta

Plebe dilectam: neq. sic fidelem

Sic lucro aduersam potuisse nasci

Matre pudenda

Brachia & uultum teretesq. suras

Integer laudo: fuge suspicari

Cuius octauum trepidauit ætas

Claudere lustrum:

Turma

D. Scimus

Hector

Penates

osmores. q̄ quos habet utile porro filiola turpi uetula producere turpē. Teretesq̄ suras. Sura pars posterior orē cruris. Est enim tibia os. Sura caro posterior. Crus uero ex sura et tibia constat: diciturq̄ crus quia illo curramus. Est autē laus in muliere: ut sura minime turgescant sed teretes sint. Integer laudo. cum praferat iudicium suū de pulchritudine puellae cōparat sibi fidē q̄ integer sit neq̄ amore illius corruptus iudicet: ergo ex ratione & nō ex perturbatione & ut ille omnē suspicionē deponat dicit nō esse sibi de se suspicadū: quia cum antea uirtutes laudaret integer pulchritudine laudat praefertim cum iam quadragenarius sit in qua aetate cupiditates iam rationi cedunt. Aetas trepidauit. id est properauit: claudere finire octauum lustrū: id est quadagesimū aū. Erat enī lustrū quique annorū: nā quinto quoq̄ aū cēsores cēsū iponebāt & urbē lustrabāt: id est sacris purgabāt: idq̄ erat lustrū cōdere. De hoc. Vir. Veniet lustris labētibus atas.

Sura
Tibia
Crus

Lustrū

n Ondum subacta ferre iugum ualet. Incertū

ACRON

Docet non esse properandum ad uirginis osculum. Ode. v.

n Ondū subacta ferre iugū ualet

Ceruice: nondū munia comparis

Aequare: nec tauri ruentis

In uenerem tolerare pondus.

Circa uirentis est animus tuæ

Campos iuuentæ: nunc fluuiis grauem

Solantis æstum: nunc in udo

Ludere cum uitulis salictō

est: quem alloquatur hac ode: utrū amico. rum aliquē: an seipsum. agit tamē ut reuocet in temperatā mentē a cupiditate & a desiderio uirginis immaturæ. quā cōparat per allegoriam iuuentæ & a translatione incipit dicendo: iugum eā coniunctionis ferre nō posse: nec tauri tolerare pondus ut designatione pecudis ihabilem mōstraret uiro: significans eam ita nullo adhuc calore aetatis sollicitari: ut soli esset ludo dedita. Munia. obsequia: lege debita: q̄ uult intelligi de iplēdo uxoris officio. Aequare. pari affectu ferre: ut æquatq̄ sicheus amorē. Circa u. circa ludos tātū. non adhuc nubile cōpēsare sapit aetate. Solantis. recreātis. ut Vir. Pasiphaen niuei solat amore iuuenti. Ordo est: nunc est animus tuæ iuuentæ solantis grauem æstum fluuiis circa uirentes

similis super
12 diu pos

Egit

campos nunc est animus tuæ iuuentæ ludere cum uitulis in udo salictō

POR. Nōdum subacta ferre iugum ualet ceruice. hac ode allegoricos cum eo agit: qui ihabilem adhuc uiro puellā persequit: quæ lusus magis q̄ rerum uenerarum cupida sit. Nondum munia comparis æquare. eleganter quia de iugo ferēdo loquitur qd̄ de cōiugio intelligi uult. Nūc fluuiis graue solantis æstū. qd̄ significat refrigerantis. Solari æstū pro refrigerare gratissime dicitur. Nunc in udo ludere cum uitulis. dicendo uitulis intelligi uult cum pueris.

Solmi est

CHRI. Nōdum subacta. Rē turpiusculā allegoria honesta: admonetq̄ sodalem: ne eam quæ adhuc uiripotens non sit tangat per cōparationem iuuentæ quæ nondū taurū ferre queat. Nondū tua iuuentia ualet ferre iugum subacta ceruice. id est domita ceruice. Iugum dicitur quo iumenta iūgūtur. Item sūma mōstrum iuga appellarūt. Vir. Dū iuga montis aper fluuios dum piscis amabit. iugū etiam unde lances pēdet. item in uitibus dicimus iuga quibus uites iungūtur. In nauibus quoq̄ iuga sedilia quæ transstra etiā appellant. Virgilius. Inde alias animas quæ per iuga longa sedebāt deturbat. Postremo & apud antiquos iugum mittebantur uicti milites. Duabus enim hastis relicto inter se spatio humi affixis tertia superimponēbatur: illaq̄ demisso capite uictos subire cōgebant. Munia. munera. Munus singulare numerū habet: & significat donū & officium Munia autē officia solū & maxime quæ publice præstantur. Hinc imunes dicuntur q̄ uel aetate uel alio priuilegio p̄stare mūia nō tenētur. Neq̄ singulare habet hoc nomē neq̄ i plurali aliter cadit. Comparis enī cōiugii munus ē cōmisceri ad liberos procreādos. Subacta autē a subigēdo. Subigere autē aliquādo est ex subitū antiqua præpositiōe: quæ sursum significat: & tunc est extollere & impellere. Vir. Ipse ratē conto subigit uel isq̄ misrat. Aliquando est a sub & significat excolere. Vir. Ante iouem nulli subigebāt arua coloni. Itē acuere. Idē subigūtq̄ in cote secures. Itē subiugare. Idem. Ternaq̄ transierint rutulis hiberna subactis. Item cogere. Idē. Castigatq̄ auditq̄ dolos subigitq̄ fateri. Et terrā excultā subactā dicimus: similiter ingenii subactū: id est doctrina excultum appellamus. Aequare. quasi dicat æquā operā reddere. Virgilius. Aequatq̄ sicchæus amorē. Circa campos est animus tuæ iuuentæ. Non discedit ab allegoria: ut ponat iuuentā pro puella: & campos quibus delectatur iuuentia pro uoluptate edendi & pro ludo. Vdo. quia salicta prata irrigua & flumini uicina adamāt. Salictō. locū significat salicibus cōsertū. Salices autē dicuntur a saliendo: quia saliant. i. breui surgūt & crescunt. Cum autē a quercu dicamus quercetū: a pinu pinetū: ab æsculo æsculetū: sic a salice debet etiam esse salicetum: sed per syncopeam salictum proferimus. Cum uitulis. & non cum tauris: quia nōdum uenerem nouit.

Iugum

Munia
munus
munus

Subigere

Salicet
salictū

Prægestientis: tolle cupidinem
Immitis uuæ: iam tibi liuidos

ACRON. Prægestientis. properantis: crescētis. Immitis uuæ. quia omnes uuæ donec sunt liuidæ semper non sunt maturæ: sed autumnus distinguet dum incipient maturescere. Distin-

Posterior

guet autumnus. per autumnī tēpus uidemīa ad colligendum apta per trāslatōem maturitatē expectādam demonstrat aetatis. Iam te sequetur. non est longum expectare aptā puellā aetate ad consentiendum faciliorem. Curret enim ferox aetas. adoleſcentia autem prona & labilis ē i mul- tis: ideo ferox dixit: aut quā ferre ualet uirum. Apponet annos. p uiribus & aetatis flore dixit annos: quia iam per senium minuerentur illi au- gerentur. Pholoe fugax. nomina pro exemplo posuit: quā dū ante uiros uitasset. postea obſcōe narum uitam elegere mulierū. Vt pura. habens in sereno integrū lumen: ut uir. Splēdet tremu- lo sub lumine pontus. Gnidiuſq; gyges. nomē pueri pulchri de gnido insula ueneri dedicata: ut ipse superius. O uenus regina gnidi paphiā. hu- ius pueri formam laudat in carmine suo. Falle- ret hospites. aduenas quia sexum ex similitudine non noſſent.

POR. Tolle cupidinem īmitis uuā. Trāsit in allegoriā imaturā uuā cōparās uiriditatē adhuc puellā uirginitati. Distiguet autūnus racemos: hoc ē nigrore maturitatis uariabit. uidemus. n. racemos cū priō nigrescere incipiunt nō oēs simul ac uuas colorari. Curret enim ferox aetas & illi quos tibi dempserit apponet annos. hic pro uiribus ad florē aetatis accipe. Sic enim se habet sensus: quantum tibi urgente iam iuuentute uirium decerpserit: tantum nunc illi cura maxima floſcenti accedet. Non pholoe fugax. Quā uiros fugeret. Albo sic humero nitēs. p candido. Dilecta quantum non pholoe fugax Nō cloris. dilecta generaliter accipe a quocunq; qui eam uiderit dilecta & utiq; propter pulchritudinem: quam in eo prādicat prāferendo Cloridi & pholoe quas aequē pulcherrimas fuisse intelligendum. Gnidiuſq; gyges. de huius pueri pulchritudine etiam Ouidius locutus est. Mire sagaces falleret hospites discrimē obſcurum solutis crinibus Ambiguoq; uultu. suauiter hic hospites pro ignotis dicit. Hoc est qui ipsum puerum non noſſent. Sic enim falli poſſint obſcuro sexus discrimine: Et ambiguo uultu. Sagacis. quāuis sagacis discrimē obſcurum: solutis crinibus abiguoq; uul- tu. obſcurum discrimen sexus. f. obſcurabat autem per crines solutos.

CHRI. Prægeſtientiſ. uehementer cupientiſ. Geſtire enim est cum rem adeo uehementer cupimus: ut corporis geſtus id exprimentes cōtinere non ualeamus. Immitis. acerba. mutat allegoriam: sed idem ſetit: ergo ne uelis ueſci uuis acerbis: cum paulo poſt autumnus diſtincturus ſit racemos purpureo colore: id est incipient in autumno uuā matureſcere. Non ergo properandum ē in ea re quā paulo poſt uentu- ra ſit. Iam te ſequetur. quā nūc acerbitate aetatis te reſugit paulo poſt matura ultro petet te. Curret. ſor- minus foetus i matris utero tardius perſicitur: quoniam matēria ex qua ſit humidior & liquidior ē: & p- pter hoc ſerius retinet formam. Cum aut in lucem eſt foemineus partus propter eandem abundantia hu- moris citius creſcit & celerius ad maturitatem perducitur: efficiturq; uiripotens duodecimo anno cū ma- ſculus non niſi quartodecimo rem patrare poſſit. Annos quos tibi dempſerit. id eſt conſtituet illā i eo flo- re in quo tu nunc eſt: qui ſos paulatim in te minuetur: ergo addet aetas illi id robur quod tibi demet. Pro- terua fronte. in fronte dicunt eſſe pudorem: pudori frontem dedicatā eſſe uolunt. ergo proterua fron- te: id eſt petulantia: ut oſtendat illam iam pudorem abieciſſe. Contra de didone. Vir. Tum breuiter dido uultum demiſſa proſatur. Lalage. uel de qua in ſuperioribus dixit uel alia. Albo humero. ut in ſupe- rioribus. Nube cādentes humeros amictus. Nitens. reſplendens. Sic reſtitit aeneas: pura q; in luce reſulſit.

Pholoe. quam Cyrus amabat: ſed ab ea ſpernebatur. Fugax. Sūmam ſemper copiam uerbale i ax de- notat. unde bibax. id eſt qui copioſiſſime bibit: ſic uerax multo plus eſt quam uerus. Renidet. reſplēdet. Sic alibi: renidet i aede lacunar. Vt pura. quēadmodū luna pura. id eſt nulla nube īpediat reſplendet i ma- ri nocturno. i. ipſa nocturno tēpore reſplēdet i mari: nā ſi i aqua limpida trāquillāq; lunā cōſpicias ſplēdi- da omnino apparet. Poſſumus etiam per hypallagē proferre: mare renidet luna nocturna: nā ex eius lu- mine repercūſſu uehemēter ſplēdet. Gyges. nomē pulcherrimi pueri. Gnidius. ex gnido insula de qua Ouidius. Piſcoſāq; gnidon grauidāq; amathūta metalliſ. Quē. ſ. gygem ſi tu admisceas puellis aut canē tibis aut ſaltantibus falleret id eſt deciperet non nos ciues: qui illum cognoscimus: ſed hospites: qui quo- niam peregrini ſunt non haecenus uiderunt: nunc autem cum tantā illi uirginea facie ſimilitudo cū puel- lis ſit poterit haberi pro puella ab hospite etiam ſi mire ſagax: id eſt ſolers & acutus ad inueſtigandum ſit: id enim ſignificat ſagax quod nomen nonnulli putant eſſe a ſaga. Sagas autem ueneficas quā canti

Distiguet autumnus racemos
Purpureo uariis colore.
Iam te sequetur curret enim ferox
Aetas: & illi quos tibi dempserit
Apponet annos. iam proterua
Fronte petet lalage maritum
Dilecta quantum non pholoe fugax
Non cloris: albo sic humero nitens:
Vt pura nocturno renidet
I una mari: gnidiuſq; gyges.
Quem si puellarum inferens choro:
Mire sagaces falleret hospites
Discrimen obſcurum solutis
Crinibus ambiguoq; uultu:

Gestire

Huius

Homina i ax

Ranidet

Sagax

bus herbisq; pollent ad humanas mentes peruertendas: & alia supra naturam facienda appellamus. Ego puto esse uerbum sagire. unde fiat presagire quod significet callide sentire: & ide sagax: unde & canes odoriferos sagaces appellamus. Vel dixit hospites quasi domesticos: ut etiam eos qui eandem domum habitent fallere possit. Discrimen obscurū. id est nō intellectum & non cognitum. Est quidem discriminē id est differentia inter puerum & puellam: sed in hoc puero adeo obscurum latensq; erat ut uix cognosci posset: & quia crinibus utebatur longis solitisq; puellæ: & quia erat illi facies adeo ambigua: ut incertum esset puel-
la an puer uideretur. Suntq; hæc educta de achille inter uirgines licomedis latitante.

S agn-
Discrimē

Ad septimum. Ode. v.

Septimi gades aditure mecum: &
Cantabrū indoctū iuga ferre nra: &
Barbaras syrtes ubi maura semper
Aestuauit unda:

f Eptimi. Septimum equitem romanū amicum & cōmilitonē suum hac ode alloquitur cui se tanta gratiæ necessitudine fatetur astrictum: ut si uelit ad ultimas mundi nationes ire se cum eo promittat posse. hortatur tamen ut loca gratissima sibi eligat tyburis & tarenti: quorum & amoenitatem laudat. Gades. insulæ sūt hispaniæ in ultimam partem oceani. Cantabrū. cantabri gēs hispaniæ: siue galliæ: nec dum a ro. uicta de qua luca. Si tibi durus hiber uel si tibi ter-

ACRON

ga dedisset cantaber: hanc augustus postea superauit. Barbaras. inhospitales propter incertū maris. Syrtes. loca sunt habitatione remota. Vir. & numidæ infreni cingunt & inhospita syrtis. Vbi maura semper. propter africanam addidit maura. quia utraq; libya dicitur.

POR. Septimi Gades aditure mecum. Hac ode septimum equitem romanum cōmilitonem suum alloquitur: qua testatur gratissima sibi loca esse tyburi & tarenti. Cantabrū indoctū iuga ferre nostra. Apparet cantabros q̄ est gens Galaciæ illo adhuc tēpore indomitos fuisse. Cum dicit cantabrum indoctū iuga ferre nostra. Septimi gades aditure mecum. gades oppidū a pœnis cōditum ut supra ostēdimus. Vbi maura sēp aestuat unda. maura hic p̄ africa απλωσ dicitur. s. q̄ tā africa q̄ mauritania generaliter libya dē.

CHRI. Septimi gades. ad amicū scribit & agrum suum laudat: ut illi applaudat: Gratissimum enim homini ē ut id laudemus quo ipse maxime delectetur. Septimi gades aditure mecum. ostendit quantum a septimo ametur. Et occulte demonstrat qui uerus amicus sit eum nullum laborem nullumq; periculū amici causa recusaturum: Sed illum & in longinquissima loca ut gades sūt: & in periculosissima: ut syrtes prædicant propter naufragia: & in cantabros propter illius gentis crudelitatem iturum. De gadibus autem in ultima hispaniæ insula & de syrtibus dictum est. Cantabri uero populi sunt hispaniæ in mediterraneis per quos fluit hiberus ferocissimi qui nunquam ante augustum populo romano pacati seruierunt. Ipse tandē subiugauit. Vnde in sequentibus. Seruit hispanæ uetus hostis ora Cantaber fera domitus cathena. Indoctum. quoniam nondum sint assueti imperio romano. Maura unda. quia sunt i mari mauritano. Aestuauit. quia assidua reuolutione harenarum semper ueluti feruens exaundat.

Cantabri

Tibur argeo positum colono
Sit meæ sedes utinam senectæ
Sit modus lasso maris: & uiarum:
Militiæq;.
Vnde si parca prohibent iniquæ:

ACRON. Sit. m. modum finem dixit laborum ut eadem domo & senectam ageret: & uitā finiret. Galefi. galesus fluuius est iuxta tarētum ubi p̄ pasturæ copia uel dulcedine maiores ouibus lanæ sunt: de quo. Vir. Qua niger humectat flauētia culta galesus. Vnde. a quo. i. a tibre.

Galesus

Regnata. participium est sine uerbi substantia ut Vir. Thraces arant acri quondā regnata Lycurgo. Phalāto. Phalantus lacedæmonius fuit eiectus patria hac culpa: qd̄ absētibz lacedæmo-

Phalantus

niis filiæ eorū ex seruis grauidatæ ædiderāt. postea reuersi patres tali culpa genitos expulerunt: quorum dux phalantus fuit qui tarentinam condidit ciuitatem: ut fertur octauus ab hercule. Ille terrarum. ordo est. ille angulus ridet mihi præter omnes supple angulos terrarum: pro loco autem angulum posuit. Ridet. latus est: ut Virgilius. Mixtaq; ridenti colocosia fundet acanto & omnia nūc rident. Vbi nō hymeto. hymetus mons est attice regionis melle habundans. laudat autem apuliam & calabriam prouincias in qua & tarentum situm est. Cuius se amoenitate & delitiis delectari dicit: Nam & melle & oliuetis præcellūt hyemes quoq; apriciores habent. Venaphro. uenaphrum ciuitas samnii. oleis abundans. Et amicus aulon. f. b. m. i. u. hoc est non est impar uuis salernis. Inuidere enim sibimet solent pes in uirtute. hic aulon mons ē calabriæ & quia impar nō est ideo dixit non inuidere. Ille te mecum. eleganter secum septimo in laudatis locis optat uiuere: & eū habere supersitem. defunctoq; sibi iusta persoluere. Arces. Vir. Aulonisq; arces & nauisfragū sylaceum. Ibi tu. c. ordo est: ibi sparges tu calentem fauillam uatis amici debita lachryma id est naturalis: aut debita propter amicitiam. Antiquorum enim mos erat mortuorum cadauera cōcremare. ideo defuncti fauillam dixit: ut est bibulam lauere fauillam.

Hymetus

Venaphrū

CARMINVM

POR. Tybur argeo positum colono. supra ostendimus Tybur oppidum a tribus fratribus conditum esse Tyburto: catillo: cora: quos genere argiuos esse etiam Virgilius testis: qui ait. Catillusq; acerq; coras argiua iuuentus. ergo argæo pro argiuo atque dicitur. Sit modus lasso maris & uiarum militiæq; modum nunc pro fine dixit. Optat ergo sibi post laborem maris & uiarum militiæ in reliqua ætate tyburis secessum.

Dulce pellitis ouibus galesi flumen. Galesus fluuius est tarentinorum. pellitas autem oues dixit quod tarentinæ oues pellibus teguntur. De fertilitate autem & amoenitate tarentini agri: & Virgilius. i. georg. quarto significat & sic titurius ait. Tarëtinorum hortorum qui geris odores. Cum uellet intelligi florum. Et regnata petam laconi rura phalanto. Phalatus lacedæmonius fuit: quo auctore & principe parteniz spartani tarentum condiderunt. Vbi non hymeto mella decedunt. Hymetos mons est atticæ ubi optimum mel nascitur. Decedunt ergo e contrario cedunt. compositum pro simplici id est cedunt. Sensus autem est ubi mel nascitur quod ab attico non uincatur. Vindique certat baccha uenaphro. Greca figura dictum est illi certat pro cum illo certat. Baccha autem pro oliua dixit. uidetur ergo significare tarëтино agro tale oleum nasci quale sit uenaphranum.

Et amicus aulon fertili baccho. Aulon locus est contra tarëтина regionem ferax boni uini. Minimum falernis inuidet uuis. pro non inuidet: quia scilicet non sit ibi deterius uinum quàm i falerno agro inuidet enim tantum qui inferior est. Vbi tu calentem debita sparges lachryma fauillam uatis amici. legitur etiam horati uatis.

CHRI. Tibur argeo. quod condidit Tiburtus argiuus: de quo iam dictum est. Colono. nam argiuorum colonia fuit. Sed de iure romano differunt coloni & municipes. Municipipes enim erant dicti a muneribus capiendis. Munera autem honoraria intelligamus. Capiabant enim munera populi romani non dāno: ut est collatio tributorum & similia: sed quæ ad honorem pertineret. Erant ergo donati ciuitate municipes: sed alii erant cum suffragiis. id est ut cum romæ essent una cum ciuibus romanis irent in comicia: & suffragia redderent. Aliis autem non licebat reddere suffragia. erāt preterea imunes ab omni tributo. unumquemque eorum fundus populi romani factus est: & nullis erant populi romani legibus restricti: sed suis municipalibus legibus uiuebant. primi autem omnium ciuitate romana donati sunt. Cerites pro sacris bello gallico receptis custoditisq; sed sine suffragii iure. Hinc cerites tabulæ in quibus censores ascribebāt: quos nota causa suffragiis priuassent. Coloniarius autem alia ratio erat. Nam coloni ciues erāt romani id aliam quam urbem habitandam missi. Hi non propriis institutis: sed populi romani legibus uiuebant. Erāt ergo magis obnoxii: quam municipes: sed tamen quoniam simulachrum quoddam apparebat romanæ reipublicæ præstantiores habebantur coloni quam municipes. Dicuntur præterea coloni agrorum cultores. Vir. Ut quauis audio parerent arua colono. Columella in libris de agricultura pro eo ponere uidetur: qui non suum: sed alienum agrum colat: partem tamen fructuum domino daturus. Sedes. proprie uidentur esse domicilia & loca in quibus habitare decernimus. Iuuenalis: Qui sedem figere cumis destinet: atque unum ciuem donare sibyllæ. Virgilius. Tendimus in latium sedes ubi fata quietas ostendunt. Nam ubi sedemus sæpius sellas & sedilia quam sedes appellamus. Sit modus. sit finis. Iuuenalis: Imponitq; modum sapiens & rebus honestis. Lasso. ad corpus refertur: sessum autem potius de animo intelligimus. Virgilius. Quo rapis sessum fabii. Maris. navigationis. Viarum. terrestris itineris. Et militiæ. nam militiam quoque exercuit: ut iam demonstratum est. Vnde. a quo si parca iniqua prohibet id est parca quæ essent iniqua si prohiberet. Ouibus. a græco nomen est interposita. u. consonante. Laconi Phalanto. Virgilius. Hinc sinus herculei si uera est fama tarëti. De hoc & de partheniatis i superioribus abunde dictum est. Ridet. dat quod est hominis proprium inanimatæ rei: sed est quædam similitudo. nam cum se offert lata agrorum amoenitas ridere dicimus. Virgilius. Omnia nunc ridet: at si formosus alexis Montibus his abeat uideas & flumina sicca. Hymeto. in quo monte propter copiam thymi multum idemque optimum mel nascitur. Est autem mons iste in attica regione. unde etiam marmor quod in precio esset excidebatur. Primus autem crassus orator. lx. columnis hymetiis atrium exornauit: neque ante illum quisquam externa marmora romæ habuit. Ob. M. brutus illum uenerem palatium appellauit. Ferūt & in hoc monte nasci herbam quā

intelligit, pithus in loma
Dulce pellitis ouibus galesi
Flumen: & regnata petam lacono
Rura phalanto.

*Laroni 2 f. m
Laroni Laronis*

Ille terrarum mihi præter omnes
Angulus ridet: ubi non hymeto
Mella decedunt: uiridique certat

Vindi. asin. oliua

Baccha uenaphro:

ris

Ver ubi longum: tepidasque præbet
Iuppiter brumas: & amicus aulon
Fertili baccho minimum falernis

Aulon m. g. p.

magna g. p. m.

legit. a. m. g.

qui post. e. m.

& aulon u. m.

Cautionis q. m.

Inuidet uuis

Ille te mecum locus: & beatæ
Postulant atces: ibi tu calentem
Debita sparges lachryma fauillam

maus. g. p. m.

Vatis amici.

at. m.

Aulon

Municipiū

Colonia

Sedes

*Sella
S. pauli
Lassus
Sessus*

Hymetus

mulieres ut ardentius a uiris appetantur brachijs alligatam gestant. Baccha. in fludibus arborum est: i oli Baccha
 uis: cerasis: cornis: lauris: myrtis: lentisco: aquifolio: & similibus. Præterea uniones bacchas appellant. Virgi-
 lius. Colloq; monile bacchatum. Baccha aut cum aspiratione sacerdotem bacchi nominat. Acini uero sūt Acini
 in uuis: hedera: sambuco: ebulo: malo punico: & similibus. Baccha ergo in hoc loco oliua ē. Certat Vena-
 phro. elegantius q̄ si dicat certat cū uenaphro. Sententia est q̄ oliuæ huius agri æquiperari possunt iis quæ
 oriunt in uenaphro. Est aut uenaphrum oppidum post minturnas: unde ē optimum oleum. Ver ubi lō
 gum. Ver non excedit spatium trium mensium: sed dicit longum: quia & in hyeme tale temperamentum
 aeris est: quale solet esse i uere: unde addit: tepidas hyemes. Sic & Virgilius. Atq; alienis mensibus æstas.

Brumas. id est hyemes. nam bruma dicitur quasi brachimera id est breuis dies. Est autem breuissi-
 mus cū sol attingit primam partem capricorni: in qua est initium hyemis quæ perdurat usq; ad ingressum
 solis in arietem: in quo incipit uer. Aulon. mons calabriæ uitis refertus. Ille locus. ubi hæc omnia sūt
 Arces. montes dicit beatæ fertiles. Ille igitur arces beatæ postulant te mecum. Nam cum amicus sis: &
 amicorum officium postulet: ut ad loca & longinqua & periculosa amicum prosequantur: tãto magis ad
 propinqua & foelicia & tua mecum uenies. Arces. de quibus iam diximus. Fauillam. cinerem extinctū
 dicimus: scintillam accensam. Calentem. nuper exustam. Debua lachryma. nam tenetur amicus amici
 funus lachrymis prosequi.

Bruma

fauilla
scintilla

Ad Pompilium uarum. Ode. vi.

o Sape mecum tempus i ultimum
 Deducte bruto militiæ duce:

Quis te redonauit quiritem
 Diis patriis: italoq; cælo.
 Pompili meorum prime sodalium:
 Cum quo morantem sæpe diem mero

Fregi coronatus nitentes
 Malobathro syrio capillos.
 Tecum philippos: & celerem fugam
 Sensi relicta non bene parmula:
 Cum fracta uirtus & minaces turmæ.
 Turpe solum terigere mento:
 Sed me per hostes mercurius celer

Denso pauentem aere substulit.
 Te rursus in bellum reforescens
 Vnda fretis tulit æstuosis.
 Ergo obligatam redde ioui dapem:
 Longaq; tessum militia latus
 Depone sub lauro mea: nec
 Parce cadis tibi destinatis:

& furore correptū ad bruti partes reuersū. Ergo obligatā redde ioui dapē. pmissū ac debitū redde conui-
 niū. & sciendū dapē singulari numero declinatā. Sub lauro mea. ut est illud Virgilii: Hic tamē hac mecū
 poteris requiescere nocte. uel certe sub augusti uictoria: aut tanq̄ poeta iuitat amicū sub suo carmine. Nec
 parce cadis t. d. uasis uinariis ad eius quasi reditū reseruatis: ut uina bon⁹ quæ deinde cadis onerat acestes.

POR. Sape mecum tempus in ultimum. deducte bruto militiæ duce. Hanc odam ad Pompilium so-
 dalem scribit qua gratulatur ei q̄ restitutus sit in patriam & testatur commilitonem sibi fuisse i castris. M.
 Bruti. Quis te redonauit quiritem. Quiritem ciuem ro. significat. Attende singulari numero dictum.
 quod non facile apud ueteres inuenies. Cum quo morantem sæpe mero fregi. Morantem pro longo po-

l Aepe mecum tempus in ultimum. Ad pō
 piliū uarū scribit gaudens eius i patriam re-
 ditum: quem commilitonem sibi in castris bru-
 ti & casti fuisse commemorat & belli ciuili eua-
 sisse pericula augusto uictore: qua gratia liberi-
 us se conuiuium exhibere promittit. ordo est: o
 Pompili prime meorum sodalium sæpe. deduc-
 te mecum in ultimum tempus bruto duce mili-
 tiæ. Quis redonauit quiritem te diis patriis &
 italo cælo. Redonauit. reddidit: redire fecit in
 patriam. Quiritem. romanum. notandū tamē
 quia singularem numerum posuit: cum plurali
 numero dicatur. Italoque cælo. celū pitala re-
 gione posuit. ut idem alibi: cælum non animum
 mutant qui trans mare currūt. Morantem. pro
 longo dixit: hoc est æstiuo. qui quasi cum mora
 spatium suum decurrat. Mero. datiuus uel abla-
 tiuus accipitur. Fregi. aut consumpsi: aut diuisi
 ut a sexta hora significat sæpe epulatos. Malo-
 bathro sy. Malobathrū genus ungueti ē. Philip-
 pos. macedoniæ campos aut ciuitas ubi ab augu-
 sto brutus uictus occubuit: unde & lucanus: Vir-
 deo iam phœbe philippos. Parmula. scuto. Nō
 bene autem quia arma in fugam uersi proiece-
 rant. Et minaces. cassium & brutum significat
 qui se de uirtute iactare consueuerant: aut certe
 milites eorum. Turpe solum. aut cruentum: aut
 quo prostrati turpiter precarentur: Sed me per
 hostes m. c. iucunde se dixit a mercurio liberatū:
 uel q̄ furtim fugisset & celerem ostenderet fugā
 uel qd poetæ ad mercuriū p̄tinere dicūt. Aere
 nebula: ut nube caua eripiam. per hoc & fugā
 latebras tutiores oñdit. Reforescens. methaphora
 a charibdi. q̄ eū ipetu quodam significet mentis

ACRON

Pompiliū con-
 alloquitor cu
 gratulans ad
 2. huius conu-
 si legens po-
 mē nō p̄tin-
 ergo pompi-
 1. iō uirtutis
 2. est p̄tin-

fregi
Malobathro

Acr

fuit ut quasi cum mora spatium suum decurrat. Fregi autem diē uidetur pro eo quod est diuisi dixisse: ut a sexta hora significet se saepe epulatos: Mero autem siue datiuo casu siue ablatiuo accipias. habebit suam rationē. Sensus autem ē illa refregi diem aut illi rei fregi. Malobathro. Malobathrum unguenti speciem esse scimus. Tecum philippos. philippi ē oppidum in macedonia. ubi. M. Brutus periit. Cū fracta uirtus. qua uirtute se cassus & brutus praecipue iactabant. Et minaces turpe solum tetigere mento. Turpe solum aut cruore saedatum. ut sanguine saedantem quos ipse sacrauerat ignes. Aut nomen est loco aduerbii positum. Turpe solum tetigere. pro turpiter tetigere. Sed me per hostes mercurius celer deſo pauetem sustulit aere. Sape ostendit horatius se in Bruti partibus militasse. lucunde autem a mercurio se sublatum de illa caede dicit signans clam & quasi furto quodam se inde fugisse. per celerem ergo mercurium celeritatem fugae: per id quod ait denſo aere: latebras ipsius fugae intelligi uult. Te rursus in bellum resorbens unda fretis tulit aestuosus. allegoricos signat Pompeium post fugam illam impetu quodam mentis petisse rursus partes bruti. Obligatam. promissam ac debitam.

CHRI. Sape mecum tempus. Congratulatur Pompilio: qui commilito sibi in castris brutianis fuerit: quod tandem pericula euaserit & ab augusto ueniam sit assecutus. Ordo: o Pompili prime meorum sodalium deducite mecum in ultimum tempus: id est in ipsam mortem quis redonauit te quiritem. In ultimum tempus. ad mortem: quod est ultimum tempus homini. Quis: cum admiratione. q. d. multum ualuit ille amicus. Sic Virgilius. Quis te nate dea per tanta pericula casus iſequitur. Redonauit. optime: nam primo natura te patriae ciuem fecerat. Deinde hostis iudicatus ciuis esse desieras. Nunc uero restitutus rursus ciuis patriae donatus es. Diis patriis. qui uarii in uariis locis celebrantur. Quirite. ciuem romanum: ut iā expressum est. Prime. in ordine: uel prime optime: ut Virgilius. Primisq; iugarat Ominibus. Fregi diem morantem. quasi dicat consumpsi: uel diuisi quasi ad sextam horam. Mero. i. mero id est in cōuiuio. Coronatus. ostendit lautiora conuiuia celebrasse: nam in iis coronati discumbebant. Coronatus capillos. p. synedochē. quasi dicat habens capillos coronatos: ut oculos suffusa nitētes. Nitētes. scilicet malobathro id enim unguentum est quod syrii conficiunt. Philippos. praelium in philippicis campis. Hi in theſſalia sunt: regio equis amica: unde philippos dictos uolunt. nam φίλος amicus est: & hippos equus: uel sic denominati ab eorum antiquo rege. Sūt autem philippi in pharsalia & in his primo a Caesare & a Pompeio: deinde ab Octauiano Antonioq; atq; Cleopatra: & a Bruto & cassio pugnatum est: Virgilius. Ergo inter sese paribus concurrere telis. Romanas acies iterum uidere philippi. In hac acie cum plagam Brutiani acceperissent poeta sibi fuga salutem peperit. Parma. diminutiuum a parma: haec autem breue scutum est quo pedites utebantur. Virgilius. Parmaq; inglorius alba. Non bene. indecore & turpiter. Summum enim dedecus erat militis: si illius armis hostes potirentur. Itaq; legitur de thebano Epaminunda cum i bello aduersus lacedaemonios apud Mantineam gesto uulneratus ex acie in castra relatus esset antea q̄ hasta e corpore educeretur interrogauit an clypeus suus saluus esset: & an hostes fusi fugatiq; esset: & cum utrumq; ex animi sententia audisset hastam euelli iussit. Fracta uirtus. non adimit uirtutem brutianis: sed ostendit maiore i caſarianis. Minaces. propterea turpe pro turpiter ceciderūt: quia minaces erant. Nam turpe est homini uinci cum minatus fuerit: uel dicamus turpe solum id est cruore saedatum. Mento. cum mento. Dicitur autem mentum ab eminendo: a gula enim eminet. Tetigere. q. d. oppetere: nam oppetere ē terram ore petere: quod est uiroꝝ fortium: qui morientes mordicus humū apprehendunt: ne uocem uiroꝝ indignam emittāt. unde Luc. Qui timuit nequas emittere uoces. Vellet & aeternam fletu corrumpere famam. Celer. quia & uelocissimi cursus est Mercurius: nam illum nouem dies ante q̄ sol perficit: & etiam alatus pingitur. Dicit autem se a mercurio adiutum: quia clam & subito aufugit: uel quia poeta in tutela Mercurii sunt: uel quia in geneli sua aliquo maligno planeta ad iteritum ducebatur nisi i eo loco situs fuisset mercurius. In quo illius malignitatem frangeret. Nam malorum perniciem boni planetae tollunt: Hic perſius. Saturnumque grauem nostro ioue frangimus una. Potest etiam intelligi quod quemadmodum mercurius deorum nuncius est: sic poeta aliquo amico internuncio in gratiam Caesaris uenit: quem ipse pro deo colendum putat. Denſo aere. id est nube: quae aere densior est. Sic Virgilius. At uenus obscuro gradientes aere sepsit. Sic Homerus uenerem fingit. quae aenea nebula septum de manibus achillis eripuerit. Rursus. uel i eadem acie & praelio: uel quia ad sextum Pompeium post illam pugnam se contulit. Vnda resorbēs. translatio est ab inundatione maris: quae cum reſſuat retrahit & resorbet quae expulerat: Fretis aestuosus. per freta aestuosa: illis enim comparat bella & forte alludit ad praelium sex Pompei commissum in freto siciliae. Redde. tanquam debitum. Obligatā. scilicet ex uoto. Dapem. sacrificium: sūt enim deorum dapes. Latus. totum intelligit corpus: sed defatigatio maxime i latere sentitur. Sub lauro mea. sub meo augusto: qui lauro ob uictoriam insignitus est: uel sub meis carminibus: nam & triumphanti & poetae laurus datur.

ACRON. Obliuioſo. hoc est uiuino: quo curae pellūt: & labor i obliuionē uenit. Massico. p. cāpano posuit. Ciboria exple. aut alexadrina po.

Obliuioſo lauia massico

Ciboria exple: funde capacibus
 Vnguenta de conchis: quis udo
 Deproperare apio coronas
 Curatue myrto: quem uenus arbitrum
 Dicet bibendi: non ego sanius
 Bacchor edoniis recepto
 Dulce mihi est furere amico.

aút iactus latissimus dicebatur. qui habebat & tricenarium numerum. Edoniis. thracibus bacchis. Fute
 re. aut certe saltare aut ebrium esse.

POR. Obliuiofo mas. Massico uino obliuiones curarú ac solitudinú faciēte uel afferente. Ciboria
 exple. Ciboria proprie sūt folia collidasciorum in quoz similitudinē pocula facta eodem nomine appel
 lantur. Quis udo deproperare apio coronas curatue myrto. Quis interrogatiue cum quodam hortat
 mento dicitur. Vdo autem apio: pro uiridi uel quod in aqua nascitur. Deproperare autem ualde propera
 re signat. Quem uenus arbitrum dicet bibendi. Archiposiam ichoatōem bibendi in conuiuio talorum
 iactu fortiri solebant. Venerius autem iactus in talis summiū numerum habet. id est tricenarium. Nō ego
 sanius bacchor edoniis. Edonii thraces sunt: quos solet ebrietas fortiores reddere. Recepto. d. m. f. est ami
 co. Percipiendum extrinsecus etiam ut sit etiam furere dulce mihi est recepto amico.

CHRI. Lauia. polita. Contra aút est: atq; aspera signis. Ciboria. alexandrina folia simillima colocasiis
 in quorum similitudinem facta folia eorum noie appellātur. Alii dicunt cibaria ut sit erple cibaria uino tā
 quam cibum poculis pensaret. Massicum. a massico campaniæ monte: unde illud. Vertunt scelicia bac
 cho massica qui rastris. Obliuiofo. quod curarum obliuionem inducit. Conchis. quia in testis conchili
 um unguenta seruabant presertim in iis i quibus uniones cōcipiuntur. Deproperare. ualde properate id
 est properanter facere. Virgilius. Hæc properans iter ad naues tēdebat achates. Apio. quia ea herba ebrie
 tas uitatur. Vdo. quia i locis humidis nascatur. Quis. Interrogat cum exhortatione. Myrto. propter ue
 nerem dixit: nam illi dedicata est arbor. Quis arbitrum hic dabatur in iactu talorum: ut esset arbiter ad bi
 bendum. Veneris autem latissimus iactus habebatur: qui habebat tricenarium numerum. Plautus in asina
 ria: Hoc uenereum est pueri plaudite & mihi ob iactum cantharo mulsum date. Bacchor. insanio: ut est
 de more bacchantium. Edoniis. thratiæ hi populi sunt: sed pro oibus thracibus posuit: quoniam Orphe
 us apud illos liberalia instituit. Dulce est furere. suauis res est uehementer latari.

Ad iuliam barinen. Ode. vii.
 u Lla si iuris tibi peierati
 Pœna barine nocuisset unquam:
 Dente si nigro fieres: uel uno
 Turpior ungui
 Crederem: sed tu simul obligasti
 Perfidum uotis caput: enitescis
 Pulchrior multo: iuuenumq; prodīs
 Publica cura:
 Expedit matris cineres opertos
 Fallere: & toto raciturna noctis
 Signa cum cælo. gelidaq; diuos
 Morte carentes.

labentia cælo: ac si diceret: fas est omnē mundi maiestatem in sacramento uocare.

POR. Vlla si iuris tibi peierati pœna Barine. Scænicū p̄cipiū itelligendū enī aliquos sermões p̄cessisse
 quibus Barina hæc noctē ei iureiurando interposito p̄miserit. Deinde postquā sefellerit: tū in hæc uerba
 h iiii

ma quæ habent similia colocasiis folia: in quo
 rum similitudinem facta pocula eodem nomine
 appellantur: aut certe pro cibo posuit tanquā ci
 bum poculis compensaret. Fūde. c. largius ute
 re odoribus. Conchis. echinis cōcharū. Quis
 udo. interrogatiuum ē. sed cum exhortatiōe di
 citur. Vdo apio. uiridi. uel quod i locis aquosis
 nascitur. Corona enim apii ebrietatem prohi
 bere dicitur. ut est: floribus atq; apio crines orna
 tus amaro. Deproperare. festinanter afferre.
 Quem uenus. archiposiam significat. & tessera
 rum iactu datum in bibendo primatum. ueneris

Corona ap
 Deproperan

Archiposia

Edonij

Apium

ACRON

u Lla si iuris tibi peierati. Scænicum p̄cipi
 um in barinen meretricē. intelligitur. n. per
 hāc inuectōem aliquos p̄cessisse sermones: qbus
 noctem sibi eadem barina iureiurando promi
 serit. dehinc postquam sefellit eum in hæc uerba
 uelut amantem erupisse: ut. n. dicit iurifurati ita
 posuit iuris peierati: q nulla fallens pœna pcul
 sa sit. Dēte si nigro. Maior pœna est meretrici si
 ob culpam corporis deformitate p̄uiatur. Cre
 derem. aut tibi subaudiatur iuranti: aut deos uin
 dices esse periurii. Simul. postquam. Obliga
 sti. deuouisti non implendo promissa. e cōtrario
 enim solui uota dicūtur. Pulchrior. auctio ē da
 ta auctioni. Iuuenūq; p. amatorum multitudi
 nem significat dicens eā periuriis fieri pulchrio
 rem. Expedit. prope est: ut putem dum uideam
 non puniri periuria in contrarium religionis ac
 pietatis uerti rationē. hanc. n. uult uideri sacrile
 gio promeritā deorum fauorē. Taciturna no
 ctis. duræ siue secretæ & silentis. ut Vir. Tacitæ p
 amica silentia lunæ & sydera cūcta notet tacito

Dante max

hunc erupisse. Dente si nigro fieres uel uno. subaudiendum extrinsecus saltem leuissimā poenā ob opprobrium. sensus. Sed tu simul obligasti: ac periurio te deuouisti: Enitescis pulchrior multo. Adeo multo pulchrior es post piuria ut iuuenes te uniuersi diligant. ergo iuuenum publica cura pro oīum iuuenum dictū est. apud Salustium publicā miserorū causam. Expedit matris cineres opertos tallere. Sensus est cū hoc uideatur prope est ut putem rationem pietatis ac religionum in contrarium esse uersam. ut qui impij atque irreligiosi sūt magis deos promereantur. Gelidaq; diuos morte carentes. & hic et in eo qui ante hūc: Sensus est per Zeugma. i. i coniūctione ex superiore accipiendum expedit fallere.

CHRI. Vlla si iuris Tibi, Exprobat barinæ perfidiā: quod ea quæ iureiurando promiserit non obseruat: & cum admiratione queritur quod quāto magis periura est: tāto in dies pulchrior efficit quasi dolens quod diu humana curare nō uideatur. Cū sua pulchritudine & ueteres amatores retineat: & novos sibi quotidie comparat. Barine. n. u. ex grāciā declinatōe quæ in genitiuo in es: in accusatiuo in en: in reliquis casibus i e longam terminat. Nā grāciā ē per. n. ut βαρυνί. iuris peierati. iuris iurandi nō obseruati: nā peierare est iusiurandū rūpere: & fit ex per & iuro sed u in e mutatur & subtrahitur in uerbo. in nomine aut manet: nā dicimus piurium & nō peiriū. Dēte nigro uel uno. quasi dicat si minia corporis pte fieres turpior ego crederem deos curare hūana. Ergo sequitur quod cū hoc nō fiat nō credat. Obligasti caput. i. obligasti te uotis. i. ad uota reddēda: nam qui uouit debitor uoti efficitur. Vel potius obligasti caput perfidū uotis. i. reddidisti obnoxium caput. i. uitā. quia usus es perfidia i uotis cōtrariū est soluere uota. Perfidū. quia fidem fregisti. Publica cura. publicus amor: nā oēs tuo amore ardēt. Oñdit aut in hoc loco naturam amatiū: qui quāto isceliciores sibi res sūt in amore: & quāto magis decipiunt: tanto sibi quam amat pulchrior uidetur. Prodis. i. publicū egredieris. Expedit. uile est. Verbum aut impersonale est. proferturq; cū sūma admiratōe & quærela: qd i sibi prodest quod sūmope nocere deberet: & quod pulchritudinem qd est maximū in muliere pmiū pro poena accipiat. Expedit aut cum personale est nonnunquam significat liberare. Vir. Flammis inter & hostes expeditior. Itē promere. i. dē cereremq; manus. item breuiter enarrare. extollere. Idem tūm uero augurium rutuli clamore salutant. Expediuntq; manus. item breuiter enarrare.

Fallere. Ci. m. cū per illā iuras: deinde contra iusiurandū facis. Augēt aut crimē q nō mō matrē fallat: sed emortuā matrem imo cineres iam sepultos quos i maiori ueneratione esse oportet. ueluti rē religiosā. Hoc efficaciter dolet Dido uirgiliana. Non seruata fides cineri promissa sicheo. Optos. urna cōditos. Erat aut hoc apud priscos haud contennēdum iusiurandum. Vir. Per patrios cineres per spes: surgentis iuli. Itē Iliaci cineres & flāma extrema meorum testor in occasu uestro. & Signa taciturna noctis cum toto Cælo more oratorio tendit ad grauiora. Nō. n. solum fallit mortales. s. matrem: sed & cælestia: quoniam ipsa sydera: sed deniq; ipsos imortales deos. Signa in cælo. oēs imagines ex pluribus stellis configuratas signa appellant: p̄cipue aut illa duodecim q i zodiaco sunt non aut sola signa fallit: sed etiam totū cælum. Refert aut Plinius septuaginta duorum signorū cognitionē hēre astrologos i quibus sint mille sexcentæ stellæ. Taciturna. non dixit contra platonē cuius opimo est q singuli sphærarum motus singulos sonos efficiāt ut latius cum est de musis disputatū expressimus: sed dicit taciturna quia in sola nocte apparent i qua oīa tacēt. Nā interdiu non apparent quia solis splendore hebescent: unde addidit. Noctis. nō quia nō semper sint: sed quia non nisi in nocte uisuntur. Geliga. ab effectu.

ACRON. Ridet. s. simplices. n. aut pfidiæ amoris cū risu idulgētes: aut qd nymphæ ad ignoscēdū faciles sūt: ut & quo sed faciles nymphæ rī sere facello: comites. n. ueneris sūt ad quā p̄tinēt meretrices. Simples nymphæ. i. n. iracundæ: sed exorabiles. Ferus & cupido. numē cupidinis de mōstrauit imite & iplacabile: & qd ignoscere nesciret nisi uolūtate ueneris & iudiciū leq̄ref: ut Vir. lāq̄ibat dicto parēs & dona cupido. Sēp ardētes acūēs. aut sēp ardētes: aut acūēs sēp. Cote. c. nō i cote cruēta sed i qua acuit ut occidat. i. moderatus. n. amor maturat exitiū & declinat hēc cos huius cotis. Adde. adiūge his q tibi creuerūt ex piurio. Tibi crescit. tuæ p̄stitutiōi. i. sub ide crescentes amatores. Seruit⁹ c. n. sēp adiūgit tibi noui. nec priores reliquit te. q̄uis reliquos minēt. Testū. lupanar. Sape minati. uī amoris exp̄ssit. ut qd a seruis fieri cōsueuit hoc amatorib⁹

Ridet hoc inquam uenus ipsa ridet:
Simplices nympha: ferus & cupido
Semper ardentes acuens sagittas
Coie cruenta.

Adde quod pubes tibi crescit omnis.
Seruitus crescit noua: nec priores
Impie tectum dominæ relinquunt
Sape minati.

Te suis matres metuunt iuuenis
Te senes parci: miseræq; nuper
Virgines nuptæ: tua ne retardet
Aura maritos.

nō liceat dū cōtēpti se deserturos minēt. & sic noui ueniāt: ut nō abscedāt p̄ores. Iuuenis. filiis iuuenibus methaphora a tauris ut supra: nec tauri ruētis i uenerē tolerare p̄odus. Te s. p. ppter dilacerationē patri monit: q meretricū icitamēns saepe cōtigit. Miseræq; n. timore repudii. Maior. n. i recēti charitate dolor ē sollicitati cōiugis. maior uis meretricis aīum affectione occupatū uicisse. Aura. aut facilitas qua i amorē trahuntur aut unguentorum odor: ut ipse superius: auræ fallacis.

POR. Ridet hoc inquā uenus ipsa ridet simplices nymphæ: ferus & cupido. Ridet piuriū suū Venus q̄. samatib⁹ facilis ē. Ridet & nymphæ. sic illā dī. sed faciles nymphæ risere facello. Sēp ardētes ac uēs sagittas cote cruēta. nimium αμφιβολον utrū sēp ardētes intelligēdū an sēp ac uēs. Elegati at cōceptio ne de amore dī & ardētis sagittas & sēp ac uēs ex cruēta cote. Nec priores impiæ testum dominæ relin- quūt sēp minati. hoc oñdit ēt illis amatoribus gratā esse: q̄bus fuerit iniuriōsa. Te suis matres metuunt iuuenis. iuueni ergo non tātū boues dicuntur sed homines quāuis i usu sit ut nō nisi per diminutionē iu- uenculos dicamus. Tua ne retardet amoris aura. quæ ad te eos fert: sed utiq; hoc per allegoriā dicitur.

Iuueni

CHRI. Ridet. oñdit quare impune periura sit. Nam uenus in cuius tutela illa est: et ipse nymphæ faci- lia numina sūt: & de nymphis. Vir. Et quo sed faciles nymphæ risere facello. Simile & illud est apud Qui- dium: Iuppiter e cælo periuria ridet amanti. ergo simplices quasi faciles ad ignoscendum. sic alibi: Faciles uenerare napeas. Inquā. q. d. ego hoc asseuero. Ferus. cur ergo ridetur: quoniā cū sit ferus in amātes gau- det illos ludī: uel dixit ferus quia nō ignosceret: nisi sequeretur uenerē. Sagittas. a satis et ictus dicitur. ad longū enim spatiū pfert ictum suum. Quoniā aut ē sagittis uulnerare: & facibus urere dicitur. cupido utrū q; cōplexus ē: nā et ardentes sagittas & cote cruēta. i. sagittas cruētas acuit cote: uel dī xit cruēta cote quasi asperā sanguine sagittas q̄ i ea acuitur. cote autē speciem lapidis dicunt in qua cō- mode ferrū acuitur. ipse alibi: Fūgar uice cotis acutū rēdere quæ ferrum ualet exors ipsa secandi. Adde. cū admiratione proferēdū. nō. n. satis est qd̄ ipune peccet: nisi etiā assit peccato p̄miū. i. ipsa pulchritudo. Verum quod p̄ mōstro sit quāto pfidior ē: tanto maior amatorum numerus apparet. Omnis. p. tibi cre- scit. q. d. omnes q; crescunt: & crescēdo i ætatē ueniunt amori apta tui futuri sunt: neq; exēplo eorū quos ius- sisti deterre. Pubes. hæc iuuen⁹ ē: sed de pube iā dictū ē. hinc ē hic et hæc pubes huius pubis secūdū Cæsa- rē. Cassius at facit hic et hæc pubes puberis. alii aut hic & hæc puber puberis. sic ē ipubis huius ipubis: uñ impubis iuli. & Hora. dixit impube corpus. Cicero autē i quarto inuestiuag; filiūq; ei⁹ puberē legatum a pa- tre missum. Ergo ipubē dicimus ab eo qd̄ est pubes: & ipuberes ab eo qd̄ est puber. Pubes. iuuentus. sic Vir. Haud aliter puppesq; tuæ pubesq; tuorū. puberes igitur qui ad eā ætatem deuenerunt in quibus sūt pili: impubes quibus adhuc inuestes sunt. Seruitus. turba seruorum & iure dixit quia paulo post dixit do- minā. Impiæ. q̄a periura. Testum. i. dōmū: respexit autē cōsuetudinē amatorū qui circa amicæ domū semper sunt: ut ait ille Plautinus. Hic est ille angulus ubi diem omnē operā omnē meq; ipsum contriui mi- ser. Sæpe minati. demōstrat summā miserā nō enim abeūt: quia non doleant. nam non essent ifœlices: sed quia cogit illos amor omnē difficultatē omnēq; idignitatē perferre. Quid ergo miserius q; non liceat illis id quod infimæ cōditionis seruis licet. i. fugere. Te suis matres. exaggerat quāta sit amatorū turba cum ipsa petatur: & a tenellis qui adhuc i materna potius q̄ in paterna potestate sint: accircoq; appellat iuuenēcos quasi qui adhuc matrē sequantur. Te suis. ostēdit. n. q̄ timēt de illorū salute: ne a meretrice uorētur. Te. i. p. isti autē nō tā de salute filiorū quā de patrimonio timēt. Miserq; n. zelotipia mouentur: quæ maxime torquet nouas nuptas: q̄ nup assuetæ amori p̄ditæ amāt & ob hoc miseræ. Aura. nitor: a splendore auri.

Sagittas

Cot

pupes
puber

Ad ualgium furē ne diu doleat Ode. viii.

n On sēp imbres nubibus hispidos
Manant i agros: aut mare caspiū

Vexant inæquales procellæ

Vsq; nec armeniis in oris

Amicæ ualgi stat glaties iners

Menses per oēs: aut aquilonibus

Querceta gargani laborāt:

Et foliis uiduantur orni.

On sēp imbres nubibus hispidos. ualgi-
um hac ode cōsularē alloquitur amicū su-
um quē consulatur Mytis pueri sui deli-
cati mortē grauitē ferētē iudicans mala homini-
bus non esse cōtinua. Glaties iners. aut q̄ cursū
gelata nō habet: ut cōcrescūt subitæ currēt i flu-
mine crustæ: aut quæ nimietate figoris pigros
efficiat: ut confertoq; agmine cerui torpent mo-
le noua. Querceta gargani. ut pinetæ: esculeta:
sic & querceta posuit. Et foliis uiduant. nō sem-
per foliis uiduantur arbores: hoc est dum i oibus
sūt uices tēporū. cōtinuat luctū ualgii n̄ debere.

POR. Non sēp imbres nubibus. Hac ode
ualgiū consularem amicū suū solatur mor-
te delicati pueri grauitē affectū. Non sēp

ACRON

himbres nubibus hispidos. Manant i agros. latet sensus in hac elocutione. intelligi enim uult nec sem-
per pluerē nec sēp agros hispidos esse id est horridos: per quod intelligendum aduersa hominibus nō
posse esse continua ac sempiterna. Nec armeniis in oris amicæ ualgi stat glaties iners. nam et hic et i subie-
ctis sensibus sēp ex superiore zeugma intelligendum. Aut aquilonibus querceta gargani. Garganus
mons est apuliæ. Querceta autem dicuntur: ut pinetæ: et uineta a querceis scilicet arboribus.

CHRI. Nō sēp. Valgiū uirū doctū atq; cōsularē morte pueri cōsolat. Demōstrat. n. n̄ sēp lugēdū: sed om-
niū reg; fieri uicissitudinē. n̄ sēp imbres manāt. i. fluunt i agros. Hispidos. i. rubis fructibusq; & similib⁹ rē-
b⁹ aspos. Nec sēp pcellæ inæquales. q̄a undatim irruūt. est autē pcella secūdū feruiū aqua uēto admixta
Plinius at dicit eē spētinos flat⁹: q̄ exhalātes e terra gignūt uētos q̄ maiore illati pōdere i cursuq; si late siccā
rupint nubē pcellā gignūt q̄ græce acnephas dī. hic coepit p uehēmētiori uēto. Vexāt. recte maronē dīfē-
dit Ge. i eo uersu dulichias uexasse rates ubi anē⁹ cornut⁹ nimis leuē significatū hīe i eo mōstro dīc. at Gel.

Procella
Vexare

ostendit esse a ueho in quo iam uis inest alieni arbitrii non enī sui potens est qui uehitur. Vexare autem q̄ ex eo iclinatū est ui atq; motu augetur: nam qui fertur & huc & illuc distrahitur: uexari dicit̄. sicut tassare p̄s sius: crebriusq; ē q̄ tangere. hic Cato in oratione pro acheis cū hānibal terrā italiā laceraret atq; uexaret. Cicerō i uerrē. Quā ab isto sic spoliata atq; direpta ē: ut nō ab hoste aliquo: sed ut a barbaris p̄donib⁹ uexata esse uidebat̄. Caspiū. m. qd̄ caspii populi circūhabitāt. Stat. ul' horret: ut Stat ductis sortib⁹ urna: uel stat ga aqua q̄ ex sua natura sēp fluit: cū cōgelata ē stat. Aglonib⁹. hic uetus a uehemētissimo uolatu istar aq̄ lā appellat̄. Agla at̄ ab aqlo colore q̄ fuscus et subniger ē: uocatur. Gargani. hic mōs apuliā ē: in quo fuit sipontus urbs et arpi a diomede cōditi: & in quo āno salutis trecētesimo octogesimo priō apparuit Michael archangelus. Orni. mōtanæ arbores sūt. Vir. Descēdere mōtib⁹ ornos. Viduātur. priuātur.

ACRON. Flebilib⁹ modis. quia poeta erat ualgius & mōerorē suū cōsolabat̄ luctuosis carminib⁹. Adēptū. tāq; mortuū fletet solatio suo adēptū. Fugietem sub hespero. ut duo eū tēpora tenere mōstraret. Senex. nestor: q̄ nonagita ānis hoc ē trib⁹ ætatib⁹ uixisse firmat̄: unā. n. ætatem. xxx. ānos ponebat̄: n̄ ergo eū dicit eū uita sua antilochū suū filiū fleuisse. Nec ipubē. p. t. Troil⁹ priami fili⁹ ætate ipar cōgressus Achilli: de quo Vir. Parte alia fugiēs amissis troilus armis Infolix puer atq; ipar cōgressus achilli: tāq; nec ipē parētib⁹. flet⁹ sit. Molliū. q̄ nīmīū teneri affect⁹ sint & dīne q̄relarū p̄ desine q̄ris: figura bipallage. Et poti⁹ cātem⁹ noua augusti trophæa. tāq; si diceret meli⁹ remoto luctu cæsaris facta cātem⁹. Et rigidū nyphatē. scythiæ fluuiū pleriq; putāt armeniæ montē. Medūq; flumē. poetice quasi et flum⁹ se uictū sētiat: ut & pōtē idignat⁹ araxes: & euphrates ibat iā mollior undis uñ gētes tū uictas uult itelligi: q̄ circa flumina sūt. Euphratem tñ i dog amnē uult itelligi: ordo ē. Cātem⁹ medū flumē uoluer̄ minores uertices additū uictis gētib⁹.

Intraq; p̄scriptū. itra cōstitutū: augustus. n. fines gelonis statuit: quos uicti egredi n̄ auderēt. sed p̄ scriptis limitibus tenerētur cum ante ubi libuit set excurrerēt. Exiguus. e. c. a cæsare determinatis.

POR. Tu semper urges flebilibus Mysten ademptū. Nec tibi uespero surgente cædunt amores. Mysten semper urges. i. in stātū querela quereris uespero surgēte solē. i. oriētē cū uesper stella resurgit. i. occidit.

An ne ter æuo functus. Nestorem significat qui traditur tribus sæculis uixisse. Antilochū at̄ Nestoris filiū se filium notum est. Desine mollium tādē querelarū. Desine querelarū: græca elocutione figuratum est. Alioquin nos desine queri dicimus. Et rigidum nyphatem. Nyphates armeniæ mons est: in quo magna frigora sunt. Medūq; flumen gentibus additū uictis. Videtur Euphraten mædorum significare: Quem ait gētib⁹ uictis additū esse. i. in numerum uictarum gentium accessisse. & additum uictis poetice quasi sit fracta ferocia impetus eius postq̄ uictis sit.

CHRI Flebilibus. m. i. carminibus quasi elegiacis. Fuit. n. Valgius poeta haud contennēdus. Mysten nomen pueri a Valgio amati. Vespero. stella ueneris est. Hæc cū solem precedit lucifer dicitur: & ante ortū solis apparet in oriēte: cū subsequitur. hesper uesper & hesperus uesperusq; appellatur: uideturq; i occasu statū postq̄ sol occidit: primusq; pythagoras eandem esse stellam deprehēdat hesperum & luciferum. In lucifero colorē gaudēti hespero fulgētē uidemus. Nunq̄ a sole longius gradibus quadraginta sex discedit. Genitalis roscida prospera & salutaris ē. At ostēderat fieri mutationē i rebus naturalibus. Nunc idem pbat hominū exemplis. Senex. Nestor de quo iā dictum ē: quē ad tertiā usq; ætatē uixisse ferunt. Inducit at̄ exemplū senis cum senes impatientius filiorū mortē ferat: quia in illis requiē sue senectutis speraret. Amabile, ergo magis dolendum. Antilochū. hic filius Nestoris ex euridice fuit ab hespore i p̄celio cæsus. Qui dius: Siue q̄s antilochū narrabat ab hespore uictum. Antiloch⁹ nostri causa timoris erat. Impubē. i. herbē i uestē cui n̄dū barba exorta eēt. erat. n. lugēd⁹ & q̄a fili⁹ et q̄a bon⁹ fili⁹ & q̄a adolescens: cū illa ætas ēt externis lacrymas excutere possit: & tñ luctui modū iposuit. q̄ et te idē facerē d̄cet: cū amiseris n̄ filiū sed seruū.

Troilū. q̄ puer adhuc ab Achille i pugna cæsus ē. Vir. Parte alia fugiēs amissis troil⁹ armis: Infolix puer atq; ipar cōgress⁹ achilli: fili⁹ fuit p̄ami. Desine molliū. q. i. a molliib⁹ q̄relis cōstructio græca & poetis poti⁹ q̄ cæteris scriptorib⁹ cessa. Molliū. ergo n̄ ad uirū p̄tinētū. Tādē. post diuturnū luctū. Cātem⁹. lyricis carminib⁹. Noua. nup̄ parta ul' magna et mirabilia et alludit ad duo illa diuersa trophæa de q̄b⁹ dixim⁹. Tro

Tu semper urges flebilibus modis
Mysten ademptum: nec tibi uespero
Surgente decedunt amores
Nec rapidum fugiente solem
At nō ter æuo functus amabilem
Plorauit omnes antilochum senex
Annos: nec impubem parentes
Troilum: aut phrygiæ sorores
Fleuere semper. desine mollium
Tandem querelarum: & potius noua
Cantemus augusti trophæa
Cæsaris: & rigidum nyphatem
Medumq; flumen gentibus additum
Victis minores uoluere uertices
Intraq; p̄scriptum gelonos
Exiguus equitare campis.

Vesper

Antilochus

Aquila

Garganus

Orni

Hesper

Troilus

phæa. apud græcos fuerūt arbores āputatæ i eo loco ubi hostes uicissent atq; i fugam uertissent dicta ab eo quod est τρονήϊ. i. uertere: ā putabāt. n. ramos arborum ac deinde armis spoliisq; hosti dtractis ornabāt ut esset posteris monumētum uictoriæ i eo loco partæ. Deinde etiā sunt cœpta poni in montibus et locis eminentioribus: hinc Salustius. de Pōpeio ait qđ deuictis hispanis trophæa in iugis pyrenei mōtis posui. Nyphatē. fluuius scythiæ ex mōte eiusdē nominis flu it. sunt qui illū parthis: sūt etiā qui icolis ascriban. Vir. Addā urbē asiæ domitas pulsūq; nyphatē: poetæ autē dant quodāmodo sensum flumini bus: ut se uictos fateātur. Vir. Euphrates ibat iā mollior undis: & alibi: Pōntē indignatus araxes. Minores uertices. minores undas tāq; q se uictos cognoscāt. Gelonos. iter budios scythiæ populos geloni sūt græcorū colonia apđ quos oīa & publica et priuata ædificia lignea erant: his uictis augustus terminū: ut ait Porphyrius præscripsit quē egredi uetaretur. Exiguus. breuib; finibus. Equitare. uagari.

Trophæa

Hyphantes

Geloni

Ad lycinium murenā optimū mediocrem
statum. Ode. viii.

r Ectius uiues lycini neq; altum
Semper urgēdo: neq; dū procellas

Cautus horrescis nimium premendo
Littus iniquum.

Auream quisquis mediocritatem
Deligit tutus caret obsoleto
Sordibus recti: caret inuidenda
Sobrius aula.

Ectius uiues. ad lycinium scribit monens periculosum esse magna tentare nec rursum si pericula timeantur inter angustias humilem uitam fordide continendā et per allegoriam nauigatiū mediocritatem suadet esse sequendā. ordo. ē lycini dū cautus horrescis procellas: rectius uiues neq; semper urgendo neq; nimium premendo iniquum littus. i. nauigatiū periculosum. Aurēā. beatā. Vir. Aurea quæ perhibent illo sub rege fuerūt sæcula. Obsoleti. squalidi: sordidi. Caret inuidēda. s. a inuidia mediocritatē carere dicit ex magnis ædibus: quæ solēt obrui inuidia.

ACRON

Auritus

POR. Rectius uiues lycini. hac ode Lycinium ualgiū alloquit: monēs periculosū eē magna tētare: optimūq; eē mediæ uitæ statū. Neq; al

rum semper urgendo. allegoria qua significat neq; magna nimis appetenda. Nec rursum dū pericula times inter angustias humilis ac sordidæ uitæ continearis. Littus iniquū. periculosū propter humilitatem uadum siue pp saxa: sed et hoc: ut dixi allegoricos accipiendū. Caret inuidenda sobrius. i. sapiēs q; careat inuidenda aula. i. inuidiosa bonorum sublimitate.

CHRI. Rectius uiues. Docet non beate uiui nisi animū ita intra fines mediocritatis contineamus: ut nullis cupiditatibus distrahamur. Hoc p metaphorā ex nauigatione ondit. Nam uita nostra nauigationi simillima est: quæ nisi rōe ueluti optima gubernatrice administraretur turbulētissimis pturbationū fluctib; obruamur oportet. Rectius ergo foelicius: ea enim demū recta uia est quæ ad foelicitatem ducit: quam oēs assequi cupiunt: sed alii i alia re illā sitā putāt. Altū. i. pfundū: ut sēp maxima petamus. Littus. i. ne ita ad infima & sordida descendamus: ut nulla dignitatis rō habeat. Procellas. grauiiores: cautus. i. q caut⁹ eē cupis: & est snia: ne dū alterū extremū uitare uolumus in alterū icidamus. Aurēā. p̄ciosā: & ut aurū cæteris metallis: sic ipsā cæteris in uita rebus p̄ferendā sordibus p paupertate: in qua penuria rege sordes uitare nō possumus: alibi p auaritia: ut demōstratū ē. Obsoleti. squalidi. Ea. n. obsoleta dicimus q̄ iā trita & uetustate cōsumpta in desuetudine uenerūt: quis uerbū secundū nōnullos n̄ sit a soleō sed ab oleo: nā hæc iā suum odorem amiserūt. caret ergo sordibus: sed si sobrius est caret. Aula inui. i. domo nimis magnifica et ita splēdida ut regia: aula: posuit āt aula p nimio excessu i domo et i uisū et i omni apparatū: q̄ cūcta n̄ sine inuidia nobis cōparamus: q̄ qm uehementer nocet ē uitanda. Inuidenda ergo de qua inuidia sit habenda: nā dicimus inuideo tibi tuā fortē. Vir. Liber pāpineas inuidit collibus umbras. hanc aut mediocritatē atheniensis Solon foelicitatē habere posse Cræso lydorū regi demonstrauit: nā cum hospes regis esset uir sapiens et illi Cræsus diuitias opesq; suas & infinitas et uarias & pulcherrimas ostēteret: neq; tū illas admiraret Solon: interrogauit rex quē ergo foelicem putaret. Tellū inquit atheniensem qui domunculam in suo agro haberet: et illum tantū ut familiæ uictum suppeditaret eoq; ille uiueret contentus omni inuidia amota. Quam sententiā tum deniq; approbauit Cræsus: cum se regno priuatū uidit.

P. P. P. P.

Obsoleta

Sordibus et se

Solon

ACRON. Sapius uētis agitur ingēs pinus. Metaphora ab arboribus & ædificiis tanq; maiora & in alto posita periculis subiacere sēp & casibus. ut luue. Numerosa parabat excelsæ turris tabulata unde altior esset casus. & impulsæ preceps immane ruinæ. Feriuntq; summos fulgura mōtes. acroceraunia dicit quib; a frequēti fulmine nomē est datū. Alterā fortē. fortunā bonā aut malam. Bene pparatū. Instruatū ingenio & forti doctrina fortunatū. preparatū se ad temperandā foelicitatem & aduersam. temnendam. Informes. turbidas assiduīs imbribus. Submouet. dat diuinitatis exemplum per immutatiōes temporum per quæ spe

Sapius uentis agitur ingēs
Pinus: & celsæ grauiora casu
Decidunt turres: feriuntq; summos
Fulgura montes.

S. n. f. m. i. s.

CARMINVM

rage in aduersis semper fortes eē debeam⁹. Nō si male nūc et olim sic erit. generalis sentētia nō semper eandē manere fortunā. ut Vir. Nunc olī quocunq; dabunt se tēpore uires. & olī pro futuro tēpore posuit. ut Hūc tu olim cālo spoliis oriētis bonustum accipies. Neq; sēper. a. t. a. aliud numinis posuit exemplū quo eū dicat nō sēper bellog; tristibus occupari sed miscere dulcia cantilenā. Idem. quīq; es. Contrahes. supprimes methaphora a nauigantib⁹. nā sicut de icerto pelagi nautis: ita sapienti nec ī aduersis desperādū nec cōfidēdū suadet ī p̄speris. Appār. obtēpera.

POR. Sapius. u. a. i. p. per hāc & quā subiecta sunt allegoricos significat altiora quāq; hominū magis periculis eē subiecta. Feriuntq; sūmos fulgura mōtes: & hic. & ī superiori sapius pzeugma accipiēdū: ut sit sapi⁹ feriūt. Sperat ī festis metuit secundis. q. ē aduersum. Informes hyemes reducit iuppiter idē. per hāc uices eē bonag; & malag; rerū probare uult. Nec si male nūc & olim. nunc futuri tēporis ē. Nonnūq; hic iterdū: aut nonnūq; si

gnificat. Rebus angustis animosus atq; fortis appare: sapienter idem Contrahes uento nimium secundo Turgida uela. CHRI. Sapi⁹. alia metaphora idē oñdit. Sperat īse. oñdit oportere animū sapiētis ita se habere: ut ī mediocritate se continēs & rebus secundis aduersas & aduersis secūdas euenire posse arbitret⁹: ut nihil illū icautū iprouidūq; opprimat: sed aduersus oēs suos ictus armatū fortuna iueniat. Sperat īfestis. i. aduersis. Alterā sortē. i. cōtrariā. s. secūdā. Et secūdis met. alterā. s. aduersā ergo repete bis alterā. Sortē. quia a fortuna huiuscemodi res sortimur. Bene p. nā cū rex hūanag; fragilitatē et fortunā temeritatē considerat oīa quā euenire possunt p̄meditat⁹. Informes. turpes: uel magnas. & idē iuppiter sūmouet. ergo non sēper mīseri sunt miseri. Olim. ī futurū. sic. Vir. Oli q̄cunq; dabūt se tēpore uires. Cithara. t. quēadmodū iuppiter q̄ aer ē nō sēper idūcit hyemes: sed post illas infert mitia tēpora: sic & apollo non sēper arcu ferit: s. e illo posito demulcetur lyra. Rebus angustis. cōclusio aurea & ex intima ueraq; philosophia prompta. Nam foelices in uita nunquam erimus nisi naturā q̄ puis minimisq; contēta est obtemperem⁹: Deinde res angustas & difficiles forti & inuictō animo perferamus: & secundis nullo pacto efferamur: neq; intumescamus. Animosus. plēus animo. i. fortitudine: qd ut interpretaretur fortis dixit. Et rursus cū uela turgēt nimis secūdo uēto cōtrahere: ne nimis inflectentur. Carm ē omnino dignū tanto poeta in quo cū grauissima & ad mores emēdādōs apprime utilia p̄ferat: tñ suis metaphoris atq; exēplis tristē grauitatē multa iocūditate exilarat.

Vid bellicosus. hac ode Hirpinū alloq̄ ut omīssa cura regē publicag; ul' negociis. q̄ aliena a nobis sūt: ociū petat senectuti cōsulēs: ut cōmodis uitā studeat celerī⁹ fugiētis. ordo ē: Hirpine q̄nti remittas q̄rere qd cogitet bellicosus cātaber. hispaniag; gēs pugnatrix & qd cogitet scythes diuis⁹ obiecto adria Adria g. septētrional mare. n. p̄spiciēs figurate adria genē neu tro p̄tulit. Diuisus. īterfuso mari a nobis seiūct⁹.

Nec trepides. naturā dicit hoīum si usui sufficiētia q̄rat & breuitatis uitā morā paucis posse eē cōtētā. i. n̄ timeas paucis uti: q̄a pauca sufficiūt ī usu æui. Eugit retro. ordo ē. fugit retro leuis iuuentas & decor arida caniciā pellēte lasciuos amores & faciliē somnū. i. recedit & a nobis p̄cedēte uita ī senectutē: ut ē: Optia q̄q; dies miseris mortalibus æui priā fugit. Arida. sicca hoc ē aut nihil ī se īpēdēte p̄ nimia parsimonia: ut sūt senes: aut arida min⁹ iuuenē calēs. Faciliēq; somnū. eo q̄ faciliē somnū iuuenibus pellat senectus. ut p̄debat somno iā deteriore senectus.

POR. Quid bellicosus. c. & .f. h. q. c. a. d. o. & hic q̄ntū hyrpinū alloq̄: hac ode qua continet alios negociis n̄ debere nos nimias sollicitudines adhibere: sed poti⁹ cōmodis uitā nostrā cōsulere celerī⁹ se rapiētī. Adria. d. o. īterfuso mari nobis remoto. Nec trepides i. u. p. æ. p. Nec satis agas ut habeas uitā necessaria Cū pauca oīo desideret. Fugit. r. l. i. id ē dēdit et īmeat a nobis p̄cedēti uita ī senectutē. Arida pellēte. l. a. c. f. q. f. Canicie pro senectā quam aridam dixit quia senes parci ac tenaces sunt.

CHRI. Quid bellicosus. suadet hirpino: ut omittat futurorum curam p̄sertim earum rerum quā longe

Sperat īfestis: metuit secundis Alteram sortem bene pręparatum Pectus. informes hyemes reducit

Iuppiter idem

Submouet: nec si male nunc: & olim

Sic erit: quondam cithara tacentem

Suscitat musam: neq; semper arcum

Tendit apollo.

Rebus angustis animosus: atq;

Fortis appare: sapienter idem

Contrahes uento nimium secundo

Turgida uela.

Olim

ACRON

uas diuinum
allius moni
uino hiri
obmuntas
or 2 danda
lupinib;

Arida

Admonet quīn. hirpinū ut utilitatī cōsulat

Ode. x.

q Vid bellicosus cantaber: & scythes

Hirpine quinti cogitet adria

Diuisus obiecto remittas

Quarere: nec trepides in usu m

Poscentis æui pauca: fugit retro

Leuis iuuentas: & decor arida

Pellente lasciuos amores

Canicie facilemq; somnum:

Adria uis e q
p̄sni a q̄ man
proximo adria
nomen ē in diuin
q̄ m̄s alius ḡn
om̄p̄ t̄m̄f. l. u
b̄l̄ s̄ s̄m̄y s̄m̄
uag us adria p̄t

absūt: & uitæ breui idulgeat. & ut superior ode a stoica secta proficisceretur: nūc cōtra hanc epicureā redol-
let: cupit enim uolumen uarietate carminis distinguere: atq; illustrare. De cātābris autem & scytiis dictum ē
Adria. figurate i neutro protulit genere pro mari adriatico. Nec trepides. ne timeas ne āxiis sis in eas res
quas poscit usus uitæ quoniam natura paucis cōtēta est: & illa facile parātur. Leuis. inuestis sine pilis. lu-
me. Sponsus adhuc leuis: uel leuis quasi polita & lubrica. Decor. pulchritudo. Arida. phisice expressit cau-
sam canicie: nam ipsa ex defectu naturalis humoris prouenit: uel arida. i. auara. Lasciuos amores. illa enī
ætas lasciuia oēm excludit & somnos.

Non semper idem floribus est honor

Vernis: neq; uno luna rubens nitet

Vultu: quid æternis minorem

Consiliis animum fatigas:

Cur non sub alta uel platano: uel hac

Pinu iacentes sic temere: & rosa

Canos odorati capillos

Dum licet: assyriaq; nardo

Potamus uncti: dissipat euhys

Curas edaces. quis puer ocus

Restinguet ardentis falerni

Pocula prætereunte lympa:

Quis deuium scortum eliciet domo

Lyden: eburna dic age cum lyra

Maturet incomptum lacenæ

More comam religara nodum.

id ēn ad publicas discurrēs p domos q̄ publice nō oīo p̄stet. Scortū at dictū putat a calciametoz solo subie-
cto ēt oib⁹ uulgarib⁹. Lyde eburna dic age cū lyra. ordo ē. hirpine age dic lyde cū eburna lyra: ut eligata
comas. Ineōptū. icōpositū moræ lacenæ. Maturet. i. festinet: ut Maturate fugā: festinantes. n. mulieres pe-
xū tū capillū i nodum colligere cōsueuerunt: icōmptum incompōsitum i helenæ similitudinē. Lacenæ
helenæ: ut Vir. Nō tibi tindaridis facies inuisa lacenæ.

POR. Nō semp. f. e. h. u. nec uno luna rubēs nitet. hanc ad ætatē uult referri quia nec ipsa semp in flore iu-
uentæ p̄nitet. Quid æternis. m. c. a. f. diserte quid iqt animū porrigis i rege æternæ consultationē cum
is non sufficiat breuitate uitæ. Assyriaq; nardo potam⁹ uncti. ea quæ nunc syria dī olī addita sillaba assy-
ria nominabat: & ad notandū hic quoq; nardū sceminino genere dici: sicuti supra. Dissipat. euhys cu-
ras edacis Euhys uoce baccatiū liber p̄r. Quis puer ocus restinguet ardētis falerni pocula prætereunte
lympa. suauiter quasi in ipso iā cōiuiuo sit. sicut supra. Quis udo deproperare apio coronas curat de myr-
to. Ardentis falerni. ardentis austerissimi calorem corporibus & aīo concitantis et bene restinguet: p̄icit
quia ardētis erat subiecturus. Quis deuiū. f. e. belle deuiū scortū lyden ait: q̄ corpore quidē q̄stū faciat: sed
nō publice. Deuiū ē. n. a uia remotū. ceterum scortū meretrix Metaphoricos dicitur a scorto. i. a solo calcia-
mentorū subiectum omnibus etiam uulgaribus. Maturet incōptum lacenæ more comam religare no-
dū. grate ut solent mulieres festinātes: pexum tantum capillum in nodum colligere.

CHRI Non semper idem. non mirum q̄ in hominem non sit semper idem uigor: nam neq; uerni flo-
res semper uirent: neq; idem rubor est semper lunæ. Nam et flores cito defluunt: et luna assidue crescit: atq;
decrescit. ergo descriptio q̄dam illius ætatis quæ cito ut est apud Salustium uel ætate uel morbo deflore-
scit. Honor. pulchritudo. Virg. Et lætos oculis afflarat honores. Vernis. qui maxime in uere nascuntur. Honor
Luna mutat colores. Vir. Luna reuertentes ubi primum colligit ignes. Si nigrum obscuro perfuderit aera
cornu. Ventus erit. Animum minorem æternis consiliis. id est qui non sit par æternis consiliis: non enim
semper subsit in corpore. Non igitur dicit animum minorem consiliis: sed minorem æternis aut diutur-
nis consiliis quia breuitas uite nō sinit illum tantam diuturnitatem amplecti. iacentes temere. id est sine de-
fectu: sine ordine non habita personarum ratione. Odorati. nos odorati capillos: rosa id est habentes
capillos odoratos rosa id est odore rosæ. Rosa. succus rosæ. lōgæ atēq; unguenta teste Plinio repert⁹ ē. Et

ACRON. Non semper idem. f. est honor. n. a
turalibus exēplis pbat nihil esse ppetuū. Quid
æternis. m. ordo ē qd fatigas animū minore æter-
nis consiliis. i. q n ē par æternorū cōsiliorū. n. n. sē-
per subsistit i corpore nō minore animū ad cōsi-
lia: sed æternis cōsiliis minore uoluit itelligi. i. i
nitis et diuturnis. Cur n. ordo ē. cur n potam⁹
dū licet sic temere iacētis uel sub alta platano uel
sub hac alta pinu: et odorati canos capillos rosa
& uncti assyria nardo. Quæ nūc syria olī a syria
uocabat. Notādū at qd nardū genē sceminino
posuerit. Sic temerē passi: ut haberet licetiā ipsa la-
sciua. Canos odorati capillos. absoluta locutio
canos capillos odorati p habētes odoratos capil-
los canos. Dissipat euhys. liber pater dictus
eo qd cū dii bellū cū gygātib⁹ gererēt primus in
leonē cōuersus occidit gygātē ex quo facto eum
iuppiter ita laudauit: euhye hoc ē bone fili grecæ
enī hyos fili⁹ dī: hanc uox ēt bacchis i sacris trahē-
bat. ut Vir. Euhye. Edaces. eo q̄ comedat & at-
tenuet & cōsumāt. Quis puer ocus. uelut i ipso
iā cōiuiuo uoluit uideri. Prætereunte lympa. de
currēte fōte aqua petita tāq̄ potui leuior: ut fōtes
liquidi atq; exercita flumina cursu. Quis deuiū.
deuiū at domo quasi i scū pluriū uiagē & domuū

Leuis

Euhys

Edax

Scortū

Maturat

Honor

CARMINVM

poeta i hoc loco ita uoluptatē quærit: ut tamen nimium luxū excludat. Ergo sat putat esse si succus rosæ p
ungueto adhibeatur. Nardo. herba hæc laudatissima est i unguentis. Primæ partes dantur syriacæ: secun
da gallicæ: tertiæ creticæ. Gallica apud nos notissima est: & uulgo iam seritur. Euchy⁹. bacchus de quo i su
perioribus dictum est. Edaces. recte: nam & animum cruciant & corpus extenuant. Vnde uere illud dictū
ē q^d spiritus tristis deficcāt ossa: & græce *uē λεδών*. i. membra exedens dicitur. Prætereū te lymp^ha. ne in
ebrietatem incidatur. Deuiū. id est quod non omnino publice profet. Designat autem meretricem: q
a prostribula differt. nam meretrix honestioris est loci et questus quæ tantum noctu prostrat. Prostribula
q^d ante stabulū noctu dieq^d lucrī causa stat: ergo hæc non deuia ē quæ semper sit i uia. Plautus in cistellaria
ostendit. Eliciet. blāditiis euocet: nā et hoc demōstrat non omnino publicum. More lacenæ. s. mulieris.

Nardus

Meretrix
prostribula

ACRON

M. pōpilius

Mācius

io. affi. m.

Numātia

Hylæus

unde

Olis longa feræ. ad mecenatem scribit do
n cens non conuenire hystoriam poetæ: ut
nec graues res carmini lyrico: sed remis
sas potius et iocis aptas: facta enim cæsaris ipsum
mecenatem melius exercituz profaica oratiōe
dicit. ordo est. noli aptari mollibus modis citha
ræ longa bella feræ numantia: nec durum Han
nibalē: nec siculū mare purpureū pœno sâguine.

POR. Nolis longa feræ bella numantia: hæc ode ad mecenatem scribitur qua testatur poeta non con
uenire hystorias et graues res lyrico carmini: sed magis res iocosas. cæterz acta cæsaris melius ipm scribere.
CHRI. Nolis longa. ostendit se hystoriæ scribēdæ minime se aptū esse: et humili stilo poeta cū sit res magna
scribere posse negat. Bella feræ. n. decē enim annis durarunt nō sine magna romanorū clade. nā primo
M. Pōpilius a numantinis cū qbus pacem factam irritam fieri senatus censuerat: cum exercitus susus fuga
tusq^d est. Deceat deinde numantia. C. hostilio Mancino consuli: cui sacrificanti pulli ex cauea euolarunt.
Mox nauem ascendenti uox audita est mane Mancine. hic a numantinorum quattuor millibus et uictus
& castris exutus est cum triginta millia militum ro. secum haberet coactusq^d pacem ignominiosam fecit
Sed ne hanc quoq^d ratam habuit senatus: & ut religione populus solueret: traditus est numantinis Mancin
nus: sed minime ab illis receptus est. Tandem missus est Scipio aphricanus minor: qui luxuriam exercitus
nimia licentia corrupti cōpescuit. nam & duo millia scortorum a castris reiecit: Militem quotidie in opere
habuit: & tringita dierū frumētū: & septenos uallos ferre cogebat. ægre propter hon⁹ icedenti dicebat cum
gladio te uallare scieris uallum ferre desinito. Quem militem extra ordinem deprehēdit: si romanus esset
uitæ: si alius uirgis cedebat. Qua seueritate exercitū nimia licentia corruptū ita emendauit: ut qui paulo a
paucioribus uictus esset iam plures uincere posset. Obsedit itaq^d numantiam: atq^d obsessos ad ultimam fa
mē cōpulit. Quapp numātini fame coacti ipsi se p uicē tradentes trucidauerunt: ne i manus hostium uiui
uenirēt. Captā urbē Scipio deleuit: atq^d triūphauit: domūq^d ex capitolio uesperī reductus cū se i lectū rece
pisset iterfectus rept⁹ postridie fuit. sed neq^d a quo cesus fuerit unq^d cognitū. Feræ. efferatæ: crudelis. Est
āt numātia i hispania eorū populorū q uraci dicunt^r urbs nobilissima q i bello celtiberico cōtra romanos
uirtutē propriā ostenderūt: qd bellū teste Strabone ad uigesimaliū annū pdurauit. hæc ab Augusta cæsarea
q super hiberū sita ē distat stadia. dccc. Durū. laborum patientē: ut i eius historia patet: ul durū crudelē.

ACRON. Durum Hannibalē. fortē q sūma
difficultate uictus sit. Feræ. n. propter lōga bel
la: decimo. n. āno cū numātinis pugnātū ē multa
clade romanorū. Nec siculū mare. quia ibi pri
mū nauali certamine romā carthaginēses duce
ludatū uicerant. Et nimiū. m. hy. intolerabilē
ebrietate. hylæus cētaurus a pirithoo iuitatus ad
nuptias: uisa puella permotus ē. & dum uiolētus
ei eē conaretur a lapithis: q simul nuptiis itererāt
prohibitus ē. hic in certamē itum ē. & usq^d ad pe
ricula dimicatū. ab hercule sunt postea superati
de his superius ēt ipse cōmemorat. cētaurea mo
net cū lapithis rixa. uir. Et magno hylæū lapithis
cratere minātē. Telluris iuuenes. gigātes dicit: q
bellū nūminib⁹ dixerūt. Vnde. a quibus. Ter.
E prædonib⁹ un emere se audisse aiebat. Do
m⁹ saturni ueteris. rēgia deorū: ut pādīt iterea do
m⁹ oipotētis oly mpi. Tuq^d. p. d. ueritate orōnis
solutæ meli⁹ q eqstrib⁹. i. meretricis. Ductaq^d p.
uicti. n. rēges i triūpho cathenati ducebāt. Me d.

Meccenati se excusat magna: exili
uersu non posse dici. Ode. xi.

Olis longa feræ bella numantia:

numantia urbs in hispania. p^rimo mero p^ro uicē tradentes trucidauerunt. ne i manus hostium uiui uenirent.

Nec durum hannibalem: nec siculū mare
Pœno purpureum sanguine mollibus
Aptari citharæ modis:
Nec sauos lapithas: & nimium mero
Hilæum: domitosque herculea manu
Telluris iuuenes: unde periculum
Fulgens contremuit domus
Saturni ueteris: tuque pedestribus
Dices historiis prælia cæsaris
Mecenas melius: ductaq^d per uias
Regum colla minacium:
Me dulcis. domina musa lyciniæ
Cantus: me uoluit dicere lucidum
Fulgentes oculos: & bene mutuis

Fidum pectus amoribus.

Quam nec ferre pedem dedecuit choris.

Nec certare ioco: nec dare brachia.

Ludentem nitidis uirginibus sacro

Dianæ celebris die.

Num tu quas tenuit diues achemenes

Aut pinguis phrygiæ mygdonias opes.

Permutare uelis crine lyciniæ

Plenas aut arabum domos:

dominæ musa lyciniæ: lycinnia aut uxor mecenatis aut ipsius Horatii amica adolescentum more qui amatas dominas uocant. ordo est. dulcis musa dominæ lyciniæ uoluit me dicere cantus et oculos lucide fulgentes et pectus bene fidum.

Mutuis. a. i. alternis iugalibus. *Lucidū*. nomē pro aduerbio ut sublime uolantes pro sublimiter. Et horrendū stridens: pro horrēde. Fidum fidele. ut. f. ait. comes. Quam nec ferre pedem quā nec saltare dedecet. cū mutuis uirginibus. i. non dedecuit illam iunctis brachiis nitidis uirginibus saltare in sacro die celebris dianæ. *Natalis dianæ* enim dianæ a uirginibus celebrabatur: sicut apollinis a pueris. ut ipse superius dianā teneræ dicitur

Lucidus

Natalis dianæ

te uirgines. Num tu. ordo est. nunquid tu permutare uelis crine lyciniæ supple regna uel bona q̄ tenuit diues achemenes: aut mygdonias opes pinguis phrygiæ: aut plenarum domos arabū. cum detorquet ceruicē ad flagrantia oscula aut negat facili saucia: q̄ magis interdum gaudet eripi: supple a poscente interdum occupet rapere. Achemenes. nomen regis persarum. *Luc.* Achemenes medica fufis. Aut pinguis phrygiæ. fertilis: ut pinguibus in terris habiles. Mygdonias opes. Mygdon rex phrygiæ. Plenas. diuitiarum scilicet. id ē diuites. et est hic sensus. nū potes tu regnū aut opes lyciniæ amorī praeponere.

POR. Et nimium mero hyleum. nimium pro intolerabili posuit: hyleus unus centaurorum fuit. Notum est autem praelium quod inter lapidas et centauros in conuiuio nuptiali perithoi et hippodamiae exarsit.

Telluris iuuenes. gigantes dicit. Vnde periculū fulgens Contremuit domus. pro a quibus ut est illud Terentianū a p̄donibus unde emerat se audisse. Tuq̄ pedestribus dices historiis praelia caesaris. hoc est soluta et ciuili oratione. *Lucidū* fulgētes oculos. pro lucide fulgentis: ut. Vir. ait. horrēdū stridēs. pro horrende.

Et bene mutuis fidū pectus amoribus. ordo bene fidū id ē ualde fidū. Nec dare brachia. i. saltare. Diues achemenis. Achemenes rex parthorum fuit. Aut pinguis phrygiæ mygdonias opes. a mygdone iuge: q̄ phrygiā tenuit. Permutare uelis crines lyciniæ. sensus est. num tu uelis accipere parthicas aut phrygias diuitias ut lyciniæ fructum amittas. Plenas aut arabum domos. plenarum pro opulentis dictum ē.

CHRI. Poeno. carthaginensi: hi enim phoenices sunt: qui duce Didone in africā profecti urbem illam cōdiderunt: grāce enim poenici dicitur phoenix: sed latini aspirationē primae litterae detrahunt et oī mutāt ioe unde sit poenus: a quo non poenicus sed punicus est. Primus autem. C. duilius consul: classe in mari siculo carthaginenses superauit: deq̄ illis triūphauit. qua de cā perpetuus quoq̄ ei honos habitus est: ut reuerenti a cena tibicine canente funale p̄feretur. Mollibus. lasciuis: teneris & non illis quos magnarum rerum historia postulat. Aptari. conuenienter iungi. aptum enim dicimus idoneum et quod bene quadret. Est. n. a uerbo græco ἀπρῶ. i. tango. Estq̄ translatio ab ædificatione in qua dicimus idonee opus surgere si quadrati lapides totis se lineis tangunt. Tunc enim aptari lapides et ipsi quadrare dicuntur. ordo est: o Mecenas nolis aptari a me mollibus modis citharæ longa bella numatiæ: nec durū hannibalē: nec mare: nec saxa lapidas: sed de lapytis diximus. Telluris iuuenes. i. gigantes: et quasi nomen interpretatus est. Nam cū terre filios illos fabulenter uolunt ab eo dici quod est γῆγενες. i. fio γαῖα terra quasi ex terra geniti. horum fabula suo loco expressa est. Fulgens domus. i. cælū nam illud īscindere conati sunt. Veteris. quia ante iouem & in prima ætate regnauit. Nam fuit ogyge athenis regnāte: & cum Titane fratre bellum gessit uel respexit naturam syderis in cuius tutela senes sunt. Quin & rerum uetustarum inquisitores producit saturnus. Pedestribus. oratione soluta scriptis: melius q̄ ego qui carmina scribo quæ oratio uidetur equestris.

Regum colla. nam uicti reges ante currum chatenis uincti in triumpho procedebant. Lyciniæ. n̄ placet q̄ mecenatis sit uxor cum ueluti lasciuam illam laudet: sed potius poetæ amica quam amore amantium dominam uocat. *Lucidum*. pro lucide: nomen pro aduerbio. Fulgentes. quæ laus in oculis suprema est.

Mutuis. iuicē bene respōdētibus. Quā. laudauit hactenus a bonis corporibus: nūc laudat a bonis animi scilicet ab arte. Nec d̄decuit. l̄ptote ē. i. bñ decuit. Ferre p. ch. i. mouē pedē ad numeros choreæ. i. saltā.

Nec certare ioco. laudat a iocis. s. ab ea specie ioci q̄ urbanitas appellatur: i qua sunt facetiæ: lepores: sales & dicta. Sed ut rem diligentius aperiā: ut ludū i re atq̄ corporis exercitatione: ita iocum in uerbis dicimus: ut i plurali & iocos & ioca iuenias. Est āt iocus quō i orationē risum mouemus. hui⁹ duo sūt genera: alteq̄ q̄ uiro quoq̄ īgenuo et modesto optime quadret: alterum scurrile oīo seruileq̄ est: nūquāq̄ īgenuo uiro adhibendum. Primum ergo urbanum. Secundum scurrile uocant. Tentatq̄ nihil aliud iocis nisi ut risum moueat. nam ut sale aspersa epulæ gustatu iocundiores multo sunt. sic oratio iocis salibusq̄ condita gratissima semper est. Sed ut placet lulio Cæsari apud Ciceronem. Quinque de risu quærenda uidentur. Quid sit. Vnde sit. An in oratione sit. adhibendus. Quatenus in illo progrediendum: Postremo quot

*phoenices
poenus
punicus*

C. duilius

Aptari

Aptū

O gygēs

Titane

*Urbanitas
ludus*

Ioci

eius genera existant. Quid ergo risus sit iubet Iulius in eo loco a Democrito peti. Et profecto res est, nisi ab homine physico non satis recte explicari possit; itaque ut pauca de multis ab ipsis mutuemur risus dupliciter consideratur: aut est quidam motus pectoris et faciei: et sic uidemus esse accidens quoddam operationis uirtutis motiua. Aut est certum quiddam: quod eum motum precedat. Quapropter iure tunc diffiniri poterit. Risum esse accidens siue passionem uirtutis sensitui intrinsecam sub apprehensione delectabilis: quae mouet appetitus ad mouendum tales partes. Et quia non mouetur appetitus nisi ui uirtutis existimatiuae concurret et ad risum actus talis uirtutis. Quamobrem ut excitetur risus concurret et sensitui et estimatiua uirtus: quibus citatur appetitus: qui est primum et immediatum principium huius motus. neque tamen in aliis animantibus commouetur appetitus: aut faciem: aut pectus ad ridendum: nam res hominis propria est. Habes igitur causam efficientem et proximam et remotam. Materialis autem sunt ipsi spiritus cum calore naturali: quorum extensione ad exteriora fit risus. Animi enim nostri quod primum aliquid aduertit quod appetendum sit statim ad id accedere conantur. Quapropter uehementer diffunduntur ac relaxantur et profusi profundunt atque extendunt spiritus: spiritus autem extensus excedit corpus. contra ex re tristi atque fugienda contrahitur animus: contractusque rursus spiritum contrahit et ille itidem corpus. Hinc lachrymae: nam cum contrahitur atque comprimitur corpus exprimitur ab eo humor ut ex compressa spongia necesse est. sed redeo ad latitiam: ut ponam quod a magno Alberto in libris de animalibus non omittitur. Est enim in animali membrana quaedam satis tenuis sed dura: et in quibusdam sui partibus carnosae in rebus similitudinem: unde uulgo id ei nomen imposuerunt. Graeci poetae illam phrenas appellant cuius nominis rationem alio in loco reddemus. Physici autem eiusdem linguae et diaphragma nuncupant: quoniam ueluti paries quidam cor pulmonemque sapiat: et a iecore lieneque separet. nam $\phi\alpha\rho\rho\omega$ graece sepio et obstruo significat idem etiam $\delta\iota\alpha\phi\rho\rho\omega$ eadem ratione latini septum a sepiendo dixere. Verba sunt cornelii celsi. Sub corde atque pulmone transuersum ex ualida membrana septum est. Appellarunt praeterea latini quadoque pericordia. quauis hoc nomine omnia extra saepe ueniant. hic igitur paries siue septum siue diaphragma appellandum putes ab ea de qua diximus extensione motus concalescit. Calefactusque sensum penitus immutat: et resoluit totum corpus in gaudium. Risus. n. sequitur tacto pariete uel membro uicino parietis: nam cum illo tactu motus sit paries et sic calefactus diffundit spiritus et resoluit et mutatur intellectus. qui continebat corpus: et ridet nimis profuse. hinc est concussio multa et dissolutio neruorum ex calore diffuso in ipsis. Solus autem homo ridet: quia non pellere habet sed subtiliorem cutem: qua tacta mouetur paries: maxime si tangatur sub axillis: qui locus uicinior est septo. Unde putauerunt quod si quis in ea parte uulneretur minime doleat. Quod si quis querat quare ex re ridicula saepe in profusum risum magis prorumpamus: quam ex aliqua subita felicitate: reor id esse causam: quod in ridiculo nulla re impediatur animi profusio: in re autem magna et felici quauis maius gaudium excitatur: inest tamen quaedam profundior cogitatio et cura rei quae prospere euenit. haec autem animum continet: ne se omnino effundat. Quod non euenit in ridiculo: nam ibi latitia diffundit animum nulla reprimere cogitatione aut cura. haec omnia subicit Cicero quod de causa efficiente risum dici poterat: non quia illa ignoratur: sed quia tam exquisita physices disputatio personis et rei non multum quadrabat. reliqua autem exacte prosecutus est: sed id in primis quod materia risus et quasi obiectum quoddam et regio quaedam ubi risus proueniat sit turpitudine quaedam et deformitas: non tamen turpiter enarrata: nam quod tertio loco querebatur minime dubitandum conuenire et oratori et urbano uiro risum mouere: nam et ipsa hilaritate benivolentiam nobis excitamus: et admirantur auditores acumen saepe uno uerbo positum. Significatum potestremo ex ipso ioco nos et politos et urbanos et eruditos esse: Et quod non minimi faciendum est grauiorum rerum tristitia ac seueritas ioco facile mitigatur. Habendus tamen est modus in risu mouendo: nam nec insignis improbitas et scelere uincta: Nec rursus miseria insignis agitata ridetur: nam flagitiosi non ridiculo: sed maiori quadam acrimonia uexandi sunt. Miseri autem nullo modo illudendi uidentur: nisi se forte iacent. Ergo eos facile ridebimus: qui neque magno odio neque rursus misericordia magna digni sunt. Maximum autem saepe risum ea mouet quae ita auditorem decipiunt ut cum aequiora credantur acerbiora tandem esse deprehenduntur. Interpretabar olim nostri petrarchae elegias lyricosque quibus lauram canit. Aderatque aduersarii quod lauram mulierem fuisse negaret: assereretque non illo nomine puellam a se amatam intelligi. sed aliud allegorice ibi latere. Rogabam quidnam illud esset: ut id me docerent summis precibus contederam. illi autem magnum profecto id esse: sed tamen quid sit nescire fatebantur. Hic ego ridiculi occasione non pretermisi: sed in maxima auditorum frequentia ueluti conuictus: et pudore conturbatus. Malo quam ingenuae fatendo infamiam meam a uobis accusari quam iniquae defensionis peruicaciam damnari. Duo sunt quae aduersarii mei proferunt: Alterum non fuisse mulierem lauram: quod ego adhuc non do. Alterum quod ego ita liberaliter eis concedo ut etiam si quis illos mendacii in iudicium uocet: uadimoniumque facere cogat uadem me praestare decreuerim. atque hic cum ueluti pudore impeditus dubitabundus aliquatulum subsisterem. et illi uictoria gestientes inuicem se intueri: aliosque circumspicere in mea confessionis testes citare quodam nutu uiderentur atque tota iam schola laura uelut se plane nescire: quod ego ita utraque manu do: ut iure me iurando obstringam: ut nisi hoc uerissimum sit nihil sit unquam futurum uerum risit tota schola: cum dictum falsum fuerit: et illi ambiguitate orationis ad contrarium exitum quam putabant decepti ducerentur. Dicuntur autem facetiae hi ioci: in quibus

Risus

Septum
pericordia

Anxialis

Facetiae

bus aliquem aut dictis aut actionibus imitatur: & ut pictores exprimimus. Horum duo sunt genera: quorum alterum re tractat: alterum dicto. Re cum aliquid uelut fabellam narramus fingimus ea quae naturae dictis gestibusque conueniant. & nos uel uti mimos modeste tamen exhibemus: imitatur uocem multum & os denique eius quae agimus. In dicto ridiculum appellamus cum id quod uerbi aut sententiae acumine mouet: fingimus: haec dicta appellari docet Ciceroni in epistolis ad cornelium nepotem his uerbis. Itaque nostri cum omnia quae diximus dicta essent quae facere & breuiter & acute locuti essemus ea proprio nomine dicta appellari uoluerunt. Nonius autem proponit iocos dicta appellari: in quibus quoniam morsus latet: placuit graecis ea scemata appellari: nam σκωτειν mordere est. Sunt & ioci in quibus festiuitas quaedam & iocularis iocunditas: & blanditiae potius quam morsus apparet. Hos nostri lepores graeci αἰουχαιον dixerunt a quo dicendi genere nonnulli & aemilios & lepidos uocatos uolunt. Vniuersum autem hominorum genus modo neque scurrile sit neque iniquum uehementer nos auditoribus commendat: Sed ut in ceteris rebus sic & hic & hominum & rerum & temporum & locorum habenda ratio est. Adhibenda moderatio & raritas. Perstrinxi pauca de multis: nam in numerosa rerum turba quas scribendas proposuimus nulli patentior locus relictus est: & in angustiis plura copulari fortasse possunt: explicari autem nullo modo possunt. Sacro die, festo die: in quo dianae sacra agerentur. Est. n. sacrum quicquid destinatum diis est. Videtur autem ita a ioco ludoque illam laudare: ut tamen lasciuiae castitas non desit. Non. n. ueneris sed dianae sacra commemorat. De diebus autem festis profestisque alibi scriptum est. Sed diei initium apud athenienses erat occasus durabatque ad aliam occasum. Babylonii autem ab ortu ad ortum diem finire putabant. Umbri & ethrusci a meridie ad meridiem: quod magis uidetur astronomice rationi quadrare. Verum Romani. pro. a media nocte initium diei. placuitque. M. uarro. quod qui ex media nocte ad proximam mediam noctem nati essent eodem die nati uiderentur. Idem ostendit Virgilius. Hac uice sermonum roseis aurora quadrigis la medium aethereo cursu traiecerat axe. & paulo post. Nox ruit aenea nos flendo ducimus horas. Diei igitur prima pars est mediae noctis inclinatio. Inde gallicinium inde cotinicum: cum galli tacent: & homines et tunc quiescunt. Diluculum autem est cum dies agnosci coepit. Mane deinde quod ab inferis locis. i. a manibus ueniat: uel a nomine ominis. Nam lanubini Manum bonum dicunt: Cuius contrarium est in manis. Inde meridies quasi medidies. Nam prisci. r. pro. d. saepe ponebant: ut aruena pro aduena: ab hoc supra ceterum tempus occiduum dicebat. Mox suprema tempestas. Hinc i. xii. tabulis solis occasus suprema tempestas esto. Deinde uespera a stella hespero: a quo tempore dicta est uespera conuiuium: quod non nisi aduentante nocte inibant prisci: cuius rei non ignarus Maro dixit. Nunc ea dem labente die conuiuia quaerit. Post uesperam nox concubia erat ac postremo nox intempesta quae non habet idoneum tempus quicquam agendi. In has igitur partes distribuebant diem. i. uniuersum illud spatium quod perficit una caeli reuolutio quodque constat ex quattuor & uiginti horis: & lucem tenebrasque continet. Aliquando ita diem dicimus ut solam lucem intelligamus. tenebras uero sub noctis nomine appellamus. Virgilius. Noctes atque dies patet atri ianua ditis. Ponimusque nonnunquam diem pro tempore: ut Longa dies homini docuit parere leones. Estque sententia Marcelli quod cum pro tempore ponitur in foeminino ponatur genere: aliter in masculino: sed contra multis in locis uidemus. Virgilius. Postera cum primo stellas oriente fugarat Clara dies: & paulo infra: Expectata dies aderat: pro die igitur in utroque genere ponitur. pro tempore uero in foeminino solum. Prisci latini in aduerbio ponebant die quinti & die quarti. Et quia indifferenter e & in fine ponebant pronuntiabant etiam die quarte & die quinte. Dicebant & die pristinae pro pridie. Alii tamen uolunt ut haec futurum significant. Ponuntque uerba praeteritis die noni post kalendas. quintiles compitalia erunt. De praeterito uero die nono dicebant. Verum ut ne hoc quidem relinquam in. xiiii. horas diuiditur dies. Neque ille pares erant apud antiquos ut nunc sumt: sed ut lux crescebat decrescebatque: ita & horarum lucis: nam semper in sex horas lucem: ac in totidem tenebras diuidebant. Quapropter ab equinoctio uerno usque ad autumnale horarum diurnarum nocturnarum superabant. Contra uero: cum per reliqua sex zodiaci signa quae austrina appellantur sol discurrit. Neque tamen ratione caret: quod neque in plures. neque in pauciores horas reuolutio caeli diuisa sit. In. xii. enim signa distributum est zodiacum: & quanuis alia aliis longiori spatio aut ascendant ad nostrum hemispherium: aut descendant in aliud tamen si quod in uno loco excedit in alio apponatur singula: binis horis rem perficiunt. Sed de die haecenus. Achemenes. pro maximis diuitiis posuit. Achemenesi persarum regem: quoniam ceteros mortales diuitiis opibusque superasse persae uidentur: ut plurimi testantur historici: Non tamen proprium nomen est regis Achemenes: sed omnes persarum reges a tribu qua oriundi essent hoc nomine appellabantur: ut alexandrini reges omnes a Ptolemaeo Lagi filio qui primo alexandriae regnauit ptolemaei dicti sunt. Sed de persis ita loquitur Herodotus. Sunt autem hi in persia populi holli: artheatae: pasargadae: maraphii: mapii: omnibus autem istis pasargadae meliores sunt. Ex illisque tribus est achemenida: ex qua persici reges fuerunt. Mygdonias. id est phrygias: nam & illis maximas opes fuisse constat. Fuit autem Mygdon rex phrygiae quo duce ferunt ideos dactylos ad famotheas deuenisse: & ibi excantationes & ueneficia exercentes eos populos in summum stuporem adduxisse. Arabum plenas dies hoc maxime propter aromata. Nam in arabia foelici haec ut plurimum nascuntur. Tus autem nesci nisi in arabia.

Dicta
scema

Lepores

Sacro

Dierum
ratio

Gallicinium
Cotinicum
Diluculum
Mane
Meridies
Uespera
Concubia
Hox m...

Dies

Die quinti

Acheme
nes

Mygdon

ACRON. Detorquet. flectit: describit fastidum mulieris detorquentis se ab osculis amatoris id est cum flagrantibus osculistuis ceruicem

Cum fragrantia detorquet ad oscula

detorquet auertens se: ut magis incitet: ut. Et fugit ad salices & se cupit ante uideri: aut illud magis uolens intelligi quod ceruicem uertat ad oscula: designans q̄ aut facile irascatur: aut facile blandiatur. Gaudeat eripi. artem meretriciam designat cū uelut irata aut negat amatori oscula aut interdum ultro expetit: sic satis faciens idignāti: ut Terent. Nolunt ubi uelis ubi nolis cupiunt ultro.

POR. Dum fragrantia detorquet ad oscula ceruicem. Magnifice depinxit fastidium mulieris auertētis ab eo qui osculari se uelit, quod ideo facere solent ut iritent amantibus desideriu sui. fragrantia ergo oscula maiora intelligamus hoc est ex desiderio mulieris ardentia oscula. quæ oscula. s. uelit sibi a poscente extorqueri. Aut facili saucia negat. Quid est facili saucia utrunque facile nascitur: an quæ facile mollitur. Interdum rapere occupet ipsa. Rapere occupet irascenti amatori iam satisfacere cupiens. & totum hoc mira energia expressum est.

flagrans CHR. Fragrantia. optime olentia: uel flagrantia. i. ex amore ardentia. Aur. facili sauitia. Exprimit id quo uehementer delectatur amator: Nam neq̄ uult eam q̄ nimis lasciuie nihil unquā denegat: facietas enī q̄dam inde oritur: qua omnia uilescunt: & sordent: atq̄ interdum fastidiū adducit. neq̄ rursus illam quæ semper pertinax: nunquā se morigeram prebeat. Quod elegāter a Martiale expressum uidemus. Inquit n. nolo nimis facilem: difficilem q̄ nimis. Verū qd̄ mediū ē: qd̄q̄ inter utrunq̄ probat. Nec uolo quod faciet: nec uolo quod cruet. Facili saucia. negat quidem ut saua. Quæ res desiderium auget: nā ut ē apud Luc. Nitimur inuētum: semper cupimusq̄ negata: sed non diu negat ne fortasse cruet: ergo saucia facilis est: presertim cum ita neget: ut tamen cupiat extorqueri a poscente quod non accipit. Deniq̄ ut ostēdat desiderium ex penuria accendere illam uelle: cruciatum autem asferre nolle addit q̄ ipsa occupat rapere. i. puenit ut rapiat quod ille nondum dat. nā teste Teren. Nolunt ubi uelis: ubi nolis cupiūt ultro. hoc si dolo fiat meretricium artificium ostēdit. Sin impulsu naturæ ingenium muliebre describit.

ACRON

i. Lle & n. Execratur arborem: cuius casu in agro suo sabino pene periclitatus est fune itā eā & institutorē eius dicens: & ē ordo. arbor ille quicunq̄ produxit te primū i nepotū perniciē & opprobriū pagi posuit &c. Nephasto. d. & f. m. i. n. nepotes p posteris posuit. Obpro. q. p. tāq̄ ad totius pertineret infamiā: si famosus ager morte dñi fuisset. Fregisse. nouo uerbo execratus ē pariciā. Et penetralia. domus secreta i quibus hospes fuisset occisus: & foedus hospitale uiolatū tanq̄ minus esset si homicidiū diceret ppetratū. Venena. c. speciale prouinciam posuit p generali crimine. Colchos. n. Scythiæ ciuitas est: ex qua Medea fuit uenenis & magica arte potens. Quid quisq̄ uitet. Sentētia: qua dicit ipro uidas hoīum mentes nulla satis obuiare cautela nec metuere periculū: nisi cui sit proximū: & tamē multos improuisus opprimi periculis. Nauita bosphorum. aut bosphorū pro quolibet freto dixit: aut pœnum pro quolibet nauta. multū n. diuisus est pœnus a bosphoro. Bosphorus. n. ponti sunt fauces ubi propter angustias assidua naufragia fiūt: nomen aut dicitur accepisse q̄ i. de in bouem io mutata transferit: quali bosphoros. Et celerem fugam. fugientes enī parthi sagittis uāhementiores sūt. Vir. Aut missā parthi post terga sagittā. Vis. uiolentia: inexorabilitas. dū quisq̄ timet hoc: aut illud rapit saua morte.

POR. Ille & nephasto te posuit die. Hac ode execratur arborem in sabino agello suo quod super deambulātem se decedit ac pene oppressit. Nephasto autem nō fasto & abominando.

Ceruicem: aut facili saucia negat: Quæ poscente magis gaudeat eripi Interdum rapere occupet.

Ad arborē cui casu pene perierat. ode. xii

i. Lle & nephasto te posuit die Quicūq̄ primū: & sacrilega māu

Produxit arbor in nepotum Perniciem: opprobriumq̄ pagi Illum & parentis crediderim sui Fregisse ceruicem: & penetralia Sparxisse nocturno cruore Hospitis: ille uenena colchica:

Et quicquid usquam concipitur nefas Tractauit: agro qui statuit meo Te triste lignum: te caducum In domini caput immerentis.

Quid quisque uitet: nunquā homini satis Cautum est in horas: nauita bosphorum Pœnus perhorrescit: neq̄ ultra Cæca timet aliunde fata

Miles sagittam & celerem fugam Parthi: cathenas parthus: & italum Robur sed improuisa lati Vis rapuit: rapietq̄ gentes

Et sacrilega. m. p. a. Vocatio casu accipe arbor: hoc est o arbor. arbor uel quasi ad illius regionis infamiam arborem suum. s. dominum oppressisse. Et p. s. n. c. h. hospitis sui penetralia cruore sparsisse hoc est hospitem in domo sua interfecisse. Ille & u. c. Colchica

inquit quia media colchis fuit. quā summam ueneficam fuisse hystoriæ græcorum tradunt. In ho. b. p. p. nauita. his & quæ subiecta sunt significat unūquemq; hominum. Non fere periculum timere: nisi cum proximus sit. uerum tamē plarūq; ex improviso mala inopinata interuenire: atq; opprimere. In horas. n. b. p. p. Bosporum fauces sunt ponti maris: unde longissima africa sit q; ita pœnus nauita eum perhorrescat. Hunc bosporum pro quolibet freto posuit. Freta autem angusta maria & concitata sunt. omnia autē Freta freta a feruore dicta existimantur.

CHRI. Ille & nefasto te. Execratur arborem a qua periculum sibi fuit: Nec putat eam feri potuisse: nisi a scelestissimo uiro. Vituperat e factore ueluti a parentibus maioribusq; uituperare quempiam solemus. Postremo rē ridiculam summa gravitate exornat: ostendens nulli mortalium satis esse certū quod caueat: tragiceq; insurgit & exemplis nititur uariis. Posuit. plantauit. Vir. ponere uites. Nefasto. pro atro & inſœlici posuit: A tri triduanī dicebantur: erant enim in quolibet mense tres poſtridie kalen. no. & idus mēſis. Ceterū quid sit nefastus dictum ē: & Oui. Ille nephaſtus erit per quem tria uerba ſilētur. Faſtus erit per quem lege licebit agi. Produxit. quaſi progeniuit: nam arborum quas ſerimus ueluti parentes putamur. Producere autem quandoq; in longū protrahere. Vir. Abnegat exciſa uitam producere troia. Quandoq; proſequi: ut nec tua funera mater produxi: quandoq; procreare. Terē. Senī animam primum extinguerē ipſi qui illud ſcelus produxit. Sacrilega manu. i. ipſe ſacrilegus: quaſi nefarius. Sacrilegium autem eſt furturn rei ſacræ: aut uitium ſacræ uirgini illatum. Opprobrium. infamiam & dedecus quod proueniat opprobrium. i. propter ſcelus cōmiſſum. Pagi. ueluti ad totius regionis iſamiam pertineat. Pagus autem uicus ex pluribus domibus in agro conſtans dictus a πῶς πᾶς. i. a fonte: q; ex eodem fonte bibāt omnes qui eiufdem ſint uici. Perſius autē ſemipaganum ſe appellauit: quia non eſſet omnino paganus: quoniā nō oīo potaret ex poetico fonte: ergo methaphorice dixit ſemipoetam. Et chriſtiani paganos eos appellant qui nō ſunt noſtræ religionis: quaſi qui non ſint ciues chriſtiane reipub. ſed ruſtici. Penetralia. loca magis interna: & recondita ab eo q; eſt penitus. i. ualde intus. Nocturno cruore. id eſt cruore ſparſo nocturno tempore. Nam qui flagitium cōmiſſurus eſt: latebras ſibi quærit ad ſcelus tegendum. Vehementer autem ſingulis uerbis ſcelus auget. non enim ſolum interficit hoſpitem: quod ex ſe ingens eſt ſcelus: uerum interficit ex inſidiis quia nocturno tempore: ſuitque iniuſta cædis cauſa. Nam ſi iuſta fuiſſet: non quaſi ſet latebras. Interfecit ſuæ domi: ergo ſuæ ſe fidei hoſpes cōmiſerat. Interfecit crudeliter: q; ſudit illius cruorē quo penetralia ſparſa ſūt: quaſi repleta. Poſuit ergo duo maxima ſcelera & eius qui parentē: & eius qui hoſpitē necaſſet: & necaſſet crudeliter. Cum horrendū ſcelus putarent antiqui polluere iura hoſpitalitatis: quib; iuppiter optimus maximus preeſſet. unde Vir. iuppiter hoſpitibus: nā te dare iura loquuntur. Colchica. colchis urbs eſt ponti: quæ regio & ueneficis abundauit mulieribus: quod maxime demonſtratur per medeam: & herbas producit ueneficiis aptas. Vir. Has herbas: atque hæc ponto mihi lecta uenena. Ipſe dedit mœris: naſcuntur plurima ponto: ergo colchica dixit quaſi uehementiſſima & reliquis peſtilentiora.

Et quicquid. poſt ſpecies tranſit ad genus: ut nihil prætermittat. Cōcipitur. plus eſt q; ſi dixiſſet efficitur: quia maiora poſſunt homines animo concipere: q; re perficere. Traſtauit. quaſi dicat ſapius ac uehementiſſime egit. Triſte lignum. inſœlix lignum & propterea triſticiā illaturum. Erant autē apud antiquos i iure pontificio notatæ arbores ſœlices: atq; inſœlices. ſœlices enim erant: ut Veranius ait quercus: æſculus: ilex: ſuber: fagus: coriſus: ficus: alba pirus: malus: uitis: prunus & cornus. Inſœlices uero ex ſententia Tarquini priſci erant quæ in inferorum tutela ſūt: ut ficus atra: acrifolium: pirus ſiluatia: pruſcus: rubus: ſêtes. Qui bus arboribus prodigia mali uiris portēdebant. Aſſerit igitur poeta hanc eſſe unam ex inſœlicibus arboribus. Caducum. aptum ut caderes: non autem caſurū: nam nō ſtaret uerſus. In domini. ſcelus erat in quē cunq; caderet: ſed maius in dominum. Maximum in dominum immerentem. Quid quiſque. Mix; poetæ ingenium ut ex occasione paruæ rei magna innectat: & quæ ad uitam & mores maxime pertinet leuioribus inferat. Oſtēdit. n. quāta ſit humana imbecillitas atq; miſeria ex ipſa inſcitia qua ſæpe non timenda timeamus. Contra uero nullus ſit metus ab his quæ ſumma cum pernecie iminent. Quid quiſq; uitet. nūquam homini. Satis cautum eſt. ſententia eſt color rhetoricus. Eſt. n. ſententia oratio ſumpta de uita q; aut quid ſit aut quid eſſet oporteat in uita breuiter oſtendit: ut illud Vir. Vna ſalus uicſis nullam ſperare ſalutē Luca. Atq; arma tenenti omnia dat qui iuſta negat. Aliquando ſententia confirmatur ſubiectiōe rationis hoc modo. Oēs bene uiuendi rationes in uirtute ſunt collocandæ. quoniam ſola uirtus i poteſtate noſtra eſt. Non nunquam etiam efferuntur ſoiæ dupliciter aut ſine ratione. Sic errant qui in proſperis rebus oēs fortunæ ipetus ſe fugiſſe putant. Sapiunt autē qui tpibus ſecundis caſus aduerſos reformidant. Aut cum rationibus hoc pacto qui adoleſcentiū peccatis ignoſcendum putāt falluntur. Propterea quod ætas illa nō eſt impedimento bonis ſtudiis. At ſapienter faciunt qui errata illorum caſtigāt: ut quibus uirtutibus omnē uitā tueri poſſint eas in ætate maturiſſima uelint comparare. Dixi latius de hoc colore: quoniam uehementer omne ſcriptorum genus exornat: & ut ab oratore rariuſ teſte etiam Cice. ponendus eſt: ne uiuēdi præceptores in dicendo eſſe uiderentur: Sic contra a poeta ſapius ponendum cenſeo quandoquidem uitæ præcepta profiteri illum apprime deceat. Cautū. differt cautio a timore: ſed hoc cōmodiori loco. Nauita: pro nauta per epentheſim: ſic Vir. Nauita tum ſtellis numeros & nomina fecit. Fit autem epentheſis

Hypocritas
Facies
Prodit

Sacrilegium
Opprobrium
Pagus

Paganus
Penetralia

Colchis

Arbores
ſœlices atq;
inſœlices

Sententia

CARMINVM

quoties in dictione syllabam addimus: ut luue. Qualis tunc epulas ipsum glutisse putamus Induperatore id est imperatorem. Huic contraria syncope est: per quam syllabam dictioni subtrahimus ipsa concidendo: ut cum dicimus deum pro deorum. Bosphorum. quia illac bos portata sit. Dicunt enim non in uaccam uersam has angustias transiretasse: Ponti enim fauces sunt: Habet autem bizantium quam hodie constantinopolim uocant. Hoc mare propter angustias periculosum est. Pœnus. ut bosphorum pro omni mari: ita pœnum pro omni nauta. Pœni autem. i. carthaginenses colonia sunt phœnicum qui primi pœne omnium mortalium nauigiis mercaturam exercuerunt. Neque ultra. scilicet hæc pericula bosphori timet. Fata. i. perniciem & exitium. Aliunde. i. ab alio loco. Sagittæ & celerem fugam. i. sagittam quam interfugiedum emittit.

ACRON. Quam. p. f. r. p. ac si diceret paruo iterstitio retenti sumus. Furua. mystio nomine dicebat proserpina: aut furuæ flauæ: ut flaua ceres: alii uolunt furuæ nigrae positum unde & furua putat dicta quæ committuntur obscuro. Et iu. uidimus æcum. achillis autem: qui pro iustitiæ bono etiam apud inferos iudicium meruisse perhibetur. unde & luue. Quas torqueat. u. æ. Sædesq; d. elysias: ut uir. sed amœna piorum concilia elysiumq; colo. ut ostenderet se pene inferos imminente uidisse periculo. Discretas. i. sepe ratas

Aeoliis fidibus q. f. Sapho poeta d. æolia fuit dilecta in carminibus suis usa quæ chordarum significatione commemorat. Querebatur autem sapho de puellis suis ciuilibus quæ non amarent: quem ipsa diligebat: ordo est. & quæ pene uidimus sapho æoliis fidibus querentem de popularibus puellis. Et te. f. p. au. a. p. alceus nomen poetæ est lyrici: a quo & metrum alcaicum dictum est. ordo est & pœne uidimus te Alcæe plenius sonantem plectro aureo dura mala nauis & dura mala fugæ & dura mala belli. Vtrūq; i. omnia supradicta. Digna. scilicet. & sua nauigationis mala: & fugæ: & belli audiuit eum plenius sonantem. Qui res bellicas & nauigationem suam scripsit: dum a pithaco Tyranno ciuitatis suæ pulsus esset eo quod mytilenensibus amorē libertatis suaderet: quos postea collecto exercitu superauit. Plenius. fortius. Aureo. meliore aut aureo plectro propter celebritatem carminis dixit. Verūq; aut sapho & alceum aut fugam: & pugnas aut certe carmina quæ sic sancta sunt ut adyti alicuius putarentur digna. Densum. h. stipatum ad audiendum pugnas compositas: ut heret pede pes densusq; uiro uir. ordo est: sed uulgus densum humeris magis bibit aure pugnas & exactos tyrannos. Exactos. aut amore libertatis expulsos tyrannos: aut facilitatem alcei expressit ut ille carmina dulcissima fudisse uideretur. Bibit. aude audit. Bellua. c. cerberum dixit pro multitudo anguium qui in capite eius eminebant. Finitum numerum pro infinito posuit. ut tibi nota mille ostendit aut non immerito populos delectatos dum cerberus carminis potuerit amœnitate mulceri. Recreatur angues. delectantur. Nam est animal anguis auditus capax mali & boni: ut Frigidus in. p. c. r. a. Quin & p. prometheus raptor per ferulam ignis diuini: uulturis pastum dum carminis oblectatione teneretur oblitus est. lapetus & tantalus pro criminibus damnati pœnarum requiem apud inferos habuisse carminum delectatione a poeta firmanter. Vir. Quin ipse stultus. do. a. i. loe. tar. Dulci laborum. d. f. figura dicitur laborum pro eo: quod est fallitur in laboribus. & sensum laboris amittit: dum carminibus delectatur.

POR. Quam pœne. f. r. p. furua nigra significat. unde futura putant dicta quæ per nigrorem aeris tenebræ maximæ fiunt. Sedesq; discretas piorum. discretas. i. separatas: piorum autem elysios campos dicit quos separatos a ceteris locis inferorum. Aeoliis fidibus querentem sapho puellis de popularibus. Aeoliis fidibus inquit quia sapho æolis dialecto in suis carminibus usa est. Queritur autem sapho a puellis ciuilibus suis quod oden non amant quam ipsa diligebat amens. Et te. f. p. a. alcæe dura nauis plectro. plenius inquit sonantem quia alceus robustior est id est bellicas res scripsit. & nauigationem suam cum a tyrannis mytilenensibus pulsus est. Aureo autem plectro. propter dignitatem carminis dixit. Vtrūq; f. d. f. m. u. d. Vtrūq; ad sapho & ad alceum refert. Densum. h. b. a. u. Multitudinem. sumbrarum ad audiendum conuenientium. Bibit autem aure. cupidissime audit significat. Quid mirum. u. i. c. Sensus est non est mirandum si illum umbræ libenter audiunt cum Cerberus & angues eumenidum stupeant admiratione carminis

Quam pœne furuæ regna proserpinæ

Et iudicantem uidimus æcum:

Sedesq; discretas piorum

Aeoliis fidibus querentem

Sapho puellis de popularibus:

Et te sonantem plenius aureo

Alcæe plectro: dura nauis

Dura fugæ mala: dura belli.

Vtrūq; sacro digna silentio:

Mirantur umbræ uere: sed magis

Pugnas: & exactos tyrannos

Densum humeris bibit aure uulgus:

Quid mirum: ubi illis carminibus stupēs

Demittit atras bellua centipes

Aures: & intortæ capillis

Eumenidum recreantur angues.

Quin & prometheus: & pelopis parens

Dulci laborum decipitur sono.

illius. Bellua centipes. Cerberum dicit propter multitudinem anguium: qui ex eo emanant: Centipes re
 & dicitur. Et pelopis parēs. tantalus. s. laborum decipere sono. Audax figura laborum decipere. uult. n.
 intelligi audienti illi sensum laboris auferri.

CHRI. Regna furæ pro. i. infernum cuius illam cum Plutoni nupsit regina est. Furæ. nigræ: unde
 furtū: quod in tenebris peragatur. ludicātem æcum. æcus louis & æginæ fili⁹ Pelæū patrem achillis ge
 nuit: Regnavit in ænopia isula: quam deinde a matris noīe eginā nominavit: & propter excellentem ho
 minis iustitiam inferis post mortem iudicem datum fabulātur poetæ. Iuena. Quas torqueat umbras æa
 cus. Sedes discretas. i. diuisas a suppliciiis & a pœnis: & intelligit campos elysios in quibus umbræ piorum
 placide quiescunt. Elysios autem uocari docet Vir. Quāuis elysios mire^r grācia campos. Et in. vi. Quisq;
 suos patimur manes exinde per amplum. Mitimur elysium: & pauci læta arua tenemus. Et in eodem li. lo
 cū describit: Dæuenerē locos lætos & amœna uireta fortunatoꝝ nemoꝝ sedesq; beatas. Largior hic cāpos
 æther: & lumine uestit Purpureo: solēq; suum sua sydera norūt. Secretos ergo a tartaris ubi impii puniun
 tur. Aeoliis. f. q. pōit in campis elysiiis Sapho & alceum: de quibus alibi dictum est. Est autem sapho i ac
 cusatiuo ut dido in hoc uersu. Et noīe dido sæpe uocaturum. æoliis lesbiacis: nam lesbios a quo insula dez
 noiāta est æoli filius fuit. De popularib⁹. nō suis: sed phaōis: querebatur. n. impulsā zelotypia: ne a se ama
 tum phaonem ad se conuerterent. Dixit igitur popularibus nō suis sed phaōis: & intelligit de siculis: nam
 phaon relicta lesbo & in ea sapho in siciliam patriam redierat. Hinc illud in elegia. Hinc tibi sicelides ueni
 unt noua turba puellæ. Quid mihi cum lesbo sicelis esse uolo. Cæterum popularis possessiuum est a popu
 lo: ut ipse alibi: Et populares uincentem strepitus & natū rebus agendis: Sed nōnunquam dicimus popu
 larem. q. plebeum: unde dicimus uestem popularem. i. uilem & plebeam. Ci. in li. offi. Popularibus. n. uer
 bis ē utēdum & usitatis cum loquimur de opinione populari. dicimus etiā popularem eum uirum qui sibi
 populi fauorem conciliat. Idq; non simplici uia fit: sed duplici. nam sunt qui populi beniuolentiam acqui
 runt bene de rep. sentiendo: & ea q̄ ad salutem et dignitatem populi spectant recta cum ratione agēdo. Ci
 cero in catilinam. Intellectum. n. est quid interesset inter leuitatem cōcītorum ac animū uere popularem
 saluti populi consulentē: Sunt itidem populares qui largiendo & adulando & aliis corruptelis populi sibi
 beniuolentiam captant: cum populus plerūq; magis q̄ placeant q̄ quæ deceāt cōcupiscat. Sed illi bonis
 artib⁹ ad honores nituntur. Hi uero quoniā bonæ artes desunt: dolo rem aggrediunt: tātūq; inter utrunq;
 interest quantum inter uerum amicum & adulatorem. Capimus etiā popularem pro eo qui sit eiūs dē sor
 tis & fortunæ. Vnde Terentianus seruus getā itidem seruū popularē suum appellat. Plenius. altiori stilo.
 q̄ sapho. Alcæus. a quo alcaicum carmen inuentū est: his uerbis a Quintiliano describitur. Alcæus in par
 te opis aureo plectro merito donatur: Quia tyrannos insectatus multū etiam moribus confert. In eloquen
 do quoq; brevis & magnificus & diligens plurimūq; Homero similis: Sed i lusus & in amores descendit ma
 ioribus tamen aptior. Hæc Quintilianus. Scripsit autem res bellicas & nauigationē: dum a Pythaco tyran
 no pulsus est: quod mythilenensibus libertatem suaderet: ac demum collecto exercitu tyrannū superauit.
 Aureo plectro. excellēti stilo. Fingit autem q̄ apud inferos cantet. Alcæus dura mala nauis. i. nauigatio
 nis: & dura mala fugæ. i. exilii: & dura mala belli: quod non sine summa difficultate gessit aduersus tyran
 num. Vtrūq; sententia est q̄ umbræ utrunq; s. sapho & Alcæum mirantur: cū dicant res quæ sunt audi
 endæ. Sacro silentio. i. cum religiosa quadam attētionē: uel eo silētio: quod in sacris adhibebāt. unde est
 illud: aniniis linguisq; fauētes. Ordo aut sit. Vmbræ mirantur utrūq; dicere digna sacro silentio. Sed uul
 gus densū. i. ipsa ad audiendū constipata turba umbræ. magis bibit pugnas & tyrannos. i. pugnas gēssas
 cōtra tyrānos: & quia fauent poetæ uirtuti in eo bello gerendo: & quia in scribendo stilus grādiōr est. Bi
 bit. ita auide bibit: ut q̄ audit intimis sensibus reponat. Sic Properti. Incipe suspēsis auribus ista bibā. Dē
 sum. stipatum ad audiendum. Vulgus. solum ex latinis noībus est quod per us in secunda declinatione
 neutri sit generis ad similitudinem alterius nominis quod ē pelagus: & græcum est. Dicere. cantare: ut di
 cite quando quidem molli conscedimus herba. Et alternis dicetis amant alterna camenæ. Quid mirum.
 quasi nihil mirum: si umbræ humanæ moueantur: cum monstra moueri uideamus. Bellua centipes. for
 tasse intelligit briareum: cui fuerunt quinquaginta capita: & centum manus totidemq; pedes: & tunc sepa
 rabimus a sequentibus. Acron autem intelligit de turba anguium: qui pro capillis assunt furiis. Recrean
 tur. delectentur: Nam uidetur animal capax boni & mali. Vir. Frigidus in pratis. c. r. a. Angues intorti ca
 pillis eumenidum recreantur. i. qui sunt pro capillis in capite eumenidum in torquētur. Prometheus. de
 quo dictum est. Pelopis parens. tantalus. Decipitur laborum: dulci sono. id est deceptus a sono obliui
 scitur laborum

ACRON. Nec curat. o. l. Orion uenator fuit
 se narratur. huius umbrā dicit uenatiōi carmina
 pferre uigentē ibi apd inferos studio: q̄ hūerat i
 uita: ut Vir. Quæ. c. n. p. e. eadē sequitur tellure
 repositos. Lynceas. id est dāmas: ut quid lynceas
 bacchi uariæ. & genus acre luporum.

Nec curat orion leones:
 Aut timidas agitare lyncas.

CARMINVM

POR. Nec curat orion. iam dicit orionem uocari a propriis uenandi uoluptatibus. agitare ergo ac per hoc sequi significat.

CHRI. Nec Orion. I. credunt iisdem rebus apud inferos delectari umbras quibus uiuentes hic delectabantur. Vir. Quæ gratia currum armorumq; fuit uiuis quæ cura nitentes pascere equos eadē sequitur telus repositos: Ergo ut apud superos uenationibus delectabatur Orion: sic & nunc apud inferos delectatur.

Lynx

Lyncas in masculino protulit. Vir. contra. Quid lynces bacchi uariæ & genus acre luporum. Sūt autem lynces quos ceruarios lupos appellant uisu acutissimo: sed nulla memoria. Nam si quauis in fame mandens forte respexerit tāta subito obliuione inuaditur ut digrediens alium cibum quærat. Sunt tamen qui uelint alium esse lyncem alium ceruarium lupum: & lyncum dicunt urinam humi congelari. Atq; arescere & in gēmas uerti carbunculis similes igneoq; colore rubescere: uocantq; lyncurium lynces nouerunt inuidiaq; motæ urinam terra operiunt: at illa citius solidatur. Est etiam fabella Triptoleum atheniensem a cerere per orbem missum ut mortales fruges serere doceret in thraciā ad regem Lyncū uenisse. Regem autem inuidia motum q; triptolemus tanti muneris auctor existeret hominem perdere uoluisse. Cererem autem & illum seruasse & regem in hoc animal mutasse: ipsūq; lyncē de nomine regis appellasse.

ACRON

b Eu fugaces. Præmissio doloris affectu ad posthumum queritur de uitæ breuitate. qd nullus iustitia uel pietate mortem possit euadere nec iminentē horā differre & dicit supuacueti meri quod non potest euitari. Indomitæq; mortis. quasi ferocissime a qua nō exoret indulgentiam: sicut & illachrymabilem subiungit plurimam. Tricenis. per menses singulos. i. quotidie: dixit autē eunt pro mortalitatis dolore quasi fluunt & peunt. Illachrymabilem. durum: implacabilem qui nulla hostia nec si diurna sit placari possit. dicit tamen p̄sentia pericula magnopere hoīes uitare cupere: cū nulla ratione possit mortem uitare. Qui ter amplum g. hoc est trio cor pore monstruosum: quem hercules iteremit. Vir. Geryone extincto tyrithius attigit arua: & terge mini nece geryonis: ordo est: qui compescit ter amplum geryonem & tytion tristi unda. i. inferna oībus enauiganda: quicunq; uescimur mune res: siue erimus reges siue erimus inopes coloni.

Enauiganda. moriendum est: ut nauita sed tristis nunc hos nunc accipit illos. Inopes. pauperes: quasi propter opes dicit. Colōi. optime dixit quasi nil proprium habentes sed temporales terræ cultores. Frustra c. hoc est frustra uitamus pugnas & nauigationes & pestiferum timemus autūnum: cū necesse sit oībus mori. Fractisq; tēpestuosis. Vir. Quibus oīs ab alto frangitur inq; sinus scidit sese unda reductos. unde & raucum sonum fracta reddidit unda i scopulos. Rauci. tempestuosis: sonoris: ut Vir. Tum rauca assiduo longe sale saxa sonabant. Metuemus austrum. austro. n. flante morbi generantur autūno: unde & iuuenalis. lā latifero autūno cedente pruinis. Visendus ater. i. uidebimus ergo damnatorū umbras: quas uidentes beati p̄tereūt: aut quibus scelerati iūgunē. Languido. tristi: uel deformi: pigro. ut tristiq; palus inabilis unda. Cocytus errans. flexuosus: ut cocytusq; sinu labens circūuenit atro. Infamē. famosū a crimine: danai. n. filia una nocte iussu patris occiderūt maritos. uñ Vir. Sub una nocte iugali cæsa manus iuuenū. unde pro ultiōe crīs apud inferos urnis fractis aquā idesse perhibētur haurire. Dānatusq; lōgi. s. a. l. dānatus laboris dixit: ut dānatus capitis uel iniuriarum: hac autem mære poena apud inferos sisyphum dicitur. ut saxum contra montis uerticem uoluat. quo semper relapso finem nunquam meretur laboris. de quo Vir. Saxum ingens uolunt alii.

POR. Heu heu fugaces posthume posthume labūf āni. Ad Posthumū hac ode loquit de celeritate currētis uitæ. Indomitæ morti. idomitæ quasi ferocissimæ: quia nemo ab ea beniuolentiā & indulgentiā exorat. Sic & illachrymabilē plutona statī subiicit. Quia ter apl̄ geryonē. Ter aplū p trimēbri dixit: & accipiendum

Ad posthumū de breuitate uitæ dicolos.

Ode. xiii.

h Eu heu fugaces posthūe posthūe
Labūtur anni: nec pietas moram

Rugis: & instanti senectæ
Affert: indomitæq; morti.

Non si tricenis quotquot eunt dies

Amice places illachrymabilem

Plutona tauris: qui ter amplum

Geryonem: tityonq; tristi

Compescit unda: scilicet omnibus

Quicunq; terræ munere uescimur

Enauiganda: siue reges:

Siue inopes erimus coloni

Frustra cruento Marte carebimus.

Fractisq; rauci fluctibus adriæ

Frustra per autymnos nocentem

Corporibus metuemus austrum.

Visendus ater flumine languido

Cocytus errans: & danai genus

In fame: damnatusq; longi

Sisyphus æolides laboris.

hic extrinsecus quauis: sit sit quis ter amplū. Quicūq; terræ munere uescimur, pro quicūq; carebimus frustra cruento Marte carebimus: Præsentia pericula magnopere uitare cupimus: cū nulla ratione mortē effugere possimus. Fractisq; rauis fluctibus adriæ, fractis pro illis dicitur. Damnatuq; longi Sisyphus æolides laboris. Damnatu laboris sic dicitur ut capitis damnatur.

CHRi. Heu heu fuga. Et pulcherrima simul: & uerissima narrat: atq; illa mirā uarietate distiguit & illu-
strat. Demonstrat. n. posthumu uiro ut reor auaro mortem euitari nō posse: breuiq; cuiuscūq; fortunæ fue-
rimus eē moriēdū: ppter eaq; stultissimū eē nō frui iis q̄ nostro tāto labore peperimus. Incipit autē ab iterie
tione dolentis: ut statim a principio auditorē cōmouere possit ipso meroris plēo initio. Et nomē cōgemi-
nat: q̄ cōgeminatio occultā hēt aut cōquestionē aut iurgationē. Sic Ter. O thais thais. Sic Vir. O coridon
coridon quæ te demētia coepit. Fugaces. plus ē q̄ fugitiui: nā huiuscemōi uerbalia & habitū & abundantiā
rei cuius ē habitus denotāt. sic dicimus bihacē & edacē cū & habitū & frequentatissimos actus notamus.

Posthume. nomē i hoc loco p̄priū ē. ceterū is posthumus appellat: qui posthumatū patrē natus sit. Vir.
Siluius albanū nomē tua posthuma ples. Labūt. ueluti aqua q̄ sine itermisioe fluit. Vir. Sed fugit iterea
fugit irrepabile tēpus. Pietas. est iustitiæ ps: diffinitq; iustitia gratū: & diligēs officiū tribuēs p̄p̄itate
nobis cōiūctis patriæq; deuotis. sed hic pōitur p̄ religiōe: q̄ quidē si deos nō exorat: ut mortē a nobis p̄pul-
set: q̄nā alia res poterit exorare. Rugis. qm̄ i sene deficiūt subtiliores hūores corpus arefcit: durefcitq; uñ
cutis in rugas cōtrahitur. Instanti. iminēti quasi q̄ breui uētura sit. Voluit. n. breuitatē humanæ uitæ ostē-
dere. Indomitæ. iexpugnabili. & seruauit ordinē: ut i breuitate uitæ celeritatē senectæ: & i senectute iminē-
tē & necessariā mortē ostēdat. Nō si tricenis. quasi dicat p̄ mēses singulos qui tricēis dieb⁹ cōstāt: ergo pe-
ne ē ac si dicat quotidie: quotquot: quotcūq;. Places. i. placare & exorare tētes. Plutōa. ad quē ptinet: nā
i tutela plutonis sūt mortui: nec āplus i superiorū custodia. Hic Vir. Nec iā cæ. ul. debē. Pluto filius saturni

Pluto

& louis Neptūniq; frater: & cui i mūdi diuisione ifera regna euenisse fabulātur. Qui uero ad historiā refe-
rūt oriētales partes dicūt i diuisione loui obuenerunt: q̄ plaga: quoniā ex ea mortalibus lux datur: superior ap-
pellat. Occidētales autē Plutoni. & hæ iferiores apparēt. uñ fictū a poetis ē loui cælū: Plutoni cui Agefilao
cognomē fuit iferos euenisse. Nec ob aliā causā Neptūnus maris deus credit: nisi q̄a isulæ & maritimæ re-
giones illi obuenerūt. Hæc i sacra hystoria legi. Lactātius auctor ē. Habitauit secus iferum mare ubi postea
fuere molossi. Eusebi⁹ illū tēpore Lyncei arguor: regis fuisse cōmemorat. Diodorus uero siculus Plutonē
sepeliēdi funerisq; ac exequiæ iuētore extitisse scribit: cū hactenus nulla i hac re cura erga defūctos exhibe-
ret: ppter eaq; mortuorū deū esse habitū uocat orchus. Var. Plutonē iter deos se lectos posuit: quos. xx.
scribit: lanū: louē: Saturnū: Geniū: Mercuriū: Apolinē: Martē: Vulcanū: Neptūnū: Solē: Orchū: Liberū pa-
trē: Tellurē: Cererē: lunonē: Lunā: Dianā Mineruā: Venerē: Vestā. Sūt ergo. xi. mares: octo foeminæ. Phy-
fici autē Plutonē intelligūt solē: hyemali tēpore remotiorē quādā mūdi partē plustrat. Est autē dictus diuitiæ
deus: q̄ idicat nomē: nam & latine dis pater appellat: & dis itiam in nominatio testē. Seruius: uñ sūt di-
tes & diuites & diuitiæ: & græce πλούτων diuitias & πλουσιον diuitē dicūt. Est deus diuitiæ: qm̄ & me-

Geryone

talla in quibus maxime diuitiæ cōtinētur sub terris sūt: & oēs fructus ex interna terræ ui pueniūt. Geryo-
nē. hic pegasi alati equi secūdū Hesiodū filius fuit: & ab hercule iterēptus: Huic canis fuit orthus nomē nā-
tus: ex Echidna & Typhaone: Refert autē Seruius q̄ in Hispania tres reges fuerūt iter se simillimi: qbus her-
cules armēta abstulit. hinc fabula exorta Geryonē unū fuisse: sed tria habuisse corpora. Alii dicūt geryonē
tribus insulis iperasse: atq; illis oib⁹ ab hercule exutū fuisse. Has ponūt duas baleares maiorē & minorē. Itē
ebulā Pli. i erithrea isulā celtibariæ opposita Geryonē habitasse credi ait. hinc Oui. Ecce boues illuc eris-
theidas applicat heros. Addūt herculē i hispania cōtra hūc ferrea olla enauigasse q̄ i re ostendit robur hu-
ius herois. Ter. āp. trino corpore monstroū. Sunt qui fabellā ad mores referāt: & Geryonē terræ con-
tentionem interpretentur: quæ insurgit herculem: id est certamen carnis aduersus spiritum: hoc sit cū ap-
petitus insurgit contra rationem: & fit in hispania ratione occidentali: id est in mentis rationisque occasu ac
cecitate. hercules igitur. i. ratio ad illū expugnādū per mare uehitur: id est per appetitū uexatū perturbatio-
nibus: ut mare tēpestatibus: sed uehitur olla ferrea. i. sūma fortitudine & cōstantia. Tityon. dicunt iouem

Tityus

filiā orcomeni Ellaron cōpressisse: sed mox cū illi irā iunonis timeret sub terris occultasse: atq; inde natū
esse Tityō a terrā nutritū. Verū cū e terra exisset multi illū terræ filiū crediderūt. Quapropter cū partim
natū partim educatū a terra opinaret in re ābigua ambiguū quoq; nomen. Vir. elegit cū dixit. Necnō &
tityum terræ omni parentis alūnū. Alumnus. n. utrūq; significat: hunc cū latonā de stupro cōpellasset Apol-
lo suis sagittis ad inferos detrusit cruciatūq; æternū illi apposuit: ut affiduo iecur suū uulturn exesset: iecurq;
ut pœne sufficeret affiduo renasceret. unde Ennius: Vulturis i siluis miserum mandebat hominem: &
Vir. Nec nō & tityon terræ omniparetis alumnū. Cernere erat p̄ tota nouem cui iugera corpus Porrigē
rostrūq; imanis uulturn aduanco Immortale iecur tondēs secūdaq; pœnis uiscera rimatq; epulis: habitatq;
sub alto pectore: nec fibris requies datur ulla renatis. Hūc Leontius uetustarū rerū scrutator scribit ap̄d boe-
tios magnū fuisse uirū: atq; suis opibus fretū tentasse Apollinē delphis pellere: sed cōtra euenit: nā ipse ab
apolline pulsus: & ad paupertatē redactus affiduo mœrore ex facti pœnitētia maceratus est. Itaq; per uulturn
rem tormētū cōsciētiae intelligunt. Lucretius autē maxime hanc fabellam ad libidinosum amorem refert:

CARMINVM

impulsus nō fallor: q̄ iecur libidinis sedes sit: Ait ergo: sed tityus nobis iamq; est in amore iacentem. Quē uolucres lacerant atq; exest anxius angor: aut alia quauis scindunt turpedine cura. Quāuis autem fabulo sum sit q̄ iecur in tityo renascatur: & uelint per id ostendere poetā q̄ libido nunquā extinguitur: sed quāto plus exerceat plus crescere: non tamen oīo a physica discedūt. nam alia exta ut cor: lien: & pulmo putres facta non renascuntur: iecur uero renascitur. Tristi unda. sic Vir. Tristiq; palus inamabilis unda. Qui. t. m. u. q. d. omnes mortales: nam si ex sola anima costaremus: q̄ celestis est: nō moreremur: sed quia corpus a terra est: & a terra alitur: nam omnia iisdem rebus aluntur ex quibus constant: necesse est ut quandoq; in iteritum cadat. Non tamen terrenum est corpus: sed ex quattuor elementis geometrica proportionē cōstat: ita & fructus quibus alimur non simplici ex elemento sunt: sed eadem proportionē compositi. Enauiganda. respexit ad fabulam qua Charon animas acherontem transuehit. Frustra cruento. sententia ē quīs praelia: quīs naufragia quīs autūnales morbos fugiam⁹: & cetera huiuscemodi pericula: tñ postremo moriendū erit quia omnia orta occidunt: & omnia composita solui: quando necesse est & i iteritum cadere. Raucus. raucū sonū propter tempestatem emittētis & etiam i superioribus i neutro genere pro mari usurpauit. Raucum uero aliquando ad optimā uocē referimus. Vir. piscosoue amne padusā. Dant sonitū rauci per saxa liquentia cigni. Aliquando ad pessimā: ut rauci thesede codri. Cocytus. de fluminibus iserorum alibi expressius dicitur. Languido. expressit crassitudinem & cenolentiam aquarū in fame propter scelus cōmissum. Danaī. ex primo ioue ephāū atq; ex ephāo priscū belum natum uolunt qui in superiori aegypto regnauit. Huic duo fuerunt filii Danaus & aegyptus. Danaus quinquaginta habuit filias: aegyptus totidem filios. Cogebat danaus a fratre: ut suas filias sibi nūrus praberet. Ille recusabat deteritus oraculo. a quo acceperat fore ut quandoq; a genero interficeret. Propterea naui q̄ut supra diximus ab eo prima fabricata est: in grāciam nauigauit. Insecuti sunt nepotes tandēq; illum obsidendo coegerunt ut filias in uxores daret. Dedit Danaus: sed eas admonuit ut dormientes aggredierentur: atq; interficerētur Itaq; ceterae omnes iussa paterna adimplerunt. Sola autem hypermestra Lino siue Lynceo uiro pepcit. Qua propter hac poena apud inferos uexantur hae puellae: ut iubeantur uas aquae implere: quod cum undique rimosum sit: implere nunquam possūt. Hanc fabulam per allegoriam Lucretius interpretatur significari illorum animos qui nimia cupiditate eorum bonorum quae in fortunae potestate sūt afflammati nulla unquam rerum influentia tantum ardorem extinguere possunt: sed semper plura optantes nunquam explentur. Ille igitur cum plura in hanc sententiam dixerit addit. Nec tamen explentur uita in fluctibus unq̄ hoc opinor id est auo florente puellas: qd̄ memorat laticē pertusū cogere i uas. Quod tamen expleri nulla ratione potest: Hic danaus: ut placet Eusebio regnauit: apud aegyptios anno mundi sextodecimo. supra tria milia & septingentos. Longi laboris. quia perpetui: immo aeterni: si fabulae credimus & aeternitate nihil longius. Sisyphus aolides. horum siue historia siue fabula a deo uaria ambiguaq; traditur: ut difficile sit omnia prosequi. Nā & plures sisyphi & ex pluribus aolis nati uidentur. primum autem sisyphum dicunt fuisse regnante Danao argis: uel saltē Lynceo eius nepote atq; genero qui illi successit. Voluntque ephyram in achaia condidisse: quant deinde Corinthus horestus filius a se corinthū denominauit: & hūisē in uxorem septimam Athlātis filiam Meropen: de qua Oui. Septima mortali merope tibi sisyphē nupsit. Fuit & alter sisyphus & hic aoli sed alterius a superiore aoli filius regnāte Aegeo athenis qui ut refert Lactā. in isthmo achaiae habitans. pretereuntes aut saxo obruebat aut dū ab eo iussi pedes lauarent i mare calceictos precipitabat. Adduntque suorū archanorum a diis participem factum illa mortalibus prodidisse: & furta louis cum Aegina manifestasse. Quo scelere a ioue ea poena ad inferos detrusum: ut saxum ex ima ualle subuoluens in montis iugo constituere iubeatur. Verum cū iam ad locum deuentum est rursus saxum ad ima ruit. Hinc Oui. Aut petis aut urges ruiturum sisyphē saxum. & Virgilius. subtracto nomine. Saxum ingens uoluūt alii. Et apud quendam tragicum. Tum illud quod sisyphus uersat saxū suadans: nitendo nec proficit hilum. Per quam rem eos arguere poetā uoluerūt qui perpetuis curis ac laboribus anxii semper circa magna uersantur: & summos magistratus atq; imperia per stultissimam ambitionem assequi tentant. Et quoniam maiora suis uiribus expetunt: nunquam quod uolunt assequūtur. Sed omnes eorum cōatus inefficaces reddūtur. Sapienter ergo & hoc Lucretius. Sisyphus in uita quoque uobis ante oculos est qui petere a populo fasces saeuaeque secures. Imbibit & semper uictus tristisque recedit Et paulo infra. Hoc ē aduerso nixantē trudere monte. Saxum quod tandē summo iā uertice rursus Voluitur & plani raptim petit aequora campi. Hunc uolunt ulyxis patrem fuisse quod illi etiam Aiax apud Oui. exprobat & sanguine cretus sisyphio. Nam q̄ a theseo iterfectus sit: ut nonnulli dicunt propter diuersitatem temporum quadrare non uidetur: & fortasse erit tertius sisyphus: sed peotatum licētia cuncta commiscet atq; confundit. Aeolides. aoli filius: uerum de hoc alibi: nam neq; etiam aolus unus fuit.

ACRON. Pro hoc tñ flagitio tali poena perculsus ē. q̄ aeginā asopi filiā iuppiter adamauit eāq; custodiae patris furtim surripuit & factum Sisypho confessus est. Ille humana leuitate quae

Linquenda tellus & domus: & placens Vxor: neque harum quas colis arborum

Raucus

Belides

Sisyphus

Te præter inuisas cupressos
Vlla breuem dominum sequetur :
Absumet hæres cæcuba dignior
Seruata centum clauibus: & mero
Tinget pauimentum superbo
Pontificum potiore canis.

*In dignus. n.
lucius is d
qui eis uti
nisi digni
aut qui boni
liberant uti*

renti eâ patri prodidit hic tali apud inferos pœ-
na damnatus est. Liguenda, a morientibus. s.
quia etiam dulces relinquît affectus. Neq; harû
ordo ē: neq; ulla arborum harum quas colis: seq-
tur te breuē dominum id est parui temporis præ-
ter inuisas cupressos id est rogis & luctibus conse-
cratas: Vir. Et ferales ante cupressos constituunt.
Absumet heres. hæc cum inuectione dicuntur
in eos q; nimia p̄simonia conseruant q; p̄digi hæ-
redes absument. luue. ut locuples moriat̄ egens.

Tinget. p. solum promptuarii. hoc est perfundet pauimentum negligens hæres uino deorum conuiu-
digno. Superbo. pro ipse superbus: hypallage figura.

POR. Præter. i. c. inquit quia funeribus cupressus adhibetur. Breuem autem dominū id est breuis uitæ:
Absumet. h. c. d. f. c. c. hæc cum inuectione dicuntur corripiendi eū q; ad nimia p̄simoniā se cōstringat ad ser-
uās q; hæres p̄dige sit abusus. Et mero tinget pauimentū superbo. Effusum eū passim uina significat q;
hic magnopere seruauerat reclusa. Superbo autem pauimento pro ipse superbus.

CHRI. Liguenda tellus. id est agri quibus delectaris. Et placens uxor. non temere placens dixit: nam re-
linquere difficile: & morosam uxorem pars non minima felicitatis uidetur. Hac eadem ratione luuenalis
scripsit Rogus aspiciendus amatæ cōiugis et fratrum plenæq; sororibus urnæ. Inuisas cupressos. Nulla ar-
bor sequetur te præter cupressum: sed nec ea quidem delectaberis: quoniam erit indicium tui rogi. Adbi-
bebatur autem funeribus: quoniam ut mortui non resurgunt: sic ipsa cæsa non pullulat: ergo roguis illa or-
nabatur. Virgilius: Ingentem struxere pyram cui frondibus atris intexunt latera: & ferales ante cupressos cō-
stituunt. Sunt etiā qui dicant iccirco cupressum rogis adhiberi quia suo odore cadaueris ustrinam tollat.
Mos autem apud romanos fuit ut ante domum defuncti ramus e cupresso poneretur indicium pontifici
qui si domum funestatam ingressus esset statim polluebatur: in hæc Cato inuehens hiatu morosam fructu
super uacuam baccis toruam foliis amaram odore uolentam: ac ne umbra quidem gratiosam. Diti
sacram: & ideo funeri signo appositam dixit. patria fuit chreta. Breuem dominū. qui iam in tantulum ci-
nerem redactus sit: uel breuem ad temporis breuitatem rettulit: breui enim tempore rebus a nobis possessis
dominamur. Absumet. summa stultitia ut tu labores: et alter tuo labore partis fruatur. Dignior. uel dixit
hironice: cum magis dignum sit qui parit eum partis frui: uel dignior quia sit uti quo tu uti nesciebas. Ser-
uata centum clauibus. summa stultitia ut tanta anxietate parcens ea serues: quæ alter ita dissipabit: ut non
modo utatur: sed etiam spargat. Superbo. nobili: excellenti. Ostedit autem quod usu sæpe euenit: ut quā-
to maiore auaritia & paramus & partis parcimus tanto maiore prodigalitate hæres spargat. Tiguēt.
plus dixit q; si dixisset sparget: est autem tingo et tinguo. Panimentum. solum est nobis subiectum quod
gradiendo calcamus dictum a pauiendo quod tundere percutereq; significat. Ci. de diuinatione: sed quia
cum pasuntur necesse est aliquid ex ore cadere et terram pauire terripauium primo postea tripudium di-
ctum ē. Hinc pauor: quando timor cor pulsât et pausia oliuæ species quæ anteq; molæ subiiciatur tundi-
tur. Potiore canis. i. uino quod datur in canis pontificum: constat enim apud plures scriptores & maxime
me apud macrobium pontificum canas lautissimas luxuriosissimasq; fuisse.

Cupressus

Pauimentū

Am pauca. antiquorum hic seueritatem
& continentiam laudat: et queritur de p̄-
sentis luxuria sæculi quo tanta ædificandi

ACRON

Suorum temporum luxus: Ode. xiiii.

i Am pauca aratro iugera regiæ
Moles relinquent: undiq; latius

Extenta uidentur lucrino
Stagna lacu platanusq; cælebs:
Euincet ulmos tum uiolaria: &
Myrtus & omnis copia narium
Spargent; oliuetis odorem:
Fertilibus domino priori.
Tum spissa ramis laurea feruidos
Excludet ictus: non ita romuli
Præscriptum: & intonsi catonis.

*na ut inquit
pl. de populo
hic populo romano*

inuasis libido ut ædificia latius porrigendo uel
captando amœnitatis aspectus breui agros dicat
a rationibus defuturos. Vndiq; latius. non lati⁹
extenta: sed latius uidentur: tanquā nō i latitudi-
nem: sed in altitudinē potius extenderentur por-
rigendo fastigia: ut lucrinus: baiarum lac⁹ undiq;
conspiceretur. Platanusq; cælebs euincet. u. plu-
res erunt inquit platani q; ulmi quæ sine fructu
sunt magis ad amœnitatē deambulatōis positæ
quia ulmi utiles uitibus & necessariæ sūt. hinc no-
tat luxū p̄sentis temporis: uel q; myrtus aut uiola-
ria anteferatur oliuetis plusq; odore copia q; fru-
ctus curentur. cælebs autem uitibus uidua: ideo
oliuetum dixit fertile priori domino: quia præse-
ti solā posuerat fertilitatē placere. Tū spissa. r. l.
iffructuosa ēt laur⁹ aut ad excludēdos umbra sua

CARMINVM

solis ardores posita aut certe quia iō in uiridariis instituebatur q̄ serui'is iēibus fulminū credebatur esse contraria. Excludet iētus .contra maiorum laboriosam frugalemq̄ uitam romuli uel catonis dicit luxum p̄fētem. Præscriptū .p̄ceptum: a magistris ludi tractum q̄ p̄scripta dāt: quæ imitentur. Intōsi. autem iō q̄ dicebāt iuriam naturæ fieri: si q̄ tegmēto capitis datum fuerat amputaretur .unde et lu. Intōsos rigidam in frontem. d. c. p. e.

POR. Iam pauca aratro iugera. hac ode de luxuria p̄sentis sæculi loquit̄. sēsus ē autem tanta libido est hoc tempore latius porrigendi ædificia: ut breui de futuri sint agri. Vndiq̄ latius uisetur extenta lucrino stagna lacu. nō tātum in altitudinē sed etiā i latitudinē studēt porrigere ædificia. Deniq̄ undiq̄ lacus lucrinus prospicietur i cāpania non autem latius extēta stagna itelligēdū sed latius uisetur. Platanusq̄ celebs euincet ulmos. cælibem platanum ait: elegāter quōniam econtrario maritali arbores dicūtur quibus uites iungūtur. per hoc autē significat nō nisi luxuriæ et ambitiosis uoluptatibus studeri: Platanus autē in ambulacris conseritur: unde fructus nullus est. Copia narium. odorem dixit. Spargent oliuetis. hoc est ubi oliueta fuerūt. Significat at̄ futurū ut oleæ arbores uertāt ad conseruandas ibi myrtos et uiolas & cætera quæ sunt odori et uolūptati. Non ita Romuli præscriptum et intonsi caton. s. Auspiciis. ueterumq̄ norma. p̄scriptum & p̄ceptum dicitur a magistris ludi q̄ scripta pueris dant p̄cipiuntq̄ imitari. Intonsum autē Catonem ait quia ueteres p̄opt̄ seueritatem hirsuti erant.

CHRI. Iam pauca aratro. Priscorum seueritatem & parsimoniam laudat: et suoz̄ temporum luxū maxime in ædificando carpit. Moles. regię uillæ instar regionum ædificiorum. Moles autem secundum Pompeiū pro magnitudine ponitur: sed tamen moliri & molitiones a mouendo dici affirmat. Iugera. si Quintiliano credimus. iuger a iugendo boues dicitur. Vultq̄ tantum terræ esse quantum uno die boues iungunt arant. Collumella autē distinctius rem prosequens ait iuger dici a iunctis actibus. Ponit enim sexdecim digitos pedem facere & quinque pedes passū: ducentos & uiginti passus actum: Duos denique actus simul iunctos asserit iuger facere. Erit ergo iuger quadringentorum quadraginta passuum. Aratro. ad arandum. cum ois pene ager uillis hortisq̄ occupetur. Stagna. cōqueritur nimium spatium uiuariis ac piscinis occupari: ponit igitur stagna pro uiuariis. Quæ quidem iam uidebantur extendi undiq̄ latius lucrino: id est maiori spatio q̄ lucrinus sit. Lucrinus autem et auernus lucus sunt in baiano sinu contra puteolanam ciuitatē: qui olim ex pisciū copia uedigalia magna p̄stabant: sed cum maris impet⁹ plerūq̄ irrumpēs inde pisces excluderet & redemptores grauiā dāna paterētur: idq̄ apud senatum conquererentur missus est. C. Iulius cæsar: qui ductis brachiis ex clausit partem maris quæ ante infesta erat atq̄ p̄ auernum breue spatium reliquit qua & piscium copia posset intrare: & fluctus nō essent molesti. hinc Virg. An memorem portus lucrinoq̄ addita claustra. Atq̄ indignatū magnis clamoribus æquor. Iulia qua ponto longe sonat unda refuso. Tirrhēnusq̄ fretis immittitur æstus auernis. Est autem hoc appellatum opus iulium: et ab aliis ocia maris. Queritur ergo poeta q̄ priuatorum uiuariā latiora sint q̄ publici lacus: sed profecto prisci maximos fructus ex uillaticis piscinis capiebant: scribit Amheus in piscinam quæ i uilla pausilippo est piscem a Pollione missum post sexagesimū annum expirasse duobus æqualibus superstitibus. primæ piscinæ ostreis posite sunt a sergio orata tempore Crassi oratoris. deinde reliquorum piscium uiuariā inuenit: Lu. Murena. Huius exemplum secuti sunt philippus. inde Hortensius orator qui suæ piscinæ Murenā adeo dilexit: ut extinctam fleuisse credatur. Luculus autem exciso etiam monte iuxta neapolim maiore impendio q̄ uillam ædificarat Eurypum & mariā admisit: ex quo illum pompeius xersem togatum appellauit: Curius casari in suis coenis triumphalibus murenarum sex milia numero mutua dedit. Platanus. hæc arbor in Diomedis insulam prius inde in siciliam et illinc in italiam inuenta est: hæc nisi amœnā densamq̄ propter latitudinem foliorum umbram p̄beat inutilis pene est. Est enim sterilis. unde Vir. in bucolicis Et steriles platani malos gessere ualentes: sed potantibus amœnam & uoluptuosam umbram p̄bent. hinc Ouidius. Et platanus genialis acerbq̄ coloribus impar. uino eius radices irrigabant: qm̄ id ad crescēdum utile cognitum ē. ait Plinius in lycia iuxta fontem et uia imminet platani eē in formam domicilii concuam & octoginta unius pedum specum facere umbra ita densa: ut etiā imbres arceat: erant et chameplatani minores & ueluti inter homines pumiliones. multa sæcula durare ea ratione credit Plinius q̄ auctores extarent platani delphicam suis temporibus adhuc uiuentem manu Agamennonis satam esse. Cælebs. per acyrologiam dixit. cælibes enim qui caste degunt appellamus: quia cælo digni sint. Cælebs ergo id ē in fructuosa: nam in cælibatu nihil gignitur. uel cælebs quia non maritatur uitis: ut ulmi: quæ quauis et ipsa nullū fructū ferant tū quia uites substinēt fructuosæ uideri possūt. q̄ dolet q̄ platan⁹ ulmos iā uicat. i. q̄ maior sit platanoz̄ quā ulmoz̄ numer⁹ futur⁹: cū ulmi uites substineāt: platani n̄ substineāt. Violaria. dānat luxū i hortis quos ultra modū p̄pagabāt: & illis locū at̄ea oleis arboribus fructuosis datū occupabant: dānat at̄ eā specie hortoz̄ q̄ solis florib⁹ cōserūt. ordo ē uiolaria & myrt⁹ & ois copia sparget uariū odore oliuetis fertilib⁹ id ē q̄ fertilia fuerant domino priori. i. illi q̄ at̄ea possidebat. Oliuetis. n̄ oliuetis sed solo i quo antea oliueta erant. nam iā illis excisis horto datus erat loc⁹: sed notādū uerbū qd̄ dupliciter p̄fert̄: nā aliter dicim⁹ Sparge marite nuces: et aliter Spargite humū folius. Laureæ. laurus quā decenter iuxta myrtū nominatam Vir. Et uos o lauri carpat̄ et te proxima myrte: sic posite quōniam suauis miscetis odores. lā⁹. no-

men est uerbale a uerbo prisco ico cis. Lucretius. Nec radio citius uita se tollit & icit. Præscriptum. præceptum. Intonsi. q. d. prisca. nam non nisi post. ccccliii. urbis annos romæ tonsores fuerunt sed intonsi manebant: Vnde intonsum et barbatum pro uetusto et prisco ponunt. luue. Facile est barbato imponere regi. Intelligit igitur de Catone censorino portæ familiæ auctore: cuius tanta in censura saueritas fuit: ut et collega suus illum timeret. Tria summa habuit. fuit enim optimus dux. optimus orator: et optimus senator. Et quod illius propriū sit nomen sapi⁹ est accusatus. Quater. n. et quadragies cā sibi dicenda fuit et semper absolutus est quod uerisimilius ē. Si uero ad uticense referas dices intonsi: quia ex quo ciuilia bella incēpta sunt nunquā tonderi passus est. Luc. Ille nec horrifera sancto dimouit ab ore. Cesariem duroq; admixta gaudia uultu Vt primum tolli feralia uiderat arma Intonsos rigidamq; frontem descendere canos passus erat miseramq; genis increfcere barbam.

Auspiciis: ueterūq; norma:

Priuatus illis census erat breuis:

Cōmune magnum: nulla decempedis:

Metata priuatis opacam

Porticus excipiebat arcton:

Nec fortuitum spernere cespitem

Leges sinebant oppida publico

Sumptu iubentes & deorum

Templa nouo decorare saxo:

stituebant. unde & luue. Decēbri hyemale. Et algentem rapiat cernatio solem. Metata. mensurata: disposita: nam metari dicebantur castra magna cura ducū peritiāq; constitui. quod augmētū luxu adificio priuato dedit. Nec fortuitum spernere cespitem. id est non licebat aut neglectū horrere aut rideri eum qui super herbam recumberet aut dormiret per quod significat simplicē ac sine ābitu uitam ueteribus romanis fuisse. nec magna cura priuatas opes curare. & dum studium omne publico ornatui impenderetur et templis.

POR. Normā pro regula dixit. Fertilibus domino priori. quæ oli uera sub priore domino. i. sub prioribus temporibus colebātur et iccirco fertilia erant. Tū spissa ramis laurea feruidos excludit ictus. & laurea arbor infructuosa est & tantū uoluptuosis locis apta. Priuatus. i. c. e. b. cōe. m. id est familiarem rem angustā habebant rempublicā magnā. Nulla. d. nemo inquit priuatam domū adificans decempedū porticū septentrioni obiectā metebatur. Septentrioni āt obiectā porticus æstate delicatioribus grata est: quia solem non contingit. Nec for. c. l. f. Sensus et ordo est. hic nec sinebant leges spernere cespitem fortuitum id est nō licebat irridere eum qui super stipulam recūberet aut dormiret. pp quod significat simplicē aut sine ābitione uitam ueteribus romanorum fuisse. Oppida. p. i. & d. t. d. hoc ē opa templorum in oppidis publico sumptu iubentes adificari: & ergo hic figura schema quod ἐν δικοῦ dicimus unum in duos fēsus diuisit. Oppida enim et deorum templa pro eo quod est oppidorum templa.

CHRI. Auspiciis. imperiis et potestate: Virgilius. paribusq; regamus auspiciis. Romuli quo regnante duo agri iugera satis erant. Norma. instrumentum est quo fabri sua opera dirigunt: sic per translationē pro lege posuit. Decempedis. regula erat decempedum qua fabrice mensuram colligebant. sententia aut secundum Acronem est: quod nulla esset domus priuata quæ porticum tantæ magnitudinis haberet: ut posset sufficere umbræ solis quā septentrionalis est: tunc enim umbræ minimæ sunt: quoniam pene ad lineam capita nostra ferit: quando autem meridianus est tunc extransuerso nos petens ad longum spatium adificia aperta subit et umbras longius iacit. sed erit fortasse alius sensus. Antiqui enim habebāt: ut et nos loca ad meridiem exposta in quibus hyemali tempore apricarentur: & in sole discumberent: habebant itidem quæ ad Arcton et septentrionem spectarent et nullum solem admitterent: in quibus in æstiu mensibus ameno frigore epularentur. hoc q; nunc poeta exprimit. Sitq; sententia: nulla porticus decempedis id est nulla porticus adeo ampla erat: ut perueniret ad mensuram decempedum. Non enim negat fuisse illis porticum quæ uergeret ad septentrionē qua calores arcerent: sed negat illas decempedes fuisse sed breuiiores. Metata. quasi magno spatio mensurata. nam metari castra quæ magna uoluptate erat si forte tium nunc luxui priuato dari conqueritur. Nec fortuitum. c. sp. q. d. p non parua uoluptate erat si forte cespitem in umbra inuenissent in quo discumberent: aut recumberent quem leges spernere non sinebant nam ita seueri erant in coercendo luxu: ut cespes pro summa uoluptate haberetur. Oppida. p. l. Sententia est q; in publicum diuites effēret: illis diuitiis aut oppida adificabant: aut templa exornabant. Nouo saxo. id est externo & aliunde inuesto propter quod illis nouum erat.

ACRON. Normā pro recta uita posuit. Metaphora a fabris qui normam uocant ad quam opus dirigunt. Cōe magnum. cōmunis res omnis erat illis: ut in cōmune bonum. Nulla decēpedis. decempeda regula est decēpedū ad quos ab artificibus fabricæ mensura colligitur. i. nulla priuata domus erat quæ porticum haberet tantæ magnitudinis ut posset sufficere umbræ sole uicino septentrionali plagæ. tūc enim paruissimæ sunt umbræ. Nam hyemali tempore latissimæ et porticus solis occupat radiis. Excipiebat arctō. quæ tanta esset porticus: ut septentrionali plagæ sufficeret sui magnitudine. et ad hanc tantū parceret p declinatione solis et auræ exemptione: ad celi. n. clima seu porticus ueteres: seu adificia cō

ACRON

Cium diuos rogat. hac ode indicat ocium nemini non gratum eē atq; optabile: afferitq; a diis stulte homines ocium precari cum ipsi sibi id praeſtare poſſint: ſi cupiditatibus modus ponatur. Nullis praeſerea diuitiis aut premiis emi poſſe. ordo eſt. Groſphe ſimul atra nubes condidit lunā: neq; ſydera fulgent certa nautis praeſenſus in patenti aegeo rogat diuos ocium non uenale geminis neq; auro neq; purpura. Patenti. lato mari et ubiq; diſfuſo ſine littoris alicuius aſpectu. bene prehenſus tanq̃ fruſtū nauigās faciat inſidiatus ſereno: aegeum autem mare ab aegeo theſei patre dictum. Certa ſydera. nota: aut certe ſi delia: quorum claritudo pernox ſit ut merito eis credatur. i. ſeptentrio: unde et Luca. Miſeros ſallentia nautas Sydera non ſequimur: ſed quae nō mergitur arctos. Ocium. b. optabile etiam bellicofis nationibus ocium dicit. Pharetra decori. quia ſagittarum uſu et armorum ſplēdore decori ſunt perſae. ocium naturale ai affirmat bonum quod nullis poſſit diuitiis cōparari. Gaza. diuitiae ut Troia gaza per undas. hoc uero eſt q̃ non diuitiae homines ab inquietudine excuſent: ſed quies et electa mediocritas. ordo eſt. non enim gaza neq; conſularis liſtor ſūmouet miſeros tumultus mentis: & curas uolantes circū laqueata teſta

POR. Ocium. d. r. i. p. a. hac ode. Groſphum equitem romatum alloquitur ſicilienſem i dicās nemini non ocium gratum eſſe atq; optabile.

Ocium diuos rogat impatienti praeſus aegeo. dicit omnes ſtulte a diis ocium optare cum ipsi illud ſibi praeſtare poſſint: quippe cū nullis pmiis ematur. non enim inquit diuitiae aut honor ſunt cuiquam quominus inquietam ſollicitudinis mentem patiatur & curas laqueata circum teſta. oſtendit non alibi grauiores curas eſſe q̃ ubi maiores opes ſunt.

CHRI. Ocium diuos rogat in patenti. ex omnibus quae haecenus deſcripta ſunt carmina nullum reperies quo ſeuerius increpet humanae mentis cecitate: nam cum naturali ipulſu omnes ocium cupiant: idq; ſibi modo ſuas cupiditates intra rōnis terminos cōhibeant preſtare poſſint ſtultitia tñ ſumma id a diis petūt cum interim auaritia ambitioneq; eos ipellēte aſſiduus laboribus atq; periculis ſe crucient. Ergo alius. Prehenſus. pro deprehēſus a tempeſtate in mari. Rogat diuos ocium. id eſt ceſſationem et quietem a tempeſtatibus quam ipſe ſi auaritia ipulſu mare non intraſſet ſibi praeſtare potuiſſet. Patenti. quia amplioris eſt tractus. Aegeo. ſpēs ē p genere poſita. Caterum aegeum mare a ſcopulo qui non pcul a tenedo eſt denominatur. Ille enim ſpēm caprae hēt. Capra autem αἰγάρα grāci nominant. Alii uolunt ab aegeo athenienſi rege: qui ex alta ſpecula in id ſe precipitē dedit eē aegeum dictum. nam cum ita iubentibus ſortibus in crā tam enauigaffet filius theſeus: uelaq; nigra ueluti a minotauro deuorandus. detuliſſet: iuſſuſq; eſſet ſi forte incolumis reuerteretur: ut uela mutaret in alba: oblitus eſt id facere theſeus. Quapropter nigra conſpicatus aegeus propterea q; filium periſſe ratus ſe ut dixi precipitauit. Eſt autem mare latum: & incipit ab helles ponti finibus. Nullumq; olim in ſulis et uiris illuſtrib⁹ maiori fama fuit: noſtro autem ſaeculo turpi ſeruitio premitur: et plerq; in ſulae deſertae iacēt. Condidit. i. et ſic obſcurauit cælum. contra alibi: Nec candida curſu luna negat. Certa. nā abſcondit ea ſydera q̃ cognita certa q; ſunt nautis ut eſt urſa et reliqua. Thracē. i. nominatio eſt et grāca declinatio: ut ἠερὰ κκὴ τῆς θρᾶ κκῆς: nos haec thracia dicimus. Furioſa. ſine ratione bellicofa: nā ſaepe ebrietate ipulſi i plia deſcendūt uſ furioſa pp bacchi ſacra illic ab orpheo iſtituta & tūc erit furioſa: furore diuino repleta pp bacchātes: ſed priā iſtatio reſior. Ociū. repetitio eſt color rhetoricus: quo orō ſplēdidior ſimul & efficacior reddit. Medi. p pthis poſuit. Decor. p. q̃a ut iā demōſtratum ē multum ualent ſagittis: Sententia ē q; & qui nauigando: & qui pugnādo labores et picula ſubeūt ea rōe laborant: ut in ocio uiuant ſtultiſſimi pfecto q̃ ſi et auaritia & ambitioe a ſe ppulſatis modico contenti uiuere uelēt ſibi ipſi ociū preſtare poſſint. Venale. id dicim⁹ quod uendendum proponit: ergo ē uenale qd emi pōt: ociū at̃ dicit nō poſſe emi gēmis et purpura. i. magnis diuitiis: nā ociū puenit ex tranquillitate mentis q̃ tūc deniq; exiſtit: cū iā rationi obtempante appetitu oibus p̃turbationib⁹ uacamus: ſed ipia et diuitiae augent p̃turbationes nō tollūt q̃ non erit uenale ocium illo p̃cio: metri cā at̃ diuiſit uenale qd ſepae facit p̃yndarus. Gaza. āplā diuitiae. Cōſular. i. p oī magiſtratu & ipeio poſuit: q̃ nec diuitiae nec ipia remouēt.

ACRON Liſtor. liſtorē pro dignitate poſuit & honore qui ocia denegat. Miſeros tumultus mētis. nō alibi grauiores curas: eē q̃ ubi maiores ſunt opes demōſtrat: uolantes autē dixit diſcurrentes. Laqueata. lacunaria. ſicut Virgili⁹. Atq; animū celerē nūc huc nunc diuidit illuc. In par-

Ad groſphū: ociū ab oibus optari. Ode.

Cium diuos rogat in patenti
Prehenſus aegeo: ſimul atra nubes
Condidit lunam: neq; certa fulgēt
Sydera nautis.

Ocium bello furioſa thrace:

Ociū medi pharetra decori

Groſphe non gemmis neq; purpura: ue
Nale neq; auro

Non enim gaza neque conſularis

Submouet liſtor miſeros tumultus
Mentis: & curas laqueata circum
Teſta uolantes.

Aegeū

Venale

Viuitur paruo bene: cui paternum

Splendet in mensa tenui salinum. ^{q. timor}

Nec leues somnos timor: aut cupido ^{cupido}

Sordibus aufert. ^{Sordibus}

Quid breui fortes iaculamur xuo

Multa: quid terras alio calentes

Sole muramus: patriæ quis exul

Se quoq; fugit:

Scandit æratas uitiosa naues

Cura: nec turmas equitum relinquit

Ocior ceruis: & agente nymbos

Ocior euro:

Latus in præsens animus: quod ultra est:

Oderit curare: & amara lento

Temperet risu: nihil est ab omni

Parte beatum.

Abstulit clarum cita mors achillem.

Longa tithonum minuit senectus.

Et mihi forsân tibi quod negarit:

Porriget hora.

Te greges centum: siculæq; circum

tesq; rapit uarias: perq; omnia uersat. Sicut aquæ tremulum labris ubi lumen ahenis. Omnia per uolitat late loca summiq; ferit laquearia testi. laquearia autem dicuntur opaca cameræ in lacu collectæ. Vir. Dependent lychni laquearibus aureis. Viuitur. p. b. paupertate sola beate approbat uiuere. Luca. O uitæ tuta facultas pauperis angustiq; lares. Salinum. p. quocunq; uase posuit fictili mensæ pauperis: proprie tamen salinum ē patella in qua diis primitiæ cum sale offerebatur.

Cupido. pro auaritia dictus. unde & timor pro custodia census. lue. Misera est magni custodia census. iaculamur. pro appetimus: & dum breuis uita sit maiora tentamus. Quis exul se quodq; fugit. a uitis auaritiæ suæ q; poterit fugere: q; derelinquit patriam diuitias autem quærit mutatione terrarum: ut est. Atq; alio patriâ quærūt sub sole iacentem. Scādit æratas uitiosa. n. c. ondit neq; mari neq; terra: siue militia posse quēq; curas fugere suas uel peccatū. Nec turmas equitum. non deserit relictas turmas relinquit enim est deserit: sensus autem hic est. si equo quis uelit curas fugere non potest: q; & ceruis: & ipsis uentis sunt uelociores. Latus in præsens. plus præsentis læticia qua spe futuri animum iuari dicit id est nō plus lætetur q; expedit. Et amara. l. t. philosophi cum præceptum patientiam exhortas: ut aduersa læticia temperentur et non satis prosperis credatur. maxime cum uarietate uitæ nec pro uoluntate ad omnia foelicitas cōstet: nec sint aduersa cō-

tinua. Abstulit clarum cita mors achillē. ostendit rerum humanarum duo interesse cōtraria exemplo eorum qui sunt putati foelices: achilles uero uirtute præcipuus cita morte iuuenis perit. Tithonus mantus auroræ tarde mortuus est per damna deficientis ætatis: uiuendo enim in cicadā conuersus est. & ideo nihil dicit esse homini certum dum illū. cita mors punierit. alterum uero senem consumpserit ante uita quā fatū. Porriget hora. horam pro tempore posuit id est uariabilis fortuna prosperabitur mihi. Tibi. amara: id est forsân tibi mors occurrendo me prætransibit. Te greges centum. finitum pro infinito usus est: ut Mille meæ siculis errant in montibus agnæ.

POR. Cui paternū splēdet in mensa tenui salinum. in tenui mensa hoc est in paupe. Salinum patella in qua primitiæ diis cum sale dantur. sed nunc p uasculo domestico salis dixit. dicit autem bene uiui in paupertate quia paterna re familiari contentus uictum non abhorreret. Nec leues. s. t. a. c. cupidinem hic non puto pro amore posuisse sed pro cupiditate: quare miror masculino eum genere cupidinem dixisse: cum hac significatione hæc cupiditas dicatur. Terras. a. c. s. m. sic & Vir. Atq; alio quærunt patriam sub sole iacentem. Patriæ. q. e. se. q. q. f. sensus est quis se quoq; i. aut uitium auaritiæ suæ: aut impatientiam suam potuit fugere qui patriam reliquit. Scandit. æ. u. n. C. p. hoc ostendit neq; mari neq; terra posse curas suas effugere. Nec. t. e. r. id est etiam si equo uelis curas effugere sequentur illæ te tamen. sunt enim ceruis et ipsis uentis uelociores. Latus in præsens. præsentibus inquit delectemur ac fruamur futura nō quæramus. Et amara. l. t. r. Amari tudinē uitæ ilaritate interposita leniat. Nihil est ab. o. p. b. extrinsecus hic audiendum ē quatenus concessum hominibus non est ut p omnia beati sint. Abstulit. c. c. m. a. l. t. ostendit diuersitatem rerum humanarum. duo inter se contraria posuisse breuem Achillis uitam et tithoni usq; ad ultimam senectutem porrectā. Te greges centū siculæq; circū mugiunt uacæ. alii inq; diuitias insatiabili aīo cupiunt at mihi paupertatē cū aī æquitate: per qd ostendit sic ingenia diuersa esse plerūq; hominibus ut fortunas.

CHRI. Tumultus. id est perturbationes mentis neq; curas: et sollicitudines et anxietates animi. Dicitur enim cura quia cor urat quas neq; diuitiæ neque opes sed animus cupiditatibus uacans tollit. dicitur autem tumultus quasi timor multus. Volantes. c. l. nā sēper i maiorib; domibus ubi maioris fortunæ hoies sunt acriores curæ morsus apparēt. Laqata t. apparēt i tabulatis magnæ domoꝝ loca qdam ex transuersis tignis i qdratā formā redacta q auro uariisq; colorib; atq; sigillis illustrat. hos lac; noiant: sed ab eo qd ē iac; fit lacunar: ut ipse alibi: mea renidet i domo lacuar: Et p antistylon laqat. Vir. Pēdēt lychni laquearibus aureis: inde laqueatū. Testa. non solū supmū ædificiū itegumētū testū a tegendo antiq; dixere: sed oīa etiā

tabulata quibus et triclinia: & cubicula: & reliqua huiuscemodi tegūt ut apud uitruuium apparet ergo te-
ta laqueata id est contignationes domorum laquearibus distinctas. Viuitur paruo. b. sentētia ē q q neq
timore futuroꝝ malorum premuntur: neq nimia bonoꝝ cupiditate isāmantur. et p̄senti bus tenuiter qui-
dē sed sine sordibus fruuntur: bene uiuunt. Cupido. i. masculino deum amoris significat: in foemino
cupi ditatē: sed i eo loco sordibus pro sordida dixit melioris sonitus cā. Salinum. proprie uas est i quo cū
sale diis primitiā offerebant. sed pōt pro uase poni i quo sal i mensa sit: hic pro omni suppellectile itellige

Iaculam

Paternū. quasi moneat nos oportere acquiescere suppellectili a patre relicta. In tenui. m. mediocribus &
non sūptuosis epulis. Nec timor. qui est ex impendentibus malis. Neq cupido que est de futuris bonis ni-
mia cura ita macerat: ut sōnum non capias. Quid. b. f. iaculamur. id est appetimus: secundum Acronē &
profecto q missile iaculantur ad certū locum illud dirigant. q. d. stultum est i tā breui aetate tam multa cō
cupiscere: possumus etiā dicere iaculamur. i. multa sine ratione tentamus. nā iaculatur qui brachio uehemē
ter hastā contorquet: cui simile ē qui sine ratione multa tentat. Mutamus terras. c. al. f. nā relicta patria pe-
timus longinquas regiones. Alio sole. sol unus est: sed dicimus aliū solē eē orientalem alium occidentalē
sic etiā dicimus i alio orbe id est i alia parte orbis. sic alibi: Impiger extremos currit mercator ad idos. Pa-
triae quis exul se quoq fugit. q. d. nullus: nā quis uoluntario exilio patriā deseramus ituri in alias regiones
quāstus causam: tamen nō fugimus nos ipsos id est nostras curas. quoniam illae una nobiscum ascendunt na-
ues. Vitiosa. optime: nā pōt esse cura cum uirtute: quando mediocres et quatenus ratio patitur curas ca-
pimus quā nō āxios: sed cautos et prouidos nos reddūt & rebus agēdis q̄tū oportet intentos. Aeratas. ro-
bustas: ut ē a. s. sic Vir. Temonē areum dixit: uel aeratas quasi rostratas. Dicūtur enī rostratae quae rostrū
prorae ferratū habēt. Turma equitū. quia etiā i militiā nos sequunt. Oior. uelocior: cōparatiuū nostrū
ē sed eius positiuū grācū. Latus. i. praesens: sapientis ē frui datis et si quid acerbum iciderit cōpēsare cum
lātis: neq angī de futuro. Et cogitare uitā humanam semp p̄mi aliqua tristiori re neq uelle recusare quod
cum cāteris hominibus sibi cōmune sit: neq esse sperandū aetatem thitoni: neq rursus timendā acerbam
Achillis mortem. Et mihi forsā. ut ostendat nemini cuncta prospera euenire: neq rursus oīa aduersa: Ait
igitur Glosphon ditio rem esse: sed se forsā diuturniore uita uicturum. Greges. de minoribus intellige
ut oues sunt et caprae. Vaccae. armenia uaccarū.

Acron

ACRON. Bis aphro. p tyrio sicut idū p car-
thaginenfi. Mihi pua rura. dicit ita plarūq di-
uersa eē igenia: ut fortunās i diuersis studiis: ut si-
cut alii honorib⁹: & diuitiis clari sūt: ita hic carmi-
ne illustret mediocritatē. Camoenae. gtūs singu-
laris. Et spūm graiae tenuē camoenae. Dedit mi-
hi tenue igeniū graiae musae. s. ut possē lyra cātā
prio a grācis iūeta. ordo ē: & parca nō mēdax de-
dit mihi tenuē spiritū graiae camoenae et sp̄nere
malignū uulg⁹. Graiae camoenae. i. graece ul⁹ q̄a
grāci fuerūt poetae lyrici quos Hora. imitat⁹ est
alceus et sapho: uel quia primi grāci carmina inuenisse perhibentur. Parca non mēdax. Immutabilis
uult enim fataliter sibi hoc ingenium attributum.

POR. Te bis aphro murice ticta uestiūt lanā. Aphrum muricē p tyrio dixit uidelicet q̄a tyrii in aphri
cā trāsierūt. i. carthaginē cōdiderūt: bis tictā at lanā dibaphā purpurā dicit quā scimus eē p̄ciosissimā. Et
spiritū. g. t. c. parca nō mēdax dedit. dixit spiritū tenuē. i. subtilē accipe. Camoenae. graiae at ideo dixit qd
hāc carmina ad imitationē graecoꝝ scribit. graiae genitiuus singularis est.

CHRI Mugiant. est enim mugire boū: hinnire. uero equoꝝ. uñ dixit hintū p hinnitū. Apta quadrigis.
plurimis modis auget diuitias: nā ostēdit illum abundare nō solū gregib⁹: sed armētis & illa alii i sicilia:
ubi optima sunt pascua: neq solū habere uaccas: sed equas: & eas natura ita ueloces: ut sint aptae quadrigis
id est certaminibus currib⁹. nam pyndarus saepe huiuscemodi equas laudat. Quadrigae proprie sūt quat-
tuor equi ad currū iuncti: ut bigae duo. Ergo neq currus: neq equi quadrigae: aut bigae sūt: sed utrūq simul

Mugiant

Hinnire

Quadrige

Bigae

Purpura

Dibapha

Bis tinctae. expressit qd grāci dibapha dicunt. Purpura aut conchillis species ē hāc minor maioroꝝ iueni-
sed minor buccinū appellatur. Viuunt septem ānis: liquor ille quo uestes inficiebantur i mediis faucibus ē
i candida uena neq extrahit nisi a uiuētibus. nā illum simul cū uita euomūt: Purpura: ut ait Plinius de na-
turali historia distigebat senatores ab ordine equestri lingua purpura digitalis: sed tāta uest durities: ut re-
liqua cōchilia pforet: et sic pascat. aqua dulci necat aliogen capta uiuit sua salua qnquagenis dieb⁹ uariis i
locis capiebāt maxie circa tyrū: et circa tenagē p̄mōtorū laconicae regiōis Varii colores ex uarietate coque-
di: atq ex uariarū reꝝ admixtiōe fiūt. laudat tyri⁹ q i colorē sāguinis creti nigrās aspectu idēq suspectu i sul-
gens. uñ ab Homero sanguis purpureus uocatur: & Vir. Purpureā uomit ille animā. Cornelius neposq sub
Augusto uixit uiolaceam purpurā: tūc i p̄cio fuisse cōmemorat. fuit et dibapha i. bistincta: fuit et amethyst⁹
a lapilli precio sic colore appellatus. hic color rursus tytio admiscebatur: unde erat tyriamethystus purpu-

ra itidē cocco admixta colorem suscipiebat, quē byssinū appellant: longior sim si quā de purpura a Phario scribuntur in medium proferam. Verum Seruius addit et nigriorem colorem quesitum quem a ferrugine nomināt. Vir. i. geor. Cum caput obscura nitidum ferrugine texit: & alibi: Et ferrugine clarus hiberat. sed ut ad poetam redeam. Bis t. i. dibaphæ. Murice. pro purpura posuit. Vir. Tyrioque ardebat murice lēna. nonnūquā significat asperitatē saxi. Idem in quinto: Concussæ cautes acuto in murice remi. Muri-
cē Mutianus ait esse latiorē purpura neque aspero: neque rotundo ore: neque in angulos prodeunte rostro: sed simplici concha utroque latere sese colligente. Afro. p. tyrio: quia inde carthaginēses. Quin & aliæ plures in aphrica erāt phoenicū coloniæ. Spiritum tenuem. stilum depressum. sententia est: tu diues: sed sine musa ego pauper: sed cum musa. uult enim sibi a fato esse hoc ingenium. Non mendax. quasi dicat stabilis: quē persistat in sentētia. Spernere u. nā semp inimicus fuit auræ populi: neque unquā ābitiosus. sic alibi. Odi pphā nū uulgus. Malignū. fidū & quā bonis sēp obtreſcat. alias sterile. Vir. Difficiles primū terræ collesque mali.

Murius

Malignus

Ad meccenatem.

Uir me querelis exanimas tuis
Nec diis amicū ē: nec mihi: te prius

Obire meccenas mearum
Grande decus columenque rerum
Ah te mea si partem animæ rapit
Maturior uis. quid moror altera.
Nec charus æque nec superstes
Integer: ille dies utranque
Ducet ruinam non ego perfidum
Dixi sacramentum: ibimus: ibimus
Ut cunque præcedes: supremum
Carpere iter comites parati
Me nec chimeræ spiritus igneæ:
Nec si resurgat centimanus gigas
Diuellet unquam: sic potenti
Iustitiæ: placitumque pareis.

Uir me querelis exanimas tuis. meccenatē ægrum uelut affidēs alloquitur querentē de periculo suo & p. p. senti statu optantē mortē pro cuius affectu uel amore dicit se ei esse nolle superstitem sed quasi quodā sacramēto de uictū sociandū morte cui fuerat uita coniunctus ordo est. Meccenas grāde decus et columē mearum rerum: cur me exanimas tuis querelis: nec diis nec mihi amicū est te prius obire. Ah te mea. iteriectio dolentis hoc sensu. quo superius dixerat amicorum animā in duobus corporibus constitutam & serues animæ dimidium meæ: unde & unanimes dicti. hoc autem dicit sine dubio alteram partē non retinēdam una pereunte. hoc ē se negare superstitem. Nec charus æque. nō ero inquit ita alteri futurus: sicut ipsi nec integram uitam habiturus parte animæ iam in illo extincta. Nec superstes integer. quia tu es medietas meæ animæ. Utranque ducet. r. i. uni casu dicit ābos perituros. Non ego perfidū. falsum tanquā nō pfidū de ea re interposuerit iusiurādū. quod ne ei superuiveret. ordo ē: Ego nō dixi perfidū sacramētū ibimus ibimus parati capere supremū iter utcūque pcedes. Ut cunque. p. seu ætate seu sorte pcedere in supremo mortis die comitari se asserit meccenatē. Me nec chimeræ. nulloque obiectio

ACRON

ne monstrorum societate disungi posse quæ nec mortis terrore separatur. Centimanus gigas. briareus de quo Virgilius: Qualis cētum cui brachia dicunt: centenasque manus. Sic potētī. i. p. ac si diceret fataliter habeo: ut diuelli a te non possim.

POR. Cur me querelis exanimas tuis. hæc dicit meccenati assidens ægroto grauitur querenti de piculo salutis suæ: negatque se uelle superstitē ei uiuere mutua charitatis pignora comēdans. Amicum. hic pro grato posuit. Ah te. m. si. p. a. r. Maturior. q. m. a. Sensus conceptus est ex illa amicitia diffinitione quæ dicit amicitia animā unam esse in duo corpora. ergo ait si te uis fatalis sustulerit amicum: qui pars es altera anime meæ partem quæ apud me ē nō retinebo quod significat non se ei superuicturū. Nec charus. æ. nec. s. nec charus inquit alii futurus sicuti sū nec integrā uitam habiturus parte sicut animæ meæ in te extincta. Non ego pfidū dixi sacramētū. i. nō perfidū iusiurandum de hac re interpositū. Integer ille dies. utrūque nostrū absumet. Supremum carpere iter comites parati. supremū iter illud dicit: quo quasi ad inferos itur Nec si resurgat centimanus gigas diuellet unquā. a. t. f. a. ppositio de quo nunc apud te loquor et ante iurauī.

CHRI. Cur me querelis. Quātū in animo bñ iſtituto & beneficiorum memori possit uis amicitia hoc carmine manifestat poeta cum querellis tam uehementer moueatur meccenatis: quem amabat & obseruabat: atque etiam admirabat. ostendit autē uehemēter dolere uerborum meccenatis. nam cū ægotaret & uota p. ei salutē esset facta respondebat amicis se satis uixisse. at Hora. negat se uicturum nisi ille uiuat. Exanimas. iterimis: uerbū ē amicitia & affectu plenū: sic & Cice. de milone. Me quē indices exanimant et iterimūt. hæc uoces milonis. Querelis. querebat de morbo: et mortē optabat. Nec. d. a. n. ē gratū. nō placet. Obi re prius. quē ego obea. Decus & columē. idē in priā ode in qua ipsū decus et præsidium suū appellat. Ergo eodē modo exponendus est hic locus. Mearum rerum. honorum et facultatum. Ah te. sententia est: animam suam ita distributam ut melior pars sit in corpore meccenatis quā in suo: Quod si ille moriturus sit et ablaturus illam animæ partem negat se moraturum diutius cum altera parte: sed pariter moriturum altera parte

qua uiuit: nam illa neq; sibi æque grata est: ut pars quæ cum mecenate est. Neq; illo mortuo remanet ite ger: cum iam pars quæ in mecenate ē: perierit. Vis maturior. uolentia quædam fati uelocior in te quā in me. Non est igitur amicum neq; diis quoniam tu reipublicæ melior es: neq; mihi qui ex te pendeo te obi re prius. Ille dies. utraq; ducet ruinam: nam tu quo die obibis ego quoq; obibo. Non ego perfidum di xi sacramētū. n̄ sū ueluti miles q̄ adact⁹ sacramēto trāsfiga efficit^r uñ efficitur perfidus. non dixi sacramē tū quod uelim frangere. Nam hoc modo essem perfidus: sed seruabo: proptereaq; ibimus. i. ueniemus pa rati et prompti tibi comites. Ut cunq; id est quomodocunq; parati capere supremū iter id est ultimum iter. nam qui mortem adit supremum iter conficit. Quibus uerbis ostendit esse ueri amici officiū utriusq; fortunæ amico se comitē prebere. Me nec ch. exempla fabulosa poñit: sed per illa nihil esse tam horrendū tam laboriosum tam periculosum: quod se a mecenate diuellere queat: sed de chimæra dictum est. Cen timanus. nū & græci ἐκάρτοϋ χει pon appellāt. Cotus Briareus & Gyas fratres fuerūt & filii cæli & terræ ut placet Hesio. Centummanus & quinquaginta capita habuerunt fueruntq; oīum fortissimi atq; pulcherri mi. Vir. Et centum geminus briareus & bellua lernæ. Hi titanes dicti sunt ac decēnale bellū cū saturni filiis gesserunt & ut ait Hesiodus. illi quidem ab othry: hi ab olympo monte impetū fecerunt. Tandē a diis ui di in tartara sunt detrusi. Est et apud Homerū huiusmodi fabella qua luno neptunus et Pallas louē quandoq; ligauerunt: neq; erat qui auxilium ferret: sed thetis achillis mater cælum ascendit: et secum bria reū adduxit: a quo est a uinculis liberatus. addit præterea q̄ briareum illum dii uocant: homines autē ægeo nem οὐβρίδῃσιν καλεοῦσι θεοὶ ἀνδρῶν δὲ τῶν πάντων ἀργαῖων. Hesiodus præterea addit Neptun/ nū illū sibi generū asciuisse opyæ filia sibi in uxore data. hinc illū Qui iter marinos deos refert: ut Balena rumq; p̄mētē Aegeona suis imania terga lacertis. Sic potenti iustitiæ placitūq; parcis. Reddit duplicem ra tionē tam insolubilis uinculi amicitia. primo enim ostendit hanc esse ueram amicitiam quoniam sit ex le ctione cum ipse memor eorum quæ acceperat beneficiorum iudicant p̄scere id iustitiā: ut uitam etiā si opus esset illi impendat. Secundo idem probat ex configurationē syderum. nā quāuis animi nostri libe ri sint arbitrii: tamen multum credunt posse ad amicitias contrahendas ipsa sydera: Maxime si fiat inter du os permutatio signorum. Quod ut planius intelligas ut sūt. xii. signa i zodiaco ita etiam i duodecim par tes quas domos appellant diuidunt cælum: primaq; diciē angulus orientalis siue horoscopus siue uita. nā multum ualet quod signū et qui planeta i eo signo qua hora nascimur ab iferiori hemisferio ad nostrum surgat & oriatur. secunda domus spes siue anaphora appellatur siue iferna porta. Tertia dea. Quarta est angulus terræ siue imū cæli. Quinta bona fortuna. sexta mala fortuna. septima angulus occidentalis siue coniux. Octaua mors: Nona domus fidei: Decima est angulus medii cæli: & quoniā hæc cæli pars nobis ex celsiori i parte ē multum pertinet ad nostras dignitates et honores: Vndecima bonus demon dicitur. Duo decima malus demon. si ergo fiat hæc permutatio: ut quod zodiaci signū tibi sit i tuo angulo orientali mi hi sit i medio cælo: et rursus quod mihi ē i medio cælo tibi sit i oriē tali summa amicitia iter nos uigeat: uo lunt sydera. facit hoc idem permutatio linearum id est solis et lunæ atq; etiam fortunarum. s. iouis & uene ris: ergo placitum parca. i. fato quod ab ipsis stellis prouenit.

ACRON Seu libra. ordo est utrunq; nostrū astrum consentit i credibili modo: seu aspicit me libra: seu formidolosus scorpius pars uiolentior horæ natalis. seu aspicit me capricornus tyrann⁹ hesperia undæ per genituræ cōmemorationem horoscopus suos similes esse: & inter se asserit cō uenire in quibus uitæ finis apparet. unde et dicit q̄ tempore uno ille ægritudine: hic casu arboris periclitatus ē. Formidolosus. timendus qui na turaliter formidandus sit: ut Salustius: Et iam tū potentia. cn. pōpei formidolosa erat. Violēti or. p̄ omnibus iniquior natalis: infestus enim fertur scorpius genituræ iuxta mathesim. tractat geni turas amborum dicens se seu horoscopum id ē horam i qua natus ē i libram habere: seu in scor pionem qui iuxta librā ē: contrarius illi saturnus erat: seu in capricorno horam habuit i illis dia metres ei erat hic quadratus sicut et mecenati. quē iuppiter illic positus tēperauit. Horæ. dati u⁹ casus ē. Seu tyrānus hesperia ca. ū. hesperia unde capricornum tyrannum dixit: ideo quia hyemale signum est. oritur enim. xiii. kal. iāu. et occidit xvi. kal. febr. & dum sol in capricornum

Seu libra seu me scorpius aspicit
Formidolosus: pars uiolentior
Natalis horæ: seu tyrannus
Hesperia capricornus undæ
Vtrunq; nostrum i credibili modo
Consentit astrum: te iouis impio
Tutela saturno refulgens
Eripuit: uolucresq; fati
Tardauit alas: cum populus frequens
Latum theatris ter crepuit sonum
Me truncus illapsus cerebro
Sustulerat: nisi faunus ictum
Dextra leuasset mercurialium
Custos uirorum: reddere uictimas:
Aedemq; uotiuam memento:
Nos humilem feriemus agnam:

nenerit: tunc generat maxime tempestates in italia: aut ideo posuit hesperiae undae: quia uoluit intelligi occasum signi huius magis saeuire tempestatibus quam ortum ut hesperiam undam occiduam partem oceani & ex eo occasum eius uoluisset intelligi. Te iouis impio. t. mortem dicit submouisse iouis beneficam stellam: maleficam respicientem saturni. ordo est. te eripuit tutela iouis refulgens impio saturno: & tardauit uolucris alas fati. Cum frequens. p. t. c. latum sonum in theatris ostendit populum per gratiam p. gratia plausum de disse. Cum. populus f. ostendit populum per gratiam mecenatis compto quod euasisset aegritudinis periculum in theatro congratulante saluti eius absenti & adhuc inualido plausum dedisse. Me truncus illa: p. fus. c. ad illud rettulit: quod dixit utriusque astrum certa ratione coniunctum. Faunus. deus agrestium & siluarum Mercurialium. doctorum qui in tutela mercurii sunt. Mercurius. n. deus facundiae dictus est. Aedeq; uotiuam. m. ut memor esse uoti soluendi hortatur quod ad se euasisset saluti promiserat. Nos humilem. f. a. n. humilem agnam sed humilium oblationi aptam mecenatis: uelut potentis uotum fuerat.

POR. Seu libra seu me scorpius aspiciit formidolosus. Sensus est in quocunque signo horoscopus natiuitatis meae constitutum habeo. Hoc intelligo tuo horoscopo conuenire ac per hoc unam genesim nos morum aequitate habere. Seu ty. h. c. Tyrannum nunc ideo dixit hoc quod hyemale signum oritur. xvi. Kal. lan. Occidit aut. xviii. kalen. februiarias. quod tempus in undas quasi dominatur. id est saeuire hesperiae undae: quare nisi forte uult intelligi occasum signi huius magis saeuire tempestatibus quam ortum ut hesperiam undam occiduam partem oceani: & ex ea occasum signi huius intelligamus. Te iouis imperio tutela saturno refulgens eripuit. A iunt saturni stellam infesta esse hominibus. iouis autem e contrario saluberrima: saturni pericula afferre: eaque tamen euinci superfulgente iouis stella. per haec significat periculo aduersae ualitudinis nuper mecenatem liberatum qui ob hanc gratulationem populus in theatro plausum edidit eodemque similiter tempore & se periclitatum repentino arboris istu de quo supra locutus: ita autem idem attulit ut illud probaret quod supra dixit. Vtrumque nostrum incredibili modo consentit astrum.

CHRI. Seu libra. ordo est utrumque nostrum astrum. i. & tuum & meum consentit. i. conuenit incredibili modo seu libra seu scorpius. Formidolosus p. ui. na. ho. Seu cap. tyr. unde h. respicit me. Sententia est: quod cumque signum zodiaci sit in meo horoscopo. i. deprehendatur ascendisse ad nostrum emispermum qua hora ego in lucem editus sum: siue fuerit in aliqua quacunque cuspide uel domo cum aliquo aspectu siue bono siue malo: illud consentit cum tuo astro. Quod nihil aliud significat: nisi quod idem erat situs astrorum in tuo horoscopo qui fuit in meo. Libra. septimum est in zodiaco signum: estque domicilium ueneris: Sed quia & alibi incident nomina caelestium signorum ex usu erit ne eodem saepius reuertendum sit: ut rem uniuersam breuissime percurramus. Circulus est in octaua sphaera: cuius latitudo est. xii. graduu. hoc autem in. xii. signa distinguitur. Eorum signorum nomina sunt aries: taurus gemini: cancer: leo uirgo: libra: scorpio: sagittarius: capricornus: aquarius: & pisces. Quare autem principium in zodiaco sit ab ariete: alii aliam afferunt causam. Sunt enim qui dicant quod discurrere sole per arietem propter naturam eius calidam & humidam incipiat fieri generatio & augmentatio: & quia generatio & augmentum excellentiora sunt corruptione & detrimento iure optimo datum est illi initium. Alioquin circulus neque principium habet neque finem. Alii dicunt quod intrante sole in arietem lux qua haec deus superabatur a tenebris incipit tenebras superare. Et quia tenebris nobilior est & in luce augmentatio nobilior diminutio: ideo sunt ab ariete incipiendum: Alii autem occultiora quaedam rimati dicunt incipiente eo die qui primus omnium illuxit quo in hunc fulgorem caelum & elementa purgata sunt arietem in medio caelo fuisse: & quia medium caelum quasi mundi uertex est arietem primum esse habitum qui ut mundi caput in exordio lucis apparuit. Et tunc lunam cancer gestabat. Sol autem cum leone oriebatur: cum mercurio uirgo: libra cum uenere: mars scorpionem iuppiter sagittarium tenebat: saturnus postremo capricornum. Quapropter istorum signorum domini dicuntur. Inde cum quinq; superasset signa re motis sole & luna quicquid aliis planetis: ita haec assignarunt: ut a fine prioris ordinis ordo secundus inciperet. Fuit enim supremus saturnus in capricorno: ergo aquarius qui capricornum sequitur saturno: pisces ioui aries marti: taurus ueneri: gemini mercurio dati sunt. Ergo sol solum leonem: luna solum cancrum obtinet. Reliqui autem quinq; singuli bina sortiuntur signa siue libra. haec domicilium martis est: signum est aqueum & frigidum. Nam quauis Vir. dixerit iam brachia co. a. Scorpio ardorem illum non ad naturam signi: sed ad naturam martis qui signi dominus est respexit. Capricornus signum saturni terreum & frigidum. Tardauit. nam mors penitus tolli non potest sed tardari potest: alius enim alio serius maturius uel moritur: qui & fata etiam tardantur: Vir. Nec fata uetabant stare. de. a. p. su. per. an. Celeris. uel de propria mecenatis morte dixit: quae uelox ex malignitate saturni erat: nisi iouis benignitas illam fregisset: uel celestis commune dixit. Nam iis etiam qui ad extremum senium deuenere: si aeternitatem respicias tempus breuissimum fuit. Populusque frequens. adeo populo gratus erat mecenatas: ut cum grauiter aegrotasset: & inde ex improviso se in theatro ostendisset: ex subita laetitia frequentissimus populus uehementer sibi applausum ferit: de qua re etiam supra meminit Datus in theatro cum tibi plausus. Ter. q. d. multotiens quia numerus ternarius perfectus est & diuinis attribuitur. Vir. Numero deus ipsa. g. Crepuit. cum crepitu emisit. Sonum. & non uocem: quia strepitu potius & gestu quam sermone applaudimus. Faunus. quia in silua erat dixit se a fauno auxilium accepisse: & quia faunus a fando dicitur: iure in mercurii tutela est a quo deo sermo

Signa zodiaci

manauit: ut supra. Qui feros cultus hominū recentū uoce formasti: iureq; custodit uiros mercuriales qua-
les poetæ sunt. Reddere. i. tanq; debitam deo exhibere. Id. n. reddere significat luuenalis. Et horrenti tui
tam non reddere seruo. Victimæ adēq; uotiuā. ostendit opulentos uiros magna & p̄clara decere imorta-
li deo reddere: qm̄ eius dono illa affecuti sunt. Tenui aut̄ etiam pusillum sat esse. Victimæ. in p. n. dixit ut
plures ostenderet. Aedem. i. templū. Votiuam. ex uoto promissā. Nā qui uouit & id est cōsecutus: cuius
cā uotum conceperat reus ē iam uoti factus. Hinc Vir. dānabis tu: q. u. Alii dicunt reddere esse uerbum sa-
cerdotum. Tunc. n. dicebantur exta reddi cum probata & elixa aræ ip̄onebantur. Vir. Lancibus & pandis
fu. red. exta. Feriemus agnā. Sic Maro. Ipse atri uelleris agnam ense ferit. Humilem. i. quod sacrificiū hu-
mile est & paruum: ut mei patrimonii humilitas exigit.

ACRON

On ebur neq; aureum. Metrū hippobaciū
& prim⁹ uers⁹ ē trochaicus dimeter cathale-
cticus. una. n. syllaba deest ut sit plenus dimeter.
scanditur. n. ita. Nō e. bur ne. quaureum. Secn-
dus iambicus trimeter cathalecticus scandit̄ ita.
Mea reni. det in. domo lacu. nar. appellatur autē
hoc metrum aliter euriptidiū: nō q; ipse sit inuen-
tor eius: sed q; frequenter eo sit usus. Throcaicū
aut̄ metrum recipit pedes nō ip̄aribus locis tro-
cheum tribachum & interdum dactylum ip̄ari-
bus aut̄ trocheum tribachū dactylum spondeū
anapestum. hēt pentimeneri & eptimeneri: de-
continētia scribit & paupertatē suā oībus diuitiis
præfert: culpans eos qui obliti breuis uitæ cupi-
ditatibus & diuitiis student. Non e. p. deriuati-
uo eburneum: ordo est. nō renidet i mea domo
eburneum neq; aureū la. Hymetiā. i. de hymeto
monte marmora excisa quæ thebaica dicuntur.

Neq; a. i. ostendere uult romanos nō iure factos
attali hæredes. Clientes. familiares uicinæ. ostē-
dit uotum clientum: quorum uxores cum nobili-
bus togæ p̄textæ fiunt ad speciem magistratum
gerendorum purpuras carpentes iuuent matro-
nas. unde dicit. dum sibi ista defunt fide se & in-
genio diuitem. Nec. p. a. Meccenatē significat
a quo se dicit maiora non quærere: dum beatū
se factum fatetur. fundo ab eo i sabinis accepto.
Truditur. d. d. tanq; paruum esset q; dixerat diē
die excludi: addidit itegri menses transiliūt. Nā
p̄ nouas lunas recursus mēsiū intelligimus. No-
uæq; l. p. in. non desinunt crescere uel potius de-
fectus pati. Tu. s. ordo est. Tu parum locuples
continente ripa: & immemor sepulchri locas se-
canda marmora sub ipsū funus & struis domos.
& urges sū mouere batis littora obstrepentis ma-
ris. Sū mouere. l. effusionem diuitū culpauit sa-
lustius. Qui diuitias suas profundāt in extruēdo
mari & montibus cōquādīs. Parum locuples.
minus diues nisi etiam alienum inuadas elemē-
tum. Pellitur p. i. s. f. d. ordo ē. pellitur & uir &
uxor ferens i sinu paternos deos. Sordidosq; n.
acerbitatē facti euidenter exp̄ssit: dū hoīes paupe-
res ac religiosos sedibus suis uiolenter expulsos
sacra deorum penatum secū ferre: cum discedāt
& nihil amplius quam filios suos demonstrat: quos sordidos ad grauiorem pellentium inuidiam dixit.

POR. Nō ebur. n. a. m. Hæc oda in icontinētiā scribitur per quā paupertatem suā oībus diuitiis p̄fert.
Non. t. h. marmor achaicū dicit quod ceditur i hymeto mōte atticæ regionis. Renidet. fulget significat
Premūt. c. Numidia aut̄ est aphyricæ pars interior. Neq; attali. i. h. r. o. Attalus rex Asia Pergami regna-
uit. cuius hæreditatem populus romanus cepit dicendo aut̄ hæres occupauit sibi suspicionē dari: qua existi-

Paupertatē suam diuitiis præfert. Ode:

On ebur: neq; aureum
Mea renidet in domo lacunar.

Non trabes hymetiæ *trabes marmoreas intelligit nō apt h metū mōr*
Premunt columnas ultima recisas *marmoreas effodit in diffini*
Aphyrica: neq; attali *subi*
Ignotus hæres regiam occupauit. *Attali. i. nō habet*
Nec laconicas mihi *laconas marmoreas colo edes magnificas diuitiū 2 p̄p̄t*
Trahunt honestæ purpuras clientes. *do om̄m̄*
At fides: & ingeni *fulcos q̄ iusticie est anah fust*
Benigna uena est: pauperemq; diues *fundamentū*
Me petit: nihil supra *nō ultra*

Deos laceſso: nec pontentem amicum

Largiora flagito.

Satis beatus unicus sabinis. *truditur. i. ego det inuit 2 de mēst in*
Truditur dies die: *mensē cogito nō moritur: nō ut m*
Nouæq; pergunt interire lunæ: *mensē cogito nō moritur: nō ut m*
Tu marmora secanda *q̄st m mōr*
Locas sub ipsū funus: & sepulchri *mōr*
Immemor struis domos. *q̄st m mōr*
Marisq; batis obstrepentis urges *q̄st m mōr*
Sū mouere littora *q̄st m mōr*

Parum locuples continente ripa:

Qui quod usq; proximos

Reuellis agri terminos: & ultra

Limites clientium

Salis auarus. pellitur paternos

In sinu ferens deos

Et uxor: & uir: sordidosq; natos:

mans hereditatē uīdicasse. Nec laconicas. m. t. h. p. c. hoc illo pertinet q̄ prætexas togas cum sibi nobiles cōficiunt ad spem magistratum agendorum uotum sit uxoribus clientum ad matronā conficiētē cōuenire & purpuram eū ipsa carpere. At fides. i. b. u. e. hic locus similis est illi Virgiliano. Si uero ingentē foribus domus alta supbis Mane salutantū totis uomit aedibus. Paupemq; d. m. p. hæc est gratia me petit. Nihil. f. d. l. Nihil inquit amplius sabinis: hoc est nec amplius sabinis hoc est nec amplius mecenatē opto qui me satis beatum facit donando me uno fūdo sabino qua possessione cōtētus satis beatū me iudico. Truditar. d. d. In eos inuehitur qui intelligunt tēpus uitæ suæ uelociter currere: nihilominus tamē nō desinūt ædificia domorū ingentia ac p̄ciosā construere. Cum potius dērent si memotes mortalitatis essent: sepulchra sibi struere. Marisq; b. o. u. Ordo est. littora maris obstrepentis bais. i. baiānis littoribus p̄strepētibus. Hic at corripit eos q̄ icāpania affectāt molib⁹ In mare iactis p̄toria sup ædificare. Quid. q. u. p. r. a. t. Accedit nunc inquit ad abitionē tuā auaritiæ scelus quod uicinos tuos per ipotentiam agris suis expellis. Pelitur. p. i. f. f. d. & u. f. n. hic ipsa rei acetbitas descripta est hoies paupes a religiosis sedibus suis pulsos: et sacra deorum penatum secum ferre cum discedant nec aliud amplius q̄ filios suos quos sordidos dicēdo grauiorem inuidiam explentibus facit.

CHRI. Non ebur neq; aureū. Metrum ab auctore hipponatheū uocat. Primus uersus trociæus dimeter catalepticus. una. n. syllaba deest: ut sit plenns uersus dimeter. Scanditur sic. Nō ē. bur ne. q̄ aure. um. Secundus iambicus trimetrus catalepticus sic. Mea reni. det in domo lacu. nar. Ebur. dēs elephātis quē propter incorruptū candorem in plurimos usus cōuertimur. Dictū ē aut a barro: sic. n. latine hoc animal appellat. Ipse alibi. Quid tibi uis mulier nigris dignissima barris: barrus at a uoce sua: nā per onomatopeam barire dicitur elephans. Aureum. pro auratū. Lacunar. nā de hoc iā dictū ē. Renidet. respundet. Hymetia. montē hymetiū diximus esse in attica regione multis rebus nobilitatū: Nā abundans thymo multas apes alit: & mella producit optima. Itē herbā carissam noīe: quā uim philtri habere crediderunt. Hanc itaq; mulieres: ut ardentius amarent: brachiis alligare consueuerāt. Hic pulcher lapis ex quo hymethyæ colūnæ romam sūt aduectæ. Crassus orator i atrio suo hūit colūnas hymetias. lx. Hic enī primus marmora externa inuexit. Habebat aut i palatio. unde. M. brutus i iurgis eū uenerē palatinū appellauit. Trabes. f. faxeas q̄ ex transuerso colūnis super iponitur. Ultima aphrica. i. numida: luuenalis. Numidarum fulta colūnis. Inde. n. primo a. M. Lapido. Q. Catulli collega quattuor ānis ante Lucilli consulatum marmor numidicū romā aduectū est. Recifas. Nam lapidicina dicunt: i quibus excidūt lapides græce lautomia.

Attalus. rex pgamis: & populi romani amicissimus. Nā deuicta asia illi amplū iperū tradiderūt. Cui adeo splendidā suppellectilē fuisse cōstat ut q̄q; nobiliora attalica appellarent: p̄ptius. Nec sit i attalico mors mea nixa toro. Hic populū ro. sine liberis decedēs hæredē instituit anno urbis. dc. xxvi. Hæc hereditas i maximū luxū adduxit ciuitatē: & ut refert Plinius: oīs pudor i ea emēda sublatu est. Ignotus. f. sibi ut alluderet ad populū ro. quē ille sibi ignotū hæredē istituit. Vel ignotus. i. ignobilis. Laconicas. nā & purpura p̄scis capitur et circa tenarum laconicæ regiōis promōtorū: ut est apud Pliniū. Honestæ clientes. i. honorificæ mulieres meorū clientū uxores. Nā honestū pro honorato pōi Cicero sapissime testis est i suis epistolis. Ait enī: Honestissimo equite romano utor familiarissime. Purpuras. laconicas. i. lanās ifectas purpurea.

Trahūt. uel texunt: ut uestes faciant: nā trahitur sub tegmē per telā: ut uestis texatur: uel trahēdo moliūt & i filū deducunt: ergo uel texunt uel nēt. Snia aut est. Nō sū adeo opulētus & potēs: ut habeā nobiliores clientes: quorum uxores nō dedignē cōficere mihi uestes purpureas: Maius. n. munus uidet eū manu hōestioris mulieris factū sit. Sic & andromache apud Maronē: Accipe & hæc manū tibi q̄ monumēta mearum Sint puer. At fides. nō sūt mhi diuitiæ nec potentiæ. Sed fides q̄ p̄ciosior ē oīs uirtutibus. Et benigna uena ingeni. p ingeni per apocopen. Ingeniū aut duplicē hēt apud latinos notionē: Nonnūq; n. referimus illud ad rōem & intellectū & dicimus eē uī qua uel doctiores uel minus docti eē ualemus. Hic dicimus i aliis esse acutū ingeniū i aliis hebes. Atq; huius ingeniū duplex ē p̄s: altera: qua acquirimus ea q̄ hactenus nō tenebamus: altera qua acquisita retinemus: & illa quidē docilitas: hæc uero memoria appellat. Nonnūq; ad uitā & ad mores ingeniū refert & dicimus malū ingeniū fuisse in Clodio: bonū i Milone. In quo loco uidetur idē significare qd natura: sed hoc differt q̄ natura cōmunior ē: ingeniū particulare. Itaq; nō recte dicemus noui ingeniū hūani generis: sed noui naturā. Recte autē si dico noui ingeniū uxoris meæ. i. noui q̄ mores illi a sua partē ari natura sint. Ergo cū dicat be. ue. ing. si intelligimus ingeniū in actionibus & uita morali cōmēdat se a probitate: si referamus ad uim mētis cōmēdat se a doctrina & eloquētia. Rursus itelligamus uenas proprie significare meatus illos & ueluti fistulas per quas sanguis spiritusq; ad uarias corporis partes labūtur dictas: quia per illas uēiat sanguis spiritusue. Sed et uenas dicimus meatus subterraneos: per quos aquæ manāt. Dicitur p̄terea uena i saxis. Quid. Quæ modo uena fuit sub eodē nomine mansit. Dicitur et in metallis. Idē. Protinus irrupit uenæ prioris in æuū oē nefas: & luuēalis. Accipimus tenue argētū uenæq; secundæ. Postremo per quādā trāslationē dicimus i dicendo bonā habere uenā eos i quibus copiosior ornatiorq; stil⁹ sit. Idē ad uatē egregiū: cui nō sit publica uena ergo benigna uena. i. liberalis abūdāsq; uena i dicēdo. Cōtra malign⁹ sterilis erit. Vir. Difficiles primū terræ collesq; maligni: Vel benigna uena quasi mitior & benefica in uita & moribus pauperēq; diues. q. d. propter fidē & ingeniū potentiores meā

CARMINVM

expetunt amicitiam. Nil supra. nihil ultra. Est enī aduerbiū & non prapositio. Deos laceſſo. q. d. impu-
denter peto. Nā quibus ſatis ē: & adhuc plura requirūt ii uident deos laceſſere & irritare: quādo prætibus
eos fatigant. Potētē amicum. ſ. ipſū mecenatē. Largiora. i. ampliora q̄ illa q̄ iā largiter dedit: in quo lo-
co & ſua modēſtiā offendit: & amici copioſā liberalitatē extollit. Flagito. nā flagitatio potius q̄ petitioni
detur: cū plura q̄ opus ſit rogamus. Tu uero i ſuperioribus require quid ſit flagitare. Satis beatus. ſatis di-
ues. Vnicis ſabinis. ſibi a mecenate dono datis. Truditur dies die. nam ut undā ātecedentē ſubſequēs
unda trudit. i. impellit: ſic diē dies urget. Et noua. i. p. in. Nā breui tpe ſit pleniluniū: & paulo poſt ita de-
creſcit: ut nuſq̄ appareat: & iterēſſe uideſ. Per hāc autē demōſtrat uelocitatē & breuitatem tēporis. Tu lo-
cas m. ſ. Stultitia ſūma eſt: ut circa mortē tu pares ædificare. Locas. m. ſ. das mercedē illis qui tibi ſecēt. Nā
ſecantur marmora in ſubtiliores tabulas ſerris nō dētatis iniecta aqua & harena: Sed inter omnes harenas
æthiopica in ſecādo marmore romæ laudabat: teſte plinio quā reliquis utilior eēt. Nec ſine rōne dixit mar-
morā: Nam nō ſolū ædificat quo tpe domo non eget: ſed etiā luxū adhibet i ædificādo. Sepulchri. i. mor-
tis. Vrges ſūmouere. inſtas fabris: ut ſubmoueāt. i. ad ulteriora protendāt. Maris ſtrepētis. i. quod obſtre-
pit bais ſuo ſonitu. Snia eſt: quod iactis molibus & ſūdāmētis in mare in eo ædificet. unde & mare propel-
litur & littus extēditur. Hinc Saluſt. Nā quid ergo illā cōmemorem q̄ niſi illis qui uidere nemini credibilia
ſunt a priuatis compluribus ſubuerſos eē montes: & maria cōſtrata: Et alibi illis diuitias ſuperare: quas p-
fundāt in extruendo mari & mōtibus cōæquādīs. Baia. celebratiſſimus locus fuit cū ſua amōenitate tum
aquaſū calidarū uoluptate & ſalubritate & ab illis ſinus baianus qui hic miſeno mōte illic puteolis claudī-
tur. Baia a baio ulyxis ſocio illic ſepulto dicta ſunt. Nam baulas dēas uoluit ſeruius quaſi boaulas. i. τὸν
Βοῶν τὰς αὐλάς. i. bouū ſtabula. illic. n. Hercules armenta q̄ abduxerat ex hispania hūit. Nam & uia her-
culea ibi erat. Proptius: Et ſonat herculeo ſtra. la. uia. Sunt qui dicant lingua antiqua latia baias oēs portus
eē appellatos: quā inde merces baiulent. Ripa cōti. ripa fluuij: ſed poſuit pro littore cōtinēte. i. quod i
cōtinēti poſitū ē. Appellamus. n. continentē terrā: q̄ neq̄ inſula neq̄ iſthmos ſit: ut eſt italia. Inſulā uero q̄
undiq̄ ſit mari circūdata ut ſicilia: ſardinia & huiuſmōi: ad quas accedi niſi mari nō poſſumus. Iſthmos at
ita undiq̄ mari cingit: ut tñ i aliqua pte cōtinēti iūgaſ. Sūma & ſultiſſima luxuria cū agri tui ppagent per
āplū ſpatū uſq̄ ad littus: tu ueluti naturæ ui afferēs uelis in mari ædificare: & qd mare fuerat i terrā cōuer-
te. Hoc cū Lucullus facit aſſet a pōpeio Xerxes togatus appellatus ē. Agri termios. auellēdo termios qui
ſūt inter te & uicinū defraudas illū ſuo agro: unde ille cogit migrare ex antiquo agro & exportare domeſti-
ca ſacra. Paternos deos. i. ſuos lares qui locus mouet miſericordiam. Sic Vir. Sacra ſuosq̄ ſibi tibi cō. t. p.
Et uxor & uir. oia hāc hēnt cōmiſerationē. Nā durū ē alicui pelli e ſuis ſedibus: durus ſi antiq̄ ſunt: & il-
lic hēat domicilium: duriffimum ſi ſit ſibi uxor atq̄ liberi. Quid ergo eritis ſi ſint ſordidi. i. paupertate ſqual-
lidi & neglecti. Nā diuiti facile eſt mutare ſedes: & noua ſibi domicilia parare: pauper autem priuatus ſuo
tenui patrimonio quomodo hāc poterit.

ACRON. Nulla. c. t. ordo. nulla aula manet
diuitē herū certior deſtinata ſine rapacis horci. i.
nulla domus expectat diuitē dominū quæ certi-
or ſit deſtinata ſine rapacis horci: atq̄ ui tollitur
ac ſi diceret. Quāuis ſerius ocyus ue cōſta fluāt:
ſunt tñ quæ ſemp māſuræ referant ut roma. ſed
nulla domus certior ſe credat rapiendā & diſſipā-
dā ſine rapacis horci. quodq̄ diuitē cōtinēt do-
minū dominio abſtracta pxiimi. Aequa. t. ſup-
uacue dixit minoris fortunæ hominibus ſines i-
uadi ul' diuitiarū moles cōgeri. dū par ſit oib⁹ ſez
pulchri mēſura. uñ & luuenalis. Mors ſola teſtat
hominū corpuscula. Pauperi. p. filiis. ut ne pue-
ri ne rāta aīs. Nec ſatelles h. c. p. oſtendit nullis
muneribus ſelectōs manes: ut remeare poſſit q̄
libet ab inferis. Hic leuare. ſ. ordo. hic uocatus
atq̄ nō uocatus audit leuare pauperē ſūctū labo-
ribus. Audit. bene audit: quia mors ut neceſſi-
tas eſt ita perpetua eſt equies laborum.

POR. Nulla. c. t. r. h. f. d. a. d. m. h. Licet iquitio diues habeas qd optas: ſcito tñ nihil tibi pprū eē magis
q̄ mortē. Illa. n. quæ poſſidēt tēporalia ſunt at & mors ppetua eſt. Regūq̄. p. n. ſ. h. pueris p filiis poſitū.
Regum autem ſignificat omnes & diuites & paupes pari mortalitatis conditōi ſubiectos eſſe: & iccirco
ceſſitas eſt: ita tamen requies perpetua laborum.

CHRI. Nulla tñ. c. ordo eſt: quā aſſiduo ædificet & alienos ſibi rapiat agros: tñ nulla aula manet. i. expe-

Nulla certior tamen

Rapacis horci ſine deſtinata

Aula diuitem manet

Herum: quid ultra tendis: aqua tellus

Pauperi recluditur.

Regumq̄ pueris: nec ſatelles horci

Callidum promethea

Reuexit auro captus: hic ſuperbum

Tantalum: atq̄ tantali

Genus coerces: hic leuare functum

Pauperem laboribus:

Vocatus atq̄ non uocatus audit:

aula nā aula 2
impūm in ſtabula
eſt mors aīs ſemp
eſt ſirma
2 ſtabilis
& aīn rōne
habebis diu
in morte quā
pauper
omnē ad mōtē
ſemp q̄ hōm
uāuis ſp. p. d
ſp. p. d

Et diuitē hærū certior sine destinata horci. i. morte iſeri: q̄ hoibus oibus destinata ē. Rapacis. qui oīa rapiat. Nā oēs ad inferos rapiūt. Quid ultra tēdis. qd plura q̄ris: quoniā tellus se aequā prebet & recludit. i. aperitur ita pauperi ut regibus. Nec satelles horci. satellites populi sunt qui ad alicuius regis custodiā ponunt: hic uero charonē intellige: qui iſeſſū iſerorū obſeruās aīas ſua cymba trāſuehit: trāſuectasq; nūquā reuehit: ut poetæ ſingūt. Quæ fabula proſūdā cōtinēt allegoriā: ut nos i noſtris uirgilianis allegoriis: & in iis q̄ in Dantē ſcripſimus qua potuimus doctrina exp̄ſſimus. Nec satelles horci. ſatiffacit tacite iquifitōi. Nā diceret quiſpiā ſi diuitis nō uitari pōt mōrs poterūt fortalſe qui iā mortui ſūt ſe ab inferis ſuis diuitiis redimere. Sed hoc falſū ē: cū nullo auro charō corrupt⁹ ſit: ut quos hic noīat reuehere uoluerit. Nō ergo fauet diuitibus qui cū faciliter uiuāt ad uitā redire cupiūt. Sed fauet pauperi: qui cū uitā inſolē egerit: tandem iplum morte a tantis curis & laboribus liberat. Calidum pr. nam non ualet ſua aſtutia illum decipere aut ſaltem perſuadere.

Laudes bacchi.

Ode.

b Acchū i remotis carmina rupib⁹

Vidi docentem: credite poſteri

Nymphas diſcentes: & aures

Capripedum ſatyrorum acutas:

Heuhoē recenti mēs trepidat metu.

Plenoq; bacchi pectore turbidum

Lætatur: heuhoē parce liber

Parce graui metuende thyſo.

Fas peruicaces eſt mihi thyadas:

m. thyſo frōde: ut uelut turbatā oſtēderet mētē putat ſibi inſeſto thyſo deū iminere: graui aut dixit p̄nicioſo: ut ipſe ſuperius Graueſq; p̄cipū amicicias. Fas. n̄ ſignificat nec licet: ſed poſſibile ē. uult. n. probare ſe deo nō idignū eſſe miniſteriisq; eius: quæ ad ſacra eius p̄tinēt: ſufficere cātādīs. Peruicaces. p̄teruas propter bacchātium diſcurſus & ſaltus. Thyadas. bacchas dixit a ſacrificio uelut theadas theon greci deum ita & ſacrificium uocauere.

POR. Bacchū i. r. Hac ode iſicat a ſe uiſū liberū patrē i nemoribus carmina docentē & quaſi pturbatus iis quæ audierat exclamat. Heuhoē. aures. c. ſ. a. Acutas ſatyroꝝ aures. nō ad audiendū tātū referendas dixit ſed ēt ad figurā eoz: nā ſic uidem⁹ ſatyros ſingi oblōgas aures acutaſq; hñtes. Lætatur heuhoē. metuit trepidat ſacræ ſagittæ peturbatū ſignificat & mira energia totus hic locus explicatur. Plenoq; b. p. t. Heuhoē. r. mens t. metu. p. pectore. b. c. & ē bōus ſeſus uiſo. n. deo quis nō perturbetur. licet gaudeat: & bñ repetitū heuhoē quaſi iſcitamēto mētis ad hāc exclamatiōem iſtigāte. Parce liber. p. g. m. t. bene hāc dicūtur ab eo qui p̄ ipſā mētis pturbatiōem putet ſibi iſeſto thyſo deū iminere. Fas. p. eſt. m. t. faſeſt nūc nō ſignificat licet ſed poſſibile. Vult. n. p̄bare ſe deo nō idignū eē myſteriis eius cū ſufficiat cātādīs his q̄ ad ſacra ei⁹ p̄tineāt.

CHRI. Bacchū i remotis car. ru. In tutela bacchi eē poetas nemo ābigit: uñ & hederā coronat⁹ poetæ: q̄ frōdes illi ſacræ ſūt. Vir. Hāc quoq; ſine t̄pā circū iſter uiſtrices hederā tibi ſerpe lauros. Et lucan⁹. Nec ſi te pectore uatē: Accipiā cyrrhæa ueli ſecreta mouētē ſollicitare deū bacchūq; euertere nyſa. Ergo ſe bacchū uidiffe carmina docētē teſtaſt. Et ei⁹ numie plenus exclamat: Bacchū hūc deū eūdē eē quē ſolē ſutobius multis argumētatiōibus oñdit. In remotis r. nā ſecreta nemorū & bacchi ſacris & poetis ēt apta ſūt. Quod oñdit luena. Cū deſertis agāppes Vallibus exuriēs migraret i atria clio. Optime ergo i remotis r. Et quia bacchus ē & q̄a poetas docet. Nymphas d. p. muſis poſuit. Sic Vir. Nymphæ noſter amor libetrides. Bacchū igitur ſi idē & Apollo ē recte muſis attribuit. Aures acutas. dixit acutas uel ut exp̄meret formā aurium q̄ cū i ſatyris capriæ ſint acutiores illis ſurgūt q̄ hoī: uel acutas. i. acuti auditus: ut oñdat illos attēte audiſſe Sūt aut ſatyri & ipi i bacchi tutela. Oui. Tu biūgū iſignia frenis Colla p̄mis lyncū bacchæ ſatyriq; ſequūt. Heuhoē uocē ſibi dat qua bacchātes furore plenæ uti cōſueuerūt. Recenti metu. nā nuper uiderat. Metu. pro religiōe q̄ horrore incutit. Vir. Sacra comā multoſq; me ſer. p. an. Lætatur turbidū. atqui lætitiæ cū ſta ſerenat: & a turbatiōe remouet. Sed uoluit oñdere quod ſolet euenire in religiōe. Nā & ſi illa latemur non ſit tamē ſine horrore. Thyſo. haſta pāpinis iuoluta utebantur in ſacris bacchi: eāq; thyſum nuncupabāt. Thyadas. bacchi ſacerdotes ab eo quod eſt ovin. i. furere. Peruicaces. q̄ nullo pudore inſeditæ peragunt rem. Alii dicunt peruicaces. i. ueloces.

Vinique fontem: lactis & uberes

ACRON. Atq; t. l. c. i. ex integro cātare & rē petere: uel certe manere facere: uel iterū tollere.

CARMINVM

Vir. Et duræ. q. s. r. m. Ideo aut sacra cōmemora-
uit poeta quia in spelūcis Dionysio uino & mel-
le & lacte sacrificabat. Beatæ cōiugis additum
stellis honorē. Ariadnē in honorē dionysii cōme-
morat inter sydera collocatā quæ corona dici-
data ardēs a uulcano: ut gnosiāq; ardentis dece-
bat stella coronæ. Tectaq; pēthei. i. quibus pen-
theus captiuū liberū patrē uinctū recluserat: ob
quā causā bacchar. furore discerptus est uel cer-
te nota fabula eius & agaues matris. Thracis &
exitū lycurgi. lycurgus legū lator cū uideret per
uini temulentiā mores multa cōmitti ascidi iussit
uincta ppter hoc iracundiā dionysii per furorē
crura sua āputauit. & ideo ad laudē nūminis po-
suit sūptū de inimico suppliciū. Tu flectis. dor-
mas siue superas tanq; eorū cursū declinans: aut
quia gentes multas subegit: & p amnes uoluit i-
telligi terras. Aut flectis. p gyras. quia & dionysi-
us nili fōtē sicut hercules quæsiuit: aut uero qd ui-
no ei? imiscētur aquæ: & ad suauiorē usū flectit.
Mare barbarū. indicū: quia idos dionysius su-
perauit. barbarū autē p sauo ac uiolento pp su-
bitas tēpestates. Sepatis i iugis. secretis ac remo-
tis. Vuidus. uino madidus. Bistonidum. bisto-
nides thraces sūt mulieres: quæ i liberi patris sa-
cris bacchari cōsueuerūt āgues gestātes i capite.

Sine fraude. sine cōpositiōe qui cōmi non po-
terāt: ut pote uiperini. Rethū rerorsisti. rethum
n. gigantē i leonē cōuersus occiderat dionysius.
Te uidit insons. nō sēp: sed tūc insons: cū noce-
rere nō potuit. Horribiliq; mala. maxilla metuē-
dus. ut Vir. Male texere l. t. d. al. Cornu decog.

Libero cornua nōnulli assignāt: qm̄ uiuolētia pteruitatē & cōtumacia cōsueuit augere. Et. r. ordo ē. & teti-
git pedes & crura recedentis. Trilingui ore. dicitur enim dionysius & apud inferos regnasse. ut etiā ipsi
ita ut dianæ triplex daretur potestas.

POR. Iterare. m. ex itegro cātare ac repetere fas ē. Et beatæ. c. a. f. Ariadnes coronā significat: quam li-
ber inter sydera collocauit. Pentheū uinctū recluserat: qui ob hāc causā fulmine ictus ē. Exitū lycurgi. hic
quod uites excidisset furore sibi a libero iuncto Crura sibi falce āputauit. Tu mare. b. barbarum p sauo ac
uiolento ppter subiectas tēpestates dixit. flectis autē ex superiore hic quoq; audiēdo. Vuidus. iugis madi-
dus. s. pp uinū. Nodo coerces. u. f. f. c Bistonides thraces sūt: quæ cū in sacris liberi patris criminibus solutis
uerfantur: angues & in capite & in manibus gestāt. Sine fraude. aut sine noxa aut sine iniuriā itelligēdum.

Tu flectis. a. pro eo quod ē domas positū ē tanquā decursus eorū declinet quo uelit. an quia multas terras
subegit. An uero quia mūneri eius miscētur & i suauiorē usum flectit. Tu. f. u. i iugis. separatis: secretis ac
remotis nunc significat. Rethum. r. l. u. & h. m. sic dicitur illud apud Virg. Maculis quem thracius albis
portat equus: Bicolor maculis: sed idem pacis erat mediūq; belli. hoc est tam belli q; pacis potens. Te
uidit. i. c. nō sēp insons sed tibi insons. i. qui nocere nō potuit. Aureo cornu decog. Cornua libero patri
& nōnullis aliis assignātur. qm̄. f. uiuolētia proteruitatē & cōtumaciam addere solet quæ per cornua signis-
ficatur. Leuiter atterens caudam. suauiter ut solent dominis canes facere blandientes.

CHRI. Viniq; fon. ait Diodorus apud theias natū bacchū ibiq; fontē esse: e quo perpetuo uinū manat.

Vberes riuos lactis. poetice dixit. Sic Vir. lpsæ lacte domū referēt distēta capellæ ubera: Horati? quasi au-
rea sæcula in hoc deo describit de quibus poeta Flumina iā lactis iā flumina nectaris ibant. Flauaq; de ui-
ridi stillabāt ilice mella. Cōiugis. Ariadnæ: hāc ex Minoe nata Theseū: quē eius amore capta a minotau-
ro liberauerat indiā uel naxū usq; insulam secuta est. Sed ei cū in profundiorē somnū prolapsa illū ena-
uigātem non sentiret: neq; ab eo excitaretur: Ac mox desertā cū se cognosceret: ppter eaq; luctu atq; eiula-
tu oīa littora repleta affuit præsto bacchus: qui mulierem miseratus: eā in coniugē assūpsit. Erat hostenes
aut qui ceticam scripsit: ait liberū patrem ad minoa uenisse: ut ariadnam uxore duceret: & coronā puellæ
dono dedisse a Vulcano auro gemmisq; fabricatā: quæ eo fulgore splendebat ut theseū elabyrinto libera-
ret hāc corona: quā græci sephanon appellāt: cū deinde indiā siue naxū insulā utriq; uenissent cælo affixa
ē. Habet stellas octo ut refert Iginus: quæ tres sūt splēdidæ ad caput arcturū. Tecta pēthei. filiæ cadmi sue

Cantare riuos: atq; truncis
Lapsa cauis iterare mella.
Fas & beatæ coniugis additum
Stellis honorem: tectaq; penthei
Disiecta non leui ruina:

Thracis & exitium lycurgi.
Tu flectis amnes: tu mare barbarum:

Tu separatis uuidus in iugis

Nodo coerces uiperino

Bistonidum sine fraude crines

Tu cum parentis regna per arduum

Cohors gigantum scanderet impia:

Rethum rerorsisti leonis

Vnguibus: horribiliq; mala.

Quauquam choreis aptior: & iocis

Ludoque dictus: non sat idoneus

Pugnæ ferebaris: sed idem

Pacis eras: mediūq; belli:

Te uidit insons cerberus aureo

Cornu decorum leniter atterens

Caudam recedentis trilingui

Ore pedes terigitq; crura.

re Semele: ex qua bacchū Iuppiter suscepit. Autonoe q̄ Atheonē peperit: Ino Iearchi & melicertæ mater: Agaue q̄ ex Echione uiro suo peperit Pentheū hic thebis regnās Baccho sacra fieri phibebat. At iratus de⁹ eū furorē & matrī & materteris iniecit: ut ueniētē Pentheū aprū crederēt: propterea q̄ interficerēt: Leōtius hūc uigē Abstemiu fuisse tradit: & a matre materterisq̄ tenulētis q̄ illarū ebrietatē coarctaret interem ptū et eius domū dirutā. Lycurgi. Ex orione cuius fabulā paulo supra audisti natus hyppolagus est: & ex hyppolago Dryas qui hūc Licurgū thraciæ regē gennit. Hic ut ait homerus: cū bacchi nutrices india insu la latētes insequeretur & eo timore bacchus ipse in mare fugisset: deoꝝ odiū i se cōuertit: & ab illis ē ocu lis priuatus. Ser. aut̄ refert hūc Bacchi cōrēptorē fuisse: & dū illius uites iuriōse cædere parat sibi crura am putasse. Laſtātius uero illū thraciæ regē affirmat: & a baccho in mare p̄cipitatū: q̄ primus aquā uino adz miscuerit. Sūt qui referāt in morbū crurū icidisse: qm̄ a uino abstineret. Alii cōtra: nā dicūt ex nimia temu lentia hāc sibi calamitatē puenisse ex humore falso. Vnde fictū sit q̄ in mare fuerit p̄cipitatus. De his Oui. Penthea tu mactas bipēniferūq̄ lycurgū. Tu flectis am. ad te amādū & allegorice demonstrat illū quē dicūt uino demulcere. Mare barbarū. p̄ barbarica duritia posuit: uel tribuit huic q̄ sūt ægip̄tīi bacchi quē dicūt uniuersā indiā subiugasse: ergo mare barbarū .i. idicū. Oui. Oriēs tibi uictus adusq̄ Decolor extrem⁹ qua cingit̄ idia gange. Vuidus. q. d. uinolēt⁹. Nā ut humidū dicimus quod externe humorē hēt: sic uuidū id qd̄ interne habet humorē. hic dicta ē uua. q. uuida. Iugis r. quia i remotis: ac desertis montibus sua sacra agebātur. Atq̄ simul inuit uites cōmodius i locis editis seri. hic Vir. Bacchus amat colles. Bistonidū. de sa cris bacchi ubi id res postulauit dictū ē abūde. Quod aut̄ i hoc loco de crinibus & de uiperis dicit̄ intelligen dū puto has barbaras mulieres ad colligādos crines uittay loco adhibuisse angues q̄ ligarēt & coercerent illaz crines sine fraude. i. sine nocumento: Nā pro miraculo pōit q̄ mulieres serpētibus loco uittarū uterē tur: sed bacchi uoluntas erat ut serpētes mulieribus fideliter seruiret. A crō aut̄ rē mōstruosā pōit. f. q̄ bisto nides haberēt āgues in capite loco criniū tanq̄ furia: & ponit sine fraude. i. sine cōptu & ornatu ut poetā qm̄ comari non possēt crines qui uipini eēnt. Verū ego tale mōstrū a poeta poni nō puto: ut hūana cor pora foeminaz āgues p̄ crinibus hērent sed potius suos crines uiperis alligarēt: & tunc crit sine fraude. i. sine noxa: ut sit sētentia iubet bacchus bistonidas sine timore uincere crines uiperis: neq̄ decipiūtur illaz.

Tu cū parentis. nā q̄ cōuersus i leonē rhetū gigātē iteremit dictū ē. Dictus. existimatus. locis q̄ sūt i uer bis. Et ludo. q̄ ē i re. Non sat. pro satis. Idoneus. aptus quasi ideo natus uel ad id natus: Nā qui alicui rei aptus ē & ad id & propter id natus uidetur. Sed idem. mira laus quod idē medius sit pacis & belli. i. se utriq̄ rei cōmunē pbeat. Te uidit ifons. nā cū idē bacchus sit & sol eādē triplicē potestātē habebit quā i superioribus Appollini tribuimus: ergo & apud iferos fuit. Insons. innoxius. Cerberus. hūc canē Pluto nis eē uolūt quē Hesiodus ait natū ex thyphaone & echidna: & dantilli cētū capita. Alii tricipitē eē uolūt De quo nos multa allegorice i quarto libro nostraz camaldulēsiū disputationū rettulimus. Aureo cor nu. pulchris cornibus: nā & cornua suo capiti dari: & quare dētur iā: nī fallor: audisti. Leniter atterēs c. leui motu caudā pcutiēs: qd̄ faciūt canes: cū nobis applaudent: & tetigit pedes & crura tui recedētis. f. cū ad superos ide redires. Ore trilingui. id ē tribus linguis: quaz et triplici essent ore.

Vuidus

Cerberus

ACRON

AD Meccenatcm Ode tricolos allegorice

On usitata nec tenui ferar

n Penna biformis per liqdū æthera

Vates neq̄ in terris morabor

Longius: inuidiaq̄ maior

Vrbes relinquam: non ego pauperum

Sanguis parentum non ego quem uocas

Dilectæ meccenas obibo

Nec stygia cohibebor unda

Iam iam residunt cruribus aspera

Pelles: et album mutor in alitem

Superne: nascuntur et leues

Per digitos humerosq̄ plumæ:

Iam dædaleo ocior icato

ra est: ut poetæ merito cōueniat & appollini cōsecrata. Nō usitata at̄ p̄pterea quia non uulgaria nec cōmunia scripsit. ordo ē. ego biformis uates ferar p̄ liquidū æthera non usitata nec tenui pēna. Inuidiaq̄ maior. ego q̄ maior sū inuidia reliquā urbes. Inuidia. n. maiorē se dicit: q̄ maioribus inuidet. Nō ego pauperū. i. nō ero ignobilis q̄ putor humilibus parētibus natus. Nō ego quē u. ordo ē meccenas nō obibo ego quē uocas dilecte nec cohibebor stygia unda. Significat carmina nō obire p̄ quaz æternitatē ipse mereat lā iam residūt. iā se dicit i formā cygni trāsire. Syrtēsq̄ getulas lybicas. Vir. Nūc p̄mite uires: nunc aios quibus in getulis syrtibus usi. Visam g. l. b. toto orbe se uulgādū promittit ut ēt pueni at ad barbaras nationes. nā per cōmemorationē gētū oēs terræ ptes designat. Hyperboreos. c. thratios hi ultra aglonis flatus septentrioni subiacent: ut ē: Qui & hypboreo septē subiecta trioni Genseffræna uirū. Marsæ. c. p̄ italiæ militibus dixit: ut ostenderet solos romanos daxis eē

CARMINVM

terrori. Rhodaniq. p. hispani & galli. Neniae
carmē funebre. Luctusq. turpes. pp hitū lugen
tiū dixit. Supuacuos. h. superuacua. n. honora
ri. mortuos multi dix. rūt. Maxime horatius: qui
ī mortalitatē se uideri uult p caria consecutū. Nā
& uir. Vano & maſti comitamur honore.

POR. Non uſitata. n. t. f. p. poetice ſignificat
ſe in cygni formā trāſiturū dulcedine cantus to
tū orbē ipleturū: non uſitata hoc eſt nō uulgari.
nec. n. uulgaria ſcribit. Biſormis. biſormē at ſe
dicit q. & lyrica ſcribat & exametros. nō ego pau
perū ſanguis parentū: hoc eſt non ego ignobilis
quē putatis hūilibus parentibus natū. Nō ego.
q. u. d. M. o. negat ſe obiturū q. p allegoriā intel
ligi uult caria ſua ſemp florigera. Iā reſidūt. c. a.
p. Iā dicit ſe i cygnū trāſfigurari. Iā. d. o. u. g. l. b.
hoc ſignificat caria ſua ad extrema uſque orbis
terrarū & barbaras etiā gentes puentura. Gemētis at boſphori hoc ē pſtrepentis ac ſonātis. Hipboreoſq
c. qui ultra ſtatus aqilonis ſeptentrioni ſubiacent. Et qui. d. m. m. c. d. Italorum militum accipe. Marſi. n.
itali ſunt. Abſint. i. f. n. neniae. n. ſunt cantus funerum luctusq. turpes: turpem aut ipſum luctum ait. Ac
ſe. m. f. h. ſuperuacua. eſt. n. ſepultura eis qui immortalitatem uidentur per carmina conſequi.

Neniae

CHRI. Non uſitata nec tenui ſerar. Allegoricū huius cantus carmē eſt: quo indicat ſe immortalem futu
rū: & quoniā i cygnū iam ſe uerti uideat per oēm orbē uolaturū. Biſormis. quia haecenus homo iā cygn⁹
fio: p quē oſtendit ſe euasurum in optimū poetā. Nam mali uates anſeribus: boni uero cygnis cōparantur.
Vir. Nā neq. adhuc uario uideor: nec dicere cygna. Digna ſed argutos iſterpere aſer olores. Et Cice. i. pbi
lippicis Malū uatē indicans: pellāē inquit anſeres ex agro ſalerno: nā anſer moleſtus eſt ex clāgore ſtepi
tus. Cygnorū aut canora uox eſt. Præterea appollini ſacri ſunt cygni & ſue mortis pſcii. Quare aduentan
te illa ſuauius canūt. Ouid. Sic ubi fata uocāt udis abiectus in herbis. Ad uada mæadri cōcinit albus olor.
Poeta ergo ſua candida uoce: id eſt ſuaui ſtilo uolat: quia ī mortali fama p oia fertur & deſerit terras. quia
eleuat ad cæleſtia. Inuidiaq. maior. quod i uita humana difficile arduūq. oio eſt inuidiā ſuperare. Eſt. n.
inuidia inter pares: aut paulo ſuperiores: illi aut qui ſuis egregiis uirtutibus longo iam interuallo ceteros a
tergo reliquerūt omni carent inuidia. & potius ſunt in admiratione: quia iā deſperamus nos illos aſſequi
poſſe: hinc græci quæ præclariffima & maxima ſunt ἀφ᾽ οὐκ. i. ἀνὲν πρὸ τοῦ. i. ſine inuidia appellāt. Qua
pp miſeri ſic & ii: qui in maximo gradu ſūt inuidia carent. Quoniā alteri minores: alteri maiores inuidia
ſūt. Hinc Micipſa apud Salu. Poſtremo quod difficillimū inter mortales eſt gloria inuidiā uiciſti. Vrbes
r. quia relinq. hūana & ſequar diuina. Nō ego. ordo eſt: o dilecte mecenas ego ſanguis pauperū parē
tum nō obibo. Et ego. quē tu ſæpe uocas non obibo. Sanguinis. genus & pgenies. Vir. Reuocato a ſan
guine teucri. Pauperū p. pater. n. ut in eius uita demōſtratū eſt & libertinæ cōditionis fuit: & paup. quip
pe qui pconia arte ſibi uictū cōpararet. Ergo in hoc loco demōſtrat neq. diuitias neq. generis nobilitatē
ſed ſolas uirtutes reddere hoies īmortales. Quē tu uocas. q. d. quē tu amas: quē tu etiā ita ignobilē nō ni
hil facis. Nec ſtygia c. u. mortuor. n. aiā cū iā apud inferos deſcēderint arcenē a ſtygia palude ne redeāt
Vir. Fata obſtant triſtiſq. palus inamabilis undā. Alligat & nouies ſtyx interfuſa coerchet. Ego autē īmor
ta iſ effectus nō phibebo illa palude: quin per oia uolitem. Nec triſtitia mœrorēq. nā id ſignificat ſtyx i
pediar: & certe qui doctrina exculſi ſunt oib. perturbationibus uacāt. Iā iā. oſtendit quo pacto in cygnū
uertat. Reſidūt. i. uehemēter adherent. Nā in hūano crure nō hæret cutis offi: quia interponitur caro. In
illa uero aue nulla caro eſt inter pellem & tibiam. Aſperæ pelles. i. cutis iam conuerſa in aſperam pellem
ea enī ē cygnis in crure. Albū alitē. optime cū per cygnū ſœlicia oſtēdat alitē in maſculino genere poſuit:
Nā cū inſœliciora auguria notant poeræ in. g. f. cōſueuerunt alitem ponere. Superne. e parte ſuperiori.
Leues. epithetū ē pēnæ per digitos. ſ. manuū. Et hūeros. brachia: nam cum iam crura in olorina crura
mutata eſſent nunc manus & brachia in alas mutari oſtendit. Ocior icaro. Fabula nota iam eſt. Conpa
ratio uero nō abſurda. Volauit Icarus: ſed temerarie quapp decidit: eiſq. uolatus retardatus ē. Ipſe at oſtē
dit ſe ocior uolatur. Quia nō temere ut ille ſed ſapiēter procedet. Icarus altiora q. oporteret petens deci
dit. Poeta autē nihil ſupra uires ſuas conatus ē. Ergo potuit pſicere: qd faciendū ſuſcepat. neq. oblitus ē
q. aliis in ſua poetica pſcipit. Sumite materiā ueſtris qui ſcribitis æquā uirib⁹. Nūq. n. aggrediet ſapiēs ſcri
ptor: q. ſunt ſupra uires ſuas ne. forte decidat. Viſā. nā penniſ ſublatus potero cūcta q. ſunt uidere. Boſ
phori. de quo iā ſcriptū ē. Gemētis. ex aſtuatione fluctuū gemitū emittētis: Neq. ſyrtes omiſimus. Ge
tulas. Vir. hūc ego getulis agere ſi ſyrtribus exul. Canorus. nā ut dixi boni poetæ optime canunt. Hipbo
reosq. c. cāpos iuxta mōtes hypboreos q. mōtes extēdūt uſq. ad ſeptētrionalē oceanū: & poſiti ſūt ſub po

*longi pſides
& ſordidos
ut ſarimus
in aluiſ
mortu*

Marfi

Hiberi
Rhodanum

ACRON

Di profanũ uulguſ: & arceo

6

serius. ut p̄dicēdo p̄fanos sacrorū se meminisse
monstraret. Vir. Procul. o. p. e. p. Profani dices
bāť sacris nō initiati q̄ sanū intrare nō poterant
hic tñ per allegoriam profanos imperitos dixit

in poris: aliquando tamen pro præterito ponitur.
multipliciter p uarios deducta ē. sēp. Odi p. p sanum

Profanum

summa attento
 boni propi
 possit: se con
 inf & dignit
 ditioni ex por
 boni temp q
 ris profic
 = finis boni
 et spm
 = paupers mo
 postm
 iuri ex
 lydonat
 multis ag

Fauete linguis: carmina non prius *Carmina sibi*
Audita musarum sacerdos *scripsit carmi-*
Virginibus: puerisq; canto. *nibus et pueris*
Regum timendorum in proprios greges
Reges in ipsos imperium est iouis
Clari giganteo triumpho
Cuncta supercilio mouentis
Est ut uir uiro latius ordinet. *ut alius dicitur*
Arbusta sulcis: hic generosior *alio sit*
Descendat in campum petitor.

us Laminas st
rentis anni
nig etaxus

CARMINVM

subiacere. Cūcta supercilio mouentis. Vir. An
nuit & totum nutu tremefecit olympum. Lati
us ordinet. digerat i ordinē uineae: satorē dicit

Hic generosior descēdat. in cāpo. n. martio co
mitia erant. p. r. & ibi descendebant qui honorē
petere uoluissent. Cōtendat. non nulli autem
distingunt: ut hic melior fama & moribus contē
dat cum supradictō scilicet qui generosior peti
tior descendit i cāpum. pōt at & sic dici. Hic con
tendat. i. uiuat melior fama & moribus ut osten

dat uarios actus hominū una necessitate perire. Necessitas. id ē mors et per hoc ostendit studia quidē di
uersa eē hominibus ad morū et honorū gradus cōditionē tñ mortalitatis unā eē. Omne. c. m. u. n. aut q
i urna hominū noīa q honores petebāt mitti cōsueuerāt: ut q sorte egressi fuisset de ipsis iudicaretur aut
secundū opinionē illā uulgarē: qua affirmabant sorte singulos ab orco ad mortē trahi: ut est: & uana uer
fat i urna. Mouet. autē. ē uoluit ad fortiendū fatū. Cui super. desuper ut ligna super foco et per allegor
riā significat neminē delitiose & libenter uiuere sub metu. & sumpsit exemplū a dionysio syculorū tyrās
no magnæ sœuitiæ: cuius dū potētia et copiæ a diogene quodā philosopho laudarētur quod ad luxum
ei cuncta suppeterent: rogato eodē philosopho ad prandiū: districtū gladiū super ipsum tyrannus a culmi
ne iussit ligatū seta pendere quo metu percussus philosophus regalibus et apparatus copiis uti n̄ potuit. Tūc
Dionysius timenti respōdit hoc mō tyrānos uiuere. et iter sūmos apparatus iminētib⁹ urgeri periculis.

POR. Fauete linguis. hic mos i sacrificiis usurpatur. et significat bona omnia habere: quod oportune
hic poeta itulit: qui et prophanos prædicendo et musarum sacerdotes subiiciēdo sacrorū memierat. Vir
ginibus. p. c. dicit se carmē proditurū quod teneras ætates instituat quibus ad beatā uitā peruenire possēt.

Regū. t. i. p. r. g. zeugma ē et hic imperiū: ut ad superiorē sēsū resseramus quia totū tale ē. Regū tiendoz
in proprios greges iperium est. et per hoc ostendit neminem hominem a metu mortis imunē esse ac p hoc
et infimos et maximos iisdē conditionibus subiectos eē. Carmina. n. p. a. romanis utiq; nō prius audita
quāuis Liuius lyrica ante Horatiū scripserit. sed uidetur illa non græcorum lege ad lyricū charactērē exa
cta. Est ut. u. ul. o. ar. set cætera. per hoc ondit studia quidē et gradus bonorum et mores uideri sœ homi
nibus Conditionē tñ mortalitatis unā eē. Hic generosior. d. in. c. p. cāpū mgratūū petendorū locū signi
ficat. Aequal. n. necessitatē mortem dixit. quia necesse sit mori. Omne. c. m. u. n. hæc secundū illā opi
nionē uulgarē dicuntur qua affirmatur sorte ductus ad mortē ab orco trahi. Districtus. e. c. s. i. c. p. per al
legoriā significat neminē libenter posse uiuere sub metu. et sumpsit in exemplū diogenē: super quē diony
sius syciliæ tyrānus seta gladium suspendit antepositis epulis q̄ amplissimis et cæteris quæ ad uoluptatem
animos aduocare possunt. per quē ostendit similiter regiā uitā splendore rerum suarū uti non posse: quia sē
per insidiarum metu suspēda sit.

CHRI. Fauete lin. cātate mecum ait Acrō. uel attēdite cū silētio: ut alibi iā demōstratū ē. Nā i dicebat si
lentiū ne malū oē intercederet. Audita. s. a latinis. Sacerdos sit. nā nisi musæ: sacerdos n̄ erit bon⁹ poe
ta. Virginibus p. q. c. Nā tenera ætas a primo uitæ initio his præceptis informanda est. Regum t. sentē
tiā ē q reges quidē timentur ab iis qui sub regno sunt. Sed et ipsi non carent metu: nā sub iperio sunt deo
rū ergo stultissima ē cupiditas regnādi si credūt nō esse iperū supra se. Clari giganteo. ergo non ē ab ho
minibus cōtemnēdū iperū louis quādo quidem potuit immanissimē gigantes superare. Supercilio. cilia
oculorū tegumēta sūt dicta q̄ cilere cōmouere sit. Supcilia uero infima pars frōtis pilis uestita q̄ ciliis p
minet q̄cū cōmouēt seueritatē pferūt. uñ i hoc loco supciliū iouis p ipsi⁹ maiestate aut seueritate p osuit.
Est euenit lati⁹ ordinet. qd ondit ut āpiores possideat agros. Arbuta. locū ubi nouellæ essēt arbores dē
sæ positæ: ut inde maiusculæ factæ p agrū iustis intervallis distinctæ suo ordine sererētur. Ergo ordinet ar
buta. i. uellēdo ipsas arbores e seminario plātet p ordinē. Sulcis. i. fossis Vir. Forsitā et tenui sat erit suspē
dere sulco. Hic gen. præualet ille i agricultura: at hic alius i ābitione et i petendis magistratibus. Genero
sior. uel nobiliore genere natus: uel maiori animo præditus. Qui autē magistratū petituri erant ueste candi
da sumpta propter quod cādidiati appellabātur ex p̄p̄inquo colle i cāpū martiū descende bāt ut ex loco su
periori facile a turba p̄spici possent: Populus autē i cāpo martio ad magistratus congregabatur eaq; cor
mitia appellabantur. Cū ergo turbæ se admiscuisset cādidiatus sequebatur nomē latorem. Frat enim no
men lator qui singulorū ciuiū nomina teneret dictus: quasi nomen calator. Nā calare uocare est. hic igitur
cādidiatū admonebat quo quisq; nomine uocaret. ille autē hoīem proprio noīe appellās manuq; apprehē
dēs orabat ut sibi i sua petitione suffragaret: et quoniam circuendo singulos adiret corruptelæ specie citra uitium har
petendi ambire dicebat. atq; actio ābitio q̄ si pura erat nulla adhibita corruptelæ specie citra uitium har
be batur et legibus mittebatur. sin autē ita suffragatores ambiret ut uel pollicitationibus: uel largitioni
bus uel metu iniecto uel deniq; alia quāuis recta ratione corrūpere tētare iā legis ābitus reus erat qua si ac
cusaret dānabatur ābitus. ergo qm̄ uterq; ābiebat: sed alter uirtutibus nitēs: alter qm̄ bonæ deerāt artes ma
lis artibus aggre diens uterq; ambitiosus appellabatur. sed alter cū uirtute: alter cū uitio nam cum medioz

*Cilia
Supcilia
Arbuta*

Calor

Calor

eritas quā sit circa honores mediocres petēdos in qua uirtus cōsistit quā ut reliquæ mortales utroque extremo cuitato: neque deficit neque excedit. Cūque talis uirtus etiā apud phōs innominata sit certant: ut inquit Aristoteles duo extrema de media regione. Vt ambitio pro mediocritate ponatur comparatione alterius extremi quā græci uocant ἀπὸ τοῦ μέδου: qua deficimus in honoribus appetendis: & rursus ponatur a philotimia cōparatione ambitiosi. In campum. campus non omnis ager est: sed is solum qui apertus planusque sit unde campestria hæc loca dicimus. Hic autem de campo martio intelligit qui iter tyberim et colles propinquos iacet: & Tarquini regis fuerat quo exule factus campus marti sacratu est. Fruges autem. quoniam illas cōsumere religiosum erat in tyberim deiectione cum ad aliquod spatium undis deiectione fuissent: tandem flumine in maximis caloribus leniter fluente hæserunt in media pene urbe ac limo: & aliis rebus quas flumē uehebat agrestis insula fieri coepta ac humana opera accedere et additis mollibus tandem firma area ad templā et porticus sustinendas reddita fuit. Habuit enim tēpla duo louis et Aesculapii. Hodie (ni fallor) habet basilicam diui bartolomæi: Sed redeo ad cāpū: In campo martio septa erāt itra quæ suffragia reddenda: & quæ intus iam reddiderant: ne laturis se denuo immiscerent per eum pontem discedebant. Moribus et fama melior. nam in alio candidato ualebat nobilitas generis: In alio celebris fama a suis uirtutibus orta: In alio numerus magnus clientum. Clientes autem dicuntur quasi colentes qui se alii cuius potentioris ciuis patrociniū committunt: illumque tanquam patrē colunt. ipse autem dicitur patronus. quia pater: illi ergo clientes patrono in magistratus petitione suffragantur. Necessitas. mors: qua nihil magis necessarium ē. Aequa lege. paribus conditionibus. eodem enim pacto se habet erga insignes et potentes quo erga obscuros et infimos. Sortitur. sorte sumit. Sortiri enim sorte accipere est. Vrna. translatio a iudiciis romanis: ut in superioribus demonstratum est: Sic Vir. Vrna mouet il. si. cō. q. uo. Districtus. ex uita Dyoni sui syracusani exemplum sumptum est: refert enim Cicero huic tyranno familiarem fuisse Damodem qui illius diuitias atque opes uehementer admirabatur: illumque foelicem putabat. At Dyonius qui sibi suarum curarum et timorum conscius esset. Vis ne inquit damodes quæ foelix sit uita tyrānica degustare & cum ille annuisset iussit hominem in strato purpura atque auro exornato recumbere epulaque regio luxu instructas apponi & uina preciosa promittere: adeoque qui illi administrarent pulcherrimos pueros: adeo ut foelicissimum illis rebus se putare Dāodes posset: uerum eodem tempore ex laquearibus trichini nudum acutumque ensē equina seta alligatum supra discumbentis caput pendere curauit. Maximo timore per omnia tempestate epularum uoluptatem ullam capere poterat. Non pulchros illos administratores respiciebat: nec plenum artis argentum: denique non iam manum in mensam porrigere: quin et coronæ e capite defluebant. Exorauit postremo tyrānum: ut abire liceret: quia iam beatus nollet esse. Hac ergo ratione ostendit dyonius siciliæ paratæ non elaborabunt dulcē saporem. i. nullo labore erunt ita instructæ: ut dulcem saporem exhibeant illi cui ensis districtus pendeat super ipsa ceruice id est cum impio semper timor imminet. Neque etiam cantus citharæ aut auium reducet illi sonum quem curæ ab eo pepulerunt. Suauissima enim res sonus est et a natura animati attributus: ut quierem sumat: & membra labore fessa refocilet: atque corroboret. Est autem sonus congregatio caloris naturalis ad interiora causatus ex uapore per calorem cordis eleuatum ad cerebrum & per cerebrum frigidatum: hic enim uapor sic frigidatus obstruit meatu uirtutis: sensitua: per quos eadem cor fons omnium sensuum dirigit atque educit ad membra sensuum extremos: lū ergo Vir. Sōne qes re. pla. sō. di.

Somnus

ACRON. Nō auu citharæque cāt. pp. illos si culog. reges qui aut per solitudinem aut per delitium sine auu cātu & sine citharæ sono dormire nō poterant. Somnus agrestium lenis. u. altus: quo rustici aut lassitudine laboris utuntur: aut a securitate. Vir. At secūra qes. & ordo ē: lenis somnus agrestium uirorum nō fastidit humiles domos & umbrosā ripā & nō fastidit desideratē qui satis. Tempe. loca nemorosa & amoena ruris. Quod satis est. quā sufficit ad uictū cultūque agri nō ad abitū diuitiarum. hic autem cōuertēda ē orō: ut tumultuosū mare: & sauius impetus cadētis arcturi: aut orientis hædi nō foelicer somnū & cætera similia. Aut hædi cadētis & orientis. qui aut in ortu aut in occasu faciunt tempestates: ut: Præterea tā sunt arcturi sydera nobis: lædorūque. d. f. & l. a. & alibi Pluuiarib. hædis. Fundusque mēdax. quia agricola spēs nil ferēdo deceptit ordo ē. & nō sollicitat fūd. mēdax arbor culpāte

Ceruice pendet: non siculæ dapes
Dulcem elaborabunt saporem
Non auium: citharæque cantus
Somnum reducent: somnus agrestium
Lenis uirorum: non humiles domos
Fastidit: umbrosamque ripam:
Non zephyris agitata tempe.
Desiderantem quod satis est: neque
Tumultuosum sollicitat mare.
Nec sauius arcturi cadentis
Impetus: aut orientis hædi:
Non uerberatæ grandine uinæ:
Fundusque mendax arbore nunc aquas

CARMINVM

nūc aquas: nūc sydera torrētia agros: nūc iniquas
id est nimias & graues hyemes. Arbore. quā flo-
rum ubertatem non perferat ad fructum poma-
rum: ut Vir. cum de fructifero loquitur. Quotq;
i flore nouo pomis se fertilis arbor: induerat toti-
dem autumno matura tenebat. Contracta pi-
sces æquora sentiunt. bene dixit pisces non bel-
uas ut augeter breuitatem angustiati maris: quam
exiguitas tanta sentiret. lacticis i altū molibus. uer-
bo ipso usus est fabricatiū: iaci. n. i mare moles di-
cuntur: quotiēs excluditur aqua. Cemēta. fun-
damenta: ubi ædificium consistit. Redemptor.
fabricæ suceptor: aut certe qui redimat terras cū
famulis et eisdem fastidit maria struens. ordo est
frequēs fēptor & dñs fastidiosus terrā: cū famu-

Culpante: nunc torrentia agros
Sydera: nunc hyemes iniquas.
Contracta pisces æquora sentiunt
Lacticis in altum molibus: huc frequens
Cementa demittit redemptor
Cum famulis: dominusq; terræ.
Fastidiosus: sed timor & minæ
Scandunt eodem: quo dominus: neque
Decedat arata trēmī: &
Post equitem sedens atra cura.

lis dimittit huc cementa. Sed timor & m. scandunt eodē. ad illa rettulit quæ beatā uitam adimant. ostē-
dens nec mari nec terra quenq; posse auaritiæ aut animi sui uitia effugere. Post equitem sedet atra cu-
ra. id est quocunq; ierit auarus: siue in mare: siue in aera: siue per terram semper illum sequitur atra cura.

POR. Non auium citharæq; cantus somnum reducet. hoc ideo dixit quoniā quidam regum sicularū
p nimias delicias ad citharæ & ad auium cantū dormiebant. Somn⁹ agrestium. lenis uiuorum non humilis
domos fastidit. ordo est. non fastidit humiles domos et ideo humiles a non particula subdistingendum.

Nec sæuus arcturi cadentis impetus: aut orientis hædi. e contrario est antitheton cadenti orientē posuit
ualet autem arcturum occasu magis sui tempestates concitare. Non uerberatæ grandine uineæ fundusq;
mendax. per zeugmā ex superiore: & hic accipiendum. Fundus autē mendax merito dicitur quia plerunq;
cultoris sui spem fallit. Non perferens ad maturitatē fructus quos ostenderat. Arbore. n. a. culpante nunc
torrentia agros sydera nunc hyemes iniquas. Hic illud ostendit quod dixerat fundusq; mendax. Plerunq;
autem sterilitas arboribus euenit per nimias aquas: interdum per siccitates: aliquando per uolentiā frigoris.

Contracta pisces æquora sentiūt. transit ad eos qui per nimiam luxuriam elaborant sibi ædificia in mari po-
nere. Sed. t. & n. f. æ. q. d. redit ad illa quæ beatam uitam adimūt. Neq; d. æ. t. p. e. sed et atra cura: hic ostē-
dit neq; terræ: neq; mari quenquā posse effugere insita animi uitia. Quod si. d. n. p. l. n. p. f. c. sensus ē. si do-
lorē corporis atq; nulli diuitiæ apparatus excludere possunt: cur laboremus in acquirenda re.

CHRI. Som. a. u. nam agrestes paruo contenti: atq; ab omni ambitioe & auaritia procul non afficiuntur
iis curis: quibus somnus tollitur. Vmbro. q. r. nam suauiores somnum in duris stratis & sub umbra recu-
bantes ea capim⁹ q̄ magni principes in lectis purpuratis. Nō zephy. i. somnus agrestium non fastidit: tem-
pe: sed summopere desiderat. Desiderantem. quod satis est. Sententia est q; neq; marina tempestate mo-
uetur quippe quia non sit nauigaturus homo desiderans quod satis est: nec rursus sol incitatur si fructus suo-
rum agroꝝ non copiosi proueniant: quippe qui non multis egeant: cum sibi parua sufficiant. Tumultuo-
sum. nam uidetur tumultus in aquis ita surgere cum fluctus in mari concitantur. Arcturi cadentis. nam
in occasu huius signi insurgunt tempestates: ut in ortu hædi: signum enim cæleste est: quam capram appel-
lant. Ferunt enim caprā hanc solis filiam fuisse ait museus: & tam atroci aspectu ut illo territi gigantes tellu-
rem matrem orarint: ut illam intra se abderet. At tellus in. ā. cl. a. c. d. sed capra infantem iouem cura amal-
teæ nutriuit: inde cum aduersus titanas inermis pugnaturus esset: eius pellē pro scuto gessit: quo terror illos
in fugam uertit. Post partam uero uictoriam capram in uitam reduxit aliaq; pelle testā & immortale dam-
natam astris tulit cum eius hædis. Capram erigens in humero: hædos autem in brachio portat: hoc signū
in suo ortu tempestates excitat. Vir. Praterea tā sunt arcturi sydera nobis. Hædorumq; dies seruandi et luci-
dus anguis. Fundus mendax. quoniam nō correspondet i fructibus quantū a principio ipso demonstra-
bat. Arbore nunc. cul. nunc. a. i. pluuias. Et nunc si. t. r. calores prouenientes e ui syderum: qui etiam flumi-
na contrahunt: nam aut nimis pluuiis: aut nimia siccitate fructus ante maturitatem ex arboribus decidunt
maxime autem oliuæ. Pisces. eos uituperat qui ædificando in mari illudq; occupando quatunt: ut pisces
seriāt æquora eē tracta id ē angustiora reddita pp moles iactas i altū. i. pp fūdāmētā iacta qb⁹ moles &
magna ædificia subsistentē. In altū. i. in profundum mare: neq; enim terra contenti sunt in qua ædificent
neq; uadis marinis: sed uolunt in profundo. Frequens redemptor. incertum an multi sint redemptores: q;
hoc faciant. ut dicimus frequentem senatum id est multos senatores: an ad iterationem referatur: ut sit fre-
quens pro frequenter. Redemptor. ille est qui accepta quam passi sunt pecunia aliqd faciendū suis sum-
pibus suscipit. Cementa. omnis rudior materia qua parietes construuntur: nam ut est apd uitruuium ædi-
ficatur aut opere lateritio: aut cemento: aut saxo quadrato. Huc. sin. hoc altū mare. Fastidiosus ter. d. nā
uisi terram fastidiret in aquis non ædificaret.

ACRON. Quod si dolentem superfluum dicit ambitum fabricandi & diuitiarum appetitum dum dolores & moerorem auferre non possunt. Nec phrygius lapis. sinnadicus: in sinnada enī phrygiæ ciuitate in armora ipsa cadūt. Achemeniūq; c. persicum. Achemeni. n. persæ dicti ab achemene rege. unde costū uenit. Inuidendis. ambiciosi ianuis: ut ē nec uarios ihiant pulchra testudine postes. Sublime. aut altū aut marmoribus ornatum intelligitur. Moliar. extruā: ut Moliriq; arcē & manibus subuoluere saxa. Cur ualle permutem. si sollicitudine carere non pōt: nec cōmutatiōibus debēt augeri diuitiæ. Operosiores. cū

Quod si dolentem nec phrygius lapis
Nec purpurarum sydere clarior
Delinit usus: nec falernæ
Vites: achemeniumq; costum:
Cur inuidendis postibus & nouo
Sublime ritu moliar atrium:
Cur ualle permutem sabina
Diuitias operosiores.

magno opere acq̃sitas ac si diceret laboriosiores. POR. Phrygi⁹ lapis. marmor ē Sinnadicū. sinnadi enim esse dicuntur phrygiæ iuxta quā hoc marmor colitur. Nec purpurarum sydere clarior sit: Non enim omnem purpuram sydere clariorē itelligi uult. Achemeniūq; costum. odora- mentum est quoddam gratissimum. Achemeni autem persæ dicuntur ab achemene rege qui quōdā totum orbem tenuit. Cur inuidēdis postibus. id est magnificis ac nobilibus. Et nouo sublime ritu moliar atriu. ordo ē ritu nouo sub- lime atriu cur moliar. Sublimitatē autē & ad mul-

titudinē referre possumus et magnificentiā. Cur ualle. p. f. d. o. cur inquit relicto sabino agro sub quo se- curā uitā ago stēt: an petā āplissimas domuū sudorq; possessiones q̃ mihi oneri et molestiæ sunt.

CHRI. Quod si. concludit sitimor et ceteræ pturbationes persequuntur nos quocunq; accedimus: neq; discedunt a nauī: si illam igrediamur: neq; ab equo: si illum ascendimus: si etiā nec purpura: nec pulchri lapides: neq; unguenta: neq; uina dimouere dolorem a nobis possunt: quid opus est tam ægregiis ædifi- ciis. Achemenium costum. unguētium ex costo quo persæ (quos achemenios iam uocari supra ostendi- mus) uehementer delectātur. Costum. inter arbores aromaticas ponitur. Radicem habet gustu seruētē odore eximio. in frutice nulla est utilitas. Plinius duo eius genera ponit. sed nigrum melius q̃ candidum ēē asserit. Inuidendis. quia ex iis citatur inuidia. Nouo ritu. quia solemus magis laudare ea quæ noua for- ma ædificantur. Atrium. prima domus parserat apud priscos in quo: ut ait Cato aperto ostio ut a præ- tereuntibus conspici possent epulabantur prisci: & duo tantum ferula adhibebant: Quapropter luena. Suorum temporum turpem luxum notans contraria induxit interrogans quis ferula septem secreto cer- nauit auus in eadem etiam parte domus & pecunias et reliqua præciosiora seruabant: Seruosq; quibus tāq̃ fidelioribus custodiam earum rerum cōmittebant atrienses appellabant: ut apparet apud Plautum in asi- naria. Vir. quoq; his uersibus ostendit. Dardanio anchisæ armiger ante fuit: fidusq; ad limina custos id est atriensis seruus cum atrium iuxta limen sit. dicitur autem atrium quasi atrum quia ex fumo culinæ nigresce- ret. Cum ualle sabina. cum uilla mea quæ modica et frugi in ualle sabina est. Operosiores. id est maiori artificio paratas: opera enim labor et oīa q̃ maiori artificio parāt elaborata dicūtur. Vir. Arte laborate.

Ngustam. difficilē arduā: hāc odē generaliter ad amicos scribit cōmonēs beatiore uitā facilioreq; a pauperi suadens ita adolescentes institui debere ut paupertatem et exercitio ad militiam firmentur

Ad amicos. Ode tricolos:

a Ngustam amice pauperiem pati
Robustus acri militia puer

Condiscat: & parthos feroces

Vexet eques metuendus hasta.

Vitamq; sub diuo: & trepidis agat

In rebus. illum ex mœnibus hosticis

Matrona bellantis tyranni

Prospiciens: & adulta uirgo

Suspiret heu: ne rudis agminum

Sponsus laceffat regius asperum

Tactu leonem: quem cruenta

Per medias rapit ira cædes.

Dulce & decorum est pro patria mori:

Parthos. species pro genere. Sub diuo. i. cāpo ut cum pater i ripa gelidiq; sub ætheris axe. Et trepidis. aut in bellis: i. quib⁹ sēper trepidat: aut i periculosis laborib⁹. sic educatū igitur adolēscētē ita clare esse debere gloria bellicæ: regē: ut etiam mulierib⁹ et puellis hostiū notus sit ipsa assidui- tate bellandi. Suspiret. cum illum prospexerit timore suspiret. ne aut maritus eius aut sponsus militem romanum prouocans nescius: bellicæ artis intereat. ordo est. Prospiciens illum ex ho- sticis mœnibus matrona bellantis tyranni: et adulta uirgo suspiret. Heu heu ne regius spon- sus rudis agminum laceffat leonem asperum ta- tu quem rapit cruenta ira per medias cædes: seruauit metaphoram: ut quia romanum mili- tem leoni comparauit adderet impetum. Mors et fugacem persequitur uirum. contra tela furit & fugacem qui fugat agentis est et non pacien- tis. Ostendit eos magis periclitari qui fugiunt. luuentæ. Genitiuus est ab eo enim quod est

Atrium

ACRON

Asperum in labo-
re p. 2 pro p.
non ne nesciam
atq; virtutem
non timenda

iuuenta iuuentæ declinatur. Timidoue tergo. hoc est fugientium: ut est Et in tergum fugientibus ingerit hastas. tergum autem pro quibuscunq; membris posuit posterioribus: quæ uulnerari solent his qui in proelio fugiunt.

POR. Angustam amice pauperiem pati. suadet breuiorem uia facilioremq; esse pauperi ad beatâ uitâ si ita instituatur ut in subiectis offendet. Robustus acri militia puer. hoc est cû ita robustus est ac per hoc cû adolescens est. Acri militia. aut in acri militia accipe aut per acré militiâ. Et parthos feroces. parthos pro quibuscunq; hostib; accipe. Illû ex moenibus hosticis. tã clarus sit inquit in gloria bellicarum rerû adolescens ut uulgo etiam mulieribus & puellis hostium notis sit quæ utiq; nisi frequentes i bello conspiciunt.

Asperum tactu leonē. hoc est qui asper est ut leo: asperû tactu aut qui si tactus est. i. leuis asperatur. Mors & fugacem persequitur uirû. hic ostendit eos maxime periclitari qui fugiunt

CHRI. Angustam amice pauperiē pati. iam in principio huius tertii libri proposuit se ea cantaturum q; & si a uulgo abhorrerēt utilissima tñ essent ad teneram ætatē bonis morib; iformandâ. admonet ergo prenitiam: ut a prima ætate i laborib; atq; parsimonia uiuere assuescat: ut idem fortitudinē ai & temperantiâ sibi comparet. Optima enim uirtus ē temperantiâ: & q; iure optimo prudentiæ custos appellari possit. Qua propter græci hanc uirtutē sophrosinē. i. prudentiæ custodē dixerūt. Angustâ. cuius contrariû ē copiosû ergo difficilē. hinc Seneca. Facilius est laudare paupertatē q; ferre. Robustus puer. q. d. q; etiâ in tenera ætate & molliuscula duriora ferre poterit: si assuescat ægestati & labori militari. Adeo in teneris assuescere magnû ē: ut est apud Macronē. Quin & lygurû fortitudinē & robur hinc probat cû dicit: Assuetumq; malo lygurē. Condiscat. quasi unâ et disciplinâ militarem et difficultates pati addiscat. Quod maiores facitasse Salu. scribit. Iuuentus simul ac belli paties erat in castris per laborē usa militiam discebat. Sub diuo. extra tectum. Trepidus. propter propinquitatē hostiû. Illum ex. m. locus artificiosus ē: nam cû sæuiora huiusmodi pcepta sint: conatur illa uarietate quadâ: & iocunditate mitigare atq; exornare. Præcipit igitur: ut se per adeo iter primos pugnet: ut etiam suis ægregis facinoribus coniugii et liberis inimici regis et cognitus & formidabilis sit: ita ut & matrona id ē coniunx tyranni: & uirgo adulta: id est filia suspiret propter timorem. Timet enim illa genero hæc sponso ne forte ille ignoras uirtutes huius romani militis et rudis agminum id est rei militaris inscius lacestat illum quem comparat leoni: qui ira percitus feratur per medias cædes. Rudis agminû. ignarus militiæ: ergo præstat a prima ætate ibui disciplina militari: sine qua nec hostem superare: nec se tutari poterit. Dulce & d. confutatio duplex ē. nam cum ostendisset assuescendû eē militiæ confutat eos: qui contraria sentierēt: qm sæpe cædes ex bello proueniunt. Confutat ergo dupliciter primo quoniâ suaue sit propter immortalem gloriam pro patria mori. deinde quod stultum sit talem gloriam propter metum mortis refugere: qñ quidem nihilominus paulo post moriendum sit. Poplitibus. poplites ligamenta genu: quæ qñ nerui sunt et robur et imbecillitatem pro eorum qualitate afferunt.

ACRON. Intaminatis. i. corruptis: aut sine macula repulsæ. Secures. pro fascibus posuit aut pro potestate: ut sæuû pro securi aspice torquatum hic itaq; talis dū i se haberet honorem: nec ex populi potestate sumit nec ab alio dignat accipere. Arbitrio popularis auræ. populi fauore: ut Luca. Populari b; auris i pelli pulsusq; sui: ut Vir. Nûc quoq; iâ ni miû. g. pia. Recludens cælû. apies et cælû: ut Ar dens euexit ad æthera uirt. Negata uia. ut Vir. Insuetû p iter. Coetusq; uulgares. uilû hominû consortia. Sperint humû. ut Vir. Terreniq; bebent art. & alibi Qua me quoq; possû tollere humo. Virtus. uirtutē p se clarâ ornate honores non ornari dicit ab honoribus: repulsâ uero habuisse dicebâtur qui honorem petentes. repudia ti fuisset. Quod cû uenisset catoni claro uirtutis suæ cõsci; corruptû populi iudiciû cõtēpserit: et hoc tñ iuxta stoicor; sectâ qui dicunt uirtutē solâ sufficere ad beatâ uitâ. mō uero generaliter repulsa accipienda uirtutē isamē ac sordidâ nūq; eē posse.

Fugiente. p. tãq; i pfi; uirtutis fama terras fugiens cælû petat. Est et. f. t. f. m. oñdit uirtutē et secreti tenacem. Vetabo. ordo est. uetabo sit mecum sub eisdem trabibus et soluat mecum fragilem phaselum: q; uulgauit sacrû cereris. Sacra cereris

Mors & fugacem persequitur uirum.
Nec parcat imbellis iuuentæ
Poplitibus timidoue tergo.

Virtus repulsæ nescia sordidæ
Intaminatis fulget honoribus.
Nec sumit aut ponit secures
Arbitrio popularis auræ.
Virtus recludens immeritis mori
Cælum negata tentat iter uia.
Coetusq; uulgares & udam
Spernit humum fugiente penna.
Est & fideli tuta silentio
Merces: uetabo qui cereris sacrum
Vulgarit arcanæ: sub iisdem
Sit trabibus: fragilemq; mecum
Soluat phaselum: sæpe dies piter
Neglectus incesto addidit integrum:

est et mōr et
mōr et mōr et
mōr et mōr et

addidit i p'mis

Deseruit pede poena claud.

qui non perierit
qz eis tunc

1. rano est. m. p. u.
qui no p. u. m. p. u.
q. u. s. t. o. n. d. e.

mystica erant: nec uulgari licebat propter hoc q
 occulte cōsiliis usa est donec. filiam suam reperi
 ret. unde et Vir. Et fida silentia sacris: et dicit se
 cum sacrilego: nec nauigari: nec manere uelle: ne

phatesus

inuoluatur illis periculis. Soluat, soluere dixit in pelagus dimittere. Soluite uela citi. Phaselum, phasel²
uelox & oblonga naus ē: ut Vir. Et circum pictis uehitur sua rura phafelis. Negle² ad supplicium icesit id ē
noxii. Integrum, innocentē: ut Integer uitæ scelerisq; purus. Antecedentē, præeuntē tang raro poena de
serat sceleris: & quis tarde tū punit meritū nec ab eo possit euadi nec effugi. Vir. Disulit i serā. c. p. m.

POR. Virtus.r.n.f.hæc de stoicorum secta sunt qui dicunt uirtutem solam sufficere ad uitam beatâ. Re-
pulsam autem generaliter accipit pro infamia ac turpitudine. Hoc enim ait uirtus ifamis ac sordida nunq-
e potest. Nec.s.aut.p.s.a.i.hec potestate propria coronatur quia non alius illi auferre potest q in ipsa po-
situm est. Et fideli tuta silentio merces. iter uirtutes.s. Vetabo q cereris sacrum uulgarit arcanæ.abst in/
quitur sub eodẽ tecto mecum sint:& cum his nauigẽ qui linguam suam usq ad preditionẽ misteriorum
cereris producunt. Negata.t.i.u.negata.s.omnibus. His autem intelligi uult per uirtutem acquirere posse
homines immortalatẽ qui mortali conditione sũt. Raro antecedentem scelestũ deseruit pede poena clau-
do.hoc proximum est illi q dicitur deos iratos pedes lanatos habere quia non nũq tarde ueniunt nocen-
tibus.secundum hæc ergo poena pede claudio dicta est qua raro deseruisse antecedẽtem scelestium ait signi-
ficat difficile nõ esse persequi eum cui ob meritum aliquod poena debetur.

CHR1. Virtus sententia ex media phia: nā uirtus semper magistratus honoresq; oēs meret. Vñ est: nescia repulsā: nā quis hoies illā non non honorent: tñ semper digna ē honoribus. Quapp cōcludūt in suis paradoxis stoici oēs sapiētes eē reges eē dictatores: eē cōsules: ēt si populus tales honores illis non demādet: non igitur patitur repulsā: qđ Cato ille uticensis aiaduertens etiam si magistratum quē petierat nō eēt affecutus: tñ se illo dignū exhibuerat: nullam se repulsam passum existimauit: afferebatq; amicis eē illā rem ignomini osam pplo: qui non recte iudicasset: non at sibi q recte petisset. Sordidā: ignominiosā: uirtuti sed illis q repulsā iuste sūt passi. Intaminatis. icorruptis. Dictū at ē q sit cōtaminare. Nec su. putat uulg⁹ q q magi stratus petūt eos accipiāt aut deponant: ut ē illis: aut maior: aut minor fauor i populo. at phūs solos sapiētes eos censet accipere: ēt si denegentur a pplo: stultos at nūq accipere ēt si a populo cōferat. Indoctū. n. uulgus honorem: q uirtutis pmiū ē: merenti tradere non pōt: sed insignia honoris dare pōt: q psape ad idignos transferūtur. Auræ. fauoris. Vir. Nunc quoq; iā nimiū ga. p. a. Secures. cōsulatus: aut dictaturas: aut ptu ras quæ insignia sunt secures et fasces. Virtus. r. i. aperiens cælum. Immeritis m. i. illis quorum fama nō sit moritura: nam istis tribuuntur ab hominibus diuini honores: & ut dii coluntur quemadmodum de libe ro patre & de hercule decretū ē. Tētat ire uia. neggata scilicet homini quia aggredit ea quæ aut supra hu manas uires sunt aut uehementer ardua homini. Et spernit coetus. u. q. d. quæ cōmunia & uulgata sunt.

Humū. res terrenas. quia quærit diuina & immortalia. Fugiente. uelocissime labente. Est et fide. t. f. lau-
dauit uirtutem id est fortitudinem: nam et si omnes rectos animi. habitus uirtutes appellamus tñ proprie
uirtus est fortitudo: Nam a uiro uirtus dicitur. Virum autem hominē prestāti excellētīq; animo nūcupa-
m⁹. Dicitur ēt uirtus uis illa qua res cuius ē uirt⁹ perfecta redditur. Cice. i. qnto de si. bo. et ma. At q in sensu
bus est sua cuiq; uirtus. Laudauerat ergo fortitudinē: nūc laudat iustitiam et fidem: quæ totius iustitiæ fun-
damentum est. Qui cereris sa. ponit hęc sacra pro omni arcano: nam eleusina sacra nephas erat non ini-
tatis prodere. Sub iisdē t. sub eodē tecto. sententia est neq; mecum habitabit: neq; una nauigabit: nam per
sæpe euerit aut domū aut nauigiū deus: ut puniat scelestum qui ibi sit. unde necesse ē q & qui boni sunt cū
illo pereant. Trabibus. pro tecto posuit. Phaselū. fluuiiale nauigiū ē: uñ & circūpādis uehiē sua rura phase-
lis. Incesto. scelerato: posuit āt spēm uitii p omni uitio. Incestū āt omnē inconcessū cōcubitū appellarūt. Di-
cunt enim ceston cingulum eē: quo uenus concessas nuptias adiēs utitur. Integrū. inocentē: sic supra inte-
ger uitæ. s. q. p. Raro. quis poena non statim sceleri paretur: non tamen propter morā tollit. Ipsa enī clau-
do pede sequitur scelestos: sed tñ non deserit donec consequatur.

Vñū et tenacē. In secta stoica hoc dī iustū uig: honestiq: ppositi n̄ terreri ciuiū opinionib⁹ uel minis
i exigēdū ut aliqd forte rōi cōtrariū fiat. ordo est, lustum uirū solida mēte et tenacē ppositū non qua

ACRON

Ad musas de augusto stoice iustitiã laudat

i Vltum et tenacē propositi uirum
Non ciuiū ardor: praua iubentiū
Non uultus instantis tyranni
Mente quatit solida: neq; auster

tit ardor ciuiū iubētum parua. Ardor. p. i. sedi
tio iniqua sperantium. Vultus. faueritas. Inim
nensis tyranni: terrentis. Mente solida. dicit iusti
& constantis uiri qui minis non quatitur tyran
nia: aut certe mentē pro consilio intelligi uoluit: ut
Virgilius: Hic patris aeneae suspenfam blanda ui
cissim gaudia. Pertentant mētē: Et qua facere id
possis nostram nunc accipe mentem. & hoc au
get per ebasin: & graditur a populo ad regem: a
rge ad elemētū: ab elemēto ad deū: a deo ad mū
dum labitur.

CARMINVM

POR. Iustum ac tenacem propositi uirum. Insecta stoica et hoc dicitur iustum uirum & honesti propositi non terri ciuium opinionibus exigentium: ut aliquid contra rationem faciat.

CHRI. Iustum et tenacem propositi uirum. ostendit qui fructus: & quæ p̄mia proueniant ex eo uitæ genere i quod hætenus p̄cepta dederit: & eos qui huiuscemodi uitæ assueti habitū contraxerint nullo terrore ad uitia impelli posse. Refertq; multos uiros his uirtutibus ad cælum assumptos esse. Laudauerat iustitiā & fortitudinem: nunc quid ex illis assequamur ostendit. Tenacem. id est fortem & constantem: & in proposito perseverantem. Nam fortitudinis partes sunt: Constantia: Confidentia: Magnanimitas: Perseuerantia: Patientia: Magnificencia: & Seueritas. Verum magnanimitatis partes sunt. Dignitas: & Liberalitas. Magnificencia uero: Gloria: Amplitudo: Studium: & exercitium: ergo tenacem propositi intelligit perseverantem. Est uatem perseverantia quam fortitudinis partē esse posuit in re bene considerata stabilis ac perpetua mansio. Est autem ordo. quod neq; ardor ciuium. i. p. nec uultus instantis tyranni quatit a mente sua solida uirum. i. & t. p. Ardor. ardentissima quædam cupiditas: qua etiam bonos ad turpia impellere uolūt. Nec uultus. quasi sauitia quam in uultu ostendit. Quatit. q. d. nedum deiiciat: sed ne quatit quidē. Mente solida. i. a bene constabilito instituto.

ACRON. Inquieti. scilicet caustro duce unum pendet ex altero. Adriæ. masculini generis est: cuius commotionem mare sequatur. Si fractus illabatur orbis. ad ecbasim animi constantis rettulit: ut Luca. Sic cū ruit arduus æther. Hac arte. p. & uagus: qui per omnem terram peragrauit: ut Vir. Nec uero alcides tantum telluris obiuit. Inuixus. incumbes semidei dicebantur q̄ ob merita deorum adhibebantur conuiuiis q̄d horatius mō augusto dedit: ut Virg. Tu das epulis accūbere diuum. Purpureo. pulchro: ut ē Roseoq; hæc in super addidit ore. Bibit. ut cunq; ad hoc meritum peruenerit uirtutis uia. Nectar. potus numinum hac quasi militantem collo trahi potentia numinis dedit. Collo trabentes. potentia numinis dedit iugo feras subdere: ideo quātum ad mortales idociles quātum potentiam dyonisi ex more doctas. Hac uirtute animi Quirinū siue Romulum in honorē augusti laudat et ipsū martis filium deum pro uirtute factum acherontem mortuis deputatum uitasse confirmat. equos uero martis pro pugnandi insigni posuit.

Consiliantib; diis. cōsiliū habentibus diis de recipiēdo Romulo in numerū deorū. Ilion iliō. repetitio nominis interdum iracundiam: interdum laudem significat: ut Ah corydon corydō quæ te dementia coepit: & ex illo corydon corydon ē tempore nobis. ordo ē. fatalis et incestus iudex et peregrina mulier uertit in cinerem ilion ut in puluerem ilion dānatum mihi et castæ minervæ cum populo & fraudulento duce ex quo laomedon destituit deos pacta mercede.

Fatalis. alexander per quem deleteretur ilion: ut cum fatalis equus saltu super ardua uenit. Et mulier. p. peregrina dixit ad exaggerationem: ut Vir. Fœmina quæ nostris errans in finibus urbem. Ex quo destituit deos laomedon. pro murorum troiæ. perfectione non soluerat uotum numinibus permissum: ut Vir. Nec dum laomedontæ sentis periuria gentis. Damnatum. destinātū ad perdendū. Vir. Hic iuuo scæas sæuissima portas priā tenet. bñ at castæ: quia incestus iudex dixerat. Lacedæ. adulteræ helenæ menelai uxoris quam alexander pulchritudine sua et ornatu persuasam rapuit: Vir. At non sic phrygius penetrat lacedæmona pastor: ledeamq; helenam troianas uexit ad urbes.

POR. Non uultus. i. t. m. q. f. i. eum quem iustum et tenacem propositi ait. ergo sensus est sapientem uirum non quatit: id est non conturbat minax uultus tyranni: ideo scilicet quia solida mente est id est firma et constanti. Hac arte. p. hac. u. Et. u. h. uagus dictus est quia orbem terrarum peragrauit. Arces igneas. i. sydereas ac p hoc caelestes. Quos. i. a. r. bene quia et ipse uirtutis cultor ē. Purpureo bibit ore nectar. purpureo ore claro et splendido: ut Vir. Lumenq; iuuentæ purpureum. Hac te. m. b. p. hac uirtute scilicet merentem Merentem quomodo accipimus Vtrum simpliciter dignum: an ut mereri stipendia milites dici-

Dux inquieti turbidus adriæ
Nec fulminantis magna manus iouis.

Si fractus illabatur orbis;

Impavidum ferient ruinæ.

Hac arte pollux: & uagus hercules

Innixus arces attigit igneas:

Quos inter augustus recumbens

Purpureo bibit ore nectar.

Hac te merentem bacche pater tuæ

Vexere tigres indocili iugum

Collo trabentes: hac quirinus

Martis equis acheronta fugit.

Gratum elocuta consiliantibus

Iunone diuis: ilion ilion

Fatalis incestusq; iudex

Et mulier peregrina uertit

In puluerem: ex quo destituit deos

Mercede pacta laomedon: mihi

Castæq; damnatum minervæ

Cum populo: & duce fraudulento:

Iam nec lacedæ splendet adulteræ

mus: Indocili. i. c. t. alioquin indocili. Non utiq; etiā sub libero qui eas docuerit iugum suū trahere. Gratum. e. c. i. d. c. nunc in consilio agentibus. intelligendum est autem sensus lunone: elocuta quæ erat cum diis apud quos consilio loquebatur gratum elocuta consiliatibus. Non est alia hæc oda q̃ superior: Sed illi adhæret quare fallūt qui eas separant: quippe cū manifeste hæreat hoc mō. Hac quirinus. m. e. a. f. Gratum elocuta consiliantibus lunonē diuis: significat hac Romulum i cælum receptum lunone mitigata romanis quibus aliq̃ diu propter iram quam in troianos habuit irata fuit. Fatalis. i. q. i. hæc iam lunonis uerba sūt in consilio. Mihi casteq; d. m. pro a me damnatum illū. f. lā nec. l. f. a. famosus hospes. eleganter hæc dicuntur quasi ostēdit iuno ad satisfactionem usq; ultionem percepisse de troianis.

CHRI. Iouis ful. sed de iouis fulminibus diximus suo loco. Sententia est: nihil unq̃ futurū tam horrendum: quod illum a uita recte instituta dimoueat: neq; si mūdus ruat expauescet illius ruina. Hac arte p. ostendit exemplis homines uirtute & iustitia inter deos esse relatos: nam de poluce historia: ut iam de mō strauimus habet quia mare piratis iestum pacarit diuinos homines meruisse. Et uagus h. hunc & si thebanū ex alcmena iouis filium fingant: tamen illi omnia tribuunt q̃ ægyptius hercules fecitauit. Vagus. conueniens sibi epithetū: nam iubente Eurysteo diu latiusq; ad uaria monstra domanda uagatus est: sic Vir. Nec uero al. tā. te. Innixus. uehementer nixus. Igneas. sideribus micātes. Purpureo. pulchro & quasi diuino. Nectar. potatio diuina est. Recubens. discumbens: nam uoluit antiquitas duplici uia homines reddi deos lecti. s. aut mensæ participatione: de mensa apparet apud æolum uirgilianum: Tu das epulis accumbare diuum. De utroq; in Bucolicis: Nec deus hunc mensa: dea nec dignata cubili est. De baccho uero eadem repetit: q̃ iam dicta sunt. Indocili. indomabili: nam brutum indocile dicimus quando imperio humano non paret: ergo indocili suaptæ natura: sed iussui dei tamen paret. Hac. repetitio ē: hæc n. dictionem ter in initio clausula ponit. Dant aut poetæ tygres baccho: uel ad ostendendam herois uirtutem qua etiam efferatissima & natura indomabilia dōuerit: uel ut his seris notetur efferitas ebriorū. Quirinus. magni artificii: sed nec minoris cōsiliū poeta Augustum Romulumq; a quo augustus originem ducit: non solum laudat: uerum ita laudat ut adulationis suspitionē dimoueat. nam per quandam insinuationem simulat se in cōmune uirtutem laudandam suscepisse: ac mox ideo exemplis nititur demonstrare se coactum esse: ut illos heroibus ascribat: ut casu potius q̃ electione hoc agi uideri possit: nam quanto magis adulandi suspitio amouetur: tanto magis laus crescit. Quirinus. romulus: hoc autem totum figmentum & nouum est: & a poeta excogitatum. Nam cum miro artificio pcedat in his q̃ ad historiam p̃tinēt non tamen se poetā esse obliuisci oportuit. Fingit tñ q̃ ab aliis figmentis nō abhorreāt Romulum eē ad cælos euectū iam placata lunone: q̃ troianis: & his qui a troianis fluxerāt: hæcenus inimica fuerat. Martis e. non immerito: & quia martis filius fuerat: & quia rebus bellicis claruerat. Fugit ac. fugit infernum: quia inter deos relatus est: quod ut docet Liuius etiam post mortem suam uulgo creditum ē. Possumus etiam dicere q̃ ex platonicorum sententia locutus sit poeta: qui uolunt aios eorū qui pie casteq; uixerint & bene de mortali genere meriti sint: seque puros conseruauerit nullo scelere infecti quāprimū ex corporibus excesserint ad cælum in suam originē reuerti. Qui autē his sceleribus infecti sunt quæ tamē purgari possint: eos postquā tempore debito p oīa inferorum flumina longo circuitu sapius deuoluti fuerint: tunc demū inde liberari. Qui aut tam magna tanq; tetra commiserunt flagitia: ut nullo piaculo purgari possint: eos in æterno supplicio apud inferos detineri scribunt. Gratum. rem gratā: nā pergratum diuis fuit: cū in eorū senatu in cōsulationem uenissēt: esset ne recipiendus romulus: Quoniam iuno hæcenus aduersa troianis nunc recōciliata se beneuolente id agi demonstrat. Iudex. s. paris: & quasi hironice protulit cum nō uideatur dignus uocari iudex: qui ita inique iudicauerit. Fatalis. exitialis patri patriæq; suæ.

Et mulier peregrina. & hoc cum summo stomacho pronunciauit. Ostendit enim solum Paridem propter raptam helenam causā exitii troiani fuisse: & simul nominatur ignominia ex nobilitate eorum qui uicerūt: non dicit a mille nauibus & a nobilissimis ducibus fuisse euersā troiā: sed ab uno ciue & a muliere peregrina: quasi parum pudica. Nam ignominie datur: mulieri quæ mutat patriam. Quapropter & Terentianus ille Parmeo cum Thais dixisset matrem suam samiam fuisse & rhodi habitasse ppter eam quam dixi causam tacere se posse respondit. Vertit. funditus eruit. Ilion ilion. sic enim nominabatur urbs: quæ in troia regione phrygiæ fuit. Congeminauit autem ex ingenti latitia: Nam ut cum stomacho paridem iniquum in se iudicem pronunciauit: sic urbis exitium non sine uoluptate meminit. Ex quo destituit d. fabulantur enim dirutis mœnibus troianis ab Hercule: pactum fuisse Laomedontem se ingēs auri pondus: Neptūno Apolliniq; daturū: si illi mœnia restaurarent: hac deinde opere absoluto pacta mercede deos defraudasse. Quod nō nulli ad historiam referūt. Dñt. n. cum deesset pecūia ad reparādos muros regē eā quæ in tēplo Apollinis & Neptūni sacra erat assūpsisse: diis pollicitū breui ipsā repositurū: nec tñ reposuisse. quod piuriū ita deos cōmouit: ut accedētibus deīde nouis iniuriis in lunonē: Mineruā quæ iniquitate iudicii a Paride illatis illi urbē iunoni Mineruæque dānarit. Ordo ē iudex fatalis & icesus. i. pollutus: Helenæ adulterio & m. p. uertit i puluerē. i. i cinerē Ilion. il. dā mihi & c. mi. ex quo laom. destituit. d. m. p. lā nec. q. d. remitto inimicicias q̃ a troia originē ducūt q̃ a iā abūde ultā sū paridē: & exultāter atq; amare. iam nō spēdet: ut demōstret bioem luxuriosum culturæ corporis: & nō uirtutibus operā impendisse.

CARMINVM

ACRON. Famofus hofpes. infamis qui fidem uiolarit hofpitiū: hofpitis cōiugem rapiēdo. Nec priami domus. domū p genere pofuit: Paris enī priami filius fuit. Virgili². Da propriā tymbræ domum: da moenia fefsis. Hectoreis opibus. decimū ut quos diftulit hector in annum. opes aut pro auxiliis ponūtur Tanq̃ ſint auxilio uitæ: ut terētius iuno lucina fer opem. Noſtrisq; ductum ſeditionibus. i. bellū: qđ tātū fuerat: ut eoz ſeditōibus: hoc eſt diſcordiis & diſſenſionibus per decennium traheretur. Reſedit. ſ. nitū ē: ut oīſq; repente reſedit ſtatus. Protinus. dehinc. ut Vir. Mos erat heſperio in latio quē protinus urbes albane coluere ſacrum. Et inuiſū nepotem. odio ſum ſibi romulū dixit. nepos. n. iunonis fuit per martē: quem iouis & iunonis filiū homerus affir-
pro inuē mat: per genus autem romuli carthago deleta ē.

Troica. pro troiana. Ilia. n. troiana genere fuit ut Vir. Donec regina ſacerdos marte grauis geminā partu dabit ilia prolē. Marti redonabo. quanuis ſit de troiano genere patri ſuo romulū regnare concedā. Inire ſedes. ædificare. pmittā inquit uel indigetē fieri. Diſcere. propinare po-
diſce tare. i. deorū conuiuiis ēt intereſſe pmittā. Quie- tis. philoſophi. n. hanc beatitudinē diis dederunt qua eos ocioſos eſſe & nihil curare nec alicuius rei ſollicitudine teneri dicant ſemel mūdo lege diſpoſito. unde Vir. Scilicet iſ ſuperis labor ē. ea cura quietos ſollicitat. Dum lōgus inter. s. To- lerabilibus ſe ferre confirmat. ut lōgo ſpatio ma- ris interieſto Romæ regnēt potius romanorum nepotes q̃ ut illo fruāt imperio Inſultet a. libere ſuperuagetur: conculcet: ut inſultare ſolo & gres ſus glomerare ſuperbos. Inultæ. illeſæ: ſecuræ Siluoſis. n. & deſertis locis feræ catulos tuto celāt ut ſiluas & luſtra ferarum. Triumphatiſq; ſpēs participii eſt: ut quōdam regnata licurgo & hac chatāq; iugis naxon & triūphata coryntho. Da- re rura. m. Medos hic pro oībus gentibus poſuit ac ſi diceret per triumphum ſubditis hoſtibus le- ges impōat. Qua medius liquor. Gaditanū ma- re dicit: inde. n. incipit europa ſecerni a libya. Ab afro. ab africa: ſynecdochicos. i. per quæ loca di- ſtinduntur europa & africa duæ ptes mundi. Au- rum irreperitum. aurū etiā roma cōtēnet. quod multo utiliſſimum omnibus hominibus: cum latet adhuc ſub terra: minus. n. cās auaritiæ præſtat. fortiorem ergo dicit romam contemnendo au- rum fore q̃ in uſus cogendo: ut paruozq; potentem fabricium.

POR. Diſcere neſtaris ſuccos. i. aſſueſcere ſaporibus neſtaris: Dum longe ſit iquit ab ilio Roma in qua libet parte orbis romani quantū in me eſt regnēt. Eleganter hic puicacia iratæ i Troianos deæ exprimitur. Regnanto. b. regnanto pro regnēt. Secunda. p. tertia perſona eſt: ut eſt illud Virgilianū: Tertiū ar- golica galea contentus abito. Dum. p. p. buſto Inſultet armentū. hoc eſt paſcendo ſupergrediatur. Et. c. f. c. i. perite quaſi deſertā eſſe uelit Troiam. Horrenda. l. n. i. u. Non perpetuum epitheton horrendam romā dicit ſed barbaris horrendam. Qua. l. m. ſ. europē ab afro. Gaditanū mare fretum ſignificat. Inde n. incipiunt deſcerni Europa a libya. Qua tumidus rigat arua. Nilus nō ſemp tumidus: ſed tumidus cum rigat. Aurum. i. & ſ. m. ſ. c. t. c. ſ. f. bene augē utiliſſimum ait eſſe priuſquā de metallis offodiāt. quoniā effoſſum cām præſtat auaritiæ ac ſcleribus: populū autem ro. ait conſantiſſimum aurum cōtēnere merito quo- niam apud ueteres paupertas magis in honore erat q̃ diuitiæ.

CHRI. Famofus hofpes. q. d. infamis apud oēs gentes propter uiolatū hofpitiū quo liberaliter a Me- nelao ſuſceptus erat. Famofus. n. plurimum Laumedon rex troianus qntus fuit a Dardano: Fuit enim filius Trois: & ille Eriſtonii: quē Dardan⁹ ex cādauia genuit. Hic deos ut dixi: mercede pacta defraudauit propterea q; apud Maronē ſcriptū ē: Laomedentæ luimus piuria gētis. Nec p. d. p. q. d. ipſa peritura pe- riit: neq; potuit ab Hectore defendi. Ductū. i. plures ānos platū. q. d. quicqđ ipſis durauit bellū troianū: ad oē adſcribendū eſt nō uirtuti illoz: ſed noſtris ſeditōibus: nā partī deorum etiā troianis ſauit: ut eſt apud

Famofus hofpes: nec priami domus
Per iura pugnaces achiuos
Hectoreis opibus reſi ingit.
Noſtrisq; ductum ſeditionibus
Bellum reſedit: protinus & grauis
Iras: & inuiſum nepotem:
Troica quem peperit ſacerdos:
Marti redonabo. illum ego lucidas
Inire ſedes: diſcere neſtaris
Succos: & aſcribi quietis
Ordinibus pariar deorum.
Dum longus interſauiat ilion:
Romamque pontus. qualibet exules
In parte regnanto beati:
Dum priami paradifque buſto
Inſultet armentum: & catulos feræ
Celent inultæ. ſtet capitoliū
Fulgens: triumphatiſque poſſit
Roma ferox dare iura medis.
Horrenda late nomen in ultimas
Extendat oras qua medius liquor
Secernit europē ab afro.
Qua tumidus rigat arua nilus:
Aurum irreperitum: & ſic melius ſitum

Homerum & Vir. qui si omnes in poena scelerum eorum consensissent. statim actum fuisset de troia. Quapp
ego iam ulta non ulterius prosequar iniurias: sed redonabo romulum nepotem troianorum exilia: quauis
illum oderim marti filio meo & patri suo. Dicimus autem redonare & condonare aliquem alicui: cum ei a quo sit
ue supplicium siue ultionem sumpturi sumus illius causa iniurias remittimus: nam eam poenam quam nobis debebat eius gra
tia remittimus: ergo donamus. Adscribi. anumerari: traslatio a ciuibus qui in coloniam aliquam mittuntur. i. n. ad
scribi dicitur. Quietis. ex profunda theologia promptum. Nam solius diuinitatis quies est: creaturarum autem motus
Optime ergo Boetius de Deo. Stabilis quae manens das cuncta moueri. Dum logos per. Modo magni maris spa
tium intercedat iter romae & illud permittat eos regnare. Dum priami per. q. b. mo ita desertum sit illud ut fere in diruto
sepulchro audeat sua cubilia ponere & ipse. i. nemine prohibente non prohibebo romam imperium per uniuersum or
bem perpagare. Locus autem sumptus est ex Ennio: ille. n. describit in secundo bello pu. lunonem reconciliatam romam
carthaginem deferere. Regnato. tamquam legem constituat tempore & modo legumlatorum: usque est. Priami per. nam ne
minem magis oderat quam Paridem. & qui illum produxerat Priamum. Busto. bustum proprie locus est:
in quo defunctus est combustus & sepultus. diciturque bustum quasi beneustum. Vbi autem combustus
solum est: & alibi sepultus: is locus ab urendo ustrina uocatur. Sed modo busta sepulchra uocamus. Trium
phatis. usurpauit participium passiuum a uerbo non passiuo. Non enim dicimus triumpho medos: sed tri
umpho de medis. Idem fecit & Vir. Ille triumphata capitolia ad alta co. Europen. actus graecus. Liquor.
mare quod ab occiduo oceano irrumpens europam ab africa diuidit. Nilus. de cuius origine multa fa
bulosa referuntur. Tumido: quia diebus canicularibus contra reliquorum fluminum morem ita turgescit
ut aegyptum exundet. Rigat arua. unde alibi & uiridem aegyptum nigra foecundat harena.

ACRON. Ordo: est fortior spernere aurum irrepertum. & sic melius situm: cum terra celat quod cogere in usus hu
manos dextera rapiente omne sacrum. Sacra. n. osium gentium rapuere romani non modo aurum dextram autem
aut per auaritia: aut pro bello posuit. ut Vir. Quid non mortalia. p. c. a. s. f. l. uue. atque omni ex crie lucrum quaesitum.

Terminus. finis naturae quo mundi spatia terminantur: ad quem adhuc armis dicitur perueniri ambitu gloriae. si
ue auri cupidine. Qua parte debacchentur ignes. Ceraumenem dixit inhabitabilem. ut Vir. Semp. sole r. & t. f. ab.
i. in qua incendiis ut furor bacchantibus dominetur. idque dicit debacchentur. Qua nebulae pluuique rores.

Cum terra caelat: spernere fortior
Quam cogere humanos in usus
Omne sacrum rapiente dextra:
Quicumque mundo terminus obstitit
Hunc tanget armis: uisere gestiens
Qua parte debacchentur ignes:
Qua nebulae: pluuique rores.
Sed bellicosae fata quiritibus.
Hac lege dico. ne nimium prii
Rebusque fidentes: auitae
Tecta uelint reparare troiae:
Troiae renascens alite lugubri
Fortuna tristi clade iterabitur
Ducente uictrices cateruas
Coniuge me iouis & sorore.
Ter si resurgat murus aeneus
Auctora phoebo: ter pereat meis
Excisus argiuis: ter uxor
Capta uirum puerosque ploret.
Non hoc iocosa conuenit lyrae.
Quo musa tendis: desine peruiçax
Referre sermones deorum: &
Magna modis tenuare paruus.

*Spernere ad
firmamentum
sacrum ut ex
cubile at
in i. in
in i. in
in i. in
in i. in*

*hoc alludit
ad Ciceronem
occurrit qui tro
iam repara
regnum
fortuna quoniam
troia repara
iouis dicitur*

Septettriona est significat cardinem hoc est nivalis.
ut ite Vir. Cerulea glacie coeret atque imbribus
atris. Sed bellicosae fata quiritibus. Hac lege di
co. constituto: sanctio Romam hoc ius fatore. ut per
niciosum habeat per se reparare troiam. Ne nimium
prii. qui uelint prestare parentibus contra uoluntatem
deorum. Tristi clade. i. hoc id quidam dictum uolunt
quod fimbria legatus Cicerone illius temporibus syllanis oppu
gnauerit ac diruerit. qui mox seditione militum
peremptus est. ordo. fortuna troiae renascens lug
gubri alite iterabitur tristi clade me coniuge & so
rore iouis ducete uictrices cateruas. Coniuge. &
s. sic uir. Ast ego quae diu i cedo regina iouisque.
Et soror & coniux. Ter si resurgat murus aene
us. hic aut quoties reparata fuerit: diruenda dicit
ut finitum per infinito potest: aut tertio troiam significat
priussemel ab hercule. secundo ab grecis per hele
na. tertio a fimbria. Ter uxor. qui andromachem
intelligi uolunt propter hectorem & asianactam. Non
hoc iocosa conuenit lyrae. i. non talia conueniunt no
strae propositioni: a lunonis uerbis in se poeta con
uertit. Peruiçax. licentiosa uel repraesensibilis.

Modis. modulationibus metrorum

POR. Omne sacrum rapiente dextra: nec ro
manorum. s. dextera sed deorum qui cogunt aurum in
usus romanos. Extrinsecus autem hic accipienda
uox est. & ut sit etiam sacrum rapiente dextera uisere
gestiens qua uel parte debacchentur ignes. Austras
le cardinem significat qui est torretissimus. Troiae
renascens alite lugubri fortuna tristi clade iterabi
tur. ordo & sensus est fortunae troiae alite lugubri.
i. malo auspicio renascenti iterata excidio cadet
hic autem sensus inde conceptus est quod flauius

CARMINVM

fimbria legat⁹ cinæ iliū tpibus sillanis oppugnauit ac diruit quē mox seditio militū occidit. Nō hoc. i. c. l. quo musa tendis. Nūc his uerbis poeta ad se cōuersus ait: nō se recte facere q̃ lyrico carmini cui iocosa cōueniāt seueriora loquat^r. Define. p. r. f. d. peruicax. nūc p̃ licētiore dicitur. Et magna modis tenuare paruis. Sēsus ē: define magnas res q̃ hēroico magis carmī cōueniūt extenuare humilitate lyrici carminis.

CHRI. Fortior. hāc in ore iunonis uera sonāt. Nam prisci romani huius moribus fuerunt. Fortior ergo i. cōstātior spernere aurū. Irrepertū. q. d. quāuis illis offerat^r quicquid auri inter terrā latet: q̃ multo plus ē quā q̃ apparet. Et est ex snia Curii qui s̃nitibus respōdit nolle aurū romanos: sed īperare possidētibus aurū. Vaticinat^r igit^r priscā illā seueritatē quā adhuc futura erat. Omne sacre. snia ē quod melius sit spernere aurū q̃ cogere. i. cōgregare ī usus humanos. Quoniā qui cōgregāt: rapiūt ēt sacra. Nā nō cōgregāt nī si auari: & auari nulli rei parcūt. Debauchē ignes. iuxta torridā zonā. Vir. Quāquā media ē nō ē habitabilis æstu. Qua nebulā. plagā septētrionalē intelligit. Dico. quasi cōfirmo & satio. & posuit hoc poeta ad excusationē romanorū: qui antiquā patriā cōtēpisse uidebāt. Nimiū pii. nā nimia fuisset pietas: si illis esset nocitura. Fidētes rebus. i. freti potētissimo īperio. Auita. quā uestrorū auorum urbs fuit. Troia. dicit meliores fortuna renatū iri troiam q̃ olim fuerit. ergo fortuna troia. q. d. mala fortuna. Sic Virg. hac troiana tenus fuerit fortūa secuta. Lugubri al. infelici augurio. Reiterabit^r. itez. surget: hoc aut^r fiet me duce. Me cōiuge. īterpretatio ē color rethoricus. Fit aut^r quotiēs exprimimus quā uī p̃nomē antecederēs & quod pōdus habeat. Sic Vir. Ast ego quā diuū incedo regina iouisq̃ & soror & cōiunx. T̃er si r. finitū numerū p̃ infinito ponit. Aeneus. fortis: i. frāgibilis. Auctore. phe. q. d. nō proderit neq̃ si a deo fiat: neq̃ si ex infrangibili materia. Meis argiuis. nā argis colebat^r. unde supra plurius in iunonis honorē aptum dicet equis argos: & Vir. Prima quod ad troiā pro caris gesserat argis. Virū & p. maritum & filios aut cēlos aut ī captiuitatem abductos. Non hoc iocosa. professionem fecerat minorum rerum: & quā iocis magis q̃ seueritate cōmendarentur. Quapp̃ cū animaduertat se ad altiora ascendisse admonet musā ut desinat fermōs deorum referre. Et magna modis t. p. modestissime de se loquitur. Nam qui magna paruo stilo canit: non modo non auget illa: sed potius extenuat.

ACRON d. Descende cælo. id est define loqui de diis:

propterea dixit descende cælo: tanquam iam uelit musam transire a uerbis iunonis: quā eam uelut in cælo habuisse ostenderet ordo est. tibia descende cælo: & calliope regina age dic longum melos. Melos. aurem specialiter dici uolunt cantum pastorem: est autem indeclinabile neutri generis. Acuta. sonora. liquida conueniente melodiis

POR. Descende cælo dic age tibia. Inuocat musam ut se iuuat ī carminibus. sed q̃ ait descende cælo. ad illud pertinet q̃ uelit iam transire a iunonis sermonibus quos ī cælo habuisse eam ostenderat.

CHRI. Descende cælo. & dic age tibia. Videat^r ad supiora cōtinuari: uel illis adnecti: nā cælestia cernere tē tasset: hortat^r musā ut iā desinat: & p̃digia q̃ puer o sibi euenerit canat. Deinde cū se exauditū putet qm̃ illarū cantū audiat. narrat a colūbis se oli lauro mirtoq̃ testū atq̃ ex apulia in sabinos adductū. q̃ illū lyricorū poetā futurū & amatoria scripturū indicant. Afferitq̃ illis ducibus nihil sibi esse timēdū. Ostēdit illas octauianū bellis fessū ī suo antro recreare. Descende c. q. d. res cælestes relique. Calliope. hāc cū inuocat cæteras omnes inuocare intelliges: si quā de musis dicta sunt: repetes. sic & Virgilius. & uos o Cali. p̃. as. c. eademq̃ ratione reginam dici cognosces.

ACRON. Auditis. dum ad solam calliopen loqueretur dixit auditis: ut uos o calliope precor aspirate canenti: & quasi deā presentiam se sentire ait: tanq̃ uenerit inuocata: quod appellat^r enthusiasticos. An me ludit. uelut interrogans sodales suos posuit. i. an dum spero me audiri a re & non audior. i. decipior dulci amore poetico ordo est: uideor audiri & uideor errare per pios lucos. i. uidetur mihi audire. s. cantus uestros. Tā q̃ diceret uere audio cantus uestros: & lucis inter sum aut errore mētis imago quem studio cōcepi poetico: aut certe per amēnos lucos elysii uere uideo musas errare. Vulture. uult mōs apulia: fabulosam uero nutricē appellauit: quod hāc fere alumniis suis narrare fabulas solēt. ordo est. me puerū fatigatum somno & ludo texere

ADMVSAS.

d Descende cælo: & dic age tibia
Regina longum calliope melos:

Seu uoce mauiis nunc acuta:
Seu fidibus cytharaue phœbi.

Auditis: an me ludit amalis
Infania: audire & uideor pios
Errare per lucos amcenæ
Quos & aquæ subeunt: & auræ.
Me fabulosæ uulture in apollo
Nutricis extra limen apulie
Ludo fatigatumque somno
Fronde noua puerum palumbes
Texere: mirum quod foret omnibus
Quicunque cælsæ nidum acherontia

Salusque bāthinos: & aruum
 Pingue tenent humilis ferenti.
 Vt tuto ab atris corpore uiperis
 Dormirem & ur sis: ut premeret sacra
 Lauroque: collataque myrto.
 Non sine diis animosus infans.
 Vester camenæ: uester in arduos

palūbes noua fronde in uulture appulo extra li-
 mē fabulosæ appuliæ meæ nutricis nomē pān-
 ciæ pro nutricis posuit: quia inde horatius fuit.

Frōde noua. uiridi: nō antiqua nec arida: quæ
 odore & umbra somnos nutriet. Sic. Vir. Flori-
 bus & dulci aspirās cōplectitur umbra. Acherō-
 tiæ. acherontia ciuitas est appuliæ cōtermina lu-
 cania: quā ob hoc nidum appellauit: quia parua
 ē: & in mōtis cōstituta summitate: sicut nidi aui-
 um in sūmis arboribus. Saltusque banthinos
 banthia ciuitas est appuliæ contermina uenusinæ.

Banthia

Sacra

ciuitati huius territorii pascuis amœnat: cui cāpi subiecti siue uicini sunt: q̄ matini appellāt nunc abusive.
 Humilis ferēti. ferentū oppidū est appuliæ uenusinæ ciuitati uicinū: quod humile appellauit: q̄a ī ualle sitū-
 tum est: sed nūc sine habitatore ē. Premeret. tegeret: defenlarer. Sacra. autē ait n̄ p̄p̄ solū apollinē: sed et
 p̄p̄ se eo q̄ paruus extra limē apuliæ expositus lauro & myrto colūbis deferētib⁹ tectus sit ī omen futuri po-
 etæ: laurus. n. dicata apollini est: & myrtos ueneri: quæ lyræ erat & luxurioso futura dum lyrico carmine res
 ueneras describeret. Nō sine diis animosus. īpauidus. ut luxuriatq; thoris animosum pectus honesti spa-
 dices ordo. Cāmoenæ. ego uester īfans animosus non sine diis uester tollor ī arduos fabinos &c. P. rodi-
 giū aut fauore diuinitatis & securitatis suæ fuisse cōfirmat: tanq̄ si numē sibi iesse uelit itelligi. ubicūq; sum
 inquit uester sum o musæ: cuius īfantia uos custodisse manifestū ē: significās quod ubiq; nil aliud q̄ studia
 scribendo carmina musarum colat. ut est. Me uero primum dulces ante omnia musæ. Quarum sacra fero
 ingenti percussus amore accipiant.

POR. Auditis. hic distinguēdū & p̄nūciādū īterrogatiua figura. dicit autē audire uocē musæ cāt⁹ aut nū-
 quid hoc imaginor errore mētis quē nimio poetico studio cōcepi. Audire & uideor pios. hic pios dixit p̄
 diis & hoc p̄ musis dictū ē. Me fabulosæ uulture ī apulio. nutricis extra limē apuliæ. Vult mōs ī apulia ubi
 dicit se poeta educatū quā fabulosam appellauit q̄d nutrices alūnis suis fere fabulas narrare soleant. Lu-
 do fatigatū. ordo ē. me pueꝝ fatigatū somno texere palūbes noua frōde ī uulture appulo. extra limen apu-
 lia fabulosæ nutricis. Prouiciæ nomē p̄ nutricis posuit. Quicūq; celsæ nidū acherontia. acherōtia oppi-
 dum ē lucania: quā nidū appellat q̄d parua ē & ī sūmo mōte cōstituta sicut nidi auiū ī sūmis arborib⁹ solēt
 eē. Saltusq; bāthinos. bāthina oppidū ē ī apulia. Et aruū p̄gue tenent humilis ferenti. ferentū oppidū ē &
 ipsum ī lucania: quod ideo humile appellauit quod ī ualle est positū. Vt premeret sacra lauroq; collataq;
 myrto. sacram laurē nō ideo tantū dixit quod sit ī tutela apollinis. sed etiam quod uelit se diuinitus ea coo-
 pertū a colūbis itelligi. Nō. f. d. a. i. ideo q̄a solitudinē nemoris nō expauerat cū esset & solus & īfans quod
 ipsum p̄digiū dicit diuinitatis cuiusdam quā in se esse itelligi uult. Vester camenæ. uester in arduos tol-
 lor fabinos. ubicūq; inquit sum uester sum o musæ cuius infantiam manifestum est uos custodisse. per hoc
 autem significat se ubicūq; fuerit nihil aliud quam studia musica colere.

CHRI. Auditis. exauditis me musæ. Hoc autē dicit: quia sentit p̄sentia numinis. Nisi forte infania ama-
 bili decipiat. Amabilis. nā & si ab huiusmodi infania ludat: tamē suaue ita ludi. Audire uideor. nam
 p̄sentia numinis furore p̄cipiē. Per lucos amœnos. p. quos musæ habitant. Rapiunt. n. aliquando ī sacris
 hoies ex profūdiori cogitatōe ad tātū furorē: ut uidere & audire multa se putēt. Est autē unus ex quattuor
 diuini furoris generibus a Platone positus: cui p̄positū eē uult. Aqua & auræ. nā & uenti suauiores ī cas-
 loribus & perspicui riui uehemēter augēt amœnitatē locorū. Me fab. hesiodū qui & aliqd de se fugit imi-
 tatus hanc cōmīscit. Vulture. uult ī apulia mōs. ē de quo Lucanus. Igne fouet terras simul & garganus
 & arua Vulturis & calidi lucent buceta matini. Apulie. nō regionis sed nutricis nomē ē. Fabulosæ. nā
 nutricis ē p̄ueros fabellis oblectare. Limē. p̄ domo posuit. Fatigatū ludo & somnū. i. fatigatū ludo: quæ
 fatigatio: ut ē apud philosophos: somnū prouocat. Labores. n. excessiui: ut ait Albertus prouocant somnum
 q̄a per illos aperiunt meatus: & calor naturalis exhalat. Vnde ne cor a calore penitus deseratur natura insti-
 tuit hanc quietem. alii dicunt q̄ calor naturalis & internus adiutus ab externo qui ex motu citatur: uehemē-
 tius agit in nutrimento ad eleuandos uapores ad caput. Palumbes. siluatici sunt: columbi domestici dicti
 a culminibus: in quibus frequentes sunt. Nutrix in sententia eduxerat eum in agrum ubi dormientes palū-
 bes texerunt. ordo uero: pal. tex. m. pue. fati. ludo. & sō. no. fr. extra limen ap. nu. fab. in appulo uulture id est
 ī uulture mōtis apuliæ. Nidū acherōtiæ. urbs pua ē & ī mōtib⁹ posita. Vñ illā nido optie cōparat imitat⁹
 Ciceronē q̄ itbacā Vlyxis patriā asprimis saxis tāq̄ nidulū affixā dixit. ē at nō p̄cul uēusia. Bāthinos. apuliæ
 ē ciuitas bāthina siue pāthia iuxta uenusinā pascuis abūdās. Humilis. q̄a in plano & depresso loco posita est
 urbs. Vipis. serpētib⁹: posuit. n. spēm p̄ gñe. Verū q̄d lauro tect⁹ sit: idicat poetā futūꝝ. Sed q̄ palūbes te-
 xerint aues ueneri sanctæ & myrtho texerint: quæ & ipsa sit ueneri dedicata: notat talem poetam amores
 cantaturum & res ad uenerem spectantes: addit q̄ musæ illā a serpentibus seruauerunt: quo significat doctri-
 nam aduersus inuidiæ morsus ualere. Animosus. non sine diis: non sine diuino numine: aliter temerarius

*palumbes
Columbi*

CARMINVM

fuiſſet. Veſter infans.nam niſi muſarum fuiſſet:poeta non fuiſſet.

ACRON. Supinum.montuoſuſ.ut colleſq; ſupinos. Situm aut ciuitatis deſcripſit quia in aſcenſu mōtis eſt conſtituta. Seu liquidæ.aut iter aquas cōſtitutæ:aut delitioſæ:ſiue puri aeris. Veſtris a.ordo ē.Me amicū ueſtris fontibus & choris nō extinxit philippis acies uerſa retro nō deuota arbor:nec palinurus ſicula unda. Philippis.n.a bruto & caſſio dimicātū eſt:in quorū parte horatius fuit. Palinurus.p.montoriū eſt ſiciliæ.nō a palinuro æneæ gubernatore diſtū:ſed ab hānibale.ubi redeūte ſe Horatius de macedonia periclitatū dixit:quia eſt & nauibus periculofus

locus. Vtcunq;ubicūq;.Sape.n.uetereſ ut pro ubi ponebāt.ut Vir Labit infelix cæſis ut ſorte iuuecis. Nauita.nauita hic p nauigante poſuit.

Bosphorū.mare.fica natatu bouis diſtū. Et urentes.calentes.in aſſyria.n.regione pſarū uehementior eſt ſol:ubi & antonius dū ad cleopātram uult reuerti morbo exercitum perdidit.ordo eſt.& ego uiator libens uiſam harenas aſſyrii littoris.& britannos feros hoſpitibus & cōcanum lætū equino ſanguine. littus ēt campoz extremirate ueteres dicebāt. Vir.lacet ingēs litore truncus & cui littus arandū:cuiq; loci leges dedimus. Feros.inhoſpitales.britāni.n.immolare hoſpites dicebāt. Et lætum.cōcani gens hiſpaniæ dicebant:uel ut quidā uolunt thraciæ qbus dum uinū deeſſet lacte & ſanguine utebantur.de quibus ait Vir.Et lac concretū cū ſanguine potat equino. Viſā.in oībus ſubaudiendū ē:ut cūq; mecū eritis. Pharetratos g.geloni gens ſcytiæ ſagittis potens:Vir.& gēs illa quidē ſum̄ptis haud tarda pharetris. Inuiolatus.itaſtus tutione muſarū. Amnē.tanai.de quo Vir.Turbi dus & torquens.ſi.h.h. Vos.c.a.altū:magnum:forte:ſiue triūpho ſublimē.ordo eſt uos recreatis pierio antro caſarē altū militia. Querentē finire labores ſimul abdidit oppidis feſſas cohortes.

Feſſas .hic non laſſas ſed a labore quieſcentes ad hyemādū enim de caſtris ad oppida ducebatur exercitus. Abdidit.interius recōdidit. Finire.q.l.neceſſitates bellorum ad præſēs releuare.

Pierio .muſico:ſecreto.ut oſtenderet caſarē poeticæ quoq; artis ſtudioſū. Vos lenæ .per muſas.i.p ſtudiu litterarū intelligi uult.mētē ſapiētia roborari.lene.n.cōſiliū ſapiētia ad philoſophiæ moderationē dicit.

POR. Seu tibur ſupinū:ſeu placidæ placuere baiæ.Supinū inquit tybur ad ſitū eius montis aſpiciens Nā in latere montis cōſtitutū eſt. Veſtris amicū fontibus & choris .ſub bruto ſe militaſſe Horatius ſape oſtendit & periclitatū cū ab Auguſto partes eius ſuſæ ſunt.Quod periculū nunc ait præſidio muſarum ſe euaiſſe. Deuota n̄ extinxit arbor.deuota nūc euitāda:ac per hoc execrabilis & deteſtabilis. Nec ſicula palinurus unda.oſtendit ſe etiā in mari circa palinurū promōtorium periclitatū. Vtcunq; mecum uos eritis.pro ubicunq; accipe.ut enim ueteres nōnunquā pro tali particula ponebant .ut uir.In quinto:cæſis ut ſorte iuuenis pro ubi cæſis.& Ouidius.Quaq; fuit tellus illic ut pontus & aer. Nauita.i.nauigans. Et lætum equino ſanguine concanū.cōcani hiſpaniæ gens.uel ut alii dicunt ſcythæ quos oſtendit equino ueſci ſanguine.de qua Vir.ſic ait.& lac concretū cū ſanguine potat equino. Et ſcythicū inuiolatus amnē.ſcythicū amnē tanaim ſignificare uidetur:inuiolatus aut ad ſuperiores ſenſus per zeugma referēdū. Vos caſarem altum militia ſimul feſſas cohortis abdidit oppidis.Etiam caſarem altum inquit uos recreatis cum in hibernis conſtituit exercitum per quod etiam Caſarem ſtudioſum fuiſſe poetice oſtendit. Vos lene conſilium & datis & dato gaudentis almæ.per muſas.i.per ſtudium litterarum ad ſapientiam corroborari mentem intelligi uult.lene enim conſilium ſapientiam dicit.

CHRI. Frigidū .quia i mōtibus poſitū ē.Sed & i foeminino ēt genere pſertur:ut p̄neſte ſub ipſa.Eſt aut poetæ ſeceſſū urbis utis:& in hyeme aprica:ut baiæ ſunt in æſtate montuoſa icolere. Nec caret rōne:q; ſe in ſabinos ſublātū dicat:tāq; ſi etiā id pnoſticū fuiſſet illū mecoenatis amiciciā acquiſiturū. p quā ſabinam uillā ſuſturus eēt. Non me.oñdit eos:q; muſis amici ſūt illarū tutela eripi ab omnib⁹ periculis.Cōpone at

Tollor ſabinos:ſeu mihi frigidum

Preneste:ſeu tibur ſupinum:

Seu liquidæ placuere baiæ:

Veſtris amicū fontibus & choris

Non me philippis uerſa acies retro:

Deuota non extinxit arbor.

Nec ſicula palinurus unda.

Vtcunque mecum uos eritis:libens

Infanientem nauita boſphorum

Tentabo:& arentis harenas

Littoris aſſyri uiator.

Viſam britannos hoſpitibus feros.

Et lætum equino ſanguine concanum.

Viſam pharetratos gelonos.

Et ſcytichum inuiolatus amnem.

Vos caſarem altum militia:ſimul

Feſſas cohortes abdidit oppidis

Finire quarentem labores

Pierio recreatis antro

Vos lene conſilium & datis:& dato

uerba acies uersa retro in philippis. i. cōflictus abrutianis apud philippos acceptus nō extinxit me amicū
 uestris fōribus & choris. Nec arbor deuota. i. execrabilis. Sed & de pugna in philippis gesta: & de arbore
 iā accepisti. Palinurus. p̄mōtorii ē a palinuro gubernatore nauis Aeneae denominatū: quē illic cāsū te
 stat. uir. Locus nō p̄cul belia urbe q̄ deinde uelia ē dicta. Posuit aut̄ palinurū p̄ tēpestate. quā in mari si-
 culo iuxta palinurū passus ē. Vt cūq̄. quomodocūq̄ siue in secundis siue in aduersis rebus mecū sitis neq̄
 tē pestates marinas quas p̄ bosphorū denotat neq̄ i aquosa & arida itinera. Assyrii. nā regio calidissima
 est. Bri. ho. f. hospites. n. maētābāt p̄ hostia: ait Acron. Sed nostra ē tēpestate sup̄bissimi sūt in ea insula
 contra peregrinos: seq̄ solos hoīes putantes: reliquos pro brutis pene habēt. De insula iā dixi. Cōchanus. Conchani
 genus hoīum scythicū ē pastoriā exercet. & sāguine ex equi cruris uenis subtrācto & lacti p̄mixto uescūtur
 seu pro poculis utunt̄. Vir. Et lac cōcretū cū sanguine potat equino. Sūt qui credāt hos ēt bisaltas uocari.
 Vir. Bisaltā quo more solēt acereq̄ gelonus cū fugit in rhodopen. Scythicū amnē. q. d. extrema ptis scy-
 thia: q̄ lōge lateq̄ p̄tendit: intelligit aut̄ de tanais qui ab extremis rypheis sub arctō cōstitutis oriēs multas
 scythae nationes irrigat: paludēq̄ meoti facit: & ab asia europā diuidit. quod uero a musis Octauianū re-
 creati dicit: ostendit principis sapientiā: q̄ musae per doctrinas uarias dāt. Finire q. la. maxia laus in principē
 q̄ nulla alia cā bellū sūp̄fisse uidet̄: nisi ut i pace liceret quiescere. Antro pierio. q. d. i ueltra suauitate & az-
 moenitate. Constat etiam. Augustum poetice haud ignarum fuisse. Lene consilium. nam. humana &
 mitia & ab omni imanitate remota monet phylosophia. Quapp̄ rectissime delitiae florētinae Baptistas al-
 bert⁹ dicitabat id p̄stare litteras hoībus qd̄ aqua lupinis. Nā ut hoc leguminis genus aqua maceratū oēm
 amarorē deponit: sic p̄cipes bonae artū studiis delinit: mitissime iustissimeq̄ eos qui suae fidei cōmissi
 sūt: semp̄ regūt qd̄ nostro hoc saeculo iseltrano: Federico parētē tuo nō sine stupore tātas principis uirtutes
 admirantes manifesto cognoscimus. Nec falsa est diuini Platonis sententia: Beatas esse res publicas quorū
 gubernatores philosophentur. Sed redeo ad rem.

Gaudetis almā: scimus ut impios
 Titanas: immanemq̄ turbam
 Fulmine sustulerit caduco:
 Qui terram inertem: qui mare temperat
 Ventosum: & urbes: regnaq̄ tristia.
 Duoosque: mortalesque turbas
 Imperio regit unus æquo:
 Magnum illa terrorem intulerat ioui
 Fidens iuuentus horrida brachiis.
 Fratresque tendentes opaco
 Pelion imposuisse olympo.
 Sed quod typhoeus: & ualidus mimas.
 Aut quid minaci porphirion statu:
 Quid rethus: euulsisq̄ truncis
 En celadus iaculator audax
 Contra sonantem palladis ægida
 Possent ruentes: hinc auidus stetit
 Vulcanus: hinc matrona iuno: &
 Nunquam humeris positurus arcum
 Qui rore paro castaliae lauit
 Crines solutos: qui lyciae tenet
 Dumeta natalemq̄ siluam
 Delius & pathareus apollo.

ACRON. Scimus ut ipios titanas. ordo est.
 scimus ut sustulerit ipios titanas caduco fulmine
 imanē turbā unus qui tēperat inertē terrā: & uē-
 tosum mare & qui æquo iperio regit tristia regna
 & urbes & diuos & mortales turbas. Titanas.
 hic p̄ titanas ostēdit uires sine prudētia non solū
 uanas eē: sed ēt aduersas sibi: uñ & gigantū posu-
 it exēplū: qui irrationabili furore aduersus deos
 arma sustulerūt. Inertē. aut quē eos genuerit q̄
 uicti sūt: aut quā iacet sēp̄ nec agitāt aut fert̄ mo-
 tu: ut alia elemēta. ut Vir. Despiciēs mare uel iuo-
 lū terrasq̄ iacētēs. Tristia. de statu suo semp̄ sol-
 licita. Magnū illa terrore intulerat ioui. ordo ē.
 Illa horrida iuuetus fidēs brachiis & fratres tēdē-
 tes iposuisse peliō olympo intulerāt magnū ter-
 rorē ioui. melius itelligit horrida iuuetus quam
 horrida brachiis: ut hic & aloidas gemios imma-
 nia uidi corpora: aut brachia p̄ uiribus accipien-
 da sunt. Tendētes. cōtēdentes mōtibz mōtes i
 ponere. ut uir. Ter sūt cōnati iponere peliō ossā
 .s. atq̄ ossē frondosum iuoluere olympū. Mina-
 ci. sublimi: eminenti. ut mediaq̄ minās illabitur
 urbi. Euulsisq̄. t. tāta. n. erat uirtutis: ut truncos
 arborū iaceret i hostes. Aegida. clipeū mineruæ
 Vir. Cōtra neptūnū & uenerē: cōtraq̄ mineruā
 tāla tenēs. Ruētēs. i. cōsiderate ueniētēs. Hic. i.
 ex una pte iouis. Auid⁹. p̄ ignis capacitatē. uir.
 llicet ignis edax summa ad fastigia tēcti uoluit.
 Qui r. p. c. l. castalia fōs lyciae ubi apollo armen-
 tū dē pauisse siue in monte pnafo: ut uir. Castalia
 molli diuertit̄ orbita cliuo: cū pnaſū significaret.
 Solutos. at dixit significās studiū capilloz ut cri-
 nē fingēs. Dumeta. nemora: sed p̄ aspiratē loci
 dūeta dixit. Deli⁹. delos isula i q̄ nat⁹ memorat̄.
 Pathare⁹. patara ciuitas lyciae i q̄ apollo maxie
 colit̄: ut stat⁹. seu lyciae pater: exercēt dūeta iugis
 POR. Scimus ut ipios imanēq̄ turbā. Hac pte quasi ostēdit uires sine prudētia nō tū uanas esse. uerū etiā

CARMINVM

sibi aduersarias. per qđ pbat istud qđ supra dixerat. Vos lene cōsiliū datis & dato gaudetis. Fidens iu. h. b. Ordo ē fidēs brachius iuuetus. horrida. n. melius intelligit horrida iuuetus quā horrida brachius. Fratres. qđ tēdētes opaco pelion iposuisse olympo. Tendētes. p. cōtendētes. de hoc autē: & Vir. Sic loquit. Ter sunt conati iponere pelio ossā. Scilicet atq; oliā frōdosū inuoluere olympū. Ter pater extructos deiecit fulmine mōtes. Aut quid minaci Porphirion statu: sic & Vir. Mediāq; minās illabit urbi. Nisi qđ & i ipsa cor poris altitudine minā qđ uidēt eē atq; horror. Hic a. st. u. auidū uulcanū dixit pp ignis auiditatē. Nunq̃ hūmeris positurus arcū. positurus p q nunquā ponet. Qui rore p. c. l. c. castalia fons est i monte parnaſo.

Natalemq; siluam. natalem siluam nunc in qua natus est. Aliter diem natalem dicimus: quo quis natus est. Delius & patareus apollo. delius a delio insula dicitur. Patareus autem a patara urbe: quā est in lycia.

CHRI. Scimus ut. sapiētissime docet. musas pualuisse aduersus gigātes: ut oñdat uires nihil ualere contra sapiam. Cū. n. narret uictos a diis gigātes: suppliciū passus monet nō oportere uires carere prudentia: sed illa eas eē moderādas. Nā diis odiosa sēper ē imoderata potētia. Caduco. nā caduca sūt q̃ sua spōte cadūt. Qui ter i. p. hēc oia ostēdūt deos oia curare. Inertē. qā n̄ mouet: pprie iertes dicūt q̃ nullis libera lib⁹ artib⁹ ualēt. Sed p. desidioſo & pigro dicim⁹ iertē. Tristia. si d̄ inferis itelligimus recte dictū ē: oia. n. illic tristia sūt. Vir. Tristes sine sole domos loca turbi. a. Si uero intelligit de regnis hūanis: dixit tristia: quia metu sollicitudineq; semp plena sūt. Vnus. nā diuina substātia unica ē que apud nos i tres psonas dīstīnctā ē. Apud gētiles uero phōs tot pene noīa hēt: quot illius sūt potestates: ergo nō crediderūt plures eē deos sed eiusdē dei plura posuerunt noīa. Turba autē doctrinā ignara: ex numero noīum numeꝝ deorū iudicauit. Fidēs iuuetus. de gigātibus itelligit: quos fratres appellat: qm̄ ex terra orti sunt: quorū fabula iā enarrata ē. Refert autē Hesiodus tellurē guttas sanguinis q̃ ex āputatis celii uirilibus a Saturno in terrā fluxerūt cōcepisse. & inde Erines & gigātes & eas nymphas quas melias appellāt peperisse. Sunt ergo fratres gigātes. Sed quid typhoeus. enumerat ferocissimos gigātes: quos demōstrat nihil ualuisse suis imanibus uiribus aduersus ægida palladis. qā: ut dictū ē: nihil ualēt uires contra sapiētia. Nā uis expers cōsiliū ex se ipsa ruit. Typhoeus quē ē Typhonē noīant imanissimus gigas fuit. Hūc refert Lactātiū puocasse iouē in certamē de regno. Iuppiter illū fulmine pstrauit. Atq; ætnam mōtē sup iposuit: ut docet Ouid. Vasta gigāte: is iniecta ē insula mēbris. Hic flāmā: quā ex fulmine in se cōceperat enomēs mōtē cōsumere nititur. Vir. tū nō ætnā: sed inarimē su. impositā dicit. Tū sonitu pchyta alta tremūt durūq; cubile: inarime iouis impiis iposta typhoeo. Et Luca. Cōditus inarimes æterna mole typhoeus. Mimas uero & Porphyrion ē gigātū noīa sūt. Minaci statu. minaci pugna. Nā stare pugnare ē. Vel minaci statu. i. ingēti statūra: nam minari eminere ē. Vir. Gemiq; minā in cælū scopuli. Hinc minā murorū uel qđ hēret uim statūrāq; horrēdā: & nullis uiribus a suo statu dimoueri possēt. Enceladus. alius gigas quē Maro ætnā supponit. Fama ē enceladi semustū fulmine corpus Vrgeri mo'e hāc ingētēq; insup ætnā ipositā ruptis flāmā expirare caminis. Et alibi extremā: ut phibēt cæo enceladōq; fororē. Progēuit. p. c. et. p. a. Audax. quia contra deos insurgēt. Auidus uul. respexit ad naturā ignis: q̃ oia exest. uir. Illicet ignis edax. Et nū. p. a. apollo quē sēp arcū gerere fingūt. Hinc græce ἀργυροτόξος. i. argētū arcū gerēs dicie. Castaliæ. fōs in parnaſo ē apollini sacer dictus a castalia puella. Hęc. n. adamata a Phæbo dū illius cōgressū fugit in fōtē pceps delata & nomē & uitā in eo reliquit. Lyciæ. ibi. n. colit: & respōsa dat. uir. Nunc licet sortes: nūc & ioue missus ab ipso Interpres diuum fert horrida iussa p auras. Et alibi Qualis ubi hibernā lyciā xantiq; fluenta. Deserit: & delon maternā inuisit apollo. In quo uersu scribit Seruius: Apollinem sex mensibus hyemalibus apud pateras lyciæ urbem responsa dare. unde illum hinc patereum appellat: & totidem æstiuos in delo: ex quo delius dicitur. Natalem fil. cynthum deli montem in quo natus est.

ACRON. Vis consilii expers. ignara. generalis sententia est nec specialiter pertinens ad gigantes: quod robur corporis sine prudentia periculosum sit & inefficax. Vim temperatā. uirtutem moderatā & ideo dicit iuuari: quod uult ad augustū reuerti qui & fortis erat & sapiens. per quā ad culmen puenit imperii. Idem odere uires. id est execrabiles diis sunt uirtutes: quā omnem iniquitatē animo meditantur. Testis. superiorem sententiam personarum confirmat exemplis. Centi manus gigas. briareus. ut uir. & centum gemin⁹ briareus. Tentator orion diana. orion uenator fuit: qui stuprari conatus dianam eius sagittis occisus est. Iniecta monstris terra dolet suis. dolet inquit terra quod ita iniecta est super gigantes: ut eos quos filios eius uolunt: suis montibus premat: ut Iuena. unde fit ut malim fraterculus esse gigantum. Moeretq; partus. uir. Hic genus antiquum terræ titania pubes. Luridum. squalidū

Vis consilii expers mole ruit sua.

Vim temperatam dii quoque prouehunt

In maius: idem odere uires

Omne nefas animo mouentes.

Testis mearum centi manus gigas

Sententiarum: notus & integræ

Tentator orion diana

Virginea domitus sagitta.

Iniecta monstris terra dolet suis.

Moeretq; partus fulmine luridum

Missus ad orcum: nec peredit

Impositam celer ignis æthnam.
Incontinentis nec tyti iecur
Reliquit ales nequitiae additus
Custos: amatorem trecentæ
Pirithorum cohibent catenæ.

& inferno colore scedatum. Nec peredit impositam celer æthnam. æthnam montem siciliæ encelado superpositum quem ad poenæ perpetuitatem semper ardere commemorat. sicut & titi iecur a uulture indefesso pastu non posse consumi ut uir. Rostroq; immanis uultur adunco immortale iecur tundens sæcundaq; poenis viscera. nec febris requies datur ulla reuatis. Incontinentis. libidinosi qui latonam uoluerit stuprari. Tityus. gigas fuit in nouem terræ iugibus cubas. sic

Vir. per tota nouem cui iugera corpus porrigitur. Pirithoum c. reprimunt: restringunt. pirithous. n. conatus proserpinam rapere catenis dicit inodatus. ut hi dominam ditis thalamo de iucere adorti.

POR. Vis consilii expers mole ruit sua. Hæc & generalis sententia & specialiter præterea nunc ad gigantes pertinet. Vim temperatam dii quoque prouehunt in maius. hoc ad augustum uult referri quem scilicet fortem intelligi uult. & doctum per quæ ad sublimitatem imperii fama peruenerit. Notus & integræ tentator orion dianæ. & hic testis est mearum sententiarum accipe. Orion autem dianam stuprare cum tētaisset sagitta eius occisus est. Iniecta monstris terra dolet suis. terra inquit mater dolet filios suos gigantes moribus suis se premere. Nec peredit impositam celer ignis æthnam. æthna mōs encelado superpositus ē quē ait quanuis ardeat non tamen absumitur ut semper eum premat. Incontinentis nec titi iecur reliquit ales. incontinentis. libidinosi. hic autem adortus est proserpinam uel ut alii aiunt Latonam ob quod iecur eius semper renascens a uulture consumitur. Amatorem trecentæ pirithoum cohibent catenæ. atque hic proserpinam rapere tentauit ob quod dicitur catenis inodatus esse apud inferos.

CHRI. Vis con. aurea snia. Nā q̄to robustiores sunt hoies: tanto maiore opprimunt ruina: nisi ualeat sapientia: qua sibi moderent. Contra qui uiribus moderant adhibito consilio & prudētia eos deus ipse iuuat: qm̄ illi nō nisi iusta tentat: Audaces autē cū impia sæpe & nefanda moliant: debitas tandē poenas luunt.

Cætimanus. probat hoc exemplo gigantū: & eorū qui maximis uiribus impie abusi sūt: sed de briareo iā dictū ē. Integræ. inuiolata. Orionis. & hoc in pte eius fabulæ accepisti. Neq; prætermissa est fabula gigantū. Luridū. pallēs: atq; nigrū & squalidū: Ouid Luriba terribiles miscent aconita nouerca. Suis mō. Nā mōstrōsa est gigantū forma: quia pro monstro ii habendi sunt: qui deo naturæq; opponere se audēt.

Nec peredit. nā paulo ante dictū est encedon siue typhēi conari: ut igni quē ex fulmine cōcepit æthnam exurat sed n̄ pōt. Incōtinentis. luxuriosi. Negtiæ. id negtia apud latinos uitiū est: q̄ cæteri oia uitia cōplectat. Estq; opposita frugalitati: q̄ uirtus oēs i se continet uirtutes. Dicit autē nequitia q̄ neq; cō i eo sit. Nam uitiū priuatio ē boni: & propterea nihil est. Sæpe tamē pro lasciuiā atq; libidine negtiā capiunt. Propertius. Tu uic ego nequitiae diceret eē caput. Ouid. Te quoq; inextinctæ sylvæ cupidinis urūt. Nequitia ē quæ te non sinat esse senē: Cicereo in Verrem. Ex mulierum morsu uestigia libidinis atq; nequitiae. Erit igitur lasciuiā incontinens lasciuiā: quæ uerbis factisq; circa uenerea adhibetur. Pirithous non ex nube ut centaurs: sed ex coniuge sua lliōis filius fuit. Cum autem hippodamiæ nuptias celebraret: & Martem in honorem prætermitteret: iniecit Mars furorē in centauros ut nouam nuptam raperent: sed tandē superati sunt. Hic seu mortua hippodamia seu repudiata cum theseo cum iurauit non nisi lous filias i coniuges habituros: Rapuit Helenam Theseus. Deinde cum alia lous filia in terris non esset descenderunt ad inferos: ut raperent Proserpinam. Sed in foelici euentu. Nam & theseus captus est: & Pirithous a cerbero interemptus. Venitq; deinde Hercules & theseum catenis reuinctum liberauit cerberūq; triplici uinculo tria enim colla erant: ligatum ad superos usque protraxit per eam specum quæ in tenaro est. Vnde fabulatur herbas uenenosas quibus is locus abundat: ex cerberi spuma esse ortas. Volunt pleriq; a rege molossorum coniugem rapere tentasse: & pirithoum a cane suo interemptum. Theseum autem in uinculis detentū esse donec Hercules accesserit & cane interfecto theseum liberauit. Amatorem. i. uidiōse dixit quasi qui deas concupiscere sit ausus. Trecentæ. numerus pro numero.

Nequitia

Pirithous

c Aelo tonantem. Lucanus. per fulmina tantum sciret adhuc solum cælo regnare tonantem. ergo si famæ inquit tātum magnitudine deos credimus: quanto magis de augusti diuinitate credendum est. cuius uirtutem & potentiam nō audiri asserit: sed uideri. ordo est. augustus adiectis britannis imperio & grauius persis: habebitur præsens diuus. per has gentes ab ultimo occi-

ACRON

AD AVGVSTVM ODE.

c Aelo tonantem credimus iouem
Regnare: præsens diuus habebitur

dente usque ad orientem continuasse imperium prouincias acquirendo confirmat augustum.

POR. Cælo tonantem credimus iouem regnare. Famæ inquit de iouis magnitudine credimus quanto magis de Augusti credendum est: cuius uirtutem & potentiam non audimus sed uidemus.

CHRI. Caelo to. cre. io. Mirificū carmen: & mīto artificio atq; argumēto cōpositū. Nā ad p̄claras laudes augusti: A diūgit saluberrīa ad recte uiuēdū suis ciuib⁹ p̄cepta. Vitupat. n. ai ignobilitatē: q̄ m̄ltorū malorū i rep. cā ē. Sūp̄tisq; cōtra laudib⁹ exēplo reguli iuictū ai robur & fortitudinē laudat. Caelo t. c. i. r. Ex iis q̄ p̄ uenit a loue illū regnare credim⁹: nusq; tñ uidem⁹. Augustū at p̄sentē itumet. deūq; cognoscim⁹ ex imor talib⁹ bñficiis i nos collatis: cū & britānos & p̄thos supauerit. Præsēs. ul' q̄a n̄ ē p̄ fidē sed q̄si uiuēs. uñ alibi. Præsenti tibi diuinos largimur honores. uel p̄sens. i. fauēs. uir. nec tā p̄sentes alibi cognoscere diuos.

ACRON. Grauib⁹sq; p̄lis. p̄niciosis p̄ mor te crassi & cāde romanorū. Proh c. exclamatio dolētis. curiā ē: q̄ tam indignum casum ptulerit.

Proh m. q̄a minuerunt famā senatus. ideo autē dedecus Crassi cōmemorat: ut plus augustū faci at eminere. Inuerfos aut dixit mores hostiū: q̄a ui flores erāt: nō quod iā non essent sub romanorū iugo positi. Marsus & ap. cōmemorādo milites romanos significat q̄ad bellū p̄ficū p̄fecti & cū crasso supati uxores a uictorib⁹ susceperunt ut ui tam mererent. & uelut p̄p̄itis in sedib⁹ oēm iam

ætate agerēt. hi. n. milites apud romanos clarior res erāt. ut hāc genus acre uig. marfos pubemq; sabellā. Anciliorū noīs & t. ancilia arma romāi de cālo meruisse p̄ uirtutis i signi dicebant. & iō hāc arma p̄ uirtute. p̄ dignitate togam posuit. Aeternā u. aeterni ignis: q̄ i ara eius indefesse co lebat. ut uos aeterni ignes & non uiolabile uestrū testor. n. Incolumi ioue & u. r. q̄si diceret astā te mūdo aut saluo capitolio: uel rex. natura & ro mana urbe. Non. n. mige si roma capta & capito lio diruto cōsenesceret sub: rege medo: sed i colu mi capitolio. & urbe rōa turpissimū ē cōsenesce re sub hostilib⁹ armis. Hoc cauerat mens p̄uida reguli. i. hoc puiderat neq; uitam ex captiuitate speraret sed potius pro libertate moreret. Capti

enim regulus a poenis imperator romanus dum pro cōmutatione captiuorum romā ab afriis missus fuis set. hanc sententiam in senatu dixit. ne captiui aut commutarentur aut redderentur: & in posterum discipli na militaris tali exemplo deperiret. nec militi spes alia salutis nisi in armis fuisset. unde milites crassi: qui re guli dissimiles animo erant: uitam captiuitate pepigerunt. Fœdis. turpibus q̄ captiuos afrorum pro se red di noluiſſet. Perniciem ueniens in æuum. In futurorum perniciem processuram si tale duceretur exemplū romanis non vereuntibus: qui capi poterant. Immiserabilis. tanq̄ non essent digni misericordia in bello capti id est nisi pubes captiua imiserabilis periret: esset perniciēs ueniens i æuum. Signa ego puniceis. allo cutio reguli i senatu de turpitudine & inertia captiuorum.

POR. Adiectis britannis imperio grauib⁹sq; persis. per has gentes ab ultima occidentis plaga usque orientalem per continuationem adiunxisse imperio suo terras Augustum intelligi uult. Miles ne crassi barbara. cum magnitudinem rerum gestarum augusti commemorasset: indignatur eos qui sub crasso mi litauerant oblitos Romanæ uirtutis apud parthos resedisse turpitudinemque captiuitatis æquo animo se rentis. Turpis maritus uixit & hostium proh curia inuersique mores consenuit. Sic ordinandum & hosti um focerum in armis consenuit. Nam illa per exclamationem per medium est quæ græce δία νεστον il la esse dicuntur pro curia inuersique mores. poeta autem hoc cum dixisset. ita ne hoc romanus fecit. O mo res inuersi estis: & o curia quā indignas res passa es sub rege medo. Medum suo more pro partho posuit.

Anciliorum & nominis & togæ oblitus æternæ uestæ. & per ancilia & uestam sacra ac religiones Roma nas uult intelligi: æternam autem uestam propter æternos qui in ara eius coluntur ignes dixit. Incolumi ioue. mire incolumi ioue: ac si diceret stante mundo incolumi rerum natura. Hoc cauerat mens p̄uida reguli. ne quis scilicet uitam captiuitate speraret: sed potius pro libertate moreretur. Dissidentis condi tionibus fœdis. quod captiuos afrorum noluit pro se reddi. Exemplo trahentis perniciem ueniens in æuum. perniciem hinc processuram in futurum tempus. Si exemplum tale iudicet. Si non periret immi serabilis captiua pubes: id est si non perissent captiui quorum nemo eorum misereri deberet. Signa ego puniceis affixa delubris. Hæc uerba sunt reguli dissuadentis: ne permutatio captiuorum fieret. Idicat autem indignatione quantum turpitudinis militibus romanis esset. cum facile se captiuitati tradere uiderentur.

Augustus adiectis britannis

Imperio grauib⁹sq; persis.

Miles ne crassi coniuge barbara

Turpis maritus uixit: & hostium

Proh curia inuersique mores:

Consenuit focerum in armis

Sub rege medo marsus & appulus

Anciliorum nominis & togæ

Oblitus æternæque uestæ

Incolumi ioue & urbe roma.

Hoc cauerat mens p̄uida reguli

Dissidentis conditionibus

Fœdis: & exemplo trahentis

Perniciem ueniens in æuum.

Si non periret immiserabilis

Captiua pubes: signa ego puniceis

Affixa delubris: & arma

Conditionibus ut p̄m
adhibet. pro p̄a fun.

p̄m ut. morte mil
tum ut no p̄t. p̄m
redhibet. p̄m p̄m
pro p̄m p̄m
p̄m p̄m

p̄m p̄m si p̄m p̄m
p̄m p̄m p̄m p̄m
p̄m p̄m p̄m p̄m
p̄m p̄m p̄m p̄m

CHRI. Britānis. hi ab augusto p Drusum priuignū supati sunt. Britāniā īsulā dictā sunt quas deinde orcales appellarūt secūdū aliquos. Persis. pthis Vir. bisq; triūphatas utroq; a littore gētes. De pthis iā dixi Parthi m^o. Sed hoc addā ipsos olim fuisse scytharū exules. qđ uocabulū īdicat. Nā scythae exules pthos uocāt. Hi ī ter assyriorū medorū pfarūq; regnis obscurissimi fuerūt: eorū deīde īperiū ab Arsace uiro incertae originis: sed multis uirtutib⁹ pclaro initū habuit eorū puenit: ut nō solū se pares romano īperio gesserit: sed & uictorib⁹ bellis lacescit euaserit pthi. deniq; Octauianus maiestate īperii potius q̄ armis subegit. & suetoni⁹ demōstrat qđ pthi Augusto facile cessit: nā signa militaria q̄ Crasso & M. a. ademerāt poscētī reddiderūt: & obsides pbuerūt. Miles ne. c. exēplo istorū ostēdit qđ turpis sit pusillanimitas cū isti q̄ ex exercitu crassi reli cti erāt maluerūt turpiter seruire: q̄ uiriliter occūbere. Turpis m. nā seru⁹ uxore barbarā sūpsit: qđ illi igno miniosū fuit. Miles. ītellectio ē. Pōnit. n. singularē p plurali. Vir. atq; armato milite cōplēt. Pro c. in. u. q. m. exclamatio ex dolore ē qđ cōtra maiestātē curiā romanā ita mēres puertissent. Cōsenuit. auget uituperationē ad diuturnitatē: cū cōtra faciēdū eēt. Nā breue sit qđ turpiter audes. In armis. nā ut refert iustinus parthis scythicus mos ē ī armis: exercitūq; maiori ex pte ex seruis cōficiūt: quorū uulgo nulla manumittēdi facultas ē. Ac p hoc oib⁹ seruis nascētib⁹ ī dies crescit numerus: hos pariter ut liberos curāt & sagittate magna īdustria docēt. Locupletissimus ut qscq; ē ita plurimos egtes ī bello regi suo mittit. Hoc iterē iter seruū & liberū: qđ extra exercitū liberi oīa negocia equo circūuecti obeūt. Serui nō nisi pedib⁹ eūt. Deniq; cū. M. A. qnquaginta eqtū milia occurrissent: soli quadringētī ex iis liberi fuerūt. Inuerlīq; m. nā q̄ alios in captiui tatem abducere solent: nūc ipsi aliis seruiūt. Neq; temere dixit iuerfos mores q̄ a morib⁹ uirtutes uitiaeque sunt. Medo. p partho ut appulus & marfus p romano. Pacorus autē fuit a quo crassiana clades accepta ē Anciliorū. de his dictū est. sed hic ancile posuit pro oraculo: qđ cum ancili datum est ibi fore īperium ubi fuisset ancile. Dolet igitur qđ tanta animi ignobilitate affecti sint: ut seruire turpiter qđ egregie pugnare maluerūt: ergo p romana fortitudine posuit. Et togā. id est romani nominis: qui tot nationes subiugauerāt. Aeternae uestae. admiratur igitur quomodo potuerint obliuisci fortitudinis qđ significauit per ancilia & patriā: id enī fuit toga q̄ ita romanorū erat ut palliū grācorū. Vnde Vir. Gentēq; togatam. & religionis suae patriā quā expressit per uestā. Aeternae. quia nunq̄ extinguebat ignis ī tēplo uestae. Vir. Vos aeterni ignes & non uiolabile uestrum testor numen ait. Incolumi ioue. stante capitolio ubi iuppiter colebatur. q. d. nō deserta urbe a suis diis. Aliqui legunt in co. io. i. stante mundo. Ignominiosissimum ergo illis est qđ florente ex omnibus ptib⁹ īperio romano ipsi omnem animum deposuerint. Hoc cauerat. exemplo sui hāc cautionem ceteris demonstrauerat: ne quis spem in captiuitate reponeret: sed potius in honestissima morte. Sed de regulo narrauimus qđ primū nobis occurrit. Mens. non enim sensu & appetitu: qui semp ad uolū ptatē corporis cuncta refert sed mēte: qđ ad omnia recta & honesta inducimur red iudicauit & publicā utilitatem priuatā ptulit. Prouida. is prouidus est: qui nō p̄sentib⁹ solū sed futuris cōsulit. Ergo regulus suo exemplo id p̄stare uoluit. ne quis in futurū ciuis post habita cura publica sibi priuatim cōsuleret. Dissētētis. sē. c. nō. n. placere cōditiois carthaginēsiū: quib⁹ cupiebāt senē cū paucis turbā iuniorū repēdere. Nā hae cōditiones trahebāt suo exēplo p̄niciē publicā in futurū. Quia reliqui quoq; īpatores si capti fuissent exem plū suū secuti pmutari captiuis uoluissent. ergo nō solū erat res p̄nitiosa ad p̄sens: uerū etiā & in futurū. Si nō p. m. c. p. nā si tūc captiūorū pmutatio facta fuisset: ceteri deinceps in futuris p̄liis capi qđ interfici maluis sent: quia sp̄assent pmutationē. Nō ergo dixit trahētis p̄nitie absolute: sed trahētis si nō p̄iret captiua pubes In aeuū ueniēs. i. futurū. Exēplo. nā si facta fuisset tūc pmutatio oēs deinde captiui illā rursus futurā spatu rie eēt. Immisericabilis. nulla misericordia digni: qm̄ si honeste mori uoluissent: n̄ turpiter seruissēt. Signa hae reguli oīo ē: & pōit ī genere deliberatio. disuadet ergo pmutationē p̄mū a turpitudine: qđ turpe sit eos redimē: q̄ sine cāde arma hosti tradiderūt: & ultro brachia post terga reuiciēda pbuefēt: & mltis cladib⁹ opp̄ssis carthaginēsi⁹ & pauloātē intra urbē opp̄ssis n̄ sine agroz populatōe p̄misēt ut in pace degerēt.

ACRON. Mi. f. c. d. ut suoz significaret igna uiā: nec eos redēptione dignos: nudatos eos sine cāde & cōmissiōe pugnae dixit armis. ut cur ante tubā tremor occupat artus. Libero. aut nudo dixit: aut q̄ ingenui eēt ne occiderēt seruire uoluerūt & ligati. Portasq; nō. c. i. afros n̄ timētes & q̄si iā uictores recolētes agros quos cū exercitu romano ipse uastauerat. Auro r. s. miles acrior redibit. p̄ironiā dicit sub hoc sensu. ergo fortior miles p̄cedet ad pugnā p̄cio redēptus: & significat n̄ posse in acie fortiter stare militē: qui uiuere redēptōe didicerit. aut certe acrior ad uitia redibit. i. deterior redēpt⁹. uelut q̄ culpā hauserit dāno. Flagitio ad. d. i. & cōtra cōsuetudinē romanā & disciplinam est. ut milites p̄cio n̄ uirtute liberent.

Militibus sine cāde dixit
Direpta uidi: uidī ego ciuium
Retorta tergo brachia libero
Portasq; non clausas. & arua
Marte colli populata nostro.
Auro repensus scilicet acrior
Miles redibit: flagitio additis
Damnum: nec amissos colores
Lana refert medicata fuco.

*Donum ut p
cuius ut p̄m
fuerit m̄tellegat*

Nec amissos colores. l. r. m. f. Sicut fucus inquit lana medicata ad pristinum iam non potest colore reuerti. ita miles uitio captiuitatis imbutus ad pristinam non potest redire uirtute. Nec uera uirtus. atque ait uir. Quondam etiam uictis redit in precordia uirtus sed sententia non semper generales sunt. sed interdum per negociorum qualitate firmantur. Nec uera uirtus. uiolata: corrupta. Reponi. reddi: restitui. Deterioribus. deterior a bono peior a malo dicimus.

Extricata. expedita: liberata. & est sensus hic ut cerua plagis erepta consuetudinem non potest mutare fugiendi ita & miles. qui se perfidiae hostium commiserit: constantiam pugnandi habere non poterit. Plagis. ratiis. plagae autem proprie funes ratiarum sunt. Proteret. coteret. altero restaurato bello ad proelium non reuerti. ordo est. qui iners sentit lora strictis lacertis & timuit mortem restrictis lacertis. id est uicini se per tulit timore mortis proteret poenos altero Marte.

Si cerua pugnet extricata densis plagis. Hic. in bello. Inscius. ignarus rex & per hoc ignarus: qui nesciat uitam uiro forti potius de armis separanda. Pace. d. m. Qui tanquam in pace se hostibus credit: dum se debuerit armis tueri. O pudor. romanorum. o. exclamatio dolens. O magna. c. magna. n. carthago ab accolis uocabatur. sed hic eam poeta dedecore romanorum maiorem ait factam. Altior italiae. r. indignatio romana ducis: qui non uirtutibus urbis contulit carthaginem: sed ruinis & miseris fortior crederetur: non in rebus preclaris.

POR. Et arua Marte coli populata nostro. uidi inquit poenos agros suos colere qui agri iam a nobis ante fuerant aruati. Auro repensus. s. acrior miles redibit. Ironia cuius sensus ualet fortior redibit miles ad pugnam precio redemptus. quod significat non posse fortiter in acie stare militem qui didicerit uictum se posse uiuere. Flagitio additis damnum. turpitudini inquit romani quae per ignauiam militum accidit insuper uos adiungitis damnum pecuniae quae eos redimere uultis. Nec amissos colores. lana refert medicata phuco: ut lana inquit medicata. id est infecta nunquam ad pristinum redit colorem: ita miles imbutus uitio captiuitatis non erit fortis. Et Marte poenos proteret altero. id est iterum constitutus ad pugnam hostis perierit. Hic unde uitam sumeret inscius pacem duello miscuit. O magna carthago probrosis altior. Altior italiae ruinis. Sic uocabatur carthago magna quam ait dedecore & dolis romanorum altiore factam.

CHRISTO. Libero ter. nam adhuc in sua potestate erant milites & poterant uel armis se defendere: uel morte seruitutem fugere uel libero tergo. id est ipsi liberi & non seruales ex quo maiorem consequuntur ignominiam. Retorta. ut religarent. Auro repensus. uel cum interrogatione est: aut quod magis credo: cum hironia est pronuntiandum: ut sit sententia: qui semel acrimonia & uehementia animi remiserit nunquam illam resumpturus. Hironia est cum aliud uerbis pronunciet aliud mente intelligat. Vir. Scilicet is superis labor est ea cura quietos sollicitat. Damnum. nam in futurum nocebit exemplum. Nec amissos colores. quae admodum natiuus color non redibit cum sit infectus fucus: sic uera uirtus nunquam in hos redibit. Medicata. curata. & posuit participium uerbi deponentis in passiuam significatione. Fucus herba qua uestes tinguntur: sed per omni adulterio colore capit. Est & fucus apes sine aculeo: & quae non mellificat: neque operam aliquam prebet in faciundo opere: nisi quod ad fouendos foetus concalascendo adiuuat. Ergo apes tam diu secum esse patiuntur: donec foetus educant deinde ne mella alieno labore parta consumant: peribunt. Vir. aut agmine facto ignauum fucus pecus a praesepibus arcent. Deterioribus. id est ipsis qui iam deteriores facti sunt: quia animi generositate deposuerunt. Si pugnat. sententia est. Erit ille fortis: qui fuit ita imbellis: ut non solum hostibus ex pauore se crediderit sed perfidis etiam hostibus: quod data fide non seruant. Erit inquam fortis: si cerua extricata ex plagis pugnat. sed cerua nunquam pugnat quousque excepta plagis: ergo nunquam erit ille fortis. id est optima similitudo: Nam quae admodum ex timore irretit: sic iste miles ex timore se hosti ligandum praebuit. Extricata. expedita: euoluta. Graeci. n. τὰς τριχὰς capillos dicunt. Unde est intricare innectere: impedire: & est translatio a rebus: quae iter capillos inuolutae non sine difficultate inde soluunt. Cuius contrarium est extricare. Perfidis. nam poeni fides fragi sunt. Lora. uiscula. Inscius. unde sumeret uitam: nam si fuisset conscius rei militaris: sumpsisset uitam unde timuit mortem. Nam uiriliter pugnando euasisset incolumis caeso aduersario. Pace. d. m. nam in ardentissima pugna se dedendo pacem petiuit. Duello. bello: nam prisci duellum dixerunt quod duabus partibus de uictoria contendenti bus dimicaretur. Inde per duelliones quos nunc hostes dicunt. Nam hostis apud antiquos peregrinum significabat: sed humanitatis causa ceperunt inimicos publicos hostes quasi peregrinos uocare. Sed paulatim nomen a mitiori significatione in duriorē defluxit. Sicut in hoc graecos imitatus: & ipsi publicos inimicos ξείνοιο appellauerunt. Homerus in quarto iliados ἐνεοῦλα ξείνοιο πῆρ' εἰν' ἰν' ἡμιλλᾷ τ' ὕδνεοιο τὰρ βῆι μῶνοιο εἰν'. Verum ξείνοιο graecus. hospes est & peregrinus. O pudor. exclamatio ad indignationem excitandam. Altior. nobilior. Probrosis. ignominia. quod d. non sua uirtute nobilitata est carthago sed nostra inertia.

Fucus

Sic dicitur poeni uirtus
ea: q. cu. semel perierit
immediat efficitur
semel caput est
a poenis non a
eorum sed in minor

Duello miscuit
non perire. hic non
hic autem est
sibi componere
dicitur per poeni

ACRON. Fertur pudicæ coniugis. ad augmentum uirtutis pertinet q̄ castam pro patria regulus contempnit uxorem. Impudica enim iure potuit contemni. Indecorum enim duxit matronam romanam seruum hoc est captiuum osculo dignum putare. Neglexit etiam paruos filios: qui pro ætatis infirmitate miserationem patris mœneri potuerint. Vt capitis minor. ut isanus: minoratio enim cerebri aporiam infert.

Toruu. terribilis. ut uir. Optima toruæ forma bouis id est in terram deiecto uultu ne ad affectum aspectu traheretur. Nunquā alias dato. qualem sententiam nemo unquā de se dedisset. Aegregius. gloriosus qui

Fertur pudicæ coniugis osculum

Paruosq̄ natos ut capitis minor

A se remouisse: & uirilem

Toruu humili posuisse uultum.

Donec labantes consilio patres

Firmaret auctor nunquam alias dato:

Interque mœrentes amicos

Aegregius properaret exul.

At qui sciebat quæ sibi barbarus

Tortor pararet: non aliter tamen

Dimouit obstantes propinquos:

Et populum reditus morantem:

Quam si clientum longa negotia

Diuidicata lite relinqueret

exulem se esse maluerit: q̄ infamia redimi & e oc cultum antitethon. Nam mœrentibus egregium exulem opposuit. Mirum est ergo ut cæteris pro se mœrentibus ipse constans animo probaretur.

At qui sciebat quæ. s. b. Qui hac securitate uoluntatis suæ impleto consilio rediret ad poenam contemnens certa sibi & promissa supplicia: tanq̄ impetratis iniunctis negociis uel ad ocium reuerteretur uel ad præmium. Et populum. scilicet romanum: cum illi populus resisteret ad africanam properanti tam securo & pertinaci animo ipse omnes deseruit quam solet quis relictis negociis amicorum aut clientum litibus definitis ad prædia sua proficisci propter uoluptates quas uolens molestiis carere. Venafran. uenaf. frum ciuitas campaniæ est. unde est uenafran. os: ad amœnitatis autem exemplum delitiosas posuit ciuitates. Lacedæmonium. a lacedæmoniis conditum.

POR. Fertur pudicæ coniugis osculū. paruosq̄ natos ut capitis minor ab se remouisse. Afirmat

regulus cū romā captiuus deductus eēt a poenis auersatus uxoris osculū dicēs ihonestū matronæ eū eē q̄ sit infamiæ captiuitatis dānat⁹. i. seru⁹ fact⁹ maritū agnoscere. bene ergo additū pudicæ coniugis ne putaret illū iō osculū cōiugis auersatū. q̄ de pudicitia eius iniquis sensisset. Donec labātes cōsilio p̄ses firmaret auctor nūquā alias dato. generaliter accipiēdū. i. qualē sententiā nemo unq̄ de se tulisset. Et uirilē toru⁹ humili posuisse uultū. i. ad humili uultū deieciſſe. uirilē autem uultū ad uirtutē animi eius cū hoc faceret referēs dixit.

Aegregius properaret exul. hoc est gloriosus qui se exulem maluerit esse: quā cū infamia redimi. & est oc cultum antitethon. Mœrentibus amicis. ægregium exulem opposuit quæ figura eam uim habet ut ostendat ingens miraculum fuisse in hoc quod cum amici pro eo mœsti essent: ipse tamen lætus ad hostes redierit. Quam si clientum longa negotia cum populus inquit ei obſisteret ne in africanam portaretur non aliter eos reliquit quā solent principes ciuitatis negotiorum diuidicatis iuribus uel prolatis rebus ociosa mente urbem relinquere festinantes in præia sua.

CHRISTO. Fertur. hætenus demonstrauit inuidum animum Reguli ex sua oratione: quæ quāuis sit in genere deliberatio tamen accessorium est etiam demonstratiuū cum iuehat⁹ i inertia captiuorū. Nunc eandem generositatē ex iis quæ agit: ostēdit. Fertur. n. remouisse a se osculū coniugis. Magnam p̄fecto animi constantiam q̄ carissimam uxorem contemneret: pudicam præsertim. nam impudicam facile erat spernere. Paruosq̄ natos extremum animi robur. Nam p̄fecto durum est abstinere quin eas in conspectu filiorum: sed durius uenientes illos abigere: durissimum si paruuli sint quorum ætas eum aliena ope egeat etiam hostibus miserabilis sit. Capitis minor. id est capite diminutus. est enim apud iurisconsultos diminutio capitis triplex: quarum maxima est capitis diminutio redigi in seruitutem. Toruus. quasi imperſuasus & p̄p̄e iis inſensus qui a sententia illum deicere uellent. Sic Virg. Talibus æneas ardentem & toruatiuentem. Virilem. qui ne uultu quicquā de uirilitate minuiſſet. Posuisse quod humili. signum est animi non perſuaſi & in proposito perſeuerantis. Vir. Diua solo fixos oculos auersa tenebat. Labantes. uacillantes: & quasi in captiuorum fauorem ex commiseratione pronos. Res inaudita quod suam calamitatem æquiori animo ipse ferret: quam ii ad quos nullum eſſet incōmodum peruenturum. Auctor. quia ipse q̄ permutatio non fieret auctor fuit. Consilio. non. al. d. nam quis ea consulit: quæ contra se sint interque moe. a. æ. pr. ex. Sententia est. quāuis obſtarent amici: & retinere lachrymis cuperent: ille ne dubitabundus quidem paululum substitit: sed progressus est immo properauit: ne forte interim patrum sententia immutaretur: & properabat exul. quasi dicat qui sciret nunquam se reuerſurum. Atqui sciebat. nam poenorum crudelitatem non ignorabat: & se ad indubitata supplicia reuerti non dubitabat & tamen ita tranquille ab urbe proficiſcebatur: ut solent qui relinquunt suorum clientum negotia post litem

CARMINVM

diuadicatam uacui curis i uillam suam animi re
laxandi gratia discedere quæ sit aut in uenafra/
no aut in tarentino agro. Quare autem lacedæ/
monium tarentum dixerit: iam scriptum est.

ACR.

id. Elicta maiore. Peccata roanore. Refeceris
instauraueris. ut Virg. Semp. n. refice. ac ne
post amissa requiras: ante ueni. Foeda. aut iculta
aut per nimiam uetustatem sordentia.

POR. Delicta maiorum immeritus lues. hoc
ex tradita persuasione scriptum est qui aiunt poe/
nas in posteros expendere sæpe: quas maiores ef/
fugerint. Donec refeceris. pro donec reficias.

CHRI. Delicta maiorum imeritus lues. Grauiissimum omnino præceptum: & quo nullū ad bene bea/
teq: uiuendum grauius utilius ue esse possit. Monet enim ut religionem obseruent cunctaq: romano impe/
rio affirmat deorum beneficio: quoniam religionem semper coluerunt prouenisse: In bella autem & cala/
mitates non nisi quia deos quandoq: neglexerint incidisse. Additq: iccirco iuuentutem degenerasse: quo/
niam ex adulteris sit matribus concepta. Delicta. peccata a delinquendo. Omne enim peccatum ex eo est
quod uiam rectam delinquimus. Lues. solues. Est autem tractum quod omnes poenæ apud prisca pecu/
niariæ essent. Est autem suo a græco uerbo mutata u in u. Nam λύω dicitur apud ipsos. Lues ergo delicta
id est solues poenas pro delictis. Immeritus. quoniam non tui: sed maiores tui scelera cōmiserūt. Romæ.
intelligit omnes romanos. Sic Vir. Tu regere imperio populos romane memento: uel Augustum signifi/
cat: quem ut refert. Tranquillus. Constat ædes sacras aut uetustate prolapsas: aut incendio absumptas ita
restaurare: ut pro lateritio opere marmoreum posuerit. Aedes. in plurali priuatorum dicuntur in singula/
ri deorum. sed poeta ut plura templa ostenderet pluralem assumpsit & ut ambiguitatē tolleret addidit deo/
rum. Labātes. nam exhausta cedibus urbe propter syllana marianaq: primo bella ac rursus propter cæsa/
riana atq: pōpeiana: multa tēpla deserta sunt id est multa etiā uictorū avaritia direpta ex quo paulatim ca/
dere cōeperunt. Fumo. situ uetustatis: uel fumo contracto ex ignibus sacrificiis adhibitis. Simulacra. ima/
gines sūt: q̄ simulēt illos: quorū causa factæ sunt. Ergo foedo fumo q̄ neglecta nō fuerāt purgata.

ACRON. Diis re minorem quod geris ipe/
ras. hoc est quanto te minorem diis geris: tātō di/
is imperas. Nam cultu deorum romam creuisse
refert. & sumpsisse principium a deorū cultu ean/
dem suadet foelicitatem debere usq: ad exitū cu/
stodire. Hinc omne principium. hoc ex tradita
persuasione sumptum est. qua aiunt poenas i po/
steros expertes sæpe differri: quas maiores effuge/
runt. ita eos nō sua: sed maiorum culpa percelli.

Dii multa neglecti dederunt hesperia. frequen/
ter enim romani duces non addicentibus auspi/
ciis dimicantes grandi exercitus clade supati sūt.

Iā bis moneſis & pachori man⁹. Moneſis & pa/
chorus Reges persarū fuerūt aduersus quos Ro/
mani contra numinū uoluntatem pugnauerunt
is foelicit. bis autem parthos uictoriam rettulisse
ob hoc dixit: quia ante crassum & post decium
sextum cum exercitibus suis occiderunt. Nō au/
spicatos. in comitatos diis contemnentes auspici/
orum necessariam ueritatem. Et adiecisse. id est
ex præda romanorum torques suos pondere au/
xisse uictores. Renidet. splendet. eo q̄ reparati
torques & maiores facti ipsa nouitate fulgerent.

Pœne occupatam seditionibus deleuit urbem
occupatis enim ciuili bello romanis data est oc/
tasio hostibus commouendi bella: & ægyptiis:
quos poeta æthyopas appellauit propter bellum
cleopatæ. Dacus. germanus: ut aut coniurato
descendens dacus ab istro. Facūda culpæ sæcu/
la. n. p. i. sæcula etiam sanctum matrimoniorum

Tendens uenafros in agros:
Aut lacedemonium tarentum:

Romanos hortatur ad
recte uiuendum.

ODE.

id. Elicta maiorum immeritus lues
Romane: donec templa refeceris

Aedesq: labantes deorum &
Foeda nigro simulacra fumo

fumo qui mēto
sacrificiorum erat

Diis te minorem quod geris: imperas
Hinc omne principium: huc refert exitum.

Dii multa neglecti dederunt

Hesperia mala luctuosæ.

Iam bis moneſis & pachori manus

Non auspicatos contudit impetus

Nostros: & adiecisse prædam

Torquibus exiguis renidet.

Pœne occupatam seditionibus

Deleuit urbem dacus: atque athiops:

Hic classe formidatus: ille

Missilibus melior sagittis:

Fœcunda culpæ sæcula: nuptias

Primum inquinare & genus: & domos.

Hoc fonte deriuata clades

In patriam populumque fluxit.

Motus doceri gaudet ionicos

Matura uirgo & fingitur artubus

Iam nunc: & incestos amores

De tenero meditatur ungui.

Mox iuniores quærit adulteros

foedus / per adulteria asserit corrupisse inde fieri: ut inutiles consiliis publicis & probis actibus generentur. Quidā. n. uolunt ipsum augustū tangi his uersibus. qui alienā cōiugē itulerit & genus bonū patris sanguis alieni coitus admixtione polluerit. Ionicos. græcos. ipsi. n. primi saltationē mēbrorū gestib⁹ iuenerūt. uñ postea pantomimi facti. Et fingitur artubus componitur. ut & corpora fingere lingua: significat autem per hoc iustitui meliores saltus. De tenero. m. u. i. ab imatura & prima atate. Meditatur. autē exercet. ut uir. Nec iam furtium dido meditatur amorem.

POR. Hinc omne pricipiū. subaudiendā ē extrinsecus particula: habes & est sensus. Hinc omne pricipiū imperii habes. quod deos colas ergo ut imperiū perseueret pseuera deos colere. Iam bis monefis & pacori manus. hi parthorū reges fuerunt: bis autem parthos rettulisse de nobis uictoriā dixit qā & crassum antea & tum decū sextū cum exercitibus occiderāt. Et adiecisse prædā torquibus exiguis. & præda q̄ nobis detraxerunt torques suos exiguos ante ampliāse gaudent hoc. n. nunc significat renident. Pene occupata seditionibus deleuit urbem. Dacus. seditionibus inquit districtum populum romanū ex occasione pene barbari. deleuerunt. Facunda culpæ sæcula. nostrā. s. Nuptias primū inquinauere. p. nuptias inquinatas uult ostendere nos ex ipsa culpa progeneratos ac merito nihil rectū in uita facere. Hoc fonte deriuata clades. In patriā populumq; fluxit. turpes iquit coitus foeminae descendunt i liberos qu. q; deide i remp.

Motus doceri gaudet ionicos. i. molles saltus quos primi iones iuenerunt. Et fingitur artubus. artubus legendum quia non uenit a nominatiuo artes. sed artus significat autem per id molliores saltus puellas discere turpes. & libidinosos motus rerum uenerarum. De tenero meditatur ungui. hoc prouerbiū de græco est quod dicunt ἐξ ἀπαλῶν ποχόχον quod significat a prima infantia.

CHRI. Diis te. m. q. g. im. uerissima sententia. Nā ppter ea bona cōsequimur qā grati i deos ea ab illis re cognoscimus. Est autē gerere se minorem diis nil aliud: q̄ recognoscere nō nostris uiribus: sed diuino munere facilitatē cōsequi. Cōtraria faciūt supbi q̄ suæ prudentiæ & robori omnia arrogant. Hinc omne p. nam & Romulus primus romanæ urbis auctor multas ceremonias instituit & multa sacrificia. Huic successit Numa quē nemo i sacrificiis adæquauit: tantaq; fuit ex religione huic regi auctoritas ut nullus: ex finitimis populis quāuis a Romulo irritatus qui illo regnāte romanos fines irrūpere ausus sit. Ptopterea refert diuus Augustinus deū misertū esse populi romani ob ipsius circa deos sinceritatē: quīs falsa esset religio. Voluisseq; ut præmia quæ i futura uita suscepturi nō essent: i præsentī susciperent. Huc ex. de pone neglegentiam in deorum cultu: quā i calamitates multas icidisti: & referri ad illud initium: unde tot prouenerūt bona. Dii neglecti. probat exemplis quantum nocuerit neglecta religio. Nam Crassus quoniam templū hierosolymitanum diripisset: a parthis cum omni exercitu cæsus est. Iam bis. propter Crassum. Secūdo propter Labianum. A. legatum: qui in Syria a parthis cum omni exercitu deletus est. Monefis & Pacorus reges parthorum fuerunt. Non auspicatos. propterea contudit quia non bonis auspiciis bellū gesserunt. Nam contra auspiciā rem gesserant. Dicimus rem auspicatā quæ auspiciis probata est. Vnde datur uitio Mancino qui cum a littore solueret iturus cōtra numantiam non obtemperauit uoci: qui fuit maucine mane. Torquibus ē. torques appellabant aurea siue argentea ornamenta: quæ circa collū gerebant milites. Torquem autem tam masculinum q̄ foemininum proferunt. Hic apud romanos dictus est Torquatus manlius ille: qui deuictō a se Gallo torquem detraxit: refert ergo poeta parthos ipsos qui prius exiguos torques haberent: effecisse illos maiores adiciendo illis prædā idest aurum ex præda direptum. Manus ergo pachori renidet adiecisse prædā torquibus idest resplendet propter fulgorē torquium: Qui ampliores facti sunt ex præda q̄ illis adiecerunt. Poene. dacus & ethyops intelligit exercitum. M. A. quem ex gentibus occidentalibus aduersus Octauianum instruxit de quo poene augusti uicit. Hoc autem bellum propter illorum seditiones euenit: quod autem multos populos in hoc bellum traxisset. A. his Vir. uersib⁹ apparet. Hic ope barbarica: uariisq; Antonius armis Victor ab auroræ populis: & littoræ rubro Aegyptū uiresq; orientis: atq; ultima bacra secum uehit. Hæc autem bella propter discordias ciuiles orta sunt: quæ dicuntur seditiones. Est enim seditio quasi seorsum. itio: cum ciuis in diuersas factiones abeunt. Daci. cū A. uenerunt a Scythia & ab Octauiano: de quibz in uictoria Octauiani meminit Virgilius. Indomitique daci & pontem indignatus araxes. Aegyptum. qui ægypto conterminus est. Isti autem Cleopatram secuti ab Augusto uicti sunt: Virgilius. Desuper omnis eo terrore ægyptus: & indi. Omnis arabs: omnes uertunt terga sabæi. Hic classe. forte de Augusto intelligit: qui classe preualebat. A. autem terrestribus copiis. Sed tamen ut Cleopatraz obtemperaret quæ naues suas mirifice exornauerat: proptereaque cōspici uolebat bello nauali cōtendit. Vel hic. s. athyops quem pro ægypto ponit: quoniā ut dixi: classē instruxerat Cleopatra. Ille dacus. s. melior fortior uel doctior: Nā bonū pro docto capi demonstrat Vir. his uersibus Cur nō mopse boni: quoniā cōuenimus ambo Tu calamos iflare leues: Ego dicere uersus. Primū inquit nauere. nā etiā i sæculo argenteo adulteria fuisse dicūt. Inue. Viderūt argētea sæcula mœchos. Nuptias. q̄ sacræ sunt & i tutela iunonis quas uiolare cōtēnere ē deos. Inquinare. cōmaculare & ifecere. Sentētia ē q̄ populus natus ex adulterio primo familias deide patriā iquinauit. Hoc fonte. hoc pricipio. Deriuata māsiti trāslatiōe. Nā deriuare ē aquā e fontib⁹ priuos deducere. Clades. nā sūma perniciēs est luxuriā ciuitatibus. Inue. Sæuior armis luxuriā icubuit. Viciumq; ulciscitur orbem. Et alibi. Nullū crimen abest sar

190
N. 100

100
100

Sedino

bonis

CARMINVM

cinusq; libidinis ex quo paupertas romana perit. Fluxit: & hic quoq; mansit in translatione. nā aquarum est fluere. In patriā. nā non solū priuatim: uerū etiā publice obest libido. Nā illa eneruati homines & animos cōsiliis inutiles & corpora bello imbecilla gerūt. Motus ionicos. saltationes lasciuas: quas turpe erat romanas mulieres addiscere. Permitterbāt quidē antiqui aliquam mulieribus saltationem: sed incompositam: & nulla arte emendatam. quapropter Salustius dixit. Psallere & psaltare plusq; probepare est. Ionicos. autem id est non graues. Nam apud grācos triplex erat musice genus: Doricum graue & modestum. Corynthis leue & lasciuum. ionicum medium inter hęc. Sed fere in omnibus tribus sic se res habeat apud grācos. Ergo & in edificando: ut placet Vitruuius: constituebantur templa corynthio genere. Veneri flore & Proserpinæ & reliquis lasciuioribus & numinibus. Ionico autē genere Iunoni Dianæ & similibus dorico: demū Ioui & Marti: & qui illis similes sunt. Matura. nubilus. Vir. iam matura uiro: iā plenis nubibus annis. Meditatur. exercet. Incestos. illicitos & lasciuos. De tenero ungui. a primis annis.

ACRON. Inter mariti uina. aut in ipsis nuptiis aut iter domestica cōuiuia. Impermissa. iterlassata. Gaudia. uoluptates stupri. hic ī patientia incestus ostendit. Lumibus remotis. tædis faculis ad admittendū crimē obscuritate procurata. hoc est remotis lucernis. Sed iussa corā. aut a libidine aut a corruptore. ut Iuuenalis. Doctus spectare lacunar doctus & ad calicē uigilanti stertere naso. Institor. mercator. Dedecorū ē. incestuū. Non. h. i. orta pa. Tanquā n legiti-
tiniis cōtenti nuptiis fuerint: nec ex huiusmōi nati hominibus illi romāi: qui oēs uicerūt. Infecit æquor sanguine punico. luctatiū significat qui nauali bello apud siciliā cū hānibale multa cæde pœnorū fugauit. Pyrrhūq;. pyrrhus epirotarū rex antiochū auxiliis adiuuās uictus ē a romanis cū ipso antiocho rege syrie a quo & ciuitas nōmē accepit antiochia. Hānibalēq; dux. aut crudelē aut pugnacē: q ab africano ad ultimū uict⁹ ē. Sabellis. aut sabinis aut maris: ut dentesq; fabellus exacuit sus. Mascula. fortis: robusta.

Versare gle. arare. ut Vir. Ante supinatas aglino. g. Et seuerē matris od arbitriū re. bene & moraliter simplicitatē & patientiā laboris ī iuuenibus per hāc cōmemoratiōem ostēdit: eo q ita se subdant imperiis matrum aut ad earum operentur arbitriū: uel quia hęc rusticis ē consuetudo ut post laborē cū lignis ad suos reuertāt. Seueræ. castæ. Sol ubi mōtiū: ut uirg. & sol crescentes decedens duplicat umbras. Bobus fatigatis. ut Vir. Aspicere aratā i. r. s. iuueni. Amicū. grātū laboratibus. s. ob capefcendā quietē. Dānosa quid nō. ac si diceret cūcta ī peius ruunt. eo q nihil æternū sit: sed processu tēporis oīa ī peius labuntur. unde dictum est: nihil est. n. ope & manu factum qd nō conficiat cōsumatq; uetustas. Tulit nōs. peiores nequiciam parentum dicit augustinus in posteros. Mox. d. nos scilicet allaturos peiores filios.

POR. Neq; eligit cui donet ipmissa raptim. Sēsus ē: neq; ex occasione extitit subito ī cōuiuio luminis pperat adulter post interuallū occultari scilicet facere nō pnuittē tantū marito sed et iubēte. Dedecorū. preciosus emptor. Qui dedecora id est adulteria magno p̄cio emit. Nō his iuuentus orta parētib⁹ infecit æquor sanguine. Melioribus inquit fuit orta parētibus iuuentus illa apud antiquos nostros quæ bella punica pro patria & naualibus præliis gessit. Sed rusticorū mascula militū proles. hodie quæ ex rusticis milites lecti meliores habent. Seueræ matris ad arbitrium recisos portare fustes. Mire simplicitatem & patientiam laboris in iuuenibus per id ostendit q etiam matrum potestati se subiicerent cum & ad arbitrium earum operaretur. Amicum tempus agens. amicum laborantibus. s. etiam amicum ob capefcendā quietē. Dānosa quid nō imminuit dies: hoc ideo dicit quoniam uidentur omnia per processum temporum in deterius labi. Aetas parentum peior auis tulit. Nos nequiores mox daturus. prolem uitiosiorē dānosam rem mira facilitate & breuitate successu temporum deterius labi.

Inter mariti uina: neq; eligit
Cui donet impermissa raptim
Gaudia luminibus remotis.
Sed iussa coram non sine conscio
Surgit marito: seu uocat institor
Seu nauis hispanæ magister:
Dedecorum preciosus emptor.
Non his iuuentus orta parentibus
Infecit æquor sanguine punico.
Pyrrumq; & ingentem cecidit
Antiochum: hannibalemque durum.
Sed rusticorum mascula militum
Proles sabellis docta ligonibus
Versare glebas. & seueræ
Matris ad arbitrium recisos
Portare fustes: sol ubi montium
Mutaret umbras: & iuga demere
Bobus fatigatis: amicum
Tempus agens abeunte curru.
Damnosa quid non imminuit dies.
Aetas parentum peior auis tulit
Nos nequiores: mox daturus
Progeniem uitiosiorē

Sabellis. s. sabinis
nis. aut iuueni
dicitur. s. iuueni

CHRI. Inter uina. duo peccata & uini & libidinis: ut secundum a primo sit. Nam sine cerere & libero friget genus. deinde mouet indignationem i secundo prius ab ætate. nam a teneris ænis incipit. deinde a modo q palam & sine pudore. Neq eligi. ostendit. n. q nullius amore capta sit: quem deinde iter reliquos eligat nam si amore coacta peccaret: esset aliquo modo minus idigne ferendum: sed qrit cum quocunq: non ergo eligit: sed obuium rapit quo utatur. Impermissa. iconcessa: quia nō est coniugium. Raptim. celeriter ne per moram deprehendatur. Cōscio m. qui spe lucri hæc permittit de quo iuue. doctus & ad calycem uigilanti stertere naso. Sed i. omnibus uitiis hanc mulierem accumulat. hætenus. n. ostenderat illam libidie ferri. nunc auaritia quoq; rapi demonstrat. nam mercatori qui se sine precio quippiam daturū negat mori gera efficitur. Iussa. ut ostendat qui pecunia ualet posse illis i perare. uel iussa. i. rogata. Institor. non is est qui egregie mercaturam exercet: quā etiam Cicero i libro de officiis laudat sed is q a mercatore emit: ut diuisim deinde merces emptas uendat. luue. Institor hybernæ tegetis: niueiq; cadurci. Magister. pprie gubernator est nauis qui ad temonem sedet. uir. excutitur pronusq; magister uoluitur i caput. sed hic ponitur p nauiculatore. i. p eo qui naui merces iportat atq; exportat. Preciosus em. d. q. multo præcio emit adulterium: qd summum est dedecus. Non his. non talibus. puto itelligere de classe. C. duilli: qui primus de pœnis nauali prælio triumphauit. Sententia est: q iuuentus quæ nauali bello superauit pœnos: & illorum sanguine mare ifecit: non est orta ex tam libidinosis parentibus. nam circa urbis primordia summa erat castitas & pudicitia in mulieribus. Laboribus. n. macerata & paupertate oppressa: libidinem cuius oia & delicta parentes sunt: non sentiebant. luue. præstabat castas humilis fortuna latinas: Quōdam: nec uitiis contingi parua sinebat. tecta labor: somniq; breues & uellere tusco uexata: duræq; manus. Pyrrhum. regem epyrothorum intelligit ex nobilissimo: æacidarum genere uirum quidem nimis regnandi cupidum: sed magnificencia & humanitate ægregium: & in quo neq; crudelitatis neq; auaritiæ uestigium usq; apparuit qui non tantum armis quantum munificencia romanos superare conatus est. uenit igitur in italiā præ se ferēs auxilium tarētinis ferre. sed cupidus romanum imperium iuadere: Prima pugna cum romanis fuit apud lyrim campaniæ fluuium: i qua tanto ardore pugnatum est: ut ex utroq; exercitu quisq; fortissimus aut occubuerit in acie: aut uulneratus discesserit: Pugnatū est iterum apud esculū apuliæ ciuitatem curio & Fab. consulis. i quo prælio magnopere suas copias attritas sentit & ipse i humero uulnus accepit. Pugnatū & tertio in lucania: unde uictus discessit. Vir. profecto bello acer: & cui in castris ponendis palma omnino cōcedatur. Ingentem antiochum. hic magna asia parti imperauit. Hannibal autem carthagine exul illum aduersus romanos irritauit. non tamen obtinuit: ut uellet in italiam traicere copias: quanuis efficacibus argumentationibus ostenderet nusq; nisi in italia romanos uinci posse. parauit igitur exercitū numero militum maximum: Auro argentoq; decorum: & multis opibus refertum: cæterum militum robore infirmū. atq; hānibali eum ostendens interrogabat an satis romanis esse posset: cui subridens respondit Hānibal. satis quidem puto etiam si auarissimi sit romani: quibus uerbis significauit non illos quidem in pugna pares fore romanis. sed ingentem se prædam præstatuos. uictus est tandem a romanis & omni parte regni: quæ cis taurum montem esset exutus. Quo quidem tempore cum tranquillior in paruo regno uitam degeret: se ingentes ro. po. gratias agere dicebat q magna & nimis anxia gubernandi cura p illos liberatus esset. Mascula. uirilis & non effœminata: ut tunc. Rusticorum. nam omne tempus aut in agro colendo: aut in militia exercēda cū maximolabore terebant. hoc ostēdit luue. en habitū quo te leges ac iura ferentē uulneri b² crudis popul⁹ mō uictor: & illud mōtanum positis audiret uulgus aratris: & uir. at paties oper² paruq; affueta iuuetus. Sabellis. nā & isti robustissimi fuerunt. unde uir. pubēq; sabellā. Ligonib⁹. ferramentum rusticanū ē sed posuit spēm p genere. Versare. excolere: Vir. quo fidere terrā uertere mœcenas. Seueræ. matris: nā tāta erāt ueneratōis mulieres pp pudiciā & laboriosā uitā: ut eas n min⁹ q patres reuererēt filii. Ergo n solū maiora i perabat: ueq; & hæc minora: ut fustes ad ignē alēdū arbitrio mris reciderēt. Sol ubi. totū diē i agro fodēdo terebāt: & aduētate nocte lignis onusti domū redibāt: ut ne minimo qdē tps pūcto ab ope cessarēt. Mutaret u. nā cū a nro hemispio ad iferi⁹ descēdit mutat umbras. nā q apud illos fuerant ad nos redeūt. Amicū t. nā geti cōcedit nocturnū tps. Agēs. iducēs qā iducit noctē: i q regescim⁹. Abs eūte c. i. i po cū curru suo abeūte. Dānosa. q dānū affert ergo actiue pōit. Per. scire erat i uotis dānosa cāi cula qtu. Aetas p. mira & lepida & minime obscura breuitas: ut trib⁹ uersiculis multos agnatōis grad⁹ cōplectat. ergo atas parētū q fuit peior auis: nris ergo & auia pauis degenerarūt tulit nos nequiores: sed nos inq; daturus p. d. posuit i gē pauos: auos parētes: filios & nepotes.

Institor

Pyrrhus

Antiochus

Ligonib⁹

AD ASTERIEM.

q Vid fles asterie quem tibi candidi
Primo restituent uere fauonii

Thynna merce beatum
Constanti iuuenem fide

Thynna bethinensis
aut. ph. est regio pto
vigna apud qua fuit
m. possit de qua hor. loc. intelligit & p.

q Vid fles asterie. ad asteriem amici sui con-
iugem scribit: & eā solatur gygis mariti sui
amore mœstam monens ut custodiat castitatem
nec alterius adolescentis blanditiis aut spe capia-
tur dum maritum sperare debet primo uere redi-
turum. ordo est asterie quid fles gygen iuuenem
constātis fidei: quē restituet tibi prio uere cādidi
fauii thynna merce beatū. Quē t. c. serēs: pspī.

ACRON

CARMINVM

*Oristhu oppidū in
macedonia cepit*

ipse.n.uent⁹ uerno tēpore frequē⁹ flat. Thyn
na.bithyna.Quidā.n.uolūt tynnā ciuitatē uici/
nā bithyniā dictā ponto cōfinē. quidā tynnū pi
scē magis intelligēdū suadent. Ille notis. notos
pro uētis posuit. Ad oricū.ciuitas ciliciā: ut aut
oritia terebintho. Post isana capræ sydera. Hæ
dos uidetur significare: quorū ortus & occasus
conciat tempestates.de quibus uir. Pluuiialibus
hædis.& alibi. Aedog:q; dies seruādi. Frigidus
noctes.duplici modo accipi debet:uel ppter hye
mē: quæ peregrinātibus acerbior semp uidet:
uel ppter solitudinem:quia sine suis erat & uelut
abstinens frigebat. Insana.tēpestuosa. Insom
nis.uelut uxoris amore nō dormiēs:ut nec unq
soluitur insōnos. Atqui sollicitæ nūcius hospi
tæ..gygem a cloe hospita sua dicit adamatū quā
contemni dicit p dilectione uel desiderio uxo
ris absentis quem etiam per internuncios terret:
ita eū pro castitate moriturū: sicut hi quoq; infe
rius exempla cōmemorat.ordo ē:atqui uaser nū
cius sollicitæ hospita tentat illum mille modis di

cens suspirare miserā cloem & uri tuis ignib⁹.& refert ut perfida mulier impulerit præthū credulū falsis cri
minibus maturare necē nimis casto. Bellorophonti. Tuis ignibus.quia etiā tu ureris.i. tui mariti amoris.

Vaser .ad suadendū callidus:& astutus siue malignus:qui nitebat^r continentia superare.Vt quēadmodū
mulier pfida Stēobea siue antia uxor p̄thi: quā cōmemorat amore bellorophōtis hospitis islāmātā dū uo
luptati eius cōsētire noluisse in adulterii crimē uocatus ē:quod exēplū ad acquiescēdi tērorē significat a
suadente positū:ne eadē cōtinētia etiā ipse piclitate^r. Narrat p̄ene datum pelea. peleus adamat⁹ est
ab hypolita acasti uxore:q; dū despiceret ab eo quæsta marito est se stupri cōpellatā.Indignatus acastus pe
leū duxit iuitatū gratia uenādī in pelion ibiq; eū inermē reliquit a centauris perimendū q; seruatus achiro
ne collecto exercitu euerit acasti regnū.& hypolitā supplicio: merito satis affecit. ordo est. & narrat pelea
p̄ene datū tartaro.dū abstinēs fugit magneſſā hipolyten & fallax frustra monet historias docentes pecca
re. Magneſſam hipolyten.Magnes theſſaliæ ciuitas est.quā pro discretione hipolytes caucasæ comme
morat amazonie uxoris theſari.

POR. Quid fles asterie.Hac ode cōsolat^r puellā desiderio cōiugis sui mœſtā & simul mœt ne alicuius
adolescētis blanditiis aut spe ipsa capiatur.& ē ordo:quid fles asterie gygē quē tibi iſtituēt fauonii primo
uere thynga merce beatū.Bythini iuncti sūt thinis:utraq; aut gēs p̄to cōfinis est. Ille.n.a.a. notis p qui
buslibet uētis positū ē. Post.i.c.f. hædos uidet^r significare quorū ortus & occasus cōcitant tēpestates. horz
ēt. Vir meminit dicēs. Quātus ab occasu ueniens pluuiialibus hædis uerberat imber humū. Frigidus.du
plici modo accipe:& ppter hyemē qua pegrini retinentur.& pp solitudinē. At q.f.n.h. dicit gygē ab ho
spita cloe amari & ab ea nūciū amoris ad eū mitti. Et miserā.t.d.i.u.tuis ignibus qbus ipsa tu ureris.i.ma
riti tui amore. Tentat.m.u.m. Vaser nuncius.i.callidus ad suadendū. Vt.p.m.p.c.Stenobeā significat
Proethi uxorem quæ bellorophōtē hospitem amauit & non consentientē sibi adulterium criminata est.

Maturare necem refert:nuncius gygi historiam qua Bellorophontes periclitatus ostendit q; hospita in
amorem non consentiret per exemplum eum terret.Ne idem & ipse patiatur. Magneſſam hipoliten
dum fugit abstinens.hæc est quæ nupta fuisse euryphilo traditur.

CHRI. Quid fles asterie quē tibi cādidi.cōsolatur Asteriē lugentē absentē uirū proponēs illi optimam
reditus illius spem.Ergo o asterie quid fles Gygen maritū tuū. Candidi.nā serenitatē & celi uernā cle
mentia inducūt.Vel prosperi & boni quēadmodū nigrū malū & infelix dicit^r.luena. Qui nigrum in cā
dida uertunt. Primo Vere.nā singulas quattuor anni partes trifaria diuidimus.ut sit primū uer. Adultū
uer.Et preceps uer.Idēq; dicas de æstate autūno & hyeme. Beatū.diuitē.occupat aut oēs locos ad solan
dum mulierē efficaces.nā redibit cito:& in parte anni tranquilla in qua nō sint timēda pericula:& redibit
diues. Thynna. quidā uolūt athynna deriuatū:quæ bithyniæ urbs est ponto uicina.Alii dicunt thynnū
piscē.De quo perſius:cauda natat thynni.Hic sale conditus ad plurimū tēpus durat.Iſtoꝝ captura præci
pua est apud bizantium i bosphoro:quō p̄p̄ontis euxino iungit^r.ergo uel thynna merce quia salitos thyn
nos emisſet uel sit dictū a thynna urbe. Oricum.epyri urbs iuxta quā abūdat therebitus:Acron i cylicia
esse putat. Frigidus.qa solus cubet.Ostendit autē nō minus esse in illo asteries desideriu:q; in asteria illius
p̄pterea q; & solus cubet & insomnis & lachrymabundus:& q; sollicitatī mulieri nō cōcedat. Atqui .est
ordo.Nūcius chloes hospita sollicitæ dicēs suspirare chloen & uti miserā tuis ignib⁹ tētat uaser mille mo

Thynnum

Orion

dis. s. ipsum adolescentē. In somnis. uigilans. nā. cura & amor absentis priuat amantē somno. Vir. at non in foelix animi phoenissa nec unquā. Soluit in sonis. Tuis ignib⁹. i. quibus tu etiā ureris. Nā quā flāma sollicitat chloen ēt te sollicitat. Nā quia ambae eūdē amatis ardetis eodē igne: possunt ēt esse uerba nuncii ad Gygen: & tunc tuis. Gyge. probat ergo illū eē cōstātū iuuenē fide: cū neq; precibus neq; minis flecti in ho spitae amorē possit. Vt p̄bū. fabula iā narrata ē credulū. nā si circūspectior fuisset n̄ ita facile psuaderi poterat. Narrat. ponit nūcius aliud exēplū: quo in amorē chloes trahat Gygē. Sed fabulā ut tibi nota sit accipe. peleus Aeaci filius & Achillis pater cū apud acastū thessaliā regē hospitē suū degeret: ad amatus est ab Hypolite uxore acasti: & ab eadē de adulterio interpellatus. Sed refugit tale scelus adolescēs: neq; illi ē assēsus. illa aut ira & odio praeceps hoīem apud acastū tanq̄ ab illo interpellata esset: accusauit. Acastus uero in peliū mōtē iuuenē sub specie uenationis eduxit. Ibiq; inermē cētauris obiecit. Fuisset aut ex illis laniatus: nisi eū Chyron seruasset. Qua iniuria irritatus peleus collecto exercitu & acastū regno spoliavit & Hypolitē iusto supplicio affecit. Magnēssā. sic ab urbe thessaliā noīatam. posuit at ad differētiā alterius Hypolites amazonū reginā ab hercule supata: & Thaeo i uxorem data: ex q̄ natus est Hypolitus.

Peleus

Hypolitus

Et peccare docentes

Fallax historias monet

Frustra: nam scopulis surdior icari

Voces audit adhuc integer: at tibi

Ne uicinus enipheus

Plus iusto placeat: caue.

Quauis non alius flectere equum sciens

Aequē conspicitur gramine martio

Nec quisquam citus aequē

Tusco denatat alueo.

Prima nocte domum claude: neq; inuias

Sub cantu querulæ despice tibiā.

Et te saepe uocanti

Duram: difficilis mane

POR. Et peccare docētes fallax historias monet. subaudiēdū & alias q̄ hāc quas supra rettulit docēt peccare. Scopulis surdior Icarī. Icarī scopuli p̄ icarij maris scopulis. sed hos pro quibusq; posuit: Surdi at scopuli p̄clitātibus dici solēt q̄ quasi p̄ces eorū nō exaudiāt. Quauis nō alius flectere equū sciens. & reliqui. Notum ē iuuetutē romanā apud ueteres & exercitatā i cāpo martio: & post hoc exercitiū natatē solitā fuisse in tyberi q̄ pitia nādi rebus militaribus sit necessaria: Dicit ergo enipeū nō debere puellae huic placere. licet gloriose in exercitio iter aequales uersēs. Prima nocte domū claude neq; despice uias sub cātu querulæ tibiā tpe. Ne cū ille quasi gyges uespertino cātu ad fenestrā asteries tibiā adhibere soleat: illa cupiditate audiēdi per fenestrā despiceret atq; ita cupida uidentē sui ac sollicitata diem daret.

CHRI. Monet. ad memoriā reducit. Frustra. quia nō psuadet. Surdior audit. i. surdior ē ad audiēdū. Scopulis. qui nullis fletibus mouēt: sic & Gyges nullis p̄cibus nullisq; minis flectit. Icarī. pro icarij. s. maris: & posuit speciem p̄ genere. Anipha⁹. q̄ illam amabat. Flectere equū. Nā in primis sei hoc exercebat romana iuuentus ut uti equo bene scirēt: quo deinde in bello cōmodius uterentur. Hoc in iuuentute latia significauit Vir. Ante urbem pueri & primeuo flore iuuentus exercentur equis. Tusco alueo. s. tyberino qui ex exthuria ē. Prima no. prima parte noctis querulæ. nam amatores querulū cantū tibiā exprimere conantē deniq; o asterie mane difficilis. i. p̄seuera in sentētia & prebejte iexorabilē eniphaeo uocanti te durā.

AD meccēnatē .ODE. VIII. dicolos

m Artis caelebs quid agam Calendis

Quid uelint flores: & acerra thuris

Plena miraris: positusque carbo in

Cespite uiuo.

Docte sermonis utriusque linguae

m Artis caelebs. ut uiduā sine uiris ita calibes sine uxoribus dicebantur. Calendis martiis. matronalia dicebantur. eo q̄ mariti pro conseruatione coniugii supplicabant. & erat dies p̄prie festus matronis. ad meccēnatē ergo scribit horatius non eum debere mirari quod calendis martiis dum sit sine uxore sacrificet. Hac. n. die se casu arboris cōmemorat liberatū & seruatē salutis festiuā: ordo est. Meccēnas docte ser.

ACRON

Matronalia

CARMINVM

monis utriusq; linguæ idem græce & latinæ lingue miraris quid cælebs agā martiis cal. quid uelint flores & acerra plena turis & carbo positus in uino cespit: A cerra turibulū dicebatur ministerialis patia fictilis.

POR. Martiis celebs quid agā calē. hæc ode ad meccenatem scripta est: qua testatur se diem festū martiarum calen. gerere. q; hac luce maximum periculum effugerit arbore fracta pene elisis: calendæ autem martie hodie quoq; matronarum dies festus est. ait enim non debere irasci meccenatē q; diem calen. martiarum celebret: quāuis matronam. i. uxorem nō habeat. Docte sermonis utriusq; linguæ. hoc ad meccenatē anectēdū. nā sic ordiatū ē. Meccenas docte utriusq; linguæ & intelligendū utiq; græcæ & latinæ chartæ.

CHRI. Martiis cælebs quid agam calendis. quoniam de calendis martiis dicendum est: non solum postulatur. sed etiam flagitat causa: ut de anno quoq; breui q̄ necessaria ad hanc cognitionem sunt: pstrigā. Anni igitur certus modus apud solos ægyptios semp fuit. Aliæ uero gētes dispari numero pari errore titubabāt archades triū mēsiū ānū habuere. Arcananes. vi. Reliq; græci trecētor; quinquaginta q̄ttuor dieb; Romulus autē ānū apud romanos iñstituit decē mēsiū cōfectū ex trecētis & quattuor dieb; primū autē mensem a patre martiū denominauit. Secūdū dixit haphrilē quasi haphrodilē a uenere matre Aeneæ: q̄ græce haphrodite appellat qm̄ ex haphro. i. spuma orta sit. nam ab his duobus diis origo romanor; maxime existit: Vnde martē patrē: & uenerē genitricē i sacris nomināt. Alii dicūt n̄ haphrilē sed haphrilē dici ab aperiendo q̄ tūc terra apiri & germiare credat. textū uero & quartū appellauit hūc maiū a maioribus: illū iuniū a iunioribus: q̄a Romulus urbē bifariā diuisit i maiores: q̄ cōsiliis p̄ssent: & iuniores q̄ armis temp. tutarent. Alii dicūt eē maiū trāslatū a tusculanis: apud quos maius dicit iuppiter a magnitudine. Citiū putat a maiā uulcani matre nomē mēsi i dītū: p̄pterea q; affirmat flaminē uulcanalē calēdis maii huic deæ sacra facere. Alii a maiā mercurii matre mēsem nomē sumpsisse uolūt: qm̄ mercatores i hoc mēse & mercurio & maiā pariter sacrificāt. iuniū at̄ dictū uolūt p̄ syncopē: qm̄ p̄nestini illū iunoniū a iunone dixerūt. Nam ædes iunonis monetæ. Calen. iuniis dedicata est. Reliqui deniq; mēses dicti sūt a numero quintilis: sextilis. septēber. october. nouēber. decēber. Institutū fuit igitur: ut matronæ seruis coenas his. Calēdis. apponerēt quēadmodum dñi in saturnalibus quæ erāt in ultimo mēse. Illæ ut principio anni ad p̄mptū obsequiū seruos honore iuitarent: Hi ut gratias p̄fecti oneris redderēt. Pōpeius autē dicit iccirco Calen. martiis matronas sacra celebrasse. quia eo die iunonis æde celebrari cōpta sit: & ea sacra matronalia appellāt. Ver; quacūq; cā id sit cōstat istis Calendis matronas sacra celebrasse. Possent ergo aliquis mirari cur poeta: cui non eēt uxor matronalia celebraret. Quapp̄ ostēdit nō sacrificare Calēdis martiis: ut matronalia celebret: sed facere priuatū sacrificiū q; ab arboris ictu incolumis euaserit. Cælebs sine uxore: Sed de uocabulo diximus i superioribus. Calendis. Calēdis primū mēsis diē dixerūt hac ratione. Datū. n. erat negociū pōtiffici minori ut a p̄fectū nouæ lunæ obseruaret: uisq; regi sacrificulo nūciaret a quibus ambobus factō sacrificio inde pōtiffex calata. i. uocata i capitolio plebe iuxta curiā calabrā quot dies a Calendis ad nonas superessēt p̄nūciabat: Et quintanas qdē repetito quingies hoc uerbū καλειν. Septimanas repetito septies idicabat καλειν autem græce uocare est. Ergo primum mensis diem qui primus ex iis qui calarentur esset Calendas uocauere: & curiam ad quam uocabantur calabram dixere. Ordo ergo sit o meccenas docte. s. u. l. tu miraris quid ego cælebs agā in martiis Calendis: cū sacra illa ad matronas: & non ad uiros spectēt. Flores. ad sacrificiū parati p̄sertim in martios in quo iam esse incipiunt. Acerra. ut placet. Festo arā erat q̄ ante mortuū poni & in ea odores incendi solebant. Alii dicunt arculam esse thurariam. i. in qua thus poneret.

ACRON. Voueram. d. e. Modo reddit: cur faciat hoc illo die se uouisse dicit: quo est periculo arboris ereptus. Et albū libero caprū. super aptior erat alba uictima: nā diis i sfernalibus semper nigra offerri debēt ut hic: te casta Sybilla nigrarū multo pecudū te sanguine ducet. Prope funeratus. extinctus siue sepultus. Hic dies ordo est. hic dies festus redeunte anno dimouebit corticē amphoræ astrictum pice institutæ bibere fumū consulē tullo. Dimouebit. arripiet in usum conuiuii uinū: qd fumo iueterabat. Cōsule pro uetustate posuit. Cyatos. mēsuras dixit: quas p̄ sexta parte sextarii dicebant. Cētiū. uerbosus est conuiuiar; centū cyathos: siue finitū pro infinito posuit: ut tibi nomia mille. Et u. l. uigilātes i offo luminis. Procul ois. ita innocuū uinū se exhibiturū p̄mittit. ut nec oneret nec p̄ ebrietatē lites puocet. ut Timor ois abesto. Occidit daci. co tison nomē regis dacorum: quo uicto suadet ali quatenus a curis publicis recedi debere & priuā

Voueram dulces epulas & album

Libero caprum prope funeratus

Arboris ictu:

Hic dñs anno redeunte festus

Corticem astrictum pice dimouebit

Amphoræ fumum bibere institutæ

Consule tullo.

Summe meccenas cyathos amici

Sospitis centum: & uigiles lucernas.

Perfer in lucem. procul omnis esto

Clamor: & ira:

Mitte ciuiles super urbe curas.

Occidit daci cotifonis agmen.

Medus infestus sibi luctuosus

Anni ratio

Nomus
Haples
Maus
Zanus

Calendæ

Acerra

bibere
exponere
fumo ut dicitur
Sperant

Diffidet armis:

Seruit hispanæ uetus ostis oræ.

Cantaber sera domitus cathena:

Iam scithæ laxo meditantur arcu

Cedere campis:

Negligens nequa populus labore

Parte priuatus nimium cauere: &

Dona presentis cape latus oræ: ac

Linque seuera:

to se exercere cōuiuio Mecœnatē. Diffidet. diffētit: discordat: eo q̄ ciuilia inter se medi bella gerēt nec eis p̄ discordiā rebellare romanis uacaret.

Cātaber. gēs hispāia. Sera. d. c. tarda q̄a diu bellū cū his gestū ē. & cū difficultate ab augusto su pati sūt. & iō eos romāis seruire dicit uictos & subditos. Iā. s. l. m. a. ut eos distētis arcubus uictos & fugiētes oñderet: ut laxos hūeris referūt lāguētib⁹ arc⁹. Negligēs. supple esto. q̄d p̄ securitate posuit q̄a nō timeret. Neq̄. neq̄ pte laboraret: ut ecōtra rio uir. Secur⁹ p̄ negligēte posuit secur⁹ amor⁹ germanæ. Nimium. c. curare uel sollicitus esse

POR. Corticē a. p. d. a. f. b. i. dicit se hoc calen

dag die āphorā ad sacrificiū & cōuiuū aptu⁹ q̄

cortice picato opuerit & i fumatio posuerit cōsule tullo. Sūme m. c. c. sēsus ē licet cētū cyathos bibas ino cui erūt. Procul o. e. c. & i. esto p̄ erit: dicit adeo at̄ inocuū ē uinū: q̄ exhibitur⁹ sit ut potantes nec oneret nec pebrietatē ad lites icitet. Corticē astrictū pice dimouebit āphoræ fumū. corticē p̄ cortici. i. accusatiū casū p̄ datiuo posuisse ut sit sensus: & cortici fumū. dimouebit pice astrictū & fumū utiq̄ p̄ fauilla sumi dixit q̄ sidere solet ad coopimentū āphoræ. Mitte. c. i. u. c. noli igt̄ sollicit⁹ ēē de salute urbis cū sit tuta oīa & solue aīum ad laticia i cōuiuio meo. Med⁹. i. s. l. d. a. mēdos significat iter se seditiōibus occupatos esse

Seruit hispanæ uetus hostis oræ. ore genitius casus & hispanæ eiusdē casus ē. Cātaber. s. d. c. q̄ diu bellū cū his gestū est: & tarde uicti sunt. Parte p. cum sis inquit priuatus noli adrogare tibi reipu. curam.

CHRI. Dulces. pp̄ aī uoluptatē: qm̄ dulce erat memisse se a piculo euasisse. ul̄ simplicit̄ dulces. Epulas pp̄rie dixit: q̄a priuator⁹ sūt. Albū. q̄a sup̄is uictimā albā offerebāt. Inferis nigrā: hic uirgilian⁹ Aeneas iſe ris sacrificatur⁹. Quattuor nigrātes terga iuuenos sacrificat. Et alibi ipse atri ueleris agnā. Cap⁹. nā hēc hostia baccho sacrificabāt: q̄a caprigenū pec⁹ uehemēter uitib⁹ nocet. Ergo uidebāt latari tali cade: sic & cererē porcū: q̄ maxia ē frugib⁹ p̄nicies: qm̄ radicitus illas auellit. Vir. Nō aliā ob cām Baccho cap oib⁹ aris cēdiē. Dabāt qm̄q̄ hostiæ p̄ cōtrariū. Vñ Aesculapio deo medicæ & salutis capra mactabāt: q̄d ajal nunq̄ febre caret. Dicit̄ at̄ cap a capiēdo. i. priuādo q̄a testib⁹ cap⁹ sit: ergo castrat⁹. Hirc⁹ at̄ nō ē castrat⁹. Hic marcialis cū in illū qui hircū iterficere uolēs sibi ipsi lapsu cultri testes amputauit scribit. Dū iugulas hircū scūs esse ipse cap. eadē ratiōe i equis cāterios: in suibus maiales: in arietibus uerueces i gallis gallinaceis capos q̄ emasculati sunt appellamus. Funeratus. morti datus. Arboris ictu. de quo ipse scripserat. Festus. nō lo lum matronis: sed mihi priuati. Dimouebit remouebit. Corticē f. a. p. An appellat corticē crustā ē pice illitā amphoræ: & dicit fumū p̄ fumeū. Nā apud antiquos picabāt. i. pice obturabāt uasa uinaria & fumo durabāt: ut appet apud Colūellā & Varronē. Vel corticē dixit ex subere astrictū pice. Tullo. i. m. Tullio Cicerone. i. quo cōsulatu natus ē Augustus: q̄ tpe nri poetæ iā plures ānos regnat. Cyathos. sunt q̄ di. cūt cyathū fuisse sextā ptē sextarii at̄ Plini⁹ i lib. xxii. naturalis historiæ scribit cyathū p̄ se pēdere drachmas decē. Cētū. numerus p̄ numero ē. Quasi dicat laticia cā pferemus cōuiuū ad ipsā lucē. Vigiles. q̄. d. ac. censas ut cōtra sopitum ignē dicimus cum nō lucet Vir. Et primum herculeas sopitis ignibus aras. Excitat.

Mitte. c. hortat̄ ut ueniat oī cura solutus. Sup̄ urbe. i. de urbe: Vir. Multa sup̄ priāo rogātis sup̄ hēctore multa. Laudat at̄ meccœnatē: cum oñdat illum de rebus publicis sollicitum anxiatum q̄ esse. Cotifloris rex hic dacor⁹ fuit: quos Octauianus sup̄auit. Medus. i. parthus. Nō est ergo metuēdus: q̄a quāuis nobis infestus sit: tñ qm̄ bello ciuili laborāt: nō sunt timendi. Parthi igitur post mortē Pacorī in ciuile bellum hac ratione inciderunt. Nā phrahartes ueritus ne quis ex fratribus suis succederet in regno: patrē suum & suos. xxx. fratres trucidauit. Quin & paulo post cum infensos sibi optimates pp̄ter tanta scelera uideret. ne qs forte restaret: qui rex creari posset: adultum filium interfici iubet. Inde pulsus in exilium tam diu prēcibus scythas fatigauit donec illor⁹ auxilio in regnum restitutus est. Quapropter Tyridates qui illo exulāte rex a parthis creatis erat cum magna manu amicor⁹ ad Cæsarem Augustum in hispania tunc bellum gerentem confugit. Seruit hispanæ. u. l. h. Nec temere potuisset persuadere meccœnati: cui maxima circa remp. cura esset: nisi ostenderet sūmam imperii trāquillitatem. Neque erat ex officio poetæ auertere illum ab ad ministratōe: si patria cōsilio suo indignisset. Cantaber. pro cantabri: populi sunt hispaniæ de quib⁹ di & u est: qui diu cōtumaces aduersus imperium ro. fuerant. Cathena. pro seruitute posuit. Scythæ. refert suetonius q̄d indi & scythæ audita moderatōe Augusti qui solo auditu romanis cogniti erant legatos ro mam ad romanorum amicitiam petendam miserunt. Laxo ar. nam qui sagitare desinunt arcum quem prius tenderant: relaxant: Milites uero qui hoc faciunt uictos se fatent. Vir. Sed laxos referunt humeris lāguentibus arcus. Negligens. i. securus: nam q̄ securi sunt & sine sollicitudine: negligentes reddūt. Con tra uero securum p̄ negligente posuit Maro. Clā ferro incautum aggreditur securus amorum. Parce p. Magno artificio persuadet quietem a curis publicis: primo quia nulla impendent picula. Debe quia pri

uatus tūc sit & n̄ cōsul. Postreō ē tēperauit q̄ n̄ absolute dixit parce cauere. sed parce n̄miū caueſe. Nō igit̄ phibet illi: q̄uis priuat⁹ sit: ne oīno caueat: sed ne n̄miū. Nā modū excedēs i uitiū caderet. neq; cautio illa ē: q̄ cadit in sapiētē: sed met⁹ q̄ i sapiētē cadere n̄ pōt.

ACRON

O nec gratus. hac ode alternis uicibus lydi d am respōdētem sibi amicam facit: & agit cum eadem instaurationem gratiæ: qua promerita beatiorem se affirmat rege persarum. Donec q̄diu. Nec q̄s̄q; potior. melior. i. cū nemo mihi a te p̄fertur: p̄lag. n. reges delitiosis copiis utebant̄.

POR. Donec gratus erā tibi. hac ode alternis uicibus respondētē sibi amicam facit. agit autem cum ea de instauratione gratiæ. Donec autem p̄ q̄diu positū est. Nec q̄s̄q; potior brachia cādida ceruici iuuenis dabat. i. nō quēquā me potiorē hēbas cui ceruicis tuæ amplexus permitteres:

CHRI. Donec gratus eram tibi. Lepidū carmen auditoribus & ex ipso dialogo iocūdum. Sed amario ri exprobatōne inuicē amator amicaq; se incesunt. Donec. q̄diu & tanquā amator ponit sūmū bonum esse frui re amata: idq; persar. regno antepōnit. Potior. proprie is dicitur cui ius plus fauet: sed pro meliore potētioreq; ergo potior q̄si qui priores partes apud te haberet: & magis in corde tuo regnaret.

ACRON. Donec nō alia: hic p̄ lydiæ personā respōdit. Arsiſti. amasti: ut ardet amās dido: traxitq; p̄ offa f. Post chl. nō erat inferior Chloe apud te nomē alterius amicæ. Multi lydia nois. magnæ famæ & magnæ formæ. & iliæ matri romuli p̄fētēda. Me nūc. hora. respōdit. Cressa thracia: ut cressa genus pholoe geminiq; sub ubere nati. Si parcēt aīæ. si fata parcēt illi diu uiuendo cupio p̄ ea mori ad augmentū amoris paratū se dicit mori: si p̄ altero hoc fata fieri patientē. iuxta illud. Si fratrē pollux alterna morte redemit.

Me torret. ex persona lydiæ usq; ad finē. ordo ē. Thurini ornithi filius chalais me torret. Thurinū brutiorum oppidum: unde ornithum dicit fuisse.

Quid si prisca redit u. Secūda uice tanq̄ sua & ipsius si amorem reddimus priorem. Iugo cogit ahenio: forti inexpugnabili. ad perpetuitatē redeuntis gratiæ iugū æneū posuit: æs enim non sicut ferrum rubigine cōsumitur. unde uirgī. Et cētum uictus ahenis post tergū nodis: ut uelut æternam pacem futuram furoris aëra uincula monstrarent. Excutitur pro expellitur. Sydere pulchrior. put qualis oceani perfusus lucifer unda.

Ille. chalais. Iracūdiōr adria. sicut illud amantium ire amoris reditegratio est. Tecū uiuere: ut una salus ambobus erit. Tecū obeam. ut tecum cōsumerer æuo.

POR. Donec nō alia magis arsiſti. dehinc quatuor uersibus: lydia respōdit. Et deinde ut dixi uices iter eos sunt dicēdi ac respōdēdi quaternis uersibus: Neq; erat lydia post chloen. neq; lydiā. i. me post ponebas chloe. Multi lydia nois. i. magni nois ac per hoc claræ famæ. Pro qua nō metuum m. si parcāt animæ fata supstiti. i. si mea morte illius aīæ fata parcāt. ut supstitē eā mihi faciant fata. Thurini chalais. fili⁹ ornithi. ordo est & sensus. thurini ornithi filius chalais noīe Thurini aut q̄ ē a thura oppido italiæ.

Pro quo bis patiar mori. Quantū car̄ hūc calaim p̄ υπερβολήν expressit bis separatā mori p̄ illo dicens q̄ iō itulit ut illū uinceret quia dixerat se paratū p̄ chloe mori. Quid si prisca redit uenus. hic iā tētare incipit lydiā. An redire secū i gratiā uelit. Diductosq; iugo cogit æneo. si rursus iquit nos uenus iūgit ac firmat p̄petua cōiūctione. p̄ hoc enim iugū æneū dicit. Aeris nāq; materia nō sicut ferrū rubigine cōsumitur. Quare & uir. non ob aliud mihi uidetur dixisse. & cētū uictus ahenis post tergū nodis. nisi ut petpetuā pacē p̄ aëna furoris uicula futurā ostēderet. Si flauā excutitur. pro expellitur positū ē. Quāquā i. c. chalais f. Et iracūdiōr a. Adria pro adriatico mari dicitur.

AD EOSQ; VI in amore instabiles sūt
ODE. IX.

d O nec gratus eram tibi:

Nec quisq; potior brachia candida
Ceruici iuuenis dabat:
Persarum uigui rege beator.

Donec non alia magis
Arsisti: neq; erat lidia post chloen
Multi lidia nominis:
Romana uigui clarior ilia:
Me nunc cressa cloe regit
Dulcis docta modos: & citharæ sciēs:
Pro qua non metuum mori:
Si parcent animæ fata superstiti:
Me torret face mutua
Thurini chalais filius ornithi
Pro quo bis pariar mori.
Si parcent puero fata superstiti:
Quid si prisca redit uenus:
Diductosq; iugo cogit æneo:
Si flaua excutitur chloe:
Reiectaq; pater ianua lydiæ
Quantū sydere pulchrior
Ille est: tu leuior cortice: & improbo
Iracundior adria.
Tecum uiuere amem: tecū obeam libēs

CHRI. Donec respondet lydia & retorquet crimē in illū ostēditq; qdū amata ē: semp amavit: & amare insultās eadē ratione respōdet quod nō sit sine felle. Demōstrat prāterea efficacius iducēs amorē chloes initiū discidiū ab illo puenisse. Et cū demōstrat se clariorē ilia fuisse affert efficacissimā causā: qua facile credit se ab illa amatū qm̄ gloriosā cū sint mulieres suū nomē celebrari suopere gaudent. Menūc. respondet poeta & prouocatus latēti felle in mulieris uerbis cōcitator fert. & animū penitus imutatu fatet. Regit. amatoriu uerbū. q. d. p suo arbitrio mihi iſperat. Modos. numeros musicā. Animæ supstiti. q. d. diuidiū ē ipa aīæ neq; recusabo. Mori. si mō anima mea q̄ in illa ē supstes mihi euadat mortē subire nō recusabo. Me torret. maiora respōdet: nā nō se in ptāte adoleſcētis esse dixit ut ille in ptāte amicā: sed multo ab illo amari. Chalais. nomē amātis. Thurini. a thuro brucior. oppido. Aeneo. p. aeneo per diare sim metri cā. Nā cogit æneo. duo sūt daſili in uersu asclepiadeo Aeneo ergo forti: nā hoc metallū ferro durabilius ē: qm̄ rubiginē nō ſētit. Vir. Et centū uictus æneis. Prisca uenus. priscus amor. Excitē. eliciē e pectore meo. Quāq; bene dicēti bene respōdet. Sed tñ quantū sibi cōcedat. nō tacet q̄ linquat pulcher ximū amatorē: & reuocet hominē & leuē & iracundū: & perpetuo uinculo se illi obligaturam promittat.

ACRON

Ad lycem. ODE. X. dicolos
e Xtremum thanaim si biberes lycæ
Sæuo nupta uiro. me tamen aspas
Porrectum ante fores obicere incolis

e Xtremū. hæc ad puellā lycem nomine dicunt asperā & intrāctabilē. Xtremū. ultimū. Thanais. n. fluuius scythiæ dicitur: qui & danubius. per cuius commemorationem uult intelligi barbari animi mulierem. Porrectum. extensum. ut Virgili. Quaq; redit medium rhodope porrecta sub axem.

ad puellam lycem nomine dicuntur asperā & intrāctabilē. Thanais autem fluuius est scythiæ per quod uult intelligi esse barbarā. Me tñ asperas porrectū ante fores obicere incolis plorares aquilonibus. mei tamē & si misereris: nō patereris frigoribus perire ante fores tuas iacentē. Incolis aut aquilonibus ad illud ptinet qd dixerat extremū thanaim si biberes. tanais. n. flumē in parte septētrionali ē. uñ aquilo oriri uidet.

CHRI. Xtremū thanaim si biberes lyce. Grauis q̄rela ī crudelitātē lyces. Quæ duricia plusq; barbarica sit. Xtremū putarūt phisici qui loca frigidissima incolūt eos durioris eē animi: p̄fert si aspiora icultiora q̄ sint: Vir. Duris genuit te cautib⁹ horrens Caucasus: hyrcanæq; admorūt ubera tygres. Xtremum. quia thanais ab extrema scythiæ & ab ipsis hyperboreis montibus fluit: ultra quos nulla est cognitio terræ habitabilis: proptereaq; extrema pars putatur. Si biberes. si barbara esses & ibi nota.

Plorares aquilonibus:
Audis quo strepitu ianua. quo nemus
Inter pulchra situm tecta remugiat.
Ventis & positas ut glaciet niues
Puro numine iuppiter.
Ingratam ueneri pone superbiam.
Ne currente retro funis eat rota.
Non te penelopen difficilem procis
Tyrrenus genuit parens.
O quamuis neque te munera: nec preces:
Nec tinctus uiola pallor amantium.
Nec uir pieria pellice saucius.
Curuat: supplicibus tuis
Parcas: nec rigida mollior æsculo:
Nec mauris animo mitior anguib⁹.
Nec hoc semper erit liminis: aut aquæ
Cælestis patiens latus.

ACRON Aquilonibus. quia thanaim nōiauit de septētrionali. n. parte aquilo orit. i. nō solū ga in p̄ſperitate es misereri mei debes: sed ēt si in captiuitate esses cōiuncta sæuo uiro deberes meo succurrere amorī. Nemus. uiridariū dicit. Positas. deorsū missas post niues. n. missas: si fiat aq̄. lo: eius frigore solidantur. Puro. sereno: ut pura nec obtusis per cælū cornibus ibit. Ingratā ueneri. execrabilē ueneri dicit si amet supbiā: & cōtēnat amorē. Currente. celeriter labente: uult. n. intelligere scissuram repudii. i. ne nimia uelocitate rotæ rūpat funis: dominā rotæ fortunā dixit. i. ne uolubilitate rotæ & tu amās contēnaris & ita ī flexu rotæ lædaris sicut equus a cōsuetā uelocitate deficiēs cōsueuit. Nō te penelopē. penelopes ulyxis uxoris nota fabula ē quæ p̄ fide absentis mariti oēs repudiauit spōſos. Oquāuis. ordo ē: Oquāuis neq; curuāt te mūera nec p̄ces nec pallor amātū tictus uiola: nec uir sauci⁹ pieria pellice: & quīs n̄ sis mollior rigida æsculo nec aīo mitior mauris āguib⁹ parcas tuis supplicib⁹. Tyrrenus parēs. Italus. Neq; te mūera. ut ē qm̄ fordet tibi mūera n̄ra: & alibi. Nec mūera curat alexis. Nec t. u. bene uelut amator amoenitatem floris pallori amātū dedit. Pellice. f. cōcubiæ amoris

re uulnerat⁹ uult itelligi maritū lyces hui⁹ amare aliā. i. pieriā noīe mulierē: pp quā cōtumeliā uł dolorē suadet ad reddēdā uiro p̄ pellice uicissitudinē se amari debere. Nec r. i. n̄ sis rigidior æsculo arbor tāq; lignea & sine ratione. nec asperior mauris serpentibus calore noxiis: ut s̄uit agris asperq; siti: atque exercitus

CARMINVM

ASTU. Nō.h.f.nec sp se añ limē obseruātē cælestē aquā passurū dicit, sed dñinēte p tēptū aīo amor cariturū.
POR. Quo nemus iter pulchra sitū tēda remugiat, significat arbores eē, ut sit i pluuiū domi quib⁹ nūc strepētē pestas itelligi uult. Et p. ut g. n. p. n. iup. oñdit q te uera i italia frequēter euenit post niuē positā in aqlōe uēto serenatū eē & frigore eius gel⁹ sup niuē cōcrescere. Ne c. t. f. e. r. allegoricos ne itereāt harz regē uices. Nec u. p. p. s. uult itelligi maritū h⁹ lyces amare aliā. i. pieriā noīe pp q debuisse hāc uicem ei cōtume lia amādo retribuere. Nec r. m. æ. nec mauris animo mitior anguib⁹. cætera. n. p. parēthesim illata sunt.

CHRI. Plorares obiiicere. i. nō posses nō plorare cū obiiiceres. Incolis. nā ab hypborēis descēdūt aqui lones ut thanais. Ergo thanais icolæ sūt. Oui. Scythiam septēq; triones horrifer inuasit boreas. Obiiicere. Hoc uerbū aut in re noxia dicimus ut obiecit leonibus: & sic in hoc loco. Aut repagulū obstaculūq; oppo ni itelligimus: ut cū ualidā aciē hostib⁹ irruētibus opponimus. Audis. ergo nō latet te. Oñdēt aut oīa ad esse quæ frigus augeāt: noctē: aquilones: niues: & glatiē: & aerē serenū. Inter tēda. nā maiores domus i plu uia hēnt porticibus circūdata: i quibus arbores eē solēt. Vir. de Priami regia. Aedibus i mediis: hudoq; sub ætheris axe ingēs ara fuit: iuxtaq; ueterrima laurus. Ingratā. nā uen⁹ hūanitatē affabilitatemq; desiderat.

Ne currēte. snia ē ne fortūa quæ nūc tibi fauet retrocedat & trāslatio a curru qui funibus trahat p ardua qui si funis remittat: relabiē: & retrocurrit. Rota. i. curru. ut sit pars p toto uel erit rota p trochilo. Nā so lem⁹ trahere funes p trocleas quo facilius trahētē sequat. uolubilitate rotulæ illi⁹: & pondus alligatū suble uet. q funis si & trahētis manu dimittat: statim relabiē retrotrahētē pōdere. Quapp tibi nūc oīa pcedūt & uehemēter amari: sed caue ne ab amato qñq; cōtēnaris: ut tu nūc me amātē cōtēnis. Penelopē. de huius castitate referta sūt oīa. filia fuit Icarī seu hicarioti: & Vlyxis cōiūx: quæ aduersate ēt patre & illam ad nouas nuptias eliciēte casta tñ ad uigēsimū annū quis multis pcis sollicitata pmāsit. Nō ergo genuit te pater simi lē penelope: ut ita te difficilē pbeas. Quel optātis ē. Vir. Quanq o sed superēt qbus hoc neptūne dedisti. Vel ita legēdū. ut. Seruius interpretat illud Maronis. O formose puer. Legit. r. O seorsū ut sit initiū oratio nis amara: q in illū inuehat. Deide uerēs illius irā reprimat se: & mutat orationē. Pallor. amantiū. nā assi dua cura palefcūt. Oui. Palleat omnis amās color ē hic aptus amāti. Tinctus uiola. nā talis ē qualē in ui ola dephēdim⁹. Nec curuat. i. flectit te i amorē meū uir tuus saucius pieria. i. captus amore pieriæ. Pellice. quæ tibi pellex ē. Sentētia sit: si nō flecteris meis pcibus: moueare saltē iniuria mariti tui: qui pieriā te cōtē pta amat: & assētire mihi ut par pari referas. Parcas supplicibus. nā sūma duritia ē nō pcere iis q tibi sup plices sūt. Mollior. flexibilior. Aesculo. species ē quercus: sed nunq frondibus spoliāt. Mauris. nā lybia arēosa pessimis generibus serpentū abūdat. Nec hoc. quasi. dicat qd tuū est. Semper erit. noluit minari se suo illā iudicio deserturū. Quæ res iracūdiā mulieri puocare potuisset: sed oñdit necessitate id euentū: ut & illi suspicionem iniiciat: & se culpa liberet.

ACRON

m Ercuri. Mercuriū liræ inuocat reptorem: ut inspiret sibi modulationē dignā aurib⁹ ly des amicæ. ordo ē mercuri dic modos qb⁹ lyde obseratas aures applicet. Nā te magistro docilis amphio mouit lapides canēdo. iuxta hoc qd. T. Cic. in retho. dixit artiū magistros asserre laudē siue uitupationem discipulis: Rursus discipulos magistris. uñ hic mercuri⁹ laudat in amphioē di scipulo: cuius nota fabula ē. eo qd idē amphion ci tharæ cātū: & pecudes quaz pastor erat: ad se ac cerfere cōsueuerat: & lapides qb⁹ muri sūt extructi thebāi. ut Stati⁹. Quo carmine muris iusserit amphio ty rios accedere mōtes. Resonare septē. ut obloquit numeris septē discrimina uocum.

POR. Mercuri nā te docilis magistro. mercuriū uocat lyræ iuētorē petēs ut inspiret sibi modulationē dignā aurib⁹ lydes amicæ. Ordo ē at: mercuri dic modos qbus lyde obstinatas applicet aures. Nā te doci lis magistro mouit amphio lapides ca. nota fabla amphionē citharæ cātū & pecudes quaz pastor erat ad se accersisse & lapides qb⁹ thebāi muri extructi sūt. Tuq; t. ga testudine mercurius lyram fecit.

CHRI. Mercuri nam te docilis magistro. Mercurium inuocat: ut lyræ repertor: lyræ suæ suauissimum prester sonum: quo amicæ mentē flectat. Ode in genere deliberatio uersatur: sed prēmii uicem obtinet principium. Captat enim beniuolētiam: cum laudat eum ab arte. Laudet itidem a discipuli doctrina: quæ in illum redundare uidetur. Ex eodem tamen loco ostendit facilitatem petitionis. Nam si ita instruxit am phionem ut posset mouere saxa: multo illi facilius an prebere suauem cantum: hoc idem facit & aliis exem tum est in principio. Septē neruis. septē cordis

ACRON. Nec loquax. laus repertoris ab ope .q. d. neq; loquacē lyrā neq; gratā fuisse añq mer curi doctrina aptare ad cātū. Nā & in sacrificiis

Ad mercurium dicolos.

ODE. XI.

m Ercuri: nam te docilis magistro
Mouit amphyon lapides canendo
Tuque testudo resonare septem
Callida neruis.

Nec loquax olim: neque grata: nunc &
Diuitum mensis & amica templis

Die modos lyde: quibus obstinatas

Applicet aures.

Quæ uelut latis equa trima campis

Ludit exultim: metuitq; tangi

Nuptiarum expers: & adhuc proteruo

Cruda marito

Tu potes tygres: comitesq; siluas

Ducere: & riuos celeres morari

Cessit immanis tibi blandienti

Ianitor aula.

Cerberus: quanuis furiale centum

Muniant angues caput eius. atq;

Spiritus teter: saniesque manet

Ore trilingui.

Quin & ifioni: tyriosque uultu.

Risit inuito: sterit urna paulum

Sicca: dum grato danai puellas

Carminē mulces.

Audiat lyde scelus: atq; notas

Virginum pœnas: & inane lymphæ

Dolium fundo percuntis imo:

Seraque fata

Que manent culpas etiam sub orco.

Impiæ, nam quid potuere maius:

Impie sponfos potuere duro

Perdere ferro:

ue ad mercuriū. Cessit immanis t. b. i. a. receptam de orpheo fabulā tractat: quæ refert etiam cerberum & cætera inferna cātu citharæ lenita eē. Atq; spiritus t. s. m. o. t. saniem aut cadauerum quibus uescitur intelligi uult aut p uenenis posuit: quæ in illo esse potest fingi. Cū etiam serpentibus hirsutus esse uideat. Quin & ifion t. u. r. in inuito uultu intelligas tan am fuisse gratiam cantus: ut in tormēns pœnæ constitutis extorserit tamen risus. Danai p. p eo quod est danai filias. Audiat l. fatque n. Mira oportunitate de excessu excessum repetit & est sensus: audiat lyda qua pœna damnatæ sint quæ crudeles amatoribus fuerūt. Et i. l. d. f. p. imo. ita at figurauit ut ecōtrario plenū uas: & inane illius rei dici. ut & Terētius. uini plenū. Seraq; f. quare sera dixerit ipe ex subiectis oñdit. Quæ m. c. e. su. orco. impiæ. nā qd potuere maius. bona paratipis p quā impensior affectio dicentis exprimit. Duro pdere f. non ad naturam ferri relatum est epitheton duro sed ad animum eaz quæ dira ac crudeli mente in eos usæ sunt.

CHRI. Nec l. i. sonora. Neq; g. sua suauitate. Oli. dū ndū a Mercurio iſtituta eēt. Nūc uero postq mercuri? iſtituit grata es. Mēſis. cōiuiis. Tēplis. qā & i sacris adhibebāt musicā: ut illā: iſlauit cū piguis ebur tyrhen? ad aras. Dic mo. i. musicā modulationē. Quib? s. modis. Et quīs oīs generis sit erat tñ in ſœminio apud antiquos qb? ut duab?. Obſtatas. i. lydiæ obſtinatæ. Trima. q in triēnio ſit. Dicimus. n. binū trimum & quadrimum. Sed etā dicimus hornum. i. huius anni. In trimatu autem nondum uenerem ſentiunt equæ. Exultim. exultando & per saltationem. Cruda. immatūra. Contra Virg. iam matura uiro iam plenis nubilis annis. Proteruo. procaci. Dixit autem & nuptias & maritum per acyrologiam. Nā improprie dicūt hæc niſi in humana ſpecie. Tygres. q ſeræ ſauiffimæ ſūt. Comitesq; ſil. ut patuit i orpheo Cessit ima. cerberus: nā fingunt Orpheū cū inferos petiſſet: ut Eurydicem reduceret: oēs tortores oēsq; tortas umbras ſua lyra demulſiſſe & mitigaffe. Ianitor. ianuz custos. Propter. Ianitor ad dātes uigilet. Cer-

fidicies adhiberi cōſueuerāt. Obſtatas. clauſas. Exultim. ſalti. Proteruo. i. portuno nimio. Applicet aures. uelut oblectata iūgat & applicet ad audiēdū. uñ ē dictū adeo i teneris aſſueltcere multū eſt. Aequa trima. iā difficilis ad domādū. Cruda m. tacta: imatūra ſiue itēpeſtiua. ſed aīo cruda. i. crudelis ac p hoc aſpa atq; horrēs maritū ducere oblectatōe cāt? quocūq; ieris te ſequentis: ut uir. Mulcētē. t. & a. c. q. Cessit immanis tibi b. c. hypallage cū ipe magis blādit? ſit cerber?. Spirit? t. aut poſuit p uenēo aut p ſanie cadaueq; qb? uel ſci cōſueuerat. Centū. finitū p infinito. Muniat angues c. eius. ut ait Ennius. angue uilloſi canis.

Ore trilingui. ut latratu regna triſauci pſonat.

Quin & ifio. ut atq; ifioni uento rota cōſtitit orbis. Vultu r. in. extorquente cythara dulcedine ſui: q tormentoq; pœna nō ſinebat. Dū. g. d. p. danai nota fabula: q fratris ægiſti inuidia: q oēs ille filios: hic haberet filias: pactis nuptiis ſilabus pcepit ut interimerēt acceptos ſponſos: quod ab omnibus factū ē: pter q ab hypmeſtra: q lincū ſuga data ſeruauit. ob hoc ſcelus apud inferos hæc dicunt pœna dānatæ ut aquā in ptuſum dolium iugiter mitterēt. Puellas. filias dixit. Seraq; f. ut diſtulit in ſerā cōmiſſa piacula mortē. Perdere. f. occideſ. Vna. hypmeſtra. Audiat lyde. ſ. audi at qua pœna damnatæ ſunt: q amātib? crudeles fuerūt. Manent. expeſtant. Etiā ſub orco. non ſolū dānat in aquæ penuria: ſed etiam infernali cruciant igni. Duro p. f. nō ad naturā ferri relatum ē epithetō ſed ad eaz animū q dura ac crudeli mente hoc auſæ ſunt: ut duris genuit te cauti bus horrens caucasus.

POR. Et amica templis. fidicines hodieq; romana in ſacrificiis adhiberi uidem?. Et adhuc pteruo cruda marito. Non intēpeſtiua: ſed animo cruda. i. crudelis. ac p hoc aſpa atq; horrēs maritum. Tu p. t. c. f. d. hæc ad teſtudinem dicunt ſi

bes: intelligit. sic Vir. Te stygii tremuere lacus: te ianitor orci. Sed de cerbero & quate Vir. inducat illū nol
le Aeneā admittere: Et quare cōtra fingat Hesiodus ueniētes qdē animas blāde illū excipe: sed egredi cupi
entes phibere: & qdā alia q̄ ad altiorē speculationē spectāt nos in nostris dialogis chamal dulcē sibus in qui
bus uirgilianā allegoriā cōtinent p̄ uiribus exprimere conati sumus. Centū an. numerus est p̄ numero.

Spiritus teter. ut etiā spiritus qui pp̄ sanie eas: quas uorat aias grauis fetidusq; est nocere possit. Sanies.
in corpore animātis humor integer incorruptusq; quo corpus uiget: aliturq; succus dicit. Ter. Corpus so
lidū & succi plenū. Sanies autē morbo mortue corrūpit pus saniesq; uocat. Ore triligui. ex triplici ore.
unde tres linguæ sint. Quin & ifion. Huius fabula expressa est. Sed ipse apud inferos hac poēna cruciatur:
ut rotā inter serpētes alligatus assidue & sine requie circūuagat. Oui. Voluit isidō dum se sequiturq; fugitq;.

Tityos. notatius græcus. Inuito uultu. nā & si uultu cruciatus cōtraheret: tamen uoluptas lyra ad risū
porrigebat. Stetit sicca. restitit pauū: & p̄pterea siccata ē. i. dum breui mora desinūt belides ab aqua hau
rienda euacuata ē unda. Vna. ab hauriēdo dicta. Nā urino antiquū uerbū id significat. Puellas. filias ut
pueros p̄ filiis ponimus. Audiat lyde. audiat mulier q̄ mihi crudelis ē q̄ poēna afficiant illā q̄ crudeles i su
os amātes fuerūt. Et p̄fecto mix̄ poetā fuit īgeniū q̄ exēplū quod ad petitiōis suæ facilitatē p̄bādā adhibu
erat: etiam ad mitigandā lydes ferocitatē efficaciter traducat. Propterea q; omīssis aliis quibus faculta
tem probauerat: in hoc moratur ad id quod iam dixi perficiendū. At tum unam laudādo: q̄ pia in maritū
fuit: tū cæteras uitupando lydē i se ieliare nitit.

ACRON. Face nuptiali digna. positū est. n.
hoc p̄ affectiōis īsigni: tanq̄ maius p̄mīum fœmi
nis nō sit: cū facibus. n. nuptiæ fiebāt uespi apud
antiquos. Et i omne uirgo nobilis æuū. Virgie
p̄ muliere posuit. Ne lōgus tibi somnus. i. mors
ut & cōsanguineus lātī sopor. Mollior. melior
affectiōior. Quæ uelut naclæ. ordo est. q̄ uelut
naclæ leenæ uitulos heu heu lacerāt singlos. & ē
pulcherrima cōparatio. Me uel extremos. n. i. a.
i. deserta numidiæ: q̄ feris plena sunt: aut pro cru
delitate numidas memorauit. ut numidæ īfræni.

Classe releget. remoueat: ut uir. Atq; ideo tau
ros. p̄cl' atq; i sola relegāt pascua. Dū fauet nox
ut dñs i tenebris: & dono noctis opace. Scpeq̄
relā. i. p̄ epitaphiō i cōmēoratōe scribet: q̄ gestū ē

POR. Vna de. m. f. n. d. hypmestram dicit q̄
Linon maritū seruauit & uiri p̄senti affectiōe il
latū. face nuptiali digna tanq̄ maius p̄mīū nō sit
fœminis. Et i oē. u. n. æ. pp̄ pietatem. f. quā ma
rito p̄stitit. Quæ u. n. filios leenæ me pater sã
uis oneret cathēis. extrifecus audiēdū si putat uel
qd tale me putet ut si putat sãuis cathēis oneret.
p̄ hoc factō. Et n. m. f. f. q. i. mōumento meo i
scribe mortis meæ casum. uel causam.

CHRI. Lōg⁹. q. d. ætern⁹. i. mors. Nō times.
auget scel⁹ illag: q̄ i eos sãuierit: q̄ oē ab illis auxi
liū spectassēt. Me p̄ sãuis. nō solū illi remissura
suppliciū est: ues: ēt i se si oporteat susceptura: ut
uir euadat. Maximus ergo amor quo maritū nō

mō parētis p̄ceptis: sed suæ ēt uitæ anteponat. Me p̄. n̄ ab re ē explicata narratio. nā qñ magis īmorat īm
pietate Hypmestraz. tāto uehemētius mollire lydē ualet. Quod u. sapiēter ita uitat crudelitātē i maritū: ne
tñ i parētē īpia dici possit. Nā dñmōstrat si suppliciū subitura sit iuste subitura: & poēnā p̄ eo daturā: p̄ quo
p̄mīū mereat. Plestet. n. q̄ pepcerit uiro: q̄ iure naturali cæteris sit p̄ferend⁹. Pepcerit misero. q̄ ēt externos
mouere possit. Oneret c. qd̄ suppliciū ul̄ morte grauius sit. Morte. n. oēs labores finim⁹. Carcere at̄ mise
ria i lōgū extēdit: Nec temere dixit oneret: ut n̄ solū uiculis cōstrigat corp⁹ colligatū: sed pōdere quoq; de
primat. Vel ext. singula uerba pōd⁹ hnt: p̄rio. n. dixit releget: i quo excludit redit⁹. In extrēos. uñ ne au
dir qdē q̄ apd̄ meos gerāt possim. Nūidag. ergo apud efferatos & imanissimos barbaros. Quod ēt dido
conqueritur. hinc numidæ īfreni cingunt. Classe. ergo. difficilīus sit redire. I pedes. ostendit ita prope
rato opus esse: ut non detur spatium prius consultandi quo potissimum sit fugiendum: ergo i quo rapi
unt id est raptim ferunt. Pedes. ad terrestre iter referas. Vel aurā. ad nauigationem. Dum fauet nox.
nam q̄primum illuxerit: adempta erit ois euadendi facultas. Et uenus. amor meus in te. Querelam me

Vna de multis face nuptiali
Digna periurum fuit in parentem
Splendide mendax: & in omne uirgo

Nobilis æuū.

Surge quæ dixit iuueni marito
Surge: ne longus tibi somnus: unde
Non times: detur: socerum & scelestas

Falle sorores.

Quæ uelut naclæ uitulos leenæ
Singulos heu heu lacerant: ego illis
Mollior: nec te feriam: nec intra

Claustra tenebo:

Me pater sãuis oneret cathenis
Quod uiro clemens misero peperci.
Me uel extremos numidarum in agros

Classe releget.

I pedes quo te rapiunt: & aurā.
Dum fauet nox: & uenus: i secundo
Omīne: & nostri memorem sepulchro
Sculpe querelam.

loam. uolus. hmon
Lauus. uolus

morem. i. qua oēs qui legent i memoriā nostri ueniāt. Idē poene deprehēdes apud Nasonē in huius puellæ epistola. Defunctaq; uita corpora furtiuis i sup adde rogis. Et sepeli lachrymis pfusa fideliter ossa. Sculpta q; sint titulo nra sepulchra breui. Exul Hypmestra p̄ciū pieratis iniquū. Quā mortē facti depulsi ipsa tulit.

ACRON

Ad neobolem nō esse uitam suauem sine amore.

ODE. XII. monocolos.

m Miserarum est neq; amorī dare ludū

Neq; dulci mala uiō lauere aut ex

Animari metuētes patruæ uerbera linguæ

Tibi qualum cytharæ puer ales

Tibi talēs operosaq; mineruæ:

Studiū aufert nebole lyparei nitor hebri

Simul unctos tyberinis humeros

senfus est: aut cruciari castigatione uerborum. Patruæ autem linguæ p̄ seueritate dixit: patruī. n. adoleſcentibus corripiēdis austeriores eē solent: q̄ prēs: qbus natura ipsa indulgētia plerunq; extorquet. Cice. idē pro seueritate cēsura patruus quidē magister hoc diceret. Tibi q̄lū. calathū methonymicos p̄ laſificio dixit tā q̄ amore & pulchritudine amatoris capta cōtēneret pēsa mulierū. Lyparei: a lypare insula ut si diceret lyparēsis. lyparitanæ enim insulæ eū ciuem demonstrat.

POR. Miserarū est neq; amorī dare ludū. Hac ode testat̄ in suauē esse uitā sine ilaritate & amore. ac deī de puellā quādā captā spē adoleſcētis describit. Neq; d. m. l. ātiq̄ declatione dixit lauere nō lauare. nam tertie cōiugationis hoc uerbū apud ueteres erat. Sic. n. decliabāt lauo lauis lauit. nō lauo lauas lauat. Aut exa. m. p. sēsus ē aut castigatiōe cruciari uerbog; Patruæ āt linguæ p̄ seueræ positū. Vident̄. n. patruī adoleſcētibus corripiēdis austeriores eē q̄ patres qbus natura ipsa indulgētia plerūq; extorquet. Tibi q̄lū. methonymicos p̄ laſificio dixit. sed mulieres p̄ dimiutionē uasculū hoc usurpāt q̄sillū dicētes. hoc aut̄ i quo pēsa uel tramā reuoluūt. Lyparei. n. h. hic trāsfit ad laudē hebri noīe adoleſcētis quē a nebole amari idicat lyparei aut̄ a lypare insula ut diceret lyparenſis. Simul u. t. h. l. u. e. i. m. b. diximus & supra adoleſcētes post exercitum campeſtre in tyberi nare solitos fuisse.

CHRI. Miserarū ē neq; amorī dare ludum. Rē in suauē eē ostēdit: sigs ita pdite amet. ut ſemp anxius uiuat: nā tunc oportet illum misere esse. Alii dicūt ſententiā eē: qđ qui uehemētissime amāt. non dāt ludum amorī. i. non deludunt amorem: & tūc exponemus miserarū. i. earū quæ misere. i. uehemēter amāt. Nam & perditē & misere amare ē uehemēter amare. Alii prāceptū poetæ esse uolūt: ut sit amandū sed ita amādū: ut nō impediatur amore: quin cū uelit aliquā iocūditatē ludumue percipiant. Nam istud esset misere amare. Vel potius dicamus sunt profecto misere mulieres: quæ neq; in amore ludū. i. iocūditatem inueniunt. i. que non capiunt uoluptatem in amore: neq; uino ilarantur: ita ut a se pellāt curas: atq; sollicitudines & rursus sunt etiam misere illæ: quæ metuētes uerbera patruæ linguæ. i. que metuētes infamiam & censuram exanimantur. i. magno metu afficiuntur: ut iam & ad uoluptatem ex re uenerea & ex uino percipiendam: & ad grauiore de se censuras contemnendas Neobolem hortari uideatur. Mala. curas & sollicitudines. Lauere. respexit ad naturam liquoris. Nam ut uinum potest lauare maculas e corpore. sic diciē lauare mala: quia remouet illa ab animo. Et est lauere nō a lauo as: sed a lauo is. Sic Vir. Lauit i proba teter ora cruor. Et plautus in pseu. Gestas tabellas eas lachrymis lauis. Plura enim uerba in diuersis coniugationibus antiqui posuere: ut nexo as uel nexis. sono as. uel sonis. Lucr. Caligare oculos. Sonere aures. Exanimari. metri necessitate diuisit hanc dictionē: ergo uehamēter cruciari. Verbera acerbiores reprehēsiōes: quia ut ferrum corpus: ita illæ animū uerberant. Patruæ. acerrimæ ac seuerissimæ. Nam patruī uehamētius corrigit q̄ parentes: quia nec amor illis in nepotes deest: & nimia illa parentum indulgentia abest. Quapropter in prisca romanorum seueritate erat: ut fratribus alendos suos filios darent. parentes. Hinc Persius. Dum sapimus patruos. Et Cice. pro Celio Diceret aliquis censor patruus quasi dicat censor seuerus. Qualum. pro uase & cistula uimineā posuit in qua mulieres ponebant pensa lanæ aut alia i quibus laborabant. Ceterū qualos dixerunt a colādo: per quos guttatim uinum effundere. reliqua uero materia exire phiberetur. Illos a colādo ut etiā cola dici credit Seruius Virgi. Tu spisso uimine qualos. Colaq; præloz fumosis deripe tectis: Ales puer. cupido quia alatus est. & filius ueneris: quæ a cytheris iſula cytherea dicta ē. Hebri. adoleſcētis nomen est & nō flumis i hoc loco. Lyparei. p̄ lyparēsis ab iſula una ex uulcanis. Vñctos. ne aqua frigiditatem nātes sentirēt: olei caliditate tēperāt. Melior. doctior. Virg. bonū pro docto. Cur nō mopse boni. quoniā cōuenimus ābo. tu calamos iſlare leues ego dicere uersus.

Lauere

Patruus,

a uulcus

CARMINVM

ACRON. Bellorophonte. qui pegaso equo uectus chimeram iteremerat. Pugno:athletico & agonico & certamine. Per apertū. latū: ut alia de parte patentis transmittunt cursu campos. ordo est. ales puer & cythera & nitor. liparæ hebrei simul ut lauit undos humeros in thyberinis undis eques melior ipso bellorophonte neq; uictus pugno neq; segni pede idem catus iaculari ceruos fugientes per apertum agitato grege & celer excipere aprum latitantem alto fruticeto aufert tibi qualum. & aufert studium operosæ mineruæ

POR. Catus idem per. a. f. u. a. gi. gre. cer. ia. Catus a catos ac per hoc doctus significatur. ordo est autem Catus idem fugientis ceruos iaculari per apertum agitato. grege per apertum at absolute. i. per campum.

CRHI. Bellorophōte. quem oportuit esse optimū equitem: cum potuerit uti pegaso equo alato. Neq; pugnos id est arte pngili: Sic supra: Hunc equis illum superare pugnis. Pede. cursu. Pedestri. Neq; uictus segni pede. id est neq; uictus pede: qui quidem uictus esset: si pedem segnem haberet. Catus ingeniosus Nam kēiō uro significat: & ii qui habent sanguinem calidiorem prudentiores sunt: unde dicti sunt catones. Iaculari. iaculis configere: & laudat in uenatione artem sagittandi. Excipere. laudat a fortitudine. Fruticeto: frutices sunt minores arboribus & maiores herbis: ut sunt rubi & sentes & similia: quæ siluas implicatas & inuias reddunt: & ut a quercubus sit quercetum sic a fruticibus fruticetum. excipere autem proprie ē: cū ueluti i insidiis collocati expectam⁹ ueniens icaur⁹ i nos icidat ut parati i paratū facile oppriam⁹

o Fons blandusiæ splēdidior uitro. Hac ode blandusiæ fonti sacrificium promittit blādusiā. n. sabinensis agri regio est. in qua horatii ager fuit. Laudat ergo fontem dicendo eum per spicuum uitri cōparatione. ut uitrea fuscus unda. Cras donaberis hādo. hādi immolationem promittit tamphibolon est tamen utrum dicat donaberis hādo floribus coronato: Et uenerem & plia. d. Maturi. n. & appetere uenerem & ppetere a pugnare cōsueuerunt. Frustra. ideo frustra: quia inficiet gelidos riuos. Lasciui. luxuriosi petulan- tis. Te flagrantis atrox. opacitatem nemorosi & abstrusi fontis ostendit: per quā dicit caniculariū æstuum calores arceri. Tu frigus amabile. amœnum: ut frigus captabis opacū: & nō ipsi amabile sed fessis. Fies nobilium meo carmine p̄dicatus iter nobiles fontes p̄dicaberis. Vnā loquaces ut per læuia murmur saxa ciet. i. sonantes.

POR. Fōs blandusiæ. Sacrificium hac ode fonti blandusiæ repromittit simulq; laudes eius dicit. Nō sine. f. c. d. h. amphibolon icertum ē. n. utrū dicat hādo donaberis & floribus: an uero dona- beris hādo qui erit cum floribus. i. coronat⁹. Et uenerem & plia destināt frstura. frustra. f. qā imola- bit. Te flagrātis atrox hora caniculæ nescit tan- gere opacitatem laudat p quā dicit calorē canicu- larium dieꝝ ad eum nō descēdere Frig⁹. a. elegāter p ūbra refrigerātī calorē æstiuī tps dixit. Fies no. t. quoq; fōtium. tu quoq; iter nobiles fōtes noīaberis carie p̄dicat⁹. Me dicēte. c. i. i. f. u. l. l. d. t. significat i sa- xo natā illic arborē sub cuius radice erumpit aqua fōtis hui⁹. Loqua: at dixit: q cum d saxo cadūt p̄strepāt

CHRI. O fons blandusiæ. Res festiua & stilus comicus. P olicetur fonti i suo agro cōstituto sacrificium & celebritatem nominis. O fons blādusiæ. id est fons blādusin⁹. Sic alibi est urbs brūtoti. Erat autem in suo agro sabino. Fons uel quia aquas foueat: uel quia ibi aquæ ferueant. i. scaturiant. Dulci digbe mero Nam suauitas tuarū aquarū digna ē: ut ille dulci uino admisceantur. Donaberis hā. non. f. f. i. hādo floreis fertis ornato. Frons tur. c. in qua tā turgescant contra. Destināt. decernit. Vir. Et me destināt aræ. Sed n frōs destiat sibi plia & uenerēs: sed ipse sibi destināt: cū puenerit ad eā ætatem: i. q frōs turgescat. Fru- stra nā morte pueniet: & sic ificiet. i. maculabit riuos sanguie. Rin⁹ ē aq ex fōte fluēs ad eo q ē p̄eio: fluere Neq; riuos nisi d puis dicimus. Hic d̄riurare aq̄s dicim⁹: cū maiorē cōgeriē i plures riuos d̄ducim⁹. Tibi ad

Lauit in undis eques ipso melior
Bellorophōte neq; pugno neq; signi pede-
Catus idē perā pertū fugientes uictus
Agitato grege ceruos iaculari: &
Celer alto latitātem fruticeto excipe aprū

Laus fontis blandusi. ODE: XIII.
TRICOLOS
o Fons blādusiæ: splēdidior uitro
Dulci digbe mero non sine floribz
Cras donaberis hādo:
Cui frons turgida cornibus
Primis & uenerem & prælia destināt
Frustra: nam gelidos inficiet tibi
Rubro sanguine riuos
Lasciui soboles gregis:
Te flagrantis atrox hora caniculæ
Nescit tangere: tu frigus amabile
Fessis uomere tauris
Prebes: & pecori uago.
Fies nobilium tu quoq; fontium
Me dicente cauis impositam illicem
Saxis. unde loquaces
Lym phæ desiliunt tuæ

Laus fontis blandusi. ODE: XIII.
TRICOLOS
o Fons blādusiæ: splēdidior uitro
Dulci digbe mero non sine floribz
Cras donaberis hādo:
Cui frons turgida cornibus
Primis & uenerem & prælia destināt
Frustra: nam gelidos inficiet tibi
Rubro sanguine riuos
Lasciui soboles gregis:
Te flagrantis atrox hora caniculæ
Nescit tangere: tu frigus amabile
Fessis uomere tauris
Prebes: & pecori uago.
Fies nobilium tu quoq; fontium
Me dicente cauis impositam illicem
Saxis. unde loquaces
Lym phæ desiliunt tuæ

tuū honorē. Lasciui gregis, lasciui. n. animal capra ē. Hora caniculæ. dies caniculares q̄ igentes calores
iferunt. Persius: En quid agis siccas infana canicula messes Iam dudū coquit. Nullo ergo tempore calefcit
Frigus amabile. id frigus qđ delectet nō autē noceat. Me dicente. i. laudāte: ut prima dicte mihi sūma di
cende camæna. Fies fontiu nobiliū. i. efficieris unus ex nobilibus fontibus cū ego laudabo. Illic ipositā
cauis saxis. q. d. laudabo te exeūtē ex antro cui iminet ilex q̄ umbrā amcenā præbet. Loquaces. murmure
sonantes. Sed iproprie dixit cū loqui solius hominis sit. sed uoluit notare suauitate soni.

ACRON

AD romanos. ODE. XIII. Dicolos

h Erculis ritu modo dictus o plebs
Morte uenalem petiisse laurum
Cæsar hispana repetit penates
Victor ab ora.

h Erculis ritu modo dictus o plebs. Hac ode
i augusti laudē scribit uictoris ex hispania
reuertentis. ut ostendat eum nō per alios sed per
se administrare nec sub hac difficultate adipisci ui
ctoriam breui tempore: ut proficisci ad bellū &
reuerti uictorē. ordo ē: o plebs cæsar dict⁹ petiisse
laurum uenalem morte modo uictor ab hispa
na ora ritu Hercules repetit penates. Morte uen
alē. mortis enim contemptu laus uictoris quari
mit

tur & triumphis: laureatæ enim litteræ de uictoria in templo mittebantur. ut est & istum qui uita bene cres
dat emi quo tendis honorem & uitam quolunt pro laude pacisci.

POR. Hercules ritu modo dictus. hac in Augustum scribuntur uictorem ex hispania reuertentem: q̄ au
tem Herculi illum comparat ideo facit: ut ostendat laborem eum non per alios: sed per se administrare.

Morte uenalem petiisse laurū. quā est morte paratus emere. nō. n. i bello mori spauit ut ide laureā petat.

CHRI. Hercules ritu modo. maxima cum gloria Romam ab hispania repetebat Augustus deuictis can
tabris populis barbaris atq; bellicosissimis. Hunc ita laudat poeta: ut Herculi illum comparet. Nā ut ille ex
tincto Gerione ingenti uictoria illustratus olim Pallanteum ubi nunc roma est uenit: sic & Augustus deuic
tis cantabris triumphaturus romam nunc redit. Sit autem ordo. o plebs id est romane popule Cæsar ui
ctor repetit penates id est domum ab ora hispana dictus. i. cum prouitiam profectus est petiisse laurum uen
alem morte. Nam uictoria non acquiritur nisi contemptu mortis. Hercules ritu. non enim aut ambitio
nis aut auaritiæ gratia illuc accessit: sed ut populos pacaret: qđ proprium fuit Hercules. Laurū. triumphū
in quo lauro coronabantur duces. Venalem. quicquid uenditur uenale appellatur.

Vnico gaudens mulier marito

Prodeat iustis operata diuis.

Et soror clari ducis: & decoræ

Supplice uitta

Virginum matres: iuuenumq; nuper

Sospitum o uos pueri: o puellæ

Iam uirum expertæ male ominatis

Parcite uerbis.

Hic dies uere mihi festus attras

Eximet curas. ego nec tumultum:

Nec mori per uim metuum tenente

Cæsare terras.

Ipete unguentum puer: & coronas:

Et cadum marsi memorem duelli.

Spartacum si qua potuit uagantem

Fallere testa.

Dic & argutæ properet neæræ

Myrrheum nodo cohibere crinem.

Si per inuisum mora ianitorem

Fiet: abito.

Lenit albescens animos capillus

ACRON. Vnico gaudens. lydiā dicit sub ca
stitatis laude uotum pro Cæsaris reditu soluturā

Et iustis operata. operatiōes ueteres sacrificia di
xerūt. Iustos uero diuos quis generaliter dici pos
sint nunc tamen specialiter posuit: tanquā qui
ctoriam uel reditum cæsari merito eius & uirtuti
præstiterint. Vir. operationes pro sacrificiis. ut sa
cra refer cereri lætis operatus in aruis. Et soror
clari ducis. Octauiam Augusti sororē cōmemo
rat. Supplice uitta. non uitta supplice sed uittis
solutis supplicantes. ut soluite crinales uittas. ca
pite orgia mecum. Iuuenumq; nuper sospitū. p
deat nuper sospitum reuersor. Augusti uictoriā

Iā. u. exptæ. i. nuptæ. Male o. p. cite uerbis. siue
quia pro festiuitate dierum feriæ indicebantur.
& abstinebatur a litibus iurgiisque: siue quia i sa
crificiis præcepto silentio bona omnia habere ui
debantur ne in ciuitate loquentes mala omnia
facerent uerbis. Ideo nūc parcite malis uerbis id
est malis ominibus. Tumultū. commotionem
bellorum per uim impulsione hostiū. Tenente
Cæsare. ut ferrea belligeri compescat limia iani.

Et cadum marsi. uinum quod bello marsico
diffusum est: cadum autem lagenam: Vt uina bo
nus quæ deinde cadis. o. a. Spartacum si qua
potuit. gladiator fuit spartacus. hic cum. lxxxiii.
fociis similis conditionis e ludo fugiens dux fa
ctus per. iiii. ānos aduersūq; romanos bellans plu
ra uastauit: ideo nullā lagenam euadere potuisse
cōmemorat hunc postea pompeius oppressit. ut

Operatio
nes

Lucan⁹. Et simili cā cadetet qua spartac⁹ hostis.

Neerā. nomen puellæ citharistrix siue cantatri
eis. argutæ autem sonoræ. Vt hic arguta sacra pē
debit fistula pinu. Myrrheum. perfusum myr
rha: aut inter flauum & nigrum uel myrrhei colo
ris. cohibere autem pro festiuitatis læticia festinare. & in nodum colligere crinē præcepit. Si per inuisum
mora. i. si ianitor phibuerit illam ingredi supple parcam. quia canicies mitigat animos cupidos litium &
proteruæ rixæ: cum iuuenis essem non ferrem hæc. Lenit albescens. canis ætatis accessu corporis uis extin
guitur & furor. Cupidos. superbos iuuenes uel rixæ pronos animos mitigant. Calidus iuuenta. cupidus
iuuentæ adolescentem se fuisse cōmemorat: irasci q; nimis solitum: si fastidiretur ab aliquo.

POR. Prodeat iustis operata diuis. pro prodeat: & operetur diuis. i. sacrificet: operatiōes enim sacrificia
dixerunt iustos diuos quibus generaliter dicere possumus: nunc tamen specialiter accipiendum. s. qui Cæsari
uictoriam & reditum merenti dederint. Et soror clari ducis. Octauiam dicit Augusti sororem. Iuuenūq;
nuper sospitum. nuper Augustum sospitem futurum. Male ominatis parcite uerbis. quid est male omina
tis uerbis parcite. Vtrum quemadmodum dicitur ut ciues feriat hodie litibus iurgisq; abstineant se. an ut
econtrario in sacrificiis præcipitur bona omina habere. Ita nunc parcite malis uerbis id est malis omibus.

Tenente cæsare terras. i. ancolumi Cæsare. Et cadum marsi memorem duelli. nam uinum natum erat tē
poribus belli marsici. Spartacum si qua potuit uagantem fallere testa. spartacus dux fugitiuorum per ita
liam aliquando grassatus multa uastauit. Myrrheum nodo cohibere crinem. colorem myrrheum in cri
nibus hodie quoq; dicunt: qui medius est iter flauū & nigrum: q; properare uult illā i nodū tantum collige
re crines præcipit. Si p iuisum mora ianitorē fiet abito. p̄cipit puero ut si tardius ad nearā ab ostiario ad
mittat redeat. des de quare hoc præceperit ostendit i ferendo. Lenit albescens aīos capillus. Hæc cum ad
miratione quadam & dolore ai dicunt. mirat. n. si tam segnem factū ut i contumelias fastidiētis puellæ nō
irascat qd ipsum i iuria senectutis fieri igemiscit. Lenit albescens aīum capillus litū & rixæ cupidū pteruæ
ai inquit iuuenū q litū & rixæ i contemptu amoris cupidi sunt senili atate leniunt. Consule plāco. signi
ficat se consule planco adolescentem fuisse irasci mirabiliter solitum si fastidiretur.

CHRI. Vnico marito. nam q cupit unicum habere maritum: gaudet illum sospitē reuertisse. Gaudet
etiam reuenisse Augustum casta mulier. Nam ipse legem iuliam tulerat de adulteriis coercendis. Alii itel
ligunt mulier. i. iulia drusilla uxor Octauiani: quam ipse de Tyberio Nerone grauidā abduxit: ac diuortio
cum Scribonia facto propter morum peruersitatem: sibi uxorem fecit. Vnicq; semper dilexit: quamuis
nullos ex ea suscepit liberos. Operata. sacra faciens. operari enim sacrificare est. Vir. Lætis operatus i her
bis. Iustis. nam bene de illis meritum Octauianum seruauit. Soror. Octauia: quæ Antonii uxor fuerat.

Supplice. ea qua in suppliciis deorum utebatur. Vitta. dicitur autem uitta q; crines caputq; uiciat. Virū
ex. id est nuptæ. Male ominatis id est quæ nominata malum omen inferrent. Per antistitē enim sacrorum
indicebatur silentium. Illud ē enim fauere lingnis. Vere festus. quoniam affert summam lætitiā: cum si
mus a periculossimo bello liberati. Festi enim dies instituti sunt: ut animus lætitiā relaxetur. Atras. noxi
as & quæ atram bilem id est melancoliam possint excitare. Ego nec. tantum repono in uirtute ac i iustitia
Cæsaris: ut dum ipse imperium regit nihil timeam. Marsi duelli. id est socialis belli: qd maxime opa mar
sorum populorum excitatum est: & dictum bellum sociale. Cuius causa fuit. M. Liuius drusus: qui ut senat⁹
causam susceptam tueretur italicos populos spe romanæ ciuitatis sollicitauit: qui cum ille promissa præsta
re non posset: irati defecerunt. Initium sumptum est a picentibus uestinis marsi & pelignis. Spartacū. na
gantem. nam hic suo seruili exercitu italiam populatus est: neq; pepercit cadis uinariis & ipsi uino. nisi qd
ita absconditum fuit: ut illud ipse non inuenerit. Spartacus iste ex thracia seruus gladiator fuit capuæ in lu
do Lentuli. Sed inde cum Cryso socio & cum septuaginta quattuor eiusdem conditionis hominibus fugi
ens exercitum primo ex fugitiuis ad tria milia hominum collegit per omnia loca populabundus uagabat
ac breui ad centum milia seruorum coegit. Primo autem prælio male a claudio pulchro legato & a. P. Var
lerio prætore pugnatum est. Secūdo prælio Crysus cum. xx. milia fugitiuorum. Q. Arrio prætore cæsus
est. Mox Spartacus. C. cassium & Cn. Mallium prætores superauit. Postremo. M. Crasso prætori bellum
traditum est. Qui primum cum parte fugitiuorum quæ ex gallis germanisq; constabat pugnauit: atque ex
iis. xxxv. mil. cecidit. Postremo Spartacum ipsum cum. xl. mil. interfecit. Argutæ. sonoræ: uirgilius: Meta
lus argutumque nemus pinusque loquentes semper habet. Ergo argutæ. quoniam optime caneret. Co
hibere nodo. id est colligare & conere. Myrrheum. id est unguentatum. a myrrha autem dixit myrrheum
si autem sit murrheum: erit ex mutatione littere. y. in u. ut mys: mus dicitur. imperat ergo puero: ut uocet næ
eram: sed tamen si non quāprimū a ianitore admittatur: q; euenit ex superbia mulieris redeat illa in salu
tata. Nec cum illa rixetur. Hoc iccirco nunc se passurum dicit: quoniam per senectutem referbuerit in eo bi
lis. Sed in iuuentute non passus fuisset illa nimis incalescente. Albescēs. propter canitiem. Lenit. mitigat.

Animos. animi uehementes impetus: & propterea cupidos contentiōis. Ferrem. protulissim. Calidus
iuuenta. & in qua bilis uehementer sanguinem ad iram accendit.

Spartacus

u Xor pauperis hibici. ad mœcham scribit uetula & luxuriosam. Bene dixit uxor pauperis: cui solū po-
terat esse solatio si castam haberet uxorem: nec tenuitati eius luxuria conueniret. Fige modum. po-
ne modum obscenitati siue libidini: aut turpi auariciæ: ut Terentius. Leno non uult me iniqua loqui.
Mature propior. ordo: define inter uirgines ludere cum sis propior funeri id est morti uicinior iam pata-
tem. Et stellis. allegoria. ait enim ut stellarum decus & nitor fuscatur nebulis & celatur. sic nitorem uirgi-
num permixta anus obscurat. Et te clori. ordo est. clori non siquid satis decet pholoen decet ter rectius

AD clorem: ODE. Dicolos. XV.

u Xor pauperis hibici.

Tandem nequitia fige modum tuæ:

Famosisq; laboribus.

Mature propior define funeri

Inter ludere uirgines:

Et stellis nebulam spargere candidis:

Non siquid pholoen satis

Et te clori decet: filia rectius

Expugnat iuuenum domos

Pulso thias uti concita tympano.

Illam cogit amor nothi

Lasciuæ similem ludere capræ

Te lanæ prope nobilem

Tonsæ luceriam non citharæ decent.

Nec flos purpureus rosæ

Nec poti uetula face tenus cadi.

lia & samnio. Cathexochœn autem pro qualibet lana positum. Nec poti uetula face ten⁹ cadi. hoc n̄ decet
ætatem tuam inquit in conuiuio multum potare: hoc est facetenus potare. Nam utique cum tota ampho-
ra bibitur ad facem peruenitur. per facem autem uetulam uetus uinum accipe.

CHRI. Vxor pauperis hibici. per hanc mulierem admonet quantum dedecet senem eaequi: quæ iu-
uenum sunt. Vxor pauperis hibici. omni excusatione illam spoliât: cum non diuitiis abundet: quæ cū oci-
um præbeant: accedunt uoluptates. sed paupertate prematur: quæ iuuenes quoq; a uoluptatibus arcere pos-
sit. Vnde iuue. præstibat castas humilis fortuna latinas. Tandem. cum iam satis superq; huiusmodi res
bus indulgeris: uituperat ergo a diuturnitate. nam probe monet iuuenalis. breue sit qđ turpiter audes. Ne-
quitia. petulanti & lasciuæ libidini. Famosis. infamibus: ut iam demonstratum est. Labores autem appel-
lat anxietatem erga corporis cultum. unde infamiam contrahit. Mature funeri. maturæ morti. nam & si
omni ætati accidere mors possit: tamen indubitata est senectuti. Inter ludere uirgines. ludere inter uirgines
Duplex uitium & quod uetula ludat: & qđ ludat inter uirgines. Et stellis. mira similitudo. nam eam macu-
lam uidetur anus asferre uirginibus: quam affert nubes stellis. Pholoæ. quæ iunior te est: quis forte non sit
uirgo. Filia rectius. uituperanda est omnino mulier quæ in quacunq; ætate ita petulans sit: ut ultro uiros
petat. sed tamen magis hoc conceditur filiæ qđ tibi: quoniam datur aliqua uenia teneris ânīs. Thyas. sacer
dos bacchi furore concita. nam ouēn furere & sacrificare est. Nothi. nomē est uiri. Prope luceriam. spēm
pro genere. Cæterum luceria urbs est apuliæ: quæ ausonum colonia fuit. non ergo decent res lasciuæ. nec
decet cadi poti tenus face uetula. i. usq; ad face uetulā. sententia ē. n̄ decet te itereffe potatiōib⁹: ubi sint &
optia uina qđ uetula: & multū bibat: qđ tenus face cadi.

i Nclsa d. acrisi pē cū danaē ob pudoris custo-
diā ualida & mūta turri clausisset uer⁹ i au-
rū iuppit figit uiolasse qđ nūc exēplū ad ondēdā
ui auri & potētiā posuit quo pbet i hoc cōpositā
fabulā d aureo iore danaes: ut mōstraret nihil n̄
posse auro atq; pecūia corrūpi. ordo ē. anea tur.
& ro. fors & tristes ex. ui. canū satis mūierāt iclusā
danaē ab noctnis adlteris. si n̄ iuppit & Ven⁹ ris
sissent acrisiū pauidū custodē abditæ uirgis uer

ACRON

Amor de
ur pnydia
oppid a ex po
louis polmic

AD Meccenatē. ODE. Dicolos. XVI.

i Nclusam danaen turris anea

Robustæq; fores: & uigilum canū

Tristes excubiæ munierant satis

Nocturnis ab adulteris.

CARMINVM

Tristes epitheton uigiliarum: eo q̄ mestitudinem generent: seu danae tristes nuptiis per custodiam de-
negatis. Nocturnis ab adulteris. occultis: hoc enim tempus crimini aptum ē. ut est: Nec gregibus noctur-
nus obambulat. cum & per diem lupi insidiari consueuerint.

POR. Inclusam. d. t. æ. Hæc ode in mecenatem scripta quæ initium quidem habet ab habitatione da-
naes. Cæterum tractat quæ sit uis auari. & quātum potentia habeat: per hoc ostendit factam fabulam de
aureo hymbre danaes: ut ostendatur nihil non posse auro aut pecunia expugnari. Nocturnis adulteris.
belle nocturnis adulteris. quia adulteris nox apta est.

CHRI. Inclusa danae. Demōstrat auro oīa patere pp hominū auaritiā. Et se sibi modū instituisse in cu-
piendo. Satisq̄ esse ea q̄ ad necessitatē spectant. Danaen. acrisius Abantis filius ab oraculo acceperat se
nepotis manibus periturū. Cū ergo unicā haberet filiā: ne inde filius nasceretur puellam in turri ænea idu
sit cauitq̄ appositis. custodibus ne quis ad eam uir admitteret. Iuppiter at̄ puellæ amore correptus: cū alia
uia ingressus nō pateret: se i aurum conuertit: ac per impluuiū in puellæ gremiū incidit: ibiq̄ in formā pri-
stinā reuersus Danae cōpressit: Inde q̄ Perseū pepit. Qua fabula ostendit oīa auro expugnari posse. acrisi-
us re cognita ex ptu filia illā cū nato in arcula misit: atq̄ in mare portari iussit. Delata fluctibus in italiā est
arcula: atq̄ littoribus appulsa ad Pilumnū turni auū conuecta est. Cognouit patriā genusq̄ rex: atq̄ illā in
coniugē assumpsit. Perseus aut̄ cū adoleuisset ad gorgonas profectus: & scuto chrySTALLINO palladis & fal-
catō mercurii ense suffultus medusæ caput abstulit quo & multos prius alios in saxum conuertit: & tandē
Acrisiū auum: quo extincto regnum sibi uendicauit. Aenea. ut fabulæ dicunt. Sed nōnunq̄ pro forti ca-
pitor. Hinc æneus axis. Vigilū canum. Solertissima est & fidissima canum custodia q̄ principes uti cōsue-
uerunt. Vir. de Euandro Nec non & gemini custodes limine ab alto precedunt gressumq̄ canes comitan-
tur herilem. Tristes. seuera: ergo incorruptæ.

AGRON. Pavidum. sollicitum & cautū pr-
pter iniunctum sibi officium conuerso in p̄cium
deo. Quia iuppiter in aurū uersus precium uide-
tur esse concubitus. Per medios ire. s. p hostium
cuneos & hostiles fremitus. & perrumpere. s. mu-
nitiōes expugnare. Potētius. exaggeratio uolu-
ptuosæ rei. Concidit auguris. amphiarum dō-
cit cuius uxor Eryphile monili corrupta egit: ut
egrederet̄ ad bellū. q̄ exitiale uelut uates. præsci-
declinabat. Ob lucr. ppter amorem monilis.

Demersa exitio. deiecta hiatu telluris. Nam pro
āphiarao totā domū posuit Vir. Macedo. phi-
lippū significat Alexātri magni patrē: qui mul-
tas ciuitates auro pditoribus dato accepit & di-
ruit. Munera nauū sauos illaqueāt duces. dicit
piratas pp rapacitatē. s. piratā. n. pp cupiditatē lu-
cri latrocinia exercēt: hi & sape periclitāt: & ē or-
do. duces nauū nō munera nauū. Cura ordo ē
curā & famē. s. diuitiā: maiosq̄ augeri dicit q̄stus
cupiditate. ut luue. Crescit amor nūmi q̄tū ipsa
pecunia crescit. lure phorui pecunias. desiderū
merito spreui horri timore curæ uel honorum
potētia. uerticē augmētū diuitiā & celsitudinē
dignitatū. Mecenas eqtū d̄cus. Mecenas enī
eques romanus fuit: nec uoluit transire i ordinē
senatorū. Quāto q. plura sibi negauerit. quāto
diuitias magis spreuerit cōtētus mediocritate cē-
sus nec habētī ambitū fortunæ maioris tāto deo-
rum fauore dicit nil posse abesse. Et transfuga.
q̄a dixerat castra seruauit Methaphorā significā-
do trāsfugā dixit tāquā q̄a diuitias. uitis signifi-
cet se trāsfire uelle ad uirtutis insignia. Cōtētā. i.
cōpositā & mediocris. Impiger. laboriosus. Ma-
gnas iter opes iops. ppter ifatiabilē cupiditatem
Inopē. n. se ondit rei desideratā auarus tanq̄ non
hēat qd̄ querit. ut luue. egētī uiuere fato. Puræ
r. a. laus mediocritatis sub agelli descriptione.

Si non acrisium uirginis abdita
Custodem pavidum iuppiter: & uenus
Risissent: fore enim tutum iter & patens
Conuerso in precium deo.
Aurum per medios ire satellites
Et perrumpere amat saxa potentius
Ictu fulmineo: concidit auguris
Argui domus ob lucrum
Demersa exitio. diffidit urbium
Portas uir macedo. & subruit æmulos
Reges muneribus: munera nauium
Sauos illaqueant duces.
Crescentem sequitur cura pecuniam:
Maiorumq̄ fames. iure perhorruī
Late conspicuum tollere uerticem
Mecenas equitum decus.
Quanto quisq̄ sibi plura negauerit:
A diis plura feret: nil cupientium
Nudus castra peto: & transfuga diuitum.
Partes linquere gestio
Contemptæ dominus splendidior rei:
Quam si quicquid arat impiger apulus
Occultare meis dicerer horreis
Magnas inter opes inops.
Puræ riuus aquæ: siluæq̄ iugerum

POR. Si non actisium nigrinis abditæ Custodem pavidum iuppiter & uenus risissent. Sensus est actisius filia danaes pudicitiam diligentissime custodisset. Si non diligentiam banc clusâ uellent uenus ac iuppiter in aurum uersus quod precium uidetur fuisse concubitus. Aurum per medios ire satellites. In hoc iâ excessu consilium est fabulæ quam in principio posuit. Concidit auguris argui domus ob lucrum: amphiara. s. quem eryphile uxor corrupta monili aureo prodidit. Diffidit urbium portas uir Macedo. philippum significat alexandri magni patrem. Illaqueant duces. i. capiunt. Crescentem sequitur cura pecuniam. repræhendit eos qui pecuniam sic concupiscunt tâquam scilicet futuri: Cum tanto plus sollicitudinis ac curæ hêant quanto maior est. Maiorumq; fames. pecuniarum maiorum scilicet & nunc famem pro desiderio posuit Methaphoricos. Dicit autem quod reuera uidemus tanto cupidiores Auarioreq; fieri homines quanto plus acquirant. Quanto quisq; sibi plura negauerit a diis plura feret: bella relatio. Sensus est: agellus meus quanuis oneri mihi sit. Locupletiozem me tamen facit nihil amplius. s. desiderans quâ ille est. Qui sibi clarus ui detur q; latissimas multasq; habeat in aphrica possessiones. hoc ergo fallitur ille locuples q; se beatiorem iudicet.

CHRI. Sed iuppiter & uenus. quasi amor facultas pecuniæ. Nâ cum homines amant neq; deest quod dēt oia assequi possūt. Fore. n. tutū. subaudi sciebāt. Cōuerso in preciū deo. i. ioue in aurū conuerso qd̄ p̄ciū illi esset: & pene allegoriā figmēti demōstrat. Aurū. sentētia ē color rethoricus. Ergo aurū. Amat. i. capit q. d. non timide ineunt pericula qui aurū ualent: sed freti auri potentia ultro cupiunt pericula adire.

Satellites. quasi dicat per homines deuotos: & qui parati sint sua morte principis sui uitam tueri. Nâ satellites si dicuntur: qui ad custodiam alicuius magni uiri positi sunt. Hoc autem hominum genus plerumq; illi deuotum est. Quapropter nemo magis timendus: est q̄ is qui mori pro alterius salute proposuerit: & tamen qui aurum habent non dubitant per illos incedere sperantes illos quoque corrumpi posse. Saxa. quasi munita loca: quæ uiribus expugnari non possunt: auro autem possunt: quia aurum potentius ē: q̄ fulmen. Nam ea per corruptelam expugnat: q̄ fulminis ictus non diruit. Auguris argui. Hic Amphiaras **Amphiaras** fuit. Amphiaras ab Adrasto argiuorum rege ad expeditionem quā ut Polynicem generum in regnum thebanum restitueret. aduersus thebanos parabat accitus se iturum negauit: quia per auguria animaduerteteret se illic periturum. Occultauerat autem se nemine conscio preter Eriphilem uxorem. Cum ergo quæsitus non inueniretur tandem promissum est monile eriphile si indicaret. illa ab auaritia uicta indicauit. coactus est **Amphiaras** in bellum proficisci: atque in primo cōcursu una cum equis curruque a terra obsoptus est: Alcmeō autem fili⁹ ut patrem ulcisceretur matrem paternæ mortis causam interfecit: de qua **Maro**: His phædrum procrinque locis mœstamque Eriphilem crudelis nati monstrantem uulnera cernit. Monile autem illud uulcanus olim summo artificio fabricauerat uariisq; gemmis distinxerat: atque Hermionis: ea enim Cadmi uxor erat: dono dedit. Sed quadam successione ad Polynicem peruenerat: Amphiaras autem: ut est in fabulis: originem a Ioue ducit. Nam Iouis filius fuit Eolus: Eoli Eritheus: Erithei Amithaon: Amithaonis Bias: Bianis Antiphates: Antiphatis oclus: ex quo ortus est Amphiaras. Concidit domus. Nam & ipse periit: & filius Alcmeon in furias incidit. Virg. Macedo de philippo Alexandri magni patre intelligit. Nam incertum est plures ne urbes ciues earum corrumpendo an aperto Marte pugnando subegerit. Diffidit. refregit. est enim findo dis fidi fissum. Vir. Et media aduersi liquefacto tempora plumbo diffidit. Urbium. scilicet olinthiorum phocensium & similium. Reges a mulos. & uicinos imperio suo ut regem molossorum. & regem epyri: quos corrumpendo eos qui in illorum regno potentia præualebāt afflixit. Sæuos duces. nauū Piratas intelligit: qui cupiditate auri potiundi alios inuadentes saepe capiunt: dum alios capere tentant. Crescentem sequitur cura pecuniam. Sententia est q; quanto plures pecunias congregant homines: tanto maiori cura & sollicitudine afficiuntur: Idem expressit in superioribus. Crescit indulgēs sibi dirus hydrops. Fames m. cupiditas maiorū pecuniarum. Vnde Iuuenal. Crescit amor nummi quantum ipsa pecunia crescit. Et Salustius: Semper infinita & insatiabilis est: neque copia neque inopia minuitur. Iure. cum ita sit: ut dixi: merito timui extollere & augere. Verticem conspicuum. id est cumulum pecuniarum. Vel dixit uerticem id est caput. Nam dicuntur extollere caput: qui diuitiis celebres fiunt. Quanto quisque. Verissima sententia quod quanto plura nobis negamus id est quanto magis ab huiusmodi rebus abstinemus: tanto plura dant dii: quia præbent animi securitatem atque tranquillitatem: qua nihil maius potest esse homini. Quod cum sit: ego nudus id est pauper fugio ueluti transfuga a castris diuitum ad castra nihil habentium. Nam cum olim cuperem diuitias seruatus sum in diuitum castris. Nūc autem cum animaduertierim illas non extinguere: sed augere cupiditates: fugio inde: Dixit autem transfuga: ut maneret in translatione a militia sumpta: cum posuisset castra. nam transfuga is est: q; suos relinquens ad hostes deficit. Gestio. plus est q̄ cupio: quia qui gestit cupiditatem suam minime tegere ualet: sed gestibus indicat. Dominus. rei contemptæ. nam magis possidemus ea quæ contempnimus: q̄ ea quæ possidemus. neque est dissimile illi: tanq̄ nihil habentes & omnia possidentes. Occultare. recondere. Magna inter opes inops. Ut de tantalo fabulantur. Puræ riuus aquæ. Ostendit quā pauca sibi sunt: & tamen illis se ditissimum regem aphricæ superare posse.

ACRON. Et segetis certa fides meæ. ubertas fertilis glebæ non decipiens spem domini uel labore agro suo præstitum. Beatior. multa africæ patrimonia possidens. ordo ē. & certa fides meæ segetis beatior iperio fertilis africæ fallit fulgentem sorte. id est illum qui per sortem fulget & non natura. Nam naturale est: ut quis paucis parvisque contentus sit. Quāq̃ nec calabræ mella ferunt apes. id est Calabria. n. sunt flores aptissimi apibus. per mella autem negat possessionem calabriæ. Nec le. bacchus in amphora. formiana seu sicula in quibus locis cyclopes fuerunt: qui lestrigones uocabantur. Languescit. uetescit. Pingua. id est crassa. Importuna. quæ importunos facit & odiosos: poterat tamē quæstio uideri qua crederetur poetam dixisse contraria ut cum superius dixerit se transfugā diuitum hic dicat sibi pauperiem abesse: sed conuenit: nec contrarium est: ut qui diuitum transfuga est importunus paupertate nō sit quā eligit: & quā libenter appetit. Nec si plura. q̃ habeo humanitatem circa se mecoenatis ostēdit. Contracta mitigato & repulso desiderio diuitiarum. efficien-tem posuit per id quod efficit. Vectigalia p. i. paruus possessor minora persoluam tributa. Regnū alyattici. alyattici rex lydiæ pater croesi: qui optimo iperio usus est. Bene est cui deus obtulit oia frugalitati suppetere & nihil deesse dicit.

POR. Quāq̃ nec c. m. f. a. licet nec i calabriā possideas inquit ubi mel optimū nascitur. Nec lestrigonia bacchus in amphora. Lestrigones op. campaniæ formias tenuisse dicuntur. in illa autē regione quā saxosa est preciosissimū uinū cāpanū nascit. Bacchus i amphora languescit. B. languescit quasi senescit ac per hoc uetescit. & paulopost ait: promere languidiora uina. Contracta melius parua cu. ue. uectigalia pro redditibus posuit: pprie. n. reip. redditus dicunt uectigalia. Cōtracta melius parua cupidine uectigalia porrigā. Sensus cōmunis est & manifestus. ait. n. paruo se contentū plus sibi uideri possidere quā si multū habēs amplius desideret. Quā si m. r. a. c. c. ordo ē: quā si mygdoniis cāpis regnū alyattici cōtinuē. Alyattus autē rex persarū dicit fuisse uel ut alii dicūt rex lydorū pater Croesi. Bene est c. d. o. p. q. s. est manu. Subaudiendum hic extrifecus pronomen quod est ei. ut sic bene est ei cui deus obtulit parca manu quod satis est.

CHRI. Fallit fulgentem sorte. id est illum qui fulget non natura & splendore bonarum artium: sed forte id est fortuna. Vt sit sententia. Hæc paupertas fallit diuitias. sed erit optimus ordo: certa fides segetis beatior imperio fertilis africæ fallit fulgentem sorte: id est illum qui fortuna fulget & non uirtute. Fallit autem illum: quia non cognoscit foelicitatem paupertatis. Beatior. scilicet illa certa fides meæ segetis. Proriuo autem credo illum intelligere degentiam fluuium: quem per eius fundum labi i epistolis demonstrat. Me quotiens reficit gelidus degentia rius. Lestrigonia. id est formiana. Nam lestrigones olim in sicilia habitauerunt: qui & cyclopes dicti sunt. Iidem formias in italia tenuerunt. Creditumque est carnibus humanis uesci esse solitos. Phormiæ autem abundabant optimo uino. Languescit. senescit. Importuna. molestā & in qua nullus sit portus id est requies. Nec si. duo facit: nam & paupertatem pati uolentem ostendit & Mecoenatis liberalitatem laudat. Quare autem nolit plura indicat: quia ipse melius porriget id est extendet propagabit: augebit parua uectigalia: id est paruos suos prouentus qui sunt uectigalia suorum agrorum. Contracta cupidine. id est coercita cupiditate: ut sit sententia: diuitiarum minores efficiuntur maximæ: si illarum possessor temperatas habeat cupiditates. Contra uero etiam quæ maxime sunt opes: sunt minimæ in eo cui infinitæ inexplēbilesque cupiditates assint. Erunt ergo mea uectigalia maiora & melius porrigentur q̃ si ego continuem id est adiungam regnū alyattici id est lydiarum: in qua hic rex pater croesi regnauit mygdoniis campis id est phrygiæ. Nā hæ duæ regiones conterminæ sunt. Multa petentibus multa defunt. aurea sententia. nam qui multa cupiunt: multis careant necesse est & infinitæ cupiditates insatiabiles sunt. Quapropter recte concludit bene cum illo actum esse cui deus dederit quantum ad uitam degendam sat sit. Parca. temperata & modesta.

ACRON

a Eli uetusto. antiquo. ælium lamiam alioquitur senatorem. heliorum autem familia a lamo formiarum rege oriri affirmata est: unde & lamiæ cognomen nobilibus inditum est

AD æliū lamiā. tricolos. ODE. XVII.

a Eli uetusto nobilis a lamo:

quoniam ager
nomine ut in
suis nominibus
et pro forma

Quando & priores hinc lamias ferunt
 Denominatos: & nepotum
 Per memores genus omne fastos.
 Auctore ab illo ducis originem.
 Qui formiarum mcenia dicitur
 Princeps & innantem maricæ
 Littoribus tenuisse lyrim

res videntur fuisse minturnensibus & eorum agros tenuisse. Lyris flumen ubi marica nympha colitur.

CHRI. Aeli uetusto nobilis. Lamiarum familiam excelsum gradum in urbe tenuisse: Iuue. suetoniusq; testes sunt. Oriundi autem erant formiis: q̄ a lestrigonibus habitata fuerunt: ubi Lamos regnavit. hortatur Aelium lamum: ut presentibus fruatur. A lamo. rege formiarum & familiæ auctore. Vetusto. ad differē-
 tiam aliorum qui deinde fuerunt in ea familia. Quando. pro siquidem. Memores. ad iue posuit. i. qui ad nostram memoriam res gestas reducant. Fastos. Libri fastorum appellantur in quibus totius anni sit descriptio: ait festus. Nam breuiter & annuatim res notabantur. Declinantur autem in plurali solum: & in secunda declinatione. Fastus autem in quarta superbiam significat. Ouidius. Fastus inest pulchris: sequiturq; superbia formam. Improprie ergo Lucanus. nec tuus eudoxi uincetur fastibus annus. Proprie enim fastis dixisset. Lyrim. hic fluuius est minturnas romanorum coloniam diuidens: in littore autem minturnisum erat templum maricæ nymphæ: quam nonnulli credunt fuisse Venerem marinam. Id enim uetustum epigramma græcis litteris inscriptum indicabat. Erat. n̄ γῆρας τῆς ἀρροδύτης De marica Virg. Húc fauuo & nympha genitū laurēte marica. quīs seruius in eo loco aliter sētiat. Innatē. quasi inundatē.

Lamiarum familia

fasti

fastus

lyris

Late tyrannus: cras foliis nemus
 Multis: & alga littus inutili
 Demissa tempestas ab euro
 Sternet: aquæ nisi fallit augur
 Annosa cornix dum potes aridum
 Compose lignum: cras genium mero
 Curabis: & porco bimestri
 Cum famulis operum solutis

ACRON. Princeps late tyrannus. alibi pro domino: alibi pro crudeli: alibi pro potente ponitur: ut pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni. Lyris fluuius est campaniæ interfluens urbem mynthurnensium. de quo lucanus. Et umbrosa lyris p̄ regna maricæ. Cras foliis nemus. de futura tempestatis iudicio. ut oīa plenis ruranatant fossis. ordo est. tempestas demissa ab euro sternet cras nem⁹ multis foliis. & sternet littus inutili alga. Annosa cornix. diu uiuens. Iuuenalis: exemplum uitæ fuit a cornice secūda. Dū potes. a. c. l. dum permittis serenitate strue ad faciendum sacrificium. Et porco bimestri. duos menses habente. aut certe duos annos uoluit si-

gnificare a luna computatos. Cum famulis operum solutis. cum uacantibus seruis & ab opere seriatīs. ostendit autem tempus hyemis: dum ad focum parari hortatur. & sacrificium genio institui. ut inuitat geniali: hyems: curasq; resoluit. & ante focum si frigus erit. si messis in umbra.

POR. Late tyrannus. qui ad lyrim usque regnum suum extenderit. & innatē maricæ littoribus tenuisse lyrim. Lyris per mediā urbem minthurnensium labitur. maricam autem minturnenses maxime colunt: cuius etiam lucus in ipsa minthurnensi ciuitate est. Sternet aqua: nisi fallit augur annosa cornix. etiā Virgilius dicit cornices pluuiæ imminentis presagas esse cum ait. Tum cornix plena pluuiam uocat improba uoce. Augurem pro presaga id est diuina posuit: annosam autem ait quoniam mille annos uiuere affirmat. Dum potes aridum compose lignum. Cras genium mero curabis & porco bimestri. Cum famulis operum solutis. intelligendum in uilla fuisse Lamiam quem ideo hortatur apud focum epulari. sic enim solent rustici hyeme cum seriatī sunt q̄ ipsum manifestatur ex eo q̄ dixerit genium curabis cum famulis operū solutis. Talia sunt & illa Virgiliana: inuitat genialis hyems. ante focū si frigus erit si messis in umbra.

CHRI. Tyrannus. ualidissimus rex. Apud antiquos indifferenter erat Rex & tyrannus. Vir. pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni. Cras. ordo sit: Tempestas demissa ab euro sternet nemus multis foliis: & sternet littus alga inutili. Ab euro. qui uehemens uentus est & græce sic dictus: q̄ late perflat. Alga. herba in primo mari nata & nullius usus. Vnde & Virgilius. Horridior rusco proiecta uilior alga. Ergo inutialga. Annosa. q̄ ad multos annos uiuit. Augur. i. q̄ pluuias pronosticatur. Sed quoniam auguris mentio facta est: placet: sed breui oratione totam antiquorum diuinationem: si non explicare: saltem perstringere. Nam non sine audientium uoluptate precipietur: & ad multos locos interpretandos utilis apparebit. Sunt igitur genera diuinandi duo. Naturæ unum: artis alterum. natura furorem habet: & somnū nis gratia

tyrannus

CARMINVM

Nam nullo artificio uidemus quosdam diuino furore percitos atq; repletos: & a mente sua deuios futura prædicere. hoc in prophetis: sibyllis: & multis oraculis aduertit licet. Nam & prophetarum uolumina extant uerissima. Et sibyllarum non pauca carmina: Multaq; responsa & delphici Apollinis: & ammonis doctiq; iouis: & aliorum præterea oraculorum uidemus ueterum scriptorum litteris mandata. Verum ex iis quæ diuino furore proueniant: & quæ rursus dæmonum illusionibus nos decipiant: non facile est huiusmodi nostra breuitate demonstrare. Somniandi autem quinque sunt species: sed tres solum ad diuinationem spectant. Est. n. in somnium: phantasma: oraculum: uisio: somnium. Dicimus autem insomnium: cum aut ex humorum peccato: aut ex nimia cupiditate: aut metu uigilantis talia dormientibus nobis sese offerunt: qualis aut humorum est natura: ut cum exundantia bilis igneæ purpureæ uel imagines sese ingerunt aut talia uidemus sopiti: qualia cupiebamus timebamus uel. Que omnia cum falsa sint: nihil ad diuinationem pertinent. Quare ut reliqua sic istud quoque sapienter protulit Maro: sed falsa ad cælum mittunt insomnia manes. Phantasma est quod Cicero uisum appellat quando in prima somni nebula cum adhuc uigilare credimus: & uix dormire cepimus: uidere uidemur uarias quidem: sed omnes tamen a natura discrepantes species formasque irruentes. Inter has æmactes est. Sed latini incubum dixerunt quæ publica opinio dormientes inuadere & suo pondere oppressos: grauari credidit. Sed hæc duo genera nihil ad diuinationem pertinent. Sequitur tertio in loco oraculum cum dormientiibus parens deus uel aut aliqua sancta persona loquitur: & aperte futura prædicit. Visio est: cum interdormiendum non audire: sed uidere quippiam uidemur: quod uigilantibus deinde ita eueniat: ut dormientes uidemus. sed oraculi exemplum sit illud Vir. in quo Aenæ oraculum fundit Hector: Heu fuge nate dea teque his aut eripe flammis: Hostis habet muros ruit alto a culmine troia

Insomniū Somnium autem est quod ambagibus uelaminibusque tegit id quod sine interpretatione non intelligitur. Quale fuit illud Cyri regis quod apud Dionysium legitur. Hic enim dormiens solem ad pedes suos habere uisus est: eumque ter præhendere frustra tetrauit cum se uoluens sol elaberetur. Quod somnium ita magi interpretati sunt: ut ex triplici appetitione solis. xxx. annos Cyrum regnaturum esse portederetur. Quod ita contigit. Nam ad septuagesimum ætatis annum peruenit cum quadraginta natus annos regnare coepisset.

Phantasma Ac de naturali diuinatione hætenus. Ars autem Aruspicina: Auguria: Astrologiam & sortes continet: Aruspicinam apud ethriscos inuentam tradunt. Nam aranti cuidam in agro tarquinia: & sulcum profundius imprimentes: e terra subito extitit quidam quem tagem appellarunt: facie quidem puerili: sed senili prudentia: a quo uniuersa ethruria aruspicina edocta est. de quo Lucanus: Sed conditor artis. Finxit ista tages. Dicitur autem aruspicina ab ara: & inspicendo. Verum Hæc complectitur Extæ fulgura: & ostenta. Nam mandata hostia apud aram atque aperta quomodo se iecit & reliqua exta haberent inspiebant: & ex illorum motu situ defectu augmentoque atque denique colore futura coniectabant: ut late patet apud Lucanum. Nam & quo die primum in sella aurea sedit Cæsar in boue quem immolauit cor non apparuit. Ostenta sunt quæ præter naturam facta aliquid futurum esse significant. Ut cum in exercitu Xerxis equa leporem peperisset: responsum est ex timore in fugam abiturum illum exercitum. Est autem si Ciceronis sententiam tenco: eadem res ostentum: portentum: monstrum & prodigium. nam ipse ait hæc: quia ostendunt: portendunt: monstrant prædicunt: portenta prodigia & monstra appellantur. Marcellus autem monstra dicit esse monita deorum: quia Vir. dicit in tertio: Monstra deum refero. Prodigia uero iras & minas deorum. Idem hæc pyia celeno. Prodigium canit. Portenta quæ aliquid imminere significant. Seruio uero placet monstrum ad præsens referri. Prodigium autem id quod in longum tempus protrahit significationem. Tertia pars aruspicina consistit in fluminibus & fulgure & tonitru interpretando. Quod autem istæ tres partes sub aruspicina reponantur: idem Cicero in libro de diuinatione demonstrat his uerbis. Sed quoniam de extis & de fulguribus satis est disputatum restat: ut tota aruspicina sit pertractata. Huiusmodi igitur est aruspicina: & qui eam tractant cum aruspices tum extispices nominantur. In secunda autem parte eius diuinationis quæ artis est auspicia auguriaque ponuntur. Auspicia uero ab auibus inspicendis: Auguria ab auium gustu uel garritu nomen assumere putarunt. Erant autem tria diuinationis genera in auibus. Nam aliæ uolatu: aliæ cantu futura prædicebant: & illæ quidem præpetes: iste oscina dicebantur. Erat & tertium genus ex illarum gustatu cum pullis gallinaceis e cauea depromptis esca porrigebatur ut tripudium solistimum inde esset principisque portendebatur si escam non caperent. Quapropter infelicem conflictum a numantinis in Mancinum illatum prædixerunt pulli qui escam non coeperunt: sed ex cauea euolarunt. Docet autem in eodem libro Cicero his uerbis idem esse augurium & auspicium. Quid de auguriis loquar? Tuæ partes sunt. tuum inquit auspiciorum patrocinium esse debet. Quamobrem hi augures auspicesque dicebantur. Qui idem etiam omina animaduertebant. Dicuntur autem omina uerba quæ cum fortuito & ob aliam causam dicta sunt: nos tamen quoniam nostro negotio conducant ea tanquam id de quo querimus prædicant accipimus. Cuius rei huiusmodi exemplum sit. Erat creatus consul aduersus Persem macedoniae regem Paulus æmilius cui cum domum redeunti filia nomine Tertia: lachrymabunda obuia fieret. Quid inquit mea Tertia quod tristis es. Mi pater inquit: illa mea persa periit. Erat autem persa nomen catellæ quam puella in delitiis habuit. At Aemilius omen accepit periturum Persem: aduersis quem bellum esset gesturus. Hæc igitur omina uocantur: quia ore omnis prolata sunt. Sortium originem huiusmodi narrant. Referunt enim

Insomniū

Phantasma

Oraculum
Visio

Somnium

Aruspicina

Numerum quendam fuscum apud prænestinos per somnū admonitū certo in loco silicē in perforasse p
foratoq; saxo sortes in robore insculptas præscarū litterarum notis inuenisse q̄ habitæ in maxima uenera
tione fortunæ monitu manu pueri miscebant educebantur. Illudque legitur apud Antium templum for
tunæ fuisse in quo sortes suæ sponte mouebantur. Restat astrologia: quæ oīum istarum formarum quæ
ab arte sunt uerissima sit: de qua nihil dico: quia in paucis nulli ex legentibus usui essem. Multa autem di
cere & angustia tēporis prohibent: & huius generis scriptorū minime patitur ratio. Sed ab hac quīs mul
tum degeneret geomantia est. Est itidē pyromantia est. hydromantia. Harū prima fortuita puncta in pul
uere signat. Altera rē igni perficit. Tertia ex aqua uaticinia colligit. Addit his necromantia quam iccirco
oēs boni abominati sunt: quia sine humana cæde non cōficiēbatur. Additur chiromantia: q̄ ex manuum
lineis pronosticatur. Sed iam ad nostri itineris diuerticulum rediturus hoc solū addam: per sepe hæc quæ
distincta sunt a poetis confundi: ut omen pro monstro ponatur: & sortes p oraculo aliud itidē pro aio.

Cōponere. cogere. Atidū. ut ignē facilius cōcipiat. Geniū huic sacrificabāt optimo uino: & lautissimis
epulis. Ergo quando bene corpus curabant genio indulgere dicebantur. Contra aut quando puo diffici
liq; uictu utebantur: geniū suū defraudare putabāt. Quod terentianus ille seruus cōquerit. Bimestri. quæ
rit Acron an biennem intelligat: qm̄ a mensibus cōputetur annus. Sed nō fugit nos porculos bimestres &
tenellos & uariis rebus conditos iter suaues epulas repōi. Dicitur autem porcus: quia porrecto ritu pascat:
& terrā: dū herbarum radices rimat latius porrigat. Porci efficies inter signa militaria sextū locum obtine
bat: qm̄ facta deinde pace cæsa porca fœdas fieret. Dixerunt etiam porcum troianū: intra quem iam exen
teratū & lepores & altilia & cætera huiuscemodi esui accōmodata conderēt: atq; omnia simul decoquerēt:
quā inde multa obsonia prodibant: ut olim ex troiano equo multi milites prodire. Solutis operū mo
re suo. i. ab operibus. Hortatur autē ut diē festū agat. Per ligna autem arida hyemale tēpus significat: i quo
hæc uoluptuosa magis expetuntur. Sic Maro Inuitat genialis hyems curasq; resoluit.

Porcus

AD faunum. ODE. XVIII. Dicolos

f Aune nympharū fugiētū amator
Per meos fines & aprica rura

Lenis incedas: abeasq; paruis

Aequus alumnis:

Si tener pleno cadit hædus anno

Larga nec defunt ueneris sodali

Vina crateræ: uetus ara multo

Fumat odore.

Ludit herbofo pecus omne campo:

Cum tibi nonæ redeunt decembres:

Festus in pratis uacat ocioso

Cum boue pagus.

f Aune nympharū fugiētū amator. Quasi
a celeritate sui nymphæ faunoz petulantia
fugiant. Et aprica. amœna: tēperata. ut duceret
apricis i collibus uua colorē. Aequ² alūnis. alū
nis ruris uernulis: quos maxime fauni ladere di
cunt. Lenis incedas. propitius placatus. Pleno
anno. i. cōpleto: annuale ei se sacrificiū facere offē
dit. Si at. siq̄dē: ut uestro si munere tellus. Ca
dat. imolat. Veneris sodali. u. c. crateræ dixit ue
neris sodali. ideo quia sine cere & libero friget
uenus. Vetus ara. non ætatis cultu deserta: sed
multo thure succēsa. ostēdit at se eos multis sacri
ficiis donauisse: qbus pmerat: quæ petit. Ludit
herbofo pecus oē cāpo. T anq̄ deuotionē diei in
numinis honorē ēt pecudes lasciuiendo sentirēt:
Nonis ēt decēbris faunalia & faunoz culta di
cebantur. Festus. i. tua festa celebrans. In pra
tis autē: q̄ faunalia i siluis & in pratis celebrant.
Cū boue pagus. i pagis. n. & in cōpitis celebrari
talia cōsueuerūt: ut Vir. Premiaq; igētis pagos &

ACRON

faunū sacrifici
neq; agis neq;
rusticos uocat.
sacrificia que
multo in vino
repleantur ipsius
in propo fuit

compita circū. Theside posuere: atq; iter pocula lati Molli² i pratis unctos salire per utres.

POR. Faune nympharū fugiētū amator. Fauū iuocat quē aiunt ifegz ac pestilentem deum esse. Secū
dum quæ & nunc Horatius loquitur: cum eum orat ut lenis per agros suos transeat. Et Vir. i septimo cum
apud mēphitē pestiferi odoris pallidum lucū habere ostendit: & i consulendo oraculo eius uideri multa si
mulachra miris modis uolitantia. Atq; imis acheronta affat auernis. Fugientū amator. Per lasciuiam di
cit fugiētū tale est illud & fugit ad salices & se cupit ante uideri. Si tener pleno cadet hædus ano. signifi
cat semper se ei anniuersariū sacrum hædo facere. Vina crateræ. craterem ueneris sodalē dixit quia sine ce
rere & libero friget uenus. Ludit herbofo pecus omne campo cum tibi nonæ redeunt decembres. Nonis
decembribus faunalia sunt: hoc est dies festus fauni in cuius honorem pecudes lasciuiunt.

CHRI. Faune nympharū fug. Faunos eosdē apd latinos putamus: quos græci panas dicunt. Sed de iis
iā enarratū ē. Sacrificabit faunis nonis decēbris: eaq; faunalia appellabāt. Ferē faunus agresib² pueris no
cere ppterea q sacrificio placari ne noceat: ait Acron. Nā deorū alios placabāt: ne nocerēt: Alios orabant:
ut pdesent: Hic Vir. In tenui labor ē. At tenuis nō gloria siquē numia leua sinūt. Est aut teste Seruio Fau
nus infernus deus. Hic Vir. In iis sacris q sibi latinus filius instituit: ita regē iducit ut dicat. Pellib² icubuit stra
tis: somnosq; petiuit multa modis simulacra uidet uolitantia miris. Et uarias audit uoces: fruiturq; deorum
colloquio atq; imis acherōta affat auernis. Fugientū. fugiūt. n. suā petulantiam: uel respexit d fabulā Panis in

CARMINVM

qua fingitur infectatus fuisse lyringā nymphā: q̄ fugiēs miserationē deorū I calamo conuerſa eſt: ex quibus Pan phistulā cōpoſuit. Lenis. mitis: ſine noxa. Aequus. ſauēs. Pleno anno. i. finito anno. Sodali amico. nā ſine cerere & libero friget uenus. Vetus ara. ex hoc oſtēdit: q̄ p̄ multos iā ānos ſacrificiū hoc iſtitutū ſue rat. Ludit herboſo. laudat a beneficio & a p̄ſentia numis. Nā oñdit ita placari: ut nō modo ñ noceat: ſed et tutē ſuū pecus: p̄ſertim i nonis decēbris i q̄bus ſaunalia celebrāt. Pagus. q. d. uniuerſa regio.

ACRON. Inter audaces lupus errat agnos. ñ ſemper audaces agnos ſed illo die: tanq̄ q̄ numis iteruentu nō timeāt: q̄ honori ſauni applicat. ſe- ſiuitatis ſuā tēpore lupos nocere pecudib⁹ nō ſi- nentis. Spargit agreſtes tibi ſilua frondes. ueluti ſilua per amœnitatē frondes ſpargeret. Vt ſpar- gite humū ſoliis. i. ducite ſentibus umbras. Gau- det inuiſam p. ſ. cultu uineae liberatus & ſauno ſa- crificat: ut inuitat genialis hyems curasq̄ reſoluit.

POR. Inter audaces lupus errat agnos. nō ſemp audaces ſed illo die quo uidelicet non timeant lupum i ter ſe errantem & hoc iterueniente numine ſauni euenire dicit: qui quaſi die feſto ſuo uult pecora quā ſub tutela ſua ſunt ſine periculo eſſe. Gaudet inuiſam pepuliſſe foſſor ter pede terram. Inuiſam terram: ſol- ſoribus merito dixit q̄ in ea laborent cum fodiunt. naturale eſt enim omnibus odiſſe laboris ſui materiam Significatur autem agreſtes cum feſto ſauni ſeriatu ludant in terra tripudiare.

CHRI. Inter audaces. p̄ miraculo poſitū q̄ tāta ſit numinis p̄ſentia: ut agni aīal natura timidiffimū nō ſine audacia iter lupos errēt: qm̄ Faunus illos tutos p̄ſtet. Spargit. & hoc ad miraculū q̄ i mēſe decembri. Tibi. i. i tuū honorē ſiluae frōdeſcāt. Gaudet. ſentētia ē q̄ i ſaunalib⁹ agricolae ſaltationē adhibeāt: ut oīs pars corporis lētitiā exprimat cū iā ānuus labor ad finē p̄ductus ſit. Nā eo tpe & fruges oēs & uina condita ſunt: atq̄ poma collecta: & noua ſemētis magna ex pte facta ē: Vnde nō nihil ociari poſſe uident. Quapro- pter & maro Frigoribus parto agricolae plerūq̄ fruūtur: Mutuaq̄ iter ſe lēti cōiuiua curāt. Inuitat genialis hyems curasq̄ reſoluit. Ter. numerus p̄ numero. Vel tē ut demōſtraret ſaltationē i honorē numis eē. nā ut ait Maro: numero deus ipare gaudet. Inuiſam. propter annuū laborē quo ſe i ea colēda exercuit.

ACRON

q̄ Vantum diſtet ab inacho. Telephū grēcū poētā ſodalē ſuū alloq̄tur ioco ſe eum corri- piens. quod historias non pertinentes ad propo- ſitū potius loquat: q̄ quae ſint apta cōiuiuo. Alii uolūt reprahendi Telephū quod quantum tē- poris intereſſet ab inacho uſque ad Codrū quae re- ret: deīde conuerſus ad puerum: ut impari nume- ro cyathorum faciat potiones hortatur. Codrus rex athenienſium & lacedaemōniōrū fuit. hic imi- pentibus hoſtibus p̄ patria ſe deuouit reſponſo i elatus oraculi. quo p̄dictū fuerat eos uicere poſſe quorū dux fuiſſet occiſus hoc dū puulgatum fuiſ- ſet: coepit uitare ne occideret. Mutato poſtea ha- bitu gregarii militis ad caſtra hoſtium prexit ma- gnis iniuriis agēs: ut occideretur obtinuit: ut uir. Aut alcōnis habes laudes aut iurgia codri. Et ge- nus aeci. aui Achillis: p̄ has autē fabulas histori- am grēcā ſignificat. Sacro. q̄ a numinib⁹ mu- ri facti dicebāt troiani hoc eſt heptūno & apolli- ne ut uir. euperē cum uertere ab imo ſtructa meis manib⁹ periurā moenia troiae. Quo chiū pre- cio cadū. aut peregrinū uinū dixit: aut uas uino p̄- cioſius. Tēperet. tepefaciet. nā tepefactis aq̄s ſor- lebāt graci uina tēperare. Quo. aliquo. Et quota. ſub ora: ordiale nomē ē. Pelignis careā frigorib⁹. peli- gnū oppidū ē ſabiōrū frigidā regiōis. Da p. a. m. pueḡ pincernā alloq̄: hoc mō ueteres feſtiuitatē cōiuiui- rū celebrare cōſueuerāt: ut ſingulos uini cyathos ſub ſinguloꝝ deorū aut cariffimorū hoīum noīe i poculis apponi iuberēt. Da noctis mediae. id eſt bibamus i honorem mediae noctis & nouae lunae & auguris mure- nae. Tribus aut nouem. ut numero deus ipare gaudet. tribus autē: aut nouē: aut propter muſas: aut ppter- charitas: quia laticiam dabant. Attonitus. ut non inebrietur. Vates. p̄ quolibet ſacricola.

POR. Quātū diſtat ab ſacho codrus. thelephū adoleſcētē alloq̄: q̄ q̄ ptinerēt ad cōiuiui p̄ſentis appa- tus ñ narraret. Deīde cōuerſus ad pueḡ hortat ut impari nūero cyathorū repotōes faciat. Quātū diſtet ab

Inter audaces lupus errat agnos:
Spargit agreſtes tibi ſilua frondes.
Gaudet inuiſam pepuliſſe foſſor
Ter pede terram.

Ad Telephū. ODE dicolos. XVIII.

q̄ Vantum diſtat ab inacho

Codrus p̄ patria nō timidus mori

Narras: & genus aeci.

Et pugnata ſacro bella ſub ilio.

Quo chiū precio cadum *chios in ſula inter ſum- 2 libum deorū & macry*

Mercemur: quis aquā temperet ignibus: *pincernae*

Quo praeſente domum: & quota *ordiale & chia ut a nunt ut in chionis mmp*

Pelignis caream frigoribus: taces. *et pincernae*

Da lunae propere nouae.

Da noctis mediae. da puer auguris

Murenae. tribus aut nouem *ſtanoſ qui a caligō 2 frigū cū uino mſced*

Miſcentur cyathis pocula commodis

Qui muſas amat impares.

Ternos ter cyathos attonitus parec

Inacho codrus p patria nō timidus mori. cōpatōem ingt facit uirtutū inachi & codri. Codrus aut atheniē suū dux fuit: q ut patria uictoriā pareret iterimēdū se lacedaemōis obtulit. De inachi at uirtutibus nulla ex titir historia. Et pug. f. b. f. i. Sacru illū dixit. Secūdu Homericū illud iālon repon. Quo p̄bente domū & quota. ad epulādū p̄bete. f. q̄uo solēt dicere apud quē & quota. Pelignis. c. f. ut. i peligno oppido uult i telligi dici: an ut solēt poeta ipēm p genere posuerit. ut lenis inat alnus missa pado. Da. l. p. n. sicut ue- teres singulos uini cyathos sub singulorum deorū aut carissimorū sibi nominibus solebant i poculū defu- dere. secundū quā nunc hāc dicuntur. Tribus. a. n. m. c. p. c. m. secūdu illud: numero deus ipare gaudet.

CCRI. Quātū distat ab inacho. Locosum carmē & ilaritate refertū: quo Telephū murenā grācū: poe- tā a rebus grauioribus ad epulas reuocare nitit illū utuperās hironice tñ potius q̄ si rio: qd̄ hystorias nihil ad cōiuiua prinētes scribat. Et certe hironiā sapit locus: cū id qd̄ facete dicit seuerissime dictū uideri pos- sit. Quātū tu ergo narrās historiā. f. cōtexēs q̄tū. Codrus nō timidus mori p patria distat ab Inacho us- tpe. i. quot anni intercedāt inter illos: uel distat uirtutibus. i. q̄tū illū superet. Sed ut de historia aliqd̄ de hbe- mus. Regnarūt eretheide apd̄ atheniēses a Cecrope generis audore usq̄ ad Thimoetē ultimū i ea familia regē ānos nouē atq̄ uiginti supra quadrigēros. Post quos ad Melāthū pyliēse Andro pōpi filiū hac cā re- gnū trāslatū ē. Prouocauerat Xātus Boetus in singulare certamē thimoetē quo recusate subiit illius uicem Melāthus: uictorq̄ rediēs regnū meruit. Huius codrus filius fuit: Qui dux i bello qd̄ peloponēes aduer- sus athenas gerebāt factus audito oraculo illū exercitū superaturū: cuius dux eēt casus habitū seruilē ne for- te p duce agnosceret indutus: & ad hostiū uicina tētoria accedēs iurgio in se ita illos laceffiuit: ut incogni- tus interficeret. Qua cāde ipletū ē oraculū. Hoc aut ita gestū ē āno mundi qnto ac trigesimo supra quat- tuor milia. De hoc Vir. Incipe mopsē prior si quos aut phillidis ignes Aut alconis hēs laudes aut iurgia co- dri. Inachus aut multo uetustior Codro primus rex argiuorū fuit āno mūdi quarto atq̄ quadagesimo su- pra tria milia ac trecētos regnauit ānos qnquaginta. Perseuerauit aut regnū in hac familia secūdu Casto- rē: qd̄ argiuorū regno chronica scriptis ānos. ccc. lxxiii. Vltim⁹ oium fuit Sthenelātus Crothophi filius. Sed Inacho successit Phoroneus qui primus leges iudiciaq̄ constituit. Genus aaci. De hoc iam dictū ē.

Pugnata. sine origine uerbi ut ēt triūphata. Sacro. ad imitationē homeri: qui sape dicit εφην τροίαν. i. sacrā troiā: uel sacro cuius mōnia facta a diis eēnt. Quo q̄ris. ergo hac q̄ nihil pfutura sint. Nō aut ea q̄ ris q̄ nobis sint usui. scilicet quo p̄cio cadū uini chii emamus: quis nobis ignē ad aquā calefaciēdā p̄beat: & quis domū hospitalē & quota hora me possim domū recipere: ut careā frigoribus. i. ut illa tēctus possim frigus uitare. Pelignis. hi populi iuxta marfos & uestinos sūt in quarta italæ regiōe: Hic nasōnē nobilis simū poetā natū dicūt. Ibi ergo credēdū ē tūc fuisse poetā. Est aut regio ppter mōtes frigida. Tēperet a- quā. Ex hoc intellige cūcta quā aqua decoquēt. Quo. ex nostris hospitibus. Da puer. tñ iā in cōiuiuo sit iubet pueq̄ pocula miscere. Ex consuetudine prisca qua solebāt sumere pocula sub alicuius dei aut uiri honore. Ergo in honore & lūā & noctis & telephi iubet pocula porrigi. Mediā. nā usq̄ in mediā noctē p ducebāt cōiuiua. Auguris. Nā augurio pollebat Murena. Tribus aut nomē. quasi dicat infra tria pocu- la oīa mōstiora eē. Supra uero nō lātitiā: sed tumultus & rixas ex ebrietate excitari. Quapp neq̄ infra gra- tias: quē tres sūt bibēdū ē: neq̄ supra musas: q̄ nouenariū numerū explent. Quin & Marcus Varro in libro qui ex satyris menippeis inscribit. Nescis quid uesp̄ uehat refert cōiuiuarū nume: neq̄ minorē quā grā: neq̄ rursus maiorē quā musas. eē oportere. Ergo pocula miscēt tribus aut nouē cyathis cōmodis: cōmode & sine dāno miscēt pocula a tribus cyathis usq̄ ad nouē. Qui. m. a. ut nos qui poeta sum⁹. Bibat. t. i. nō uē. Totidē. n. illā sūt. Attonitus. quasi iā stupescēs ex nimio uino. Sed id nō p̄termittā aliud esse miscere: aliud p̄pinare. Miscet. n. pocula minister: qm̄ aquā addit mero: p̄pterea q̄ iā adiūcta aqua mixtū appella- tur: Hoc ergo a ministro ei qui dignior ē dā. Hic aut cū acceperit partēq̄ biberit eligit cui secūdo deinde porrigat: Et hic prior p̄pinare dicūt: qm̄ ante ipse bibat: q̄ alteri porrigat. m̄pō. n. apud grācos ante signifi- cat: & min⁹ bibo. Minister aut qui pocula discubentibus prābet pincerna appellatur.

Vates: tris prohibet supra
Rixarum metuens tangere gratia
Nudis iuncta sororibus.
In sanire iuuat: cur berecynthiæ
Cessant flamina tibiæ.
Cur pendet tacita fistula cum lyra.
Parcentes ego dexteras
Odi. sparge rosas: audiat inuidus

ACRON. Tris phibet supra. ne si supra no- uē addideris tres ebrius factus exurgas in lites: q̄ sūt grā lātitiāq̄ cōtrariā. iō gratiā nudā pingū- tut ueluti sine dolo sine fraude sine aliquo uela- mine. Cur berecynthiæ. berecynthus urbs phry- giæ: uñ & tibias phrygiās dicit: quāz matris deum sacris adhiberi cōsueuerāt: ad q̄z cātus & a cōi- uatib⁹ saltabat ut: tympana uos buxusq̄ uocant berecynthia matris. Parcētes. ociosas a cātu uel a miscēdo cessātes. Lycus. uicinus ilaritatis ho- strā strepitū & inuidiā patiat. ut Vir. Fit strepitu- testis: uocesq̄ p̄ ampla uolutāt atria. Non habili- lyco. uxor quā semipuellā inhabili coniūcta eēt. unde & zelum eius ostendit: dum inhabilē dicit.

CARMINVM

Telephe.ordo ē. Thelephetepeſtiua cloe petit te nitidū ſpiſſa coma & puro ſimilē ueſpero & ē laus pulchritudinis telephi. Nam & crinium cōpoſitio numinibus aptatur.

POR. Tris phibet ſupra rixas tangere gratia. ait ſupra nouem cyathos ſi tres addideris futurū ut ebrius factus exurgas in lites q̄. ſ. cōtrariæ ſunt gratiæ. Cur b.c.f.t. berecyntha urbs ē phrygiæ. Ergo tibi phrygiæ dicit quæ ſacris matris magnæ adhibentur: ad quarum cantus tamen ſolent & conuiuentes ſaltare. Parcēs ego dextras odi. i. oculos. q̄ neq̄ lyram percutiant nec ſpargant roſas. Audiat inuidus demētē ſtrepitum lycus. ilaritatis noſtræ inuidia rumpatur. Et u. ſ. h. l. merito non habilis quia puella ſeni iuncta eſt. Tēpeſtiua petit cloe. i. matūra rebus ueneris. Melentus glyceræ torret amor. eleganter me lentus amor quaſi latens & occultus nūc intelligendum: ut lentus ignis: quia latens ac ſine flamma urit.

CHRI. Tris p. ſcilicet: nā gratiæ tres ſūt ut iā dixi. Metuēs. ppter ebrietatē. Nuda. & hoc quare ſingat iā accepiſti. Inſanire iu. Modus loquēdi eſt: cū modū in aliqua re excedere uelle oſtendimus. Nā qui ſapiūt nō excedūt. Sic Vir. Inſanire libet: quoniā tibi pocula ponā. Ergo uult ad pocula muſicam quoq̄ addi. Cur. nō iterrogat ſolū: ſed arguit: tanq̄ ſi feſtinātī ſibi omnia tardiora procederent. Berecynthiæ. uel quia tibi ipſa inuentrix fuerit: uel quia i eius ſacris adhiberi ſolita ſit. Flamina. quia ex ſtatu ſonitum emittit. Vnde tibi tubas & his ſimilia nō pulſare: ſed inflare dicimus. Vir. Inſlauit cū pinguis ebur tyrrenus ad arā. Parcentes. ſ. pulſationi. Fiſtula. e cānis ut plurimū ſiebat. Vir. Eſt mihi diſparibus ſeptē cōpaſta cicutis Fiſtula. Cæterū ex uariis metallis etiā ſiunt: ut ſint tanq̄ canales oībus licoribus peruia: nā q̄ craſſiores & ſiſtiles ſunt tubulos appellāt: ut demōſtrat uitruuius. Sparge roſas: feſtinātī ſibi feſtinātem orationem accomodat: & quæ in furentem furorem ſapiat. Nā & interrogatio & repetitio & diſſolu: ū qui colores rethorici tres aſſunt hāc feſtinationem ex furenti cupiditate puenientem oſtendūt. Huiuſcemodi. uel hementiā & alibi inuenies: & pſertim apud uirgilianā Didonem cū abeūte iā ænea ſic ſecū q̄rēt: cuius initū eſt. Proh iuppiter ibit hic ait & ueſtris illuſerit aduena regnis. Hoc. n. eloquentis ſimul & ſapientis ſcriptoris eſt: ut nō mō cōdecētes ſententias: ſed genus quoq̄ dicendi naturæ rei de qua agit conueniens accommodet. Sparge roſas. tertiuū genus uoluptatis a florib⁹ pueniens. Audiat ly. & hoc quartum: nā uoluptuoſum eſt hoībus in nos ex inuidia exaſpatis aliquid puenire: pp quod inuidia rumpat. Vnde illud: Rumpant ſi uilia codro. Dementem. i. ſurib⁹ uindū: & qualem ex nimia libidine hoies edunt. Et uicina. q̄ forte lyci amica eſſet. Nō habilis. i. quā ipſe p arbitrio ſuo tractare nō poſſit. Nā habilem rem dicimus ab habēdo: quā pro arbitrio noſtro: ut uolumus habemus & tractamus. Vir. habilem q̄ humeris ſuſpenderat arcū. i. aptum ſexui: & quē uires ſuæ tractare poſſent: ergo nō habilis. i. difficilis: & q̄ nō eſſet illi morigerā: nā puella ſenē cōtēnebat. Spiſſa. ordo ſit. cloe tēpeſtiua petit te nitidū ſpiſſa coma & ſimilē puro ueſpero. Tēpeſtiua. q̄ tibi cū tēpus poſtulat ſemp aſſit: ergo facilis morigerāq̄ eſt. Vt opponat uicinæ lyci: quæ eſt nō habilis. Nam tēpeſtiua res quæ ſuo tempore ſit. Vel tēpeſtiua: quaſi tibi in ætate conueniens: ut contra dicimus nō habilis lyco. i. ætate diſcrepās. Spiſſa. quod ē adoleſcentiæ: nā ingraueſcēte ætate non ſunt denſi capilli. quia caloris defectu calueſcimus. ſed & ſupra ē Telephū laudauit. Puro. qui nō ſine nubibus obſuſcatur. Lentus. uel flexibilis. & qui p oēs uenas ſe inſinuet: uel eſt ſimile illi Virgiliano. Eſt mollis flāma medullas. Vnde ſequit̃ torret. Vel lentus: quaſi diuturnus: nā quæ lente procedunt: diu procedunt.

ACRON

n On uidēs quāto. hæc allegoricos per cōmemorationem pyrrhi epirotarū regis qui p tarētinis aduerſus romanos pugnauit ad pyrrhū ſodalem dicunt: qui pueg̃ nearchum noīe a q̄dam ſcēmina dilectum ſollicite extrahere cōatur facit leānam urbem romā catulos ei⁹ urbis principes. Getulæ. getulam p magnitudine patriæ poſuit: ut poenog̃ qualis in aruiſ ſaucius. Cum per obſtantes cateruas iuuenum ibit grande certamen repetens inſignem nearcum nomine aut equitem romanum: quem pyrrhus tenebat ep̃y rota. aut obſcura eloquentia in pyrrhum ſodale certamen ire dicit in mulierem q̄ certamen cum ea habiturū eſſet cupiens illi eripere nearcum. ipſam enim leānam. grande certamen dixit. Tibi pda cedat. i. ibi cognosces: cui maior actidat victoria tibi an illi. hortatur autem illum. quieſce

Dementem ſtrepitum lycus.

Et uicina ſeni non habilis lyco.

Spiſſa te nitidum coma:

Puro te ſimilem telephe ueſpero

Tempeſtiua petit cloe:

Me lentus glyceræ torret amor meæ:

AD PYRRHVM ne nearchū ſolliciter. ODE. XX.

n On uidēs quanto moueas periclo Pyrrhe getulæ catulos leānæ:

Dura poſt paulum fugies inaudax

Prælia raptor.

Cum per obſtantes iuuenum cateruas

Ibit inſignē repetens nearchum

Grande certamen tibi præda cedat

Maior: an illi.

Interim dum tu celeris sagittas
Promis: hæc dentes acuit timendos:

ne. Nā fabulam tangit. Posuisse nudo sub pede. p. fertur. i. fertur ueneri succubuisse. hoc est enim dicere posuisse palmam sub nudo pede: quod cessisse libidini: dicit autem hora. frustrari pyrrhum comitem conā rem ab amore meretricis reuocare iuuenem.

POR. Non uides quanto moueas periculo. hæc allegoricos ad pyrrhum sodalem dicuntur. qui puerum Nearcum nunc a quadam fœmina dilectum sollicitet: & ei extrahere conetur. Inaudax. id est non audax ac per hoc timidus. Ibit insignem repetens nearcum grande certamen tibi preda cedat maior an illi. ob scuram elocutionem quod certamen ipsum ire dixit non mulierem quæ certamen cum Pyrrho futura sit cupiens ei eripere nearcum puerum. Hæc dentes acuit timendos. belle hoc dicitur de ea quam iam dudū sub nomine leanae intelligi uoluit.

CHRI. Non uides quanto moueas periculo. Ostendit Pyrrho nō sibi facilius esse Nearcum ab muliere illū amante abducere q̃ a leana catulos. Nam quod allegorice Pyrrhum epyrotarum regem moneat ne a leana: id est ab urbe romana suos ciues exipiat non multum quadrare uidetur: ut per allegoriam tam uetustam historiam ponat. Nec rursus placet: quod ad res gestas Marci Anto. referatur. Moueas. i. amo uere tentes. Catulos leanae. Nearcū quem amica mulier: n̄ minori ferocitate sibi tueſ q̃ leana suos tueatur catulos: quæ parabit tibi prælia: quæ tu inaudax raptor: id est amissa omni audacia: quam raptor habebas fugies: Cū ipsa ruet per cateruas iuuenū. Ergo quia nullus resistet quō tu solus repugnabis: cū multi nō poterūt & tū manet in trāslatione uenatiōis. Grāde cer. nā nō agit de re parua utri cedat ipsa p̄da. Interi. Suauissima ē allegoria: & manet i trāslatiōe. nā ostēdit q̃ anteq̃ i certamē descēdat: uterq̃ sua iſtruit arma.

Arbiter pugnae posuisse nudo

Sub pede palmam.

Fertur: & leni recreare uento

Sparsum odoratis humerum capillis:

Qualis aut nireus fuit: aut aquosa

Raptus ab ida.

nireus tam speciosus ab homero traditur: ut omnes græcos excepto Achille suparet. Raptus ab ida. Ganymedem dicit: ut quem præpes ab ida sublimem pedibus rapuit iouis armiger uncis.

POR. Arbiter pugnae posuisse nudo sub pede palmā. hūc pueg: arbitz certamis eē dicit & palmā p̄tē p̄tōis ip̄i⁹ refert. Quid itelligi uoluit illū uictorē certamis futurū cui se tradere uoluerit. Qual' n. f. nirei pulchritudinē & Homerus p̄dicauit cū ait.

CHRI. Arbiter. ostendit exemplo Paridis neminem posse amori repugnare. cum ille contempta iunōe & pallade sub pede nudo posuerit palmam quasi dicat uictoriam inter tres deas quæ meliori adiudicari debebat uictus amore & libidine posuerit sub pede nudo id est subiecerit Veneri: ut sit sentētia q̃ uictus Veneri succubuerit: & dixit sub pede: quia plantæ pedum pro uenerea libidine ponuntur. Nam plantæ semp terram tangunt: & in uenere nihil apparet nisi terrenū & corruptibile: & dixit nudo: quia nulla uirtute nūnita est libido. Quapropter tantum ualet hominibus amor: ut paris electus arbiter inter tres deas: contempta palladis sapientia & Iunonis regnis uictoriam Veneri adiudicauerit. ergo nō speret pyrrhus posse auellere nearcum ab amore. Repete uerbum: ut sit: & fertur ēt paris recreare humerum suum sparsum. quasi repletum capillis odoratis: quia essent unguento illiti. Hoc cum dicit: indicat illum ex libidine in omnem muliebrem effœminatumq; luxum incidisse. Nireus. non hic Nereus deus marinus est: sed Nireus Charopi regis syme & aglaia filius: quem Homerus in catalago describit pulcherrimum omnium: qui ad troiā uenerunt græcorum excepto achille. Carmina Homeri sunt. νῆρυσ ἀγλαῖος χαροποιό τ' ἀνακτοῦσ' ἰνέεινσ' οὐκ ἀλὶς τὸς ἀνὴρ ὑπὸ λῶν ἡλῶν μετὰ μύδονα πηλεΐωνα. Propertius etiam. Nirea nō facies: nō uis exemit achillem. Aut raptus. i. aut ganimedes: quem iuppiter in aquilā conuersus ab ida mōte phrygiæ ad coelū rapuit: sed huius fabula iā narrata ē. Aquosa. q̃ fontibus fluuiisq; abundat.

Nata mecum cōsule manlio. amphoram uini alloquitur: cuius uetustati annos suos computat. & dicit senatum manlio consule. & ē ordo. o pia testa nata mecum & cætera. sue generis locos. Vino enim autioci aut querelæ na-

AD amphoram. ODE. XXI.

Nata mecum consule manlio.

ACRON

Nireus

ACRON

CARMINVM

scunt uel diuersa q̄ memorat quocūq; noie ex oī
b⁹ supradictis: siue ad iocos: siue ad q̄relas. & cā
tera. Descēde coruino iubēte. coruinū se ad cōui
niū iutare significat: in cui⁹ honorē uetustissima
se uina oñdit platuz. Notāda elocutio descēde
pmere p̄ descēde ut pmas. Mader. hoc ē fluēs
ē philosophiā sciētia. Optat tñ uino fieri madēti
or. Ten. h. tristis cēfori⁹ Seuer⁹. Negliget. cō
tēnit. Prisci. ātigoris: n̄ uticēsis. Caluisse. excre
uisse efferbuisse: ut quis secreta pderet. Vir⁹. āge
niū siue prudētia. Tu l. t. laus uini. hoc ē ebrieta
te iterdū. pdis: qd̄ p obstinatōem ai nō pōt extor
queri tormētis: p dēdo. n. secreta remouet tormē
tū. Mētib⁹ a. sollicitis: prudētib⁹ ēt ad cogitatio
nū leuamē uino p̄stari & remoueri tristitiā. Et
addis cornua. i. supbiā. temeritatē: quā uino fieri
p uinolentiam cerebri uult intelligi.

POR. Na m. c. m. ioculariter ad amphorā quā
habeat i ueterāo alloq; ut oñderet q̄ uetustū uinū
hēat secū natā dixit. appet at̄ flaccū & cōsule Mā
lio natū eē. Seu tu q. s. g. i. seu rixā & iſanos amo
res. Seu f. pia t. so. belle hāc dicunt ut p uinū alii
q̄relosi: alii iſares ac iocosi: & qdā rixāt i cōuiuio:

qdā āt i cupiditatē uenerēā efferuescūt: nōnulli obdormiūt. Descēde c. i. p. l. u. significat se Messallā coru
nū pascere i cui⁹ honorē uetustissimi uini āphorā pmere uelit. Descēde Coruino iubēte pmere lāguidio
ra uina. Attēde elocutionē descēde pmere descēde ut pmas. ut ē illud: bibere absumo. Lāguidiora āt uina
dixit uetustate lenita. Sic ergo & illā supradictū. Nec lestrigonia bacch⁹ i amphora lāguescit mihi. Nō ille
q̄. s. m. s. t. n. h. n. & p. c. ordo & sēsus ē: n̄ ille te negliget nec ē in hoc horridus q̄q̄ philosophiā studiosus sit.
Tu lene tormentū ingenio amoues. qm̄ & blanditur ebrietas: & extorquet plerumq; animi grauitatem.

CHRI. O nata m. c. m. pmit āphorā uetusti uini ex ueteratorio: sic. n. cellā appellabāt: i qdā mīros ānos
duratuz cōdebāt. Promit ergo āphorā q̄ coruinū i cōuiuio lēti⁹ accipiat. Qui quis phūs sit nō abhorret a
poculis exēp^o Catōis q̄ & ipe sūma grauitate admirād⁹ uir ad multā noctē cōuiuia pitissādo & sorbillādo
uinū pducebat: n̄ q̄ bibax eēt hō: Sed cupiebat sermōe familiari aliqd de ai tristi seueritate minuere uino
quidē modico: sed qm̄ tenuissime sorbillādo potabat ad plures horas durabat. Vñ & ois tristitia exilarabat
& tēperatiā fines n̄ excedebat. O n. m. i. cui⁹ uinū cōditū ē Cocta & mālio torquato cōsulib⁹: quo āno ego
nat⁹ sū: ut i ei⁹ quoq; uita appet. Seu tu. q̄si enumerat q̄cūq; e uino puenire solēt: nā aut q̄ruli aut faceti ui
no madesacti reddūt. Sin āt plusculū ēt igurgitarit: aut i amores labēt: aut i rixā iſurgunt: aut deniq; sōno
grauāt. Insanos. qui hoies insanos reddūt. Massicū. uinū optimū: ut supra: Nec ueteris pocula massici.

Quocūq; n. i. quibuscūq; cōsulib⁹. q. d. si n̄ torqto cōsule alio quocūq; cōsule: ul⁹ quocūq; i. i cuiuscūq; hono
rē lectū sit pmas: nūc in honorē coruini: ul⁹ quocūq; noie ex dictis. i. siue noie q̄relae siue ioci siue rixae. Lā
guidiora. pp uetustatē. Quāq; s. m. quāuis seuerissima Socratis disciplina ibur⁹ sit: tñ non te negliget. Te
n. h. i. n̄ erit ita horrid⁹ ut negligat. Prisci c. i. uirt⁹ catōis: q̄ tal⁹ fuit: q̄lis olim i p̄scis hoib⁹ eē cōsueuit. De
scēde pmere. i. descēde ut pmas. Narrat. pbat exēplo catōis: & dixit narrat: q̄a illū n̄ uiderat: sed ab his q̄
uiderat acceptat. Puer. n. erat poeta: cū apd̄ uticā ille se interem̄t. Caluisse. n. n. ex temulentia sepehebat in
eo uirt⁹: sed ex uino pce & paulatim sūpto incallescibat: & uires acquirebat. Lene t. ingēio duro: Vel intel
ligr q̄ ipm̄ uinū ēt ingēia duriora. i. tenaciora arcana pdat: & ē lene: qm̄ p lētiā n̄ p dolorē elicit arcana. Cu
ras. grauiiores cogitatōes: Nā pturbatōes in sapiētē cadere n̄ possūt. Quod āt dicit retegis curas & arcanū iū
xit poetice duas res uni uerbo: q̄ n̄ cōueniūt: recte. n. d̄r retegis arcanū sed n̄ retegis curas: ergo subaudi mī
tigas curas retegis arcanū. Sic Vir. Disce puer uirtutē ex me uerūq; laborē: fortunā ex aliis. nā uirt⁹ quidē d̄
fortuna n̄ dicit: sed optat: ergo optata subintelligēdū ē: ul⁹ legam⁹ pendiadim curas & arcanum. i. curas ar
canas: ut Vir. Molem⁹ & montes insuper altos: id est montuosam molem. Lyeo. unum est ex nominibus
bacchi: de quibus Ouidius: thuraque dant bacchumque uocant bromiumque lyeumque. Ignigenamque
satum⁹ iterū solum⁹ bimatrē. Additur his nyseusq; indomit⁹q; thoneus. Et cū leneo genialis confitor
uua. Nictelusq; eleusque parēs & iacchus & euā. Ergo lyeo. i. baccho quia hois a curis liberet: nā auēiv sol
uere significat. Iocoso. Faceto & hilari ab effectu. Nā cū uino exilarati loq̄ciores reddamur: nihil reticere
possum⁹. Spē fducis. Nā cū ex uino spūs lucidiores splēdidioresq; sint: relaxāt aios a curis. Ait. n. Auicēna
uinū modice sūptū reddit copiosū spūm sūbstātiāe lumis & splēdoris. uñ lētiā spesq; sublato metu puenit.

ACRON. Et addis. c. p. ordo est: & addis cornua pauperi: & uires post te: nec tremēti iratos apices regū neque arma militū. Tremēti. i. pauperi frigore tremēti: & ostēdit superiores & nobiles ab inferioribus cōtēni p uinū. Te liber & si: ordo ē: & liber & si aderit lata uenus gratiæ segnes soluere nodū. & uiuæ lucernæ producēt te dū phœbus rediēs fugat astra. Segnesq. n. s. hoc est quæ nodū nō soluūt: quo connexæ sūt ppter ea hoc dictū est quia qui fida inter se gratia iungūt nūq̄ resoluūt ab amicitia fide: uñ & ipsæ gratiæ cōiunctis secū manibus fingūt. Producēt. in lucē. se p gratiā & letitiā significat protrahiturū eē conuiuiū. Fu. a. ph. ut stellis aurora fugatis.

**Viresq; & addis cornua pauperi:
Post te nec iratos trementi
Regum apices neq; arma militum:
Te liber: & si lata aderit uenus:
Segnesq; nodum soluere gratiæ:
Viuaq; producent lucernæ.
Dum rediens fugat astra phœbus.**

POR. Viresq; & addis cornua pauperi. bene & hoc quia interdū per ebrietatem hoies humilitatis suæ oblitī in maiore sui fiducia exurgūt: per quā melioribus non cedentes accedunt temeritatē. per cornua aut uinolentiā cerebri itelligi uult. Te liber & si lata aderit uenus. significat se ex hac amphora potādo hilaritatē & gratiā cōiuiui usq; i crastinū mae pducturū. Viuaq; lucernæ. p ardētib; dixit. Regū apices. p apicē sublimitatē

honoris ac potentia significat: ut supra ostēdimus. Segnesq; n. s. g. hoc est quæ nodum nō soluunt. ad hoc aut id p̄tinet q̄ q̄ fida gratia iter se iūcti sunt nūq̄ ab amicitia soluuntur.

CHRI. Cornua. audaciā & confidentiā. Pauperi. qui ppter depressā fortunā ne mutire quidem audent hinc Iuuenalis. Plurima sunt quæ non audent homines pertusa dicere læna. Sed post uinum sumptum neque timet iratos apices regū. id est reges in excelsio loco positos: qui irati magis timeri debent. qm̄ potentissimi sūt. Ordo est. tu addis cornua pauperi nō tremēti post te: id est postquā te sumperit neq; iratos apices regū: neq; arma militis. Te liber. cōpone uerba liber uiuæ lucernæ producēt te: dū phœbus rediens fugat astra si lata uenus aderit. & si aderūt gratiæ segnes soluere nodū. dum phœbus rediēs fugat astra: si lata uenus aderit. Producēt te. i. pducēt cōiuiui i quo tua potula bibūt. Dū phœbus fugat astra. Dum redit dies ergo p totā noctē. Segnes soluere. i. quæ nō soluūt: nā inter se cōnexæ sūt gratiæ: q̄ a grā: grā pēdet.

m Ontium custos. pinum dianæ in agro suo consecrat: apud quā se uerrem quotānis sacrificaturū p̄mittit. Ter u. trina dianæ potestas putat. ipsa. n. uenantibus preāsse dicebatur. ipsa lucifera in honorem lucinæ. unde & lucina a parturientibus inuocatur. ipsa proserpina ideoq; ter uocata. Nam & ipsa prior a latona dicitur ædita matrem etiam in fratris partu iuuisse. Diua triformis. ut tria uirginis ora diāz. Im. u. ordo ē p̄ nō iminēs uillæ tua esto pro sit. & sic est melius dictum q̄ si dicatur esto aduerbium concedētis.

Exactos. finitos. Verris obliquū. m. i. modum ferientis porci describit. nam sauius lædūt uerres cum transuersū feriunt iuxta dentium naturam.

POR. Montiū custos nemorūq; uirgo. dianæ pinū in fundo suo consecrat: apud quā quotānis se sacrificaturum repromittit. Quæ l. u. p. ter u. a. secundum græcorum opinionem qui parientibus dianā adesse dicunt. quam ideo lucinam appellamus quod lucem nascētibus tribuat. Diua triformis. cur dicatur ma-

CHRI. Mōtiū. Refert dianæ uarias potestates: & ānuā illi sacra pollicet. Montiū. siluæ & q̄a uenatrix fingit: & q̄a uim hēt uegetādi luna. uñ merito siluæ & herbarū custos dē. Virgo. hæc in cælo luna: in terris diana: ap̄d inferos Proserpina appellat: dē ergo tergemina. Irē hecate p̄ centū. i. multiplices potestates. Vir. Tergemina hecatē tria uirginis ora dianæ. Preest & uiis: q̄ q̄a steriles sūt. iccirco ipsa dea uirgo fingit. Quæ Labor. u. p. Preest p̄turiētibus: & appellat iuno lucina. i. q̄ iuuat ad ueniēdū in lucē. Nec refert ut no-

Lucina

Maialis

CRON

Hornus

Aelo supinas. Quandā phillidē alloquitur
suadēs deos magis puris manibus: & bona
coli cōsciētia deberi. Supinas. uero dixit ad su-
periora palmas aptas: & expāsas: ut tendoq; supi-
nas ad cælū cū uoce manus. Nascēte l. solent. n.
rusticæ mulieres in initio primæ lunæ uoce cælo
effundere p̄ces. Horna. ānuā uel noua ab hornō
deriuat. Fruge. uino nouello. nūc usq; tusci hor-
na nouella uia dicūt. Nā & uino sacrificabat. ut ui-
naq; fundebat pateris & mihi sacra parari. Et sal-
sa fruges & circū tpa p̄ictæ. Sal. n. cū farre icēde-
bat: ut farre pio. Nec d. a. quos nutriēdos cōmē-
dauerat. ut interea dulces pēdēt circū oscula nati

POR. Cælo supinas si tuleris manus. hac ode quādā phillidē alloq̄ dicēs ei deos puris manib⁹ & bona
cōsciētia colēdos esse. Supinas. i. supplices: ut Vir. Tēdoq; supias ad cælū cū uoce manus.

CHRI. Cæ. su. si. t. p̄mittit rusticæ mulieri oīa ruri sibi icolumbia fore mō diis supplicet. Et man⁹ tulerit su-
pias ad nascētē lunā. Su. nā ita man⁹ tēdūt: q̄ supplices sūt: Vir. tēdoq; supias ad cælū cū uoce man⁹. Na. l.
nā i nouilunio sacrificare cōsueuerāt lunæ rustici: qm̄ plātæ mater ē. Horna. i. huius āni. Auida. inexplē-
bile. Africū p. quo uites sterilesunt. Africus occiduus ē uētus: qui opponit uulturno: & græce λῖX dicit̄
& generat pluuias nimias & grādies: uñ sit strages legetib⁹ q̄ dicit̄ calāitas: q̄si cadamitas: q̄a calami cadāt.
Rubiginē. carbūculū: quo spica i nigredinē uertit̄: & oē granū corrūpit. Var. tñ dicit rubiginē p̄pe appella-
ri uitii obsecræ libidinis: d̄ hac Vir. ut mala cl̄mos eēt rubigo nec alūni patiēt graue t̄ps. i. molestū & noxiū

ACRON. Pomifero graue t. a. pomog. n. uar-
rio gustu lāguescūt corpora autūno quoz eo tpe
maxima copia ē. Nā & graue & pestilēs tēpus est
ut Iuuenalis. Jam lætifero cedēte pruinis. Iubet er-
go necessitate tēporis deuotōe & supplicatōibus
deos mitigari. Nā q̄ n. ordo est. Nam uictima q̄
pascit̄ niuali algido iter quercus & ilices aut cre-
scit̄ i albanis herbis. Tiget secures pōtificū cēruī
ce. i. magnæ uictiæ potētibus cōueniūt. Ten. a.
distare dicit inter publica & priuata sacrificia: &
aliud. pōtificib⁹ cōuenire: q̄ ad imolandū diis ho-
stias magnas iqrūt: aliud uult priuatū debere p̄pa-
rari. hoc est aut myrthū aut rorē marinū. ordo ē.
Te coronātem puos deos marino rore & fragili
myrtho nihil attinet tētare illos multa cæde bidē-
tium. Bidētis pprie dicunt̄ oues q̄ duos ānos ha-
bēt: sic uocat̄ ab eminētiorib⁹ dētib⁹ q̄ circa du-
os ānos nascunt̄. Immunis arā si tetigit manus.
ordo ē. si manus imunis sceleḡ tetigit arā sūptuo-
sa hostia non mollibit auersos penates blandior
pio farre & saliente mica. Saliēte m. rōnē uoluit
salis icensi mōstrare: quod crepitare & exilire flā-
ma consueuit. Et nota plus ualere far. i. parū sacrificiū cū inocētia q̄ magnū cum scelere. Immunis. i. sce-

leḡ & inocēs: & subaudi dū. Auersos: iratos: offensos. Mollibit. placabit.

POR. Pomifero anno. pro pomifera parte anni id est tempore autumnali quod est graue & pestilens.
Nam quæ niuali pascitur algido deuota. dicit aliud conuenire pontificibus: aliud qui priuatos lares suos
orant. Illos enim hostias magnas diis immolare debere. hos autem myrtho & marino rore contentos esse
debere. Nā quæ niuali pascitur algido deuota quercus inter & ilices. deuota autem absolute dicitur & si-
gnificat diis oīatam. Ordo est autem: deuota uictima quæ pascitur niuali algido inter quercus & ilices
aut crescit in albanis herbis tinget secures pontificum ceruice. Coronantem marino rore deos & fragili
myrtho. marinum rorem: hodieque in italia uirgultum quoddam appellant. Immunis aram si tetigit ma-
nus. subaudiendum extrinsecus scelerum aut quid tale. quia imūnem scelerum manum uult intelligi. id est
a sceleribus purā: quā dicit blandiorem diis esse farre & granis sacrificantem q̄ si sumptuosam hostiam sa-
crificet. Non sumptuosa blandior hostia. nominatiui casus sunt sumptuosa & hostia quia sensus est: non
blandior diis sumptuosa hostia per sacrificiū quam manus quæ inocēs. Farre & saliente mica. sacrifi-
cat. Salientem autem micam salis granum itellige quod saliat cum i ignem missum sit.

AD philirem. ODE. tricolos. XXIII.

Aelo supinas si tuleris manus
Nascente luna rustica philire

Si thure placaris: & horna
Frugelares auida q; porca
Nec pestilentem sentiet africanum
Fœcunda uitis: nec sterilem seges
Rubiginem aut dulces alumni

Pomifero graue tempus anno.
Nam quæ niuali pascitur algido
Deuota quercus inter: & ilices:
Aut crescit albanis in herbis
Victima pontificum secures
Ceruice tinget: te nihil attinet
Tentare multa cæde bidentium
Paruos coronātem marino
Rore deos fragiliq; myrtho.
Immunis aram si tetigit manus
Non sumptuosa blandior hostia
Mollibit auersos penates
Farre pio: & saliente mica;

CHRI. Anno pomifero. i. illi ani parti q fert poma: is autē autūnus est. Et recte dixit alūnī q̄a pueri ue-
hemēter pomis delectantē. Nā q̄. iccirco dixit thure & fruge: & porca p̄ ānuā fertilitate sacrificandū: quia
hostia maior: ut ē uitulū & taurus q̄ crescit i algido mōte de quo dictū ē. Inter quercus & ilices. i. i locis sil-
uosis: aut ē q̄ crescit in herbis albanis. i. in pascuis herbis albanis mōtis n̄ ē sacrificāda a te in sacrificio priua-
to: sed a pōtifice maximo in sacrificio publico. Deuota. ex uoto pmissa. Secures. quia maiores hostiæ se-
cui feriebant. Te nihil attinet tētare. nō opus ē ut tētes. i. places puos deos. s. lares. Multa c. b. i. mactādo
multas bidētes. i. multa aialia. Bidētes. nōnulli crediderūt eē eas oues q̄ duos tātū dētes haberēt quod mō
strum uidet. Alii putāt dictas bidētes q̄ duos dētes ceteris eminētiore habent: quod circa bimatiū euenit.
In libris at pōtificialib⁹ legit̄ dici bidētes: quasi biēnes interposita d littera euphonia: cā ut dicimus redire p-
reire & redarguere p rearguere. Publius at Nigidius oēs hostias bimas scribit bidētes dici. Vnde Pōponius
atellanax poeta inquit. Mars tibi uoueo factur⁹ si unq̄ rediero bidēte uerre. Nigidius tñ qui ius pōtificium
ignorauit dixit bidētes esse hostias: q̄ p̄ etatē duos dētes altiores habēt p quos ex minore in maiorē trāscen-
disse etatē cōstat. Ordo aut erit. Te coronātē puos deos marino rore & fragili myrto nihil attinet tētare ip-
sos deos multū cāde bidētū. Rore marino. ros marinus latine: grāce libanotis dicit̄. Immunis. uel immu-
nis scelez: ut ait Acron. Vel simpliciter immunis. i. nulla ferēs munera. ut oñdat non-munerib⁹ sed sincera
mēte deos placari. Tetigit. quia sacrificātes arā tāgebāt. Vir. Talib⁹ orabat dictis arasq; tenebat: & in duo
decimo: Audiat hēc genitor qui fœdera fulmine sancit, tāgo aras medios ignes & numina testor. Nō blā-
dior sump. h. q̄ nō erit magis blāda cū hostia: q̄ sit sine hostia. Farre pio & mica salis. i. mola salsa fiebat ex
sale horno & fruge horna: pprie at mica sūt frustula q̄ tractātib⁹ nobis aliquā rē ide emicant. Ergo minu-
tia rez micas dicimus. Saliete. qd̄ ppriū ē salis: nā salire epulas ē sale cōdire. Aliq̄ dicunt saliente saltante:
quia igni tactus sal saltat. Salire ergo est sale condire. Est etiam saltare. Sed in pecore dicimus salire: quādo
mas cum fœmina coit. nam saliendo ascendunt. Vnde salaces luxuriosos dicimus.

Bidentes

Salice

Diuitibus etiam morien-
dum est. ODE.
dicolos. XXIII.

i Ntactis opulentiore
Thesauris arabum: & diuitis indiæ

Cæmentis licet occupes
Tyrrhenum omne tuis: & mare ponticū:
Si figit adamantinos
Summis uerticibus dira necessitas
Clauos: non animum metu:
Non mortis laqueis expedies caput
Campestres melius scythæ:
Quorū plaustra uagas rite trahūt domos

i Ntactis opulentiore thesauris. Generaliter hac
ode iuehit i luxuriā oīa pphanātē: & ædifi-
ciis nouis n̄ terrā tñ sed et maria occupātē. ordo
ē: tu auare supple opulentiore itactis thesauris ara-
bum & diuitis indiæ licet occupes oē tyrrhenum
mare & mare ponticū tuis antenis: non expedies
animum metu & caput laqueis si qd̄ dira necessitas
figit adamantinos clauos summis uerticib⁹. Arabū
& diuitis indiæ. ditissimas gentes ad diuitias em-
phasin posuit. Cæmentis. saxis ad fabricandū pui-
sis. Adamantinos. qui frangi non possunt pro
metalli soliditate. Dira necessitas. p morte pos-
sunt necessitatem.

POR. Intactis opulentiore thesauris. hac ode ge-
neraliter iuehit i luxuriā oēm oīa pphanātem &
ædificiis nouis nō terrā tñ neq̄ et maria occupā-
tem. Si figit adamantinos summis u. d. n. neces-
sitate hic pro morte posuit.

CHRI. Intactis opulentiore. Animaduertat po-
eta nullā pñciē hoibus capitaliorem esse q̄ auari-
tiam. Quapropter uariis rationibus hactenus illā
e mentibus humanis euellere tentauit. Nunc au-
tem maxime ex eo a uita amouendam esse pbat

ACRON

incipit uirg
in augusti
edificantiū
nosq; laudat: p
tand. pauperum
dat: p. sanctor
p. ad pñciāda
licentiā hoibus
mōt. perditos
qui dissipat u
casus lassuiss
ijs auaritia
ambur: quada
das diuitias
aīos cupiditatis
dosq; sapientia
n. melioribus p

quia neque fata neque mortem fugiant diuitiæ. Censet igitur abigendam omnem cupiditatem: ne uitiis
quæ ab illa sunt coinquinemur. Cum illi qui cum uirtute degunt: & in uita magno in honore habeant: &
post mortem celebre & immortale de se nomen relinquunt. Intactis. integris. Et est ordo: licet tu opulen-
tior thesauris intactis arabum aut indiæ occupes mare tyrrhenum & punicum tuis cæmentis id est tuis ædi-
ficiis: tamen tu non expedies animum tuum metu mortis: neque expedies caput a laqueis: id est neque fur-
gies metum mortis neque ipsam mortem: si dira necessitas: id est mors quæ dira in omnes est & inuitabi-
lis: figit clauos adamantinos summis uerticibus. Arabum. qui propter copiam aromatum: quæ in omnes
orbis partes inde exportantur undique ingentes pecunias coaceruant. Indiæ. hæc fertilitate agrorum:
præterea auro argentoque & unionibus qui ex mari sunt: & multis præciosissimis lapillis reliquis regi-
ones superat. Tyrrhenum mare. per hyperbolem exprimit insanas structiones illius sæculi & moles in
mari iactas. nam L. Luculli multas egregiasque uirtutes pauci imitati sunt. Profusas autem ædificationes
multas de quibus paulo supra dictum est. Ponticum. quod continuatur cum tyrrheno.

CARMINVM

ACRON. Sēsus at hic ē. q̄ multa possideas
 ampla n̄ tñ sincera & certa uoluptate his frui po-
 tes. Quippe cū necessitate mortis astricta sit hūa-
 na cōditio: n̄ possis te ullo remedio ide aut p̄mio
 redimere: adamānos autē clauos p̄ mortis neces-
 sitate posuit q̄ uici & expugnari nō potest. Cā-
 pestres m. s. scythiæ cāpestres dicti eo quod in cā-
 pis sine testis sub tentoriis uiuant: q̄ carpentis mo-
 uent. ut Salustius. i. q̄bus plaustra sedes sunt. Ri-
 gidi getæ. aspi fortes pp̄ rigidā regionē ut siue ge-
 tis i ferre manum seu tendere ad idos. Nec cul-
 tura placet longior ānua. i. q̄ non plus colant: nisi
 quod expensis unius anni sufficiat. continuæ ser-
 dis icerti. Defunctū laborib⁹. liberatum. ut ma-
 gnis pelagi defuncte piclis. Aequali recreat sor-
 te uicarius. i. laborib⁹ succedēdo unus alteri. Il-
 lic matre. ordo est illic inocēs mulier tēperat. i. pa-
 rat pocula priuignis carētib⁹ matre. i. non sunt
 odia nouerca. Nec dotata regit uir. Dos ē do-
 num puellar. nubentiū. Castitatem laudat exem-
 plo barbarico: eo q̄ dotē habēt uirtutem paren-
 tum & amorē coniugū: quā uiros uitates exter-
 nos seruāt pudiciā cōiugālē. Et peccare nefas
 aut p̄cium mori. Mortē precū dixit esse peccati.
 & ē sensus: & peccare aut est illis nefas: aut est p̄-
 na mori: Nā ad supiora ēspicit. Si q̄ret pater ur-
 biū. Si sit q̄ uelit patriæ pater uocari & statuaz. ti-
 tulos habere: remoueat licētiā præsumentis. & il-
 licita non p̄sumat admittere. Clarus post geni-
 tis. aut postea laudetur i filiis aut ob seueritatis &
 correctionis istitutū posteris admirādus. Quatenus. quādiu: nā quatenus aduerbiū ē iterdū tēporis: iterdū
 loci. q̄tin⁹ uero cōiunctio ē tm̄. Incolumē. icorruptā sine corrigētis districōe seruatam.

POR. Sensus autē: quāuis multa ampla possideas: non tñ sincera uoluptate his frui potes. q̄ppe cū ne-
 cessitati mortis te obstricū esse scias: nec possis ide te ullo remedio aut p̄mio redimere. Adamantinos at
 clauos p̄ necessitate mortis q̄ dura est & imutabilis: mala cōceptōe dictum ē. Cāpestres m. s. quod i cāpis
 sine testis uiuāt dicti sunt. de q̄bus & Salustius sic ait: Scythæ nomades tenēt: q̄b⁹ plaustra sedes sunt. Et ri-
 gidi getæ. thraces sūt: quos rigidos dixit pp̄ frigora regionū eaz. Immetata quib⁹ iugera liberas fruges &
 cererē ferūt. Immetata. i. itermiata. Cōmune at iter se barbaris solū eoz ēē oibus notū ē. Nec cultura pla-
 cet lōgior ānua. hoc ē nec plus colūt quā uñ uni⁹ anni fructū p̄cipiāt. Defunctūq̄ l. a. r. s. u. uicē laborādi iter
 se p̄stare barbaros ostēdit. Et m. a. u. Subaudiendū extrinsecus concubitū. Et p. n. aut p. m. hoc ē peccare
 nephas uidetur. aut qui peccauerit morte p̄enas luit. O q̄sq̄. u. i. non recte a superiore ode hac separata
 sunt cū ide pendeant & illis ānexa sint. Si quæret. p. u. s. statuis. i. si uult gratiam apud ciues suos collocare
 per quā mereatur ut. p. statuas. ponātur & i titulo earum pater urbium ascribatur.

CHRI. Caput laqueis. nā mors oēs illaqueat: nec potest q̄sq̄ ab illi⁹ laqueis caput dissoluē. Figit c. a. i. i
 frāgiles ut ē adamas. Sūmis u. i. sūmis & i excelsio gradu cōstitutis uiris. sit igit q̄ neq̄ diuitia: neq̄ opes
 possūt a nobis arcere mortē. Scythæ. nā i scythia poplī sūt quos scythas nomadas. i. pastores appellāt. Qui
 armenta sequētes familiā oēm & suppellectilia plaustris iponūt: & sine certis sedib⁹ sp̄ uagi noua pascua se-
 quūt. Iugera i. q̄ cū oīa habeāt cōmunia n̄ sūt termis neq̄ limitib⁹ disticta terræ: ergo ferunt liberas fru-
 ges q̄a nulli⁹ pp̄rie sūt. Annua. nā tm̄ serūt quātū ad ānū sufficiat. Defunctū. snia ē: cū alius hoc āno terrā
 coluerit: ut tibi & sibi elemēta eēnt: tu uicissim succedis: & terrā colis datur⁹ & sibi qd̄ sat ē. Defunctū l. q̄ la-
 bores finiuīt: ut n̄ sit plus laborādū. Nā uicari⁹ ē q̄ alteri suas uices gestur⁹ succedit. Aequali s. q̄a & ipe an-
 nuū laborē explet. Illic ma. c. pr. nouerca. n. n̄ scuit i priuignos. Quod cōtra suis tēporibus uitupat Maro
 hyppomanes qd̄ sape malæ legere nouercæ. Misuerūtq̄ herbas & n̄ inoxia uerba. & Iuue. Hyppomanes
 carmēq̄ loquar cōstūq̄ uenenū: priuigno q̄ datū. Priuignū at dixerūt: q̄a prius q̄ secūdā nuptiæ ueniāt ge-
 nitus sit. Pri. n. atiq̄. ut Pō. affirmat: p̄ p̄ dixerūt. Tēpat. absistat ab iuria. significat ēt gubernat: sed tūc acti-
 uo iūgit. Nec d. n̄ sūt ibi m̄iēs cū magnis dotib⁹ q̄b⁹ fretæ maritis iperēt. plaut⁹. Dotē accepi libertatē uē-
 didi. Regit u. q̄a n̄ uiuit uir uxoris nutu. Nec. n. f. a. oñdit audaciā eaz. m̄iēs: q̄ fretæ adltero nihil reuerēs.

Viuunt: & rigidi getæ:

Immetata quibus iugera liberas

Fruges: & cererem ferunt.

Nec cultura placet longior annua:

Defunctumq; laboribus

Aequali recreat sorte uicarius.

Illic matre carentibus

Priuignis mulier temperat innocens.

Nec dotata regit uirum

Coniunx: nec nitido fidit adultero.

Dos est magna parentum

Virtus: & metuens alterius uiri

Certo foedere castitas:

Et peccare nefas: aut precium est mori.

O quisquis uolet impias:

Cades & rabiem tollere ciuicam

Si quæret pater urbium

Subscribi statuis: indomitam audeat

Refrenare licentiam

Clarus post genitis: q̄tenus heu nefas heu

Virtutem incolumen odimus:

Nitido. splendido. Certo foedere. nam foedus est in coniugio: ut alter alteri fidem seruet. Precium. & pro poena capitur: Sic Ter. Precium ob stultitiam fero. Oquisquis. alloquitur principes ciuitatis & admonet posse tolli omne uitium si coerceatur licentia. Pater urbium. nam q bene de repu. meriti sunt: illis statua decernunt cū titulis i qbus ipsi patres patriæ appellent: ut Camillo contigit & Ciceroni. nā ii non p adulationem ut iperatores: sed pp eoz merita non a populo i seruitutem redacto sed ab eo populo quem ipsi a seruitute tutū reddiderant patres patriæ sunt appellati: unde Iuue. Roma patrē patriæ Ciceronē libera dicit. Subscribi. quasi hypograma ponere. Clarus. s. fama & gloria nois. Post genitis. posteris. Quatenus. i. quousq; odimus nos uirtutē icolumē. i. uirtutē uiuentiū hoīum. q. d. semp odimus. Heu nefas per terpositionem dictū est. ut exprimat dolor: Odimus ergo uirtutē i uiuentibus: deinde cum est sublata ex oculis id est cum defunctus est homo: i quo uirtus erat: tunc illam quærimus id est desideramus. Posuit enim subsequens p antecedenti: nam desiderium iquisitionem antecedit.

Sublatam ex oculis quærimus inuidi.

Quid tristes quærimonia:

Si non supplicio culpa reciditur:

Quid leges sine moribus

Vanæ proficiunt: si neq; feruidis

Pars inclusa caloribus

Mundi nec boreæ finitimum latus

Durataq; solo niues

Mercatorem abigunt: horrida callidi

Vincunt æquora nauitæ.

Magnum pauperies opprobrium iubet

Quid uis: & facere: & pati.

Virtutisque uiam deserit ardua.

Vel nos in capitolium

Quo clamor uocat: & turba fauentium

Vel nos in mare proximum

Gemmas: & lapides: aurum & inutile

Summi materiem mali

Mittamus: scelerum si bene poenitet:

Eradenda cupidinis

Praui sunt elementa: & teneræ nimis

erat amica & grata paupies. Vel nos. ordo est. si bene poenitet sceles. eradēda sunt elementa prauī cupidīs id est cupiditatis & nimis teneræ mētes aspiorib⁹ studiis formādæ. uel i capitolū: quo uocat nos clamor & turba fauentiū. Mittamus gē. & lapides: & inutile auz. materiā sumi mali. uel nos subaudiē mittamus i pximum mare gēmas & cætera. Sūmi m. m. sūmū malū auariciā dixit. ex qua uitia omnia pcreantur.

POR. Quaten⁹ heu n. u. icolumē odim⁹. Sublatā ex. o. q. i. q. bonos uiros icolūes oderim⁹ & et mortuos oderim⁹. Ipse ondit i ferēdo iuideē. uere. n. p iuidētiā sit ut boni uiri dū uiuāt oīi sint. Quid tristes qrimonia pfiūt. Sensus ē at qd pdest nos de malis morib⁹ cōqueri. Si nō c. licētia poena cōpescit. Quid l. Sēsus ē: uanæ sūt leges si nō obseruēt a morib⁹. Si neq; f. p. in. c. i. si nihil pōt obflare cupiditatib⁹: p q̄s nō tātū leges rūpūnt. Vex ēt ipa natura expugnat⁹ lucri cā adeūtib⁹ pene ihabitabiles orbis terræ regiōes. Nec boreæ finitimū lat⁹. Quomō finitimū lat⁹ boreæ dicit australi noiato. cū iter se hāc lōgīq; & toto orbe diuisa sunt: nūquid & huic elocutōi subtiliorē itellectū adhibem⁹ ut nec pīculā bis accīpiamus semel sic itelligen tes finitimū boreæ latus. Itē simpliciter. Nec boreæ finitimū latus duratāq; niues mercatorem abigunt horrida callidi uincūt æquora nauitæ magnū pauperies opprobriū iubet quid uis & facere & pati. ex quo coepit inquit paupertas. probrosa esse & ostentū. uideri p omne nefas diuitiæ quæri cōeperunt: Opprobriū. s. paupertatis uia deserit uirtutis. Sceles. bene poenitet. bene p ualde pōsitum. ut apud. Enniū frēquentes

ACRON. Sublatam. remotā. nā uirtus sic q̄renda est: ut semp p oculis habeat: sed sic uirtutē quærimus ut semp absens sit causa uidelicet nostræ nequitiae. Quid tristes q. quid malis iuuat moribus conquæri si non culpa licentiæ compe scit. Quid l. s. m. uanas dicit leges: nisi moribus & honestate seruēt. unū pendet ex altero: ideo at uanæ: q̄a sine moribus. Si neq; f. si nihil pōt obflare cupiditatibus: p quas non tantū leges irumpuntur: uerū etiam rerum natura expugnatur lucri causa: dum etiam nec inhabitabiles orbis regiōes possint prohibere cōmertia. Finitimum latus. nobis uicinum. nam septentrionalis plaga nobis uicinior est utpote i q̄ ē axis: ut uir. hic uer tex nobis semper sublimis. Et aut sic est nobis intelligendum aut q̄ est melius. Nec latus finitimū boreæ. i. gelido climati: ut sit sensus: si nec plaga finitima gelu abigit mercatorē: uult autē itelligi septētrionē. Tanq̄ nec hāc quæ itē dicta sunt natura abigant mercatorē. Duratāq; f. n. gelū nimietate frigoris solidatā. Abigunt. cōhibēt: repellūt. Callidi. cupiditatū & uitioz dislinguit origines. primū. n. dicit q̄ negatū mortalib⁹ elemētū nauigiis tēptatū ē. i. ad maiora pectum unde & uir. Pauca tñ suberūt priscae uestigia fraudis. q̄ tēptare thetin ratibus q̄ cingere muris oppida: q̄ iubeāt telluri i sinder sulcos. Magnū pauperies opprobriū. hoc est ex quo coepit pbro esse paupies & crimini dari per omne nefas diuitiæ q̄ri cāperūt ut & quē suasisset egestas uile nefas uirtutis fortium factorum siue philosophiæ: quibus

CARMINVM

Et tenera nimis mētes. Vtrū puerorū mētes teneras minis digitisq; formādas ad asperiora studia. An uero luxuriosorū mētes teneras appellat quas uult abiectis gēmis & auro formari ad asperiora studia.

CHRI. Quid tristes. q. Hæc. n. in ciuitatibus cōsuetudo ut oēm uitā turpē doleamus pauci corrigere tētent. Ergo nihil ualēt tristes & seueræ querelæ si culpa nō puniē. Quid leges. nihil ualēt leges. Sine morib⁹. i. si nō deducūt in cōsuetudinē. Vanæ. i. quia uanæ sūt si sint sine morib⁹. Quid ergo p̄sunt leges: nisi

mercatorū auaritiā cohibeant: nihil p̄fecto. Leges. n. inuentæ sūt ut aut recta iubeāt: aut a prauis coerceant. Si neq; fer. mūdī p̄s inelusa caloribus: ut sūt loca torrida zonæ subiecta: nec latus finitimū boreæ. i. plaga septētrionalis. Niues duratæ. i. glacie astrictæ. Abigūt. Arcēt quin illas adeat. Immo ē tanta habēdi cupiditas ut ingeniū acuāt & iueniāt p̄ calliditatē artē qua nauigādo tēpestates supēt. hoc autē ē: quia tale opprobriū paupertatē putāt: ut oīa pati uelint mō illā fugiāt: eādē sentētiā alibi p̄nūciauit. Impiger extremos currit mercator ad idos: p̄ mare pauperiē fugiēs p̄ laxa p̄ignes. Ergo parati sūt oīa pati: ut paupertatē fugiāt. Virtutis autē uia deferūt. Arduæ. quia sublimis ē uirtus: uel arduæ difficilis. Nā aspera primo & pene inuia. & sudoris cōtinui & laboris plena ē uia: quæ ad uirtutē ducit. Vel nos. postq̄ moribus īpedimēto sūt diuitiæ: uel illas trāsferamus ad capitoliū iouis tēplū exornādū. Quo. id est ad quod capitoliū uocat clamor. q. d. plausus qui exhibetur triumphantibus. Fauentium. quasi plaudentium. ergo hūc potissimum locum nostris diuitiis ornemus. ad quem tantus concursus ē. q. dicat ut si religionis cā id non facimus faciamus cā gloriæ. Vel i Mare. q. d. tantorū malorū cā sunt diuitiæ: ut et non sit inutile eas abiicere: Vel mittamus in mare proximū. s. tyrrhenum g. et. l. et. au. in. cum sit materies tanti mali. Si bene. Pœ. i. si uera ē nostra pœnitētia. Eradenda. penitus euellenda. Elementa. principia in quacunq; re elemēta dicimus. Tenere. molles & effeminatæ. Vel tenere propter iuuentutem pro tempore recte informari possunt.

ACRON. Et tenera nimis. duplex itellectus ē utq; puerorū mētes teneras dicat eē formandas ad aspiora studia: hoc ē fortiora. an certe luxuriosorū mētes teneras appellat. quas uult abiectis luxuriæ istrumētis auro & gēmis aspioribus studiis reformati. Ingenuus puer. īgeniū ciuem romanum uoluit itelligi: siue nobilē: ut īgeniū puer uultus īgeniūq; pudore. Ludere doctior. culpat romanos: quos omisso exercitu studio ad græcos īeptos luxuriososq; ludos filios transtulisse cōmemorat. Seu malis legibus. lusus aleæ puniunt p̄pter nuditatis īcestū. Cū piura patris fides. Cū patris familiæ fides ad congregandā hæredi pecuniā periura hospites fallat & socios. Indigno q; pecuniā. hæc inqt q; p̄ scelus acquirunt cōgreganti nihil p̄sunt: dum relicta īdignis hæredib⁹ per luxuriam consumuntur & male parta male dilabuntur. Curtæ nescio. cupido semp̄ abest semper aliquid abest rei: nunq̄ tantum res crescit ut sufficere uideatur cupiditati.

POR. Nescit æquo rudis hærere īgeni⁹ puer. irascitur romāos omisso militaris exercitu studio ad græcos īeptos luxuriososq; lusus trāsisse. Cū piura patris fides cōsortē sociū fallat & hospites. non ē inqt mi⁹ augeri quotidie censum unicuiq; priuatoq;. Cū omnes scelere grassent ī hospitem ī socium ī consortem accrendi studio: & tamen nil tum his prodest: qā īdigno hæc hæredi relicturni sunt qui corrupti luxuria seruare hæc. s. non possunt. Tamen curtæ nescio quid semper abest rei. hoc ad ipsam auariciæ naturam refertur. cui cum nihil desit semper uidetur deesse.

CHRI. Hærere. nā qui hæret etiā si excutiat nō cadit. Rudis. quia se non exercuit. Dolet igit q; puerilis atas uel trocho ludo inutili ludat. Vel q; perniciosius est alea: q; legibus uetatur. Ergo: quia non cohibetur licētia aut uanitati studet: aut rebus p̄nitiosis. Egtare autē & uenari: q; studia & ai & corporis uires augēt nō uolūt. Trocho. istrumētū est orbiculatū ī acutū desinēs qd̄ habenis uerberatū assiduo uoluit. Estq; uerbū græcū τρῶχος & rotā significat & reuolutionē. Hūc latini turbinē appellāt. Vir. Ceu quōdā torto uolūtās sub uerbere turbo. Quē pueri magno ī gyro uacua atria circū itenti: ludo exercēt ille adus habena. Curuatīs fert spatiis supet īscia turba: Impubesq; manus mirata uolubile buxū. Dāt aios plagæ. Cū p. pa. si. sentētia ē pater p̄ sumā pfidiā pecuniā querit: quā filius ludēdo perdat. Periura fides. i. pfidia q; ē quādo fides piurio fallit. Cōsortē so. Et sociū & societates ī mercatura dicimus: ut i multis locis apparet apud Ciceronē: & p̄serti i orōne p. P. Quiritio. Cōsortē. fors & caput dicit prima pecūia quæ cōfert i societate: ut ide lucrū fiat: quod nostri societatis corp⁹ appellāt. Ergo cōsortē. i. q; tantū dē sortis attulerat ad societate q̄tū ipse: & tñ nō tātū lucrī socio ascribit q̄tū sibi: sic ergo puto itelligi cōsortem: sed dicimus et cōsortē q; eiul dē sit fortis & cōditionis & fortunæ. Vir. & me cōsortē nati cōcede sepulchro. fallit igit sociū qd̄ sce-

Mentes asperioribus
Formandæ studiis: nescit equo rudis
Hærere ingenuus puer
Venariq; timet ludere doctior
Seu græco iubeas trocho:
Seu malis uetita legibus alea
Cum periura patris fides
Consortem socium fallit: & hospites
Indignoq; pecuniā in digno q; p̄st̄
Hæredi properat: scilicet improbe
Crescunt diuitiæ: tamen
Curtæ nescio quid semper abest rei

Attimū putat. Cice. pro Sex. Roscio. Recte igitur maiores nostri eū qui sociū sefellisset in bonos, uirorū numero habendū nullo modo putauerūt. Videt autem sentire poeta q̄ parentū scelera causa sunt ut ma-
lo exēplo filii peccent. lūe. Sic natura iubet uelocius & citius nos. Corripūt uitiorū exēpla domestica ma-
gnis cū subeūt aīos auctoribus. Hospitē. de quo alio loco dictū ē. Indigno haredi. Filio qui propter sce-
lera indignus est illa pecunia. Vituperat ergo auarū primo qđ quāstus gratia tolleret oēs labores atq; peri-
cula. Deindeq; per stultitiā putet summū malū esse paupertatē. Tertio in loco q̄ quārat per omne nefas
& scelus. Additur quarto q̄ sit malo exemplo tenera ætati filiorū. Additur & quinto q̄ diuitias pariat hæ-
redi indigno postremo q̄ etiam post multas opes partas adhuc cupiditates suas non expleuerit.

Liberum inuocat laudes cæsaris dicturus.

ODE. XXV. dicolos.

q̄ Vo me bacche rapis tui
Plenū: q̄ nemora: aut quos agor in specus
Velox mente noua: quibus
Antris ægregii cæsaris audiar
Aeternū meditans decus
Stellis inferere: & concilio iouis
Dicam insigne recens adhuc
Indictum ore alio: non secus in iugis
E somnis stupet euchyas.
Hebrum prospiciens: & niue candidam
Thracen: ac pede barbaro
Lustratam rhodopem: ut mihi deuio

q̄ Vo me bacche rapis. Hac ode liberum pa-
trē inuocat eo q̄ ipse musicus deus sit pe-
tēs ab eo ut se in secreta nemorū suorū ducat: ubi
numine eius repletus Cæsaris Augusti laudes ca-
nat allegoricos significans non sufficere spiritū
suū laudibus Augusti: nisi luminis eius instinctu
iuuet. Aut quos agor in specus. hic masculino
genere specus posuit: dicit & hoc specus. Qui-
bus. grauitur pronūciandū. Decus. i. cōsecratio-
nē dicit. Mente noua. quā nouam faciat p̄sen-
tiā numinis hoc est homini cōsuetā. Quib⁹ an-
tris. ordo est. Quibus antris meditās audiar fere-
re stellis & concilio Iouis æternū decus ægregii
Cæsaris. Indictū ore a. ab alio adhuc nō dictū.
Es. uigilās p̄ furorē. Euhycas. baccha. i. n̄ aliē
baccha prospiciens hebr. fluuiū thraciæ ul' rhodo-
pē motē regionis eiusdē delectat: quā ego uidēs
nemora scripturus Cæsaris cōsecratōem ī ātris
musicis. Vt. quēadmodū. Deuio. uaticināti. Re-
pleti n. numinis per deuia agi & remota cōsue-
uerant. deuium dictum a uia remotum.

ACRON

postea uetus bac-
chant affines
rapi miratur ut
Chant foy. tui
Specus

POR. Quo me. Hac inuocat liberū patrē petens ab eo: ut se in secreta aliqua nemorū suorū ducat: ubi
numine eius mentē instinctus Cæsaris Augusti laudes canat: per quā uidet allegoricos significare nō suf-
ficere spiritū suū laudibus Augusti sine liberi Numine: nā & ipse musicus deus est. Quibus antris ægregii
Cæsaris. & cætera quibus graui sono pronūciandum e. n. subiunctiua pticula quā prapōsuit quos agor in
specus subiunxit. Quibus antris ægregii Cæsaris audiar: in quo & cōfessio ista figura denotāda. quia prae-
dictū specus antra sūt. Aeternum meditans. consecrationem dicit. Dicam i. r. a. Indictū ore alio. per hāc
primum se lyrica tangere signat. Hebrum proficiens. hebrus est thraciæ fluuius. rhodopem mons thra-
ciæ. Vt mihi deuio. Deuium est a uia remotum ac per hoc in siluis ac solitudinibus agentem.

CHRI. Quo me bacche rapis. Quia despat hūana mēte posse laudes Cæsaris dicere: cupit furore dei ra-
pi: & cū uehemētē cupiat iā se rapi putat. Admirabūd⁹ ergo dicit. Quo me bacche rapis: & triplici ut alio
loco demonstratū ē: colore uehemētiā exprimit: Repetitione: Dissoluto & interrogatione. Plenū tui. p̄cū
tuo furore: quo poetæ altius isurgere possūt & grādiora efferre: nā q̄ uatibus p̄sit Luca. demonstrat. Nec si
te pectore uates accipiā cyrra ueli secreta mouētē sollicitare deum: bacchūq; auertere nyfa. Specus. hoc
nomē & neutrum inuenitur hoc specus. Vir. Hic specus horrēdū & savi spiracula ditis. Ennins aut ī scemini
no posuit: ut ait Priscianus dicit ēt spelunca & speleū. Vir. Ipse inter siluas inter spelea ferax. Dixit aut in
quos specus: cū se furore plenū sentiret: quia ex ātris puenire solebāt ab aliquo deo imissi furores: ut uide-
mus ī sibylla & ī pythia Apollinis sacerdotes. Nemora quā. & bacchi sacris & poetis apta sūt. Velox. ad
ingeniū allegoria ē. Noua mēte. i. insolita ergo plusq; hūana. In quibus ātris audiar. Vt in illis diuinum
me numē afflet: quo possim iserere stellis. i. cōsecrare cælo. Decus cæsaris. i. ipsū cēsare: cui erit sumū dec⁹
quasi ānuat illū ī signū aliquod celeste cōuersū iri. Sic. n. & Vir. Spatiū libræ occupatur: eū scribit ut sit iter
scorpiū & uirginē: ut a scorpio martis domicilio disciplina rei militaris a uirgine quā mercurii ē sciētia at
q̄ eloquētia p̄uētura sit. Ait. n. Anne uouū tardis sydyus te mensibus addas. Qua locus erigonē inter che-
lasq; sequētes. Pandiē ipse tibi iā brachia cōtrahit ardens Scorpius & cæli iusta plus parte reliqt. Egre-
gii. quasi qui unicus iter mortales sit. Cōcilio iouis. Hoc aut cōciliū deorū cātū intelligit: nā oēs ioui assi-
stūt. Vir. Pādīē interea domus omnipotētis olympi. Cōciliūq; uocat diuū pater atq; hoīum rex. Fingūt. n.
poetæ iouis regiā in medio cælo eē: & maiores deo p̄pinquas illi sedes habere: minores lōgius abesse. Qui.
Hac iter est superis: ad magni testā tonantis. Regalēq; domū dextra leuāq; deorū. Atria nobilū ualuis cele-
brat aptis plebs habitat diuersa locis. Dicā. canāt: ut poeta. Vir. Dicite q̄nquidē molli cōsedim⁹ herba. Insi-
gne recēs. q̄si insolitū qđ declarat addēs adhuc idictū. Ore alio. pollicet se carmē in honorē Augusti for-

CARMINVM

maturum q̄ hactenus dictū non sit: quia carmē lyricū nemo e latinis adhuc tentarat. Ipse in epistolis: Hūc ego non alio dictū prius ore latinis Vulgaui fidicē. Neq̄ arrogāter hāc scribit. Nā iā demōstrauit non suis uiribus hoc eūētur: sed afflatu numinis. Vel ondit id Cēsārē fecisse: quod nōdū quisq̄ fecisset: p̄pterea q̄ a nemine dictū. Nō secu. nō magis delectat̄ Eūchys. i. bacchi sacerdos ab ipso Enchyō. i. baccho denomi- nata p̄spicere hebrū & rhodopē. q̄ ego uidere ripas & nemora. E somnis. uigilans: nocturno. n. tpe cele- brabat hāc sacra. Hebrū. hic in thracia fluuius ē: cuius i hostio Polydori tumulus & nō p̄cul inde Apol- linis tēplū ē. Candidā niue. nā regio septēttrionalis ē & frigida. Pede barbaro. nā ipsi thraces barbari sūt q̄ Orpheo canēte orgya baccho celebrabāt. Lustratā. circūdatā a bacchātib⁹. uel purgatā sacris bacchi

ACRON. O naiadū potēs. Dionysius habēs potestatem i nymphis uel in bacchis ē. Vertere fraxinos. Tantū uirū liberi significat esse cultri- cib⁹: ut arbores radicit⁹ possint uertere numinis istinctū. Nil mortale lo. nihil q̄ mortali cōueni- at: si me in tuos specus ac secreta memorū duxe- ris. Cingētē. amphibolice dictū utq̄ sibi tātum cingētē: an quoscūq̄ suo numie replere cōsueuit.

POR. Diximus aut̄ hāc allegoricos dici q̄n p ea intelligi uult se inusitatū romanis carmē tra- ctare. O naiadū baccharū q̄ ualētū potens ma- nibus uertere fraxinos. uult intelligi tantas uires ultricibus liberi patris instinctu numinis eius esse ut etiam proceras arbores radicit⁹ possint u- rere. Nil mortale loquar. subaudiendum si me in tuum specus ac secreta nemorum duxeris. Cin- gentem. u. t. p. utrum sibi tantum ea cingentem an quoscūq̄ numine suo complere dignatur.

CHRI. Vacuū. desertū ergo poetis aptū. Rhodopē. mons thraciæ sic a puella pulcherrima denomi- natus. O Naiadū p. Nā baccho & musæ & uympha dant. Valētū euertere pro. fr. Nā percitæ numine bacchi supra humanas uires possunt. Thaciteq̄. ē ex physica ratione ostendit uino uires augeri. Fraxinus at arborē: q̄ mōtib⁹ gaudet. Vir. Fraxin⁹ in siluis pulcherrima pinus in hortis. Arbor celebratissima est ab Homero i hasta Achilles. Huius succus ad potū expressus cōtra serpētes ualet. Arborē ipsā ita refugit: ut ne umbrā quidē attingat. Exptū se Plinius affirmat si necessitas sit serpētē in ignē potius q̄ in fraxinū effugere. Dulce periculū. periculū q̄dem est in res tā magna sequi te. Sed tamen non est sine uoluptate tale piculū Cingētē. Vel baccham ipsā cingentem. Vel est piculum hominem cingentem sequi te.

ACRON

u. Ixi puellis nup idoneus. hāc ode uideri uult iam renuuciare carminibus: & lyram conse- crare: & amare desinere. Idoneus. uoluptati suffi- ciens. Et militauī. allegoricos militā nunc amo- rem uocat. Non sine gloria. non sine opinione boni amatoris. Arma. lyram dixit. Mariæ. ma- ri ortæ. ut fas omne est cytherea meis te fidere re- gnis unde genus ducis. Atq̄ ideo aphrodite ē di- ctā a potu aphru. i. a spuma. & est ordo: qui paries mariæ ueneris leuū latus custodit: ac per hoc in sinistra parte templi pendebit. Funalia. qui- bus luminaria suspendi cōsueuerāt. Et uectes. hāc instrumenta amoris uult intelligi: quibus fa- ctus etiam per uim contemnentium superantur.

O qua beatam diua tenens cyprum. in cypro enim insula uenus specialiter colitur: similiter & apud mēphim id est ægyptū: quā ideo carere ni- ue dixit: quia calida regio est. Sythonia niue. a prouincia nomen niuib⁹ dedit: ut sythoniae que niues hyemis subeamus aquosæ. Sublimi flagel- lo. in altum sublato ictu: q̄ sit dum quis uehiemē- tias uult ferire & ideo cloen. quia arrogans est & superba amantibus percuti uulnere graui dicit debere amoris plaga ueneri.

Ripas & uacuum nemus
Mirari libet. o naiadum potens
Baccharum que ualentium
Proceras manibus uertere fraxinos
Nil paruum aut humile modo
Nil mortale loquar: dulce periculum est
O lenee sequi deum
Cingentem uiridi tempora pampino

Ad uenerem.

ODE. XXVI.

u. Ixi puellis nuper idoneus
Et militauī non sine gloria:
Nunc arma defunctūque bello
Barbiton hic paries habebit.
Leuū mariæ qui ueneris latus
Custodit: hic hic ponite lucida
Funalia & uectes & arcus
Oppositis foribus minaces.
O qua beatam diua tenēs cyprum: &
Memphim carentem sythonia niue
Regina sublimi flagello
Tange cloen semel arrogantem

POR. Vixi puellis. Hac ode uidetur iā renūciare carminibus & lyram consecrare & amare desinere. Et militauit. allegoricos militiam nunc amorē uocat. Defunctūq. perseverat in allegoria. Defunctum bello barbiton. quādo signās amores suos se barbiton cecinisse qđ est organi genus. Leuū marinā. cōsecratū ueneri barbiton suspendere in templo eius dicit in parte sinistra. Hic ponite. hac instrumēta amoris intelligi uult. Memphim. mēphis in ægypto ciuitas est quā merito carere niue dicit: quia in ægypto nunq̄ est nix ideo calidior est. sithonii autem thraces sunt ubi multa nix. unde κατ' ἐξ ὧν. Sithoniam niuem dixit. Sublimi. i. in alto subleuato. hoc enī fit cum quis uehementius uelit percutere: uult autem cloen qđ sit arrogans & superba amantibus uel una amoris plaga a uenere percuti.

CHRI. Vixi puellis nu. id. Longe diuersum a superiori argumētū ē. Nā ad infima ex sūmis prolapsus dicit se uelle relinquere quā ad uenerē pertinet: cū iā huiusmodi militia functus sit. Rogat tamen ut Cloe arrogātī mulieri uices suā crudelitatis reddat. Nuper. q. d. usq. in hac ætate. Militauit. Nam spēs quedam militiæ esse uidetur amare. Hinc Ouidi. Militat ois amans & habet sua castra cupido. Nō sine gloria. Et quia strenue me gessi: neq. laboribus periculisq. peperci & quia re amata pontus sū. Vt in militari disciplina laus sūma est & labores perferre & uictoria potiri. Nunc quoniā per ætatē amplius illā militiā exercere non licet. Arma. cuiuslibet artis instrumenta arma dicunt. Erat aut. prisca cōsuetudo: ut qui alicui arti renūciaret deo illi qui arti p̄fesset: instrumēta eius artis suspenderet. Quapropter ipse in epistolis. Veianus armis Hercules ad postes fixis latet abditus agro. Et Vir. Hic cæstus uictor artēq. repono. Hic paries: paries huius templi. Leuū. latus ueneris. Mariæ. quā ut iā diximus in mari orta ē: proptereaq. in littore sibi tēpla: ut plurimū siebāt. Iuuenalis. Ante domū ueneris quā dorica substat anchon. Defunctū bello. nō disces sit a trāslatione. nā si amare militia est qui amare definit bello defunctus est. Ponit aut. arma huius militiæ barbiton. i. lyrā funalia quā amatibus noctu luceāt & uestes & arcus quibus amicā domus expugnent.

Minaces. f. o. minantur. n. si fores se opponāt & nō pateāt. Vestes. Instrumēta sūt ad aliquid subuertent dū euertendūq. Quapp & thrao thaidis domū expugnaturus inquit: Procede huc cū ueſte dorax. Cypron ut supra sperne dilecta cypron. Memphis. urbs in ægypto a Memphite rege condita. Alii dicūt ab epapho. Voluntq. usū carthæ primo in ea inuentū. Strabo uult nō apud mēphim ubi apis aliter uacca uenerē coli herodotus scribit sesostri regi ægypti successisse mēphitē atq. illi in urbe mēphi lucum sacrum fuisse & in loco templum ueneris hospitā: qđ idem herodotus helenæ fuisse credit. Memphitem autem regē eū esse uult græci protheū appellant. Didorus uero siculus mēphim conditā refert ab Ogdoō rege in eo loco in quo nilus se in plura diuidens delta facit illāq. & pulcherrimā & munitissimā: atq. in ea regiā posuisse: quā hactenus thebis fuerat propter quā rem sēp deinceps diminutæ sunt thebæ: sēp perq. aucta mēphis usq. ad conditā ab Alexandro alexandriā. Volūt aut. mēphim dictā de nomie suā filia: quam dicunt a nilo adamatā & sub forma tauri cōpressā ægyptū pepisse: a quo regio ipsa nomē accepit. Carent. f. n. qā regiōe calida ē. Sithonia. thracēsi a monte thraciæ. Vir. Sithoniasq. niues hyc mis subeam. aquosæ. Sed posuit speciē pro genere. Sublimi flagello. Snia est: Tu me uenus assiduis uulneribus amoris confodisti: Fac ergo ut illā non dico uulneres: sed tangas & tangas non pluries sed semel: & non ferro sed flagello: nec cū toto flagello: sed cū extrema parte flagelli. Locus est p̄fecto artificiosissimus. Sed quem nō minori artificio imitatus sit lyricus noster florentini carminis poeta: Franciscus Petrarcha. Et certo alio parer non gli fu honore Ferirme de saetta in quello stato. Allei armata non mostrar pur larco.

Ad galatheā sui nō esse memorē. ODE.

DICOLOS. XXVII.

i Mpios parrhæ recinentis omen

Ducat & pregnās canis aut ab agro

lis auspiciis exeat timet: & optat ut impii potius q̄ ipsa auspicio parrhæ auis & ceterorū q̄ subiicit p̄ficiat.

CHRI. Impios parrhæ recinentis omen. Res infima est: sed non infimo artificio tractata. Conatur Galatheam ab itinere quod contra poetæ uoluntatem suscepit reuocare. Sed ne mulierculam offendat: insinuatione utitur. Nam dum precetur sibi iter fœlix: paulatim admonet non esse p̄ficiendum. Habet ergo causam turpem: non quia natura turpis sit: sed quia dicitur turpem habere causam orator: cum ipsa a se alienum reddat animum auditoris: ergo in turpi causa utitur insinuatione. Deinde cum iam animum auditoris occupauit: aperte rem ingreditur. Impios: genus causæ deliberatiuum est. Huius finis utilitas habetur. Hæc autem in tutum & honestum diuiditur. Demonstrat autem inutile: esse iter quia periculosum.

Omen. pro augurio posuit. Augurium autem fit aut ex garritu auium id est ex cātu: aut ex uolatu: aut ex pastu quod appellatur tripudium quasi terripauum. Quapropter dicunt augurium quasi auigerium id est eam diuinationem quam aues gerunt. Alii ab auium gustatu alii ab auium garritu. Dicebantur autem ab auguribus præpetes aues quæ oportune preuolant: aut idoneas sedes cupiunt: ut placet gellio. Harum

i Mpios parrhæ recinētis. amicā peregre p̄ficiſcētē inuitus dimittens timet ne malis peragat auspiciis & optat ut impii potius q̄ ipsa augurio p̄rhæ auis uel ceterorum: q̄ subiicit p̄ficiſcant. & p̄ illā cōmemorationē oium aduersorū nititur eam reuocare ab itinere disposito.

POR. Impios parrhæ recinētis omen ducat. amicā peregre p̄ficiſcētē dimittēs inuitus ne ma

ACRON

impioſe male
impioſe garr
uolatu ab
eumq. ab
p̄ficiat. dicit
europ. p̄
audim. p̄

Auguriū

CAR MINVM

autem contrarias: Nigidius figulus inferas appellat. Verū apollinaris sulphitius eas præpetes dici uult quas Homerus τούτ' οἰωνοῦσ' appellat quoniā istas aues potissimū augures spectarent quæ ingentibus alis patulæ atq; porrectæ præuolarent. Præpetes etiā pro ueloci simpliciter appellarūt. ut Ennius in analibus: Brundisū puichro præcinctū præpete portu. Oscines aut eas uolucres dixerunt quæ nō uolatu: sed cantu auguria faciunt: quasi quod ore canāt. Virgilius utriusq; in eodē uersu meminit. Qui uolucrū linguas qui præpetis omina pennæ. In augurandi ars romam ēt circa initia sua ex æthiopia traducta est: Auctoris tamē nō mē Quidio quoq; teste ignoratur quia uetustate interciderit. Videmus enim & Romulū de imponēdo urbi nomine augurio cū fratre certasse. Numa deinde qui Romulo successit perpetuū sacerdotium huic rei constituit. Vehementer postremo creuit auctoritas ex peritia acii nauis auguris. Volebat enim quædā præter maiore instituta mutare Tarquinius priscus: Negabat nauis in auspicato fieri oportere. Quē illudens rex: age inquit in augura an fieri possit quod mente concipio: fiet inquit Acius. Atqui concepī mēte inq; rex nouacula cotē discindere: perage ergo hoc postq; aues tuæ fieri posse ostenderunt. Tū ille incunctanter cotem nouacula discidit. Quo miraculo & uehēmēter motus rex est: & tāta illi arti auctoritas accessit: ut nihil domi forisq; postea nisi auspicato gereretur. Fuerūt a principio tres augures singuli. scilicet ex singulis tribubus Rānensis Titienensis & Lucera. Deinde auctus est quartus. Postremo cū plebs in partē oīum dignitatū admitti obtinuisset. M. V. & Qu. Apuleo consulibus ad quattuor patritios quique plebei creati sūt ut eēnt nouē augurū collegiū. Parrhæ. auis spēs ē. Hāc puto per onomatopēiā dici a littera p. et. r. q; i canēdo uti illa auis. Recinētis. ergo oscinis & nō ppetis. Preg. ca. Et hoc iter mala auguria cōputabant.

A CRON. Raua. aut colore oculorum torua: aut uoce non clara aut certe rabida. Raua. fulua siue subnigra: aut rauca. i. uocis obtusa. Rauus n. color dicit mixtus niger cū fuluo. Si per obliquū similis sagittæ. serpentes celeritate etiā animalia deterreri dicit. i. si tantæ celeritatis ē serpens ut irrationabilia terreant. Rumpat. i. icidat tibi i. situtū iter. Mānos. burdos. māni rō dicit q; mā suetudine manum familiarius sequant. Imbrium. diuinam cornicē dicit iminētū imbriū præsciā. ut tum cornix plena pluias uocat improba uoce: paludes aut finito die repetere cōsueuerāt.

Oscinē coruū. oscines dicuntur aues quæ uoce auguriū faciūt. præpetes quæ uolatu: ut Vir. Qui uoluerūt linguas & ppetis omia pēnæ. Solis ab o. ab ortu. n. solis pspēra corui omia sunt: aduersa ab occasu. Sis licet. f. ordo est. Galathea sis foelix & memor nostri: licet uiuas ubicunq; mauis. i. & si sine me esse mauis. sis foelix tñ. Teq; nec leuus uetet ire picus. a sinistra picū mali omnis dicit: & uagā uolatu cornicē. Trepidet. festinet. ut ne trepidate uiri. uel trepidet uentorū flatu uel murmure pelagi. Pronus orion. in occasum uergens orion tēpestuosus est & quia amica n̄ ualet p̄cibus retinere minis tēpestatis conat. Ut dū pelago defauit hyemis & aquos⁹ oriō. Ego q; sit ater. a. n. f. futura se nosse signa tempestatis ondit uel ex adriatici maris sono: u' ex flatu iapi gis uēti: qui ex sereno subitā facit tēpestatē. Et quid albus peccet iapix. aut propter erectionem fluctuum: aut colorem uacuarum nubium. Hostiū uxores. i. non feritati barbaricæ nec puerili iustitiæ dicit incognita esse posse futuræ tempestatis indicia. Sic & europe. i. quēadmodum tu psumptuose sumis peregrinationem. sic & europe psumptuose credit niueum latus doloso tauro & uide quid passa sit. Doloso. falso ioue in taurum mutato. Scatentem. repletum: pululantem: frementem: ebullientē. Mediasq; f. n̄ fraudes medias: sed i medio dolo cognitas nō āte re-

Raua decurrens lupa lanuino

Fœtaq; uulpes.

Rumpat & serpens iter institutum

Si per obliquum similis sagittæ

Terruit mannos: ego cur timebo

Prouidus auspex.

Ante quam stantes repetant paludes

Imbrium diuina auis imminetum

Oscinem coruum pede suscitabo

Solis ab ortu.

Sis licet foelix ubicunq; mauis

Et memor nostri galathea uiuas

Teque nec leuus uetet ire picus

Nec uaga cornix:

Sed uides quanto trepidet tumultu

Pronus orion: ego quid sit ater

Adriæ noui sinus: & quid albus

Peccet iapix.

Hostium uxores puerique cæcos

Sentiant motus orientis austri

Aequoris nigri fremitum & trementes

Verbere ripas.

Sic & europæ niuem doloso.

Credidit tauro latus & scatentem

Beluis pontum mediasque fraudes

Palluit audax.

Nuper in pratis studiosa florum: &

*Lanuium oppidum
legit. abba ubi pmo ro*

labatur

ab omni augurio p

serpens

*Acis mo
intelligo dog
nomis palat
fuit ang alon
uoluit ostēda nubi*

Manus

Debitæ nymphis opifex coronæ
Nocte sublustri nihil astra præter
Vidit & undas.

pertas. Palluit a. uehementer timuit. id q̄ effici-
tur posuit pro efficiente. i. quæ ate audax fuerat
túc palluit. Studiosa florum. i. quæ nymphis stu-
deat facere floreas coronas. Sublustri. in cre-
pusculo uel ex luce. Quæ simul centum. ordo
est quæ simul attingit creten. potentem centum

oppidis uicta furore dixit. O pater & pietas relictum nomen filiz.

POR. Raua decurrens. Raua lupa a colore dicitur. Rumpat & siter. i. ut si in transuersam uiam. Im-
pios ducat: non impios reuocet hoc est pius serpens. Terruit mannos. Manni equi dicuntur pusilli: quos
uulgo burdos uocant. Nā & hoc ad omen dicit pertinere. q̄ manni terreantur. Antequam stantes. r. p. i.
d. a. i. o. c. Cornix anteq̄ repetat paludes quā imbrū imminentium diuinam ait quia pluuiam futuram si-
gnificare solet: q̄ ē Vir. Ostendit. Túc cornix plena pluuiā uocat i proba uoce. Ante quā repetat paludes.
paludes non ad anni tps pertinet sed ad diei. Oscinē. c. p. oscinem coruū inuocabo inquit. Sed uides q̄.
t. t. p. o. Decenter picula nauigationis ostēdit quibus illam retineat. nā reuocare nō audet. In occasum aut
pronus orion intelligendus. Nam tunc magnæ tempestates. Et trementes. u. r. uerberere fluctuum aut uē-
torum. Sic & europe. n. d. c. t. l. Sic hoc est dum eam blandus in mare placidum iuppiter inducit. hæc at-
comparatio iapygi uento confertur qui incipit placidus mox in tempestates citat. Mediasq̄ fraudes pal-
luit audax. Ad ludum audax: non tunc cum palluit. Nocte sublustri. pro sub lucida.

CHRI. Raua. a colore oculorum torua. aut a uoce non clara quasi rauca aut rabida. Rauum dicunt colo-
rē subnigrum. i. nigrum fuluo admixtū. Lauino. species ē pro genere. Vulpes. quasi uolipes dicitur. Hæc
aut oia quæ ponit: mala erāt auguria. Per obliquū. Cū ex transuerso uiā eunti precipit. Similis sa. Quia
uelox. Mannos. equos dixerunt currū trahentes qui mansueti. i. manibus assueti aurigæ illū sequuntur: sp̄e
alibi: & appiā mānis terit. Quid timebo. tacite sibi fidē quærit ut sit snia. potero tibi consulere: cū sim p-
uidus auspex mō tu obtēperes. Antequā. promittit se prius bona captatur. auguria quā mala. proueni-
ant. Ordo aut est. Ego prouidus auspex suscitabo pede coruum oscinē ab ortu solis anteq̄ auis diuina ibriū
imminentū repetat paludes. Coruū oscinem: excitabo coruū ut sit oscinis. i. ut cantu augurium det: & su-
scitabo ab ortu solis: quia inde a coruis bona proueniunt auguria. Contraria ab occasu. Soli corui: ut re-
fert Plinius uidentur intelligere sua auguria. Nam cum medi hospites occisi sunt omnes e pelopōneso &
attica regione migrarunt. Diuina imbrum. cornix ut puto de qua Vir. tū cornix plena pluuiā uocat im-
proba uoce. Sis li. f. Adhuc in insinuatione est. Fingit enim arbitrio suo permittere quod paulo post co-
nabitur eripere. Et magnam beniuolentiā ostendit: cum precetur foelicitatē ēt ab futura modo sui nō ob-
liuiscatur. Leuus. uel simpliciter aduersus: uel leuus quia a parte sinistra uolans malū afferat auguriū. Sed
quoniā reliqua de augurio paulo ante dixi: non grauabor formā quoq̄ inaugurandi breuiter referre uni-
co tantū exemplo: a quo rē in alia facile erit transferre. Petebat editū locū augur unde in longū celi spatū
p̄spectus essent: atq̄ inaugurādum. i. eum pro quo capturus auguriū esset super lapidē meridiē uersus se-
dere iubebat. Augur aut ad leuā sedens capite uelato baculū quē lituū dicunt in manu tenebat. Inde p̄spe-
ctū in urbē agrūq̄ capto deos precatus regiones ab oriente ad occasum determinat: dextras ad meridiem
leuas ad septentrionē eē dicit: erat & antica & postica ab oriente & occidente. Hocq̄ spatū templū noiant.
Tū lituo in leuā translato dextra in caput eius qui inauguratur postea ita p̄cat: Iuppiter pater si est fas hūc
Numā pōpiliū cuius ego caput teneo regē romæ esse uti signa nobis certa ac clara sint iter eos fines quos
feci. Tū p̄git uerbis auspicia q̄ mitti uellet: quib⁹ missis numa de tēplo declaratus rex descendit. Hæc for-
ma inaugurandi regis ad alia transferre possumus. Sed iam ad textū redeo. Picus. picum regē filium sa-
turni fuisse dicunt qui cum amaretur a Cyrce ipse aut cū in pomonā pomoz deā inclinaret a cyrcei aue
sui nominis. i. in picū martiū mutatus est. Vir. Picus equū domitor quē capta cupidine coniūx: aurea p̄cus
sū uirga uersumq̄ uenenis. Fecit aue cyrce sparfitq̄ coloribus alas. Plinius ait picos principales eē in latio
inaugurū a rege qui eis nomen dedit. Refertq̄ in. L. tuberonis prætoris urbani capite ita placide resedisse
ut manu p̄henderetur. Dixere augures si dimitteretur reip. exitiū portēdi si exanimaretur p̄tori. Exanima-
uit p̄tor ac paulo post impleuit p̄digium. Vaga. hinc. Vir. Et sola in sicca secum spatiatur harena. Cor-
nix. est in fabulis hanc coronei ex regio genere filiā fuisse: quā cū maris deus amaret atq̄ insequeretur mise-
ratione cōmota pallas illā in aue cōuertit & i suā tueltā suscepit dederat per ea tēpora Eriethoniū serpenti
nis pedibus puez in cista iclusū tribus uirginibus seruandū pallas ea lege ne quod in cista latebat inspice-
rent. Vex cum una inspexi sset statim spretū mandatū ad pallada rettulit cornix. Sed non placuerunt pal-
ladi huiusmodi mores. Quapp eā a sua tutela amouit. Dicunt p̄te rea cornicem in templo lucone palla-
dis raro fuisse uisā. Athenis aut q̄ urbs illi sacra est nunq̄. Noctua aut q̄ secundū fabulas cornici successit i
tutela: Mineruæ freq̄ntissima apparat. Vnde est prouerbium: noctuas athenas. Sed ui. postq̄ per insinua-
tionē animū Galatheæ occupauerat: nunc iā aperte illā a professione debortat. Trepidat. festinet. Tu-
multu Motum aeris intelligit aut ex uento aut ex flumine aut ex pluuiis. Pronus. nā in deuexo celi posit⁹
pnus dici pōt. Ego q̄. sit. q. d. quia sæpe expertus sum siccirco facile uaticinor. De iapice autē & Orione

Rauus co-
lor

Inauguran-
di modus

Cornix

CARMINVM

dictum ē. Albus. uel q̄a ex uehānti tempestate spumas citet: uel q̄a sicciore nubes: & p̄pea albas inducat.
 Hostiū uxores pueriq̄. quos perire cupimus. Cæcos. nō itellectos uel q̄i obscuritate nubiu fiāt. Nigri
 noxii uel q̄ obscura inducat nubila. Eremitum. undaq̄ & tonitruū. Ripas. i. littora. Verbere. f. undaq̄
 q̄bus littora uerberatur. Sic & europæ. Vt europæ decepta ē a tauro: quē mitē putabat: & nihil tale de o
 suspicabat: sic tu mi caues: ab austro decipieris. credidit illa tauro & poenituit. Tu austro credis & p̄onite
 bit: Europa agenoris phænicia regis filia fuit & cū una uirginibus tyriis inter armenta luderet: captus eius
 amore iuppiter per mercuriū curauit: ut armenta a mōtibus littori admouerent. Ipse autē i pulcherrimum
 taurū conuersus mirē se uirgini obtulit. At illa & pulchritudine & māsuetudie illius delectata adeo paula
 ti assueuit: ut illū ascendere nō dubitaret. At iuppiter optatā p̄dā per mare uehēs in cretā trāfuexit. & in he
 rā formā reuersus pro cōiuge hūit: ex eaq̄ Minoa Rhadamāthū & sarpedonē substulit. Historiā multi eē
 putant q̄ iuppiter illā nauī cui taurus insigne eēt e phoenicia in cretā traduxerit: & deide Asterio regi uxo
 rē dederit: ut placet Eusebio. At Augustinus nō asteriū sed Xāthū noiatū uult. Sed neq̄ de tēpore conue
 nit Eusebius anno quadregesimo regni danai a ioue raptā ponit & deinde ab asterio rege cretensium in
 coniugē ductā: anno mūdi septuagesimonono supra septigētos & tria mi. quidā uolunt Pādione athenis
 regnante anno mūdi sextodecimo supra tria mil. & nonigētos quod tēpus magis cōuenit iis q̄ de Minoe
 filio dicunt. Palluit au. i. uehāmētē timuit ea q̄ prius audax fuerat. Scatentē. quasi pullulantē. Sublu
 stri. par. i. usu ē iustis: sed eius cōpositū illustis. iustis autē a lucēdo dicit. Centū oppidis. uñ hecaton po
 lis ē dicta. Homerus illā ab Vlyxe nonagita urbiū noiatam dicit: alias cētū urbiū ipse illas noiat referēs hoc
 ad tpa sua. Sed ephorius scdm troiana tpa decē cōdita ab Alchmēte argiuo cōitātibus doriensibus refert.

ACRON. Pater o relictū. Europæ gemescē
 tis uerba: O patris pietas reliquisti nomen filia.

Læuis una mors ē uirginū culpæ. quanto min⁹
 uirgo peccare debet: eo peccans digna maiore
 supplicio ē. leuior siquidē mors ē uitæ q̄ pudoris
 ut Vir. Ferroq̄ auerte dolorē. Vigilās ne p. sic i
 credibile dicit factū: ut sibi somno simile uideat.

Ludit imago. imago p̄ somno dicit: ut si nunq̄
 fallat imago. & ē sensus: an sine uitio sum: & hoc
 potius somnio. Vana. per quam somnia uana
 emittunt: ut altera candenti p̄fecta nitēs elephan
 to: Sed falsa ad celū mittūt isommia manes. In
 famē iuuentū. aut famosū: aut certe sibi infamē.

Dedat iratæ lacerare f. ut nō potui abreptū di
 uellere corpus & undis spargere ut indignatiōm
 simul sexus indignatiōe mōstraret. Modo. pau
 lo ante. ut quē modo nauali Mnest⁹ certamiē ui
 ctor cōsequit. Impudēs. turpiter: nomē p̄ aduer
 bio. Eadē inquit impudentia uiuo qua patriam
 reliqui. O. interiectio est. Turpis macies. quæ
 turpes facit: ante deteriorationē formæ optat pi
 re. Succus. uiriditas: pulchritudo corporis si
 gnatur: ut corpus solidum & succi plenū. Pater
 urget absens. i. sequitur ut mori debeat ēt absētis
 timore. Zona bene te secuta. Tanquā quæ ad
 iutura sit mortis neglectæ cōsiliū: ideo bene secu
 ta. Age te procellæ. c. u. uento & mari tāq̄ quæ
 magis debeat se tempestatibus tradere. peritura
 aut p̄ces p̄ abrupta dimitti q̄ dominæ iperū ser
 uendo p̄ferre. Pellex. cōcubina ut exaggeraret
 feritātē barbaricā addit pellex. i. quæ sic me inse
 qt: ut pellex sim timēs meæ pulchritudini. Per
 fidū. dolosū. epitheton ueneris ridēs uenus & ad
 p̄sens ē magis cōueniēs: eo quod ridet: & eā ima
 gine iuuenti deceptā quod ueneri irasceret: ue
 luti ueræ pecudis illusa cōcubitu. Et remisso si
 lius arcu. merito remisso arcu cupido tanq̄ qui
 europæ iam debellasset pudorem.

POR. Pater o reli. si. nomē. Europæ ingemi.

Quæ simul centum tetigit potentem

Oppidis creten: pater o relictum

Filiæ nomen pietasque dixit

Victa furore.

Vnde: quo ueni: leuis una mors est

Virginum culpæ: uigilans ne ploro

Turpe commissum: an uitiiis carentem

Ludit imago

Vana. quæ porta fugiens eburna

Somnium ducit: melius ne fluctus

Ire per longos fuit an recentis

Carpere flores.

Si quis infamem mihi nunc iuuentum

Dedat iratæ: lacerare ferro: &

Frangere enitar modo multum amati

Cornua tauri:

Impudens liqui patrios penates

Impudens orcum moror: o deorum

Si quis hæc audis. utinam inter errem

Nuda leones.

Antequam turpis macies decentes

Occupet malas tenereque succus

Defluat prædes: speriosa quæro

Pascere tygres.

Vilis europæ pater urget absens

Quid mori cessas: potes ac ab orno

Pendulum zona bene te secuta

Ladere collum

Sue te rupes & acuta lato
 Saxa delectant: age te procellæ
 Crede ueloci: nisi herile mauis
 Carpere pensum.
 Regius sanguis dominaq; tradi
 Barbaræ pellex: aderat querenti
 Perfidum ridens uenus & remisso
 Filius arcu.

scantis uerba sūt. Et filia reliquū. p. a filia reliquū.
 Vincta furore. nūc errore mētis: uel amore. Le
 uis. u. m. e. u. e. quāto minus peccare uirgo debet
 eo in peccatis digna maiori supplicio ē. Vigi.
 n. p. bene tñ incredibile factū ē: ut uideat hoc ē
 simile sōno. Ludit i. p. somno. Quæ. p. f. e.
 Virgilianū. Altera cādenti pfecta nitēs elephā
 to. Sed falsa ad cælū mittūt infōnia manes. Im
 pudēs. i. p. p. Impudens orcu motor o deorū. Ea
 dē impudētia uiuo qua patriā reliqui. Speciosa
 quaro pascere tygres. Gynecios sollicita ē ne de
 sinat eē speciosa: quæ desiderat q̄ primū p̄re dū

pulchritudo sua secū sit. Vilis europæ pater urget absēs. Dubiū nō ē inquit quin me pater absētē uilē ex
 timet & appellet: credēs me amantē psecutā: & iō moriendū ē ut priore horū obliuiscar. Potes ac ab orno
 pendulum zona bene te secuta. quæ adiutura sit mortis consilium. Aderat querenti perfidum ridens ue
 nus. & si perpetuum ante positum nunc: epitheton conuētiū ad præsētia pertinet. Ridet enim & qd
 eam imago iuueni deceperit & quod illa irascatur quasi uere a pecore decepta sit.

CHR. O pater nomē reliquū. i. neglectū iuocat nō pater: & simul ondit n̄ eē dignā q̄ illū uocet: qm̄ negle
 xerat eū. Pietas. dolet ēt pietatē nō obseruasse sed crimē in furorē reicit: a quo uicta pietatē deserere coa
 cta sit. Vnde quo ueni. q. d. ueni a patre apud quē degere par fuit & ueni ad raptorē: quo nūq̄ uenire de
 bui. Admirat quomō tātū scelus admittere sustinuerit & cū nō posset credere dubitat: somniet an uigilet
 Vel admiratur qd tam breui tps spatio e phœnicia in creta uenire potuerit. Quapp siue illud admirat du
 bitat an hæc uera sint an somniet. Leuis una mors. Sōnia ē quod peccatū a uirgine cōmissū maius sit: quā
 una morte posse puniri. Ludit imago. Decipit infomniū: q̄ est imago qdā regis quas uidere uidemur &
 nō sūt: & dicit imaginē p phāthasmate. Carentē uitis. nā si n̄ cōmisisset: sed somniasset careret. Vana q̄
 porta. f. e. Est apud Maronē sūt gemine somni portæ: quæ altera fertur Cornea qua ueris facilis dat exi
 tus umbris: Altera cadenti pfecta nitēs elephāto. Sed falsa ad cælū mittūt infomnia manes. Quo in loco
 Seruius p portā corneā oculos significari uult: qui & cornei sūt coloris & duriores: nā frigus nō sentiūt. Per
 eburneā aut os in quo dētes ex colore eboris sūt. Ergo p corneā uera sōnia: p eburneā falsa dicit exire: q̄
 q̄ loquimur uera possūt eē & falsa: q̄ uero uidem⁹ uera eē necesse ē. Macrobi⁹ at Vir. ex sōnia Porphyrii locutū
 uult. Ait. n. Porphyri⁹ oē ueg latere. Sed illd tñ aia cū ab officiis corporis p somnū paululū libera ē interdū
 aspicit. Nō nūquā itēdit aciē: & tñ n̄ pūit ad cogitatōem. Ver⁹ cū aspicit n̄ tñ libero & directo lumine ui
 det: sed isteriectio uelamie qd a nexu caligātis naturæ obducit. Hoc ergo uelamē cū ingete ad ueg usq; aciē
 aie admittit de cornu fingit uenire sōniū. Nā cornu natura ē: ut ueha menter attenuatū usui sit puiū & illū
 admittat qd ueg eē i latēnis appet: cū uero ai acie ita hebetat ille nexus de quo dixi ut a uero repellat talis
 ituitus ebur purat: cui⁹ corp⁹ adeo dēfū sit ut ne attenuatū qdē pspiciū sit: & uisū admittat. Quapp falsa i
 sōnia p eburneā portā exire & Homerus & Vir. singūt. Ergo & Horatius hos secutus cū uelit demōstrat fal
 sū infōniū p eburneā portā emissū dicit. sed sōniū p infōnio posuit q̄ pater in eo loco i quo quicq; sōniadi
 spēs posuim⁹. Meli⁹ ne. Dānat stultitiā suā: q̄ pposuerit periculum maris & nefarium scelus uoluptati se
 gedorū florū & inocētiæ. In quo naturā hoium expressit poeta. Nā dū inflāmāt aliqua ardētī cupiditate ad
 uoluptatē explēdā: nihil illis pēsi ē ētē an pperā id fiat: & dū quod cupiūt assequat nullū in illis discrimē ē
 iter æquū & iniquū iter rectū & prauū. deinde ubi iā uoluptate aut cessāte aut refrigescēte ratio q̄ hacten⁹ li
 bidine submersa fuerat emergit: lumineq; suo mētē pri⁹ obscuratā illustrat tū demū stultitiā nrām recognō
 scimus: & factū dānātes penitētia ducimur. Hoc ē qd & uirgiliana Dido de se cōquerit. Nā cū epimeteo se
 rior furorē suū recognoscere i hæc uerba prūpit. qd loquor: aut ubi sū: q̄ mētē isania mutat infœlix dido:
 nūc te facta ipia tīgūt. tūc decuit cū sceptrā dabas. Quē locū i nr̄is uirgiliāis allegoriis nos ad huiuscemōi
 sniam recte ni fallor traduximus. Si quis infamē. Semp. n. cū cupiditas discedit rō at redit sapiēter ea odi
 mus q̄ pri⁹ stulte amabam⁹. Muliebre at i primis hoc ut suis manib⁹ ultionē parare cupiat. Vir. nō potui ab
 reptū diuellere corp⁹ & undis spargere n̄ socios n̄ ipm̄ absumē ferro Ascaniū patriūq; epulādū p̄ere mē
 sis. Infamē: pp dolū machinatū quo aiaduerso mōstrū illū coeat. Nā cū dicit nō multū amati nō ē sine
 stomacho. Nā dolet amasse q odio dign⁹ erat. Impudēs. nā si aliq; i me pudor fuisset neq; tūc reliq; p̄
 tria: neq; tūc morarer i uita post admissū scel⁹. Moror o. demoror mortē: nā posuit orcu. i. Plutonē p mor
 te: q̄ mortui ad orcu rēdūt. Leones. nō solū mortē sed crudele mortis genus expetit. Macies. sūt q̄ dicāt
 anteq̄ macescā ex amore. ac si dicat priusq; p̄seuerē i tāto scelere. Sed poti⁹ dicam⁹ qd exoptet citissimam
 mortē ne macescat dolore: & simul exprimit naturā muliebrē: quæ ēt circa mortē anxia sit: ne pulchritu
 dinē amittat. Malas. uñ maxilla: p̄ferturq; hoc nomē pria syllaba pducta. Cōtra i eo qd ē mal⁹ mala lū.
 Prædæ. mibi q̄ pda facta sū tauri. Sspeciosa. i. anteq̄ macies me deturpet. Vilis. pp amissū pudorē. Nā
 oēm nobilitatē amittit q̄ pudorē amittit. Quod & dido apud Aeneā misere cōquerit. Te pp eūdē exim⁹

CARMINVM

11
ano ut r

Castro ut memineris libro quinto

Sibut. luteo capris

Tu cura recines lyra
Latonam & celeris spicula cynthiae
Summo carmine quæ gnidon
Fulgentesq; tenet cycladas & paphum
Iunctis uisit oloribus
Dicetur merita nox quoq; nenia.

Spicula cynthiae. stimulos ueneris dicit amato-
ris. Summo. e. aut maximo aut i. consummatione car-
minis. i. in fine ueneris cantabimus laudes. Cyclada-
das. noia i. fulage quas uenus uicta circum cygnis.

Nenia. carmine mortuorum: nenia merita: conue-
niēti carmine: nā q̄a tenebrosa nox ē merito lugu-
bri carmine dicit. Nenia. n. carmine est: qd̄ mortu-
is cantabatur in honorē iserorum: Sed q̄a nocte prædi-
caturus erat ppter tenebras & somnū quæ morti
proxima creduntur. ideo dixit nenia noctis.

POR. Festo quid potius die. neptūnaliore die eē signās ait. quæ res ē quā potius debeā facere q̄ unū. p-
mere neptūnalibus. Munita q; adhibe uim sapiētia. Munita sapiētia bene dicit q̄a nulli. s. fortunæ subie-
cta ē. Græci aut̄ aiūt uī sapiētia adhiberi p uinū. Inclinare meridiē sentis. In occasū. s. diē inclinare. Cesa-
santē bibuli cōsulis amphorā. i. in honorē cessantē: & quasi residētē. bibuli consulis aut̄ eo anno quo bibu-
lus consulatū gessit natā. Summo carmine quæ gnidon fulgētisq; tenet cycladas. idem in cōsumatione car-
minis uenerem cantabimus. Iunctis uisit oloribus. Oloribus. i. cygnis iunctis uicta reuisit gnidon. cycla-
das paphum. Dicetur merita nox q̄ noq; nenia. Nenia est carmen quod in mortuos cantatur: Sed bene
nocti hoc carmen accommodat propter tenebras & somnum quæ morti sunt proxima.

CHRI. Festo qd̄ potius die. Hortat̄ lydiā ad neptūnia sacra colēda. Festo. pp̄ neptūnalia q̄ neptūno ce-
lebrabāt. Recōditū. ergo p̄ciosū. Adhibe uim. claculū monet bibēdū eē: sed nō igurgitādū. nā ut supra
ex Auicēnæ snia demōstrauit: modeste sumptū uinū reddit spūs lucidos: uñ acuit̄ īgeniū. Munita. q̄ nulli-
casib; subiecta sit: neq; unquā ī mānu fortunæ ē sapiēs. Inclinare m. ergo tps erat p̄parare cōuiuiū paulo
post aduētate nocte futurū. Vel dicas p̄ inclinationē meridiē iā trāsisse sextā horā illa. n. exacta meridiē facit:
qm̄ ī. xii. ptes dies in totidēq; nox diuidat̄. Ergo n̄ multū aberat a nona hora in q̄ cibū capiebāt. Parcīs d.
absties dirripe. i. n̄ dirripis. Horreo. p̄ ueteratorio posuit. Volucris d. nihil. n. tpe ueloci; ē. Amphorā c.
nā ad multū tps māferat. Inuicē. p̄ uices uicissim. Neptūnū. hūc saturni filiū dicit. Et q̄a in diuisione regni
sibi insulā cesserūt deus maris habet. Fūdamēta illi sacra sūt. ipe q̄nq; amphitrites dicit. Aquæ dulciū pti-
cūlāres uires naiades. Marinæ uero nereides. Sed potius uidet̄ amphitrite uxoris suæ nomē eē. Fūdamēta
illi sacra sūt: q̄a eius opa terra mouet: ob id q̄ Enosigæus appellat̄: q̄a τήν γαίαν. i. terrā enosē. i. concutit.
Dicit̄ latine neptūnus a nando græce ποσειδάων ἀποδοῖσος. i. ἀποδοῖν ἐτ̄ δίδου. i. do quia dat potū.
Physici aquæ effectiua uim oceanū ponūt. Symbolū at̄ tethyn uis aquæ potabilis achelous ē. Marinæ aut̄
neptūnus: q̄ inquātū gignere potest amphitrites dicit. Mouet terrā neptūnus: quia aquæ terræ motus cau-
sa uidentur enosigæon appellanti: id est concutientem terras. Item consolidat terram: quia illa a se excludit
ἀσφαλῶνα id est terram stabilientem. Recines. iterum lyra canes quod ego prius uoce cecinerim. Sū-
mo. uel magno uel in fine & cōsumatione posito cantabimus uenerem. Nenia. propter somnum & te-
nebras noctis: quæ sunt morti similia. Nam de nenia iam dixi.

Ad meccenatem. ODE. XXVIII.

Hyrrēna regum progenies tibi
Non ante uersū lene merū cado
Cum flore meccenas rosarum: &
Pressa tuis balanus capillis
Iandudum apud me est: eripe te moræ:
Ne semper udum tybur & ephulæ
Decliuē contempleris aruum: &
Telegoni iuga parricidæ.
Fastidiosam desere copiam: &
Molem propinquam nubibus arduis
Omitte mirari beate
Fumum & opes strepitumq; romæ.
Plerunq; grata diuitibus uices:

Hyrrhēa. tusca & tyberis tyrren; dicit̄ ē ut
tyrrhēoq; boues i flumie lauit hiberas. Simi-
le ē. n. principium primæ odes. Meccenas at̄auis.
inuitat aut̄ illū ad epulas cui destinātā uini āpho-
rā & illibatā iā apud se esse p̄mittit. ordo ē: meco-
nas thyrrēna p̄genies regū iā dudū apud me est
tibi lene merū nō ante uersū cado cū flore rosarū
& balanus pressa tuis capillis. Pressa. infusa tan-
quā iā capiti ipressa. Balanus aut̄ hārba unguē-
taria. ex quo cōponūt unguenta: & iō significat
unguentū. Iā dudū. ac si diceret. hāc oia in tuo
honore iā diu seruans apd̄ me. Vdūt. ppter
copiā aquarū. Et esulæ. nomē urbis alternus i la-
tere montis constitutæ. Decliuē cōtēpleris. tur-
rim in hortis suis Meccenas construxisse diceba-
barur. unde hāc omnia prospiceret. Telegoni
iuga parricidæ. Tusculum ciuitas est ī iugo mō-
tis cōstitutā: hāc significat nomine cōditoris: a te-
legono. n. circes filio fūdata ē: q̄ p̄ ignoratiā pa-
trē suū ulyxem iteremait. Fastidiosa. d. c. quæ fa-
stidium aliquando ingerit. i. fluxū: ut proprias

ACRON

Meccenas
vinū 2 op
gustū:
m̄ fabm
alibi mui
sic ut m
am̄ desm
funno ob
sollicitati
santū d
tūq; fun
m̄ m̄ m̄
m̄ m̄

diuitias aliquando fastidiat. Plarunq; gratæ diuitibus uices. uicissitudinem rerum dicit gratam solere esse diuitibus quos interdum post diuitias & copias delectat familiarum mediocritas. ordo est: plarunq; munda cœnæ gratæ uices diuitib⁹ sine aulæis & ostro super paruo lare pauperū explicuere sollicitam frontem id est tristem & obductam rugis frontem læticia extendere hoc ē explicare. ut Plautus: Exporge frōtem. Andromedæ pater. Capheus æthiopum rex letheus: qui inter sydera collocatus dicitur p̄xim⁹ orioni. On dit ignem. denunciat æstatē. ut findit. canis æstifer arua. Iam pcyon furit. Stella quæ ante caniculā orit^r. Cū g. l. æstu fatigato: ut nūc & pecudes umbras & frigora captant. Ripa u. t. u. q̄ pp sonitum sit uento non mutata: ut Aspice uentosi ceciderunt murmuris auræ. Tu ciuitatem quis deceat status. ostendit autem Mecœnatem præfectum urbis eo tempore fuisse. Et regnata cyro. cyrus rex persarum fuit. ideo genus eius cōmémorat: ut ultima secum bāstra uehit.

POR. Thyrrhæna regum progenies. simile est illi hoc principiū: meccenas attauis edite regibus. & cur eum sic appellat: ibi diximus. Inuitat autem nunc meccœnatem ad epulas cui destinata uini amphoram & illibatam iam apud se esse dixit. Ne semper udum tibur & efulæ. decliue cōtempleris aruum & telegoni iuga parricidæ. Tusculum signat qđ dicitur telegonus circes filius condidisse qui per ignorantiam patrem suum ulyxem occidit. Molemq; propinquam nubibus arduis. turrim dicit quā Meccenas dicitur in hortis suis extruxisse: unde hæc omnia prospiciat. Sollicitā explicuere frontem. id est tristem exhilare uere. Iam clarus: occultum andromede pater. Cepheus: qui. s. inter sydera receptus ē. Iam procyon furit. stella est quæ ante caniculam oritur. Et stella uestani leonis. stellam pro toto signo dixit in quo sol necessesse est mense augusto quod est feruentissimum anni tempus. Tu ciuitatem quis deceat status curas. Apparet illo tempore præfectum urbis fuisse meccœnatem.

CHRI. Thyrræna regum progenies. idem meccœnatem ad præfens suadet: quod sæpe alias sua sit: ut publicis curis omittis: uel potius in aliud tempus dilatis genio indulgeat & apud se sit: Ne uel sit illi graue deserre quandoque res magnas: & ad paruas descendere. Nam munda paupertas sæpe diuitib⁹ grata fuit. Iandudum. iam diu nonnunquam statim significat: ut iandudum sumite pœnas. Lene. suaue. Translatio a tactu ad gustum. Nam lene est cui asperum opponitur. Non ante uersū. uasa uinaria in ueteratorio condita in contrariam partem uertebantur ne facile esset seruis uinum idē educere. Cum uero iam promerere uolebant: tunc demum uertebant. Ergo non ante uerso. id est nō ante prompto. Balanus. idē uidetur apud græcos significare qđ apud latinos nux. Nux enim omnia complectitur quæ duriori cortice uestiuntur. unde castaneasque nuces dixit maro. Ergo apud græcos: ut ait Suida eam partem pudendorum uiriliū significat: quā Cornelius celsus glandem appellat. Sed hic intellexit myrobalanum: quæ unguentis idonea est. Hæc candida & nigra inuenitur. Candida in ea parte arabia nascitur: quæ iudeam ab ægypto diuidit. Nigra in thebaide. Inter hastraglodita uilissima est. Pressa. pro expressa id est ex qua iam sit succus expressus & in unguentum redactus. Apud me. domi meæ. Ephule. oppidum in montis rupe positum. Telegoni. hic ulyxis ex circe filius fuit: & cum iussu matris patrem quære ret domumque uenisset: & icognitus inde prohiberetur: Ulyxem qui prius in eum telum contorserat cum patrem esse ignoraret: iterum it. Thcodontius dicit spina uenena casu a telegono tactum interiisse. Reuersus inde in italiam telegonus tusculū urbem condidit ea in iugo est. unde Strabo in sua geographia ait: hic tusculanum iugum est irriguū & terris fertile quieto surgens ascēsu & uillis ornatissimum. Molem. turrim quā in hortis habebat intelligit. Ex hac dicunt Neronem incendium urbis spectasse. Propinquam nubibus. propter altitudinem. Arduis. altis. Munda. nam uitandus luxur sed tamen ita adhibeatur paupertas: ut non admittantur sordes. Auleis. quibus exornantur parietes. Et ostro. sine uestib⁹ purpureis: quibus maxime tricliniorum lecti sternuntur. Explicuere. hilarem reddidere: nam in uesti frontem in rugas contrahunt. Contra uero ex lætitia frontem explicamus & sine rugis extendimus. Vnde illud terentianum est. exporge frontem. Durus pater. fabula notissima est. Sed summa sequar fastigia rerum. Capheus æthiopum rex uxorem habuit Calicepeam: In hac tanta fuit superbia: ut se nymphis marinis quas nereides dicunt in pulchritudine præposuerit. Iratus est Neptunus: & ob hoc: oraculo hammonis responsum datum est non cessatur in esse deitatem: nisi andromedæ filia ad scopulū religata marinis mōstris exponeret. Per idē tēpus rediens a casa medusa

Mundaq; paruo sub lare pauperum
Cœnæ sine auleis & ostro
Sollicitam explicuere frontem.
Iam clarus occultum andromedæ pater
Ostendit ignem. iam procyon furit:
Et stella uestani leonis
Sole dies referente siccos.
Iam pastor umbras cum grege languido
Riuumq; fessus quærit & horridi
Dumeta siluani: caretq;
Ripa uagis taciturna uentis.
Tu ciuitatem quis deceat status
Curas: & urbi sollicitus times
Quid seres & regnata cyro

Balanus

telegonus

phætes

Perseus uolans ex aere calamitosam puellam conspexit: cōspectaq; amauit: eiusq; nuptiās si a marinis mō-
stris liberarunt cum parentibus pactus est: perditq; bellua puellam a uinculis soluit: & uxorē duxit. Deīde
Minerua patrē filiū uxorē atq; genēq; i sydera caelestia trāstulit: & i pte septētriōali collocauit. Capheus in
quarto loco situs quē septētrionalis circulus occupat a pedib⁹ usq; pectus. Reliquus medius ē i arcti & aēstī- Capheus
ui tropici circulo. Habet stellas i capite duas splēdidas. In singulis humeris singulas. In singulis manib⁹ sin-
gulas & claras. In singulis cubitis singulas sed obscuras. In zona tres obliquatas. In dextra cōssa unā. In sinī-
stro genu duas. Supra pedes quattuor. In ultio pede unā. Sūt oēs decē & nouē. Procyō. signū ē i lacteo cir- Procyon
culo defixū ptingēs eqnoctiale circulū tēdēs ad occasū sub gemis orit: cū leo occidit. Sūt q credūt fuisse ca-
nē orionis. Sed nos de canicula siue syrio alibi demōstrauim⁹. Habet stellas tres. In collo unā. In pectore al-
terā. Tertiā i hūeris. Furit. qā uehēmētes excitat calores. Vefani. surētis. Ve. n. pticula ē nōnūq; itēsua: ut
uehēmēs. nōnūq; priuatiua: ut uecors. Leonis. signū septētrionale ē. Collocat. n. iuxta cancrū i quo aēstiuū
solstitiū fit. dicūt iccirco iter astra a ioue collocatū eē leonē: qd cāteris bestiis excellat. Alii uolūt i arcadia il-
lū iussu iunonis nutritū: ut Herculē pderet: sed ab hercule iussu Eurysthei filua i nemea fuisse cāsum. Du-
meta. loca dumis & sentib⁹ cōsita: q; sua dēsitare solē excludūt. Horrida. aspa pp aculeatos sentes. Siluāi.
nā siluāo deo cōsecrata sūt. Siluanū teste Varrōe foetā mulieri i sensū eē crediderūt. Itaq; ne noctu īgrediēs
illas uexaret: tres deos custodes illis adhibebāt. Sed eorū deorū significādoz cā: tres hoies noctu circuire limi-
na domus iubebāt: ut prim⁹ limē securi feriret: secundus pilo: tertius scopis deuerreret: ut his datis cultura:
signis deus siluanus phibeat ītrare. nā nec arbores cādūt putāturue sine ferro: neq; far conficit sine pilo:
nec fruges coacuerāt sine scopis. Ab his trib⁹ tres nominant deos. Intercidonē. Pilunū: & Deuerrā. Hi igif
siluestre deū culturā signis utpote cōtrariis deterret. Taciturna. qā cū n cōmoueat uentis nullū murmur
edit. Tu c. q. d. reliq; requiē qrūt Tu curas publicas n omittis. Sic & Vir. didonē eo tpe curis affici demon-
strat: quo reliqua aīalia qetē agebāt. Ait. n. Nox erat & placidū carpebāt fessa soporē: Corpora p terras: & q
sequūt: deīde adiūgit. at n īfoelix aī phoenissa nec upq; soluit i sōnos oculisue aut pectore noctē accipit.

ACRON. Tanaisque discors. tanais flumen
i maotidem paludem fluēs. discors autem ideo
dictum quia discernit europam & asiam: siue qā
insulā regionis illius feroces sunt. & frequenti in-
tra se discordia colliduntur. Prudēs futuri. pru-
denter dicit deum fecisse nesciri futura: tanq; qui
hominem uellet pro breuitate uitā uti prāsentī-
bus. ordo est. prudens premit deus exitum futuri
temporis caliginosa nocte & ridet si mortalis tre-
pidat ultra fas. Componere æquus. iustus finire
unde lites compositz dicuntur finitæ: ut non no-
strum inter uos tantas componere lites. Cætera
fluminis ritu feruntur. dilabūtur. hoc est alia cur-
sum suum habent ut si brachia forte remisit atq;
illum in præcepis pronō rapit alueus amni: ordo
est: cætera feruntur ritu fluminis nunc cum pace
dilabentis in ethruscum mare medio alueo: nūc
uoluentis una adesos lapides: & raptas stirpes &
pecus & domos per allegoriam describit uarieta-
tem & uices uitā humanæ: quæ dum quæta & læ-
ta est subito aduersis casibus inquietatur & per-
turbatur. Stirpes raptas. extirpatas: ut rapidus
montano flumine torrens sternit agros. Dilu-
uies. noue tempestatem dixit cum omnes aucto-
res hoc diluuium posuissent. Irritat amnes. in-
citāt: ut irritatque utrunque talis. Ille potēs sui.
deest ille foelix est: qui modum uitā suæ habet. si
ue qui futura non curat. Cras uel atra. perseue-
rat persuadere prāsentia tantum curanda: nec fu-
turis animum commodari. Occupato. pro oc-
cupabis. Non tamen irritum. hoc est nōn pos-
se commodum uitā: q; iam præceptum fuerit in-
fringi. Quodcunque retro est. q; iam transit. i.
præterita non poterunt īmutari: quis futura īcer-
ta sint: & ideo desine esse sollicitus de futuris.

Bactra parent tanaisq; discors: *finē*
Prudens futuri temporis exitum
Caliginosa nocte premit deus
Ridetq; si mortalis ultra
Fas trepidat: quod adest memento
Componere æquus: cætera fluminis *multo uisus ipse*
Ritu feruntur: nunc medio alueo
Cum pace delabentis ethruscum
In mare nunc lapides adesos
Stirpesq; raptas & pecus & domos
Voluentis una non sine montium
Clamore uicinæq; siluæ
Cum fera diluuius quietos
Irritat amnes: ille potens sui
Lætusq; deget cui licet in diem
Dixisse uixi. cras uel atra *bu*
Nube polum pater occupato
Vel sole puro. non tamen irritum
Quodcunque retro est efficiet: neq;
Distinget infectumq; reddet
Quod fugiens semel hora uexit.
Fortuna sauo læta negotio: & *q; nōn potest*
Ludum insolentem ludere pertinax
Transmutat incertos honores

Diffinget. confundet. imutabit. siue conuellet.
Fortūa fauo. l. n. q̄ delectat incertis & inquietudi-
ne hominū gaudet. dum p̄pera mutat aduersis.
In solētem. iniquū. nouū. ut luge. quotiēs uoluit
fortuna iocari. Ludere ptinax. quotiens uoluit
subaudi. Trāsmutat incertos. h. utq̄ ipsos ho-

nore incertos. an q̄ trāsmutādo incerti sūt fortunā incōstātia. Pertinax. i. p̄sistēs. Laudo m. i. cū mutabi-
lis non ē laudo illā. Si celeris quatit. p. r. q. d. i. dū ad aliū deuolat. reddo q̄ dederat.

POR. Tanaisq̄ d. tanais fluuius ē fluēs in meotidē paludē. & inde in pōtū. discors at̄ diūs qd̄ discernit
Europā & Asia nisi forte ad incolās eius referamus hoc epithetū qd̄ inter se ferocissimi barbari discordāt.

Ridetq̄. si mortalis ultra fas trepidat qm̄. s. nefas ē ingere futura q̄ dii nos nescire uoluerūt. Quod adest
memēto cōponere æquus. i. p̄sentibus fruiere & ea q̄ ad sunt æq̄ mente cōpone. Nūc medio alueo cū pace
dilabentis etruscū in mare nūc lapides abesos. uarietate & uices uitæ hūanæ quēadmodū quieta ac læta ē.
mō aduersis casibus inquieta ac turbulēta p̄ allegoriā d̄scribit. Cui licet i diē dixisse uixi. p̄seuerat p̄suade-
re p̄sentia cōmoda tātū ampledēda de futuris nō ēē cogitādū. Nō tñ irritū quodcūq̄ ē retro efficiet. id ē
n̄ potes cōmodū uitæ qd̄ iā p̄cepit ifrigere. Ludū i. l. p. ueteribus usitatū elocutionis genus ludū ludere si
cur uitā uiuere & seruitutē seruire & multa similiter. Trāsmutat incertos honores. Vex̄ trāsmutādo incertos
facit. an quia incerti sunt ideo transmutare eos putet. Resigno quæ dedit. resigno. i. reddo.

CHRI. Bactra. q̄ ē secūdū Strabonē zariaspa appellat̄. Ex bactris at̄. ut ait Plī. septē dieb⁹ itinere ad idi-
am puenit. Dicūt at̄ bactra bactroꝝ & populi bactriani. Vir. Atq̄ ultima secū bactra uehit. Regnata cyro.
Quia fuit in regno p̄sag. Intelligit at̄ p̄ hęc omnia maxime p̄thos. Discors. uel q̄ diuidit asiā ab europa.
Vel q̄ illi? incolæ frequētib⁹ discordiis dissidēt. Prudēs. sentētia ē. ut stulti sint homines. qui uelint nimis
anxie futura inquirere. Nā deus qui hominē diligit & cernit quid illi meli⁹ sit. dedisset illi cognitionē futu-
roꝝ. si utile fuisset homini. ut futura cognosceret. Nā pōt omnia q̄ uult deus. Vult at̄. quia diligit nos. & no-
uit omnia quia deus. At n̄ dedit. ergo n̄ ē utile. Premit. exitū cōprimit & occultat finē rerū. Caliginosa n.
i. obscura ignorātia. Caligo p̄prie nebula ē ex calidis uaporib⁹ excitata. Ultra f. ultra q̄ diuinæ leges sināt.
Nā p̄tinet ad Prudētē cauere in futurū quoad mēs hūana ualet. reliq̄ mādare deo. neq̄ metu affici. nā cautio
sapiētis ē. Metus n̄ ē. Quod ē. aurea sentētia ē. Monet. n. ut de futuro n̄ sit anxius. sed qd̄ ē. i. p̄sentia cōpo-
nat cū æquitate. i. ne ulla animi turbatōe a uia recta diuoueat. Cætera q̄ p̄sentia n̄ sūt ferūt more fluminis
qd̄ aliqñ p̄ suū alueū sedatis trāquillisq̄ fluctib⁹ ferē in mare. aliqñ at̄ diluuiū audū nimiū turgescit. & rapi-
dis uorticib⁹ saxa arboresq̄ secū rapit. Ethruscū. nā in mare tyrrhenū qd̄ infere appellāt defluit. Diluui-
es. n̄ ne dixit. cū cæteri diluuiū dicāt. Irritat. puocat. nā sine diluuiū quiete ferūt. diluuiū at̄ incitat̄. Ille p.
sui. i. q̄ se totū i sua potestate cōtinet. neq̄ hēt i illo ius aliquod fortūa. Qui ueluti alter Bias prieneus oīa sua
secū portet. Quod cum facit hō. semp̄ lætus uiuet. & i diē. i. singulis dieb⁹ pōt dicere uixi. q̄ sine p̄turbatōe
fuit. Nā n̄ dicūt uiuere q̄ isœliciter uiuit. Cras. Qui n̄ pēdet ex temeritate fortūæ i se ip̄o. oīa bōa repouit.
Nec sua multū itereſt utq̄ nubilū cælū futurū sit an serenū. i. utq̄ foelix an aduersa sit fortūa futura. Diffin-
get. cōfūdēt. imutabit. nā diffingere ē qd̄ fidū formatūq̄ fuerat remouere. Quod f. s. hor. nā ut facta iſe-
ta sint. nec deus iſe facit. Est at̄ uniuersa hęc ratio ex stoica grauitate de p̄optu q̄ p̄ter uirtutē nihil i bōis
enumerāt. Ergo si fortūa illis aridet. accipiūt qd̄ cōmoda fortūa. n̄ tñ ut iſe beatos. se fieri putēt sed tñ illa
i cōmodis p̄ferenda putāt. Sin at̄ imuteſ tūc illis cōmoda sine p̄turbatōe dimittunt.

ACRON. Et mea uirtute me inuoluo. i. mea
uirtute me munio n̄ timēs incerta fortūæ dū aut
desidero aut formido q̄ p̄stat bōa cōsciētia & so-
la p̄bitate cōtēt⁹. Sine. d. sine opib⁹. sine p̄mio.

Nō ē m. i. nec uitæ nec p̄positi mei ē timere ad-
uersa. q̄ & piculo nec me tēpestatis q̄st⁹ cā cōmit-
to. Et u. p. tanquā pacificat̄ cū diis hoīes oblecta-
tiōis uotoꝝ. Auaro. i. satiabili. cūcta recipiētī. q̄st⁹
q̄ oīa it̄cipiat. Tūc me b. duos ordies remox̄
hñtis. ordo ē. Aura & gemin⁹ pollux feret me p̄
ægeos tumult⁹ tutū p̄sidio biremi scafæ. Ironice
dixit n̄ patiar uim maris amore lucri. Gemi. p.
cū castor it̄elligēd⁹ ē. abox̄. n. stellæ siml̄ nascūt̄.

POR. Et mea uirtute me iuoluo. Diserte. i. me
mea uirtute munio. nihil ab illa timēs aut deside-
rans contentus sola probitate & bona conscien-
tia. Sine dote. id est sine opibus. Non est me-
um si mugiat ap̄brycis malus procellis. nec uitæ nec p̄positi mei est inquit aduersa timere. quia nec peri-

Nunc mihi nunc aliū benigna.

Laudo manentem. si celeris quatit

Pennas resigno quæ dedit & mea

Virtute me inuoluo: probamq̄

Pauperiem sine dote quæro.

Non est meum si mugiat aſricis

Malus procellis ad miseras preces

Decurrere: & uotis pacisci

Ne cypriæ tyriæq̄ merces

Addant auaro diuitias mari.

Tunc me biremis p̄sidio scaphæ

Tutum per ægeos tumultus

Aura feret geminusq̄ pollux.

pollux stella castor que

uitias mari. Quā mare hēat diuitias obruēdo naues cū reb⁹ p̄ciosissimis. Tūc me biremis p̄sidio scaphæ. Tutū p̄geos tumultus. Aura feret geminusq; pollux. tūc cū maxie sauit tēpestas inquit ego tutus nauigo p̄sidio scaphæ: sed p̄ hoc allegoricos signat se tutum securūq; uiuere. q̄a nō quærat diuitias. Geminusq; pollux. quia horum sydera cum se ostendant laborantibus nautis prebent spem salutis.

CHRI. Resigno. reddo. Nā resignare ē cū i libris datoz & acceptatoz pecuniā quā acceptā signauimus redditā demōstramus. Et mea uirtute iuoluo. q. d. tego me mea uirtute: & totus ex me p̄deo nihil a fortuna sp̄ans. Pauperiē sine dote. sine p̄mio. Ostēdit. n. se eē pauperē spiritu: ut ē i christiana doctrina. i. ita acquiescere puo: ut n̄ optet plura. Nō ē meū. q. d. iccirco paup̄tate delector: q̄a uolo cōmittere me periculosissimæ nauigatoī ut paup̄tati dotē acq̄rā i qua eēt ad p̄ces descēdēdū & ad uota faciēda: q̄bus uidemur pacisci cū diis nos qd̄ uouemus daturos: si nostræ merces i mare n̄ mergāt. Tūc me. ironice legēdi sūt isti uersus. Ut sit sentētia n̄ eē credēdū qd̄ e tēpestas p̄ mare ægeum biremi scapha auxiliāte aura & polluce euadamus. Geminus. q̄a cū castore nascit̄. Sed de his alio loco ægeū i superiorib⁹ diximus a scopulo cui forma caprina sit uel ab ægeo patre rhefei eē noiātū. Nūc addimus placere n̄ nullis ut dicat̄ ægeū q̄a i illo plurimæ. **Ægeum mare** sunt isulæ: q̄ p̄cul spectatibus c̄iys̄. i. capræ uideāt̄: uel q̄a ægea amazonū regina in eo perierit.

AD melpomenen .ODE. XXVIII.

e Xegi monumentū ære perennius:
Regaliq; situ pyramidum altius:

Quod non imber edax: nō aquilo ipotēs
Possit diruere: aut innumerabilis
Annorum series & fuga temporum:
Non omnis moriar. multaque pars mei
Virabit libitinam: usq; ego postera
Crescam laude recens: dum capitolium
Scandet cum tacita uirgine pontifex
Dicar qua uiolens obstrepit aufidus
Et qua pauper aquæ daunus agrestium
Regnator populorum: ex humili potens
Princeps æolium carmen ad italos
Deduxisse modos: sume superbiam
Quæsitam meritis & mihi delphica
Lauro cinge uolens melpomene comam.

toliū tacētes ascēdere: siue p̄ asacerdotii dignitate clare. uir. Tacitæ p̄ amica silētia lunæ. Violēs. i. torrēs: de quo āni uir. Sed adriacas retro fert aufidus undas. Obstrepit aufidus: murmurat p̄ aufidū: apuliā uult intelligi: cui⁹ puiciæ flumē ē. Et q. p. a. daun⁹ rex apuliæ fuit: q̄ iopia aq; siticulosa ē: ordo est. Ego potēs ex hūili p̄iceps dicar deduxisse æoliū carmē ad italos modos: q̄ obstrepit uiolēs aufid⁹: & q̄ daun⁹ paup̄ aq̄ regnator agrestiuū populorū. Ex h. ex pua p̄genie. Gloriat̄ se libertio p̄re natū ad tātā studiōz claritatē uēisse.

Prin. prim⁹: ut massic⁹ ærata p̄iceps secat æquora tygrī. Primū se dicit æolicā unā ex q̄nq; græcis liguis q̄ alce⁹ uisus ē poeta deduxisse i usū latinū. Sume s. q. m. nobilitatē mētis n̄ natalib⁹ ueniētē. ordo ē. Melpomene sume sup̄biā q̄ sitā meritis: & uolēs cinge mihi comā delphicā lauro: tāq̄ cui placuerit laur⁹ delphica cōsecratā apollini ul' poetis. Cinge. illiga: ut uir. baccharæ frōtē cingite: ne uati noceat mala lingua futuro.

POR. Exegi monumentū æ. p. hæc ode q̄ terti⁹ liber cōsumat i ipi⁹ auctoris laudē scripta ē. Nō a. im. p̄ ualde potēs. Regaliq; situ p. al. pyramides regū ægyptiorū sepulchra sunt adeo ingēti mole saxoz in me diis harenis ægypti structa ut inter. vii. miracula habeantur. Vsq; ego postera crescā laude recens. elegāter quia semper sunt quibus hæc elocutio noua sit & laudetur. Dum capitolium scādet cum tacita uirgine p̄pontifex. Tale est Virgiliū illud. Cum domus Aeneæ Capitoli immobile saxum accolet. Aufidus. flumē Apuliæ in qua Horatius natus est. Et qua p. a. d. a. r. p. daunus in Apulia regnauit a cuius nomine fluuius appellat⁹ est q̄ pauper aque dicitur: quia Apulia siticulosa ē ob nimios calores. Agrestiuū regnator populorū. ad notāda elocutio p̄ genitiuū figurata ē. Ex hūili potēs. gloriat̄ libertino p̄re natū se ad tātā claritatē studiōz p̄uenisse. **Æoliū carmē** ad italos deduxisse modos. **Æolide dialecto** Alcæ⁹ lyric⁹ poeta usus ē. Testat̄ ergo

e Xegi m. æ. p. p̄ æternitatem carnis auctori
dat laudē: i deo monumentū op̄is sui ultra

statuas quas noiato ære signat: & magnificentia uel soliditate sepulchroz pennius dicit. pyramides at̄ p̄prie regū ægyptiorū sepulchra sunt ingēti mole constructa: & i cacumen educta i modū flammæ surgentis. unde & eis nomē est iditū. ordo ē: melpomene exegi monumentum pennius ære. i. durabilius metallo. nā monumentum dicit opus suū: q̄ durabilius dicit statuis diuitū ex ære factis.

Exegi. finiuī: p̄feci. ut Ouid. iamq; opus exegi. Edax. corrūpēs ui tēpestatis: iō aglonē posuit: ut & mediis p̄peras aglonib⁹ ire p̄altū: q̄a tēpestuosus ē: & hyemi cōgruēs. Aut innumerabilis an. se. ut ānis soluit sublata uetustas: hoc ē nec dicta sua tēpestatib⁹: nec uetustate abolēda. Impotēs. ualde potēs. Nō ois m. i litteraz laude dicit se corpore moriturū: uisūq; eē carmib⁹ iō nō ois. i. tot⁹

Libitinā. libitina lect⁹ ē: i quo mortui efferebāt̄.

Vsq; ego postera. c. l. recens. ordo est. ego recēs crescā postera laude: usq; dū p̄ontifex scādat capitolū cū tacita uirgie. laudē dicit posterorū: recēs at̄ quasi nouus. noua. n. magis cōsueuere placere: uetera abolescere. & iō se ēt posteris i oblectatio. nē nouū p̄mittit. Cū tacita. aut uerecūda aut p̄ sacrificio tacēte. cōsueuerāt. n. sacrificaturæ capitolii.

ACRON

*Geminus sibi
q̄ ad huius ad
finit p̄ utrius
lauro suū ob*

græci carminis modulationem primum in latinam linguam contulisse. Quæsitam meritis & mihi delphica lauro cinge uolens melpomene comam. delphica laurus dicitur quia apollini dedicata est qui delphicus appellatur ab urbe deiphis: quæ est sub parnaſo monte: ubi oraculum eius est. Sume i. q. m. ad nuſam dicit ac per hoc ad ſtudium ſuum adice inquit tibi gloriam libertate ingenii quæſitam.

CHRI. Exegi monumentū. uideſ ita huiuscemodi ode hūc tertium librū concludere tanquā lyricis carminibus finem i poſiturus ſit. Quapropter ſunt q uelint ipſm deinceps Auguſti i pulſa ut i laudē Druſi nero nis priuigni ſui quartum quoq; librum ſcripſiſſe. Ita ergo librū tertiu claudit: ut concludat carmia q hæc nus ſcripſit huiuscemodi ſui nois monumentū futurū: & æterna duratura ſit eius fama. Aere perēnius. i. magis ppetuū quā ſint aut ſtatua: aut trophæa: aut reliqua huiuscemodi: q i memoriā clarorū uiroꝝ ex ære erigunt. Monumentū ſuū uolumē itelligit: pp quod i memoria hoīum uiuet: & ætate durādo arcus triūphales & trophea & ægyptioꝝ pyramides uincet. Et pfecto q manu fabricata ſunt aut hoīum aut cæli iniuria facile corruiere poſſunt. Monumenta aut litterarum nō pereunt. Quapropter potuit. Sylla mariana de cymbris trophæa diſſicere: atq; pſternere. Calicula uero i perator uolumina Maronis atq; Liuii quāuis ſum mope nixus ſit abolere nō potuit. Perēnius. dixerūt latini perēne id qd duret p ānos: quapropter annā & pennam deas coluerunt antiqui: ut ānare & perennare illis concederēt. Pyramidū. pyramis forma qua drata eſt: q tñ i parte ſuperiori acuitur i formam ſtām. q latior ſurgēs i acutū deſinit: unde nomē ab igne accepit: qui græce trop appellat. Myris aut ægypti rex duodecima generatōe ab ægypto nili filio duas erexit pyramides: alterā ſibi: alterā coniugi altitudine ſtadii. Et ſtadiū octaua ps milii: & miliū ex mille paſſib⁹ conſtat: & paſſus ex qinq; pedibus: & ſinguli pedes ex ſexdecim unciiis. Supra has pyramides cōſtituit ſimulachra lapidea i throno ſedentia. Cheops aut q Rhampſinito optimo regi ipe peſſimus ſucceſſit pyramidem reliq; quadrangulā. cuius ſingula latera habebant latitudinē octo plethroꝝ. Eſt autē plethrū ſexta ps ſtadii. Altitudo autē ſimiliter octo plethroꝝ fuit. Longū eſſet reliqua enumerare. Fuerunt. n. & obiliſci ſeſoſtris regis duo i templo ſolis ex uno lapide quoꝝ altitudo centū: latitudo octo cubitoꝝ fuit. Nec iber. ſic. Oui. iamq; opus exegi quod nec iouis ira nec ignes Nec poterit ſerꝝ nec edax abolere uetuſtas. Nō ois m. nā ſi iteribit corpus: erit fama ſupſtes. Libitina. p morte poſuit. Cæter. ſeretrum ſignificat: quo cadauera i funere efferunt: dicta: ut multi uolunt p contrariū q nemini libeat. Vſq; ſemp. Recens. qa nō accedet uetuſtas. Dum t. ſententia eſt: Dum i perium romanū durabit: quod æternū futurū tacite annuit. Sic maro. Dum domus æneæ capitolii imobile ſaxū accolet. Scandet. ſacrificaturus Ioui optimo maximo. Tacita. uerecunda: aut p ſacrificio tacente: ſiue p ſacerdotii dignitate clara. Vir. p amica ſilentia lunæ. Ait porphy rion Aufidus apuliæ ſtūuius. Daunus. rex a quo ps apuliæ daunia dicta eſt. Paup aqua. nā apulia ſiticolosa eſt. Ex humili potens. ex infima fortuna natus & ad ſummam claritatem propter eloquentiam proue ctus. Princeps. nam primus ad latinos uerſus lyricos tranſtulit. Aeolium. quia imitatus eſt alcaum qui le ſbius fuit: in qua æolus regnauit. Aliqui uolunt æolium dictum: qa æolica lingua uſus fuerit. Supbiā. nobilitatē. Quæſitā m. ergo uera nobilitas q n ex antiquitate ſanguinis ſed ex uirtute puēiat. Volēs. qa mereor.

Acronis i Quiti Horatii Flacci quar tū librum carminum commentaria.

ACRON

i

Ntermiſſa uenus. ſtatuerat Hora. uſq; ad tertiu librū carminū cōplere opus

Quinti horatii flacci carminum liber quartus incipit ad uenerem.

ODE.

DICOLOS. I.

i

Ntermiſſa uenus diu

Rurſus bella moues pce precor

Nō ſum q̄lis erā bōe mihi

Sub regno cynaræ: deſine dulcium

Mater ſæua cupidinum

Circa luſtra decem ſelectere mollibus

Iam durum imperiis: abi

Quo blande iuuenum te reuocant preces.

ſuum Quibus æditis maximo iternallo hunc q̄r tum ſcribere compulſus eſt ab Auguſto in laudē priuigni ſui druſi Nerōnis: qui uictor de Rhetis uindeliciſ fuerat reuerſus. Allegoricos autem ad uenerem ſcribit. q̄ incompetenter res amatorias ſcribere cogatur. quinquaginta annis. i. x. luſtris grauis iam & maturus & ab omni uoluptate alienus. Rurſus bella moues. hoc eſt iterum cogor ſcribere cum iam deſierim. Sub regno cynaræ. amicam ſuam commemorat: ideo autem dixit ſub regno tanquā quæ imperet amatoribus: quæ amatur. Iam durum. anitheton: mollibus durum opponendo. Mollia enim imperia ſunt ueneris quaſi ludicra delicata. Se autem ait durum aut quaſi indomabilem propter ætatem. & ē metaphora a pecoribus quibus cum iam ætate duris iugum ac frena adhibentur: perdomari non poſſunt. Iuuenum te. qui te ultro euocent: quibus facile poſſis perſuadere: qd uelis.

PORPHYRIO. Intermiſſa uenus diu. poſt conſummatos editosque tres carminum libros maximo interuallo hunc librum quartum ſcribere compulſus eſſe dicitur ab Auguſto: ut Neroni eius priui

Anna
Perenna
Pyramis
Melius
paſſus

quæſitū q̄ ſp
inquaginta annis
in amorē cū po
paulū max
a form
a form
a form
a form

pho uictoria derhetis uidelicet q̄ sita illustraret q̄ hoc libro cōtinet q̄ sic incipit. Qualē mihi frū fulminis alitem intermissa uenus diu rursus bella moues. In superiore libro ostēdimus allegoricos bella & militiā ueneris Horatiū p̄ amatoribus dicere. Sub regno cynaræ p̄signat cynarā amasse & hoc at allegoricos. qd̄ ait sub regno cynaræ quasi sub dominio. Sed ut dignitatē formæ eius ostēderet reginam sibi fuisse ait. Circa lustrā decē. p̄pe ānos qn̄ quagita ætatis iā se dicit agere. Fletere m. d. mollibus. n. d. u. g. opposuit. Mollia aut ueneris ip̄eria dicit quasi ludicra ac delicata sint. se at d. u. g. aut quasi iā idomabile p̄p̄ ætatē. nā & hoc trāstatiue dicitur a pecoribus quæ cum iam ætate dura ad iuga ac frena adhibentur perdomari non possunt.

CHRI. Intermissa uenus. excusat grādiorem ætatē: eaq̄ amoribus ineptā dicit. Hortaturq̄ uenerē: ut perat paulū maximū iuuenē: & rebus amatoriis aptū. Intermissa. q̄a diu a bello i me cessasti. Parce. cum nō possit cohibere: descēdit ad p̄ces. Nō sum. ostēdit cām qua possit moueri uenē: ut sibi parcat. Sub regno. amatorie dixit: nā amicas reginas appellāt. Mater s̄ua dulciū c. pugnātia loqui uidetur: & tñ id euenit: ut crudelis sit uenus inter suas uoluptates. Lustra decem. quibus quinquaginta anni efficiunt. Mollibus. uoluptuosis. Abi. q. d. relinque inhabiles: & p̄pera ad eos qui tuam militiam bene colant.

A CRON. Pauli. paulus fuit nobilis & disert⁹ adolescens & uoluptuosus: cui ueneris luxur cur maxime cōuenire dicat i sequētib⁹ ipse demonstret: dum & nobilē asserit & decētē. Purpureis ales o. nitidis aut pulchris: aut reginæ ueneri dedicatis ut p̄ regno purpureos dixerit. Ales. aut uelox: aut q̄a currus ei⁹ ab alitib⁹. i. cygnis trahit.

Comeffabere. delectabere conuiuādo. Et decēs. i. flore iuuetutis decētē dicit. Cētum. dicit. p. a. finitū p̄ finito. hoc ē multax: q̄ p̄ bono & facto igenio optime possint i amore uersari. Si torrerē. i. q. i. ideo iecur amori dedit: q̄ iecore amari uolūt: felle irasci: corde doleri. Et p̄ so. nō t. reis. hūc paulum causidicū dicit. Late signa feret. ualde amabit & iubēs. Aemuli. riuales & secutoris sui: ut est: partim rōstro p̄mit æmula p̄ystris. Albanos p̄pe te lacus. i. albāo mōte lacus ē ubi paulum dicit optima p̄dia possidere: unde effusiores ad cultū ueneris & amoris expēsas p̄mittit. Ponet marmoreā s. t. c. i. marmoreū ueneris signū & tēplū deorū statuet. Trabem uero cypriā aut prodifficili & nobili posuit aut p̄ amōnitate ueneris elaboratū: ut ædificātis diuitias idicaret. Et berecynthiæ. Matris deū in cuius honorē tibiæ deputatæ sunt. Vt teq̄ p̄ alta didima ubi assuetis biforē dat tibia cātū. Illic bis pueri. i. honorē ueneris secūdo i die p̄mittit pueros saltaturos: & salios. Cū t. u. aut pulchris: aut gracilibus: aut certe paruis. Laudātes. hymnū canētes. Pede c. pulchro. Saliū. p̄ salioz. Nec p̄. subaudit delectat. Iā nec spes. ai. c. m. iā sibi sp̄e negat esse mutui ai qd̄ amari possit. cū ipse amari nō uellet p̄p̄ ætatē. Nec c. i. m. cōtēdere poculis. Vicite. coronā. Sed c. heu. l. recordatōe se ligutini pueri: quem amabat flere cogit. Manat rara. m. l. per genas. non amoris paruitate sed ætatis uerecundia: cui non flere conueniat pro amore.

POR. Tempestiuius i domo pauli purpureis uenire dicat ip̄e ostēdit subiiciēdo. Nāq̄ n. & d. non t. r. purpureis olorib⁹: quō purpurei dicunt cū albi sint potius. sed purpureū p̄ pulchro poetæ dicere assueuerūt. & Vir. Et p̄ purpureo p̄enas dat scylla capillo & alibi. In mare purpureū uolentior affluit amnis. Et p̄ sollicitis n̄ tacitus reis. causidicū oratorem esse ostendit Paulū. Et centum puer artū. utiq̄ bonaz. hic artū accipiendum. Et qn̄q̄ potērior. largis muneribus tiserit æmuli. Quandoq̄. pro quodocunque positum est. & est sensus: quodocūque apud puellam potēriuale suo fuerit. Quauis ille muneribus commendare se ei conatus sit. Ponet marmoream sub

Tempestiuius in domo
Pauli purpureis ales oloribus
Comeffabere maximi:
Si torrere iecur quæris idoneum.
Nanq̄ & nobilis & decens
Et pro sollicitis non tacitus reis
Et centum puer artium
Late signa feret militia tua.
Et quandoq̄ potentior
Largis muneribus tiserit æmuli.
Albanos prope te lacus.
Ponet marmoream sub trabe cypria
Illic plurima naribus
Duces thura: lyraq̄ & berecynthiæ
Delectabere tibiæ
Mixtis carminibus non sine fistula.
Illic bis pueri die
Numen cum teneris uirginibus tuum
Laudantes pede candido
In morem salium ter quatient humum:
Me nec foemina nec puer
Iam nec spes animi credula mutui:
Nec certare iuuat mero:
Nec uincire nouis tempora floribus
Sed cur heu ligurine cur
Manat rara meas lachryma per genas

ales oloribus. Fabius maximus paulus fuit nobilis & disert⁹ adolescens cui ueneris lusus nūc cur maxie cōuenire dicat ip̄e ostēdit subiiciēdo. Nāq̄ n. & d. non t. r. purpureis olorib⁹: quō purpurei dicunt cū albi sint potius. sed purpureū p̄ pulchro poetæ dicere assueuerūt. & Vir. Et p̄ purpureo p̄enas dat scylla capillo & alibi. In mare purpureū uolentior affluit amnis. Et p̄ sollicitis n̄ tacitus reis. causidicū oratorem esse ostendit Paulū. Et centum puer artū. utiq̄ bonaz. hic artū accipiendum. Et qn̄q̄ potērior. largis muneribus tiserit æmuli. Quandoq̄. pro quodocunque positum est. & est sensus: quodocūque apud puellam potēriuale suo fuerit. Quauis ille muneribus commendare se ei conatus sit. Ponet marmoream sub

trabe cypria. i. marmoreū signū tibi & tēplū decoꝝ statuet. Me nec scēmina nec puer iā. dicit: quod iā sit
ætate declinata nō spare posse fieri ut mutuo amet. Sed cur heu lygurine cur manat rara mea lachryma
p genas. iocūdissime se oñdit uelle excusare a lusb⁹ iā ueneris recordatōe lygurini pueri quē adhuc diligit
lachrymas sibi decidisse & ipeditā linguā quo minus posset p̄ficere ipsam excusationem.

CHRI. Tempestiuus. magis idoneo tēpore. Purpureis. propter rostrū & crura uel pulchris. Iecur. nā
ea sedes amoris est. Nobilis. nā nobilitas & pulchritudo & uirtus & postremo eloquētia amātes cōmēdat.
Hæc dido apud Maronē enumerat i ænea. Nam de pulchritudine ait: hærent ifixi pectore uultus. De elo
quentia uerbaq; Adiungit uirtutē cū ait multa uiri uirtus aio. Adiungit nobilitatē: ut multusq; recurſat gē
tis hoños. Ergo & i hoc loco dixit nobilē: dixit decētē. quod ad pulchritudinē refert. dixit non tacitū p elo
quēte. Sollicitis. quoꝝ causa i periculo uersat. Eloquens ergo qui difficiles causas tueri possit. Dixit cen
tum artiu: pp uirtutes. Et quādoq; p. addit & quintū qd i amore multū ualeat. Nam diuitiæ oēm pudicitia
expugnant: qd danaes exemplū idicat. Hic Oui. Ipse licet uenias musis comitatus homere. Si nihil attuleris
ibis homere foras. Et ppertius. Qui dare multā potest multa & amare potest. Aemuli. æmul⁹ ē eiusedē rei
studiosus qd potest esse i uitio: ut si quis nititur iuidia ductus superare: Potest esse & sine uitio ut cū meliorē
uideamus conamur non iuidia: sed amore ipsius uirtutis reddere nos pares illi aut supiores. Vnde est illud.
Stimulos dedit æmula uirtus. Appellat ergo æmulū eiusedē mulieris studiosum. Aemulū tamen dixit p ze
lotypo. Hoc. n. differt æmulatio a zelotypia: quā Cicero obreſationē dicit. Nam æmulus dolet non poti
ri quo alter potitur. zelotypus solus potiri uult & alios excludere nitit. Hos at riuales appellāt. sed ē a re ru
stica trāslatio: nā riuales dicunt ruri ii quoꝝ agros riuus aliquis diſterminet: qui incertitudine & mutatione
crebra cursus lites sape iter eos suscitāt. Vnde a quadā similitudine qui de eadē muliere iter se litigant riuā
les appellant. Albanos. habebat paulus uillam iuxta albanū lacū: quo i loco pollicet poeta illū & simula
chrū ex marmore & tēplū ueneri factū. Albanus lacus i monte albano est: ex quo fuit uaticiniū romanos
nūquā uēis potituros: nisi ex albano lacu aquā deriuarent. Sub trabe cypria. itelleſtio est. Posuit. n. trabē
partē tēpli p ipso tēplo: Cypria aut dixit. i. tale tēplum quale i cypro ē: ubi religioſe hæc dea colit. Pluri
ma tura. plurima ex ture sacrificia. Nā cōueniēs ē ueneri sacrificiū tus. Hic Vir. ipsa paphū sublimis abit: se
desq; reuſit. Lata suas: ubiq; tēplum illi cētūq; sabæo ture calēt aræ: fertiſq; recētibus halant. Bercynthiæ
uel q; ab ipsa dea iuenta sit. Vel q; illi⁹ sacris adhibebat. Ter. uel q; tertio passū pauſā facit qdā chorea ul
ga numero deus ipare gaudet. Quatiēt humū. saltabūt. In morē salū. q. d. nō minori pōpa q salū. de q.
bus dictum est: Marti saltant tibi saltabitur. Spes credula. q. d. ea iam ætate sum qua homines a puellis fa
stidiuntur. Quapropter nulla mihi spes est: ut possim credere si quā amem mutuo me ab illa amari. Nec
certare m. ponit omnia que iuuenem decent nem uero dedecent. Nouis. recentibus: uel nouis sibi quia
iam desueuerat. Lachryma. Quod solet his uidere q uehementi amore repēte faucii sunt. Sic & Vir. Di
donē iducit a p̄cipio amoris. nā post uerba habita cū sorore ait: Sic affata sin⁹ lachrymis ipleuit abortis.

ACRON. Inter uerba cadit. i. s. indiciū nimii
amoris est subito iter loquendū tacere: ut incipi
effari mediaq; i uoce resistit. dicit se ligurini sem
p ex desiderio somniare ut sit terrore quodā mē
tis imaginari eū quasi diu quāsitū: & tādē iue
tum uelut alitem ex ipso uolūe cōplexu. Dure.
aut fortis aut inflexibilis. Volubiles. fluuiales.

POR. Cur facūda. cur inq; lingua mea Alio
quin facūda subito i medio sermone cōmutuit
ne ferre possē qd ceperā diceſ. Nocturnis. e. s. iā
captū teneo. iā uolucrē sequor. dicit se lygurinū ex desiderio semper somniare & ut sit errore quodā mētis
imaginari quasi cum diu quāsitū tandem inuenierit in alitem uersum ex ipsius manibus amittere.

CHRI. Cur facūda. nō. n. mirum fuerit: si i facundū uerba deficiant. Sed id mirū quod facundū defici
ant. Lingua cadit: quasi i medio sermone deficit. Vir. Incipit affari mediaq; in uoce resistit. Pag. decoro.
nam decoꝝ est silentiū: si finita oratōe euenit. Sin aut i perfecta: indecoꝝ est: nā aut in facundiā loquentis
aut obliuionē aut stultitiā denotat. Nocturnis. s. nā quod uigilantes uehemēter aut cupimus aut timemus
idem dormiētibus sese offert. Vnde & dido apud sororē cōquerit. Anna soror q me suspensam isōnia ter
rent: quis huius carmis alia quoq; lectio sit. Per aquas. tyberis qui iuxta cāpū martiū fluit. Nā adolescētes
uariis carminibus se in cāpo martio exercebāt: & i p̄pino flumine nare discebant.

ACRON p Indarū q̄squis. hæc ode ad Antoniū Iuliū
Marci antonii triuiri filiū scribit: cōtinēs
laudes pindari lyrici poetæ: quē dicit: si quis imi
tari uelit: Ita periculum sue existimationis incur
rere sicut Icarus conatu sui. Ope dedalia.

Laudes p̄dari ad Iuliū antoiū. ODE. II.
DICOLOS

p Indarum quis quis studet æmulari

Amulano
s. doripia
Principis

Decoro

tonu et no uisus
pindari no firmu
inione pda laudes
amulo tamum sonat homines

Iule ceratis ope dædalia
 Nititur pennis uitreo daturus
 Nomina ponto.
 Monte decurrens uelut amnis imbres
 Quem super notas aluere ripas.
 Feruet: immensusq; ruit profundo
 Pindarus ore.

Laurea donandus apollinari:
 Seu per audaces noua dithyrambos
 Verba diuoluit numerisq; fertur
 Lege solutis.

Seu deos regesq; canit deorum
 Sanguinem per quos cecidere iuxta
 Morte centauri cecidit tremendæ
 Flamma chimæræ.

Siue quos elea domum reducit
 Palma cælestes pugilem uel equum uel

bos ueluti cui licet alio uti: hostil. n. uocabulo ingressus thyræ græce appellât. Fer. uelut uates rapit. Seu deos regesq; a. deos dixit pp pæanas pindari. reges pp encomia quia inter olympionicas laudauit gerionē regē siciliæ. laudauit et herculē siue iixonē & pirithou: qui occiderūt cetauros. pferpinā rape conati sūt: bel lorophotē laudatū cōmemorat in chimera. Castori quoq; & polluci laudes dixit qui in elide epiro ciuitate agone olympica pugilatu & equoꝝ cursu floruerūt. ut hic & ad eleimetas & maxima cāpi. sudabit spatia. i eodē agōe poetæ heroū laudes dicētes coronabāt & accepto themate certabant. Siue quos ælea domum reducit palma cælestes. cælestes dixit propter honorem numinum quibus agonii penditur.

POR. Pidar. q. f. a. Hæc ode ad Antoniū Juliū. M. A. triuiri filiū scribit omnes laudes p idari lyrici poetæ. Iule. c. o. d. n. p. i. altiora q̄ possit expedire conat⁹ dicere. quæ ad modū Icarus dædali mab⁹ factis pēnis.

Vitreo. d. n. p. quia ab Icaro mare Icarium appellatū. Vitreo at pon. i. uitrei coloris. Seu p. a. n. d. aut q̄ plurimū sibi hic Pindarus pmittat. nā & maximo spū nouas historias hoc metro canit. Noua at uerba aut admirabilia ut ab ipso pindaro facta eē accipe. Nūerisq; f. l. f. iō quia plerūq; ad uoluptatē suā q̄s lyricus poeta. metꝝ sibi fingit. tñ ut quē sibi ipse initio ode statuit ordinē necesse hēbat ad finē usq; custodit. Siue. q. e. d. r. p. c. utq; Castorē an pollucē significat an generalitꝝ q̄cūq; ex certamiē sacroꝝ agonū uictoriā sp̄ortauerit

CHRI. Pindarū quisquis. Sentētia est omniū doctorꝝ post homerꝝ primū esse inter græcos poetas: nec desūt qui illū homerō præponāt. Inter lyricos principatū sine controuersia obtinet spiritus magnificentia: sentētiis figuris beatissimæ regē uerborūq; copia & uelut quodā eloquentiæ flūine. Quapp q̄ntilian⁹ quoq; huiusmodi nri poetæ sentētiā sūmope approbās eū nemini imitabilē affirmat. Est ergo ode ad Juliū Antoniū. M. Antoniū triuiri ex octauia Augusti sorore susceptū filiū. Cuius snia ē: ut si quis adeo audax sit: ut nitatur imitari pindarꝝ: is pfecto sentiet n̄ aliter suos conat⁹ irritos futuros: quē senserit Icarus: qui cū uolā nesciret in mare decidit. Pēnis cer. Quā fabulā quia iā enarrata ē omitto. Noia pon. nā icarē ab eo ē appellatū. Mōte de. Hactenus pposuerat eē imitabilē pindarꝝ: nūc affert rōnem ppositōis. Describit igit uel hēmētia pindari in dicēdo: & illū cōparat torrētī subitis imbrib⁹ aucto. Nā uehēmētia dicēdi gen⁹ torrēs latini appellāt: qm̄ torrētes flumina sūt p mōtiū p̄cipitia decurrētia: q̄ si diluuiū turgescāt nihil magis rapi dū inuenias: Sic & græci hæc ui: λῑώματα appellāt a uerticib⁹ & reuolutōib⁹ aquarū. Aluere. auxere. Im mēsus. pp diluuiū. Laurea apol. Corona laurea apollini dedicata qua poetæ coronā. Dithyrābos. hoc unū ex bacchi nominib⁹ ē: qui sic dictus ē qm̄ in ortu suo duplici sit usus porta. Nā atē matuz tēpus ex materno utero egressus ē: qm̄ Semele fulmine icta periit. Iuppiter suo assuere femori uoluit: un̄ cōpleto tēpore secūdo egressus est: sed fabulæ allegoriā alias exp̄ssimus. A dithyrābo uero. i. baccho dicti sūt dithyrābi uer Dithyrāsus quibus huius dei laudes canebat. Audaces. Quia uehēmētia & acrimoniā afferūt hi pedes. Noua. bi uersus uel quia cæteris rithmis uehēmētiores sūt: uel quia pter ceteros poetas noua fingit foelici quadā cōpositiōne uerba. Numerisq; numeri rithmi sūt qui nō ex pedū lege: sed ex cōcentu uocis sūt. un̄ Virg. Numeros memini si uerba tenerē. Ergo i dithyrābis q̄rebāt modulationē solū n̄ habita pedū rōne: qm̄ magna licen

CARMINVM

ria est in his uerbis uariare metrū itaq; extat q; iccirco Dithyrābos dici uelint: qm̄ liceat poetā uti alio ho-
stio. Nā hoc uocabulo grāci ingressū significāt. Seu deos. scripsit. n. peana. Reges. hyeronē. n. syracusa-
nū sūmopere laudat. Sed alios quoq; ex priscis: q; deos. sāguine sūt. Palma cā. i. uictoria olympica. Nā
Indi olympici de quibus i principio diximus inter elin & pisā Archadiā urbes celebrabāt. Caeleſtis. pp
honore nūmū quibus ludi exhibeātur. Vel quia in maximo honore habebāt uictores. Pugilē. qui pu-
gnis certat. Equū. qui in equestri certamine exercetur. Sic supra. Hūc equis illū superare pugnis nobilem.

ACRON. Et centū potiore signis. dicit ma-
gis illustrari honore: quem pindarus carmie suo
agonistico celebret q; si cētū statuis honores. Fle-
bili spōsā. ēt in epitaphiis pindar; significat ma-
gnū. cū aut iuuenē fortē aut puellā mortuā fuisse
describit: & aliquis adolescētis morte facit spō-
sā deceptā quē inferis subducit. & dat immortalita-
ti laudando. Plorat. describit ut uiri plorāt plā-
gentibus spōsis. Moresq; a. aureos mores p bo-
nis & sanctis posuit. ut Vir. Aurea quā phibent il-
lo sub rege fuerūt sēcula. Inuidet o. seu hēt iui-
diā nigro orco. Dircaū. thebanū. dyrce. n. fōs ē
apud thebas. unde Statius. Cerula cū rubuit ler-
nao sanguine dyrce. Et quia thebanus pindarus
fuit iō dircaū cygnū dicit a suauitate uocis si-
ue carminis. Leuat a. c. sublimem facit: & mltā
fama ad celū fert. Antoni. postropha ad a. quē
alloquit uolentē pindarū imitari. Ego apis ma-
tinā m. mōq; quia cygno pindarū cōparauerat se
api cōtulit p paruitate in calabriā saltu matino
pascētī. de quo legit iā calidi lucēt buceta. mati-
ni. Fugiens ergo arrogantia api se cōparat: quā
& circa terrā uolat & amoenitate floz depascit.

Fingo. cōpono. ut corpora fingere lingua. Cō-
cines. p. p. lulius antonius heroico metro diome-
deas in .xii. libros scripsit egregios. pterea & p̄sa
aliquāta. Cōcines ergo inquit. hoc ē cantabis no-
biscū tu ātoni maiore plectro. i. meliore ope ui-
ctore cēsare p sacrū capitolii cliuū captiuos sicā-
bros trahētē p triūpho. Trahet feroces. q; āte
q; caperēt cēturiones romanos qui ad stipendia
missi erāt tentos crucibus defixere. Boniq; ppi-
tū: ut sis bon? o foelixq; tuis. Frōde. laurea coro-
na q; triūphātes utebant. Nec da. nec aureo sē-
culo similem cēsari uig; natū fuisse aut nasci po-
tuisse dicit si i eū statū tpa recurrāt. Latosq; di-
es. i. publicas serias & lētitiā cātabis. Sup. de. ut
multa sup priamo rogītās sup. h. m. Forūq; l. o
orbatū dicit foz litibus cēsaris aequitate. Tū
mea. s. sub fuga arrogātia ēt se laudes cēsari di-
ctuz pmittit: ut Vir. O mihi tam lōge maneat. p.
u. u. Spūs: & quantum sat erit tua dicere facta. O sol. solē pro die posuit: quo uictor cēsar ingressus ē. Vir.

Tris a deo incertos cāca caligine soles erramus. Recepto cēsare foelix canam: dum procedis.

POR. Et cētū potiore signis munere donat. dicit magis illū honore illustrari quē pindarus carmine suo
fecit: q; si cētū statuis publice honores. Flebili spōsā. aut si iqt flebile carmē scribit i adolescētē aliquē cui⁹
morte spōsa dcepta sit. quē iſeris subducit atq; immortalē facit laudādo aium moresq; ei⁹ atq; uirtutē. Mltā
dyrcāū. dyrcaū pida; dicit quia thebanus fuit a fōte boetia dyrce qui ē thebis pxim⁹. Cygnū at eūdē ap-
pellat a suauitate carminū: quia & cygni canori esse dicunt. Leuat. a. i. sublimē facit. Matinā. matinus
mōs ē calabriā. Ego apis martinā more. modoq; ut pindarū pp sublimitatē & suauitatē carminis cygno
cōparauit ita se api p qd signat parua quidē & hūilia se scribere: sed subtilia ac dulcia. Concines. m. p. p.
Cōcedit ātonio lulio ut ipse potius triūphos cēsaris scribat cū sit robustior carminis spū. hoc. n. signat dis-

Dicit: & centum potiore signis
Munere donat.

Flebili sponsa iuuenemque raptum
Plorat & uires animumq; moresque
Aureos reducit in astra nigroque
Inuidet orco.

Multa dircaum leuat aura cygnum
Tendit antoni quotiens in altos
Nubium tractus: ego apis martinā
More modoque.

Grata carpentis thima per laborem
Plurimum circa nemus uuidique
Tyburis ripas: operosa paruus
Carmina fingo.

Concines maiore poeta plectro
Caesarem quando trahet feroces
Per sacrum cliuum merita decorus
Fronde sicambros.

Quo nihil maius meliusue terris
Fata donauere bonique diui
Nec dabunt: quanuis redeant in aurum
Tempora priscum.

Concines latoque dies & urbis
Publicum ludum super impetrato
Fortis augusti reditu forumque
Litibus orbum:

Tum mea siquid loquar audiendum
Vocis accedet bona pars & o sol

cēs maiore plectro. Per. f. c. id est p sacra uia: Hac. n. triūphātes i capitolū ibāt. Quo nihil maius melius
ue terris donauere fata. Cæsare. scilicet. Publicū ludū. i. publicū gaudiū sup ipetrato fortis augusti reditu.
apparet cæsare de reditu suo romā litteras misisse: sed gratus sensus sic. n. se hēt ut itelligas populū ro. ut sit
publicis acclamationibus desiderasse diui reditū augusti. Tū meā si quid loquar audiendum. spōdet se
quoq; carmīe aliquo laudes i cæsare dictū. Sed significat breuis uers⁹ i eo q̄ itulerit. siqd loquar audiēdū

CHRI. Et donat. & re uera munus qd̄ exhibet p̄datus in describēdis laudibus magnos uiros; maius ē
illis: quā si donēt cētum statuis. Statuā. n. tpe pereūt: poetaz; uero monumēta æterna sūt. Iuuenē captū.
siue morte sibi ereptū: siue alterius mulieris amore siue q̄ in militiā p̄fectus sit. Plorat. q̄ flebilis sponsa
ploratū exprimit: & educit i astra. i. ad cælū laudibus extollit. Vires. corpis. Et aium. i. sapiētiā. Et mo-
res. i. uirtutes morales. Aureos. bonos. Et inuidet orco. i. morti: quia hoīes quos laudat a morte uēdicat:
quia i mortales suo carmīe reddit. Dircaū. thebanū. Fabula narrat Lyco thebano regi antiopē nup̄sisse
Vex cū illa ex ioue zetū & āphionē peperisset: abdicauit eā lycus & Dyrce eius loco duxit. Hæc antiopē in
cytheronē mōtē religari iussit: ut a feris laniaret. At zetū & Amphio illā a uinculis liberarūt: & Dyrce ido
mitis tauris alligatā & pagrū thebanū tractā laniarūt: quæ tādē in forē sui nominis cōuersa ē. Ipsi aut lyco
interfecto regnū sibi & matri uendicarūt. Fōs iste thebis uicinus ē: a quo thebani dyrcæi dicūt. Tanta aut
fuit p̄dari ēt post mortē auctoritas: ut cum Alexāder expugnatas thebas diripi iussisset: diligēter. tñ cauit: ut
posterī p̄dari i columes seruaret. Cygnū. cōparat cygno quia boni poetaz; ut iā dictū ē: cygnis cōparāt.

Dyrce fōs

Multa a. l. stetit in trāslatōe. nā cygni aura: & ueto leuati in altum uolār: sic & pindar⁹ sua eloquentia ad al-
ta tollit. Et p cōtētiōē illum laudat & se deprimat. Ait. n. illum: ut cōg; cygnum in alta uolare. Se āt ueluti
apis sit humilē circa thima uersari. Carpētis t. innuit & si de p̄sse scribat tñ suauē illi eē stilum ex cōpatiōe
insecti mellificātis. Opofa. i. labore cōposita. Paru⁹. ad stilum refert. Concines. nūc Iulium laudat: quē
Acro diomēdeas heroico uersu. xii. libris scripsisse refert. Maiore p. grādiori stilo. Sicābros. pp̄i i hispāia
fē: q̄ rōanos cēturiōes ad stipēdia exigēda missos cruci affixerūt. hos deinde August⁹ debellauit. Quādoq;
q̄ uacat. Per. f. c. nā a porta triumphali p uia sacra ad capitolium triūphātes pueniebant: & supato cliuo
capitoli in templo Iouis optimi maximi maiores hostias sacrificabāt: sac; ergo pp templum. nā de cliuo
in supiorib⁹ dixim⁹. Merita f. merita laurea. Quo. cæsare. In a. p. in aurea sæcula. q̄ priscis fuerunt t̄pri-
b⁹. Cōcines. repetitio ē: canes etiā dies festos & ludos publicos: quos popul⁹ rōan⁹ p reditu cæsaris uouerat

Sup. r. i. de reditu. i. p reditu. Litib⁹ o. pp ferias. nā aliqñ pp aliquem tumultum cessabat p̄tor a iure dicē
do: & illa uacatio Iustitium dicebat. Aliqñ pp magnā aliquā foelicitatem: & illæ feriaz dicebant: q̄ erāt im-
patiaz. nā feriaz aliæ dicebāt statuaz: q̄ erāt oib⁹ cōes: & certis mensib⁹ ac dieb⁹ celebrabāt: & i fastis ad-
notata erāt ut agonalia: carmentalia: & Iupcalia. Aliæ erāt cōceptiaz. q̄ & ip̄e quotānis a sacerdotib⁹ u⁹ a
magistratib⁹ cōcipiebāt: sed n̄ sp in certos dies: ut supiores: ut sē latinæ: semētina: paganalia: & compitalia.
Aliæ sūt ipatiaz. Vex istæ nec certis dieb⁹ nec sp singulis ānis ipabāt. sed impabāt illas cōsules aut p̄tores
quoties aut uictoria aut aliqd letū uēiebat ut hæc de qb⁹ nūc poeta meminit. Aliæ deniq; sūt nūdina: pagāo-
rū & rusticor; quib⁹ cōueniunt negociis ppriis uel mercib⁹ p̄uisuri. Tū meā. de se modestissime loq̄. Er-
go tu hæc grādiloquo stilo cāes: & tūc bōa. i. magna ps meā uocis. i. mei stili & meor; carminū. Accedet. i.
adde⁹ tuo poemati: si ego loq̄r aliqd audiēdū. i. tale ut dignū sit qd̄ audiat: & canā o sol p̄cher & laudāde.

Feria

ordo ē ego foelix magis cōpare canā ut o sol. i.

de q̄ pulchre & laudandū

Pulcher o laudande canam recepto

Cæsare foelix.

Tuq; dum procedis io triūphe

Non semel dicemus io triūphe

Ciuitas omnis dabimusq; diuis

Thura benignis.

Te decem tauri totidemq; uaccæ

Me tener soluet uitululus relictæ

Matre qui largis iuuenescit herbis

In mea uota.

Fronte curuatos imitatus ignes

Tertium lunæ referentis ortum

Qua notam duxit niueus uideri

Cætera fuluis.

ACRON. Io triūphe. io triūphe ad ipsū q̄ si tri-
ūphū loq̄ sacra iuocatōe: q̄ io dicebat ut io m̄es
audite. Benignis. reditū. n. p̄stātibus. Te decē.
t. t. q̄. ad honorem. n. maior; numinū pertinent
siue potentium p̄sonar;: si magnis uictimis imo-
let: ut & maxima taurus uictima. Me. t. f. u. ab-
soluet uotoz; debito: hoc est p̄missio. In. m. u. a.
mediis p̄missa. Curuatos. i. lunæ incipientis si-
milis in cornuū curuatiōe uel breuitate. Qua.
n. d. signatum frōte uitulumi diis p reditu cæsa-
ris p̄missum in ea pte: qua nota inuictus erat. al-
bos pilos significat habuisse. cum esset toto cor-
pore naturaliter rubeus.

POR. Pulcher o. l. c. r. c. f. Ordo est: ego foelix
recepto Cæsare canā. Tuq; dum procedis io triū-
phe: ad ip̄m triūphū cōuer⁹ hæc dicit. Nō se-
mel dicem⁹ io triūphe. Ciuitas o. notata figura
ē ut ps in frustra secant & wō: φασδ̄ νήν αυουσ
hoc ē ut dicebāt plures. Te decē tauri. hoc ad iu-
lium dicit. Me tener soluet. soluet debitum uo-
ti suscepti. Fronte curuatos imitatus. Vitu-

lum quo uotum soluturus sit dicit cornua habere tertiæ lunæ cōparabilia. i. adhuc parua. Qua notam dixit nixus uideri. Cætera fuluus. diserta & elegans elocutio. signat autem uitulū hunc albam frontem tantum habere. in cætero corpore fuluū. i. rufum esse.

CHRI. Felix. pprie & dator fœlicitatis. Nā aliqñ passiuè ponit fœlix. i. in quo sit fœlicitas. Virgil. Fœlix qui potuit regē cognoscere causas. Aliquādo fœlix nō in quo sit: sed qui aliis inferat fœlicitatē: ut in hoc loco. Itē apud Maronē. Sis fœlix nostrorūq; leues quæcūq; laborem. Ergo fœlix es. recepto cæsare: quasi dicat: alia ratione nobis fœlix esse nō potes. Recepto. a piculis erepto. Io. uox latātis: quā in triūpho proferebant. Alii legunt & fortasse nō absurde. Ego fœlix recepto Cæsare canā te o. sol id est o dies pulcher & laudande. Te decē tauri. Nā secundū censū debent esse sacrificia: ut plura ditior: pauciora pauperior afferat. Ergo decē tauri soluēt te a uoto quo obligatus es ex re ditu cæsaris. Erat autē maxima uictima taurus. Hinc Vir. Et maxima taurus Victimā. Me uero soluet uitulū largis herbis. ut ostēdat diligenter a se nutrirī: ut hostia pinguior sit. Frōte curuatos. ostēdit in eo talia eē cornua: qualia uidemus in luna i tertio die a suo nouilunio. Qua notā duxit. Vitulū fuluū designat: sed cui ex albo in frōte nota sit. De nota diximus alio loco. Catez & macula eādē uidet habere notionē. quæ quīs ut plurimū turpitudinem inferat. tamen aliquando pulchra dici potest: Virgilius. Maculosæ tegmine lyncis.

ACRON

*ay muse in na
fimus nō posse
postea suadent
tū exemplo ho
exemplo horatius*

q Vē tu melpomene. hac ode affirmat: q musæ gratiā in ortu suo meruerit: & nulli alii rei fore aptiorē studio poetico: & subiungit laudes deoz. Clarabit. notū oībus fecerit. pugiles uero athletæ dicūt eo q pugnis ualeāt. Non e. impiger. i. qui nec equestri carmine enitescat. Achaico. græco: uñ aurige famosi. Neq; res bellica. n̄ futuz militē. sed poetā lauro apollinis coronādū. Quod regū tumidas. c.m. Quod uinctos reges in triūphi pōpa ad capitolium ducat. Nā & uictores duces lauro coronabāt. Sed q̄ tibur aquæ. s. p. ac si diceret: non his oībus fortib⁹ factis claruerit sed descriptionib⁹ locoz uel fulminū p poeticā nobilitatē. Fingēt. cōponēt. ut os rabidū fera corda domās fingitq; premendo. Aeolico. alcaico. Romæ p̄cipis urbiū dignatur soboles. Augustū uel priuignos eius significat: siue posteritatē Romanā: a qua se inter poetā numerādū pmittit. Etiā dēte. in uirtute se & laude ait maleloquia & inuidiam superasse. Sa. Iustus. Gloria inuidiam uicisti.

POR. Quem tu melpomene semel nascentē placido lumine uideris. Hac ode signat & affirmat studio poetico deditū nulli posse alii rei uacare. Deinde deoz subiūgit laudes. Curru ducet achaico. i. quadrigali certamine. Deliis. foliis. i. laurea corona. Sed quæ tybur aquæ fertile pfluūt. pprie ad secessū suū referēs dicit Horatius: Tiburi. i. fere oīū suū cōferebat ibiq; caria cōscribebat. Aeolio at carmiē ita dictū accipe. ut si diceret lyrico carmiē: quā qdā lyrici ut alcaeus Aeolide magis dialectico usi sūt. Romæ. p. u. d. soboles inter amabiles Vatū ponere me choros. soboles p̄cipis urbiū: Neronē uult intelligi: quos Augustus priuignos alioquī ut suos loco filioz diligebat. Etiā dente minus mordeor. in hoc uult intelligi de se qd ait Salustius. Gloria inuidiam uicisti.

CHRI. Quē tu melpom. Quāuis solus homo ex cunctis aīantibus sui iuris pp aī diuinitatē & liberz sibi a regū omnium cōditore cōcessū arbitriū: tñ nō parē in multis reb⁹ interest quo sydere nati sim⁹. Nam & si nulla ui stellaz aut in uirtutē aut in uitiū inuiti trahi possimus nisi nē accedat assensus: tñ in his q̄ corporis & fortunæ sūt nō infulse dixit Ioue. Distat. n. q̄ sydera te accipiāt mō primos incipiētē edere uagitus: & adhuc a matre rubētē. Quinetiā & acumē & ebetudinē ingenii nō minima ex pte dant stellæ. Ergo si quem a genesi sua melpomene. i. cōfiguratio illa stellaz: unde hæc studiā dant benigne aspexerit: hic pfecto reliq; studiis cōtēptis totū se musis tradet. Quo in loco se in musas gratū oñdit poeta cū quicqd in se boni habeat id ab illis eē fateat. Labor isthmus. labor susceptus in ludis isthmiis: ponit at spēm p genere. Clarabit. clarz reddet: uerbū ē minime tritū. Pugilē. Nā quāuis hæc in sūma fama sint: tñ neq; pugilariā neq; equestris cōcertatio illū delectabit. Achaico. i. græco scdm Acronem: qm̄ inde optimi ad huiuscemodi certamē equi eēnt: uel n̄ discessit ab eo genere ludoz quod posuerit: nā isthmus in achaia ē. Neq; res bellica. i. disciplina militaris: nā rē p disciplina poni iā dictū est. Vnde est de re militari de re agraria dicitur. Erit autē ordo uerboz: talis illū quē tu o melpomene nascentem uideris placido lumine nō labor isthmus

Ad musā dicolos distrophos. ODE. III.

q Vem tu melpomene semel
Nascentem placido lumine uideris:

Illum non labor isthmus
Clarabit pugilem: non equus impiger
Curru ducet achaico
Victorem: neque res bellica deliis
Ornatum folis ducem.
Quod regum tumidas contuderit minas
Ostendit capitolio
Sed quæ tibur aquæ fertile profluunt
Fingent æolio carmine nobilem.
Romæ principis urbium
Dignatur soboles inter amabiles
Varum ponere me choros
Etiam dente minus mordeor inuido

*soboles romæ
romæ*

clarabit pugilē: & nō ipiger equus ducet uictorē in curru achaico: neq; res bellica oñdet capitolio ducē or
narū foliis d eliis. i. phœbeis. i. nō ducet triūphatē in capitolio: quia cōtuderit tumidas minas regū. i. com
presserit minātes & superbos reges. Sed aqua id est flumina & nemora fingēt illū. i. cōponēt & faciēt. No
bilē. i. illustre & nobilitatissimū. Carmine æolico. i. lyrico ea rōne qua dictū ē. Posuit at flumina q̄ pfluūt
tybur: qm̄ ipse ea regiōe delectabat. Vnde supra tybur argo posuit sit meæ sedes utinā senectæ. Romæ
oñdit ab effectu q̄tū sibi pfuerit benignus aspectus melpomenes. Nā & si uatē se dicere nō audeat: tamen
affirmat q̄ præclara soboles Romæ principis urbiū enumerat eū inter poetas. Sobolē at hāc intelligit pri
uignos augusti: & p̄serti Germanicū: quē cōstat non ignobilē fuisse poetā: ut sit snia hec toris neuiani. s. qd̄
gaudeat laudari a laudato uiro. nā magnū ē q̄ a poeta laudet. Fuerūt aut̄ agusti priuigni drusus nero q̄ i
germania extinctus est: & germanicus est uocatus qui domi claudi patris natus est. Alter tyberius nero quē
natum domi sue augustus sibi adoptauit & illi in imperio successit. Soboles. quicquid a patre propaga
tur a ferendo dicta. Minus. quia iam incipio inuidiam superare.

Soboles

O testudinis aureæ

Dulcem quæ strepitum pyeri temperas:

O mutis quoque piscibus

Donatura cygni si libeat sonum:

Totum muneris hoc tui est

Quod monstrō digito prætereuntium

Romanæ fidicen lyrae

Quod spiro: & placeo: si placeo tuum est

manæ fidicē lyrae. i. lyric⁹ poeta. Si. p. ἐμείκοῦ si placeo tulit & subaudiēdū extrisec⁹ tñ ut sit si tñ placeo.

CHRI. O pieri. o musa. Est. n. hāc pieris & i uocatiuo remota. s. ex græca cōsuetudine sit pieri. Quæ tē
pas dulcē strepitū. i. dulcē sonū. Aureæ. testudis pulchræ & excellētis testudis. Tempas strepitū. Nō sine
rōne dixit. nā sonit⁹ testudis: nisi i certū nūq; temparet strepit⁹. i. cōfusa uox eēt & n̄ harmōia. Tempas. s.
i. tempando ex strepitu uocē facis. Od. uocē cygni piscib⁹ quoq; i. cui⁹ tāta sit uis: ut ēt piscib⁹ q̄ muti sunt
possis nō mō uocē dare: sed ēt optimā uocē q̄lē i cygnis audimus. Pisces exceptis paucis nō respirāt: q̄ nō
hēt pulmonē: neq; fuit opus pulmōe sanguie carētib⁹ q̄a respiratio data ē aīali: ut illa refrigideēt nīmī⁹ ca
lor sanguis i corde. At i piscib⁹ sanguis nō ē. Qui at nō respirāt nō possūt hēre uocē. Ergo pisces mutū pe
cus dicūt. Delphini tñ & balenæ & qdā magni pisces respirāt: q̄a pulmōnē hēt. ait Albertus magn⁹ & Ari
stoteles in libro de aīalib⁹. Totū m. totū hoc qd̄ mōstror a p̄tereūtib⁹ digito fidicē Romanæ lyrae. i. poe
ta lyricus in Romana lingua & qd̄ spiro. i. uiuo: & qd̄ placeo si placeo. i. si uegē qd̄ placeā ē tui muneris: ē
mun⁹ mihi a te datū. Quod. s. i. uiuo: sed n̄ dixit uiuo nisi qd̄ sū i aliq̄ fama. nā q̄ sine fama d̄gūt illoz uita
morq; ut ait Sal. iuxta ē: qm̄ de utraq; sileēt. Si p. cōditionalē adhibuit: ne arrogātē de se dicere uideret.

Laudes drusi.

ODE. IIII.

q̄ Valem ministrum fulminis alitem

Cui rex deorum regnū i aues uagas

Permisi expertus fidelem

Iuppiter in ganimedæ flauo

Olim iuuentas & patrius uigor

Nido laborum propulit inscium

Verniq; iam nymbis remotis

Insolitos docuere nixus

Venti pauentem: mox in ouilia

Demisit hostem uiuidus imperus.

Hunc in reluctantes dracones

q̄ Valē m. hāc ode scripta ē ppter quam: & ACRON.

quartū librū contra dispositionē fecit flau
dem drusi Neronis priuigni augusti cæsaris filii
Neronis quē ob insigne uirtutis aquilæ cōpauit.
Alitē. aquilā quā & reginā auiū uolūt. ut subli
mē pedibus rapuit iouis armiger uncis. Ideo tu
telæ iouis dicūt deputata: q̄a p̄spex̄ auspiciū ei⁹
aduersū titanis pugnaturus accepit. In ganyme
dæ flauo. rubeo. Nido laborū. in metaphora ag
læ p̄durauit: dicēdo nidū laborū p̄ familia nobi
liū & uirtutū domo Verniq; ut ruit ibrisēs uer.
Insolitos. d. n. incōsuetū nīfū. ad prios. uolatus
aquilæ adhuc aerē & uētos timīs. Vēti pauētē.
solitā uiribus & uolatu continuo ad p̄dam pro
dire: ut fulua draconem fert auis. Egīt amor. d.
a. p. in agnō. ibelli dapis i dracone pugnæ. Qua
lēue latis. c. p. Qualem inquit leonem primæ iu
uentæ capra timens talem drusum hostes uide
re. Dente nouo. adhuc in consuetudo ad prædam
Videre rheti. b. s. a. hyperbaton longū superiori

sensu respondit qualē aquilā uel leonē ibellis pda.
talē drusū uidere rathi uidelici barbarorū gētes.
POR. Qualē. m. f. a. Hæc ē egloga ppter quā
ut supra ostēdimus totus hic liber cōpositus est.
Scripta ē ergo ī Nerone drusū priuignū & suc-
cessorē Augusti qui rathos uidelicos bello uicit.
De iperio aut principis huius duplicē facit cōpa-
rationē. nā Drusū ait tāto uigore atq; impetu ho-
stes uidelicos inuasisse: Quāta ui solet aquila in
rapinā irruere. primū auiū: mox corroborato ui-
gore ēt draconū. ipsos aut hostes ita conterritos
esse belligerātis drusi uirtute ut caprea uisu leo-
nis in se irruentis. Orib⁹ mos unde deductus p-
oē tēpus amazonia securi dextras obarmet quæ-
rere distuli. Hi uidelici ab amazonibus eieci e
suis sedibus & ex thracia in exilium se contulisse alio inque iugis insedisse dicuntur: & quod potissimum
in se tela securesq; amazonum expertos fuissent: ipsos usum earum in bello accepisse.

CHRI. Qualem ministrum. Drusū laudat pūgnū Augusti: cuius gratia cōtra institutū suū quartū hūc
librū scribendū suscepit. Drusū in alpibus rathos uidelicos populos asprimos supauit. Cōparat ergo illū
aquilæ & leoni: quorū altera inter aues alter inter quadrupedes regnū obtinet. Est aut ordo: rathi uidelici
uidere drusū sub alpib⁹ gerētē bella talē qualē iuuetas & patrius uigor oli ppulit nido alitē minist⁹ fulmī
nis cui iuppiter rex deorū exptus illū fidelē in suo ganimede pmisit regnū in aues uagas & propulit a nido
illū insciū laborē & uiti uerni docuere illū pauentē insolitos nixus iā remotis nibis. Quid at sibi uelit qd
aquila subministrat Ioui salmīa: & q in illā uersus iuppiter ganimedē rapuerit: iā dictū ē. Permisit re-
gnū. Rex auiū appellat hic ales: quoniā cæteris oibus sit generosior: & altius omnib⁹ uolet. Vnde dicta est
aquila: quis alii dicāt nominari ab aquilo colore. Fabula tamē est quod illā auiū reginā iccirco iuppiter se-
cerit: quia in bello gigantes sibi fulmina subministrauerit. Vagas. quia incertis sedibus uagantur. Iuuen-
tas. nā pulsus est & nondū enido euolauit. Patrius uigor. Nā nō degenerat a parente. Inscium laborū.
quia nondū uolauerat: unde addidit insolitos nixus. q. d. quod sit opus maiori nixu: quia insolens uolan-
di sit. In ouilia. ut agnos rapiat. In quo notatur generositas: quia in primis uolatibus adhuc inscia rex so-
la generositate talē predā petat. Plinius sex aquilæ genera ponit. Sed Primo & secundo generi etiā cerui
rapina sūt: eodē Plinio auctore. Cū serpentibus pugna est. Serpens. n. oua illius petit. Illa serpentem rapit.
In relucātes. quia ut dixi: pugna cū illis est. Fuit at ppria & accōmodatissima cōparatio adolescentis pri-
ma in militia excellentissimi ad aquilini pulli primos ex naturali generositate uolatus atq; raptus. Dapis.
ut sit sibi esca. Pugna. ut ulciscat illū qui in oua aquilina impetū facere solitus sit. Qualemue. alia cōpa-
ratio & in omnibus supiori simillima. Ergo talem uiderunt rathi. Drusū. qualem leonē uidet in latis pa-
scuis caprea intenta propter timorem ab ubere fuluæ matris leonē iā depulsū lacte. i. qui ad florentē uali-
damq; ætatem ex minori iā peruenit. Videt ergo hunc caprea peritura nouo dente: id est dente leonini ca-
tuli nondū in alia præda exercito. Rathi uidelici. proposuerat ingētē drusi fortitudinē. Hūc sequit⁹ ppo-
sitionis ratio: qua probat hominis fortitudinē ab expugnatis populis qui & natura bellicosissimi essent: &
optimo amorū genere munitissimi & situ loci expugnabiles. Nā in alpibus sūt & uniuersā montanā regio-
nē in orientē austrumq; spectantem occupant: & in Italiam supra Veronam & Comum extendunt. Hoz
latrocinia crudelissima in italos erant. Nā si uicū oppidūue capissent nō modo puberes mares uerū etiam
infantes trucidabāt. Quin & oēs mulieres pregnātes quas eorū uates marē cōcepisse diuinarāt. Hos peni-
tus subiugauit aplissima uictoria drusus germanicus: Sed uictor inter salā rhenūq; fluuios extinctus est: ut
ait Strabo. Qui multa propterea de rathis tum fortia tum crudelia narrat. Seruius hos liburnos esse dicit.
Plinius uero rathorum & euganeorū Veronam fuisse scribit. Amazonia securi. id ē tali securi q̄li amaro-
nes utebantur. Dicit autem poeta distulisse quærere unde illis mos id est consuetudo deductus per omne
tempus subarmet dexteram amazonia securi: Quia nefas sit scire omnia. Sed satis sibi esse scire q̄ ipsi ha-
ctenus uictores consilio Drusi superati sint.

ACRON. Nec scire. f. e. o. i. licet aliqua igno-
rare. Sed diu late. hoc solū iquit mihi dicere sa-
tis ē: qui rathi diu potētes & uictores a druso ad
huc puero supati sunt. Sensere. pbauere uirtutē
& institutionē romanā. Indoles. ætas idiciū futu-
ræ pbitatis. Faustis. foelicibus custodia uirtutū.
Paternus. ut pater æneas. In pueros animus.
duo fuerunt Neronēs priuigni augusti: quorum

Egit amor dapis atque pugnae.
Qualem uel lætis caprea pascuis
Intenta: fuluæ matris ab ubere
Iam lacte depulsum leonem
Dente nouo peritura uidit
Videre rathi bella sub alpibus
Drusum gerentem uidelici quibus
Mos unde deductus per omne
Tempus amazonia securi
Dextras obarmet quærere distuli

alio inque iugis insedisse dicuntur: & quod potissimum

ipsos usum earum in bello accepisse.

CHRI. Qualem ministrum. Drusū laudat pūgnū Augusti: cuius gratia cōtra institutū suū quartū hūc
librū scribendū suscepit. Drusū in alpibus rathos uidelicos populos asprimos supauit. Cōparat ergo illū
aquilæ & leoni: quorū altera inter aues alter inter quadrupedes regnū obtinet. Est aut ordo: rathi uidelici
uidere drusū sub alpib⁹ gerētē bella talē qualē iuuetas & patrius uigor oli ppulit nido alitē minist⁹ fulmī
nis cui iuppiter rex deorū exptus illū fidelē in suo ganimede pmisit regnū in aues uagas & propulit a nido
illū insciū laborē & uiti uerni docuere illū pauentē insolitos nixus iā remotis nibis. Quid at sibi uelit qd
aquila subministrat Ioui salmīa: & q in illā uersus iuppiter ganimedē rapuerit: iā dictū ē. Permisit re-
gnū. Rex auiū appellat hic ales: quoniā cæteris oibus sit generosior: & altius omnib⁹ uolet. Vnde dicta est
aquila: quis alii dicāt nominari ab aquilo colore. Fabula tamē est quod illā auiū reginā iccirco iuppiter se-
cerit: quia in bello gigantes sibi fulmina subministrauerit. Vagas. quia incertis sedibus uagantur. Iuuen-
tas. nā pulsus est & nondū enido euolauit. Patrius uigor. Nā nō degenerat a parente. Inscium laborū.
quia nondū uolauerat: unde addidit insolitos nixus. q. d. quod sit opus maiori nixu: quia insolens uolan-
di sit. In ouilia. ut agnos rapiat. In quo notatur generositas: quia in primis uolatibus adhuc inscia rex so-
la generositate talē predā petat. Plinius sex aquilæ genera ponit. Sed Primo & secundo generi etiā cerui
rapina sūt: eodē Plinio auctore. Cū serpentibus pugna est. Serpens. n. oua illius petit. Illa serpentem rapit.
In relucātes. quia ut dixi: pugna cū illis est. Fuit at ppria & accōmodatissima cōparatio adolescentis pri-
ma in militia excellentissimi ad aquilini pulli primos ex naturali generositate uolatus atq; raptus. Dapis.
ut sit sibi esca. Pugna. ut ulciscat illū qui in oua aquilina impetū facere solitus sit. Qualemue. alia cōpa-
ratio & in omnibus supiori simillima. Ergo talem uiderunt rathi. Drusū. qualem leonē uidet in latis pa-
scuis caprea intenta propter timorem ab ubere fuluæ matris leonē iā depulsū lacte. i. qui ad florentē uali-
damq; ætatem ex minori iā peruenit. Videt ergo hunc caprea peritura nouo dente: id est dente leonini ca-
tuli nondū in alia præda exercito. Rathi uidelici. proposuerat ingētē drusi fortitudinē. Hūc sequit⁹ ppo-
sitionis ratio: qua probat hominis fortitudinē ab expugnatis populis qui & natura bellicosissimi essent: &
optimo amorū genere munitissimi & situ loci expugnabiles. Nā in alpibus sūt & uniuersā montanā regio-
nē in orientē austrumq; spectantem occupant: & in Italiam supra Veronam & Comum extendunt. Hoz
latrocinia crudelissima in italos erant. Nā si uicū oppidūue capissent nō modo puberes mares uerū etiam
infantes trucidabāt. Quin & oēs mulieres pregnātes quas eorū uates marē cōcepisse diuinarāt. Hos peni-
tus subiugauit aplissima uictoria drusus germanicus: Sed uictor inter salā rhenūq; fluuios extinctus est: ut
ait Strabo. Qui multa propterea de rathis tum fortia tum crudelia narrat. Seruius hos liburnos esse dicit.
Plinius uero rathorum & euganeorū Veronam fuisse scribit. Amazonia securi. id ē tali securi q̄li amaro-
nes utebantur. Dicit autem poeta distulisse quærere unde illis mos id est consuetudo deductus per omne
tempus subarmet dexteram amazonia securi: Quia nefas sit scire omnia. Sed satis sibi esse scire q̄ ipsi ha-
ctenus uictores consilio Drusi superati sint.

Nec scire fas est omnia: sed diu
Lateq; uictrices cateruæ
Consiliis iuuenis reuictæ.
Sensere quid mens rite quid indoles

Nutrita faustis sub penetralibus
 Posset: quid augusti paternus
 In pueros animus neronis
 Fortes creantur fortibus & bonis
 Est in iuuentis: est in equis patrum
 Virtus: neq; imbellem feroces
 Progenerant aquilæ columbam.
 Doctrina sed uim promouet insitam
 Rectiq; cultus pectora roborant.
 Vtunque defecere mores
 Dedecorant bene nata culpæ.
 Quid debeas o roma neronibus
 Testis metaurum flumen & hasdrubal
 Deuictus: & pulcher fugatis
 Ille dies latio tenebris

unum in domo tiberii claudii neronis mariti li-
 uia peperit. alterū in utero ad augustū attulit. ho-
 rū altero in germania morbo ablūpto alter ad-
 optatus ab augusto successor principatus ei⁹ fuit:
 & uocatus est tiberius cæsar. Fortes creantur. f.
 filios a parentū noīe degenerare uirtute. Est in
 iuuentis est in equis patrum uirtus. Vt continuo pe-
 coris generosi pullus in aruis altius ingreditur.

Promouet. in melius auget. Insitam. natura-
 lem. Rectiq; cultus. bona institutione reddi bo-
 nū naturale pfectū: quæ si desit bene nata depra-
 uari pectora. in laudē augusti dictū i cui⁹ domo

Nerones educati disciplinā accepere uirtutum.

Roborat. confirmat. Indecorant. indecora fa-

ciūt. Vtūq; ubicūq;. Testis metaurū flumen.

Metaurus fluius est de piceni prouincia oriens

i flaminā decurrēs: quæ regio gallia dicebat. Iux-

ta hūc fluiū claudi⁹ nero cōsultū salinatore col-

lega suo ita Hasdrubalē hānibalis fratrem in italiā

auxilio fratri magnū exercitū deducēt deuicit

& iterfecit: ut nec pfectū ex castris cōsulē hānibal-

dū castra munisset: nec reuersum ante recogno-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

sceret quam fratris caput in castra pectum & de-

Metaurus

in nam duplici

platonis tradit

secum & imp

perferat est qu

in fine proinde

disciplina & ra

gister desistit

obstuit: Qu

his constat de

hæc oia pauca

arrigunt: Et nam

anima & morib

monuit: morib

of. consuetud

sum

exercitu eius poenos captiuos uidisset: quo bello superati. xlv. milia hasdrubalis exercitus caesa feruntur.

Tenebris. tenebras pro afrorum terrore dixit.

POR. Nec sci. f. e. Sensus ē fas ē nō oīa scire. i. licet aliquid ignorare. Consiliis iuuentis repressæ. eo per-

tinet quod uictrices late dixerat. Quid indoles nutrita faustis sub penetralibus: quia non potest drusum

laudare nunc ut filium augusti ab eo educatum institutumq; dicit. Quid Augusti paternus in pueros ani-

mus neronis. Duo fuerant neronis priuigni augusti. quorum alterum in domum Tyberii claudii mariti

prioris Liuiæ peperit: Alterum uero ad Augustum attulit: horum alter in Germania morbo extinctus Al-

ter adoptatus ab Augusto successor principatus eius fuit uocatusque est Tyberius Cæsar. Nec imbellem

feroces progenierant aquilæ columbam. prouerbialis sententia. Doctrina sed uim promouet insita. atq;

insita innata atq; ingenerata significat: ergo uirtutem a parentibus ingenerari. Instrui uero doctrinæ

disciplina. Rectiq; cultus pectora roborant. Recti genitiui casus numeri singularis huius recti. Cultus nū-

meri pluralis casus nominatiui hi cultus. Sensus est ai: colendo in rectum pectora corroborantur. Et re-

ctum absolute accipe pro æquo ac iusto. Vtunque defecere mores dedecorant bene nata culpæ. Vtū-

q; quodocūq; sicut apud hunc poetā sæpe diximus. indecorant autem indecora faciunt: ac per hoc de-

decorant signat: bene nata culpæ absolute dicitur. Sensus ergo est: honesta natalium generositas culpa de-

decoratur: nisi digna hæc disciplina prosequatur. totum autem propter Augustū dicitur: in cuius domo

Nerones uidentur disciplinā uirtutis accepisse. Quid debeas o Roma Neronibus. Testis Metaurū flumē

& Hasdrubal. Metaurus amnis Galliæ est iuxta quem Nero Consul cū salinatore collega suo Hasdrubalē

Hānibali fratri suo magnum exercitum adducēt deuicit: Cæsis supra gnq; & quadraginta milib⁹. Te-

stis. M. f. metaurus dicitur non metaurum. sed flumen nomine hoc figurauit ut alibi aut flumen rhenum

aut pluuius describitur arcus. & salustius: nomenq; Danubium habet ut ad germanorum terras astringit.

CHRI. Diu. ad longitudinē tēporis. Late. ad amplitudinē regionis referas. Magna ergo laus eius uicto-

riæ: quæ infinita hoīum multitudo q̄ semp uictrix fuisset succubuerit. Senescere. laudat & Augustū cuius dis-

ciplina & foelicitate iformatus adolescens huiuscemodi facinora edere potuerit. Fortes creant fortibus.

Laudat domū claudiorū: e qua isti orti sunt. Est i iuuentis. est in eqs p. u. non inutilis inq; sitio est: quare ma-

gis i brutis: q̄ in hoīe paterna uirtus relucescat. Sed in aliud tēpus differenda uidet. Poeta aut non in eo qd̄

semp fit: sed quod nōnunq; fieri solet sententiā q̄ sibi subseruiat ad p̄sens excitat. Ideo aut brutorū ptulit ex-

empla: q̄a in illis hoc sæpius depræhendit. Laudat igit familiā a sua sobole. Laudat quoq; sobolē a suis pro-

genitoribus. Doctrina sed uim. sententia est: Valere qdem multum in hoīe uim a natura insitā. Sed tñ op⁹

esse dicit: ut ingeniū illud naturale bonæ artiū disciplina excolat. nō. n. uirtutes i nobis a natura sunt: Sed

ut ait Cicero: extant igniculi seminaq; uirtutū: q̄ & si efficacia sint tñ nisi doctrina optimisq; morib⁹ excitē

augeāturq;: facile exstinguūt. Quemadmodū & terræ quāuis fertiles sint: tñ nisi cultura adhibeat facile ste-

rilescent. Promouet. educit ad p̄fectionē. Cultus recti. rectæ disciplinæ qbus ai excolunt. Pectora. mu-

niunt mentem & robustā faciunt. Vtūq;. sententia ē quod si boni mores quibus semina uirtutū ad ha-

bitum p̄fectum pducuntur. deficiant culpæ. i. uitia dedecorant & deturpāt bene nata. i. illā probam uim. nō

CARMINVM

bis insitam: quā seminat apollo: qm̄ deprauati mores illā obruūt. Nō. n. sunt a natura uirtutes: sed p̄ bonos mores ex frequentatis actibus fiunt habitus: qui uirtutes sunt. Metauz. flumen est umbriæ descendens in adriaticum mare haud longe a fanestri colonia senogalliā uersus. Hasdrubal deuius. Post cōflictū cānen sem & si uniuersæ Italiæ maximo terrori erat Hānibal tñ accersitus est in Italiam eius frater Hasdrubal a romanis autem alter consulū Claudius Nero contra Hānibalē profectus est. Alter autem Liuius salinator Hasdrubali oppositus est. sed erāt tantæ Hasdrubali copiar: ut Liuius minime illis resistere posse putaret. Quā pp̄ claudius nescio maiori aīo an consilio ita e castris: q̄ Hannibali opposita habebat cū parte delecta militum discessit: ut nihil Hānibal p̄feriret. Ita ēt ad metauz p̄fectus cū collega se coniunxit: ut hostis suū aduentum non animaduernerit. Quāpp̄ sua p̄cipua opera ita egregie collatis signis pugnatū est: ut hasdrubal cū quinquaginta sex milibus militū cæsus fuerit. Eadēq̄ celeritate ad castra sua deīde reuersus nihil tale ad huc suspicanti hānibali per captiū pp̄ hoc solutū hasdrubalis caput obtulit. Ille di. i quo uictoria potitus est pulcher fuit fugatis tenebris ex latio. i. deuidis hostibus: & remota tristitia q̄ notat per tenebras: ut fœlicitas per lucem. Ex hac uictoria Liuius salinatori quoniam suis auspiciis & in sua prouincia res gesta est triumphus decretus est. Ita quadrigis uectus est. claudius uero illum equo prosequabatur. Sed tamen plus honoris & gloriæ in claudium redundauit. Nam sua opera uictoriam partam putabant.

ACRON. Qui prim⁹ a. r. a. adorea laus publica dicebat: eo q̄ uictores uictis adorarent. Ceu flāma p̄ tēdas. post laudē fratris fugam. describit hānibalis. Secūdis usq̄ laboribus. i. laudē drusi: qui de neronis genere descendit. cōmemorat ex quo Hasdrubal occisus est: & a nerone hānibalē iam mortuū fuisse & creuisse romanos. Tumultu. clamore bellico: ut ille ēt cæcos instare tumultus sæpe mouet. Deos habuere rectos. ita dii p̄picii recti: ut auersi irati dicebantur: ut diua solo fixos oculos auersa tenebat. Perfidus. quia ipsi instinctu post primum bellum fractis pacis conditionibus i bellum reditum ē. Cerui luporum quasi fugientis. Hānibalis orōnem fingit ad milites suos qui dicat pugnamus contra eos quos si euaserimus p̄ triūpho habendū. ideo autem lupis comparauit romanos q̄a auctor noīs eorum a lupa nutritus est. Gens q̄ cremato. f. ab. i. tan. q̄ romana gens p̄ dāna & cædes creuerit. ideo exemplum troiæ ponit: a qua oriūdu est: ut Quos nulla fatigāt plia: nec uicti possūt abfistere bello.

Sacra. deos penates. de q̄bus uir. sacra suosq̄ tibi cōmēdat Troia penates: hos cape fatoz comites. Natosq̄ maturosq̄ patres. ut Ascanium Anchisenq̄ patrē teucrosq̄ penates cōmendo sociis & curua ualle recondo: q̄bus liberatis Aeneas ad Italiā uenit. Tonsa. caesa i algido fertili. Per dāna. p. cædes. Ilex. n. caesa ferro melius pullulat.

Non hydra secto. exēplo ilicis Romanoz damno melioris. Hyde etiā: quæ excisis sub Hercule serpentum capitibus numerosior excrecebat laudat romanos bellorum damno meliores semper effectos. Colchor. quoq̄ eos mōstro comparat: ubi Satis draconis dētibus armati de terræ sulcis egressi sunt. Quod Iason medeæ arte supauit. Si mile & aliud exēplū draconis theban: quem cadmus occidit: cuius satis dētibus armati p̄dierunt ex q̄bus aliquos i societate cōdēda urbis cadm⁹ dicit asciuisse. Echionia ue th. ab Echione cōditæ q̄ fuit pater penthei gener cadmi. Merfes p̄fundo. si merfaue ris romanū fortior sit ita at hoc uerbū declinat merso merfas: ut fluuio merfare salubri. Proruet. euerteret eniceret: ut pruet i sano cōtorquēs uertice filuas fluuior. rex Eridanus.

POR. Qui primus alma r. a. adorea laus bellica dicit fortassis qd̄ adoradi sunt q̄ laudē ex bello reportar. Risit ergo romanis accipiendū. Et ipio uastata poenoz tumultu fana deos habuere rectos & hii iquit quoz tēpla i Italia a poenis uiolata sunt ide recti esse coeperūt p̄ romanis aduersus eos agentes. Sectamur ultro.

Qui primus alma risit adorea: ^{adorea gloria pli}
Dirus per urbes afer ut itales ^{lib. d. timo o. timo}
Ceu flamma per tedas uel eurus ^{gloria d. timo q. m. a. f. m. h. o. n. o. r. e. a. d. e. a.}
Per siculas equitauit undas.
Post hoc secundis usq̄ laboribus
Romana pubes creuit: & impio
Vastata poenorum tumultu
Fana deos habuere rectos.
Dixitq̄ tandem perfidus hannibal
Cerui luporum præda rapacium
Sectamur ultro quos opimus ^{planus}
Fallere & effugere est triumphus.
Gens quæ cremato fortis ab ilio
Iactata tuscis æquoribus sacra
Natosq̄ maturosq̄ patres
Pertulit ausonias ad urbes
Duris ut ilex tonsa bipennibus
Nigræ feraci frondis in algido
Per damna per cædes ab ipso
Ducit opes animumq̄ ferro.
Non hydra secto corpore firmior ^{bis m. p. m. s. f. r.}
Vinci dolentem creuit in herculem: ^{m. i. s. t. r. u. r. o. p. o. r.}
Monstrumue summisere colchi ^{non e. t. u. i. r. f. n.}
Maius: echioniaue thebæ.
Merfes profundo pulchrior euenit ^{m. i. s. t.}

quos bello petimus romanos quorū manus si effugerimus gaudere debemus: similesq; i hoc sumus. Ceruis q; uitro lupos infectamur: quos alioqn fugere debeant. Duris ut. i. t. b. n. f. i. al. Ordo ē ut nix nigra ē ironia in alido feraci duris bipēnibus tonsa. Sensus autē hic est. ut illex quanto magis securibus cecidit tanto corroboratur magis ac reuiuiscit. ita romani per damna cedis suae fortiores effecti sunt. Nigræ frōdes. id est uirides umbrosæ. Nō hydra secto corpore firmior. & reliqua opportuna comparatio. quia romanos uult intelligi cæde sui potentiores fieri. Monstrum uē summisere maius echioniae thebæ. ubi armatorū seges exiuit. Hoc autem intelligi uult mirabile esse non deesse romanos tot bellorum cladibus acceptis.

CHRI. Adorea. i. uictoria: sic. n. nominat: quia in ea uictus uictorē adoret: Alii credūt adorea ab eo denominatā qd ē ador species scilicet farris p̄cipua: ex quo liba ad sacrificiū fiebāt. Dirus. exaggerat u. ctoria. Claudii ab his q; inde prouenerūt bona. Nā tanta plaga accepta Hannibal semp post hac de fuga cogitauit. Ordo autē uerborū sit: Vt equitauit. i. q; celeriter equitādo aufugit. Dirus afer. i. crudelis Hannibal per urbes italas. Ceu flāma p̄ tēdas. Ita uelociter ut ignis p̄currit tēdas: uel ut eurus p̄ ficulas undas. Post hoc Post hanc a Nerone partā uictoriā. Romana pubes. i. iuuetus creuit: uel numero militū cū āplius. nō. cæderēt a poenis: uel creuit auctoritate & ip̄erio: dū pulso hoste amissas urbes recipiebat. Secundis laboribus. Nā laborabāt in bello: sed tñ uictoriā semp reportabāt. Et phana. i. tēpla spoliata & diruta a poenis habuerūt. Deos rectos. i. æquos: hoc ē p̄pitios: sic cōtra iniquū p̄irato dicimus. Dixitq; tādē. Verba sūt hānibalis: cū coactus ē de fuga cogitare. Tandē. post longū tēpus. Nam prius iactare suas crebras uictorias solitus erat. Ceruis. p̄da luporū. Optie fugiētes ceruis: raptores lupis cōparat. Seq̄mur eos quos nō dico uicere: sed fallere & effugere. i. fallēdo effugere tanq; si de illis triūphemus. Nā fugere fortissimū hostē species quadā uictoriæ eē uidet. Gēs fortis quæ cre. Fortis: sic Vir. Quos mille fatigāt p̄celia nec uicti possunt abistere bello. Nō miq; si in romano populo tāta sit uirtus: cū originē ab his troianis ducat: qui cremata patria nō succubuerūt: sed in italiā p̄fecti sacra natos parētēsq; exulerūt: ut nō solū ipsi sua uirtute incolūmes ex tanto incēdio euaserint: sed et suos ex crudelissimis hostibus receperint. Magni oīo. ai ē se ab hostibus uictoribus uendicare. Maiores autē suosq; imitari: sed maximī oīo q; iter bellicosissimos italiæ populos huiusmodi sibi sedes cōstituerint: ut nō modo ip̄erū amissū reparauerint: uerū longe excellētius p̄pagauerint ut a calamitatibus suis maiores resūp̄sisse uiresuideant. Quapp quadruplici cōparatiōe rē cōfirmat artificiosissimus poeta. Ostendit. n. q; nō magis repullulat illex ferro excisa. Nigræ. propter umbras quas ifert. Vel p̄pter arboris uiuacitatē: qua ostendit ex ipso frōdiū colore: qui uiridis ad nigredinē tēdit. Opes. uires. Animū. audaciā. Nō hydra. Mōstrofa serpen: quā Echidna ex typhaone cōcepit. Sed illā in lerna argiuorū palude cōtra herculē nutriuit Iuno: ut ait hesiodus. Pugnauit igit hercules cū hydra: nec ferro expugnare potuit. Nā uno exciso capite septē subito renascebant: Quapp alia ratione tñ monstrū aggressus fortissimus hērōs igne illā absūpsit. Seruius ait q; uno cæso capite tria subito excreuerēt: p̄pterea q; latine ex cetrā dictā eē: Idēq; ad historiā fabulā refert. Nā dicit locū fuisse aquas uomētē: in quo uno meatu clauso multi erumpebant. Quod hercules uidens loca ipsa exussit: & sic aquarū clausit meatus. Nā hydra dicit ab eo quod ē υδρ̄. i. aqua. Diodorus autē ficulus refert huic monstro ex uno corpore centena colla capita serpētina habentia surrexisse: quorū uno cæso duo orirētur. Sed hercules iolao mandauit: ut partē iam celsam face accēsa subito exureret: ne sanguis inde fluere posset. Dolentē uinci. Nam iniquo animo fert uinci uir fortis Hydra ignorantia allegorice nōnulli interpretatur: quæ igne. i. ingenii feruore interimit. Eusebius autē de temporibus ubi de ageo pandionis filio mentionē facit refert auctore Platone hydrā calidissimū sophistam fuisse. Ergo ut placuit Coluccio salutatio conciuī nostro Hercules. i. doctus phylosophus ad hydrā accedit. Nā cum p̄ dialecticā rationē ueḡ iueniri posse existimet: & illā duplicē aiaduertat: ut altera ueris rōnibus agat: altera q; sophistica dicit falsis putat sophisticam tollendā: & cū in ea uno capite sublato plura nascantur: q; ex uno errore plures subsecuntur: rē igni. i. ingenii uehementia cōficit. Colchis. profectus est ad uellus aureum diripiendum Iason. Verum cum auxilio Medæ & tauros ignem euomētes domuisset: & serpentem aurei uelleris custodem loci draconem iteremisset fuit illi & terra tauris excolenda & in ipsa arata terra dentes ferendi: ex quibus singulis singuli equites armati subito e sulcis erumpebant. Ergo ex uno monstro plura nata sunt. Echioniae thebæ. Urbem thebanam conditurus Cadmus ad p̄pinquū fontem comites aquarum misit. Sed illi omnes a serpente illic marti sacro cæsi sunt. Interfecit serpentem Cadmus: & cum de reparatione sociorum oraculum consuleret: iussus est ferere dentes serpentis nos: & ex his nati sunt armati equites: qui subito tumultu mutuis uulneribus ceciderunt exceptis quinq; q; illi comites ad urbem condendam fuerunt. Inter quos fuit Echion: qui Agauem unā ex filiabus cadmi uxorē duxit: ex ea q; pentheum suscepit: a matre deinde & materteris laniatus cum sacra bacchi fieri prohiberet. Ergo ut ad poetæ orationem redeam non tantum illex & hydra & duo serpentes pullularunt quantum troiana gens. Merfes. subaudi si: Vt Iuuenalis Græculus exuriens in cælum iusseris ibit id est si iusseris. Ergo si id est quauis merfes id est frequenter mergas & obruas profundo tamen emerget. Pulchrior. id est fortior: sic Virgilius. Status hercule pulchro pulcher auentinus.

ACRON. Inteḡ. ante non uictū. Cōiugibus loquenda. aut p̄ laude uictoriæ referenda cōiugibus aut p̄ maritorū uirtute coniugibus narranta. Multa. p̄ multū. Proxuet. i. si romanū puocatis ad cōtentionē

quis multorum uictor eris: facile ab illo superaberis. Carthagini iam non ego. n. m. f. adhuc uelut quasi Hannibal uerba sunt. tñ iuxta historiarum fidem Viso Hasdrubalis capite: in hac dicta: Hānibal dolore dicitur erupisse Agnosco te fortuna carthaginis. Nil claudiae. n. p. m. iā hic poeta loquitur Drusum Neronem significans & uires & optima augusti consilia. Expediunt. dura bella finiunt.

POR. Geretque praelia coniugibus loquenda. utque quae ipsi romani milites apud coniuges suas ostendent: an quae coniuges eorum de maritis suis praedicent. Occidit. occidit spes omnis & fortuna nostri nominis: hasdrubale interempto. haec re uera frequenter dixisse dicitur Hānibalem cum caput fratris sui hasdrubalis uidisset: quod Nero de industria alatum ex gallia ante castra eius nihil adhuc scientis de hac caede praecipui iusserat. Nihil claudiae non perficiet manus. haec iam poetae uerba sunt. non adhuc Hānibalis. Et c. f. expediunt per acuta belli. absolute dicunt ea quae sunt in bello periculosissima.

CHRI. Luctere. per lucteris. i. si etiam lucteris & pugnes ipse prouet te uictorem. i. quae antea uiceris. Integrum. cui non sit exercitus imminutus: & de se loquitur. Cum laude. quia ita prouet: ut laudem mereatur. Coniugibus. quia debebunt maritos aut seruos: ut caesos. Supbos. ex uictoria: ut post trebiensem: transimenesem: canensemque consilium misit. Curae sagaces. Occulte. non ostendit ad res magnas pagendas operae diuino auxilio. sed illud nunquam affuturum: nisi summa soleremque curam adhibeamus. nam ut est apud Salustium. non uotis neque suppliciis muliebribus auxilia deorum parant: sed uigilando agendo & recte consulendo prospere omnia cadunt. Per acuta. i. per res difficillimas belli.

Luctere multa prouet integrum
Cum laude uictorem: geretque
Praelia coniugibus loquenda.
Carthagini iam non ego nuncios
Mittam superbos: occidit occidit
Spes omnis: & fortuna nostri
Nominis hasdrubale interempto.
Nil claudiae non perficient manus:
Quas & benigno numine iuppiter
Defendit: & curae sagaces
Expediunt per acuta belli.

*nuncios & res ipsas
hominibus intelligitur
nam post canensem pugnam
Magonem fratrem
carthaginensem misit
qui in senatu non
misus nuntius uisus
victorias ipsius
res & consules quos
defendit & populos
quasi quae populos
definitio accipitur
loquitur per acuta belli*

Ad augustum absentem ODE. V. dicolos.
diuis orte bonis optime romulae
Custos gentis habes iam nimum diu
Maturum reditum pollicitus patrum
Sancto concilio: redi.
Lucem redde tuae dux bonae patriae:
Instar ueris enim uultus ubi tuus
Affulsit populo: gratior it dies:
Et soles melius nitent.
Ut mater iuuenem quem notus inuido
Flatu carpathii trans maris aequora
Cunctantem spatio longius annuo
Dulci detinet a domo.
Votis omnibus hunc & precibus uocat:
Curuo nec faciem littore dimouet.

affulsit affulsit. i. gratior

diuis orte. de Augusto scribitur: qui in transmarinis partibus diu residens senatus ac populi precibus legatione missa reditum suum praemittens inuenerat. Romulae. per romuleam. Diuis orte: ut diuis genite & geniture deos. Custos gentis. i. romanae. Lucem redde. plus dixit quam salutem. Si quidem lux per salutem poni consuevit: ut o lux dardaniae spes o sanctissima teucrae. Instar ueris. per similitudinem ueris: quia lux dixerat superius. ideo compactionem uerbi temporis posuit. Ut mater iuuenem. ita patriam augusti desiderare praesentia: sicut a matre reditus absentis filii consuevit. ordo est: ut mater uocat eum omnibus uotis & precibus iuuenem constantem trans aequora carpathii maris: quem notus inuido flatu destinet a dulci domo longius anni spatio. Votisque o. tamquam uota per reditum faceret: & omnia aduersa timeret. Curuo nec. ut affectum desideratis ostenderet eas partes sollicito dixit attendenda quibus spatium reuerti.

POR. Diuis orte bonis. haec ode ad augustum scripta est diutius in transmarinis prouinciis morantem populi ac senatus legationibus missis reditum eius precantis. Instar. n. ueris uultus ubi tuus affulsit. hoc est praesentia tua ad instar uernae gratiae exilantur omnia. Ut mater iuuenem quem notus inuido flatu carpathii trans maris aequora cunctantem spatio longius annuo. Dulci destinet a domo uotisque omnibus & precibus uocat. ordo est. ut mater uocat iuuenem cunctantem spatio longius annuo: uotis omnibus & precibus. Cunctantem autem demorantem significat ut apud Virgilium. Regina thalamo cunctantem ad limina primi Poenorum expectant.

CHRI. Diuis orte bonis. maxime laudes Augusti in hac ode exprimunt: cum tanto desiderio populum ex illius absentia affici ostendat. Quod nunquam esse nisi sua multa maximaque merita in patriam extarent. Misera senatus populusque ro. legationes ad augustum in transmarinis partibus diutius immorantem ut quam primum reuenteret supplicantes. Vex cum diutius opinione moreretur: scripsit ad eum poeta. Orte. d. per aeneam romulum & caesarem qui in gente iulia diu fuerunt. Bonis. per pietatis & fauentibus. Gentis romulae. per romuleae secundum Acronem. Ego autem puto uocatiui esse: ut appellet eum romulum. nam ut supra ostendimus: a triplici ordine tribus est donatus: ut caesar: ut romulus & quinque ut augustus uocaretur. Erit ergo optime romule custos gentis. i. humani generis: quia ipse est

*ACRON
diutius absente
seni populus
Instar non per
aditus postea
eius in populo
non per populi
MAIUS COME*

romani impij. Maturus, celerē: Redde, nā tua pſentia oīa ſcēlicia ſunt: p cōtrariū in ſupioribus dixit tenebris fugatis. Inſtar u. ad ſimilitudinē ueris. Inſtar. n. indeclinabile eſt: & ſine ppoſitiōe ponit. Videt aut nō formā demōſtrare: ſed quātitatē. Hinc Vir. Inſtar mōtis equū di. p. a. ædificāt. Nō. n. formā montis: ſed magnitudinē equū habuiſſe demōſtrat. Cicero de of. Idē ſi accedat mortis inſtar putemus. Ergo ē poetæ ſentētia q̄ Auguſti uultus tū ſplēdoris aſſerat: q̄tum aſſert uer in āno: Veluti dicat qd̄ abſente Auguſto fuerit hyemis: in q̄ oīa tenebræ ſūt: reuertēte aut illo redeat uer: in quo & dies gratioꝝ ē: & ſoles mollius ridet. ſ. q̄ cū abeſt. Vt mī. nō potuit efficacius exprimere amorē ppli in Octauianū: nā maternus amor oēs affectus ſupat. Miſce ergo Octauianū amat pplus. Iuuenē. ergo magis dignus amari cū ſit n̄ puer q̄ ætas adhuc impſecta ē. nō ſenex qua ætate iā uitæ terminus ē: ſed ſit in ea ætate q̄ pſecta ſit. Quē n. nā & abſentia diu turna & piculum amorem augere uident. Precib⁹ & u. nam pcat deos & uota concipit: & cupida ludendi non dimouet oculos a littore quo appulſurus eſt. Compoſe uerba: patria iſta fidelibus deſiderijs ſic quærit Cæſarem: ut mater uocat iuuenem: quem notus deſinet cunctantem.

Sic deſiderijs iſta fidelibus

Quærit patria cæſarem:

Tutus bos & enim rura perambulat:

Nutrit rura ceres almaq̄ fauſtitas:

Pacatum uolitant per mare nauitæ

Culpari meruit fides.

Nullis polluitur caſta domus ſupris:

Mos & lex maculoſum edomuit neſas:

Laudantur ſimili prole puerperæ:

Culpam pœna premit comes.

Quis parthum paueat quis gelidū ſcythē.

Quis germania quos horrida parturit

Fœtus incolumi cæſare.

Quis feræ bellum curet hiberiæ.

Condit quiſq̄ diem collibus in ſuis

Et uitē uiduas ducit ad arbores.

Hinc ad uinā redit latus & alteris

Te menſis adhibet deum

Te multa prece: te proſequitur mero

Diffuſo pateris: & laribus tuum

Miſcet numen: uti græcia caſtoris.

Et magni memor herculis.

Longas o utinam dux bone ferias

Præſtes heſperiæ dicimus integro

Sicci mane diē dicimus uuidi

Cum ſol oceano ſubeſt.

ACRON. Sic deſiderijs. tāquā patria deſiderio auguſti pcuteret: dū p ei⁹ ſilute eēt ſollicita.

Tutus bos & e. uirtute dicit & diſpoſitiōe cæſaris pſtitā agris quietē: ut ille meas errare boues ut cernis: & ipm ludere. q̄ uellē calamo pmiſit agreſſi. Almaq̄ fauſtitas. noue ſcēlicitas dicta. Pacatū u. p. m. n. cōpreſſi. n. ab eo fuerāt piratæ. Culpari. m. ſ. tanquā cui⁹ tpe nec creditū nec depoſitū negaret. Caſta. pudica: ut caſta pudiciā ſeruet dom⁹. Mos & lex m. e. n. legē ſignificat: quā de coercēdis adulteriis ſanxit. Laudat ſ. p. p. rā. quā abeſſe matrimonio culpā plis parētū ſilitudine demōſtraret. ut ſi quis mihi puulus aula luderet æneas: q̄ te tū ore referret. Culpā pœna p. c. cōes iqt culpā pœna ē nec differēdo uidiſtā pſtat peccādi licentiā. Quis. p. p. nullas gentes dicit icolumi cæſare formidare. Feræ. idomitæ & bellicoſæ hiſpaniæ gentes. Condit q. d. c. ſinit explet. uir. Cātado lōgos memini me condere ſoles. Et uitē uiduas ducit ad arbores. bñficio auguſti p hoſtiū pſtitā utilitatem agroz. clu. creſcere. uiduas uero arbores ſine uitib⁹ dixit. Strat⁹ huius palmes uiduas deſiderat ulmos. Hinc ad u. i. a labore ad cōuiuia. Et a. t. m. a. d. ſcđæ menſæ dicebant q̄ in honorem deoz. exhiberi cōſueuerāt: ut Nō ego te diis & menſis accepta ſcđis trāſierim rhodia. exhiberi ergo & auguſto ſignificat honorem deoz. p eaſdē celebritates. Vti græcia c. Sic a Rōanis pmittit auguſtū diis penatib⁹ ſociādum. ſicut a græcis Hercules caſtor & pollux: quos & ciuica ais familiaritas commendauit: aut quos labor diligere fecit & uirt⁹. Et m. m. h. bñfici⁹. Dux. b. ſ. aut pp continuationem uictoriæ lōgas optauit ferias: ut abōinādo uitā plixā. In tegro. toto diē. Sicci. ieiuini. Vuidi. pleni. ut uuidus hyberna uenit de glāde menalcas. Subeſt. ſubter eſt. i. in occaſum conditus eſt.

POR. Sic deſiderijs iſta fidelibus quærit patria cæſarem. Iſta participialiter dicitur & ſignificat percuffa. Nutrit rura ceres almaq̄ fauſtitas.

adnotandum nomen fauſtitas ſic dictum: quaſi ſcēlicitas aut iocunditas. Mos & lex maculoſum edomuit neſas. elegant uidet eā legem ſignare quā de adulteriis coercendis ſanxit. Culpā pœna pmit comes. mire comes inqt culpa pœnæ ſuæ. i. non differt pœnā ſuam delinquentibus. per hoc ſignificat nihil ingeneroſe aut negligent fieri. Et uitē uiduas ducit ad arbores. ſuauit & uiduas arbores dixit priuſq̄ uitēs adiunctas habeant: quia cum habent maritari dicuntur a ruſticis. Et alteris te menſis adhibet deum. id eſt ſecundis. Et m. m. h. memor bñfici⁹ eius dicimus. Vuidi. i. poti ac madidi.

CHRI. Tutus.n.bos.ōndit cām tāti amoris ēē: qđ terra mariq; oīa Cæsaris uirtute pacata sint. Nutrit rura.dat uim terræ qua fruges fertiles cāt. Faustitas.ab eo qđ ē faustus pag; aut tritum est. Alma.p sancta uenerādaq; accipit. Cater; ab alendo uerbū dari deriuat. Quapp ut plurimū hoc epirbetū his reb; dat: uñ nobis ad uitā degēdā auxilia sint: sic cererē sic uenerē: sic diē almā dicimus. Mos & lex.i. cōsuetudo q̄ a lege puenit. Fuerat.n.lex Iulia de qua Iuue. Vbi nūc lex Iulia dormis: quā August; de coercēdis adulteriis tulerat. Laudat.f.p.p.laudat puerpæ pp plē simlē patri. Nā q̄ edat filiū patri simlē castitatis signū ē. Pu- erpa.ptu leuatā significat.nā foeta & q̄ pepit & q̄ pgnās ē iure diciē. Laudat ergo & q̄ pacē tranquillitatēq; pepit: pp quā rura optime culta fertilē ferūt ānonā. Laudauit q̄ optimis legib; rē admistrat. Laudat nūc q̄ nō solū bella cessant: ueq; ēt: q̄ omnis belli metus remotus sit. Nā & pthos & scythas & germanos & hispa- nos ita coercuerat: ut nihil inde timēdū sit. Hiberiæ.hispāiæ a flūine hiberno. Cōdit.finit: Vir. Cātādo lō- gos memi.me cō.so. Diē.uitā:nā cessante bello nō cogūt in longinquas expeditōes pficisci. Alteris.i. se- cūdis. Duas.n.mēsas adhībēat antiqui p̄mā carnib; similibusq; reb; dabāt: secūda uero pōis. Appella- bātq; has secūdas mēsas bellaria. Et quia tūc optima uina dabāt Appellabant uina p̄ciosa bellaria bacchi. Vir.Nō ego te mēsis & diis accepta secūdis transferim rhodia. Te deū.nā uiuētū adhuc Othauiano diuini honores instituti sūt.uñ alibi: præsentiq; tibi maturos largimur honores. Et larib; de quib; dictū ē. Ergo ut grācia castorē & herculem inter lares deos enumerāt: sic nos te. Ferias.i.dies festos quos p̄ ociosa pace ponit. Nā de feriis dictū ē. Sicci.sobrii:cū nōdū biberim;. Integro.nā lteger ē i prio mane: q̄a nōdū cōsupt; ē. Vuidi.i.madidi.i.bene poti & oppōit sicco.

ACRON

*id est in
magnis in ro-
ndas eadēq;
as p̄būm ad
uī dīfendū
i horat*

d Iue quē p.hymnū hic Apollini dicit: & cō-
mēdat carmīa sua sēcularib; ludis q̄ cele-
brāt post cētū ānos supra thyberī aut i capitolio.
Quē.p.n.laus apollinis d factis q̄a i uidiētā ma-
tris latōæ Niobē cū filiis suis iteremit. Tytiosq;
r.q̄ uī latonæ i ferre conat; ē. Altæ.magnæ ut ho-
lis hēt muros ruit alto a culmīe troia: aut p uitu-
pationē: ut magn; latro. aut alte sisse. aut temera-
rie. Phthi;a.a ciuitate dictus: ut Vir. Phthiā cla-
rasq; micēas. Tibi m.i. ut Dardana q̄ paridis di-
rexit tæla māusq; corp; in æacide. Thetidis.m.
subaudit deæ: ut lōge illi dea mater erat. Ille m.
Achilles. ruēs cadēti arbori comparat. Teucro.
p teucro: ut Dardan; p dardani; uir. Et lōgo sol-
uit se teucra luctu. Ille n̄ i. achillē dicit nihil frau-
de fecisse: sed palā sp̄ uirtutis fiducia dimicasse:
ut nec eq̄ caua p̄demur i aluo. Luce: palā. Equo
mineruæ. Vir. Instar mōtis equū diuina pall a i s
arte ædificāt. Male.f. ut nos delubra deū miseri-
qbus ultim; eēt ille dies festa uelam; frōde p urbē
Falleret.a.aulā p toto illo posuit: neq; n. solū re-
gē fefellerūt achiui: sed cūctos. Sed.p.c.g.apto
sp̄ bello Achilles nō i fidis grauis: ut nō furto me-
lior: sed fortib; armis. Heu n.dolēter exclamat
poeta Achillē uiuū ad iternitiōem iterimere oēs
potuisse troiāos: ut nec Aeneas pfugere ad romā
oīe meliore cōdēdā posset nec ab eo ul' i fātib; pce-
ret. q̄le ē ill d. erie quo parui cadē potuere mere-
ri. Quæ tū in laudē cōmēorāt apollis. Nescios.
f. i fates puos. M̄is i aluo. ēt i grauidas m̄iēs sē
uiēdū fuisse. Ni.t.hoc ē apollis. Reb; æ.troiāse
quoz genere meliori alite: hoc ē ultuz; auspicio
erat rōa cōdēda. Doctor.a.f.t.doctorē apollinē
n̄ thaliæ musæ: sed artis liricæ dixit eūq; ad studiū
suū i ferēs. Lauis.p.lauas. Xāth; fluui; ē troiæ: ut
Xāthiq; fluēta d̄serit: ac delō m̄nā i uisit apollo.
Daunia.d.dauniā dixit a dauno iuge apulīæ uñ
oriūd; Horaerat. Lewis.i. uerbis. Agyleu. uero
athēiēs i liguā uici dicūt: quo noīe iō apollo uoca-
t; ē: q̄a ex orac̄i r̄iso i uicis publicis urbis suæ sta-
tutis altarib; ei sacrificia i stituerāt: uñ agyle; dict; ē.

Paxana apollini canit. ODE. dicolos. VI.

d Iue quem proles niobea magnæ

Vindicem linguæ: tytiosq; raptor

Sensit & troiæ prope uictor altæ

Phthius achilles

Cæteris maior tibi miles impar

Filius quanuis tethidis marinæ

Dardanas turres quateret tremenda

Cuspide pugna.

Ille mordaci uelut iēta ferro

Pinus: aut impulsa cupressus euro

Procidit late posuitq; collum

Pulvere teucro.

Ille non inclusus equo mineruæ

Sacra mentito male feriatos

Troas & latam priami & choreis

Falleret aulam

Sed palam captis grauis heu nefas heu

Nescios fari pueros achiuis

Vreret flammis etiam latentem

Matris in aluo.

Ni tuis uictus uenerisq; grata

Vocibus diuum pater annuisset

Rebus æneæ potiore ductos

Alite muros.

Doctor arguta fidicen thaliæ

Phœbe qui xantho lauīs amne crines

Dauniæ defende decus camenæ

Lewis agyleu.

POR. Diue quē ples hiobea n. hēc ode himnū apollinis cōtinet qua cōmēdat ei carmina sua & sinu l
alloquit pueros puellasq; quos carmē seculare docet. Et t. p. u. a. i. pōene uictor. hoc at ad illud ptinet quod
dicit paris i achillē sagittā apolline dirigēte tetēdisse. Cateris m. t. m. i. tibi ipar achilles. f. Teucro pluef.
ergo principali p possessiōe nomine usus ē: ut hauriat hūc oculis ignē crudelis ab alto dardan⁹. p eo qd ē
dardani⁹. Falleret a. aulā sine dubio p toto ilio positū ē. neq; n. solū regē fefellerāt grāci adhibitis insidiis
uic; totū pplm. Nescios fari pueros. πρὸς πᾶσι καὶ κωσ. Annuisset reb⁹ Aeneā potiore ductos alite muros. i.
ānuisset ut melior alite hoc ē meliore auspicio Aeneas urbē cōstitueret. Qui xātho lauis amne crines. lauis
ueteres dixere & lauere n lauare supra ostendimus. Dauniae defende decus camene leuis agileu. daunia ca
menae suae musae dicit Hora. i. sui carminis si quidem Daunia apulia est in cuius finib⁹ natus est. Leuis agy
leu. agyla est uia & grāce dicitur. Varro autem quod ex responso sui oraculi in uicis publicis urbis suae athe
nienfes statutis altaribus sacrificare apollini instituerunt & agyleum appellauere.

Lauere

CHRI. Diue quē ples. sūt qui credūt in ludis saecularib⁹ carmē hoc in Apollinis honorem a poeta scri
ptū: sed ludis in suo loco dicit. Interim quid sibi uelit poeta inuestigemus. Laudat Apollinē: & in primis a
pietate quā i matre ulciscēda adhibuerit. Proles n. Niobe ex tātalo phrygū rege: ut placet Eusebio nata ē:
& Amphioni thebāo nupsit: ex eoq; scdm Oui. septē mares totidēq; foeminas pepit. Vex cū illa latonae se
pponeret apollo suis sagittis oēs pemit. Sed de numero filior; uaria opinio ē: nā Homerus pueros puellas
q; senos fuisse ait. Eurypides q̄tuordecim. Sapho. xviii. Pidar. xx. Quidā alii scriptores tres dūtaxat. Ma
gne. magnifice. i. supbe & iactabūde: Vt legimus uerba magnifica. i. iactātia plena. Ergo magnae quia ma
gna de se iactabat. Vindicē. ultorē. Proles niobea. filiū niobes. Tytios. grācus. noiatiū⁹. Raptor. supra
tor: ut & raptiganimedis honores. Nō ar qā rapuerit. i. suptrū itulerit: sed qā iserre uoluerit: sic Vir. Et gener
Auxiliū Priamo phrygibusq; ferebat Nō. n. erat gener: sed eē cupiebat. Prope u. nā si opa Apollinis subla
tus fuisset: oīno Troiā expugnasset. Phthius. ex phthia thessalia urbe. Mordaci. qā paulatim exest arbor
q̄ icidit. Falleret. p fefelleret: snia ē: Achilles nisi opa tua extinēt⁹ fuisset: n fraudib⁹ & ifidiis sed apto mar
te troiā expugnasset. Male feriatos. feriatī sūt q ferias & dies festos celebrāt: ergo male. i. i pntiē suā. nā ce
lebrabāt eū diē: i quo perituri erāt: Vir. Nos delubra deū miseri: qb⁹ ultimuseēt ille dies festa uelamus fron
te p urbē. Laudat at achillis fortitudinē: ut oñdat maius i troianos Apollinis beneficiū fuisse. De morte at
achillis qd Dion sentiat in supiorib⁹ diximus. Vt at grāci fabulāt captus ē amore polixenae achilles: conue
nitq; cū hecuba: q̄ illū fallebat: ut nocturno tpe solus tēplū apollinis tymbrei intraret puellam a matre acce
pturus: Vbi a paride in insidiis post dei simulac; collocato sagitta calcaneū q solus uulnerabilis in eo cor
pore erat trāsfordit atq; interemit adiuuātē apolline. Hinc Vir. Phoebe graues troiae semp miserate labores
Dardana q paridis diresti tela manusq; corpus in æacide. Fidicē doctor. nā & cithara pulsas & alios pulsa
re doces. Xātho. sic Maro: Xāthiq; fluēta deserit ac delō maternā inuisit apollo. Argute. sonare. Dau
nia. apulia: & de se intelligit: qui primus sit apud latinos lyricus. Leuis. i. imberbis: nā leuis sine pilis signi
ficat. Virg. Et saepe in leui quāsisset cornua fronte. Agyleus ideo dicitur apollo: quia atheniēses in uicis pu
blicas urbis suae statutis altaribus phoebo sacrificabant. Vici autem ab atheniensibus agilei uocantur.

Niobe

Agyleus

Spiritum phœbus mihi phœbus artem
Carminis nomenq; dedit poetæ
Virginum primæ pueriq; claris
Patribus orti.

Delie tutela deæ fugaces
Lyncas & ceruos cohibentis arcu
Lesbium seruare pedem meiq;
Pollicis ictum.

Rite latonæ puerum canentes
Rite crescentem face noctiluca
Prosperam frugum celeremque pronos
Voluere menses.

Nupta iam dices ego diis amicum

ACRON. Virginum primæ. p. q. c. pueros &
puellas alloquitur quibus dianæ carmē lyrico so
no cantari consueuerat ut rithmum operis sui in
canendo custodiant. Lesbium. alcei lyrici poe
tæ qui lesbis fuit. Meiq; p. i. modulationē lyri
ci carminis ueluti ipe lyrā pcutiam. Rite l. p. so
lenni consuetudine. Face n. eodem. n. & dianæ
honori censebatur. Vnde & diana luciferæ no
men accepit. Prosperam. f. rore nocturno nutri
entem: ut. Quantum longis carpent armēta die
bus. Exiguam tantum gelida se nocte reponet.

Celeremq; pronos. u. m. quia ita tempora plu
næ cursum sicut solis peraguntur. sed circa lunā
proprie menses dixit. sic enim singulis mensibus
zodiacum circulum luna pertransit: quemadmo
dum sol toto anno. Voluere menses. quia con
ditionem mortalitatis temporibus anni compa
rauerat: ne crederentur & homines renascitem
pora imutationes elementor; siue tempor; repa
rari dixit: Cōditionem uero mortalitatis: ut cōem
nobis & oib⁹ ita irreparabilē. Nupta iā d. loquē
do ad unā de oib⁹ dicit. dū fueritis nuptæ dicetis.

CARMINVM

Amicum amabile. Reddidi. c. nō difficulter
Horati⁹ carmen reddidisse se refert uel cecinisse.

POR. Virginum. p. p. c. p. o. d. t. d. fugaces. i. qui estis tutea deliae deae hoc est & kiuā ēpēxiāi σισ. Lesbū seruare pedem. i. alcaei lyrici poetae q̄ lesbi⁹ fuit. Mei⁹ pollicis ictum. i. modulatio nem lyrici carminis: & suauit⁹ hoc dicit q̄ si ipsā lyrā pcutiat. **Rite. l. p. c. i. apollinem latonae filium. Celerē** q̄ pnos uoluere menses. quia sūt p lunā cursum uident⁹ tpa pagi. sed & circa lunā pprie mensis dixit q̄ singulis mensibus zodiacum circulum ptransit quem sol toto āno. Nupta iam dices. quoniā fueris iam nupta. **Sæculo festas referente luces. i. die singulo festum referente.**

CHRI. Spiritū. q. d. diuinū illū furorē. **Artē & nomen. ergo oīa recognoscit ab apollie. Priē. pmarie.** Tutela. nā i tutela dianae. i. lunae dicūt⁹ pueri pp uim uegetatiuā q̄ ita ab illa ē: ut sēsitiua a sole. Seruate le sibi pedē. q̄ si canite lyricū carmē ita: ut obseruetis nūeros & modulationē. Canētes p. l. i. phœbū & lunā. Prospera f. ga ut dixim⁹ plātadi uegetādiq̄ nim hēt. Crescētē. ga crescit & decrescit luna. Cererēq̄. nā & hēc dea ad lunā refert⁹. Voluere. i. sua reuolūtioē pficere: nā ut ad cursū Solis ānus: ita ad cursum lunae mensis instituit⁹. **Sæculo r. de quo dicemus in carmine sæculari. Horati. p horatii uatis docilis modor.**

ACRON

d Iffugere ni. ad torquatū scribit p uerni tps descriptionē oīum regū uicissitudinem: de quo & Vir. uere nouo gelidus canis cū mōtibus humor liquit⁹. Mutat. t. u. p rōnem tēpos: dixit ēt ipsā naturā mutari. Pretereūt. inter ripas labunt⁹. Gratia. n. frigori⁹ hyemis finitis amoenitate iā tps ad ludū & læticiā nymphas & charites puocari. **Immortalia. nil imortale ēē dū ēt tpa finiunt⁹.** Frigora m. p uices tēpos: pbat aternū ēē qd tpa ē. Quo tullus & ancus. tullus & ancus reges romani fuerūt: p quos oñdit mortē potentibus & pauperibus cōmunem esse.

POR. Diffugere niues. hoc carmē uerni tps hēt & cōtinet descriptionē. scribit aut ad torquatū. Et de. r. f. p. i. pter ripas suas eunt flumina q̄ significat ripas suas nō excedere. sed itra aluei labi. Audet. d. n. c. nuda q̄ iā frigora exclusa sūt.

Immortalia ne. f. m. a. i. nequid putes imortale ēē atq̄ ppetuū: respice āni tpa q̄ nūc quoq̄ celeriter occidēs alii cedit. Dāna. t. c. r. c. l. cū cōditio nem mortalitatis nrā tps āni cōparasset ne uiderēt hoies renasci ut tpa: intulit. Quo. p. a. q. t. d. & a. hoc iō dicit ut oñdat cōditionē mortalitatis oib⁹ cōem ēē. Quis inquit scit an adiiciant ho dierna crassina sūmā tempora dñi superi.

CHRI. Diffugere niues. nō solū describit uer⁹ ēt pingit q̄ uolatile sit tps: & q̄ momētaneo itervallo fluat.

Diffugere niues. ga aduētū ueris fugat hyems. Redeūt iā. g. c. q̄ hyemali frigore aruerāt. Mutat. t. u. lō giuscule pseq̄ ueris descriptionē. Gratia cū g. f. nā & tres ēē: & q̄re tres sint: dictū ē. hēc aut oīs descriptio poetica ē: nā uernū tps ceteris gratius est. Decrescētia. duplex sed cōtraria pōt ēē snia: ut sit uel decrescētia id est ualde crescētia. nā uere liq̄scētib⁹ niuib⁹ augēt⁹ flūina: & tūc dicā ptereūt ripas. i. transiliūt ripas: & suo alueo egrediūt⁹: uel decrescētia q̄ depriuet: & sit snia q̄ minuāt⁹: & tūc erit ptereūt ripas. i. eūt pter. i. iuxta ripas neq̄ illas trāsiliūt. **Immortaliaue sūt cū tps qd ē mēsurā mot⁹ sp fluat nihil erit sub tps qd duratur sit.**

Almū. ga aiat. nā sole a quo dies ē: oīa alūt & crescūt. Frigora m. mig. poeta igeniū q̄ cū uer ad uoluptatē legētis lati⁹ descripserit: nūc uelocitatē orōnis: uelocissimū tps cursū ān oculos pōit. Est. n. bōi poeta: & i reb⁹ ociosis ociari: & i his q̄ raptim gesta sūt p̄cipiti qdā orōne ipsā celeritatē exprimere. Quod ēt in multis aliis locis apud Maronē: & p̄cipue i narratōe troianae captiuitatis appeti qua tū lēte & ociose: tū raptim & festine: ut ipsa res exigit ex industria narrat. Frigora. p hyeme pōit. Zephyris. p uere: nam & medici a flatu hui⁹ ueti uer ichoare uolūt. Proterit: ga ad exitiū pducit: ul respexit rapidū ui caloris: quo herbae quas uer sua clemētia & pduxerat & aluerat ueha mentē arefcūt. Dāna tñ. fluūt qdē assiduo lapsu tpa cū oib⁹ reb⁹ q̄ sub tpe sūt. sed hoc tñ iterē: q̄ tpa qdē redeūt. q̄ at orta sūt cū ad iteritū uenerit nūq̄ redeūt. Cele. l. i. luna cū suis cursib⁹ celerrimis. Reparat. i. restaurat dāna caelestia: nā si nūc imiuit⁹: paulop⁹ crescet: uñ caelestia nō lū sēsitiūt dānū: mortalia uero sēsitiūt. nā nos ubi. i. postq̄ decidim⁹. f. ad iferos. Pl. & u. nā corp⁹ i pluerē redit

Sæculo festas referente luces
Reddidi carmen docilis modorum
Vatis horati.

Ad manlium torquatū. ODE. VII.

d Iffugei niues redeūt iā gramia cāpis

Arboribusq̄ comae

Mutat terra uices & decrescētia ripas

Flumina praterreunt.

Gratia cū nymphis gēiniscq̄ sororib⁹ audet

Ducere nuda choros:

Immortalia ne speres: monet ānus & almū

Quae rapit hora diem

Frigora mitescunt zephyris: uer proterit

Interitura simul.

Pomifer autūnus fruges effuderit: & mox

Bruma recurret iners

Damna tamē reparāt celeres caelestia lunae

Nos ubi decidimus.

Quo pius aeneas: quo tullo diues: & ācus:

Puluis & umbra sumus

Handwritten note: Dāna aut ē in mōna

Vmbra. i. aia sola restat. Nec me fugit serui diuisione q̄ refert fuisse phos: q̄ dicerent ex nobis simulacra in feros petere: Vmbra corpus sequi. Spiritum uero ad cælum redire. Sed huiusmodi inquisitio altior est: q̄ huic loco conueniat. Quapropter alio differat. Quo patere ostendit mortē ita omnibus esse cōmunē: ut neq; fortib⁹ regib⁹: neq; opulētis parcat. Diues. pp̄ amplā uictoriā quā de albanis reportauit. nam & pulum ro. ex albanis ciuib⁹ quos in ciuitatem romanā recepit: uehementer auxit.

Quis scit an adiciāt hodiernæ crastia uitæ

Tempore diu superi:

Cūcta manus auidas fugiūt hæredis amico

Quæ dederis animo.

Cū semel occideris: & de te splēdida minos

Fecerit arbitria:

Nō torquate genus: non te facundā: non te

Restituet pietas

Infernis neq; enim tenebris diana pudicum

Liberat hyppolitum.

Nec lethea ualet theseus abrumpere charo

Vincula perithoo.

ACRON. Quis scit an. a. i. p. incertū uitæ ne sciri utq; homini usq; ad diē quē egit sequēs adiciat: cū facile & p̄ horas possit occidere. Cūcta. m. a. f. h. a. i. p. i. in lucē uenire q̄ impensa fuit uoluptati pitura hæredib⁹ derelicta. Et de te. f. m. ut q̄sitor minos urnā mouet. Nō torq̄te gen⁹. nec nobilitatē nec eloquētiā nec pietatē quēquā morti p̄ripe. Diana. p. aut fabulose dicit hyppolitū ab inferno reuersū. Aut nil ei ad cōditionē mortalitatis p̄fuisse. q̄a ab eqs suis tractus uitæ restitutus ē dū i eadē fuisset sortē reuersus nec mortē p̄petuo potuisset effugere. Abrūpere. c. u. p. T. heseus & perithous amici fuerūt: quos dicit cōiurata amicitia morti eripi non posse: nam uolentes proserpinam rapere apud inferos remanserunt.

POR. Quis scit. ad sūmā annorū uitæ quā hodiernū usq; egisti. Crastin⁹ dies adiūgat. i. q̄s scit an cras uicturus sis. Cū facile & q̄cūq; hora possis occide. Cūcta. m. a. f. h. a. i. illud tuū erit tū quo

dū uiuis functus fueris. Et de te. f. m. f. a. nō dicit cū splēdidū ornatūq; fecerit minos iudicio suo: sed cū de te splēdide ac digne iudicauerit minos. ita splēdida arbitria ad minois laudē & gloriā p̄tinēt iudicātis: non ad eū de quo iudicat. Infernis. n. e. t. d. p. l. h. at q̄ Vir. ait hyppolitū rediisse ad auras æthereas ita peoniis reuocatū herbis & amore dianæ: sed nūc n̄ ad illd̄ refert q̄ post distractionē illā quā ab eqs suis passus ē i uitā suā restitutus fere: sed ad cōditionē mortalitatis quā n̄ potuit p̄petuo effugere p̄ dianæ fauorē. Nec. l. u. t. a. c. u. p. nota historia Theseū & pithou ad inferos descēdisse rapiendā p̄serpiā cā. nūc dicit uictos ibi remāsisse.

CHRI. Quid scis. q. d. scis n̄ potes ergo duplex ē i felicitas: p̄ma q̄ uita breuissima & sine editu sit: scda q̄ illa ē eadē breuitas incerta sp̄sit. Cūcta. hortat ad liberalitatē: nā ut cē hoīs offm̄ libalitate uti: cū tñ sua oia bōa hæredi auaro & cupido r̄liatur sit. Amico. libali. nā q̄ alii dat: illi amic⁹ ē. Cū. f. o. eadē suā i p̄petis i eo imorat quo maxie torq̄tū liberalē reddere possit. Splēdida. uel q̄a uerissima sūt: uel q̄a ab illi n̄ ē puocatio. Nō. t. g. neq; nobilitate generis: neq; eloquētiā: neq; uirtute: q̄ oia i te sūt: poteris te ab inferis eximere.

Infernis. n. n. nā si dea amicissimū optimūq; uir & p̄ sūmā iuriā cæsu a morte uēdicare n̄ potuit: quis ab ea unq̄ liberabit. Quo i loco poetica licētia aliē fabellā hyppoliti narrat q̄ ab aliis narret. Dñt theseo ad iseros descēdēte phedrā thesei uxore amore hyppoliti pulcherrimi adolescentis: sui q̄ puigni captā de adulterio illū i terpellasse. sed castissim⁹ adolescēs p̄caci mulieri n̄ obtemperat: illa amorē i odiū cōuertēs redeūti theseo eū accusauit: tāq̄ ipe eā i terpellasset. Irat⁹ p̄ interimere hyppolitū uoluit. At ille q̄ drigis uerū paternā s̄auitiā fugiebat. q̄pp̄ cū alr̄ illū cōsequi n̄ posset. ægeū patrē orauit theseus: ut ex trib⁹ optatis q̄ sibi datur pollicit⁹ fuerat hoc cōcederet: ut p̄iret hyppolit⁹. immisit phocas æge⁹: quib⁹ deterriti equi: & in fugā uersi

adolescētē p̄ inuia raptaret: dōc discerpt⁹ lāiatuq; ē: p̄p̄aq; Hyppo. uocitātū uolūt quid ab equis lāiatu sit: nā hyppos equ⁹ ἵππος ἄρ̄ foluo significat. Vex̄ cū adolescēs cælebs uixisset dianæq; dedit⁹ uenatiōib⁹ se exercuisset: orauit Diana Aesculapiū A pollinis filiū & medicinæ deū: ut illū in uitā reuocaret: reuocatūq; in italiā trāstulit: ægetiaq; nymphæ cōmēdauit: & mutato nomine p̄ hyppolito Virbiū appellari iussit. At iuppiē indignatus q̄ aliquis hominē iā uita sūctū reuocār ualeret: ip̄m Aesculapiū fulmine interfecit: d̄ quo Vir. P̄oniis reuocatū herbis & amore dianæ. At p̄ oipotēs aliq̄e indignat⁹ ab umbris Mortalē infernis Teodoti⁹ rē ad historiā referēs: scribit illū nō fuisse interfectū: sed uehementi uulneratum & Ariciā quādā ætica regiōis mulierem quā ille clāculū amabat ab Aesculapio impetrasse ut hyppolitum quē thes⁹ pisse credebat: sanaret: q̄ qm̄ uenatiōib⁹ exercebat dianā putata ē. Hyppolitus autem iā Virbius appellatus in italiam ualitudine recuperata profectus est: & urbem ariciam de amata mulieris nomine appellatam condidit. Verum hanc fabulam Horatius nunc peruertens negat dianam illum ab inferis liberare potuisse. Theseus. theseus perithousq; adeo amici fuerunt ut inter illa rarissima paria amicorum enumerentur. Hi coniuurarunt nullam nisi iouis filiam uxorem ductores. Quapropter cum Theseus Helenam rapuisset ad inferos descenderunt: ut raperent Proserpinam Perithoo: sed perithous ibi interemptus est. Theseus autem in uinculis retentus: donec ab Hercule liberatus est. sed & hic in aliqua parte fabulam uariat.

CARMINVM

ACRON

d Onarē pateras: ad Cēforinū scribit: dicens facultates suas tātas nō eē: ut possit pateras uel p̄ciōsa uasa donare sed p̄ diuitiis qđ maius ē laudi eius se carmē dictur. Pateras. uasa argentea. Cōmodus. benignus: utilis hūanus. Aera. statuas. Tripodas. mensas. Vir. Sacri tripod es. u.c. Et palmæ p̄ciū uictorib⁹. Præmia f. ephexegesis. Pessima. uilia de carmib⁹ dicit. i. si diuitias habere: carmia n̄ donarē. Quas a. p. parrhasius atheniēsis pictor fuit. Protulit. hoibus diuulgauit. Scopas. signorū sculptor. Hic. scopas. Ille. parrhasi⁹. nā uiciniori r̄ndit. Solers. pit⁹ Ponerē. pingere: format. ut posuitq; īmania tēpla. Sed n̄ hęc mihi uis. diuitias. f. Aut aius n̄ tibi taliū. hic ē sensus: nec ego talia largiri possum nec si possē tu ea desiderares. ut q carmia diuitiis oībus antefers. Et p. d. m. dicere quā p̄ciōsum sit carmē ostendere: non quo speraret p̄cium.

POR. Donarē. p. g. c. hac ode idicat sibi facultates tātas nō eē ut possit p̄hialas & alia p̄ciōsa donare: sed q̄ maius ē carmē se cēforino largiri. deīde p̄fert caria oīb⁹ diuitiis: q̄s aut parrhasius ptulit aut scopas parrhasius athenis pictor clar⁹ fuit. scopas. γλυπτήσων uāp̄uap̄ōn fuit. i. signorū marmoreorū. Solers. n. h. p. n. d. ponere nūc cōstituere ac fingere. Sed n̄ hęc uis mihi. Nō t. t. r. ē. aut aius delitiarū egēs. Sēsus ē nec ego largiri possum nec si possem tu ea desideras q̄ carmina tibi diuitiis p̄ponēda sunt. Carmina. p. d. & p. d. m. i. ostendere quam p̄ciōsum munus sit carmen.

CHRI. Donarē pateras. ē argumētū nihil eē q̄ mortales hoīes magis īmortales reddere possit: q̄ carmīna poetarū. Hoc ipse sūma arte demonstrat. Gratia. Aera cōmēdat se a liberalitate: q̄ nō ex donis: sed ex aīo illis q̄ dare cupit cognoscit: & p̄dit p̄ æneis statuis. Cōmodus sic. n. legit Acro quasi utilis: Vel cōmodis sodalib⁹. Tripodas. accusatiuus græcus. Tripodes. n. sūt mēsa militares. Erat āt domū apud græcos egrægiū. Hic Ouid. & tripodes septē pōdere & arte pares. Nō pessima i. optata. Liptote ē cū minus dicimus & plus itelligim⁹. Diuite me. si eē diues. Artiū. i. res. arte fabricatarū. Parrhasi⁹. ephesi⁹ fuit pictor ægrepius: ac primus q̄ capillos ī picturis distingueret & uarios ī facie uultus faceret: & mō acrē: mō latū pigeret pinxit & currētes ita ut ī cursu sudorē emittere uiderēt. P̄xit & armatos ita arma exuētes ut p̄ labore anhelare uiderēt. Fuit āt supbia ītolerabili. Quapp cū certaret cū Thymāte de pictura: illūq; supasset: tū suffragiis populi p̄latus Thymātes: qm̄ pp suā supbiā oderat parrhasiū populus. Scopas. sculptor fuit nobilitatus maxime ī uenere & phæto: qui samothraciæ sanctis cerimoniis colūt. Habuit æmulo Bryaxem: Thimotheum & Leocarem: cū quibus celauit mausoleum mausoli cariæ regis sepulchrū: quod inter septem orbis miracula reponitur: Opus quadratum fuit: & singula latera singulis cælanda locata sūt. Hic. f. scopas. Ille. f. parrhasius. P̄cium dicere. i. q̄ p̄ciōsum munus sit.

ACRON. Nō incisa n. uictoriaz titulis: qbus defūti duces quādā īmortalitatē cōsequūt. Impia. q̄ ter gessit bellū cōtra romāos. Ei⁹ qui. d. n. ab. a. Scipionē africanū significat. Lucrat⁹. q̄ africanus dictus est: ut Sal. Cui postea Africā cōgnomē ex uirtute fuit. Quā calabræ. p. facta inqt clarorū uiroz: nisi carmib⁹ illustrēt ætatis suæ memoriā non excedūt: & significat enniū: qui facta africanū describit oriūdū de rhodino oppido calabriæ. iō calabræ musæ. Si chartæ. f. si n̄ cōtineant scriptis ul' libris. Quid. f. i. Quē fructū hēret Romulus nisi laudaret. Si t. o. m. nisi carminibus laudaret romulus quid prodesset illi fecisse talia.

Ereptū. f. f. æ. Iouis filiū īmortalitatē dicit concecutū laudib⁹ poetarū. Insulis. q̄s ī oceāo cōstitutas fortunatas appellāt siue īfulas beatorū. Cælo m. b. cæli possessiōe beatū facit. i. reddit carmini b⁹ memorabilē. Sic iouis interest carminib⁹ poetarū & ingeniis fortis hercules nominat iūct⁹ conuiuii deorū. Clag tyndaridæ sydus. Castorē &

Ad margium censorinū. ODE. VIII.

d Onarem pateras grataq; cōmodus Censorine meis æra sodalibus: Donarem tripodas: præmia fortium Graiorum: neq; pessima munerum, Ferres diuite me scilicet artium Quas aut parrhasius protulit aut scopas: Hic saxo liquidis ille coloribus Solers nunc hominem ponere nunc deū. Sed non hęc mihi uis non tibi talium Res est: aut animus deliciarum egens. Gaudes carminibus: carmina possumus Donare: & p̄cium dicere muneri

Non incisa notis marmora publicis Per quæ spiritus & uita redit bonis Post mortem ducibus: non celeres fugæ: Reiectaq; retrorsum hannibalis minæ Non incendia carthaginiis impiæ Eius qui domita nomen ab africa Lucratus rediit: clarius indicant Laudes q̄ calabræ pierides: neque Si chartæ fileant: quod bene feceris Mercedem tuleris: quid foret illæ Mauortisque puer si taciturnitas Obstaret meritis inuidia romuli: Ereptum stygiis fluctibus æcum Virtus & fauor & lingua potentium

Vatum diuitibus consecrat insulis.
 Dignum laude uirum musa uetat mori
 Cælo musa beat: sic iouis interest
 Opratis epulis impiger hercules
 Clarum tyndaride sydus ab infimis
 Quassas eripiunt æquoribus rates.
 Ornatus uiridi tempora pampino
 Liber uota bonos ducit ad exitus.

not. moralis. i. carminis. & p. uota. sacros. hinc habet.
 nibus illustrentur ætatis suæ memoriā excedunt. Quā calabræ pierides. sua uult intelligi carmina quia i ur
 be Venusina natus ē: q̄ ē i calabria atq; Apulia. Diuitibus cōsecrat insulis. Insulis dicit quas in oceano cō-
 stitutas Homerus ὠκεανὸς νῆσοις dixit latini fortuna torū insulas appellāt. Cælo musa beat. i. cæli pos-
 sessione beatū facit ac per hoc immortalitē reddit. Clarum tyndaridæ sydus. ephexegesis qui tyndarida
 sydus aiunt. Sepæ autem dictum est stellas Castoris ac pollucis nauigantibus spem meliorem ostendere.

CHRI. Notis. publicis. i. titulis a rep. datis ut ē pater patriæ: & similia: & ē snia q̄ neq; tituli neq; arcus tri-
 umphales tantū ualent ad laudes præclarorū uiroꝝ: quātū carmina. Ergo Scipionis aphricani laudes mā-
 xime claruerunt musis calabris. i. uersibus Enni: qui fuit ex rhodino Calabria oppido: ut ait Acron: Euse-
 bius aut. Qu. Enniū tarentinātū dicit olympiade quīta supra centū ac triginta. Hic Catone quæstore ro-
 mæ traductus in auctino habitauit puo sūptu: & unius ancillæ ministerio cōtentus. Post mortē. possunt
 quidē hæc quæ dixi post mortē reddere uitā claris hoibuss: sed msto magis id faciunt carmina. Quid fo-
 ret ilia: quēadmodū de Scipione dixit: sic & de Romulo dicit: qui martis ex ilia filius fuit. Taciturnitas
 inuidia: Nā silentiū de rebus magnis uidet inuidere gloriæ illoꝝ: de qbus siletur. Ereptū stygiis. Mira ua-
 rietate narrationē distinguit. Nā cū idē de Scipione: Romulo & æaco dicat: nō tñ eodē modo dicit uarie-
 tate ipsa & tediū amoueat & ornatus orationi augeat. Fautor uatū potentiū. i. Nā magna uis est in ipsa
 p̄fecta eloq̄ntia. Vñ & Alexander magnus cū ad achillis sepulchrū puenisset foelicē iudicauit: qui home-
 rū tñ uatē suæ: laudū præconē sortitus eēt. Beatis insulis. cāpos elisos intelligit. Ceter. ifulas beatas ge-
 ographi alibi ponūt: de quibus nos suo loco dicem⁹. Dignū laude. expolitio est in eo eni p̄sistit: ut demō-
 stret carmina poetarū hoies imortales reddere. Vetat ergo musa mori eū qui dignus laude sit. Et beat cæ-
 lo: id est beatum reddit diis illū inferēdo: nam soli poetæ herculem & dioscuros & bacchū imortales red-
 diderūt. cum ilios ad cælum ascēdisse: & auxilium hominibus præstitisse scribāt. Sed de castoris pollucisq;
 syderibus & in cælo & in mari iam diximus.

Ad lollium.

ODE. VIII.

n E forte credas interitura quæ
 Longe sonantem natus ad aufidum
 Non ante uulgas per artes
 Verba loquor socianda chordis
 Non si priores meonius tenet

tē habitura scripta sua: quāuis alii ante se meliores poetæ: Nā nec. Homeri magnitudinē obstare quomin⁹
 pindarus & alii poetæ: qui postea mortui sūt Clari habeāt. Prima aut syllaba ode huius circūflexe enūcian-
 da ē: ut sit ne credas. i. ne credideris. An. u. p. ar. gloriat se primū lyrica caria latina lingua ausū scribere.
 CHRI. Ne forte credas. In his p̄fecto enumerāda ē huiuscemōi ode q̄ artificio sūmo scriptæ dici pos-
 sūt. Promittit aut se lolliū suis caribus imortalē redditurū. Sed ne uideat nimis suo stilo arrogare: exemplo
 alioꝝ poetarū pbat q̄ & si p̄mus nō sit neq; homero aut pidaro simil. tñ ita uiuēt sua carmina: ut uixerunt
 carmīa illoꝝ poetarū qui nō primū locū tenuerūt. Ordo est: Ne tu forte credas interitura ea uerba q̄ ego
 natus apud aufidum fluuiū qui iuxta uenusiā fluit. Sociādā chordis. i. cytharæ. Per artes nō ante uul-
 gatas. s. apud latinos ut ergo non credas hoc intellige q̄ si i. quis meonius homerus tenet priores sedes. s.
 in arte poetica tamen pindari & simonidis & alcei & tersicori musa latent.

Sedes homerus: pindarice latent

Cæq; & alcei minaces

Minaces artes & sunt: q̄ nō nōs p̄ hūmā uulga bonis.

pollucem dicit quorū nauigantibus salubre
 sydus carminibus memoratur. Quassas eripiūt
 carminibus poetarū dignoscūtur castor & pol-
 lux esse dii. Liber. u. b. d. a. e. & sic a superiori-
 bus aut deus carmibus poetarū: aut foelicia fa-
 ciens uota precantium.

POR. Non incisa notis marmora publicis p
 quæ spiritus & uita redit bonis. p quos titulos cō-
 secrari defūcti duces quondā immortalitatem cō-
 sequūtur. Eius qui domita nomē ab Africa lu-
 cratus rediit. Africanū scipionē signat. Clarius.
 i. q̄. C. p. Facta inquit uirorū clarorū nisi carmi-

n E forte credas interitura. ne casu credas pe-
 ritura. ad! Marcum Lolliū scribit consularē
 affirmās imortalia fore scripta sua quāuis ate eū
 sint alii meliores poetæ. Nā nec homeri magni-
 tudinē obstare. quomin⁹ pindarus & alii poe-
 tæ: qui post eū orti sunt clari eēnt. Natus ad. a.
 ipse horatius q̄ primus latinus lyricus fuit. Nā
 añ. q̄ ipse prior lyrica caria apd latinos scripsit.
 Nō. s. p. m. t. Meoni⁹. homer⁹ a meonia dict⁹ ē
 POR. Ne forte credas interitura. Hæc ode ad
 lolliū scripta est cōsularē qua affirmat imortalita-

ACRON
 Carminis sui
 tale q̄ uis m
 po est mabri
 plo multorū
 nominis reli
 2 r̄p̄ mmo
 bilm uatē
 gumentat. i.
 laudas 2 qu
 ludendus fū cū

de lyricū poetā: qui de cæa insula fuit. uñ & pin-
 darus. Minaces aut alcei camæne dictæ sunt qm̄
 adeo amarus fuit: ut austeritate carminis sui mul-

ACRON. Pindarice. l. c. q̄. propter simoni-
 de lyricū poetā: qui de cæa insula fuit. uñ & pin-
 darus. Minaces aut alcei camæne dictæ sunt qm̄
 adeo amarus fuit: ut austeritate carminis sui mul-

CARMINVM

*omni utrum bilis 2 grandis na
maxima bella 2 grandissimos et omni
clues*

tos de ciuitate eiiceret. Tessicoriq; graues, maz
gna: profundæ: & ipse bellor. poeta scriptor. Nō
si quid olim lusit anacreon. Ideo lusit: quia iocis
& conuiuiis digna cantauit: ut caria qui lusi pasto
rū: anacreon aut satyrā scripsit amicus lysandri.
alii dicūt quod scripsit circen & penelopē i uno
laborantes: uñ in primo libro in oda uelox. Di
ces laborantes in uno penolopen uitreāq; circen
Spirat adhuc. recens ē. Viuūtq; cōmissi. c. calo
res p amorib⁹ posuit. Sapho aut significat quæ
æoli. de dialecto usa ē. Arsit. amauit ut formosū
p. c. a. a Adulteri. raptoris alexādrī. Regalisq;
cultus. ga regis priami filius. Et comites. itineris
helenæ de lacedamone: ut At non sic phrygius
penetrat lacedamona pastor. Ledæāq; h. t. u. a.
u. uel quia non sola helenā amauit paridē. Nā &
aliæ similes cupidæ fuerūt: sed magis hæc ē for
mosa carmine poetag. Primus ue. t. t. c. Teucer
thelamonis filius ab homero inducitur sagittis
peritissime usus. Cydonio. aut cretensi a cydo
nia ciuitates: ibi primū de pecudū cornibus arcus
curuati sunt. Nō semel illos uexata ē. ab hercu
le. n. ante euerfa fuerat: & hæc illos & hoc illū: ut
ceciditq; supbū illū. Nec pugnavit. i. stelenusq;
sed hi carmie p̄clari sūt ceteris: ut Tessādrus ste
lenusq; duces. stelenus aut capanei & euadne fili
us fuit. Nec ferox hec̄tor. ondere uult licet mul
tiformes fuerūt: illos tñ fama celebrari: quos cō
mēdauere poemata. Nam nec solus hec̄tor & dei
phobus p patria perierūt. Sed hi magis carmib⁹
noti sūt. Similiter & an agamēnona paris uirtu
tis fuisse plures: sed nesciri silētio: & q̄o se ad scri
bendū priore cōfirmavit exēplis. Grauis exce
pit ictus. ut laniatū corpore toro deiphobū uidit
lacerū crudeliter ora. Ignoti q; lōga nocte. tanq̄
nesciāt uelut mortui quos mō describit occisos.
Sacro. laude carminū. Paulū sepultæ. d. i. c. u.
Nō laudata uirtus similis ē iertia: n. silētio ob
scurat tanq̄ si nulla fuerit. Inornatū. illaudatū. ut q̄s te magne cato tacitū aut te cosse relinquat. Kerūq;
prudēs philosophiæ aptus: unde & rerum prudentes philosophi dicti sunt.

POR. Cæa. & alcæi minaces. Symonides lyricus poeta Cæus fuit. i. ex cæa insula. Minaces aut alcæe
camæanæ dicūt qm̄ adeo amarus fuit. ut austeritate carminis sui multos ex ciuitate eiiceret. Nec si qd olī
lusit Anacreon. Lusit q̄a iocis & cōuiuiis digna scripsit. Viuūtq; cōmissi calores Aeoliæ fidibus puellæ. ca
lores p amores dicūt: sapho aut signat quæ æolide dialecto usa ē. Non sola cōptos arsit adulteri crines.
arsit pro deperit: aut quia amauit dictum ē. hæc aut periodo colligit. Sæpe eadem facta quæ legimus cir
ca illum gesta: q̄ autem clarus poeta contigerit perpetuam obtinuisse memoriam. Paulum sepultæ distat
inertia celata uirtus. Nō. n. inquit multo distat ab inertia uirtus. Si ut de illa ita de hac quoq; fileatur.

CHRI. Cese musæ. i. simonidis q̄ ex cæa insula fuit. Stesicorus q̄ sit igenio ualido materiæ quoq; ostē
dūt: cū maxima bella & clarissimos canat duces. & onera epici carmis sua lyra suslētet. Redit psonis i agē
do suā dignitatē. Ac si tenuisset modū uidet emulari p̄ximus Hōero. Sed redūdat atq; effūdīt: Quod in
uitiū n̄ iopiæ ē: sed copie ē Aeoliæ: lesbicæ & saphō ite ligit. Anacreō. q̄ ex cæa insula fuit. Nō so. c. Hæte
n⁹ ondit posse durare sua caria nūc demōstrat qd possunt carmina: nā an Helenā mltæ amarūt: sed qm̄ nō
habuerūt poetas: q̄ illi⁹ amores celebrarēt: ut illa habuit Hōer: de illis filet. Eādē sniam alibi sic pfert. Sed
fuit an helenā cūn⁹ reterria belli cā. Sed ignotis pierūt mortib⁹ illi: ordo ē: nā sola helenæ lacēa arsit. i. ama
uit mirata cōptos. i. ornatos crines. adulteri. f. paridis: & cult⁹. i. ornatus regalis p regales & comites. f. suos
& n̄ p̄mus teucer dixerit tela. q. d. laudat ab i. hōero Teucer Telamōis filius i arte sagittadi ex q̄re i p̄cio ē
sed an illū fuerūt optimi sagittarii: q̄ suū poetā n̄ habuerūt i cogniti iacēt. Cydonio ar. spēs p genere
posita ē. Est aut cydon urbs in creta i q̄ p̄mū arcus de pecudum cornibus ornati sūt. Vir. Ixe libet partho

torq̄re cydonia cornu Spicula. Nō semel.nā prius ab hercule expugnata fuerat: sed q̄a nō celebrata res il-
la ab hōero encirco nō ita in ore hōium ē: ut sc̄da expugnatio. Ilios.nā hēc ilios & hoc ilium dē. Ido. q̄
cretē sibus ipauit: nā & alii pugnarūt: quorū q̄a hōerus nō meminit: iccirco de illis siletur. Proelia. poetice
dixit pugnauit p̄lia quēadmodū uiuū uitā. Nō. f. h. nō solū hēctor & Deiphobus pugnauit p̄ defensione
troianē urbis: sed multi alii: q̄ nō sūt i fama: q̄a nō celebrauit illos suo carmine Hōerus. Vixere. f. Multi aū
agamēnonē fortes fuerūt: sed nemo lachrymat illos i p̄lio cāfos: qm̄ null⁹ poeta eos descripsit. Ergo urgē
tur. i. p̄mūt. Ingēti nocte. magna obscuritate. nā quēadmodū illustres dicimus eos quorū nomē celebrat:
sic nocte opprimi eos q̄ sine nomie sūt & fama & quorū nulla memoria extat. Carēt. rō q̄re sint i obliuioe
tes. Paulū. sn̄ia ē & uera q̄dē quātū ad famā q̄d nūc poeta agit. In ceteris aut falsa. Nam si extitō homie
nulla ipsius memoria relinq̄t: & si egregia facinora ediderit: pinde ē: ac si p̄ sūmā iertiā uitā traxisset. No
ne. postq̄ demonstrauit quid poetarum carmina ualeant: p̄mittit se lollio famā immortalē suis carminibus
daturū: optimeq̄ in hunc locum suā pollicitationem disulit: quā si a principio posuisset ante q̄ mediocres
quoque poetarū famam aliis acquirere posse demonstraret arrogans uideri potuisset.

Rerumq; prudens: & secundis
Temporibus dubiisq; rectus:
Vindex auaræ fraudis: & abstinentis
Ducentis ad se cuncta pecuniæ:
Consulq; nō unius anni
Sed quotiens bonus atq; fidus
Iudex honestum prætulit utili
Reiecit alto dona nocentium
Vultu: per obstantes ceteruas
Explicuit sua uictor arma.

Non possidentem multa uocaueris
Recte beatum: rectius occupat
Nomen beati: qui decorum
Muneribus sapienrer uti.
Duramq; callet pauperiem pati
Peiusq; lato flagitium timet.
Non ille pro charis amicis
Aut patria timidus perire.

ACRON. Et secūdis t̄pibus. d. q̄. rectus. Quē
neq; p̄spa neq; aduersa mutauerit. Vindex. a. f.
punitor. Vindicare. n. apud ueteres nō tātū defē
dere: sed ēt punire significabat. Et a. abstinentē
dixit lolliū pecuniæ quā aut ideo ad se cūcta du
cere posuit: q̄a auari studēt pecuniis: aut quia pe
cuniosorū gratiā oēs sequūt. Cōsulq; nec. u. a.
fide uirtute & honestate lolliū p̄fert. Sed. q. b. a.
f. Quotiēs inquit iudex bon⁹ es honestū utili p̄
ponis uel quotiēs bellogū uictoriis reipublicæ cō
sulis totiēs cōsulari uteris potestate. & uirtute tua
p̄petuus cōsul efficieris. Honestū. p. u. plus dile
xit honestatē q̄ utilitatē. Alto. prudēt: p̄fundo.
Nocētū. noxios: & corrūpere iudicia tēpratiū.

Victor. uel cupiditatis uel hostiū: quotiēs uictor
emerferis totiēs cōsul efficieris. Non. p. m. u. r. b.
Nō recte diuītē beatū uocari: sed illū rectius bea
tū dici. qui felicitatē moderet & nō habeat ex
crabilem paupertatē plusque timeat morte peccatū.
Occupat. sibi uideat. Callet. ingeniose nouit: ut
ipse alibi: legitimūq; sonū digitis callem⁹ & aure.

POR. Secūdis. t. d. r. i. p̄speris & aduersis equi
tate retinēs. Vindex. a. f. uindicē nūc p̄ punitore
posuit q̄a uindicare ap̄d ueteres nō tū defendere
uerū ēt punire significat. Ducētis. a. f. c. p. utq; pe
cunia p̄ auaritia posuit q̄ merito ad se cūcta du
cere dē quia auari rapere oīa studēt. An ducētis

ad se cūcta pecuniæ ad hoc referēs dixit q̄a pecuniosorū gratiā oēs sequūt. Consulq; nō. u. a. uirtutes tuas
iūit te p̄petuū cōsulē faciūt. Sed. q. b. a. f. iudex honestū p̄tulit utili. Reiecit. a. d. n. u. p. o. c. e. f. u. a. quoti
ens iūit animus tu⁹ honesta idicās p̄mia oblata a nocētibus respuit. tot⁹ gloriosus ex hostilib⁹ uictoriā. re
portauit. Nō possidētē multa uocaueris recte beatū. Ordo: n̄ recte uocaueris beatū m̄ta possidētē. Nō. il.
p. c. a. a. p. t. p. deest erit. ait at eū q̄ bis artib⁹ istruct⁹ sit n̄ dubitat p̄ amicis & p̄ia mortē subire si necesse sit.

CHRI. Est aiūs. pollicitus ē illū laudatur. Nūc oñdit suas laudes ēē p̄ adulationem: sed illū eas mereri
p̄ utrūq; uirtutū genus: q̄d in illo sit. Nā q̄ sit sibi aiūs prudēs rex posuit prudetiā unā ex uirtutibus intel
lectiuis p̄ ceteris oībus q̄ sūt intelligētia: sciētia: sapiētia: prudētia & ars. Ergo laudat eū a p̄ia speculatiua
Quod aut sit rectus in t̄pibus secūdis & dubiis. i. aduersis notat in illo p̄iam moralē: q̄ maxime cōstat ex
iustitia adhibito freno tēperatiæ & stimulo fortitudinis. Quā ergo laudē nō meret ille: qui & uirtutib⁹ in
tellectiuis q̄rū finis ē uer⁹. Et moralibus q̄ rectū æquūq; p̄ponūt insignit⁹ sit: & uim natuāq; rerū nō igno
ret: & ita uitā agat: ut neq; reb⁹ secūdis elatus: neq; aduersis factus a recto honestorū deflectat. Vindex. pu
nitor q̄ p̄ars iustitiæ ē. Auaræ. q̄ p̄p̄ lucri cupiditatē cōmittat: & amore pecuniæ: cui⁹ tāta uis ē i male im
butis animis: ut nihil sit q̄ illa suadēte non fiat. Hinc exclamatio uirgiliana. Quid nō mortalia pectora co
gis Auri sacra fames. Punire aut fraudē & abstinere a pecunia ita ad iusticiā p̄tinet: ut hoc tēperantia: illud
fortitudine egeat. Cōsulq; nō. u. a. Ex sētētia stoicorū loquit⁹: qui uolūt sapiētē omnia ēē: ut sit sēp rex: nō
sul: dictator & reliq̄ huiuscemōi: qm̄ ea sapiētia ē ut sciat: eaq; mētē: ut uelut sēp omnia recte administrare.

CARMINVM

Sed quotiēs. Snia ē: sed totiēs cōsul: quotiēs aut domi aut militiæ rectæ agit: q̄a istuc ipsū faceres: si p̄sses reip. Vel legamus cū admiratiōe: ut sit snia. Quotiēs p̄tulit iudex hōestū util. q. d. raro. Ex quo maior laus ad eum puenit: q̄ recte agit. Reicit. d. n. Noluit corrūpi munerib⁹. Alto. u. i. ipse altus q̄ munera res hu- miles atq; caducas nō curat: sed dīna atq; īmortalia suspicit. Vel alto uultu: qm̄ nihil ē qd̄ eū faci p̄deat: & p̄pea ster uultu deiecto uultu: ut illi quos admissæ culpæ pudet. Sic & puerbiū tritissimū approbat: quo dicūt. deiecto uultu sibi icedere licere cū rectæ egerit. Per obstātes cateruas. aliq̄ referūr ad uictoriā de ho- stibus reportā ergo puto metaphorā dictū q̄ ipse uictor. s. auaritiæ: & eorū q̄ illū corrūpere uoluerūt. Ex- pli. s. q̄si p̄ medios hostes uictor euasit. Nā crudelissimi hostes sūt q̄ corrūpe nos ī iudicio tētāt. Cater. ut oñdat magnā turbā corruptorū. Vl̄ dixit. Explicuit. a. i. sūpsit suppliciū de reo. Nam explicādæ e fascibus erāt uirgæ qbus dānati cādebāt: & secures qbus seriebāt. Nō possidētē. snia iā in hoc poeta tritissima: ut nō q̄ diuites simus bī possimus dicis: sed q̄ diuitis: q̄ munera deorū sūt: sapiēt uti sciam⁹ & paupertatē pa- ti: & mori q̄ flagitiū cōmittere malimus. Ergo q̄ ita aīum instituit p̄ priā & pro amicis mori nō dubitabit.

ACRON

o. Crudelis adhuc. ut o crudelis alexi. n. m. c. c. significās amoris querelā. Et. u. m. p. pul- chritudine. Cū. u. p. s. plumā p̄ barba incipiēte posuit. Et quæ nūc humeris i. d. c. usq; ad puber- tatē. n. pueris comæ nutriri cōsueuerant: ut crīes cui lactea ceruix accipit. Puniceā meliorē dixit. Puniceā. sāguinei coloris: ut puniceis ueste ro- tis. Prior. Pulchrior. Hispidā. iā hirsutā barba. Dices heu quotiēs te. mutationem formæ per ætatem aspectam dolebis in speculo.

POR. O crudelis adhuc & ueneris munerib⁹ potens. Hæc ode in lygurinū scripta ē querelam amoris cōtinēs. Muneribus potēs. i. ob mune- ra quæ in te uenūs contulit. Insuperata tuæ cū ue- niat pluma superbiæ. pluma p̄ prima barba po- suit. Nūc & qui color ē puniceæ prior flore rosæ. prior pro melior. In faciē uerterit hispidā. id ē hirsutā.

CHRI. O crudelis. a. & ue. m. p. Ita se phūm p̄fiter poeta: ut tñ se poetā eē non oblitus sit. Ergo ī seriis & grauib⁹ rebus tristitiā hilaritate adimit. Et quis res lasciua sit: nō hoc idē p̄cipit: ne q̄ momētanea sūt di- uturna spem⁹. Mune. pulchritudine. Inspe. Quēadmodū dicimus sperare p̄ timere. uñ Vir. Hūc ego si potui tñ sperate timorē. Sic illud qd̄ nō timuimus: ī speratū dicem⁹. Quod aut dixit ī sperata: oñdit stul- titiā adolescētū qui quadā uanitate elati nūq̄ florētī ætati ī mutationē timēt. Deciderit comæ. Nam teste A crone usq; ad pubertatē pueris comæ nutriri consueuerant. Quæ mens. quæ uoluntas.

ACRON

e. St. m. n. f. a. Ad Phyllida scribit amicā suā inuitās eā sub p̄missiōe uini albanī ueteris ad lætitiā cuiuī exhibēdi natali mecenatis. Al- bani. c. Elocutio ē albanī cadus. ut uina bonus q̄ deinde cadis onerarat acestes. Nectendis. a. c. uel quia alceus frequēter se dicit apio coronari. uel quia tardius deponat: qui prādet apio coronat⁹ ut atq; apio crines ornat⁹ amaro. Religata. i. co- ronata. Verbenis. uerbenæ sūt oēs herbæ fron- desq; festæ ad aras coronādas dictæ quasi herbe- næ. Ridet. i. splēdet. Castis. i. puris: sacris. Cū- sta. f. m. multitudinē ministratiū p̄ apparatus fe- stinatione significat. Cur sitāt. m. p. p. ut Toridē q̄ pares ætate ministri. Sordidū. fl. t. r. u. fumū duo epitheta posuit. quia & flammæ ueluti sub quodā tremore uoluūt: & fumus sordidus ē. i. ni- ger. Vt tñ. n. diē natalē mecenatis significat ut fidē faciat p̄missæ leticiæ. Agendæ. celebrādæ.

Qui. d. m. u. marinæ findit aprilē. quia id⁹ uelu- ti diuidūt mēse. Aprilis aut ueneri cōsecratus ē. Iure so. merito amiciciæ. Poene aut p̄ adula- tiōe posuit. Luce. diē. Affluētēs. i. crescētēs: aut multos. Ordināt. disposuit toto anno faciēda. Thelephū. quē tu petis occupauit Amauit.

Ad ligurinum.

ODE. X.

potens

o. Crudelis adhuc & uēeris mūeribus Inspata tuæ cū ueniet plūa supbiæ Et quæ nūc hūeris iuolitat: deciderit comæ Nunc & q̄ color ē puniceæ flore prior rosæ Mutatus lygurinū ī faciē uerterit hispidā. Dices heu quotiēs te speculo uideris alteræ. Quæ mēs ē hodie: cur eadē non puero fuit Vel cur his aīs icolumes non redeūt genæ.

Ad phillida.

ODE. XI. dicolos.

e. St mihi nonum superantis annum Plenus albanī cadus: est in horto Philli nectendis apium coronis Est hæderæ uis Multa: qua crines religata fulges: Rider argento domus: ara castis Vinc̄ta uerbenis auet immolato Spargier agno.

Cuncta festinat manus: huc & illuc Cur sitant mixtæ pueris puellæ Sordidum flammæ trepidant rotantes

Vertice fumum:

Vt tamen noris: quibus aduoceris Gaudiis: idus tibi sunt agendæ:

Qui dies mensem ueneris marinæ

Findit aprilēm.

Iure solennis mihi sanctiorque

Pæne natali proprio. q. ex hac

Luce mecenâs meus affluentes

Ordinat annos.

Telephum quem tu petis occupauit

Non tuæ sortis iuuenē puella

Diues & lasciua tenetq; grata

Compede uinctum.

Terret ambustus phaeton auaras

Spes: & exemplum graue præbet ales

Pegasus terrenum equitem grauatus

Bellorophontem.

Semper ut te digna sequare: & ultra

Quam licet sperare nefas putando

Disparem uites: age iam meorum

Finis amorum.

Non enim posthac alia calebo

Fœmina: condisce modos amanda

Voce quos reddas: minuentur atræ

Carmine curæ.

cœnatis eē i cui⁹ honorē sacrificet & epulet. Telephū quē tu petis o. Ad mulierē loq^r cui⁹ nomē n̄ oñdit

signat at amari ab hac Telephū pueg^r quē iā alia occupauerat. Nō tuæ s. n̄ tuæ cōditōis: tuæ mediocritatis

Tenet g. c. u. puellæ grata cōpede amoris uicū ait. Terret a. nequid auide & supra cōditionē nostrā ap

petere conemur phaetōthis & bellorophōtis pponit exēpla. Sēp ut te. d. f. & u. d. u. dicendo Dispare uis

tes. difficilis didiophraſis. Monet at ut dispem uiter ut possit se digna sequi & nephas habere in spem refer

re plusq; oportet. Age iā. m. non. n. posthac alia calebo fœmina: q̄ te finem amorum suorum hanc dixerit

ipse ostendit. Ordo est: iam meorum finis amorum condisce modos.

CHRI. Est. m. n. f. a. Inuitat amicā ad natalē mecenatis celebrādū. Is erat aprilis idibus. Cōsueuerāt aut

natales dies lasciuiori quadā laticia celebrare & amicas adhibere. Hic Maro: Phillida mitte mibi meus est

natalis iolla: Cū faciā uitula p frugibus ipse uenito. Nonū a uetustate uiuū cōmēdat. Albani. laus ē a pa

tria. Apiū. qđ diximus fugare ebrietatē hederæ quæ baccho cōsecrata ē. Religata. p religādā ait Acron.

Sed fortasse nō erit absurdū: ut dicamus qua religata fulges. i. nitidior appares. Religata. subaudi comā p

synedochē. nā itelligit fertū. Ridet. splēdet. nā splēdor rei inanimatæ uisus uidet. Castis. religiosis. De

uerbenis at dictū ē. Auet. cupit & dat fēſū rei sensu carēti. Sed. nimis ita uidet cū aliquid rei cuipiā præ

pauimus illud quod amō rē ipsā desiderare. Flāmæ rotātes sumū. nā in gyg inuoluūt: & iuoluētes extol

lūt ipsū sumū. Ut tñ. n. q. d. nō temere ē q̄ tātus sit apparatus: cū inseruiat natali tāti uiri. Agēdæ. celebrā

dæ. Veneris marinæ. quia in mari orta ē. Findit. diuidit. nā idus quia i medio fere mēse sūt dicūtur ab

iduādo. i. diuidēdo: uñ ēt dicūt uīdua q̄ si a uiro idua. i. separata. Sequit aut in hoc loco opinionē illoz qui

dicunt haphrilē scribi cū aspiratiōe & dictū q̄ si haphrodilem a uenere: q̄ græce aphrodite appellat. Tele

phū. Hortat phillidē ut ad se pperet: nec quicquam speret i amore Telephi a se amati qm̄ ille ab alia pu

ella detinet: & ne forte speret phillis ad se reditur: dicit eū occupatū eē a puella nō eius sortis. i. fortunæ: cu

ius ē phillis: q̄ libertina erat. sed quæ sit ex nobilitate rōana. Diues. q̄ dare multa possit: uel saltē ab eo ni

hil petat. Lasciua. q̄ mltū illū oblectare possit. Grata cōpede. Ex quo infert ēt telephū: ut amat ita ut eam

amare. Que oia possūt omnē spē iuuenis recuperādi phillidi ereptā eē ostēdere. Terret ābustus. Quod

rōnibus p̄bare tētauit: exēplis quoq; pbat debere illā deponere. spē telephi: cū ille sit supra fortunā suam

Inducit aut exēplū Phaetōtis. Hic. n. cū currū paternū regdū suscepisset: Effetq; id negociū supra suas ui

res: piit. Est aut metri necessitate phaeton pro phæton factū diptōgi dissolutiōe. Bellorophōtē. nam ait

Acron quod bellorophō ausus equitare per aera pegassū alatu equū decedit. Meoz finis amor. Postquā

in desperationē iualis eā induxit: suum itegrū perpetuumq; amorem pollicetur. Modos. modulationes

quas canas uoce suauis: nam cantu minuuntur curæ atræ: id est noxiæ.

utrū ad eādē phyllida: an ad aliā loquat̄ i certū ē. quia n̄ pdidit nomen: dicit tñ telephū pueg^r: quē oñdit ab ea amari alteri⁹ dilectionis amore occu patū. Nō. t. f. n̄ tuæ cōditōis. n̄ tuæ mediocritatis nec p̄fessiōis. Gra. c. amoris uicūlo. Ter. a. p. a. f. nequid auide: & supra cōditionē nostrā ap̄ petam⁹: phaetōtis & bellorophōtis exēplo monet: qui ip̄ossibilia cupiēdo ad picula puenerūt. Graua tus. graui ferēs bellorophōtē. dī. n. ausus pegaso ferri p̄ aera i terrā decidisse. Semp ut te. d. f. pos sibilis suadet appetere: & sibi cōpetētia: & digna pare. Sēſus hic ē: o phylli uita potētiorē telephūm & tibi disparē: qui & aliam amat. sed dilige me: qui tibi par sum. Finis. n. eris mei amoris: quia cōsēferis aliā n̄ amabo. Cōdisce modos. disce inquit carmina & lyræ sonos: quos suauis uoce cā tes: ne rustica uideris. Minuēt atræ Carmine cu rā. tūc. n. uoluptas admittit: si cura pellatur.

POR. Est mihi nonū f. a. significat se diē nata lē mecenatis uelle celebrare: loquit̄ at ad phylli da amicā. Qua c. r. f. fulgere soles: n. iā coror natā eē dicit. sed iuitat eā uti coronetur. Ri. p. grata ē ac fulget. Cūcta festinat man⁹. ad multi tudinē ministroz refert. Sordidū f. t. n̄ ociosū enargos dictū est. Id⁹ tibi sūt. a. Qui dies mēse ueneris marinæ findit aprilē. id⁹ Apriles signifi cat: aprilis at mēsis aprōtōs appodōntōs dict⁹ uidet: nec īmerito cū i res uenerias eo ip̄o oia aīa lia excitet. signat at idib⁹ aprilib⁹ natalē diē Me

Idus

ACRON

Am ueris comites quæ mare. t. ad Virgiliū negociatorē scribit admonēs ueris tpus eē aptū nauigio.
Vsitatū aut poetis ē aīas flatus uentorū dicere: dū ad graue uocabulū referūt aīas: ut quātū ignes aīæ
q; ualēt. Tēperāt. i. trāquillū reddūt. Iā nec prata rigēt. Ipso. n. tpe & hyems claudif & ueris amœnitas
aperit: quo fauonius cœpit flare. Nidū ponit ithi flebiliter gemēs. i. a. p. gne. n. uersa ē i hirūdinē. Ithi si
lius fuit Progne quē occidit culpa Terei. Et. c. Cecrops dux fuit atheniēsū. atheniēsēs. n. fuerunt tereus
& Progne. p. Prognē uero hirūdinē significat: q̄ eo tpe apparet. Nota historia eq̄d p stupro sororis Philo-

menæ ad uindictā filiū terei occiderit progne &
fuit pena peior peccato. dū cōmittit paricidium
pp incestū: uñ tereus cōperto facinore: dū ambas
īsequit: ipse i upupā dicit mutatis Illæ fugiētes
in hirūdinē & lusciniā. Cecropiæ d. i. domo. n.
Cecropis hoc ē factū scelus. In tenero gramine:
ut cū ros i tenera pecori gratissimus herba. Cu-
stodes ouiu. c. f. pana significat: a quo Pādūrā dē
inuētā: ut pan prim⁹ calamos cæra cōiūgere plu-
res īstituit. Deum. pana: ut pā curat oues ouiq;
magistros. Adduxere. s. t. u. p. æstate posuit. Ca-
libus ducere liberū. calenū uinū ducere. i. bibere.
Cliēs. aut augusti: aut priuignorū ei⁹ neronū aut
mecœnatis dicit. Nardo u. m. ioculariter nūc sē
calenū uinū platus. p. m. ittit si unguētū accepe-
rit. Si dederis inqt nardū: tibi dabit uinum a me
Nardi paruus onyx. onyx metallum gemmæ si-
mile. de hoc ad unguenta odorata parua fiebant
uasa. de quo Lucanus ad ostētationē luxus: To-
ta. effusus i aula calcabatur onyx. Qui nūc sulpi-
ciis. Sulpicia horrea dicebantur. ubi nunc galbæ
illic ordeum condi consueuerant.
POR. Iā. u. c. q. m. t. Impellūt aīæ linthea tra-
ciæ. Vir. alloq̄ ite: aut ueris tpus describit. cæte-
rū aīas p flatib⁹ uētorū. usitatissimū est poetis: sic
dēiq; Vir. ait: quātū ignes aīæq; ualēt. Iā nec pra-
ta. rigēt nec fluuiū strepūt Hyberna niue turgidi.
et q̄ ueris tpe it: mescere flumina īcipiūt. N. i. t.

adultū iā ueris tpus uult intelligi qm̄ nix oīs elapsa ē. Nidū p. i. fl. g. i. a. Prognē ac p hoc hirūdinē signat.
Et. c. d. æ. o. Cecropia domus qm̄ Atheniēsēs fuerūt. Cecrops at Atheniēsū dux. Quod. m. b. r. e. u. li.
nota historia ē. Progne ob stupratā & ligua d̄bilitatā Philomenā sororē a Tereo marito filiū sibi cōmunē
& illi: Itym noīe occidit. & epulādū īprudētī opposuit. dedie palā facto facinore cū sugeret cū sorore īfestū
maritū i hirūdinē & lusciniā trāsfīguratās eē. ip̄s quoq; Tereū inupupā auē eē cōuersū. Cui. p. & n. c. ar.
p. pana pastoralē archadiæ deū eē signat. Iuuenū. n. c. Augusti mecœnatis aut nobiliū neronū priuigno-
rū augusti dicit. Nardo uina merebere nardi paruus onyx eliciet cadus. Onyx genus ampullæ marmo-
reæ. ioculariter at dicit. Si attuleris ungueritū demū ego pferā uinū calenū. Qui nunc sulpiciis accubat
borreis. Sulpicii galbæ horrea dicit: hodieq; autē Galbæ horrea uino & oleo similibusq; aliis referta sunt.

CHRI. Iam ueris comites. Describit uer: Neq; ē carmē ad Vir. Poetā: sed myrōpolā. Aīæ. uēti. Virgili.
Quātū ignes animæq; ualēt. T thraciæ. Nō de septētionalib⁹ uētis intelligit: q̄ aspi pp frigiditatē: sūt sed
de ethesiis: Excitāt. n. i. calorib⁹ circa meridianū tps uēti qdā lenes & tēperati. isti in ponto flāt a septētriōe
In africa atq; hispania ab oriēte. In reliqs ptib⁹ a meridie. Et esie neq; diphtongū hnt: neq; aspirationē aliq̄
Anis infœlix. hyrūdinē intelligit: q̄ p. gne fuit Padiōis atheniēsīs regis filia & Therei cōiūx. Quæ cū ma-
ritus sororē suā philomenā p uim cōstrupasset & deinde ne rē pferret linguā sibi abscondisset. Itym filium
cōmunē interit: atq; patri epulādū posuit. Ipsa ergo in hirūdinē: marit⁹ i upupā: filius in phasianū auem:
philōena in lusciniā mutati sūt. Opprobriū. Quia cōtra atheniēsū mores immanē crudelitātē exercuit
filiū infōtē interimēs. Barbaras lib. quasi efferatas libidines. Tenero. nup nato. Carmina. in honorem
panos. Fistula. d. f. pana. Nigri. umbrosi pp siluas. Archadiæ. ibi. n. p̄cipue. colit. Vir. Pā deus archadiæ
mecū si iudice certet. Liberū. uinū. Cliēs nobiliū iu. Nā unguēta inferioris fortunæ hoīes nō emūt: sed
nobiles. Gestis. cupis. Nardo. unguēto ex nardo. Snia ē. si cupis ap̄d me optia uia biber: afferto optimū
unguētū. Onyx. græcū uerbū ē & unguētū significat. Sed & lapidis species ē cui⁹ color cādīdus apparet
læto rubore in unguis humani similitudinē suffusus. Ex hoc uascula fiūt ad unguēta seruāda. Ergo pagē
unguēti multum uinum eliciet. Horretis. quīs loca propria sint ubi condātur fruges a spicarum horrore

Ad Virgiliū. ODE. XII.

Am ueris comites quæ mare tēpāt
Impellunt animæ linthea thraciæ
Iam nec prata rigent nec fluuiū strepunt
Hiberna niue turgidi
Nidum ponit ithym flebiliter gemens
Infœlix auis & cecropiæ domus
Aeternum obprobrium q̄ male barbaras
Regum est ulta libidines
Dicunt in tenero gramine pinguium
Custodes ouium carmina fistula.
Delectantq; deum cui pecus & nigri
Colles archadiæ placent
Adduxere sitim tempora uirgili
Sed pressum calibus ducere liberum
Si gestis iuuenum nobilium cliens
Nardo uina merebere
Nardi paruus onyx eliciet cadum
Qui nunc sulpiciis accubat horreis

Onyx

dicta: quia prisci eas in spiciis condebant: tamen & de uino & de oleo dicuntur: Dicit autem Acron ibi sup
plicitia fuisse horrea ubi deinde fuerunt galbæ.

Spes donare nouas largus amaraq;
Curarum eluere efficax
Ad quæ si properas gaudia: cum tua
Velox merce ueni: non ego te meis
nil respondit
Immunem meditator tingere poculis
Plena diues ut in domo
Verum pone moras & studium lucri
Nigrorumq; memor dum licet ignium
Misce stultitiam consiliis breuem
Dulce est desipere in loco.

um. funerū dicit quasi lugubriū igniū. Misce stultitiā consiliis breuē. Breuē stultitiā hoc ē breuis tēporis.
CHRI. Largus. liberalis. Donare. ad donandum. Nouas. magnas: uel insolitas. Amara. amarit uidi
nes. Ut diues in plena do. Nam qui diues est: uinum gratis præbere potest. Nigrorum ignium. i. mortis
nam rogōs in quibus defuncti utuntur: nigros ignes appellat. Misce breuem stulticiam. Nam prudentis
est in hoc loco desipere: modo breuiter fiat. Non ergo est stultitia sed uidetur.

Ad lycem anum factam .ODE. XIII.

a Vdiuere lyce dii mea uota: dii
Audiuere lyce sis anus & tamen

Vis formosa uideri
Ludisq; & bibis impudens
Et cantu tremulo pota cupidinem
Lentum sollicitas: ille uirentis: &
Doctæ psallere chiæ
Pulchris excubat in genis
inqualitas
Importunus enim transuolat aridas
Quercus: & refugit te quia luridi
Dentes: te quia rugæ
Turpant: & capitis niues

Nec choæ referunt iam tibi purpuræ
Nec clari lapides tempora quæ semel
Notis condita fastis
Inclusit uolucris dies

de cui⁹ supbia i tertio q̄stus ē illa ode cuius initium ē extremū tanā si biberis lyce: ergo senectutē illi nūc ob
pbrat p quā ingrata iuuenibus facta fastidit. Et tū uis formosa uideri ludisq; & bibis ipudēs. illā lasciuire
aut: & ideo bene additū ipudēs. Cupidinē lentū sollicitas. qui iō lētus ē qm̄ tu ei ingrata es p ætatē. Ille
uirētis & d. p. ch. p. e. i. genis. cupido. s. ob multa aut decorā eē chiā uult intelligi qd uirētis ætate sit & docta
sit & iō cupidinē in ipsis genis eius dixit excubare. Importunus. n. transuolat aridas quercus. Allegorice
aridas quercus p senio affectas mulieres: & iportun⁹ locus apponit dicit. Nec choæ referunt iā tibi purp
puræ Nec clari lapides. hoc ē quod supra dixit & tamen uis formosa uideri: significat enim illam puellari
se ueste & gemmis excolere. Que semel. n. c. f. i. u. d. quæ iam retro acta sunt.

CHRI. Audiuerē. l. d. m. u. Mordacissime iuehiē i mulierē: q̄ hactenus q̄a pulchra eēt & iuuenis: supbi
sime se erga amātes gerebat. Vtiē aut ita rōne: ut effectum suū magis exprimat. Fis anus. qd uotis a diis

ACRON. Spes. cadus. s. maiora. n. sibi plicē
tiā poti pmittere sperādo cōsueuerūt. Efficax.
potēs qui largitate sua curas expellat. Ad. q. f.
p. g. c. t. u. m. ut supra dixi. i. pocula nō dabūt tibi
nisi & tu adinuicē merce ampullā detuleris un
guēti. Immunē. si ueneris sine munere. Plena
d. ut i. d. ut gratis pasca sicut diuites cōsueuerūt.

Nigrorumq; m. l. i. lugubriū ignium. ut memor
mortis læticiā nō recuset. Misce st. breuem. bre
uis temporis ocium. Dulce est desipere in liu
cundum est a seueritate discedere aliquando.

POR. Spes donare nouas largus: cadus. s. po
tulētos aut scimus plærūq; maiora sperare. Cū
tua uelox merce ueni. cū āpulla unguēti. s. Plena
diues ut in domo. ut scis diues sum & in domū
meam oīum res. plenam te inuitē. Nigroꝝ igni

um. funerū dicit quasi lugubriū igniū. Misce stultitiā consiliis breuē. Breuē stultitiā hoc ē breuis tēporis.
CHRI. Largus. liberalis. Donare. ad donandum. Nouas. magnas: uel insolitas. Amara. amarit uidi
nes. Ut diues in plena do. Nam qui diues est: uinum gratis præbere potest. Nigrorum ignium. i. mortis
nam rogōs in quibus defuncti utuntur: nigros ignes appellat. Misce breuem stulticiam. Nam prudentis
est in hoc loco desipere: modo breuiter fiat. Non ergo est stultitia sed uidetur.

a Vdiuere lyce. ad lycē meretricem scribit de
cuius superbia in tertio libro questus ē eo
quod anus facta cōtēnnit a iuuenibus: de quoꝝ
amore añ plaudebat. Vis. f. u. utrūq; in anu mul
liere turpissimū ē. ut & formosa uelit uideri & la
sciuire: & ideo addidit ipudēs. Et. c. t. tremulū
uel ad uocē uel ad ætatē rettulit. Cupidinē. l. iu
uenū. s. qui iō lētus ē: qm̄ tu eis ingrata es p ætatē.

Ille uirētis & doctæ. p. chiæ. Multū decorā uult
chiā mulierē uideri: uel qd uirētis ætate sit & do
cta saltare: uel q̄ genis. i. facie pulchra sit: & ideo
cupidinē excubare in genis eius induxit. Impor
tunus. n. trāsuolat aridas. q. p. irrisionē quercū ari
dā uoluit anū mulierē intelligi. quas amor dū se
stinat ad iuuenes necesse ē trāsuolare. Luridi. ni
gri. squamosi. Quia te rugæ. ut frontē. obscenā
rugis arat. Turpāt. foedāt. ut Turpantē puluere
crines. Et capitis n. niuē p cinere posuit. Nec
choæ refert. choæ p̄ciose a loco. i. hac. n. insula me
lior purpura tingit. Nec clari lapides. significat
aut nec uestimētorū cultu nec gemmarū p̄ciis ad
pulchritudinē reuerti ānis iā & ætate cōsumptam.
Inclusit uolucris. d. signauit. deposuit. sepeliuit.
inclusi. n. defuncti tumulto dicuntur.

POR. Audiuerē dii mea uota. Ad lycē loq̄
de cui⁹ supbia i tertio q̄stus ē illa ode cuius initium ē extremū tanā si biberis lyce: ergo senectutē illi nūc ob
pbrat p quā ingrata iuuenibus facta fastidit. Et tū uis formosa uideri ludisq; & bibis ipudēs. illā lasciuire
aut: & ideo bene additū ipudēs. Cupidinē lentū sollicitas. qui iō lētus ē qm̄ tu ei ingrata es p ætatē. Ille
uirētis & d. p. ch. p. e. i. genis. cupido. s. ob multa aut decorā eē chiā uult intelligi qd uirētis ætate sit & docta
sit & iō cupidinē in ipsis genis eius dixit excubare. Importunus. n. transuolat aridas quercus. Allegorice
aridas quercus p senio affectas mulieres: & iportun⁹ locus apponit dicit. Nec choæ referunt iā tibi purp
puræ Nec clari lapides. hoc ē quod supra dixit & tamen uis formosa uideri: significat enim illam puellari
se ueste & gemmis excolere. Que semel. n. c. f. i. u. d. quæ iam retro acta sunt.

CHRI. Audiuerē. l. d. m. u. Mordacissime iuehiē i mulierē: q̄ hactenus q̄a pulchra eēt & iuuenis: supbi
sime se erga amātes gerebat. Vtiē aut ita rōne: ut effectum suū magis exprimat. Fis anus. qd uotis a diis

CARMINVM

petieram. Ludis & bibis: quod iunioribus cōcedit. Tremulo. nā ex senectute uox intremiscit. Lētū. qā tardus ē amor atq; piger in uetulas. Nō est lentus natura sua cupido: imo uelox: Sed i amorem uetulæ nū pōt: nisi lente adolefcētes excitare. Excubat. uigilat. Excubare. n. in re militari est cū extra castra nocturnæ uigiliæ habēt. Ergo in te lētus ē cupidus: in Chia uehēmēs. In genis. in oculis: nā maxime ab oculis haurit amor. Psallere. canere. uñ psalmus. Importunus. s. tibi quia ab illo cōtēpneris. Niuēs. p. canitie posuit.

Aridas q̄reu. ut supra p uetula. Allusit aut ad ipsū cupidinē qui cū ales sit: non scidit nisi in uiridi arbore.

Nec choæ. snia ē q̄ ornatus uestiū quo uteris nō restituet tibi iā elapsā iuētutē: choæ aut dixit uestē: qā in ea insula tenuissime ex bōbice parabāt uestes. Quid aut bōbix & i assyria & i choa insula sit expmit Plini⁹ i historia naturali. Propt. Quid iuuat ornato procedere uincta capillo Et tenues choa ueste mouere sinus.

ACRON. Venus. amor cuius ab ea fugā iō se simulat dolere. ut ei mororē icitet maiorem.

Motus. saltatus. i. quid habes illius ætatis pristina: aut quid tibi primæ gratiæ remansit. Surpuerat. syncope. p. surripuerat: hoc ē alienū amor fecerat Fœlix. pulchra. Post: aut ad q̄litatē pti net: aut ad tps. i. secūda pulchritudine a cynara: ac post illā defūctā tu ad amādū elegātor. Notaq; & a. g. f. pbata & artifex. Sed cinere b. a. f. d. tan q̄ q̄ imatura pierit. Seruatura diu. p. c. u. t. l. cor. nix. n. diu. dē uiuere cui lycē cōparat p lōginq̄tatē uitæ. Possēt ut iuuenes uisere feruidi. ut q̄ i. cēderat uultū tuū ad uicē facis i cinerē & ānis cōfumeret ætatis iuuenib⁹ iā facta risui. Et qd facē dixerat bne dilapsā in cineres memorauit. De lapfam in cineres facem: ita inquit amisi pulchritudinem sicut fax consumpta in cinerem.

POR. Quæ me surpuerat mihi. i. surripuerat. Fœlix post cynarā notaq; & artū gratar. facies. post cynarā utrūq; ad qualitātē pti net an ad tempus. i. secūda pulchritudine. Delapsā in cineres facē ēuapatikōō ḡmā cō illam autem amoris facem delapsam ait in cineres & consumptam refrixisse.

CHRI Venus. uenustas. Motus. agilitas corporis. Quid hēs illius. s. lyces q̄ olī puella fuit. q. d. nihil oīo: quia tota imutata alia uideris ab illa lyce: q̄ in me amores spirabat. Surpuerat. pro surripuerat. Fœlix. pulchra eadē rōne q̄ beatū diuitē dicim⁹. Nā mulieres in pulchritudine sūmū bonū reponūt. Vel fortuna ta i amore: qm̄ ad nutū oīa succedebāt. Facies multaq; artū. Quasi multo & artificioso cultu exornata: quasi cui plus fuci q̄ natiuus decor cōferrēt. Sed fata seruatura lycē parē tēporibus cornicis dederunt breues annos. cynaræ. Cornicē uero aiunt phisici centesimū ānū excedere. Sed ne sibi applaudat lyce ex diuturna ætate: addit ea causa a fatis illam seruata ut iuuenes qui fasce illius ardebant: uideant ipsam facem penit⁹ exustam. Appellat autem facem ardentem pulchritudinem mulieris qua iuuentus in amorem accendebatur.

Quo fugit uenus: heu: quo ue color decēs

Quo motus: quid habes illius: illius

Quæ spirabat amores

Quæ me surpuerat mihi

Fœlix post cynaram: notaq; & artium

Gratarum facies: sed cinere breues

Annos fata dederunt

Seruatura diu parem

Cornicis uetulæ temporibus lycen: dixerat

Possent ut iuuenes uisere feruidi

Multo non sine risu

Delapsam in cineres facem:

ACRON

q Væ cura patrū: quæ ue gritiū. negat ullos a senatu: uel po. ro. dignos honores iueniri: q̄ p meritis uel triūphis augusti æternitati ipsi⁹ cōsecrēt. Per titulos. qui ad cōmemorationē bonorū uel rerū gestarū inuenti sūt. ipsi. n. fasti dicūt i dices uirtutis. siue i qb⁹ memoria tēporē cōtine tur. Aeternet. æternū faciat: & laudib⁹ cōsecret. O qua sol habitabilis. habitabilis ppter ihabitabilē cecaumenē. Quē legis expertes. i. latinitatē nescii uel ciuilitatis. augusto iputat de uindelicis drusi uictoriā qā eius ordinatiōe & exercitu uicerat. Milite nā tuo. hypbatō. ordo. n. rectus ē drusus acer nō simplici uice deiecit gēaunos & cate ra. Implacitū genus. Implacabiles genauni & brēni gētes gallarū. Plus uice simplici. aut i simplicem uicem: quia dupla quam dederant clade percussi sunt: aut quia dixit acer non simplici uice. Maior Neronum. Drusus qui maior natu fuit. Spectandus. Famofus: terribilis: bellator. POR. Quæ cura patrū: quæ ue gritiū. negat ullo sēa

Ad augustum.

ODE. XIII.

q Væ cura patrum quæ ue quiritium Plenis honorum muneribus tuas:

Auguste uirtutes in æuum

Per titulos memoresq; fastos

Aeternet: o qua sol habitabiles

Illustrēt oras maxime principum:

Quem legis expertes latinæ

Vindelici didicere nuper

Quid marte posses: milite nam tuo

Drusus genaunos implacidum genus

Brennosq; ueloces & arces

Alpibus impositas tremendis

Deiecit acer plus uice simplici.

Maior neronum: mox graue proelium

Commisit immanesq; rhetos
Auspiciis pepulit secundis.
Spectandus in certamine martio

Drusus exercitib⁹ auspiciisq; Augusti eos debellauerit. Genaunos brēnosq; Cisalpiæ gētes sūt hæ. Et arces alim. tre. nō arces tremēdas ut dictū ē intelligam⁹: sed hos tremēdos. i. timēdos q̄ eas habitant. Deiecit acer plus uice sim. uult itelligi i uastadis his n̄ tātā illis cladē intulisse quātā ipi dederāt: sed duplā: hoc est eam nō simplici uice reddentes. Maior neronū. ordo est: Drusus est maior neronū hic. n. maior natu fuit.

CHRI. Quæ cura patrū. diuersi argumēti & stili a supiore ode q̄ amatorias nugas cōtineret est hæc: que grauiore charactere laudes augusti cōtinet: cū oñdat q̄ anxia uniuersa ciuitas sit p̄ salute sua. & tñ nullos satis dignos honores sibi tribuere possit. Quæ cura. q̄ anxia sollicitudo patrū senatus. Quiritū. populi romani. Aeternet. i. æternas reddat tuas uirtutes. Sentētia est. Virtutes suas esse maximas: sed esse op⁹ ea munera i illū cōferri q̄ illarū mēoriā æternā cōseruēt. Per titulos. q̄ iscribūt statuis. Fastos. i. q̄b⁹ mēoria regū gestarū cōtiet. Memores. i. q̄ ad mēoriā reducūt. O maxie p̄ncipū oīum q̄ ubiq; sūt. nā hoīes alibi eē n̄ pōs sūt q̄. i. terris habitabilib⁹ & a sole illustratis. Quē. trita elocutio ut dicam⁹ quē uidelicet didicere qd possis: ut si dicam⁹ noui te qd feceris. Marte. i. i re militari. Tuo m. q. d. tuis auspiciis. sed d̄ uictoria Drusi paulo supra dictū ē. Pl⁹ u. s. q̄a dupla quā dderāt clade affecti sūt. Maior n. Drus⁹ maior ex filiis neronis.

Deuota morti pectora libera
Quantis fatigaret ruinis
Indomitas prope qualis undas
Exercet auster pleiadum choro
Scindente nubes impiger hostium
Vexare turmas & frementem
Mittere equum medios per ignes:
Sic thauriformis uoluitur aufidus
Qui regna dauni prefluit appuli
Cum sauit: horrendamq; cultis
Diluuiem minitatur agris.
Vt barbarorum claudius agmina
Ferrata uasto dirripit impetu.
Primosq; & extremos metendo
Strauit humum sine clade uictor:
Te copias: te consilium & tuos
Præbente diuos: nam tibi quo die
Portus alexandrea supplex
Et uacuam patefecit aulam.
Fortuna lustrò prospera tercio
Bellī secundos reddidit exitus.
Laudemq; & optatum peractis
Imperiis decus arrogauit.
Te cantaber non ante domabilis
Medusq; & indus: te profugus scythes

*constantini. n. malp
mon q̄ libens
omittit*

ACRON. Deuota m. p. l. Rhetorū gētis liber tatis amore morti animos destinatos fuisse dicit.

Quātis. f. r. tēpestati futūti uiri fortis animū cōparauit. Pleiadū. pleiades dictæ sūt: q̄ & Vergiliæ. hæc ortus tēpestuosus est. Scindente nubes. ita pugnātem. Drusum scindisse dicit hostiū turmas: ut uentus nubes undasq; cōsueuit. Mittere equū. irrūpēdo i hostiū cuneos. Per ignes. i. mediū pugne furorē. Sic thauriformis uoluit aufidus. oīum famosorū fluminū uultus cū cornibus singūf. ideo thauriformis pp̄ ipetus & mugitus aquarū. Vt corniger hesperidū fluuius regnator aquarū. Diluuiē meditatatur agris. Inūdationem fluminis uiro forti comparat pro Drusi laude. ut aut rapidus montano flumie torrēs sternit agros

Primosq; & extremos metēdo: ut Proxima q̄q manu gladio metit. Sine clade. sine dāno suorū militum dicit. Te copias te. c. augusti auspiciis Drusum dicit hostes fudisse & foelicitatē habuisse. Nā tibi quo die portus alexādrea supplex. foelicitati assignat Augusti Drusi uictoriā demōstrādo añ ānos duodecim eo die Alexādriam ab Augusto captam: quo Drusus uindelicos superauit. Pompei enim mortem asiatico bello ultus Augustus est. Et uacuā patefecit aulam. sine dāno sine hoste sine domino. Et optatū peractis. Imortalitatē & cōsecrationē uidet significare. patris. n. iperis diuinos honores meruit augustus: ut idē i secūdo epistolarū. Præsenti tibi maturos largimur honores. Iurandasq; tuū p̄ nomen ponimus aras. Non ante domabilis. non ante cæsarem uictus. Profugus scythes. aut sub aglone iterius cōstitutus: aut q̄ nūq̄ i eodē loco maneat.

POR. Deuota morti pectora libera. eleganter non metuēs mortē liberā p̄petuo epitheto dictū accipe. Quātis fatiget ruinis. hostium ruinis. f.

Indomitas prope qualis undas exercet auster pleiadum choro scindente nubes impiger hostium uexare turmas. mirum quod sequitur. cum enim prædixisset qualis non intulit quod erat constans talis: sed impiger. ergo sic totum intelligendum: qualis est auster cum ortu uergiliarum pleiadum concitatus cum exercet undas iam impiger Drusus hostium turmas uastabat. Per ignes. ignes nunc pro acerrimis concitatisque periculis accipere debemus. Sic tauriformis uoluitur aufidus. omnia fluminum genera taurino uultu &

cornibus pingunt pp ipetus & fremitu ipsarū aquarū. Cū scuit horredāq; cultis diluuiē meditat agris. ma-
le dixit meditat qā in ipō actu ē nec debet cogitare aut cōdiscere id qd iā facit. Priusq; extremos metēdo.
sic & Vir. p. xima q; metit gladio. Sine c. u. i. sine suorū clade. Te c. & tuos p. d. hoc iō dē qā auspiciis cā
saris hāc egisse dē. Nā tibi quo die. ita euenit ut post ānos. xv. Drusus eo die rhetos uindlicos uinceret qua
die August⁹ Alexādriā uicerat. Et optatū pactis. immortalitatē & cōsecrationē uidet significare cū dicat
pactis impiis. Te pfugus scythes. pfugus dē q nūq; eodem loco manet. unde & nomades dicuntur.

CHRI. Deuota. nā difficile est illos supare: q mortem p libertate oppetere parati sunt. Indomitas. talem
stragē edidit in hostibus: q̄lis est in mari qn auster in ortu pleiadū scuit. Pleiades. n. ortū tēpestuosum hēnt.

Choro. qā plures sunt. Sic tauri formis. flumina. n. cum cornibus taurinis pinguntur pp mugitū aquarū.
Ostendit autem nō minori impetu irruisse Drusum in hostes q̄ aufidus apulīe fluiui cū auctus ē diluuiō.

Regna dauni. apuliam in qua ipse regnauit. Primos & extremos. A prima acie ad ultimam: sic Vir. p.
xima quāq; me. g. Sine clade. suorū militū: quod maioris est laudis. Te copias. ostendit iccirco laudē ad
Octavianū ptingere: qm q̄cquid a Druso gestū est. id omne utilibus consiliis & fortuna & diuinitate augu-
sti gestū est. Alexādrea. p alexādria scdm priscianū. Tertio. l. Quindecim. n. ānos interfuerunt a uictoria
alexādriana ad huc diem. Vacuā. M. antonio: nā iā extinctus erat. Arrogauit. attribuit decus impiis. f. di-
uinos honores. Indus. indi ab eo nō sunt deuicti: neq; ab alio romanorū duce ante Troianū impatorem
specie eos uicit: sed tñ nō triūphauit: qā rediens in sicilia mortuus est. Nihilominus tanta fuit Augusti p or-
bem fama: ut indi quoq; legatos ad fœdus faciendū miserint. Profugus. qā sine certis sedib⁹ uagatur.

ACRON Tutela p̄sēs. sic idē alibi. res italas ar-
mis tuteris morib⁹ ornes. Præsēs: aut potēs. siue
ppitius: ut uir. Et uos agrestū p̄sētia numīa fauni.

Te fontū q celat origines. origo. n. nili nescitur
ut & gens si qua iacet nascenti conscia nilo. Gen-
tes fluminū cōmemoratōe designat. Obstrepit
oceanus britānis. britanni. n. interfuso oceano a
terris omnib⁹ separant. ut & penitus toto diuisos
orbe britānos. Nō pauētis. f. g. Galli. n. mortē n̄
pauēt. Durāq; laboriosā: ut Aut ipacatos a ter-
go horrebis hyberos. Te cæde. g. f. bella optan-
tes assidua. qui & germani. Compositis uene-
rantur. a. pacatis moribus & feritate deposita

POR. Te non pauentis funera galliæ durāq;
tellus: p zeugma ex inferiore uersu accipe debe-
mus. nō pauētes aut gallos funera ait quia uel se-
rocia uel una persuasione rursus renascendi mortem non timebant. de quibus Lucanus ait: animeq; capa-
ces mortis & ignauū reditura parcere uitæ. Compositis uenerantur armis. id est pacatis.

CHRI. Te fontū. ordo est. Nilus q celat origines suorū fontium. i. de cuius origine nouit: audit te
Et hystēr & tygris. de qbus oibus dictū est. Belluosus. belluis plenus. Belluas. n. maiora aīalia itelligimus.
Obstrepit. circumsonat. Remotis. non a se: sed a nobis. Et tellus galliæ nō pauentis funera. i. mortem:
audit te. nam ferocitate sua isti populi in mortem sine timore irruunt.

ACRON p Hœbus uolētem prœlia me loqui uictas &
urbes increpuit lyra. nō lyra increpuit. sed

uolentem me prœlia lyra loq; q̄ est lyrico carmi-
ne phœbus increpuit: amoribus. n. aptum hoc est
metrum: ut cum canerem reges & prœlia cynthi-
us aurem uellit & admonuit. Ne parua. t. p. æ. p.
allegoriam significat magnam materiā non suf-
ficienti ingenio & humili generi carminis nō de-
bere cōmitti. Fruges & a. u. hu. Seu qā in pace
diligentior cultus vberiorē fructum facit: seu
quia ipse deus cæsar faueat frugibus: Vt ecce dio-
nei pcessit cæsaris astrum: astq; quo segetes gau-
derent frugibus. Et signa nostro. r. i. quæ interfe-
cto crasso cū exercitu august⁹ a p̄this suscep̄rat.

Et uacuū duellis ianū. significat oīa pacata sub
cæsare tēplo iani clauso q̄ belli tpe sp̄ patere con-
suevit: uñ ad significationē futuræ pacis ap̄d uir.
claudē belli portæ. Duellis. bellis. Ianū. grinu.

Miratur: o tutela presens

Italiæ dominæq; romæ.

Te fontium qui celat origines

Nilusq; & hystēr: te rapidus tygris

Te belluosus qui remotis

Obstrepit oceanus britannis.

Te non pauentis funera galliæ

Duræq; tellus audit hiberiæ

Te cæde gaudentes sicambri

Compositis uenerantur armis

Ad augustum.

ODE. XV.

p Hœbus uolentem prœlia me loqui

Victas & urbes: increpuit lyra:

Ne parua tyrrenum per æquor

Vela darem: tua cæsar aras

Fruges & agris rettulit uberes

Et signa nostro restituit ioui

Direpta parthorum superbis

Postibus: & uacuum duellis

Ianum quirini clausit & ordinem

Rectum: euagantiq; frena licentiæ

Iniecit: emouitq; culpas

Sub. sic h̄ parthi
q̄ = amoniū cum dū
n̄ facile esset & sign
militaria q̄ M. Cæ
ad dē erat rep̄o fœ
addidit ut ob fœ
q̄ in sup̄ o b m lōn

Et ueteres reuocauit artes
 Per quas latinum nomen: & italæ
 Creuere uites flammaq; & imperi
 Porrecta maiestas ad ortum
 Solis ab hesperio cubili

Euaganti. ff. leges tulit: quibus mores reuerent
 Emouitq; c. remouit eiecit: ut emoti procubunt
 cardine postes. Et ueteres reuocauit a. in his. n.
 uirtutibus ueteres uitæ artes esse dicebant prudē
 tia iusticia fortitudine & tēperātia. p. has omnes
 constare uoluerunt disciplinas. Ad ortū solis
 ab hesperio cubili. ut imperium oceano famam
 qui terminet astris. ab oriente ad occasum impe

rium significat peruenisse romanum: ut Et qua sol iter utrūq; recurrens respicit oceanum.

POK. Phœbus uolentem prælia me loqui. quidam separant hanc odam a superiore: sed potest illi iungi quoniam hic laudes dicuntur augusti. Phœbus uolentem prælia me loqui uictas & urbes increpuit lyra. non lyra increpuit: sed uolentē plia me lyra loqui. id est lyrico carmine. Ne parua tyrrenum p æquor Vela dare. allegoricos significatur ne magnam materiam humili generi carminis cōmitterem. Et signa nostro restituit ioui. signa dicit quæ adempta romanis interfecto exercitu a pthib crasso duce Augustus recuperauit. Ianum quirini clausit. i. pacem ubiq; fecit. tunc enim claudebatur. belli uero tempore patebat. nā & uir. Volens ostendere perpetuam pacem futuram sic ait. claudentur belli portæ. Et ordinem rectum uaganti frena licentiæ iniecit. ordo est iniecit frena licentiæ ordinem rectum euaganti.

CHRI. Phœbus uolentem. Excusat tenuitatem ingenii: q̄ magnitudini rerū gestarum ab Octauiano par esse non possit. Aitq; cum pararet illa describere a phœbo phibitum esse. Est aut tale figmentū: quale Vir. quoq; i buccolicis adhibet. Ait. n. Cum canerem reges & plia cinthius aures Vellit: & admonuit pastorem tytire pingues Pascere oportet oues deductum dicere carmen. Increpuit. familiariter admonuit. uir. Tumbitiæ dedit increpitās: ille ipiger ausit. Dare aut parua uela. i. nauigia p æquor tyrrenum: allegorice est tenui stilo tractare res altas. Tua ætas. laudat a fertilitate: q̄ pp pacem puenit. Et ne desidiosa pax uideri possit: demonstrat ita pacem partam esse: ut tñ parthi q̄ crassiana signa abstulerant: coacti sint p Ventidiū basum. q̄ eos supauit: ea reddere. De his meminit & Lucan. Cūq; supba foret babylon spolianda tropheis Ausoniis umbræq; erraret crassus inulta: Bella geri placuit nullos habitura triumphos. Clausit ianum. templum Iani romæ i bellis patebat: In pace clausum erat: ter autem euenit ut clauderetur. Primo regnante numma pompilio. Secundo post bellū punicū scdm. tertio post bellū actiacū iperante Augusto. De hoc Virg. Claudat. b. p. f. im. tus. Refert aut Macrobius q̄ in bello sabino qd p raptis gestum ē uirginibus romāi portam i radicibus collis uminalis. deinde ab aduentu ianualem uocatam claudere uoluerūt. Sed cum ter clausissent: & totidem sua sponte patuissent: stabant p custodia armati: qui hostes irruentes ab ingressu arcerent. Mox accepta fama romanos a Tacio pulsos relicta custodia fugerunt. Et erant iam p portam irrupturi sabini: cum e templo Iani p hanc portam magna uis aquarū torrentiū scatentibus undis erupit: & multas hostium cateruas aut feruenti exustas: aut uasta uoragine deuoratas ferunt. Vnde mos fuit: ut i bello ianua iani ad auxiliū pateret. Vacuū ianum grini. i. templum iani: q̄ grinus dē: nam auctore eodem Macrobio ianus dē Confinius a cōserendo. s. pp paginem generis humani. Item Quirinus quasi belli potens ab hasta: q̄ lingua sabina gris dē. Appellatur item Patutius & Clausinus: q̄a bello ualuarū eius pateant: pace claudantur. Sed ut semel de iano plura tum historice tum physice ex quadam allegoria referamus: Ianus secundum Iginii: q̄ p futurari testimonio nititur: olim regionem ubi nunc roma ē cum Camefe indigena gubernabat: ut regio camefene oppidum ianiculum diceretur. Extincto Camefe solus regnauit. Et qm̄ sūma prudentia ex pteritis futura pnosceret: & illa duo coniungeret: bifrons fuisse putat. Et eadem ratione Anteuorta & postuorta suæ diuinitatis comites a romanis colebantur. Hic Saturnum a filio pulsum hospitio suscepit: ab eoq; agri culturam doctum in societatem regni accepit & cum primus æra signasset in altera parte saturni effigiem: in altera nauis qua uectus est imaginem expressit. Concordiā Hor. Maro testat ianiculum huic illi fūerat saturnia nomen. & duo continui menses illis dicati sunt. nā & december saturnalia sacra habet: & ianuari⁹ a iano nominatur. ianus cum saturnus nusquā appareret regionem saturniam parentem nominauit: & saturno aram sacraque. i. saturnalia instituit & simulachrum suum falce: quia agriculturæ repertor fuerat: insigne inuit. Scribit zeno quod ianus in italia primus tēpla & ritus sacrorū instituerit. Ob qd i sacrificiis pstationē ppetuā meruit. & qm̄ eo regnatē oīum dom⁹ religione plenā eēnt: iccirco ingressus exitusq; ædiū illi sacri sūt: Hæc igit ex historia. Physici at ianū dicūt phœbū eūdē atq; dianā eē: nā phœbo græci aras ante fores statuūt: & exit⁹ introitusq; illū potentē indicāt: ut de iano dixim⁹. Pingit pterea ian⁹ cū claua & uirga tanq̄ portarū custos & uiarū rector. At etiā diana uiuis ptest. Vñ scdm nigidiū diana a iano dicta est apposita. d. littera: q̄ sæpe decoris cā apponit: ut redire & redintegrare. Ianū igitur solē eē uolūt. & ideo geminū. i. bifrontē q̄ si utriusq; cæli ianuæ potētē: & inuocari pri⁹ cū alicui deo sacrificat: ut p hui⁹ portas pces ad illū transeant. & ut ani dimēsiō q̄ a sole sit demonstrē in simulachro iani dextra man⁹ trecetorū: sinistra sexagintaquorū numerū hēt. q̄a ex totidē dieb⁹ cōstet añ⁹. Alii mudū & cælū eē uolūt ianū: & ab eūdo dictū q̄ mud⁹ sp̄ dū in gye agit: eat. Vñ Cornifici⁹ libro ttiō rithmōz inqt. Cicero n̄ ianum sed eanum nominat. Frena licentiæ. i. leges q̄s utiles tulit. Veteres artes. Quia reduxit populum romanum ad pristinā disciplinā & mores.

ACRON. Eruet. excludet. Procludit. Incu-
dibus pducit enses & fabricat. Et m. i. u. inimi-
cas facit. Miseras at tanq bellu faciētes. Non q
p fundu. d. b. gētes a fluuio: ut q tyberim fabarim
q bibūt. Edicta. r. i. a nullis gētib⁹ dicit leges au-
gusti cōtēni. i. Iulīa. n. gentē fuerat adoptatus Au-
gustus. Infidūq p sē. Crassum. n. secuz de pace
p sua serāt. Nō. t. p. f. o. scythā. Nosq p. l. dieb⁹
p festi dies dicebāt q añ festos erāt. Iocosi. latici
am iubētis: ut Ad sit laticia bacch⁹ dator & bōa
iuno. Apprecati. iuocātes. Virtute f. m. p. d. du-
ces inqt optios parētū pietate uenerāt: iter quos
august⁹ ē. Lydis remixto c. t. lydis tibiis lēta can-
tabāt: Phrygiis tristia: tres. n. modos hēbant tibia-
rum. Ionicū: lydiū: & phrygiū: quē & barbag. in
honore at lydiōz dictū: q ipi pmi tibiis iuenerūt.

Troiāq & anchisen & almā. p. u. c. i honorem
augusti uenerem laudari uult: quia ab iulī descē-
dit origine: ordo: nos appcāti deos camen⁹ duces
fundos uirtute more patrum remixto carmine
tibiis lydis & Troiam.

POR. Nō furor c. aut uis e. o. exiget nūc exclu-
det sit: q si extra agit ut Teren. Spectādā an exigē-
dā. Nō ira q pcludit enses. pcludit hoc ē fabri-
cat. Et miseras inimicat urbes. inimicat fictū uer-
bū ē. i. inimicas facit. Nō tanā ppe flumē orti.

scytas signat. Lydis remixto carmine tybiis. Aut tres modos tybiarū esse ionicū: lydiū: barbag. Et
almā progeniem ueneris canemus. id est gentem Iuliam quā a Iulio nepote ueneris oriunda existimatur.

CHRI. Custode. suprema laus i pncipe: ut n̄ putet ob suū cōmodū illi datū iperū: sed ut sit optimus cu-
stos & ueluti pastor pabuli. Vnde latini regē dixit a regēdo: n̄ at domos: ut nūc corrupti mores appellāt.
Graci at & maxime Homerus ποιμένας λαόν. i. pastores populorū. κῆρ υἱρποτα. i. tempatores & admi-
nistratores noiarūt. Nō furor ciuilis. Ita. n. administrat pplm: ut nulla belli spēs ocū. i. pacē pturbet. In-
micat urbes. noue seu pter cōsuetudinē. Nā inimicari tibi & n̄ inimico te dicimus. Nosq p festis. Cū in sū-
mo ocio & sūma regē affluētia uersemur igrati simus nisi. Sacris. i. festis dieb⁹ & p festis rite deos pccur.
Deide ex maiōz cōsuetudie canemus duces fundos uirtute. f. troiā: Anchisem & ueneris pgeniē. f. aneā &
domū Iulīā: q aneā: filii ueneris pgenies ē. Oñdit at maximū ocū & sūmā copiā regē cū ēt diebus p festis:
qui reb⁹ agēdis decreti sūt n̄ solū ipsis uiris: sed eoz uxorib⁹ & liberis seruari liceat. nā qd Acrō dies p festos
eos itelligat: qui ante festos sunt. ego cū tāta auctoritatis hoīe n̄ pugno: placet tñ: ut itrita eius notione su-
matur. Lydis. tres enim erant modi tibiarum doriū siue ionicus phrygius & lydius. nam Sacadas argin⁹
eam quam in muscis strophē dicunt tribus tonis doriō phrygio & lydiō adinuenit.

ACRONIS COMMENTARIA IN QU. HORATII FLACCI EPODON LIBRVM.

Bis liburnis. Metrū hoc iābicū dē
pm⁹. n. uersus iābic⁹ trimeter ē. se-
cūd⁹ dimeter iābic⁹. Epodon hoc
carmē dē Prim⁹. n. uersus maior ē.
secūd⁹ minor. Et pmi uersus epi-
din. i. pcanis: uel quia grāce epos

carmē dē iō epodō hic liber noiat: quia cōtinuo
tenore pmi uersus sensus uersu seqnti cōcludit
Huius uero metri inuētor fert Archilocus. Duo
sūt genera huiusmodi sili Epodō & pdon. Epo-
dō dē q si post cantatio ut qd dicit primus uersus
ordo seqntis explanet. Prodon p cōtrariū: q si añ
cātatio: hoc ipm. Itē epodō: q si pdō. hoc est post
uocē post cātilenā. Prodō. q si añ odē añ uocē: añ
cātilenā: liber iste epodō appellat. & qñ de noie
ipi⁹. Soluit sic: aut qā i itē posito meccenati hoc
dicit: aut qm ita uers⁹ ordiati sūt: ut singlā qbusq

Custode rerum casare non furor
Ciuis aut uis eximet ocium:
Non ira quæ procudit enses
Et miseras inimicat urbes.
Non qui profundum danubium bibunt
Edicta rumpunt iulia: non gerat⁹ populi ad hanc
Non seres: infidūq persæ:
Non tanaim prope flumen orti:
Nosq & profestis lucibus: & sacris
Inter iocosi munera liberi
Cum prole matronisq nostris
Rite deos prius apprecati
Virtute sanctos more patrum duces
Lydis remixto carmine tibiis
Troiamq & anchisen & almā
Progeniem ueneris canemus.

QV. HORATII FLACCI LIBRI QVARTI CARMINVM FINIS.

Q V. HORATII FLACCI EPODOS INCIPIT. AD MECOENATEM.

Bis liburnis inter alta nauium
Amice propugnacula
Paratus omne casaris periculū
Subire meccenas tuo

Quid nos: quibus te uita sit superstitē
lucunda: si contra grauis.
Utrem ne iussi persequemur ocium
Non dulce: ni tecum simul.
An hunc laborem mente laturi decet

Quem ferre non molles uiros
 Feremus & te uel p alpium iuga
 Inhospitalem & caucalum:
 Vel occidentis usq; ad ultimum sinum
 Forti. sequemur pectore.
 Roges tuum laborem quid iuuē meo
 Imbellis ac firmus parum
 Comes: minore sum futurus in metu
 Qui maior absentes habet.
 Vt assidens implumibus pullis auis
 Serpentum alapsus timet
 Magis relictis: non ut adsit auxilii
 Latura plus presentibus:
 Libenter hoc & omne militabitur
 Bellum in tuæ spem gratiæ
 Non ut iuuentis alligata pluribus
 Aratra nitantur meis

clausule recināt. Clausulā dicūt lyrici p̄ciosos &
 non integros uersus. Præcedit semper trimetris
 iābicus. & sequit̄ dimetris. Timetris autem dicit̄
 qui habet. vi. iābos. Dimetris qui habet. iiii. iābi-
 cus. uidelicet. ii. quartū & .vi. Diu potētes ferre uix
 satis opem. Comicus erit qui frequētes tribracos
 habet. ut agite qd dubitatis hylares dare choros.
 Satyricus medius. ut musæ Iouē laudate & hyla-
 res date choros. Ibis liburnis. Mecœnatem p̄se-
 quit̄ euntē ad bellū nauale cū Augusto aduersū
 Antoniū & cleopatrá. Ad Actiacū bellum itur.
 Cæsar Au. liburnis p̄posuit Mecœnatē. hac igit̄
 illū poeta oratione solat. Liburnæ nauiculæ tex-
 tæ uimibus. Amice ppugnacula: ut in muro ita
 & i nauib⁹ sūt ppugnacula post quæ dimicātes
 armati cōsistūt. Quid nos: eclipsis deest faciem⁹
 Sup̄site. p̄ p̄senti posuit ut Plautus. Nemo ad-
 est hic sup̄stes. Vtrū ne iussi. a mecœnate aut a
 cæsare. ipso. n. agente Hora. ab Augusto meruerat
 militiæ uacationē. quod iniucundū sibi sine
 ipso confirmat. An hūc. s. tecum suscipiemus la-
 bore: quē molles ferre nō possunt. Inhospitālē.
 aut pp nimia frigora. aut inhabitabilē pp montis
 ipsius asp̄tatem: ut Inhospita syrtis. Pectore. a i-
 metonymicos: imbecillē. n. se corpore in sequētī
 dicturus erat. Quid iuuē meo. humanæ mentis

ratio est ut dilectis plus timeat̄ absentibus p̄ diuersas suspitōes. dicit ergo q̄ non comitatu suo imbecillis
 fortissimū uis. posset iuuare: sed aut p̄sens cū eo timor esset: aut saluti eius minorē p̄sens sustineret sollicitu-
 dinē. Lucanus ut timorē sollicitæ mentis ostenderet. Euentus belli sciet̄ ultima coniunx. Vt assidēs implu-
 mibus pullis auis. apta inertiū curæ auiū comparatio. Illæ. n. nidos nō relinquūt cura pietatis. dum uindi-
 care nō possunt serpentū allapsus: ut ipsa serpentū incursus timet magis pullis relictis. Libēt̄ hoc & oē
 m. b. noue & eloquent̄ dixit militabitur bellum: ut pugnam pugno: seruitutem seruio. In tuæ spem gra-
 tiæ. non spe prædæ: sed gratiæ mecœnatem se dicit nolle deserere.

POR. Ibis liburnis inter alta n. a. p. hic liber epodos inscribitur. s. qd̄ ita uersus in eo ordinati sunt ut sin-
 gulis quibusq; clausulæ suæ succināt. Clausulas at̄ lyrici appellāt quasi p̄ciosos uersus integris subiectos:
 qualis est secundus: amicæ ppugnacula: & deinceps alterni quibus tertia pars deest quam uisus sint p̄ceden-
 tibus similes: ipsi sequētes quos merito hellines clausulas appellāt & ἀλλιώσις Basi. n. tertia ps op⁹ ē ut in-
 teger fiat. Ibis liburnis iter alta nauū a. p. n̄ uidet̄ uerecūdiæ Horatii conuenire ut amicū se mecœnatē dī-
 cat cū clientē debebat dicere. nunquid ergo sic ordināda phrasis est ut amice cæsaris intelligamus: & iō bis
 cæsaris accipiendum erit ut sit: tale amicus cæsaris mecœnas ibis liburnis paratus periculum cæsaris tuo pe-
 riculo subire. Quid. n. q. te u. s. i. s. c. g. bis posuit piculū si semel abūdat. melius. n. sic loqueret̄ quib⁹ te sup-
 site uita iocūda ē si cōtra grauis ē. ergo uerbū extrinsecus accipiendū ex eo sit ut plena fiat elocutio. Si con-
 tra grauis. i. sup̄siti cōtraria. Vtrū ne iussi p̄sequemur otīū iussi a te aut nūquid a cæsare: dī. n. cæsar Au. de
 disse Horatio militiæ uacationē cū aliis negasset. An hūc laborē mēte latuū decet quē ferre non molles ui-
 ros ferem⁹. Sensus at̄ ē hic ait nūquid animo laboraturi p̄ absentīā tuā suscepim⁹ & corporis laborē tecū eū-
 do. corporis. n. labor uult n̄ molliū uiroz. Comes m. sū. s. in m. Qui maior absētes hēt. Sensus ē: si comes sim
 minorē metū patiar qui sp̄ absētib⁹ ēē: attēde a singulari numero ad pluralē trāsītū fecisse nūc. Vt assidēs
 implumib⁹ pullis auis Serpētū allapsus timet. Attēde elocutionē illis timet p̄ datiuū casum non pro illis ti-
 met: sic Teren. syre tibi metuit. Non ut adsit auxilii latura plus presentibus. sit uerbum hic deest & si parti-
 cula: quia ordo & sensus hic est. non ut plus auxilii præsētib⁹ sit latura si adsit.

CHRI. Ibis liburnis. a. n. Versus iābicus ē. Sed primus iābicus trimeter. Secundus: dimeter: nā quis tri-
 meter sit sex pedū: it̄ pp uelocitatē p̄ trib⁹ recipiūt. Epodō carmē est: ut placet Acroniū quo prim⁹ uer-
 sus maior est. Minor scds & p̄mi uersus ē ωα λ̄ i. accinē. Vel qd̄ epos carm̄ dī. iōq; hūc lib⁹ epodō noiari
 dicit̄: q̄ cōtinuo tenore p̄mi uer⁹ s̄sus uersu sequit̄ cōcludit. Diōedis at̄ grāmatici isignis eadē pene snia ē.
 Ait. n. epodos dici uer⁹ quolibet metro scriptos: & sequit̄ clausulas hēntes p̄ticulaz: i. qb⁹ singul⁹ uersib⁹ sin-
 gulæ clausulæ adiiciūt. Dictos at̄ ēē epodos ουνεκλ̄οχικ̄ο a p̄tib⁹ uersuū q̄ legitis & itegris uersib⁹ hēntes
 Δοντα. i. accinē. Ibis. d̄mōstrat q̄ āxi⁹ sit d̄ salute mecœnatis: q̄ tra Anto. bello nauali d̄certatur. Octaui
 anu cōitabat̄. Li. nauigii. hic gen⁹ est. Alibi uero curr⁹ a p̄p̄lis liburnis q̄ iuxta sinū illyricū sūt. Vir. Regna

Epodos

Liburni

liburnos & fontē supare timauī. Alta pro:nā & Vir. i hoc nauali plio alta nauigia describit. Credas inare reuulsas cycladas: aut mōtes cōcurrere mōtib⁹ altos. Tāta mole uiri turritis puppib⁹ istant. Paratus subire piculū cāsarī tuo. i. opponere te morti p illius salute. Quid nos. snia ē: nos at q romā restamus futuri sumus icolumēs & lati te icolumē. Si at cōtra nos quoq; cōtra i luctū uicturi sum⁹. Iussi. nā itercedēte mece nate Hora. belli uacatōe ab Augusto donat⁹ ē. Feremus An. Cōtexe sic. An feremus hūc laborem laturi ipi mēte: quia ibellis corpore nō posset quē ferre decet n molles uiros. Comes minore. scio si te seqr nihil me te iuuatur. sed ero i minori metu. nā si absim: omnia q accidere possūt timebo ēt si n accidunt. si fuero tecū timebo tm ea q accidēt. Vt assidēs: cōueniēs cōparatio: nā quis mater pullos auis n possit eos ab alapsu serpētū tutari tū in minori anxietate sūt psetes. In spem tuā gratia. i. libentī militabo: ut tibi rē gratam faciā. Neq; tuā beniuolētiā cupio: ut plura a te cōseqr munera: hoc at sic exprimit. Nō ut aratra illigata plurimis meis iuuentis nitantur. s. contra obstantem terram id est arent. sed lege per hyppalagen: ut sit: non ut plures iuuentis illigati aratris nitantur. i. non ut habeam plura rura.

ACRON. Ante. s. f. ante caniculares dies. Lucana. m. p. i. non ut saltus lucaniæ æstiuos accipi am: ad quos greges uitantes æstus calabriæ trāsferrant. Supni. altis in superiore positi. Cādēs. aut p altitudine niuosa: aut marmoribus cōpta. Circa. t. m. telegon⁹ circes fili⁹ tusculum cōdidi: aut circa moenia cāpaniæ. i. nolo cōtinuare agros tusculanos usq; ad circæum. Benignitas. liberalitas. Parauero. acquisiuero. Ete est pnūcia tum futuri temporis ut docuero: Vir. Donec me flumine uiuo abluero. Vt chremes. nomē in Terentio diuitis & tenacis. Discinctus. dissolutus & liberius agēs ut malchius tunicis demissis ambulat. Nepos. luxuriosus negligens.

POR. Pecusue Calabris ante sydus feruidum. Lucana mutet pascua. ambigua quidem elocutio est sed cum ante sydus feruidum dicat & Calabriā manifestissimū sit calidā esse: apparet eū hoc dicere: nō ut pecus ante feruidissimū æstatis tps ex Calabris in Lucaniā trāseat. Cyrcæa tāgat moenia. Tusculū intelligendum: quia thelegonus circes & ulyxis filius hoc oppidū condidit. Sensus est aut. at neq; in tusculano possideā uillā q ibi ædificia habeat usq; ad ipsam urbē. Satis superq; b. t. d. Donatum sibi in sabinis fundum a mece nate Hora. sape testatus. Quod aut auarus ut chremes terra premam. Quoniam chremes nomen senis est in comœdiis ibi. n. senes fere auari finguntur. uidetur non immerito chremem auarum dixisse. senis autem: non studebo nūmos acquirere quos thesauris conditos terræ subfodiam: per quod ait nolle nūmos habere plures quā opus sit ac per quod sollicitam habet uitam. Discinctus aut perdam ut nepos. discinctus pro negligentibus solent dicere. nepotem autem ueteres prodigum ac luxuriosum dicebant. quia reuera solutiones delicatioresq; uictus soleant esse qui sub auo nutriuntur.

CHRI. Pecusue. nec habeā multa armēta. Est at de cōsuetudine ut hyemali tpe armēta in calidiorib⁹ locis. ut ē calabria: æstiuo uero in frigidiorib⁹: ut ē lucania & q; cūq; alia regio mōtanā pascāt. Cādēs. ex niue aut pp marmora. Circa moenia. i. moenia ipi⁹ tusculi cōditi a Thelegono Circes & Vlyxis filio: Vel dixit nolo cōtinuare pdia tusculani agri usq; ad circeos. Satis ditauit. nā q satis erant dedisti. Nec uolo superflua quæ si essem auarus: ut Terentianus Chremes occultarem intra terram: aut si essem nepos id est luxuriosus & deses perderem. Discinctus. piger: negligens.

ACRON. b Eatus ille qui procul negociis. laus uitæ rusticæ. ut Vir. O fortunatos nimī sua si bona norint agricolas. Negociis. litib⁹ siue difficultatibus urbanis. Vt prisca gens mortalium. anti quitatē significat cuius aurea sæcula credita sūt: p præter ciuitatum munitiones omnes in agris uiuebant. Exercet. colit. ut exercetq; frequēs tel lurem: atq; imperat armis. Solutus omni foenore. libera a debitis & a foenore. Classico miles truci. terribili tuba: ut Nec somnos abrumpit cura salubres. Horret. timet. Forum uitat & superba ciuium potentiorum limina. salutationes potentiorū uitas. ut si n ingētē forib⁹ domus alta subbis: Māe salutātū totis uomat ædib⁹ unda. Ad ista. p adultæ q iā duci & ppagari possint. Altas

^{pasurus} Pecusue calabris ante sydus feruidum

Lucana mutet pascua

Nec ut superni uilla cādens tusculi

Circæa tangat moenia

Satis superq; me benignitas tua

Ditauit: haud parauero

Quod aut auarus ut chremes terra premā

Discinctus aut perdam: ut nepos.

Circa in sula in m. m. man. m. m. d. s. t. m. m. m. q. u. t. E. t. d. m. t.

Laudes uitæ rusticæ.

b Eatus ille qui procul negotiis

Vt prisca gens mortalium

Paterna rura bobus exercet suis

Solutus omni foenore.

Neq; excitatur classico miles truci

Neq; horret iratum mare

Forūq; uitat & superba ciuium

Potentiorum limina.

Ergo aut adulta uitium propagine

Altas maritat populos.

*hæronis laudibus
q; uita rustica
marmoris cum nescit
pro auxilio arguit*

in valle
 Aut in reducta ualle mugientium
 Prospectat errantes greges.
 Inutilesq; falce ramos amputans
 Feliciores inserit

POR. Beatus ille q; procul negociis. hæc ode laudes rusticæ uitæ continet. negocia autē hic molestias urbanæ uitæ uult itelligi. Neq; excitatur classico & reliqua. eleganter ostendit icōmoda uitæ qbus rustici carent. Et superbia ciuium potētiorem limina. salutationum officia dicit. Altas maritat populos. proprie maritari arbores dicuntur cum uites his adiunguntur: sed speciem proposuit: nō enim populi maritari sed ulmi solent. hinc autem iam comoda rusticæ uitæ enumerare ac describere incipit.

CHRI. Beatus ille. laudat uitā rusticā: eosq; q illa delectant: beatos appellat: sic Vir. O fortunatos nimium sua si bona norit Agricolas. Paterna rura. a parentibus accepta i quo demōstrat & diligētē curā familiārem q; fundū paternū cōseruauerit: & modestiā aī q illo cōtētus fuerit: nec plura parauerit. Solutus scēnōre. nō. n. cura scēnerādi afficiē: sed sola agricultura cōtētus ē. Nec ex. nec ob auaritiā militiæ curas ac labores subit. Neq; horret iratū mare. Quia nō nauigat: ut mercatores: q qstus cā piculosissimas nauigationes suscipiūt. Posuit aut tria qb⁹ hoies rē suā augere studēt: scēnus: militiā: & nauigationē. Addit qrtū. nam multū patrociniādo ditescūt: Addit & qntā ifelicitatē uitæ ciuilis: q rusticus caret: nā nō sūt sibi salutādi potētiōres ciues: quorū patrociniō ipse cū ambitiosus sit: magistratus qrit. Maritat. sic cōtra i supiorib⁹ dixit uiduas ulmos. Propagine. a ppagādo dicta. Vex si de uitib⁹ dicat: ui hic pferē priā syllaba longa: si de hūana sobole corripit. Vir. nimium uobis romana ppago uisa potēs supi: Ergo maritat ulmos cū propagine adula ex quadam similitudine. nam ut sit coniugium maris & foeminæ sobolis causa: sic uitis & arboris ut fruct⁹ ferat. Reducta. longa uel flexuosa. Falce. omne instrumentum falcatum id est recuruum falcem appellat. Vnde dicunt falcem putātoriam: messoriam: scēnariam: separiam: & huiusmodi.

Aut pressa puris mella condit amphoris
 Aut ronet infirmas oues.
 Vel cum decorum mitibus pomis caput
 Autumnus aruis extulit

Vt gaudet insitiua decerpens pira
 Certantem & uuam purpuræ
 Qua muneretur te priape & te pater
 Siluane tutor finium

Libet iacere modo sub antiqua ilice
 Modo in tenaci gramine
 Labuntur altis interim ripis aquæ:
 Queruntur in siluis aues.

Fontesq; lymphis obstrepunt manantibus
 Somnos quod inuitet leues.

Aut cum tonantis annus hibernus iouis
 Imbres nivesq; comparat.

Aut trudit acris hic & hinc multa cane
 Apros in obstantes plagas.

Aut amite leui rara tendit rætia
 Turdis edacibus dolos.

Pavidumq; leporē: & aduenā laqueo gruē
 Iucunda caprat præmia:

Quis non malarū quas amor curas habet
 Hæc inter obliuiscitur:

maritat populos. coniūgit. Sic enim maritas hic dixit ut supra uiduas uitibus carētes. In reducta. depressa siue secreta. aur certe flexuosa: dum sequitur montes. Errantes. libere pascentes. ut ille meas errare boues. Inutiles. q. f. ramos amputans. putatorem significat arborū. Feliciores. fertiles. ut exiit ad cælum ramis foelicibus arbos.

POR. Beatus ille q; procul negociis. hæc ode laudes rusticæ uitæ continet. negocia autē hic molestias urbanæ uitæ uult itelligi. Neq; excitatur classico & reliqua. eleganter ostendit icōmoda uitæ qbus rustici carent. Et superbia ciuium potētiorem limina. salutationum officia dicit. Altas maritat populos. proprie maritari arbores dicuntur cum uites his adiunguntur: sed speciem proposuit: nō enim populi maritari sed ulmi solent. hinc autem iam comoda rusticæ uitæ enumerare ac describere incipit.

CHRI. Beatus ille. laudat uitā rusticā: eosq; q illa delectant: beatos appellat: sic Vir. O fortunatos nimium sua si bona norit Agricolas. Paterna rura. a parentibus accepta i quo demōstrat & diligētē curā familiārem q; fundū paternū cōseruauerit: & modestiā aī q illo cōtētus fuerit: nec plura parauerit. Solutus scēnōre. nō. n. cura scēnerādi afficiē: sed sola agricultura cōtētus ē. Nec ex. nec ob auaritiā militiæ curas ac labores subit. Neq; horret iratū mare. Quia nō nauigat: ut mercatores: q qstus cā piculosissimas nauigationes suscipiūt. Posuit aut tria qb⁹ hoies rē suā augere studēt: scēnus: militiā: & nauigationē. Addit qrtū. nam multū patrociniādo ditescūt: Addit & qntā ifelicitatē uitæ ciuilis: q rusticus caret: nā nō sūt sibi salutādi potētiōres ciues: quorū patrociniō ipse cū ambitiosus sit: magistratus qrit. Maritat. sic cōtra i supiorib⁹ dixit uiduas ulmos. Propagine. a ppagādo dicta. Vex si de uitib⁹ dicat: ui hic pferē priā syllaba longa: si de hūana sobole corripit. Vir. nimium uobis romana ppago uisa potēs supi: Ergo maritat ulmos cū propagine adula ex quadam similitudine. nam ut sit coniugium maris & foeminæ sobolis causa: sic uitis & arboris ut fruct⁹ ferat. Reducta. longa uel flexuosa. Falce. omne instrumentum falcatum id est recuruum falcem appellat. Vnde dicunt falcem putātoriam: messoriam: scēnariam: separiam: & huiusmodi.

ACRON. Aut pssa. p. m. c. a. hoc est fauos premit: ut carā separet & mel sincez repet. Aut tōdet. qī æstu uelleribus pmanetur. Mitibus. p. ueluti de æstuū nimietate. Vt gaudet insitiua decerpens pira. pprii laboris: ut isere Daphni pyros carpēt tua poma nepotes. Certatē & uuam. ut purpuræ præciæq;. Qua. m. t. p. dignus donis deoz.

Silwane tutor finium. custos agri siue fructuū. Liber iacere modo sub antiqua ilice. antiqua magna: ut Forte sub arguta cōfederat ilice daphnis hoc est refugio apta pastoz. Tenaci gramie. qd terrā radicibus stringat & cespitē. Interim. p. i. terea. Fontesq; lymphis obstrepunt. m. strepitu suo somnos suadēt: ut sæpe leui somnum suadebit inire susurro q res: ut Tere. q habet salē: q in te est. i. q res. Annus hibernus iouis. i. hiberna pars anni ut Iuppiter humidus austris. Cōparat. colligit. Trudit: excludi: expellit: ut frustra trudentes pectore montē. Multa cane. foeminini generis canē dixit. uisæq; canes ululare p umbram.

In obstantes plagas. fugæ aproz oppositas plagas: hoc ē rætia: ut rætia rara plagæ lato uenabula ferro. Amite. pertica. Læui. lymphido: gracili.

Turdis. e. d. p. q. l. epitheta singul dedit: turdos edaces dicēdo & pavidos lepores. Aduenā. qā trāsmarinæ sūt ut strimoniaq; grues. Quis nō. m. q. a. c. h. amor auaricia hñs malas curas. i. cupiditates. Pudica. casta. ut castū seruare cubile coniugis & possit paruos educere natos.

POR. Vel cū decoz mitib⁹ pōis caput autūn⁹ agris extult. poetica fātasia finxit autūnū qsi corpalē deū pōis corōatū. Insitiua decerpēs pira. merito insitiua. nā piroz arbois. q spōte natæ sūt neceē ē

est dura atq; aspa pōma dēt. Qua mūeret te pa-
pe. & mūero & mūeror i actiua significatōe fēte
dicitur. Queruntut i siluis aues. quærunt iquit
quoniā ueteres oīum aīalium uoces prater quā
homis q̄relam dicebant. Vir. deniq; & cantu q̄rela
tumpunt arbutta cicadæ iquit. & de ranis. & ueterem i li-
mo ranæ cecinere q̄relam. & de bobus atq; omne q̄relis ipleri nemus. Fontesq; lymphis obfrepunt ma-
nantibus somnos quod iuitet leues. suauis elocutio fontes obfrepunt quod somnos iuitet. At cum to. a.
hy. io. annus hybernus pro hybernū tempus āni. Nota autem sinecdochen esse ānum pro parte anni dice-
re sit. & uir. Nunc frondent siluæ nunc formosissimus annus. Aut amite le. ra. ten. ræ. amites hodieq; ap-
pellantur forculæ qbus rætia i uenatōe uel i aucupio suspenduntur & est figura ἐφεστὶν ὅτις q̄a rætia doli
sunt. Quod si pudica mulier in partem. non ait quod si & pudica uxor rusticis contingat. qualis sabina.
Nec. n. existimat difficile esse rusticā uxorem pudicam cum oēs pudicas esse itelligi uelit. sed hoc ait quod
si & uxorem habeat quæ aliogn pudica est: potest autem utiq; accidere idonea: ut est consuetudo rustica ut
uxor ei non sit uel quia nondum ducta est. uel quia aliquo casu adempta sit.

CHRI. Pressa. a fauis emūcta & sincera. Infirmas. q̄a natura imbecilles sūt & multis morbis expōitæ:
sed nō idē ē infirmus & agrotus. Infirmus. n. pōt esse sine morbo: cui robur nō sit firmū. Aegrotus autē sēp
in morbo est. Vt admirantis est. Priape. Hic hortorum deus est: sed de eo alibi dicitur. De siluano uero
diximus. Tutor finiū. i. agrog. Libet iacere mō. Artificiosū carmē: nā maxima laus ē argiculture: cū tm̄
possit mouere hoīes ut ēt auarissimos dū cupiditas pecunie cædit rōni ad se amandā alliciat. Inducit igit
alphiū fœneratorē rusticā rē laudantē. Antiqua. quasi magna. & que latiorē umbrā p̄beat. Tenaci. quia
ppter multiplices fibras difficile uulso est: nec facile illo agri purgantur. Leuet. sic Vir. Par leuibus uentis
uolucrisq; simillima somno. Inuitet. Vir. Atq; leui somnū suadebit inire susurro. Annus hibernus. Osten-
dit nō solū in mitiori calo plurimas esse in agris uoluptates: sed etiā in frigido. Plagas. uidetur plagas p
maioribus ponere rætibus: & rætia p minoribus. Rara. ppter maculas. i. internodia. Leui. polito & senti-
bus purgato. Sic. n. in sepibus ex transuerso purgat trames. in quo rætia a sentibus tuta collocari possint.
Turdīs. a urdo colore dicti sunt. Edacibus. Auidissima. n. & cuiuscūq; escæ uoracissima ē auis. Adue-
nā. nā. cū & in hyeme aprica & in estate frigida captet loca ubiq; aduena uideri potest: potius q̄ indigena.

ACRON. Sabina qualis: exempla pudicitie
a mulieribus rusticis sumpta Pernicis. celeris
uelocis ipigri: ut progeniuit pedibus celerē & per-
nicibus alis. Sacrum. u. diis. n. penatibus sacer ē.

Extruat. i. f. ut post laborem diligentia & studio
reficiatur uxoris. Claudēsq; t. c. crates a pastori
bus texi consueuerūt ad mutādas pecudibus mā-
siōes: ut appositæ greges muniāt ab icursiōe fera-
rum: ut cū fremit ad caulās. Lætū. aut fæcundū
aut pingue. Distenta. plena: ut Lucanus. distētas
siccant pecudes. Horna dulci. nouella. Dapes
inemptas apparet: suo labore preparata: gratuitas:
ut dapibus mensas onerabat iēptis uxor. Lucri-
na. de lucrino baiarū lacu. Iuuerint. delectauerit.
ut iuuat euasisse tot urbes argolicas. Magisue rō-
bus. Rombus & scarus pisces sūt preciosi & sapo-
re & raritate. Hyems. tempestas. ut dum pelago
defeuit hyems. Afra auis. trutio. Attagenes aut
in ionia abundare dicuntur. Et attagen masculi-
ni generis declinauit. Quā lecta de pinguiſſimis
oliua ramis. nullas diuitias boni agri fructib⁹ con-
ferendas. Aut hærba lapathi ostēdere. uult agrū
præter utilitatem fructuum ēt hærbas salutarēs
afferre. Vel agna festis cæsa terminalibus. ad exclu-
dēda. n. iurgia terminaliorum dies fuerat consti-
tutus qui per epulæ festiuitatem cæsis agnis ser-
uari faceret fines constitutos: siue in honorē mor-
tuorum ipse colebatur dies: & post parentalia: eo
quod in sacris terminis poneret. Vel hædus ere-
ptus lupo. fact⁹ gratior ex perditio. Properātes. se-
stinātes ad stabula. ut ipsæ lacte domum referent

Sabina qualis aut perusta solibus

Pernicis uxor appuli

Sacrum uetustis extruat lignis focum

Lassi sub aduentum uiri.

Claudēsq; textis cratibus lætum pecus

Distenta siccet ubera.

Et horna dulci uina promens dolio

Dapes inemptas apparet:

Non me lucrina iuuerint conchilia

Magisue rombus aut scauri.

Si quos eois intonata fluctibus

Hyems ad hoc uertat mare.

Non aphra auis descēdat in uentrem meū

Non attagen ionicus

Iucundior q̄ lecta de pinguiſſimis

Oliua ramis arborum.

Aut herba lapathi prata amantis: & gravi

Maluæ salubres corpori.

Vel agna festis cæsa terminalibus:

Vel hædus ereptus lupo.

Has inter epulas ut iuuat pastas oues

q̄stio m. lucr. qui ē
in baiarū inter
M. iūni & Cornas
Rombus p̄ficus
plonus forma q̄stio
in qui raudē opt
mus prouenit

quā ut ait
ploniz nūm
est m. lucr.
nisi q̄ nūm
aput g. q̄stio
in m. lucr.

Videre properantes domum:
 Videre fessos uomerem inuersum boues
 Collo trahentes languido.
 Positosq; uernas ditis examen domus.

disteta capellæ ubera. Fessos. i. po labore. ut aspi-
 ce aratra iugo referūt suspēsa iuuenti. Positoiq;
 uernas. pueri domi nati uernæ dicūt: ut unus uer-
 nula tres domini. Examen. uero ad infantium si-
 militudinem rettulit.

POR. Sacrum uetustis extruat lignis focū. Pro-
 prie hoc uitæ rusticæ ē focū amare. Sacrum autē di-

xit: q̄ ara deorū penatū ē focus. Et horna dulci uina promēs dolio. I. horna una dicunt huius anni. nō er-
 go dulci dolio: ut dicta ē sed trāslatio epitheton dulcia uina intelligamus. hoc quoq; autē ad idioma rusticæ
 simplicitatis p̄tinet hornū uinū bibere. Dapes inēptas apparet. Virgilianū ē. sic & ille. cū de uita rustica lo-
 queret ait: dapibus mēsas onerabat inēptis. Nō me Lucina iuuerint cōchylia Magis ue rōbus. aut scauri
 Si quos eois intonata fluctibus hyems ad hoc uertat mare. intelligi uult sacros pisces in oriētali mari eē &
 difficile fieri ut ēt in italia capiant. nisi quos inde uolentia tēpeltatis adduxerit. Nō aphra auis. aphram
 at gallinā numidicā dicit. Nō attagē ionicus. cū attagenas fœminino genere uulgo dicāt: attendendū qđ
 masculino genere h. c. dixerit. Attagen autē auis asiatica it. r nobilissimas habita. Ionicus uero ab Ionia di-
 ctus: quæ ē regio Asiæ: in qua est urbs ephesus. Vel agna festis cæsa terminalibus. Vel hedus ereptus lu-
 po. iocunde expressit rusticorum frugalitatem. Videre fessos uomerem inuersū boues Collo trahentes
 languido. Hoc Virgilianum illud est: Aspice aratra iugo: referunt surpensa iuuenti. Languido autē m col-
 lo lasso. & utiq; uoluntas domino hoc cogitatū quātum utilitatis ex ratione agrorum cōtulerit. Positosq;
 uernas ditis examen domus. hoc est qui uernæ ditem domum faciunt. hic ditem frequentem ac familiolā
 accipe ne ultra ditem domum nunc intelligas cum de rustico paterfamilias loquitur.

CHRI. Sabina. nā hos populos & religiosissimos fuisse scribunt: dictoq; ωπατο σέβες θαι. i. sacri-
 cando & fœminas castissimas habuisse. Pernicis. i. pseuerantis secundū priscianū. q. d. patientis labore.
 Appulli. sūt qui uelint eē nomē p̄priū uiri. Sacrum. i. laribus. Siccet. mulgeat. Horna. huius anni. Lucina.
 na. qua in lucrino lacu optima erat. Rōbus. unus ē ex piscibus planis. Scaurus. solus ex piscibus rumi-
 nare traditur herbisq; uesci & nō aliis piscibus: in carpathio mari frequēs inuenit: promotoriū troadis le-
 aū spōte nunq̄ trāsit. Sed inde ab ostiō aduecti iter hostiensē & cāpaniæ horā disseminati sūt sub Clau-
 dio. Inde p̄ quinquēniū cura adhibita: ut capti mari redderēt: frequētes reperti sūt. I. hæc ait Plinius: & si-
 mul adiungit sua tēpeltate huic pisci principatū tributū ēē. Attagen. ex ionia uenit hæc auis. Lapathi.
 hanc herbā rumicē quoq; appellāt. Malua. græce μαλακον qđ molle significat. Terminalibus. Potuit
 ēt dixisse terminalis. Nā nomina sacrorū neutra & carentia singulari: ut sunt bacchanalia: lupercalia & si-
 milia in secunda & tertia declinatione ponunt: ut lupercalium & lupercaliorum sit in genitiuo.

ACRON

Circum renidentes lares.
 Hæc ubi locutus fœnerator alphius
 Iam iam futuras rusticus
 Omnem relegit idibus pecuniam
 Quærit Kalendas ponere

ACRON. Renidētes. splēdētes aut uultu aut
 garrulitate. Lares. focos metonymicos. Hæc
 ubi locutus. f. a. fœnerationē quēdā iducit alphi-
 um: q̄ laudās uitā rusticā cōmoda tñ fœnoris nō
 omittit. Omnē relegit idibus pecuniā. Tanquā
 enī eū pro fœnoris lucro iam receptæ pecuniæ
 pœniteret ita recolebam idibus calendis prope-
 rat commendare. Ponere. deponere.

POR. Hæc ubi locutus fœnerator alphius iā

iā futurus rusticus. & reliqua: urbanissime postremo finxit hæc nō de sua p̄sona dicta eē sed cuiusdā fœne-
 ratoris p̄ qđ uult intelligi neminē scire quid iucūditatis habet rustica uita: nec tamen quisquam ab ea in
 qua consueuerit potest discedere. Omnem relegit idibus. pe. quæ. calen. po. exigit inquit a debitoribus
 pecuniam comparaturus prædia: cogitans iocunditatem uitæ illius quam in rusticis laudat. sed rursus
 stimulatus cupiditate pecuniæ: querit eā fœnori dare.

CHRI. Hæc locutus. Ostēdit p̄ hūc q̄ etsi ab auaritia sua discedere p̄ cōtractū habitū nō posset alphi-
 ū cognoscebat q̄tū uoluptatis esset in agricultura. Relegit. cōgregauit illā a debitorib⁹ exigēs. Idib⁹. cir-
 ca dimidiatū mēse: & in calendis sequentis mēsis. Ponere. iterum in fœnore collocare.

ACRON

In Allium inuehitur

p Arentis olim siquis impia manu
 Senile guttur fregerit:
 Edat cicutis allium nocentius:
 O dura messorum ilia.
 Quid hoc ueneni sæuit in præcordiis
 Nam uiperi nus his cruor

p Arētis olī si quis ipia manu. Si quis ergo i-
 quit parricidiū fecerit comedat alliū p̄ pœ-
 na q̄a ē ueneno nocenti⁹. Senile. ad augmētū
 sceleris dicit senile: quia ēt si occisus nō eēt mo-
 ri tñ potuerit: ut Lu. iā senis extremū piguit uer-
 gētib⁹ annis. Edat. sic. n. ueteres declinabant:
 ut te nec tantus edet dolor tacitā. O dura. m. i.
 tortia: ut durus amor. Nū uiperinus. uiperinū s̄a
 guinē uenenū dicit. Incoctus. permixt⁹. Cani-
 dia traxit dapes. canidiā p̄ gratidia posuit: n

In hallum q̄
 natum edat da-
 tur ut p̄cipit
 illo nocturnus

EPODON

enī ppiū nomē notari dicebat ī cārmie. ut nulli grauis ē percussus Achilles. fuit autē Gratiā unguētaria Neapolitana q̄si malefica. Mirata ē. adamauit quē super oēs maleficiōz hērbas alio pūctū tauros ignē spirātes naribus iūxisse significat. Hoc delibutis. u. d. p. Glaucē dixit creōtis filiā: quā dū reuersus a colchis iason uoluisset accipere uxore ppter amorē iasonis Medea repudiata dolore obliuionē coronā malefica arte cōpositā incēdit: & occisis filiis medo & merinero dolorē suū ulta pennatis draconibus fugit uecta & medea cōstituit ciuitatē. Nec tātus unq̄ syderum insedit. u. f. id est nō tanto ardore solis sicca ri apuliam dicit quanto ardore allium comeditum uiscera perurit.

POR. Parentis olim si quis ipia manu Senile guttur fregerit. Execrat alliu significās se grauiter uexari. edat autē dicendū potius quā edit qm̄ sic declinat edo es ē: deinde mō optatiuo tpe futuro utinā edam edas edat pluraliter autē edimus editis edūt: & alliu dicēdū: ut solū doliū nō ut uulgo aleū. O dura messorū ilia. qui fetidū alliu prādent. de quibus & Vir. in bucoli. testhyllis & rapido fessis messoribus astu alia serpillūq; herbas cōtūdit olētes. Edat cicutis. cicuta herba ē uenenatissima. An. m. c. t. d. sub hoc cāidia noīe gratiā neapolitanā unguētariā intelligi uult q̄ ueneficā Horatius semp̄ insectat: sed quia nō licet p̄brosū cārmē in quēquā scribere iccirco fere poetā similia effingunt. sic & Vir. In bucolicis p̄ citheride lycoridē appellat. Cādidū medea mirata ē ducē. Iasonē signat: cādorīs at noīe & Vir. significatiōe pulchritudinis legitur. ut candidus insuetū mirat limē olympi. & cādida dido & cādida maia. Notam autem historiā hunc in locum conuertit quasi medea alio perunxerit Iasonem ut eū muniret aduersus uī tauroz flām spiratū q̄ iussu regis subiiciēdi erāt si uellet pellē aureā accipere. Hoc de u. d. p. f. f. a. ut cū ait ruēs uolēs aderat.

CHRI. Parentis oli si quis ipia manu. tragediā in re humili excitat: ridiculā faciatq; orationem reddat. Alliu. comederat. quod cū stomacho nocuisset: detestat. Sed lepida oīo est oratio: cū ridiculi cā res humiles ueluti grādes tractamus: ut cū homerus ranaz murūq; proelia describit. Senile guttur. Nā cū ipium sit parentē interficere: tamen multū atas senilis ad scelus ad dēre uidet. O dura messorū ilia. Nā illis alliu dat Vir. Testhyllis & rapido fessis messoribus astu Alia serpillū atq; herbas cōtūdit olētes. Incoctus cruor. Quasi nō possit credere alliu ex se nisi uiperā uenenū admixtū sit tantū nocere. Aut nisi Canidia uenefica suis artibus epulas infecerit. Sed de canidia cuius propriū nomē Cratidia fuit: paulo infra dicet. Ut argonautas. Iason Esonis filius suadente patruo pelia nauē longā q̄ teste Plinio prima fuit in pagaso sinu adificauit: & ab argo fabro eā denominauit: uirosq; ex grācia fortissimos quos secū i cholcos ad uellus aureū rapiendū elegit: quia a nauē qua uecti sūt argonautae fuerūt nominati. P̄ rācipui autē fuerūt Orpheus: Hercules: castor: pollux: zetis & calais. Sed cū ad atā regē peruenissēt: essentq; & tauri: qui naribus ignes spirarent domādū: & serpens interficiendus: & dentes ferendū: & hoīes armati inde subito nati interficiendi non potuissēt has difficultates superare. Iason: nisi Medea quae iuuenis amore capta est opē suis magicis artibus attulisset. Medae igit̄ auxilio hāc oīa monstra superauit: uellusq; rapere potuit. Poeta ergo reisuā inseruiens nulla reputat medeam Iasonē cōtra illa monstra uehēmētius munire potuisse q̄ alio illū imbuēdo. Ergo ut. i. postq̄ medea mirata ē. id est obstupuit tanq̄ pulcherrimū ducē. f. Iasonē illigaturū iuga ignota quoniā hacten⁹ idomiti tauri nunquam iuga tulerant perunxit hoc alio. Iasonē. tanq̄ i quo esset extrema uis cōtra omnia monstra. Hoc delibutis. Nam cum medae opera aureo uellere potitus esset Iason una cum medea corinthū peruenit: atq; beneficiōz a medea acceptorum immemor filiam creōtis corinthi regis siue glaucae: ut Laetantio porphyriō placet siue creusa: ut refert Seneca: appellaretur: uxorem repudiata medea duxit. At illa ira furoreque percita: & medeum merine rerūq; filios occidit epulandosq; patri apposuit: & munera iis ueneficiis delibuta ad nouā nuptā misit: ut cum ea explicaret subito incendio cū uniuersa regia assūpta sit. ergo poeta credit allium tam uehēmētius ueneficio adhibitum fuisse. Serpente a. Nam cū ulta esset iniurias suas medea religatis ad currū alatis serpentibus per aerem uecta aufugit. Vapor. id est qui ui sydes: presertim caniculā. Apulia. q̄ regio calidissima ē: & aquis caret. Nō igitur minore calore aspicitur a diebus canicularib⁹ apulia q̄ ego ex calorquē comestum allium intulit.

ACRON. Nec munus humeris efficacis her. i. e. Nessus cētaurus uulneratus ab hercule eo q̄ Deianyrā uxore eius rapere uoluisset dum eā suscepit ab hercule euenū fluuium traiceret: ut se de eo ulcisceretur: lanam tinctam sanguine suo

Incoctus herbis me fefellit: an malas Canidia tractauit dapes.

Vt argonautas praeter omnes candidum Medea mirata est ducem

Ignota tauris illigaturum iuga

Perunxit hoc iasonem: *her. hacten⁹ serpentes abigis*

Hoc delibutis ulta donis pellicem

Serpente fugit alite.

Nec tantus unq̄ syderum insedit uapor

Siticulosae apuliae

Nec munus humeris efficacis herculis Inarsit astuosius

At si quid unquam tale concupiueris
Iocose meccenas precor
Manum puella suauio apponat tuo
Extrema & in sponda cubet.

salix fecit. se iniiciēs purgat⁹ corpore. iter deos affirmatur receptus. Deianyrā aut Hercules acceperat uicto acheloo fluuio calidoniae: quae deianyrā fuit cenei filia Tidei soror. hanc aut fabulā iō cōmemorauit ut ardorē Herculis in cēdio alii cōparet. Tale. i. aliud simile. Iocose. late: iucūde. Manū. p. s. a. t. i. refutet puella suauio tuū p. alii fetore: & in sponda lecti fugiat olentem uirum. Quidam uolunt Terentiam concubina Meccenatis eum significare uoluisse.

POR. Nec munus humeris efficacis herculis. de ueste illa loquitur sanguine Nessi delibuta quā a Diana cōiuge oblatā hercules cū se induisset incendio eius assumptus est: efficacis autem perpetuum epithetō uult eē herculis. At si quid unquam tale cōcupiueris iocose meccenas precor. oportune iocosum appellat cui uelit iocos suos commendatos esse.

CHRI. Nec ēt munus herculis maiori efficacia exussit humeros. Voluerat Nessus centaurus uim deianyrā uxori herculis inferre. At hercules sagittis ex sanguine hydrino infectis nessū interfecit. Moriens autem nessus ultionē parauit. Persuasit enī deianyrā: ut uestē suā illo sāguine iā infectā seruaret affirmās eā illi uī inesse: ut si q̄do hercules aliā amaret mulierē: & ea ueste idueret: statim eo amore solueretur. Condidit deianyrā: & cum occupatus esset hercules: siue omphales siue ioles amore: misit ueste m ignara euentus. Ignar⁹ & hercules induit: indutusq; ab ea exussus ē. At si quod. ostēdit tandem ridicule hāc scripta esse cum post tantas tragœdias huc euadat: ut si quando meccenas allium comederit puella uirosum anhelitum suum ef fugiens opponat manum osculo. Extrema sponda. i. ultima parte lecti.

In menam libertum

I Vpis & agnis q̄ta sortito obrigit
Tecum mihi discordia est

Hybericis perustæ funibus latus

Et crura dura compede:

Licet superbus ambules pecunia

Fortuna non mutat genus.

Vides ne sacram metiente te uiam

Cum bis ter ulnarum toga

Vt ora uertat huc. & huc euntium

Liberrima indignatio:

ter ulnarum. t. Sex. n. ulnis habeat diffusam togam. Liberrima indignatio. iustissima & libera.

POR. Lupis & agnis quanta sortito obrigit Tecū mihi discordia ē. hāc aglogā in Pōpeiū scripsit libertū Pōpei magni qui p̄fectus classis fuit sexto Pōpei bellū aduersū Augustū Cēsare gerēte. hic cū classe ad cēsare trāsierat deinde ad sextū rediit & rursus refugit ad Cēsare. Tecū mibi. di. ē. intelligēdū hic extrā fecus tanta. sic. n. cōsequēs exit elocutio. quāta sortito attingit discordia lupis & agnis: tāta mihi tecū ē. Hybericis puste funib⁹ latus. restibus cēsū saepe ac p hoc malū seruū fuisse uult intelligi: libericos at funes iō dicit quia i iberia. i. hispania plurimū spartū nascit. Vides ne sacrā metiēte uia cū bis ter ulnarū toga ora aduertat huc & illuc liberrima indignatio. i. uidēs. ne ut euntes ora huc & illuc uertāt. Ordo ē: uidēsne ut liberrima indignatio uertat huc & illuc ora euntiū te metiēte sacrā uia: cū bis ter ulnarū toga liberrima indignatio. Signat. aut populū ex indignatione: quod ille oblitus cōditionis tā magnificus incedat detorquere ab illo aspectū: & bene liberrimā indignationē dixit quod libere ac palā hūc uidētes in seruitutē inuehūt. cum bis ter ulnarum toga: hoc est cum sex ulnarum toga. hanc aut iustā togā mensuram intelligendū est.

CHRI. Lupis & agnis q̄ta sortito obrigit. Archilochico pene carminis i menā iuebit. Hic Pōpei magni libertus ad Augustū post mortē Pōpei defecit. Deinde ad sextū magni filiū piraticā exercentē reuersus est. Rursus postremo ad Augustū se recepit: a quo tribunus militū factus ē hō ea supbia elatus ut p̄stinā fortunā inemor oīa sibi arrogaret. Hoc pati nō ualēs Horatius hāc scribit. Ergo tāta mihi ē discordia tecū: q̄ta obrigit lupis & agnis sortito. i. ex sorte. i. naturaliter. Nā inimicitia aut naturales sūt: quib⁹ natura duce mo

1 Vpis & agnis. Hic quē alloquit libert⁹ fuit Gn. Pom. magni postea mortuo Pompeio filio eius exercēte piraticā ad augustū relicto sex. to cōfugit: iterū ad sextum reuersus ē rursus illo relicto ad augustū rediit: & ab eo tribunus militū fact⁹ ē. Quāta sortito. inimicitia aut naturales sūt aut uolūtaria. Si ergo cū isto naturales inimiciās eē dicit: sicut agnis & lupis. Sortito at ad uerbiū qualitatis ē. i. ex sorte. i. naturaliter euenit. Hybericis p. f. l. Cruciatibus afflicte & uiculis hispanorū q̄ sūt districti ad refecāda delicta. Perustā. l. absolute dixit. ut lachrymis oculos sufflueret. Dura cōpede. ferrea aut cruda. Licet superbus. a. p. i. liberū te eē diuitiā excusare nō possūt. Sacra metiēte te uia. cū indignatione ait uidēs eū togatū incedere. i. pmoueri metiēte dixit ābulantē: ut stabili gressu metis littora cornix. Cū bis

ACRON

In Menam qui
gimus liberrima
quasdam potest
q̄ indigne ad
causam in mu
cū omniū spon
o p̄stinatū: h
pom. ad Augu
fugit 2 a p
me militū fr

EPODON

uetur sine cōsilio animal: ut uidemus i lupo & agno: & hæc nūq̃ cessāt: & uehamētes sūt. Aut quādā nostrā rōne siue recta sit: siue praua suscepta. Sed qm̃ primæ maiores sūt & inextiguibiles: circo inimicitias suas i menā illis cōparat. Hybericis. spēm posuit p̃ genere: & oñdit nō solū seruū fuisse qd̃ non illius sed fortunæ uitū dici posset: sed neq̃ seruū qd̃ illi & n̄ fortunæ attribuēdū ē. Peruste. uel flagra incēdūt: & notat illū fuisse mactigā. i. uerberibus dignū quē latini uerberonē appellāt. Dura. ferrea aut cruda. Fortuna n̄ mutat genus. nam pecuniæ ignobilem non ualent nobilitare. Liberrima indignatio. Ergo magna indignatio: cū sine aliqua dissimulatione libere i dignē.

ACRON. Sectus flagellis. Tanq̃ qui ad mai⁹ dedecus uitæ a publico sit uindice uerberatus: nā ut tribunis plebē ita triuuiris ius erat alienos seruos cedēdi. Sectus. ergo cæsus: ut Iuue. Secat ille flagellis. Arat falerni. m. f. i. Falernū regio ē cāpitiæ uini boni fertilis. Sedilib⁹ m. i. p. e. hoc ē in primis eqs othone cōtēpta iter primos sedet: q̃a lucius roscius otho legē theatralē tulerat: ut i xiiii. ordinibus sederēt equites: de qbus i duobus sederēt tribuni nō tñ serui: q̃a mecoenas tribun⁹ factus erat ab augusto: ut Iuue. Sic libitū uano: q̃ nos distinxit othoni. Quid. a. t. hoc ē qd̃ pdest superatos piratas si is qui piraticē exercuit inter vi. seruos tribunus factus est militum

POR. Sectus. f. h. t. Triuuiralibus aut qd̃ dixerit specialis elocutiōis usū eē p̃ generali puto. neq̃. n. triuuiris tātū sed ēt aliis potestatibus ius ē alienos. seruos flagellare. Praconis ad. f. aspere donec aliud agētib⁹ triuuiris p̃co cū uellet desinere iuberet. Et ap. m. t. elegāter m̃anis q̃a nimias delitias affluētia ē equos burrichos habere. magnos at equos uulgo burrichos appellāt. appia p̃ qualibet uia posuit. Arat. pprie q̃a phalerni agri meminerat quo. f. appia uia neceffe ē ire. Sedilib⁹ q̃ magnus i primis eques. Othone cōtēpto sedet. & magn⁹ eques & sedilib⁹ i primis cū uehamēti i dignatiōe p̃terf. ex quatuor aut ordinibus quos lege Roscius otho tribunus plebis in theatro equestri ordini dedit duo p̃mi uersus tribunitiis uacabāt. Quid attinet tot ora nauium graui rostrata duci pōdere Cōtra latrones atq̃ seruile manū. Sēsus ē. quid pdest classē rostratis nauibus ducere aduersū latrones ac fugituros: quos Sextus Pompeius armauit cum hunc patimur tribunitiū equitē Romanum esse.

CHRI. Sectus. orationē a mena ad auditores ex indignatiōe cōuertit. Sectus: ut oñdat non solū uirgis cæsus: sed ita cæsus ut uirgæ corpus abruperint. Sic Iuue. Secat ille flagellis. Triuuiralib⁹. oñderat illū cū seruus fuisset priuati a dño cæsus tāq̃ scelestū seruū. Nūc quoq̃ publice ad suppliciū pp̃ eius errata abreptū eē. Triuuiri aut erāt p̃positi supplicis: qd̃ & Salustius i carulina oñdit: & Plautus i āphitriōe. Quid faciā nūc si triuiri me i carcerē cōpegerit. Inde cras d̃ p̃mptuaria cella depromat ad flagr. Ad. f. p. i. tādū cæsus donec p̃co p̃ quē poena renūciat uel turba ad spectaculū supplicii cōuocat: nō mō in tediū: sed i fastidiū quoq̃ deueniet. Arat. f. sūma i dignatio q̃ scelestus & sordidus uir tā sit locuplex. Augēt at primo a magnitudine agri pp̃ mille iugera. deinde a nobilitate soli q̃a in falerno: de quo abūde in superioribus dictū ē. Mā. q̃a theda uehit a m̃anis tracta. Ap. q̃ ab Appio claudio i sua cētura strata ē. Sedi. i. q̃tuordecim ordinib⁹. Roscius. n. otho tribun⁹ plebis legē tulit: ne qs federet itra quartūdecimū theatri gradū: nisi cuius auopatri q̃ i genuo quadrigēta sextertia fuisset. Ergo cōtēpto othone. i. lege ab othone lata qua nō sat erat habere q̃draginta sextertia: q̃a eius p̃ ingenu⁹ n̄ fuerat: immo neq̃ ipse. Quid iuuat. Snia ē: frustra pugnatū eē aduersus seruile manū spartaci: frustra aduersus piratas. si mena q̃ & seruus & pirata fuerit tribun⁹ militū fiat.

ACRON

a To. d. q̃cqd̃. i. e. r. i canidiā ueneficā scribit i ducta p̃sona pueri q̃ ad imolatiōes captus nociferas rogat: ne mulier. cōscia: turba peat i clusus. At o deor. at uacat: ut at tibi p̃ scelere exclamat p̃ talibus ausis: Necromāciā factā detestatur a canidia magna: q̃ in fosso puero regio animā extorquere nō ābigit. Aut qd̃ omniū. Quasi ēt multus crudelitate turbētur. Per liberos. t. uult intelligi aut n̄ peperisse canidiā aut de adulterio sobolē suscepisse. Per. h. in. p. d. p. uelut p̃textatus puer ap̃d eas purpuræ decus dixit. q̃a n̄ p̃derat perituro. Per iprobatur. i. uindicatur. humanæ. n. uictimæ Ioui acceptæ esse non potant: quia a iuamine hominum Iouis didus est. Insignibus raptis. p. Spoliatus p̃texta puerili.

Sectus flagellis hic triuuiralibus
Praconis ad fastidium
Arat falerni mille fundi iugera:
Et appiam mannis terit:
Sedilib⁹ q̃ magnus in primis eques
Othone contempto sedet.
Quid attinet tot ora nauium graui
Rostrata duci pondere
Contra latrones atq̃ seruilem manum
Hoc hoc tribuno militum.

In canidiā ueneficā
a To deorum quicquid in cælo regis
Terras & humanum genus
Quid iste fert tumultus & quid omnium
Vultus in unum me truces:
Per liberos te si uocata partibus
Lucina ueris affuit.
Per hoc inane purpuræ decus precor:
Per improbatum hæc iouem
Quid ut nouerca me intueris: aut uti

Petita ferro bellua:

Vt hac trementi questus ore constitit

Insignibus raptis puer

loqui desinit

POR. At o deorū q̄qd in cælo. r. t. Verba p̄textati uociferantis in domo Canidiæ: quē significat ab ea furti raptū: ut necromāciā ex eo faceret: Et bene abrupta exclamatio i cælū. hoc. n. dicit perēptū ē q̄qd in cælo ē regēs terras. Quid iste. f. t. Tumultū aut dicit rapinā ipsius quā passus ē. Aut qd oīum uultusū unū me truces. Eas. dicit quæ cū canidia cōscia ministræ sceleris huius fuerāt.

Per hoc. in. p. d. p. quo magis oneret atrocitatē sceleris huius. p̄textatum ac p̄ hoc honestum ac delicatum facit hunc puerum esse. inane ergo decus purpuræ: apud eā inane intellige: quæ scilicet sine respectu equitatis eius in eum seuiat. Insignibus raptis puer. impube corpus. insignia pueri intellige raptam pretextam ac bullam: & εὐκλῆμα ἐφ' ἑγχεῖ puer impube corpus erat.

CHRI. At o. d. q. i. c. r. Cratidia fuerat neapolitana mulier pessima uenefica. Huius ergo necromātiā de puero factā sub noīe canidiæ uituperat. Inducit at puerum ab illis iam subreptum: & ad imolationē paratū: suas miseras cōquerit: & i canidiæ sociarūq; crudelitātē inuehi: loq̄ ergo puer. At. expauescētis est.

O quicquid deorū. i. o oēs dii q̄ regitis terras & humanum genus. Quid fert. qd affert: uel quid cupit. Tumultus. tumultuosa p̄peratio mulierum. Truces. nā oēs illæ ueneficæ inimico aīo spectabāt. Per liberos te. Iā in eū manus iniiciebat canidia: quapp & sui misereat: p̄ suos liberos eā precat. Veris partubus. Dubitat an pepererit: an poti⁹ alienos sibi filios supponēs peperisse sinxerit: p̄pterq; si partubus ueris dixit.

Inane dec⁹ pre. i. nihil profuturū: Sed quare purpurā in puero dicat: aīa duertamus. Tullus hostilius tert⁹ rex romanorū debellatis ethruscis sellā currulē lictores: togā piā & p̄textā insignia magistratū ethruscorū ad romāos trāstulit: sed p̄textā illo tpe puerilis ætas nō usurpabat. Ver⁹ tarquinius deinde priscus cui lucuino nomē fuit de sabinis cū triūphasset: filiū suū annos. xiii. natū p̄ cōtione laudauit q; hostē p̄cusserat: & bulla aurea: quod gestamē prius triūphātū erat: & p̄texta qua soli magistratus utebāt: insigniuit Hic tractus mos ut puer bulla & p̄textā. i. toga cui purpura p̄texebat uterēt: sed bulla nō fuit cōcessa nisi illis quorum patres currulē magistratū gessisset. Cæteris uero usq; ad eos quorū patres equo iusta stipēdia meruissent p̄textata sola concessa est. Demū in bello punico secundo libertinis quoq; sed iis tantū qui ex iusta matre nati eēt: cōcessū est ut p̄textā & lorū in collo p̄ bulla portarēt. Ergo hac p̄textā decus purpuræ appellat. Vt. postq̄.

Cōstitit ipu. cor. nā direptis insignib⁹. i. purpurea ueste apparuit corpus nudatū ipube. i. sine pilis. Cōstitit. stetit: cōstitutus ē eo in loco: ubi esset cōficiēdus.

Impube corpus quale posset impia

Mollire thracum pectora

Canidia breuibus implicata uiperis

Crines & incompertum caput:

Iubet sepulchris caprificos erutas

Iubet cupressos funebres

Et uncta turpis oua ranæ sanguine:

Plumamq; nocturnæ strigis.

Herbasq; quas colchos atq; hyberia

Mittit uenenorum ferax:

Et ossa ab ore rapta ieiune canis

Flammis aduri colchicis.

At expedita sagana per totam domum

Spargens auernales aquas

Horret capillis: ut marinus asperis

Echinus: aut currens aper.

Abacta nulla ueia conscientia

Ligonibus duris humum

Exhauriebat ingemens laboribus

Quo posset infossus puer

ACRON. Impube. c. aut delicatum aut pulchrū quod & crudelitātē potuisset flectere barbarorū. Breuib⁹ illigata uiperis. Tāquā ipsa uenefica furiali habitu cries habet uiperis implicatos

Iubet sepulchris caprificos erutas. ligna etiam infelicia. Et sterilia e sepulchris collecta præparata significat tanquā sacris inferis profutura. Cupressos funebres. ut ferales ante cupressos cōstituant. Et uncta. t. o. r. f. nō ranæ oua: sed uncta ranæ sāguine. Rana. n. infernū & uenenosū aīal ē: ut luue. Et stygio ranas in gurgite nigras. Turpis. grādis: ut cui turpe caput. tales. n. ranæ uulgo rubetæ dicūt & magis uenenosæ sūt de quibus ait iuue. Ranarū uiscera nūq̄ inspexi: & idē alibi. Miscet sitiētē rubetā. Herbasq; quas colchos aut hy. m. colchos ciuitas pōti est herbis ueneficis abūdās: ut has herbas atq; hac pōto mihi lecta uenena ipse dedit meris: nascūt plurima pōto. Nā & hic quidā uolunt hyberia non hispania dictās: sed pōto ciuitatē uicinā: un & ferugine clarus hiberia. Et illic p̄ pōtica. Et ossa ab ore rapta ieiune. c. ut Luc. Morsusq; luporū expectat siccis. p. f. a. Flāmis aduri. c. quales medea tractauit apud colchos de lignis ifecūdis. Expedita. succincta. Sagana. nomē ueneficæ alterius. hæc feneratoris cuiusdā uxor fuit. Spargēs auernales a. ut sp̄ferat & latices simulatos fōtis auerni. Asperis. erectis: ipso sacrorū furore: ut Luc. Erectis discissa comis. Currēs. furēs: ut ihorruit armos. Abacta

Intabuissent pupulæ. *pupilla oculorum q. uiridis bonis*

Non defuisse masculæ libidinis

Ariminensem foliam:

Et ociosa credidit neapolis:

Et omne uicinum oppidum:

Quæ sydera excantata uoce thessala

Lunamq; cælo deripit

Hic irrefectum seu a dente liuido

Canidia rodens pollicem *in quibus pollicis*

Quid dixit: aut quid tacuit: o rebus meis

Non infideles arbitra

Nox & diana quæ silentium regis

Arcana cum fiunt sacra:

Nunc nunc adeste: nunc in hostiles domos

Iram atq; numen uertite.

Formidolose cum latent siluis feræ

Dulci sopore languidæ:

Senem quod omnes rideant adulterum

Latrent suburbanæ canes

Nardo perunctum quale non perfectius

Meæ laborarunt manus

Quid accidit: cur dira barbare minus

Venena medeæ ualent:

Quibus superba fuit ulta pellicem

Magni creontis filiam

male audiit. Et oci. credidit Neapolis. uidet significare scelus hoc Neapoli factū nā ut supra diximus gratidia hæc neapolitana fuit: Neapoli aut ociosa p quietā dixit simul: quia ociosus. i. uitæ quietioris aptissim⁹ ille secessus ē. Hic irrefectū seu a dente liuido. sed illud attende: ut duabus ppositionibus exaggerata sit facinoris atrocitas in refectū p ualde & sepius sectū. Quid dixit aut quid tacuit. Sēsus ē quæ scelera non dixit aut quæ silentio præterire potuit. O rebus. m. n. i. a. hæc iā canidiæ uerba sūt. Nūc in hostiles. d. i. atq. n. u. Varo hæc iprecat a quo fastidiebat. Quale n perfectius meæ laborauere manus. hic scias illam ut diximus unguetariā fuisse. attende autē elocutionem constitutam quale non perfectius cum sit dicendū quo non perfectius. Quid accidit cur dira barbare minus Venena medeæ ualent. indignatur uenena medeæ esse quibus illa usa sit cum se de pellice sua ulta est.

CHRI. Execta. ponit cām cur facerēt. s. ut ex eo: deinde cadauer fuerēt iecur & medullā ad poculū amatorii cōficiendū. Inter. uolebant lēta morte pueg tabescere: itaq; cū iā aruisse corpus putarēt cibū denegabāt ut iā expiraret. Interminato. interdicto præfinito. Semel. cōtrariū ē illi quod successu tēporis fit: sed fit uno ipetu. Iuu. Et semel aspecti litus dicebat echidni. i. eodē temporis puncto & echidnū aspiciebat & iudiciū de eo pferebat: Sic Luc. Nec se tellure paulatim p mēbra leuat terra: repulū ē: Erectūq; semel. Pupulæ. Maculæ sūt: quibus spargit ille: qui paulo post moriturus sit signū manifestū mortis aduentātis. In tabuissent. tabidæ apparuissēt. Masculæ libidinis. i. uehēmētis libidinis: nā quis maior dicat i fœmina q in uiro libido. tñ oia uehēmētiora mascula appellamus: uel intelligit q in fœminas tanquam uir ageret.

Ociosa. studiis dedita: Sic Vir. Parthenopē studiis florentē ignobilis oci. Vocethessala. i. carminibus qb⁹ utentes thessali lunā e cælo auocat. Vir. Carmina uel cælo possūt deducere lunā. Irrefectū. rodebat. n. pollicis supfluū unguē quē nō secuerat. Quid dixit. q. d. omnia dixit. Aut quid tacuit. quasi nihil tacuit. Arbitra. cōscia & testes. Nox. nā magicis nox colit: quia noctu sacra sua pagebāt. Vir. Tum stygio regi nocturnas inchoat aras. Diana. nā hæc dea princeps his rebus adhibet. Vir. Tergemināq; ecate tria uirginis ora dianæ. Senē qd oēs rideāt: Ostendit se illis sacris assequi cupere: ut senex uanus ita amore incēdat: ut nocturno icēdat tpe p suburbana loca ad uisēdas meretrices undus p̄ciosissimo ungueto: & canes allatret

EPODON

illi trāseūti: hoiesq; rideāt iuuenilē amorē & cultū in hoie sene. Quid accidit. cū iā peractis sacris senex nō ueniret. Mirat canidia: cur illa sacra: quæ eadē sunt: quibus usa ē medea: cū regiā creōtis exussit: nō possint peruertere mentē senis: cum illud multo maius fuerit q̄ hoc. Venena me. id est mea ueneficia: quæ eadem sunt quæ medeæ fuerunt. Magni. c. f. ut paulo supra demonstraui.

ACR. Cū p. t. alii uestimētū alii coronā oblatā a mædea uolūt isectā uenenis: q̄ sūpta perirēt icēdio. Atq; nec. h. dicit se dū nihil p̄termiserit de his quæ a mædea facta sūt: cur ipsa nihil obtinet admirari. Indormit unctis. ita nihil ualere dicit actionē suā: ut uarus aduersū quē oīa fecerit i. memor sui odoratis pellicū cubi culis teneat getus. Ah solutus. a. u. actionē suā. credit inuēta doctiore uenefica spretā. Nō usitatis uare potionibus. ab amoris sui uinculis uar. dicit nouis & magnis potionibus absolutū. O multa. f. c. tanq̄ aduersū quē aggredi uehāmētiora disponat: ita ut alien⁹ mēte uolūtati ei⁹ uelut nesci⁹ rapiat. Vo cib⁹. incātatōibus. Fastidienti. p. ut ēt uis poculi carminibus adderet. Priusq; cælū fidet inferius mari. an inq; ipsis elemētis regē natura mutabit: q̄ nō ita uarus amore meo ardeat ut igni bitumē appositū. Iā n̄ ut añ. ut cui adderet desperatio libertatē. Mollibus. blādis: ut Manditq; trahitq; molle pec⁹. Misit thyestes preces. diras. Et tales infossus puer p̄ces cōpit effūdere quales i tragœdiis inducit thyestes cognitis filii mēbris in atreū locutus. Venena magnū fas nefasq; nō. u. c. h. u. lex. n. hūana hēt malis poenā bonis p̄mia pollicēda: & iō furēs puer dicit. hoc eas carminibus mutare nō posse. Diris agā uos. p̄mittit se in eas sātūrum post mortem: ut omnibus umbra locis adero: dabis improbe poenas.

POR. Cū palla tabo munus infectū. palla mun⁹ figura ē q̄ dicit. Tabo. a. n. u. aliter Vir. Huic atro liquēt sāguine guttæ & terrā tabo maculant. Indormit. unctis oīum cubilibus obliuione pellicū. & reliqua obscura elocutio quæ sic ordināda ē. Indormit cubilibus unctis obliuione oīum pellicū & ē sēsus: nescio quare sūt p̄fētiora ueneficia quæ cubile ungunt medicaminibus: p̄ quæ medicamina obliuio ei dat oīum pellicū pellices aut canidia pro se sola dixit. Ah ah solutus. a. u. f. c. hoc ē q̄ igemuit q̄ alia sciētior uenefica iuēta sit quā ipsa ē. Ad. m. r. n. u. m. tua. Marsis redibit uocibus. uoces suas marsas dicit quas magicas ut sit sēsus: mens tua magicis meis uocibus semel euocata nunq̄ redibit ad sanitatē: aut nūq̄d hoc dicit mēs tua a me icātata nūq̄ redibit ēt si marsis uocibus reuocet. marsi aut periti incātationū sūt. huic ēt rei Vir. Testis est. q̄ sic ait: spargere q̄ sōnos cantuq; manuq; solebat. Fastidienti. p. fastidienti. f. me. Misit thyestes p̄ces. i. diras execrationes qualib⁹ i tragœdiis thyestes atreū exerat. Venena magnū fasq; nefasq; nō ualēt. magnū fas uenena sūt si hostibus dent: magnū nefas si amicis.

Nō ualēt cōuerture hūanā uicē. sic sēsus ē: quis uenena possūt nō tñ ualēt merita in cōtrariū uertere ut liberēt poena q̄ male mereat. uices aut appellāt poenæ quæ in sceleratis amissis regerēt. Diris agā uos. dira detestatio. diræ ut dixi execrationes dicunt ac detestationes suæ. maledicta agam aut nunc persequar signat. CHRI Palla. uestis quā medea ibuit: & isecit ueneficiis & misit ueluti munus nouæ nuptæ: sed illa eā explicaret: subito icēdio ipsa cū regiā absūpta ē. At q. potuisset habere artificii medeæ & tñ eē decepta i herbis quas nō cognosceret. Itaq; addit q̄ illas optime nouit. Indormit. qm̄ solutus ē ab amore p̄p̄eaq; addit: solutus ambulat. solutus inquam carmine potentioris ueneficæ: nam non dubitat quin sua carmina senē illigare possint. Sed ueretur ne alia uenefica: cui sit potentius carmen illum ligatum soluat. Non u. Cōm pone o uare appositue caput multa fleturum tu recurre ad me potionibus non usitatis. quasi dicat: adhabebo potiones efficacissimas & aliis incognitas: quibus coactus ita ad me recurre: ut tua mens a me iam

Cum palla tabo munus imbutum nouam Incendio nuptam abstulit.

At qui nec herba: nec latens in asperis

Radix fefellit me locis.

Indormit unctis omnium cubilibus

Obluione pellicum

Ah ah solutus ambulat ueneficæ

Scientioris carmine

Non usitatis uare potionibus

O multa fleturum caput

Ad me recurre: nec uocata mens tua

Marsis redibit uocibus.

Maius parabo: maius infundam tibi

Fastidienti poculum.

Priusq; cælum fidet inferius mari

Tellure porrecta super.

Quam non amore sic meo flagres uti

Bitumen atris ignibus.

Sub hæc puer non iam ut ante mollibus

Lenire uerbis impias

Sed dubius unde rumperet silentium

Misit thyestes preces:

Venena magnum fas nefasq; non ualent

Conuertere humanam uicem

Diris agam uos: dira detestatio

Nulla expiatur uictima

*Donis uenit
medicamento
am uictima
f. 8*

*Diris ex uocibus
nonis q̄ dicit di
cunt & p̄t in p̄p̄ia
bulo*

insana affecta non possit redire. sed ad sanū: quauis reuocetur uocibus maris. i. potentissimis catmibus: quia maris sciūt: nā hos dixius fuisse p̄p̄los a maris Circes filio originē trahentes: & magicis carmib⁹ potētissimī. Quippe q̄ a Circe quæ suis ueneficiis hoies i oīa monstra uertere poterat: illa didicerant. Maius para bo. qm̄ hoc nihil p̄ficio. qd̄ erit tantæ efficacīæ: qd̄ prius cælū sidet. i. residet inferius mari t̄ra porrecta sup̄ id est ex pte superiore q̄ tu nō ita amore utaris: ut bitumē utit ignibus quos atros appellat: qm̄ ex re multū unctuosā ignes nigrescat p̄ nīmū uaporem: q̄ illis admisceat. Bitumē. aliq̄ in asphaltitē tyriæ lacu oriri dicunt. Eratosthenes scribit liquidū in susiano agro nasci: & naphtham uorari. Aridū uero qd̄ congelesce re pōt in babylonia cui⁹ fons est iuxta ip̄ū naphthā. Aridum ad edificia ualet. Nauigia ēt contextunt: obli nūt bitūine arido & aquā diluto. Liquidū igni admotū uehementē ardet: neq̄ extinguit aq̄: nisi sil multa sit. Ceno: aceto a lūine & uisco oppressū extinguit. Dicunt alexadrū experientīæ causa iussisse: ut i balneo puer naphtha aspergeret: deinde ignis admoueretur. Factū est ergo ut totus pene puer deflagraret nisi subi to circūstantes multa aqua extinxissent. Hoc at̄ sat sit ad p̄sentis loci sensū. Reliqua at̄ q̄ multa uariāq̄ & a Strabone geographo & ab aliis tradunt in aliud t̄ps differemus. Lenire. pro lenibat. Vnde rūperet silētiū a qua potētissimū re oratione incipit. Rūpere. n. silētiū: loq̄ est. Vir. quid me alta silētia cogis rūpere: & obdu ctū uerbis uulgare dolorē. Misit thyesteas p̄ces. i. talia illis ip̄ecrat⁹ est: qualia tragici inducūt thyestē aduer sū fratrē i precari. Optime at̄ thyesteas dixit: qm̄ eius filii pierāt: ut hic nūc perit Venena m. f. Aurea sen tentia: Possunt qd̄ multa efficere ueneficia: sed fas & nefas mutare nō p̄nt. Nā fas sēper p̄mia merebit: ne fas uero supplicia. Dixit. a. u. Ego agitabo uos furis & detestabor. Et dira detestatio nō expiat. i. purgat ulla uictima. i. sacrificio. Quasi dicat mea detestatio in eū furorē uos cōiciet: ut n̄ possitis expiari: ut de ho reſte & de proci filiabus legi: nam hi expiari potu erunt.

Bitumen

Quin ubi perire iussus expirauero
Nocturnus occurram furor.
Petāq̄ uultus umbra curuis unguibus
Quæ uis deorum est manium.
Et inquietis assidens præcordiis.
Pauore somnos auferam
Vos turba uicatim hinc hinc saxis petens
Contundet obscenas anus.
Post insepulta membra different lupi
Et exquilinæ alites. *quæ in exquilis iumentorum cruentas*
Neq̄ hoc parentes heu mihi superstites *torſas*
Effugerint spectaculum. *cadant*
nib sanctorum
ut Corus Miles

ACRON. Quæuis deorū est. ut infōnes faciāt: & malis gaudeant. Post insepulta. m. d. l. ut iā quia eū ipsa p̄cena sepeliebant: ille grauius aliqd̄ paterent: expositæ feris & auibus insepultæ. Et exquilinæ alites. romanæ. i. uultures. Vos turba uicatim. Missurum se populo promittit furorem ut ex oib⁹ uicis turba concurrens eas saxis obruat pro factorum crimine. Neq̄ hoc. p. p̄cenas earū ēt a parentibus suis ait uidendas quod cū dolore p̄mittit q̄ se uiuere magis uoluerit quā uidicare.

POR. Vos turba uicatim hic & hinc saxis potens contundet obscenas anus. Eleganter quia insanis solēt fustibus & lapidibus iſectari ut eos ab oibus suis fugēt. Exquilinæ alites. & alibi sæpe ostendit in regione aggeris quæ est extra portas exquilinas solita fuisse pauperū corpora uel comburi uel proiici. Neq̄ hoc. p. heu mihi superstites Effugerit spectaculū subaudiendū. hic extrinsec⁹ uos & est ordo & sensus talis. neq̄ hoc conspectaculū effugerit uos o parentes mihi sup

stites. & bñ heu ait. i. dolēter. iuxta pentū cōmēmorationē gēitus insertus ē heu quia & ip̄e sup̄stes eē uellet.

CHRI. Quin ubi. p. Nō sine sūma rōne scripserunt poetæ Alcmeonē: horeſtē & reliquos qui in expiabi le aliqd̄ scelus patraſſent a furis faces accensas tenentibus assiduo exagitari: neq̄ usq̄ consistere permitti. nā qui taliū flagitiorum sibi cōscii sunt: adeo stimulis conscīæ uexantur: ut ne minimā quidē unq̄ quietem capere possint: sed semp̄ seipsos dānant: & affligunt. nā ut ē ap̄d̄ Iuue. Exēplo qd̄cūq̄ malo cōmittit ipsi displicet auctori. Priā est hęc ultio q̄ se iudice nemo nocēs absoluit: & ne ab eodē poeta decedā Noctē dic q̄ suū gestare i pectore testē: Sptano cuidā rīdet pithia uates. Fingunt ēt poetæ eos q̄ iniuriā passi sūt horrēdo & minaci uultu illi q̄ intulit p̄ noctē occurrere: & uehēmētē perterrefacere: Hoc cū dñt mēoriā facinoris oñdunt q̄ peccator assidue stimulat. Ergo ait. Nocturn⁹ occurram furor. Sic dido. Et cū frigida mors aīa se duxerit arcūs. Oib⁹ umbra locis adero dabis ip̄robe p̄cenas. Quapp̄ eadē i satyra idē Iuue. sic scribit. Et quod præcipuis mentem sudoribus urget. Te uidet in sōnis: tua sacra & maior imago Humana turbat pa uidū cogitq̄ fateri. Quæ uis. appositue occurram tibi & reliq̄ q̄ uis. i. q̄ ptās ē manū: nā dii manes hoc p̄nt & allegorice significat scelera cōmissa tali p̄cena afficere nocentes posse. Vos tur. Minatur aliā p̄cena oñ dens huiusmōdi scel⁹ ex illis esse q̄ publica indignatione ab oibus puniatur. Vicatim. ex oibus uicis. Post insepulta mēbra. Addit p̄cenis quas. Iuent in uita ignominia: quā post mortē subibunt. Exquilinæ. i. quæ exquilias unū ex septē romanis collibus hitant. Dictæ sunt exquilinæ uel ab excubiis quas reges antea q̄ loc⁹ ille in cenibus cinctus esset: illi agi iubebant. uel q̄ a tullo rege essent excultæ: nā Tullus: ut ait Iuius: urbi uiminalē & quiginalē collem addidit. Inde exquilitas in quibus ip̄se: ut loco honorem adderet: habitauit.

Exquilis

ACRON q Vid imerentes. Cassiū maledicū poetā in se irritat. minaturq; si solita rabie fuerit elatus. Immerē
tes. mihi mali meritos. Hospites. pegrinos. Vexas. fatigas ut dulichias uexasse rates. Canis. bene

maledicū canē uocant: uel ut qui & ipse morderet. Ignauus aduersus. l. lupis hoies fortes cōpauit. Vitas
ergo inquit qui se ulcisci possunt. Et miseros. l. Et quia carminib⁹ aliquos mordeat. Amica. amicos ca
nes pastoribus dixit ut Virg. Veloces spartæ catulos acceq; molossū Pasce sero pingui nūq; custodibus illis

Nocturnū stabulis furē icursusq; lupoꝝ. Aut ipacatos a tergo horrebis hyberos. Vis. sagaces canes dixit.
ut & odora canū uis. Agam per altas au. s. n. fer
uat metaphorā & dicit se agere hoc est persequi
aure ad latratus posita in feras & oñdit se perse
cuturum uerba maledici. Tu cū timenda uoce
demonstrat eū pecuniam q̄rere maledictis. qua
accepta ita desinere: ut canis qui repto cibo infe
ctari desinit. Caue caue. Nō se aut munere pla
candū aut precibus dixit si maledictis eius coepe
rit respondere. Parata tollo c. ut occurrere ca
pro cornu feritille caueo. Qualis. l. spretus infi
do gener. Lycābæ datiuo casu posuit: cui⁹ hāc
fabula est. lycambes habuit filiā neobolē hāc cū
archilocus in matrimoniū postulasset promissa:
nec a patre data est. huic iratus archilocus in eū
maledicū carmē scripsit. quo lycābes tanto ē do
lore cōpulsus ut cū filia uitā laqueo finiret.

POR. Quid immerētes hospites uexas canis. i
hac ægloga allegoricos uidet loqui ad eū qui cū
dicacitatis amaritudine sectaret quietos aliqñ
hoies i eo sibi gloriā assignauerit qd illi cedētes
ei uiderēt nō sufficere rñdēt. Amica uis postori
bus: amica nunc p utili diciē. Agam. p. a. a. s. n.
q. p. f. De se hoc poeta dicit significans nō defururā sibi linguæ amaritudinē si puocef alicuius iprobita
te. Qualis. ly. s. i. g. lycābæ datiuus casus. Archilocom aut significat qui lycābem probrosis carminibus ul
q; eo infectatus est ut ille mortē sibi conscisceret. hoc autem eo fecit quod ille filiam suam in matrimoniū
promissam mox denegasset.

CHRI. Quid imerētes hospites uexas canis. In poetā maledicū inuehit siue meuius sit: siue Bau⁹ sit: qui
Horatio Virgilioq; aduersi erant. De quibus Maro. Qui bauiam non odit amet tua carmina meni: Atq;
idē iungat uulpes & mulgeat hircos. Eūq; admonet ne laceſſat qui ipsum remordere possit. Hospites. q̄ſi
dicat domesticos & intelligit amicos Octauiani. Lupos. i. eos qui mordendi essent & nō petuntur sine pe
riculo. Inanes. quæ pter uerba nihil illaturæ sint. Et me remorsurū: qui potero referre aut pares aut supe
riores gratias. Nā qualis. Ordo ē: ego agam. i. ipellam & sedabor per altas niues aure sublata: nā sic cōsue
uerunt canes audaces omnē feram quæcunq; pcedet me & agā talis: qualis aut mollosus aut lacon: Nam
in epyro & in laconia erāt optimi canes. Legitur apud Pliniū canem molossum percussorem domini lani
atu & latratu indicasse. Amica uis postoribus. nā greges a lupis defendunt. Tollo cōtra. Mutat translati
onem. & dicit se similem tauro qui cornua tollat in eos qui sibi maledicunt. Lycābæ. Hic neobolē filiam
Archilochi poetæ despondit: nec deinde dedit. Quapropter adeo illū suis iambeis infectatus est archilo
chus: ut laqueo uitam finire cum filia coegerit. Vel hipponactem intelligit qui bubali filiā neptui potens:
ob deformitatem repulsus est. Alii dicunt bubalum pictorem hipponactē quendam deformem poetam
ob derisum pinxisse. Qua iniuria illum furore motum tali eum carmine infectatū esse: ut laqueo se suspē
deret. Gener. scilicet Archilocus

ACRON. Aut acer. hipponactē significat q
Bubali filiā nuptū petit: & p deformitate est cō
temptus. Illud tamen uerius uolunt Bubalū fuisse
se pictorē apud laudiomanas ciuitatem Asiæ. hic
Hipponactē quendā poetam deformē pro risu
pinxit: quo ille furore cōmotus tali eum carmine
perculit ut se laqueo suspenderet. Vnde nūc similis carminis uim maledico minatur hora. Atro dēte. ma
ledico aut obtreſtatorio sermone.

POR. Aut acer hostis bubalo. æque datiuus casus est ut huic bubalo hypponacta significat qui æque iā
bicis uersibus bubalū persecutus est. Inultus ut flebo puer. Flebo Inultus ut puer.

CHRI. Acer. Hostis. s. hipponactes. Flebo ut puer. nā pueri esse uidet iniurias flere. Viri uero ulcisci.

In maledicum poetam.

q Vid immerentes hospites uexas canis

Ignauus aduersus lupos. q no anis canis

Quin huc inanis si potes uerris minas.

Et me remorsurum petis:

Nā qualis aut molossus: aut fuluus lacon

Amica uis pastoribus

Agam per altas aure sublata niues

Quæcunq; præcedet fera.

Tu cū timenda uoce complesti nemus

Proiectum odoraris cibum:

Caue: caue: namq; in malos asperrimus

Parata tollo cornua

Qualis lycambæ spretus infido gener

q Voquo scelesti ruitis. Illud bellū cū exclamatiōe significat quod ab augusto gestū est contra brutū & cassū interfectores cæsaris. Enses conditi. uaginis inclusi. Parū ne campis. ciuili belli tempore Intactus. ante iuctus. Vt descenderet. ut uictus p triūpho duceretur. Sed ut. Qui occiso crasso metuebant romānos nisi bellū ciuile emerisset. Sua urbs hæc. p. d. ut lucanus. In te uerte manus: nondū tibi de fuit hostis. Neq; hic lupis mos. ut seipsi persequerēt. In dispar feris. hoc est in diuersā naturā. Vis acrior fatalis quedā necessitas. An culpa. uelut interroget cās furoris. Et albus ora pallor. i. uelut qui consciam

Detestatio belli.

q Voquo scelesti ruitis: aut cur dexteris
Aptantur enses conditi

Parum ne campis atq; neptuno super
Fusum est latini sanguinis

Non ut superbas inuidæ carthaginis

Romanus arces ureret: *quia furoris*

Intactus aut britannus ut descenderet

Sacra catenatus uia.

Sed ut secundum uota parthorum sua

Urbs hæc periret dextera.

Neq; hic lupis mos fuit neq; leonibus

Nunquam nisi in disparibus feris.

Furor ne cæcus: an rapit uis acrior.

An culpa responsum date.

Tacent & ora pallor albus inficit

Mentesq; perculsæ stupent

Sic est: acerba fata romanos agunt:

Scelusq; fraternæ necis

Vt immerentis fluxit in terram remi

Sacer nepotibus cruor

at & pro execrabili ueteres dixisse notū est & apud Virg. quid nō mortalia pectora cogis auri sacra fames.

CHRI. Voquo scelesti ruitis. uehement er bellū detestat & cū tanq̄ q̄rebundus in romanos inuectus fuerit. Deinde eos excusat. Putat Acron bellū cum exclamatiōe noiare: quod inter brutū & Augustū gestum sit. Sed forte potius bellū inter Augustū & M. Antoniū & Cleopatram. Scelesti. Audacter uituperat quos paulo post excusaturus sit. Ruitis. quod furiosæ pturbationis est: & nō cōsiliū. Nō ut superbas. nā esset laudandū bellum aduersus superbos hostes sumptū: ut contra uituperandū est: si gerat contra ciues

Catenat⁹. Sic. n. ducebatur reges captiui & principes in triūpho. Sacra. nā uia sacra pducebat a porta triūphali ad capitoliū: per quā pcedebat triūphus. Sua dextera. ciuili bello. Neq; mos. Oīa bruta sui generis aialibus parcant. Solus aut hō in hoīem fertur. Furr ne cæcus. Quærit furore ne aī an fato ferantur.

Rñsum date. Fingit nō rñdere interrogatos: qd poenitentia pudorisq; signum sit. Sic est. Concludit a fato fuisse bellum: & culpam contractam a Romulo: qui fratrem Remum dominandi causa interemit.

Sacer nep. i. execrabilis posteris quia poenas essent luituri.

In anum impudicam.

Ogare longo putidam te saculo

Vires quid eneruet meas.

Cum sit tibi dens ater & rugis uetus:

Frontem senectus exaret:

Hietq; turpis inter aridas nates

Ogare lōgo. iuehit in eā a qua dicebat lē tñ uenerē & fetoris ipsi⁹ uel ætatis eē asē firmat magis q̄ eā fastidit quā ipse nihil possit.

Et rugis uetus frōtē senectus exaret. Senectū. n. nōnūq̄ ex rugis apparet ut frontē obfcoctā rugis arat. Podex. pudēda pars corporis. Vt Iuue. Et podice leui. Sed. i. me. p. ut reuera icitat. V. nē q̄. m. luridus. rugosus. Femur. t. e. f. a. ætate iā si ne musculis & suris id discrete dissociatū. Beata. diues: ut idē supra Nescias aī genē: bñ philidis flauæ decorent parentes. Ducant. tanquam

ACRON

LOB qui nūm
2. 10. 10. 10. 10.
pōtū rōgūis
de bello in spt
būti: nq; m
uid pnt hūmū
aut 2. conuata
plūts anq; n
diuēto rōpō
Augustus ut l
mō: dñm dē
rnt & fānū
M. Gēnari: &
Ruffi L. uirg
q̄nti sui

ACRON

In anum lassus
rōm impudicū
lōmū mūstū

nobiliū fun⁹ imagies te pcedāt maiorū. Nec sit
marita q̄ hoc est nulla mariti cura sit cōptior ge
mis Baccas gēmas dixit: ut Colloq̄ monile bac
catū Quid qđ li. sto. iter sericos. Siue qđ amicos
hēret stoicos: ut eos amoris & coitus notaret: siue
quia libros ipsos legere cōsueuerat: ut docta uide
retur: quos ad ostentationē in sericis plumaciis
reponebat. Illiterati nū minus nerui rigent. Ira
scholastici eorū coitus eligis tanquā minus i libi
dinē possint litteras ignorātes. Minusue lāguet
fascinum. Virile penū fascinū dixit ppter obscō
nā figurā quā in sequenti adiecerat: lingua. n. de
terfa fronte mulieres āputare se infantibus putāt
fascinū. Superbo. fastidiēti. Ore. ad laborādū
est tibi: aut lingua aur magis blādimētis: ut Iuue.
Vox blanda & nequam digitos habet.

POR. Rogare putidā. l. t. f. m. In anum libidi
nosam scribit quā aspernat. est āt sensus cū sis lō
gā etatis iā & deformis ac putida mirū est te de
siderare cōplexus meos præsertim cū ēt sine iuu
ria uiriū mearū hoc tibi prouenire nō possit. Et
rugis. u. f. f. e. Virgilianū est. Et frontē obscōenam

rugis arat. Velur crudæ bouis. crudā Pro dura aut indomita uē dixisse. Venterq̄. m. mollem uētrē ne
cesse ē esse quæ iā rugosa ac dissoluta sit. Et semur tu. ex. ingeniosa descriptio. Nihil. n. tā deforme quā
crassiores pedes esse infra gēua quā supra. f. & illud signate quod additū dixerit q̄ si incōuenientē in hac
diuersitate tūoris & exilitatis: addita ergo quasi applicita ibi hāc aut appositā uideātur. Esto beata. f. atq̄
i. d. t. tu. placeas tibi licet generositate ac diuitiis iqt dūmō deformitatē hāc effugere nō possis. In funere āt
nobilissimi cuiusq̄ solebat pferre imagines maiore. qđ obseruari uidem⁹ in funerib⁹ principū. Quid qđ
l. f. i. i. p. a. significat illā uendicare sibi studiū philosophiæ & ob id cū libro frequenter eē ad regendā. f.
libidinis utilitatē. Illiterati num. m. n. r. Quid prodest iqt oñtare litteratā esse: cū nihil hoc te adiuuat pos
sit ad erigendū mihi penē qui litteras nescit nec eas studiū hēt: Nervos p uirili mēbro dixit. & est ordo: n.
minus rigent nerui. & rigent p frigidi sunt accipe ac per hoc lēti & marcētes. Minusue languet fascinum.
æque pro uirili parte posuit: quoniā præs fascinandis rebus hāc mēbri difformitas apponi solet.

CHRI. Rogare longo. In anū inuehiē: q̄ cū sit longa atate facta turpissima: tñ audet interrogare quæ
res illū suis cōplexibus inutilē reddat. Te rogare. Quoniā oratio pathetica est: & idignatione plena: acci
co principū hēt iperfectū: & cui uerbum subintelligendū sit. Natura. n. sic impellit ut irati integrā oratio
nē non proferamus. Sic Virg. Quos ego sed motos pstat cōponere fluctus. Sic Terētius. Ego nec illam: q̄
illū: q̄ me: Ego subintellige. Non me pudet te putidā rogare. Quid. i. q̄ res. Putidā. uetustate putrem &
marcescentē. Eneuat. Languesciat & debilitet. Nā robur i corpore a neruis ē. quib⁹ si aut caream⁹: aut
debilitatis utamur deficiunt nos uires. Vñ dicimus eneuare: q̄ si line neruis reddere. Sed per trāslationem
ad aīum trāsferim⁹: & eneuatos: q̄ sine aī fortitudine sūt: appellamus. Exaret. nā frons i rugas obducta si
milis est arato agro: cui sulci porcæq̄ sint. Hiet. pandescat. Nates. lūbis cōtermīnæ sunt: nā lūbi sūt uñ cin
gimur usq̄ ad nates. & in lumbis libidinis sedes ē: Clūis autem est tumor natiū. Podex. inter nates est ho
stioliū: per quod degerūt excrementa. Crudæ. i. fluxū uentris propter cruditatē patientis: tunc. n. magis
hiare uidef. Sed inci. Ironia ē: in qua snia uerbis contraria ē. Putres. relaxatæ: flaccidæ: pendulæ: nō turgē
tes & stantes: ut in puellis. Venter. aluū dicimus: quo sordes decidunt: hinc purgare aluum uterū ubi fœ
tus a cet: quapropter in sola femina ē. Ventrē tumorem qui illis partibus turgescat. Iuue. Mōtani quoq̄ uē
ter adest abdomine tardus. Et uniuersum illud quod ilibus pube & lateribus terminantur uētrē appel
lamus. Femur. femur femēq̄ a uertebro ad gēua pertingunt externæ internæq̄. Sed semen īfra gēua
usq̄ ad iūcturā pedis uidetur extendi. Plautus in asinaria. Quibus obtrite ad semina erant ungulæ. Dicit
q̄ semen a flectendo. De fura iam dixi. Esto. concedam tibi: quia uetula es magnificū amplumq̄ funus.

Erat aut consuetudo prisca: ut gentiliū statuæ funera eorū qui eiusdem essent gentis in pompā sequerē
tur Apparet in oratione Ciceronis pro milione. Nec sit marita. Concedit etiā ut pulchris ornet unioni
bus. Has græci margaritas: latini baccas appellant: unde Virg. Colloq̄ monile baccatum. Harum præci
pua gratia est: ut & lucidæ sint & rotundæ. Stoici. siue q̄ amicos hēret stoicos. quorū libidinē notat: siue q̄
eorū libros: ut docta uideretur: legeret: & inter sericia puluinaria ostentationē hēret. Nerui & fascinū. p
uiri mēbro. Iuue. nil faciet magni mensura incognita nerui. Et Virg. Pedicabere fascino Pedali.

Podex uelut crudæ bouis:

Sed incitat me pectus & mamma putres

Equina quales ubera *quæ hinc hinc possunt in*

Venterq̄ mollis & femur tumentibus *superiori*

Exile furis additum.

Esto beata: funus atq̄ imagines

Ducant triumphales tuum.

Nec sit marita quæ rotundioribus

Onusta baccis ambulet

Quid q̄ libelli stoici inter sericos

Iacere puluillos amant:

Illiterati num minus nerui rigent

Minusue languet fascinum

Quod ut superbo prouoces ab inguine

Ore allaborandum est tibi.

Nates
Clunis

Venter

Femur
Femen

q Vando repostum cæcubum ad festas dapes. Repostum. i. seruatum. Festis. conuiuiis impendendū. ACRON
scribit autem de bello actiaco q cum Antonio & Cleopatra a Cæ. Au. gestum est.

POR. Quādo repostū cæcubū: ad festas dapes. Ad hoc repositum ut nō nisi ad festas epulas proferre-

tur. Victore latus Cæsare. ut ex inferioribus ap-
parebit eā uictoriā Cæsaris Augusti. signat: quā
de Antonio & Cleopatra quæsiuerat.

CHRI. Quando repostū. De bello actiaco in
superioribus abunde diximus: & quæ ad modum
ad nurum cleopatæ cuncta gesserit Antonius.
Optat ergo: ut q plurimū liceat sibi conuiuari in

Designat antonii & cleopatæ bellum.

q Vando repostū cæcubum ad festas
Victore latus cæsare dapes.

uictoria augusti: & inuehitur in antonii commilitones: qui turpiter Cleopatæ seruati.

Tecum sub alta sic ioui gratum domo

Beate meccenas bibam

Sonante mixtū tibiis carmen lyra

Hac domum illis barbarum:

Vt nuper actus cum freto neptunius

Dux fugit uistis nauibus.

Minatus urbi uincula quæ detraxerat

Seruis amicus perfidis

Romanus heu heu postea negabit

Emancipatus foemina

Fert uallum & arma miles: & spadonibus

Seruare rugosis potest:

Interq signa turpe militaria

Sol aspicit conopeum.

Ad hunc fremētes uertunt bis mille equos

Galli canentes cæsarem

Hostiliumq nauium portu latent

Puppes sinistrorsum citæ.

ACRON Tecū sub alta in mecenatis. s. do-
mo. Sonāte mixtū. t. q. ē artificis miscere lyrae ty-
biaz sonitus. Hac. d. i. b. Tybiis barbae. i. phry-
giū lyra doriū. Vt. n. a. cū freto neptunius. d. f.
u. n. hac deuotōe ingt uicto Antonio tecū bibā: q
nunc supato Sexto Pōpeio: qui seruoꝝ manū in
Sicilia congregatā nauali prælio in freto pdidit:
& insula pulsus est. Vnde & neptuniū ducē uoca-
uit eligentē maritimū cōflictū. Minatus ur. uin.
minat⁹ est seruis fractis ergastulis. Roman⁹ heu
heu posteri negabit. Emancipatus foemina.
Ad Antoniū retrulit quē dicit p mancipio Cleo-
patæ datū nec a posteris pro infamia credendū
ut sequit que nefas egyptia coniunx. Fert uallū
& arma miles. Quali pceptis Cleopatæ Roma-
ni milites seruientes & arbitrio eunuchoz quoz
illa obsequiis utebatur: rugosi. n. ætate sūt. Sol
aspicit conopeū. Conopes græce culices dicunt
& q in ægypto multi sunt: & hitacula quæ sibi
ægyptii faciunt ad arcendā culicū molestiā cono-
pea appellant: quæ raticulū dicūt a gyptiorū re-
gina qd supra lectū tendere aduersū culices iter
uexilla portat. Ad hūc. f. cōtra Antoniam: q
ad. C. confugerūt: & equos aduersū An. cū sistro
cōuerterūt. Canētes. laudantes: ut regēq cane-
bāt. Puppes sinistrorsū citæ. ueloces ad fugien-
dum. ut pria citæ teucris ponā certamina classis.

Conopes

POR. Tecū sub alta sic ioui gratū domo beate meccenas bibā. ut nos ob uictoriā Cæsaris lati epule
mur qppe cū ipse sit auctor eius uictoriæ. Sonante mixtū tibiis carmen lyra. Hac. d. i. barbae. Nimirū ti-
biis barbae. dixius aut & supra tris esse species apd græcos oium carminū. Ionicū. lydiū. barbae. Vt. n. a.
cū freto neptuni⁹ Dux fugit uistis nauibus. Vt nup urbibus subaudiēdū. Cū sextus Pōpeius freto siciliensī
uictus fugatusq est. neptuniū dicere sextū Pōpeium: noli simpliciter dictū accipere quasi qui in mari dux
fuisse: sed qd ad eū stultitia processisset inflāmus in marinaz reg: foelicitate: ut Neptuni filiū se diceret &
Cyanea ueste obduceretur. Minatus urbi uincula q detraxerat seruis amic⁹ perfidis. Et supra dixim⁹ sex.
Pompeiu⁹ ē fugitiuis in Sicilia sollicitatis classē armasse. Romanus heu heu posteri negabit Emāci-
patus foemina. Qui nō intelligunt putāt iportunū transitū repēte a sex. Pōp. ad Antoniū factū nescientes.
redire poetā ad initū æglogæ ubi ait Victore lat⁹ Cæsare: ubi de Antonio & Cleopatra uictorē uult acci-
pi. deinde comparatione latitiæ præsentis mentione facta sex. Pom. & fugæ eius referens id quod coepe-
rat exequitur turpitudinem Antonii partiumq eius. Heu posteri negabit. nō credent inquit posteri Ro-
manos milites uelut dotaless Cleopatæ datos. tam foeda sunt hæc ut nō uideantur ab ullo romano admit-
ti potuisse. ordo est. romanus miles & spadonibus seruare rugosis potest adiuuandum hoc pronuntiatione
ut & rei indignitas & indignatio dicentis exprimatur. Sol aspicit conopeum. quasi tætis genus est ad cu-
lices prohibendos quo maxime alexandrini utuntur. quia ibi ex nilo culices abundant Ad hunc
fremētes uertunt bis mille equos Galli canentes Cæsarem. significat equitum gallorum duo mil-
lia ab antonii partibus ad cæsarem transfugisse: quorum mentio iam facta est: ut romanos qui sub præ-
positis spadonibus æquo animo militarent magis oneraret per comparationem gallorum qui hoc de-
dignati ad cæsarem se contulerunt. Hostiliumque nauium portu latent Puppes sinistrorsum citæ.

Ordo est puppes hostiliū nauīū latent portu allocutionē attende mirandā *οὐκ ἐκ δόξης πρὶς ποταμῶν* sinistrorsum citā aut quod dixerat manifestū est alexandriā uersum esse intelligendū at e littore Epiri ubi pugna naualis cum antonio fuit. si italiā petas in dextera necesse est: si alexandriam in sinistra.

CHRI. Sub alta domo. Credo turri intelligere moecenatis. Sonante carmē mixtū ti. Ut cithara tibiis carmen canat. Doriū. doricū. i. grēcū. Barbar. phrygiū: nam ut supra demonstratum est auctore plutarcho hygris siue marlyas eius si. prius in phrygia tibiā inflauit. Ut nuper. hac deuotione tecū nūc bibā quatinus cū superatus est Sex. Pope. Neptunius. qā mari bellum gerebat. Vincula quæ det. f. Duplici nota afficit Pompeiū: & quod bellū patriæ inferret: & q̄ seruos ad libertatē in epyro & alibi cōuocaret. ut eos cōtra patriā armaret. Romanus. redit ad antoniū & eius milites: q̄ emācipati. i. liberi possint seruire spadonibus: qui reginā regunt. p̄serti cū sint armis instructi quibus se in libertatē uendicare ualeant. Spadonibus. castratis. Rugosis. nā emāsculati cū multū de naturali calore amittāt pallefcūt Conopeū. tētori species est. ut sit tutamē aduersus culices *αποτὼν κονοπεύ. i. culicibus*: arguit ergo delitias & mollitiē Cleopatra: quæ in seuera romanorum militia ita lasciuiret. Galli. equites qui erant in cæsariano exercitu.

Sinistrorsum. scilicet ad alexandriam.

ACRON. Intactas. paratas ad sacrificandum p̄ triūpho: intactas aut integras & sinceras: ut & intacta totidē cernice iuuenas. Nec iugurtino parē. Non tanta ait gloria triūphauit marius de iugurta. Super. cōtra: deuicta. n. carthagine uirtute scipiōis africanici: cū afri aduersū rōanos denuo rebellaret cōsulto oraculo rūsū ē. ut sepulchrū scipioni fieret: qd̄ carthaginē respiceret. tūc leuati cineres eius sunt & pyramide i uaticano cōstituta & hūata in sepulchro eius in portu carthagini nem respiciente. Hostis. antoni⁹. Punico. purpureo sago aut patrio. Ille. metellus siue antonius: uñ & metellus creticus dictus est. Centū. n. c. u. ut centū urbes hitant magnas uberrima regna

Ventis itur⁹ nō suis. nō p̄peris nō optatis. Ex exercitatas aut petit syrtes noto. non noto petit: sed noto exercitatas. hoc est uēto tēpestuosas & naufragas. Aut fert⁹ incerto mari. p̄ ipse incertus & luridus quo casus attulerit. Ut ibant obscuri sola sub nocte p̄ umbrā. Capaciores. p̄ leticia maiores. Fluētē. iminentē: aut p̄ potu nimio fluētē.

Metire nobis. c. Imple uinū bonū: qd̄ aduersū nausēā proffit. Curā. i. sollicitudinē & metum de absentia cæsaris ueniētē ebrietate sopiri. Dulci lyæo soluere. pellere: ut nūc uino pellite curas.

POR. Io triumphē moraris aureos Curr⁹. q̄ si deū inuocat triūphū tu igt moraris currus q̄ iā parati sūt. Et intactas boues. i. idōitas nō sic dixit q̄ si scēmi nīs t̄n triūphātes sacrificent: sed qā metro qd̄ gratius scēminino genere boues: quā masculino dñr. Deniq̄ ut Virg. ille meas errare boues ut cernis. Io triūphē nec iugurthio parē bello reportasti ducē. n̄ tāta igt gloria. C. marius de iugurtha triūphauit. Terra mariq̄ uictus hostis punico Lugubre mutauit sagum. hoc est deposuit coccineā chlamydem Antonius quā. f. imperator utebatur & accipit lugubrem. i. nigram. & utrū obliuū auster partū hoc facit an ut in fuga lateat. Ex exercitatas aut pe. syr. noto. Nam & alibi ait uñ das exercet auster incerto mari. *αποτὼν α. ad ipsum id est ipse fertur incertus consilii*. Vel quod fluentem nausēam coerceat. Metire nobis cecubum. quia austerissimum est cecubum uinum merito nausēam coerceat & metire inquit cyatho hauriebat ex cratere uinum.

CHRI. Io. uox gaudiū exprimens. Iugurtino. in quo de iugurta triūphauit Marius. Neq̄ africanū. q̄ de carthagine triūphauit. Super carthaginē. Nā excellentius fuit carthagine sepulchrū. Scipionis. Hostis carthaginensis. Mutauit sagū lugubre. i. pullatū. Punico. i. purpureo. i. accipit lugubre pro purpureo.

Aut ille. Hannibalem intelligit: qui exul a patria factus diutius uagatus est.

m Ala soluta. Solui. dicitur naus quando de statione uel portu dimittitur. ut soluite uela citi. Alite. hic & hæc ales. sed hic pro auspicio posuit alite. Olentem. putentem. ut Allia serpillumque harbas contundit olentes. de

ACRON

soluunt solam
m. naufragi

Io triumphē tu moraris aureos

Currus & intactas boues.

Io triumphē nec iugurthino parē

Bello reportasti ducem:

Neq̄ africanū cui super carthaginem

Virtus sepulchrū condidit:

Terra mariq̄ uictus hostis punico

Lugubre mutauit sagum.

Aut ille centum nobilem cretam urbibus

Ventis icurus non suis:

Exercitatas aut petit syrtes noto:

Aut fertur incerto mari:

Capaciores affer huc puer scyphos:

Et chia uina aut lcsbia:

Vel quod fluentem nausēam coerceat

Metire nobis cecubum

Curam metūq̄ cæsaris rerum iuuat

Dulci lieo soluere

Deuouet mceuium poetam.

m Ala soluta nauis exit alite

Ferens olentem mceuium

Vt horridis utrunq; uerberes latus

Auster memento fluctibus.

Niger rudentes eurus inuerso mari

Fractosq; remos diffirat:

tido dictum accipe. ε. n. σ. χ. η. υ. α. λ. υ. π. τ. ο. f. i. σ. Mala alite. hoc est malo auspicio & attēde alitē hic foemino genere dixisse: alibi masculino: ut qualē ministrū flumīs alitē. Vt horridis utrunq; uerberes latus auster memento fluctibus. Iocunde quasi uento præsenti præcipiat. & utrūq; latus naus utiq; intelligendum est. Niger rudentis eurus inuerso mari. quod est euerso mari an contrariis fluctibus.

CHRI. Mala soluta naus exit alite. Ominat mala nauigaturo Mœui. Mala quia in feminino genere pro malo augurio ponitur. Vt ait Acron. Olentem. mae olentem: & refertur ad famam.

Insurgat aquilo quantus altis montibus

Frangit trementes ilices.

Nec sydus atra nocte amicum appareat:

Qua tristis orion cadit.

Quietio nec feratur æquore

Quam graia uictorum manus

Cum pallas usto uertit iram ab ilio

In impiam aiacis ratem

O quantus instat nautis sudor tuis

Tibiq; pallor luteus

Et illa non uirilis eiulatio

Preces & auersum ad iouem

Ionius udo cum remugiens sinus

Noto carinam ruperit:

Opima q; si præda curuo lictore

Porrecta mergos iuuerit

Libidinosus immolabitur caper

Et agna tempestatibus.

diū Rhodope porrecta sub axē. Libidinosus immolabitur caper. Similitudini ipudici & petulanti pœtæ animal comparat immolandum: si mortis eius uoti compos: extiterit.

POR. Qua. t. o. cadit. qua nocte. s. Cū pallas usto uertit irā ab Ilio ni ipiā aiacis ratē. hoc est ex Virg. lectiōe satis notū. Et illa nō uirilis eiulatio. Eiulatio potius id dī q; est q̄si gemitus flentis. σ. κ. η. υ. α. λ. υ. π. τ. ο. f. i. σ. Ioni⁹ udo cū remugiēs sin⁹. Noto carinā ruperit. udo at noto hoc ē aquoso ac pluuioso. Opia q; si præda curuo lictore. opimam prædā corpus ipsius mœui intelligamus ex quo apparet pinguem fuisse.

CHRI. Cadit. quia i occasu maxime nocet. Quietio nec feratur. Ferunt mineruā aiaci olei filio uerberemēter iratam fuisse q; ille in suo tēplo cum Cassandra concubere ausus sit. Quapropter fulmine eius nauem combussit: & ipsum interemit. Quam fabulā in primo libro eneidos ponit Virg. Vertit iram ab ilio. Nam ilio exusto troianos ulta fuerat. Itaq; conuertit iram in aiacem: quem nondum erat ulta. Non uirilis. nam eiulabis ut foemina pre timore naufragii neq; uirilē grauitatē obseruabis. Præda. s. cadauer tuum ex naufragio ad littus reiectū. Iuuerit merg. quia te pascuntur Mergi aues aquaticæ sunt a facilitate mergēdi noiati. Libidinosus. pro libidinoso. s. boie. Agna tēp. qm̄ ille cā mortis fuerit.

Ad Pectum de inachia.

P Ecti nihil me sicut ātea iuuat. graui
Scribere uersiculos amor percussum

quo & Vir. Qui bauiū nō odit: amet tua carmīa mœui. Horridis. u. u. l. Tempestatē imprecatur mœui nauiganti. Differat. cessare facit.

POR. Mala soluta naus exit alite ferens olen tē mœuium. hic est mœuius iportunissimus poeta: quē & Vir. cū simili cōtumelia noiāt. bauium nō odit amet tua carmīa mœui. Olētē at pro pu

IACRON. Mōtib⁹ altis. q; maiori tēpctati sub iacent altitudie sui. Trementes. cōmotas & uiuētū inclinatas. Nec syd⁹ atra nocte nigra. sine amico nauigātibus lunæ lūine. hoc ē p̄pero: ut nec cādida cursum luna negat. Qua tristis orion. tē pestuosus: in occasu. n. signi ipsi⁹ maxie tēpestatē emergūt: ut nibosus orion. Cadit. occidit: ut suadētq; cadentia sydera sōnos. Quietio nec f. æ. p̄ min⁹ cōcitato. Quā graia. u. m. Talē nauigātōis optat errorē qualē post troiæ excidium laborē græci uictōres prulerunt aut naufragiū reuertentes in mōte caphareo. Cū pallas usto uertit irā ab ilio. minerua. n. sacerdote sua ab Aiace uiciata irā uerterat a Troiāis in græcos. ut Pallas ne exurere classe Argiū atq; ipos potuit submergere ponto. Vnius obnoxā & farias aiacis olei.

Et illa nō uirilis eiulatio. plāctus ratiōis exps & magis foeminis conueniēs. ut Foemineū clamorē ad sydera tollūt. & iuuenā. flagrātior æquo n̄ debet dolor esse uiri. Auersū. nō audientē & iratū: ut Auersa deæ mēs. Ioni⁹. Hadriacus. Carinā ruperit. nauē soluerit tēpestate. a parte totū: Carina. n. toti⁹ naus cōpago est. Opia. p̄cipua aut p̄guis. Porrecta mergos iuuerit. hoc est si cadauer mœui in littore eiectū marinis aibus iacuit cibus. Porrecta. extēta. ut Quaq; iacet me

ACRON

P Ecti nihil sicut an iuuat. Metrum primo uersu ternariū iābicū. Scd̄ ex pentiēte tri dactilica & iābica. Alii dicunt esse ternarium iābicū q̄dratū a dactilo & iābico. Pecti nihil me sicut ātea iuuat. s. u. dicit se amore detētū ad faciendū uersus nec delectationē habere nec aiūm.

Expetit. exequit. Siluis honorem decutit. heu
mē significat p. casus folioꝝ: ut cū siluis aqlo de-
cussit honore. Heu me p urbē nā pudet tāti ma-
li. f. q. f. nō cōiūior: pōnitet. sed q. fabula fuerit.

Cōiūior: q. ut finē amoris ei⁹ oñderet sub pōe-
nitūdie recordat. In qs. i. gb⁹. Lāgor. stupor: si
ue ai torpor: siue cruciatus q. solet amatorib⁹ eue-
nire. Arguit. pbat: ut degeneres aios tior arguit.

POR. Pecti nihil. m. f. a. i. Pectiū cōtubernalē
alloquit idicās occupato sibi amore lycisi pueri
nō libere uersus scribere. Hic. t. d. ex. q. d. i. f. f. h.

d. siluag. honore folia arbor: & uir. dixit: frigid⁹ & siluis aqulo decussit honore. Reuera at mēse fere decē-
bris spoliāt arbores folis. Heu. m. p. u. q. f. f. hoc at q. iuxta se positū illatū ē: nā pudet tāti mali q. iō itulit ut
oñderet cur igemisset. In quis. a. l. & f. a. arguit media syllaba pduce pñciādū quia p̄sentis tēporis est

CHRI. Pecti nihil me sicut. q. rela de amore ad pectiū familiare suū. Quo i loco amore abominādo oēs
ab illo deterrere conat. Nihil me iuuat ut antea. Oñdedit magnitudinē amoris: a quo n̄ laci cia quadā p-
ueniat: ut iuuat illū scribere. Tertius decēber. tertius ānus. Honore. frōdes: illa. n. arbor: honos sūt. Heu.
oñdit amantiū miseria. Fabula quanta. sententia & a Petrarca nostro traducta ad suū primum carmen

In qs. p. gb⁹. Langor aut ex ai agitudine. Et silentiū. quia secū assiduo mltā taciturni cogitat amātes.

Vel notat illd. Incipit affari media q. i uoce resistit.

ACRON. Et latere petitus imo ^{amo sumus} spiritus. Arguit & latere petitus imo ^{supponi} spiritus.
Contraq. lucrum nil ualere candidum
Pauperis ingeniu querere applorans tibi
Simul calentis ut inuerecundus deus
Feruidiore mero arcana promorat loco
Quod si meis inastuet p̄cordius
Liberabilis ut hac ingrata uentis diuidat
Fomenta uulnus nil malum alleuantia
Desinet impibus certare submorus pudor
Vbi hec seuerus te palam laudaueram
Iussus abire domum ferebar incerto pede
Ad non amicos heu mihi postes & heu
Limina dura quibus lumbos & ifi egi latus.
Nunc gloriantis quamlibet mulierculam
Vincere molitiam amor lycisi me tenet.

Vnde expedire nō. a. queant. l. c. nullis ait cōsili-
is a pueri eius amore nisi forsan alio amore reu-
cabor Candida. pulchra. ut cādida Dido. Te-
retis. gracilis.

POR. Et latere. p. i. f. spiritū latere peti non pe-
ctore ait: quia in suspirando constat latera labo-
rare. Contraq. lucrum nihil. u. c. p. i. contra lucrum
contra studiū lucri. i. cōtra auariciā. Sēns at est. querebar tibi plorās: quod candor ai mei & honesta simpli-
citas sine diuitis nihil gratiā haberet apud auaram puellam. Quarebar applorās tibi Simul calentis inue-
recundus deus. Feruidiore mero. a. p. loco. & utiq. amore calentis accipiēdum. Sensus uerus est. Cum ebbri-
etas seueritatem pepulerat pectore meo: tū ego amoris mei iniuriā flens apud te q̄rebar. Inuerecundū ergo
deum: liberum uult intelligi quod inuerecundū se per uiolentiā faceret. Quod si meis inastuet. p. l. b. com-
fundit lectorem uarietas elocutionis. Obliqua enim modo ratione transiuit ad rectā. nam supra oblique di-
xerat querebar tibi nihil ualere candidum pauperis ingenium at hac iam est recta. quod si meis inastuet p̄-
cordius. Desinet. i. c. f. p. Imparibus æmulis scilicet qui largiri multa possunt cū ego nō possim. Imparibus
aut certare per datiuū casum figuratum est. ut Virg. tibi certet amyntas. Vbi hac seuerus te palā. hoc est se-
uere dixeram arrogans mihi constantiā laudem. Iussus abire domum. a te scilicet. Quibus lumbos & in-
fregi latus: unde expedire non. a. q. l. c. Bene libera quia ueri amici bene solent. h. c. a. amicorum reprahē-
dere studio emendationis. Nec contumeliā graues. non iam amicorum sed ipsius pueri qui amatur.

Aut teretis pueri. i. recta crura aut brachia habentis. teres autem. i. longum rotundum dicitur.

CRON

Teres

CHRI. Et spiritus petitus ab imo latere. i. suspiriū. Arguit. i. indicat amorē. Cōtraq; lu. querebat qđ lucrū nihil ualeret contra ingeniū candidū. Sentētia ē qđ non profit sibi quod cāteris pdesse solet. Nā qui pauperes sūt: qm̄ cura rerū necessariarū affiduo p̄munt: solent aut nō incidere i amorē: aut prolapsi facile inde liberari. Amor. n. ex ocio & lasciuiori uita nascit̄. Negociis aut & labore facile pellitur. Quappter & naso n̄. Queritur ægisthus quare sit scūs adulter. In p̄mptu cā est desidiosus erat & alibi. Ocia si tollas perire cupidinis arcus. Quapp & terentianus. Menedēus filio amorem ex nimio ocio natū exprobrat. Et se iccirco in amorē nō incidisse affirmat: qđ adolecens urgente necessitate cū summo labore militare coactus sit. Hæc aut dicit nō ualere in se: qm̄ cū sit sibi igenium candidū. i. sine macula p̄sertim auaritiæ lucra & cupiditas habendi nihil ualet ad amorē pellendū: cū ipse sua uiuat paup̄tate contētus. Applorans tibi. ipudens uideri possit poeta: qui suā lasciuiā graui uiro apiat. sed excusat qđ tortus eodē tpe & uino & amore arcana suo loco. i. ex itima mēte promere. i. manifestare cogere. Deus. de bacco intelligi pōt qui suo uiro hoies ad oia arcana prodenda impellit. Nā uinū tormenti sp̄ties est: unde ipse alibi. Et uino tortus & ira. Pōt intelligi & de amore: ad quē si uinū accedat: oia arcana palam fiūt. Inuerecundus. i. qui hoies in uerecundos facit. Hoc. n. utriusq; dei est. Quod. uerba sunt quibus apud meornatē utebatur. Bilis. ira.

Libera nō impedita ab amore. Diuidat uentis. i. dispdat & a me dimoueat. Fomenta. a fouendo dicūtur oia quæ fouent & alunt & noxia mitigant. Vnde & lauacra & quædā alia dolorē mitigantia: & uires reftaurantia medici fomenta uocant. Sed hic fomenta dixit suas q̄relas: qđ & si leuamen aliquod afferre uideantur in amore: tñ ipsam amoris ægritudinē nō minuunt. Desinet certare pudor imparibus uirib⁹ ut haftenus certauit & uictus est. Sed certabit superioribus: & uincet. Vbi hæc. oñdit qđ sæpe ira parciat amatores magnifice aduersus amorē loquūt̄. Sed paulo post. Iterūq; resurgēt sæuis amor a quo uicti rursus illi cedimus: & in eius ditionem redimus. Ergo & poeta cum hoc proposito a meornate domū rediret inteundū a p̄posito deiectus a uia sua ad ædes amicæ deflecebat. Incerto. p. Vacillanti a principio aio domū ne ad amicā se reciperet. hinc. n. ira: illic amor diuersa suadebat: ut mō aliquot passus huc: aliquot rursus illuc dirigeret. Limina du. qđ mihi pernoctanti durū p̄bebāt cubile. Libera. i. sumā animi libertate p̄lata: ergo uera & recta: & omni adulatione uacantia. Cōtumeliæ. duo. n. posuit: qđ multū ualent ad fugandum amores aut recta cōsilia amicorū qui & rōnibus & auctoritate nos moueant: & iniuriæ a re amata acceptæ. Additur postremo ultimū remediū: ut si nō pōt tolli amor: fiat permutatio. nā ut est in puerbio: clauus clauo traditur: sic amor amore tollit̄. hinc Oui. successore nouo tollitur omnis amans.

ACRON

Ad mulierem anum & libidinofam:

q Vid tibi uis mulier nigris dignissima-

Mūera cur mihi cur ue tabellas - barris

Mittis nec firmo iuueni: nec naris obefæ:

Namq; sagacius unus odoror.

tur. Vnde & uox eorū Barritis appellat̄. porro aut elephantī feruntur aduersi coire ex quo uidet̄ poeta dicere cū his eā com cubere debere: quia illā nō uideant p̄ deformitatē ipsius. Nec firmo iuueni. hoc est nō ualido qui sufficere libidini tuæ possit. Neq; narris obefæ. hoc est neq; occlusæ naris ut possim putorem tui corporis ferre.

CHRI. Quid. u. mulier. Sunt q in canidiā libidinofā anū hæc scripta putent. Barris. græce elephas dē nō solū aial ipsum: sed et dens eius cādore cōmendatissimus est. Latini. uero p onomatopoeā barrum ipsum animal appellāt: & eius uox barritus dē. Dens aut ebur. Maximū est animalium: primūq; humanis sensibus. Intelligit sermonem p̄rium. Habet obedientiā officiorū: amoris & gloriæ uoluptatē: probitatē: mēoriā: prudentiā. Teste et Plinio nescio qđ religionis habere uidet̄ nā nascente luna in mauritāia ad flumē ueniunt aquaq; lustrant̄. Itaq; salutato sydere in siluas reuertunt̄. Regē adorant: Romæ iuncti primū currū Pōpei in africano triūpho duxere. Cornua sic. n. appellat̄. Iuba: sed Herodotus ille antigor & ipsa cōsuetudo dētes nominat solū ebur sunt. Et si casu aut senectute deciderint illos ueluti cōscii quare petantur terra obruit. Primi in italiā a Pyrrho ducti sunt. Mira sunt & pene hūani ingenii qđ de illis ferunt. In india maiores nigrioresq; q in africa nascunt̄: ergo indicos afri pauēt: nec cōtueri audent. Decē annos uterogestari credit uulgus. Aristoteles uero biēnio. Idē & Albertus magnus sentit. ait p̄terea aristoteles nō amplius q singulos gignere. P̄res ad. cc. ānos uiuūt. Quidā ad. ccc. Iuuetus eorū sexagesimo āno icipit: qm̄ āt geni talia magna habent: iccirco libidinofā mulierē dignā nō hoie: sed elephātē dixit. Nigris. ergo maiorib⁹ nā ut dixi indici maiores sūt. & nigri. Afri at subrucci. Munera. magna libido: qđ donis p̄cipuq; uis redimere sibi tētēt: cū mulieris ingenii sit: ut poti⁹ petat: qđ petat. Firmo. cōstanti i amore: uel nō i amore: uel nō ualido. Vel dicas nō firmo iuueni. i. nō iuueni cuius natura ut ē in amore firmior sit q senex. Obefæ. p̄cipuq;

q Vid tibi uis mlier. Eadē quā supra alloge impudētē in amorē suum. Nigris barris elephātis a barritu dictis. aut certe nigris: indici si ue mauris q nigri sūt. Munera qđ mihi quidue tabellas. Quid mihi inqt munera aut codicillos amatorios dirigit: dū libidini tuæ nec sicut iuuenis sufficiam: nec fetoris tui nescius sim.

RON. Quid tibi uis. m. n. d. b. In mulierē scēdā atq; anū hæc scribit. Barris aut elephātī dicunt

ferentem uen
ej nigris m
atq; nigris
R. mltis m
fist ex tribus
vno p̄p̄ndit

barrus

EPODON

morbi gery
nō nascens: dicitur ut a canis
polypus finit lundm ut a forma
lit. n. mulieris indit

fic Vir. Obesa terga. Dicit ergo non habere nares pingues. i. hebetes ad odorem percipiendum. Sed habere acerrimum olfactum: quo illius tetrum odorem ferre nō possit.

ACRON. Polypus an. g. dicit se nec putore nariū nec hircorū ferre: quo illa laborabat: ab hircorū .n. fetore dicti sunt: & olentis titilli. Quā canis acer ubi lateat sus. Sagacitatē suā in ueniendo muliebriū mēbroꝝ putorem canī cōparauit feras quārenti. Vietis. marcidis. ut Teren. Vietus ueternofus. siue rugosis & uetustate confectis. Crescit. o. p. c. f. penē tam mulieris quā uiri posuit coitu finito. Humida. hūefacta

sudore. Stercore fucatus crocodili. hoc. n. ad cōseruandā cutē uel cādorem faciendū mulieres uti dicebant. Iāq. subando. Metaphorā a sue quā subare dī. dū ergo cales tu tanta libidine rumpis stratū ut in coitum properes. Vel mea. c. f. a. f. u. Tanquā eum nō satisfaciendū furorī suo uerbis i crepet. Inachia. l. uerba canidīa inducit. Inachia ter nocte potes. Aliā puellam noīat: de qua illā fatigare consueuerat. Mollis. debilis. Op⁹ pro coitu posuit periphrastice. ut uir. cū de coitu boum loqueret: hoc faciunt nimio ne luxu obtusior usus sit genitalis. a. Pereat. m. q. t. l. Mala lesbīa imprecat quā sibi eum ostēdit dum illa ualidiorē quēretet taurum. i. iuuenē satisfaciendū.

Cū mihi chous. Nōmē pueri de cho cinitate cuius inguinis nimietatē arbori cōparat. Muricibus. t. i. u. l. Africā purpurā hoc ē preciosa q̄ se cundo fucabat Vt Tyriorū ardebat murice lena

Cui properabat. interrogatiue p̄nunciandum est. Magnis quē. d. m. f. Tāq. quā p̄p̄a uestib⁹ p̄ciosis ornaret: ut ēt a mulieribus alienis amaret

POR Polypus an grauis hirsutis cubet hyrcus in alis. polypus nō in alis sed in naribus intelligēdū. Qui. f. u. & q. m. u. m. c. Vieta aut dicunt ex necessitate contorta. ut Te. ondit. Vietus ueternofus senex necessitate contortus. Malus. n. q. m. hoc iā pronunciandū uel essendū cū admiratione. Cū pene soluto indomitā rabiem properat sedare. aspere. cum ex fastidio tui pēnis lāguet tu tū cupiens libidini tuā satisficere dum moueris sudas diluissq. creta & stercus crocodilli quib⁹

faciem fricare consueuisti. Iamq. subando tenta cubilia testaq. rumpit. Subare proprie sues dicuntur cū libidinantur. Inde translatio facta in cætera animalia. tenta aut cubilia lectem dicit testibus siue fascinosis subtentū. Vel mea cū sauis agitat fastidia uerbis. uel illud: eras quale est cū me quasi per blandicias corripit: quod fastidio cū ea concubam imputans quod exercitationē uenerem cū Inachia amica quā cū ipsa agā. Pereat male quā te Lesbīa quārenti taurū monstrauit inertem. Mihi quārenti taurum. Taurum at pro ualido ac forti concubitu dixit. Cum mihi chous adesset amyntas. hoc est cum nō deesset mihi salicifimi adolescentis occasio. Muricib⁹ tyriis iteratā uellera lanæ: purpurā tyriam. quā iterum. i. bis tingitur cōchylio. unde hodie δισβάφασ appellat. Ne foret æqualis inter conuiuia magnis. quē diligeret mulier sua quā te Blanditur dicens magnopere festinans illi p̄ciosis purpuris uestē conficere. Vt ex hoc inter contubernales eius probaretur quam illū diligeret.

CHRI. Polypus. species piscis est parui quidē: sed cui sint multi pedes: unū nomen græce sup̄sit. Inestq. tāta uis: ut nauigia retinere ualeat. Polypus ēt cancri qdā species est. quā naribus nascit: sic dictus a similitudine istius piscis: qm̄ plures emittat fibras quibus corpori adhæret. Qui aut hoc morbo afficiunt: tetrū anhelitū per nares emittūt. Cubet hircus i alis. Alæ siue axillæ partes sunt sub brachio: & dicunt emūstoria a me dicis: quia per eas expellit natura sordidiores hūiores: quos a depurato sanguine dū illum diligentius dequit sequestrat. Hūor ergo ille in pilis alarū foetidū relinquit odore: nisi mūdittē: quā in hac anu esse negat subueniat. hinc prouerbiū est: hircū in alis cubare: qm̄ hircus sēp male olet. Vietis. uetustis & flaccidis. Res n. q. naturalē uim atq. sapore emisit uieta dī. Soluto. p. multi p̄ mēbro muliebri ponūt: ut sit soluto pene i. finito cōcubitu: est & alia snia: sed turpitudine me uetat p̄loqui. Creta. Terræ genus est: cui multæ sunt species. ex iis cimollæ duo genera. Cādidū & ad purpurissū declinās: hic capit p̄ fūco: quo mulieres faciē dealbāt: ut uidemus depurpurisso. Hæc a sudore humefacta: a facie diffluit. Stercore crocodilli. Animal

Polypus: an grauis hirsutis cubet hircus -
Quam canis acer ubi lateat sus. in alis
Qui sudor uietis: & q̄ malus undiq. mem-
Crescit odor cū pene soluto -bris
Indomitā properat rabiē sedare. nec illi
Iam manet humida creta calorq.
Stercore fucatus crocodilli: iāq. subando
Tenta cubilia testaq. rumpit
Vel mea cum sauis agitat fastidia uerbis:
Inachia langues minus acmē
Inachia ter nocte potes: mihi sēper ad unū
Mollis opus pereat male quā te
Lesbīa quārenti taurū monstrauit inertem
Cum mihi chous adesset amyntas.
Cuius in idomito cōstātior inguine neruus
Quam noua collibus arbor ioharet.
Muricibus tyriis iteratā uellera lanæ
Cui properabantur tibi nempe.
Ne foret æqualis inter conuiuia magis quē
Quem diligeret mulier sua quam te.
O ego nō foelix quē tu fugis: ut pauet acres
Agnalupos capreaq. leones.

Vietus

Subare

m al est libidi
horrendi odori
quorū al
he que sū
lactis gr
nt hūm ha
p̄t dīat. hū
fūid

schilus

Ad contubernales.

Achemenio. pſico. Et ſide cyllenia. lyra: chorſ
da. quã tradit Mercurius inueniſſe qua accepta
ab eo Amphion cantu dicit muros feciſſe theba
nos. Grandi. cen. alũno. ut luue. iã grãdis. Achil
les canebat patriiſ in mōtib⁹. Nobiliſ ut. c. No
bilẽ chironẽ dicit: cuiuſ umbrã ponit achilli p̄ce
dētẽ fata ſua. Aſſaraci. t. Aſſaracus auuſ Anchife
a quo & troiani. Telluſ. in qua ſepeliẽduſ erat.
Findũt. f. f. Scamander fluuiuſ Europã ab Aſia
dĩdere d̄ſideo poſuit Findũt. Lubricuſ & .f. flu
u⁹ troianoꝝ: ut ubi tot Simoiſ correpta ſub un
diſ. Scuta uig. galeaſq; & fortia corpa uoluit: ſiue
p̄ natura aq; lubricuſ. Certo ſũ teg. ut rũpũt ſla

CHRI. Horrida. t. eadē inīam sēpius repetit. hortat. n. amicos ne uelūt affīdua cura marcescere. Sed cū dāt tpa qdā ueluti feriata iudulgēat genio. Cōtraxit. nō reuera cōtrahit cālū. Sed sic apparet cū nubib⁹ oppleť. Siluæ. trisyllaba hęc dictio ē p dieresim scā. Et de. Nā uiridis senect⁹ hęc patit. decrepita uero nō patiet. Vel posuit senectā p ea tristitia. q in senib⁹ ē solet. Obducta. contracta pp tristitiā. Vt cōtra expor ge frontē dī. i. psta te latū. Meo torquato. qa hoc consule natus est. Cætera. nā sapiens est p̄stare q in se sunt. In reliquis amoto timore diuinū expectare consiliū. Archemenio. perfico. Cyllenia. nā a mercurio inuenta ē cithara. & Apollini dono data. Nobilis ce. Chironē intelligit p̄ceptorē achillis. Parui scamā.

ACRON

Sodales ad
inducenda
ratione ex d
ne & acti

EPODON

drī. Vnū. n. fuit ex flūinibus: quæ postea ab exercitu Xerxis defecerunt. Sīmois. flūuius. & ipse troadis ē: cuius grūs est simoentis. Ergo sapientissimus cētaurus achilli precipit ut uino apud troiā ægritudinē ai leuaret: quia afficiebat qm̄ parca illū idē rediē nō pmittebat: nos m̄to magis mīores ægritudines uino leuabim⁹.

ACRON

m Ollis inertia cur tantā diffuderit. dicit se inertia & obliuione opp̄ssum tanq̄ lethāū sumpserit poculū. Pocula lethāos ut si ducen-
tia sōnos. a. f. t. ut lethāi ad flūminis undā Sicu-
ros latice & lōga obliuia potant. Candide. pu-
re: simplex.

POR Mollis. in. c. t. d. i. o. sensibus. Ad Mecce. loq̄ significās illū frequenter de se quærere cur negligat caria scribere: deinde quasi interrogati ones ei⁹ uolens effugere amorem causatur.

CHRI. Mollis inertia. Excusat quod amore ī peditus iābos pmissos non absoluat. Tutaturq̄ se exēplo Anacreontis poetæ. Ordo uero textus ē O candide Mecēnas tu occidis me sæpe rogādo cur mollis. i. effoeminata inertia diffuderit tantā obliuio nē. Imis. i. īternis sensibus. Vti. i. ueluti. Si arēti. i. sitiente fauce traxerī quasi auidissime biberī pocula le-
thæa. i. aquas lethāas inducētia sōnos. i. obliuionē. Fauce aut raro in singulari utunt. Deus. d. cōgeminā-
tio maiorē asseuerationē hēt. Ergo uetor deo. i. fatis uel cū deū dicit: amorē intelligit: & tūc lege distincti:
ut dicat deus uetat deus: inq̄ tanq̄ inferat nō esse dubitandum pollentē deum esse cupidinem.

ACRON Ad umbilicū ad perfectionē: ad fi-
nē Non aliter. f. d. a. b. Batillus pantominus fuit de quo Iuue. Mollī saltāte batillo. Arsisse. amaf-
se. Anacreōta. t. ateia poetā. Qui per. f. c. t. q̄ p-
metrū amorē suū flebiliter cātauerit. Vreris ipse m. aut ualde dixit aut miser consolandi causā tā-
quā qui frui amata nō posset. q̄ eius erat: signifi-
cari nō potuit. & de patrono incōgrue dicebant. Quod si nō. p. i. i. n̄ melior quā te iā urit Mecce-
nas q̄ gratificās dicit Terentiæ quā amauit me-
cēnas. Obsessā ilion. Ad Helenā refert. Me li-
bertina neq̄ uno cōtenta phryne macerat. liber-
tinā se amare phrynē affirmat quæ licet uiro nō sit uno cōtenta turpitudinē tamen eius se fatetur ferre pro amore.

POR. Inceptos olī promissum carmē iābos. ad umbilicum adducere. iābos utrū carmē olim promissum: an olī inceptos ambiguū est. ad umbilicū adducere pro finire & consumere quia in fine libri umbi-
lici ex ligno aut osse solent poni. Nō aliter samio dicunt arsisse batylo Anacreonta teiū attende per ab-
latiū dictū arsisse Batyllo. cū & hoc sæpe Virg. per accusatiū dixerit. Formosū pastor corydon ardebat alexim. Nō elaboratū ad pedē. hoc ideo quia ut supra oñdimus lyrii poetæ prout libet cuiusq̄ uersus si-
bi fingunt. Vreris. i. m. mecēnati hoc dicit: quia & ipse Terentiā dilexit cuius & supra sic mēnit. manum
puella suauio opponat tuo extrēa & in spōda cubet. Quod si nō pulchrior ignis accendit obsessā ilion
Gaude. f. t. in honorē mecēnatis gratificatur Terentiæ helenæ eam cōparans. hoc aut ait si non fuit hele-
na speciosior iocunda hæc miseria est: & accēdit ilion ad amorē magis pertinet quo troia cremata est nec
immerito quia ipse amor ignis solet dici.

CHRI. Ad umbilicū. q. d. ad centrū q̄ est finis sperici corporis. sed qm̄ umbilicus ī medio est hūani corporis p medio capimus qnq̄. Anacreōta. Poeta lyricus fuit anacreon ex īsula teia. Bathyllo. Pueri a se amati nomē ē. Ad pe. Nō ela. ergo incōditū: quia amore phibitus elimare nō poterat. Pulchrior ignis. helenā. Nā oñdit q̄ q̄q̄ grauissima efficere possit. Snia est. Tu mecēnas ureris & ignis qui incendit ilion non est pulchrior tuo igne: ergo eā qua ureris est pulchrior helenā. Optie aut ignē posuit. nā & amorī & icēdio ure-
bis inferuit sors tua q̄ foelicior mea est: q̄ eā amo. q̄ & īfīmæ fortunæ est: neq̄ est cōtēta me solo. ut sit iuue-
nalis uera sententia: Ocius illud extorquebis ut hæc oculo contenta sit uno.

ACON

n Oxerat. Neerā amicā suā alloq̄piuriis q̄ ei⁹ se deceptū significat qd̄ amorē suū in aliū transulisset: quē negat perpetuū futurū. In. u. i. m. sicut ego oñdebā tibi iurare ita iura-
bas. & scd̄m uerba q̄ proponebā iurabas: arctius

AD MECOENATEM.

m Ollis inertia cur tantā diffuderit imis

Obliuionem sensibus

Pocula lætheos ut si ducentia somnos

Arenti fauce traxerim

Candide mecēnas occidis sæpe rogando

Deus deus nam me uetat

Inceptos olim promissū carmē iambos

cur mollis. i. effoeminata inertia diffuderit tantā obliuio nē. Imis. i. īternis sensibus. Vti. i. ueluti. Si arēti. i. sitiente fauce traxerī quasi auidissime biberī pocula le-
thæa. i. aquas lethāas inducētia sōnos. i. obliuionē. Fauce aut raro in singulari utunt. Deus. d. cōgeminā-
tio maiorē asseuerationē hēt. Ergo uetor deo. i. fatis uel cū deū dicit: amorē intelligit: & tūc lege distincti:
ut dicat deus uetat deus: inq̄ tanq̄ inferat nō esse dubitandum pollentē deum esse cupidinem.

Ad umbilicum deducere

Non aliter samio dicunt arsisse bathyllo

Anacreonta teium.

Qui psæpe caua testudine fleuit amorem

Non elaboratum ad pedem

Vreris ipse miser qd̄ si nō pulchrior ignis

Accendit obsessam ilion

Gaude sorte tua: me libertina neq̄ uno

Contenta phryne macerat:

Ad neerā amicā

n Oxerat: & cælo fulgebat luna serēo

Inter minora sidera.

Cum tu magnorū numen lēfura deorum
In uerba iurabas mea ^{re facinorū d. p. dubiam}
Arctius atq; hedera proccera astringitur ilex ^{untesurando affirmabas}

Lentis adhærens brachiis.

Dum pecori lupus: & nautis ifestus orion ^{3. oris miffus}

Turbaret hibernum mare: ^{in apollo oris inofus}

Intonsosq; agitarēt apollinis aura capillos

Fore hunc amorem mutuum.

O dolitura mea multum uirtute neæra

Nam siquid in flacco uiri est

Non feret assiduas potiori te dare noctes ^{in quædam propositis}

Et queret iratus parem ^{quædam amantem}

uas. p. t. d. n. potiori nō ex sua psona flacc⁹ dixit neq; n. rualē sibi suū pferet. sed qd apud te potior est.

CHRI. Nox erat. Querit q; periurio fidem fregerit. Minatq; deos scelus ulturos. Læsura. pp. piurium.

Magnorū scelus auget. In mea uerba. nā iurasti facturā q̄cunq; ego plocutus sū sic dicim⁹ milites iurāt in uerba consulis. Dolitura. mea uirtute. Nā ero constans ex ai robore. & manēbo in snia: ut nō amē eā: q̄ me nō amat. Si qd uiri. i. uirilitalis. Nō feret. nō patiet ipse. Flaccus. Noctes as. Durū. n. esse pōt. ut aliū admittas: sed durissimū: ut assiduo admittas. Potiori. nō quia pl⁹ mereat: sed q̄ ita tu uelis. Iratus. p. q. d. uincet tandē ira amorē: & q̄rā parē. i. eā q̄ corrūdeat in amore. Sic Virg. Vbi coniūx pristinus illi rīdet curis: æq; t̄q; sicheus amorē. Constantia. quæ est in me & perseverantia in proposito nō cedit nō sinet se uici Nā cum hinc mouear iniuria illinc rapiat amor tuæ pulchritudinis.

Nec semel offensa cedit constantia formæ ^{offensa. Sensus est ego casto in for. nō nō in amor}

Sicertus intrarit dolor

Et tu quicūq; es scēlicior: atq; meo nunc

Superbus incedis malo

Sis pecore & multa diues tellure licebit: ^{quid}

Tibiq; pactolus fluat.

Nec te pythagore fallant arcana renati:

Formaq; uincas nerea. ^{minia. ipam pulchra de q̄ mē}

Heu heu translatos alio mœrebis amores ^{minia. ipam pulchra de q̄ mē}

Ast ego uicissim mero. ^{quid}

lix sis p̄ amorē. Tibiq; p. f. i. abūdes auro. q̄a pactol⁹ fluui⁹ aux ferre dē. Nec te. py. sal. ar. re. i. licet docti⁹ simus sis: q̄re āt renatus pythagora dicat notū est ut supra diximus. Formaq; uincas nerea. hūc supra rettu⁹ limus formosissimū ab Homero prædicari locuersu. nīp̄uσ anσ uūhēp̄ayēntp̄iσ n̄h̄aσ eīγaσ vīz p̄eūσ ayλaīnσ vīoσ xēp̄o poiō tanap̄toσ h̄p̄eūσ oσ k̄aλiσoσ an̄h̄o v̄piλiō v̄h̄ate t̄w̄aλλaōv p̄et̄a uūuona p̄iliōva Heu translatos alio mœrebis amores. ingemiscit iam uicem illius quirelinquē meruit. Ast. e. u. r. mō coniunctiuo dicitur tēpore futuro ut est illud Terentianum uxore opus ē duxero.

CHRI. Si dolor erit certus. i. stabilis. Ego p̄stabo me cōstantē in ira: & nō uincar forma: q̄ iā semel offensa est tuo periurio. Et tu. ut probet nō sua culpa: sed mulieris diffidium leuitate intercessisse p̄dicat rualē idē sibi euentū. Pactolus flu. t. Afferat tibi oēs aureas harenas quas fert. Est. n. pactolus fluuius lydiæ: quē dicunt aureas harenas ferre. Licet igr̄ diues sis & adeo doctus ut ēt pythagorica oīa arcana noris. Sis deniq; pulchrior. Nireo. de quo dictum est: qnādoq; illa te deseret: & ut nūc rides me: sic ego tunc te ridebo. Renati. quia se in multis fuisse corporibus dicebat: ut nos suo loco expra simus.

Ad Romanos

Ltera iā atterit bellis ciuilibus ætas

te mihi coniūctā fore quā illic hederā. Arctius diligenti⁹. Odolitura mea. nimis. u. n. q̄a si iratus fuero contēnam te & incipies dolere. Nam si. q. i. f. u. est. id est si quid hēt in se uirile horati⁹.

Assiduas. frequētes. Potiori. meliori rualē.

POR. Nox erat & ælo fulgebat luna sereno

Inter miora sidera. q̄rit de neæra qd non seruet fidē iurifuradi quo se obstrixerat sēper cū Horario uicturā deinde hor. ēdū ipsū iusiurandū uult. facē noctis silētiū erat igr̄ serenū ac lūa lucebat.

Cū tu magnorū numen lēfura deorū. ad euentū refert quasi cū iuraret iā perfidiā fallendi in aio hēret. In. u. i. m. hoc ē mea p uerba cōceptū iusiurādū. Lētis. a. b. i. āplexu brachiorū cū hęc iurares. Dū pecori. l. & n. i. o. huic sile est. i. freta dū fluuii current dū mōtibus umbræ lustrabūt conuexa polus dū sidera pascet. Nā si quid i flacco est uiri. i. si qd uirile flacc⁹ in se hēt. Nō feret assiduas. p. t. d. n. potiori nō ex sua psona flacc⁹ dixit neq; n. rualē sibi suū pferet. sed qd apud te potior est.

CHRI. Nox erat. Querit q; periurio fidem fregerit. Minatq; deos scelus ulturos. Læsura. pp. piurium.

Magnorū scelus auget. In mea uerba. nā iurasti facturā q̄cunq; ego plocutus sū sic dicim⁹ milites iurāt in uerba consulis. Dolitura. mea uirtute. Nā ero constans ex ai robore. & manēbo in snia: ut nō amē eā: q̄ me nō amat. Si qd uiri. i. uirilitalis. Nō feret. nō patiet ipse. Flaccus. Noctes as. Durū. n. esse pōt. ut aliū admittas: sed durissimū: ut assiduo admittas. Potiori. nō quia pl⁹ mereat: sed q̄ ita tu uelis. Iratus. p. q. d. uincet tandē ira amorē: & q̄rā parē. i. eā q̄ corrūdeat in amore. Sic Virg. Vbi coniūx pristinus illi rīdet curis: æq; t̄q; sicheus amorē. Constantia. quæ est in me & perseverantia in proposito nō cedit nō sinet se uici Nā cum hinc mouear iniuria illinc rapiat amor tuæ pulchritudinis.

ACRON. Nec semel. o. c. c. f. Tunc constantia amatoris cedit formæ mulieris: qn̄ læsus non audet abscedere. hoc est qd dicit. Si offensus fuero nō cedā formæ tuæ. i. nō tibi seruīā: nō perseuerabo iniuriā passus. Tibiq; pactolus fluat. Pactolus fluuius aureas trahens hārēas. i. quāquam habeas tātas diuitias: ut tibi uideat⁹ pactolus fluere. Nec te pythagoræ. f. a. i. quis sis philosophus Pythagoras. n. dicebat aias post mortē redire in aliena corpora. Mœrebis. dolēbis.

POR. Nec semel. o. c. c. f. qm̄ semel offensa est. i. nō uincet constantia mea a tua forma quo minus illā contēnat & relinquat si indignationē certā cōcepero. Et tu quicūq; es. f. ad rualē hoc dicit. Atq; meo nūc supbus incedis malo. i. tibi placens ac gloriosus. Sis. p. & m. d. t. l. ēt diuitiis fœ-

laxus sis p̄ amorē. Tibiq; p. f. i. abūdes auro. q̄a pactol⁹ fluui⁹ aux ferre dē. Nec te. py. sal. ar. re. i. licet docti⁹ simus sis: q̄re āt renatus pythagora dicat notū est ut supra diximus. Formaq; uincas nerea. hūc supra rettu⁹ limus formosissimū ab Homero prædicari locuersu. nīp̄uσ anσ uūhēp̄ayēntp̄iσ n̄h̄aσ eīγaσ vīz p̄eūσ ayλaīnσ vīoσ xēp̄o poiō tanap̄toσ h̄p̄eūσ oσ k̄aλiσoσ an̄h̄o v̄piλiō v̄h̄ate t̄w̄aλλaōv p̄et̄a uūuona p̄iliōva Heu translatos alio mœrebis amores. ingemiscit iam uicem illius quirelinquē meruit. Ast. e. u. r. mō coniunctiuo dicitur tēpore futuro ut est illud Terentianum uxore opus ē duxero.

CHRI. Si dolor erit certus. i. stabilis. Ego p̄stabo me cōstantē in ira: & nō uincar forma: q̄ iā semel offensa est tuo periurio. Et tu. ut probet nō sua culpa: sed mulieris diffidium leuitate intercessisse p̄dicat rualē idē sibi euentū. Pactolus flu. t. Afferat tibi oēs aureas harenas quas fert. Est. n. pactolus fluuius lydiæ: quē dicunt aureas harenas ferre. Licet igr̄ diues sis & adeo doctus ut ēt pythagorica oīa arcana noris. Sis deniq; pulchrior. Nireo. de quo dictum est: qnādoq; illa te deseret: & ut nūc rides me: sic ego tunc te ridebo. Renati. quia se in multis fuisse corporibus dicebat: ut nos suo loco expra simus.

Ltera iā atterit bellis ciuilibus ætas

magnitudine sua laborat.

Alter: qn̄ Antobius

dimicauit cōtra Augustū. Suis. & i. r. u. r.

Marci. qui primi

iiii

ACRON

bellorū ciuiliū

tatū & imit

EPODON

mouere bella ciuilia. Aemula. iuida. Nouisq;
rebus. magnis ut Pollio & ipse facit noua caria.
Nec. f. c. d. g. p. Cerulea ad oculos rettulit quos
stigmaticos habent, aut gutta cesa oculorū colo
re. i. catio. Abominatus. execratōib⁹ hitus. De
uoti. f. execrabilis & detestandi. Rursus. sicut an
tea. Vidor. cōpos uoti. ut illi uidor ego & tyrio
conspectus in ostro. Et solib⁹. antiq⁹ dixit. Ossa
grini. nō. n. licet patefieri templum eius.

POR. Altera. i. t. b. c. a. Quæritur in hac eglo
ga q⁹ bellis ciuilibus nullus finis iponat. Altera
ætas ergo. i. alterū sæculū. Suis & ipsa roma ui
ribus ruit: hoc est qd Titus liuius ait. ut magnitu
die laboret sua. Minacis aut. e. p. m. Aemula
nec. u. c. æmula iquit iperū ereptū iri a romanis
sperauit. Nouisq⁹. r. i. a. hoc ad tēpus illud refert
quo Catilinæ factio cōiurauit & penē legati allo
brogū illi cōsenferāt. Nec. f. c. d. cæruleos germa
nos ad colorē oclorū referēs dixit. Impia. p. d.

Ætas. hic concludit inde cōcepta quā neq⁹ finitimi ualuerūt pdere marsi & deuoti sanguinis pro abomina
ti atq⁹ execrati dictū est. Barbarus heu cineres insistet uictor & urbē nō bella barbarica execratur. sed ciui
lia: quō ergo dicit nisi forte ait futurū ut reliquias attritas bellis ciuilibus urbis. Romæ barbari inuadant.

Quæq⁹. c. uentis & solibus ossa quirini. hoc sic dicitur quasi Romulus sepultus sit nō ad cælū raptus aut
discerptus: Nā Varro post rostra fuisse sepulchrum romuli.

CHRI. Altera iā atterit. Acerrima inuectiua in ciuile bellū qd inceptū a Cæsare atq⁹ Pōpeio in hoies se
quētis ætatis Octauianū & Brutū productū est. Aetas aut tps uiuendi hoī a natura datū. Marsi. hoc dicit
pp bellū sociale: cuius marsi & peligni in primis auctores fuerunt. Porſenæ. hic clusii in ethruria rex fuit.
& Tarquinū roma eiectū in regno suo exercitu restituere conatus est. Capuæ. Mām capuani popul⁹ flo
rentissimus & cuius senatus supbissimus eēt sæpe alias & maxie uastante italiā hānibale cōtra romanos in
surrexerunt. Spartacus. hunc demōstrauim⁹ belli seruilis auctore fuisse. Allobrox. populi sūt galliæ quo
rū legati. Ciceroni catilinariā cōiurationē patefecerūt. Sed & ipsi sæpe deficiendo nō paruum negotium
po. ro. exhibuerūt. Cerulea quorū oculi cerulei & cæsi sūt. Abōinat⁹. pp crudelitātē & pfidiā. Impia pde
mus. Ordo aut sic est. Nos ætas ipia deuoti sanguinis. i. cuius sanguis deuot⁹ additusq⁹ cedi uidet⁹ pdemus
romā: quā marsi porſenæq⁹ ac reliq⁹ quos nūeraui pdere nō potuerūt. Rursus. nā ut añ urbē cōditā a feris
habitabat. sic post ipsā dirutā rursus ab illis hitabit. Insistet cineres. nā insisto arcturo iungit. Virg. Nulli
sas casto sceleratū insistere limen. Insto aut datiuū requirit. Nefas uideri. Vel q⁹ nō sit fas uidere ossa Ro
muli in sepulchro recondita. nā apud priscos nō solū Romuli q romanæ gētis auctor eēt. sed oīum more
taliū sepulchra uiolare nefas erat. Vel dicit dissipabit ossa quod spectaculū nefas sit cernere.

ACRON Iurem⁹ in hæc. p hæc uerba. Imis
deest ab ut iliō & oīs humo fumat neptūia troia
Renarint. supra mare natauerint; ul⁹ surū emer
serint. Procurrerit. occiderit; processerit quid
fieri nō pōt. Noua libidie. nouo desiderio. Sē
sidere. succūbere. i. qn tigres conueniēt cū ceruis
in amore: qui sibi discordāt per naturā. CREDU
la. ut credāt se leonibus. Ametq⁹. f. l. leuis hircus
cōtra naturā dū hispidus sit. Mollis & expers. i.
getiores & q amore soli genitalis nolit sectari me
liora resideat in penatibus propriis.

POR. Forte quid expediat. c. a. m. p. m. c. q. l.
Subdistinguentū. hæc. n. interrogatiua figura
dr̄ait. n. fortasse aut oēs cōiter. aut certe melior
pars quæritis carere malis laborib⁹. melior ergo
pro eo q⁹ est maior dictū est sicut apud Virg. nūc
adeo melior qm pars acta diei est. Nulla sit hac
m. f. p. elocutionis sensus sic est. ordinandus: si q
ritis quid uobis agendū sit accipe consilium. Vt
nulla sit uobis potior sententia q⁹ eatis quocunq⁹

Suis & ipsa uiribus roma ruit
Quam neq⁹ finitimi ualuerunt pdere marsi
Minacis aut ethrusca porſenæ manus.

Aemula nec uirtus capuæ nec spthacus acer
Nouisq⁹ rebus infidelis allabrox:

Nec fera cerulea domuit germania pube
Parentibus abominatus hannibal

Impia perdemus deuoti sanguinis ætas
Ferisq⁹ rursus occupabitur solum.

Barbarus heu cineres insistet uictor & urbē
Eques sonante uerberabit ungula.

Quæq⁹ carent uentis & solibus ossa grini
Nefas uideri dissipabit insolens

Forte quid expediat cōiter aut melior pars
Malis carere quæritis laboribus

Nulla sit hac potior snia: phoceorum
Velut profugit execrata ciuitas.

Agros atq⁹ lares proprios hitandaq⁹ fanā
Apris reliquit & rapacibus lupis.

Ire pedes quocūq⁹ ferūt: quocūq⁹ p undas
Notus uocabit aut proteruis africanis

Sic placet an melius q⁹ hēt luadere: scda
Ratem occupare quid moramur alite.

Sed iuremus i hoc simul imis saxa renaric
Vadis leuata ne redire sit nefas.

Heu cōuersa domū pigeat dā litea quādo
Padus marina lauerit cacumina

In mare seu celsus procurrerit apeninus
 Nouaque monstra iunxerit libidine
 Mirus amor iuuat ut tygres subsides ceruis
 Adulteretur & columba miluio
 Credula nec fuluos timeant armēta leones
 Amerq; falsa leuis hircus æquora
 Hæc & quæ poterūt reditus abscondere dul-
 Eamus omnes execrata ciuitas. ces
 Aut pars indocili melior græge mollis &
 Innomina perprimant cubilia. expes

pedes uos ferēt. trelut phocēos. ciuitas profugit
excrata agros atq; lares patrios bitandaq; sana
apris reliquit & rapacib⁹ lupis. phocēi autē relicto
patrio solo in galliā uenerunt. Massiliāq; urbem
condiderunt. Ferisq; r.o.s. ingemiscit tā deser-
tū futurū solū urbis Romæ quā fuerat anteq̃ ip̃a
roma cōderetur. Ire. p.q. hoc superioribus iun-
gendū est. nulla sit hac potior snia: q̃ eatis quocū
q; uos pedes ferent. Sic placet. an. m. q. b. f. f. Sic
placet interrogatiue p̃nunciandū est. Sensus hoc
nēpe placet: an nunquis uestrū hēt melius q̃ sua-
deat & attende figurā elocutionis an melius quīs
hēt suadere. Suadere. n. uerbū loco noīs positum
est p̃ suadela: q̃a sic accipiendū an q̃s hēt melio-
rē suadelā. Secunda. r.o. q. m. a. hoc iā horatiue

de q̄si nō proferēdo meliorē suadelā p̄fessi sint optimū consiliū esse p̄fiscēdi. Secunda at̄ alite. p̄pero
auspicio dī ut supra. Sed iuremus in. b. f. i. f. x. u. l. n. per hoc reuertendū nō esse dicit. h̄æc. n. saxa nūquam
renabūt. Nec conuersa. d. p. d. l. q. p. m. l. c. ne radices quidē matini montis cōtingere pōt padus ne dū ca
cumina. q̄ppe cū padus flu. galliæ sit Matinus mons Calabriæ per. α. ξ. i. σ. η. n. ergo uidet̄ reditū execrari.

In mare leu.c.p.a.Apeninus mōs italiā per mediā porrigē longe a mari.Sed eleganter dixit in mare p.curret.i.pmontoriū fiet. Mirus amor.ipse ex subiectis oñdit quā mirū. Adulterē &c.m.iocūde adule retur:quia dē colūba nulli alii succūbere quā cui se semel iūxit nisi forte ad id rettulit q̄ aduersū aial milui us sit a colūba. Credula nec.f.t.a.l.nō quæ semp credula sunt.fed i hoc credula facta ut se leonibus cōmit tant. Ametq̄ falsa.l.b.e.Duplex diuersitas ut amet equora hircus.i.ut i mari moref:& q̄ leuis fiat:cū alio quin setosus sit. Hæc & quæ.p.r.a.d.e.o.e.c.Ordo hæc execrata.i.execratione.i.iureiurando interposito & est figurata elocutio eamūs ciuitas:ut pars in frustra secāt.dulces at reditus nō de his dicit qppe cū abhor reant eos:sed qui alioqn dulces solent esse. Aut pars.i.m.g.m.&e.i.p.c.Aut ois ciuitas eamūs ingt aut ps maior remaneat q̄ mollis ai & sine spe ē expes:q̄ uirtutis.fere at iperitoy: ac deterior: maior modus ē hoc est in melioribus uidet ut ait ille κείπωνον νικα. Inoīata pprimat cubilia.i.inoīata:nunquid sic dictū est ut abominata solet dici.an quasi nullo omine ac nulla religione condita.& ideo infœlicia.

CHRI. Forte quid ex. Hortat ut more phocensium patriâ q̄ sanguine ciuili deuota effe uidetur: de-
ferant. ac nunquam redituri nouas sibi sedes parent. Malis laboribus. Nō sunt refugiendi labores in qui-
bus honestas utilitasue appareat. Sed mali. id est turpes labores. Phoceos. Pro phocensium: & est uersus
spondaicus quēadmodum Cornua uelatarum obuertimus attēnarum. Phocenses a patrio solo descendē-
tes ephesum nauigarunt: acceptaq; Aristarcha itinere duce ex dianæ iussu ut latius narrat Strabo in galliā
uenerunt & massyliā urbem nobilissimā condiderunt. Secunda alite. prospero auspicio. Sed iuremus
in hæc. s. uerba. Et deinde ponit uerba. ut nō antea reuertantur q̄ saxa ex imo aquarum in summo hatent

Matina. a matino dida sunt. Mirus amor. mirandus quia nō sit naturalis. iungat noua monstra: scilicet ut tygres patiantur ungi ceruis. Omnes qui sumus ciuitas execrata. Colūba. q̄ cū timidissima auis sit nū quam audebit miluio rapaci se credere. Credula. nō semper sed tunc credula. Leuis hi. duo contraria & q̄ amet æquora & q̄ sit sine suis pilis.

Vos quibus ē uirtus muliebrē tollite luctū
 Ethrusca preter & uolate littora: ^{urbis usq. originem}
 Nos manet oceanus circūuagus aīra brā:
 Petamus arua diuites & insulas.
 Reddit ubi cererē tellus inarata quotānis:
 Et importata floret usq; uinea. ^{propter}
 Germinat & nūq; fallentis termes oliuæ. ^{propter}
 Sūaq; pulla ficus ornata arborem.
 Mella caua manant ex ilice: mōtibus altis
 Leuis crepante lymp̄ha desilit pede. ^{ma b. des} ^{respicit}

ACRON. Vosq̄busest uirtus.in aio supple
discedite. Muliebřē.t.l.ut nō hoc ipsa sibi tēp^a
spectacla poscit. Ethrusca.p.&.u.l.navigate tyr
rhenū mare. Nosmanet.o.in quo sunt insulæ
fortunatæ ad quas Sal.in historia dicit uisū uo
luisse ire sertoriū. Diuites.sæcundas.ut Virg.di
ues opū uariarum. Reddit ubi.c.t.i.q.ut ipsaq̄
tellus oīa liberius nullo poscente ferebat. Et nū
quā fallentis.i.fructibus abundantis. Termes
dicitur extremus ramus oliuæ sicut uitū palmes

Pulla. nigra. ad colorē pomi rettulit. Illic in
 iussū ue. m. c. Sic Virg. Ipsæ lacte domū referunt
 discenta capellæ ubera. Tenta. discenta plena.

Nec uespertinus. c. g. u. o. ut Nec magnos metu
ent armenta leones. Nec intumescit alta. u. h. ut.
Nec repit immensos orbes per humanum neq
tanto squameus in spirā trādu se colligit anguis.

Fortunatae
insulae

olivaum est caulis. Suamq; p.f. Ostendit sine arte omnia nasci. Contra autem illud est. Miraturq; nouas frondes & non sua poma. Aquosus eurus. sententia est: ut neq; pluuiis neq; siccitate laboret terra. Rege C. i. Ioue qui pro aere capitur. Non h. huicemodi regionem neq; argonauta petierunt: qui auaritia causa aureum uellus petebant. Neq; Medea q; propter libidinem patrem prodidit. Sidonii. phoenices qui socii Cadmi ad inquirendam europam fuerunt. Iuppiter. iccirco a nullis nauigantibus petita est hac regio: quia Iuppiter illa piis solum hominibus habitandum ab aliis gentibus secreuit.

De ueneficiis canidia:

i Am iam efficaci do manus scientia:

Supplex: & oro regna p. pserpinæ:

Per & diana non mouenda numina:

Per atq; libros carminum ualentium

Refixa cælo deuocare sidera.

Canidia parce uocibus tandem sacris

Citumq; retro solue solue turbinem.

Mouit nepotem telephus nereium

In quem superbus ordinauit agmina

Misorum: & in quem tela acuta torserat.

Luxere matres ilia addictum feris

Aliis atq; canibus homicidâ hec torē.

Postquam relictis menibus rex procidit

Heu per uicacis ad pedes achillei:

Setosa duris exuere pellibus

Laboriosi remiges ulyxei:

Volente circe membra: tū mens: & sonus

Relapsus atq; notus in uultus honor.

Dedi satis superq; pœna rum tibi

Amata nautis multum & institutoribus:

Fugit iuuentas: & uerecundus color

Reliquit ossa pellem amicta luridam:

Tuis capillus albus est odoribus.

Nullum a labore me reclinat ocium:

Vrget diem nox & dies noctem: neq; est

circum nomē Vlyxis. puicaces aut dicunt q; cōtentione usq; ad puicēdū pseruat. Amata. n. m. & in. amata uocatiui casus ē o amata sed hoc urbanissima cōtumeliā dī: q; sub illa laude q; adeo pulchra sit: ut a multis amet. Fugit. i. & u. c. sibi dicit Horatius hoc fugisse: p cruciatū quē de carminibus illius patiat. Verecū dū aut colore elegāter p rubore dixit ex quo significat se pallere. Tuis. c. a. ē. o. nūc ondit q̄re supra dixit fugit iuuetas. Nullū a. l. m. r. o. laborē ai uult intelligi: quasi qbusdā tormentis ai p ueneficia illius cruciet.

CHRI. Iam iam efficaci. In eadem canidiam inuehitur: in quam etiā haftenus inuectus fuerat. Sed illa ibi ueneficii aperte damnat. Hic uero ironice idem exequitur. Ironia autem si suo loco adhibetur grauitatem orationi & indignationem affert. Do manus. fateor me uictum. Translatio a milite qui se hosti uictū dedens manus ligandas porrigit. Regna profer. Orat per numina magice artis. Mouenda. laceranda. Libros. aut ipsius aut canidia: si ipsius ait carminum ualentium. s. suis precibus. Si canidia ualentium. s. propter magicam artem. Sic. & Vir. Carmina uel cælo possunt deducere lunam. Vocibus. Tuis carminibus. Sacris. abigue dictū: ut solet q; ironice loquut. Nā potest intelligi sacris cōsecratis iā dictis nunamis. Vel sacris. i. sua diritate execrandis. Turbinē. Quo in magica arte mētē meā obligasti: nā turbine q; græce rhōb⁹ dicit utebat i magicis. Vñ theocrit⁹ i pharmaceutria χωσ λιvēio δερω. hoc οχα λρεοσ εεα φροτιο ωοτα μετρησ in vphσιγσ thσ ωσ γινησινος λιβε id. n. ē ut uertit iste turbo zne⁹ ex uenefic ille

ACRON

Simulans se po

nahi ad em

fira tam orat

tant cu ordan

fartunq; q; sa

atamini se po

EPODON

uertatur ad nostras ianuas. Thelephus. Thelephū mifor regem ad troiā euntes grāci troianū putantes bello lacefferūt. Thelephus singulari certamine a b Achille uictus & uulneratus ē. Inde errore cognito & facta pace achilles uulnus regis eadē hafta repetens sanauit. Quod iccirco fingunt: quia erugine ferri ha- sta affixi uulnus curauit. Nepotē nereū. Nā thetis eius mater nereī filia fuit. Additū. ab achille qui eius cadauer reddere nolebat. Homicidam. hominum interfectorem .q.d. bellicosum. Expressit enim quod grāce αὐδῖπρόντης appellatur. Relictis. m. De priamo qui duce mercurio ad achillis tentoriū deuenit dictum iam est. Peruicacis. obstinati in sententia. Peruicax enī is dicitur: qui in contentione usq; ad peruin- cendū p̄seuerat. Achillei. Datius grācus ē per dierefim prolatus & pro genituo positus. Setosa Remi ges ulyxei. p ulyxis exuerūt setosa mēbra duris pellib⁹ .i. deposuere ferinū & setis uestitū corpus. in qđ illos cyrces cōuertrat uolēte. i. cōcedēte cyrcē iā ab ulyxe placata. Ergo & achilles a priamo & cyrcē ab ulyxe pla- cari potuit. Mēs. & .s. r. Nā cū illa socios ulyxi. in pristina corpora restituisset restituta ē etiā pristina ratio & oratio. Not⁹. h. Humana facies qua nulla alia honoratio ē. Dedi. s. p. Solui penas. Amata. n. Ironia eadem ē per ambiguitatem. Nā dum uidetur ostendere illā a multis amari intelligit auarissimā mulierem sordidis hoibus lucri cā subcubuisse. Fugit iuentas. Dicit hāc amisisse propter illius ueneficia. Verēcū dus. rubēs. Ossa. nō carnes q̄ tabuerant. Pelle. pro cute dixit: q̄ istar pellis durior sit effecta. Albus. canus ante tēpus factus. Odoribus. Nā unguenta ueneficiis delibuta quā illū senē redderent misisse cōgritur. Nullū ociū. Quia semp̄ urgēt me tua ueneficia. Vrget. d. n. Ergo nec noctu neq; iterdiu respirare licet.

ACRON. Increpare. dirūpere. siue incitare. Caputq; m. d. n. ut tanquam mortuum canam.

O mare o terra. Sub indignatione exclamat: ut Terentius. o cælum o mare o terra o maria ne- ptuni. Ardeo. dicit se nō uoluntate amare sed ui magici carminis. Aetna. mons ē Siciliae sē- per ignit⁹. Quod me manet stipendiū. certis. n. stipendiis milites ocia merebantur. Siue menda- ci lyra. tanquā de ea falsa caneret per timorē. In famis Helenæ. c. o. Steficorus poeta siculus dum uituperationem Helenæ dixisset indignatione Ca- storis & pollucis oculos amisit: sed placati post- ea lumina ei reddiderūt. Tibi hospitale pectus & puræ manus. ironicos autē laudat. omnia ho- spitale pectus: puras manus: & puerperium cū pollutam eam humanis sacrificiis rettulisset. Tu usq; uēter. p. p. patumeium dicit filium Canidiæ quē habere se sacūdītatis gratia latabatur. Et tuo cruore rubros obstetrix pannos lauit. cace- phaton in sensu.

POR. Neq; ē leuare. figurata elocutio. p neq; cōtingit adductus sū: ut credā sabellis carminib⁹ desigi mentes humanas. sabella aut carmina pro maris posuit. & naniā p incātatione. alioquin naniā pprie carmē ē qđ mortuis cātāt. Cales uenenis officia colchicis. ipsā mulierē officinā ue- nenorū diserte dixit: colchicis aut manifestū ē p- pter medeā dici. Quæ finis aut quod me manet stipediū. quod tributū uult intelligi qđ apparet ex eo quod statim infert: iussas cum fide p̄cnas luam. Infamis helenæ castor offensus uice. Ste- sicorum esse quod infamia carmina in helenam fecisset: deinde oraculo admonitum palinodiā fecisse id est cōtrario carmē eā laudasse & lumi- na recepisse. Solue. m. d. ordo est solue me de- mētia nā & tu potes. O nec. p. o sordib⁹. urbanis- sime obscure dī ironia i cōtrariū nāq; accipien- da hāc. quis enī sic laudat q̄ simpliciter agit. o q̄ nō es sordidi generis nec ossa humana ad male- ficia colligis & reliqua. Nouēdiales dissipā. p.

Leuare tēta spiritu p̄cordia.

Ego negatum uincor ut credam miser

Sabella pectus increpare carmina:

Caputq; maris diffiliore nania.

Quid amplius uis o mare & terra ardeo:

Quantum neq; atro delibutus hercules

Nessi cruore. nec sicana feruida

Vrens in aetna flamma: tu donec cinis

Iniuriosis aridus uentis ferar

Cales uenenis officina colchicis

Quæ finis: aut quod me manet stipendium

Effare: iussas cum fide p̄cnas luam.

Paratus expiare: seu poposceris

Centum iuuenos: siue mendaci lyra

Voles sonari: tu pudica tu proba

Perambulabis astra sidus aureum.

Infamis helenæ castor offensus uice

Fraterq; magni castoris uicti p̄ce

Adempta uati reddidere lumina.

Et tu potes (nam) solue me demetia

O nec paternis obsoleta sordibus:

Neq; in sepulchris pauperū prudens anus:

Nouendiales dissipare pulueres.

Tibi hospitale pectus: & puræ manus:

Tu usq; uenter patumeius: & tuo

Cruore rubros obstetrix pannos lauit:

Vt cunq; fortis exilis puerpera.

cineres reliquiarum uult intelligi. nā nouēdiale dicit sacrificiū: quod mortuis sit nona die: qua sepultus est. nec illud sine amaritudine ē in superiori uersu quod anū illā appellet quæ adhuc amari uelit & ad notādū pluraliter dixisse pulueres. Tuusq; uenter patumeius. p ironiā hæc dicunt: uult intelligi illū patumeiū: q filius eius existimabat supposuisse sibi nō peperisse. Et tuo. cruore rubros obstetrix pannos lauit: Vtuncq; fortis exilis puerpera. secundū ueterē declinationē P ræsenti tpe dicit lauit. ut cūq; aut quotiescūq; signifi- cat. & est lenius: quotiescūq; paris puerperio sanguinatos pannos obstetrix laua. Sed illud argute dictum exilis fortis puerpera: quia fortem uult intelligi eam scilicet quæ non peperit. Exile m autem sub illa spe- cie quasi puerperio facta sit deformis. per exilitatem corporis maciem naturalem dicit.

CHRI. Tenta spiritu. Oñdit crebra suspiria & anhelitus exuberantiā qbus rebus amātes uexari solēt. Co- gor. ipse experiētia ipellor. Pectus negatū. pectus qd tuo amori cōcedere nolui. Increpare. quasi distrūpi.

Carmina. i. pp carmina & incātatiōes. Sabella. marfica: nā sabelli uicini sūt maris: ut ē sidonia dido p tyria. Nænia. p incātatiōe posuit. qua i miserā mortēq; hoies inducūt: uñ funebri: ut nænia ē dici pōt. O mare. Oportūe interpolata exclamatio ad scelus canidiæ & miseras suas augendas. De Nessi aut cruore: & de ardēte Hercule dictū ē. Dictū ē de gigātib⁹ sub ætna ardētibus. Colchicis. i. uehā mētissimis: ut in chol- chis. Inuidiose at illā nō ueneficioz artificē: sed officinā nominat. Quæ finis. quis terminus istis malis. i. quoad me cruciabis. Stipediū. appellat stipediū quasi uestigal pœnas quas ab illo ipsa exigit. quas ēt si pe- cuniarias eē uelit pollicet se daturū cētū iuuēcos: ut tanq; numē tali sacrificio: q hecatōbe appellat: illā pla- cet. Expiare. purgare a delicto. Siue mēdaci. Pollicet suas laudes uersibus lyricis scribere & canere: quis i muliere scelestissima falsæ oīo sint futuræ. Mēdaci. Dat citharæ qd ē hois. Nā iā ironia remota apte iue- bit. Deinde demōstrat q falso dicturus sit. Infamis. Ostēdit exēplo in quo non parua auctoritas sit deberi illā flecti: si palinodiā de illa cecinerit: cū castorē ac polucē Stesicorus placauerit. Scripserat. n. hic poeta iue- ctiua in helenā: qua cōcitati eius fratres luminibus eū priuarūt. Sed cū palinodiā cecinisset: uisū recipere me- ruit. Vati. Stesicoro. Onec. p. Vrbaniissima ironia: fingit. n. negare qd affirmat. Obsoleta. qsi marcescēs: ppriā obsoleta res dicit: q uetustate attrita ex usu remota sit: neq; ē a soleo: sed ab oleo: ut ait priscian⁹. Pu- to q res uetustate attritæ suū odorē iā amiserit. Prudēs. qsi artifex ueneficii: qd psape in sepulchris exerce- tur. Pauper. q magis ipune licet inde illa uiolare: aut cineres abducere. Nouēdiales pul. i. sepultos cine- res. Nā nona die defūcto inforas parētaliaq; parabāt. Vir. Prætereā si nona dies mortalibus almū: Aurora extulerit. sic & nona die a suo ortu pueri aqua & igni lustrabāt: illisq; nomē iponebat. Hospitale. mite & humanū sine ulla efferitate: & amorī nō odio patēs. Cōtra dixit Siue facturus p inhospitalē caucasū. Pu- ræ. a scelere. Patumeius. q filiū illi ex pacto dederat. Nā existimabat Canidia supposuisse sibi filiū nō pe- perisse. Et quia non concipiebat: cum uentre quodammodo pepigisse uidebatur: ut supponeret. Nam filiū habere fecunditatis simulatione cupiebat. Vtuncq; fortis exilis puerpera. quasi dicat. utuncq; fortis es si ue paris siue non paris Exilis. id est uincea puella es.

Canidiam inducit loquentem.

q Vid obferatis auribus fūdis preces:

Non saxa nudis surdiora nauitis

Neptunus alto tundit hibernus salo.

Inultus ut tu riseris cocytia

Vulgata sacrum liberi cupidinis:

Et exquilni pontifex: uenefici

Impune ut urbē nomine impleris meo:

Quid proderit ditasse pelignas anus

Velociusue miscuisse toxicum:

Sed tardiora fata te uotis manent:

Ingrata misero uita ducenda est in hoc:

Nouis ut usque suppetas doloribus:

Optat quietem pelopis infidus pater

Egens benignæ tantalus semper dapis

Optat prometheus obligatus aliti:

Optat superno collocare sisyphus.

q Vid obferatis auribus fūdis præces. Vt cur mea dicta negat duras dimittere in aures.

Nō. s. n. s. nauitis. Inducit Canidiā p̄cib⁹ suis i- plicabiliter respondentem. Dapis. huius dapis.

POR. Quid obferatis auribus fundis preces.

Facit canidiā respōdētē. Obferatis auribus suis

dicit canidia significās se p̄ces eius nolle audire.

Inult⁹. u. t. r. uidet canidia cōmississe Horatio sa-

crificia sua q ille ridēs diuulgauerit. Cocytia at

sacræ cupidinis eē dicit. Quia maleficia hæc q p

inferna sacra fiunt ad amorem pertinere uult in-

telligi & liberum cupidinem dixit: quod quasi

nulli obnoxius sit & omnes amores laudat: sic de

nique & apud Virgilium dicitur. Nate patris sū-

mi qui tela typhoea temnis: Cocytia sacra dicun-

tur quæ inferis diis a ueneficis fiūt. inde fortasse

quod cocytus fluuius sit inferorum. Et exquili-

ni. p. u. pontificem nunc quasi censorem ac iudi-

cem dicit: quia pontifices de sacris iudicant: ex-

quilini autem merito quia ut ostendit sæpe ex-

tra portam exquilinam hoc ē ibi in ageribus re-

ligiones & sepulchra erant iter quæ noctibus il-

la malefica sacra conficiebat. Quid. p. d. p. a.

fallit sensus hic quasi canidia dicat se pelignas

ACRON

Surdum se ed

propter respondet

& ob responsione

minatur m

propter calamit

qua in si ut

qz diu uenit

ambos donis ditasse & ueneficioꝝ suoz artes se docere. sed subiecta repugnat huic intellectui. et go sic potius intelligendū quid tibi prodest. horati adhibuisse tibi magnis mercedibus peliguas anus: quæ ueneficiis meis te per carmina libera- rent. Velocius. p. quod tibi horati arcessens: ut tormenta uitæ carminibus meis irrogata effuge- res. Sed tardiora. s. tardius morieris quā opta- sti. Nouis. hoc ē ut suppedites & quasi minister eris cruciatibus. Vectabor. quid ē humeris ue- ctabor nisi forte subaudiendū extrinsecus iactati- tibus aut quid tale sic. n. iactare humeris solēt q. gloriātes incedūt q. si ita ē inimicis eques iungē- dū erit: ut si diceret equitas super inimicos meos: aut nunquid humeris inimicis quid si ita ē inimi- cis uectabor intelligamus: quasi super inimicoꝝ meoz hūeros ero ac sic uectabor atq. equitabo. Fastidiosa. uitæ fastidiosa. s. & sunt ablatiui ca- sus fastidiosa ægrimonia. Terra cedit insolētiæ. nunc quasi nouæ potētiæ intelligendum. Curiosus. choro stellarum. s. Desideriꝝ. i. amore potionem cōficere. Plorem. sensus hic est an quæ difficiliora facere possumus. i. cereas imagines animare. & lunam- cælo euocare & umbras mortuorum ab inferis elicere: ac per hoc potione mētē amore incēdere nihil i te po- tero: artifq. meæ circa te in potentiam flebo.

CHRI. Quid obseratis. Negat Canidia quā loquētē iducit: se poetæ reconciliari posse ullis p̄cibus: quo- niā sua ueneficia diuulgauerit. Neptūnus hibernus. i. mare tempestuosū: ut hyems pro tempestate ponat. Ut tu riseris. i. deriseris. Interrogantis est. q. d. patiar ne: ut tu inultus. i. ipunitus riseris. Cocytia. magica q. cocyto. i. inferno sacra sūt: nā cocytus fluuius est inferni. Vulgata. a te. i. riseris quod uulgaueris. Hæc at cocytia sūt sacræ liberi cupidinis. i. quo humanæ mētes in amorē ducūt: qui deus nulli seruit: oēs at dii illi seruiūt. Pōtifex. i. quē ego meis sacris p̄fecit: & pōtif. cē in illis instituit: tu artuæ fidei commissā uulgasti: ut sit maior ira q. ipse arcana prodiderit. Exquilni. i. extra exquilinā portā ubi multa erant sepulchra celebra- ti. Impune ut urbē. & hic intellige patiar ne. Meo noie. s. diuulgādo hæc sacra. Quid. p. nā dū cupis alienis ueneficiis a meis liberari cōducis anus ueneficas: sed nihil proficies. Nec poteris te ueneno perdere: dū cupis morte has miseras effugere. Toxicū. Venenū ex taxo arbore: ut nōnulli putāt. Ut suppetas. i. ut sufficias uiuēdo. Nouis. quos ego quotidie nouos parabo. Volo telogā pducere uitam: ut longo te tpe macerē. Optat. exemplis istoz quoz fabulæ narratæ sunt: oñdit q. frustra requiē morte cupiet. Nā neq. ex alto te p̄cipitare poteris: neq. ferro pectus trāssodere: neq. laq. guttē frāgere. Vectabor. Sūma superbia suo artificio freta oñdit. An quæ. a maiori locus ē: ut q. imagines cæreas tāq. uiuas moueri ipellat: & cælo lunā auocet: & in iā cremata corpa uitā reuocet: & amores pellat: siue inducat: multo magis sua arte illū ue- xare possit. Ut nosti. q. d. nō fingō q. tu nosti. Temperare poculū. Vel dicit modū iponere poculū: quod amorē induxit: quasi imminuere illius uim: ut amor discedat. Vel temp. i. ita admiscere ea quæ in poculū opus sunt: ut ad amorem incitandū efficacissimum sit.

ACRON

p. Hæc. s. p. d. Secularis carnis duplex ductio eē cōsueuerat. aut. n. p. sedāda: aut p. uetāda pestilētia. aut p. certo & cōstituto nūero ānoz: cē- tesimo. n. decimo āno i capitolio a pueris & puel- lis i pueribus cātabat. Ideo aut tpa numeratur? ab Apolline & Diana pricipiū sūpsit. q. ipsi in honore solis habebāt & lunæ: ut. Vir. Georgico. carmē dicitur sub alioꝝ uocabulis numinū ipos- iuocauit dicēs: uos o clarissima mūdi numia la- bētē cælo q. ducitis ānū. Liber & alma ceres. O & c. s. c. colēdi i futurū: culti i p̄teritū. Diis. q. s. p. c. Romā significat i septē collib. ut. Vir. Scilicet & rex. facta ē pulcherrima roma Septēq. una si- bi muro circūdedit arces. Alme sol. Ecōtrario ppetuū solis lumē ostendit dando ei & prateri- tum & futurum tempus dum idem alius renasci- tur: Sicut. n. ortu suo diem: ita discessu noctem

In monte saxū: sed uerant leges iouis.

Voles modo altis desilire turribus:

Modo ense pectus notico recludere:

Frustraque uincla gutturi innectes tuoꝝ

Fastidiosa tristis ægrimonia.

Vectabor hūeris tunc ego inimicis eques

Meaq. terra cadet insolentia. ^{insolentia sup bit qz}

An quæ mouere cæreas imagines ^{supra ista uerba}

Ut ipse nosti curiosus: & polo

Deripere lunam uocibus possim meis:

Possim crematos excitare mortuos:

Desideriꝝ temptare poculum

Plorem artis in te nihil habentis exitum: ^{impossibile qm}

^{anq. ex d. p. qm. omis}

Desideriꝝ. i. amore potionem cōficere. Plorem. sensus hic est an quæ difficiliora facere possumus. i. cereas imagines animare. & lunam- cælo euocare & umbras mortuorum ab inferis elicere: ac per hoc potione mētē amore incēdere nihil i te po- tero: artifq. meæ circa te in potentiam flebo.

QVINTI HORATI FLACCICAR-
MEN SAECVLARE.

p. Hæbe siluarumq. potens diana:

Lucidum cæli decus o colendi

Semper & culti date: quæ precamur

Tempore sacro.

Quod sibyllini monuere uersus:

Virgines latus puerosque castos ^{latus}

Diis quibus septem placuere colles

Dicere carmen.

Alme sol curru nitido diem qui

Promis & cælas: aliusq; & idem
Nasceris: possis nihil urbe roma
Visere maius.

Rite maturos aperire partus

Lenis ilithya tuere matres

Sive tu lucina probas uocari

Seu genitalis.

Diua producas sobolē patrūq;

Prosperes decreta super iugandis

Fœminis prolisq; nouæ feraci

Lege marita.

Certus undenos decies per annos

Orbis ut cantus referatq; ludos

Ter die claro totidemque grata

Nocte frequentes:

ratū est. Lucidū cæli decus. Hoc ad ābos refert ad phœbū: quando idē sol est & dianā. quia eadē luna est.

Date q̄ precamur Tpe sacro: nō tpe prisco dicendū est: sed tpe quo prisca imitat̄. Dis quibus septē placuere colles. i. qbus Roma placuit q̄ i septē collibus cōstituta ē. Aliusq; & idē. κακομηλον nā comodo pot quis & idē esse & alius. uideť ad illud rettulisse quod idē quidē sol semp sit: sed renouās diē alius eē uideat̄.

Possis. n. u. r. o. u. m. & hic ex superiore audiendū pcamur. Rite ma a. p. p. facilis ac ppitia aperiundis pti bus. Ostēdit aut eadē lucinā & genitalē deā appellari. Diua producas sobolē patrūq; psp̄eres decreta iugādīs Fœminis prolisq; nouæ feraci lege marita. Implicata phrasis quæ sic ordināda ē. Diua pducas iobolē plis nouæ patrūq; decreta prosperes & sup iugādīs fœminis maritaq; lege feraci. Maritā aut legē pro maritari plautina uideť auctoritate dixisse. similiter enī & ille locutus est. ubi ait senex pulchra edepol deos pecunia est. alter respōdit: quæ quidē nō marita ē p eo quod ē quæ nō maritalis ē. Certu. undenos. decies p annos orbis ut cantus referatq; ludos. orbem nunc circulum temporum in se scilicet redeuntium accipit. certū aut pro plenō atq; perfectō. sensus. n. hic est. ludos referat. ludos pro eo quod est homines certi tēporis. orbis ut perfectus orbis annorum centum & decem cantus & perfectos referant ludos.

CHRI. Phœbe siluarūq; potēs diana. Carmē seculare sane inter lyrica carmina referri pōt. Nulla. n. re ab illis differt. Sed iccirco seculare appellat: qm̄ ut diebus seclularibus caneret a poeta institutū ē. Huius at̄ hymni duplex deuotio erat. Nā apollinares ludi aliquādo p sedāda peste & auertendo bello fiebāt: eorūq; tps incertū erat cū ex aduētū istorū malorū pēderet. Aliquādo celebrabāt certo nūero annorū. i. cēteno decimo āno. Dicebāt aut seculares a seculo quod centū annorū spatiū apud latios cōtinebat: nam ethrusci certū illi numē ānorū nō dabāt: sed a mōstro ad aliud mōstrū durare uolebant. Ergo ludi seculares celebrabāt cētesimo decimo quoq; anno in capitolio a pueris & a uirginibus tribus cōtinuatīs diebus ac noctibus. Festus aut ait q̄ ludi seculares post cētū ānos celebrabāt. quia in tot annos seculū extendi putabāt. Sacrificabant apollini bouē albū. Dianæ uero capras albas. Neq; īmerito tpa numeratur apollinē & dianā. i. solē & lunā inuocat: quorū cursu tpa cōstat. O phœbe & diana lucidū decus cæli. Quoniā alter diurnū altera nocturnū lumē p̄beret & ipse sol rector & moderator est luminū reliquorū. & cor celi & mēs mundi dicitur. Ad solem oīum deorū & ad lunā omniū deorū nomīa referunt. Quapropter Maro solē lunāq; in rusticā inuocaturus his nominibus quibus eorū uis q̄ fruges arbores q̄ uigēt ulus est. Ait. n. uos o clarissima mūdi Lumina labentē cælo q̄ ducitis annū Liber & alma ceres. O Colēdi & culti. Hactenus exordiū fuit. In quo beniuolentiā a persona ipsoꝝ deorū captauit: dū maiestātē numinis āplicat: & a persona ciuiū romanorū: quos & fuisse & futuros in deos religiosos oñdit. Tpe sacro. Diebus seclularibus uestro numini cōsecratis. Date. n. quoniā dii estis facilis sit petio. quoniā aut & religiose & eo die qui nobis sacer est: petimus: iure dandum uidetur. Quod sibyllini. Non enim solum die tibi sacro petimus: Sed iccirco sacro quod sibylla mulier & a te edocta & tuo numine plena precepit ut in superioribus prolixius expressimus.

Quo. pro quia. Lætas. bene uolentes: ut in sacris decet. Si at̄ lætas. i. electas: ostēdit nō temere: sed cum rōne esse institutas. Sic Vir. Lectosq; sacro alma uiros. Septē colles. Rōa q̄ suo ambitu septem cingit colles. Quirinalē. uiminalē: exquilias: celū. auētīnū: palatiū: & Capitoliū. Alme. ab alēdo: Sole. n. oīa ueniūt & alū. Promis. tuo ortu. Cælas. occasu. Nitido curru. nā i q̄drigis cælū obire fingit̄. Alius. nā & omē

facit. Possis nihil. u. r. u. m. Magnitudinem suā p̄cat urbi romæ seruari. Apire. edificare. Lenis ilithia. lenis. i. propitia. Ipsā. n. lucinā lunā & dianā oñdit: quā mystico nomie sicut in sacris dicebat̄ ilithia nōiauit: sic eā & homerus uocauit: ipsa. n. partibus mulierū putabatur fauere.

Seu genitalis. Genitalē uocauit Dianā. quam & lunā intelligi uoluit: quā: ut calore solis animantur semina: ita lunæ humore nutrūt. penes ipsā enī & corporū oīum ratio esse dicit̄ & potestas. Patrūq; psp̄eres decreta. Nuptialibus inquit legib; faueas. Feraci lege. sēcūda quæ pcreandoru li berorū cā pmulgata ē. quæ lex iulia dicit̄. Certū undenos decies p ānos. decies undenos ānos cētum decē dixit per orbē circuli annalis pactos. p quibus & carmē seculare dicebat̄. Ludi. n. seculares ternis diebus & noctibus agebantur pro cul tu solis die. & nocte lunæ.

POR. Phœbe siluarūq; potēs diana. Hoc carmē seculare inscribit. cū. n. seculares ludos Augustus celebraret: secundū ritum prisce religionis a uirginibus puerisq; prætēstatis in Capitolio cā

SAECVLARE

talem & occidentalē dicimus solem. Et idē. quia tamē idē est. Possis optantis est. Neq; precat: ut minuat sua uis: ex eo q; nil possit uidere maius roma: sed cupit augeri & tantū fieri ut nil in hoc inferiori mūdo maius sit. Hæc ergo petitio est. Hiliithya. diana. alii enī a loco sic dictā putant. Alii quia a mulieribus pturiē tibus placet. Nā placo significat. Lucina. quia exitū in lucē infātibus præbet. Hic. n. mulieres pturientes illā inuocantes clamant: Iuuo lucina fer opē: serua me obsecro. Genitalis. quia omnis plantandi uis & augendi a luna est ut sciendi & opinandi a sole. Super iugandis. i. de iugandis: hoc est in matrimonio collocandis. Decies undenos. Centum & decem. Ter die. ut sit ter in ternis diebus.

ACRON. Vosq; ueraces cecinisse. p. Quæ uera mortalibus prædicat futura. Et uos ait prospere sacra carmē quod ppetuitate imperii romani & sibylle libris in celebritate ludog; constitutū est. unde ē. His ego nec metas reg; nec tempora pono Imperiū sine fine dedi. Stabilisq; ppetuus & imutabilis. Iā. p. pfectis reb; uberiora fata iungite: quæ nihil habeant aduersitatis. Fertilis frugum pecorisq; tellus. s. d. c. c. Laudat italiam & optat frugū ubertatē & prosperā pecor; foeturā. Vnde & coronas offerri cereri p messiu fertilitate pmittit. Et aquæ salubres. dulces: serenæ. ut Tum tenues dare rursus aquas & pascere rursus. Et iouis auræ. serenus aer. ut Solis ad occasū cū frugibus aera uesper tēperat. Cōdito mitis. p. q. t. Mitē & placidū dicit Apollinē qui ē sagittis armatus. Sic. n. iratus. Hæc cernēs arcū intēdebat Apollo. Sider; r. Actius ita p puellis lunam: ut Apollinē p pueris pcat. Roma si uestrū ē op; Si romā iquit numina coli iussistis. turmis iliācis statutis uestris fauete: ut sēp foelix sit: ut apd Vir. Si tot respōsa secuti. Quæ superi manesq; dabāt siue ppter iliā sacerdotē Romulī matrē. Littus ethruscū. ppter euādū qui illic prior regnauit. Iussa. deor; respōsa: ut auguriis agimur diuū: & alibi. Mutādæ sedes: & Italiam licia uisere cape. scere sortes. Sospite cursu. propter navigationē. bellū ingens geret italia populosq; feroces Cōtū det moresq; uiris & moenia ponet. Cui p ardētē. s. f. t. aut: ut Troia non pditione uideret euer. sa sed fato. aut sine fraude: sine læsione: ut Bistonidum sine fraude crines. Castus æneas. pro religioso siue propitio posuit. ut hac casti manent in religione nepotes. Libez muniuit iter. ut flāma inter & hostis expeditior dant tæla locū flāmazq; recedūt. Daturus. p. r. posteris maiora daturus: da syllaba breuis semper est. præter in imperatiuo. ut Accipe daq; fidem. Rem prolemq; & decus oē. Imperium decoremq; optat & populum. ut & populo imperium: & populus imperio romano præstetur.

POR. Vosq; uera. c. p. f. d. f. q. r. t. f. sylepsis ē. ex uerbo. n. singularis numeri seruet pluralis nascit seruet q; didū ē semel stabilisq; reg; ē terminū. Bona iā. p. i. f. pactis. i. pteritis satis. bōa iungite fata. ac p hoc cōcessū ordinē facite bonoz futuroz. Nu. f. & a. f. & i. a. foetus gñaliū oīum reg; accipe aialiū q; ad utilitatē nostrā ptinēt. salubres aut nō tantū aquæ ueg; ēt auræ intelligēdū. Cōdito mitis placidusq; t. f. a. p. a. hic sēsus secundū eoz opinionē cōceptus ē q; apollinē pestilētē deū putāt eē. Porro aut qdā dii ideo placātur: ut profint. quidam ne obsint: secundum q; de apolline dicitur: condito mitis placidusq; telo supplices audi pueros apollo ne noceat scilicet uidetur autem Home. sic & de illo senisisse cum ait τοὺς δὲ κλυέποι hoc ἀπὸ λαῶ βιάει κατ' οὐλίαν τοῖο propter quod significat ab eo pestem græcis immitti & plautus in mercatore fabula idem sensu cum iducit matrem familias præcari apollinem nato suo: ut pareat. Siderū re. bi. poeticum est dicere lunam siderum reginā: quod clarior inter astra uideatur. Roma si. ue. est. quare Romam opus apollinis & dianæ dicat non dum uideo nisi forte ex lectione uirgiliana hoc cepit ubi dicitur. frequēter apollinis oraculis instructū æneā itāliam petiisse. ad quē itellectū & ipse nos adduxit poeta inferendo. Iussa pars mutare lares & urbem. Sine dubio enim oraculo iussa intelligi. pars iussa autem ad

Vosq; ueraces cecinisse parca
Quod semel dictum est stabilisq; rerum
Terminus seruet: bona iam peractis

Iungite fata:

Fertilis frugum pecorisq; tellus

Spicea donet cererem corona.

Nutrient foetus: & aquæ salubres:

Et iouis auræ.

Condito mitis placidusq; telo

Supplices audi pueros apollo.

Siderum regina bicornis audi

Luna puellas:

Roma si uestrum est opus iliaq;

Littus ethruscum tenuere turmae

Iussa pars mutare lares & urbes

Sospite cursu:

Cui per ardentem sine fraude troiam

Castus æneas patriæ superstes

Liberum muniuit iter daturus

Plura relictis:

Dii probos mores docili iuuentæ

Dii senectuti placide quietem:

Romulæ genti date remq; prolemq;

Et decus omne.

illud refertur qđ nō oēs iliēſes cū ænea fuerint: ſed pars eorū alibi. Cui p. ar. ſ. ſ. t. cū utiq; fraude gr̃a cor. i. cēſa troia ſit ſed ſine fraude. Caſtus æneas. p. ſ. qđ ideo uidet dictū quia quorundā opinione inſamatus æneas ē crimine pditionis. Daturus. p. r. ſcilicet ſuis troianis quos ſecum in italiā adduxit. daturus plura quā in patria amiſſa reliquerant. Relictis ergo a nominatiuo plurali uenit generis neutri quod eſt relicta.

CHRI. Veraces. nā quæ a fato ſūt: neceſſaria ſūt. Ergo ueraces: ut ſtabilis terminus reg. ſeruet: qđ dcūm ē. Iūgite fata. bona pactis efficit: ut q̃ in futuro fata iminēt: bona ſint. Donet. p. p. ea donet: q̃a tellus ſit ter-tilis. Aquæ ſalubres & iouis auræ. i. aeris: iccirco dixit: q̃a ex humore & calore ita tēperato: ut aer eſt: oīa gi- gnūt & alunt. Cōdito mitis. p. q. t. Solis triplex ē ptās ſecūdū Porphyriū. Et ſol apđ ſupos. Liber p̃ i ter- ris. Et apollo apđ inferos Inde eius ſimulachꝝ hēt tria inſignia. Lirā ad ſimilitudinē cæleſtis harmoniæ: nā ex cōtēperato eius calore oīa pueniūt. Itē ſagittas qbus noxiuſ indicat: Nā ex nimio calore peſtē inducit & inde apollo quod p̃dere ſignificat d̃r: p. p. ea q̃ homerus illū & medicinæ ſimul & peſtilentiæ deū inducit. Habet & gryphō: quod aīal terrenū ē. Ergo optat poeta: ut recōdat ſagittas. i. ne ueniat noxi⁹: ſed ſaluber. Bicornis. duo. n. cornua lunæ ſūt. Roma ſi. u. e. o. Nā Vir. apollinē troianis fauētē inducit. Vñ Phœbe grauiſ troiæ ſemp miſerate labores. Dardana q̃ pidis direſti tela manuſq; Corpus i æacide. Si ne fraude ſupſtes. Quia non proditiōe meruit a gr̃æcis dimitti. Sed ueneris auxilio liberatus eſt. Plura relictis. Nā maiuſ fuit imperiū romanū q̃ trojanū. Diu. optime iuuetuti bonos mores rogat. Quia & publi- ce & priuatim multa ſint munera obituri. Senibus aut̃ quaſi iā oīum munēꝝ genere deſūctis quietē preca- tur. Rem. imperiū. Prole. ut populuſ numeroſuſ ſit. Hoc publice. Priuati at̃ rē opes: & prole m̃ filioſ quos in ſuis opib⁹ reliquant. Decuſ. Omnia ad maiēſtatem populi augendam pertinent.

Quæq; uos bobuſ ueneratur albiſ
Clarūſ anchiſæ ueneriſq; ſanguis:
Imperet bellante prior iacentem
Leniſ in hoſtem:
Iam mari terraq; manuſ potentes:
Meduſ albanuſq; timet ſecureſ:
Iam ſcythæ reſponſa petunt ſuperbi
Nuper & indi.
Iam fideſ & pax & honor pudorq;
Priſcuſ: & neglecta redire uirtuſ
Audet: apparetq; beata pleno
Copia cornu.
Augur & fulgente decoruſ arcu
Phœbuſ: acceptuſq; nouem camœniſ
Qui ſalutari leuat arte feſtoſ
Corporiſ artuſ:
Si palatinuſ uidet æquuſ arceſ
Remq; romanam: latiumq; ſœlix
Alteruſ in luſtrum meliuſq; ſemper
Proroget æuum:
Quæq; auentinuſ tenet algiduſq;
Quindecim diana preceſ uiroꝝ
Curet & uotiſ puerorū amicaſ
Applicet aureſ
Hæc iouem ſentire deoſq; cunctoſ:
Spem bonam certamq; domum repoꝛto
Doctuſ: & phœbi choruſ & diana
Dicere laudeſ.

ACRON. Quæq; uoſ bobuſ u. al. ut hinc al- bi Clitūne greges & maxima tauruſ uictima. per quam rem deuotionem Ro. uult intelligi religio ſam. Leniſ. mitiſ ut parcere ſubiectiſ. Claruſ Anchiſæ. u. q. ſ. per Aeneam romani accipiendi.

Bellante prior. ſiue Auguſtū priorē dicit ad ar- ma aduerſum rebelleſ: & ſubiectiſ mitem: ut par- cere ſubiectiſ & debellare ſuperboſ: ſiue quia ro- maniſ moſ erat ut iuſtiſ cauſiſ bella ſuſciperent: & niſi per ſacialeſ edicta belli cauſa minime pu- gnarent. Albanuſ ſecureſ. Romanos magiſtra- tuſ. Albanuſ dixit: ut albanuſq; patreſ. Iā ſcythæ reſponſa. p. ſ. i. præcepta: quæ eoſ auſtor ſeruare iuberet: ut hic mihi reſpoſuſ primuſ dedit: & hoc in laudē Auguſti. Nuper & indi. ut imbellē auertiſ romanis arcibuſ indi. Iā fideſ. &. p. &. h. p. q. armiſ pacē: & honorem pudorēq; romanos dicit quæ liſſe & reparata uirtute ſupiori tempo- re neglecta rediſſe fortunā. ipſa. n. eſt quæ copiā beato. i. diuite cornu diſfundit. Audet redire. properat. niſ iā dubitat. ut Vir. Magnuſ ab inte- gro ſecloꝝ naſcit̃ ordo. Augur & fulgēte. d. ar. propter auguriū & ſagittarū uſu atq; muſicā. Vir. Auguriū cytharāq; dedit celeriq; ſagittas. Ac- ceptuſq; n. c. dilectuſ quia ſibi cōſecratæ ſunt mu- ſæ. Qui ſalutari. l. ar. feſtoſ. ipſe. n. ē deuſ medici- næ. leuat medicinali peritiā. Si palatinuſ uidet. æ. ar. propitiuſ. ut nec Saturniuſ hæc oculiſ pate- re aſpicit æquiſ. Alterū in luſtrū. ut ſequentiſ añū ſemp meliorem exhibeat. Proroget. dilateꝝ. dif- ferat & eſt tempuſ pro tpe prorogabit. Quæq; auentiniuſ. Senſuſ eſt: & ſi Diana quæ auentinuſ tenet & algiduſ quindecim uiroꝝ præceſ cū- rat & uotiſ puerorū: aureſ applicat in alteruſ luſtrum æuum proroget. Algiduſq;. locuſ eſt uel monſ appellatuſ ab aſſiduo frigore. Quin- decim Diana preceſ uiroꝝ. In templo enim Diana deputati erāt. x. uiri tā ad reſpōſa captāda quā ad ſacrificia offerenda. Amicaſ. propiciaſ.

choruſ q̃
choruſ q̃
mūſ ſuſt̃ a cho
ro puerorū 26 uultuſ

Hæc iouem sentire. d. q. c. Finis sacri carminis hoc habebat: ut i hæc uerba deuotio solueretur qñ diceret sentire iouē & deos cunctos: ad oia & numia præcationē carminis puenisse: auditos spē certe domū reuerti. POR. Quæq; uos bobus. u. a. c. a. u. f. hoc ad Cæsare Augustū ptinet: quia Iulia gens ab Iulo p hoc uenit & Anchisæ ex Iulimæ. Bellare. i. p. l. i. h. sic & Vir. Parcere subiectis & d. f. J. a. m. q. m. p. subaudiendū utiq; ē romanorū. Jam. f. r. p. i. expectat præcepta romanorū: p quod subiectos eē impio romanorū intelligi uult.

Et neglecta. r. u. a. neglecta superiore tpe. nunc. i. t. pibus Augusti. Apparetq; b. p. c. c. quasi corporale deā hic accipe copiam: utiq; res omniū abūdantiā. Si palatinas. u. e. a. apparet iā eo tpe ab Augusto dedicatū fuisse i palatio. apollinis templū: cuius & Vir. Sic meminit. Ipse sedens niueo cadentis lumine phæbi Dona recognoscit populorū. Alterq; in. l. m. q. f. p. æ. Sensus est: si acceptas aras habet apollo: quæ in palatio dedicata fuit: si propitius romanos aspicit melius sæculū tribuat futuræ. Quæq; auentini. t. a. q. q. d. p. u. c. & u. p. a. a. aures. hic quoq; ex superiore sensu per zeugma si particula arcessenda est: ut sit sit quindecim uiroꝝ preces diana curat & si amicas aures applicat puerorū uotis & quæ ex superiore ad dianam pertinebit: alterum in lustrum meliusq; semper proroget æuū. Hæc iouem sentire deosq; cunctos Spem bonam certamq; domum reporto doctus & phœbi chorus & dianæ dicere laudes. phœbi & dianæ.

CHRI. Que gens rom. Albis. Nā eo colore hostias parabat. Sāguis. Appositio ē: ergo q̄ gens sāguis. i. genus anchisæ & ueneris: ex quibus ē æneas auctor romanæ stirpis. Imperet. Rē iustā petit. i. ut ipereti hō illē bellatē quasi bellū ex supbia inferētē. Prior. melior quasi uictor & ipent i iacētē. i. i eos q cedūt. Lenis. i. utēs lenitate. Sic Vir. tu rege i pio tu ppos romane memeto Hæ tibi erūt artes pacisq; iponere mores. Parcere subiectis & debellare supbos. Respōsa. Ab augusto amicitia petūt tāq; a deo. De legatiōe aut parthorū & idorū diximus. Fides. Has oēs uirtutes quæ bellis ciuilibus ex urbe fugatæ erāt pace ab octauiano pcurata redire dicit: Sed de copia cornu q̄re in superioribus. Augur. q̄ a Ioue uaticinationē habet. Vir. Quæ phœbo pater opotēs mihi phœbus apollo p̄dixit. Salutari arte. Nā medicinæ auctor habet. Quid. inuētū medicina meū ē. Opiferyq; p orbē dicor: & herbasq; subiecta potētia nobis. Ordo ē: phœbus augur: & cætera proget alterq; i. uētūq; lustrū i æuū sp̄ melius. i. in succedētia lustra: q̄ æuū faciūt: & sint semp meliora. Posuit aut lustrū p sæculo: quia & in eo. Si p. i. si fauet arcibus palatinis: ut sit ps hæc p tota roma. Quindecim uiroꝝ. Numesq; uariū decē uiroꝝ in superioribus diximus. Diana at in auētini tēplū habebat. Prop. Pphilis auentina qdā est uicina dianæ: Itē arā Iouis elicii: & arā herculis: & templum libertatis Gracco de multa titia pecunia militum in secundo bello punico factum. Aderant aquæ ductus & spelunca Caci.

ACRON

h Vmano capiti. De inæqualitate operis loquitur & dat præceptū scribēdi poema. Et prius præceptū ē de dispositione & cōuenientia carminis. Scribit aut ad Pisones uiros nobiles & disertos: ad patrē & filiū: uel ut alii dicūt ad fratres. capiti at cōparat poema: q̄ sine oeconomia sit p duræ eiusmodi simile: quæ habebat ceruicē equinā & diuersorū animaliu mēbra & pēnas q̄ psona desinat in piscē. Et uarias inducere plumas. iponere plumas uariis coloribus natura floridas: uel uarios diuersarū auū colores. Vndiq; ex diuersis. s. animalibus. Collatis autē mēbris cōiunctis ad superiorē & descriptā formā: ut habeat humanū caput & collū equi & caudam piscis. & multū præcipit cōuenientiam poetā seruare debere. Atrum. fœdū: magnum. Desinat. finiat. In piscem. hoc est in marinam belluam. i. pistricem. Formosa superne. ut facie sit formosa mulier: inferius autem monstris uariis deturpetur. Superne. superiore parte uultu & ceruice.

Spektatum admissi. x. t. a. Si fueritis admissi ad spectaculum o pisones: non ne risū poteritis habere. uel spektatum admissi. i. quasi ad spectandū missi. & est sensus: si admissi fueritis introire ad spectandū tale animal pictum: potestis risum tenere o pisones. Cuius uelut. e. f. u. f. f. Qui non habet ordinem eius ita uana sunt species quemadmodum ægrotatium somnia: quæ uidentur habere imagines uarias. Pes. finis. Caput. principium. Vni reddatur formæ. uni corpori: ut neq; finis neq; principium conueniat. Aequa. p. æqualis. quasi per obiectionem: ita ut alter responderit. Est inquit potestas: sed non usq; adeo: ut iniqua fingantur. Scimus. hoc ita esse. Et hanc. u. p. q. d. q. u. Sicut nos licentiam concedimus aliis scriberes: ita nobis petimus licere. petimus quasi poete damus quasi critici. Sed nō ut placidis. Ita debemus habere licentiam scribendi & sic debent esse

Carminis Sæcularis finis. Qu. Hora-
tius flacci de arte poetica ad pisones.

h Vmano capiti ceruicē pictor eqnā
Iungere si uelit: & uarias inducere plūas
Vndiq; collatis mēbris: ut turpiter atrum
Desinat i piscem mulier formosa superne:
Spektatum admissi risum teneatis amici:
Credite pisones isti tabula fore librum
Pessimilē: cuius uelut agri somnia uana
Finguntur species: ut nec pes caput uni
Reddatur formæ: pictoribus atq; poetis

Quid libet audendi semp fuit æqua piās:
Scimus: & hanc uerā peritūsq; dāusq; uicissim
Sed non ut placidis coeant imitia: nō ut

Serpētes aubus gement: tygribus agnis

Imperat p̄dixit. Inquis. ut nō ista in ægrotatium somnia fingantur. Scimus. hoc ita esse. Et hanc. u. p. q. d. q. u. Sicut nos licentiam concedimus aliis scriberes: ita nobis petimus licere. petimus quasi poete damus quasi critici. Sed nō ut placidis. Ita debemus habere licentiam scribendi & sic debent esse

de dispositione
p̄dixit. Inquis. ut nō ista in ægrotatium somnia fingantur. Scimus. hoc ita esse. Et hanc. u. p. q. d. q. u. Sicut nos licentiam concedimus aliis scriberes: ita nobis petimus licere. petimus quasi poete damus quasi critici. Sed nō ut placidis. Ita debemus habere licentiam scribendi & sic debent esse

Imperat p̄dixit. Inquis. ut nō ista in ægrotatium somnia fingantur. Scimus. hoc ita esse. Et hanc. u. p. q. d. q. u. Sicut nos licentiam concedimus aliis scriberes: ita nobis petimus licere. petimus quasi poete damus quasi critici. Sed nō ut placidis. Ita debemus habere licentiam scribendi & sic debent esse

artificiosa poemata: ut non mitia adiungantur asperis immoderate. Geminentur, iungantur.

POR. Humano capiti, hunc librum qui inscribitur de arte poetica: ad L. pisonem qui postea urbis custos fuit: misit. Nam & ipse Piso poeta fuit. & studiorum liberalium antistes in quem librum congeffit præcepta Neoptolemi. de arte poetica non quidem omnia sed eminentissima. primum præceptum est *ἵππῳ ἀνδρὸς οὐκ ἔστιν ἄλλο*. Nam ut pictor si humano capiti equi dederit ceruicem eamque uoluerit decorare pennis & inferiorem partem membrorum exprimere piscis effigie: superiorem uero mulieris exornare specie: ualde uidebitur quod contra naturam omnia faciat: ita poetices ornatus causa si plus quam exigit materia: aliud institutum ornetur cōtemni. Risum teneatis amici. percontantis est hæc uox & precipientis utique rideri oportere. Pictoribus atque poetis quidlibet audendi semper fuit æqua potestas. Sequens præceptum est omnes quidem poetas potestatem habere fingendi. ita ut aliquid faciant: non ut uelint cum auibus serpentes uel cum agnis tygres iungere.

CHRI. Permagna res est Illustrissime Guido Feltrane poeticam artem pro dignitate completi. Cum huiusmodi ingenium oporteat esse poetis si modo eo se dignos nomine exhibere uoluit: ut omni humanitate sub se relictis: altiora petant & se inter deum hominemque medios præstent. Facit homo ex materia quicquid facit. Deus ex nihilo creat. At poeta & si non omnia ex nihilo aliquid præstet: tamen diuino furore afflatus ea eleganti carmine fingit: ut gradibus quodammodo: & penitus admiranda suis figmentis pene ex nihilo producere uideat. Quapropter si altius quod poetica sit: repetemus: si quod præfata quod uetusta eius origo appareat: si quod antiqua: si quod uaria: si quod diuina in illis doctrina sit deprehendat: id profecto cognoscemus quod grauissimorum quoque philosophorum consensu comprobatum est: nullum esse scriptorum genus qui aut magnitudine eloquentiae: aut diuinitate sapientiae aliquo unquam tempore pares poetis fuerit. Quam quidem rem Aristotelem illum peripateticorum principem cui multi primas omnino partes in philosophia tribuunt. Nullus autem post Platonem secundas denegat: inducunt fuisse opinor: ut & eosdem apud priscos theologos poetasque fuisse testatus sit: & ipse de facultate poetica duos: de poetis autem tres libros elegantissime scripserit. Plato autem: ut est ingenio ad cuncta diuino poeticam nullam ex his esse uult quas propter illarum excellentiam liberales nominarunt: in quarum singulis si quis excelluit: etiam si in reliquis non laborarit: in summa semper auctoritate habitus est. Verum rem esse multo illis diuiniorē quam illas omnes amplectens uariisque numeris colligata: distinctisque pedibus circumscripta ac uariis denique luminibus uariisque floribus illustrata quaecumque hactenus homines fecerit: quaecumque egerint: quaecumque cognouerint: ac ingenii diuinitate cōtemplati fuerint admirandis figmentis exornat: & ne nisi allegoriis a nobis perceptis intelligi possint in diuersas omnino species traducit. Nam cum ostendat se aliud quippiam longe humiliter ignobiliusque narrare aut fabellam ad ociosas aures oblectandas canere tunc res omnino egregias & a diuinitatis fonte exhaustas occultis scribit. In quibus a principio deceptus auditor: ubi paulopost suum errorem recognouit non solum in maximarum rerum cognitione: quas paulo ante diuino uelamine inuolutas minime norat: tunc demum uenit. Verum est mira quadam ex huiusmodi figmento uoluptate perfudit. Quam quidem disciplinam si quis humanam potius quam diuinam putauerit: hunc unusquisque doctus infra hominem omnino reponet. Verum ut breuiter & ex platonico sententia quantum reliquas antecedit disciplinas eo maxime diligentius inuestiganti patet: quoniam reliquæ artes quæ ab humani ingenii excellentia proficiuntur: sola poetica diuino furore percipitur. Quod & diuinus Plato in eo libro qui non scribitur: tribus indicat signis. Quorum primum est ceteros homines nullam artem assequi possent nisi & diu circa illam insudauerint: & præceptorē sibi adhibuerint. Veros autem uates: quos ipse Orpheum: Homerum: Hesiodum: Pynderumque in suis poematibus plurima signa spargunt omnium pene doctrinarum: quibus illas percepisse facile ostendant. Secundum uero signum id erit: quod poetas furore afflatis res omni admiratione atque stupore dignas sæpe canunt: quis deinde abeunte furore uix ipsi intelligunt ueluti si non ipsi pronūciauerint. Sed deus illorum ore prolocutus sit. Tertiū postremo signum minime cōtēnendū: quod neque natura prudentiores: neque longis assiduisque studiis doctores hi sunt: quos optimos uates uidemus. Sed eos solum quos diuinus furor excitauerit: ut idem plato de Ione: tyrtinicoque atque hesiodo scribit. Nullus ergo admirari debet: si poetarum origo uetustissima est cum deus ipse statim pene a cōdito mundo sua mysteria per poetas describi uoluerit. Quod & in inuiditissimo ille duce moyse & in Idumeo iob. In dicitur patre: filiisque salomone in isaia ac plerisque aliis hebraeis manifesto deprendimus: quorum scripta uersibus in patria lingua constant. Et quoniam in falsa quoque religione: ut ostendit Augustinus: religiosos miseratus est deus. Videmus & apollinam & sibyllarum: & aliorum uatum oracula uersibus edita fuisse. Vnde & pithia carmina extant. Sed de poetica facultate in his dialogis scripsimus: quos sub nomine illustrissimi parietis tui Federici in Virgilium edidimus. Quapropter quicquid in hoc artificio explicando possumus: tu inde pro tuo arbitrio hauries. tibi quoque persuadebis: cum paternorum studiorum emulus esse cupias ad te honestandum omnique dignitate augendum in primis pertinere: ut ad poetarum ingenia ac uires cognoscendas te totum conuertas. Et quod ab Horatio nostro de poetica dicuntur: diligenter aduertas: nam & ingenium erudire: & consilium augere. & ad ornate dicendum: & recte uiuendum poetarum cognitio plurimum conferet. Humano capiti ceruicem pictor equinam. Quoniam in poemate scribundo inuentio dispositioque atque elocutio in primis inuestiganda est. statim a principio quæ ad inuentionem dispositionemque spectant exequitur. Nam hæc tempore priora quam elocutio sunt. Præterea elocutionis præcepta communia pene cum oratore habet poeta: & a rethoribus facile illa mutuari potest. Est enim: ut Ciceroni quoque placere uideo: finitimus oratori poeta: nu-

ARS

metis astrictior paulo: Verborum autem licentia liberior: multis uero ornandi generibus socius: ac pene par. Cui igitur illa a rhetoribus facile mutuet in eo precipue uersat Horatius, ut quæ in inuentione dispositioneque operis consistat diligenter admoneat: cum tota pene res artificio pendeat ita tamen elocutione persape admisceat. Quapropter primum de operis inæqualitate differens præceptum de dispositione & cōueniētia res loquitur. Scribitque ad Pisones patrem filiosque: uel ad duos fratres. Præcipit igitur cum multa a poeta fingenda sint: ne pugnantia iter se aut nullo pacto quadratim cōiungat. Nam cum ois ars naturam imitet ita irridebit poeta: si monstruosa describat: ut rideretur pictor: si equi ceruicē capiti humano subdat: & ipsi ceruici equinæ corpus ex uariis auibus ita appingat: ut uulua membra piscium sint. Collatis. idem corpus iunctis. Undique. i. ab oibus quæ diuersis animalibus. Nam hoc faciens corpus pulchrum mulieris quod in capite appuit: in turpe piscem desinet. Teneatis risum. quod d. minime continebitis risum. Admissi spectatum. i. ad inspectandum & inspicendum huiusmodi depictum monstrum. Amici. ergo minime tenebunt inuidiam: si non tenuerint amici. Credite. Cum asseueratione sua iniam exprimit. Libere. poeta. Simile tabulae. i. picturae quam uariauit. Cuius. scilicet. libri. Fingunt species. hoc poetis licet. Vanæ. hoc non licet. Quod: ut melius teneas dicamus Ex donati sententia Falsum: uanum: fictumque iter se differre. Falsum enim est quo tegitur id quod scilicet est. Vanum quod fieri non potest. Fictum quod non est factum: & fieri potuit. Igitur falsum & fictum sine uero est: sed tamen uerisimile. Vanum non habet uerisimile. Falsum loqui mendacis est. Fictum callidi. Vanum stulti. Falsum loqui culpæ est. Fictum uirtutis. Vanum ueridicæ. Fictis delectamur. Falsis decipimur. Vana contemnimus. Ex his manifestum est species poetarum fictas esse oportere. Nos. n. delectare uult. Vanas autem minime oportere. Ridiculus. n. efficere. Soma ægri. Nam ægrotorum somnia quoniam ex humorum peccato perueniunt: non solum non sunt uera. Sed oino uanas species afferunt: quoniam neque uere possibiles sunt. Per. finis. Caput. principium. Pictoribus atque poetis. Licet pictori fingere. licet poetis illi coloribus: huius uerbis. Licet ergo formare chimera: formare carnibus humanis uelcentes equos. Ita que petimus tanquam poetarum hanc ueniā: & concedimus tanquam critici & censores. Sed tamen non ita a natura discedendum est: ut mitibus immitia admisceantur. Ser

Falsum
Vanum
Fictum

ACRON. Incoëptis gra. Aliud pceptū docet
nō importune inducēdam esse parabolā aut de-
scriptionē: sed aut parabola: aut descriptio apte
debēt iūgi incapto bñ poemati. Qui. n. incipit
grāditer & leuiter finit uituperandus ē. Profes-
sis at̄ his qui conātur aliquid scribere: aut respe-
xit ad naturā quorūdā poetarum qui incipiant
describere grādia & in cōes exeāt locos qui tam
& si boni sint tamē superflui habentur & plerūq;
ridētur ī magno poemate excessus. Assuitur pā-
nus. de his dicit q cū seuerā & subtilē materiā coe-
perint scribere flosculos quosdam interponunt
zeugma ab inferiori. ordo ē. pānus assuitur qui
splendeat: ut bona sit quidē æconomia sed incō-
grua cū lucus & ara describitur. Dianæ. supple-
ab inferioribus. Per amœnos riuos. per capos
discurrētes. Ambit⁹. circuitus. Pluu⁹. i. pluui-
sus. Aut flumē. r. Notādū flumē Rhenū genere
neutro. Sal. in historiis nomē danubiū hēt. Sed
nunc non erat his locus: ut de his posset scribere.
quasi aliquis respōderit nō locus: ut hoc descri-
beret. sed quoniā bñ scribis ideo itroduxisti. Et
fortasse. cu. Irrisio p̄toris cuiusdā: qui nihil ali-
q̄ cupissim nouerat depingere: puerbū ē in malū
pictorem qui nesciebat aliud pingere quā cupra-
mere: ille interrogauit num ex cuprasso uellet ac-
ad misericordiā cōmouētes casus suos ī tabulā dē-
mulare. græco prouerbio usus ē: quasi scribere.
cupissus ptinet. ita ergo qui scribit nisi oportune
sū depingit. Amphora coepit. in. Quidā dicūt
ceus exit. i. cū a magnis incipias. cur in minora dē-
aūt dicit quæ cū uoluitur uasa fingūtur parmin-
plex sit. i. coeptæ materiæ & nōdū finitæ n̄ debes
phā facit ad pisones. i. pars poetæ. decipimur
ginē delabētes in uitia. Pater & iuuenes. & mag-

Inceptis grauibz plerūq; & magna p̄fessis
Purpureus late q; splendeat: unus & alter
Assuitur pannus: cum lucus & ara dianæ
Et p̄perātis aquæ p̄ amœnos ābitus agros
Aut flumē rhenū: aut pluuiis describit̄ arco
Sed nūc n̄ erat his locis: & fortasse cupressū
Scis simulār: qd̄ hoc: si fractis enatat expes
Nauibus aere dato q; pigit̄: āphora cœpit
Instituti currente rota: cur urceus exit:
Deniq; sit qd̄ uis simplex dūtaxat & linū:
Maxia ps uatū p̄r & iuuenes patre digni
Decipimur specie recti: breuis eē laboro.
Obscurus fio: secāntem leuia n̄rui
Deficiūt animūq; professus grādia turget:
Serpit humi tutus nimīū timidusq; pcellat
ffū. Ob hoc naufragus quidā petiuit uultum suum expri-
ddici aliquid q; prouerbiū græcis ī usu est. Nā naufragi
describūt. ut luue. Vim Rogat: & picta se tēpestate tuet. Si
Quid hoc. quid ad naufragū: q; dat pecuniā: ut describat̄
scripserit nō sibi cōparat gloriā. sicut ille male qui cupres
ceptū aliud eē. alii eū de æconomia adhuc loqui. Cur ur
essitis: cur uile sit opus tuū & est trāslatio a figulis. Rotam
e. Deniq; sit quod uis. f. d. & u. quicquid uis scribere sim
aliā adiungere. Maxima pars. u. p. & iu. p. d. d. r. A postro
studio uirtutis & imagine boni dū p̄ferimus ueritatis im
fiter & discipuli. Breuis eē. l. quasi diceret uolo scribere

brevitet. Laus est enim breuiter narrare. sed dum uult aliquis breuiter narrare fit obscurus. Sectantem leuia nerui deficiunt atque. Sape enervatos uersus scribet qui dat opam ut scribat delictos. Leuia splendetia bene currunt: ut ps leuis ocreas leto ducunt argento. Deficiunt. deserunt: ut noctis non deficit humor. Serpit humi. t. n. t. q. p. it per terram. s. dicendo uilia ille qui tute uult scribere & non audet se magnis imponere rebus dum quidam inflatos uersus uitant sunt uiles terrarum sit proximus qui timet inflare dicere: dum se tueri uult.

POR. Inceptis grauib. Pceptum tertium est nam quorundam poetarum pessima: qui incipiunt gratia describere. deinde in locos coes exeunt qui licet boni sint tamen uidetur quod supuacuum habeant: nisi loco positi sint.

Purpureus late. q. s. u. & a. a. p. p hoc locos coes significat. Aut fl. Rhenus. n. dixit ge. ma. Rhenus. sed neutro hoc Rhenus quia hoc est flumen. Et for. c. scis. s. hoc puerbiu est in malu pictore: qui nesciebat aliud bene pingere quam cupissimum. Ab hoc naufragus quidam petit fatu suu exprimere. Ille interrogauit nuc ex cupressu uellet aliquid adici q. puerbiu grauis in usu est.

Amphora cepit. i. c. r. c. V. e. hoc dicit. Quare cum aliam materiam institueris scribere: aliam efficis: quomodo ridendus est figulus: qui cum desinuerit amphoram fingere Vrceum efficiat. Maxima par. u. p. & i. u. p. d. Decipimur specie recti. hoc tale παραγγελία est. Erramus inquit: & dum conamur uera uirtute sequi uicina uirtuti in uitia incidimus. Nam breuiter scribetur sequitur obscuritas. Leuia. componentem: nerui inhihent. diserta profitentem. uitiat sprete rerum inspectione.

CHRI. Inceptis grauib. Intolerabile uitium est eorum poetarum: qui cum aliquid grauitate plenu scribendum suscepit: quod aut ad deos imortales: aut heroas: aut ad praestantissimos uiros pertineat: ita in eo poemate uersari: ut quaedam minora in eo optime describas. In suma aut rei quod poetarum propriu est decorum: non serues. Ergo si ludorum descriptio incidat: ut in aeneida ludi inducuntur in anchisae honorem: describet optime apparatus illud ludorum: tenorem aut perpetuu totius argumenti perficere non poterit: ueluti si Vir. cum templum Iunonis & artificium in illo artificiosissime prosequatur: quae aut circa didonis troianorumque aduentu in illud pertineat: exequi per dignitate non possit. Posuit aut panus pro ornamento: siue adhibeat comparationem: siue aliu colore uerborum iniarum ue siue topographiam siue chronographiam. est aut traslatio a ludis theatralibus. Nam theatra auleis ornabantur: & uelis ex purpureis panis tegebant: ad solis molestiam excludenda: propterque et umbellis multi utebantur. Vir. uel scarna: ut uersis discedat frontibus utque purpurea intexti tollant aulea britanni. Nam de factibus quattuor qui in ludis circensibus diuersos panis colores adhibebant: alibi dicendum erit. Assuit ergo panus qui splendeat. i. adhibet ornatu: quo poema splendeat. Aut quicquid aliqua descriptio luci: & arae dianae: describiturque & agorum & fluuiorum amoenitas: cum plaepe id locus non desideret. Ea autem quae necessaria sunt non ponuntur. Ergo nuc non erat hic locus.

Et fortasse cupressu. Optima traslatio. Erat. n. pictor qui cupressu optime pingeret: Reliqua uero inepte. Cum ergo naufragus coducere: ut naufragiu in tabella pingeret interrogauit nuquid & cupressu una pigi uellet. Ergo iure hac comparatione ludit poetarum: qui relicta propria materia quam exequi desperant importue alios ornant inducunt. Quid hoc. prodest: ut cupressu pigas. Si fractis enatat expes. i. si illidat res non ut cupressu pigas: sed ipsu fractis nauibus enatatem: & ab omni spe desinitutu. Amphora. traslatio a figulo: qui iure ridendus est: si cum uasi suo principiu aphorae dederit: quod uas capax est: sine deinde det urcei uasis agusti & parui. Ridebit igitur & poeta: qui graue amplius initiu attribuens: sine exilem poat. Currere rota. Nam figuli rota currere uasa fingunt. Figulina arte a Chorebo atheniese iueta & alii scriptores & plinius tradidere. Rota uero iuentum in illo alii Anacarxi scythae alii Hyperbio corinthio assignant. Exit. finiuit alias uitauit. Simplex & unum. Sunt enim singula ita seorsu scribenda: ne alienis partibus admisceantur. Maxima ps. s. poetarum & plurale uerbu dedit nomini singulari: quoniam illo pluralitas colligitur: sic Vir. Pars i frustra secant: & tertiae persone dictio prima attribuit: quia i ea parte se admiscet: ut cum ceteros reprehendat sibi parcere non uideatur. Dicit ergo in opposita uitia incurrere poetas dum opposita effugere tentant. Sunt. n. qui ut nimiam loquacitate effugiant: breuitatem tentent: sed quia illa explere nequeunt incidunt in obscuritatem. In breuitate. n. pceptum est: ut inde incipiamus unum necesse est: & non ab ultio principio repetamus. Et si summati: non periculatim narramus: Et si non ad extremu: sed usque eo quod opus fuerit: prosequemur. Et si exitus rerum ita ponemus: ut ea quoque quae non diximus: ex his quae dicta sunt intelligant. Et omnino si non modo tacemus id quod obest: sed etiam id quod non prodest. Qui igitur haec obseruat: breuis erit. Sed si ea quoque permittit quae necessaria sunt iam non brevis: sed obscurus fiet. Sectantem leuia. Aliud uitium cauendum erit. Nam saepe enervatos scribit uersus qui delictos scribere tentat. Leuia. polita: splendida. prima. syllaba pducta. Vir. Et saepe i leui quasisset cornua fronte.

Deficiunt. deserunt. Vir. Noctis non deficit humor. Professus. g. Et hic peccat: qui dum gradiloquus esse uult: inflatus efficitur. Serpit humi. Nam dum uult magna uitare nimis descendit. Optima aut traslatio a nauigante: qui dum altu mare fugit: in littus incidit. Ponit aut uitium triu figurarum: Nam ut ostendit Cicero: Sunt tres figurae descendi: grauis: mediocris: attenuata. Grauis constat ex uerborum grauium magna & ornata constitutione. Mediocris constat ex humiliori: neque tamen infima & per uulgatissima uerborum dignitate: Attenuata denique usque ad usitatisimam pueri sermonis consuetudine descendit. Cauendum autem est: ne dum haec genera confestimur in finitima & propinqua uitia deueniamus. Nam graui figurae se simile pberere cupit quae suffulta appellatur. Quapropterea saepe figura grauis iperitis uidetur: quae tumet: & inflata est. Eadem ratione qui in mediocri consistere nequeunt errantes pueniunt ad consine genus: quod dissolutu appellatur. Denique qui non possunt in illa facitissima uerborum attenuatione uersari ueniunt ad aridum & exangue genus dicens: quod exile appellat cicero. Haec igitur

trium figuratum tria vitia ita a poeta uitata putat Horatius: ut Cicero ab oratoribus. Nā cū dicet lectatē leuia dissolutū notat. Cū uero p̄fessus grandia suffultum & inflatū: cum postremo serpit humi exile ondit.

ACRON. Qui uariare. c. r. Qui uult uariū opus scribere: saepe inepta scribit mirabiliter monstrose. In uitū ducit. c. f. i. dum uult fugere culpā cadit i uitium docet hic nō eē idulgēdum eloquētiae: ne quis i cadat i opiniōe inepte & superflue id est culpae fuga ducit i uitium si nescit aliquis culpā uitare. ut ipse alibi. Dum uitat stulti uitia i cōtraria currūt. Aemylum. c. ab emylio inuētum qui faciebat statuas quae pone bāt in harena: ubi ludi celebrātur. Aemylus lo-

cus in quo quidā aemilius gladiatores suos ha- buit. Circa hunc ludum imus erat quidā statua rius. Alii dicūt imū breuem. Alii i extrema parte positū ludi: qui cū unguēs & capillos & alia mē- bra bene formare in perfectione statuāe deficie- bat. hic ergo dicit nihil oportere deesse poetā.

Exprimet & imitabitur. futur. p̄ presētī. Infœ- lix. s. i. p̄fectione opis n̄ doctus sed i fœlix. Ponerē. finire. Totū. i. finē: aut uenustatē cōsumationis. Interdū. n. uidemus singula mēbra artificiose fa- cta: & totius operis formam minime placituram.

Hūc. talē: ut hic priami finis fator. hic exit^{us} illū forte tulit. Si quid cōponere curē. Nolo me pte quadā corporis fœdissimū esse & reliquis splēdi dū. sed magis opto integra esse specie. ita enitor i parte poeta uideri nulla in pte alia discrepans.

Nō magis eē uelim. Si me inquit huic fabro cō- ferre uoluero. ero dimidia corporis parte ridēd^{us}: ut partē ridēdā habeā quis laudādus spectandusq; sim i alia. id ē hūc me esse nolo. i. huic similis esse recuso: qui pfectus nō ē. Quam naso uiuere. p. marcido: turpi. Si uelim inquit aliquid scribere: nolim huic eē similis: sed magis uolo me esse pul-

chrū nigris capillis & oculis: & cū torto naso. quā scribere poema cui aliquid desit. Spectādū. laudandū. i. uidēdū: ut una pars pulchra alia deformis sit: quod dedecet. Sumite materiā. u. g. f. a. p̄cipit poetis: ut eā materiā eligāt: quae uires eorū n̄ excedat. i. atēq; materiā incip. as uide an inceptā possis iplere. Versate. cō- siderate. Cui lecta. p. qui possit. bilia eliget possibiliter iplebit. Nec faciūdia. d. h. nec lucidus ordo. i. dispo-

sitio: quia re uera ordo manifestat oē quod dicat. Ordō lucidus em̄dēto. u. quia ordo facit lucidā orationē. Ordinis hēc. u. ordo. n. pulchriorē facit orationē. Venus. uenustas. Aut ego. f. a. ego. f. aut ista est ars quā dicturus sū. ut quādā dicat quādā referuer i aliā partē: ut quae debēt dici sine dilatiōe. dicāt: q̄ nō debēt p tpe differāt. Iā nūc. i. p̄sētī. Iā nūc debētia dici quae i p̄senti dicenda sunt. Pleraq; dif. & p. in. t. o. ut Vir. in

viii. narrat quō fabricatae sunt naues quibus de llio nauigauit Aeneas: cum in. iii. non dicat.

POR. Qui uariare cupit rē prodigaliter unā. Aliud hoc praeceptū est nō esse fabulis indulgendum nec extenuādā usq; in uitia materiā. Aemylū circa ludū faber imus. Aemilii lepidi ludus gladiatorius fuit qd̄ nūc Policleti balneū ē. hic demonstrat arariū fuisse fabrū imū: hoc est in angulo ludi tabernā habentē. hoc aut p̄cepto. Sumite materiā uestris qui scri. a. p̄cipit eis qui sūt poetā: ut eā materiā eligāt qua possint pla- cere. Cui lecta potēter erit res. i. qui legerit id qd̄ praeferre possit potenter figurauit & s̄ id uerū. Or- dinis hēc uirtus erit & uenustas: aut ego fallor. loquitur nunc p̄sētī. Tis a s̄ ias quo ordine seruandam a poe- tis uenerem aut decorem carminis significat.

CHRI. Qui. u. c. Virtus maxima est poema multa uarietate distinguere. Animum enī auditoris ex uarie- tate delectamus: & attētum reddimus: & ab oī fastidio remouemus. Sed ita uariandum ē: ut nihil portento- sū appareat: & ineptū & minime inter se quadrās. Nā eēt similis pictori: qui aprū aial siluestre in marinis flu- tibus. delphinū uero aquae incolā in siluis pingat. Nā huiuscemodi uarietas nō delectat: quia portento si- milis ē. In ui. fuga culpae ducat i uitū. nā dū uolo fugere uitium: ut nimis usitata: & trita loquar: sic de i ali- ud uitū: ut i fingā p̄digia. Aemylū. locus erat in quo qdam aemylus suos gladiatores habuit. Circa hunc ludū statuarius erat noīe Imus. Alii dicūt imū. i. breuē. Alii ima pte harenāe positū: & emylū dicunt eē qui statuas in harena ponēdas faceret. Hic ergo unguēs capillosq; optie in statua fabricabat: reliqua uero mē- bra nō recte ponebat. Molles. flexibiles. i. ita formabit: ut in aere metallo duro flexibiles uideātur. Prauo distorto: q̄ deformitas nō qua ē. Nigri aut oculi & nigri capilli ad pulchritudinē spectant. Vñ ipse in odis. nigris oculis nigroq; crine decor. Snia igit ē: q̄ ipse magis eē uelit. i. nō magis ipse uelit sua poemata simi- lia illi statuā: in qua capilli & unguēs artificiose exp̄si sunt: reliqua uero mēbra turpia appareāt: q̄ hēre ocu-

Qui uariare cupit rē prodigialiter unam Delphinū siluis appingit: fluctibus aprū: In uitium ducit culpae fuga: si caret arte:

Aemylū circa ludū faber imus: & unguēs Exprimet & molles imitabit^{ur} aere capillos.

Infœlix opis summa. quia ponere totum

Nesciet: hūc ego me siquid cōponere curē:

Non magis eē uelī: q̄ prauo uiuere naso:

Spectandum nigris oculis nigroq; capillo.

Sumite materiā uestris qui scribitis aequā

Viribus: & uersate diu quid ferre recusent

Quid ualeāt hūeri: cui lecta potēter erit res

Nec faciūdia deseret hūc: nec lucidus ordo.

Ordīs hēc uirtus erit: & uēus. aut ego fal-

Vt iā nūc dicat iā nūc debētia dici

Pleraq; differat: & praeles in tps omittat:

Saltem vix se habundat: et nō tū quē possit nūcquā sumenda mori
vix aut vixit fuit: stultus: Comū: Contrarius

est munda et munda subit aqua. Non munda
est munda et munda subit aqua. Non munda

Das n. Geom. enthält ein aus demselben abgeleitetes

In uerbis ady
sas et in bonis
struam oculis
me: nā portu
e^o aut uolū
infinit

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

21. *neque* *veritas*
 i. *Solignum*:
 aut *redde* *agere*
procurator *locus*
verbo *prope*
prope *quasi*
id est *nam*

in vltima
primorū quod
no est qd p p
...

1. *Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.*

1. *Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.*

aptata. Eis ergo nō exaudita uerba tanquā insolita & intercisa nemo dixit. Est aut̄ int̄sūnū pusillū. Et deinde uerbigratia sic alapā cū uno digito imā ferimus auriculā. Et noua sictaq. n. h. u. f. si. grā. f. c. Et magis inq̄t auctoritatē mereri possunt noua uerba si a grāco fuerit i latinū deriuata transulimus. Triclinū quod antea coenaculū uocabamus quia ibi cenabatur oīu uinum & a cylice calicem & a coccyce cuculū. Ego cur. ac. p. si. p. in. Cū Plauto Cecilioq̄ permissum sit uerba fingere: cur mihi non liceat latinum ampliare sermonem & nouis uti uerbis. Inuideor po. pro inuidetur mihi.

CHR. Hoc a. qd aliqd exornet. Hoc sp. qd ul' omittēdū: uel i aliū locū reiciēdū sint. In u. p̄ceperat de dīsp̄sitione. nūc nō nulla q̄ p̄tinet ad elocutionē. Hāc aut̄ hēt elegātiā: cōpositionē: & dignitatē. Kurfus at̄ elegātiā ptes sūt latitas & explanatio: latitas euitat liguā uitia: explanatio orationē aptā & p̄spiciuā reddit. Hoc at̄ sit uerbis p̄p̄is & uſitatis. Cōpositio ē uerborū cōstructio aq̄liter p̄polita. Inſerēdis ergo. i. cōſerēdis & cōponēdis uerbis qd cōpositionis ē iubet adhiberi cautionē: ut aequaliter si p̄polita. Dixeris eg. qm̄ uerba aut̄ propria sūt: aut̄ trāslata: & rursus p̄pria aut̄ uetusta: aut̄ cōſueta & trita: aut̄ a ſcriptore nuper ſicta. Prācipit ſi nouū uerbū ſingas: qm̄ id ut plurimū cōpositū erit ex dictiōibus notis: ut callide & apte cōiūgāt. Notū erat ap̄d latios capra: notū: & genus. Ex his ergo callida iūctura uerbū nouū fabricauit actius i philotete: cū dixit: caprigenūq̄ pecus. Ego hoc ita exponēdū cēſeo. Acroni at̄ placet eē poetā ſniam: ut cū laude dicas uerbū uulgare: ſi illud bñ cōpoſueris: & ipſū exponere de uerbis ueteribus & nouis quomō poetica licētia ſiant. Nā & uulgaria cū diligētī cōpositione ſplēdeſcūt: & recte noua ſingimus: ſi neceſſe eſt nouas res exprimere. Hāc ille. & re uera cōcedēdū ē hoc poetā: cū ēt philoſophi & p̄ſerti ſtoici i rebus nuper ab ipſis iuētis noua uerba fabricēt. Indiciis. recte dixit: nā ai idicia uerba sūt. Abdita re. quaſi al' ſnia. Fingere. fabricare uerba nō audita a cethegis: quaſi a p̄ſcis romanis cīctutis militaribus & p̄paratis ad bella. i. accīdis. Vt cōtra. Vir. ibelles & deſides diſcinctos appellat igni potēs diſcinctos mulciber aphros. Et nō. licet ēt uerbi a deriuatiōe grāca formare quēadmodū a grāco uerbo $\omega\lambda\kappa\tau\omega$ plector antiq̄ formārūt. Fidē. auctoritatē. Parce. ut raro fiat. Quid a cecilio plautoq̄ dabit. Locū ē a maiori. Nā ſi populus ro. cōceſſit Cecilio & plauto poetis p̄ſcis: ut uerba noua ſingerēt: multo magis. cōcedēt. Vir. & Varo excellētioribus poetis Et p̄ſcto antiq̄ noua uerba aut̄ fabricauerūt: aut̄ a grācis deduxerūt: quā deinceps a poſteris trita sūt. Nā cato de nuce pinea tēpeſtiū dixit uerbū hactenus i cōgnitum. Et lucretius delata tellus. Et reboant: ut illud Nec cithara reboant laqueata aurataq̄ teſta. Et Accius mulciberū uulcanū appellauit q̄ ignis oīa mulceat. Suus uerſus eſt. Heu mulciber arma ignauo inuita fabricatus eſt manu. Et ennius triſte poſuit pro amaro. Nec triſte quāritat ſinapi: nec mœſtum cape: hāc in illis noua fuerunt. In Vir. iam trita. Cecilio. Hic ſtatutis recilius eſt comœdiarum ſcriptor natione gallus fuit in ſubē. Vel ut alii putant mediolanenſis: & enniū contubernalis. Mortuus eſt anno poſt mortem Ennii & ſepultus in ianiculo olympiade centeſima ac quinquageſima. Plautus autem ex umbria ſarſines fuit: & romā moritur olympiade centeſima ac quadrageſima gnta: q̄ propter annonā difficultatem ad molas manuaris piſtori ſe locauerat: & quotiens uacabat ab opere: fabulas ſcribebat: ac uendebat. Poetāq̄ aut̄ comīcorum ueterum iudicium dedit hoc paſto ſi digitiſ in libro de poeticiſ: ut Cecilio primā partes darentur. Plauto ſecundā. Neuio tertīā. Liuinio quartā. Attilio quintā. Terētio ſextā. Turpilio ſeptimā. Trabeā octonā. Lucretio nonā: Antiquitatis poſtremo cauſa Enniū decimū poſuit. Varro autem in primo libro de poetis hoc epigramma Plauto adſcribit.

Poſtquā eſt morte captus plautus comœdia luget. Scēna eſt deſerta: riſus: ludus: iocusq̄ & numeri & inumeri ſimul omnes collachrymarunt. Hoc ab eo ſcriptum refert Varro. Inuideor. & hoc ipſe noue proſert. Nam dicimus inuideo tibi doctrinam & doctrina inuidetur tibi: non autem tu inuideris. Enni. pro enniū Quintus ennius tarenti naſcitur olympiade centeſima trigēſima quinta. A catone quāſtore romam trādūſtus ē. Habitauit in auētino parco: ſūptu ac una ancilla contentus. Morit̄ ſeptuagenario maior articulari morbo. Sepultuſq̄ ē i Scipionis monumēto i uia appia itra primū lapidē. Signatum. tranſlatio a nūmis.

ACRON. Vt ſiluā. ſ. p. m. i an. pronos uolubiles decliuos & cito labētes & inſtabiles. Ne aſpernent̄ noua uerba cōparatione nouorū foliorū doct poſſe placere. In annos. p annos: ut ſiluarū mutant̄ folia p annos pronos: & eſt homerica cōparatio. Debemur morti. argumētis probat̄ perire oīa. perire hoīes perire uerba. ſi quidē recipitur in terram fluſtus & que ante arabat̄ mō ſit locus nauibus. Si ergo natura mutat̄ mari & terrā: quāto magis debemus credere perire hoīes & uerba eorū. Perimus ergo nos & noſtra ubi terra in mare ducit̄ paludes uertunt̄ in ſegetes: flumina ſuū mutant̄ curſū. Siue receptus. t. n. Mare in terrā recipitur qm̄ portus cōponit̄. Regis opus. Auguſtū dicit: qui ſiccauit pōtinam paludē: Nā

Vt ſiluā ſoliis pronos mutātur in annos:
Prima cadunt: ita uerborū uetus iterit atas
Et iuuenum ritu florēt mō nata uigētq̄.
Debemur morti nos noſtraq̄: ſiue receptus
Terra neptunus claſſes aquilonibus arcet
Regis opus: ſteriliſq̄ diu palus aptaq̄ rēis
Vicinas urbes alit: & graue ſentit aratrum.
Seu curſū mutauit iniquum frugibus ānis
Doctus iter melius: mortalia ſcā peribunt

Nedū sermonū stet honos & gratia uiuax.
 Multa renascētur: quæ iā cecidere: cadētq;
 Quæ nūc sūt i hōre uocabula: si uolet usus:
 Quē pēs arbitriū ē & līs & norma loq̄ndi
 Res gestæ regumq; ducūq; & tristia bella
 Quo scribi possēt nūero mōstrauit hōerō:
 Versibus iparīf iūctis quærimonia primū
 Post ēt iclusa ē uoti sentētia compos.
 Quis tamē exiguos elegos emiseric auctor
 Grāmatici certāt: & adhuc sub iudice lis ē.

regis opus est mare admittere terræ. Reges. n. ta-
 lia faciunt: diuus Augustus duas res diuinas fecit:
 pōtinā paludē siccauit: ut ad mare meatū habere
 ret: ut post & arari posset: & portū lucrinū muni-
 uit. de quo maro. An memorē portus lucrinoq;
 addita claustra atq; idignatū magnis stridoribus
 æquor. Iulia qua ponto longe sonat unda refu-
 so. Sterilisq; diu palus. lucrinū portū significat
 & alios qui manu facti sūt ab Augusto & alia re-
 gū opa hoc ē regis opus: qđ null⁹ facere pōt nisi
 rex. Seu cursū. m. i. f. ἀποκοινων siue gene-
 raliter: ut quidā accipe uolūt qñ cāpos aptos agri
 culturæ liberāt auertentes flumina quæ infesta
 sūt eis. Amnis. tyberim intelligimus: hūc. n. deri-
 uauit Augustus qua nunc incedit. Ante. n. p. uelā

brū fluebat. Vñ & uelabꝝ dictū quod uelis trāsire. Doctus iter melius. inducū meliori uia. Mortalia
 facta. p. zeugma a superioribus. Nedū sermonū stet honos. i. si hæc oīa mutāt: uerborꝝ gratia pēnis mane-
 re quō pōt. Honos. pulchritudo. Viuax. Perpetua. Multa renascētur. Iterꝝ sient quæ iā fuere uocabula. f.
 & cōmertia sermonū: quæ sūt sublata de usu. Si uolet usus. i. cōsuetudo & ratō loquēdi. Ratio. n. usu & cō-
 suetudine uincit. Vfus. n. facit auctoritatē interdū: & consuetudo uincit regulā: ut frequēter cicero modiū
 ponit p. modiōꝝ & libeꝝ p. liberoꝝ hoc usu dicit. Quē penes. cōuersio ē. i. penes quē arbitriū ē. i. iudiciū
 in potestate usus ē sermo & uis loquēdi. Res gestæ. docet quō singulæ res & quibus metris scribēdæ sūt.

Numero. metro: ut numeros memini si uerba tenerē. Versibus ipariter iūctis. Elegiacū significat. Quia
 elegiacū metrū minus hēt syllabaz: quā eriocus uersus qui pcedit. quod elegiacū metrū cōstat ex pētimer-
 meri. i. de duobus dactylis & syllaba. quis tñ inuenerit elegiacū metrū incertū ē. Vel uersibus ipariter iūctis
 id est iambico metro: unus. n. exaeter uersus ē alter pētameter. hoc igit metro primo tristia post ēt cōpēre
 lata describi. Post ēt iclusa ē. Res tristes & lugubres primo elegiaco carmine scribebantur post etiā latæ.

POR. Debemur morti nos nostraq;. Cōprobat nūc morti uniuersa eē destinata ēt uerba interire cū ope-
 ra hoīum. Sterilisq; diu palus. Diuus Cæsar duas instituerat res facere Portū. Ostiēse munire & Pōtinā pa-
 ludē quæ ē in cāpania ad quadragesimū miliarīū emittere in mare. Hāc ergo significat in hoc recidisse: ut
 iā aretur. Seu cursū mutauit iniquū amnis doctus iter melius. Tyberim intelligimus. hūc enī Agrippa de-
 riuauit: qua nūc uadit. antea p uelabꝝ fluebat. Cadētq; quæ nunc sunt in honore uocabula si uolet usus.
 hoc ē rō loquēdi. Vfus. n. nihil aliud ē quā regula sermonis latini. Res gestæ. r. d. Incipit nūc loq de oib⁹
 metris de elegiaco & iābico. Versib⁹ ipariter. Imparib⁹. Nā exaetero priore sequēti pētametro scribūt

CHRI. Vt siluæ. Vt singulis annis renouant frōdes in siluis: & primis cadētibus nouæ succedūt: ita sin-
 gulis pene ætatibus imutant uerba: & prisca a cōsuetudine abeunt: Quod ēt crassus apud Ciceronē p so-
 crū suā ostendit. Debemur morti. Nō miꝝ si uerba intereant quādo hois: oīa: humana pereāt. Siue re-
 ceptus. Vt portus in littore romano cōpatos: ubi mare intra terrā receptū ē. Sterilisq; quæadmodū ubi ter-
 ra fuit: effecta ē aqua: ita quod aqua fuit effecta ē terra: ut appareat de palude pōtina: quæ exsiccata arari po-
 tuit Sed sine hominū labore iter italiā siciliāq; mare irrupit. Ergo aquæ ibi sūt: ubi terra fuit. Eodē pacto: a-
 syria seiuncta ē cyprus: a boetia euboea. Sic cōtra exclusis aquis terræ emerferūt. Nā hibāda īsula oīi ionii
 fuit: nūc. cc. stadiis ab eo distat Et in italia circēi olim īsula fuit. Seu Cursū. Vt de peneo thessaliæ stagnā-
 te flumine: & de acheloo legit. sed & tyberis deriuatus ē qua nūc incedit: cū antea per locū quod uelabrum
 dicit flueret. Vbi nostra tēpestas tēplū est diui georgii: quod ad uelabrū dicitur. Sed uocabulū nō tenētes
 ad uellus aureū dicunt. Erat aut uelabrum sub auentino: & illa aqua auētīnū a reliqua urbe separabat: Vñ
 auētīnus dictus ē: quia nauibus illuc aduētaret: alii tñ ab aduenta auiū quæ illuc se a fluuio reciperēt dictū
 eē uolunt. Quē penes. Nā sermo & uerba usu potius quā ratione formātur. Res ge. ostendit quo carmi-

ne quicquā scribi debeat. Et quoniā res gestas & deoꝝ & heroū & magnorꝝ uiroꝝ homerus hexaetero
 carmine descripsit: oēsq; poetas longo interuallo supauit: oñdit nobis illa eo carmine scribēda esse. Veg: ut
 relatiu psequamur uersus si genus respiciamus est: ut Diomedī placet ptiū legitima dispositio: & pedum
 culta copulatio cōsonāti specie metricā exhibēs regulā. Hui⁹ at generis formæ mltū sūt: sed de aliis aliolo
 cōinteri uersus hexaeter ex sex pedibus cōstat adeo: ut in quattuor primis sedibus indifferēter dactylus
 spondeus ue poni possit. Quinta sedes dactylo pēcipue attribuit: nōnunquā tñ spondeo. Sextus uero locus
 dactylū nūquā: nisi subsequēs uersus a uocali incipiat. Nā tūc ex collisiōe ultima dactyli abiicit. Vir. Ignari
 hominūq; locorūq; Erramus. & in georgicis. Vulcani decoquit humorē. Ergo spōdeo cōcedit sexta sedes
 aut trocheo: quia ultima syllaba cuiuscūq; carminis & produci & corripī ualet. Quapp'a duodecim sylla-
 bis ad decē & septē pducit. nā si totus ex spōdeis qui dissyllabi sunt: cōstabit: erūt in sex spondeis duodeci
 syllabæ. Sin totus ex dactylis qui trissyllabi sunt: qm̄ ultimus ultimā syllabā amittiterunt decem & septem

Auentinus

Hexameter

Syllaba. Versus autem hexameter quia uarietate illi patitur: ut modo in infima figura deprimatur modo in altam grandiloquaq; extollatur non quā in ea quae mediocris est uersetur erit optimi poetae officium dare operā: ut qualitati materiae carminis qualitas quadret: cui rei perspicuo testimonio esse poterit initium: uirgilianae aeneidos. Nam cum & duo iam a se absoluta uolumina indicet bucolica. s. & georgica: & tertium scribendum propositum. Cumq; infimo stilo bucolicum mediocri georgicum carmen scripserit: aeneida uero sublimi scripturus sit paucis uersibus omnes terrae figuras complectens suas singulis rebus figuras attribuat. Nam quid depravatus esse potest: quod illud: ille ego qui quodam gracili modulatus auena. Carmen & gressus siluis uicina coegi. Quid rursus altius atq; sublimius quam cum dicit. At nunc horrentia martis arma uirumq; cano. Id autem in medio est. Ut quis auido pareretur arua colono. Gratum opus agricolis: quoniam materia ipsa mediocris est: mediocri figura est profectus. Sed quorsum tam multa de hexametro uersus? Nepe ut iam perspicuum sit non omnem hexametrum uersum esse heroicum: sed eum qui sublimi figura expolitus heroicorum magnorumq; uiros, facta describit. Carmen autem heroicum cum graeci εἰρος appellat: diffiniuntque esse εὐπείριοι ἡντιόττεται ἡρώων καὶ ἀνδραγαθῶν πολεμικῶν τῶν. i. cōtinētia diuinā: heroicā: humanarūq; rerū. Et dicit εἰρος ab eo quod εἰρεός. i. seg. quia eo dicenda ea quae iam dicta sunt perpetuo tenore sequuntur. Dicit & pythium carmen: quia cum apollo in matris ultione phytone serpente iteremisset: accolae dei laudes hexametro uersu celebrarunt: qui sex spodeis a principio compositus est: deinde soluta spodei altera syllaba sine dāno tripis dactylus protulerunt. Vel uocatus est uersus pythius: quia & pythiae phoebe sacerdotes oracula illius dei hoc uersu proferebant. Maxima autem in uersu heroico laus est: ut primo quarto ac sexto loco spodeus sit: ut defecisse uidet sua iam promissa reposci. Itē imotique colli dedit & cōtinere uentos. Itē Cui non dictus hylas puer & latonia delos. Aliquando constat ex quinque dactylis: ut Padi iter rea domus omnipotentis olympi. Versus igitur heroicus dignitate primus est plenae rationis perfectione formatus: ac totius grauitatis honore sublimis: multaq; pulchritudinis uenustate praeclarus: quae sine ulla conjunctione quascūq; alias orationis partes ita mutuis inter se connexionibus colligat: ut in scanstione propria pes nullus nisi nouissimus tantum integram partem orationis includat. Versibus impariter iunctis. Elegiam dicit: quae ex uersu hexametro atq; pentametro constat. Quod genus carminis praecipue scripserunt apud romanos. Ouidius: Propertius: Tibullus & gallus: imitati graecos praecipue callimachum & Euphorionem. Dicitur autem elegia ἀποτοῦ ἐν ἀγῶνι τοῦ τὴν νεότητα: sere enim defunctorum laudes hoc carmine ne prosequabantur: siue ἀποτοῦ ἐλαίου id est miseratione. quia miserales res hoc carmine pronunciabant. Hinc horatius ad albiū Tibullum scribens ait: Ne miserales decantes elegos. De auctore uero ignorat. Quae rimonia primum. Nam primo res miserales illo decantabatur. Deinde etiam laetiores. Exiguos. comparatione heroici.

ACRON. Archilochum proprio rabies armauit iambo. Iambicum metrum primum archilochus inuenit: quo usus est in lycambem: quem persecutus est: ei ne bolem desponsatam iam filiam denegauit in tantum: ut lycambes iambos uoluerit morte uitare. Nam ad laqueum confugit. Hunc socci coepere. Comœdiam significat. Grandaeque cothurni. magnae laudes clamantium exceperunt hunc pedem: aut grades cothurni tragœdiae. Ideo autem in dubio posuimus: quia difficile hoc metro tragœdiographi utuntur. Nam spondaico poene metro semper uidetur scribere Alternis sermonibus. Illi & illi id est comœdiae & tragœdiae aut personarum responsionibus: aut tantum comœdiae: quia in comœdia multae personae uicem sibi succedunt. Et populares uincet. Altius sonantem in scena quam clamor populi.

Aptum in agendis id est in definiendis rebus. tales strepitus excedit iste pes: ut uicat populi clamores: quia iambus uicit clamores spectantium: hoc est quia plus meretur laudari quam laudari. More hominum dixit. Natum. propter comœdiam. Musa dedit fidibus. lyrico carmini laudare deos & heroes olympiacos. Puerosque deorum. filios deorum more graeco: uel pueros deorum appellat heroes. Et pugilem. u. Pollucem licet alii dicant pindarum & Amphionem qui ante omnes ad palmam uenerunt. Et equum. id est castorem.

Archilochum proprio rabies armauit iambo.

Huc socci coepere pedes gradesque cothurni

Alternis aptum sermonibus: & populares

Vincet strepitus: & natum rebus agendis.

Musa dedit fidibus diuos puerosque deos:

Et pugilem uictorem: & equum certamine primum:

Et iuuenum curas: & libera uina referre.

Descriptas seruare uices: operumque colores

Cur ego si nequeo: ignoroque poeta salutor

Cur nescire pudēs praeuēquā discere malo:

Versibus expōi tragicis res comica non uult:

Indignatur itē priuatis ac prope socco

Dignis carminibus narrari coena thyeste:

Singula quaeque locū teneat sortita deceter:

Interdum tamē & uocem comœdia tollit.

Iratusque chremes tumido delingat ore.

Et tragicus plerumque dolet sermone pedestri:

Et iuuenum curas. amores. Et libera uina. liberas co-

meffationes quia liberius faciunt uina hoies loqui: ut anacreon. Descri. s. n. dispositum ordinem. p. spe-
cies expositas uarietates: si nescio prosequi: ac nō possum q̄re appellor poeta. i. si ea quæ præcepi nescio ser-
uare. ut meis carminibus inserā pulchras res uicissim ad decorandū opus. Poeta salutor. hoc secūdu græ-
cos: q̄ noīe officii salutant. χαίρε ποιεῖν ἦτορ. Cur nescire pudēs prauē. q. d. m. ordo est: cur prauē pudēs ma-
lo nescire q̄ discere. quare prauē magis nolo discere quā turpiter ignorare. uerbigratia prauē prauē est qui
turpiter ignorat uel erubescit. si nescio quare magis erubescō discere. sed si interrogat⁹ fueris turpi⁹ nescis
si tacueris. Nā prauē uerecundus est ille qui erubescit discere quod commodum est. Sunt quædam doctri-
næ quæ duplici scientia cōcipiuntur uersum facere discis. Si audieris sex pedibus constare exametrum si-
ue heroicū metrū dactylo & spondeo. ecce habes ueram peritiā debes alterā percipe ut scias quō sit spō-
deus & quomodo dactylus: horati si dedisti præcepta quare nescis possum scire quidem uerbigratia ga-
iambico metro comoedia scribitur. Sed quō fiat iābicus nescio. Versibus expōi tragicis. spōdaicis & altis
sensibus: aut uerbis. Et hoc exequitur quod superior p̄miserat. Descriptas seruare uices. Res inquit parua
& comica non debet alte tractari & difficulter: ut tragica: Tragœdia. n. alto stilo describi: cōica uero hūili
gaudet. Priuatis. cōibus iacentibus sensibus: quasi. n. priuata sunt uerba: quibus utitur. Ac prope socco
Soccis comoediam intelligimus. Cothurnis tragœdiā. Dignis carminibus. hūilibus uerbis. tragœdia enī
altos sortita est sensus: & uerba. Narrari cœna. t. humilib⁹ uerbis tragœdia expōi nō uult. & cōibus sensib⁹
id est comico stilo. Singula quæq; locum. t. s. d. una quæq; res quō decenter inuenerit sibi locū: ita teneat.
Interdum tamen & uocem. c. t. ut Teren. O cælum: o terra: o maria neptuni. item pro summe iuppiter:
Iratuq; chremes. comoedia de chremete. Tumido ore. elato sermone.

POR. Archilochum. p. r. a. i. Primus Archilocus iambos scripsit in lycambē generum suum. Hunc. s. c.
p. g. q. c. Quomodo comoediæ & tragœdiæ ornantur qui iambicus appellatur. Nam hoc distat iambicus
a iambo q̄ iambus ex iābis constat & maledictis armatur. iambicus at metro magis q̄ rōne similis est iam-
bo. Alternis. a. s. Nihil. n. poeta in tragœdia dicit. sed plures p̄sonæ itaq; heroicū heroū solet res referre. qd
actū sit tragœdia agit. Et. p. u. ipsum altius in scēna sonantē q̄ po. clamor est. Musa. d. s. d. p. q. d. Nunc
de lyrico carie loquit⁹ quo metro scribunt⁹ aut heroū laudes aut olympionicarū. Pueros at deorum hero-
as dicit. Et iuuenum curas hoc est amores quos lyrici celebrant. Et libera uina referre. qualia sunt Ana-
creontis caria. Descriptas seruare uices. hoc est ordinem positū per species signorum quare poeta dicitur.

Cur nescire pudens prauē quam discere malo. Huius uersus sensus talis est. Cur malo nescire prauē pu-
dens id est erubescens ne uidear ignorasse quam malo discere. Indignatur item priuatis. hoc est humili-
bus uerbis tragœdiā impleri.

CHRI. Archilochum. iambicum carmen plerunq; trimetro uersu & epodo uersu sequente compositū
est: ut male soluta natis exit alite Ferens olentem meuium. Iambus ex breui & longa constat: ut dies uersū
maledicum conficere habilis est. Sunt qui dicant iambum nomen sumpsisse a iambe famula Celei: quæ iambus
cererem quærentem ad meganiram celei coniugem delatam cum uidisset male tractauit. Alii uolunt iam-
bum quali triambum a triumphatore libero nominatum. Alia strenuo duce martis iccirco dictum: quia
cum crebro pugnas iniret. & telum cum clamore torquæret παρὰ τοῖον βᾶλλον id est a iaculum torquē
do iambus appellatur. Est autem ex breui & longa compositus pes quod hi qui iaculentur & breui accessu
in extensum passum proferuntur: ut fortiori nixu teli ictum confirmet. Sunt qui putent dictum ἀποτοῦ
πρὸ βίβειν id est maledicere: cuius carminis præcipui scriptores apud græcos fuerunt Archilochus & hip-
ponax. Apud romanos Lucilius & Catullus: Archilochum uero hoc carmen nonnulli inuenisse uolunt &
illum usum esse in lycambem: qui filiam desponsatam denegarat adeo: ut illum ad laqueum compulerit
ergo proprio id est a se excogitato. Soggi. id est comici qui socco id enim calcei genus est utuntur. Co-
thurni. & isti calcei sunt: quos sibi adhibent tragici. Ergo cothurni id est tragici. Virgilius Sophocleo tua
carmina digna cothurno. Grandes. quia tragœdia grandiores res & grandiori stilo scriptas continet.

Alternis. Nam in tragœdia & comoedia alternæ sunt colloctiones. Strepitum: popularem. Plau-
sum a populo concitatum: ut sit sententia. Applaudit quidem populus istis pedibus. Sed maiorem eti-
am plausum merentur. Vel intelligit sua sonoritate etiam in tumultu audiri posse. Et natum rebus agen-
dis. nam uehementiam & efficaciam in agendo exprimit. Fidibus. lyricis uersibus qui fidibus id est
choridis concinnuntur. Quibus & magna persæpe cantantur: ut deorum heroumque laudes & uictoriæ
pugiles & equestres & curæ id est amores iuuenum & conuiuia. Et libera uina. id est conuiuia in quib⁹
a curis per uinum liberamur. Delyrico carmine in principio huius interpretationis multa inquisim⁹. De-
scriptas seruare uices. Ad multa puto p̄duci huiusmodi p̄ceptū: ut in oib⁹ scribēdis seruare uices sit: ut
p̄ materie qualitate eligat⁹ genus poematis: quod illi rei attributū est. ne de re cōica tragœdiā: aut de tragica
comoedia scribam⁹: qd paulo p̄apertius loq̄. Eligat⁹ carmē idoneū. Accomode⁹ stilius. Seruet deniq; in
oib⁹ reb⁹ decor⁹. Sed p̄cipue refert⁹ ad distinctionē carium: de q̄ paulo supra p̄cepit. nā n̄ dēt salutari. i. appel-
lari poeta si q̄s aut neq; tarditate igeniū aut ignorat negligentia discēdi seruare uices descriptas. Salutare

autem cum appellare significat: non est nisi inhonorificare. Vnde dicunt senatus Attalum regem saluta-
vit. Cur nescire. Ordo est. Cur malo ergo prauæ pudēs. i. prauo pudore impeditus nescire quā discere.
Est enim uitiosus pudor quo a recte agendo impedimur. Bonus autem quo turpiter agere prohibemur.

Verbis. Exponit quid sit seruare uices. Nam nec materia comica tragica grandiloquentia extollenda
supra modum est: neq; rursus tragica humilitate comica deprimenda nisi raro & cum altera ab altera ali-
qd mutuatur: nā chremes ille apud Terentiū quis cætera cōica sint tñ in peccato filii: ut grauior sit obur-
gatio tragœdiā citat: & tragica est illa exclātio: o calū o terra o maria neptuni. Et ph sūme iuppiter. Verū
qm̄ de uersus heroici elegiq; ac iābici rōe pauca dicta sūt: eadē quoq; breuitate q̄tenus sat fuerit tragœdiam
comœdiam psequimur. tragedia iḡ: ut refert Diomedes est heroica fortuna: aduersis cōprehensio. Quā

Tragœdia

diffinitionē a Theophrasto excogitatā uidemus. Ait. n. τραγωδία ἐστὶν ἡρώικη τοῦ χυμοῦ περίστυ-
σις. Dicta autē est: ut nonnullis placet: ab eo quod est. τραγός. i. hircus & ὠδὴ cantus. Quoniā olim au-
ctoribus tragicis hircus proemiū cātus proponebatur: q̄ liberalibus libero patri imolabatur. q̄ ut ait Var-
ro uitibus noxiū est animal. Hoc idem & paulo infra ponet poeta. Vel q̄ utrem ex hircina pelle uino ple-
num pro proemio eēt. Virgili. Vndē saliere per utres. alii putant a face quam quidam græcor. τρυγὰ id
est facem appellant permutatione litterarum: quoniam ante personās a Thespide repertas mimi perūti
ora olei facibus fabulas agebant. Quod in sequentibus poeta significat. Alii a uino arbitrant: quod olim
τρυγὲ dicebat a quo uidemie τρυγητοσ appellatur: quia in sacris liberalibus athenienses uinum cātori-
bus exhibebāt. Cuius rei testem Lucilium producūt. Comœdia uero est secundū græcos ἰδιωτικὸν αἰ

Comœdia

πολιτικὸν τῶν παγμάτων ἀκινλύνος περίοχη: id est priuata ciuiliſq; fortunæ sine periculo uitæ cōpra-
hensio. Dicitur autem comœdia ἀποτὸν κῶμῶν. Sunt enim κῶμαι pagi. id est conuenticula rusticorū
ὠδὴ cantus. Nam ut ait Varro. iuuentus ætica circum uicos ita ire solita fuit: & questus gratia hoc carnis
genus exercebat. Vel quia iam intra urbem cōacti athenienses in uiculis paruorum domum hunc cantum
exercebant. Vel dicitur ἀπο τοῦ κῶμου id est a comestatione quæ olim in huiuscemodi fabulis amantiū
exercebant. Vel dicitur ἀπο τοῦ κῶμου id est a comestatione quæ olim in huiuscemodi fabulis amantiū
uiuientium κῶμαι appellabantur. Tragœdia heroas regesq; continet: & semp inſœlices exitus habet. Vn-
de Euripides roganti archelaō regi: ut de se tragœdiā scriberet abnuuit: precatusq; deos est. ne quid sibi ac-
cideret tragœdia dignum. Comœdia contra ciuiles priuatosq; describit & exitus ſœlices. Poetæ primi co-
mici fuerunt iussarion: Nullus ac magnes. Hi ueteris disciplinæ ioculatoria nec scitæ nec uenustæ pronun-
ciabant. Secunda ætate fuerunt Aristophanes: Eupolis: eratinus qui uitia ſectari acerbiss. mas scripserunt
comœdias. Tertia ætas Menandri & philemonis fuit qui oēm comœdiæ acerbitem mitigauerūt. Horū
fabulas romani tranſtulerunt: primusq; Lilius andronicus scripsit. Hic seruus liuii saluatoris ob igenii me-
ritum: quoniā liberos optime erudiebat ab eo libertate donatus est olympiade. cxlviii. Sunt qui uelint epi-
carmū in iſula cea exulante primū hoc carmen frequentasse: & sic a ceo comœdiam dictam id est Antea
itaq; galeris nō personis utebantur: ut qualitas coloris indicii faceret ætatis cū eēt aut albi aut nigri aut rufi:
Personis primus uti cœpit Rosci⁹ gallus histrio: qui oculis obuerris erat: nec satis decor⁹. Togatæ ut ait
diomedes: dicebantur q̄ oia in publico honore cōfusa cernebantur. Quæ togatæ postea in prætextatas &
tabernarias diuidebantur: Togatæ sunt quæ scribuntur ritu habitusq; togatorū: id est romanorum: ut græ-
cæ fabulæ a græcorum pallio palliatæ dicuntur. Sed quāuis togata genus sit: sub quo & prætextatæ & ta-
bernariæ reponuntur tamen pro tabernaria ponitur. Prætextata hēt magistratū: qui p̄textat utunt: & ipa-
torum & principū romanorū argumentū. Tabernariæ ab humilitate personarū & argumentorū appellan-
tur. Nā tabernas pauperū domos habebant: quæ prisca t̄pibus ex fabulis conficiebant. Atellanæ ab atella
oscorū urbe: ubi repertæ sunt nomē trahunt. Hæ sunt argumentis dictisq; iocularibus similes satyricis fa-
bulis græcis. Quarta spēs togatorum est planipedis græce dicitur υἱωσ Planipedes uero dicuntur quod
actores neq; focis neq; cothurnis prodeunt in prosceniū aut pulpitu: sed planis. i. nudis pedibus. Hui⁹ me-
minit Accius scriptor togatorū. Datū est aux. Exultat planipes. Satyrica græca differt ab attellana. Nam
in satyricis satyrorū p̄sonæ inducuntur: aut siquæ sunt satyris similes: ut Autolic⁹. Burris. In attellana uero
obscenæ personæ ut Maccus comœdiæ atq; tragœdiæ cōe nomen sumūt græce dramata. Nā δρᾶν age-
re est latine fabulas. Vitruuius uero de architectura ita scœnas distinguit: ut tragica colūnis & fastigiis & si-
gnis regalibus ornandas præcipiat. Comici uero edificiorū priuatorū spēm p̄bet. Satyricas arboribus spe-
luncis & montibus ornat. Donatus uero ita distinguit personarū uestimenta: ut adolescentibus discolor sit
uestitus. Seruis exiguus amictus: ut prisca paupertatē indicent: uel ut expeditiores sint ad negocia obeūda
Parasiti cū intortis palliis ueniunt. loco uestitus candid⁹. Erūnoso obsoleto. Purpureus diuiti: suceti⁹ pau-
peri: Militi chlamys purpurea. Puella habito peregrina: Leno pallio uersicolore uti. Meretrici ob auaritiā
luteus datur. Tibias adhibebāt pares & impares id est dextras & sinistras. Dextræ sua grauitate seriam co-
mœdiæ orationem pronunciabant. Sinistræ ferranæ acuminis leuitate iocum ostendebant. Ergo ubi mi-
xtus cum grauitate iocus esset dextræ sinistræq; adhibebant. Comœdiæ statoriarū dicebantur quæ quietio-
res essent. Motoriæ. quæ turbulentæ. Mixtæ uero ex utraq; cōstant. Comœdiam cicero ait esse imitatio-
nem uitæ & spectaculis consuetudinis & ueritatis. Quis primus in græciam inuenerit incertū est. Hæc ego pliz-
xus proſecutus sum: ut & hunc locum: & plures qui sequuntur facile intelligantur.

ACRON. Et tragicus. p. d. Quia tragœdia semper dolores exponit hoc est dolores describit. Telephus & Peleus. hi antequam diuites fuerint: & omnibus bonis suis consumptis ad tantam inopiam deuenierunt ut exules facti mendicando sibi undeque uictum congrerent. Medicantes autem non humiliter sed proterue & quasi imperando petebant. misce. ser. nobis panem. Aliter hi quondam diuites fuerunt & grandia uerba & tumida dicere semper consueuerunt. tade inopia compellente exules facti sunt & mendicantes. Iam alta & seuera uerba quibus uti fuerant dimiserunt & humilibus uerbis & blandis animos spectantium mulcere coeperunt. id dixit & tragicus plerumque dolet fer

Telephus & peleus cum pauper & exul uterque
Proiecit ^{proiecit} ampullas & sex quipedalia uerba:
Si curat cor spectantis terigisse querela:
Non satis est pulchra esse poemata: dulcia sũto
Et quocumque uolent animam auditoris aguto.
Ut ridentibus arrident: ita flentibus adsunt
Humani uultus: si uis me flere dolendum est
Primum ipsi tibi. tunc tua me infortunia lædet:
Telephe uel peleu male si mandata loqris
Aut dormitabo: aut ridebo: tristitia mœstũ
Vultu uerba decet: iratum plena minarum:
Ludentem lasciuia: seuerum seria dictu.
Format. n. natura prius nos intus ad omnem
Fortunam hinc: iuuat: aut impellit ad iram:
Aut ad humum mœror graui deducit: & agit.
Post effert animam motus interprete lingua.
Si dicentis erunt fortunis abscondita dicta:
Romani tollent equites pedesque cachinnũ.

solum ad personarum dignitatem sed et ad conditionem atque apta sint uerba & unicuique personarum quod est proprium.

Format. n. natura. Sensus est: poeta debet formare intra se personam aptam his rebus natura quippe delectat cum delicata uidemus. Natura n. irascimur: delectamur: miseremur. Quia substantiarum harum rerum sunt formatae in animis nostris a natura: ut illud ciceronis. ardeat orator: si uult iudicem incendere. Post. e. a. m. in. i. extollit sublimat. i. natura quod me deiecit animam miseratione extollit asperitate: modo deducit ad humanitatem modo extollit ad iracundiam. Si dicentis erunt. f. a. d. Si non conueniunt uerba loquentis fortunam ridebunt romani.

POR. Et tragicus. p. d. f. p. Exigit saepe tragœdia ut pedestribus scribas uerbis. ut cum Telephus & peleus regio habitu mutato loquantur. Neque. n. debet in habitu mendici auxilium petens regaliter loqui. Proiecit a. hoc a Calimacho sustulit quod dixit Si. c. c. f. t. q. hoc est. si id agit ut attente spectantem flere cogat. Dulcia sunt. Nunc quasi legem ponit & praecipit. Sunt enim & agunt sunt & agant significat. Sed leges antiquae his fere plenae sunt quod significantur uerbis. Si. u. m. f. d. e. p. i. t. Hoc Demosthenicum est. Nam cum ad illum is qui uapulauerat accessisset: peteretque summisse ut causam suam ageret eo quod cesus esset negauit se facturum. quia ille non uapulasset. illo affirmante factum esse. ei que superuacuas dixit eius quarelas tunc tertio cum eum indignari uideret & toto affirmante cum lachrymis affectu dixit nunc se illi credere. Capiebat enim dicendi impetum ex irascente. Tunc tua me infortunia lædet. id est tunc tuae me calamitates mouebunt quod graeci τροχῶνα τὰ uocant.

CHRI. Telephus si. herculis ex auge a qua insula expositus est: & a cerua nutritus diu regno caruit.

Ampullas. uerba grandiloqua & turgida ab ampullis. ille. n. sunt inflationes in aqua. Sed & uitreas ampullas dicimus quia artificis inflatione fiunt. Ergo tumentia uerba ampullas dixit. Sexquipedalia. magna: & quod pedum integrum & dimidium alterius in uersu facere possint. Est. n. sexquialtera in musica. Tetigisse. commouisse.

Cor. animam spectatoris. Non satis. Non satis est habere ornatu orationis nisi pathetica sit oratio atque huiusce modi ut auditores in quocumque affectu mouere possit. Ut ridentibus. animi nostri sua natura ad omnem affectum procliuus sunt. Sed maxime mouent: cum uiderint imagines suas in alijs. Nam flentem uidentes ad flentem: ridentem ad risum mouemur. Ergo optime Cicero: ardeat orator: si uult iudicem incendere. Aut Dormitabo aut ridebo aut in tedium cadam: si uerba non accommodantur affectibus: aut ipsum poetam ridebo.

Telephus
& Peleus

Tristitia. nā uerba tristitia moestū decent auditore: & minacia iratum. Sic ludens lasciuus: seuerus fectis utat.
Format. n. Natura. n. ita institui mur: ut talē in nobis affectum excitē⁹ qualis futura est oratio. Nā aut lā-
titia nos afficit: aut ira: aut moerore deprimat. Deinde q̄les itus sunt aior⁹ motus tales foras efferunt lingua
inēpte. Nā iccirco cōcessa ē hōi oīo ut aī sensa interpretet⁹: & pmat. Quapp magno odio digni sunt hi qui na-
tura beneficio abutentes aliud sentiunt, aliud loquuntur. Concludit igitur egregie quod cū poetica naturā
imitari debeat, natura autē uelit orationem corrūdere affectibus: irridebunt auditores eos poetas qui uerba
absona & minime cōuenientia affectibus formant. Absona ergo fortunis id est nō corrūdetia fortunā. alia
igitur uerba accomodat. Terentius. Desperanti concupitas nuptias P amphilo alia in summa spe consitu-
to. Cachinum. Nimium & dissolutum risum. nam grāce καγχαξέiv. cachinari est.

ACRON. Intererit multū. d. n. l. an. h. unicui
q̄ personā proprius actus formandus est. Se-
dula. studiosa. officiosa: ad obtēperandū parata.
Vagus. q̄ passim nauigat. ut Impiger extremos
curris mercator ad indos. Colchus an. a. t. na. n.
a. Nā colchus nō nisi sauius inducē⁹ est. Assy-
rius. astutus: callidus. nec inducas argis natum ti-
midū aut thebis facias ipitū. Aut famā. s. aut. s.
c. f. Ois poeta aut certā historiā tangit aut fingit.

Si ergo certū scribis. famā sequere: aut si fingis
hēat artē & ueri similitudinē figmentū tuū. Si.
s. r. a. Quasi ite⁹ reducis ac reddes uiuū carie tuo
Vel ēt repōis scribis: aut transfersq̄ alii dixerunt
de ipso. Apud cōmentarios sic iueni relatū. Apd
antiquos tragœdiarū comœdiarūq̄ scriptores:
cū primū in scēnā prodirent fauorabiliter exci-
piebant ēt si male agerent: ut illo⁹ ad scribendū
ite⁹ alligarēt aī & p̄tore cogēte totā necesse erat
agi fabulā. si uero iterum male egissent: incipiebāt
derideri: & ideo dixit reponis quasi iterum pro-
feres. Alii sic exponūt poni dē agilitate scribi. Re-
pōis igr itidē scribis. Si ergo Achillē d̄ quo semel
Home. scripsit uelis scriber. talē dēs scribē q̄lē homer⁹ oñdit. aut repōis ad imitationē hōeri. describis. Impi-
ger. uelox sit i tuo carie: ut miles q̄si ab hōero iduciē talis a te scribat. Jura. n. s. n. Neget se legib⁹ cōstringi
sine lege oīa faciat: & siceū scribe: ut nō curet de lege. Nihil. n. a. a. Nihil sit q̄ nō speret ppetrari p arma. q̄tū
ad se spectet q̄a unusq̄sq̄ fiducia suā priuatā credit nō extimās eē cōem. ut sit p̄suptor: ut hēat fiduciā uicēdi
ut oīa armis deuīdicet. Sit Medea ferox. Medea dū dii i domo sua hērent hospitiiū: dūq̄ nil chari⁹ hēret
filios suos ad comedēdū apposit. iō ferox & crudelis ē. Flebi. i. pp amissionē filio⁹. Athamas. n. marit⁹
ei⁹ unū psecut⁹ occidit. Alrex. dū sequit⁹ cecidit i mare quos⁹ exitū flet mater. Ino uxor athamantis demē-
tis fuit. q̄ furorē mariti fugiens se p̄cipitauit in mare: cū filio: & diēa est leucothea & filius eius palemō qui
melicertes antea dicebat. Perfidus. i. Moris erat apud antiquos ut aī ductas uxores nuptialia munera ul-
tro generi soceris darent. Ixion ergo cū filiā eponei accepisset uxore: & dotē daret inuitus scrobē fecit igē-
tē quā igne repleuit ac summā leuiter cōtexit cinere. In hac socer⁹ quē simulās ad cēnā inuitauerat merfit
ac sic passus est illū uiuū exuri. Ob hoc perfidus dictus est. Siue dū conuiuia iouis eēt iunone de stupro te-
mulentus ausus est appellare. Alii dicunt q̄ concedēte ioue cū iunone cōcubuit & postea patefecit. Tri-
stus Horestes. pp conscientiā quia matrē demens interfecit. Si quid inexpertū. nouum. Si quid inquit. p-
batum uis recitare: caue ut sit constans usq̄ ad extremū. Nouam personam. nouam materiam. Et sibi cō-
flet. in se finiatur materia: nec ad aliud transeat.

POR. Ro. t. e. p. q. c. redibit eq̄ster ordo & plebei⁹: cachinū atē uerbū scdm oñōia τὸ μοιᾶν fictum a
sono risus. Intererit. m. d. n. l. an. h. hoc est unicuiq̄ personā actus aptandus est tanq̄ apud Menadrū indu-
ciē seruus induciē liber loquens ex hoc ille indulgenter & incōsulto ut oīa dño simpliciter fateat. itaq̄ quō
illum excusat. Aut. fa. s. a. sibi cōuenientia finge. Hoc aliud p̄ceptū est. Nā poeta scripturus aut scdm ho-
minū consensū dēt aliquid scribere aut si historiā tāq̄ tritā nō uult attingere: dēt cōuenienter notā induce-
re. Scriptor. h. si. f. r. A. Apud antiquos comœdiarū tragœdiarūq̄ scriptores cū primū in scēnā p̄dirēt fa-
uorabiliter accipiebant ēt si male agerent. ut illo⁹ ad scribendū ite⁹ allicerent aī p̄tore cogente totā ne-
cesse erat peragi fabulā. Sin uero ite⁹ male egissent incipiebant derideri: iō dixit reponis: q̄si ite⁹ proferes.

Perfidus ixion. Moris erat apud antiquos ut ducturi uxores nuptialia munera & dotē ultro soceris darēt
Ixion ergo cū Eponei filiā accepisset uxore & dotē daret inuitus: scrobē fecit ingentē: quā igne repleuit &
in summo leuiter cinere contextit. In hac eponea quē simulās ad cēnā inuitauerat: merfit ac sic passus est ui-
uū illum exuri. ob hoc perfidus dictus est Ixion.

Dicit hoc in loco accommodata se uerba personis

Intererit multū dauus ne loquat⁹: an heros
Maturus ue senex: an adhuc florēte iuuetā
Feruid⁹ an matrōa potēs: an sedula nutrix:
Mercator ne uagus: cultor ne uirētis agelli:
Colcho: ā assyri⁹ an thebis nutrit⁹ an argis:
Aut famā seq̄re: aut sibi cōuenientia finge:
Scriptor honoratū si forte reponis achillē:
Impiger: iracundus: inexorabilis: ac⁹
Iura neget sibi nata: nihil nō arroget armis:
Sit medea ferox inuictaq̄: flebilis ino.
Perfidus ixion: iō uaga: tristis horestes:
Sigd inexprtū scēnā cōmittis: & audes
Personā formare nouā: seruetur ad inum
Qualis ab iccepto processerit: & sibi cōstet

*confiteri nō ut ait. a. uim. nō minus uiciosa est
oratio si ab hominē q̄ si aī ut ay accomodat. dicit dē*

Medea
Ino

Ixion

Intererit multū. Est in genere hūano quedā pprietas sexus & aetatis: fortunae: artificii & locorum
ut aliud ingenium sit in uiro: q̄ in foemina: in puero quā in uiro: in igne: in seruo: in principe: q̄ in priua
to: in meretrice: q̄ in pudica: in milite quā in philosopho: in italo quā in gallo. Quidā rursus natura hūani
ores: sunt: quidā magis elati. Alii aequabilitatē patiunt: alii superare uolunt. Quāobrem uniuscuiusq; ingenio
condecet orōem dabit optimus poeta. Dauus. qui seruus seruiliter loquit. Heros. dñs. Matur⁹. qui ni
hil temere faciat. Feruidus iuuetā. Plenus cupiditatibus: & qui illis potius q̄ rōe ducit. Matrona. q̄ for
tuna elata sit & sexu. Sedula. quae sine dolo. i. diligenter & fideliter cūcta agit. Vagus. quia uarias regio
nes q̄tus causa adit. Colchus. qui natura sauius est. Thebis. nō nisi doctus. Argis. q̄ magnanimus est.
Famā. historiā uel fabulā. Snia est: cū quēpiā ex priscis hoibus describas: aut ea de illo narrabis q̄ scripta
adinueneris: uel si a te singas fingito ea q̄ illis quadrent. Repones. i. iā ab aliis poetis positū. i. scriptum ite
rum pones. i. scribes. Achille. exēplo demonstrat quod pcepit. Nā cū uelox heros iste describat ab home
ro: unde est. ἄλλος ὁκῶς ἀχὺλλεύς cū in cōtētiōe cū agamēnone inexorabilis cū acer. i. uehāmens
tū oīa armis arrogēt: & nihil iuri cōcedat talē & ipse induces aut si nouū q̄cūq; i eo finges: id fingito: q̄ his q̄
dicta sunt de eo quadrēt. Medea ferox. Nā sic cōtra lasonē: cū desertā se sensit describit. Et inuicta. qua
si iplacabilis. Flebilis. pp amissionē filiorū. Ixion. hic ex Antōe periphātis filio natus diā Esionei filiā uxo Ixion
rē duxit cui mīta cōtra dotē filiae se daturū pollicitus est: ac cū pacta nō seruaret Esioneus illi aequos abstulit
accerfuit illū Ixion tanq̄ oīa soluturus: sed prius fossā ingentē fecit: igneq; repleuit: ac de super cinere extin
cto textit: deinde socerū uenientē in eam misit. Vex cū tā iniqua cāde nemo illū lustrare uellet tandē a io
ne lustratus est quo tēpore iunonē de stupro interpellauit nec dubitauit cū nebula quā iuppiter i formam
iunonis finxerat cōcūbere. unde centauri orti. Quapp apud inferos a rota cui alligatus est circūuoluit. Er
go cū in socerū: tū in iouem perfidus fuisset: perfidus semper describet. Vaga quia i uaccā uersa & oestro
percita diu euagata est. Tristis. pp cādē patris: pp poenitentia matricidii: pp furias a quibus agitabatur.
Si quid cum in fabulis hoies a priscis poetis descriptos pones: eadē illis tribues quae prisci tribuerunt. Si autē
quāpiam nouū neq; ab alio descriptū pones: quod illi ingenium: quos ue mores a principio tribueris: eos
d. per uniuersum opus tribues: ut constet sibi id est ne a sua natura discedere uideatur.

Difficile est proprie cōia dicere: tuque
Rectius iliacum carmen deducis in actus:
Quā si proferes ignota indictaq; primus:
Publica materies priuati iuris erit: si
Nō circa uilē patulumq; moraberis orbē:
Nec uerbo uerbū curabis reddere fidus
Interpres: nec desilies imitator in arctum:
Vnd pedē pferre pudor uetet: aut opis lex.
Nec sic icipies: ut scriptor ciclicus olim.
Fortunā priami cantabo & nobile bellum:
Quid dignū tanto feret hic pmissor hiatus:
Parturient mōtes nascetur ridiculus mus.
Quāto rectius hic: qui nil molit inep̄te.
Dic mihi musa uirū captā post tpa troiā
Qui mores hoīum multorū uidit & urbes
Nō fumū ex fulgore: sed ex fumo dare lucē
Cogitat: ut speciosa dehinc miracula pmat
Antiphatē scyllāq; & cū cyclope caribdin

ACRON. Difficile. e. p. c. d. Satis difficile ē di
cere cōia uerba. ita ut auditor cogitet esse ppria
dicentis. Cōia. d. i. dicere intasta. Nā q̄n intastū
est aliquid cōe est: cū semel dictū ab aliquo sit p
priū. Itē cōia. i. nō ante dicta: q̄si si quid dictū ate
sit est ppriū: cōia at dixit: q̄a q̄diu a nullo sē acta
uel dicta singulis aq̄ patent ad dicendū ut uerbi
gratia quēadmodū dom⁹ uel ager sine dño cōis
est: occupatus uero iā pprius sit ita & res a nullo
dcā est cōis. Publica. m. p. docet quō aggrediat
aliquis carmen iā ab aliquo scriptū. Materia iam
dicta ab aliquo descripta. Sensus: nota ingt mate
ria tunc uidebit q̄si ppria uniuscuiusq; esse si no
uo & nō usitato genere elocutionis ornet. Id etiā
dicit materies priuati iuris erit si eā cū arte fueris
interpretatus si nō eā totā uelis perseq. i. singula cōi
fide imitari. Nā q̄dā prātermittē dēs. Et poeti
ca licentia p materia materies dixit. materies. n.
lignū est. publica. n. materies est: ut bellū troianū
tuū fiat & quasi a te inuentū: si nō uilissimis uer
bis explicet. ideo nō debes perseq oīa. quia sunt
q̄ iplere nō possis: aut quae conuersa in latinū pla
cere nō possint. Sensus est: si quid transfers: nō in
quit. fidelit est interpretandū. i. uerbū ex uerbo: nec
in has angustias incidere debes. Si nō circa uilē.
p. q. m. o. si nō feceris carmē tuū spatiosum &
āplum & alieno sensu. licet. n. quādā sumere & n
multa. Vilē. i. uacuū inanē: quia uilē te facit tot⁹

Materies

orbis. i. ad finē ductū totum carmē: tota materia. Aliter. i. si nō in iisdē uerbis sensibusq; uerferis: q̄ ab aliis
dicta sē: ne magis interps fias quā uerus dictor. Orbē. cyclon dicit. nāq; cyclon dñt grāci. Aliter uilem te
facit poema tuū si uolueris totū orbē circūire. i. totū poemā imitari. Nec. u. u. c. r. i. Noli curā singula uer
ba itptari: ne facias poema tuū uile: interdū. n. inueniunt q̄ in latinitatē cōuerti nō pnt. Nō. d. i. i. a. sensus
est: si qd transfers nō inquit fideliter est interpretandū. i. uerbum ex uerbo: nec in has āgustias descēdendū nec
ita te imitatioē siue emfatione obstrigas: ut pcedere uel pgredi lōgi⁹ erubescas. Nā pudor uetat nos a ma

Cyclicus

ioribus incipere. & i exiguū desinere: quia pudendū est inchoata deferere. Aut opis. i. opis lex est ut apta perficiantur. Nec sic incipies ut scri. c. olim. Aliud præceptum. & hoc est q̄ præcipit. Noli a grauibz & ab elatis uerbis incipere. Nā oīs poeta debet paulatim crescere. Cyclicus. poeta est qui ordine uariare ne scit. uel qui carmina sua circūfert quasi circūforaneus. aut nomen propriū cyclicus & significat antimachū poetam. Aliter cyclici dicuntur: qui circū ciuitates meant recitantes. Fortunā priami cantabo. inquit ille antimachus. Quid dignū tanto. f. h. p. h. i. hoc coturno quid dignū tanto phemio & tāto ore possit afferre. Parturient mōtes. qui a maioribus partibz incipit: & in processu uilescit: dignus est risu. Quāto reātius hic. homerus q̄ nihil incipit inepte. Nō fumū ex fulgore. fumū ex fulgore facere dicūtur hi qui a maiori incipūt. Antiphātē. Iami filiū dicit qui formiāz oppidū condidit. Lestrygonēs sunt dicti sœui hoīes ex quibus fuit antiphates dicit ipsos lestrygonēs: ad quos ulyxes delatus est qui humana carne uescebant.

POR. Difficile est proprie cōmunia dicere tuq̄ rectius. In aliud catholicū: & quali interrogans. At enī iquiunt difficile est cōmunis res propriis explicare uerbis. Si nō circa uilē patulūq̄ moraberis orbem. In eos dicit q̄ ad finē Iliada Homeri scripserūt. iō & patulū orbē dixit. Nec uerbo uerbū curabis reddere si dus interpret. Hoc est. si non quæsieris ut ad uerbū cōmutes: nec exprimere carmen: sed magis sensus alio quin si quid transuleris & pusillum erit & ineptum. Parturient mōtes nascetur ridicul⁹ mus. grēcū hoc prouerbiū est ὁ δὲ νῆεν ὀποσῖτα μὴνὰ πῆτι κῆν.

CHRI. Difficile est. communia appellat: quæ a nemine adhuc dicta sunt: ne quoq̄ a quoquā occupata: ut agri nondū occupati cōes dicuntur. Ergo communis oībz erat achilles & ulyxes: cū nōdum eos q̄ quā descripsisset. Describit homerus: ergo cōia proprie dixit. Deinde cum poetæ latini eadem scriberent: nō iā cōia sed quæ propria homeri essent describebant. Nunc uero poeta affirmat difficiliorē esse quod homerus fecit facere: q̄ illū imitari deducendo in actū id est in tuā fabulā iliacum carmen id est materiā belli troiani. Quam si tu primus proferes ignota. i. nō antea posita ab alio scriptore. Publica materies. Sentētia est q̄ ea quæ ab aliis quoq̄ scripta sunt erunt priuati iuris id est efficiuntur tua: si nō insistis in trito aliorum cursu id est nō usitato genere inuentionis & dispositionis & elocutiōis uteris. Patulū. omnibz māifestum quasi uulgarē: & quē oēs p̄stare possunt. Vilē. quia nimis usitatū: nec uerbū. Nā aliud est interpretari grēcū poema. aliud est imitari. Ergo nō eris interpret: sed imitator quoq̄ nō omnia assumes ab eo quē imitaris. nam quidā loci dilucide expressi sunt græce: qui latine nō possent. ergo ne deducas te in eas angustias: unde progredi ad ulteriora nō possis: nisi impudenter & contra legem facias. Nec sic incipies. Non decet tā turgens principium dare ut in reliquis illud exaquare nequeas. Cyclicus. poetæ nomen. Aliqui de antimacho intelligi uolunt: & ciclicum dici qui in eodem uersetur circuitu neq̄ quicquā uariare sciat. Alii ciclicos uocāt poetas: qui circuendo urbes recitant. Fortunam priami cantabo & nobile bellum. Nō simpliciter uituperat carmen sublime sed quæ sequentia a principio ipso degenerāt. Quid. d. Qui principium sublime facit. deinde consequentia multo inferiora similis est illi. qui cum uehementer hiet. gracile tñ uocē deinde emittat. Magis ergo decorum fuit: ut tenuem uocem emisisset: tenuē haret. Parturiēt. Ex apologo æsopi est. Quāto rectius. nā ut sapiens principium non mediocre exhibuit sed tamen tale cui reliqua responderent. Nō fumum ex fulgore. nam qui sublime incipit: ac deinde humiliter prosequitur p̄fert ex splendore fumum. At homerus ita incipit ut ascendat potius q̄ descendat & ex fumo dat fulgorem. Antiphātē. Iamii filium dicit: qui formias condidit: qui ex lestrygonibus populis fuit. Hi autem humana carne uescebantur.

ACRON Nec reditū. diomedis ab. i. m. Meleager & tideus fratres fuerunt. Antimachus poeta reditum diomedis narrans ab exordio cœpit priamæ origis. i. ab interitu meleagri. hic ergo p̄cipit longo phemio nō utendū esse. Superflū itaq̄ uitium declinās maro ita ichoauit: Vix e cōspectu siculæ telluris in altum uela dabāt læti. Nec gemino. b. i. castore & polluce: gemino aut utriusq̄ sexus aut magno aut p̄ trigemino. i. troianum bellū cœpit ab ouo: ex quo geniti sunt castor & pollux: Et est hypallage gemino principio uel a gemio ouo: quia pollux qd̄ erat filius iouis & ledæ. Castor uero tidari & ledæ. Ab ouo. a natiuitate geminorū pollucis & castoris: q̄ ouo nati creduntur ex ioue. qui in forma cygni compressit matrem eorum. Ad inde ordiendum q̄ græci dicunt cyncnon. Semper ad euentum. f. Ita aperte principia dicit ut ex his facile exitus cognoscatur. Et i medias res. id est adducit bonus poeta auditorem suum quasi ad nota: hoc est

Nec reditū diomedis ab interitu meleagri
Nec gemio bellū troianū ordiē ab ouo.
Sēper ad euentū festinat: & in medias res
Non secus ac notas auditorē rapit: & quæ
Desperat tractata nitescere posse relinquit.
Atq̄ ita mentitur: sic ueris falsa remiscet:
Primo ne mediū: medio ne discrepet imū:
Tu qd̄ ego & populū mecū desideret: audis:
Si plausoris eges aulea manentis: & usq̄
Sessuri: donec cantor uos plaudite dicat:
Aetatis cuiusq̄ notandī sunt tibi mores.
Mobilibusq̄ decor naturis dādus & annis

Reddere q̄ uoces iā scit puer: & pede, certo.
Signat humū: gestit pibus colludere: & irā
Colligit. & pōit temere: & mutat in horas.

falsa conſingas. Atq; ita. m. ut oīa congrua uideantur. Et quæ desperat. t. n. p. r. i. bonus poeta relinquit ea q̄ placere nō pnt hoc est præterit ea q̄ in tractatu ingrata sunt. Atq; mentit. homerus. Nō ad uitupera-
tionē homeri refert: nec. n. ueritatē poetæ pollicentur sed discrepantiā in eo qd̄ fingunt uitare debēt ut oīa congrua uideant: Sic ueris falsa remiscet. p. cōmiscet mutata p̄positione: ut uteroq; recluso: ut apud poe-
tā: si n̄ ueris falsa remiscet pro cōmiscet. Quid ego & p. m. d. i. qd̄ libet̄ audiāt oēs. i. qd̄ qsq; eo expectet donec tollāt aulæa ad finē pactæ comedix si uis iqt expectare populū usq; ad finē fabulæ: dōec dicat actor uos plaudite. Et si uis iqt expectat. plausorē: donec tollāt aulæ: mores uniuscuiusq; ætatis obserua. Plauso-
ris. & plosoris legitur. Nam & plodere ueteres & plaudere dicebant: ut claudere & cludere. Aulæa. atea q̄ ludos dabāt aulæa suspēdebāt. q̄ sine ludorū depōebāt. aulæa aut dicta eo qd̄ in aula attali regis inuēta s̄t deuicta eo. Donec. c. i. actor. i. dōec finita fabula tollāt aulæa. Cātorē uoluit appellare eū q̄ in hoc imo di-
cit. Plaudite. hæc erat cōsuetudo in cōsumatōe tragœdiarū. Aetatis c. n. f. m. Ac si diceret. Si debes loq de uenib⁹ nō des eis p̄prietatē senū aliū ætatis. Mobilibusq; currētibus. qui certis tēporibus mutant an-
nis. f. accedentibus & est magnū epitheton. qd̄. n. natura mobilis puero adolescētī & maturo sene. τὸν πῶν. i. cuiq; p̄priū tribuendū est. Decor naturis. d. ad ætatem rettulit naturis: docet. n. quēadmodū de-
beat uir loqui & quēadmodū mulier. Reddere. q. u. iā scit. p. qui iā pōt fari. ut maro. Ac uerax audire & reddere uoces. i. puer qui iā pōt loqui. Sunt. n. pueri qui quīs agnoscāt qdā tamen nō loquunt. quale est il-
lud apud poetā. Incipe parue puer risu cognoscere matrē. Et pede certo Signat. h. imprimit uestigiis suis qui incedere posset. iā firmo uestigio. nā infantes certū pedem non hnt: quia tremunt mēbra eorū. Parib⁹ colludere. cū ætatis suæ æqualibus ludere sic scribendus est atq; formandus ut cū paribus ludat nō cū sene
Et. i. c. ac. p. t. sine rōe. nam pueri & sine causa irascuntur & temere illos decet irasci. Imber. i. imberbus & imberbis sicut inermus & inermis.

POR. Nec reditū Diomedis ab interitu Meleagri. Antimachus fuit ciclicus poeta. hic aggressus ē mā-
teriam quam sic extendit ut uiginquattuor uolumina impleuerit anteq̄ septē duces usq; ad Thebas p̄duce-
ret. Si plausoris egēs aulæa manētis. i. si uis te ad stāte audiri donec aulæū leues: & donec is qui agit dicat uos ualete & plaudite quæ cōsumatio & comedix & tragœdiæ est. hæc intuenda sunt: quæ oīa subiicit.

CHRI. Nec reditū diomedis ab interitu meleagri. ut facit ātimachus: q̄ cum scribat reditū diomedis a troiano excidio q̄ pp infamiā ægiales uxoris q̄ hortatu naupli Palamedis patris cū cyllabare stelenei filio concubuerat patriā uitasset: in apuliā uenit & in radicibus gargani montis syponitū siue arpos cōdidit. Hu-
iuscemodi reditū alius q̄ sat ē repetens initium sumit ab interitu meleagri patris sui: qui cū auūculos intere-
misset: mater torrē sibi fatalē igni iposuit: & sic periit meleager. Fuit aut diomedes filius Tydei: & ille fra-
ter meleagri. Nec gemino ab ouo. bellū troianū incipit: nā quāuis bellū troianū gestū fuerit pp raptū he-
lenæ. nō tamen sumit initium ab ouis: quæ læda ex ioue in cignū uerso pepit. Ex quibus nati pollux: hele-
na castor & clytēnestra. Semper ad euentū. Ita aperte principia dicit ut ex his facile antecedentia cogno-
ſcant: & adducit auditorē suū tanq̄ ad nota. Nā iliada incipit a præcibus chrylæ sacerdotis & odyſſeam a concilio deorū. Sic Virg. errores enæa a vii. anno & a tempestate in mari siculo a iunone excitata. Veris falsa. Nā hoc poetæ est. Remiscet. p. cōmiscet: ut stet uersus. Primo ne mediū Nam & si uerā nonnulla de ænea narret. Maro. De didone uero oīa ficta: tamen ita cōcta contextit: ut primis sequentia conueniant: neque ex figmento oritur aliqua discrepantia. Tu quid ego. quasi omnes docti. Et popul. id est oēs indocti. Nā doctus indoctusq; hoc desiderat ut ita iducā: p̄sonæ ut uniuscuiusq; ætatis ratio habeat. Et suo ordine describit puerilē: iuuenilē: uirilē: & senilē. Certo. non uacilanti: sed firmo. Temere. nulla hita rōe.

ACRON. Gaudet equis canibusq; ut Terē-
tius Aut equos alere aut canes ad uenādū. Apri-
ci. calidis patentis loci Cereus in uitium. f. facilis comparatio. i. pronus est adolescens ad uitium. Aut quasi cæreus ita flectitur in uitium aut flectit se. Ut ilium. t. p. tarde uidet utilia quæ profunt sibi. Sublimis. superbus: erectus. Cupidusque ardens ad omnia. Et amata relinquere pernix hoc est uelox ad fastidium cupitorum id est le-
uis inconstans cito quæ ante amauerat contēnēs Imberbes. n. quæ amat aliquando cito dimittūt Conuersis studiis. mutata uoluntate. iā uir fact⁹

Imberbis iuuenis tandē custode remoto:
Gaudet eqs canibusq; & aprici gramie cāpi
Cæreus in uitium flecti: monitoribus asper:
Ut ilium tardus prouisor: prodigus aeris:
Sublimis cupidusq; & amata reliq̄re p̄nix:
Cōuersis studiis ætas animusq; uirilis
Quærit opes amicitias: inseruit honori:

nō est prodigus aeris sed cupid⁹ reponēdi. Inferuit honori. ambitiosus efficit dat operā ut honorē accipiat. Cōmisisse. c. poenitēda cōmittere. i. t. i. met hoc facere: q̄ postea laborabit mutare. Multa. s. c. i. docet q̄ sūt incōmoda senectutis: & qui laborāt quærere: & q̄ sita aliqñ nō tangunt. Quærīt & inuentis miser ab. ex sua snia Horatius miser inquit. Abstinet. deest se. Actimet uti. q̄a ne scit. s. quādiu uiuat. Gelidæq̄. i. enervatæ: q̄a oīs conat⁹ senū imbecillis est: ideoq̄ parata nō tāgit

Ministrat. agit: gubernat. Dilator. s. l. quia per pigritiā sensus semper differunt quæ facienda sūt aut spē longiorem hñt uiuendi: hac de cā parata nō tangunt. Spē longus. i. hic cū sit proximus mortī ea tñ sperat quæ longæ sunt posita. Difficilis. durus ad p̄standam. Querulus. iracundus.

Laudator tpis acti. Se. p. laudat tpa pristia ad uti tuperationē p̄sentīū. Se puero. hoc est in pueritia. Censorq̄. iudex: obiurgator. Ferunt. i. afferūt. ut Maro. Oīa fert ætas aīum quoq̄. Anni uenētes. usq̄ ad q̄dragesimū annū siue qnq̄simū nenire dicuntur anni inde iā abire. i. recedere. Oēs anni uenientes dici possunt ēt qui senibus accedūt: sed illi præcipue: qui accessu suo & corporis & aī augment uirtutē. Ne forte seniles mandentur iuueni. p. Ne forte des uerba senū adolescentibus: aut adolescentiū senibus. Semp in adiunctis. hoc est q̄ hæreant & cōgruant & apta sint ætati. & est iste ordo. Sēper in adiunctis & aptis æuo morabimur. i. moribus sēper utendū ē ut puero adiuncta sit leuitas: adolescenti seruor: seni maturitas. Aut agit res in scānis. ut in andria de puero. aut in eunucho de thaide. doras uerbi gratia irascit ante populum. Medea ingressa occidit filios suos. postea refert hoc ad populū. uel agitur res in scāna: qñ ostenditur medea fugiens: & iratus horestes refertur: quando Medea docetur filios peremisse neq̄ presens exhiberi pōt medeæ paricidium uel intelligendū est. Quædam in scānis aguntur. ut puer expositus. Vel acta refert. ut seruus in epifermo liberatus. Magis at ad aīos nostros perueniunt: quæ fieri uidemus quā quæ audimus. nō tamen oīa in scāna agi debēt sed aliqua referri. Segnius irritant aīos. d. p. Citius mouēt spectatores ea q̄ agunt in scāna: quā q̄ referūt ad scānā. i. aliq̄s celerius pōt discere uidendo & dare aīum rei quā audiendo. Ipse sibi. t. s. Quia ipse mihi trado q̄ uideo: & alter mihi traidit: quod narrat. Nō tñ intus. tamen abundat: aut quis magis delectant quæ uidentur quā quæ audiuntur. tamen dignā rem intus geri nō facias ante conspectū populi. i. quāuis populus delectetur facta tñ non proferas in scāna: quæ debent intus agi.

POR. Aut agitur res in scānis aut acta refertur. In tale transit κατὰ λόγον. Duo sunt genera nunciorum. Alter est qui ex scāna acta nunciat: puta si filios medea occidit nunciatur Iasoni: neq̄ enī decet hoc ī ipsa scāna fieri. Alioquin incipit uerus actus fieri nō fabula. Alter est qui in scāna commissā præfert extra scānam: puta si adulterium Clytemnestra commiserit ut hic qui appellatur.

CHRI. Tandē. Ex affectu adolescentis dictū longū tps uī illud ī quo sub pedagogo degit. Equus. ad equitandū. Canibus. ad uenādū. Gramie cāpi. in quo uariis ludis & certaminib⁹ se exerceat. Careus flecti. Facilis ut cæra. Flecti. Nā qui uitia sectatur: a uia recta defleat. Tardus prouisor. nā in illo sensus p̄ualet: rō succūbit. Experientia quæ uitæ magistra est oīno abest. Prodigus aeris. Nā illo explet uoluptates q̄ in adolescente uehementissimæ sunt: uñ infra cupidus. Sublimis. elatus: gloriosus. Pernix. uelox: alibi pseuerans. Relinquere amata. i. concubita. Nā totus ex sensibus pēdens sūma leuitate laborat. & ipsæ corporeæ uoluptates breui satietatē afferunt. Atq̄ teste Platone nihil post se nisi poenitentiā relinquit. Conuersis. In cōtariis mutatis. Virilis. nā iā cedit rōni appetitus: & pro uoluptate utilia & honorifica q̄rit. Ergo ambitioni & opib⁹ iseruit & leuitatem iuuenilē excludit. Multa senē. In sene ex defectu aī crescit auaritia. Quod longa orōne Cicero in catone maiore psequit. Hæc ad q̄rendū ipellit qd̄ nō sit sine labore. Deinde ad seruandū maxio cū incōmodo geniū fraudat. Gelidæ. deficiēte. n. sanguine & eius calore crescit timor: & q̄a in eo uiget atra bilis tardus ē in rebus agendis & iners. Multa ferunt. Nam ad uirilē usq̄: atate multa diuersis ætatib⁹ pueniūt cōmoda q̄ senio minuūt. Ergo illa de hoīe scribem⁹: q̄ si adiuncta æuo ī ætati suæ. Aut agit res. Ita se hñt fabulæ: siue comoedia sit siue tragedia ut qdā in cōspectu ppli agāt. Ut cū Phedria apd̄ seruū de thaide cōq̄ritur: cōsiliūq̄ captat: qdā narrant tāq̄ intus gesta prius sint: ut chereā amicū quō re amata potius sit edocet. Multo at magis mouēt: q̄ spectant: q̄ quæ audiūt: & magis delectāt tñ ptinet ad consiliū scriptoris ut q̄ aut crudelia nimis aut nimis turpia sunt e cōspectu populi amoueāt. Fidelibus. Nam his quæ uidemus nō decipimur. possumus autem decipi in his quæ audimus: & acerbiōra nobis accidunt quæ uidemus. Ipse sibi. Nam uisa per nos accipimus: audita per alios.

ACRON. Multaq; tolles. i. illa quæ secreta sunt: ne dicas. i. noli multa describere tñ loquenda dic. Ne p.c.p.m.t. Noli ita describere fabulas corā populo: ut ipsa crudelitas sit præsens. Pueros. filios: more græcor. Cadmus in anguem. Cadmus & hermione in angues conuersi sunt. Nā hermione filia martis & ue Cadmus
neris dī fuisse: dñr aut in angues conuersi pp occisum draconē: qui erat marti consecratus: ex cuius semine Hermione
natis dentibus dicit acies armatorū nata esse. Incredulus odi. i. nō credens sic debere fieri: ac per hæc sper
no atq; contēno. Neue. m. n. sit. q. p. a. i. nō loquat i fabula plus quinq; personis. Fabula. q. p. u. & s. re

Digna geri pmes in scānā: multaq; tolles
Ex oculis: quæ mox narret faciūdia præses:
Ne pueros corā populo medea trucidet:
Aut hūana palā coq̄t extra nefarius atreus
Aut in auē progne uertat: cadmus i anguē
Quodcūq; ostēdis mihi sic incredulus odi:
Neue minor neu sit quinto pductior actu
Fabula. quæ posci uult & spectanda repōi
Nec deus intersit: nisi dignus uidice nodus
Inciderit: nec quarta loqui psona laboret:
Actoris partes chorus officiūq; uirile
Defendat. neu quid medios itercinat actus
Quod nō pposito cōducat. & hæreat apte:
Ille bonis faueatq; & consilietur amicæ:
Et regat iratos: & amet peccare timentes.
Ille dapes laudet mensæ breuis: ille salubrē
Iusticiā: legesq; & apertis ocia portis.
Ille tegat cōmissa: deosq; prece & oret:
Vt redeat miseris, abeat fortuna superbis.

ris & officiū uirile. Alii sic exponunt etiam si mulierum sit chorus eodem nomine appellatur nec interest aliquid an mulierum sit chorus an uirorum dummodo uerba conueniant. Defendat. tueatur. Mire dixit neue inquit ipse chorus inter medios actus aliquam rem cantet incongruam id est id canat quod ad p̄sentē rem aptū sit. ne chorus aliquid discrepet ab argumento neq; aliquid inter medios actus debet absurde canī. i. inter actus uiri ne inducas chorū mulierū. Et. r. i. cōpescat: mitiget. docet qua cā chorus debet induci. ut faueat bonis & conciliet amicæ. Peccare. in oēs. Salubrē iusticiā. q̄a semper i columis est salus ubi est iusticia. Et. a. o. p. i. in pace: q̄a in pace portæ patēt. ut pandūt portæ. Et cōtrario qua moenia clausis ferrū acuunt portis. Ille. t. c. celet credita sibi. i. nō palam faciat credita cōsilia. Miseris. ad miseros
Fortuna. s. bona. nā est & mala. ut hactroiana tenus steterat fortuna.

POR. Neu sit. q. p. a. f. Ne incipiat tragoedia plusq; quinq; partibus impleri. Quæ. p. u. & s. r. Illud dixit si forte reponis Achillē: hoc est quæ placere uult & itez. proferri. Nec deus intersit nisi dignus uidice nodus Inciderit. tunc demū inquit inferri debet deus cū digna res interuentu eius exprimit: alioquin male ponet. ut in eos si quis seruū suum uoluerit occidere: Sed magis cū aut filius patrē aut filium pater occidit. Nec quarta loq; persona laboret. T. res. n. psonæ tragoediā itēq; comediā peragit. si tñ quarta iterponit nō loqui debet: sed annuere statimq; dimitti. Actoris ptes chorus officiūq; uirile Defendat. i. ne uiris agentibus foeminae inducatur chorus: ne ue foemini uirilīs: se agente ex usu has partes custodient.

CHRI. Geri. intus. nō q; gerant. Nihil. n. agit histrio: nisi p̄sentē pp̄lo. Sed cū narret gesta fuisse uident i tus geri. Pueros. Filios quos irata pp nouas nuptias iasoni: epulandos posuit. Atreus. qui & ipse thyesti fratri posuit filios epulādos. In auē pgn. q̄ est in harundinem cōuersat. Spectāda reponi. i. cū semel spectanda pp̄lo data sit: adeo placet: ut reponat. i. itez. spectanda ponat. Nec deus. Nūq; fingemus auxiliū a deo puenire: nisi tanta res sit: ut sine deo ab hoīe p̄stari nō possit. Recte ergo Vir. qñ turnus castra ingressus est ait: Huic iuno uires aiūmq; ministrat. Alii dicunt nō esse adhibendā inuocationē a poeta nisi nodus id ē difficultas incidit: quā per se soluere poeta nesciat. Nec q̄rta loqui. In scāna duæ plerūq; personæ loquentes inducunt. Quandoq; tñ tres. Rarissimo at q̄rta psona inducit. Si tñ inducatur adeo raro loquitur

apud græcos κῶφον ὡς ποσειδῶν. i. mutam personā appellant. Martialis ridicule hoc exprimit: comœdiæ tres sunt sed amat tua paula lupercos. Quattuor & cophon paula prosopon amat. Mœbra comœdiarum tria ponebant græci. Diuerbia: canticū: chorus. Diuerbia sunt ptes comœdiæ: in quibus diuersorū personæ uersantur. Personæ aut diuerbiarū aut duæ sunt aut tres raro quattuor: plures adhibere nō licet. In canticis una dūtaxat poni debet. Aut si duæ fuerint: ita ponunt. ut ex occulto una audiat: nec loquat: sed secum si opus fuerit uerba faciat. In choris nūerus personarū diffinitus nō est: quia oēs coniūcti canentes concē tūq; facientes pro una uoce hñr. Comœdia tñ uetus chorus fuit. Sed paulatim ex nūero personarū aucta in qnq; actus pcessit. Sed paulatim attenuato choro ita ad nouā peruenit: ut nō mō non sit chorus: sed ne locus quidē illi relinquatur. Quapp qnq; actus qui in comœdia sunt difficile est nosse in latinis sublato choro: q se interponendo actus distinguebat. Erat aut chorus ex pluribus ad tibiā cōcinentibus cōpositus non actor alicuius ptis in fabula. Sed ueluti iudex censorq; qui ut recte facta pbaret: ita cōtraq; uitiosa sceleratq; eēnt dānaret: ita tñ ut actus nō interrūperet sed p interualla finitorū actū suū cantū interponeret. Vñ recte poeta dicit: neu quid. m. int. ac. i. ne canat aliqd inter medios actus. Ergo cum cēsoris munere fungat chorus defendit ptes uiriles. i. uirtutes. Fauet bonis. dat cōsiliū fidele conatur iratos regere: ne præcipites irruant. Laudet qui peccare timent & reliq; quæ a poeta ponunt. Cauendū aut maxie est. ne fabula plures pauciores ue q; quinq; actus contineat. Est. n. ita res quinq; ptita: ut pars prima argumentū explicet. Secunda agitiā cæpta: ad finem deducere cupit. Tertia perturbationē affert & impedimēta & desperationē rei cōcupit. Quarta remedium interuenienti malo affert. Quinta ad optatū exitum cuncta perducit.

ACRON. Tibia nō ut nūc oricalcho. docet q cā terrore multa mutari. Tibia. n. ante nō erat ita ornata & neq; tā multis foraminibus tubæ æmula. Modo uero & ornata est: & tā multa hēt foramina: ut sonet quēadmodū tuba. ondit aut luxuriā recentē & ambitionē natā esse. Antiquitatem uero seuerā fuisse. Nā prius tibia nō erat ambitiosa: nec multis distincta foraminib⁹. Varro ait ad Marcellū de lingua latina. iiii. foraminū fuisse tibias apud antiquos. Et seipsū in tēplo marsiæ uidisse tibias. iiii. foraminū. Quare quaterna foramina antiquæ tibie habuerunt. Alii dicunt non plusq; tria. Aspirare & adesse choris erat utilis. i. paucis spectantibus. Sufficiebat iquit breuis tibia ad sedilia populi cōplenda: q̄ eo tpe adhuc n̄ erāt spissa atq; densata. Atq; nō dū spissa. Nondum erat utilis tibia ad sedilia ppli cōplēda. i. cōplete flatu suo spissa theatra. uel aures oīum spectatorū adeo erat tenuis q; sonus eius uix audiebat per totā scēnā. Quo. i. ad sedilia explēda. i. ad theatrū pauci cōueniebāt. Numerabilis. paruus qā nūc rari poterat. Postq. c. a. e. i. postq; cœperūt hoīes ita epulari: uelut in festis diebus & postq; cœperūt ipune uti conuiuiis q̄s. sacris cœnis creuit luxuria

Placari. g. deest cœpit: postq; cœperūt naturali deo sacrificare. Festis. q̄s. festis. Impune. i. nō cōtradiciente lege aut morib⁹. Accessit. n. q. m. q. l.

m. Quia antea res erant chordæ post. vii. factæ sunt: deinde. viiii. Indoctus qd. n. postq; cœpit eē indoctus ppli sine dñia cœperūt eē oīa: & hac de cā delitias inuenerūt. Tibicines uero ut ppli noluptatibus teneret. Confusus. at est mixtus. dicit at cām per quā creuit licētia pp iperitiā ppli: & qā nulla erat dñia int̄ bonos & malos. Liber. l. p. f. Liber tā a ciuili bello: quā ab extraneo. Sic. taliter postq; creuit ppli & supstitio ei⁹.

Motūq; & l. a. a. Gestū corporis & uoluptatē pp multitudinē foraminū & tibiæ: supra modū aucta est magnitudo. Traxitq; u. p. p. u. pp gestū uagus qā nō in uno loco nec i uno mō tibiā sed uarie huc atq; illuc sese circūfert. Per. p. p. tabulas scēnæ. Sic. e. f. u. c. f. Soni. mōi. insolētiore siue nūeri: nā prius tetrachordi erāt citharoedj. antea. n. lyra. vii. chordas hūit tñ: postea excogitata est cithara: siue aliter creuere cithara n. monochordos fuit deinde paulatim dextra læuaq; addentes ponebant tragœdiis satyrica dñ amata: in quibus salua maiestate grauitatis iocos exercebant secundū cratini institutionē. is. n. prius athenis dionysia dū essent satyricā fabulā induxit. Alia aut satyra est illa mordax ut lucilli persei iuue. hæc aut fabulæ satyricæ dicūt ut tragicæ & cōicæ. Tulit. protulit. Eloquium. i. insolitū eloquiū. i. nouā eloquentiā. hoc est inflatam & nō propriam. sic & facundia elapsa est in eloquacitatem & facta uitiosa. tunc. n. cœperunt facunde elog.

Tibia non ut nunc oricalcho iuncta: tubæq;
Æmula: sed tenuis simplex q; foraminē pau-
Aspirare & adesse choris erat utilis: atq; co-
Nodū spissa nimis complere sedilia flatu:
Quo sane populus nūerabilis: ut porce puo
Et frugis: castusq; uerecundusq; coisbar:
Postq; cœpit agros extēder uictor: & urbes
Latior amplecti murus: uinoq; diurno
Placari genius festis impune diebus.
Accessit numerisq; modisq; licētia maior:
Indoctus: quid enim saperet: liberq; labor
Rusticus urbano cōfusus: turpis honesto:
Sic prisca motūq; & luxuriā addidit arti
Tibicen: traxitq; uagus per pulpita uestē:
Sic etiam fidibus uoces creuere seueris
Et tulit eloquium insolitū facundia præceps:
Vtiliūq; sagax rerū: & diuina futuri
Sortilegis nō discrepuit snia delphis:

& amplius solito. Facūdia. p. facundia est iucūda eloquentia. Vnde facūdus fatu iucūdus. Sed facūdia p̄ceps est: q̄ cū ingenti ipetu fert. Eloquentia q̄ qui ātea necessaria erat & utilis circa p̄uisionē futuroꝝ cœpit furibunde & delphicā similis esse amissa moderatiōe. Vti. s. i. inuētrix gnara & dīna futuri: sue phiam: quæ ita futura præuidet sicut diatio. Sorti. sortes dantibus: per quas futura noscuntur. Nō. d. f. d. i. quæ antea utilis erat. talia cœpit dicere qualia in templo appollinis dicuntur.

POR. Tibia nō nunc. o. i. t. q. a. s. t. Colligit proprie tpe certiore lege scriptas esse fabulas quā hoc sæculo. Nā nec tibia qua interimit tam preciosa erat neq; tā magna quā nunc est quæ oricalcho ornatur. quod simillimū bratteæ aureæ est. Siplexq; f. p. terna. n. tūmodo habuit antiq; tibia. Sic. p. m. q. & l. a. a. Mōrū nūc gestū dicit. Sic ēt. si. u. creuere a se. Ante. n. septē chordas habebat excogitata postea cithara ē.

Et tulit. e. i. f. p. i. usus est dicere quæ p̄cipit eloquentia. Vtiliūq; f. r. & d. f. f. n. d. f. d. Autē. n. sapientes loquebantur & illoꝝ p̄ceptū pro responso erat τὸν δαῖμον multa quæ in templo Apollinis delphici scripta sunt. Septem sapientum p̄cepta sententiam dixit. ut apud græcos.

CHRI. Tibia nō ut nūc. Plura de tibiis paulo supra dicta sunt ad hunc locū reuocata. Sed nūc oñdit additam illis luxuriē: cum antiquiores seueriores fuerint. Varrō enī ait quattuor solū foraminū tibias apud priscos fuisse. talesq; se in tēplo marlyæ uidisse. Alii dicunt non āplius tria habuisse sequentia: deinde tpa crassiores habuerūt. & ex orichalco compactas: & plenioris soni: ut tubæ æmularēt. Aspirare. Concinere: nā hūano spiritu sonū concipiūt. Nōdū spissa. poterat enim etiā tenuis sonitus totū spectaculū implere: cū nōdū eēnt spissa. i. dēfa sedilia. i. nō essent ī paucō numero ciuiū magna auditorū frēq̄ntia. Flatu. sonitu. Numerabilis. Qui facile nūerari posset: quia pius eēt: Præterea cū frugi. i. tēperatus eēt & castus. i. non cupidus luxuriæ. i. supfluitatis ī rebus. uel castus. i. religiosus & pius erga deos. Veniebat enim ad ludos alii cui deo sacros religionis potius: q̄ uoluptatis cā. Nā & Vir. p̄ religioso posuit. Hac maneāt casti sub religione nepotes. Post q̄ cœpit. a. Postquā ex p̄pagatiōe sperni opulētior ē factus popul⁹. Vrbes. Oñdit ex hoc incrementū populi. Vinoq; diurno incōtinētiam tūctus significat: nā prisca sobrietas nō nisi semel in die cibū capiebat: idq; aduētate nocte. Quapp̄ uesp̄na a uesp̄era priā noctis parte conuiuiū dicebat. Hoc & Vir. in Didone oñdens ait. Atq; eadē labente diē cōuiuiā q̄rit. Ergo diurno uino. i. cōuiuiō interdium & nō noctū celebrato. Genius. Vituperauit itēpestū conuiuiū nūc a luxu carpit. Nā genus de quo insup̄riorib⁹ dictū est: splendidioribus epulis placabat. Ergo & plus q̄ semel in die & lautioribus: epulis illos uesti dolet

Impune. nulla poena a censoribus adhibita. Numerisq; modis. Rithmis & modulationibus. nā & tibia plura habuit foramina. Indoctus. Nā cū indocti & rustici urbāis admixti p̄ter religionē nihil saperēt uolūpratē quærebāt. Turpis honesto. Ignobilis nobili uel uitiosus probo. Traxit uestē. pp̄ σῶμα dixit. hac uestis est τὰ παρὰ σῶμα id est traho: quoniam longitudine sua trahatur per terram. Creuere. Cithara primo monochordos id est unius chordæ fuit inde dextra leuaque una addita trichorda fuit. Postea septē chordæ additæ. Vnde illud: septē discrimina uocū. Hoc at inuentū Terpādri esse uolunt. Simonides de inde octauā addit. Nonā Timotheus inuenit. Tamiris prius cithara sine uoce cecinit. Cū cantu uero āphyon uel Linus. Et tulit eloquiū. Snia est nī fallor q̄ ad seueritatē chordæ accessit grauitas sniæ: cū summa eloquentia. s. ut tales proferrentur sniæ circa uitā & mores ad futuroꝝ p̄uisionē: ut non discreparēt ab apollinis oraculis. Facundia. Est iocūda eloquentia quasi fatu iocūda. P̄ceps. uelox. Insolitū. haften⁹ nō adhibitū ornatū oñonis Sagax. inuestigatrix rerū utiliū. Et diuina futuri. i. quæ sua prudentia futura prouideret. Et p̄pea non discrepauit a delphis fortilegis. id est ab apollinis oraculis: quæ delphis accipiuntur. Posuit autem sortes pro oraculis. Sic Vir. Nunclyciæ sortes.

Carmine q̄ tragico uilē certauit ob hircū: Mox etiā agrestes satyros nudauit: & asper Incolumi grauitate iocū tentauit: eo q̄ Illecebris erat & grata nouitate morandus Spectator: fūctusq; sacris: & potō & exlex: Vex̄ ita risores: ita cōmendare dicaces Conueniet satyros: ita uertere seria ludo: Ne q̄cūq; deus quicūq; adhibebitur heros Regali conspectus in auro nuper & ostro Migrēt in obscuras hūili sermone tabernas: Aut dū uitat humū: nubes & inania capret: Effurire leues indigna tragœdia uersus: Vt festis matrona moueri iussa diebus

ACRON. Carmīe. q. t. docet quō mutata est disciplina poetarū. Nā prim⁹ tespis tragœdiā scripsit. Vilē certauit ob. h. hirc⁹ fuit p̄miū tragœdo Vñ & tragœdia dicta est: tragos. n. græce hircus appellatur. Ille q̄ pp̄ hircū scripsit tragica carmia ipse descripsit: q̄liter se hñt agrestes satyri. Mox ēt. Nō multo p⁹ ille aliquos carie satyros induxit qui nudi p̄gūt. Nā docet uñ nata sit satyra ex tragœdiis. s. Agrestes. seueros. q̄a uitia carpāt. Satyros nudauit. postea ēt satyrā adiūxit tragœdiæ nudauit at qd̄ liberius in ea dicant & fiat plæraq; Et asp̄icolū. g. Caris filis & asper tragœd⁹. ita admiscuit iocū tragœdiæ: ut seueritatē seruaret ī columē. i. q̄uise ēt asp̄ sic iocatus ē tragœdus p̄ satyrā ut n̄ amitteret grauitatē. asp̄ at seuer⁹ & hoc ad bitū rettulit q̄a p̄terua qd̄a in satyros dñr & fiunt. Eo quod illecebris erat iō admiscuit tragœdiæ satyrā ut p̄ illecebras teneret spectatōrē. Antea nō uoluntatis cā inuenti sunt ludi sed religi-

ARS

onis. i. iō satyrā admiscuit tragœdiæ: q̄a' spectator grata erat nouitate retinendus q̄ spectator ueniebat post sacrificia. Iā prāsus iā potat⁹. Illecebris āt q̄a hēt satyra illecebras: q̄ iocū continet & risū mouet auditor uolebat delectatiōes nouiter factas audire. Spectator. pp̄s uidelicet ad obseruāda sacrificia aut feriat⁹ & oia negligēter accipiēs securus & sine lege. Verū. i. r. i. dēt miseri satyra tragœdiæ ut psonis suū decus seruet. Risores. satyri. aut q̄a risū mouent. aut q̄a res ridēt hūanas. Cōmēdare. f. spectatoribus Oia. n. quæ dñr a poetis ita debēt dici ut cōmendari uideāt. i. ut libentē aspiciant. Dicaces. āt iocoso: & liberos ad dicendū mōdaces. Ita. u. f. l. uidelicet cū satyra tragœdiā. Ne. q. d. q. ad. h. Subaudis i carie tuo o poeta. Acū diceret ille q̄ dēt scribere de diis uel de regib⁹ nō dēt eos uili carie scribere. Cōspei⁹. cōspicius

Migret i. o. h. f. hoc docet ut in consonantia dicamus. In obscuras tabernas. i. i. hūilē modū. i. nō hūiliter loquat. Tabernas āt hūilia cubilia siue casas. Aut dū facis illū humilitatem uitantē: facias inter nubem celūq; uersari. Effutire. hic emittere: pprie āt effutire est inepte loq. illū āt tragœdū poetā: quē nō decent leuia: Raro satyrica scribere dēt: & si scribit tēperare & satyroꝝ procacitati satisfacere: ut matrona festis diebus iussa saltare cū quadā uerecundia mouere iubet. ita satyra paululū erubescere debet usurpata auctoritate. Vt. f. m. m. i. d. sunt. n. quædā sacra: quibus saltāt matronæ. sicut i sacris matris deoꝝ. Proteruis. aut quia uitia notāt aut studēt risui. Nā & ipsa tragœdia paulū pudibunda dēt esse: q̄ misceatur satyris. uel intererit paulū nō paulum pudibunda. Nō. e. i. Nō tñmō rustica & propria uerba q̄to in satyris: sed ēt dec⁹ psonæ inornata: ut rustica & uilia: ut est dicere pessilitatē: aut quæ græci uocāt acyria. Et do. noia pprie significantia: dñantia. n. noia sunt: si ppriis uocabulis nuncupāt: ut lubricosa pagina. hæc āt nō adeo propria sunt: ut uirtus me fregit æneæ. quid ē nisi ipse Aeneas. Sensus: ego inq̄t nō sola uerba amo qñ satyras scribo quæ sunt inornata ac dñantia. i. paulo horridiora & ip̄s satyris congrua. dominantia āt quæ nouitate inflationis assumpta sua tantum auctoritate nitantur. sed etiam ea habet ornatum aliquem. & nō oia nō sua auctoritate sunt: ut rudem sermonem.

POR. Carie. q. t. u. c. ob. b. Circa hūc. n. tragœdiæ scriptores apud antiquos cōtendebāt. & tragœdia i de appellata est. Mox. e. a. f. n. hoc est satyrica cōperūt scribere. Vt Pom. Atlantē uel Sisyphon uel Ariadnem. Non ego. i. & d. n. f. Inornata pprie significauit. Dñantia noia q̄ propriis uocabulis nuncupant. ut libri capsula pagina. Hæc aut ideo propria sunt ut uirtus me fregit Aeneæ. i. Aeneas.

CHRI. Carmie qui tragico. Multa de comœdia dixerat. Nunc adhibet tragœdiā de qua & de hirco illius p̄mio dictū est. Agrestes satyros. & de iis dictū. Ponebāt iḡ tragœdiis satyrica dramata. In quib⁹ salua maiestate dignitatis tragicæ iocos exercebāt secundum Cratini institutionē. Is. n. ut ait Acron: prim⁹ Athenis dionysia dū essent satyricā fabulā induxit. Alia āt satyra ē illa mordax: cuius autor extitit Lucilius.

Illecebris. blandis uerbis. Nouitate. quia nuper inuenta erat. Grata. pp̄ iocos. Exlex. quasi nimia licentia solutus. Snia est. q̄a p̄scis ludi nō uoluptatis cā reperti sunt: sed religionis. Sed postq̄ spectator cœpit uenire potus & liber & ut uoluptatē tñ caperet adhibita est satyra. Veg. ita risores. Aduertendū est: ne psonæ maiore: ut sunt deorum & heroum quibus: auctoritas uest ex auro & purpura ornatis rediculi cā paulo post ita tractēt: ut si eēt uiles personæ: & sermo iis attribuat q̄ est tabernas. i. paruas casas hitantiū. Aut rursus ne dū in sublimi gradu continere uolum⁹: nimis extollamus. Effutire. sine dignitate & penso emittere. Snia est cū tragœdia sit indigna effutire leues uersus pp̄ suā grauitatē: & tñ sit aspergenda ioco. ut oculos delectet imitabī pudicā matronā cui cū saltare necesse i dieb⁹ festis sit: saltat illa quidē: sed seruato pudore. sic tragœdia admittit proteruitatē. i. lasciuia. sed seruato pudore. Nō ego oñdit q̄ si scriptor erit satyrarū: n̄ amabit uerba iornata & dñantia. i. habentia ppriā significationē sed iornata ut pessilitatē. Sed uolam ad pprietatē accedere etiam ornatum.

ACRON. Satyroꝝ. p̄ satyrophoꝝ. Nec sic. e. t. d. c. Non tñ tentabo prolongari a tragico metro: ut in meis scriptis nō discrete iterponā psonas loquentes. Satyricā fabulā sic ait oportere scribi: ut si inter seueritatē tragœdiæ & lenitatem comœdiæ medio tēperamento figurata. i. nō sic uolo eē dñam inter satyricū & tragicū. ut in moribus nulla sit dñia: ut eodē modo seruet ætates satyricus quēadmodū tragic⁹. i. nec sic uolo discrepare satyrā a tragœdia ut persona nō habeat decus suū. Dauus. iduxit hic comicā personā cum de satyris loqueret. Audax. p. quæ est ausa eludere dñm suū non dicit de pythia teretiana. sed apud luciliū inducit tragediographū ancillā per astutias accipere argentū a dño. Nā fefellit dñm

Intercrit satyris paulū pudibunda pteruis
Nō ego iornata & dominātia noia solum

Verbaq; p̄sones satyrorū scriptor amabo:
Nec sic entar tragico differre colori
Ut nihil intersit: dauus ne loq̄ an audax
Pithias emūcto lucrata simone talentum:
An custos famulusq; dei silenus alumni.
Ex noto fictum carmē sequar: ut sibi quis
Speret idē. sudet multū: frustra q; labores
Ausus idē tātū series iuncturaq; pollet:
Tātū de medio sūptis accedit honoris.
Siluis deducti caueāt me iudice fauni:
Ne uelut innati triuiis ac pene forēses

*Sans rufus
fuit nō argu
mellus et po*

Aut nimiū teneris iuuenētur uersibus unq̄
 Aut immūda crepēt ignominioſaq̄ uerba
 Offendunt. n. qbus est equus: & p̄: res
 Ne ſi quid fracti ciceris pbat & nucis ēptor
 Aequis accipiūt animis: donātue corona.
 Syllaba lōga breui ſubiecta uocat iābus.
 Pes citus: unde ēr trimetris accreſcere iuſſit
 Nomē iambeis: cū ſenos redderet iētus.
 Primo ad extremū ſimilis ſibi: nō ita pridē

& accepit ab eo argentū uel talentū. hæc eadem meretricula rapax thais q̄ lucrū faci. Emūcta. deluſo: ut emūxi ſenem argento. An cuſtos. di cēdo cuſtos grauiorē pſonā oñdit dei liberi quē ipſe nutriuit. Ex noto ſictum carmen. ſ. argumē ta ſatyrica ex tragœdiis notis cōtingam. i. ſingā carmē qd̄ ex nota poſſit eſſe materia. i. ita ſingo carmē & ita comœdiā ex notis rebus: ubi quicuiſ exiſtimet ſe imitari poſſe. Laboret at̄ cū aggreſ ſus fuerit: nā uirtutis eſt ita ſcribere comœdiā ut imitationi facilis uideatur & executioni. Quis. n. nescit mōm litigādi: quō obiurgat pater filium: adoleſcēs irascitur meretrici & alia huiuſcemodi

Auſus idē. ordo. reg. diuiſio opis ordo uerborū

econōia cōpoſitio uerborū. i. tñ ualeat ordo & cōpoſitio ut eas difficile ſit imitari. Tñ de. m. ſ. a. h. i. reb. quæ aptæ ſūt comœdiæ. Nā de medio hoc ē de noto ſūpte ſcribūt: aut ſūptis de medio. i. de his q̄ nota ſē ſēlib. ſeu uerbis aut ex ſerie & iūctura uerborū. Siluis deducti. Aliud p̄ceptū aut iudiciū nēm caueat aut uidere me. i. poetæ deducti ſiluis timebunt iudiciū noſtrū. ita ſū optius iudex. deducti at̄ ſiluis ideo dixit. q̄ ſolent poetæ diſcere in ſiluis & agere. hoc eſt i helicone & in aliis ſilubus locis Timebūt ergo ne uideant nō uti poetiſ uerbis. ne illos uituperē q̄ ſi utentes forēſi oratiōe. Aliud p̄ceptū. i. nō debet iocari i poemate: ut nati in triuiis uel in foro uideant hoc eſt habeat modū iocus eorū. i. ne ſint nimiū delicati: ſed habeat ſeueritatis aliqd̄ carmen illoꝝ. Aut i. m. c. i. nō ppria nō latina: ſed imūda & ignominioſa carato autō. Nec eſſe eſt. n. ut imūda ignominia trahāt. Offēdūt. n. q. ē. e. & p. i. r. Equeſtris ordiſ dignitas ſenatoria uñ patres cōſcripti: Res aut̄ aut cenſus & patrimoniu aut p hoc honeſtiores & docti: uñ eſſet trimetris iambus citus uoluit. vi. pedū uerſū trimetrū uocari: cū toleāt poetæ metrū pedē unū uocare iābus uoluit duos iābos metrū uocari pp ſuā celeritatē quæ cur trimetri appellētur cū ſenos accipiāt pedes: quoniā tacita ē breuitas eorū ut iūctura pedes binis accipiant. Prim⁹ ad. e. ſ. ſ. ordo eſt. hic primus ſimilis ſibi nunc at̄ nō: nam adhibentur etiam noti. Senſus autem hic eſt: primus iambus aliquando uſq̄ ad extremum erat ſimilis. i. ātea totum iambicum metrum ex iambicis conſtabat: nunc adhibentur etiam noti.

POR. Offenduntur. n. q. eſt. e. & pater & res. i. equites romani quibus honeſtus cenſus eſt. pprietate uerborū delectat. Syllaba longa breui ſubiecta uocat iābus. Hiſ. n. ſyllabis conſtat. Vnde ēr trimetris accreſcere iuſſit nomē iābeis. Oēs uerſus tragici iābici trimetri appellāt. Quæri at̄ ſolet cur trimetri appellent cum ſenos accipiant pedes. quoniā. ſ. tanta breuitas eſt pedum. ut iūctura binos complectatur pedes.

CHRI. Nec ſic enitar. Sunt adhibendi ſatyri: quorū oratio iocoſa ſit: & multū remittat de ſeueritate tragica. Sed tamen cū aut ſylenū bacchi alūnū: aut aliū agreſtē deū loquentē inducat. nolo ut ita a tragica grauitate diſcedat ut ad comicā uſq̄ ad hūilitatē deſcendat: ut aut dauus ſeruus aut pithias meretrix quæ decepto ſimone talentū lucrata eſt: loq̄ uideatur. Pithias apud Luciliū eſt. Emundo. Trāſlatio a q̄drupede cui lac ſubtractum ſit. Nā ſic illa pecuniam ſubtraxerat. Ex noto ſictū ſequar. De comœdia dicit: in qua argumētum ex rebus notiſſimis eſt. Oibus. n. noti ſunt amores iuuenum. Auaritia meretricum: & huiuſcemodi. Sed tñ cū illa eo ſtilo contēxat ut oibus facile imitabilis uideat tñ erit difficile ipſā imitari. In quo loco ſignificat ſilū actum cui huiuſcemodi laudē tribuit. Cicero: ut cum a familiari ſermōe nihil diſſerre uideat difficillimus tñ imitatu ſit. Ergo ea ſerie. i. cōtinuato ordine & ea iūctura. i. cōſtrudōe uerborū ualebit oratio: ut alius quicquid idē tētet: audeat cū multum ſudauerit fruſtra laboret. De medio ſumptis. i. de rebus coibus: uñ comœdia ſumitur. Eſt at̄ ſile illi uirgiliano. In tenui labore: at tenuis nō gloria ſiquem. Numia leua ſinunt: auditq̄ uocatus apollo. Siluis. Cum ſatyra ſcribit adhibeat qd̄ iocus. Sed ſi me iudicē adhibere uoluerit poeta nō inducat faunos. i. ſatyros: q̄ ruſticani ſunt: neq̄ aſtutiā urbanā hñt ita loquētes: loquunt̄ urbani hoies q̄ i triuiis & in foro uerſati multa aſtutia callent. Ac ruſus nō nimis iuuenent. i. laſciuiant iuuenum more: nā & hoc urbanum ē poti⁹ q̄ ruſticū. Immūda. ut Acron ait ipropria uel fortatte obſcena. Et ignominioſa. i. iſamiā afferentia. Nā ruſticani nō ualent illa acrimonia i obiurgādo carpēdoue qua ualēt urbani. Crepēt. i. crepitu: & ſonitu uerborū efferāt. Offēdūt. n. Aſſert rōem quare ruſticaniſ ſonoris nō ſit attribuendum qd̄ eſt urbanæ: q̄ illi quibus eſt equus. i. qui ſunt de ordie eq̄ſtri. Et p̄. i. ſunt d̄ ordine patritio & ſenatorio. Res. i. diuitia: uel res. i. imperium. i. q̄ regunt magiſtratus. nō æquo aio hoc indecoḡ ſerunt. Nec putāt corona dignū hunc poetā: quicquid plebei & pauperes: ut ſunt ēptores ciceris & nucis. i. reg. uiliſſimæ: probent. Syllaba lō. Oñdit ſenariōs iābos in uno uerſu dici trimetꝝ & nō exametꝝ. Nā ita uelociter currit iābus: ut paulo ſupra demōſtratum ē: ut duo p uno cōputent. Erāt igit̄ ſex iambi in uno uerſu. Deinde ut creſceret tardiorq̄ eſſet additione tempore p iābo triū tpoꝝ pes poſitus eſt ſpōdeus quatuor tpoꝝ ut promiſcue aut iamb⁹ aut ſpōdeus eēt. Ergo iſle pes citus iābicus recepit in iura p̄na. q. d. i. ſuū

hereditariū ius, & qđ sibi ppriū erat. Spondeos, scilicet tardiores qđ utrūq; syllabā longā hñt. Est at ordo. Pēscitus & uelox. Cōmodi⁹ & patiēs. q. d. iccirco patiēs admittere spondeū: qđ cōmodiorē faceret uersū recipit stabiles spondeos i iura pēna. Vnde. i. & pp hoc iussit accrescere nomē iābeis: qđ nō trimetri. i. ternariū amplius: sed senari appellati sūt: ut ueniret paulo tardior & grauior ad aures pp admixtos spōdeos. Sed pridē nō ita erat. scilicet tardior: qđ ipse iābus silis sibi reddebat senos istus. Primus. Ad extremū. i. silis a principio usq; ad finē nullo interposito spond. o.

ACRON. Tardior ut. p. iābicū metrū ut paulo tardius resonaret in paribus locis suscepit spōdeū: nā ante soli iābi ponebāt. Spōdeos stabiles. tardos ad cōparationē iābi tardiores & cunctatiōres. In actū. n. t. a. actius & ennius legē metri i fabulis mīme seruauerūt. Nā quosdā uersus lōgiores hñt. In. f. m. m. c. p. u. Sæpe uersus quāuis magnū sonātes respēdit iudex aut qđ sine cura factos aut sine arte: qđ nō sufficit si magnū sonēs: sed dēs ē cū arte scribere & cura. Monet ne aut tragœdia negligenter scribāt aut iperite. Multi igit uituperāt uersus missos i scēnā aut celeres aut iperitos. Aut opæ. i. negligētia aut iperitia uitupatur in tragœdia. Aut ignoratæ. p. a. c. t. Quia negligētia spōdeos nō admiscet: aut iperitia icōgruis locis ponet dicit spōdeos enniū uersus crie pmi. Et. d. r. u. est. i. p. i. nō seruēt legē carium: si nō iudicat de erroribus poetarū. iō ergo scribā nō seruans poematis legē. neq; ordniē qđ uenia dat ut at enniū carpe quia rōanus poeta nō dēt petere ueniā nā debet scīmus esse. Visuros. p. p. an. cū putauero oēs uisuros mea peccata: ero tui⁹. Vita ui deniq; c. Quod si culpa careā uersū nunqđ & laudē mereri possū: data igit uenia culpā uito. n. laudē pmereor. Vos. e. g. n. u. m. grāci. ni optiē & caute scripserūt eos legite: & ipsos segmini: nā latini imoderati sūt. At. u. p. p. & n. & j. f. plautū dicit frustra pbatū ab antiquis: cui & sales & metri scientia defuit. utrūq; at laudauerunt ne dicā temere stulte quē debuerūt nō patienter laudare quia imoderatus est & in metris & in iocis. ostēdit at nō recte in oībus antiquos poetas esse laudatos. Si mō ego & uos. f. Si quidē nōs scimus decernere mala a bonis hoc dicit: si auditores sciunt audire nō dēt poeta imoderatus esse. Callemus. scimus nouim⁹ digitis aut & aure: qđ sonus metri pollicis strepitu & auris perceptione probari solet: unde & dactyli pedes quidā dicti sunt. & ipsi pedes appellati sunt qm sonū metroꝝ pulsū pedis nostri adiuuam⁹. Et plaustris. u. p. t. tā multa scripsisse qđ possēt plaustris aduehere. Ante. n. chori in plaustris cōstituti circa uicos tragœdias dicebat & hoc ad chōꝝ rettulit quoniam tragœdiæ choros habebant.

POR. Nō ita pridē tardior ut paulo grauiorq; ueniret ad aures. Spōdeos. scilicet in. i. p. r. Commodus. apud oēs. n. antiquos uelox ē & raro spōdeū recipit nūc hoc tpe inserit. Nō ut de. f. f. c. a. q. pōt sine dubio uel primo loco uel tertio aut qnto inferi spondeus. Sed utiq; scđo & qrtō excludat. His. n. locis iābus interponit

Aut. o. n. c. c. q. c. Eos significat qui tragœdias actant. Scim⁹ inurbanū lepido se ponere dicto. Lepidū est uenustū & suauē. Legitimūq; sonū digito callemus & aure. i. metra digitis & aure scīmus pbātes an cōsonent. Ignotū tragice genus inuenisse camœnæ. Tesphib primū tragœdias scripsit genere Atheniensis: ad quas agendas plaustro circa ciuitates egregias grācie uehebat. Quæ. c. a. q. p. f. ora. Ex hoc ē putant quidā tragœdiam appellatam quasi trygoliam quia facem tryga appellant.

CHRI. Non ut de. Recipit qđē socialr spōdeū sed in cæteris sedibus excepta scđa & qrtā in quibus scđp iābus ponit. Sed hoc a iunioribus reptū ē. Nā apud enniū & actiū raro apparet spōdeus. Apparet apud iuniores. In scēnam. m. Repræhendit poetas: qui cum uersus cū magno pōdere. i. cū pōpa soni miserint reliqua qđ ad artē prinēt negligūt. cōpone sic: pmi. i. accusat doctus uir uersus missos cū magno pondere in scēnā turpi crimīe opæ. i. laboris & exercitationis nimīū celeris & carētis cura. i. diligentia. aut etiā accusat crimīe artis ignoratæ. Ut sit snia bonus iudex nō decipit sonoritate uersus: sed uidet cū poeta aut nimīū pperanter scripsit & sine diligentia: aut arti ignarus fuit. Nō quis. Ergo cū nō oīs aiaduertat poemata imodulata. i. nō recte cōposita scđm ē ut idigne & iuste data sit uenia rōanis poetis: qđ nō data est grācis: apđ

Tardior ut paulo grauiorq; uēiret ad aures
Spōdeos stabiles in iura paterna recipit.

Cōmodus & patiēs nō ut de sede secunda

Cederet aut quarta socialiter: hic & in acti

Nobilibus trimetris apparet rarus & enni:

In scēnā missos magno cū pōdere uersus

Aut opere celeris nimīū curaꝝ carentis:

Aut ignoratæ premit artis crimīe turpi:

Nō qui uis uidet imodulatā poemata iudex

Et data romanis uenia est digna poetis.

Iccirco ne uager scribāꝝ licenter an omnis

Visuros peccata putem mea tutus & intra

Spem ueniæ cautus uitauit deniq; culpam:

Nō laudem merui. uos exemplaria grāca

Nocturna uersate manu: uersate diurna.

At uestri proauī plautinos & numeros &

Laudauere sales: nimīum patiēter utrūq;:

Ne dicam stulte mirari: si modo ego & uos

Scimus inurbanū lepido se ponere dicto:

Legitimūq; sonū digitis: callem⁹ & aure.

quos acriora ex doctrina iudicia sūt. Nō tñ pp hoc uagabor ego inqt horat⁹. i. sine pposito ab artificioso sine errabo & assumā nimia mibi licentiā in scribendo. Sed ita scribā ut putē oēs q̄cqd peccauero ai aduersuros. Et tutus. q̄a nō adhibo piculū. Et caut⁹. nā cauebo ne peccē. Intra spē ueniā. Ille dē intra spē ueniā qui nō pcedit usq; ad id: ut pponat sibi spē ueniā. Ergo cautus poeta ita scribit: ut n̄ spet datū iri sibi ueniā: si peccauerit. Vitauit. q. d. ēt cū uehementer laborauero: ita ut scribā cūcta ex arte ppeaq; uitaueri errata nō tñ id mibi a natura cōcessū ē: ut si bon⁹ poeta: ut tacite moneat artē solū in eo ualere nec pecces. Naturā at eē eā quā p̄clara illa poetaꝝ ornamēta afferat. Sed ad eā excitandā auxiliū sūmū afferes: si poetas grācos q̄ opti sunt imitemur. Verū cū imitatio sit q̄ diligentī rōe ipellimur ut aliquorū cōsiles in dicēdo eē ualeamus monet. ut diu noctuq; i manib⁹ nr̄is sint grācorū poemata: q̄ optia nobis exēplaria esse possint.

Aturū pau. Sigs putet satis esse h̄re exēplaria latinorū cū uideam⁹ plauti & sales & nūeros a maiorib⁹ esse laudatos infert q̄ nimis patiēter. q. d. nimis indulgēt & nō seuerē laudauere utrūq; s. sales & nūeros: & apd illos plus ualuit amicitia uel artis inscitia q̄ ueritas. Patienter ne dicā stulte. Corruptio est. Nā intelligit stultū fuisse iudiciū eorū: qui ueniā dabāt. Si mō ego & uos. q̄b⁹ est acrius iudiciū. Sepōere. discernere. Dīgitis & aure. qm̄ sonus metri pollicis strepitu & aurīū pceptione pbari solet. Vnde dactyli quidā pedes dci sunt: qm̄ plausu digitorū ac pedū sonū metrorū adiuuare solemus. Plaustris. Multi dicūt q̄ tā multa scripsit ut plaustris eēnt uehēda: sed potius qui chori plaustris essent collocati qm̄ circū pagos eēnt uehēdi.

Ignotū tragicā genus inuenisse camēnā
Dicit & plaustris uexisse poemata tēspis:
Quā canerēt: agerētq; puncti facib⁹ ora.
Post hunc psonā palla q; reptor honestā
Aeschyl⁹: & modicis istrauit pulpita tignis
Edocuit magnūq; loqui nitiq; cothurno.
Successit uetus his comēdia nō sine multa
Laude: sed in uitū libertas excidit: & uim
Dignā lege regi lex est accepta: chorusq;
Turpiter obticuit sublato iure nocendi:
Nil intēptatum nostri liquere poetā.

Nec minimū meruere decus uestigia grāca
Ausī deserere: & celebrare domestica facta.
Vel qui pretextas: uel qui docuere togatas.
Nec uirtute foret clarisue potentius armis
Quā lingua latium: si nō offenderet unum
Quēq; poetaꝝ limā lobor & mora. uos o
Pōpilius sanguis carmē reprahēdite qd nō
Multa dies & multa litura coercuit: atq;
Perfectū decies nō castigauit ad unguem.
Ingeniū misera quia fortunatius arte
Credit: & excludit sanos helicōne poetas
Democritus: bōa ps nō unguēs pōere curat
Nō barbā: secreta petīt loca. balnea uitar.
Nāciscet enim precium nomenq; poetā

nāciscet primum pcedendo nomen arguit postea

brū: limā. n. p. correctione posuit translative: hoc est si carmē suū unusq;sq; emēdare nō fastidiret. Vos o Pōpilius. s. i. pifones: ab ipso. n. originē trahēbāt. calp⁹ filius est nūa Pōpili: a quo calpurnii pifones traxerūt nomē. Ad unguē. tractū a marmorariis: qui iuncturas marmorū unguē pte ptāt. Alibi ad unguē factus hō. ad perfectionē ad examen: hoc est ad pfectū iudiciū. hoc ergo dicit rephēdite o pifones illud carmē qd neq; mltū tps. neq; litura coexit. Ingeniū. m. q. f. a. q̄a dēocrit⁹ dicit pl⁹ ualere īgeniū quā peritiā. Et quia

ACRON. Palla q. r. h. pulchra decorā. qm̄ pal la nō nisi honestis personis datur. Et. m. in. p. t. Oñdit scanas. nō fuisse antea grandes. Nō sine m. l. quia noiatim appellabāt principes ciuitatis a comēdiographis. Alii honorē. Alii iniuriā.

Sed i uitū. l. ex. Licentiā hēbant satyrici mores cuiuscūq; scribere anteq̄ lex a senatu lata fuisset. Ergo in uituperationē chorus erupit. Quod libertate sublata uituperare desuit: uel postea uituperari cōepit ipsa comēdia: quia libere maledicebat & rephēdebat mores hoīum. & hac de cā lege phibita est. ονομαστομοισιν q̄ noiatim male loq̄bat. i. maledicebat. Vetus at dixit ad cōparationē eius q̄ postea iuēta est. uel uetus iō: qm̄ prius q̄ iudiciū scurrit: & amisit choros noeterica appellata est. licet primū iuenta sed post tragōedias.

Et. u. l. r. inuiolentiā & iniquitatē. dū. n. i. comēdiis suis aliquos carpūt uitū incurrūt. Ante uero i. cōcēdiis h̄re licebat lacerare: q̄ postea lege phibitū ē: q̄ factū ē sub augusto. Sublato iure. n. lacerādi. qm̄ sublata ē auctoribus loquendi libertas.

Nihil. i. n. l. p. hoc est cū latini scripserunt huius modi comēdias: i. quib⁹ noiatim maledicebant.

Et. c. d. f. i. priusq; uoluerūt uti suis & cū cōepissent poeta nri grācos imitari & latinas historias scribere laudati sūt. Vel. q. p. i. & qui p̄textatas fabulas fecerūt ul togatas meruerūt nimīū decus p̄textatā qdā dnt tragōediā: comēdiā togatam. Alii at dnt p̄textatā & togatā cōcēdias eē. sed togatas in quib⁹ grāca argumēta sunt: i. quib⁹ latina p̄textatas & togatas. Helius lamia. Atōi⁹ rufus Cn. melisus. African⁹. Pōpei⁹. Comēdiāꝝ genera sunt sex. Stataria: motoria: p̄textata: tabernaria togata: paliata. Nec. u. f. c. p. a. q. l. l. Nō minorē cōsecuti fuissent latini gloriā ex eloquentia quā ex armis: si i corrigēdis caribus laborare uoluisset Limā. l. e. & lima. n. nitidius facit quā fuerat sca

Sex comēdiarū genera

ARS

dicat nō esse bonos poetas nisi qui ifaniant. hoc idē & Plato uel democrit⁹ ait poetā nō arte fieri sed natura nasci. Ergo quia democritus ingenū debilius putat arte: iō miserā eā dicit: & hoīes ppea multi fingūt furorē: ut poetæ uideant. Misera at ars est si quidē nō meret^r poetæ nomen accipere qui hēt artē: nisi qui habeat ē ingenū. ingenū at solū sufficit ad poetā nō ars. uerbigratia q̄ttuor sūt genera poetarū. Est altus. ē medi⁹. est tenuis: & grandiloqu⁹. Tenuis & medi⁹ artē fiūt. magnus & grādiloquus natura. Iste uero dēocritus est a quo secta exorta est epicurea. qui multa physica scripsit. Fortunat⁹. beatius ut fortunate senex.

POR. Post hūc psonæ pallæq; repertor honestæ Aeschilus. primus tragœdiis cothurnos & firma & psonā dedit. Hog. n. triū auctor est. Pellæ honestæ preciosa. Successit. u. h. c. quæ appellat archea. Est at male dicacissimū & multū distans ab hac noua. Vos o Pōpilius sanguis. quia Calpus filius est numæ a quo Calpurnii pisones traxerunt nomē. Ingeniū misera quia fortunatus arte. Ait. n. Democritus poeticā natura magis quā arte constare: & eos solos poetas esse ueros: qui insaniant: in qua persuasione Plato est.

CHR. De thespi dcm est & de facibus. qbus ungebant añ reptā personā. Et quēadmodū Aeschilus & psonæ & pallæ iuētor fuit: & pulpitū iftituit nō tñ magna ut deinde fuerunt. Adinuenit grandiloquū stilum & cothurnos in tragœdia. Vectus comœdia. In hac fuit nimia licentia: ut noiati ciues carperent et bonos. Nā aristophanes socratē iuuiose uexat. Ergo tanta libertas in licetiā conuersa est: & res utilis a principio cū uitia reprehenderet i pñitiē cōuersa ē cū innocētes quoq; taz arēt cōici ueteres. Quapp lata est lex apd græcos: ut deiceps nemo noiati quēpiā notaret ppeaq; rēotus est chorus & scā noua comœdia quā ad latios trāfulerunt romani poetæ: & a principio græca argumenta secuti sūt. Deinde imitatiōem græcorū relinquētes formauerunt latina argumenta. Hinc sunt comœdiæ ptextatæ & togatæ de quibus dictū est: argumentis latis celebratæ: ut quēadmodū armis: & uirtute. i. fortitudie supabantur a latinis græci: sic eloquētia non uicerent: Et pfecto cūcta pfectissent latini poetæ: nisi labor elimādi eos offendisset: & morari diutius in re ptesu eēt. Vos o Pōpilius. nā pisones a Numa pōpilio originē ducebāt. Multa dies sic infra nonū pmañ in annū. Multa. i. Nam qd scriptū ē: saepe litura obolet. ut imutet. Nō. c. d. p. ut oñdat et cū decies iā pfectū sit eget correptiōe. Ad. u. ad extremā pfectionē. Et ē trāslatio a iūctura lapidū q̄ tūc deniq; pbat: cū unguē intra se nō recipit. Cā at qre nō castigant ē: qā fidunt ingenio: & id fortunatius putāt. i. magis ualere credunt q̄ artē: quā iccirco miserā appellat: qā difficultate & labore plenissima est. Excludit sanos. Snia ē Democriti quā plato corroborauit: ut nullus bonus possit esse poeta: q dīno furore nō sit afflatus. Ergo democritus excludit ab helicone: q mōs est musis cōsecratus. i. excludit ab arte poetica poetas sanos. i. qui nō sūt dīno furore affecti. Bona. i. magna pars: sic Perlius: At bona ps pceat. tacita libabit acerra. Est at snia: esse q credat in poetā optimū euasuros eos q neglectu oī corporis cultu neq; barbā neq; unguēs secēt: Vitēt balnea & oīa celebrata loca: & in solitudine degant.

ACR. Nō. u. p. c. Poetas n̄ uult more phōz icedere. Notat hic ipitos q putāt poetas optios esse eos q se dēisso capillo ul' barba. barbā i singlari nūero hoīum. i. pñali hircias dicius. Si. t. a. āti cyta dē ifula in q̄ nīlū nascit hellebori & cicuta. Hoc ergo diasirtice dicit Horati⁹. Si totōderit caput nāsciet nomē poetæ. qd caput sanat tribus datis horis. Tōfori. i. Licin⁹ dicebat tōforopulē tissimus quē postea dñt factū senatorē a Casare qā dicebat nimīū odisse Pōpetū. Et ē sēsus. Si nō cōmiserit tōdendū caput lycino quē tres anticyræ n̄ pūt curare adeo ifanū. Qui. p. b. pp purgā dā bilē rado caput meū q catarticum accipio ad purgandū me. uel q purgo bilē p bilibus. i. q curor. sensus ē. cū sciaā democrito eos ueros poetas iudicatos qui se ifani. ul' purgo bilē colerā reicio potioibus. Nō. a. f. m. p. i. nemo eēt magis i opione poeta si esse dimisso capillo. Veg. nil tā ti ē. i. nullius momēti sū qm nō sum dimisso capillo. & q p singulos annos colera purgor. dicebat. n. melācolic⁹ fuisse horati⁹ uel ueg. nil tantū ē. i. n̄ curo sed cōtēno dici poeta. ac si diceret nō possū poeta eē ut cōtēnā curā corporis mei. Exors ipsa secādi. i. q nō hēt munus & officiū secandi a nā tributū: ut exortē ducere honorē. Scribēdi. x. f. e. & p. & sōs. i. copia uerborum quæ debet se

Si tribus anticyris caput ifanabile nunquā
Tonsori lycino cōmiserit oh ego læuus:
Qui purgo bilē sub uerni t̄pis hora.
Nō alius faceret meliora poemata: uerum
Nil tanti est. ergo fūgar uice cotis: acutum
Reddere quæ ferrū ualet exors ipsa secandi
Munus & officiū nil scribens ipse docebo
Vnde pent opes: qd alat formetq; poetam
Quid deceat qd n̄ quo uirtō: quo ferat error
Scribēdi recte sape ē & p̄icipiū & fons
Rē tibi socratice poterūt ostēdere chartæ
Verbaq; puissam rē nō inuita sequentur
Qui didicit: patriæ qd debeat. & qd amicis
Quo sit aōre pens: quo fr̄ amādō & hospes
Qd sit cōscripti: quod iudicis officium: quæ
Partes in bellū missi ducis: ille profecto
Reddere personæ scit conuenientia cuiq;
Respicere exēplar uitæ morūq; iubebo
Doctū imitatorē & uiuas hīc ducere uoces.

Interdū speciosa locis morataq; recte

qui principia contra illos: qui dicunt poemam in
sanire debere hic ait ut possis recte scribere prin-

cipio opus est sapere. Rem tibi. so. po. o. c. i. libri. & hoc dicit nō debere poemam exptem esse phie. Item ali-
ter poema cōstat ex re & oratione. res ex phia originē trahit: ut praecepta cōtineat. dicit ergo quod inuenta
te uerba etiam iuita sequūtur. i. tunc uerba nō desūt cū habueris quod dicas. Et polio idē dixit. Male hercu-
le eueniat uerbis nisi rem sequūtur. Qui. d. p. q. d. & q. a. i. qui legit libros de officiis. id ē πρῆποιων &
ostendit poetas imbui debere phia. Dicit at hoc ille optimus poeta est qui didicit quod singulis debeat
id est quo amore debet unusquisq; circa patriā esse aut parentes siue amicos. Respicere ex. u. Exemplū ē
paradigma. exēplar αὐτίτ' ὑποῖν hoc dicit cōsuetudinē uitae iubeo respicere eū qui uult recte imitari: ut cū
inducat adolescētē debeat scire quēadmodū iuuenes solēt uiuere. quid. n. ē comēdia nisi imago uitae quot-
tidianae. Viuas. ueras. Hic. i. a uita quotidiana a morib⁹ cōib⁹. Spe. l. i. si oportūae fuerint iductae perso-
nae: aut locis aut argumētis: ut nō sit argumētū absurdū. Morataq; recte. morosa fabula malis moribus mo-
rata bōis dicit. Morata at bene instituta: unū & in cōsuetudine ē bene moratū eū dici qui bonos mores hēt: i
quā mores singularum personarum optime exprimuntur.

POR. Si tribus anticyris. Locus ē in Achaia anticyra ubi hellebor⁹ nascit: quo sūpto demētes sanāt^r.
hoc ē sūpto capitis dolor sanāt. Qui purgo. b. f. u. t. h. Oēs. n. uerno tēpore purgationē sumūt quod uo-
catur κατάρσις. Scribēdi recte. f. est. & p. & sons. i. scire quid scribas: hoc. n. sapere ē. R. ē. t. f. p. o. c. Poe-
ma cōstat ex re & rōne. Res ex phia originē trahit. i. ut praecepta cōtineat. has dicit. So. chartas ē deide cōita
būf uerba. Verbaq; p. r. n. i. f. Hoc tale ē Dicere inq; tunc poteris cū habueris quod dicas. & Asinius Pollio
idē dixit. Male hercule eueniat uerbis nisi rē seqt. Interdū. f. l. m. r. fabula. Colligit saepe magis placuisse fa-
bulā q̄ nudis narret uerbis qm̄ res spectatōrē delectarēt: q̄ q̄ locis cōibus explicaret. Sic uerbigratia circula-
tor referat de Regulo quō capt⁹ sit aut punit⁹. Verba sordida si nō delectāt: attamē res auocat auditu digna.

Morataq; recte. fabula bñ istructa. unū i cōsuetudine dicere solemus bñ moratū eū: q̄ rectos mores ediderit.

CHRI. Caput in. Vel ppter ualitudinē: uel pp furorē poeticū. Tribus an. Per hypbolē. i. tāto helleboroz
q̄tū tres aticyre capere possint. Nā i sola anticyra infula hellebor⁹ cādīdū ad purgādū cerebrū citra noxā ca-
piebat. Dī & uerat^r hellebor⁹. Oh. e. l. Oñdū iroicā ē orationē: & se futuz fuisse poetā egregiū: si illoz
exēplū eēt secutus: sed malle purgare bilē: & ualitudini inferuire q nō tāti putat fieri poetā: ut uelit illa incō-
moda pati. Vñ sequit^r qd sit ad similitudinē cotis: q̄ cū acie carēs incidere nō possit: tñ ferrū acuit: ut icidat. Nō
pōt igit optimū poema cōponere. At pōt aliū docere quō cōponat. Opes. appellat opes oīa qbus poema
cōficiat: & exornet. Scribēdi. r. Nō pōt recte scribere: qui nō sapit. i. qui nō sit mltā doctrina excultus. Sē-
rit. n. idē de poeta: qd Cicero de oratore. Et pfecto eloquētia nemo illustis erit siue orator siue poeta sit: nī
si multas uariasq; disciplinas norit. Sed pferri poeta qui suā poesim oībus sciētis atq; artibus exornādā si-
bi pponit. Qui diuersillimoz hoīum igenia nō mō ita exprimere: ut decoz obseruet: uex ita pigere: ut ocu-
lis nostris subiiciat oī artificio tētet. Oīs aut oīo ex uerbis atq; sētētis constat. Verba a grāmatico rhetoreq;
petūf. Res aut a phia mutuari oportet: Nō iniuria igit dicit sapere. i. habere multas ac uarias doctrinas q̄ sūe
principia recte scribēdi. Nā nemo pōt ea scribere quoz disciplinam nō teneat. Socrate. i. philosophice:
nā a locrate manauit oīs phia moral. Verba. nā qui bñ rē tenet: facile illi uerba accōmodabit: ergo p dia-
gnitate psonaz unūquēq; describet qui diuersa diuersoz officia nouit. Qua ex re manifestū ē illū rectū imi-
tatorē futuz i scribēdo q uitā & mores hominū ueluti exēplar sibi ad imitādū pponat. Fabula. Ex cuius
allegoria aliquid eliciat ad usū uitae utile: & pp hoc speciosa & moralia: ēt si nō sit artificiose scripta magis
delectabit auditorē: q̄ uersus uerbis illustres: quos recte canoras nugas appellat. Sed sententiis inopes.

ACRON. Nullius ueneris. i. uenustatis & igenii quae ad artē spectant. Oñdū modo quātū prodest con-
sideratio consuetudis. dicēs q̄ interdū fabula oportunitate psonarum iductarum expressione morum quīs

Fabula nullius ueneris. sine pōdere & arte
Valdius oblectat populū: meliusq; morat
Quam uersus inopes rex nugazq; canorae.
Graus ingenium graus dedit ore rotundo
Musa loqui preter laudē nullius auaris:
Romani pueri longis rationibus assem
Discunt in partes centum diducere: dicat
Filius albi si de quincunce remota est
Vncia: quid supat: poteras dixisse triēs: en
Rē poteris seruare tuā: redit uncia: qd fit:
Semis. ad hac aīos erugo & cura peculi
Cum semel imbuerit: spamus carminā sinoi

sit sine arte sine uenustate sine grauitate sentētia-
rū plus placet q̄ uersus quidē bene sonantes. sed
moz obseruatione carētes. Magis possūt delecta-
re res sine ornatu quā ornata poemata uerbis si-
ne rebus. Sine. p. l. magnis sēlibus sine grauita-
te uerboz. i. nō laborat poeta loq rē sapiēter iue-
tā. Menander cū fabulā disposuisset ēt nōdū uer-
sibus adornasset dicebat tñ se iā cōpleffe. Nug-
c. Nullius momēti uerba bñ sonātia. Rotūdo. i.
pfecto. Prater. l. n. a. g. solā laudem cupiūt i scri-
bēdis carminibus. Romani. p. A prima etate
calculū discūt. hoc ē cōputatiōibus operam dāt.

Assē. assis est totum patrimonium sextās: qua-
drās triēs quincuns. dodrans. deuns. semis. partes
assis factae. Quincunci additur uncia id est ad ali-
as gūq; accidit alia uncia. Triēs tertia pars libra

Anticira

Assis ptes

quæ facit uncias.iiii. cū sit libra uncia. xii. Hem euge. i. bene hoc ille dixit qui interrogatus fuerat Ad hæc animos erugo. Eruginē appellat auaritiā quasi maculā. i. cū auaritia occupauerit a priā infantia aīos hoīum romanorū sperandū ē non posse scribere carmina recipiēda in auctoritatē.

Linēda cedro & l. s. c. utraq. n. res odore suo sū mouet tineas. Quicquid. p. esto. b. id est præcepta debēt eē breuia. quia si lōga fuerint aures deficiūt auditorū. Recipiāt ergo animi & dociles fiant quia q̄ percipio & intelligo docet me. Item esto breuis. i. serua necessaria. Teneātq̄ fideles. ut seruēt q̄ accipiūt ne effluāt q̄ audiunt. Pleno re. i. fastidiēte. & ē sensus. pectus. n. quod iā uarietate satiātū & plenū ē ea quæ supuacua audierit: nō retinet. Manat. effluit. Ne. q. u. p. s. f. c. Ordo quodcūq; uelit sibi credi fabula poscat. i. cōcedia aut fabula. i. poemata: quæ fingūt ppter uoluptatē sint uerisimilia. Neu. p. l. id est ne fingat tale argumētū fabula qđ deuorauerit lamia puer: qui de utero eius postea uiuus platus sit. Extrahat. i. eximat. Centuriæ seniorū agitāt expertia. f. id est senes rōani nō pbant poemata quæ sūt leuia: adolefcētes nō delectāt austeris. quid. n. faciēdū ē poetæ: poema tēperare: ut & uoluptati seruiat iuniorū & seueritati satisficiat seniorū. Agitāt. e. f. i. psequūt q̄ utilitatē nō habēt. Itē expertia. f. i. inutilia. aliena a maturitate. carētia bonitate ul' austeritate. Celsi pretereūt austeria. p. sensus ē: senes grauitate carminis & dictionis pōdere delectant: iuuenes austeria & grania nō amant. Ramnes. Luceres. titienses. Romane tribus erant. uel ut uerius equites.

POR. Nullius ueneris. nullius uoluptatis nec decoris. Grais dedit ore totūdo musa loqui. Præter laudē nullius auaris. in hac sola cupiditate pmereāt laudē: tanq̄ Protogenes ille qui lutū finxit decem annis: Vel Appelles qui totidē pinxit annis: Non enī: ut acciperent festinabāt: sed ut placerēt: morabāt. Et leui seruāda cupressō. Libri. n. qui aut cedro illinunt: aut arca cupssī inclusi sunt a tineis nō uexantur. Neu pransæ lamia uiuum puerum extrahat aluo. Hæc ad infantes terrendos solent nominari: est ergo poetice quod tantū fingat: ut indeuoratum lamia puerū educat. Centuriæ seniorum agitant expertia frugis. id est ea quæ nugatorie dicuntur exagitant senes expertia: quæ experta non sunt exagitant.

CHRI. Valdius. ualidius. Ore rotun. Eloquio ornato & perfectio: nam forma spherica cæteris perfectior est. Dedit autem musa hoc grācis: quia laudem quam diuitias assequi malunt. Auaris. Ergo id est cupidis. At romani contra: auaritiæ student & questui iungunt & arithmetica unum in plures partes diuidere docentur. Assēm. integrā rem assēm appellamus: q̄ in. xii. uncias diuiditur. Sed hoc iam expressum est. Sed quod in centum dixit: ostendit uarias subdiuisiones. Longis rationibus. Nam res non solum diuisa in partes: sed etiam fracta in frustula non nisi longis rationibus. i. multiplici computo ad unam summam reduci tur. Vnde & florentini pueri uehementer in arithmetice circa rupta laborant. De quincūce remota una. Nā remanebunt quattuor uncia: q̄ summa dicitur triens: quia quattuor uncia: tertia pars sunt duodenarii numeri. Quod si addatur ad quique uncias una: ut sint sex huiusmodi portio semis dicitur: quoniam senarius numerus dimidia pars est duodenarii. Huiusmodi ergo pceptis imbuuntur pueri: ne in rationibus fallant. Erugo. auaritia: quæ animum minuit: ut ferrum erugo. Peculi. pro peculii. Linēda cedro. Cedrus arbor non sentit carie: ergo quæ duratura essent carmina: aut in cedrinis tabellis descrihebant: aut si in aliis eas succo cedri spargebant. Linēda. scribēda. Nam in ceratis tabulis stilo imprimebantur. Leui. Polita & erasa. id est in tabulis cupressinis. Nam hæc quoq; arbor cariem nō sentit. Aut pdesse uolūt. Optimum poetæ consiliū. Nam uoluit demonstrare poetarum officium esse: ut iocunda simul & utilia dicant. Sed dissiūxit a principio: ut animaduerteret lector utrum uis istorum separatim magni esse pōderis. Quid ergo si utrunq; iungatur?

ACRON. Omne tulit. p. q. m. u. d. Omnium suffragium. omnium iudicium meretur ille: qui & dulcis est & utilis. Puncta dicūtur populi suffragia. usus ē hoc uerbo Cicero i fūdanīa. Itē aliter Solus suffragia & iudiciū populi tulit: qui utile & dulce poema scripsit & q̄ prodesse & delectare posset. Punctū iō dixit: q̄ antea suffragia ferebāt. Hoc ergo dicit: oīum meruit fauorē iuxta legē tabellariā: q̄ canerat nō uoce sed pūcto debere fieri suffragia. Hic meret. i. pstat. i. dign⁹ ē emi. uel

Possē linēda cedro & leui seruāda cupressō: Aut prodesse uolūt aut delectare poetæ: Aut simul & iucūda & idonea dicere uitæ: Quicqđ præcipies: esto breuis: ut cito dcā Percipiāt animi dociles: teneantq̄ fideles: Omnes supuacuū pleno de pectore manat Ficta uoluptatis causa sint proxima ueris: Ne quodcūq; uelit: poscat sibi fabula credi Neu prāsæ lamia uiuū puerū extrahat al- Cēturiæ seniorū agitāt expertia frugis: uo Celsi pratererūt auster a' poemata ramnes:

Oē tulit punctum: qui miscuit utile dulci. Lectorem delectando pariterq̄ monēdo: Hic meret æra liber solus: hic & māf trāsire Et longum noto scriptori prorogat æuū. Sūt delicta ramē: q̄bus ignouisse uelimus nā neq; chorda sonū rddit quē uult māus & Poscētīq; grauē psalpe remittit acutū: mēs

Nec semp feriet: quodcūq; minabit arcus
 Vex ubi plura nitet i carmine: nō ego paucis
 Offendar maculis: quas aut incuria fudit
 Aut humana pagē cavit natura. qd ergo ē:
 Vt scriptor si peccat: idē librarius: usq;
 Quāuis ē mōitus uēia caret: & citharædo
 Ridet chorda q; semper oberrat eadem:
 Si mihi q; multum cessat: fit cherilus ille:
 Quē bis terq; bonū cum risu miror: & idē
 Indignor. quādoq; bono dormitat hōerus:
 Vex operi lōgo fas ē obrepere somnum
 Vt pictura poesis erit: quæ si propius stes
 Te capiat magis: & quādā si lōgius abstes:
 Hæc amat obscurę: uolet hæc sub luce uide
 Iudicis argutū q; nō formidat acumē: ri:
 hec placuit semel. hec dēies rpetita placebit

meret mercedē affert. Noto. famoso: i opinione
 poetæ posito. Sunt delicta tñ quibus ignouisse
 uelimus. Inter multa bōa si habueris mala pauca
 ignoscēdum est. Nā neq; si ergo citharædos
 errat: multo magis uenia tribuēda poetis est si in
 quibusdā errauerit. Nec semp fieret. Nec sēper
 sagittarii destinata iaculāt. Hoc uult dicere: Meret
 tur poetæ ueniā qā pene oēs in errore uersamur.

Vex ubi plura. Si plura carminā facio optima:
 nō ē mirę si possū offēdere i paucis locis. Maculis.
 uitii: peccatis: delictis. Incuria. negligētiā qua
 maculā fundūt. Quid ergo ē. quod moneo: si
 poeta itidē peccet sæpe. Monitus caret uenia.
 quēadmodū scriptor ul' antiquarius si i eodē pec
 cat sæpe mōitus: librarius scriptor. i. naturalis uel
 bibliopolas ueteres dicebāt. hoc trāquillus affir
 mat. Vsq; sēp. iugiter. Fit ch. ille. chærilus poe
 ta fuit qui alexand. magnū secutus bella eiusedē
 descripsit: cui alexāder dixisse fert: malle se ther
 sitē hōmeri eē: quā huius achillē. Chærilus. alex
 xādri poeta depactus cū eo: ut si bonū uersū face
 ret aureo nūmiismate donaret: si malū colaphis
 feriret: qui sæpe maledicēdo colaphis nectus est.

Quē bis terq;. Si unū aut duos uersus bñ dixe

rit. admiror quasi bonū possit aliter solitū nō. n. dixit laudo. Quādoq; bonus. d. h. hoc ē negligēter scribit
 id est qñq; errat bonus poeta. Vex operi. l. f. i. latēter sumere. i. negligētiā carmīs agere. Vt pictura poesis
 erit. i. nō erit dissimilis poetica ars picturæ. Nā quō pictura de pximo uult uideri. alia eminus uitia aut celē
 tur ita & poema aliud semel lectum placet: probum autem poema placet etiam sæpe repetitum. aliter ut pi
 ctura. ita poema. aliud dum recitatur in præsenti placet: Aliud postea sæpe repetitum. Hæc. a. ob. id est ma
 la quo fuco id est coloribus magis pñt placere q; arte.

POR. Oē tulit pūctū qui miscuit utile dulci. Solus suffragia iudicū tulit: qui & utile & dulce scripsit. i. q;
 & pdeset & delectaret: pūctū at iō qd antiqui suffragia nō scribebāt: sed pūcto notabāt. Hic meret æra li
 ber. sensus: hūc bñ uēdet bibliotheca Antea sōsi erāt notissimi q; cōmertū librorū faciebāt. Quas at incur
 ria fudit. Incuria est negligētiā quæ curā nō habet. Sic mihi qui multū cessat fit Cherilus ille. poeta pessim⁹
 fuit Cherilus ille qui Alexād. secutus operā eius descripsit. Huius oīo septē uersus laudabāt: ut Alexander
 dixisse fert malle se ther sitē Homeri eē quā Cherili Achillē. Vex operi lōgo fas ē obrepere somnū.
 sed excusationē iquit Homerus mereri pōt: si aliquid in tāto opere nō respōdet magnitudini carminis sui

Vt. p. p. e. Nō erit dissimilis poetica picturæ. Nā quomō in hac ppius quādā spētiāda sūt: quādā lōgius
 ita poetices quādā statim aspiciēda sūt. quæ lucida erūt ppe cognoscē: quæ uero obscura lōgius remotis.

CHRI. Omne tulit pūctū. quoniā absolutissimus pfectissim⁹q; is ē: qui utile dulci admiscuit. Omne
 tulit pūctū. trāslatio a causis cētū uirilibus. Nā auditis partibus tabella circumserebatur iudicibus: ac singulā
 pūctū siue notā imprimebāt: qua aut damnarēt: aut absoluerēt. Ergo qui oibus sententiis absoluebatur: oē
 pūctū tulisse dicebatur. Capimus et pūctū pro suffragio: sic eni & Cice. in fundania. pun. pro suffragio
 posuit: quicquid picipes pcepta dederis: utere breuitate. Duplex eni inde est cōmoditas. nā & facilius intelli
 guntur: & firmi⁹ memoria tenentur. Dociles. quod ē ingenii. Fideles. quod ē memoriæ: cuius est: ut quæ
 sibi mandantur: fideliter conseruet. Ficta uolu. P ræcepta dedit circa utile: nūc pcepit de uoluptate. In qua
 admonet: ut quæ uoluptatis gratia fingunt. uerisimilia sint. Pransæ lamia. Nā lestrigones in quibus erat
 lamia familia carnibus humanis uesci dicebātur. Quis ergo crederet: ut ex uentre lamia possit educi puer
 niuus: quē ipsa uorasset in prandio. Centuriæ. s. i. ipsi seniores qui sapiētiores sūt. Nā populus diuisus est i
 centurias seniorū & iuniorū. Ramnes. quasi nobiliores. Nā Romulus equites romanos in tres cēturias de
 scripsit. Ticienses. A tatio qui cum illo pariter regnauit. Ramnetes. a romulo. Luceres. a lucumone ethru
 sco: siue a luco in quo romulus & remus expositi sunt. Expertia frugis. i. frugalitatis. i. modestiæ. nā fruga
 litas uirtus est quæ cauet: ut in quacūq; uirtute modus seruet. Hic ergo. liber qui huiuscemodi eloquētiā ac
 prudētiā scriptus ē: i tāta auctoritate ē: ut ab oib⁹ expetatur. & ppea meretur. i. lucrat æra. i. pecuniā. Sōsi. q li
 brarii cum eēt: multam caperēt pecuniā ex hoc libro: quem uenale trāscriberēt. Trāsit. m. quia petit ab
 iis qui transmare habitant: & prorogat æuum scriptori. Nam causa ē q; auctor libri fama ad longum æuū
 uiuat. Sunt delicta. qm nihil in humanis rñt ab oī parte perfectū is liber perfecti locū obtinebit i quo nñ

si mediocritia quādam delicta inerunt. Nā & in musica uidemus q̄ chorda nō reddit semp sonū: quē musici manus & mēs quatit. Nec sagitta ab arcu per sagittarium emissā semp destinatū locum ferit. Quapropter cū i carmine scripto plura erūt quā niteāt: patiar æquo aīo si pauca ad sint maculae: quae siue scriptoris negligētia erūt i libro sparse: siue a defectu naturae humanae puenerint. Sed si hoc poeta sapius admonitus alicuius uiri tñ i eo assidue peccata caret uenia: ut eicharœdus: q̄ semp eadē chorda peccat. Nā oēs illū rīdēt. Sic. m. q. m. c. Snia ē q̄ q̄ nō paucis in locis peccāt: sed in multis ita sūt ridēdi: ut Cherilus poeta: q̄ cū i paucis locis admirādus sit: indignationē tādē excitat: cū in multis erret. Nā in paucis ferendus ē: q̄n̄ ē tātus poeta homerus nōnūq̄ dormitet. i. nō appareat uigilantissimus. Cherilus Alexandr. magnū secutus ei⁹ bella descripsit: sed ita inepte: ut ferāt Alexandrū dixisse se malle homeri theristē eē q̄ Cherili Achillē. Addūt cū Cherilo pactū: ut p̄ bono uersu aureū ipēderet nūmū: p̄ malo uero colaphū inferret. Operi lōgo. Non mis: ē: si q̄ magna uolumina scribūt: q̄n̄q̄ in somnū incidāt. i. deficiāt a cōsuetā uigilātia. Ut pictura. Pictura p̄fecta q̄to i maiori luce aspicit & magis de p̄p̄inquo tāto magis placet. Quae aut nō ita p̄fecta ē: magis i obscuro p̄bat. Eadem ratio est in poesi. Quapropter quae nō reformidat iudicium acutissimi uiri. semper placebit: etiam si deies legatur.

ACRON. Fingeris. formaris: erudiris. Mediū. nō ex toto p̄fectū. Certis rebus. ac si diceret nō oībus. i. paucis. i. recte cōcedit: quārdam rege eē mediocritatē: ut si iuris peritus nō fuerit aliquis quō cassellius auctoratus. Quomodo messala: attamē ferēdi sūt: si fuerint mediocres quod in poetis nō idē ē. Nō cōcessere. c. hyperbolicos ait nec. n. saxa cōcedūt aliqd poetis de mediocritate. Colūnas aut dicit ubi ponebāt poetae epigraphia. Ut gratas iter mēsas. Quēadmodū inter mēsas i dicādas offēdit aut malus cātor: aut malū unguētū: aut pauper cū amaro melle: cū poterat prādiū cōfici sine his: ita qd̄ inuētū est p̄pter amicos delectādos si paululū recesserit a p̄fectione n̄ placet sine quo poemate res hoīnū poterat explicari. Symphonia. concētus: cātor. Crassū. mali odoris. nā ut leuē odorē dicim⁹ suauē: ita & crassum malū. Sardo. sardiaco. Papauer at posuit p̄ placēta. Sine istis. sine chordis symphoniae & sine crasso unguēto & papauere. Inuādīs. delectādis. Si paulū. f. d. Si modicū a p̄fectione recesserit sit poema pessimū: si exiguū recesserit a sūmitate uergit in uitū. Vergit. petit. Trochi. Quaternarii. nā trochos graeci quaternarios uocant aut trochi. i. rotæ quā currēdo pueri scutica regunt. Ne spissā. r. t. i. c. ne rideat coetus spectātū q̄ i si militudine coronæ circūdat. Quidni. i. cur nō audeāt uersus fingere q̄ nesciūt qd̄ restat nisi permutato ordine igenuus glibet liber a tributo p̄soluat sūmā nūmōrū equestrem. i. equestri ordini distribuāt. Nā cōsuetudo erat romanorū: ut liberi tributa nō soluerēt. ceteri uero stipēdia ad op⁹ militū soluebāt. Liber & i. gē. Cū stomacho p̄nunciādum q̄si atipophora. i. si hō bñ natus ē: licet uersus illi facere. Et ē aliud liber: aliud igenu⁹.

Præferti. c. e. f. n. u. q. r. a. o. i. eo usq̄ ad subaudiendum ē i cēsum equestre recept⁹ est: aut q̄ sit p̄fessus se hēre tātā pecuniā: q̄tā deberet habere eques. Nō. n. licebat aī eqtē romanū fieri nisi habuisset certā sūmā pecuniā: hoc ē quadringētōrū sestertiorū. Tu. n. i. a. superioribus pēdet. o. p̄iso nihil dicas aut facias iuita minerua. i. sapiētia: iuita at minerua facimus q̄ ē stultitiā: ē at uerbum artificum iuita minerua. q̄ ipsa minerua iter characteres poesis præst. In. m. d. i. a. aut iudicio metii aut nostro uel patris laudē aut culpē. Nonū q̄. p. in. a. Si mala sunt carmina usq̄ ad nonum annum lateant. & studiosius corrigantur. Missa. p̄ emissā. POR. Hoc. t. d. t. m. i. hoc uerbum i mēte habe. Medium & tolerabile reb⁹ recte cōcedi. quārdam re⁹ eē medietatē. Cōsultus iuris & a. Cōsultus iuris aliq̄s. Si nescit q̄tū Cassellius Aulus. iuriscōsultus tunc optimus: attamen pōt eē mediocris. Nec si quis orator idē pōt qd̄ Messala: sciat attamē nō eē cotēnendum

Cherilus

O maior iuuenū: quāuis & uoce paterna
Fingeris ad rēctū: & p̄ te sapis hoc tibi dcūm
Tolle mēor: certis mediū & tolerabile reb⁹
Recte concedi: consultus iuris: & actor
Causarū mediocris abest uirtute disertī
Messalæ: nescit quantum cassellius aulus
Sed tamē i precio ē: mediocribus eē poetis
Nō homines: nō dii non cōcessere colūnæ:
Ut gratas inter mēsas symphonia discors:
Et crassū ūguētū & sardo cū melle papauer
Offēdūt: poterat duci: q̄a cōena sine istis:
Sic aīs natū iuētūq̄ poema iuuandis
Si paulū sūmo decessit: uergit ad imum:
Ludere q̄ nescit: cāpestribus abstinet armis:
Indoctusq̄ pilæ disciue trochiue quiescit:
Ne spisserrimum tollant impune coronæ
Qui nescit uerso tamē audet figere: qd̄ni:
Liber & igenuus: presertim cēsus equestre
Summā nummōrū uitioq̄ remotus ab oī
Tu nihil inuita dices faciesq̄ minerua:
Id tibi iudiciū ē: ea mēs: si quid tamē olim
Scripseris: in metii dīscēdat iudicis aures
Et patris & nostras nonūq̄ p̄rsmat i ānū.
Membranis intus positīs delere licebit
Qd̄ non edideris: nescit uox missa reuertī:

Et Sardo c.m.p. Corsicū & Sardū mel pessimi saporis ē. Metii iudicis. Metius perdisigenis carminū fuit
 estimator. Nonūq; premat in annū. Exēplo Cīne poterit uti: ut carmē suū si malū ē nouē ānis dissimulet.

CHRI. O maior iu. Preceptū maximū daturus attētiōē ex apostrophe ad maiore pisonē captat. Est at
 huiusmodi snia quod qdā doctrinā atq; artes ēt si ad mediū uerū est & nō ad supremū laudē merēt. Nam
 aliquis iuriscōsultus mediocris in p̄cio est: ēt si lōge absit a uirtute. Melsalaz. aut caselli: qui optimi fuerunt
 iuriscōsulti. Sed poetaz lōge alia ratio ē. Nā nisi p̄fectus sit: a nemine pbat. Ratio aut ē q; ea quā ppter uti-
 litatē expetunt: ut sūt patrociniā iuriscōsultoz: sat ē tantū posse: ut inde quā sita uoluptas pueniat. Quā at
 quārit ppter uoluptatē: ut poesis ē & musica: & quā iis similia sūt: nisi totā uoluptatē expleāt: nūq; placēt.
 Igit aut nullus erit poeta: aut absolutissimus erit. Nā mediocritas illis nō cōcedit. Vt g. quēadmodū inter
 epulas neq; symphonia neq; unguētū placet: nisi p̄fectū: quia hāc nō sūt necessaria ad famē sedandā: sed pp
 solā uoluptatē requirūt. Sic uersus qm ppter uoluptatē expetūt: nō placēt nisi p̄fecti. Quapp neq; ipse colū
 nā. i. loca i quibus recitant: nō admittūt mediocres poetas. Posuit aut cōtinēs p cōtento: ut ēt ipsi uulgares
 indoctiq; hoies qui ad ludos ueniūt malos uersus explodāt. Sardo. mel. amariori melle. nā sardinia corsi
 caq; ppter copiā taxi arboris cui⁹ flore depastaz apes mella amara cōficiūt: detestabiles i hac re sūt. Vir. Sic
 tua cirneas fugiāt examina taxos. Iuādis. sua. s. uoluptate: ppter hoc si sūmū nō attingit: infimū dici po-
 test. Ergo mediocres poetaz: qnquidē mediocres in numero maloz sūt. Ludere. Quēadmodū hi q; ludūt
 uel armis uel pila uel disco uel trocho: de quibus oibus iā dictū ē: & nō recte id faciūt: ab oibus ridēt: quia
 & hi ludi minime necessarij sūt: Sic & poetaz qui nesciētes audenter fingere uersus. Trochos grāci ēt qua-
 ternarios appellāt: sed hic melius de ludo dici. Sed tu piso qui es ingenio nō seruilis: sed liberalis: & ingenuo
 & in aliquo gradu ciuitatis: & es census summā equestrē de qua dictū ē. Preterea carēs uitio hic p̄fecto neq;
 uersus facere neq; quicquā aliud tentabis in uita mīnerua. i. repugnante natura. sed tñ si quid unq; scripse-
 ris: requirēs i eo metii patrisq; tui iudiciū. Et p. quasi domi cōtineat. Delere. Ratio quare ad nonū usq;
 annum includatur. Nam antequam i aliorum manus uenerit poteris emendare aut delere. Nescit u. Sed
 si iam fuerit recitatus aut editus liber: non poterit ad te redire.

Mel sardū

Siluestres homines sacer interpretq; deoz
 Cadibus: & uictu scedo deterruit orpheus.
 Dicto ob hoc lenire tygres: rapidosq; leōes:
 Dictus & amphion thebanā cōditor urbis
 Saxa mouere sono testudis: & prece blāda
 Ducere quo uellet: fuit hac sapiētia quodā
 Publica priuatis secernere: sacra profanis:
 Cōcubitu phibere uago: dare iura maritis:
 Oppida moliri: leges incidere ligno:
 Sic honor & nomen diuinis uatibus atq;
 Carmibus uenit: post hos insignis homero
 Dircausq; mares animos in martia bella
 Versibus exacuit: dicta p carmina sortes
 Et uitā monstrata uia est: & gratia regum
 Pyriis tentata modis: ludusq; repertus.
 Et longoz operum finis: ne forte pudori
 Sit tibi musa lyrā sollers & cantor apollo.
 Natura fieret laudabile carmen: an arte
 Quasitū ē: ego nec studiū sine diuite uena

ACRON. Siluestres. siluas habitantes. Car-
 dibus & uictu sedo. quia interficiebant bestias &
 māducabāt ipse eos fecit cōgregari simulq; habi-
 tare. Et Amphio. the. c. ur. cadmus thebas cōsti-
 tuit: eas muro cinxit amphio. Fuit hac sapiētia
 quodā. olī poeta sapiētia & eruditiōē incultoz
 hominū phibebāt. i. aliquādo fuit hac sapiētia i
 poetis: ut docerēt quō uiuēdū sit priuati uel pu-
 blice. Vago. meretricio. dicit quō poetaz docē-
 do carminibus suis hominū qui mō ferarū uiue-
 bant: mitigassent aios. Sic. i. ppter sapiētia. Di-
 umis. u. sacerdotibus adæquauit poetas. hoc etiā
 Maro: Quiq; sacerdotes casti dū uita manebat
 Quiq; pii uates & phoebo digna locuti. Dyrca-
 usq; mares aios i. m. b. u. exacuit. lacædemoniis
 diu aduersū atheniēses certātibz oracula respō-
 derūt nō aliter uictoriā posse habere nisi atheniē-
 sē ducē habuissēt. Missis legatis: q; hoc ab athe-
 niēsisbus postularēt. Atheniēses i cōtumeliā ipsis
 Dyrcaū quēdā claudum dederūt dicētes iuxta
 ignauā ipsorū hūc eis ducem posse sufficere: Sic
 oracula quā p̄miserūt nō frustrata sūt: Nā Dyr-
 caus licet corpore eēt debilis: scripsit tñ carmen
 heroicū: quo accēsi lacædæmonii i acie p̄cesserūt
 sicq; cōsecuti sūt uictoriā. Item Dyrcaus fuit ge-
 nere atheniēsis. poeta oi deformis parte mēbro-
 rū: Is primus tubā iuenit: quo ēt lacædæmonii usi
 duce uicerūt messenios Nā cū diurno tpe iter
 lacædæmonios & messenios bellū traheret: cōsu-

Dyrcaus

Iuerūt lacædæmonii Apollinē. Quibus respōsum ē nō aliter eos posse uicere nisi cum duce atheniēsi pugna-
 rēt. Quib⁹ atheniēses Dyrcaum dederunt. & ita lacædæmonii uicerūt. Cum hostes nou⁹ tubæ sonit⁹ terruiss-
 set. Sortes. respōsa Apollinis. Via. rō hoc ē ēt philosophia mōstrata ē uersibus. Et. g. r. Carmibus sunt de-
 scripti reges carminā meruerunt amicitias regum. & lōgoz opeaz finis. hoc ē ut carmē libetē oparet & cū
 declinatiōe op⁹ ad finē perducerēt. Finis. laudatio. Ne. s. p. sit tibi. Ideo igit enumerari hac ne erubescas
 referri i numero poetaz: iō diuinitas cōmenda refert.

atur. Solers autē pprie dicitur qui habet peritiā rerū difficiliū. Cātor. a. Inuentor citharæ: qui p̄est musis. Natura. s. l. c. a. a. quæ sitū ē. Multi quærūt utz poeta nascatur an fiat. Ego utrūq; dico habere poetā debere. i. artem & ingenium. Sine diuite. u. hoc est sine ingenio bono & sine natura.

POR. Siluestres. h. s. i. d. cædibus & uictu sado deterruit orpheus. Orpheus primū poeticam illustrauit ex hoc dicitur lenisse tygres & leones: qui & efferatos hominū animos placauerit carmie. Leges. a. l. areis enī tabulis antiqui nō sūt usi sed roboreis has icidebāt leges: unde adhuc athenis legum tabulæ Axones uocātur. Dirceus. fuit hic genere Atheniēsis poeta: omni parte mēbroz deformis. primus hic tubæ moderatiōes dedit ex hac cā. Nā cū lacedemonii bellū aduersū Messenios gererēt: diuq; traherēt dubium martis euētū respōsū acceperūt ab Apolline: si uellēt uincere. Atheniēsi duce uterētur a quibus rogati Atheniēses miserūt Dirceū claudū & Luscū quē deformē crederēt: usi sūt auxilio eius lacedæmonii. quibus ille cātum mōstrauit tubarū. quarū i auditu territi sono Messenii fugerūt. adeptiq; sūt uictoriā Lacones. Dictæ per carmina sortes. per uersus exametras reddidit responſa Phoemone Pyrrho petenti. Aio te æacida Romanos uincere posse. Et uitæ monſtrata uia est. sententiis sapientum quibus instructa uita est.

CHRI. Siluestres ho. Oñdit orphei & amphionis exēplo q̄tū utilitatis ad humanā societate cōseruādā quādoq; attulerit poetæ boni. Sed fabulā & allegoriā istoz alibi exp̄simus. Fuit hæc ſa. Quia poetæ hoc genere sapiētiæ hoībus p̄ferūt admonētes quæ a poeta ponūt. Quæ ē Cicero in rethoricis cōtra hermagerā ofēdit. Incidere li. nā a p̄cipio i tabulis scribebāt leges. Atq; hac sapiētiā poetæ tales honores meruerūt: ut p̄ diis sint habiti. Diuinos autē appellauit: quia ut iā dictū ē idē erāt poetæ & theologi. Vñ & Vir. qq; pii uates: & phœbo digna locuti. nā Linus Orpheus & Museus diuina scripserūt. Sequētibz idē t̄pibz homerus heroica tractauit: & bella descripsit. Dirceusq; i. thebanus: & Pindag; intelligit: de quo supra Multa dirceū leuat aura cygnū. Dictæ. p. c. s. i. oracula quæ carmibus data sūt. Et uitæ. m. Quia multa quæ ad uitā & mores emēdādos p̄tinēt a poetis scripta sūt. Et gr. r. Quoniā illoz facta descripta sūt. Pyeris modis id est modulatiōibus: & exprimit uersus lyricos: quibus multi sint reges laudati. Ludusq; re. nā in ludis comœdiæ & aliæ fabulæ adhibebāt. Natura si. Cū sit diuturna disputatio natura ne an artificio bonus poeta efficiat: ita rem diiudicat poeta: ut utraq; re opus sit: cum neq; studium prosit: nisi a natura sortiamur copiosam dicendi uenam: neq; rursus uena sine arte.

ACRON. Rude. stultum sine studio & imperitū. Alteri⁹ s. a. ut illud salustianum. Alter alteri us auxilii eget. Coniurat amice. conuenit amicabiliter. Qui studet optata m. Qui studet ad gloriam uenire multa debet p̄ferre. i. sudare. age re uigiliare: abstinere a uenere. Cursu. labore & ope. cursu qui primus uult esse. Sudauit. p̄ aestatē. s. Alsit. p̄ hyemē: frigus sustinuit. Pythia cāt. i. pythone compositum ab apolline. Nō. s. e. d. e. m. p. p. i hac copia imperitorz sufficit alii cui sese iactare. & dicere optimus poeta sum cū non sim. Pango. cōpono. i. ego possū mira poemata cōponere. hoc dicit mal⁹ poeta. Occupet ex. s. ille patiat scabies q̄ extremum cōponet uersus Methaphoricos aut locutus ē a ludo pueroz ita enī pueri currētes aiūt: occupet scabies i extrēo remanētē. i. ego poeta sū: hēat scabiē: q̄ nō ē poeta. hoc ergo ex p̄sona illoz dixit q̄ dicēdo carmina scimus facere: nihil sciūt: uolūt tñ se extiarī poetas. Mihi turpe. r. ē. Turpe mihi ē: ut ultius faciā carmia. Sa. n. s. Ordo ē. Mihi sane turpe ē fate ri nescire. Vt. p. a. m. t. q. c. e. Quēadmodū p̄cōnoce hortat populū accedere ad emēdas merces p̄scriptas: ita & poeta diues hortat assētari sibi i carmie p̄ dona mltos. Assētatores. blādos: falsos auditores. Diues. a. d. p. i. se. n. q̄ mltos agros & mltos nūmos hēt positos i fenore. Si. u. ē. u. q. r. p. p. i. q̄ bñ pascat. Vñtū at lautū cōuiuiū: unī alio loco. acce. sic. ad. un. Persi. calidū scis ponere sumē. unctū recte appellat pulmētariū bñ coctū: & ē satyricē dictū. Si uero sit poeta: q̄ bñ pascat hoc est si habet eum qui cānā p̄paret bene mira

Nec rude q̄d p̄sit uideo īgeniū: alterius sic Altera poscit opē res: & cōiurat amice.

Qui studet optatā cursu cōtingere metā: Multa tulit fecitq; puer: sudauit: & alsit.

Abstiniuit uenere & baccho: q̄ pythia cātat Tibicē didicit prius: extimuitq; magistz.

Nūc satis ē dixisse ego mira poemata pāgo

Occupet extremū scabies: mihi turpe reli-

Et q̄d nō didici sane nescire fateri: q̄ ē:

Vt prece ad merces turbā q̄ cogit emēdas:

Assētatores iubet ad lucrum ire poeta

Diues agris diues positus in fœnore nūmis:

Si uero ē unctum qui recte ponere possit.

Et spōdere leui pro paupere & eripere atris

Litibus implicitū mirabor: si sciet inter

Noscere mēdacē uerūq; beatus amicum.

Tu seu donaris: seu quid donare uelis cui:

Nolito aduersus tibi factos ducere plenū

Latitiæ: clamabit. n. pulchre: bene recte:

Palleſcet super his etiam stillabit amicis

Ex oculis rorem: saliet: tundet pede terrā:

Vt qui conducti plorant in funere: dicunt:

Et faciūt ppe plura dolentibus ex aīo. sic
Derisor uero plus laudatore mouetur:

cernere. Nā cū falsus amicus eodē modo eū lau-
dat & uerus. nō poterit largus poeta inter bonos
malosq; hēre iudiciū. Spōdere. iteruenire & sic
dē dicere. Leui. tenui & egēt: uel uili. Tu seu.

d. f. q. d. u. c. No. ad. u. t. f. d. p. l. O pīso seu dōasti alicui seu donaturus es hoc audire carminū tuog: ne uta-
ris: ut p donis lātetur nolito pōcio aliquem laudatorem tuis uersibus locare ne tuo munere latus fictas tibi
laudes pfoluat. Pulchre bene. r. esse cōpositos uersus. 'Pallefcet. pallidus fiet: cū cōperit te falsū laudare:
quasi prā nimia admiratione. Sup his. i. super hāc quā dixi bene pulchre. Stillabit. a. e. o. r. f. icte laudā-
do & prā gaudio flēdo. Amicis. i. affētoribus. Vt qui. con. p. i. f. hoc est qui cōducuntur ad funera sicut
grauiora faciunt uere dolentibus: ita & assentatores plus laudāt q̄ amicus uerus. Itē antiq̄ p̄ficas dicebant
mulieres quā mortuos alienos cōducta plorabant. q̄ sit in quibusdā puinciis: a quo beneficiis redimitur.

POR. Occupet extremū scabies. hoc ex lusu puerorū sustulit: qui ludētes solēt dicere. Quisq; ad me no-
uissimus uenerit habeat scabiē. Si uero ē unctū qui recte ponere possit. hoc ē si habeas eū: qui cānā prapa-
ret. Vt qui cōducti plorant in funere dicunt. alexandriā obolis conducuntur q̄ mortuos fleāt & hoc tā ual-
de faciunt: ut ab ignorātibus illorum fuisse credantur: qui efferuntur. Hi ergo uocantur threnodā.

CHRI. Qui stu. Aureum preceptum esse subeundos labores: & abstinendū a uoluptatibus si diuinitatē
poetis assequi cupimus. Qui pithya. Aliud preceptū: ut ita studiis insudemus: ut praeceptores nō dedigne-
mur habere. Pithya. himni erant i honorem apollinis: nec laborandū est: ut plura q̄ alii scribamus: sed ut
meliora. Occupet. prouerbiū puerorū qui in principio cursus clamabāt: occupet extremū scabies. Nec de-
bemus putare nobis turpe relinqui. i. q̄ alii nos p̄tereant plura scribēdo. Nec etiā putare turpe esse fateri ne-
scire quod nescimus. Vt prāco. Vituperat poetas: qui recitaturi dīponunt inter auditores qui carmina il-
lorū laudēt. Quod si possit ponere unctū. i. parare cōuiuiū: aut fidei tubere p paupere: aut explicare impe-
ditū litibus: tunc tot sibi aderūt adulatores: ut nescias discernere mendacem. i. eū qui per adulationē laudet
nō laudanda a uero amico. i. ab eo qui laudet: quia putet laudanda. Vt f. sed tu pīso si forte ēt liberalitatis
causa donaueris: siue donare uolueris fuge eos tibi auditores adhibere. Nā munere deliniti sūt facti aduersi
id est inimici. i. adulatores: Nā adulate nō est p̄nitiosius. Nā nō ex aīo sed ex adulationē loquēs & laudās
quā uituperāda sūt in sūmos errores credulū inducūt. Recte & bene & pulchre. Cū unū satis supq; fuisset.

Pallefcet. Ex stupore quē simulabit imo ēt lachrymas ui exprimet: ut uideat lachrymare pre gaudio. Stil-
labit. rorē. nā cū coactus lachrymet: nō manabūt affati. Tūdet. p. t. Vt oīdat uehāmenter admirari. Vt q̄.
c. Mos erat apd ātīquos cōducere mulieres i ea re exercitatas. q̄ mercede accepta fūera lugerēt: q̄ quēadmo-
dū ille magis plorabāt q̄ q ex aīo ploraret. sic adulator quē iur derisorē appellat: pl⁹ mouet uero laudatōr.

Threnodā

Reges dicuntur multis urgere culullis
Et torquere mero quē perspexisse laborāt:
An sit amicitia dignus: si carmina condes:
Nunquā te fallāt animi sub uulpe latētes:
Quintilio si quid recitares: corrige sodes:
Hoc aiebat: & hoc: melis te posse negares:
Bis terq; expertum frustra delere iubebat:
Et male tornatos incudi reddere uersus:
Si defendere delictum quā uertere malles:
Nullū ultra uerbū aut opā sumebat inanē:
Quin sine riuāli teq; & tua solus amares:
Vir bono & prudēs uerso reprehēdet iertes
Culpabit duos: incōptis allinet atrum
Transuerso calamo signū: ābitiosa recidet
Ornamēta: paz claris lucem dare coget:
Arguet ambigue dictū: mutanda notabit:
Fiet aristarchus. nec dicet cur ego amicum
Offendam in nugis: hāc nugā seria ducent

ACRON. Reges dicuntur multis urgere cu-
lullis. reges enim quos uolunt recipere in amicitia
am multo mero inebriant tentantes an per po-
tum quā habent secreta prodant. Docet autem
hoc loco multa cura & studio asciscendos ami-
cos esse. Culullis. id est calicibus & est diminutiuum a culeo. ut alibi. Ipse diues & aureis merca-
tor exiccet culullis uina syra reparata merce. Et
torquere mero. id est trahere ad confessionem id
est uino explorare ingenia dignorum amicorū.

Culullis

Perspexisse. praeuidere. Condes. compones.
ut respondere paras seu condis amabile carmē.
Nunquam te fallat animi sub uulpe latentes
Ingeniosi hoies laudāt mala carmia: ide ut te fal-
lāt astutia ai: & q̄ cū sint uasfri & subdoli inocētē
p̄ferūt uultū: quasi uulpes i aēopi fabula contra
coruos. Sub uulpe. sub ipso sturis adulationem sub
dolo: uulpes enim dolo sum animal est: ut in aēo-
pi fabula: sic & qui uersus facit ex fictione facile
adulantium potest subdolos animos praeuidere.

Quintilio si quid recitares. hic Quintilius erat
uarius poeta cremonensis amicus Virgilii. Hoc
aiebat & hoc maledictum dicebat malo poetā:
ut corrigeret malos uersus. Meliuste posse ne-
gares. deest si id est si negasses te meliora carmi-
na posse facere. Iubebat. ut denuo uersus cor-
rigerentur quemadmodum ferramentum ma-

e ductum redditur incudi & bene ibi format. Male tornatos. male cōpositos. Vertere. corrige: mu-

Riuales

tare. Quin sine riuali teq; & tua. s. a. sine riuali amantur carmina: quando ab eo solo amāt qui facit ea. Riualē aut pro æmulo posuit. Riuales enī sūt alterius meretricis amatores. hoc tradū est ab antiquis. Riuales enī dicebant qui in agris riuū haberēt cōmunē & ppter eū sæpe discreparēt. Inertes. sine grauitate factos. Duros. male sonātes. Incomptis. i. nō bene sonātibus. nō bene currētibus sine economia scriptis. Allinet. i. apponet. Signū. notā culpæ significat. Nā notū uersū male formatū dicimus. Transuerso calamo. Transuersim ducta pēna uitia carminū maculabis. Ambitiosa. superflua. Arguet. a. d. Amphibologias uituperabit. Mutāda. n. designabit certa facie: quæ mutari debēt. Fiet aristarchus. Nomē græci grāmāti ci qui homeri carmina adnotauit. ille ergo iudex etiam optimi poetæ fiet q; aristarchus homerum emendās: hoc signo notauit uersus quos iudicauit homeri non esse. Nec dicet cur ego amicum offendam in nugis. Sicut multi dicunt cur ego debeo corrigere amicum in suo errore.

POR. Reges dicūt multis ulgere culullis. Reges enī quos uolūt recipere in amiciciā multo mero inebriant. tēptantes an per potionē quæ habeāt secreta prodāt Et torquere mero. hoc ē ptabere ad cōfessionē.

Animi sub uulpe latētes. Sānatores & Mydronas appellamus q; benigne irridēt. Quintilio si quid recitares. Hic erat quintilius Varius Cremēsis amicus Virgīlii eques Ro. Et male tornatos incudi reddere uersus. Hoc est denuo uersus scribere quomodo ferramētū male formatū reddidit incudi. ut ibi formet. Quin sine riuali. æmulū riuālē dixit. Incōptis allinet atq; transuerso calamo signū. significat ac notat uersū male formatū. Fiet aristarchus. Hic Homeri carmiā adnotauit. ille ergo iudex & optimi poetæ Aristarchus fiet.

CHRI. Reges. utile preceptū. Est aut sententia q; quēadmodum uidemus magnos uiros q; antea q; hominem in amiciciam recipiāt illius animi secreta nosse tentāt & multo uino aggrediūt quia bene potū sim plicius mentē suā promūt. Sic & nos conabimur uerā sententiam elicere: cū nos laudāt. Quod si faciemus: nunquā nos fallent animi latentes sub uulpe. i. nunquā fallent animi: qui calliditate uulpina se tegūt. Quītilio. Demōstrat quale sit consiliū ueri amici exemplo quintiliū uari poetæ cremonensis & maroni amici q; iudex ad poema adhibitus aperte quid corrigendū putaret denunciabat. Quid si bis terq; frustra expertus te melius facere posse negares: iubebat tale poema deleri. Tornatos. rotūdos. i. perfectos. Nā quæ toruo fiunt rotunda fiunt. Reddere incudi. id est denuo fabricare. Translatio a fabro cui cū forma quā parat nō successerit rursus in rudē massam redacta materia ex integro opus inchoat. Si defendere. Est pucax ingeniū in nōnullis: qui quāuis errasse doceant omne acūmē ad id conuertunt: ut potius errata defendere nitātur q; corrigere. Ergo quintilius hos dimittebat: neq; deinceps ulterius monebat. Sine riuali. Riuales hi dicunt quos ægi eodē riuo discernūtur: de quo sibi uendicādo sæpe cōtendunt Et p translationē appellant riuales qui eādē mulierē amant. Sed ad interpretationē huius loci amat aliq; sua scripia sine riuali: cū illa a nullo alio amēt. Vir bonus. ostēdit consiliū prouenire oportere ab eo qui prudētia possit errata cognoscere: & probitate uelit tibi ostendere. Huiuscemodi igit uir reprehēdet uersus inertes. id est negligēter scriptos: & q; scriptoris inertīā indicēt. Incōptis. qui cōuenienti ornatu carent. Allinet. Linendo imponent atq; signū. nā lineis ex atramēto cancellatim ductis locū delēdū significāt. Ambitiosa. quasi modū excedētia. Trāslatio ab ābitiosis qui sibi plusquā oporteat honores petunt. Fiet aristarchus. Utetur eadē seueritate qua usus est grāmāticus aristarchus q; & homerica carmina notare ausus ē dicitās nō ēē homeri ea carmina: quæ non essent probanda. Neq; imitabitur illos: qui dicunt nolo offendere amicū in nugis.

ACRON. In mala seria. i. malas necessitates. si nō fuerit emēdatus irrisio laudati in aliis maioribus ipsū docebit errare. Sinistre. contrarie. ga ut supi⁹ dixit nescit uox missa reuerti. Et iō postq; mali poeta carmina publicant contraria ab oībus excipiuntur & irreuerabiliter deridētur sicut scabies & regi⁹ morb⁹: ceteriq; morbi quos ipse dicit sunt incurabiles adeo: ut uix aut nunq; possint curari. Regius. quem quidā demoniaz cum alii comitabilem alii arquatū uocāt quem græci icteron dicunt qbus oculi uiridescūt. Aut f. e. fanaticū errorē pati dicuntur qui a sanis percutiūtur. i. qui lymphatico agitant. Iracūda. l. sione: offensa. Agitant. persequūtur. Nā pueri ptereuntibus illudere soliti: quos insectantur in dementiam cōpellunt. Incauti. quia possūt ludī ab infano poeta. Erudatur. p. erudat: ut & iam nox humida cælo p̄cipitat. Sic ueluti merulis intētus. d. a. Sensus est. Nec semel insanos uersus faciet nec carebit cupiditate tanq; assidue in foueā cadat. Dū cupit empedocles. Empedocles

in sermone malis. i. in grauium infirmitatibus
In mala derisum semel exēptumq; sinistræ
Vt mala quæ scabies aut morbo regio urget
Aut fanaticus error: & iracunda diana:
Vesantum tetigisse timēt: fugiuntq; poetā:
Qui sapiūt: agitāt pueri: incautiq; sequunt:
Hic dū sublimis uersus ructatur: & errat:
Si ueluti merulis intentus decidit auceps
In puteum foueāq;: licet succurrite lōgum
Clamet iō ciues: non sit qui tollere curet:
Si curet quis opē ferre: & demittere funem:
Qui scis an prudens huc se deiecerit: atq;
Seruari nolit: dicam: siculiq; poetæ
Narrabo interitum: deus immortalis haberi
Dū cupit empedocles: ardētē frigido ætnā

Morbus regius

Insiluit: sit ius: liceatq; perire poetis: ^{mors aut}
 Inuitum qui seruat: idem facit occidenti ^{potte sado}
 Nec semel hoc fecit. nec si retractus erit: iā ^{quo m}
 Fiet hō: & ponet famosæ mortis amorem. ^{religis}
 Nec satis apparet cū uersus facitet: utrū
 Minxerit i patrios cineres: an triste bidētal
 Mouerit incestus: certe furit: ac uelut ursus
 Obiectos caueæ ualuit si frangere clatros:
 Indoctū doctūq; fugat recitator acerbus:
 Quē uero arripuit: tenet occiditq; legendo
 Nō missura cutē nisi plena cruoris hirudo:

QV. Hratii flacci artis poeticæ finis.

sanguisugiam dixerunt .distat autem inter harundinem & hirundinem & hirudinem. harundo canna est.

birundo auicula .hirudo sanguisuga.

POR. Aut fanaticus. id ē qui lymphatico agitantur. Agitant pueri incautiq; sequuntur. Nam pueri pte reuntibus illudere solent: & quos insectantur in dementia compellunt. Hic dum sublimis uersus ructat & errat. ructatur pro ructat. Antiqui & rudo & ructor dixerunt. hic genere patiendi extulit ructatur: ut uenatur lauatur. Siculiq; poetæ Narrbo interitum. Empedocles fuit agrigentinus physicus qui se in craterā præcipitem dedit ætnæ: immortalitatem affectans. Ardētem frigidus ætnam insiluit. Dum se credit ex opione hominum collecturum diuinitatem si nunquam comparuisset. An triste bidental. id quod iouis fulmine percussū est bidental appellatur hoc expiari non potest. sunt autem qui putant ab agna dictum bidental. Hirudo. hæc sanguisuga appellatur.

CHRI. Scabies. quia scabrum: id est asperum corpus facit & forte lepram intelligit. Morbus regius. Sunt qui uelint iccirco hunc morbum regium dici. quia precipuum illi remedium sit mulsū ex preciosissimo uino. Fanaticus. qui alicuius numinis furore uexatur. Isti & lympharici & certi dicuntur. unde adiungit iracunda diana. quasi quæ propter iram tali furore uexet. Si ueluti merulis. Merula auis dicta q; mera id est sola uolet. Dum nimis intenti sunt recitationibus: incidunt in odium ex tedio quod inferunt: ut euenit aucupi: qui cum nimis intente suspensis oculis sectatur aues in foueam incidit. Cum ergo in hanc fossā odii sapius incidunt poetæ euenit: ut quia a principio miseri illorum errorum succurrere nitentur: purtantes eos in prudentia labi. demum aduertentes q; de industria errant: neq; miserrunt: neq; opem ferunt Nam si quis auceps sapius in fossam incidisset quanuis clamet succurrite: nemo subuenit: & si quis subueniturus funem cui ille hærens trahatur demittere uelit: prohibetur ab aliis exorta iam suspitiōe: ne prudens ceciderit. Siculi poetæ. Empedocles ficulus ex agrigento fuit patrem habuit metonem: auū empedoclem: poeta & philosophus pythagoricus fuit: uir multis rebus mirabilis. Huius mors dubie a scriptoribus proditur. pleriq; tamen asserunt illum in peloponesso diem obisse. Hermippus autem scribit q; cum panthiam agrigentinam mulierem ab omnibus medicis desperatam curasset usq; ex ea re immortalis haberetur: ut immortalitatis fidem faceret: ætnam ascendit: & in crateres ignis se coniecit sicq; consumptus ē. Quod exploratum est q; ardente illo in ignea cauerna una ex crepidis quibus æneis utebatur ui ignis extra cauernā eiecta indicium fecit. Iecit ergo uolens se in ignem empedocles: sic & isti poetæ dum cupiunt se celebres reddere: in hanc se stultitiam coniciunt: neq; si amici eos retraxerint cessabunt quin iterū se coniciant. Inuitum qui s. Acuta ratio: & uera sententia. nam si quis se ipsum perdat: idem ille erit & cedens & cesus. Hunc igitur si seruabis: non solum eum seruabis qui occidebatur: sed eum quoq; qui occidebat. Nec fiet homo. Tanra uesania laborat hic: ut quanuis sæpe moneas: & a proposito dimouere tentes nunquam fiet homo. i. nunquam uigebit in eo ratio: qua sola homines sumus: sed in ea persistens nunquam deponet honorem famosæ mortis. nam quæadmodum Empedocles dum deus fieri cupit amisit quod hominis est: sic & iste & insania recitandi dum optimi poetæ gloriam quærit eam quam habet qualiscunque sit amittit.

Nec sa. ap. Tanto laborat furore: ut manifestum sit ex ingenti scelere quo dii irati sint prouenire: ut accidit orefti & alcmeoni propter matricidium. Sed tamen non apparet quod sit hoc scelus propter quod uersus dictet. i. intantum furorem inciderit: ut uersus ineptos recitet. Quæ quidem summa est insania: nisi sit q; parentis sepulchrum uiolauerit: aut incestus quasi impurus mouerit bidental q; tangere non nisi puro licet. Est autem bidental locus fulmine tactus sic dictum q; bidentis sacrificio expiatur. alii dicunt bidental tēplum esse: in quo bidentes sacrificantur. Clatros. cancellos. Hirudo. sanguisuga est.

fuit agrigentinus pythagoricus qui se i. flammas ætnæ montis iniecit i mortalitatem affectās. quod eius crepidulæ prodiderunt quas flamma eructa uit æreis. n. usus fuerat. Empedocles. unū dicebat ingenia frigido circa p̄cordia sanguine ip̄diri. Idem simile. Nec satis apparet. c. u. Nescitur pœna propter quā facit uersus malos insanus poeta an quia læserit bidental: an quia uiolauerit patris sepulchrū. Bidētal locus fluminis. Triste aut q; propter lapsum fulmen constituitur: & est bidental a bidentibus dictum: nā reliquias fulminis p̄tiffices cū sacrificio sepeliebāt. Mouerit. i. incestus dicitur hō pollutus: qui flagitiū cōmiserit aut in sororem: aut in sacerdotem aut i affinē. Clatros. oppositiones hostiorū. Indoctum doctūq; s. i. oibus dicit: audite me: cū ab oibus fugatur. Nō missura. c. n̄ dimissura cū cōprehenderit corpus. Hirudo. sāguisuga: alii sāguisugā & alii

Bidental

Inuolutio

Clam

Hirudo

Hirudo

Hirudo

Merula

Empedocles

LIBER PRIMVS

ACRONIS COMMENTARIA IN. Q. HORATII FLACCI SERMONVM LIBROS.

S Ermonum Libri ideo dicti: quia uili sermone sunt potius quā tumēti: siue quia ad præsētes scribuntur. Epistolis. n. absentibus loquimur: sermone præsētibz: Quauis igitur hoc opus satyram esse horatius ipse pfitetur: cū ait. Sunt quibus in satyra uidear nimis acer & ultra legem tendere opus: tamen proprios titulos uoluit ei accōmodare: hos priores duos libros sermonū: postea priores epistolarum scribens. Satyra dicitur lanci & epulaz. Satyra istius inter lucilii satyram est & iuuenalis. Nā & asperitatē hēt quā lucilius & suauitatē quā iuuenalis mixtam i ope suo deniq; nisi iuuenalis scripsisset isto nemo esset melior. Verū tamē sciendū: quia satyræ carmen primo oīum auctore lucilio repertū est. plarīq; satyrā a lāce: quā plena diuersis frugibus i tēplo cereris i fertur nomē accepisse dicūt. Nā & eā hoc nomine appellant. Ergo & hoc carmen propterea satyrā appellauerunt: quia ita multis & uariis rebus fertū est: ut audientes saturet. Alii dicunt q; iō satyra uocitata ē quod ita conuitia & crimina hominum libere inuadat: ut saturi homines. i. ebrii.

Qui sit. unde. qūo: ex qua cā. Sortē. propositū: professionē: institutū uidendi. Seu rō. aut ratione inimus propositū uitæ: aut fortuna. uerbigratia. aliquis inuit: ut militet: hoc rationis est. alius de sūmo gradu felicitatis ad ima detrusus inuit docendi aut arandi necessitatē: hoc fortunæ ē. Seu fors obiecerit. Signate dixit. ratio dederit. fors obiecerit. breuiter duas sectas tāgit. unā cū dicit ratio stoicos tāgit: cū fors epicureos. stoici. n. dicūt oīa ratione fieri: epicurei fortuitu. Cōtentus uiuat. illā terētii trāstat sententiā. oēs nosmet nostri pōnit. Diuersa. officia. O fortunati. Hic ista

bilitatē humanæ uitæ carpit. lā. g. ānis. figurata locutio. Fractus. debilitatus figurate fractus mēbra sicut pictus acu chlamydē. Militia ē potior. κατὰ κωνημον. Quid. n. quare nō. & est comicū. Cōcurrēt. cōflictū a milite in pugna. Momēto. in pūcto tps: Nā cito mori p beneficio ē. Agricolā laudat. beatū appellat. Iuris legū. quia multa genera iuris sūt. Sub galli cātū. ppe galli cantū: ut sub noctē cura recurfat. Sub āt quotiēs tps significat accusatiō iūgmus quotiēs locū ablatiō. Cōsultor. pētor. nā interrogator nō dicit. Cōsultus ē qui docet. Cōsultor qui discit. Vadibus. sponforibus a uadimonio: q; promittit is qui ad iudiciū puocat certo die affuturū. Vades ideo dici: quod qui eos dederit uadendi habet potestatem. Ex fractus: ad soluēdū uētigal. De genere hoc. qui diuersa laudant de inconstantia.

POR. Qui sit. m. t. n. q. s. f. r. d. s. f. a. c. u. Quauis satyrā esse opus hoc confiteat: cū ait: sūt quibus i satyra uidear nimis acer & ultra legē tendere opus. tñ proprios titulos ei uoluit accōmodare. Nā hos priores duos libros sermonū. posteriores epistolaz in scripsit. In sermonū libris uult intelligi: quasi apud pntem se loqui. Epistolas uero quasi ad absentes missas. Qui sit mecenās. Mirari se ait tantā esse aīs hoīum icōstantiā: ut oībus aliena fors uitæ magis quā pprie: siue eā rō dederit siue fortuna obiecerit placeat. Qui āt circūflexe pnūciandū. Significat. n. quare. Sicut ēt multi loquūt. Qui fieri pōt p quō fieri pōt. Signate aut locutus est dicēs. Ratio dederit fors obiecerit. Multo iā. f. m. l. Frequēs apud Vir. hęc figura. Sic. n. dicitur scissa comā & oculos deiecta decoros. sic & ipse Hora. Mēbra sub arbuto stratus. Quid. n. cōcurrēt horæ. m. quasi interpellante affectu hoc dicit. & ēt cōsuetudinis nostræ. Cita mors. u. a. u. l. Quasi diu nauē iactantibus austris hoc dicitur. Sub galli. c. c. u. h. p. Ita dictū ē: ut sub noctē cura recurfat. Ille datis. u. q. r. e. i. u. est. Qui uadimonium promittere sub satisfactiōe: & in urbem uenire coactus est. Vades autem sponfores dici notum est quod qui eos dederit uadere. i. discedere interim liceat.

CHRI. Permagna res ē illustrissime Guido feltri & hoībus ac ciuitatibus apprime utilis latia satyra cui? qdē auctor cū Lucilius fuisset: eā demū Qu. Horati? eousq; pduxit: ut perfecta lāne & absoluta dici possit. Cuius hoīs sapiētissimū a natura cōsiliū: exatissimūq; artificii: ac nō deniq; mediocrē doctrinā ego huiusmodi eē puto: ut nēmini ex latinis poetis inferior habēdus sit. In hoc autem dicēdi genere iure: ni fallor: a Quin. pēpius dicit. Mira ē hoīs dissimulatio i reprehēdēdo: atq; i ea re adeo uaser adeoq; lepore salibusq; refertus q; mētē auditoris occupat: ut dū se iocūditate uerborū demulcēdū pbet: nihil acerbū suspicās non antea i se cōtorta spicula aiaduertat q; illa itra pcordia recepisse sēserit. Nā cū sibi pposuerit: nō hoīs ma-

Q VINTI HORATII FLACCI SERMONVM LIBER PRIMVS.

SATYRA PRIMA.

q Vi fit mecenās: ut nemo q; sibi sortē
Seu rō dederit: seu fors obiecerit. illa
Cōtēto uiuat: laudet diuersa seqntes

O fortunati mercatores grauis annis

Miles ait multo iā fractus mēbra labore:

Contra mercator nauē iactantibus austris

Militia ē potior: quod. n. concurritur horæ

Momēto: cita mors uēit: aut uictoria læta

Agricolam laudat iuris legumq; peritus:

Sub galli cantū cōsultor ubi hostia pulsat:

Ille datis uadibus q; rure extracto i urbē ē:

Solos felices uiuentes clamat in urbe.

Cætera de genere hoc adeo sūt multa: loqce

Consultor
Consultus
Vades

ledicendo uexare: sed castigando a uitiiis ad rectā uiam reuocare. nō prius ferrū ignēue uulneri sanādo admo-
uet: q̄ egrotū ita occultis laqueis irretiuertit: ut medicas manus ēt si uelit effugere nequeat. Cuius quidē diffi-
mulatiōis uel illud irrefutabile testimoniū nobis sit: nā cū duo satyrarū uolumina scripserit: utriq̄ illarū nomē
subtraxit: ne aspitate tituli pterritos flagitiosos hoīes ab his quæ illis salubria esse possint legendis alienaret.
Quapp & hos duos quos nup̄ itēptādos suscepimus sermonū. Alios itidē quos duos mō clementissimus
deus ad sit deiceps itēptābimur epistolarū titulo edidit. Vidit. n. sceleratorū agrotos multis pturbatiōib⁹
aios simillimos puerorū eē: q̄ nisi mellis suauitate decipiāt: salubria qdē: sed amara tñ pocula sumere refu-
giūt. Quapp: ut Plautinū puerbiū ē: ut nos alliciat altera manu panē oñdit altera lapidē: sed salutarē lapi-
dē gerit. Sed de poeta hactenus. Occurrēt. n. sapissime loci: i quibus q̄ de illo cupimus: exp̄ssius demōstra-
re licebit. Quod autē ad satyrā attinet: duo illarū genera dep̄bendi manifestū ē. Est. n. uetusta satyra fabulæ Satyrarū
spēs a græcis iuēta a satyris diis denominata. In illa. n. satyri inducēbant & canī: & barbati: & iberbes: genera duo
& sylenus pater. Argumētū autē harū fabularū ludis iocisq̄ refertissimū erat: propterea q̄ tragicorū sape i
theatris admiscebat satyra: ut sua iocūditate tristē illā tragicorū seueritatē mitigaret: Hæ igit̄ psonæ i sa-
tyra ridicula iter fecit: ac lasciuia iactāt: ut latius ridere possumus i iis: quæ ad Comodiū Cæsarē lulius poly-
duces seu pollux grāmaticus nobilis diligēter scripsit. Huius satyræ scriptores apud græcos phibēt. De-
metrius nō phalereus ille philosophus nobilissimus: sed ex tharso poeta satyricus laetio diogeni placet &
Xenocrati. Item Menippus seruus: ut Apuleius & A. gelius oñdūt. Cuius libros. M. Varro i satyris imitat⁹
eas latine cōdidit: quas menippeas appellauit. Et Ennius & pacuius. Sed de hoc genere plura diximus in
arte poetica. Secūdū uero satyrarū genus: de quo hoc i loco sermo noster ē sibi ppriū latini uendicāt: quod
ego ex itēritu ueteris comorūdiā initū sūpsisse facile credideri. Nā cū i noua comorūdiā nemini liceret uitia
nominatī: carpere: excitatus ē ex arunca urbe lucilius hō doctus īgenio q̄ uehāmētī & aio libero. Qui cum
suorū tēporū uaria flagitia æquo aio ferre nō posset: hoc nouū poematis genus i quo acerrime uaria homi-
nū uitia insectare: excogitauit. Est autē dicta satyra uel a prima illa & antiqua satyra. quia ad similitudinē sa- Satyra
tyrorū p uitia exultēt huiuscemodi poetæ. Siue a satyra lance quæ referta uariis multisq̄ primitiis i sacrificiis
cereris inferebat & a copia & saturitate rei satyra uocabat. Vñ ē illud: lācesq̄ & liba feremus. Varro at a ge-
nere quodā edulii qd̄ multis rebus referebat satyrā dictā putat. Alii dictā putāt a lege satyra: q̄ uno roga-
tū multa simul sancit: quod. sēt satyrica carmina multa simul amplectūt. Huius satyræ legis meminit Luci-
lius. Per satyrā ædilē factū qui legibus ulnat. Et salustius i iugurta. Deīde quasi p satyrā sētētis exq̄sitis i de-
ditionē accipit. Nec sit qui neget satyrā eē quæ a poeta scribat: cū ipse i aliquo loco ita de se pferat. Sūt q̄-
bus i satyra uidear nimis acer & ultra legē tēdere opus. Appellauit autē sermones: ut libri titulo stili figurā q̄
sane humilis ē atq̄ depressa indicaret. Nō at nos fugit orationē oēm si Ciceronē audimus i cōtentionē ac
sermonē diuidi. Et cōtentionē eē orationē illā quā accurate & cū meditatione ex loco superiore habem⁹. Cū at
inter familiares & de familiaribus rebus priuatī orationē ita istituimus: ut p uices & loquamur simul & lo-
quētes ascultemur & respōdeamus: is sermo appellabit: qm̄ uerba uicissim seruamus: quod dicēdi genus in
infima figura cū uerfē: placuit Horatio satyrias suas eodē stilo scriptas sermones appellare. Est ergo huius
cemodi titulus. Qu. Haratii flacci sermonū liber primus. Mēs at cōsiliūq̄ poetæ eo tēdit: ut hoīes dū uitia i-
sectat: meliores reddat. Vir. enī ægregius: & platonica disciplina instructus cū non sibi soli natū sed ciuib⁹
suis ceterisq̄ mortalibus quoad p̄stare posset p cōmuni salute iugilādū sibi pposuit. Carmē at exametrum
ē: de quo suo loco quæ digna lectoris cognitione duxi: p uiribus expressi. Tuū at est illustrissime guido ea
quæ ad uitæ emēdationē nō minori sapiētia q̄ eloquētia ab huiuscemodi poeta dicūt ita pcipere: ut aium
mētēq̄ tuā ex tenera ætate adhuccereā p paterna uestigia ad sūmas uirtutes dirigas. Quicquid. n. bonarum
artiū quibus uita excolit apud Horatiū discēs: id oē accumulatissime in parēte tuo deprehendes. Atq̄ hinc
poeta docēdo. Illic princeps agēdo te q̄ arduū tñ ē parentibus tuis dignū facile p̄stabis. Sed iā Horatiū ipsū
audiamus. Qui sit mecoe. ut ne. quā si. sor. Sapiētissime p̄fecto excogitatū ē a poeta nostro suarū satyrarū
initū. Nā uolētē humana uitia reprehendere: uñ potius exordiri oportuit q̄ ab humana stultitia: a qua tanq̄
suo sōte oīa uitia deriuāt: qd̄ at stultius q̄ i uita degēda unūquēq̄ suæ cōditionis p̄nitere. Cū prudētis of-
ficiū sit & ea quā i suo arbitrio sūt ita eligere: ut nō sit deiceps p̄nitēdū: & quæ a fortuna ita pueniūt: ut ui-
tari nō possint: æquo oīno aio ferre. Ac deniq̄ in oībus rebus neq̄ quicq̄ supra naturā nostrā expetere: ne-
q̄ quæ cōmunia cū ceteris sūt recusare: p̄sertim cū: ut ipse sapiētissime i libro carminū affirmat: Leuius fiat
paciētia quicq̄ corrigere nefas. Iure igit̄ exagitat uexatq̄ huiuscemodi stultitiā: qua quidē ex mortaliū mē-
tibus sublata oēs simus i sūma trāquillitate fururi. Abrupte igit̄ quod satyrorū ē itērogat: & cū admiratio-
ne requirit. Qui sit. quomodo sit. Est at qui in ablatiōe: & quia in aduerbiū transiit: circūflectitur. Nomi-
na. n. latina monosyllaba quæ in aduerbiū transeūt circūflectuntur. Sortē. In plurali sortes sūt species ua- Qui
ticationis: de quibus suo loco dictū est. Dictū & sortē idē quod caput in pecunia esse. In hoc loco intelli-
mus pōtionem. Seu ratio dederit. i. siue ex nostra cōsultatione & electione obuenerit. Fors. fortuna. Est
autē hæc fors & ab hac forte. Vir. Forte sua libycis tēpestas apulsi oris. Ratio in hoc loco ratiocinatio est. i.
discurfus ai ad uerū inuestigandum. Hæc aut ratiocinatio si iudicāte mēte fiat: nos nō fallit: & est recta ratio
nec sequitur pēnitentiā facti. Sin aut sit ex impulsu appetitus falsa est ratio. Ex qua eā sape facimus quorū sit

LIBER PRIMVS

penitendum. Quapropter eam nunc rationem intelligit quæ appetitu deprauat. Laudet. d. f. Nā exant mi stultitia quācūq; sortē sua meliorē purat. O sor. probat quod proposuerat multoꝝ exemplo. Nā & miles sortē suā exofus mercaturā laudat: cū iā senex laboribus sufficere nō possit. Et mercator contra cū tē pestate iactetur: laudat militiā: nā unusquisq; in suo artificio incōmoda sentit & calamitates: quas i alieno nullas esse putat. Quid enī. uel se ipsū interrogat mercator: uel aliū se interrogātem ponit: cui sic respondeat. Cōcurritur. nā cū duo exercitus collatis signis prœliū ineūt concurrere dicuntur. Vir. Ergo iter sese paribus cōcurrere telis. Romanas acies iterꝝ uidere Philippi. Optime autē usus est impersonali uerbo: cuius est indicare rē passim & ab omnibus fieri: ut illud. Iter in antiquā siluā. Cita. m. Probat quare mercaturē pstat militia. nā breui aut mors uenit: & oīa breuiā etsi asperrima sint toleranda uidēt: aut ex uictoria & praeda ditantur & a periculo liberant. Lata. qua illos latus reddit. Vel lata. i. uelox. Vir. Vela dabant latē. Agrolā la. i. i. eius partis iuris quod in scriptis ē: nam iuris civilis alia pars in scriptis est: ut lex plebiscitū & huiusmodi. Alia sine scriptis in cōsuetudine posita: & consuetudo siue mos appellatur. Sub. circiter.

Galli c. quæ noctis pars est: & galliciniū uocatur. Cōsultor. qui cōsiliū petit. Cōsultus qui dat. Datis uadibus. Cui necesse est ad certā diē redire in ius: quū uadimonium fecerat: & uades dederat. Vas uadis: ut Festo placet: sponfor est alterius in re capitali: & siue idem suppliciiū subiturus nisi reus ad diē dictam redierit siue pecuniā subiturus. Nititur testimonio Ciceronis in tusculanis. Quorꝝ alteri cū tyrannus diē dixisset mortis. Alter pro amico ad uisendam matrem ituro uas factus est. Magis tamen placet quod & Varroni & Acroni placere uideo: uades esse sponsores rei certo die affuturi: siue capitale sit iudiciū siue pecuniarum. Erūt ergo uades sponsores rei certo die affuturi dicti q; illis datis habeat reus uadēdi potestātē. Vadimonii autē alit huiuscemodi sponsio: ut apparet in oratione pro. Quintio: ubi longa est altercatio altera parte dicē de uadimonia fuisse sibi deferta altera nequāq; etiā fuisse facta. Et in uerrinis. pmittūt herbitēses uadimoniiū syracusas. Eo postquā uentū est: coguntur dare tantū q̄tum erat de capite dēptū. Et hic poeta in alia satyra. Quarta iā parte diei pterita & casu iā respōdere uadato debebat qđ nī fecisset pdere litē. Clamat. & rustici morē exprimit q; grādiori uoce i oibus affectibus suis utūt: & asseuerationē ostēdit. Nā q; asseueranter aliqd dicūt: uocē efferūt. Loquacē. qđ uitiū ē: nā modū excedit i loquēdo: cū loquit de iis q; nō oportet aut de iis q; oportet ultra q; oportet nō sine auditoris tedio loquit. neq; satyroꝝ morē obliuisciē poeta: q; saepe ex cōparatione aut alia digressiōe aliqūe uituperāt. Iuue. Percurram citius quot amauerit hippia mechos.

ACRON. Delassate. i. ualde lassare ita sunt multa: ut si uelit hac enumerare homo garrulus nimiiū fatiget. Fuit tamē Fabius eques romanus narbonēsis: qui aliquos libros p̄tinētes ad stoicā philosophiā cōscripsit. Hic autē Fabius Pompeianus partes secutus est: & cū Horatio de disciplinis saepe cōtendit: ideo ait loquacē: magna breuitate occurrit quattuor personis: ut intelligas quous trahi posse. Audi quo rē. d. quid uolo dicere quia oēs queruntur de professionibus suis: & nemo uult eas deserere. Qui modo miles. deest eras. Quid causā est. m. q. i. i. a. i. b. i. qua causa Iuppiter iure nō inflet cōtra eos buccas suas. i. irascit: & expuat in facies eorꝝ: & promittat se post hac preces eorꝝ nō admissurū. ordo: quid causā ē quin iuppiter merito iratus inflet ambas buccas illis: uel quid causā est quin iuppiter merito iratus dicat neq; iā fore se facile post hac: ut praebeat aurē uotis. Buccas inflet. ppter iracūdiā: quod ē indignationis signū. Præterea ne sic ut qui. i. r. Ne quēadmodū qui iocularia narrat ridens percurrit: & ego ridens percurram quod coepi: audi quia rationē coepi. ordo pterea: ne sic percurram ut qui ridēs percurrit iocularia. quāquā quid uetat neq; dicere ridētē. Quāquā. deest audi: quia rationē coepi. Sensus est: quāquā letitia ad ueritatem descendam: obesse non possit. sicut crustulis infantes a litteris nō impediuntur. Siue sic. Quāuis & ridentem licet uerum dicere: ut risus remedio duriciē sit quæ dicentem uera sequitur ne asperē audiatur q; neq; dicam. Olim. nonnunq;

Delassare ualent fabiū: te ne morer: audi: Quo rē deducā: si quis deus: en ego dicat. Iā faciā quod uultis: eris: tu qui mō miles Mercator. tu cōsultus mō rustico: hinc uos Vos hinc mutatis discedite partibus: eia Quid statis nolint: atqui licet esse beatis. Quid causā ē: merito qn illis iuppiter am Irato buccas inflet: neq; se fore post hac -bas Tā facilem dicat: uotis ut prebeat aurem. Præterea ne sic: ut qui iocularia ridens Percurrā. quāquam ridentē dicere uerum Quid uetat: ut pueris oli dāt crustula blā Doctores: elemēta uelit ut discer priā: -di Sed tamen amoto quæramus saria ludo. Ille grauē duro terram qui uertit aratro: Perfusus hinc caupo: miles: nautaq; per oē Audaces mare q; currunt: hac mēte laborē Sese ferre senes: ut in ocia tuta recedant. Aiunt: cum sibi sint congesta cibaria: sicut Paruulā: nā exēplo ē magni formica labo-

Ore trahit qđcūq; potest: atq; addit aceruo
Quē struit haud ignara ac nō incauta futuri.

interdum. Crustula. placentas. crustula quando Crustulum
neutraliter dicimus edulia significamus: ut Vir.
Et uiolare. m. m. a. o. fatalis crusti: quando foemi
nino fragmēta significamus: ut idē Vir. Concre

scunt subitā curreti in flumine crustæ. Amoto ludo. iocularibus rebus. Seria. necessaria. Terram q̄uer
tit aratro. qui rusticæ uitæ studet. Hac mente. hoc consilio: hoc proposito. Aiūt. ideo dicunt sese a prima
ætate laborare: ut habeant in senectute. Cibaria. uiatica: alimenta. Nam exemplo. parenthesis est. Ma
gni. f. l. Magnum anthiteton. paruula magni laboris.

POR. Loquacem delassare ualent Fabiū. Fabius maximus Narbonensis equestri loco natus Pompeia
nas partes secutus aliquos libros ad stoicam disciplinam pertinētes cōscripsit. Eris tu qui mō miles mer
cator Tu consultus mō rusticus. Eleganter affecta ambiguitas. Nā cū prādixerit a milite mercatoris sortem
laudari & a mercatore militis. Itē a iurisperito rustici: & ab hoc illud: ita subiūxit dictionē: ut cuiusuis liberū
sit in oēs personas sensum reducere. Quid causæ est merito quin illis Iuppiter ambas iratus buccas inflet.
Quin nunc significat quo minus. Sensus est at: nulla cā est nec ratio querelis quominus illis iuppiter sit irā
tus. Præterea ne sic ut qui iocularia ridens percurrā. Ordo & sensus. Præterea nec sic iocularia percurram
ut qui ridens iocularia percurrit. ita & zeugma est & ēt cū percurram & percurrit nō assumimus. in hoc sy
lepsis est. Ut pueris olim dāt crustula blandi doctores. crustula & Lucili⁹ dixit istaui crustula solus. Olim
aut nūc pro iterdū ac nō nūquam positū ē. Per oē audaces mare qui currūt. Proprie currūt. ut uastū caua
trabe currimus æquor. Cū sibi sint congesta cibaria. Cū sibi sint quæ ad uitā tolerandam possūt satis esse.

Sicut paruula nam exemplo est magni formica laboris antitheton Paruulæ. n. magnum.

CHRI. Fabium aut hūc ex narbonensi prouincia equitē romanū fuisse serūt stoica disciplina imbutū: &
qui pōpeianas partes secutus sit: & uir cōtentiosus in disputando: & poetæ aduersarius fuit. Ne te morer.
ne multis exemplis ultra modū detineā. Quo deducā rem. quid cōcludam. Eris. mira elocutio & ornata
expoliatio: ut quæ longiuscule narrauerat: breuissime simul & lucidissime repetat. Ac patefaciat ac demon
strat idē euenire perturbatis aīs: quod ægrotis corporibus. nam ut illa mutatione locorū mō conualescūt:
sic neq; aī stultorū artis mutatione pturbationes uarias quibus cruciant exuere possūt. Discedite mutatis
ptibus. Mutatis sortibus uestris. nā supra dixerat: ut nemo sibi quā sortē. Sūma ergo stultitia: ut ēt si adeo li
ceat deponere quod oderant & assumere quod desiderabant: tamē nō magis tranquilli quā hactenus fue
rint futuri sint. Licet esse beatis. Nā qui similes casus copulat etiā dicit recte uobis licet esse beatis. Buc
cas. ptes sūt oris: quæ spiritu a pulmone reuocato & oppressis labiis retento inflant. Solent at iratis uehē
menter inflari. Quapp ambas dixit buccas: ut sūmopere iratū demonstraret iouem: q̄ ēt minet deinceps nō
se tam facile illis præbitur: ut det quod petant. Votis. cupiditatibus. Ne sic. f. q. d. nolo ita ridens hæc
narrare: ut iocularia & nō seria pferre uidear. Videt enī iā illa sua insinuatione puenisse quo cupiebat. Qua
ppter auditore iā præoccupato in apertā indignationē prūpit: ita tamē: ut ēt ridēdo uera pferri posse as
firmet. nec dedecere risu grauiā pferim circa iūta tractare: nā ut pedagogi puerulos ad prima elemēta ad
discenda quibuscūq; suauioribus escis alliciūt: ut illa uoluptate laborē discendi perferant: ita & satyræ ridicu
la admiscere decet: ut ea iocūditate delinitus auditor quæ sibi acerba futura sūt patienter audiat. Quod ab
horatio obseruari iā a principio ostendimus. Crustula. Crusta inuenit & crustū. Crusta i. g. f. est pars exte

Crustum
Crusta

rior rerū: quæ nō edūt: unde icrustare marmore dicimus parietes: qui externe tabulis marmoreis uestiunt.
Sic Iuuenalis. Heliadū crustas: & i. æquales beryllos. Crustū autē est eorū quæ edunt. Vir. Et uiolate manu:
malisq; audacibus orbē fatalis crusti. Hinc sit crustulū: Iuuenal. Nos colaphū incutimus lambēti crustula ser
mo. Sed ta. a. Auditorē ex ridiculo negligētiorē factū rursus excitat: cū seria se dicitur polliceat. Ille gr.
iure stultitiā tanquā omniū uitiorū radicē uituperauit. Nūc autem ex omnibus quæ inde oriūt uitia uitiorū
auaritiæ reprehēdit: a quo infinita alia uitia manāt: & quo homines & sibi & reliquis oībus nocent. Hoc at
sub specie boni mētes nostras obrepit. Nā cū oēs homines se ea gratia labores difficultatesq; omnes suffer
re dicāt: ut inde in senectute partis frui & in ocio eē liceat auaritia inde obstricti quāto plura acquisierint:
tanto plura sitiūt: & cū iā ea adsint quæ sufficiant tñ illis frui nō patiant. Dicūt enim se formicæ exemplū se
q; quæ in æstate memor hyemis in qua nihil agi licet grana p calore accumulāt: quibus deīde in frigoribus
frui possit. Verū isti paratis non fruiūt: ut formicæ: sed propter auaritiā abstinēt. Perfidus. fraudulentus
in reb; uendendis. Caupo proprie ē qui uinū uēdit. Nā καπηλος græce dicit & πηλος uinū significat.
Sed & qui similia uendūt caupones quoq; dicunt. Vt in oia tuta. Iccirco tuta quia paratis necessariis usq;
ad finē uitæ possūt tuto in ocio degere. Haud ignara & non incauta. Hæc aut scit & cauet nō rationē: ut hō:
sed sua natura duce. Formicæ aut simulachra habent demarchiæ. i. popularis stat⁹ quem admodū apes mo
narchiæ. Nā ille per magistratus: hæc per regē rē administrant. Semina atrosa cōdūt: ne fruges exeat. Ma
defacta imbre pferūt & siccant. Operant & noctu plena luna. Et qm̄ ex diuersis conuehunt altera alterius
ignara certi dies ad cognitionē mutuā nūdinis danē. Tūc diligens cū obuiis concursatio: & quædam collo
cutio ac percussatio: & ut homines mortuas sepeliūt. In regione septentrionali indogæ cauernis aus; ege
rūt: Ipsis color foedus. Magnitudo luporum qui in egypto sūt. Erutū ab iis tempore hyberno indi æstate

Caupo

Formica

LIBER PRIMVS

furantur illis per calorem intra cuniculos conditis. Quæ tamen odore excitare quauis in uelocibus canis fugientes consequuntur: & lacerant. Dicitur autem formica a ferendo: quia nullum animal frequentius pondera conuehat: neque si mensuram corporis respicias maiora. Vix ut ad rem redeam mentiantur huiusmodi uiri quod formicas imitentur. Nam formicæ querunt quidem: sed quasitis deinde utuntur.

ACRON. Inuersum. mutatum. inclinatum in hunc. Magni epitheton anni: ut uertit interea cælum & ruit oceanus nox. Quod semper annus uertitur & uoluit. Maxime autem pluuia & frigora commouent cum sol in aquarium uenerit hoc autem fit. xvii. calen. feb. Patiens. contenta. Cum te. inuadit avarum hominem. Dimoueat. cessare faciat uel prohibeat a negotio. Quid. id est. cum omnia facias propter argentum o auare: quid te iuuat cum hoc defoderis in terram. Quasi antiphota est: ut dicat auarus: si coepero argento hoc uti redit ad assem. hoc est ad exiguum. Timidum. te. scilicet in arte poetica querit & inuenit miser abstinet ac timet uti. Triuerit. si. deest.

Vt si. r. p. Quæadmodum inter seruos plurimos qui portat panis reticulum: non plus accipit quam is: qui nihil portat: ita tuus uenter non plus accipiet quam meus quauis non multa possideat. Reticulum. rate quo in urbe panis inter uenales seruos portari solet. Venales. seruos. Referat. expediat: perficiat. Intra. non. scilicet. u. naturæ fines sunt: ut satis sit homini quod etiam exiguo censu contingere potest. Quod tantum est: quantum capit uenter hominis per naturam. id est. cum naturæ fines non possis excedere magnitudine diuitiarum: quia omnino est naturæ legibus seruendum quid tibi prodest late possidere? Nunquid ideo quia habes centum milia modium plus potes comedere quam ego: quia habeo centum modios. At suaue est obiectio est. Dum expatit. itaque interrogat quasi cōtentio inter duos dialogismos. Haurire. accipere: cōsumere. Relinquas. concedas. Cur tua plus. cumeram dicimus uas ingens uiminum in quo frumenta conduntur. Sic ipse alibi forte per angustam tenuis uulpecula rimam. Repserat in cūeram frumenti. Siue cumeram dicunt uasa fictilia similia dolis ubi frumentum suum reponebat agricola. Terrio modo cumeram dicuntur uasa minora: quæ capiunt quinque siue sex modios. quæ lingua sabinorum trimodiam dicunt. Vt tibi si sit. o. Sensus est. Ita stultus est quisque ex magnis diuitiis uult sumere: quod ad uitam possit sufficere: ut ille cui cum ceræ mors aqua sit necessarius malit eum de flumine quam de fonte haurire breuiore. Liquidum. liquoris.

POR. Inuersum annum. perpetuum epitheton est anni quia in se semper uertit. id est. reuertit. Maxime autem sole in aquario constituto tepestates horredæ & frigora ingentia solent esse. Sol autem transit in aquarium. vii. cal. febru. in eo est diebus triginta usque in. xvii. calen. Mar. Et illis. u. a. q. f. Sapiens absolute dicitur. est. n. nomen non participium. ut si diceret qui ate non. n. illis sapiens. Quid. id est. te. a. p. & a. Sensus est. Cum tanto studio pecuniam quæras. quid te delectat eadem pecunia non uti: sed defossa in terram seruare. Quod si. c. u. r. a. a. Hor. auaro responsum dicentis ne si defossa pecunia seruet futurum: ut eam usque ad assem cōsumet. At ni id. f. q. h. p. c. a. itaque interrogatis poeta hæc uerba sunt quorum sensus est. Quid ergo uoluptatis erit in pecunia acquisita si non impedis cum usus eius ad nos pertineat recordi tæ pinde est ac si non habeat. Vt si. r. p. u. Sensus est. Quæadmodum iter uenales pueros qui panes portabit: non plus accipiet quam qui uacuum ambulabit. Similiter quis plus laborauerit in acquirendo: factus cum sis pecuniosus: non plus uenter tuus recipiet: quam eius qui exiguum possidet. Intra. n. f. u. hoc est legibus naturæ seruienti. Sensus est. At suaue est. e. m. t. a. Respondere facit avarus aut ipse poeta per utroque populum hoc dicit. Dum ex. p. n. t. h. r. Poeta uero respondet dicens nihil interesse ex magno an paruo aceruo haurias cum satiando uentri nostro non multum ac tantum opus sit. Vt t. si. f. o. l. n. a. u. Liquidum absolute: hoc est aqua & est sensus suauius cōparatio. Ait. n. nata stultum esse ex magnis potius uelle quam ex paruis diuitiis sumere: unde uentrem impleas ac si defieres urnam aquam uel cyathum & malis eam ex magno flumine haurire quam ex fonticulo.

CHRI. Aquarius mutat annum inuersum. id est. mutat qualitates anni: dum illas inuertit. id est. in contrarium uertit. Alioquin non quadraret: quia aquarius nullum ex quattuor anni temporibus inchoat: cum uer ab arietem: aestas a capricornio: autumnus a libra: hyems a capricorno incipiat. Sed posuit aquarium pro pluuio: quibus formicæ uenameter

Quæ simul inuersum contristat aquarius annus:
Non usquam prorepat: & illis utitur ante
Quasitis patiens: cum te neque feruidus astus
Dimoueat lucro: neque hyems: ignis: mas: fer-
Nil obstat tibi: dum ne sit te ditior alter:
Quid iuuat in mensum te argenti pondus & auri.
Furtim defossa timidum deponere terra:
Quod si continuas uilem redigat ad assem:
At ni id sit: quod habet pulchri constructo aceruo
Milia frumenti tua triuerit area centum:
Non tuus hoc capiet uenter plusquam meus: ut si
Reticulum panis uenales inter onusto
Forte uehas huius: nihilo plus accipias quam
Qui nil portarit: uel dic quod referat intra
Naturæ fines uiuenti: iugera ceterum an-
Mille aret: at suaue est ex magno tollere acer-
Dum ex puo nobis tantumde haurire reliquas
Cur tua plus laudes cumeris granaria nostris:
Vt tibi si sit opus liquidum non amplius urna
Vel cyatho: & dicas magno de flumine malle

et in fine libri ubi dicitur aquarius mutat annum inuersum id est mutat qualitates anni

Cumeram

impediuntur. Aquarius capricorno succedit: & domicilium est Saturni. Fiunt autem ingentes pluuia: cum coniunctio planetarum inceperit ab aquario: & transeat in pisces: ut docet Albertus magnus. Cum te tu neque unquam cessas ab opere neque parto frueris. Formica uero cessat: & parto utitur. Quid iuuat immensum. Disputant philosophi quidam esse utilia: quidam uero bona. Et bona quidem propter se expeti: ut est felicitas: ut uirtus. Nam haec etsi nihil aliud afferant. tamen propter se sunt expetenda. Utilia uero nisi in usum producantur nihil est propter quod expetantur. Diuitiae autem non bona sunt: sed utilia. ergo non sunt expetenda nisi propter usum. Stultissimus igitur qui non utatur: sed ut congerat illas querit. Quod si communias. Ponit quod illi timent: & quod auaritia sibi obiciunt tibus respondeant. Vile. parua pecunia est: propterea quod dixit uile. Nam aliter intelligimus assem pro toto patrimonio. cuius partes duodecim sunt. scilicet uncia ab uno quod una sit ex xii. partibus. Sextas duae unciae quod sit sexta pars.

Assis pter

Quadrans tres unciae quod quarta sunt pars. Triens quattuor quod tertia sit pars. Quicumque v. unciae. Semis. i. sex unciae quod sint dimidium assis. Hemis. n. apud graecos dimidium significat. Et latini ita ad se transferunt: ut aspi rationem in. scilicet mutauerunt. Septunx. i. septem unciae. Bes olim des quasi de pto triente. i. demptis quattuor uncis. Nam si ad octo uncias quod bes significat quattuor addantur erit totus assis. Dodrans nouem unciae: quod sit de pto quadrans. Dextans. x. quasi de pto sextante. Deunx. i. undecim unciae de pta uncia. Quid habet pulchri. Ex sua stulticia loquitur: quod putet summum bonum esse in maximo cumulo diuitiarum. Milia frumenti. Deest si uel quis: nam saepe subtrahunt dictiones quod subintelligunt poetae. Vir. Galli per dumos aderant arcemque tenebant. i. pene tenebant. Iuue. Graculus exuriens in caelum iusseris ibi. scilicet iusseris. Ergo quis tua area triuerit centum milia. i. uigentesimum numerum frumenti: tamen hoc. i. propter hoc tuus uenter non capiet plus quam meus. Ut sit sententia. Cum natura pauco contenta sit: ita saturabor ego ex hoc meo paruo: ut tu ex tuo magno. Estque hoc simile illi qui inter seruos uenales reticulum. i. peram ex retibus factam plenam pane porret. Nam non propterea plus panis assumet in cibo quam qui nihil portaret. Ergo quid refert centum an mille ingeras agri possideamus: si centum satis sunt. est enim stultitia summa si tibi opus sit parua aqua mensura quaras potius de magno flumine quam de paruo fonte haurire. Nam cum de magno flumine cupis periculum esse in illud prolapsus fluctibus tractus mergaris: ergo est de hauriendum: ubi neque ita parua aqua sit: ut turbes ex limo: neque tanta: ut demergaris. Sit igitur tua res familiaris: non ita angusta: ut in sordibus uerferis: neque ita magna: ut sollicitum te semper teneat. Cumera. uas uimineum est: uel ut placet Acroni etiam fictile In quo frumentum rustici condebant.

Quam ex hoc forniculo tantum de sumere: eo sit plenior ut siquos delectet copia iusto:

Cum ripa simul auulsos ferat aufidus acer:

Atque tantuli eget quanto est opus: si neque limo

Turbata haurit aqua: neque uitam amittit in undis

At bona pars hominum decepta cupidie falso

Nil satis est: inquit: quia tanti: quantum habere sis.

Quid facias illi: iubeas miserum esse libenter:

Quatenus id facit: ut quidam memorat athens:

Sordido ac diues populi contentus uoces do

Sic solito: populus me sibilat. at mihi plau

Ipsa domi: simul ac nummos contentusplor in arca.

Tantalus a labris sitiens fugientia caprat

Flumina: quod ridens: mutato nomine de te

Fabula narratur: congestis undique saccis

Indormis inhians: & tanquam parcere sacris

Cogeris: aut pictis tanquam gaudere tabellis.

Nescis quo ualeat nummo: quem prebeat usu:

odiu pecuniae generi humano indixisset ipse tamen pecunia sua latatus est qui solebat populos ingressos theatrum bene meritis plaudere malosexibulare: uel aliter quando donabat munus pauca donabat: & a populo si bilum patiebat. Contentus. non curare de obloquiis populi. Simulac nummos contentusplor. considero: conspicio.

Tantalus a labris. scilicet c. auaros ait poena urgeri: quam tantalo fabulae ascripserunt. sed comedandum est hoc pronunciatione. uult autem hoc dicere quod similis est tantalo: qui habet pecuniam & non utitur quia quemadmodum tantalus

ACRON. Eo sit. exinde sit: ut multi propter auariciam picitent. Copia. multitudo. ut respicio & quae sit me circum copia lustro. ordo copia plenior iusto. Plenior. maior. Iusto. moderato: sufficienti. i. ultra usum plusquam oportet. Cum ripa. cum securitate sua. uel domicilio. i. sede auferat eos piculum. Auulsos. raptos. Ferat demergat. Aufidus. apuliae fluius cum impetu fluens: sed nunc per piculo posuit. Quanto est o. quantum sufficit. Limo. pro eo quod est turbata uita. Neque. u. a. in. u. i. non cadit in piculum nec nimia mole obruit raptus aquae impetu. hic allegoricos docet paucis contentum neque sordidos questus sectari: neque implicari piculis. At b. p. maior. Decepta. c. f. falsa opinione aut iusta & inani cupiditate. Falso. c. pro eo quod est falsa cupiditate. Et notandum. e. m. pro cupiditate noue omnino multi homines praua cupiditate oppressi dicunt appetenda esse maximam pecuniam: cui desunt precipue.

Nil. scilicet. i. dicit quam nunquam satis diuitiarum cogerratur. pro modo. n. e. a. & personis desunt honor: auarus ideo plus uult habere: quia cumulus diuitiarum gratiam hominem cogeminat. Quid facias illi. si talis est: ut ab hac persuatione remoueri non possit per mitte eum miserum esse: quid. n. facias ei qui talis est libenter miser est qui pro uoto suo magno labore quaerit maximam pecuniam. Quatenus. quadiu.

Ut quidam. m. a. de timone ait atheniensis qui cum

LIBER PRIMVS

non pōt uti præsētibz ita neq; auarus: sed ille a furiis iste sua uoluntate prohibetur. Captat. desiderat cupit. Inbians. timens: so licitus: quidā stupēs gaudio accipiūt. Et tanquā parcere sacris. bene sacra i cōparatione: & picturā itroduxit: unde nihil ad questū adimī pōt: Nā ex una parte religio phibet: ex altera tantū ars sine fructu intuentiū aios quoq; illudit. Aut pictis. t. g. t. Elegāter tales ait auaris eē diuitias ac si pictæ sint tātū quæ p auaritiā tāgi nō possūt. qd iteret iter abstinentiā & picturā: nisi ut usu tātū fruans. Nescis. q. u. n. Incepat auarū usum pecuniæ ignorantem. Emphasis est ad quid factus est usus nummus nescis.

POR. Eo sit plenior ut si quos delectet copia iusto. Per allegoriā diligentissime hoc est dictū eos qui magnas diuitias appetant cū parū illis ad uitā tuendā possint sufficere: plerūq; ipsā acquirēdi cupiditatē illis cām exitiū eē. Ausidus at amnis i Apulia ē rapidissimus iōq; acer nūc dictus. At qui tantuli eger quāto ē opus is neq; limo turbatā haurit aquā. Perseuerat in Allegoria. At bona pars hoīum. Bona nunc pro magna dictū: ut sape Ennius & alii ueteres. Quid facias illi iubeas misere eē libenter. Relique eum iquit qui miser sit qm diduci ab hac opinione nō pōt: quominus putet tanti eē unūquēq; quātas diuitias habet.

Populus me sibilat. belle quia sibilat prædixerat paulo post intulit plaudo: Inde at hoc dictū ē q; malos principes Theatrū ciuitatis igressos populus exhibebat. Bonos at plausu excipiebat. Tantalus a labris sitiis fuentia captat flumina. pœna quā fabulæ tantalo ascripserūt auaros urgeri ait: quia ut ille qd iter aquas sitiat ita hi abstinentes a pecunia quā possidēt egētibz similes fiāt. Sed uenusta pñunciatione exprimenda ē. Et tanquā parcere sacris: cogere. Ordo ē: & tanquam parcere sacris cogere. Aut pictis tanquam gaudere tabellis. Eleganter tabellis similis esse diuitias suas auaris ait: cum iis non utantur ac si eas pictas habeant.

CHRI. Sordidus. auarus. Sibilat. sibilo explodit & deridet. Tantalus. huius fabula narrata est. Sed qd aliud sibi uolunt poetæ: cū hunc in tanta potus cibiq; copia famescere ac sitire fingunt nisi auarū exprimeret: qui cū multa iam accumulauerit: tñ ex cupiditate plura coaceruandi nō audet tātū sumere: ut famē sitiq; a se pellat. Captat. Capere multotiens tentat. Mutato nomine. Nā sub noīe tantali allegorice auarus intelligitur. Indormis. id est recubas super diuitias: ne tibi subripiant. Inbians. uehementer cupiens: quod est auari. Hiare proprie est os aperire. Sed quoniā qui uehementer rē cupiunt ore aperto apparent hiare: cōcupiscere dicimus. Et cogere. ab auaritia. Parcere. abstinere neq; uti. Tanquā sacris. Tanquam si sacra essent. Nā quæ sacra sunt: in usū nostrum assumi nefas ē. Pictis. Picturā iccirco adhibemus: ut illa oculi delectent. Vir. atq; oculos pictura pascit inani. Diuitiæ at parant non: ut pascant oculos: sed ut corpus alāt & uestiant. Nescis quo ualeat. i. Propter quod sit i existimatione. nā nō ē pp se: sed ut illo utamur: ut emāt necessaria: aut etiā paulo supra necessitatem. At auarum iuuat ea congerere: propter quæ in assidua sollicitudine constitutus & domesticos & externos fines timeat.

ACRON. Panis. e. definitio quibus rebus necessarij sunt nūmi. Adde quis. b. f. d. n. h. id est adde et illa quibus negatis dolet natura hoīum deit aut balneū usūq; mulieris & alia huiusmodi: quibus aut frigus aut fames repellit. Doleat. aggreferat. An uigi. quæ patiūt auari. Cōpilēt. expolient. cōpilare dicūt milites: qui occisis quibusdā insignia i bello tollūt. Hoc iuuat. semp timere semp sollicitū esse: quæ tu bōa iudicas. Hox se. per ego. op. p. eē. b. Sic bonorū pauperrimus: ut diues opū. Ego semp opto egētissimus esse neq; habere hęc bona: quæ mihi asserāt cruciatū. At si cō. t. f. c. Tentatū aere aut aqua uexatū. i. si tentatū corpus tuū frigore aut alio casu cōdoluerit ne mo te optabit cōualescere. Habes qui aff. qui p. pe te sedeant pñtās tibi curā. Fom. p. fomēta dista q; egritudine fouēt: de fōites dicti q; flāmas foueant. Su. l. sanū faciat. Mi. c. t. a. p. o. p. Miraris te odio eē: cū tu oīa argēto postpōas. i. miraris si ne mo te amat: cū oībz rebus pponas argētū hoc ē cū post argētū ponis oīa. At si. c. Sēsus ē. at si cognatos: quos tibi gratuitos natura concessit amicos i hūanitate tua tibi deuixeris. ita uideris operā pdere: ut ille: q; asino uelut equo uult uti. de asino at pueriale ē aliter an si uelis aliquo obsequio aliqua sedulitate cōciliare tibi tuos affines: pdes opā sicut is: q; uult docere asinū currere. Nā q; in cursu exercet asinū pdit opā qd exercēdus equus

hoc bonis singulis uisum est
Panis emat: holus: uini sextarius: adde:
Quis humana sibi doleat natura negatis:
An uigilare metu exanimē noctesq; diesq;
Formidare malos fures: incendia: seruos
Ne te cōpilent fugientes: hoc iuuat: horū
Semp ego optare pauperrimus eē bonorū.
At si condoluit tentatū frigore corpus:
Aut alius casus lecto te affixit: habes qui
Assideat: fomēra paret medicū roget: ut te
Suscitet: ac reddat natis charisq; ppīquis:
Non uxor saluū te uult: nō filius: omnes
Vicini oderunt: noti pueri: atq; puellæ:
Miraris: cum tu argento post oīa ponas:
Si nemo prætet: quē nō merearis amorē.
At si cognatos nullo natura labore cos:
Quos tibi dat retinere uelis: seruareq; ami
Infœlix operam perdas. ut si quis asellum
In campū doceat parentē currere frenis:
Deniq; sit finis quærēdi: cūq; habeas plūs:

Pauperiē metuas minus: & finire laborem
Incipias: parto qđ auebas: nec facias quod
Vnidius quidā: nō longa est fabula: diues
Vt metiret nūmos: ita sordidus: ut se
Nō unquā melius seruo uestiret: ad usq;
Supremū tempus: ne se penuria uictus
Opprimeret: metuebat: at hūc liberta securi
Diuisit medium fortissima tindaridarum.

rit. Tyndaridaz græcarum: significat autem clytemnestram aut helenā. Nā clytemnestra agamenonem helenā deiphæbum interfecit & ambæ tyndari filiæ.

POR. Adde qđ. h. f. d. n. n. Adice inquit illa qbus negatis sibi hoīum uita cruciet: nō at ea uult itelligi q ad delicias uitæ ptineat: sed quæ ad utilitatē: ut q frigori aut famæ repellendæ & cōmodiori māfioni sunt necessaria aliaq; filia. An. u. m. e. n. d. hoc. s. patiunt diuites auari. Horum tēp ego. o. p. e. b. Pulcher & grauis sensus reculantis diuitias q cruciatū uitæ dño afferant. Nō uxor. s. t. u. n. f. quibus. s. per auaritiā tuā durus atq; iniquus es. Miraris cum tu. a. p. o. p. Ordo est: Cum tu argento omnia postponas. At si. c. n. n. l. Quos. t. d. r. u. Et reliqua sensus est. An te putas ita operā perdere: si cognatos quos tibi sine labore tuo natura tribuit retinere uoueris siue amicos seruare. ut si quis uelit asinum frenis regere ut equi fungatur officio. Et hoc uidelicet de asino prouerbium aut puerbiale est: qā infacetum atq; inurbanum erit si putemus illud ad præsens a poeta fictum esse. Et finire laborem. i. p. q. a. hoc quod anteq; hēres diuitias facere cupiebas si eas paraffes. Di. u. m. n. hoc est ideo diues & ideo pñunciatione adiuuandū. At. h. l. f. m. d. f. T. Eleganter: quia Cly. Tyn. fuit filia quæ agamenonem maritum securi percussit.

CHRI. Compilent. furent. Nā antiqui græci pilatos fures dicebāt. Hic cōpilare & expilare. Hoc iuuat Interrogātis est: & admirat stulticiam eoz quos delectet tā misera uita. Bonoz. Ironice dixit. cū putet pessima eē uel bonoz scđm opinionem illoz. At si cō. per ironiā tot⁹ loc⁹ legendus est ut sit snia. cū ex auaritia ut totaq; dom⁹ tua exuriatis: cupiūt omnes: cū egrotas ut pereas. Frigore. Morbo aliquo frigidus. Fomenta. qbus frigus refocillet. Nō uxor. Simplex & aperta locutio iā remota ironia. Nā tandē post ironiā snia apertis uerbis patefacienda est: ne locus in cōtrariam partē accipi possit. Post oīa ponas. id est postponas oīa diuitiis. At si cognatos. nihil est qđ speres si avarus fueris: aut cognatos. beniuolentiā retinere: aut nouos amicos tibi cōparare. Nā operam perdis ueluti ille q tentat domando ponere asinū in freno & gressu: ut equū. alii legunt in banc sniam. Cū tu pluris facias pecuniā q amicos putas perdere operā i amicos cōparandis: tāq; hoc inutile sit. Deniq; sit finis. Et si sordida res sit: nec hoīe libero digna tanta animi sollicitudine diuitiis supuacaneis incūbere tñ concedat ad aliquod tēpus: dū mō qñq; finē i ponas. Ita diues ut metiret. nam in mediocri pecunia aut nūero utimur aut pondere. In magna uero mensurā adhibemus.

Ita sordidus. id est avarus & pp auaritiā sordido uestitu amictus. Nō unq; i. nūq;. Sed miser pfecto. nam dū uictus penuriam reformidat: assiduā semper penuria uiuit neq; solū uitā dedere miseram male possesae diuitiæ: sed & incoelicē mortē maturauerunt. nā pp illas a liberta securi cesus est. Hæc aut imitata est exemplum Clitēnestre: cuius fabulā in superioribus exposuimus. De hac etiā Iuue. Hoc tñ refert quod tindaris illa bipennē insulsam: & satuā dextra leuaq; tenebat. Tindaridaz. Patronomicum masculinū posuit pro forminino. Vel uoluit ostendere q nō solum mulieres eius familiæ sed & uiros superauerit.

Quid igitur suades ut uiuā meuius: aut sic
Vt nomentanus: pergis pugnantiā secum
Frontibus aduersis cōponere: nō ego auarū
Cū ueto te fieri. uappā iubeo ac nebulonē:
Est inter tanum qdam socerumq; uiselli.
Est modus in rebus: sunt certi deniq; fines:
Quos ultra citraq; neq; cōstere rectum:
Illuc unde abii redeo: nemo ut avarus
Se pber: ac potius laudet diuersa sequētes:

ACRON. Quid. i. f. fingit sibi respōdentē eū quē alloquit. Vt. u. m. Meuius. n. tā parcus fuit ut merito sordidus appellaret. Et contra Cassius momētan⁹ tā pdigus fuit. ut sestertiū septuagies libidini & gulæ ipenderet habens cocū noīe damā. Salu. crispus cētenis milibus aris cōditū habuit. aliter momētanus aut pprīū nomē ē aut gētile de momētana ciuitate significat qndā cassiū luxuriosum q inde fuit. Pergis. p. s. i. quare pugnātia cōtra se loqris q avarus & luxuriosus pugnātia sunt. & nō magis cōuertis te ad id qđ ē cōmodū. i. mediū: ordo. Frōtibz aduersis pugnātia. Cōponere. cōparare. quoniam q repugnāt frontes aduersas habent. Cum uero te fieri uappam. Vappæ dicuntur perditī & luxuriosi.

LIBER PRIMVS

Vappa

Nebulões uero uani & leues. ut nebula. aliter.
Vappa. dicitur stultus & insulsus: qui nihil sapit. dicitur
n. uinū uappa: quod perdit saporē. Est. i. t. Tanais
libertus mecenatis nobilissimus spado. Socer
aut uiselli herniosus: ac si diceret multū interest in
eunuchū & herniosū. i. it. raicosū & spadosū. Est
m. i. r. ut Terē. Neqd nimis. iō ait ē modus i reb⁹.

Ultra. q. c. q. n. c. r. ultra hos modos. i. fines & infra
rectū cōsistere nō pōt: sed in iisdē. Illuc. u. a. r. duplex sensus aut q̄ oēs aliēas cōditiōes laudat: suas uitu pēt
sed p̄cipue auarus q̄ se miserē dicit & egentē: aut q̄ ceteri quidē hoies aliena studia approbāt auarus in eo
q̄ auarus est sibi placet. Quia digressiōne fecit. Inducta fabula unidii transit modo ad p̄positū suū. i. ad dā
da p̄cepta. Nemo ut. a. Quod nemo auarus se p̄bet. nemo auarus sibi sufficit nec de se iudicat: probat eē
auar⁹ qui aliena cū gemitu mirat⁹. Ac. p. l. d. f. Ad sermonis sui sensum redit quē inchoauerat cū cōepit at
dicere nullū hoīum statu regē suar⁹ gaudere: & laudare diuersa: a quibus dissentiret: tñ auar⁹ ait solū propo
sito suo gaudere: hāc at admiratio p̄nunciantis nō ad illud p̄tinet: qd̄ auarus se nō probet: sed q̄ nemo ali
us. Quodq̄. a. c. g. d. u. t. Quō tabescat auarus cū uiderit pleniora eē ubera capellā uicini sui. Oui. Fertili
or seges est alienis semper in agris. Vicinūq̄ pecus grandius uber habet. Neq̄ se. m. p. t. c. ad illud redit ut
dicat quō auarus nō patitur se esse pauperē: sed studeat se singulos superare diuitiis. Ut cū. c. m. r. u. c. To
tus iste uersus diaphon est. Nā hoc interposito sequentē supiori sensui adiungit: qui sensus talis est: quē ad
modū auriga instat cū suis equis his q̄ uincunt equos suos: qñ at instat cū rapit cū ungula currū: Cōtemnit
at sequentē. i. posteriorē. ita auarus semper festinat uicere diuitem.

POR. Quid. i. f. ut. u. m. a. f. u. N. hāc per uerba λοβία fingit sibi dicentē eū quē alloquit⁹: Meuius autē
fuit in tñ parcus ut sordidus merito hēret Lucilius at cōtra Cassius Nomentanus adeo sine respectu caleu
brū suor⁹ prodigus ut sextertiū septuagies gulā ac libidini ipenderit. Hui⁹ libert⁹ Damā noīe. p. Salu. Cri
spus historiā scriptor fere centenis milibus conductū habuisse. Est. i. T. q. f. q. u. Tanais spado fuit ut qdā
aiunt mecenatis libertus: ut nōnulli luci Munatii: ut nōnulli planci. uiselli at socer herniosus. Sūpsisse hoc ex
prouerbio grāco sub noībus relat⁹ est illi. n. dicit

Quod tñ & in latino sermone usurpari sci
mus. Est. m. i. r. f. c. d. q. f. Quos. u. c. q. n. c. r. Modus igit in oī negocio adhibendus est. Nā si qd̄ ei adicere
aut minuere uelis sine uitio nō erit. Rectum at absolutū nomē est. Illuc. u. a. r. n. ut. a. f. e. p. Ac. p. ad sermo
nis sui sensum quē inchoauerat recurrit Cū cōeperit at dicere. Nullū hoīum statu regē suar⁹ gaudere & lau
dare diuersa. a quibus dissentire tñ auar⁹ ait: q̄ proposito suo gaudet solus. Hāc at admiratio p̄nūciantis nō
ad illd̄ p̄tinet: q̄ auarus se p̄bet sed q̄ nemo ali⁹. Quodq̄. a. c. g. d. u. T. His quoq̄ colligit aliēa nobis placere
magis quam nr̄a puerbiali autem usus quo & Ouidius usus est cū ait: uicinūq̄ pecus grandius uber hēt.

Sic festinanti. f. l. o. & reliqua. Tantā cupiditatem acquirendae pecuniae ait esse. ut nemo uelit alium locu
pletiorem se esse: sicut qua dirigit certantes precedentes urgere contendunt: sequentes negligunt. Vngu
la autem pro equis tropo synecdoche dicitur.

GHRI. Quid. uerba sunt auari: q̄ accusatus auaritiā interrogat an prodige & luxuriose sit uiuendū ad
exēplū Meuii & Nomentani: q̄ in sūmo luxu uiuebāt. Fuit. n. Cassius nomentanus adeo luxuria perditus: ut
sextertiū septuagies pfuderit. Habuit at libertū noīe damā: quē salustius historicus cētenis millibus aëris in
ductū hūit. Nomētanus at uel propriū nomē est: uel gentile a nomēto. Pergis. uerba poetā. Pugnātia. cō
traria: auaritia. n. & pdigalitas cōtraria sunt: illa defectus hāc excessus i diuitiis distribuēdis. Inter hāc extrēa
q̄ uitia sunt mediocritas q̄ uirtus est: liberalitas appellat⁹. Cōponere: cōiungere. Nā cū iubeo ne sis auarus nō
tñ iparo ut sis prodigus. Vappā. uappa uinū est: qd̄ in exhausto iā uase reliquū cū sit: adeo euaporauit: ut
odorē saporēq̄ suū amiserit. Vnde uappa is dicit⁹ in quo nihil sit prudētia. Nihil. n. redolet: & nihil sapit:
Sed ut ad uinū redeā ēt in uappa uinū laudat⁹ qñ uinū magnar⁹ uirium exhalatū & ad fundū residens ne
scio qd̄ noui saporis acqrat. Nebulonē. Vanū & leuem: & q̄ cū nihil sit se tñ ostētet a nebula: q̄ magna res
uidet⁹ cū nihil sit. Est inter. Tanus libertus fuit Mecenatis. uel. L. Numatii: uel Plautii biselli. Hic spado
erat: cū socer eēt herniosus. ait acron. Socer⁹. Viselli. Et hic hermosus. Hernia. n. testiculor⁹ teca est: quam
grāci osceon: latini serosū uocāt. Capis aut pro morbo duplici: quo ille locus afficiē. Nā sunt enterobelae:
cū tunica qua ītestina ab īferioribus diuidūt pōdere iterrupta i serotū omentū aut ītestinū deuoluūt. Est itē
dē hydrocele: cū hūore ītegrīs ēt tunicis locus turgescit. Vñ herniosos eos q̄ huiuscemōi morbis laborant
appellam⁹. Et modus. Modestia qua iubemur in medio extremor⁹ cōsistere. Certi fines Quos. egressus
siue deficiēdo siue excedēdo in uirtute eē nō possis. Ultra. excedēdo. Citra. deficiēdo. Vtrūq̄ hic aduer
biū est. P̄p̄positiōes. n. cū sine noīe sunt in aduerbiū trāseūt. Illuc unde. Redeo ad p̄positū primū. Ut
nemo uiuat contentus sorte sua. Quodq̄ aliena capella ferat distētius uber. nā semp res alienae pulchri
ores maioresq̄ nobis uidēt⁹ q̄ nr̄ae. Sic Oui. Fertior seges est alienis sēp in agris. Vicinūq̄ pecus grandius
uber hēt. Nec turbā. Cū īfiniti sint pauperiores illo: pauci at ditiores: nunq̄. se illi turbā cōparat: uñ sibi fce
lix uideri possit: sed quia se ditioribus cōparat: obstat illi uolēti se diuitē appellare is q̄ locupletior ē. Sūt er

go huiuscemodi hoies similes in hippodromo currētibz q equos quos pterierunt nō respiciūt: sed toti in o fr: ut antecedētes ptereāt. Vnde. Ex hac infinita cupiditate. nā cū infinita sibi pponāt: infinita at nūq̄ penitus acquiri possunt: nūq̄ cessat desiderū: nunq̄ igit̄ beati. neq̄ erit exacto uitā rpe ab ipsa uita cōtētus discedat ut ex cōiuiio cōtenti discedūt ii qui iā saturi sunt. Ex quibus cōcludit̄ oēs auarōs miseros esse.

Instat equis auriga suis uincētibus: illum Præteritum temnēs extremos inter euntē: Inde fit ut raro quis se uixisse beatum Dicat: & exacto contentus tempore uitæ Cædat: uti conuiuiā satur: repire queam: Iam satis est. ne me crispinī scrinia lippī Cōpillasse putes: uerbū nō amplius addā.

hic crispinus poeta fuit qui sextam stoicam uersibus scripsit. Sufficit ergo inquit me de auaris dixisse hoc est stoice locutū fuisse. Nā stoici maxime de diuitiis dixerunt id est ne me quidam putet de libris Crispini quæ dico surripuisse. Scrinia. capsæ in quibus libri continentur.

POR. Instat equis. a. s. u. i. instat his equis qui suos uincunt. Inde. s. u. r. q. s. u. b. d. Sensus est cum nemo suo contentus sit: sed amplius semper habere quærat: merito euenit ut nemo se foeliciter uixisse credat: nec cū ad senectutē perductus sit. Ita grat⁹ e uita obeat ut conuiuiā qui bene acceptus satur ex cōiuiio discedit. Ordo autem est: inde fit: ut raro reperire queamus. Ne me. C. s. l. c. p. Plo. cris. phiæ studiosus fuit. Idem & carmina scripsit. Sed tam garrula: ut aretalogus diceretur.

CHRI. Iam satis est. Sit sententia. Possent longe pluribus argumētatiōibus rē pbare. Sed hæc satis sint. Crispini. Hic poeta fuit: & stoicam sextā uersibus elegantissime scripsit. unde aretologus dictus est. Compillasse. furatum esse. Scrinia. arculas. i. libros qui in scriniis conduntur. Imponam igitur finem: ne uidear subduxisse in hunc locum sententias stoicas: quas Crispinus scripsit.

a Mbubaiaꝝ. c. Ambubaiaꝝ dñr mulieres tibi cines ligua syror: & n. lingua eoz: tibia siue simphonia abubaia dñ. balatrones at luxuriosos ac pditos uocat a seruilio balatrōe cui⁹ in scdo mēnit. Vt. e. h. n. filis uitæ hoies balatrones sint appellati. legitur & balatrones qui bona sua laceratid est in baratum mittunt a balatu in tortæ uocis q̄ uidē & balatrōes dicti s̄. pprie uair loqui. balatrōes a balatu ouiu q̄si ciboz sectatores q̄si cōestores qui rē suā in gulā mittūt. iō aut dixit cātoris q̄ dicebat in poematis suis placere uoce nō carminū pbitate. Mutato noie p iuidiā cātorē p musico obtreñatorie dicit: fuit at modulator optius i sardia natus is caria hor. negabat satis pite modulata: & iccirco carpiē ab illo. Marcus tigell⁹ hermo. C. dictatori & p⁹ cleopatraz acceptissim⁹ augusto quoq̄. C. amicissimus erat at largitor adeo ut scānicis & circulatoribus multa dōaret. Benignus. pleonasmus. nō. n. benignus erat. sed pdigus. ex illoꝝ at p̄suasiōe dixit: quibus

ACRON

Balattones

SATYRA SECVNDA

a Mbubaiaꝝ collegia: pharmacopolæ: Medici: mimæ balatrōes: hoc gen⁹ oē Mœstū ac sollicitū est cātoris morte tigellī: Quippe bēigno erat: cōtra hic: ne pdigo eē Dicat̄ metuens: inopi dare nolit amico: Frigus quo dirāq̄ famē ppellere possit. Hunc si pcuncteris aui cur atq̄ parentis Præclarā igrata stringat malus ingluuie rē Omnia cōductis coemens obsonia nūmis: Sordidus atq̄ animi parui qd̄ nolit haberi Responder: laudat̄ ab his: culpā ab illis.

donabat & largus hiniū uidebat. Præclarā. r. aplū p̄moniu. Ingrata. sine grā. q̄ oia sine norma nōcēt q̄a nō ē grata gula si pp ipsā cōsūptū fuerit p̄moniu. aut q̄a q̄cqd̄ ei p̄stiteris grām tibi hñe nō pōt. Ingluuiēs at dē uoracitas gulæ. Strigat. cōsumat: attenuet: cōminuat: radat. Cōductis. scēnore sūptis. cōducunt enī quasi nūmi p quibus merces soluitur. quāuis alii cōductis congregatis intelligant.

POR. Ambubaiaꝝ. c. p. M. Tigellius Hermogenes musicæ artis scia pditus. C. Cæ. dictatori fuit familiaris. Postea Cleopatraz: quia dulciter catabat & iocabaŭ urbane. Aug. quoq̄ ita placuit: ut inter familiares ac domesticos haberet. Erat at largitor adeo ut oibus musicis & circulatoribus multa dōaret. Et iō morte ei⁹ tristes eos ait factos eē. Porro at cām inestandi hois nō mediocris ingenii habuit Hor. q̄ caria eius parum scite modulata eē dicebat. Ambubaiaꝝ at sunt mulieres uagæ ac uiles quibus nomē hoc casu uinor & ebrī etate balbutientium uerborū uidet̄ esse inditū. Nōnulli tamen abubaiaꝝ tibi cines syra lingua putant dici.

Ba. balatrones a balatu & uaniloquentia dicunt̄. Colligit at hac satyra fere hoies dum uitia uident in cōtraria uitia recidere. Hunc si. p. a. c. a. p. & reliqua. Si interrogaueris illum inquit cur maiora suorum

Ambubaiaꝝ

LIBER PRIMVS

mores uitans pecuniā deuoret. respondebit nolle se uideri sordidi pusilliq; animi. & erunt qui eū laudēt alii qui uituperent. Conductis. c. o. n. Conductis nummis scēnōre sumptis eleganter dixit sicut conductæ operæ dicuntur ii quibus merces ob opus præstatur.

CHRI. Ambubaiarum collegia pharmocopolæ. Nō pag; profecerit poeta: si perniciosissimā oīum uitiorum auaritiā ita infectarus sit: ut illā ex humanis mentibus extirparit. In pñti aut satyra cum procul a grauitate uiri oīno leuitas sit & inconstantia. Inde q; multa mala proueniant hūanæ uitæ. hanc quoq; abominandā aggredit. Veg; ut hoīs mos est: ita seria tractat: ut urbanitate quoq; illa aspergat: & aculeos iuectiū ita occultet: ut nisi postq; intra uiscera recepti sunt minime aduertantur. Sunt ergo summopere uituperādi qui ab extremo ad extremū ita rapiuntur: ut nullam mediocritatis rōem habeant. Orditur autē a morte tygelli: ut cōmode rem aggrediatur. Pharmacopolæ. Qui unguenta uēdunt. Pharmacō. n. unguentum est ωωλέπ uendo. Mendici. Differt mendicis a paupere. Pauper enim a paruo dicit: q; parū illi est. Mēdicus uero cui minus sit q; dicat. i. nihil habeat. Sed hic parasitos uidet intelligere qui alienum cibū mendicant.

Mendiciens
Pauper

Mimæ. histrones. Balatrones. A uaniloquētia. i. a balatu. Sunt. n. uani hoīes uel dicti a seruilio balatrone homine luxuria perditō & profusore. De quo alibi meminit. Vel quia bona sua lacerant: & in baratrū demittunt. i. i uentrē demergunt. Vel a balatu ouium quia cibum sectant. Mœstū. de præterito. Sollicitū. de futuro. Tygelli. M. hermodenes tygellus musicus fuit & acceptus Cæsari dictatori prius. Inde Antonio & Cleopatraz. Et ut ait Porphyrio. ē inter Octauiani familiares hitus fuit uir adeo pdigus: ut uniuersum patrimoniū huiuscemōi hoīb; distribuerit. Benignus. Immo pdigus: sed iis qbus donabat liberalis uidebat. Contra hic. s. alius ne pdigus hēatur: auarissimus efficit. Neq; amico inopi tm̄ ipartiri uult: ut possit frig; famēq; ppellere: qd̄ eēt nō pdigi sed liberalis. Rē aui atq; p. Patrimoniū a maioribus sibi relicū. Stringat. q̄si in uentrē congerat. Ingluue. uoracitate: unde glutones & glutire. Ingrata. nulli grata. Cōductis. Ad scēnus acceptis. Rēdet. s. interroganti cur oīa ablyguetierit. s. qd̄ uoluit euitate infamiam auari.

ACRON. Fusidius. auarus quidā cōtrario uitio laborās. Vappæ. s. t. ac. n. Vappa pprie dē qd̄ nec uinū nec acetū est. Nebulo. quē egestas fecerit fraudulentū. Siue nebulones dicūt q; hūili genere nascunt: unde etiam comici seruos nebulones dūt. Timet. nisi acriter exegerit usuras. Vappa ac nebulo. i. uilis ac nugator q; usuras exigit dicat. Quinas. h. c. m. e. Quinis centisimis scēnerat: & execat: aut de sorte deducit grauitē lādēdo debitores aut accipit ut i charta notet. Quāto. p. tanto inqt grauioribus usuris onerat unū. quēq; hoīem q̄to eū uiderit negligētius res suas agere. Mō. s. u. u. sūpta uirili toga. Tirones aut uocauit adolescentes deposita p̄texta. Sensus at dicit eū tā præcipitem auaricia: ut n̄ dubitet filiis patrū familias cū periculo exigēdi pecunias dare dūmō usuras grauiorē iponat. i. id agit ut debitores adolescentes habeat is ad pecunias mutuas q; sunt a dolescētēs & uiuūt sub duris p̄ribus. hi. n. cū maximis usuris pecunias libētē accipiūt: q; ē plus iusto illi pūt dare cētēsimas Sub. p. aut q; nō liceat tirōibus. i. adolescētibus scēnerari. ne pdigi eēt p̄mittētes multas usuras pp accipiēdā pecuniā. Maxie. q. n. i. e. Interrogatīe p̄nūciandū. Quis nō miret cū audiret: q; qnq; cētēsimas exigit: & clāet. Sed fortasse dicit aliq; q; q̄stu suo se regit i uictū: & q; multū acqrit fortasse hēt opulentia uiuēdi. ad hęc ita rēdeā: nō potes credere: tu q; audis: quō is fraudat geniū suū. i. quō se necat. Quā. s. n. s. a. ita sibi ē inimicus auarus: ut nō

Fusidius uappæ famam timet ac nebulōis: Diues agris: diues positis i scēnōre nūmis.

Quinas hic capiti mercedes exigit: atq; Quāto pdicior q; q; est: tāto acrius urget:

Noīa sectat mō sumpta ueste uirili

Sub patribus duris tyronū: maxime q; sū

Iuppiter exclamet: simul ac audiuit: at ille

Pro q̄stu sumptū facit: hic uix crederē possis

Quā sibi nō sit aīcus: ita ut p̄ ille terenti.

Fabula quē miser nato uixisse fugato

Inducit: nō sēpius cruciauerit: atq; hic

Siq; nūc q̄rat: quo res hęc p̄tinet: illuc:

Dū uitant stulti uitia in contraria currunt

Malchinus tunicis demissis ābulat est: qui

Inguē ad obsænum subductis usq; facetus:

Pastillos rufillus olet: gorgonius hircū:

Nil mediū est: sūt q; nolūt tetigisse: nisi illas

Quar; subsuta talos tegat instita ueste:

Cōtra alius nullā nisi olēti in fornice stātē:

peius sese affixisse uideret menedemus: Atq; p quā ut sit pronomen hic: hoc est auarus. Alii sic exponunt hic aduerbiū: ut sit in hoc loco. Dū uitant. i. dū uolūt dīci pdigi efficiuntur auari. Malthinus. t. d. a. Cōposuit nomē q̄si malthos malthinus. Mecœnatē tāgit. uaricosus. n. fuit delicatior & solutus. Est q; inguē ad. o. s. u. f. Est q; sibi facetus eē uideat si altiore ueste utatur. Pastillos. r. o. g. h. hoc uult dicere q; neq; pastillos hō dēt olere neq; hircū. Sunt. q. n. t. pprie dixit tetigisse. unde & intactæ uirgines dicuntur. Vt cui pater intactā dederat. Id est sunt: qui nolint tangere nisi matronas. Subsuta talos. t. quia matronæ stola utuntur demissa usque ad imos pedes cuius imam partem

abit inflata subfuta. Inflata autem dicitur Toperinochion. q. toga subsuebatur, quo matronæ utebantur

Subfutam uestem prætextam dixit. Inflata, autem est tenuissima fasciola quæ prætexta dicitur. Alegori-

cus autem dixit, alias non uult nisi matronas petitem ire.

POR. Fusidius uappæ. i. timet nisi non acriter usuras exegerit. Vappa nebulo dicitur. id est uilis ac nugatorius. Quinas h. c. m. e. mercedes p. usuras dixit: secundo illud supius q. dixerat cōductis nūmis. Exigit at capiti. ad illud p. innet q. auari fœneratores cū dāt usurariā pecuniā primi mēsis usuras capiti ipsius fortis statī admovebāt hoc ē ergo exigit. Quāto. p. q. e. t. a. u. Ac tanto inqt grauioribus usuris onerat unūq. q. q. itellexerit eū negligētius res suas agere. Noia. f. m. f. u. u. f. p. d. Dicit eū tā præcipitē esse auaricia ut nō dubitet etiam filiissimas cū periculo exigendi pecunias credere: dūmodo creditorī suo graues usuras ipon- nat. Pro. q. f. f. h. u. c. p. hoc per ūtroq. op. n. dicit cuius sensus est. Sed putet forsan aliquis p. modo q. stus si- bi eū indulgere: cui hæc respondet. Vix. c. p. q. f. n. f. a. i. u. p. i. T. q. m. & reliqua. notus est apud Teren. me- nedemus ille senex q. de se poenas exigit quod filiū a se per duriciā sui fugauerit. Malthinus. t. d. sub mal- thini noie quidā. Mecoe suspicantur significare ab re tñ finxit: Maltha. n. malacos dicitur. Porro at tunicis demissis ambulare eorū est qui se molles ac delicatos haberi uelint. Pastillos. R. o. G. h. Hæc quoq. ad im- moderatā intemperatāq. uoluptatē pertinent. Alii quippe mundicias plus iusto affectant alii nullā corpo- ris sui habent curā. Sunt. q. n. t. n. i. q. f. t. t. i. u. matronas significat. Hæc enim stola utuntur ad imos pedes de missa. Cuius imam partem ambit inflata affuta.

CHRI. Vappæ. de quo dictū est: & de nebulone. Positis in fœnore. collatis ad usurā. Quinas merce- des. Quincuplā usurā. Capiti. ueræ sūmæ quā uulgo capitale appellamus sed ē sortē appellant. Perditū or. Fœneratores libentius credunt iis qui perditis moribus sunt: qm̄ maiorē usurā pstant. Sectat nomina Mercatorū in libris noia sunt: cū scribunt data & accepta. in quibus creditoris & debitoris nomē scribitur partitas nostri uocāt. Iuuenalis. Qui uenit ad dubiū grandi cū codice nomē. Sectatur noia tyronū. Snia ē q. fœneratores diligenter uestigant adolefcētes qui flagrante cupiditatibus nō habēt pecuniā: qua illas ex- plere qant. Nā parentes sub quorū ptate sunt: huiusmodi sumptus subministrare nolunt. Isti igit sumpta ue- ste uirili cū iam a pedagogi custodia sint liberi: accipiunt quocūq. fœnore ēt quincuplo pecuniā: quā i suas uoluptates explendas cōuertant. At fœneratores ducti cupiditate lucri auide illis credunt. Tyronū. Quia adhuc i uita degenda qm̄ experientia & prudētia carent: tāq. tyrones sūt. Sub patribus duris. Nā idulgen- tiores tñ filiis pbent: ut illis nō sit opus aliūde sumere. Ergo qs in tāto scelere nō exclāet: ph maxie iuppiter. Ipse perditus adolefcēs. Facit. existimat: hinc multifacio. Suptū pro q. stū. i. existimat sibi lucrū facere: cū facit. sūptum. Hic econtrario erit alius qui Menedemū terentianū imitat: qui cū filiū ad militiā cōpulisset uoluit aff. due agrū colēdo & nulla sibi i re parcēdo seipsū excruciare. Vñ fabulā ipsā Eautontimerumenō i. seipsū excruciantē appellauit. Quam nō sit amicus sibi. cum assidue se maceret. Pater. f. menedemus.

Terētī. p. terentii. i. q. Terentio poeta iducit. Fabula. comœdia. Ordo est: ut p. ille terenti quē fabula ducit uixisse misere fugato filio nō peius cruciauerit se. Atq. hic. i. q. hic. Si quis nūc. q. interrogāt alicuī cur tā contrarios & iter se aduersos mores iducat: rñdet: ut oñdat euenire ex hoīum stultitia: ut dū illi igna- ri i mediocritate consistere alterū extremū uitiosū fugiunt in alterum uitiosum quoq. icurrūt. Malchin⁹. nomen conueniens: nam μάλακος mollem significat. Et qui delicati hēri uolebant tunicis demissis ābu- labant: ait Acron. Subductis. sursum ductis. Sic illud Virgiliū: Florens se subicit alnus. Facerus. a faciēdo dicitur: proprieis est qui gestibus aut uerbis ita alium imitatur ut se illum faciat. Pastillos. a pane per dā minutionem dictos affirmat Pompeius: ut sit panis ex aliqua admixtione suauis ut sit olet pastillos: quia il- los uoret: & olet hircum: quia hircinis carnibus utatur. Alii uolunt pastillos pro unguento esse. Et sic erit pa- stillos olet. i. bonos odores: & hircum id est tetrum odorem. qualem emittunt hirci Vt alibi: Pubet hircus in alis. Sunt. aliud extremum. cum sint qui nolūt tangere nisi matronas. Alii non nisi prostribulas. In- flata. fasciola est: quæ extremitatem uestis ambiebat. Matronæ enim stola ad pedes usque demissa utunt: cuius imam partem ambit inflata. Subfuta. quia togæ subsuebatur. Ergo hic nullam nisi matronam tan- gere uult. Stantem. prostantem. id est publice se exponentem.

Inflata

Quidā notus hō cū exiret fornice: maeste
Virtute esto inquit sententia dia catonis:
Nā simul ac uenas inflauit tetra libido:
Huc iuuenes æquū est descendere: nō alicās
Permolere uxores: nolim laudari inquit:
Sic me mirator cunni cupennius albi.
Audire est opere precii: procedere recte:
Qui mehis nō uultis: ut oī parte laborēt:

ACRON. Quidā notus. honestus & nobilis
Catone trāseūte qdā exiit de fornice: quem cum
fugeret: laudauit & reuocauit postea cū frequē-
eum exeūtem de eodē lupanari uidisset dixisse
fertur adolefcens ego te laudauī tanquam iterdū
huc uenires: nō tāquā hic habitares. Esto. aduer-
biū consentiētis uel approbātis. Dia. diuina. Ca-
tonem illū cenforinū dicit. Tetra. odiosa: pes-
sima. Huc. ad fornicē. Permolere. uiolare: pol-
luere: affectare: subagitare. ut hēm⁹ Terē. de ipo-
astu turpe dicit. Sic me mirator. c. c. a. Cupenn⁹
quidam amator matronarum ait hoc modo me

laudari nolo. hic familiaritate augusti clarus fuit corporis sui diligens & sectator matronarum. alibi autem matronalis dicitur. Audire est opereprecium. Audire inquit quæ patiuntur mœchi: quæ eos odistis fructus est his qui odere mœchos audire quantis incommoditatibus affligantur. Vel etiam opereprecium est audire quod est uoluptas quæ capiunt mœchi non est plena. Imminuit autem multis incommoditatibus. ordo: opereprecium audire uos: qui non uultis opereprecium est audire uos mœchos: qui non uultis procedere recte ad mere-

tricem quemadmodum laborent omni parte & quemadmodum sæpe cadat hæc uoluptas inter dura pericula corrupta multo dolore tam in expendendo pecunias: quæ propria membra perdendo. urbane abutitur Ennians uersibus. Ille. n. ait audire est opereprecium procedere recte. qui rem romanam latius augescere uultis. Sed illud urbanus quia cum Ennius uultis dixerit. hic non uultis intulerit. Cadat. pertingat: eueniat. quia raro contingunt concubitus matronarum quas amant. Sæpe inter dura. p. Quæ iminent illis quia inter maxima pericula raro euenit uoluptas. Ille flagellis ad mortem cæsus. hoc de Salustio uidetur dicere. Salu. n. cri-
spus in fausta filia adulterio dephensus ab annio milone flagellis cæsus esse dicitur: quæ asconius per dianus in uita eius significat. ad mortem prope mortem. Dedit hic pro c. n. non ne stupraret: sed melius ne castraretur. pro corpore aut pro obscena parte corporis. Hunc permixerunt. c. stuprauerunt. Calones sunt ministri militum liberi homines: lyxæ uero sunt serui proprii eorundem. Accidit. solet accidere. Testes. testiculos

Caudamque salacem. uirgæ uirilis membri: salaces dicuntur libidinosi. Salacem ergo libidinosam. dicitur enim membrum illud in quo libido est esse salum. Alii a saliendo dicunt salacem. Demeteret. abscideret. Multis inquit etiam uirilia amputata sunt.

POR. Quidam notus homo cum exiret fornice maeste. M. Cato ille censorius cum uidisset hominem honestum fornice exeuntem laudauit existimans libidinem compescendam esse sine crimine. Maeste autem magis auste. i. cumulate significat. Nolim laudari inquit. C. Cuppenius libro Cumanus Augusti familiaritate clarus corporis sui diligentissimus sectator matronarum concubitus. Alibi autem non pro candido uidetur mihi dixisse cum utique possint & uulgares mulieres etiam meretrices candidæ esse. sed ad uestem albam qua matronæ maxime utuntur relatum est. Audire est opereprecium procedere recte. Qui mœchis non uultis ut in omni parte laborent. Urbane abutitur Ennians uersibus. Audire est opereprecium procedere recte qui rem romanam latius augescere uultis. Sed illud urbanus: quæ cum Ennius uultis dixerit hic non uultis intulerit. Utque illis multo corrupta dolore uoluptas: atque hæc rara cadat dura inter sæpe pericula. Merito hoc dicitur: cum adulteris raro contingat concubitus earum quas sectantur: & ipso metu periculi non sinceram inde uoluptatem percipiant. Ille flagellis ad mortem cæsus. Hoc de. C. Salustio dicit: qui deprehensus ab Annio milone in adulterio Faustæ syllæ foelicis uxoris eius cæsus est. Dedit pro corpore nummos. Ne testes ei abscinderent. Poenam pecunia redemit. Hunc permixerunt calones. permixerunt pro stuprauerunt positum est. calones autem serui dicuntur a calando. Et hoc est quod uocent ad ministerium. Nonnulli a calendis putant quod ea die cibaria accipiant. Quinetiam illud accidit & reliqua. In adulterio deprehensus interdum euenisse ut uirilibus amputatis dimitterentur.

CHRI. Notus. nobilis. Laudauit exeuntem fornice. i. lupanaria. Nam meretrices quo tempore theatrales ludii cessabant in oculis theatri testudinatis perstabant. Nam fornices ædificiorum testudines significant. Ergo erat sub fornice scenarum: unde fornicali meretricari est. Exeunti ergo e fornice applaudebat quæ non sollicitatis honestioribus mulieribus postribula esset contentus: in quo imitabatur sententiam Catonis: qui puerum e postribulo exeuntem laudasse dicitur. uerum cum deinde idem sapius facientem animaduertit ait: laudauit te tanquam huc interuenientem: non autem habitantem. Maeste. magis auste. Est enim dictio quæ laudet simul & adhortetur puerum: quem probitate crescere uideatur. Vir. Maeste puer uirtute tua. Permolere. per turpi re posuit: sed non absone est translatio. Nam cum frumentum demolitur: mola quæ super catyllum est circumuoluitur: est enim catyllus saxum inferius. Mola uero superius. Sic & in patrandâ re uir mulieri incumbit. Audire opereprecium. Ordo sit: Opereprecium est audire uos qui non uultis procedere recte mœchis. i. ut uoluptas ipsorum non plena sit. Ex Ennio urbane uersum subduxit. Ille enim ait: audire est opereprecium procedere. Qui rem romanam latius augescere uultis. Ut in omni parte laborent. id est in omni re periculum immineat. Precipitem tecto. Ut insequentes effugeret. Ille flagellis. Sunt qui intelligant de salustio: quem dicunt dephensum in adulterio Faustæ uxoris milonis & filia. L. Cornelii syllæ foelicis: & ab Annio milone cæsum. Pro corpore. pro redemptione corporis. i. obscenæ partis corporis. s. ne castraretur. Permixerunt. concuprauerunt. Lixæ uero serui proprie eorum sunt. Salacem. luxuriosum: Nam salire dicuntur quadrupedes: dum coeunt: uel quia ex humore salso citatur libido: unde Venus dicta est e mari orta.

Calones

Fornices

Mola
Catyllus

Salax

ACRON Iure oēs supple factū esse dicebāt. Galba negabat. galba iurisperit⁹ & ipse sectator matronarum: qui dicebat nō iure factū: ut testes amputarent: quia primo adulterii poena pecuniaria erat. Tutor ac. q. m. est. i. c. f. Quanto melius est & tutius uti libertinis cōparatione adulterii. Sed dicit: tanto ardore fuit Sal. in libertinas q̄to mōechus i matronas. Ipsi. n. Salu. in sena. a censoribus hoc obiectū est. Tū ille non se esse matronarū sed libertinarū sectatorē esse testatus est. & iō ex senatu expulsus ē: q̄ excusat idē in catiliar bello. sensus at hic est. dico tutius esse ut libertinā appetant sed & in ipsis si quis p̄pensor fuerit ifamat: ut

Demeteret ferro: iure oēs: galba negabat:
Tutor ac quāto mers ē in classe secunda
Libertinarū dico: salustius in quas
Nō minus insanit: quā q̄ mechat: at hic si
Qua res qua rō suaderet: quaq; modeste
Munifico eē licet: uellet bono atq; benigno
Esse: daret quantū saris eēt: nec sibi damno
Dedecoriq; foret. ueq; hoc se āplectit⁹ uno.
Hoc amat: & laudat: matronam nullā ego
Vt quodā marseo amator originis ille tāgo
Qui patriū mimae donat fundūq; larēq;
Nil fuerit mi inqt cū uxorib; unquā aliēis:
Veq; cū mimis: est cū meretricibus: unde
Fama malū grauius quā res trahit: an tibi
Personā satis ē: nō illud qcqd ubiq; abūde
Officit euitare: bonā deperdere famam:
Rē p̄ris oblimare malū ē ubicunq; qd iter
Est in matrona ancilla pecces ue togata:

Salu. crispus. Qua. r. q. r. f. in antiquioribus quā res inuenio ut sit sensus inquātū res deest tenuis. ac si diceret eatenus. Ex sequētibus. n. hoc intelligimus qua res qua rō quantū res q̄tū rō ut hic si uellet iungamus ut sit si hic uellet bonus uideri. i. salustius si uellet ea rōe qua modesto uti licet laragus atq; benignus esse. daret q̄tū satis esset & q̄tū ipsa res flagitasset. Veq; hoc. f. a. u. hoc sibi solo blandit. Vt. q. m. ordo ut quondā inquit marseus: hic marseus amauit mimā quandā originem noīe: in qua patrimoniū suū expendit. Vnde. ex quo amore maiore pateris infamiā quā p̄fusione: nā meretricibus uti cōceditur nō amare.

Fama. m. g. q. r. t. Fama malū trahit: q̄ grauius est. quā rei familiaris. An tibi. a. p. f. e. zeuma ab inferiori euitare. i. nō sufficit tibi euitare p̄sonam nisi illud uitaueris: q̄ ubiq; obest. nō. n. t̄mō obest tibi si amas matronā: sed ēt si meretricē. Bonā. d. f. hoc ex persona sua dicit ho. intelligi uolēs ex nimio mimae aut meretricū amore uexari quā dē censum sed multo grauiora dāna famae accedere. Oblimare. deterere: cōsumere. tractum a li

Oblimare

ma qua fabri utunt: aut certe a limo: ut sit obducere: ut dicimus quādam limo obducta periisse. Quid interest in matrona. a. p. negat interesse qcq; utrū quis in matrona an in ancilla: an ēt in adultera delinquat. secutus opinionē stoicorum: q

oīa p̄ctā paria eē dicunt. Neq; n. rei admissae q̄titate sed admittētis uolūtate spectāt. Peccesue togata. Matronae quae a maritis ob adulteriū repudiabant togam accipiebant sublata stola pp̄ ignominia. Toga aut meretrici apta: ita. n. p̄strare solebant cū togis puellae: ut discerneretur a matronis. Et iō q̄ adulterii dānat fuerant hac ueste utebant. Aliter togata dicebant in publicū procedere foeminae adulterii admissi cā: alii togatā dicunt libertinam: quia antea libertinā toga utebantur.

POR Iure oēs Galba negabat. Subaudiendi hic extrinsecus factum dicebāt. Galba at negabat. Amare at Seruum Galbā iuriscōsultū p̄strinxit: quasi cōtra manifestū ius pro adulteris r̄nderet. quia & ipse adulter esset. Tutor at. q. m. i. c. f. l. d. At quidē multo tutius esse libertinā cōditionis sectari mulieres: quas tñ si cū pidius quis appetat ut Salu. Crispus ifamiā corruptorū mox incidere. Quaq; m. m. e. l. hoc ē quātū p̄mit titur salustio modestiae tēperamento largiri. ut quondā Marseus amator originis ille. Mima quādam nomine origo fuit iisdē tp̄ibus in quā Marseus patrimoniū suū impedit. Vnde. f. m. g. q. r. t. hoc ex persona sua ho. dixit intelligi uolens ex nimio miāe aut meretricū amore uexari quidē censum sed multo grauiora dāna famae accidere. An tibi abunde p̄sonā satis est. Nō illud qcquid ubiq; officit euitare. Euitare accipere q̄a sic plenū sit. an tibi abunde p̄sonam satis est euitare. nō illud qcquid officit euitare ait nō satis esse p̄sonam matronae euitare nisi etiam illud quicquid nocet atq; officit euitare. Rē patris oblimare. Oblimare conterere significat ut quae a fabris limantur. Quid interest i. m. a. p. t. Negat interesse quidquā utrū quis in matrona an in ancilla an etiā in adultera delinquit secutus opinionē stoicorū qui omnia peccata paria esse dicunt nec rei admissae quantitātē spe admittētis uoluntatem spectant. Togatae autem in publicum procedere cōgebantur foeminae adulterii admissi conuictae.

CHRI Iure oēs. Omnes dicebant iure factū deprāhenso & p̄cidere caudā licere. Sed Galba iuriscōsult⁹ negabat iure factū: quia & ipse sectator matronarū erat. Mers. i. merces. In classe secunda. Tres enim erāt classes. prima matronarum. Secunda libertinarū. Tertia ancillarū. Salustius nō minus insanit. Nā cū salustio in senatu matronarū adulteria cēsores obiicerent: testatus est se nō matronarum: sed libertinarū sectatorem esse. At hic. Snia est: si salustius uellet uti munificētia: quatenus res sua & ratio suaderet daret q̄tum sat eēt nec esset sibi dāno & dedecori. ueq; dū sat sibi ut q̄ nō tāgat matronā nō uidet q̄tū libertin⁹ erogat.

LIBER PRIMVS

Originis. Hæc pulcherrima meretrix fuit & mima. Itaq; nō recte se excusabat, Marſeus: cū diceret ego ñ tango matronas: ſed meretrices. Nam dū illis patrimoniū erogāt: & fundū domūq; largit̃: maius dedecus cōtrahit: q̃ ſi matronas ſectatus eēt. Fama Malū. Vexat̃ quidē cenſus: ſed iſamia q̃ inde puenit: maius malū eſt. Fuerunt at̃ eadē ætate tres inſignes meretrices Cithereis: q̃ a Gallo poeta amatā. Vir. Lycori nomiāt Arbuſcula: de q̃ Horatius alibi: Exploſa arbuſcula dixit. Tertia hæc. An tibi abunde. Profeſſo non abunde ſatis eſt habere exceptionē pſonæ: ut. ſ. alia in cōditiōe hēas matronā q̃ libertinā. Sed oportet uitare q̃cqd officit in quacunq; pſona ſit. Nā pdere famā aut rē turpe eſt: ſiue in matrona ſit ſiue i libertina. Oblimare. cōſumere: ut q̃ a fabris limātur. Togata. Quæ a maritis ob adulteriū repudiabant togā ſublata ſtola ppter ignominia accipere cogebant̃. Meretrices. n. pſtabant cū toga & ſtolis pullis ut diſcernerent̃ a matronis. Martialis Coccina famoſæ mittis & iāthina mecchæ Vis dare quæ meruit mōnera mitte togam: & alibi. Sed patris ad tonſi ſpeculum matrisq; togatæ.

ACRON. Villius in. ſ. p eo q̃ eſt in mīmonio fauſtæ. Noīe. ſemp̃ i certa p certis. Nā fauſta ſyllæ filia tito anio miloni nupta ē ut ſupra expoſui Alibi me dulcis dñæ muſa licinæ pro terentia.

Et. m. t. d. a. p mecoenas & hic uillius in fauſta. i. annius in fauſta. eodē nūero ſyllabæ cōmutatio nē noīum ſecit. Syllæ. g. nō uere gener: ſed quia filiā ſyllæ ſuprauit ita frequenter ut gener eē uideret̃. Nā longarenū habuit maritū. Hoc. m. u. n. d. e. qd̃ filia ſyllæ eēt hoīs potētis & clari ſpans talis uiri filiā caſtam fore uicūtur: nec nūq; poſſe peccare. Fauſta dicebat̃ filia ſyllæ. hanc cū uillius i petraſſet uxore ſorte longarenus adulter domi eiſdē puellæ erat: ita Villius colluſus eſt plagis & nihilominus eā poſtea tenuit apd̃ ſe pp nobilitatē. Annius milo maritus fuit fauſtæ corneli ſyllæ filiæ qui rediens a cæna a familia longarēi adulteri uxoris ſuæ ante ædes ſuas ne adulterium dephāderet pugnis caſus eſt. & ferro petitus.

Excluſus. ſ. a familia longarenī moechi. Et notandū fore nūero ſingulari. Te. in adel. Quid nā concrepuit fore. Itē ci. pro cor. apuit fore ſcalæ ſed ex uerbis accuſatoris ridet̃ ut i ſtaccina ſtrā gulauit poſuit. Huic. i. Villio ſi aiūs loq̃ret̃ ex uerbis mutonis. Muto at̃ dicīt mēbrū uirile ut lucilius libro octauo læſo iā lachrymas mutoni exteget amica. Magno. p. d. c. c. de ſtirpe magni cōſu

lis oriundū: Velatūq; ſt. pprie toga mulieris ſtola dī. Et notandū i hoc uerſu q̃ toga & ſtola cōem ſyllabā fecerint. At. q. m. i. q̃to meliora monet natura tuis ſenſibus: q̃ abundat neceſſariis: his. ſ. q̃ uſus exigit: abundat at̃ ſi ſis bonus diſpēſator. i. ſi tu his recte uſus fueris. Diues. o. n. ſ. i. q̃ nata propriis opibus abūdat qm̃ q̃ tū eſt i ipſa nō denegat uoluptatē ſimpliciter acquiſitā. Mō. tñmō cū rōe uelis uiuere. Ac. n. ſ. p. Si uero uis imiſcere ea q̃ debes fugere uel petere. Tuo uitio. r. n. l. n. r. p. Tu putas nihil iſtereſſe utrū tuo uitio labores an natura: Nſo uitio laboramus ſi dolemus cū deſit faſianus: rex natura laboramus ſi dolemus cū deſit panis. Alio dicūt uitio noſtro laboramus matronā cōcupiſcentes. rex uitio: ſi uſus foemina nō adeſt. Vnde. a quo: ut genus unde latinū: nō eſt at̃ loci ſed pſonæ. Haurire. acquirere: percipere. Quā. e. r. d. f. Ex imitatione plus mali accipi qui amat nobilē ſi fuerit dephēſus: quā fructus i i petrauerit. Nec. m. h. i. nobili. Et: ſermonē ſuū conuertit ad puerū chærintū pulcherrimū hoc tpe. i. nec. magis erit tuū femur o charite te neq; aut crus reſtū ſi inter niueos uiridesq; lapillos iacueris. Hic at̃ docet natura nō ornatu pulchras eē mulieres. hic at̃ chærintus dī illis tpibus fuiſſe pſtibulū pulch. pſti. dī ſcortū. fuit at̃ hic puer inſignis facie atq; candore. ordo eſt. Nec femur aut crus eſt magis teneq; huic. i. nobili inter niueos & uirides lapillos. licet o charite hoc ſit tuū cum rectius femur atq; et̃ melius crus perſape togatæ. Viridesq; l. margaritas.

POR. Villius in fauſtæ. ſ. g. h. m. u. n. d. p. d. uillius pro Annio dixit. Annius at̃ milo maritus. fuit. Fauſtæ corneli ſyllæ filiæ qui a familia longarenī rediens a cœna ante ædes ſuas ne adulter dephēderet pugnis caſus eſt & ferro petitus: quē ait nulla alia re in hanc iniuriā ac cōtumeliā recidiſſe quā q̃ magnæ nobilitatis uxorem habere affectauerit. Huic ſi. m. u. m. t. u. Mutonē puirili mēbro dixit Lucilium imitatus ille ete nī in. iiii. ſic ait. Aleua lachrymas mutōi abſterget amica. At q̃to. m. m. p. q. i. d. o. n. f. Quāto meliora monet quā tu quæ natura æſtimat. Bene at̃ dicta diues opis natura ſuæ. quoniā quantum eſt in ipſa non dene

Villius in fauſta ſyllæ gener hoc miſer uno Noīe deceptus: pœnas dedit uſq; ſuperq; Quā ſatis ē pugnis caſus ferroq; petitus: Excluſus fore: cū longarenus foret intus. Huic ſi mutonis uerbis mala tanta uidēdi Diceret hæc aiūs: qd̃ uis tibi nūqd̃ ego a te Magno pgnatū depoſco cōſule cunnum: Velatumq; ſtola mea cum ſerbuit ira. Quid reſpōderet magno prēnata puella ē At quāto meliora monet: pugnātiq; iſtis Diues opis natura ſuæ. tu ſi modo recte Diſpenſare uelis: ac nō fugienda petendis Immiſcere. tuo uitio rerum ne labores Nil referre putas: quare ne pœniteat te: Deſine matronas ſectarier: unde laboris Plus haurire mali ē: q̃ ex re decerpe fructo. Nec magis huic iſt niueos uiridesq; lapillos Sit licet hoc cherite tuū: teneq; ē femur aut Rectius atq; et̃ melio pſape togatæ. crus

gat uoluptatē simpliciter quāsitam. Tuo uitio. r. n. l. n. r. p. tuo uitio laboras si matronam concupiscas: re-
rum autem si foeminam. Sit. l. h. c. t. Chærintus nomine prostitutus dicitur fuisse isigni spē atq; cādore.
CHRI. Villius. nomē incertū p certo posuit. Nā ut iā dictū est. Milo fausta filia syllæ mulieris adulte-
ræ maritus fuit. Et a coena rediens ante ædes casus ē a familia longareni adulteri: q intus cū illa erat: tū illū
dephenderet. Ergo cū nobilē affectasset uxore: in hac ignominia icidit. Ergo potius credo Villiū & longa-
renū duos fuisse adulteros: & riales: & sic Villiū a riali casum. Nā quod ait syllæ gener: loquit ex deside-
rio uillii nō qd ēēt gener: sed eē cuperet. Sic Virg. Et gener auxiliū priamo phrygibusq; ferebat. Exclusus
fore. pro foribus posuit. Nā hoc nomē in plurali tm ponit. Tū Cicero p cornelio Forem scalag aperuit.

Mutonis. Mēbri uirilis. Lucilius. Læso iā lachrymis mutoni extergit amicā. Mutinū appellauit Vir. i. pria **Muto**
pea. Curā pomarii diligens priape facito Rubricato foribus minare mutio: Appellant & fascinū idē Vir. **Mutinus**
Soles sacrum reuictus pāpino caput Rubet sedere cū rubente fascino. Stola. q matronaz uestis est. Con **Fascinum**
serbuit. qā ex accensione sanguinis irascimur. Ira. nā uī irasci cū arrigitur. Si ergo diceret muto se conten-
tū eē plebea uenere: qd diceret illi sedator matronaz. Nepe hoc. Magnopatre nata puella est. q. d. Est p
ferenda hæc puella libertina: qā est nobilis. Verz natura diues suaz opis. Si seqmur naturā: & nō opinionē
ipsa diues suaz opis. i. suaz opū: quia satis illi ē qd cū muliere sedare libidinē. Vnde passim illā sedare sine
periculo possis. Sed opinio facit ut nobiles qram: unde sequit iopia & penuria. Igē natura diuitiis suis pol-
let: sed opinio nos in paupertatē inducit: Quapp natura sua det meliora: & q sint contraria tuaz opinioni.

Tuo uitio rez ne. Nostro uitio laboramus: cū superflua petimus. Vitio at rez cū necessaria desunt. Ergo
nostro uitio qd ab opiniōe est matronā petimus. unde est maius dispendiū. Vitio uero rez qd a natura p-
uenit foeminā qrimus. Vbi minus dispendiū & sine periculo est. Ex quibus oibus concludit: ut matronas se-
ctari desistamus: cū nō habeant magis tenez sāmur q̄uis sint ornatae niueis lapillis: ut uniones sunt & uiri-
dibus q̄les uidemus eē smaragdos. Cherinthe. Apostrophe est ad cherinthū: quē porphyrio ait fuisse pul-
cherimū puez postribulū. Snia est q̄uis tale femur hēret matrona: q̄le hēt cherintus: nō tū eēt magis tene-
rū. Redi. Auxelis ut nō mō nō sit magis tenez i matrōa q̄ i togata. i. i postribula. Sed q̄nq; sit min⁹ tenez.

ACRON. Adde huc. ad cōmōda eoz: q sim-
plici cōtenti sunt foemina & nullo lenocinio for-
mant. Sine. f. g. a. i. sine uelamie simulationis. fu-
cus genus est herbæ marinæ. unde lana isciē. Et **Fucus**
in caribus Hora. neq; amissos colores lena refert
medicata fuco. & Vir. Alba nec assyrio fucat la-
na ueneno. Inde ē corruptæ merces fucatae uo-
cant & p dolis & fraudibus. Teren. in eunucho.
fucū sc̄m mulieri. Neq; si qd honesti. i. pulchri.
ut poeta. Et quocūq; deus circū caput egit bone-
stū. Matronaz inq; si quid honesti h̄nt: id solum
ostendant: q turpe est magnope occultant. nō ita
sit i meretricibus q̄ aliq̄ & pulchriores sūt. laetāt
habetq; palā. ut diuites matronaz faciūt. Regib⁹
hic. m. ē. reges q̄ emunt equos operiunt eos. ne
pulchritudine inducī aut cluniū aut faciei eman-
equū pedibus molliorib⁹. hoc ergo dicit unū q̄n
q; debere id facere circa cōrēpationem mulieris
ut magis utilitatē quā spēm formæ sectet aut na-
taliū. Ne si facies. ordo est: ne si facies decora sul-
ta molli pede inducat hiantē emptorē: qā hian-
tes in bona nō cernimus uitiosa. Inducat. deci-
piat. Hiātē. cupientē. Quod pulchræ. c. clunes

Adde huc: q; mercē sine fucis gestat aperte
Quod uēale hēt: oīdicit: neq; si qd hōestī ē:
laetāt: hētq; palā: q̄rit: quo turpia celet.
Regib⁹ hic: mō ē ubi equos mercāt: aptos
Inspiciunt: ne si facies ut sæpe decora
Molli sulata pede ē: emptorē iducat hiantē:
Qd pulchræ clūes: breue qd caput: ardua-
Hoc illi recte: ne corpis optia liceis / ceruix
Contēplere oculis hypseæ cæcior. illa
Quæ mala sē spectes: o crus: o brachia uez
Depygis: nasuta: breui latere ac pede lōgo ē
Matronæ præter faciē nil cernere possis
Cætera: ni catia est: demissa ueste tegentis.
Si interdicta petes: uallo circūdata. nā te
Hoc facit isanū: multæ tibi tū officiēt res:

dixit foeminino genere. sed luue. hic clunis dixit: qd tenemus. Ne. c. o. l. c. o. lynceus qdā tantā uim in acū
ne oculoz dī habuisse: ut trans parietē uideret: & dū staret in Sicilia uideret classes de africa exeuntes. Sēsus
est: noli inquit nimīū acute eligendo q̄ bona sunt in ea q̄ contraria sūt cæcus esse: hoc est. sic debes i utraq;
partes iudiciū habere. Hypsæa. c. matrona fuit quædam uitiosis oculis. Ocrus. o. b. Nescio cur laudas cr⁹
& brachia sed hēt uitia inter nates: & potes eā contēnere. Depygis. i. sine natibus: pyga. n. est pars corporis **Piga**
posterior: aut certe cū magnis natibus: ut de hic ualde intelligat. pygas at græce dixit. Breui latere. defor-
me est i foeminis furcā latere habere maiorē. Matronæ. p. s. n. c. p. præter faciē iquit nihil cernere matrōæ
possis. reliquæ. n. corporis ptes ueste celātur: nisi forte catiæ silis ē: q pp pulchritudinem cruz elata ueste uite
baē. hæc at adeo uilis fuit: ut in æde ueneris theatri pōpeiani adulteriū cōmitteret. Si. i. p. si honestæ fœmi-
næ quā cōpellare nō licet cōcubitus appetes. Vallo circūdata. custodiis munita: circumdata satellitibus.
Isanū. pronū ad libidinē. Sēper. n. ibi plus incēdimur: quo difficilius puenimus. Ciniflones. ciniflōes &

LIBER PRIMVS

Cinerarii: eadē significatione apud ueteres habebāt ab officio calāmistoz. i. nernū in cinere calefaciēdōz quibus matronæ capillos crispabāt: cuius rei & Virg. meminit dicēs. Vibratos calido ferro.

POR. Adde huc qđ mercē sine fucis portat aperte. & reliqua. adice huc inqt ad cōmoda eoz: qđ simplici meretricū concubitu cōtenti sunt: qđ nullo lenocinio tecta ac fucata corpora in usu hñt nudaq; cōspiciunt. Matronæ at si quid formosi hñt id solum oñdunt: qđ rephensibile est magnope occultār. Regibus hic mos est. Equos mercantē optos inspiciūt. Reges equos si emūt optos cōsiderāt: ne si spēs eoz molicies ungulaz destitueret capti pulchritudine inutiles equos mercent. Hoc igit dicit unūquēq; debere facere circa cōtemplationē mulieris ut magis utilitatē qđ speciē formæ eius aut nataliū sectet. Hypsæa cæcior. placia hypsæa uitiosos oculos habuisse dī quam hic amare in trāsitu percussit. Matronæ. p. f. n. c. p. C. n. c. e. d. u. t. Præter faciē nihil cernere matronæ possis. Reliq; n. corporis partes ueste tegunt nisi forte Catia similis est qđ ob pulchritudinē cruz. pudore neglecto alta ueste utebat. Hæc adeo uilis fuit i æde ueneris Theatri Pompeiani adulteriū cum Valerio ac Siculo colono tribunoplebis obducto uelo admiserit. Si. p. uallo circūdata nā te. & reliqua. Si honesta foeminæ quā compellare nō licet pp qđ maxime incēderis cōcubitus appetes multa sunt quæ te īpediunt quominus perspicere possis qualis sit. quam concupiscis: Vallo autem circūdata allegoricos dicitur: qđ est custodiis septa ac præmunita.

CHRI. Adde huc. Aliud cōmodū in libertina: nā ipsa corpus suū quod paruo p̄cio uendit: & p̄p̄a iure mercē appellat: nō hēt fucatū. i. adulterinis coloribus ornatū. Sed qđqđ nitet naturali colore nitet. De fūco dcm̄ est: unde Vir. Alba nec assyrio fucat lana ueneno. Et terēt. Fucum factū mulieri. Siquid. h. i. pulchri. Vir. At quocūq; deus circū caput egit honestum. Iactat. illo gl'iat ut matronæ quæ partes corporis q̄s pulchras hñt ostentāt: & palā habent. Siquæ uero turpiores sint: q̄rit diligenter qua rōne occultare possit.

Regibus hic mos est. Debemus reges & potētes uiros. imitari: qđ i emendis equis id agunt ut illos aptos. i. detectos: & nullis phaleris uelatos īspiciant. Apire. n. nōnunq̄ uulnerare dicimus. Ioue. Fuste apire caput eā delam apponere ualuis. Itē detegere. Hic Macrobius ait iuniores solitos eē nō tam honoris qđ ualitudis cā. maioribus caput apire. i. detegere. Stat. Sic fatus apto ense uocat socios. Facies. Totius corporis figurā faciē uocamus: neq; solū aīati corporis: sed inaiati. Vir. Facies qbus aspera quōdam uisa maris. Molli. tenera ungula & nō dura. ut oportet eē ungulā equinā. Nam i crinibus nō uitiū sed uirtus est ut mollia sint. i. flexibilia. Vir. Et mollia crura reponit. Fulta. subfletata idē fulcra lecti. Hiā. ē. Vel inertē & qui uitia nō circūspiciat. Nā hiant & oscitat ex pigritia boies. Hinc terētiaūs: Dauus uoluit dephendere iter oscitantes. Vī hiantē cupientē. Nā nimia emēdi cupiditate i uitiis notādis nō sunt circūspēdi. Vir. Hunc plausus hiantem per cuneos: geminatus. n. ppliq; patrūq; corripuit. Quod. p̄p̄a inducat cupidū uel pigrū: qđ uidet in illo pulchras clunes. Caput breue. & ardua ceruix. Nā & hæc ad eq pulchritudinē spēciāt: ut patet apud maronē. Recte. f. faciunt: ut uelit uidere equos detectos. Lynceis. i. ita acutis: ut hñt lynceus: quē Acron ait tā acutā uidēdi aciē habuisse: ut qđ trās parietē eēnt cerneret. Et ex sicilia naues cartaginēsium portū itrātes p̄spiceret. Dicūt ēt lyncē aīal accutissima eē acie. Hypsæa. mulieris cæcæ nomē. O crus o brachia. Crura & brachia qđ pulchra sunt. admiraris. Sed n̄ uides qđ depygis est & nasuta. Pyga græcū uerbū ē: ut apparet apđ pollucē. Et ē posterior pars iuxta podicē. Hinc est huropygas extrēa pars spinæ: & spōdiliū terminus iuxta anū q̄si cauda pyge. Depygis at dixit quasi sine pyga ut dictio de priuet. ut cū dē demēs ul' depygis. i. magnā hñs pygā: Et tūc auget de: ut deamo. i. ualde amo. Nā utrūq; turpitudinē corpi affert: & cum nihil oīo eminet ille locus & rursus cū nimis turget. Nasuta. Nimio naso notata. Matronæ. Cōcludit i matronæ corpe nihil posse īspici p̄ter faciē: qđ semp apparet. Et nūc faciē cœpit in alia significationē qđ paulo añ. Te gentis. f. matrōæ tegentis. Cætera. ueste demissa. i. ad pedes usq; deiecta. Ni. p. nisi. Sit catia. cuius cum crura pulchra eēnt: utebat cōtracta ueste: nt illa paterent. Si. i. i. matrōas qđ iterdiat si & phibitæ multis cu stodibus. Vallo stipātes illā comites uallū appellat. Hoc. f. i. Natura. n. ita īstituti sumus: qđto difficilior res ē tāto magis expectat. Ouidi⁹: Nitimur iuetitū sēp cupimusq; negata. Infanū. q̄si uehāmētius ardentem.

ACRON. Dicti at ciniffiones ab eo qđ i cinere hāt ad ferrū calefaciendū: quos cinerarios appellant. Inuideāt. obsēt. Altera. n. o. c. altera iquit quod pferat p̄lucida utiē ueste ita ut nuda cōspici possit. hæc at uestis in cho insula cōficiē. p cuius nimia subtilitatē: qđ sunt interiora trāsflucēt. Poene uidere est. ut nudā p̄p̄e ita potes eā uidere ut nudā. Sensus est: paupcula iduta est choa ueste subtilissima: & iō potes eā totā uidere brachia tibias: & pedes ueluti nuda sit. Leporē. u. u. a. i. n. f. Inducit quasi cāticū amatoris matronæ. Est at canticū hoc: Venator psequit leporē: ut capiat: & captū contēnat. amor est me⁹ huic silis absentia & difficilia desiderat & parata contēnit. Positū

Custodes: lectica: ciniffiones: parasitæ.

Ad talos stola demissa: & circūdata palla.

Pluria: quæ inuideāt pure apparere tibi rē.

Altera nil obstat: chois tibi p̄cne uidere est

Vt nudā: ne crure malo ne sit pede turpi:

Metiri possis oculo latus: an tibi mauis

Insidias fieri: preciumq; auellier ante

Quā mercē ostēdi. leporem uēator ut alta

In niue sectetur: positū sic tāgere nolit:

Cātat:& appōit nā meo ē amor huic similis
Trāsuolat i medio posita:& fugiētia captat
Hiscine uersiculis spās tibi posse dolores
Atq; æstus curasq; graues e pectore pelli
Nōne cupidibus statuit natura modū:quē
Quid latura sibi:qd sit dolitura negatum
Quærere plō pdest:& iane abscidere soldo
Nū tibi cū fauces urit sitis:aurea quæris
Pocula:nū esuriens fastidis omnia præter
Pauonē rhōbūq;:tumēt tibi cū inguia nū si
Ancilla aut uerna ē præsto puer:ipet i quē
Cōrinuo fiat:malis tentigine rumpi
Nō ego:nāq; parabilē amo uenerē:facilēq;

fic ad comedēdū paratū: Apponit.addit ad cā
tum:uel sociis apponit comedendū. Hiscine.u.
quo cātare amatorē dixit. Curasq;.g.quas pati
unt:qui matronas amat. Nōne.c.Nōne satius ē
q̄rere:quē cupiditatibus finē natura statuerit qd
tolerare possit si denegat quid denegatū sustine
re nō possit.Multū tibi pdest q̄rere qd doleat na
tura non ferat.Ordo est:nōne q̄rere plus pderit.
qd negatū sibi natura sit latura.& quid dolitura
Abscidere.discernere. Soldo.utili.& est figu
ra detractio.i.utilia ab iutili separe. Solidū ē mā
ducare panē inane at fasianū. Nū.t.c.f.ile argu
mētū. Tumēt tibi.cū inguina.libidie inflāmāt.
Nō ego.i.nolo ego rūpi tētigie.i.extensione ui
rilis membri.sed in præsentē uenerem ruere.
POR. Cinisfones.p.Cinisfones & cinerarii:in
eadem significatione apud ueteres dicebant ab
officio calamistrorū in cinere calefaciendos:qui
bus matronæ capillos crispabāt.cuius rei & Vir.

mēinit Vibratos calido ferro mirraq; madentes. Pluria.q.i.p.a.t.r.hoc est & alia plurima q nō patiunt ti
bi corpus eius apparere. Altera nil.o.c.t.Altera inquit quæ pstat lucida ueste utitur ita ut uelud nuda cō
spici possit.hæc at uestis in Co insula conficit p quam ob nimiam subtilitatem quæ intra sunt translucent.
Leporē.u.ut.a.i.n.s.p.s.t.n.Quēadmodū uenator fugientē leporē capere.appositū autem in cœna non
uult tangere. hæc spe matronā appetere ait:qā nō sit licitus ac facilis eius cōplexus:meretrices at fastidire qā
copia earū sit in promptu. Cantat &.a.m.ē.a.h.s.amator inquit matronæ hoc cantat trāsuolat in medio
licitā uenerē trāscendit ac fastidit. Hiscine.u.s.t.& reliq;.His uersiculis qā cātare eum dixit quib⁹ uenatori
amorē suū cōpat. Nōne.c.s.t.n.m.Nōne satius est inquit q̄rere quē finē cupiditatibus natura statuerit qd
tolerare possit:si denegat:quid denegatū sustineri nō possit q̄rere magis prodest: negari at sibi hō prudēs
& ea tm̄ ægre fert sine quibus famē ac sitim frigusq; sūmoueat. Et.i.a.f.Allegoricos & inutilia aut uana ab
utilib⁹ ac necessariis recidere ac separare. Num.t.c.f.u.s.Elegāter ac pbabiliter inferūtur.Ait.n.sicut q fa
mē ac sitim sedare cupiat uasorum quibus hæc iferunt delectū nō habet:ita rei uenereæ rationem eē si q̄s
regē necessitatem nō ex deliciis aut praua persuasione uelis nosse. Nō ego nāq;.p.a.u.f.quod ad me perti
net inquit ego certe nō faciam.ut malim tentigine rumpi q̄ ubi libet necessitatem libidinis effundere. Nā
& illa malo:qua publice potiri possim.

CRHI. Cinisfones.Enumerat illos q circa matronā sint custodes.Ex seruis at habebant illæ qui calami
stro ex igne calefacto capillos crisparet.Isti igit quia dū calamistrū calefacere cupiunt i cinere ad excitādū
ignē flant cinisfones dicebant atq; et cinerarii. Parasiti.Si græcā interptationē admittamus hi sunt qui. Cinisfones
παράσιτοι.i.iuxta σίτην.i.cibaria uersant.Hi.n.ex liberorū cōditione hoīes sunt:qui alienū cibū sectātes ditio Parasiti
ribus applaudūt arridēt adulant:omnē deniq; indignitatē pferunt seseq; ridendos p̄bent:ut apud illos cō
uiuari liceat:ut expresse comici poetæ oñdunt. Stola.d.ad.t.Nā & hæc quoq; ne uideas phibet. Palla.ue Palla
stis amplior q̄ intereundū facile cōcutiat.αποτοῦνπράλλειν.i.cōcutere. Altera.s.libertina. Chois.de
hac ueste suo loco dcm̄ est & quo mō i co insula fiat:& quod uisum admittat sua pspicuitate. An tibi ma
uis.q.d.nō dēs uelle potius matronā:q̄ tibi ifidia:qā non oñdit siquid turpe latet q̄ libertinā:q̄ se totā tibi
uidendā p̄bet. Cātat.amator matronæ:ea q̄ dñr a uenatore:q̄ mauult sectari in niue leporē q̄ appositū
sibi sumere. Et apponit.i.adiungit amorē suū eē similē. Trāsuolat.i.relinqt. Posita.i.medio.i.liberti
nas quas facile est h̄re. Et captat.i.cape cupit fugiētia.i.matronas:quas difficile est asseq;. Hiscine uersicu
lis.q.d.tā friuola snia & stulto prouerbio putas tu remouere e pectore amores matronarū:qui te cruciāt. Et
nō potius intelligis in rebus oībus esse adhibēdū modū:cui natura ipsa acgescat. Modum quē.i.aliquē.

Quid latura sibi.Statuit modū.s.hunc:Quid negatū sibi ipsa sit latura:& qd negatū sit dolitura.Nā cū
modus mediocritas quædā sit:siquid mediocritatē excedēs denegatū sit:feret:qm̄ nō idiget illo superfluo
Sigd at ad mediocritatē nō pueniens denegatū sit:dolebit:quia illo idiget tanq̄ necessario.Ordo ē:plus p
dest q̄rere qd negatū sibi natura sit:& quid negatū sit dolitura. Quærere.ergo hoc plus pdest:q̄ silitudi
nē illā uenatoris.Et similiter pdest plus abscindere inane soldo.i.a solido: hoc est discernere ea quæ sunt
superflua ab his quæ sunt necessaria.Nā si hoc faciemus:uidebimus naturā contētā esse plebea uenere.quid
solidū est & satis sibi sit.Ne q̄rere matronas quod quidē est inane.i.superfluū. Nū tibi.Snia est: Cū desi
deriū edendi & bibendi retingui possit cibo potuq; ignobili:uenerea quoq; uoluptas eodē pacto explebi
tur. Rhombū.piscis est:quē in precio,habuerunt antig.& enumeratur i genere planorū:ut soleæ quoq; &
passeres sunt. Pauonē.Hæc auem primus romæ cōuiui cā occidit Hortensius orator.Saginare iftituit pri

LIBER PRIMVS

mus. L. Aufidius Iurco. Ait Plinius. Multi Hortensii secuti effecere: ut ait Macrobius: ut eorum oua quinis dea-
riis ipsi uero quinquagenis ueniret. Aurelius at Augustinus in eo quod de dei ciuitate libro inscripsit: refert carnem pa-
uonis non corrupti: Aitque nobis pauo coctus chartagie appositus est. Iussimus ex pectore pulpari aliquid re-
cogi: & post quadraginta dies ad nos relatum incorruptum imminutumque manserat. Post uero annum incorruptum
etiam extitit: sed corpulentiae siccioris fuit. Tentigine. Prurigo est quae coitus desiderium inducit. Virgi-
priapea Turpe qui. fa. Sed si tentigine rumpar Falce manu posita fiet amica manus.

ACRON. Illa. p. p. illa quae dixit ueni si exi-
erit uir philodemus dicit post paulo gallis relin-
quo quia quod propiores sunt si uenerit multum donat
philodemus at quidam philosophus fuit physicus
quod gallos multum donare mulieribus dixit: aut quia
si diuites. aut quasi si libidine propiores. alii dicit
epicureum fuisse: qui cum multa de eadem secta scri-
psisset dicens de eadem mulierem difficilem ait gallis haec
danda est matris deum sacerdotibus: qui concube-
re non possunt. Candida. sine uitio corporis. haec
seneca Horatius. ne dephensus aut pecunia se redimat
aut adulterio ad reddendam contumeliam constupretur:
aut certe manifestus adulterii reus cum ad iudicium
productus sit condemnatus fiat infamis. Haecenus.
in tunc. Nec. m. a. u. q. d. n. u. ut nolit se illecebro-
sis fucis ornare. Haec. u. s. huiusmodi mulier.

Ilia & aegeria. Istiusmodi mulieri cum mecum inierit do-
nomine ilia & aegeriae quae speciosissimae fuerunt. Veli-
p. l. Quidam putant uel pallida unam partem orationis esse
quod uel sana: sed magis diuiduum est: ut uel sit iter
iectio. Lectio. d. m. Mire ostendit ab ipso lecto fugam
esse faciendam. Metuat. d. quia ante adulteram do-
tente tunc modo perdebat. Discincta. t. aut quia omnes ante

milabant: aut quia cingebant sese sub armale situm. & ita procebat omnes. Ne. n. p. Quibus adulteri redimebant
adulterium. Fabio uel. i. u. satis urbane significat fabium per adulterio iudicatum si iudex in hac rem constituat
qui haec rerum & ipse sectator sit tunc miserum est dephendi. & pbe ait. nam si istum qui est adulter interrogare de qua-
litate adulterii: respondet malum esse & probari poterit quod non expedit adulterari.

POR. Illa. p. p. s. p. s. i. e. u. G. Haec distinguenda sunt: ut singula legantur. Ita. n. demum significabant uerba eius
quae magno uedit & differendo amatoris sui cupidioris faciat. Gallis. at has ait aptiores esse: quia. Philode-
mus epicureus cuius sensum transulit relegat tales ad Gallos: qui magno adulteria mercantur: uel per diuitias
uel quod incensioris libidinis sint. Ut neque. l. n. m. a. u. e. q. d. n. u. hoc est quod simpliciter agat: nec per ueritatem sibi sta-
turae aut fucis coloris metiatur. Haec. u. s. d. c. m. l. hoc est quod Lucilius ait in quinto: & cruribus crura dialaxon.

Do. n. q. i. eleganter fingo mihi in tenebris meretricem illam aliquam esse de nobilibus per quod significat non in-
teresse quod sit cum eam non uideas. uel cum omnium eadem corporis natura sit. Veli. p. l. d. m. quidam putauerunt uel
pallida nunc unam partem orationis esse: ut Veli gradum subere cocum quod ait persius Flaccus: ut significet ualde pal-
lida sed mihi uidere imitatio uel charactere dictum ut illa perturbat a mariti aduentu hanc lamentationis uocem
proferat. Miseram se. c. c. Ancilla. s. quod conscia sit deum in hoc adulterii facinore. Discincta. t. enargos hoc est
otiose expressa perturbatio adulterii de ipso lecto subito fugientis. Ne. n. p. ne dephensus aut pecunia se re-
dimat: aut ab adulterio in referenda contumelia stupret Aut certe manifestus adulterii reus cum ad iudicium pro-
fectus sit condemnatus infamis fiat. Dephendi. m. Satis urbane si inquit Fabius per adultero iudicaturus iu-
dex in hanc rem constituatur qui harum rerum sit ipse sectator malum esse deprahendi censebit.

CHRI. Illa. p. p. intellige renuo illa: quae dicit ueniam paulo post. Neque et hoc sine conditione. Nam adiungit si
exierit uir. i. si peccata profectus fuerit. Sed. p. l. constat. Nam mora cupidioris reddit amatorem. Gallis. p. a. s. reliquo
Acron ait philodemum physicum epicureum fuisse: & gallos in libidine per nos putasse. uel dixit gallis sacerdoti-
bus cybeles: qui castrati cum sint: moram ferre possunt. Porphyrio autem dicit eam ad gallos relegasse: quod magno
adulteria emunt: uel per diuitias: uel per maiorem libidinem. Sibi. s. assuebat idem philodemus illam quae neque stetit. i. p
stet magno precio: neque iussa uenire cunctetur. Sit candida & recta. Et munda haecenus. i. eousque munda ut non cu-
ret uideri magis alba aut longa quam natura sibi dederit. Est autem munditia ab artificio. Dextro mihi leuui. Nam
si alter in alterum conuertitur: pars dextra unius ad leuam est alterius. Ilia. m. romuli. Aegeria. nympa familia
is Numae popilio de qua dictum est. Nec metuo. Et hoc non per uisum faciendum quod in libertina neque piculum neque
metus ullus sit. Veli. p. Vna pars est quae ualde pallida ut uel sana. Vel est uel dolentis interiectio. Conscia. Il-
la quae mediatrix fuit. Haec. s. mediatrix metuat cruribus: ne compedibus innectatur. Deprahenda. s. matrona me

Illam post paulo: sed pluris: si exierit uir.

Gallis hac: philodemus ait: sibi quod neque magno
Stet precio. neque cunctetur. cum est iussa ueniret.

Candida recta: sit. munda haecenus: ut neque lo-

Nec magis alba uelit: quam dat nam uideri: ga-

Haec ubi supposuit dextro corpori mihi leuui

Ilia & aegeria est. do nomen quodlibet illi.

Nec uereor: ne dum futuo: uir rure recurrat

Ianua frangat: latret canis: undique magno

Pulsa domus stridit rfoet: ueh pallida loco mi

Desiliat mulier: miseram se conscia clamet.

Cruribus haec metuat. doti deprehensa egomet

Discincta tunica fugiendum est ac pede nudo

Ne nudi pereant: aut pyga: aut deique fama.

Deprahendi miserum est. fabio uel iudice uincam.

tuat doti: nā adulterio dānata dotē am't ebāt. Sin uero alia cā diuortiū fieret: uir dotē restituebat. Egomet mi. p mibi. Oñdit i tāto tumultu nullū i tercedere mutuū auxiliū: sed unūquenq; sibi consulere. Ne. n. p. Ne sim me nūmis redēpturus. Aut. p. quia i derisionē cōstupret: uel sibi p podicē mugili mittāt: uñ Iuue. Et quosdā mugilus itrat. Prætereaq; græci cōici hos α ω π υ γ α σ appellant. Immittebāt ēt illis & raphāi qđ græci ρ α φ α ν ι δ ε ι υ dñt. Aut. f. Nā & si nullū aliđ icōmodū patiat: magna tñ iactura i fama fit. Depræ hēdi. Cōcludit q; dephēdi ēt nulla alia accedēte iactura miseria esse cōuicet. Iudice. f. q magn' fuit adul't.

o Mnibus hoc uitiū est cātoribus. Ille Tigel lius quasi de noto dixit ille. **ACRON**

SATYRA TERTIA

o Mnibo hoc uitiū ē cātorib; iē amicos
Vt nūquā inducāt aīum cātare rogati
Iniussi nunquā desistāt. sardus habebat

put uenit. Nōnulli tñ uetēz grāmaticoz; sic appellationes has diuiserunt. ut sardū putarēt dici qui in Sardi nia natus sit Sardinēse at in cāiū Sardiæ. Vt. n. i. a. c. r. Subdistinguendū cātare & sic iferendum rogati.

CHRI. Omnibus. h. u. c. i. a. Si satyræ argumentū qras: ut eos carpere: qui cū sua sibi uitia cōdonēt: aliēa nimis acerbe rephendāt: cū q leuia sunt ignoscere amicis debeamus mēores fragilitatis hūanæ qua nemo oīo uitii caret. Inducit at exemplū musicoz; & præcipue tygelli. Oibus cātoribus. Ergo magis cōdonan dum cū sit cōe oibus. Cātare. bis repetendū. f. rogati cātare nunq; i ducāt aīum cātare. Iniussi. nō iussi. i. nō rogati. Nā iubere aliqñ est rogari & optare. T eren. lubeo chrementē saluere. Proprie tñ iubent dñi ser uis. Imperant hi quibus in alios cōmūm est i perium. Præcipiunt qui doctrinam præbent.

Sardus
Sardinēsis

Iubeo
Imparo
Præcipio

Ille tygellius hoc: cesar q cogere posset:
Si peteret p amicitia patris atq; suā: non
Quicquā pficeret. si collibuisse: ab ouo
Usq; ad mala citaret. io bacche: mō sūma
Voce mō ac resonat: q chordis qttuor ima
Nil æquale homini fuit illi: sæpe uelut qui
Currebat fugiēs hostē. persæpe uelut qui
Iunonis sacra ferret: habebat sæpe ducētos
Sæpe decē seruos: mō reges atq; tetrarchas:
Oia magna loqns: mō sit mihi mēsa tripes.
Cōcha salis puri: & toga: id federe frigō &
Quāuis crassa quæat: deties cētēa dedisses
Huic parco paucis contēto: quinq; diebus
Nil erat in oculis: noctes uigilabat ad ipsū
Mane. diē totū stertebat. nil fuit unquam
Sic imp sibi: nūc aliq; dicat mihi: quid tu:
Nulla ne hēs uitia: imo alia & fortasse mō.
Mauis absētē nouū cū carpet: heus tu- ra
Quidā ait: ignoras te: an tu ignotum dare
nobis

uerba putas: egomet mi ignosco mauis iqt
Stulto & i probō hic amor ē dignusq; notari
Cū tua puideas oculis mala lippus iunctis
Cur in amicor; uitiiis tā cernis acutū: cōtra
Quā aut aqla: aut serpēs epidauria: at tibi-

ACRON. Si collibuisse ab o. usq; ad. m. c. Ab initio cane usq; ad finē. ouū. n. initium cane erat quippe q in gustu statim a balneis offerebatur mala uero in scdis mensis erat. Sūma. accuratissi ma q in sūma parte organi est & hypate dī: Mō hac q chordis. q. quita corda nete dī. Quattuor ima. i. post qttuor: ac p hoc quita. Nil. æ. b. f. i. ut Sal. de cātina. Modo citus mō tardus incessus erat in oibus ostendit in æqlē. Sæpe uelut. q. Or do est: sæpe currebat uelut fugiens hostē. Persæpe. u. q. i. f. f. Qui sacra in capite portāt lento gra du i cedūt. Mō. r. atq; t. Tætrarchæ dicunt qui qrtā partē regni i peratoris habent. Cōcha. f. p. Matina in q sal plarunq; ponit: puri at sine con dimentis simplicis nō conditi. Huic. p. pco isti paruis cōtento: si dedisses ducēta milia post quī q dies nihil iuēires. Noctes uigilabat. ac posuit ut iugē oñderet uigiliā. quō una cū gente tot an nos bella gero. Immo alia cōfiteor me hēre uitia sed leuiora: sed sū silis Neuio: q dicebat se igno scere pctis suis. Meuius. a. n. c. c. Meui' cū de no uio male loqrēt: ait illi alter dic mihi tu nesciste. Cū. t. p. o. m. ordo cū tua oculis iūctis lipp' uide as. i. cū tua uitia cernas qsi cæcus cur aliēa pspicis ocul' aqlæ. Inūctis. at uelut inūctis ut psius. Hos pueris mot' ptes i fūdere lyppos. p uelut lyppos. Aut. f. e. generalr oēs serpētes multū uidere dñr Epidaurium at pp historiam posuit.

Tetrarcha

POR. Ab. o. u. m. c. io. i. ab ab initio cane ad finē usq;. Ouū. n. hodieq; initū cane qppe cū in gustu statim balneis offerat. Mala at apud ueteres i ter ca tera scdæ mēsa: afferebāt. Citaret at recita ret Vnde. p. cōes citare solēt q clarius uoce dicūt Mō. f. i. mō clara uoce mō praissa: & a tetrachor do hoc sūptū ufi: quo est grauissimi soni chorda q hyppata dicitur. Sæpe. u. q. i. f. f. Canophoræ

LIBER PRIMVS

hodieq; Athenis appellat: q̄ sacra capite portantes lento gradu icēdūt. Dicit ergo Hermogenem adeo iā q̄
li fuisse mēte: ut interdū tardissimo gradu ābularct. Io. b. hoc. f. citaret. i. clare diceret Io bacche. Fugiēs
hostem. currit. Ita per sylepsim figuram currebat & currit assumptum. Et cōcha salis puri. id est simplicis
non conditi. Et concha merito: quia pauperiores in marina concha salem tritum habere solent quo cū
pane uescant. Noctēs. u. ad. i. m. Aduerbia liter dcm̄ est noctēs ut flet noctēs & tot annos una cum gen
te bella gero. Ad ipsū mane at usq; ad ipsū mane. Māuius. a. qui de psonis horatianis scripserūt aiunt
Māuium scurilitate notissimū Romae. hic post patrimoniū abrosium. calen. ianua. in capitolio clara uoce
optauit ut q̄draginta millia nūmōz ari alieni hēret. Quarente quodā qd sibi uellet qd tā solenni die &
alienū optaret hēre: noli mirari iquit odinginta habere debeo. Hic fert̄ domo sua quā ad fog spectantem
habuerat diuenditā unā colūnā sibi ibi excepisse. unde gladiatores spectaret q̄ ex eo Māuius colūna noia
batur: cuius & Lucilius sic mēnit. Māuius colūnā cū peteret. Cū. t. p. o. m. J. in. sensus est: Cū tua mala ui
deas uelut si lippens unctus sis cū ad amicōz pspicienda uitia magis acute pspicis quā aut aqla aut draco.
Aquilam at tā acute cernere aiunt ut rectis oculis radios solis itueat. Pro dracōe at serpētē epidauriū ideo
dicit quia cū Romāi oraculo admoniti i epidaurē isulā misissent inde ut Aesculapiū afferrent draco et m
plo eius repente pgressus nauem legatōz cōscendit quē illi deum creditum esse romani adduxerunt.

CHRI Ille. emphasim hēt hoc pnomē: & dixit ille tāq; de noto. Sardus. uel ppiū nomen est Tygelli⁹
sardus: uel g tile ex sardinia habebat hoc uitū. Est at uitū id pp qd res a sua natura & absolutioe depraua
tur. Nā uniuscuiusq; rei absolutio & pfectio uirtus dī. Cuius priuatio uitū est. Ergo uirtus oculi est recta ui
sio. Priuatio at aut diminutio uisus uitū ē dcm̄ a uitādo. Dignū. n. est ut uitef. Hinc uitupero quasi uitium
paro. Cēsar qui. c. p. Erat. n. iperator. Si. c. Rogatus a cēsare nolebat. At si collibuisse. q. d. ēt si sine ali
qua rōe libidie canendi icenderet: optie ergo collibuisse. Nā cum uoluptas sit q̄ ex rōe pcedit. Libido ue
ro q̄ ab appetitu potius collibuisse q̄ placuisse dicendū fuit. Ab ouo. a picipio prandii: Nā ut ait acron:
a balneis ad cibū proficiscētibus i primis ouū dabat. Ad mala. ad poma. i. ad scdas mensas qbus finit prā
diū. De his dcm̄ est. Citaret io. b. i. excitaret hoc carmē: cuius initū ēē io bacche. Sūma. u. q̄ hypate dicit̄

Nil. a. f. Nihil constāter: sed ab extremo ad extremū pficiscebat. Iunonis. f. f. Nā qui sacra ferunt: proce
dunt lēto passū. Hoc uitū & in Catilina notat Salustius. Sape. d. nā magna setuoz copia erat apud anti
quos. Reges atq; t. Sape exoptabat sibi nō priuatā fortunā: sed regū & tetrarchaz. Sunt at tetrarchae q
quartā regni partē possident. Ergo herodes cui galileā quartā regni iudaici partē Populus romanus cōcef
serat tetrarcha erat. Sape at modestissime loquens dicebat se esse contentū tripode mēsa: & cōcha salis pu
ri. i. simplicis: & nulla re conditi: q̄li scdm̄ morem p̄faze: qui nihil ad panem p̄ter salē & nasturtiū herbā ad
debāt: & toga q̄ frigus ppelleret: q̄uis ēēt crassa. Decies cētena. Quoniā numer⁹ i denario desinit: nā ultra
decem repetitio ita: iccirco decies centena poti⁹ q̄ mille dicebāt. Huic parco. i. q̄ se parcum iactabat. No
ctēs. puertebat officia uitaz: ut noctū diurna interdiu nocturna exerceret: ut nā aetate Paulū pon. max. uidi
mus: cui tū plurimā fuerunt nec mediocres uirtutes. Sterteret. pfunde dormiret. nā cū dormienti spūs in
ore narib⁹ ue crepitat: aut obstreperet: stertere ē. Quid tu. fatef se quoq; uitia hēe sed minora. Māuius. Po
era fuit ignobilis & maledicus: Vnde ipse in libro carminū Olentē māuiū dixit. Et Virg. Qui bauium nō
odit. amet. t. car. m. Absentē. qd male loq̄ntia ē & inuidiosi hoīs: nā qui meliorē facere student: corā casti
gāt. Aut ignoras te. Verba sunt detractōre rephendentis. Ergo uel te. i. tua uitia ignoras: uel putas p̄bere te
ignotū nobis: ueluti tua uitia nō cognoscamus. Dare uerba. fallere. Egomet mi. p mihi ignosco. Stultis
simus amor nostri est ut nobis ea uitia cōdonemus: q̄ in aliis ferre nō possumus: Et sumus iprobi. i. a nullo
pbandi. Cū. t. Nō ita idulgendū est nobis: ut in nostris uitis ueluti lippi paḡ uideam⁹: i alienis acutissimo
utant̄ usu. Lippus est cui oculi ualitudinarii sūt. Luscus q̄ altero caret oculo. Cæcus qui nihil uidet. Martialis
Soluere dodratem nup tibi paule uolebat Lippus hilas luscus uult dare dimidiū. Aut. a. De hac aue plura
dcā sunt. Est at adeo acuti uisus: ut recto ituitu solis radios sustinere possit. Quin & pullos suos solē aduer
sum itueri cogit: & si qui lucē nō sustinētes auertant illos ueluti adulterinos e nido p̄cipitar. Serpens. r. e.
Spēm p gñe posuit: ē at acuta acie serpēs. un grāce δ̄ πακον δ̄ παρὰ τὸ δ̄ πακον qd aspicere significat. Cū
at romani morbo laborarent: ex oraculo Aesculapiū ex epidauro accersendū curarūt: miserūtq; auratā na
uē quā deus sub serpentis forma intrauit. Veḡ cum ad ripā tyberinā appulisset naue est egressus: nusq; dei
de apparuit serpens. Quapp̄ eodem in loco sibi templum exadificatum est.

ACRON A libris. n. sibyllinis rōani sunt mo
niti p remedio ciuitatis ut simulacrū aesculapii d̄
epidauro isula peteret. Quo rōani cū uenisset &
errore multoz simulacroz certū iuenire nō pos
sent i conspectu oīum serpēs nauī romanoz pe
tiit. Qui ad urbē delatus in ripa thyberis uisus
bito nō apparuit. In ipso at loco tēplū aesculapio
condiderunt. Paulo minus aptus. q̄ nō se aptāt
ad mores hoīum. minus apti dicunt. qui nesciūt

Euenit ingrāt uitia: ut tua rursus & illi
Iracundior est paulo: minus aptus acutis
Naribus hoz hoīum rideri possit: eo quod
Rusticus tōso. toga defluit: & male laxus

Vitium

In pede calces heret: at ē bonū: ut melior uir
 Nō alius q̄squā: at tibi aicus at igēiū ingēs
 Inculto later hoc sub corpe: deniq; te ip̄sū
 Concute. nū qua tibi uitioꝝ inſeuerit olim
 Natura: aut ēt conſuetudo mala: nanq;
 Neglectis urenda filix innascit̄ agris.
 Illuc prauertamur: amatorē qđ amicā
 Turpia decipiūt cecū uitia: aut ēt ip̄sa hęc
 Delectāt ueluti balbinum polypus agnā.
 Vellē in amicitia ſic erraremus: & iſti
 Errori nomē uirtus poſuiſſet honeſtum.
 Ac pater ut gnati ſic nos debemus amici:
 Si qđ ſit uitium nō ſtūdīre: ſtrabonem
 Appellat petum pater: & pullū male puus
 Si cui filius eſt: ut abortiuus fuit olim

reḡ rpa: q̄ ſportuniores ſunt. Acutis. n. ab acutis
 hoibus uideri pōt hi: qui iracūdioreſ ſt & inepti
 acutis naribus: ergo metaphoricoſ dicit a canib⁹
 q̄ odore iueniūt cubilia beſtiarū. Alii ſic exponūt
 hēt aliquis uitia ut at paulo iracundior ſit ne poſ
 ſit deridentiū uanitatē: q̄ nunc maxie exerceſ ſu
 ſtinere p̄ſtat ēt de ſe ridendi materiā q̄ ruſtici⁹ tō
 ſus ſit & toga ip̄ſius deſſuat: laxoſq; calceos hēat.

Ruſticiuſ. t. t. d. Quidā dñt de cæſare hoc dictū
 eē. q̄ fluebat ei⁹ ſēp toga: i. n. erat ſēp bene cōpo
 ſita: & ip̄ito tōſore utebat̄. Male. l. indecentē lax⁹
 hiſ exēplis colligit amicorū uitia ſi ſint leuia eē ſe
 rēda. At. i. i. l. h. f. c. hic dicit̄ pulſare uirg. q̄ ide
 cori corpis & hituſ fuit: q̄ ſi Maui⁹ hoc dicat: ſed
 hęc inculto corpe celāt. quia nō facile p̄bat aliq;
 ſapientē eſſe eū qui male uestit̄. Nū. q. t. u. i. o. n.
 Nūquid aliq̄ natura uitioꝝ iſita fuerit ut iā nox
 hūida cælo p̄cipitat. Aut. e. c. m. Mire duo dixit
 Vitia. n. aut naſcunt̄: aut cōſuetudinē trahunt̄. Ex
 cōſuetudinē oñdit naſci m̄ta mala: nā ſi neglexe
 riſ quēadmōm neglecto agro ſpinā naſcunt̄. ita
 i. i. diſciplinato uitia generāt̄. Præuertamur. aut

redeamus aut ueniamus. p̄ tranſeamus. ſicut uolucrēq; fuga p̄uertit̄ hebrum. hoc eſt q̄ dicit nō debemus
 offendi uitiiſ amicorū: ſed nos uitia eorū ſaltem tolerare debemus. debemus nos iquit imitari ama
 tores: qui nō ſolum nō offendunt̄ amicaꝝ uitiiſ: ſed ēt laudāt. Quia aliqñ turpeſ meretriceſ diligunt̄. Po
 lypus. a. agna nomē meretriciſ putidiſ naribus. polypuſ at uitium nariū q̄ adoleſcentē nobilē delectabat.

Et iſti errori. n. u. p. h. Quod laudamus uitia amicorū. i. uirtuſ ita errorē appellaret: memini uiḡ bonum.
 Appellat. p. p. peti proprie dicuntur quorū huc atq; illuc oculi uelociter uertuntur. Male paruſ. leniſ. Pætus

POR. Iracundior. ē. p. Sēſuſ eſt: hēt aliq̄ uitia ita ut paulo iracūdioreſ ſit ne poſſit deridentiū urbanitatē: q̄
 nūc maxie exerceſ ſuſtinere: p̄ſtat ēt de ſe materiā ridēdi q̄ ruſtici⁹ tōſuſ ſit & toga ei⁹ deſſuat laxoſq; calceos
 hēat. Bon⁹ uir. ē & tibi aic⁹. hiſ ergo colligit amicorū uitia ſi leuia ſint ſerēda eē ſcđm illd̄ qđ p̄cipit̄ p̄ puer
 biū amici mores noueriſ nō oderiſ. At. t. a. p̄nunciādū at eſt ſignificatio ei⁹ ut exprimat̄. Nū. q. t. u. i. n.
 Nū q̄ p̄ nū aliqua ut ſi diceret num q̄ iſeuerit aut pro iſita fuerit. Hac figura & illud d̄ p̄cipitat nox & pra
 auertit. Sēſuſ at te ip̄ſū deniq; p̄ſpice ne hñſ aliqua uitia aut igenita tibi aut mala cōſuetudinē quaſita. Nā
 q̄ relictiſ. Maniſteſta allegoria. Illuc. p. pro illuc tranſeamuſ ſic d̄. Volucrēq; fuga p̄uertitur. hebrum. Ve
 luti. al. p. a. luciliana urbanitate uſuſ i tranſitu amaritudinē aſpſit. Vellē i. a. ſ. e. utinā inquit hunc errorē cir
 ca amicos noſtroſ pateremur: uitia illoꝝ nō itelligenteſ q̄ error adeo laudareſ ut uirtuſ potiuſ q̄ uitii dice
 reſ. Strabonē. a. p. p. Strabo detortiſ q̄ eſt ocul⁹ d̄. pætus leniſ declatiſ. hoc at & hiſ q̄ ſequūt̄ oñditur a pa
 rentibuſ filioꝝ uitia aut nō itelligi aut intellecta diſſimulari: quod p̄cipit circa amicos quoq; faciendum
 eſſe. Male. p. ſ. c. ſ. ē. Mire dixit male paruſ uolens itelligere macilentum.

CHRI. Acutis naribus. Subſannatiōe q̄ ſit criſpando naſeſ. Vel trāſlatio a canibuſ q̄ odoribuſ ſueniūt
 ſeraſ. Minuſ aptuſ. i. ineptuſ. Nā cū ineptuſ ſit: pōt rideri p̄ irrideri ſubſannatiōe. Deſſuit. t. q̄a nō recte q̄
 drat corpori. Quidā putāt dcm̄ de cæſare: cui ſēp fluebat toga: & erat ei⁹ idoctuſ tōſor: ait Acron. Et. m.
 l. Eodē actōe teſte quidā dcm̄ putāt de Vir. qui i decori corpis & cōpoſitiōiſ fuit. Inculto. nō ad aiū: ſed
 ad corpus referendū. Cōcute. diligēter iquire: Nā qui rē q̄runt quā credūt itra ſinuſ uestiſ latere: cōcutiūt
 neſſē: ut reſ illa excidat. Natura & cōſuetudo. nā ad qđā uitia natura p̄niſ ſumūſ: qđā ēt ex mala cōſuetudinē
 p̄ueniūt. Vel dicamuſ uitioꝝ & uirtutū ſemīa eē a natura: q̄ deinde cōſuetudinē alit̄: & ad hitū p̄ueniunt.
 Nanq; ut ager niſi excolat̄: ſilicē herbā frugibuſ noxiā p̄ducit. ſic & aiū niſi ſine cultura phiaſ uitiiſ occupat
 tur. Eſt at̄ deā filix q̄ ex eadē radice plura ſila naſcūt̄. Præuertamur. Præoccupem⁹ hāc inīam. Quēadmō
 dū uitia amicā ita decipiūt amatorē: ut hēat illa p̄ uirtuteſ: ſic uellē ut errarem⁹ i amicitia. Polypuſ. a. ſilitu
 dine polypi marini piſciſ multoſ pedēſ hñtiſ d̄ morbuſ i narib⁹ enaſcēſ: cui pluriā ſt̄ fibrā. Agnā. p. n.
 mulieriſ amicā balbini. Et certe ut uitiiū magnū amicitia adulatio ē: ſic cōtra oīſ aſpitaſ refugienda neq;
 debemuſ offendi mīorib⁹ uitiiſ: ſed æquo aiō amicos ferre: & illoſ p̄na i indulgētia tractare: nā patreſ nō ſa
 ſtidiunt oīa uitia in filiis. Et ſi filiū hēt ſtrabonem. Illū petū appellat: ut uirtutē ponat p̄ uitio. Petuſ at̄ eoſ di
 xere: quorū oculi celerēſ huc & illuc uertunt̄: p̄ tranſuerſūq; iſpiciunt. qđ decere potiuſ q̄ dedecere uidetur
 Vir. in papea Minerua ſtauo lumine Venus peto. Male paruſ. Ita puuſ ut uehēmēter dedeceat. Pullū.
 inequo aſino ue atq; in auibuſ pulli dicuntur noui ſatuſ.

LIBER PRIMVS

ACRON. Vt Abortiuus. f. o. f. Antonius triuiri frater Antonii uiri cleopatraz hñit filiū prodigiōsaz breuitatis. istū Sisyphū appellat qui erat ardentissimi ingenii. Hunc uagz. Varus appellat introrsum retortis pedibus. Distortis cruribus i. b. f. p. f. m. t. Scauri sunt qui extantes talos habent. pater at balbutit. Scaurz. sic. n. blandientes infantibz in fingere linguā suā solent ut eos imitent. Alii dicūt scauros esse qui habēt talos inuertos. Si filius hēt talos toruofos pat balbutiendo uocat scaurz. Cōcinnus. a. cōpositus bonus. i. si iactās est aliquis dicat qđ uult uideri apud amicos cōcinnus & bonus. Plus. x. l. ultra quā oportet plus æquo liber ē qui qđ sentit tacere nō possit. Simplex. nō ambigū: aut bilinguis: sed qui qđ sentiat dicat uulgo at simplex modestus dī. Caldior. p. calidior. feruentior ad irascēdū. Hæc. r. i. i. & f. a. ga uitia in fringimus & leuioribus noibus appellam⁹. At nos. u. i. i. male iterptamur dicentes q̄ bona mala cōtra debēus alia dare noīa i. leuiora. Nos ēt uirtutes deprauamus. i. laudes amicorū in uitupationē cōuertimus. Sincerz. c. u. in. Allegoricos de bono uino q̄si de bono uiro uirtutē uitio pollueret. In crustari uas dī cū aliquo uitioso succo illiniē & iquinat uel ēt uasa cū sint pura uelut si sint fracta i crustant: hoc est coipiunt auro. Tardo. c. p. d. illū qui pīguis est tardū appellāus naturā uertentes i uitū p pingui tardos: pīguedo. n. p̄grauat & tardos facit. Hic. f. o. i. Si nō uult se admiscere infidiosi & nullū lædere stultū appellamus. Obdit. obicit: offert. Cū. g. h. i. u. cū in genere hui⁹ uitæ uerſet infidiosorū. Simplicior. q. ē. q. m. f. l. o. t. ordo est: siqz simplicior est: q̄l me tibi obtuleri o mecenās hunc appellāt molestū & stultū: Sēsus uero hic est. Si quis libere & sine obseruationē tpis appellauerit amicū suū: hunc dicunt stultum & molestum. Si quis est simplex ut legentem aut cogitantem molestus interpellet. statim eum cātere communi sensu dicimus. Quam temere i nobis legem sancimus iniquam. qui eadem ab aliis patimur & eidem conditioni subiaccimus quia etiam illi eādē de nobis legem statuerunt. Sancimus. firmamur: iudicamus.

POR. Abortiu⁹. f. o. f. Sisyphus. M. Antonii triuiri pumilio fuisse dicit i intra bipedalē staturam ingenio tamen uiuax. Hunc uarum. d. c. uari appellantur introrsum retortis cruribus. Illū balbutit scaurum. Scauri dicunt q̄ extantes talos habent. Suauiter aut dixit balbutit Scaurum: sic enim blandientes infantibus in fringere linguam solent ut quasi eos imitentur. Partius hic uiuit. Hic iam ostendit qualia amicorum uitia existimare & appellare debeamus. At est truculentior. Simplicis uulgo p̄ mansuetis ac modestis dicunt: hic simplicem dixit. q̄ qđ sentiat de amico libera lingua pronunciet. Caldior. Calidior ad irascendum honesto nomine acer dicatur. At nos. i. maligni adeo ingenii sumus: ut non tantū uitia amicorū n̄ tegamus: sed etiam laudes ipsas male interpretantes culpemus. Atqz sincerū uas. Allegoricos hoc dicitur. in crustari aut uas dicitur cū aliquo uitioso succo illiniē atqz iquinat secundum quod & Lucilius i xviii. satyrarum ait. Nam uel regionibus illis in crustatus: calix rura caulis habetur. Illi tardo. c. p. d. Ordo est: illi pingui tardo cognomen damus idē sensus naturam in uitū uertentes p pingui tardū dicimus.

Nulliqz. m. l. o. a. obdit nūc obicit atqz offert significat. Quam temere in. n. l. f. temere nimis agimus sic iudicantes de amicis nostris. quia incipiunt & illi de nobis iudicantes eandem legem constituere.

CHRI. Sisyphus. filius fuit. M. Antonii triuiri uir monstrosaz breuitatis: sed acutissimi ingenii. Vagz. qui sit pedibus introrsum retortis. Balbutit. Balbutire est uerba curta proferre: quo uitio pueri laborant. Sed parentes: ut filiis blandiantur: de industria balbutiunt. i. balbutiendo appellant scaurz: qui sit male sultus prauis. i. distortis talis. Partius. quasi auarus. Frugi. temperatus & modestus. Ineptus & iactantior. q̄ ineptius se iactat. Concinnus. Concinnare commode cōponere significat: ergo uult haberi cōcinnus. i. uult exhibere se aptum amicis. Nam multi dū cupiunt se concinnos exhibere: in cōcinni sunt. Truculen. qui ferociori aspectu sunt truculenti appallantur. ergo dicamus hunc procul esse ab omni adulatione & liberum & simplicē: qui nō aliud dicat: & aliud sentiat. Caldi. p. calidior. i. iracūdius. i. subiracundus: Nā cōpatiū

Sisyphus. hunc uagz distortis cruribus: illū Balbutit scaurz prauis sultū male talis Partius hic uiuit: frugi dicat. ineptus Et iactantior hic paulo ē: cōcinnus amicis Postulat ut uideat: at ē truculentior: atqz Plus æquo liber: simplex fortisqz habeatur. Caldior ē: acres inter nūeret. opinor Hæc res & iungit: iūctos & seruat amicos. At nos uirtutes ipsas inuertimus: atqz Sincerz cupimus uas in crustare. probus qz Nobiscū uiuit: multū demissus homo. illi Tardo cognomē pīgui damo. hic fugit oēs Infidias: nulliqz malo latus obdit apertū: Cū genus hoc inter uitæ uerſet. ubi acris Inuidia atqz uigēt ubi crimīa: p bene sano Ac nō incauto fictum astutūqz uocamus. Simplicior quis & ē. qualē me sæpe libēter Obtulerim tibi mecenās: ut forte legētem Aut tacitū ipellat quouis sermōe modestus Cōmuni sensu plane caret inquirimus heu Quā temere i nosmet legē facim⁹ iniquā.

Sisyphus
Varus

aliquādo minuit. Vir. Tristior & la. o. suf. ni. i. subtristis. hæc res. nō adulatio sed qdā hūana: & modesta iſi-
dulgētia. At nos inuertimus. Nō solū nō honestamus qdā læuia uitia nobis uirtutū. sed cōtra uirtutes uitio-
rū nobis dehonestamus: & cupimus icruſtare. i. facibus illinire uas ſinceꝝ puz. i. hoīem bonū macula de-
turpare conamur. Inuertim⁹. Ad ſuū cōtrariū deoluimus. Inuertere. n. pprie ē cū rē cōtrario uerſu ponit. Inuertere
mus. Hic dicimus uestes inuerſas cū qd̄ intus ē oportuit foris apparet: & ſniam iuerſā i quā contrariū ſeſus
iduciſ. Demiſſus. Si q̄s i conſuetudine familiari ſe dimittit. i. cadat aliis: & nemini aduerſet ſeq̄ inferiorē
gerat. Tardo. i. datiuo: Nā recte dicit mibi nomē ē Lādinus: ut iūgat p̄nomini mibi. Et rurfus mibi nomē
ē Lādinus: ut reſpōdeat dictioni nomē. Pingui. craſſo & rudi. Nā pigues ut plurimū hi ſūt: quoz ſanguis
multū hēt pituitæ: hi āt tardo ſūt igenio: ut oſtendit Albertus: q̄a frigus nō mouet ſpiritus: nec adducit: ſed
abſcindit. Hic fugit. Sūt q̄ cum ualeāt prudētia poſſūt ſua circūſpitione & puidētia uitare iſidias. Latus
aptum. Translatio a milite cauto: qui ſuis ſe armis ita tegit: ut nullam corporis partem detectam hoſti re-
linquat. Aſtutus. Dicitur ab eo quod eſt aſtū q̄ lingua attica urbem ſignificat. Inuidia acris. Vehē-
mens ad nocendum. Crimina. obſtreſcationes: unde dicimus criminari. Ergo huic uiro qui prudens cau-
tuſq̄ eſt nomen uitii damus: & ſiſtum aſtutumq̄ uocamus. Simplicior. Qui ſreus ſua beniuolentia & bo-
na mente erga amicū non adhibeat omnem cautionem in adeundo atq̄ colloquendo. Communi ſen-
ſu. i. cōi prudentia: ut alio loco diximus.

Nā uitii nemo ſine naſciſ. optimus ille ē:
Qui mīmis urget: aicis dulcis: ut æquū ē
Cū mea cōpēſet uitii bōa. pluribus hiſce:
Si mō plura mīhi bona ſūt inclinēt amari
Si uolet. hac lege in trutina ponet eadem:
Qui netuberibus ppriis offendat amicū
Poſtulat. ignoſcet uerrucis illius: æquum ē
Peccatis ueniā poſcentem reddere rurfus.
Deniq̄ quatenus excidi penitus uitii iræ:
Cætera itē nequeūt ſtultis hæretia. cur non
Pōderibus modulifq̄ ſuis rō utiſ: ac res
Vt quæq̄ ē: ita ſuppliciis delicta coerces:
Si quis eum ſeruū. patinā q̄ tollere iuſſus:
Semefos piſces tepidumq̄ ligurierit ius:
In cruce ſuffigat. labeone infanior inter
Sanos dicat. quanto hoc furioſius atq̄
Maius peccatum ē. paulū deliquit amicus.
Qd̄ niſi cōcedas: habere i ſuauis. acerbuſ:
Odifti: & fugies. ut riſſonē debitor æris.
Quod niſi cū triſtes miſero uenere calēdæ
Mercedē aut nūmos uñ uñ extricatam araf
Porrecto iugulo hitorias captiuo ut audit.

Solittus eēt debitoribus ſuis audiētā exigere. Qui. n. c. t. ordo ē: q̄ niſi unde extricat nūmos. Quid debitor
niſi parauerat uſuras aut ſortē audiet hitorias ruſonis ſcēnatoris. i. lites & cōuitia. Alii dicunt hitorias: qd̄
hic malus hitorioſographus fuerit: adeo ut debitoribus eius cū nō hēret: uñ redderet: p̄ pœna eū recitatē ſuas hi-
ſtorias paterēſ audire. Miſero. debitori. Venere. c. q̄a i calēdis ſicut i epodo dixit i idibus q̄buſcūq̄ credi-
ta erat pecūia: reddere cogebat. Et iſte debitor niſi uñcūq̄ extricafſet. i. collegiſſet mercedē aut nūmos: au-
diebat: ut captiuoſ amaras hiſto. porrecto iugulo quaſi morti addicendus eēt. Porrecto iu. iugulus incerti
generis eſt: nā hic iugulus & iugulū dicitur. Hiſto. iniurias contumelias. ordo: ut captiuoſ audit. aſt hic allu-
ſit quoniam malus hitorioſographus dicitur fuiſſe.

POR. Nam uitii nemo. ſ. n. Nemo eſt inquit qui in ſe uitia non habeat. Amicus dulcis. ut æquum eſt
Ordo & ſenſus eſt. Cum uitiiſ meis mea bona compenſet. Sic ergo ex eo q̄ eſt bona per figuram ſyllepſim
bonis aſſumimus. Amari Si uolet hac lege in trutina pone. Allegoriat. Si uolet hac lege in trutina pone. Allegoriat.

ACRON. Nā uitii nemo ſine naſciſ. iō uitiiſ
amicoz debemus ignoſcere: ut illi noſtris igno-
ſcāt. Urget. grauāt. Hac lege. i. t. p. e. Allegori-
cos q̄ ignoſcit uitiiſ alioz. mox eandem ueniā cō-
ſequet. Qui ne. t. hoc dicit q̄ ſi q̄s magnis ſuis
uitiiſ ueniā poſcit ab amico: minoribus uitiiſ aū
amici debet ignoſcere. Tuber ē gibbus. hic tube-
roſus. i. gibberoſus. Deniq̄. q. e. Quoniā uitia
iræ & alia uitia nō pnt penitus aboleri ab hoib⁹
debemus moderate ea uituperare. Si non poſſūt
iqt diſſimulari uitia amicos: ſaltē talia exiſtimēſ
qualia ſūt. nec debemus ea malignitate augere. Iā
paulatī eo deſcēdit: ut aduerſus ſtoicos diſputer.
q̄ dicūt peccata oīa paria eē. Aium ergo peccātis
nō quātitatē peccati ſpectāt. Pōderibus. m. q̄. ſ.
ppriis exiſtimationibus iudiciis menſuris debet
uti. & hoc modo debet punire peccatū. Ac res
ut quæq̄ ē ita. ſ. d. c. put una quæq̄ res. ēt & quē
admodū uitii ē i quauis re. ita & pœna ratiōe p-
cedit. i. pro qualitate uitii pœnā debemus adhi-
bere. hic āt tangit ſtoicos: qui dicūt oīa uitia paria
eē a ſimili argumentū facit: & docet nō oīa pec-
cata eſſe ſimilia: ac p̄ hoc nec ſimiles pœnas eſſe.

Ligurierit. deguſtauerit. Labeone i. Martius
antiſtiſ labeo iuriſperitus memoratæ libertatis
nā in Augu. libere iueſtus ē. Ideo eū nunc poeta
male tractat: ut gratificet Augu. Sanos. ſapien-
tes. Quāto hoc furioſius quod fecit domin⁹: quā
quod ſeruus admiſit. Paulū. d. a. odiſti eū q̄ pec-
catū niſi cōceſſeris ſauus & acerbus uideare. Vt
ruſonē. debitor æris. Significat hūc ruſonē ſcēne
ratorem fuiſſe & eūdē hitoria malū ſcriptorē q̄

LIBER PRIMVS

tiis meis. idulgētia & ego uitia illius æstimabo. Qui tuberibus. p. o. a. p. i. u. i. Hæc allegoria ad pcedntē sēsū & ad subiectū pūnet. Deniq̃ qua. e. u. i. deniq̃ iquit si nō potes dissimulare uitia amicorū. saltē talia illa æsti-
mato qualia sūt: noli ea malignitate tua augere. deinde hīc paulatī descendit eo: ut aduersus stoicos disputet: qui dicūt peccata oīa pia eē & similia & aiū spectādū peccātis nō quātitatē rei i qua peccatū ē. Labeō ē infanior. i. f. d. M. Antistius labeo p̄torius iuris ēt pitus memor libertatis i qua natus erat multa cōtumaciē aduersus Cæ. dixisse & fecisse dicit: ppter quod nūc Hor. adulās Augusto isanū eū dixit. Odisti & fugis ut r. d. æ. Octauius drusus acerbus foenerator fuisse tradit. Idem scriptor historiæ ad quas audiēdas significat solitū fuisse cogere d̄bitores suos qb̄. s. alia audire p̄a grauissima erat. Hoc. n. significat porrecto iugulo.

CHRI. In trutina ponet eadē. q. d. eadē trutina pōderabo tua uitia: qua tu mea. Tuberibus. optia trās-
latio. Nā in corpe tubercula maiuscula sūt q̄ uerrucæ. Nā uerruca ps ē eminentior in corpe: hos porros uo-
cāt. Ergo tubera p̄ maioribus uitis: uerrucas p̄ minoribus posuit. Deniq̃ quaten⁹. Cōtra stoicorū dogma ē: q̄ uolūt uitia oīa paria eē. Cōpone at sic. Cur nō uti ipsa rō suis modulis & pōderibus: ut aliqua uitia ma-
iora: & aliqua minora iudicet: & ut quæq̃ res ē ita coeret delicta suppliciis. Siquis seruū. pbat parua deli-
cta nō eē magno supplicio afficiēdo exēplo serui qui iussus reponere patinā cū semetis piscibus si illos absū-
pserit una cū iure nō p̄pea sit cruci affigēdus. Lygurire aut ē suauioribus escis uesci. Inde alligurire est rē in
huiusmodi epulis cōsumere. Riffonē. nomē p̄priū uiri. Hic ut ait Acrō: foenerator fuit & malus historicus:
qui solitus est a debitoribus audientiā exigere: unde pro poena id erat nō soluētibus: uel historias p̄ cōtume-
liis posuit: & allusit ad id quod historicus eēt.

ACRON. Cōminxit lectū potus. inuitasti quē
dā amicū tuū ad canā is potus cōmixit lectū tuū:
aut si fregerit catinū. eo debes illū odisse. Euan-
dri maib. Euantrū ferūt cælatorē: ac platen athe-
niēs ē a marco antonio alexandriā pductū. & ide-
iter captiuos romā uenisse hic allusit ad spetiē
materiei dicēs uas fictile cælātū fuisse. Quia cali-
cē deiecerit nobiliter factū. iō debet minus iucun-
dus uideri. Ordo ob hāc rē minus iucundus ami-
cus sit mihi quia aū positum pullū i mea pte cati-
ni sustulit. iō hunc deo psequi. dogma rep̄hen-
dit stoicorū. quia peccata paria eē dicunt: & ait ne
ipsos quidē i snā pmanere. Cum. u. ad. u. ē ad
existimationem in hoc: qd̄ facilius diiudicat fur-
tum: quā homicidium q̄ stoici uolunt. Sesus. m.
r. Cōsuetudo pbat nō paria eē peccata: quia aliē
punimus furē aliter homicidā. Sensus. n. aliter i-
dignat aīus cum audierit homicidium aliē cum
furtum. Atq̃. i. u. i. p. m. & æ. Ingeniose ait iu-
stum & æquum ex utilitate pcedere. Inter iustum
at & æquū hāc differētia ē. iustum ē qd̄ ex lege
descendit: æquū uerō q̄ ex natura: ut maro. Haud
uiclo nec legibus æquam. Est. n. utilitas uera iu-
sti & uirtutis mater. Altera ē quæ uidet pecunia-
ria. Illa ergo utilitas iusti mater repugnāt p̄ceptis
stoicorū. oñdere uult non eē iustitiā naturalē: sed
natā esse ex utilitate. Cū p̄pserunt. s. p̄cesserūt
docet quō ex utilitate nata est iusticia hypallage.
p̄ma aīalia hoīes itelligēdū. Tur. i. cultū. Vfus
diligētia. Verba. q. u. f. q. n. Quia uerba & uoces
notēt & sēsus nostros. Dehīc absistere. zeuma.
coeptū postea q̄ iuētæ sūt leges. Oppida coepe-
rūt. m. hoc eo pūnet ut p̄bet q̄ supra dixerat ho-
mines ter se ab initio cū orti sūt pugnā habuisse
sed p̄rio ferino ritu deide ad arma paulatī p̄cessisse. & ponere leges ne qs fur esset. Ecce ubi p̄bat iusti ma-
trē eē utilitatē. Sed ignotis pierūt. m. i. quia nemo de illis scripsit ignorat. Incertā. oibus expositā quia nō
habebat certas uxores. Iura. i. m. i. f. n. ē. adhuc oñdere uult iusticiā nō eē naturalē sed iuētā p̄p utilitatē. Na-
mura. n. p̄stat scire q̄ sūt appetēda: q̄ ēt fugiēda. sed rō q̄ plus ualet: discernit iustū ab iniusto. Tpa. f. f. q. u. e. m.
Si antigratē uolueris retexere i qua leges nullæ crāt. iuenies iustitiā iuētā ppter utilitatē nō p̄p naturā. Nec
natura pōt. i. natura nouit quid sit amara: quid dulce quid albū quid nigrū: quid iustū quid iniustū nescit.

Cōminxit lectum potus: mensa ue catillū
Euandri manibus tritum deiecit: ob hāc rē
Aut positū ante mea q̄ pullū in pte catini
Sustulit exuriēs. minus hoc iocūdus aīus
Sit mihi: qd̄ faciā si furtum fecerit: aut si
Prodiderit cōmissa fide: spōsū ue negarit:
Quis paria eē fere placuit p̄ctā: laborat:
Cū uetū ad uerū ē: sēsus moresq̃ r̄pugnāt
Atq̃ ipsa utilitas iusti p̄pe mater & æqui.
Cum prorepserunt primis animalia terris
Mutū & turpe pecus glādē atq̃ cubilia p̄p
unguib⁹ & pugnis: dein fustib⁹ atq̃ ita pōto
Pugnabāt armis: q̄ post fabricauerat usus
Donec uerba: q̄bus uoces sensusq̃ notarēt:
Nominaq̃ iuenere: dehinc absistere bello.
Oppida coeperūt munire: & ponere leges:
Ne qs fur eēt: neu latro: neu quis adulter.
Nā fuit ate helenā cunnus teterrima belli
Causa: sed ignotis perierunt mortibus illi.
Quos uenerē icertā rapientes more ferarū
Viribus æditior cedebat: ut i grege taurus.
Iura inuēta metu iniusti fateare necesse est:
Tēpora si fastosq̃ uelis euoluere mundi:
Nec natura potest iusto secernere iniquū:

Verruca

Lygurire
Alligurire

Insum
Aequum

POR. Mēlaue. Ca. e. Qui de psonis horatianis scripserūt aiunt euandꝫ hūc celatorem & plasten statua-
rū. quē. M. Antoniū ab athenis Alexandria trāstulisse inde iter captiuos romā perductū multa opa mirabi-
lia fecisse. Quis paria eē. f. p. p. Stoicoꝝ dogma reprahēdit qui oīa peccata paria esse dicūt & ait ne ipsos
quidē in hac snia pmanere nisi uerbotenus. iā hinc tractatus habeat: sed ut uere de amisso quærat. Atque
ipsa. u. i. p. mater & æqui. matrē recte dixit. Nā fuit ante. H. c. t. b. hoc eo ptinet: ut probet id quod dixerat
homines inter se ab initio cum orti sint pgnas habuisse primo serino ritu. dein paulatim ad arma pcessisse.

Nec natura potest. i. f. i. Non ita inquit per naturam quid iustū qd iniustū sit intelligere quis potest: ut intel-
ligit quid utile quid inutile sit aut quo malum a bono distet.

CHRI. Euādri. hic celator atheniēsis a. M. Antonio alexādriā pduct⁹ inter captiuos romā uenit. Si fur-
tū facit. Si illi irascor ul' lectū cōminxerit. i. migēdo urina madefecerit: Vt pot⁹. i. ebrī⁹ catinū e mēla diecerit
aut pullū galliaceū e mea pte catini substulerit: q oīa pua sūt: qd faciā si aut furtū fecit: aut arcana sibi cōmis-
sa palā fecerit: aut pmissū dnegauerit. Quis. p. e. Stoici pbi q uolūt uitia oīa paria eē. Labo. i. i sūma dif-
ficultate uersāt: cū ē uentū ad ueꝫ. i. ad cognitionē ueri. Sēsus & m. qa aliē sentiūt: & aliomō uiuūt. Nā sen-
sus & mores repugnāt. Nā sēsus iudicat nō paria: sed disparia eē uitia. Et mores. i. hoīum cōsuetudo ēt repu-
gnat. Atq; ipsa utilitas. Nā aduerum nō eē ex utilitate hoīum q uitia habeāt paria. Nō. n. utile ē ita pu-
niēdū eē q seruo cōuitiat⁹ ē: q eū q patriā pdiderit. Prope. i. qsi mī iusti: & q nō oīo mī sed qsi mī. Nā qvis
a natura sit ipsa iustitia: tñ ab utilitate uires accipit: ob eāq; ē magis aucta & seruata. Intellige at de ea utilita-
te q a recto seiūgi nō pōt. Repu. Nā si eadē pōena erit oib⁹ uitis nō erit ex usu. Cū. p. Probat ut ex utilitate sit
orta iusticia. Proreperūt. i. i prima infātia nōdū cōstabilito gradu repere ceperūt. Est. n. repere aialū pedi-
bus carentiū. Primis terris. i. prima aīalia terris. Mutū. de hoīe intelligit: sed mutū dicit nōdū reperris reꝫ
uocabulis uel infās. Turpe. incultū: sine moribus necdū excitata i eo rōne. Pecus at dixit: quia ueluti ex-
pers rōnis pecori similis uidebat hō. Glādē. nā is cibus erat. Ergo aiaduertit ex usu eē opus iustitia: ut exclu-
derent huiuscemōi cōtētiōes. Vnguibus & pu. nullis armis adhuc repertis. Fustibus. lignoꝝ frustis. Nam
hæc & saxa prima arma fuere. Porro. deiceps & post iteruallū tēporis. Et seq⁹ optimū ordinē. Primo enī
nullis armis. sed inermis maibus: deinde his armis quæ casus porrigebat: postremo illis q eēt artificio para-
ta. Verba. & noīa. Nā istis potuerūt sensamētis exprimere & ex fermōe societate inire: & ad illā seruandā
oppidis primo mox legibus opus eē aiaduertit. Nā fuit añ helenā. q. d. & si nō fuerint celebrata a poetis
alia adulteria quēadmodū homerus celebrauit adulteriū paridis: tñ ēt multa bella pp foeminas gesta sūt: q
quia scriptoribus caruerūt: i memoria hoīum nō sūt. Tpa si fastosq; Ostēdit iusticiā nō eē naturalē: sed i-
uētā pp utilitatē: nā sūt iuenta iura metu iniusti. Natura. n. pstat: ut sciamus q petenda & q fugienda sunt: &
dat semina qdā: quibus a ratione excultis ipsa ratio discernit iustum ab iniusto: quod non discerneret na-
tura: ut discernit dulce ab amaro. Fastos mundi. de fastis diximus. Hic intelligit omnia scriptorum monu-
menta: & dixit mundi: ut oīum ætatum & omnium gentium res gestas complecteretur.

Diuidit: ut bona diuersis: fugiēda perēdis.
Nec uincet rō hoc: tātūdē ut peccet: idemq;
Qui teneros caules alieni fregerit horti:
Et q nocturnus sacra diuum legerit. adsit
Regula peccatis: q pōenas irroget æquas
Nec scutica dignū horribili secter flagello.
Nā ut ferula cādas meritū maiora subire
Verbera: nō uereor. cū dicas eē pares res:
Furta latrocinis & magnis pua: mineris
Falce recisuz simili te: si tibi regnum
Permittant hoīes. si diues. q sapiens est.
Et sutor bonus: & solus formosus & ē rex:
Cur optas: qd hēs: nō nosti: quod pī inquit
Chrysippus dicat sapiēs: crepidas sibi nūq;
Nec soleas fecit. sutor tamē ē sapiēs. quo:
Vt quāuis tacet hermogenes cātor tñ atq;
Optimus ē modulator: ut alfenus uaser oī
Abiecto instrumēto artis clausaq; taberna.

ACRON. Diuidit ut bona diuersis. i. quō po-
test natura separe mala a bonis ita nō pōt separe
iusta ab iniustis sicut stoici uoluerunt. Natura .n.
bona ac fugiēda ope suo attribuit sed iustum ab
iusto rō secernit. q obtinet hoc: ut tantū peccet q
caules eripuit quam qui sacrilegiū fecerit. Nec
uicet rō. Nec pōt pbare rō hoc quod tātū is pec-
cet q alienū hortū uexarit quā qui patrē occide-
rit. Nocturnus. p noctu. ut alibi. uos exēplaria
grāca nocturna uersare manu. Legerit. furatus
sit. ut poeta. Vel quæ sublegi tacitus. Vñ & sacrile-
gi dicti. Quæ pōenas irrogat æquas. utpote par-
uis paruas: magnis magnas. Scutica. loro: habet
na grāce dixit. deest nō uereor: ne malignum sup-
plicio afficias leuiore. cum mineris paris supplicio
omnia peccata persequi si tibi fuerit iperium. Nā
ut. f. c. eum qui grauiora cōmisit nō uereor: nā qui
dicat paria eē peccata: seuerus admodū ē. seuerus
at lauiā supplicia nescit ferre. Falce recisuz. Al-
legoricos. supplicio amputatuz. Si. d. q. f. ē. dicūt
stoici sapiētē diuitē eē si mendicat: & nobilē eē: si
seruus sit. & pulcherrimū eē ēt si sordidus sit. Or-
do iste ē: si quis sapiēs ē & diues ē: & sutor bonus
& formosus: & rex secūdū stoicā sectam. ait ergo
horatius si secūdū te stoice sapiēs hæc oīa habet

LIBER PRIMVS

cur ad correctionē morum regum petis quod te habere dixisti. Cur optas q̄ hēs. incōsiderate aut illū optare regnū cū sapiētē ēt si tutor sit regē esse dicant. Non nosti. quid. p. i. c. Chrysippus testi-

tutor stoicæ sectæ & eruditus præceptor de quo ēt Cicero meninit. Nūc autē psonā cōtradictis sibi iducit ut & stoicos & reliquos obstupesciat. Soleas. ca. i. gulas bene incisas. Quo. Quomō interrogatiue poeta

Vt alfenus uaser oī istrumento artis. urbane satis alfenū uarū cremonēse deridet qui abiecta sutrina: quā in municipio suo exercuerat: romā uenit: magistroq; usus Sulpitio iuriscōsulto ad tātā puenit scientiam ut & consulatum gereret: & publico officio fungeretur.

POR. Nec. u. r. hoc. t. ut. p. Nec hoc unq̄ rō obtinebit: ut eadē peccata credēda sint sacrilegi & ei⁹ q̄ cauli-
cu os de horto furat⁹ sit. Noctur. d. f. l. collegerit ac p hoc subdixerit ac furat⁹ sit un sacrilegi ipsi. q̄ hoc ad-
mittunt appellat. Nec scutica. d. h. f. f. Sensus. Ne leuiter cedendū flagellis uerberes: nā & illud te nō mo-
neo ne grauius puniendū ferula cedas qm̄ scio te nullū peccatū leue putare eē. Mineris falce recisur. Alle-
goricos q̄ significat mineris eadē pœna uendicare & magna & parua peccata. Si diues qui sapiens ē. hoc
ad illud refert quod de affectione sapiētis stoici dixerat. Si tibi regnum pmittāt hoīes. Porro at stoici exi-
stimāt pfectā sapiētiae uirum oīa habere. i. quo & Lucilius uersatus sic ait. Nondum ēt hæc oīa habebit for-
mosus diues. Liber rex solus testet. Quæ tātum poeta n̄ simpliciter hoc sed p densum stoicorū dicit. Nō
nostī quid pater inquit. Chrysippus. Personā cōtradictis poeta p urbanitatem fingit & stoicos ut & alios
quorū noīa subiecit derideat. Vt Alfenus uaser omni abie. i. artis clausaq; taber. su. e. Sic iquit Stoicus rex
& quicquid sibi assignat pōt dici: ut Alfenus tutor. quāuis tabernā clausit & omne instrumentum sutrinæ
uēdiderit is. n. abiecta sutrina quam i municipio suo exercuerat Romam petit. macroq; usus Sulpitio iuris-
cōsulto ad tantum peruenit: ut consulatum gereret & publico funere efferretur.

CHRI. Nec uincer ratio. Ratio ergo quæ iustū & iniustum iuenit nō uicet hoc. i. non probabit hoc: ut
peccata paria sint: & tātundē peccet & qui olera furatur: & qui sacrilegium nocturnum cōmiserit. Tene-
ros caulos n̄ spēs herbæ ē caulis: sed oēs teneriores frōdes caules dicunt. Quē at uulgus caulem appellant:
antiqui brassicam dixerunt. Oritur. ab oriendo quia i hac agri spē pluries q̄ alibi herbæ per totum annum
oriantur. Hæc omnia q̄ in ortis oriunt olera ab oriendo dicunt. Legerit. furatus fuerit: unde sacrilegium.

Aequas. non iter se æquas sed equas peccatis. Scutica. faciliori uerbere. Ne flagellū durius ē. Nā ut feru.
Admonui ne acerbiorē pœnā pares minori delicto. At nūc non monebo ne pares minorē maiori delicto.
Nā cū tu putes peccata eē paria: nō dubito quin oīa supplicia sint futura magna. Ferula. qua pueri a præ-
ceptoribus uapulāt. Iuue. Et nos ergo manū ferulæ subdu. Et Martialis. Tristesq; ferulæ sceptrā pedagogo-
rū. Ingenui tñ Plinio auctore anguillæ pellibus uapulabāt. Ferulā inter externos frutices enumerat Plini-
us. Lignū corticis loco habet. i. forinsecus. Ligni aut loco fungosā intus medullā: ut sambuci. Calidis nasciē
locis. Natura eadē est q̄ aneto: fructu similis. nulli fruticū leuitas maior. Ob id baculorū usū senectuti pbet.
Ignē ferulis optime seruari certū ē: idq; pmetheū iuenisse tradūt. In ægypto præcellit Ferula reliquis aīali-
bus pestiferū pabulū pbet. Asinis gratissimū ē. Quare id aīal libero patri assignat: cui & ferula. Furta. clā-
culū fuit. Latrocinis. Violētæ sūt direptiōes: q̄ nō iusto bello exercēt: & ex insidiis a peditis hoībus i uiato-
res facto ipetu agūt. Recisur. s. t. i. simili pœna punitur. Si. d. q. f. ē. In paradoxa stoicorū ludit q̄ sapien-
tē oīa eē uolūt: ut sit rex: sit cōsul: sit diues. Quod si oīa ē: erit qcūq; ex sordidioribus opificibus: ut tutor: co-
rariar: & huiusmōi. Cur. o. q. h. Irrider stoicā sectā: & qrit un sit: si sapiēs oīa ē: cur aliqd q̄rat: Ad qd respon-
dēt ex snia chrysippi eē qdē tutorē sapiētē: sed ea potētia q̄ statī ad actū deduci possit etsi nō suat. Sicut her-
mogenes musicus ē & cātor ēt si n̄ cāret. Et alphēus ēt dpositis sui artificii istrumētis & relicta taberna erit
artifex sui artificii. Alphēus uaser cremonēsis abiecto istrumēto opæ tōstrinæ qd i municipio exercuerat ro-
mā uenit: magistroq; usus Sulpitio iuriscōsulto ad tātā sciētā uēit: ut & cōsulatū gesserit: & publico funere
sit elat⁹. Crepidas. Accufatiū⁹ græcus ab eo qd ē crepis. Dos. calcei genus ē: quo solū pedis uesti ē supiori-
bus ptribus nudis relictis: Persius Nō hic q̄ i crepidas gratorū ludere gessit. Latine solea ob id dī. Id ē gallica:
ut placet. A. gellio. Hic crepidarii q̄ tale suūt calciamētū. Puto tñ hac diffire forma: quīs eidem rei seruiāt.

Vellūt tibi barbā. A deo ridicula hæc uulg⁹ putat: ut n̄ solū uerbis illudāt: sed ēt audēt pueri barbā uellere.

ACRON. Lasciui. p. aut q̄a epicurei dicūt sū
mū bonū i uoluptate positū aut simpliciter lascī-
uos pueros dixit. Dū tu. q. l. r. i. p. irrisionē dicit:
dū tu rex quadrāte lauātū ibis: quod rex nō facit.
& ē sensus iste quēadmodū nō potes probare te
regē esse ita nō potes pbare paria eē peccata: Nā
qua ratione rex es: qui nummo dato lauas te: &
uno comite pērgis ad balneum. Mihi autē igno-
scent amici mei: si quid peccauero. Et ego illis. i.

Sutor erat sapiens opis. sic optimus omnis
Est opifex solus. sic rex. uellunt tibi barbā

Lasciui pueri: quos tu nisi fuste coerces:
Urgeris turba circum te stante: miserq;
Rūperis: & latras magnorū maxime regū.
Ne longū faciā: dū tu quadrante lauatum
Rex ibis: neq; te quisquā stipator ineptum

Ferula

Crepida

Præter crispinum sectabitur & mihi dulces
Ignoscent: siquid peccauero stultus: amici:
Inque uicem illorum patiar delicta libenter:
Priuatuseque magis uiuam te rege beatus:

et ignoscet mihi amici: & ego illis: ostendit peccata non esse paria. Nam sicut peccatum dignum est uenia: peccata paria esse non possunt. usque adeo non es rex: si ad uellendam barbâ tuâ ueniunt pueri. nisi baculo uideris. Beatus. pro beatior.

POR. Vellunt. t. b. Lasciui pueri. Quo rex es inquit. Stoice cum petulantia puerorum barbâ tibi uelletum non aliter possis repellere quam baculo tuo. pro quod ostendit uanissima persuasione sibi uedicare quod neque habeat. Dum tu. quod. l. rex ibis per quâ urbane. Sensus autem quamdiu tu solus lauabis quadratam balneatori dato neque quâquam cohabitatur. unus crispinus disciplinæ stoicæ sectator facile erit. Sic non paria esse peccata omnium: ut non probent te regem esse. Priuatuseque. m. u. t. r. b. ordo & sensus est magis beatus uiue quam tu rex.

CHRISTIANI. Lasciui pueri. Epicureos intelligit Acrō: qui maxime stoicis aduersabatur. Et certe isti dum summum bonum in corporis uoluptate ponunt & pueriliter sapere & pueriliter lasciuire uidentur. Possumus tamen & de cæteris intelligere. Quadratæ. quod. d. non regia sed priuata mercede. Quos. t. n. f. Circūstāt & frequentia sua urgent ipsi pueri: nisi fuisse eos abegeris. Et cum regē dicas: nemo te ueluti regē stipabit propter crispinum stoicum: de quo iam dictum est. Quapropter quæadmodum non potes te regē probare: sic neque paria uitia esse probabis. Ergo ignoscet mihi amicis: si quid ex ista aut stultitia peccauero: quam mihi ora hæc uitia putabunt: uicissimque a me illis ignoscat. Et beatus uiuam sic priuatus: id est non sapiens & propea non rex. Te rege. i. qui te regē putas: quam tibi sapiens uideris.

SATYRA QVARTA.

Vpoliſ atq; cratino aristophæſque poetæ

Atq; alii quorū cōcœdia prisca uiroꝝ ē.

Siquis erat digno describi: quod malus aut fur:

Quod mœchus foret: aut sicarius: aut alioquin

Famosus: multa cum libertate notabant

Hinc omnis pēdet. lucilius: hosce secutus

Mutatis tantū pedibus numerisque facetus

Emunctæ naris duris cōponere uersus:

Nā fuit hoc uitiosus. i. hora sæpe ducetos:

Vt magnū uersus dictabat stās pede i uno

Cum flueret lutulētus: erat quod tollere uelles

Garrulus atq; piger scribēdi ferre laborem

Scribēdi recte: nā ut multū nil moror. ecce

perdiderunt. Mire autem per hoc origo satyræ ostenditur. Mutatis. t. p. nu. q. fa. quia. f. alio metro usi sunt antiqui poetæ qui comœdias scripserunt: alio lucilius satyras composuit. Emunctæ. n. uersus elegantes & decetæ. Vt. m. u. d. st. p. i uno. Hoc est magnā rem se facere putās: si multos uersus minio tempusculo dictaret. Cum. h. l. e. q. t. u. i. posses. Al legoricos a flumine quo significat multa eum: sed iordiate dixisse: ex quibus tamen sunt nonnulla quæ uelis inde excerpe & per tuis hære. Scribēdi recte nā ut. m. n. m. Non igitur laborabat non ut recte scriberet sed multum: sed ego hoc nolo.

CHRISTIANI. Eupolis & c. a. p. Desedit se ab his: qui cum iure reprehenderent: neque aliter desedere se ualerent: nimis illum mordacem esse dicebant. Atque a principio negat se poetam esse: propea: minime timendum. Addit postremo: se non igitur malignitate quæpiam lacerare: sed a libertate & paternis institutis multa flagitia æquo animo ferre non posse. Sed perfectogenus hominum puicacissimum est qui cum male agant stultorum ægotatium more secuti medicas manus & saluberrimas pati nolunt. Sed in medicum tam crudelē nimis nimisque asperum iuebunt. Ita & hi cum factum desedere non ualeant i eos qui illos meliores reddere tentant iurgia retorquent. Eupolis & cratinus aristophanem. Hi principes inter ueteres comicos fuerunt. Sed & de ueteri & de noua cōcœdia & de iuentione satyræ abunde circa principia dictum est. Famosus. Multa infamia notatus. Notabant. Mirifice ostendit originem latinæ satyræ. Hinc. ab hac libertate reprehendendi. Dicimus autem aliquem pendere ex re: cum nisi illa sit ipse stare non possit. Ergo Lucilii poema remota illa reprehensione nihil erit. Mutatis pedibus. quia non comicis utitur uersibus sed hexametris. Numeris. rithmis de quibus dictum est. Facetus. quia mirus in hominum moribus agendis atque exprimendis. Emunctæ naris. Emungere nares est illas a mucis purgare: & qui nares emunctas habent & acius olfactum: & clarius loquuntur. Ergo. n. significat aptum ad uitia inuestiganda: ac inuestigata planius eloquendum. Durus. quia non facile fluant sui

LIBER PRIMVS

uerfus. Vex de hoc ita quítilianus. Satyra qđē tota nostra ē ī qua insignē laudē adeptus ē lucilius: qui quos dā ita deditos adhuc hēt amatores: ut eū nō eiusdē modo opis auctoribus: sed oībus poetis pferre nō dubitent. Ergo quātū ab illis: tantū ab horatio diffetio: qui luciliū fluere lutulēte & eē illic aliquid qđ tollere possis putat: nā eruditio ī eo mira & libertas: atq; inde acerbitas: & abūde salis. Hāc quítilianus. Iuue. at hoīs uehā mētiā admirās ait. Ense uelut strido quotiēs lucilius ardens infremuit: Rubet auditor: cui frigida mens est. Quapp non nostrū ē iter hos diiudicare: pferri: cū illius poema nūq̄ uiderimus. Sed potuit iter tot uirtutes durities uitiū cōcurrere. In uno pede. Quasi cogitabundus uel añq̄ se moueret. Lutulētus. Trāslatio a flu mine diluuiō aucto. Habebat. n. copīā uerbog: sed nō elegātiā. Tollere uel. q. d. iter bona erāt qđā mutāda. Garrulus. Superuacaneus in uerbis: & iēpte loquax. Piger ferre. i. ad ferendū laborē. q. d. si laborem emēdādī nō recusasset potuisset garrulitatis uitiū euntare. Nā ut multū. nihil īpedio. q. d. statī cōcedo ipsū posse multū scribere: sed recte nō cōcedo: nā multa sine elegātia & delectu scribere multi pnt. Quod iudicii defectū significat. Nā q̄ iudicio pollēt: huiusmōi errorē cognoscūt. Itaq; ul' emēdāt ul' a scribēdo abstinēt

ACRON. Ecce crispin⁹. m. m. p. huius crispini ē in superiorib⁹ meminit. ne me Crispini scriinia Lyppi cōpilasse putes. hic similiter: ut lucilius multos: sed malos uersus faciebat. Minimo aut digito solent puocare: qui uolūt ostendere plus esse uiriū in suo minimo: quā in alterius toto corpore. Pusilli. p. quē nō multa possum scribere.

Per pauca loquētis. ad illud refert q̄ ait in opis q̄ pusilli. At tu. c. h. f. a. Tu uerō crispine multa cogitando imitare hircinos folles: hircinis folli- bus cōparauit pectus Crispini & auris festinātib⁹ ineptas cogitationes. p. hoc oñdit Crispinū īstatū scribere & turgide. uñ Persi. Tu neq; anhelāti co- quit dū massa camino. i. aīo & cura diligētia scribēdi. Beatus fānius. poeta cui ultro delatae sunt capsa: ut suos libros mitteret: & auctoritatē reci- peret. Fāniū quēdā nō satis bonū poetā recepit ī auctoritatem. Senatus aliter. Fānius iste malus poeta fuit qui cū ātea cōtēpssisset datā sibi imagi- nē a senatu postea dū moreret petiit: ut delatis ī publicū capsis suis cū ppriis libris icēderet. Item aliter. Fānius quadratā eo tpe satyrā scribebat: & erat sine liberis: huius imagines & libros heredi- petā ī publicas bibliothecas referebāt nullo me- rito doctoris. Vulgo. r. t. q. quū secat mores alio rū ī publico n̄ recitat. Quod. f. q. g. h. m. u. quia sūt quidā digni culpari quos hoc genus carmīs minime delectat. ordo: iō mea nemo legit q̄ sunt quos hoc genus carmīs non iuuat quasi dignos culpari. Quē uis media elige turba. de medio populo qui ē ante cōspectū pducito. Ambitio- ne. cupiditate honoris. Aere. i. chorynthio ac p hoc statuis nō pecunia. nā supra argenti cupidos dixit. Hic. m. Maronis illud. Ceder & ipse mari uestor nec nautica pinus mutabit merces. Versptina. t. r. Tepere dixit occidētalē plagā ad cōpationē oriētis q̄ ibi sol acrius feruet. Ne. q. s. d. m. p. pea si se piculis cōmittit: ut aut nihil decedat de sūma patroni sui aut certe: ut augeatur. Oēs hi. m. u. Quod huiusmodi uitiis dediti sūt. Odere poetas. qui satyras scribūt. Foenū hēt in cornu. Sic loquuntur inter se: qui sunt ui- tiosi: fuge istum poetam satyricum qui foenum habet in cornu. Metaphoricos autem dixit: quia quando fe- riunt boues in cornibus eius ligatur foenum.

POR. Ecce. C. mi. me. p. Sēsus ex puerbiali cōsuetudine ductus. Solemus. n. dicere minio me digito pu- uocat cū uolumus quē itelligi tātū ualere minimo digito quantū alius totis uirib⁹. Crispinus at n̄ tā bonos q̄ multos uersus faciebat: cuius & supra memīt dicēs: ne me Crispini scriinia lyppi cōpi. p. Accipe si uis. accipiamus ait: Mimitico aut charactere puocantē ad scribēdū Cris. oñdit. At tu. c. h. f. a. Per hec signat Crispinū inflata ac turgida scribere. Hinc autem Persi. illud transtulit. tu neq; anhelanti coquitur dum mas- sa camino. Beatus fānius ultro de. ca. & ima. Urbanissima amaritudine hoc dicitur. sensus autem est. O beatum Fānium cuius imago & capsā cum libris in bibliothecas ultro receptae sunt: cū mea cōtrario scri- pra nemo norit: nec uelit nosse: primū q̄ publice nō recitentur: deinde q̄ cōscī sibi peccatores non delectē

Crispinus minio me puocat. accipe: si uis
Accipe iā tabulas. detur nobis locus: hora:
Custodes. uideamus uter plus scribere possit
Dii bene fecerunt in opis me: q̄q; pusilli
Finxerunt animi raro & ppauca loquētis.
At tu conclusas hircinis folli- bus auras
Vsq; laborantes: dum ferrū molliat ignis:
Vt mauis imitare. beatus fānius ultro
Delatis capsis & imagine: cum mea nemo
Scripta legat uulgo r̄citat timētis ob hāc rē
Quod sunt: quos genus hoc minime iuuat
utpote plures
Culpari dignos: quē uis media elige turba
Aut ob avaritiā aut misera ābitiōe laborat.
Hic nuptag: īsanit amoribus. hic puerorū.
Hūc capit argēti splēdor: stupet albī aere.
Hic mutat merces surgēte a sole ad eū: quo
Vesp̄tina tepet regio: quīn p mala praecepta
Fertur uti puluis collectus turbine: ne qđ
Sūma deperdat metuēs: aut ampliet ut rē
Omnes hi metuunt uersus. odere poetas.
Foenū hēt ī cornu. longe fuge. dū mō risum
Excutiat sibi: nō hic cuiquā parceret amico

Fānius

hoc poemate: in illa quorū carpūtur. Stupet albius a re. Albiū quē infra quoq; male uiuētē offendit cupiditate uasorū & signorū corinthiorū teneri ait. Fœnum. h. i. c. imitatio carac̃tere hoc fingit dicere cum q̃ cōscientia peccatorū timeat maledicum poetam. Romæ autem uidemus hodieq; fœnum uelut anſudā factum in cornulo bouis quo signum datur tranſeuntibus: ut eum uitent: hic ergo tranſlatio ad poetam.

CHRI. Ecce. q. d. i. p̃mptu eſt: ut oſtendat temeritatē & audaciā ſcribetis. Crispinus. De quo iā dictū ē. Minimo. ſ. digito: ut ait Acron: Ut eēt i puerbio antiquo: puocat me minimo: quali oñderēt plus eē unū in ſuo minimo digito q̃ in toto corpore eius quē puocabāt. Accipe accipe. Ex cōgeminatione oñdit ipudētā. Locus. in quo ita ſcribamus incluſit: ut nēo auxiliū ferre poſſit. Vñ addit cuſtodes Hora intra quā t̃pis ſpatiū p̃ſcribat. Animi. i. op̃is. Dū puſillanīmū ſe dicit: quod uitū ē ſe a modēſtia cōmēdat. Rara & p̃pauca. Ut enitet loquacitatē. At tu. ſeſtina uerbis ſed amara i re rēphēſio ē. Dicit igitur uerba illius ſilia eſſe ſollibus quæ p̃ter uentū nihil effundunt. Stultus enī ſcriptor ē: q̃ tumida uerba quibus nulla ſit ſubiecta ſñia ſcribit. Sic Perſ. Tu neq; a hāelanti co. d. m. ca. Folle p̃mis uē. Eſt aut̃ trāſlatio a fabris ærariis. Hirci. i. ex hircina pelle factis. Vſq; labo. ſemp̃ flātes. Imitare. ipantis eſt. Ut mauis. quaſi utq; potius uel an fā nū loquaciſſimū: an me ſilente. Fannius. Hic poeta ita loquax fuit: ut tedio eius audiendi ut. S. p. q. r. u. l. tro illi auctoritatē poetæ imaginē & capſas ad reponēdos libros detulerit. Erat. n. honoris ſpeties imagine & capſis donari poſt recitationē. Qui ſūt. i. quare. i. p̃pter quā ſūt aliqui quos nō iuuat. Hoc gen⁹. i. poematis in quo uitia carpūt: utpote dignos culpari. Auat. Nā hoc peſſ. mū eſt oīum uitiorū. Et poſt ipſū ambitio eſt: p̃p̃eāq; hæc in primis poſuit. Splendor. Quia delectant̃ uas̃is & ſtatuīs. Hic mu. Exercet mercaturā cōuectās merces ab ortu ad occaſū. Veſpertina. Occidua a ueſpo ſtella ueneris q̃ poſt ſolis obitū circa occiduas partes appet. Vñ pul. Ea uelocitate fert̃ per mare: qua fert̃ puluis a turbine uentorū. Sed de turbine accepit̃ i ſupioribus. Per. m. p. icōmoda & picula: ut uel patrimoniū nō minuat: uel augeat. Oēs hi. qui uitis iā dictis cōingnati ſūt. Verſus. ſ. ſatyraꝝ. Poetas ſatiricos. Oēsq; de ſatyro dicūt. Fœnū hēt i cornu Erat. n. in cōſuetudine ſi quis eēt bos qui cornupeteret fœnū cornu eius alligaret̃ ſignū quo admonitū canerēt. Hic puerbiū fuit: ut cū hoīem maledicū cernerēt: dicerēt: fœnū hēt i cornu. Fœnum a fœnore dicitur. Nam nullum genus agtorum eſt qui minori impenſa maiores fructus ferat. Excuciat riſum. ſcilicet a circunſtantibus. Sibi. ad ſuam uoluptatem.

Et quondūq; ſemel chartis illeuerit: omnes Geſtiet a furno redeuntēs ſcire lacuq;
Et pueros & añ age dū pauca accipe cōtra
Primū ego me illoꝝ dederī q̃bus eē poetas
Excerptā numero: neq; n. concludere uerſū
Dixeris eē ſatis: neq; ſiquis ſcribat: uti nos
Sermoni p̃piora: putes hunc eſſe poetam;
Ingeniū cui ſit: cui mēs diuinior: atq; os
Magna ſonaturū: des nōis huius honorem.
Iccirco quidam comœdia nec ne poema
Eſſet: quæſiuere: quod acer ſpūs ac uis
Nec uerbis nec rebus ieſt: niſi qđ pede certo
Differt ſermōi ſermo merus. at pater ardēs
Sæuit quod meretrice nepos iſanus amica
Filius uxorem grandī cum dote recuſet.
Ebrius & magnū qđ dedecus ābulet ante
Noctem cū facibus. nūquid pōponius iſtis
Audiret leuiora pater ſi uiueret: ergo
Non ſatis ē puris uerſū perſcribere uerbis
Quē ſi diſſoluas quiuis ſtomachetur eodē
Quo perſonatus pacto p̃r. his ego q̃ nunc
Olim quæ ſcripſit lucilius: eripias ſi
T̃pa certa modosq; & q̃prio ordie uerbū ē

ACRON. Age dū. p. a. c. audi tu q̃ repræben-
dis ſatyricos poetas. nō quod horatius multū re-
citet: ſed qđ uidet̃ cōſcius peccatorū. Primū. e.
m. i. primū ego ex imo me de numero corū: qui-
bus do hoc nomē poetas. i. nō me dico eē poetas
neq; n. qui ſcit uerſus facere eſt poeta. Sermon-
ni. p. uicina fabulis & oratiōi. Iccirco quidā. c.
n. ne. p. eſſet quæ. Quia uerba eorū apta ſūt p̃ſæ
& oratiōi: dubitatio ē utq; comœdia poema dici
pōt. Quæſiuere. dubitaueſ. Quod acer. ſ. a. u. n.
u. n. r. i. Eo qđ elata uerba in comœdia eē nō debēt
ſed quæ hoc nō hēt dubitat̃ an comœdia ſit an
poema. At pater ardēs ſæuit q̃. m. n. i. a. dixit ſu-
perius dubitat̃ utq; poema dicat̃ comœdia: qā
ea nō ſūt uera uerba: neq; ſeſus elati: qui aut̃ uult
uideri poema cē comœdiā dicit̃ ac rē ieſſe ſpūm:
ſi quidē patrē oſtēdit in luxurioſū filiū ſæuire ue-
hementer. Ebrius &. ma. q. d. Ordo q̃ ābulet
cū facibus: quod magnū ē dedecus. Ante noctē
cū facibus. p. p. noctē. aut ante t̃pus noctis quia cæ-
ci ſūt amatores qui utū facibus eo t̃pe: quo nō ē
utendū. Nūquid pom. i. a. l. Verba eius q̃ deſtru-
it comœdiā nō eē poema ſi uiueret patrē nō le-
uiora uerba luxurioſus audiret pōp̃e nius: quæ au-
dit̃ filius a cōico patre. Ergo. n. ſ. ē. p. u. p. u. Nō
ſufficiūt pura uerba ad appellādū poetam metro
concluſa debet enī poeta & grauiā uerba & cōpo-
ſita cū ſenſibus elatis habere. Puris. ſine figuris
& magno ſono. Perſonatus. p̃ſonā cōicā gerēs
de comœdia: qui perſonā patris accipit. Eripi-
pias ſi. Ordo ſi eripias his. Senſus hic eſt: ſi or-
dinationem metricam mutes in opere lucili uel

meo nō eādē grauitatem inuenies quam in ennii uersu & pacuuii soluto. non ita inuenias quēadmodū si soluas uersus ennii aut pacuuii qui ēt soluti altitudinem & tumorem poematis obtinent. Tempora dixit moras syllabarum & correptiones. Non ut si soluas. Ordo non inuenias.

POR. Oēs gestiet. a. f. re. scire. i. ēt uulgares uult scire cū maledicet denuo quoq. Primū. e. ordo est: primū ego me illoꝝ excipiā nūero quibus dederis poetas eē. Sensus ē autē: primū oīum ego me non pono in numero eoz quos cōsentio poetas eē quippe sermoni quottidiano propiora scribēs. Atq; os. m. s. i. magna eloquens os & similia canens. Nisi quod pede certo differt ser. qui in comœdia uel in uersibus metris continet hoc solo differt q̄ sermo ille metro cōcludatur. Quod meretrice ne. a. f. Bellā obscuritatē affecta uit nepos filius dicendo: sed nepos luxuriosus atq; pdigus intelligendus est. Ebrius & magnū. q̄ de. a. a. n. c. f. p magni dedecoris ē. Nūquid Pom. i. a. l. Mira urbanitate & amaritudine Pomponii psona abusus ē quasi argumētū loco: ut eū carpet. Quē si. d. q. sto. e. q. p. p. quē uersū si dissoluas iquit ea uerba ibi inuenies quibus quicūq; de uulgo irascēs si iō suo utitur: uenustā at psonatū patrem dixit senē de comœdia. His ego q̄ nūc olī quā fers. Lu. ex eo q̄ ē scripsit scribo assumēdum ē per sylep. Totū. n. tale sit: his ego quā nūc scribo. olī quā Lucilius scripsit. & est sensus: si dissoluas uersus uel meos uel Lucilii non inuenies eadem uerba quā sunt in ennianis uersibus: qui magno. s. spiritu & uerbis altioribus compositi sunt uelut hi sunt. Postq̄ discordia tetra belli ferratos postes portasq; refregit.

CHRI. Charnis ille uerit. scripserit: ab eo quidē leo les: quod significat iprimere & formare. Inde Deleo formatū iam & impressū remouere. Est at leo & lion: inde linea. Primū ego. Ostendit quid sit poeta: atq; negat se in numero poetarum ponendum. Iccirco. Nā cū sit opus ingenio & mente diuina & grandibus uerbis poetæ sunt qui negarint cōicos esse poetas: quia stilum habent sermoni quottidiano proximū & nisi pedibus orationē includerent: nihil ab illo differēt. At pater. posset aliquis putare cōcediā eē poema: quā quādoq; maioribus uerbis personatus in cōadia pater insurgit. Vt dixit in arte poetica: Interdum & uoces comœdia tollit: Iratusq; chremes tumido delitigat ore. Cui rñdetur q̄ etiam uerus pater & non personatus eodem ardore insurget: cū iratus filio fuerit. Nec satis est. Nō satis est: ut quis poeta dicat facere uersus ita puris & cōsuetis uerbis: ut illis dissolutis hīsdē stomacātibus utat quis pater uerus quibus utit pater psonatus. Et pfecto si uersus quos & ego nūc & olim lucilius scripsit dissoluāt: ut non remaneat mensura pedū: nihil distabit a quottidiano sermone. Tēpora. s. syllabaz. Nō ut dissoluas. Nā cū sublimis sit stilus: quīs uersus ita resoluāt: ut nō amplius appareat postq̄ discordia tetra belliferratos postes. p. q. r. tñ mēbra poetæ dissecti. i. ptes & dictiōes illi uersus diuulsi a suo ordīe demōstrabūt illū fuisse poetā. Vt si dicat: postq̄ tetra discordia fregit belliferratos postes: tñ illa mēbra sic a suo ordīe remota apparēt eē eius corpis q̄ poeta dī.

ACRON. Haftenus hæc. buc usq; dixerī utrū satyra & comœdia poemā sint an nō. Alias. alio tpe in loco: ut Teren. qñ alias quā hodiæ has fieri nuptias nō alias modō: ut quidā uolūt. Nunc illud quærā. deest audire. Nunc dicā utq; oderis hoc poema. utq; iure metuas. Sulci⁹ acer. a. & c. Sulcius & caprius noīa fuerūt delatoꝝ. alii a cōres uolūt fuisse cārū: inde ēt rauci tradūt assidue agēdi. Vt tu scis. f. c. b. q. l. Cælius & byrri⁹ pditi adolefcētes fuerunt. Si tu uis inquit similis esse male uiuētibus: cur ego p carmē istud uideor similis eē accusatoribus: & est sublimis iuectio

Nulla taberna. m. h. n. p. l. negat se libros suos ædere bibliopolis: ne in iperitā turbā incidāt quālis ē hermogenes tigellius. plarūq; n. in pilis uel i colūnis epigramata scribebāt poetæ: uel bibliopolis tradebāt. hoc ideo posuit p bibliopolæ statione q̄ armatia circa pilas uel colūnas hēbāt. ac p hoc oñdit se nō temere cuiq; libellos suos ædere: nisi nobilissimis psois. In medio. q. f. r. f. m. hoc sic pnūciādū est quasi dicat quilibet nō idigniores te sūt: qui i medio foro recitant. nā multos dicūt eē qui i balneis recitant. iōq; clamamus hāc cām per ironiā: quia i balneis melius uox sonet. Ledere gaudes. Subiectio ē. sed forte dicis

Posterius facias præponēs ultima primis
Nō: ut si soluas: postquam discordia tetra
Belliferratos postes: portasq; refregit:

Inuenias ēt dissecti membra poetæ:

Haftenus hæc alias iustū sit nec ne poema

Nūc illd tātū quēadmodū: merito ne tibi.

Suspectū genō hoc scribēdi: sulcis acer. sic

Ambulat & caprio rauci male: cūq; libellis

Magnus uterq; timor latronibz: at bñ siqs

Et uiuat puris manibus cōtemnat utrunq;

Vt sis tu similis cæli: birriq; latronum:

Nō ego sim capri neq; sulci cur metuas me.

Nulla taberna meos hēat neq; pila libellos:

Quis māus isudet uulgi hermogēisq; tygel

Nec recito cuiq; nisi amicis idq; coactus. li

Nō ubi uis: corā ue qbuslibet. in medio qui

Scripta foro recitēt sūt multi: q̄q; lauātes.

Suaue locus uoci resonat conclusus inanes

Hoc iuuat: haud illd querētes: nū sine sēsu

Tēpore num faciant alieno. lādere gaudes

Inq̃s: & hoc studio prauo facis. unde petiū
Hoc in me iacis: est auctor q̃s deniq̃ eorū:
Vixi cū quibus: absente qui rodit amicū:
Qui non defendit alio culpante. solutos
Qui captat risus hominum famāq̃ dicacis
Fingere qui non uisa pōt: cōmissa tacere
Qui neq̃: hic niger ē: hūc tu rōane. caueto.
Sape tribus lectis uideas cōnare q̃ternos.

Lucili si dissoluūtur q̃ de sermōe cōi sūt. Alias iustū sit nec neq̃ poema. subaudiēdū tractabim⁹ aut quere
mus aut quid tale. Sulcius acer ambulat & caprius. r. m. Hi acerrimi delatores & cauidici fuisse tradūt: &
iō rauci q̃ i cōtētiōe iudiciorū clamēt. Cū libellis. at quibus annotāt q̃ deerūt. Vt tu sis simi. Caeli. Byr. l.
ēt si tu inquit qui poetā tēs tā nocēs sis q̃ Celiū aut Byrrhusū tñ ego delator sū aut accusator ppter q̃ me
ita timere debeas: ut Caprius timeat aut Sulcius. Nulla. ta. m. h. Negat se libellos suos edere bibliopolis q̃
uel tabernas habeat uel armaria quæ sūt apud pilas: ne i sordidos qualis ē Tigellus Hermo. icidāt. In me
dio q̃ scripta foro. r. s. m. Hoc pñciandū ē peride iſerēdū p respōsū quoddā. Quiq̃ lauāres. & ē sensus.
Sed dicit. n. multos gloriari i uersibus suis: ut eos ēt i medio foro recitēt Cōfētiō ac nō tantū ibi uerū ēt in
balneis hāc fieri quippe cū suauiter resonāt uox ipsos uersus gratiosiores faciat. Sed totū hoc urbanissima
amaritudine dicit. Et. h. st. p. f. u. p. hoc ē quia prauus es studio facis. pōt ex hypallage accipi prauo studio
facis. Hoc petiū hoc i me iacis. Vnde igit carmen hoc i me colligis & hoc poeta proprie de se dicit. Est aut
metaphoricos dictū quasi de telo aliquo aut lapide q̃ tollit utiq̃ aliūde: ut mittat. Absētē. q. r. a. Hāc etiā
grauiter dicūt. Solutos. q. c. r. h. hoc est qui merā urbanitatē putāt: si capiēdo aliquē: risū circumstantibus
mouent. Hic niger est. i. hic malus ac uenenatus est. ut Vir. nigri cum lacte ueneni.

CHRI. Hactenus. Nolo nunc id cōtendere: an cōcordia & isti mei sermones poemata appellari possint.
Sed hoc q̃ro: cur hoc meū scribēdi genus tibi suspētū eē debeat. Sulcius acer. hos fuisse dicūt acerrimos
accusatores & eloquētes quos latrones iure timerēt. q̃a poterāt manifesto crimine accusari: Sed si quis recte ui
uat. Et puris. sine ui sine rapina illi nō timebūt accusatores. Rauci. ppter assiduas accusatiōes. Vt sis tu.
sūma cū rōne pcedit: ut sit snia. Quēadmodū nemo nisi malus illos accusatores timet ita nullus nisi malus
tēbit mea carmina: Sed de ēt q̃ tu lector sis malus & similis cæli & byrri latronū: non tñ ego sum filis: capri
& sulci: quia mea carmina neminē accusāt. Neq̃. n. ædo mea scripta neq̃ do meos libros uenales biblyopol
qui illos i tabernis suis aut circa colūnas & pilas uēdēdos ostendāt. Vel dixit pila q̃a poetæ i pilis & colūnis
sua epigramata scripta ponebāt. Propert. I puer atq̃ aliqua citus hāc suspende colūnas: Et dñm exequiis dic
habitare tuū. Vel pila. i. ludus ubi conueniūt ad pilā. nā etiā i huiusmodi cōuenticulis solent ab ociosis libri
legi negat deniq̃ ædere suos libros: ne in iſeritorū manus ueniā: ut tygellius fuit. In medio foro sūt qui re
citant. Sentētia ē: sūt qui meliores te i medio foro recitent. Et sūt ēt qui lauantes & inanes id est ociosi legāt
& delectēt in balneis: quia locus balneorū cōclusus & concauus reddit uocē iocūdiorē. Inanes id est ocio
sos. nā sic & Vir. Cæcra quæ uacuas tenuissēt carmina mentes id ē ociosas. Inanis autē & uacuū id ē. Hoe
iuuat. scilicet legere in huiusmodi locis. Haud quærentes. id est cogitantes. Illud. scilicet. Nū faciāt sine se
su. id est sine prudentia. Et in tempore alieno. id est incongruo. Ledere. Verba sūt aduersarii. Facis hoc
prauus. id est quia prauus es facis. Studio. de industria. Vnde petiū. Respondet poeta: atq̃ interrogat
unde petiū sit. q. d. a quo acceperit & audiuerit uitiū illud: quod i se iacit & cōtorquet. Quis eorū cum
quibus uixi est auctor. q. d. nullus. Absētē qui. Ostendit qui sint fugiendi tanq̃ pñtiosi hoies. Inter hos
enumerat qui absēti detrahit. Qui nō defēdit. si q̃s detrahat. Quis captat risus. alios mordendo. Qui fin
git uidisse q̃ nō uidit: qui nō reticet arcana sibi cōmissa. Niger. malus ut sepe demonstrauimus. Tribus le
ctis. Cænaculū iccirco triclinium dicit quoniam tribus lectis sternitur. Ergo tribus lectis. i. i conuiuio. Qua
ternos. Duodecim intelligit Acron. s. in singulis lectis quattuor. Vel simpliciter quaternos. i. quattuor.

quomodo satyram scribis o Horati. Est auctor
quis. d. e. ordo quis deniq̃ eorū: ē auctor. i. quis eo
rū delator est: cū q̃bus cōuiuatus sim ergo cōie
cturis colligis crimine hoc me dignū eē. Absētē
q. r. a. Sūt. n. quidā: qui dū uolūt se urbanos habe
ri quasi p facetias lacerāt alios dūmodo risū ex
cutiāt sibi. non hic cuiquā parcat amico. Niger.
maledicus. Hūc tu. r. c. huius actus debes roma
ne metuere nō me. Quater. i. duodecim i triclinio:
nam inde & tricliniū dictum est a tribus lectis.

POR. Inuenias ēt. d. m. p. Eleganter nulla si
gna poetica iueniri ait in uerbis uersuū suorū ul

ACRON. Quauis. qua ratione uis: ut poeta.
quā facere id possis nostrā nunc accipe mentem.

Aspgere. notare sermonibus uenenosis. Ego si
risi q̃ ineptus. p. r. o. sape i conuiuio uides aliquē
de hoibus male loquētē: excepto qui pascit. Ego
si aliquē merito uituperauero reprehendes. Mē
tio si qua de ea. f. in. pe. Petillus cū i capitolio esset
coronā rapuit. Est autē gtūs de furtis capitolini

E q̃b̃ unus auct quauis aspgere cunctos:
Præf eū: q̃ prebet aq̃. post hūc quoq̃ potul
Cōdita cum uerax aperit præcordia liber.
Hic tibi comis & urbanus liberq̃ uidetur

LIBER PRIMVS

petilli nā ex crimine capitolinus petillus dicebat in expoliatione capitolii accusatus. dubiū āt utrū gratia iudiciū sit absolutus. tamē capitolinus uocabat. Succus. uirius liuor. Loligo genus piscis ē quo atramētū fit. Quod. ui. p. a. c. hāc maliciā: qua solent perseq̃r et amicos suos: amouebo a libris meis atq; aīo. ordo: prius pmittere possū id est si qd est q; de me uere pmittere possim & hoc uere pollicior abfuturā eē malignitatē. quā ēt aīcis nocet. Insueuit. admonuit: docuit ad libere loquēdū: ut mōstrādo uitiorū singula effu- gerē. Cū me. h. i. quando me monebat pater ad rectā uitā exēplis me docebat: & prāferēbat ho- minū & uirtutes & uitia. Nō ne. u. a. ut. m. i. f. Mi- ra urbanitate dū quasi ostendit quō se pater suis monitis monere solitus eēt. iterea multo spcutit.

Sapiēs ui. q. q. p. a philosopho inquit postea co- gnoscēs. quid iustū aut iniustū sit: quidue appetas uel uites. Quid āt bis intelligēdū: ut sit quid uitatu quid ue petitu. Item dicebat philosophus te doce- re poterit melius quā sūt uitanda siue appetenda. Ego autē te docui: ea quā sūt i uisibus constituta.

POR. Equibus unus auet. q. a. c. pbris. f. asp- gere. Prāter eū q. p. a. i. g. pascit. Sed uideamus an cōmoda synecdoche aq; p̃bere dicetur p pa- scere. Cōdita cū uerax. a. p. l. hoc ē cū per ebrie- tatē ea quā i penitiora mētis condiderat p̃dit ac publicat. Hic tibi comis & u. l. u. i. tibi q nigris id ē malignis iustus es. ego si risi p̃p leuia quorū- dā uitia quod iēptus pastillos. Rufillus olet. liu- dus & mordax uideor tibi. Mētio si qua de ca. f. i. Pe. iquit si forte mētio de capitolini cribus fa- cta fuerit secūdū consuetudinē malignitatis suā. ita eū defēdes ut dicas ei puero tibi amicū fuisse: & gaudere te q; incolumis i urbe uiuat: Miraris tū quō iudiciū illud effugerit. Hic ergo est liuor ac uolūtas uenenata dānare snia sua quē iudices ab- soluerūt. Petillius āt Capitolinus: cū capitolii curā ageret coronā subrepta de capitolio cām dixit absol- tu q; a. Cā. est. Hic nigre succus. lo. ē. c. m. Ex loliginis succo liuorē mētis uult itelligi. ex erugine uenenum. Malos āt hōies atros ac uenenatos dicere solemus. Insueuit. p. o. h. m. ut. f. P̃r meus iqt eā mihi disciplinā dedit: atq; i cōsuetudinē eā i duxit: ut neq; cogitare qd maligne neq; dicere. Deinde mira urbanitate dū ostē- dit quō pater suus monere solit⁹ eēt: ut uitia fugeret multos probro sis iocis pcutit. Cū me hortaret. p. f. g. a. u. sapiēs. u. quidue. p. S. t melius causas. red. t. philosophus tibi rationem reddet: quare quid peti debet aut uitari mihi satis est si opiniones a maiorib⁹ traditas tibi monstro.

CHRI. Aspergere. f. maledictis tāq; ueneno. Quauis: quacūq; rōe siue iure siue iūria. Prābet. a. Magi strū cōiuiui & posuit aquam p oib⁹ rebus. Potus. nā ex uino simplicior liberiorq; fact⁹ ēt i p̃m i fectat. Li- ber. bacchus. Prācordia. mentē atq; aīum. Verax. Qui ueritatē dicere cogit: sic alibi: Et uino tort⁹ & ira. Hic maledic⁹. u. t. In se. i. inimico. Ni. i. mal. Co. & u. & cū maledic⁹ iure uideri deberet: Cōtra uero: si ego nō dicā maledixi: & momordi ut ille sed solū risi. Pastillos. q. a nimio luxu uiuit. Hircū. q. a nimis for- dide. Petil. hic cū coronā aureā dē capitolio subripuisset: accusat⁹ se defēdit: ut ait Acrō. Mētio. Snia āt ē: ea q; ego dico: nō ut noceā dico: sed ex aī libertate. Tu āt ut noceas: nā q paulo post uitupatur⁹ es antea lau- das: ut dissimules liuorē tuū & maledicētiā. Defēdis igit a p̃cipio: ut q; deinde culpas maiore auctoritatē ha- beāt. Cōui. cōiuiua & familiari. In. u. i. q; nō sit. dānatus furti: q; dānatōe i exiliū eundū fuisse: nā pena capi- tal' exiliū erat. Sed. t. Postq; oñdit se amicū: i fert crimen cū sūma astutia: qd magis noceat. Nigra lo. Pi- scis ex quo egredit atramētū: q; externe albus ē: itus āt atramētū cōtinet: nō dissimilis sepiā: ostenos hnt pe- des: caput ē iter pedes & uētrē. Sic iste amicū beniuolūq; se oñdit: deinde uenenū effūdīt. Erugo. nā ita hoc clādestino maledictō cōsumit fama hoīs: ut ferrū erugine. Quod uitū. neq; i me ē hoc uitū: neq; i meis li- bris: nec quicq; uerius q; hoc de me possū pmittere. Insauit. Trāslatio ab arboribus: i quib⁹ siue striorib⁹

In festo nigris. ego si risi quod ineptus Pastillos rufillus olet: gorgonius hircuni: Liuido & mordax uideor tibi: mētio siqua De capitolini furtis iniecta petilli Te corā fuerit: defendas: ut tuus ē mos: Me capitolinus cōiuctore usus amicoq; A puero est: causaq; mea p multa rogatus Fecit: & incolumis lator quod uiuit i urbe. Sed tamē admiror: quo pacto iudiciū illd Fugerit hic nigra succus loliginis. hāc est Erugo mera: qd uitium pcul abfore chartis Atq; aīo: prius: ut siquid pmittere de me Possū: aliquid uere pmitto: liberius si Dixero qd: si forte iocosius: hoc mihi iuris Cū uenia dabis: insueuit p̃r optius: hoc me Ut fugerē: exēplis uitiorū quāq; notando Cum me hortaret: parce frugaliter atq; Viuerē uti cōtentus eo qd mi ipse parasset Nō ne uides albi: ut male uiuat filius: utq; Barc iops: magnū documētū: ne patriā rē Perdere quis uelit. a turpi meretricis amore Cum deterreret: sectani dissimilis sis Ne sequerer mœchas: cōcessa cōuenere uti Possē deprehēsi nō bella ē fama treboni Aiebat: sapiens uitatu quidq; petitu Sic melius. causas reddet tibi: mi satis ē: si

meliores inferunt. Sic & meus pater hæc bona i me iferebat notãdo quæ fugerẽ exẽplo uitior. Mixtũ at ige niũ: at cũ patrẽ hominẽ libetinuũ & ifimã fortunã a maioribus rebus laudare non poffet: in eo laudat q; & fũmopere laudãdũ fit: & nõ fit nõ uerifimile: nã iformare filiũ bonis moribus fũma laus patris ẽ: & i quacũ q; fortuna præfari põt. Parce. modeste. Frugaliter. Idẽ significat. Barus iops. nã cũ uideas eũ cui aplũ patrimoniũ relictũ fuit iõ inopẽ eẽ quoniã oĩa bona obligurierat: debes illius exẽplo mõitus uiuere parce. Sapiẽs. fapiẽs & philofophus docebit rationes quare alia petenda sint: utpote uirtutes: alia fugienda: ut sunt uitia. Ego autem poffum ea docere quæ tradita sunt ab antiquis patribus familias.

Traditũ ab antiqs morẽ feruare: tuãque
Dum custodis egēs uitam famamq; tueri
Incolumẽ poffim fimul ac durauerit ætas
Mẽbra aĩumq; tuũ nabĩ sine cortice fic me
Formabat puerũ dictis: & siue iubebat
Vt facerẽ quid: hẽs auctore quo facias hoc
Vnum ex iudicibus selectis obiciẽbat.
Siue uetabat an hoc ihõestũ & inutile factũ
Nec ne fit addubites: flagret rũore malo cũ
Hic atq; ille: auidos uicinũ funus ut ægros
Exaĩat: mortisq; metu sibi parcere cogit:
Sic teneros animos aliena obprobria sæpe
Absterrẽt uitĩs: ex hoc ego sanus ab illis
Pernitiẽ quacũq; ferũt. mediocribus & qs
Ignoscas uitĩs teneor. fortassis & istinc
Largiter abstulerit lõga ætas: liber amicus:
Cõsiliũ pprĩũ: neq; n. cũ lectulus aut me
Porticus excepĩt: desũ: mihi: rectĩus hoc est
Hoc faciẽs uiuã melius: sic dulcis amicis
Occurrã. hoc quidã ñ belle: nũquid ego illi
Imprudẽs olim faciã simile: hæc ego mecũ
Cõpressis agito labris. ubi quid datur oci
Illudo chartis. hoc est mediocribus illis
Ex uitĩs unum: cui si concedere nolis
Multa poetarũ ueniat manus: auxiliũmq;
Sit mihi: nã multo plures sum: ac ueluri te
Iudæi cogemus in hanc cõcedere turbam.

nos dixit. ex eq̃stri. n. ordĩe iudices legũt hodieq;. Auidos. u. f. ut. æ. Sẽsuse est: ut itẽperantes ægri si forte au diuerũt aliqũẽ efferri admoniti mortis obseruatiã secũ. agũt ita tenerã mẽtes a uitĩs submouent cũ oppro bria aliorũ audiũt. Exanimat aut nõ occidit significat: sed cõturbat ac tremefacit. Ex hoc. e. f. ab. i. p. q. f. His iquit pceptis patris mei effectũ ẽ: ut a pncipiosis uitĩs temperã. Liber. a. i. libere pferens apud me si qd de me æquius sentiat. Neq; n. c. m. l. a. p. e. d. m. Tractare secũ ait semp cũ solus deãbulet aut iacẽs i lecto ui glet: de officio boni uiri. Atq; extra iure singulos sibi proponentẽ quærere quid. ipse sequi imitariq; debet. Vbi quid datur oci. illudo chartis. Hoc est mediocribus illis ex uitĩs unum. urbanissime iterum opponit uitio poemata scribere. Sed & cãtera quæ subiecta sunt eadem urbanitate dicuntur.

CHRL. Dũ. e. c. pp tenerã ætatẽ. Nã cũ i robustiore ætate cõstitutus fueris. Nabis. f. c. Translatio ab ignã ris natãdi qui ne mergant aquis: alligãt humeris suberẽ: quo sine artificio i supficie aquarũ substantant. Ita & hic i tenera ætate sapientioris cõsilio est regendus. Deinde iã ætate maturus p se cuncta callebit. Iudici bus selectis. Proprie iudices ex eq̃stri ordine itelligit: nã inde eligebant iudices. Vicinũ. f. ut mors uicini

ACRON. Custodis. pedagogi. Durauerit. firmauerit. Sine cort. ce. Metaphora a natatori. bº. Nabis sine cortice. sine difficultate. sic. n. dif cõt natare: qui nesciũt adiũctis ad uẽtrẽ cortici bus. puerbialiter at posuit. nabis sine cortice. hoc est sine alieno adminiculo te reges. Vnũ ex iu dicibus selectis obiciẽbat. Exẽplo pferbat hoc est unũ de equestri ordĩe demonstibat: quia ex equestri ordĩe iudices legebat. Siue uetabat an hoc ihõestũ & inuile factũ sit. Necne sit addu bites. aiebat dubitas utq; hoc sit bonũ an malum cũ uideas i hac re illum nescio quẽ ifamia labo rare. Auidos uicinũ funus ut ægros exanimat. stupefacit. Bene cõpauit ifimã ætatẽ ægris dicen do auidos & irẽpantes. Itẽ aliter auidos & ægros dupliciter possumus intelligere. Nam de auaro utrũq; recte diciẽt & de ægotante & lãgido. Si auarũ accipis sibi parcere psequĩt. i. largus uiuere admonet. quia auarus ẽ mortis uicinus. Quẽad modũ iquit ægotãtes uicinum funus absterret a cibi auiditate. ita sæpe aĩos teneros a uitĩs ifa mia reuocat aliena. Ex hoc ego sanus ab. i. p. q. f. id est alienus sũ ab his rebº. que pncipiẽ afferũt fa ciẽtibus. fortasse habeo uitia: sed talia: quibus ut his ignoscas. Liber amicus. quia põt me libere icrepare. Imprudẽs. ualde prudẽs aut cogito ne p imprudẽtiã aliqd rale cõmittã. Cõpressis agito labris. Sermões duo sũt. epos & pphoricos: Epos ẽ quo utuntur cogitantes. Propħ. uero cui lingua suppeditat. Auxiliũq; sit. m. ad auxiliũ ueniet & ostẽdit se bene scribere: nã nõ oẽs poetarũ mali sũt Nã multo. p. ualde multi: aut multo plures quã putas aut plures sũt quã iudei & possumus cogere te cõfẽtore nobis: ut nõ iudices malum scribere esse uitium. ordo est: ac ueluti iudei: cogemus te i hanc turbam concedere.

POR. Nabis sine cortice. i. natabis per te sine adminiculo. Et hoc allegoricos diciẽt. Vnũ ex iudicibus selectis obiciẽbat. iudices eq̃tes roma

LIBER PRIMVS

deterret agrotū: & monet ut abſtineat a noxiis cibis: ita obprobria aliena faciūt: ut abſtineamus a nūtiis. Ex hoc ego ſanus. Ex pſona ſua dat optimū pceptū quo paulatim a maioribus uitis poſſumus abſtinere: nā mediocritas ſūt cōdonāda: pſertim cū pceſſu etatis paulatim minuāt: minuet ē. Liber. i. frequēs lectio phōrum. Et hic quoq; oñdit eē iſudādum phia: nō ut illā ſolū diſcas: ſed ut uitam emēdes. Amicus. nā officium ueri amici eſt alicum corrigere: & qui corripitur patiēter audiat: & audita exequet. Cōſilium ppiū: nam cum prudētiores uſu & experiētia efficiamur ea prudētia bōa a malis ſeliget: ut illa ſequat: hāc uitet. Nec enī cum lectus. oñdit nullum tpus omittēdum: quī ſemp cogitemus & q agēda ſint: & quā fugiēda: nā ſiue ociabimur i porticibus: ſiue i lecto requieſcemus: nunq a cogitādo ceſſabimus. hoc quidā ex amicis. Nō belle. ſ. ſecit: ergo nō ero ſimilis illi. Illudo. deſcribo. Ludere. n. poetā dicunt: cum res minores ſcribunt. Vir. Ludere q uellē calamo pmiſit agreſti. In rebus at maioribus raro ludere dicunt. Canere uero de utriſq; Vir. Carmia qui luſi paſtorū audaxq; iuuetā Tityre te patule cecini ſub tegmīe fagi. Chartis. gr̄cum uerbu ē. Charta at differt a mēbrana: Nā ut ait uiſtorinus: ſoliorū alia de chartis ſūt: alia de mēbranis: Ergo mēbrana pellicā ſūt & pgami primū iuētā: uñ pgamenā appellāt. Chartā aut ex papyro olim i egypto ſiebant: ut diligētiffime oſtēdit Plinius i hitoria naturali. Apud nos de cētōibus certo quodā modo maceratis & glutio ſiue colla cōcretis formātur. Chartā ex papyro i uiſtoria magni alexādri iuētā ſcribit Varro. Antea palmarū ſolis ſcriptitatū fuiſſe. Deinde quorūdā arborū libris poſtea publica monumēta plūbeis uoluminibus: mox & priuata linteis cōfici cōcepta aut ſcedis. Ptolomæus at chartas: Eumenes uero quoq; uterq; maximas habuit bibliothecas mēbranas iuenerūt. Sed cōtra Varronis ſniam de chartis ait Caſſius Emilianus. M. Terētiū ſcribā agrū ſuū repaſtinantē iueniſſe ait archā: i qua Numa rex ſitus eēt: & i ea libros charta ſcriptos. Sed Numā pluribus ætatibus ante Alexādri fuiſſe cōſtat. Mutianus uero ter cōſul ait ſe i lycia reperiſſe Sarpedonis a troia epiſtolā charta ſcriptā. Hoc ē mediocribus. artiſcioſe dictū. Scripſerat enī i ſuperioribus ſe maximis uitis carere: mediocribus nō carere. Nūc hoc quod uitū nō eſt i mediocribus uitis enumerat: ut cū modeſte d ſe loquat: a culpa tñ ſe abſoluat. Cui. mihi. Iudei. nā ut iudei q ſub ipſo oſcia uiuani plurimi romā erāt cogeāt mltos i ſua ſacra cōcedē: ſic turba poetarū coget & te & reliquos: q nolūt rephendi: ut mihi cōcedas: quaſi inuat qd quis ipſe taceat: nō ppterea effugiet taxationes: cū tor alii reſtēt.

ACRON

e Greſſū magna me excepit aricia roma. Caſar tenebat terrā citra mare. Antonius uero ultra. horatius miſſus fuit cū Heliodoro a pte Caſaris. Et ipſe deſcribit loca p quā trāſit. Aricia. ciuitas quā abeſt ab urbe decē milia paſſuū. Egreſſus roma & egreſſus romā dicimus. Diſſertū nautis. plenū. ſ. his qui i pontinis paludibus nauigabāt. Atq; malignis. de eſt hoībus. Hoc iter ignaui diuiſim⁹. i. ab urbe uſq; ad forū appii biſ duo uenimus cū argutiores uno die ſoleāt uenire. Gratis ē. n. ap. t. appia uia ē nō moleſta tardioribus: qā habitaculis frequētā ubi poſſūt manere quocūq; puenerūt. Hic. apud appii forum. Indico. b. nō illido alimēta fame ieiunauī. quia aqua mala erat. Iā nox i ducere. t. u. aſp gere umbris terrā. Tota. a. h. maior ps noctis. abſupta ē. Multa plutus. plen⁹. Vir. Ille ipiger hauſit. Ac miſſa. p. ordo: ac miſſa paſtum mulæ retinacula nauta ſaxo religat. Cerebroſus. iracūduſ. Ac mulæ. n. i. mulæ lūbos & nautæ caput. ferite cœpit. Ora. m. oſtēdit ubi eēt expoſiti. fanū feronia i tertio miliario a terracina. hāc ē iouis āxuris uxor: cuius & Vir. meminit: uiridi gaudēs Faro. nia luco. Anxur. at iuppiter terracinā colit. Reptimus. pcedimus. Atq; ſ. i. Terracinā dicit. i. ad āxur uenim⁹ ciuitatē: quā poſita ē ſup montē cadentē: ac declinat neutro genere. anxur autem dictū: quia ibi imberbis iuppiter colitur.

POR. Egreſſū magna. m. c. Aricia roma hoſpitio modico. Luciliū hac ſatyrā emulat. Hora. iter ſuū a Roma uſq; Brūdūſi deſcribens qd & ille i tertio libro fecit primum a Roma Capuā uſq; & inde fretū ſiciliēſe. Diſſertum. n. pueniſſe

SATYRA QVINTA.

e Greſſū magna me cœpit aricia rōa
Hoſpitio modico: rethor comes
heliodorus
Græcorū liguæ doctiſſimus: inde forū appii
Diſſertū nautis cauponibus atq; malignis
Hoc iter ignaui diuiſimus. alius ac nos
Præcinctis unū. min⁹ ē grauis appia tardis
Hic ego pp aquā: quod erat deterria: uētri
Indico beilum: cœnātis haud animo a quo
Expectans comites: iā nox inducere terris
Umbras: & cælo diſſundere ſigna parabat:
Tum pueri nautis: pueris conuicia nauræ
Ingerere: huc appelle: trecentos inferis: hoe
Iā ſatis ē: dū æs exigitur: dū mula ligatur
Tota abiit hora: mali culices: ranæq; palu-
Auerūt ſonos. abſētē cātāt amicā ſtres
Multa plutus uappa nauta. atq; uiator
Certatim. tādē ſeſſus dormire uiator
Incipit ac miſſa paſtum retinacula mulæ
Nauta piger ſaxo religat: ſtertitq; ſupinus
Iamq; dies aderat nil cum pcedere lintrem
Sentimus donec cerebroſus proſilit unus.

Ac mularum nautarumque caput lumbosque saligno
Fustae dolat: quarta uix demum exporimur hora
Ora manusque tua lauimus feronia lympha:
Milia tum pransi tria repisimus atque subimus
Impositum saxi late cadentibus anxur:

natus qui pepigerat, i. pactus erat. Dum a se exigitur. d. m. l. Manifestum est illis temporibus per paludes pontinas non tale uiam fuisse: ut uehicula illa ire possent. Itaque nauem solitos conscendere uiatores quasi iumentum aliquod conducere. Absente catat amicam. Sic. n. leues ac uulgares homines noctis solatia uigiliarum querere solent cantica amatoria cantantes. Ac missae pastum re. m. na. p. s. r. posteaque obdormierunt uiatores ducit nauta mulam disiectam pastum missam: nauis retinacula ad saxum ligat. Ora manusque tua lauimus feronia lympha. Terracinam se quarta hora tandem peruectum esse dicit hodieque at paulum citra Terracinam fons feroniae est. Milia tum pransi tria repisimus. atque subi. im. s. l. c. anxur. quia illis temporibus adhuc terracinensis urbs in altissimo monte erat: de postea in aequiore locum deposita est: ut non solum sint adhuc uestigia aedificiorum in montes: sed & muros. Impositum saxi late cadentibus anxur. mons ille in quo terracina constituta erat non candida saxa habet sed calci coque de aprissima. ergo a calce uidetur candida dixisse.

CHRI. Egressum magna me cepit aricia roma. non discedit ab ingenio poeta sed suauitate multa multisque salibus in persa oratione acerrimos reprehensionis stimulos contegit: ut illis auditorum alliciatur: & illaqueatur his illa quatos salubri reprehensione emendet. argumentum autem a perfectione mecenatis assumit. huc. n. ad. M. Anto. recociliandum missum Vir. Horatiusque ac nonnulli alii ex doctioribus brudusium usque persecuti sunt. In hac igitur perfectione describenda multos reprehendit. Aricia. urbs non percul albaloga. Modico. uel ut frugalitate mecenatis & comitum ostendat: uel quia urbs ipsa parua erat. For. mercatum. Appi. p. appii. p. apocopen ut urbem patauim. Est autem dictum for appi ab appio quemadmodum & uia appia. hic locus iuxta paludem pontinam erat. Et propterea differtur. i. ubique passimque refertur nautis. Malignis. Est pene epitetum cauponum. Iter unum. i. iter unius diei: non tamen nobis: sed his qui sunt praedicti altius. i. sunt magis expediti. Ergo nos ignaui diuisimus iter: quod erat unum.

Minus. g. per frequentiam habitaculorum. Alii textus habent nimis grauis: & tunc erit molesta per nimiam frequentiam. Appia autem dicta est uia: quia ab Appio claudio caeco in sua censura strata est. Propter. a. nam iuxta paludem pontinam infalubris est. De aqua. n. q. scribunt primum locum praebere pluuiis. Secundum fluuiialibus: Tertium puteis: Deterimas autem scribunt palustres. Diffundere. spargere. Signa. sidera. Proprie tamen signa dicuntur duodecim stellarum constellationes in zodiaco. Poetice autem dixit noctem diffundere: noctem quippe quam semper per caelum sparsa sint: sed non apparent in die: quia luce solis earum lumina obscurat. Tu pueri nam cum eo in loco sint res nauigii inponenda iter seruos qui igerunt & nautas qui recipiunt exoritur conuitia. Huc ap. huc nauem applica: Verba sunt seruorum. Trecentos inferis. Horatio nautae dolentibusque plures qui oportet nauem ingrediatur. Ohe. uox iubentis modum inponere. Exigite. a nautis per nauulo. Mula. quam nauem ripa trahat. Cantat. cantu laudat. Prolutus. uehementer potus. Vir. Toto se pluit auro: Ostendit iurbanitatem illosque dominos dormire non sinunt. Vappa. nam ueniale uinum aliud raro accipiunt. De uappa dictum est. Dormire. iam festus. Nauta piger. Nam & ipse cum eos quos uenit dormire sciret: dormire parat: quis pollicitus sit accepto precio tota illis nocte uehere. Stertit. obliuio fidei & officii sui.

Cerebrosus. Nam modestiores non quid nauta meretur: sed quid se dignum esse facerent. Cerebrosus autem dicitur a cerebro quod totum suum consilio haeret: & obstinat a nemine persuadet: & iracundia obtemperas sine ratione fert. Fuste saligno. Nam circa paludes salices abundat. Quarta hora. s. diei. Dolat. Verberat: proprie dolare est lignum dola coaquare. Feronia. Apostrophe est. Venerat autem ad lucum Iunonis feroniae: ubi illi sacer fons erat. Sed non est intellegendum de Feronia urbe: quam sub monte Soracte est: quae percul a uia appia. Repisimus. Repere serpentem est. Sed uoluit ostendere difficultatem in ascendendo montem: in quo anxur quae & terracina dicitur collocatum est. Vbi omnes amici clares fuerunt a serpentibus deletae. Hic Iuppiter ierbis colebatur: Vnde dicebatur anxur quasi ανευχορον id est sine nouacula. Nam qui non tondetur nouacula non eget. Terracina trachina ab asperitate dicta est.

Huc uenturus erat mecenas optimus atque
Coceius. missi magnis de rebus uterque
Legati aduersos soliti componere amicos
Hic oculis ego nigra meis collyria lippus
Illinire: interea mecenas aduenit: atque
Coceius capitoque simul fonteius ad unguem

ad forum Appii indicat ubi turba esset nautarum qui in portibus paludibus nauigabant. Item cauponum ibi morantium. Iter autem illud expeditionibus unius diei esse dicit: quod ipse biduo confecerit. Altius a. n. p. i. expeditius & agilius. Hic ego. p. aq. Hodie in foro Appii uiatores per aquam quam ibi te terrima est manere uident. Dicit ergo Hor. se ibi cenare noluisse ne necesse haberet bibere. Huc ap. t. i. se. uerba sunt nautae irascens cum plures nauis inponit.

ACRON. Missi magnis de. r. u. de reconciliacione missi erant legati ab augusto ad antonium qui postea bellum civile gesserunt. iam tum. n. dissentire ceperant. Mecenias op. a. coc. a. s. com. a. quoniam iter augu. & Anto. reliquiae erant dissensionis. Coceius. nerua pauus neruae: qui postea imperauit romana mandauit augu. ut mitteret quod de summa rerum tractaret. ergo missus est mecenias cum agrippa qui utrumque exercitum intra castra cogeret. hoc Liuius in libro. cxxvii. Intelligendum autem quod fonteius missus ab

LIBER PRIMVS

Ad unguē

Anto. Aug. mecenatē & ceteros ad eundē locū miserit. Fōteius. a. u. f. b. ad unguē facti hoies dicuntur q̄ sūt urbani: q̄ sūt eloquentes q̄ sūt dicaces: q̄ non hnt uitū. Translatio a marmoribus: quorū iuncturæ unguibus explorāt. p̄sius: ut per lare seueros effūdāt iūctura ungues. Vir. In ungue marmorib⁹ possitis secto uia limite quadret. Antoni nō ut magis alter amicus. ut non iueniretur: q̄ magis esset amicus antonii. Fundos aufidio lusco p̄tore. p̄torē p̄ magistro dixit hoc ē duūiro fūdus nomen oppidi: q̄ in numero plurali dixit tantū. Præmia scribæ. q̄ de curia scribæ familia fuerat & hoc p̄ p̄mio fuerat cōsecut⁹: ut magis strat⁹ eēt. Præ. purpureā q̄ i pectore extēdit senator. In ma. f. Mamurræ & lamiæ familia fuit quæ a formiis originē duxit. Murena. p̄. d. ho. spitiū. i. māsimum apud murenæ uicū: nā cenauimus apud capitonē. Capitōe cu. culina dicta est coquina: quia ibidē dū penates colant aliter culina. i. cognata: ab eo q̄ culiat carbones. Cādidiore. pulchriore: benigniore. Et parochi quæ. d. l. f. q̄. parochi genus officii qui solent peregrinis salē & ligna p̄bere & signicat publicum cursum.

Clitella

Clitellas. sarcinas siue fellas alii istrumēta quib⁹ aialia sternūt alii unctiōes ligneos: quib⁹ onera iponūt. Et notādū tpe p̄ tpi. Crudis. ad uir. rettulit q̄ difficile digerebat: dicebat. n. stomachū dolere uirg.

POR. Huc uerturuserat Me. diffēsiōe orta iter Cæ. Augu. Antoniiq̄ Coceius nerua auus eius qui postea romæ ipauit: petit a Cæ. ut aliquē cum de summa re. tractaret mitteret terracinā & primū mecenas mox & agrippa aggressi sunt. Hiq̄ pepigerunt fidē cōfirmatissimā & i una castra cōferri signa utriusq̄ exercitus iusserūt. hoc & T. Li. libro. c. xvi. refert excepta capitonis mētiōe. Ad unguē factus hō. translatio a marmorariis: qui iuncturas marmorū tum demum p̄fectus ducunt: si unguis supductus nō offendat. unde iam quæcunq̄ perfectissima esse uolumus significare ad unguē facta dicimus. Infani ridentes. p. f. Pretextā & la. cl. u. q. b. Aufidiū luscum de curia scribarum significat fuisse: qui tunc i oppido fundis magistratum gereret quem sibi risui fuisse ait q̄ magnipenderet indutū se eē lato clauo ac p̄textā & de balneis publicis prunas sibi domū a mediastinis afferri. In ma. la. d. ur. m. Formias urbē significat: hīc nāq̄ fuit familia mamurræ honesto loco nata. Murena pre. d. ca. cu. Dicit se formiis murenæ domo hospitatū fuisse: sed apud capitonē cenasse. Nil ego. cōtu. i. f. a. Quādiu sana mēte sū iquit nihil putabo cōparabile eē iucūdo amico.

Proxima. c. p. q. u. t. p. Hic subitelligendū extrīsecus uerbū ē: quia plenū sic sit quæ uilla p̄xima ē pōti cāpano testū præbuit: significat at iuxta pontē cāpanū qui ē citra. xvi. miliarium a capua i uilla se mansisse.

Parochi

Et pa. q. d. l. f. ex uerbo Præbuit q̄ ē i p̄cipio uersus p̄buerūt. hic assumendū ē. Parochi. at copiar dicūt αρο τον παρεχει ab exhibere hodieq̄ at a copiaris p̄stāt hæc iis q̄ reipu. cā iter faciūt. Nāq̄. p. l. i. & l. c. Se lippū dixerat: ergo crudū uirgiliū itelligamus quia uidetur singula singulis assignasse.

CHRI. Mecenatē. De cuius p̄fectione i p̄cipio diximus. Coceius. Coceius capito quē. M. Antonius miserat ad augustū. Et nūc ipse rediēs cū mecenate p̄ficiscebat. Missi. ab Antonio alter: alter ab Augusto. Amicos aduersos. At q̄ contrariū epithetū ē amicorū: sed itellige solitū cōponere. i. ad concordia reducere eos qui ex amicis aduersi facti erāt. Illinire. p̄ illinire. Fatef se lippū: qui morbus uigiliis & sole augeatur. Ergo sedabat illū illinire. Collyria. Nā medicamēta oculorū collyria appellāt. Est at græcum uerbum Cornelius at celsum tā oculorū q̄ fistularū collyria uocat: ut appareat i quito suæ medicinæ. Ad unguē factus. i. p̄fectus. Trālatio ē a iūcturis lapidū cū ita exactæ sūt: ut unguē nō admittāt. Persi. Seueros excluderet ungues fūdus aufidio. fūdus. Strabo ait sinu caietano cōtiguū ē cecubū. Cui adiacet urbs fundi i uia appia. Tota hæc ora p̄cipua uina gerit. Hic ē cecubū: fundanū: setinū: salernū: & albanū. Notat at in hoc loco i solētā ignobilis p̄toris. Hic. n. de scriba senator factus fūdanā p̄turā acceperat. Ridētes. quia idign⁹ esset illo magistratu. Scribæ. Hoc ministeriū ap̄d romanos iismo generi hoium mādabat. Apud græcos cuiq̄ nobilissimo. Idē apud ethruscos. Quod facile dephēdit i scriba Porcenæ. Latū clauū. Vestē senatoriam ita appellat. Nā p̄textā ethruscorū regū uestē fuisse & ad magistratus romanos trāslatā: ac deide puerili ætati cōcessā demonstrauimus. Batillū. Vasculū i quo carbones i cenfi cēt: quibus ferrū ad iurēdas notas reis cādebat. Mamurræ. Senatoria familia romæ erāt mamurræ: sed formiis oriūda: & magnā partē eius urbis possidebāt. Domū. bitaculū. Culinā. cibariā. Est at culia ubi epulæ coquūt: dicta sic: quia ibi lares co-

leret. Si uelle. nomē urbis. Ignaro si uellano uillā habebat Vir. Juxta nolā. Et cū nolani aqua i suū agrū deriuatiōe de negassent illos ex suis carminibus substulit: & ubi prius nola erat: oram posuit: ut Et uicina uesuo ora iugo. Multo gratissima. Optimus poeta demonstrat q̄ diligenter colenda sit amicitia & quā tam in uita iocunditatē id e capiamus. Candidiores. in oētiores. Ergo poterat iter illos itercedere amicitia: q̄ cum uirtus sit: iter malos esse nō pōt. Parochi. magistratus erāt: qbus erat cura: ut ligna & sal legatis publice missis pberēt: ab eo q̄ ē πρῶτος. i. p̄beo. Hic parochia ecclesiae dicunt: q̄ suis parochianis uictū caelestē exhibēt. Hinc muli. Cōmodum iter hic capuā usq; ostēdit: quando quidem & muliones uno die cōmode illud carpant. Clitella. sarcina siue sella uel istrumenta: quibus quadrupedes sternunt: uel lignei uncini quibus onera iponunt. Lippis. propter se dixit. Crudis. male scribaria stomacho decoquentib⁹ pp Virgilium qui eo morbo laborabat.

Parochi

Clitella

Hic nos cocei recipit plenissima uilla.
Qua sup̄ caudi caupōas nūc mihi paucis
Sarmēti scurra pugnā messiq; cicirrhī
Musa uelī mēores: & quo patre nato uterq;
Contulerit lites. messi clarum genus osci.
Sarmēti domia extat. ab his maiorib⁹ orti
Ad pugnā uenere: prior sarmētus: equi te
Esse feri similem dico. ridemus: & ipse
Messio accipio: caput & mouet: o tua cor-
Nī foret execto frōs inqt qd faceres: cū nu
Sic mutilus miniteris: at illi scēda cicatrix
Setosam leui frontem turpauerat oris.
Cāpanū in morbū in faciē p multa iocatus
Pastorem saltaret uti cyclopa rogabat:
Nil illi larua aut tragicis opo eē cothurnis.
Multa cicirrhō ad hāc: dōasset iā ne catenā
Ex uoto laribus quærebat: scriba qd esset
Deterius nihilo dominæ ius esse rogabat.
Deniq; cur nūquā fugisset: cui satis una
Farris libra foret: gracili sic tanq; pusillo.
Prorsus iucunde cōenā pduximus illam:
Tēdius hīc rēta bī uētū ubi sedulus hospes
Pcēne macros arsit dū turdos uersat i igne.
Nā uaga p ueterē dilapsa ē flāma culinam.
Vulcano sumū properabat lambere tectū
Conuiuas auīdo cōenā seruosque timentes
Tū rape atque ois restīguet uelle uideres.
Incipit ex illo montes apulia notos

ACRON. Hic nos cocei recipit. p. u. Cocei neruā: ut superius diximus copiose. Candi cauponas. caudiū ē ciuitas samnii. lucanus. Ultra caudinas supauit uulnera furcas. Nōlōge aut abest a beneuēto. Musa. u. m. Quidā rēphēdunt horatiū: q̄ de rixa dicturus petiuit auxiliū musæ stultitē: nā oratorie hoc fecit. Quādo āt de leui re dicturi sumus attētū debemus facere auditorē. pp leuitatē rei: uel quia descripturus naturā suā non debuit ptermittē: q̄ iucūde factū uidebat si ne ludo narrare. Osci. cāpani: quia oscia cāpania dicta ē aut ironicos cuiusdā osci ignobilis. uñ oscēi figurate: ut creffa gēus pholoe & ē figurata locutio. Mesi. g. o. Ne forte deest sit. Cāpanū i morbū. aut oris foeditatē aut arrogantia: dicūt. n. cāpani foedi esse arrogātes sic foeda accipiamus.

Aliter. cāpani qui & osci dicebāt ore imundi: uñ ēt oscenos dicimus: aut uero dixit cāpanum morbū: qā cāpani morbū dicacitatis patiūt. Donasset mane cathanā ex uoto laribus. Solebant pueri postq̄ puericiam excedebāt diis penaribus bullas suas cōsecrare. similiter puellæ pupas. Mō ergo ridēs iterrogat si consecrasset cathanā: quā fuerat ligatus quasi seruus. Bullas. senatores nobiles gerebāt quas adulti diis penatibus cōsecrābāt: sic & hic qā seruus cathanā. Scriba. q. e. nō iquit qā factus es scriba: amisisti cōditionē seruile. Dñæ uis. oñdit eū seruū fuisse. Tantq; p. qā breuis erat staturæ. Sedulus. diligēs: officiosus. Pcēne. m. ordo: pene arsit macros turdos. Delapso. u. i. sparso igni. errāte flāma p coquinā. Lābe. attingere ut lambere flammās comas & circū tempora pasci. Incipit ex illo montes. Benedixit notos: appullus. n. fuit siue uenusin⁹.

POR. Quā sup̄ e. c. a. capua pfectos i cocei Neruā uilla māsisse se idicat quā ē supra tabernas caudii oppidi. Nūc. m. p. far. scur. pu. Oñdit se relatuz cōtētione quā iter se sarmētus & cicerius hūerunt: ambo ex urbanitate & audacia noti eq uites tamen ro. Sarmēti. d. extat. Sic hoc di-

cit quasi libertinus fuerit Sarmētus. Mesi clar⁹ genus osci. Figurata elocutio messi genus osci sūt. Laui s. t. o. atrēde elocutionē leui oris frontē p leuā ptē ponit i frōte. Cāpanū i morbū. cāpani q osci decebantur ore imūdi habiti sūt. Vñ & oscos dictos putāt quasi obscenos. Donasset iā ne cathanā ex uoto larib⁹ quærebat. urbanissime hāc dicta sūt i eū q seruilibus eēt natalibus. Translatione sup̄ a generosis pueris q bullā aureā egressi pueritiā ānos apud larc solēt suspēdere. Scriba q. e. n. d. d. a. i. eē. r. i. nullū piudiciū dominū passū: q̄ illū de curia scribae sibi cōparasset. Vbi sedulus. h. p. m. a. t. dū uersat i igni. ordo ē pene arsit. Nā uaga per ueterem & reliqua. Mira energia hic seusus explicitus est. Incipit ex illo mōtes apulia notos ostētare. mihi accipiēdum melius notos quam ostentare mihi. iō maxime nō est intelligendum: quā sic hoc uel et intelligi ostentat: nobis montes solos uidere incipiat.

CHRI. Cocei pl. ostēdit liberalitatē hominis. Caudi. oppidū sānii: uñ caudinae furcā nobilitate insigni clade & ignominia quā romani ex exercitu sub Sp. postumio a samnitibus acceperūt. Musa. iuocat musā: ut capter attētiōē ī re parua: Vel de industria ridicule hoc dicit: Cū rē minime dignā iuocatiōe sit narraturus. Sarmenti. de quo Iuue. meminit. Quā nec farmētus iniquas cāsaris ad mēsas: nec uilis galba tulisset. De hoc ēt meminit Plutarchus ī uita. M. Antonii. Quo partē genere. Messī erāt osci clag genus: uel messī osci erat genus clag: ut puto poetā uelle hoīem uituperare a patria. Nā osci populi turpibus moribus fuisse phibent: Vnde osceni mores appellant. Ergo erit Ironice dictū clag genus. Domina. ergo erat adhuc seruus. Scurra. ab urbano differt. Urbanus enī risū captat: sed his salibus & leporibus ī quibus tamē loci temporis hoīum & rerū dignitas seruet: & a decore nō discedat. Scurra uero contra: nā dū risū captet: nec sibi nec aliis parcit: nec ab ulla abstinet turpitudine. Prior farmētus. decoz seruatur poeta. nā decuit ab hoc iurgii oririū quo nullus ēt pudor. Accipio. s. p. cōuitio. Ot. uerba farmēti. nā cū ille minitabūdus caput cōuerteret hic inquit. O. admirātis ē. Quid faceres. quasi dicat maiora minareris nī tua frōs foret execto cornu. Appellat cornu extremitatē frōtis: & exectū ppter cicatricē quā inerat. Acron ait oscos q in campania sūt: habere ī fronte ex ipsa natura ueluti cicatrices. Quid ergo faceres. iteger cū sic mutilus. i. mutilatus minitaris. Sūt qui uelūt mutilos eos esse a quibus ferro uel alia uia: aliquod membrū exectum sit. Inde mutilare. Mācos at quibus membrū uitio naturā desit. Iuena. Ex eo tanquā mācus & extincte corp⁹ nūtile dextrā. Debilē uero eū nūcupant: cui mēbz uel uulnere uel morbo inutile sit redditū. Setosā. & propter hoc illum equo comparauerat. Campanum. i. illius campani: Vel quia ut nūc dixi naturaliter campanus sit: uel ad mores rettulit patriā. Iuue. Qui gentis uitio nunquam partitur amicum. Oscia autem campania dicta est ab osco duce. Campani enim scēdi & arrogantes putantur: & ore imundi sunt & dicaces. Rogabat. ut saltaret cyclops. s. Polyphemū. i. saltando exprimeret Polyphemū & illū imitaretur ī saltatione. quasi dicat non esse opus illi persona: si uelit Polyphemum agere: quoniam facie illi similis sit. Cathēnam. sententia est: esset ne adhuc libertate donatus: nam liberi facti cathēnam instrumenta suā seruitutis laribus donabant. Et addit q̄ quanuis esset scribat: non propterea ius dominā suā in illum esse deterius. Fugisset. Maxima enim infamia erat seruo q̄ fugitiuus diceretur. Hoc igitur animi uitium est: illud corporis q̄ statura pusillus sit. Vna libra farris. quasi dicat non erat uerēda fames cū tam paruo egeres. Beneuentum. olim maleuentum dictum. in sāuio est. Hospes. domus hospitis.

ACRON. Quos torret. i. icendit: quia nimio calore flans uentus illam regionem exicat: unde & pestifer dicit ē: & grauis. atabulus nomē uēti. Apo tis ates. i. a pestilentia. Erepsēmus. i. trāsissēmus pro erepsissēmus: & ē figura detractio siue pene trāsissēmus. Triuici. oppidū ī fine cāpaniā: quo uehicula iuncta accedere nequeūt: ergo Hora. ad uillā diuertit. Vdos. humidus: uirides. i. acceperit nos cū sumo fumo: quia ibi urebant rami. Specto pexpectau. i. Somnus tñ aufert illā. s. expectatiōē: & abūdāt tñ. Intētum. u. expectatē uenerē. Māsuri oppidulo. quod uersu dicere nō ē equotutiū dicebat oppidū: & nō poterat ī uersu suo ponere huiusmōi nomē ac p hoc signis utitur. Ita at dicere nō ē: ut soluēdo nō ē. Callidus. puidus: sapiēs. Aquā nō ditiōr urna. qā ī equotutio aquā ē inopia: & similiter apud canusū oppidū apuliā lapidosus ē panis hac de cā de equotutio emit panis. similiter & ubi aq̄ deest: ut ī equotutio. Inde. r. f. p. oppidū ē italiā. Vir. Nūc facilis rubea textat fascina uirga. Corruptius nobis molestius difficilior. Postera. t. postez tpus postera. dies. stat⁹ celi. hoc ē serenitas. Adusq̄ bari mcenia piscosi. Ciuitas ē q̄ ad bari. dicit hodieq̄ ut dixit grāmaticus theotilus. Dehic gnatia lymphis iratis extructa qā aquas nō hēt. Dedit. r. i. Risimus igit: qd apud gnatia audiuius ī aris flāmas sine ture cōsummi. Apella. finxit nomen quasi sine pelle aut certe apella: qā pputium nō hēt. Nā deos. Secūdū dogma epicureoz. loq̄t q̄ dicit deos agere saeculū sine cura: ut poeta: Nec

Ostētar mihi: quos torret atabulus & quos
Nūquā erepsēmus: nisi nos uicina triuici
Villa recepisset: lachrymoso nō sine fumo
Vdos cū foliis ramos urente camino
Hic ego mēdacē stultissimus usq̄ puellā
Ad mediā noctē expecto: sōnus tñ aufert
Intentum ueneri: tum ī mundo sōnia uisu
Nocturnā uestē maculat: uētrēq̄ supinū.
Quattuor hic rapiur uigili & milia rhædis
Māsuri oppidulo: quod uersu dicere nō ē:
Signis pfacile est: uenit uilissima rerum
Hic aq̄: sed panis longe pulcherrius ultra
Callidus ut soleat humeris portare uiator
Nā canusi lapidosus aquā nō ditiōr urna:
Quis locus a forti diomede est cōditus oli:
Flētibus hic uariis discedit mœstus amicis:
Inde rubos: fessi puenimus: utpote lōgum
Carpentes iter & factum corruptius imbrī
Postera tēpeestas melior: uia peior: adusq̄
Bari mcenia piscosi: dehinc egnatia lymphis
Iratis extructa dedit risusq̄ iocosq̄

Dū flamma sinē thura liquefcere luīe sacro
Persuadere cupit. credat iudæus apella.
Nō ego: nāq; deos didici. securę agere auiū
Nec si qd miri: faciat natura: deos id
Tristes ex alto cæli dimittere tecto:
Brūdusium longe finis chartæq; uiæq;.

dicere possis Vltra. c. ut. s. h. p. u. Adeo dicit hic bonū panē fieri: ut qui callidi. i. periti sint illi? de sibi ferat
Aquæ nō ditior urna. de Canusio hoc nō de equo tutio cuius supra mēinimus. Flentibus hinc uariis discedit mæstus amicis. mæstū dicit ob mutuū desiderium. De hinc gnatia lymphis iratis extructa. hoc pp penuriam aquæ dicit. Rīsusq; iocosq; de gnatæ ara in qua lignis extinctis positis ignē sua sponte gliscere opinione deridet. Credat iudæus apella. qd pellē in parte genitali hō habeat. Nāq; deos didici. Hoc de opinione epicureorū: qui deos aiunt nō aliter posse immortales esse nisi quieti & ab oī cura sepati sint.
Nec si quid faciat miri natura. uerissima opinione hoc dicit. Constat nō omnia miracula certa ratione fieri de quibus epicurei prudentissime disputant. Brundusium. iucunde satis ita tunc finem uiæ brundusium sibi fuisse significat ut nunc relationis.

CHRI. Notos. qm̄ in apulia ortus est poeta. Vel notos caros. Vir. Hic iter flūina nota. Atabulus. uetus ē. illis regionibus noxius dictus sic quia τὴν ἀττὴν βάλει. i. nocumētū iniicit. Erepsimus. i. erepsissemus. Hic. e. sub noīe suo aliū notat. Rapimus. celeriter assumimus. Dicere nō est. i. nō licet: nā eutractitū. id. n. nomē est oppidi in uersu hexætro stare nō pōt. Callidus. quia nouit qd canusii malus ē panis. Lapidosus. durus. A forti. sic. n. ab Home. iducit Diomedes. Arpi. n. & canusini ppiqua oppida: & a diomede condita. Rubos. oppidū est. Hinc Vir. Nunc facilis rubea texat fiscia uirga. Bari. m. Barum. Egnatia & ruida pediculorū oppida sunt & i calabria pediculi ppli. Sed & pediculos aialia capitis dicimus & peciolos quibus poma pēdēt. Iratis. nā infalubres sunt ibi aquæ. Dū. f. f. Anastrophe est. i. sine flāma. Persuadere. Ridet illoꝝ religionem: qui putabant dei iussu thura quæ in limine tēpli ponerentur sine flāma liquefcere Et tanquā epicurus negat deos aut precibus moueri aut ita ex aliqua ī pietate irritari. Apella. circuncisus quasi sine pelle sit: q; cutis ē pputio incidat. dicuntur ēt recutiti iudæi. Nāq; deos didici. mordet iudæorū superstitionē: & ut epicurus profert eam sniam quā dixi. Sic ēt lucretius. Nec si miri. Dicit miracula qd a natura fieri: sed nō a diis: cum dii: ut placet epicuro: propterea beati sint: quoniam nihil curantes ocio sūmo fruantur. Chartæ. sermonis. Viæ. profecionis.

Peciolus

SATYRA SEXTA.

n On q; a mecēas lydoꝝ q; qd ethruscos
Incoluit fines nemo generosior est te:
Nec qd auus tibi mīnus fuit atq; paternus
Olim qui magnis legiōibus imperitarint:
Vt pleriq; solent naso suspendis adūco.
Ignotos: ut me libertino patre natum.
Cum referre negas: quali sit quisq; parente
Natus: dū ingenuus p̄suades hoc tibi uere.
Ante ptātem tullī atq; ignobile regnum
Multos sæpe uiros nullis maioribus ortos
Et uixisse probos āplis & honorib; auctos.
Cōtra læuinū ualeri genus unde superbus
Tarquinius regno pulsus fuit unius assis
Nō unquā precio pluris licuisse. notante
Iudice quo nosti populo q; stultus honores

n On. q. m. deest hēs. Mecoenatē alloquit cādore aī eius cōmemorans: qui generosos atq; hūiles absq; discrie accipiat. lydi quōdā tusciā possederūt. a quibus originē mecoenas trahēbat. Sensus hic est. nō te inquit extollit nobilitas gentis & sanguinis: ut despicias eos: qui ex īfimis nati sunt: sciens qd nō genus sed uirtus in hoīe est q̄renda. Nō quia habes ethruscos fines quos incoluit q; qd lydoꝝ fuit: nec eo quia nemo est te generosior. i. neq; q; nobilis es: iō derides ignobiles & libertinos. Nec iō qd īperauit pater tuus & auus irrides ignotos paupes uel ignobiles nec ignoti tibi fastidia afferūt: qd uulgo sannam dicunt. Suspendis. sp̄ernis. Subsannas. i. fastidis i. nō irrides. Nouimus. n. quia q; irridēt sannas faciunt. Referre. īterresse Dū ingenuus. dū mō īgenus sit: īgenus at ad moris p̄bitatē ptinet. Persuades. h. t. r. Recte īqt hoc tibi p̄suades o mecoenas qd aī īperiū tullī qui un⁹ ex septē regib⁹ seruili tñ genere fuit: alii multi ignobiles sed uiri boni & uitæ optiæ. Sēsus hic est. Recte hoc sētis q; nō nobilitatē magnipēdis: sed uirtutē. Añ ptatē Sēsus nō solū tullū: sed alios multos ex ignobili gñe claros fuisse. Fuit at tullus tarqni prisci lucumonis seru⁹. de quo Vir. Otia q; rūpet p̄iæ res.

ACRON

LIBER PRIMVS

desq; mouebit tullus i arma uiros. Vnde a quo: ut genus un latinu. Licuisse. a licitatiōe. i. ualuiffe extimasse. qm̄ oē qd̄ licet: ualet. ατ̄ iikoivo & iudicate estimante psuades hoc tibi recte. Quo. ut.

Famæ. i. nobilibē. Qui stupet in titulis. i. dū uirtuti presert nobilitatē. Quid oportet nos facere nos qui sumus sapiētiores populo: si populus recte iudicat q̄ frēq̄nter errat: nō debem⁹ honorē merētibus magis q̄ nobilib⁹. Nā esto. hoc q̄ si precedēte subiectione dicit: quasi aliquis dicat. magis debuit honorē accipere Leuinus hō nobilissimus quā nescio quis ignotus. Cui ira rñdet cōcedo: q̄ magis debuit popul⁹ mādare honorē Leuino nobili q̄uis ignauo q̄ decio ignobili quāuis forti. quare autem hoc concedo: q̄a debet unusquisq; cōtentus esse ordie suo: & hic Bioφē 100 docet unumquemq; debere sorte propria contentum esse.

POR. Non q̄a Mecœnas. Mecœnatē alloquit candorē eius aī cōmemorans q̄ generosos atq; hūiles sine discrē accipiat. Lydor⁹ q̄cqd̄ ethruscos incoluit fines. lydia quōdā p̄fecti incoluere ethruriā: qd̄ & Vir. testat cū dicit. ubi lydius amnis iter opia ferens. Naso. s. q̄ uulgo dicūt defannas. i. per fastidiū qd̄dā derides. Persuades. hoc tibi uere. liq̄t tibi iquit & āte tullum regē multos ignobili genere natos p̄bos uiros fuisse usq; aplis honoribus. tullū āt noīauit q̄a serua captiua cornicularia fuit natus & iō regnū eius ignobile dixit. Multos. s. u. n. m. o. Nemo est ut q̄ nullo maiores hēat sed cum memoria illoz pp hūilitatē nulla sit quasi nō uidet fuisse. Contra. l. u. g. i. ualerius leuinius a ualerio Publicola qui cū iunio bruto Tarquinium supbū expulit genus hēns piphrafin āt necessario fecit sicut lucilius cū dicit. Valeri. snia dia. quia. s. nomē q̄tuor breuiū syllabarū est eo nō pōt i exametrū uersū recipi. Vnde. pro a quo Teren. a p̄do nibus unde emerat se audisse. Vnius assis. Hic. P. ualerius adeo sēdis ac p̄fectis i oēm turpitudinē morib⁹ uixit: ut p̄uehi nō potuerit ultra q̄storū dignitatē. Ergo sēsus ē: q̄uis ppl̄s assueuerit honores dare idignis dū titulis atq; imagibus mouetur tamen ille uilis apud eundē ppl̄m fuit notatusq; ab eo est q̄uis etiam populus indignis etiam honores tribueret. Quid oportet nos facere. Quanto. nos inquit qui nō uulgariter sapius minus mirari nobilitatem contemptu ignobilium debemus.

CHRI. Nō. q. m. De ea re disputat de qua tanta tāq; diuturna cōtrouersia fuit atq; ē: ut adhuc lis sub iudice sit. Multi enim illam in antiquitate generis reponunt. Multi in diuitiis: nōnulli in magistratibus. Alii ad hęc uirtutē adiungunt: ut placet peripateticis Stoici āt in sola uirtute nobilitatē ponunt. Quam sniam nūc poeta sequitur. Nititur āt auctoritate mecoenatis: q̄ quidem cū utroq; parente regio natus sit: multū ualere possit. Est āt ordo: O mecoenas tu nō suspendis naso adunco. i. nō pōderas & liberas cū quodā stomacho: ut ceteri nobiles solent. Ignotos. i. ignobiles. Quia nemo lydor⁹ q̄cqd̄. s. lydor⁹. Incoluit fines. sit generosior te. nā qui ethruscos fines incolunt ex lydia (duce tyrrenho) uenerunt. Sed historia alio i loco a nobis posita est. Magnis. l. quia ex antiquis lucumonibus fuerint. Libertino p̄fe. Libertū libertinūq; inquire i superioribus. Ingenuis. bonis moribus ibutus: qualē ingenuū esse decet. Ignobile. x. Ex opinione uulgi qui natos obscuris parentibus ignobiles dicunt. Ceter⁹ hoc regnū nobile fuit. q̄a optime regnauit Tullus Seruius. Cōtra. e. contrario. ut ille ignobilis oprie regnauit. Sic in genere ualior⁹: quoz opera tyranni exacti sunt multi fuerunt nullius p̄citi. Valerius. bruti collega fuit: & optimā operam reipubli. nauauit in liberte publicanda. Sed cum in loco urbis editiori ædificare coepisset: ai aduerteretq; ppl̄o se suspectū reddi tanquam qui tyrannidis causa arcem ædificaret ædes demolitus est: & omnem materiam in subiectā uallem deuehens in loco plano ædificauit. Vnde & gratiam sibi conciliauit & publicola quasi popularis ē uocatus. Iudice populo. nā populus nōnunq̄ recte iudicat: sed nō semp. Nō tñ uituperandū putat: si Leuino hōi nobili q̄ Decio ignobili mandat honores: nec miratur si Appius aut alius censor moueat me a senatu hominem nō natū patre ingenuo: quia ego nō quieui in prima pelle. i. in primo statu: & est tractū ab apolo go esopi in quo asinus leonis pellem sibi sumit.

ACRON. Iste leuinus originē ducebat a Valerio publicola q̄ pepulit de ciuitate targniū cū bruto semp cōrēpt⁹ est a ppl̄o. Si ergo ppl̄s q̄ dicit nobilitate & diuitiis sape ignauos q̄uis nobiles sp̄nit qd̄ nos oportet facere. Quanto inq̄t minus ad honorem possumus puenire. qui uulgo ignoti sumus si etiam nobiles notantur a populo. Melius est ergo tuo iudicio quā ppl̄i placere.

Cēforq; m. a. hic ē appi⁹ q̄ libertos i urbe tribu nos redegit. Vel. m. ualde merito. Quo. i. p. n. p. Quiescē. id ē p̄prio ordie & statu sūptū est

Sæpe dat indignis: & famæ seruit ineptus
Qui stupet i titulis & imagib⁹: qd̄ oportet
Nos facere a uulgo lōge lateq; remotos:
Nāq; esto: populus leuino mallet honorē

Quā decio mādare nouo: cēforq; moueret
Appius: ingenuo si nō essem p̄re natus
Vel merito: quoniā in pp̄ria nō. pelle q̄essē
Sed fulgente trahit cōstrictos gloria curru.
Nō minus ignotos generosis: quo tibi tullī
Sūmere depositū clauū: fieriq; tribunum
Inuidia accreuit: priuato quā minor esset.

Nā ut qsq; insanus nigris mediū ipedit cro
Pellibus & latum demisit pectore clauum:
Audit cōtinuo: q; hō hic: aut quo p̄re natus
Vt si qui aegrotet: quo morbo barro haberi
Vt cupiat formosus: eat quacūq; puellis
Iniiciat curam quærendi singula: quali
Sit facies: sura: quali pede: dente capillo.
Sic qui p̄mittit ciues: urbem sibi curæ
Imperium fore & italiam & delubra deorū.
quo p̄re sit natus: nū ignota m̄re ihonestus
Oēs mortales curare & querere cogit.
Tu ne syridamæ aut dionysi filius audes
Deicere e saxo ciues aut tradere camo:

ex prouerbio. Nam hō quiescere pellibus suis di
cimus eos qui humiliore loco nati maiora desir
derant. Sed fulgente trahit. c. g. c. Sed in fulgen
te curru. gloria quæ illicit ad se tā ignobiles quā
nobiles. Et est alia subiectio. Gloria quæ stat in
curru. fulgente. ita trahit homines quasi ibi liga
ti sint. Constrictos. cupiditate plenos uel impe
ditos. hic cupiditatē gloriæ designauit. Quo ti
bi tullī sumere. Sensus. quid necesse est ad ipsos
honores affectare: quanuis omnes cupiant. Ille
Tullus senator fuit. atē remotus est a senatu per
Cæsarem quasi Pompeianus: occiso Cæ. recepit
senatoriam dignitatem. fuit autem ignobilis. Ti
bi at tribuno dixit. quia recepto ordie senatorio
factus est tribunus militū. Et circumdedit. mediū
crus: ideo dixit quia altiores sunt calcei senatorū.
Clauū. senatoriā dignitatē. Nā ut quisq; insa
nus. Cōparatiue quilibet isipiens nouus ignobi
lis & cupiens senator qui cupit rem icōmodam

unde pareret: & hic notat eos: qui uolūt appetere honores quos nō habuerāt sui maiores. Impedit. digni
tatis calciamētis ligauerit. Demisit pectore. media parte corporis. Audit. c. a populo aut iniquitantiū est:
aut obprobrium hic sermo. Vt si quis aegrotet. aegrotare morbo dicunt hī qui habent aliquam cupi
ditatem: quia omnis cupiditas aegritudo est. Quemadmodū inquit qui habet curā mœchandi & uoluerit
uideri formosus iniecit puellis curā interrogādi q̄li iuueis facie sit. quali dente quali capillo. ita & is qui p̄
mittit se curaturum rem: facit homines quærere de parētibus suis. Sic qui promittit. ordo: Nam sic quis p̄
mittit ciues & urbē esse sibi curæ cogit omnes mortales de se curare & eius natalibus sicut insani habitu no
uo & qui uult uideri pulcher. Tu ne syridamæ. Sensus tu qui libertinis es parentibus audes tribunatum
administrare. Ignobilium quorundam de syria damnato nomine ignobilis quasi unus de populo uerba
ad eum facit qui cupit ex genere humili ad honores & imperiū peruenire. Deicere e saxo. c. Cadmus fuit
carnifex notæ crudelitatis. damnati autem de tarpeio monte precipitabantur.

POR. Quoniam in propria. ex prouerbio sumptum ē i eos qui mediocritatis suæ oblitri maiora se ipsis
appetunt quos non contineri intra pelliculam dicimus. Et hoc inde sumptum est quod ductores in pel
libus dormitent cuius rei & luci. testis est cum dicit per mibi lectum imposui quæ pedem pellibus habes. &
Plau. cum de anu ebria iocaretur ait: in pellis periculum protenditur. Sed fulgente. t. Sensus est rapit
omnes cupiditas gloriæ. Sed quod curru fulgente dixerit a triumphis uidetur sumpsisse. Quo tibi. Post
Cæ. occisum. Nam pulsus ante senatu fuerat. Fieri q; tribuno. figurate per da. casum dixit ad pronomen t̄
bi tribuno. Cæterum illud simplicius erat fieri q; tribunum. Vt si. q. æ. q. m. b. h. Hic barrus uilissime libidi
nis æque ad modum uitæ fuit adeo ut Aemiliam uirginem ueste incestasse dictus sit. Certe adulteras syn
cerissima cupiditate sectabatur. Sic qui promittit se iherere senatorio ordini & rēp. administrare cupit astr̄
git se ad eam necessitatem ut inquirat in eum a ciuibus quo genere natus est. in quanto censu sit constitut⁹

Audes d. de saxo. Audes tribunatu ple. fungi Nam. t. p. damnatos de saxo. Cap. p̄cipitabant. Aut. t. C.
Cadmus carnifex illo tempore fuisse dicitur.

CHRI. Sed ful. nam homines ignobiles: ut nobiles gloria honorum trahunt. Tulli. Hic iur̄ p̄tori⁹ sed
obscurō loco natus pompeianas patres secutus fuerat: & inde a cæsare omni dignitate spoliatus. Vex mor
tuo cæsare in pristinum statum rediit. Ergo inuidia accreuit sumere. id est ex eo quod sumpsisti. Clauū. id
est latum clauum senatoriam uestem. Deposito. iubente cæsare quæ inuidia fuisset tibi minor si priua
tus uixisses. Nigris pellibus. Apud antiquos nō nisi nobiles nigris calceis utebantur illisq; lunam inscribe
bant. Martialis. Lunata nusquam pellis & nusquam toga. Iuena. Et generosus appositam lunam nigræ
subtexit alutæ. De hac consuetudine ita disputat Plutarchus ut credat romanos ab Euandro profectos uo
luisse ostendere arcades ante lunam fuisse. Ouidius. Ante iouem natum terras habitasse feruntur Arcades
& luna gens prior illa fuit. Vel homines elatos uoluisse humanæ instabilitatis admonere exemplo lunæ q̄
ab obscuro prodiens ad plenum usq; splendorem peruenit: ac rursus in obscurum redit. Vel minores mo
nere: ut ueluti luna soli subiacet: sic illi maioribus obtemperarent. Alii addunt: ut meminerint homines in
campis. elysii futuros: qui in lunari circulo esse creduntur. Quo morbo barrus. Nam laborat hoc morbo
id est hoc uitio: ut suo cultu ita ornatus procederet: ut puellæ de eo querere cogerent. Sic qui ignobiles cū
sint querunt magistratus: in quibus sit potestas capiendi suppliciū de ciuibus cogunt omnes inquirere suū
obscurum genus. Syridamæ & dionysi. f. Hi ignobiles erant. Deicere saxo. Nam damnati e saxo capito
lino deiiciebantur. Camo. species uinculi est. Acron legit cadmo: & ait fuisse carnificem crudelissimum.

ACRON At.n.c.g.p.m.f.u. Quasi rñdētis uerba sunt. Nāq; est.i.p.q.e.meus.i.eques romanus siue li-
ber ad psonā suā rettulit poeta. Hoc tibi.hac rōe.Rursū interrogātis est modo.Hoc tibi paulus & messala
optimi fuerunt illius tpis aduocati & nouius quis garrulus uocis tñ gratia pene exercitus agere uidebat.Sē
sus ergo est.Ideo tu uideris tibi paulus & messala eē quia nouiū uno gradu pcedis.aliis placet nouiū pconē
fuisse & uocis merito patrimoniu acquisiuisse.ut sit sensus.hoc tibi ergo uideris messala & paulus:quia p-
cedis pconē.hoc loco docet uitandā eē arrogantīā. At.h.f.p.d.Mō respondēt subiectiōi. Magna.f.aut
magna funera.aut magna sonabit p magne. ut
Virg.ifanda.f.ordo qđ uincat cornua & tubas.

Saltē.m.h.n.Elector. eloquentia.i.pp hoc nos
delectet:qđ ē orator hoc solū iquit horatius qđ idi-
gnatio at n cohibet nouiū in eqstri ordie sedere
qđ aduocatus ē & est magnæ uocis:aut ipse noui-
hēt clarā uocē saltē hoc stamus:qui licet aduoca-
tionē hēat:tñ in.xiii.gradu locatus est. Rodūt.
lacerāt malilogo. Cōuictor.p eo qđ cōuiua. At
oli q.m.p.Sensus ē in his uersibus satis obscurus
ueq; rōe hac pōt fieri manifestus.Forsitā tribuna-
tus mihi iuidiā pare debuerat:quia fortunæ bo-
næ merent iuidiā:qa casu quodā idigni pueniūt
ad honores.uirtus uero carere dēt iuidia.Vera.n
uirtus est & certi meriti meccenas tuo iudicio cō-
probari. Quia.n.u.f.h.i.m.i.Nō ita iure mihi i-
uidēt:qđ sū amicus & cōuiua:quēadmodū fortas-
se iure iuderēt:qđ fui tribunus.Nā ad amicitia tu-
am nō foelicitate:sed merito puēi.faelicitati at i-
uidendū est nō merito. Ita te.q.a.p.c.Cū sis cau-
tus & partius ad amicos eligēdos. Dignos ami-
cos:qui sunt longe a praua ābitiōe. Nō.h.m.p.
i.neq; casu aliquo nec bñficio fortunæ factus sū
tibi amicus sed beneficio meo. Singulti.p.l.ue-
recunde cū itēuallo iterruptis uerbis ipediēte ue-
recundia:qa qui pudorē hēt nō multū loquit:ut
infans. Nō.e.c.Ordo:nō ego narro me circū ru-
ra uectari caballo satireiano.Satureiani fūdi sūt
in appulia fertiles & equoq; nobiliū genitores.

POR. An nouius.c.g.p.me.f.u. Sed nouius i-
quit qđ libertinis parentibus natus.primus ait me
in eqstri ordie sedet. Nāq; ē.i.p.Prēlibetio natū eē Ho.& i narratiōe quā de uita ipsius hūi:ōndī ergo no-
uiū hūc libertinū eē idignat atq; eū tñ i.xiii.ordibus sedere. At.h.f.p.d.Hūc nouiū dicit garrulū & uulga-
rē eē i cāis agēdis p qđ glām studioq; efficeret:ut æquo aīo sustineat:qđ dissimulata hūilitate nataliū paulo ex-
ertius agat. Saltē.r.h.n.Ad id ptinet qđ dixit eū.causidicū eē.Ergo sēsus hoc me saltē solat ut illū substi-
neā:cū indignē alioquin libertinū equestre ordinē tenere. Nunc.q.f.t.m.c.dicit se inuideri qđ uiuat cum
Meccenate & qđ ante tribunus militibus p̄suerat qđi utq; supra humilitatē generis eius sit.Quia nō ut for-
san prudentissime dcm forsitan.n.merito iuideri debeat & qđ fortunæ beneficia habeat qđ plerūq; temere &
sine iudicio illius pueniant:at amicitia meccenatis qđ uirtute sit puocata nō potuit.Porro at qđ uirtute ac-
uero iudicio quis affegit iuideri ei nō debet:cū magno labore hoc ei constet. Vt.u.c.f.p.lo.Infans.Mani-
festum est infante a nō fando nunc dixisse.Nec.n.ad atātē relatū est.Porro hac reuera natura nobis est ut
ad sublimioris dignitatis uiros cum ad huc ignoti accedimus uerecundia nos eligues faciat. Satureiano ue-
ctari.r.ca.Satureiani noīe fundi in Appulia illis tpibus fuisse dicuntur satis ampli ac nobiles:p qđ Appulū
equum significat:Appulum at equum utiq; p optimo accipere debemus.

CHRI. At nouius.Nomen recte appositum quia nouus.Respōdet ignobilis esse alios ignobiliores sc.
Vno gradu.Nā ego sū natus ex patre libertino:At ille libertinus est. At hic.Si est p⁹ testū ualeat aliq uir-
tute.Quippe qđ tā firma uoce & grandi ore ut uicat oēm strepitū.Alii uolūt fuisse pconē:qđ ad sūmas digni-
tates puenerit. Sonabit.m.Aduerbiū est. Nūc.quia sim conuictor.Snīa est:si iuident mihi tribunatū.iu-
re pōt iuidere qa hoc munus fortunæ fuit:qđ sape indignos subleuat.Sin uero iuidēt te amicū mihi. Hoc nō
iure qa nō fortuitu sum factus tibi amicus:sed ex electiōe tua:quæ prudētia nō caret. Et ita hoc amicitia
initium describit:ut & se meccenati oblatum ab hominibus bonis & prudentibus ostendat scilicet a Vir-
gilio & Varro.Et se non orationis facundia commendauit:quæ meccenatem decipere potuisset:cum ipse

At nouius collega gradu pō me sedet uno:
Nāq; ē ille:p⁹ qđ erat meo. hoc tibi paulus
Et messala uideris.at hic si plaustra ducēta
Cōcurrātq; foro tria fūera. magna sonabit
Cornua:qđ uicatq; tubas. saltē tenet hoc
Nūc ad me redeo libertino p⁹re natū nos:
Quē rodunt oēs libertino patre natum
Nūc qa sim tibi meccenas cōuictor ut olim
Qđ mihi pareret legio romana tribuno
Dissimile hoc illi ē quia nō ut forsā honorē
Iure mihi iuideat:quīs ita te quoq; amicū
Præsertim cautū dignos assumere praua
Ambitiōe pcul.felicē dicere nō hoc
Me possum casu:qđ te sortitus amicum
Nulla & .n. mihi te sors obtulit.optius oli
Virgilius:post hunc uarus dixere quid eēm
Vt ueni corā singultim pauca locutus
Infās nāq; pudor phibeat plura pfari.
Nō ego me claro natū p⁹re:nō ego circū est.
Me satireiano uectari rura caballo mos.

*Satureiano uerbo prope meccenas dicitur a varro
ab infans meccenas*

des

27 mo

Vestem si qu
 ut in magni
 sumis: quod no
 utitur: videtur
 non et sicut
 videtur illos
 sus haberi m
 in. i. et patet

1270-

CHRISTO. Flauii alii hunc foeneratorem; alii calculatorem fuisse uolunt. Centurionibus. Quasi nobilioribus & ditioribus. Loculos. In quibus pecuniam exactam referrent. Tabulam. in qua data & accepta scriberent. Octenis. Vel octauo die mensis ante idus. uel idibus octauis mensis. Ausus. ut ostendat difficultatem patrimonii ad sumptus subministrandos. Portare. propter teneram aetatem.

LIBER PRIMVS

Vestē. f. q. d. si cū artib⁹ liberalibus erudiebar. habuissē uestē p̄ciosā: & seruos oēs crederēt me ex nobilib⁹ ortū. Ipse. m. Nō poterat pedagogū p̄bere. At ipse pedagogi munere fungebatur. Pudicū. Frugi & i oib⁹ rebus continentē prius honos. optimū premium. Nā uirtus moralis propter hoc exigitur.

ACRON. Nec. t. f. ne. u. quis. Nec timuit inqt ne sibi pro uitio q̄s obiceret: si me istituisset ut essem p̄co aut coactor: q̄ ipse fuit. p̄cones dicebāt qui stabāt ad ostia. enūciabāt. n. p̄cia oblata. coactores at mercenarii eorū qui hēbāt argētariā. Sūt at argētarii qui hnt sūmā reg. uenaliū. argentariū dicimus eū qui hēt sūmā diuitiā: a quo accipiūt forāi. Coactorē qui exigit nūmos a circum forāis aliter coactores dñr argētarii in auctionibus qui pecunias cogāt ipsi sunt cōuectarii. Ad. h. n. alii ad hęc legunt ut sit ad hęc q̄ p̄stitit. Alii ad hoc s. ne me p̄ceneret: quia patrē hūi opariū & liber tū: q̄a uir bonus fuit. Nil. m. p. nō me p̄ceneret huiusmōi p̄ris: & iō nō me defendā eo mō quo solent hoies sese defendere q̄b⁹ obiciēt ignobilitas: qui dicunt nō dolo suo neq̄ uolūtate factū eē ut ab istiusmōi parētibus nascerē. Nō ut. m. ordo est: nō sic me defendā ut magna ps hoium. Ratio. snia. Nā. f. n. i. Nā si natura faceret aliquem a certo anno repetere uitā post mortē & fieret illi ptās eligendā a fatis quos uellet parētes cōtentus eē parentibus meis. Ad. f. ad supbiā ac nobilitatē an ad eligendū fastidiū q̄d ex copia nascitur

Honestos. f. magis meos eligerē qui cōsules aut senatores. Demens. i. u. zeuma fortasse. Sanus. f. t. Mire hoc dixit q̄a ipse eq̄ster pmanit cōtēpto senatorio ordine. Nā m. c. Si adeptus eē maiorē dignitatē multa mihi eēnt necessaria. Petorita. genus uehiculi. Alii carpēta itelligunt. nōnulli carrucas. Matica. l. Quia paupes cū isidēt iumētis post se sarcinas hnt. Sordes. ignobilitatem.

Quas. t. t. de quo supi⁹ dixerat. quo ubi tibi tullī sūere depositū clauū. Lasanū. Vas in quo exoneratur uenter. i. quo uentrem purgamus inuentū ad exquisita naturā.

POR Nec. t. f. ne. u. q. u. Quid q̄ inqt nō uerebat̄ meus p̄r ne in malā existimationē ap̄d ciues & cognatos recideret si mihi liberalia studia nō p̄stitisset: cū humilis fuerit p̄co & satis sibi potuerit eē si paternā uitā imitaret. Ergo hoc ipso se multo maiorē gratiā patri suo debere dicit: q̄ supra uires status sui filium sit p̄secutus. Ut fuit. i. p. c. argentarius. f. coactor: q̄ humile ac turpissimū genus q̄stus habeat̄. Eoq̄ nō ut. m. d. f. n. e. suo ps q̄ nō ing. ha. d. p. Sic me defendā. Ordo est: eoq̄ nō sic me defendā. Et est sensus. f. l. runcq̄ cū humilitas grauis obprobatur alicui se sic solet defendere: ut nō suā culpam dicat eē: q̄ de talib⁹ parentibus natus sit. Ego at Hora. inquit nō tm̄ nō dicam hoc uerū esse sed e contrario talibus parentib⁹ me natū gloriabor. Nā si natura permitteret se nasci & eligere parentes ex quibus nasceret̄ nō ego malle hominibus honoribus functis nasci quā eis quibus natus sum. Atq̄ alios. l. ad. f. hoc ē ad fastidiū ac p hoc supbiā. Demēs. i. u. n. magni facit nobilitatem generis & eos qui gesserunt m̄gatus. Sanus fortasse tuo. Hoc ad mecenatem recte dicitur qui abhorrens senatoriam dignitatē in equestri gradu se continuit.

Ne solus. r. p. or. est. rusue aut p̄gre exires. Ducenda petorita. Petoritum genus uehiculi q̄ uulgo carq̄ dicit̄. Mantica cui lumbos onere ulceret. Mantica peta est. sed hoc ex Luciliano illo sumptū est. Mantica cantari costas grauitate premebat. Obiciet nemo sordes mihi quas tibi Tulli. Tulliū hunc & supra icre puerat q̄ senatoriā dignitatē recepisset nō sufficiens ei censo nec moribus.

CHRI. Preco. p̄cia allata p̄nunciabat. Coactor. mercenarius eius qui hēt summā reg. uenaliū uel q̄ exigit p̄ciū a circumforaneis. Vel coactores sunt argentarii in auctionibus: qui pecunias cogāt. Laus illi. Nā quāto pauperior fuit: tanto illis plus debeo. Nil me. p. p. i. nō parua res uideat̄ talis p̄r. Verba obscura. sed sensus est. Hic p̄r nō debet mihi friuol⁹ uideri neq̄ mihi dicendū est: ut magna pars hoium ignobiliū: q̄ ne

timuit nōt respondet obicietioni potuisset aliquis dicit timuit nōt culpam q̄ ob omib⁹ q̄ edulassit int. p̄du. i. p̄p. fuit

Nec timuit sibi ne uitio quis uerteret olim:

Si p̄co paruas aut ut fuit ipse coactor

Mercedes seq̄rer: neq̄ ego eēm q̄sto ob hoc

Laus illi debet & a me grā maior: nunc

Nil me p̄cniteat sanū p̄ris huius: eoq̄

Nō ut magna dolo factū negat eē suo ps:

Q̄d nō ingenuos habeat clarosq̄ parentes

Sic me defendā. longe mea discrepat istis

Et uox & ratio: nam si natura iuberet

Acertis annis æuum remeare peractum.

Atq̄ alios legere ad fastū quoscūq̄ parētes

Optaret sibi quisq̄: meis cōtētus honestos

Fascibo & sellis nollē mihi sumere demens

Iudicio uulgi. sanus fortasse tuo: q̄d

Nollē onus haud unq̄ solitus portā mole-

Nā mihi cōtinuo maior quærēda foret res:

Atq̄ salutādī plures: ducēdus & unus

Et comes alter uti ne solus rus ue p̄gre aut

Exirē: plures: calones atque caballi

Pascēdī: ducēda petorita: nūc mihi curto

Ire licet mulo: uel si libet usq̄ tarētū: mos

Matica cui lūbos onere ulceret atq̄ c̄s ar-

Obiciet nemo sordes mihi: quas tibi Tulli

Cū tiburte uia p̄ratorē q̄nque sequuntur

Tepueri lasanū portātes c̄nophorumq̄

Lasanum

Petoritum

Coactor

gat nō esse scī suō dolo: i. suā culpa: sed a fortuna q̄ nō hēat ingenuos parentes. Hoc nō est dicendū mibi: nā & si nō hēam īgenū patrē: tñ ille mibi p̄stitit qđ solent nobiles. neq; si liceret sumere mibi aliū patrē: ul- lū sumerem: sed cōtentus esse meo i qua re uulgus putaret me dementē: tu uero sanū q̄ ego nollem subire onus molestū: nā si essem i maiori fortuna collocatus eēt parandū maius p̄monii: plures mibi ciues eēnt salutandi: plures se rui ducendi. Curto. diminuto & ulceroso. Mantica. in qua necessariae uestes: uel huius scemōi res ferūt. Obiiciet. n. f. Nā hoc mō uestis nō putabor avarus: q̄a paup sū quēad mōm Tull⁹ ille de quo dictū est: qui i maiori fortuna cōstitutus maiori comitatu proficiscatur oportet. Quinque pueri. Nā quinq; comites tuæ fortunæ non sufficiunt mibi.

Hoc ego cōmodius quā tu preclare senator
Millibo atq; aliis uiuo: quacūq; libido est,
Incedo solus p̄cunctor. quāti uolus ac far:
Fallacē circū uespertinumq; pererro
Sæpe for̄: assisto diuinis: inde domū me
Ad porri & ciceris refero laganiq; catinum.
Coena ministrat pueris tribo: & lapis albus
Pocula cū cyatho duo sustinet: astat echin⁹
Vilis cū patera guttus: cāpana supellex.
Deinde eo dormitū: nō sollicito: mibi q̄ cras
Surgendū sit mane. obeundus marsia: q̄ se
Vultū ferre negat nouio: posse minoris
Ad q̄rtā iaceo. post hanc uagor: aut ego lco
Aut scripto q̄ me tacitū iuuēt. ungor oliuo
Nō quo fraudatis immūdu nata lucernis.
Ast ubi me fessū sol acrior ire lauatum
Admonuit: fugio rabiosi tempora signi:
Pransus: nō auide: quātū interpellē inani
Vētre diē durare. domesticus ocior. hæc est
Vita soluto:q; misera ambitioe grauiq;
His me cōsolor uicturū suauis: ac si fuisset
Questor auus pater atq; meus patruusq;

ACRON Hoc. e. c. q. tu. In hoc q̄ multa mibi nō sunt necessaria uel caballi. uel calones uel cōi- tes. & multis aliis rebus cōmodi⁹ uiuo. Libido. uoluntas. Fallacē. c. suburā maiore: in qua uespi semper n̄nundant furta. Et notandū quia falla cē dixit circū nōnulli uolunt esse p̄positionē: nā si nomē sit locū circi uidet significare: in quo fur ta uere distrahuntur: an fallacē circū p̄p circenses incerti euentus. aut p̄p samardā: marda. n. q̄ circa metas solebat inducere. illic. n. mathematici oli steterant. Assistō. d. aut samardicis aut sortilegis Laganiq; c. lagana sunt de siligine quadā factæ quasi mēbranæ cōpositæ: quas cū piperis liquaz mie coquūt & sic cōedūt. Lapis. a. mēsa marmo rea: quā uocāt delphicā. Astat echin⁹. Echinu dixit uas æneū in quo calices lauant qđ mō trifil le appellamus. Alii ampullā uitreā dicūt. Vilis. nō magni precii. Guttus. genus unguenti. Cā pana. fictilis ul uimineæ: uel ænea quia i cāpania dicebāt æneæ res optie fabricari. Obeund⁹. m. marsia statua in rostris ad quā solebant hoies illi conuenire: qui inter se lites atq; negocia cōpone bant. Nā & a statua nomē locus accepat. Qui se. u. f. n. Nouii fratres fuerunt quorū mior ad lo cū: q̄ appellabat marsia obsonari cōsueuerat. hi. at nouii fuerūt acerrimi fœneratores. & iocat de hac re horati⁹ iō ait puto marsiā erectā unā manū h̄re qđ illoz fœneratoz ipudetiā nō pōt sustine- re. deinde qđ ad statuā marsiæ uadioniū statuebat Fraudatis. expilatis: euacuatis. Sol. a. calidior hora q̄nta. Rabiosi tpa signi. Aestuosos dies cāi cularis. Pransus nō auide. Aestus cā tñ pransus

Ocior

quantum me separet a ieiunio: q̄tū potest diē durare: hoc est nō multū pransus. Interpellet. sustineat. Do- mesticus ocior. domi ociosus maneo. Notandū ocior fictum uerbum. Misera ambitioe. grauiq; ab omni cupiditate q̄ miseros facit quia grauiter afficit. Ac si. pro quasi: ut non secus ac iussi fa.

POR. Fallacē. c. mibi uideretur suburrā dicere q̄ fere hora fera furtiuas res solēt eo Venū deferre. Nō at hoc dicit Hor. q̄si res fureū & eo deferat: sed poti⁹ q̄ die occasiō emēdi captet. Assistō. d. sortilegis. Sor- tilatores dicit. Porro at altioris dignitatis hoies erubescūt fere i his uulgi circū stare q̄ tñ sibi licere Flora. di- cit p uita libertatē in q̄ nō eēt senatoria dignitate cōstitutus. Ad. p. & c. Hāc escā uulgarē ēē nemo est q̄ ne- sciat. Et. l. a. marmoreā mēsa delphicā significat. f. p̄ci nō magni est. Astat. Echinus uilis. Prater Echinū Lucili⁹ se dixit quasi scortea ampulla sit. ut cū ait Echinus chinabā infectas. Hic tñ uitreā ampullā intelligere debem⁹ Cāpana supellex. q̄a capuæ hodie ærea uasa studiosius fabricari dicuntur. Qui se uultū ferre negat. Duo nouii fratres illo tempore fuerunt quorum minor tumultuose fœnerator fuisse dicitur. Satyri- ce autem & eleganter hoc dictum quasi ideo manum leuet Marsias. quod in foro sustinere nō possit hunc Nouiū. Obeundus at Marsias. quia in foro uadimonium sistendum apud signum Marsiæ sit. Aut ego lecto. lector producta syllaba enunciare debemus. Immundus. n. l. nacta pro sordido homine posuit. Fu- gio rabiosi tempora signi. Caniculares dies dicit. Pransus non auide q̄. i. i. interpellet hoc est prohibeat dicit autem parum se prandere ne ieiunus sit. nam ieiunio uires deficiunt. Domesti. ocior. uerbum sin ait id est ocii ago. Ac si quæ. auus. Sensus. est suauis humilitate generis & dignitatis mee sum uicturus quā si hæc senatoria familia atq; ipse senator essem.

LIBER PRIMVS

CHRI. Mille aliis. s. hoibus. uel mille aliis rebus. Laganū. mēbrana de farina cōfecta: uel leguminis species. Fallacē. quia in ludis circēsis decepta fuerunt sabinæ. Echidnus. uas in forma echidni: Guttus. uas unde guttati unguentū stillat. Marisia. iudex. Minoris. nouior. nā ex nouis sribus qui foeneratores erant: minor peior erat. Lecto & scripto. i. lectito & scriptito. Fraudatis lucernis. q. d. oleo puro & nō de turpato in lucernis. Rabiosi signi. De canicula intelligit.

ACRON

P Roscripti regis rupili. Rex rupilius pnesti n^o fuit iste post exiliū ptor cū a triuiris cōdēnatus esset: cōfugit ad brutū: & eius socius bitus est. ubiq; horatiū iurgio lacerauit. ob qd amaritū dinē stili sui in eū constrinxit. pscriptus at fuerat ab augusto pp brutū. Hybrida psius. ex diuersis parentibus natus. Nā clazomenius fuit patre asiatico mīe rōana. Trāstū est ab aqla q̄ ex aquila & uulture nascit. Trāslatiue ergo Hora. lacerauit Persiū quasi semirōanū. Itē aliter Publius rupili^o cognomīe rex pnestin^o post exiliū ciuili belli cōmilito fuit Horatii in castris bruti. hic ægre ferēs q̄ Horatius tribunus eēt saepe ignobilitatē generis illi obiiciebat. iccirco nūc eū ex psona lacerat. Itē describit iurgii publici rupili regis cuiusdā: q̄ aliqui i Horatiū ioculariter dixit. & hybridæ. Persii. hybridæ at dñr pprie canes: q̄ nascunt ex cāe uenatico & cane gregario. Itē hybrida dicebatur Persius: q̄ de matre græcanatus fuerat & patre rōano hybrida dicit q̄ hēt patrē græcū & matrē italā: aut p contrariū. hybridā dñt appellari: qui mixto genere sermonis loquat græce latineq;.

Pus. atq; u. malignitatē atq; luorē. Lippis. oculis sedētib;.

Et tōsoribus esse: ēt tōsore qui solent tardi eē studio & lippi q̄ solent esse oculor; cecati a negociis sciūt qūo hybrida Persius persecut^o est maliciam publici regis. Clazomenis. apud Clazomenas ciuitatem asiæ & erit aduerbiū loci. Odio. molestia. ut Teren. Cū istoc odia habes. Cōfidens. audax: temerari^o: iracundus: aut superb^o: Fidens bonis Confidens malis. Adeo. usq; adeo. Sermonis amari. mordacis: maledici. allusit. & enim reges odio erant: & nomen eor; propter memoriam Tarquinii execrabile erat. hūc quoq; odiosum dixit. Sisennas barros. Sisenna fuit illis temporib; maledic^o & mordax. barri. n. dñr maledici. i. adeo erat sermōis maledici: ut Sisennas barros uidere^o uicere: & de his triūpharet. q̄ & ipi maledici fuerūt. i. adeo erat odiosus: ut de nobilissimis detractorib; triūpharet Persius clazomenes. Vt. e. p. a. allegoricos ut facile eū suparet q̄ eq̄ albi dñr eē nobiliores sicut dicit Virg. Qui cādore niues atēret cursi b^o ānes. Postq̄. n. i. u. q̄. postq̄ capitales inimici & iexpiables sci sūt. Cōuenit. trāslatū ē. Hoc & n. s. o. i. m. quo fortes. Sesus. ita. n. iter se mali hoies decertāt: & nesciūt cedere: ut uiri fortes i bello q̄ usq; adeo dimicāt utq; donec uno supato alī uictor discedat. Capital. magna. piculosa. Dideret. dirimere litis finē faceret.

POR. Proscripti regis. hoc i rupiliū regē prænestinū: cuius contētiōnē cū persio cōmemorat cuius persii iocū refert. Qui quāuis græcus fuit ciuitatē tñ romanā supserat. uñ hybridā appellat: rupilius cognomīe rex prænestinus post exiliū in qd dānatus profugerat: militauit i attico sub astio uarro: deīde cū pturā gereret pscriptus a triuiris cōfugit ad brutū & iter comites habitus ē ibi militatē. Hor. Flaccum iurgio lacerauit: pp qd amaritudinē stili poeta in eū strinxit. Hybrida quo pacto sit persius ultus. Persius clazomenius fuit. hybridæ autē proprie dicūtur canes qui ex imparibus parentibus nati sunt. hoc est ex uenatico & gregario. Ad hanc similitudinem uidelicet hūc persium parētes habuisse. i. græcum & ro. aut romanum & græcum & iō hybridā appellatū opinor. Oibus & l. n. & t. e. Adeo ait diuulgatū ē quibus i modis iſectatus sit psi^o rupiliū: ut & i tōstrinis hæc & i medicinis narrata sint fere at i his officinis ociosi solēt cōsidere has res rumoribus frequētas fabulis celebrare. Permagna negocia diues habebat clazomenis. Clazomenæ asiæ ciuitas. Ergo clazomenis: ut athenis. Adeo sermōis amari sisennas uarros ut æquil pcurreret albis. Adeo fuit iqt i rabie orationis amarus persius: ut sisennā atq; uarrū lōge anteiret. sed hoc ipso ita gloriabat. quasi quadrigis triūphalibus i cederet. Videlicet aut sisennā & uarrū maledicos fuisse dicit. Hoc & n. sūt oēs iure molesti. pertinacia ea iquit mali homines iter se contendunt qua bellant uiri fortes.

CHRI. Proscripti regis. Rupilius rex pnesti ab augusto pscriptus ad brutū in asiā confugit. Sed cū horatiū tunc tribunū ueluti ignobilē contēneret: uoluit poeta in opprobria incurrere. Itaq; psiū qndā sibi opposuit. Hic a rege laceratus has quas uidet lites exercuit. Proscripti regis. Proscribere relegare est. Item uenale pponere. Cicero in. iiii. de of. Ille quod nō placebat proſcripsit: tu qd placebat nō emisit. Sed in rebus animatis pscribere nō dicimus Sed producere: uñ pduxit seruos. i. uenales oñdit. Regis. sunt qui credant

SATYRA SEPTIMA

P roscripti regis rupili pus atq; uenenū: Hybrida quo pacto sit psius ulto opibus & lippis notū & tōsoribus eē - nor Persius hic p magna negocia diues habebat Clazomenis. et lites cum rege molestas Durus hō atq; odio qui posset uincere regē Cōfidēs tūidusq; adeo sermonis amari Sisennas uarros ut eqs præcurreret albis: Ad regē redeo postquā nihil inter utrunq; Cōuenit hoc & enim sūt oēs iure molesti: Quo fortes qbo aduersū bellū incidit inter Hectora priamidē aiōsū atq; inter achillē Ira fuit capitalis. ut ultima diuideret mors Nō aliam ob cām: nisi q̄ uirtus in utroq;

esse nomen dignitatis: Sunt itidē qui nomen ppriū putent. Pus. nō flectit. hoc. n. & pprie significat sanie & corruptū hūorē in corpe. Cuius cōtrariū est succus hūor. f. quo corp⁹ aliē. Hic at appellat pus malignitatē sui igenit: uñ addidit uenenū q̄a uerba ei⁹ uenenū erāt. Hibrida. pprie canis ē ex uēatico & gregario natus, uerū hūc hibridā appellat q̄ ex pfe asiatico & mīe rōana ort⁹ sit: cōpone at sic. Ego puto eē notū: quo pacto Persius ultus sit pus & uenenū p̄scripti regis Rupili. Oibus & lippis. Ergo notissima est res. ergo uera.

Negocia. rationes societatis. Glazomenis. urbs in asia. Durus hō. Inexorabilis in humanis. Odio. acerbitate: quā ex odio prouenit. Cōfidens. arrogans. Nā cōfidentia ut plurimū in malo capit. Fiducia i bono. Amari. acerbū. Sisennas. b. Populos loquaces ut multi putāt. Ergo poterat supare loquacitatem illorū. Equis albis. i. longo interuallo: quia equi albi apud antiquos uelocissimi inueniebāt. Vir. Qui suparet cādore ni. g. cur. au. Erat igit̄ prouerbiū: ut qui lōgo interuallo precederet equis albis uincere diceretur. Alii dicūt barros elephantos: ut ipse alibi. Quid tibi uis mulier nigris dignissima barris. Nā elephantos sua mole tardi longo it̄uallo ab equis uincunt. Sisennas. A loco sic noīat. Postq̄ nihil. cōuenit. Postq̄ nō interuenit aliqua cōcordia. Hoc. pp hoc oēs fortes sunt molesti. Nā uiribus pares cū sint: neuter neutri cedis. Si at ibecilles ambo sunt facile cedūt. Aut si alter minus potēs ultro uictus abit ut Glauc⁹ qui sua arma aurea Diomedī misit: & illius aenea sumpsit ut Diomedes cessaret. Refert homerus q̄ cū uenissent in certamē & glaucus se a Sisipho originē ducere dixisset. Diomedes pristinae amicitiae memor cōuenit ne ap̄lius iterise concurrerent. Est autem i Sisiphi successione Glaucus: & ex glauco Bellerophon: & huius Hippo- lochus & hippolochi hic glaucus.

Sūma fuit duo si discordia uexet inertes
Aut si dispibus bellū incidat: ut diomedī
Cū lyceo glauco discedat pigrior ultro
Muneribus missis. bruto pratore tenente
Ditē asiā rupili & p̄i par pūgnat: uti non
Cōpositus melius cū bitho bacchius: in ius
Acres cōcurrunt magnū spectaculū uterq̄
Persius exponit cām. ridetur ab omni
Conuentu laudat brutū: laudatq̄ cohortē.
Solē asiā brutū appellat: stellasq̄ salubres
Appellat comites: excepto rege: canē illum
Inuisum agricolis sidus uenisse. ruebat
Flumē ut hibernum: fertur quo rara securis
Tum prænēstinus falso multūq̄ fluenti
Expressa arbus to regerit cōuitia durus
Vindemator & inuictus: cui saepe uiator
Cessisset magna cōpellās uoce cucullum

illi & aureā cōdonauit. Aliē agricola hac fama iuit ad fluuiū: & dū se simulat ligna cedē uelle securi in fluuiū piecit. Similiter hoc deus uidēs descēdit leuauitq̄ ferreā: Ille aureā se pdidisse fingeat: Iratus de⁹ & illā dimisit. itaq̄ q̄ aureā hīe cupiebat & suā pdidit. Ergo dicit mō poeta sic in iuriā rupili p̄ius irruebat quō fluuius ille q̄ hēbat aureā securi. Tū. p. rupili⁹ rex. Salso. i. de amaro & copioso & maledico pectore ptulit cōuitia & remisit. Expressa. plata pectore allegoricos. Regerit. i. uicē mittit. Durus. u. uindemiator non dī: sed uindemator & nī ita dixeris. uersus non stabit hoc at ipsa rē nouimus: q̄ uiatores saepe uindemiatores cōuitiis agāt cū trāsierint & illi rīdēt ita ut cucullū eū appellēt: quasi pigrū: & recitāt hoc custodibus eo qd̄ sepe assidant: bene at p̄seuerauit i metaphora: q̄a arbusū pectus eius dixit. mō illū cōparat uindemiatōri. Et. in. c. f. u. c. Solent. n. uindemiatores cum uiatoribus falsa fatigatione cōtendere. Magna. cō. u. c. Cucullus auis est abiecia quā hoc uitio naturali laborat: ut oua ubi posuerit oblita saepe aliēa calefaciat. Vnde rustici sibi obiciunt quasi alieni curam sustinentes.

POR. Duo si. d. u. i. si incitet ipares: ut Diomedē & glaucū cito cōtentio finiet cedente i feriore & ultro dāte aduersario mūera. Vt. d. c. l. g. lycius natione fuit glaucus qui cessit diomedī arma sua aurea acceptis a diomede xreis: q̄ apud homerū in iliade legif. Rupili & p. p. p. oculariter cōtentionē hōrū refert quasi

LIBER PRIMVS

gladiatoria pugnâ. Vt.n.e.c.b.b.bythus & bacchius gladiatores optimi illis tpiibus fuerunt qui cum multis interemissent: commissi inter se mutuis uulperibus conciderunt: & cum eodem tempore mulier quæ septem extulerat nuberet ei qui uxores. vii. amiserat cõpatu est epigrâma tale

Laudat.

b.l.q.c.comites dicit bruti qui in cõsilio eius erât. sic & lucilius ait ut ptores cohors ut nostis dixit arulphex. Oportuê laudâs brutu & cõites eius soli & stellis salubribus eos cõparat. Ruebat. f. ut. h. f. q. r. f. Nâ utiq; nō facile itur in ea loca ad cedendū ligna q̄ sunt nimis alta atq; abrupta. Tū. p. urbane ac copiose iquit locuto Persio iuicē rupilius cõuitia iegerit nō minus ridiculus quā rustici uidemiatōres solantes se in eos uiatores a quibus p derisū cuculli appellant. Nâ solent leuia rustici circa uia arbusa uindemiantes a uiatoribus cuculli appellari: cū illi puocati tātā uerbosæ amaritudinē i eos effūdāt ut uiatores illi cedāt cõtēti eos cucullos iterz atq; iterz appellat. falso q̄ mltosq; fluēt arbusa. ad uidēiātores arbusi relatōe scā dcm eē itelligē dēm

CHRI. Bacchius. Et bytus pugilles fortissimi & iter se pares fuerūt. Sed nō magis pares uiribus q̄ isti in cõtētiōe. Canē. i. i. caniculā q̄ est stella iuisa agricolis de qua alibi. Ruebat. Eo ipetu oratiōis utebat quo ipetu fert fluui? illuc quo fert rara securis. i. in siluā densā: q̄ raro cedit. Vel elopi fabulā tangit. Qui ait mercuriū e monte descendente auxilio agricolæ fuisse: cui in fluuiū ferrea securis cecidisset & illi aureā extulisse. At ille noluit: qm̄ sua nō fuisset aurea. Sed mercurius simplicitate hoīs motus & aureā & ferreā dedit. Alter uero agricola auaritia motus & ipse suā i flumē deiecit: & cū mercurius ferreā extulisset: & ille suā aureā cõtenderet neutrā accepit. Arbusto. quasi de iculto pectore. Videmator. p uidemiator metri cā. i. ita durus ut est ille uidemiator: cui uiator iuictus sæpe cessisset. i. qui suparet eū uiatorē qui alios supasset. Erat. n. cõsuetudo apud priscos: q̄ et nostris tpiibus nō cessat: ut uidemiatō tpe agricolæ ex arboribus in qbus uuas legūt i uiatores iurgia iactent uicissimq; ab illis audiāt. Est ergo snia q̄ ille nō eēt minus cõuitiator q̄ uidemiator. Cucullū. i. uidemiatorem cucullū indutum: uel quem appellat cucullū pp cõtēptum.

ACRON Perfusus. aceto italo. rōana amari tudie. & hoc pp arbusū. i. afflictus itala mordacitate. Per. m. b. d. iste est q̄ cæsare occidit. Qui reges consuesti. t. aut pp cæsare dicit hoc q̄ est interfectus in senatu a cæsario & bruto: aut q̄ orig. nem ducebat a bruto qui pepulit de urbe tarquinos.

POR. At. g. p. est. i. p. a. allegoricos postq̄ est iquit plus acris cõuitiis rupili repulsi plus ex clamat p magnos brute deos oro qui reges consuesti tollere. cur nō hunc regem iugulas. Urbanissimus iocus quia Tarquinius superbus rex ro. per iuniū brutum in exilium actus est & C. Cæ. qui regnū uidet affe stasse p Bru. in senatu est occisus quasi infestū bruto nomen eē uidet iam regum. ergo iocās in nomē regis rupili ait o brute sequere generis tui gloriam & hunc Ru. regem extingue.

CHRI. Aceto. Vehementi obiurgatione. Reges tollere. Nâ interfecit cæsarem brutus

At græcus postquā ē italo pfusus aceto. Persius exclamat: p magnos brute deos te: Oro qui reges cõsuesti tollere: cur non hūc regē iugulas opū hoc mihi cred tuorū ē

ACRON o Lim. t. e. f. i. l. inducit priapū: qui stat i hortis esquilinis dicentē nō tā sibi laborandū in seruandis furibus quā ueneficiis pferēdis quōāt a corylo columbusita a fico ficuln. Inutile. ad nullos usus genitū. Cū. f. i. supple esset Maxia formido. deest factus sum. Nā. f. d. c. quia fustē tenens figurat. Obscenoq; r. p. a. i. p. E ligno uirile mēbrū scū. Importunas. quæ hortis noceāt Vetatq; n. c. in. h. Nouis quia semper exercetur noua cultura: aut pp recentē dedicationē mecenatis nouis hoc ē nuper institutis: aut recens satis: aut q̄ atea sepulchra erant in hoc loco i quo mō sunt horti mecenatis: ubi sunt mō thermæ. Ante. n. tanta misericordia tenebāt maiores: ut et publica monumēta paupibus & seruis edificarent: pauperz uel seruoꝝ cadauera hic oli sepeliebantur: nâ iō subdit conseruus. Soliti. n. erāt carnifices i esquilina uia puteos facere: i quos corpora mittebāt. Huc. ad illū locū i quo priapus stabat huc aliqui cadauera portabant plebeiōꝝ siue seruoꝝ nā sepulchra publica erāt antea. mō mecenatis horti. Prius. añ hoc tpiis. Augustis. c. uillissimis tuguriis. Cōseruus. u. p. l. i. a. Quia cōserui locabant & sepeliebāt alios seruos. Stabat. statutū erat. Pantolabo. f. pantolabus mālius uetna trans tyberim ex igne uis parentibus natus q̄ multas pecunias accipiebat: uñ pantolabos dictus est qui quis multis abun

SATYRA OCTAVA

o Li truncus erā ficulnus inutile lignū: Cū faber icerto scānū faceret ne priapū Maluit eē deū: deo inde ego furū: auiumq; Maxia formido: nā fures dextra cohercet: Obscenoq; ruber porrecto ab iguine palo. Ast importunas uolucres in uertice arundo Terret fixa. uetatq; nouis cōsidere in hortis Huc prius angustis eiecta cadauera cellis Conseruus uili portanda locabat in arca Hoc miseræ plebi stabat cōe sepulchrum Pantolabo scurræ nomentanoq; nepoti Mille in frōte pedes: trecetos cippus in agrū Hic dabat hæredes monumētū ne sequerēt

Pantolabo. f. pantolabus mālius uetna trans tyberim ex igne uis parentibus natus q̄ multas pecunias accipiebat: uñ pantolabos dictus est qui quis multis abun

daret pp scurilitatē tñ compluribus erat domesticus & notus: scutra dicunt hoies uilissimi & abieci. No-
mentanoq; n. Nomentanus prodigus fuit: & oia bona sua cōderat. & eleganter his duobus pantolabo &
nomētano apud asquiliās i publicis ustrinis monumētū dicit fuisse. quia priuatū locū hñe nō poterāt: oib⁹
suis assūptis. In. f. i. latitudinē. In. a. i. lōgitudinē. Titu. erat scriptus. agri modū ex utroq; spatio designās.

POR. Olim. t. e. f. Priapū positū i hortis q erant extra portā exquilinā ante q̄ adificiis locus occuparet
iducit referentē nō tā magnū negotiū sibi eē custodiendis hortis a furibus atq; auibus q̄ seia cōsumunt quā
a ueneficis q̄ se in iisdē locis inquietent. Inutile. l. merito. Nā hęc materia nullis fabricis idonea est. Attēde
nomē a fico deriuatū ficulus. Nō ut uulgo ficulneus. Vetatq; n. c. i. h. iō dixit q; cū exquilina regio prius
sepulchris uacaret: prius mecor. ob salubritatē æris hortos ibi cōstituit. Nouis. i. recens satistunc. n. aues p
hibendæ ex hortis sūt ne seia colligāt. Pantolabo. Vrbaniſſime dī: Hęc regio nāq; publicas ustrinas hēbat.
Quare elegāter Pātolabo nomēq; q bona sua cōderāt pu. monumenta p̄ſtare nunc dī. quia priuata hēre
nō poterāt. Solent āt priuatis inscribi monumētis quot pedes i fronte quot in agris hēant. Itē i singularibus
litteris notari. h. m. h. f. uidelicet ne p suis hēant iſerēdi reliqis alioz mortuoz. Fuit āt Mālius uerna trās ty
berī ingenuis parentibus natus qui ga multis pecuniā mutuā rogabat Pantolabos est cognominatus.

CHRī. Olim. t. e. In gratidiā eiusq; comites ueneficas iuehit. Hęc unguentaria neapolitana gratidiāq;
appellata est. Vex. ipse ne nomē p̄priū taxaret p gratidia canidiā posuit. Ficulnus. dicit. n. ficulus & fi-
culneus: sic ilignus & iligneus: salignus & saligneus. Maluit eē deū. f. priapū hortoz deū. Dextra. nā ma-
gnū fuisse tenet. Palus ruber. i. rubrica infectus & in oscanā formā fabricatus. Huc. oñdit q; ubi nūc hort⁹
est erat publicæ ustrinæ. Conseruus. eiusdē dñi seruus. Locabat. dato p̄cio. Nā nobilioz cadauera ma-
gna pōpa efferunt: hęc āt nulla. Eiecta. nullo honore elata. Eiecta nō honoris cā sed ne locus tetro odore
infestaret. Vili arca. Et nō ornato feretro. Miseræ. inopi & cui nō sit p̄priū sepulchrū. Cōmune. publi-
cum. Pantolabo. hic trās tyberī ingenuis parentibus ortus uniuerso patrimonio uorato ad sūmā egestatem
reductus est. Nomētano. Eadē luxuria hic p̄ditus fuit. ac postremo apud exquilias in publicis ustrinis sibi
monumētū cōstruxit. Cippus. terra sepulchri est. Et qm sepulchrū n̄ uniuersā trā illi sacrā occupabat sole
bāt adnotare i ipso sepulchro ad quot pedes & frontē. i. in latitudine iuxta uia procederet: & rursus ad quot
pedes in agrū. i. in longitudinē agri porrigeret. Dānat ergo uāitatē hois q i solo publico tñ sibi spatiū arro-
gauerit. Hæredes. m. n. f. Et hoc sūmæ arrogatiæ est. Nā i magnoz uiroz sepulchris qm digni essent q seor-
sū sepelirent ita inscribebat. H. M. H. N. S. qd significat hoc monumentū hæredes nō sequantur.

Ex quibus ut magis uero deus sit et ab omnibus ut q
ibi et uisus habetur
Nunc licet asquiliis hitare salubribus: atq;
Agere in aprico spatari: quo mō tristes
Albis informē spectabāt ossibus agrum
Cū mihi nō tantū furesq; feræq; sueta
Hunc uexare locū curæ sunt atq; labori:
Quātū caribus q̄ uersant atq; uenenis
Hūanos aios. has nullo perdere possum
Næc phibeī mō: simul ac uaga luna decoz
Protulit os: qn ossa legāt herbasq; nocētes.
Vidi egomet nigra succitā uadere palla
Canidiā pedibus nudis passoz capillo
Cū sagana maiore ululantē: pallor utraq;
Fecerat horrēdas aspectu: scalpere terram
Vnguibus & pullā diuellere mordico agnā
Caperūt. cruor i fossā cōfusus. ut inde
Manes elicerent aias responsa daturas.
Lanea & effigies erat: altera cærea. maior
Lanea: quæ pœnis compesceret inferiorem.
Cærea suppliciter stabat: seruilibus utq;
Iā peritura modis hecatē uocat altera: leuā

ACRON Hæredes. nescio qd donauit agrū su-
um p̄pō ad sepulchra. & posuit fines: ut hēret in
latitudie mille pedes: trecentozq; in lōgitudie. hoc
tñ fecit ne hæredes eius publicū iuderēt monu-
mentū: nec hērent facultatē petendi spatiū illud
mille pedū & trecentoz. Itē inscriptū erat sepul-
chro: ne ad hæredes ptineret hoc: ne cōpora aut
reliq; exinde iſerrent. Nūc. i. e. exquiliz dicun-
tur locus: i quo añ sepeliebāt corpora extra por-
tā illā: in qua est fessoriū. Recte dixit salubres. lo-
ca. n. salubria sunt in quibus amœnitates sunt.

Sensus hic est. Ibi nūc amœnitas ædificioz grā-
dis est: ubi aliqñ albebant ossa miseroz. i. tristes
hoies intuebāt hunc agz aliqñ albū ex ossib⁹ ca-
dauez. Cū. m. abundat. n. Furesq; feræq; su-
res pp hortos feræ pp cadauera mortuoz. Ver-
sant. mutāt in aliis uexant lego. Simulac. mox.

Vaga. quia zodiacū uagat: ut Maro: hic canit
errātē lunā solisq; labores. Protulit os. Virg. Ex-
tulit os factū. Vidi egomet. hic uersus tragice p-
ferē. Vt uidi egomet de de nūero cū corpa nī o-
pnsa manu. ma. m. re. in antro frā. ad. sa. Cani-
diā. p. cratidia neapolitana unguentaria: quā sēp
ut ueneficam carpit Hora. Cū sagana. me. offē-
dit fuisse ēt minore aut maiore natalibus aut ata-
te aut cēsu aut maiore q̄ fuit ipsa canidia. Pullā.
nigrā. Diuellere. dilacerat. Mordic⁹. aduerbiū
a mordendo aliter p eo: q̄ est morsibus uelut ad-
uerbialiter locutus: ut radicitus. Manes. e. quid
sint manes aīæ respōsa daturæ ephexegeſis. La

nea & effigies. bis subaudis effigies. La. effigies carea ē. Maior. l. q. p. c. i. Sic steterat: ut carea lanea coaceret. i. stabat effigies carea ante lanea q̄ si passura poenā. Seruilibus. Grauiſſimis uerberibus. flagris. Serpētis atq; u. ordo: serpētis atq; canes. Infernas. c. aut cerberum dicit aut furias. Ne. f. h. t. factis. f. Post. m. l. i. ioculariter: ne quis eas uideret latebāt post sepulchra. Mentior atq; quid. si quid mentior.

POR. Sed quīs aliquot uitis teneret. cōpluribus tñ erat domesticus. Hora. at Casii nomentani hui⁹ quē nepotē pp pdigā uitam appellauit saepe meminit. Nūc. l. a. quia pante lōgius uſtrina salubres factæ sūt æsquilineæ. Albis. i. Manifestissima eclipsis. Spectabāt. n. n. utiq; alii q̄ hoīes intelligēdū. Simulac. u. l. be riā: quā Canidiā hic appellat: & ut ueneficā carpit maxie in epodo carie. Cū. f. m. u. Memini me legere iorē apparet aut fororē hāc hūisse minorē se: aut fuisse: & aliā Saganā illis tpib⁹ minorē hac uel ætate uel na talibus uel censu. Et pullā. hāc uidelicet iā ad maleficia ptinent ueneficā. Pullā at & nigrā accipere des est q̄ aīæ manes sunt: ut si diceret: manes mortuorū. Lanea & e. ordo est: lanea effigies erat & altera carea. Maior lanea q̄. Sic figuratas dicit fuisse has duas effigies: ut lanea supplicii de carea sūere uideret. Sere

pentes atq; u. i. e. canes Sic fere instituit Hora. cōiunctiones ut nō suo loco ponat & est ordo: Serpentes uide res errare atq; infernas canes. Sic & paulo supra dictum est. Lanea & effigies erat altera carea

CHRI. Exquiliis de hoc mōte alibi. Salubrib⁹. Remotis sepulchris q̄ n̄ sūt sine corruptiōe. Cū. m. excūl to huiuscemodi hōto iminet mihi nō minor labor i abigēdis ueneficiis q̄ in remouēdis furibus & auibus. Vexāt. Nā furorē iducūt in aīos hūanos. Vēiebāt aīæ illuc ueneficæ: ut & ossa defunctorū & herbas i sepul chris natas legerēt. Nā hāc ueneficiis cōferre putabāt. Luna. nā & hāc in ipsis ueneficiis efficacissima dea hēbat. Hinc Maro. Ter gēinā hecatē tria uirgis ora dianæ. Nigra. Qui color īfernis diis aptus est: q̄b⁹ hāc sacra parabāt: sic infra pullā agnā ponit. Vir. Sacra iouis stygio q̄rite icepta paraui pficere est aīus. Maio ris herbas legebat mō falce ænea mō unguibus. Lanea. sub effigie poscentis poenas. Carea uero sub ef ultricē cedis significat. Infernas. c. furias. Nā apud īferos canes: apud nos furia: apud supos dira appellā tur: apud littorales harpyæ. Et reuera īferiores solo latratu. i. iurgis īcessere possūt: cū nocēdi uim nō hēant. Superiores at̄ diri sunt. qm̄ possunt crudelitātē exercere. Mediocribus furere licet.

ACRON Iulius & fra. p. Quidā īfames tpis il li⁹: alii dicūt poetas fuisse pessimos. Pediacia nō mē uiri ē. sed soluti alii pditos triuales exponūt: fragilis at̄ mollis & fluxus. Furq; u. Istū dicunt furē fuisse iudicē. Alēna. l. rñdētes. Triste & a. hoc est metuendū & lugubre. Variæ. maculosæ. Imagine cæ. Hypmerer uersus. ut folio tū iup piter aureo. Largior ar. Sermo iste molestus di cit̄ epiferomenos κατὰ κρονον quid memorē ut largior arserit ighis deest tñ: ut. Et ut non. t. i. i. quid dicā: quō eas ultus sū p timore: & quō inul tus nō recessi: sed eas terrui. Nā. d. f. Rupta pcul sione. Explosū est eiectū. Tul. qm̄ aristonis pyrōis & herili iā pridē explosa trua est. In prio officio rū displosū est cū ipetu eiectū. Quātū uestica. p. cōnat̄ ap̄oōn. i. ego ficus q̄ ex ficu factus sū pria pus cū diffisa nate pepedi. Altū. fa. c. Calendrū dicit̄ ornatus capitis mulierū: siue suppositus cri nis quē p naturalib⁹ capillis accipiebāt. Excide re. nimia. f. senectute. Incantata. aut nō cātata aut ualde cātata. Vicula. Quādā licia ex diuersis coloribus.

Alterā tīſiphonē: serpentes atq; uideres
Infernas errare canes lunāq; rubētē. chra
Ne foret his testis post magna latr̄ sepul
Mētiōr atq; qd: merdis caput iquiner albis
Coruorū: atq; i me ueniat mictū atq; cacatū
panis luppi barba uaria & dente colubra

Iulius: & fragilis pediacia furq; uoranus
Sigula qd mēorē: quo pacto alt̄ na loq̄ntes
Vmbra cū sagana resonarēt triste & acutū
Vtq; luppi barbā uariæ cū dente colubræ
Abdiderit furtim terris: & imagine carea
Largior arserit ignis: & ut nō testis inultus
Horruerim uoces furia: & fata duarum
Nā displosa sonat quantū uestica pepedi
Diffisa nate, ficus: at illæ currere in urbem
Canidia dentes. altū sagana caliendrum
Excidere. atq; herbas: atq; incātata lacertis
Vincula cū magno risuq; iocoque uideres

POR. Iulius & f. p. Pediacios eqs ro. honesto p̄monio cōsupto & castitatē corpis amiserat & indulgētia pentū mollis euaserat: ut oēm libidinē cū uoluptate pateret: pp q̄ Hor. fœ. ge. pediaciā nō pediaciū appel lauit ob eandē cām & fragilē dixit & mollē. Voramus at̄ Qu. Luctatii Catuli libertus oī loco oī tpe furacif timus fuisse dī: de quo ē illud tradit̄ cū dephēſas a nūmulatio eēt cuius de mensa nūmos subtrahos i cal.

ceos sibi ifarciuerat quidā iocās belle iqt si te nūmulatius ille exchalciauerat cū aspiratiōe. s. primæ syllabæ simul ut chalcon. i. æs ablatū ex calciamento obiiceret. Et ima. cærea. hypmetrus uersus ut est illud Home ricū. καστορα ιπποδαμον και πυθαγα τον πολυδευκεα. Vt Virg. Hæc finis fædi folio cū iuppiter au reo. & alibi iāq̄ iter emensi turres ac tecta latinorū. Canidiæ. d. a. s. c. ex. iocat in has quasi altera dētibus ap positis uti solita sit altera q̄ giba fuerit. Calindg. hoc est galericū habere cōsuescet. Calindg. mēinit & Varro in eo libro qui iscribitur uirgula diuina dicens. Ego nunc postulo Agamemnona meū tātis cothur nis accipit critonā calindg. Atq̄ in. la. uerbū reuocandum excidere uideres.

CHRĪ. Iulius & pe. uel ifames iulius tps fuerūt: uel poetæ pessimi & triuiales. De triuialibus at Vir. Non tu i triuiis idoste solebas. Stridēti miseg. sti. di. c. Fragilis. mollis. Alterna. alternati mō ueneficæ modo umbræ Triste & a. nā ululatus uocē acutā & mœstā pfert. Luppi. b. nā & Plini. sic scribit. Luppi rostrum iueteratū ueneficiis resistere aiūt: ob idq̄ portis p̄figunt. Variæ. Maculosæ. Ignis. Ordo est: Ignis arserit largior imagie cærea. s. leq̄ facta. Furiæ. quas ille ab iferis exciuerant. Vel cōstrue. horrueri uoces & facta duæ. furiæ. i. ollas canidiæ & saganæ q̄ tanq̄ furiæ erant. Displosa. discissa. Diffusa. apta. Ficus. ego priapus ficulnus. Dētes. Vel quos legerat ex sepulchris: uel suos: quia anus erat. Ex nimio anhelitu quē in cursu auxerat dentes pulsi sibi exciderant. Calindg. ornamentū capitis. Oñdit at anicula: stultitiā q̄ cum oia maxia suis ueneficiis promittat deinde tā parua re terrefiat. Vincula. fortasse licia ex uariis coloribus. Vir. Terna tibi hæc primum triplici diuersa colore licia circundo.

SATYRA NONA.

i Bā forte uia sacra: sicut meus ē mos
Nescio qd meditās nugarū: totū in illis
Accurrit quidā notū mihi nomine tātum:
Arreptaq̄ manu quid agis dulcissimē rex:
Suauiter. ut nūc est inq̄ & cupio oia q̄ uis.
Cū affectaret: nūquid uis occupo. at ille
Noris nos inqt. docti sumus. hic ego pluris
Hoc inq̄ mihi eris. misere discedere quærēs
Ire mō ocus. interdū cōsistere. in aurem
Dicere nescio qd puero. cū sudor ad imos

Nescio. q. me. Sic uerecūde poetæ nugas risus solēt appellare uersiculos suos. Occurri. q. n. sic nomen.
CHRĪ. Ibā. f. u. f. Carpit ipudentiā atq̄ iportunitatē & ineptias quorundā hoium p̄ hunc quē inducit.
Via sa. Quæ a porta triūphali ad capitoliū ferebat. Nugarū. modeste de se loquit̄: qui suas cogitatōes uſ nugas appellet. uel se qñq̄ rep̄hendūt satyri ut liberi? i alios iuehi liceat. Noie. t. Vt ostendat maior ipu dētia: cū nulla intercederet familiaritas. Arrepta. nō. n. expectauit ut porrigerē. Dulcissime. Nō sine adula tiōe. Vt. n. ē. Scdm cōditionē tēporū. Cupio q̄ uis. ut hūanū gratū p̄beret. Et sil uerba sūt hoiem dimittē tis. Occupo. nūquid uis. i. anteq̄ ille longiorem sermonē fereret dixi nunquid uis. Docti sumus. Nō di scedit ab ingenio arrogantis simul & fatui.

Manaret talos. o te balane cerebri
Fœlicē aiebat tacitus: cū quidlibet ille
Garriret uicos urbem laudaret: ut illi
Nil respōdebam. misere cupis iqt abire
Iamdudū uideo. sed nil agis. usq̄ tenebo
Perseqr̄ hinc: quō nūc iter ē tibi. nil opo ē te
Circūagi: quēdā uolo uisere nō tibi notum
Trāstyberī lōge cubat. p̄ ppe cæsaris hortos
Nil hēo: qd agā. & n̄ sū ipiger usq̄ sequar te
Demitto auriculas ut iniquæ mētis asellus
Cū grauius dorso subiit onus: incipit ille

i Bā. f. de epagomeno dicit. Nescio. q. ACRON
m. n. uersus more satyricorū nugarū dixit
ga satyrici solēt ēt sese carpe. Occurrit. q. no. m.
n. t. Cuius nihil aliud nouerā nisi nomē. Arrepta
q̄. m. q. a. d. r. Ordo est: qd res. agis ait mihi dul
cissime. Vt. n. ē. ut tps pmittit. Et. c. o. q. Te ui
uere ex snia tua. i. suauiter ago sicut mō & tibi cu
pio bene euenire. Cū. s. n. u. o. p̄uenio illū dicēs
nunqd aliud uis nūqd tibi necessariū est. At ille
n. n. i. d. s. i. uolo ut scias nos: qd docti sumus. i. nō
sum? indigni: quos scias. Hic. e. p. hac re quia
doctus es. iō tibi honorē habeo. Cum sudor. cū
ex tedio & molestia illius fluere sudor.

POR. Ibā. f. Refert hac satyra icedentē se uia
sacra icidisse i hoiem molestū & garrulū neq̄ se
ab eo auellere potuisse nisi aduersarius supuenis
set a quo uadimoniū sibi dictū ē. Et totū hūc ser
monē dramático charactēr alio sermōe uariat.

ACRON Ote bolane. c. cū sudarē molestiis
dicebā ap̄d me facilē cē bolanū oxycholū: q̄ pos
sit eū uerbis aspioribus remouere. Quare at faci
lē ait oxycholū: quia nō patiebatur molestiā q̄ sole
bat p̄ iracundia i faciē quēuis rep̄hendere & libe
re dicere: qd sentiret. Misere. ualde: ut Teren. in
heautontimerumcho. Eā misere amat. Video.
intelligo. Sed nil. a. nō recedis a me. Vsq̄. t. to
to die te tenebo. Nil. o. ē. t. i. aio illi nō ē opus
te huc atq̄ illuc circūduci. Cubat. ægrotat. Lā
guet. iacet. Nil hēo. a. garrulus. Et nō sū pi. i.
possi multū ābulare. Demitto. a. lass. n. a. sni uſ
equi aures deponere soliti sunt. Si. b. t. n. i. bene
frætus sū cōscia mea: intelligo: quia magis mihi d
fers q̄ illi. Viscus. disertus illius tps hō nonnulli

LIBER PRIMVS

poetā dicunt amicū horatii. est at̄ sensus. Nō uiscū amicū pluris facies hoc est qui tibi amicus ē potentiorē duces. Mire sic garrulū oñdit molestū. Quis. m. m. m. Cū gestu. f. pñnciatiōis idē quis cū gestu corpis pōt pñnciare quēadmōm ego. ita pñncio ut hermogenes tigell⁹ de quo supra. io. bacche. Interpellādi. rñdendi illi. Quis saluo. t. ē. o. i. quib⁹ necessaria salus tua ē. Haud. m. q. Garrulus neminē hēo. Oēs. c. oēs i urnis sepeliui. Foelices. sunt illi mortui: quia te caruerunt. Cōfice. iterfice. Mota. a. u. i. ipsa cōmota ex urna dixit i minere mihi fatū ex garrulo. aut mota urna ipsa an⁹ cecinit. qm̄ sortes de urna tollunt. Significat sabinā nutricē se Hora. habuisse q̄ urna sortes ducere erat solita: unde dicit. q̄ eū aliqñ monuit ipsa nutrix sua cauere garrulos: qm̄ ab his eēt interficiendus: & id sibi nūc ab fastidio oso garrulo possē fieri putabat. Tarda. p. quia tardos facit & est hypallage. Quando. c. c. the melis ē: qñcūq;. Ad ue. supple tēplū: sicut i patris concordia & ubi ad dianæ ueneris.

POR. O te balane cerebri. Tacitus. balanū hoīem nescio quē fuisse dicit adeo libere ut nulli⁹ ineptias ferret: qñ de eo sentiret statim eū diceret. Nil. o. ē. cir. hoc ex flora. persona itelligendū. Nil. h. q. a. nō sū piger. hāc ille molestus dicit. Si. b. m. n. & Tuscū & Varū Hor. amicos habuit de tusco infra dicit. Varus tñ de doctissimis fuit & magnus his tpibus habitus est. Nā & tragœdias fecit. Nā. q. m. f. p. eleganter dicit eū iis rebus sibi placere q̄ ad doctrinā nō attinēt. iō oñdit iperitū satis & ipportunū hoīem fuisse. Est. t. m. c. hoc Hor. iterrogās illū dicit. Haud. m. q. o. c. f. ille molestus hoc dicit. Nunc ego. r. hoc Hor. Tacitus apd se dicit. At se fuisse: quē ille occidat p ipportunā garrulitatē. Cōfice. nāq; instat. f. Sibi dicit Hora. instare fatū. Significat at̄ fabellā natione nutricē habuisse fortilegā: q̄ urna sortes ducere solita esset. Hūc. n. di. u. n. h. a. e. Hāc uerba sunt sortis ipsius ductæ. Garrul⁹. h. q. c. c. Ordo est: Quādocūq;. Vētū. e. a. u. subau diendū adē aut qd tale Amant nescio quō eclipsim i relatione sui loca sacra: sic deīq; & Terent. ait ubi ad dianā ueneris. Sic deniq; eo hodie in Claudii uel Telluris dicimus nec addimus templū aut ædem.

CHRI. Balane. Hic caufidicus fuit: qui nullo clāore aut strepitu forēsi cōturbabat. hīc illū foelicē cerebri appellat. Garrire. Per plures uersus uehāmenter depingit inanis & arrogantis nugatoris igeniū. Mētis. iproprie de asino. Interpellandi. loquit̄ horatius. Haud mihi. Rñdet garrulus. Cōposui. sepeliui. Nam & oculi cōprimunt a ppinquis & lauabant & ungebantur: & apte iponebātur feretro. Ergo cōponebāt. Cōfice. loq; horatius. Interfice me: nā sic de me factū est. Mota. u. motis sortibus in urnā cōiectis. Erat enī anus sortilega. Ad. u. subitellige tēplum. Sed tñ nō ponit. Sic alibi senatus eo die cōuēit ad cōcordiā.

ACR. Vadato. i iudicio q̄ uadatus eū fuerat uel q̄ eū uadio obligauerat participiū est ab eo qd ē uador uadatis. & ē uerbū cōe. i. uoco te. & uocor a te ad iudiciū. Rñdere ergo ei a quo uocat⁹ est ad iudiciū: aut ei quē ipse uocasset. Quod. n. f. i. adesto mihi. Et ppero quo scis. oblitus ē Ho. q̄ dixit sibi uisendū eē nescio quē. Me. f. supple linq;. Ego. u. c. d. e. sciens dux esse cōtendere cū uictore. coepi seq eū deest sciēs. Et mecenās. q. t. deest ait: Initiū locutionis fuit & coepit interrogare: quō circa te mecenās ē. Paucor. h. & m. b. f. i. qui & sapiēs est. & raro hēt parē qui multo rñ amicia nō gaudet. Dexter⁹. foelicius. Hēres magnū. ad. i. haberes apud mecenatē qui tuere tur ptes tuas: si me ei cōmēdare uelles. Hūc. h. u. si tradere. dicticos se ipsum tāgit digito. Disperē. i. ual de pereā si nō remouisses oīs ab amicitia mecenatis. Nō isto. Rñdet horati⁹. His. a. m. insidiis factiōibus. Nil mi. o. u. i. quicūq; est di tior nō officit mihi in domo mecenatis. Vi

Si bene me noui nō uiscū pluris amicum
Nō uar facies. nā quis me scribere pluris
Aut citius possit uersus: q̄ mēbra mouere
Molli: iuideat qd & hermogenes ego cāto
Interpellādi locus hic erat: est tibi mater:
Cognati: q̄s te saluo ē opo: haud mihi q̄q;
Omnes cōposui foelices. nūc ego resto
Cōfice. nāq; instat fatū mihi triste: fabella
Qd puero cecinit diuina mota anus urna:
Hūc neq; dira uenēa: nec hostico aufert̄ ēsis
Nec lateq; dolor: aut tussis: nec tarda poda
Garrulo hūc qñ cōsūmet cūq; loquaces gra
Si sapiat uiret: simulatq; adoleuerit ætas:
Ventū erat ad uestā quarta iā parte diei

Præterita: & casu nūc respondere uadato
Debebat: qd ni fecisset: perdere litem
Si me amas. inquit paulū hic ades itereā si
Aut ualeo stare. aut noui ciuilia iura:
Et ppo: quo scis: dubius sū: qd faciā inqt
Tene reliquā an rē: me sodes: nō faciam ille
Et præcedere coepit: ego ut cōtēdere dux ē:
Cū uictore sequor. mecenās quo mō tecū
Hic repetit paucor. hoīum & mētis bñ sãe
Nemo dexterius fortuna ē usus: haberes
Magnū adiutorē: posset qui ferre secundas
Hūc hominē uellis si tradere dispeream: ni
Sūm osses oēs. nō isto uiuimus illic:

Quo tu rere mō. dōus hac nec purior ulla ē
Nec magis his aliēa malis nil mi officit unq̃
Ditior hic: aut ē quia doctior. est locus uni
Cuiq; suo: magnū narras: uix credibile. atq;
Sichabet accēdis quare cupiā magis illi
Proximo esse: uelis tantū mō: quā tua uirtō
Expugnabis & est qui uinci possit: eoque
Difficiles aditus primō hēt. haud mihi dero
Muneribus seruos corrūpā. nō hodie si
Exclusus fuero: desistam. tpa quādam.
Occurrā in triuijs. deducā nil sine magno
Vita labore ddit mortalib;: hoc dū ait ecce
Fuscus aristius occurrit mihi caro: & illum
Qui pulchre nosset. cōsistimus. uū uēis: &
Quo rēdis: rogat. & rīdet. uellere cōepi

let. Rem siue litē. Ego ut. c. d. cōtēdere cū uictore. i. ptinace. Mecoenas. q. t. hic repetit mihi iquit mole-
stus ille. Mecoenas quō tecū & subaudiendū agit. Paucor. h. & m. b. f. Hora. dicit necesse ē frequenter oñ
dere quis uerba habeat aut unde īcipiat loqui ob hoc obseruandū est deinceps & supra ut ubi duo puncta
iterpōsita sunt alterā psonā loqui itelligas. Certe iā sensus ipse docet. qd Hora. qd ille molestus dicat. Ec-
ce. f. a. o. m. c. Aristus fuscus pstantissimus grāmaticus illo tpe & amicus Horatii fuit. Vnde. u. & q. t. r. & r.
u. c. Eleganter mixtum inter se & confusum sermonē interrogandi ac respondendi expressit. Et presa
re manu lentissima brachia. Sed lentissima nomen positum est pro aduerbio.

HRI. Vadato illi cū quo fuerat uadimonium. Sed de uadimonio & uade iam dictū est. Erat at tēplū ueste
apud for. Intereā. horatius loquit. Stare. i. si habeo uim stādi contra & q̃si pugnādi. Nā pugna qdam
est defensio forensis. Te an. r. Stultus oio qui seria iocis postponat. Me. f. horatius loquit. Hinc. r. Hic
picipiū resumit. & dicit quō tecū. f. uiuit mecoenas. Paucor. h. Est hō paucor. Et. m. b. f. Afferit quare sit
paucor. hōum quia est bene sane. i. prudētis mētis. & huius rei signū est q nemo utiē fortuna dexterius. i.
aptius. Nā ille apte fortuna utiē q neq; afferē rebus secundis: neq; succūbit aduersis. Magnū ad. Malign⁹
uir maligna pmittit. Snia est: si faceres me amicū mecoenatis pstatē tibi magnū auxiliū ad reliquos ex ho-
minis amicitia pellendos: neq; esset q me timeres. Nā cederē tibi primas partes in amicitia. Nō isto tu.
Respondet poeta: q apud mecoenatē uiuimus sine īfidiis. nec uiget ibi iuidia ut aut ditioni aut doctiori iui-
deat: sed est unicuiq; locus suus. Magnū. reuera magnū est q magna domus careat factionibus. Vnde ma-
xima est laus in mecoenatē. At uiro uitioso: incredibile uidetur. At qui sic habet. horatii uerba. Accēdis.
uerba garruli. Velis. horatius loquit: & in adulatorē adulationē effundit: ut suo illum gladio iugulet.

Haud. m. d. Immemor eor. q dixerat horatius & memor sui deprauati īgenii dicit se per malas artes id
conatur: corrūpet seruos. utē īportunitate. q duo uitia nihil pderunt sibi apud bonos. Nō sine. m. u. l.
Optia snia: sed male collocata. Fuscus. Grāmaticus nobilis eo tpe & iocunditate & festiuitate plenus. Et
q cupet in re nō dānosa quis submolesta horatiū ledere. Itaq; cū poeta fingeret sibi eē cū fusco negotium
& simul innueret fusco ut idem affirmaret. Fuscus se intelligere dissimulabat ita tamen ut horatium dissi-
mulationem latere nolleret: ut illum familiariter irritaret.

credibile. ut nō sit factio ī tanta domo. Accen-
dis. hoc dicēdo multo magis me accedentis ad
amicitiā eius. Velis. t. m. si uolueris me cōmēda
re īpetrare possis homo tantā uirtutis. Quā. t.
u. i. p tua uirtute. p tuis uirib; Opus est iquit hoc
solū ut uelis ei amicus eē: & ei p merito uirtutum
tuar. facile poteris pmoueri. Et est q uici possit.
hoc est iquit mecoenas cui si sēpe istes uincatur.
plius: Oē uaser uitii ridēti flaccus amico tangit.
Et nunc iucunde ex alterius psona eū rephēdit.

Eo qd. i. ea re: qā postea se faciliore deicit. Ec-
ce. f. a. o. Aristius fuscus grāmatic⁹ doctissimus illi
us tps amicus horatii iūducit illū qui supra uene-
rat dissimulare: ut ipse odiosi hōis molestia fatiz-
garetur. Vnde uenis & quo tēdis. epipheremos.

Vellere. c. uelicare & est caranto auto.

POR. Quod ni fecisset pdere litē. & hic audi-
endū p zeugma dēbat ut sit pdere litē dēbat. In-
teream si aut ualeo stare. Hoc Hora. dicēs negat
se posse eū expectare. Tene. r. an. r. m. f. Rē pro-
lite dixit: sic deniq; & in legibus scriptū iueniri so-

Et prensare manu lentissima brachia: nutās
Distorqns oculos: ut me erriperet. male falsus
Ridens dissimulare. meū iecur urere bilis
Certe nescio quid secreto uelle loqui te
Aiebas mecū. memini bene. sed meliore

ACRON Lētissima. flexibilia ut q̃tū lenta sa-
lix. Nutās. inuens ut me eripet. i. cepi nutare ali-
qd oculis nutātibus uelle mōstrare. Male. f. Ma-
le prudēs ī pncipiē meā aut male iocosus & urbar-
nus irrisor. Meū. i. u. b. uehementer irascebar.

Hodie. t. f. q iudæi neomenias dicūt qm p sab-
bata iudæi nūeros appellant lunares. Aliter tri-
gesima sa. dicunt qn calendis occurrit sabbatū.
Itē trigesima sab. dicunt qn ueniunt calendæ in
prima luna: p sabbata q dies maxie a iudæis ob-

LIBER PRIMVS

seruant: aut quia trigesima sabbata religiosi⁹ colebatur. Vin.t.c.i.o.i.iudæos cōtēnere. Oppedere.cōtradidere:q̄si cōtra pedē opponere. Curtis.quia pellicula iminuti sūt.quia moyses rex iudeorū:cuius legibus regunt:negligentia medicinalis effectus & ne solus eēt notabilis oēs circuncidit uoluit. Nulla.mi.i.r.est.i.facile hos cōtēno quorū religione nō teneor. At mihi.s.p.i.i.timidus uel supstitiosus.& hac de cā colo oēs religiōes ganimiā religionē ifirmitas facit & met⁹. Ignosceſ ordo:at mihi ignosces. Hūc cine.s.tā.n.i.diem tā moleste ortū esse. Tā.n.tā pntiosum tā tristē & aduersū cui cōtrariū est hunc macrine diē nūmera meliore lapillo. Surrexe.p.surrexisset:ut Vir.Cū gñe extinxē p extinxissem. Sub.c.i.i.maxima molestia sub illo garrulo. Obuius.epiphetomenos. Aduersarius.creditor. Et.l.a.d.enunciātes lītē antestatos habebant:quibus p̄sentibus cōueniebāt:ita ut aurem illis tertō uellerent.Sic Seruius magister urbis exponit. Alii sic exponunt:qđ Horatiū interrogauerit:si testis esse pateret.& Ho.obtulit aurē ultro. Solebāt.n.testium aures tenere & ita dicere.Memento qđ tu mihi in illa cā testis eris:qđ est antestari.Aliiter olim qui antestabāt auriculā cōrigebāt.iōq̄ poeta ait libet auriculā obtuli. Tangens at auriculā his uerbis loquebat.licet antestari.si ille rñdisset licet p̄ iniectionē manus aduersariū suū i iudiciū trahebat. Quod si antestatus nō esset & manū iniecisſet iniuriæ reus cōstitui poterat.Plau.in perſa.leno ad satyrionē parasitū. nōne antestaris.& parasitus. Tua ne ego cā carnifex cuiq̄ mortali libero aures atterā.Aliiter antestari.i. teste uti qđ iudicii cā uolo manū iniicere.Nā hæcerat cōsuetudo si qs uadato nō paruisset.eiaduersarius aliquē de p̄fētibus antestabat.i.tāgebāt ei⁹ aurē:& dicebat licet ne añſari:si rñdisset ille licet.tūc iniiciebat uadat⁹ manum in eū q nō paruisset:& dabat in iudiciū. Aliiter si iniecisſet manum iniuriarum poterat accusari.

POR. Nō.n.lentissima b.sed lentissime prensare brachia itelligendū. Male.s.r.stolidus ac derisor.

Certe.n.q.f.hoc Hor.ad Tuscum q̄rens aliquā cām qua se ab iportuno illo auellat. Hodie.t.s. Sabbata lunaria significat q̄a uulgares hoies serias sibi assumūt. Vi tu.c.i.Curtos dixit pp uirilis mēbri recisā pelliculā. Oppedere iudæis. cōtēnere eos ac religiōes eorū decredere. At.m.s.p.in hoc fuscus dicit ne Horatiū cupientē auelli ab illo molesto liberaret. Hūc cine.s.t.n.Ho.dicit nigrū ac p hoc tristē diē sibi illuxisse qui i istū molestissimū iciderit. Et quo .t.cum aduersarius occurrisſet illi iportuno hoc ei dicit. Et l.a.aduersarius molesti illius Horatiū cōsultat an pmittat se antestari iūcta manu extracturus ad p̄torē q̄ uadimonio nō paruerit.De hoc at lege.xii.tabularū his uerbis cautū est.Si uis uocationi testamini i gīt in capito antestari.est ergo antestari.s.anteq̄ manū iniiciat. Ego uero.o.a.hoc Hor.Porro at qui antestabat auriculā ei tāgebāt dicens licet antestari. si ille rñderat licet & tū iūcta manu aduersariū suū extrahebat nisi ita antestat⁹ esset q̄ iniicere manus aduersario uolebat iuriarū re⁹ cōstituit. Sic.m.a.hoc de sensu Homérico sūpsit quē & luci.i.vi.saty. repræsentauit.sic dicēs ut discrepat hac.Quē rapuit Apollo fiat ergo.significat sic liberatum ac recreatum dum illum molestum aduersarius suus rapit Apollinem imitatus.

CHRI. Male.s.i.salsus cōtra meā uoluntatē. Certe.n.Verba horatii ut illū sub huiuscemodi simulatiōe admoneret:ut se eriperet.Sed fuscus q̄ illum eripere nolet a garrulitate illa iportua respondebat se meminisse id q̄dem.sed nō esse ea die tps. Trigesima.s.Dicebantur trigesima sabbata qñ luna noua quæ est i trigesima die currebat i sabbato:q̄ neomoenia appellatur quasi noua luna. Vin tu.q.d.scio qua religiōe este nolle.Sunt at miræ facetiæ & urbanitates nō.n.curabat sacra iudæorū fuscus.idq̄ sciri ab horatio sciebat:sed ea serio dicere simulabat:quæ p iocū dicta credi uolebat. Curtis.Diminutis pp abscissionem p̄putii:sic.n.appellat pellicula illa quam i uirili membro iudæi circuncidunt. Vnde.illos apellas.i.sine pelle nominauit.Fuisse at p ea tpa & i odio simul & i cōtētiōe iudæos:eorū q̄ religionē.& Iuue.& Quintilianus:& Tranquillus:& Tacitus & pleriq̄ alii scriptores testes sunt. Oppedere. resistere & opponere. Translatio a militibus cū pedē pedi opponunt. Vir.Heret pede pes. Nulla.m.uerba horatii. At.m.rñdet fuscus. Paulo.i.Magis q̄ oporteat meticulosus:& p̄pea supersticiosior.nā superstitio ex metu puenit. Vnde illud cāpaneī apud statiu. Primus in orbe deos fecit timor. Solē nigrū.Diē ifœlicem. Surrexe.surrexisset. Licet atte.Mos erat ut uolentes in iudiciū aliquem rapere prius attestarentur id est ex circumstantibus aliquē testem facerent:aurem enim illi uellebant & admonebāt:ut esset memor. Vellebant at si ille uellendā pberet. Alioquin illā tangere ius nō erat. Ergo cū testis aurē p̄buisſet tūc antestabatur:ac deide aduersariū poterat i ius rape.Nec temere erat q̄ uolēti telli aurē uelleret quō esset memor.Nam aurem memoriae dedicauit antiquitas:hic maro.Cinthius aurem uellit & admonuit pastorem Tityre pingues pasce.re oportet oues.Sed & Plautus ad satyrionē parasitum.Nōne attestaris? Cui parasitus rñdet .tua ne causa

cuiq̃ mortali libero aurē arterā. Erigit̃ attestari testē uocare. Vñ & attestata fulminā dicebāt: q̃ iterato fie-
bant quasi q̃ haberent suū testimonium. Oppono auri. i. porrigo auriculā uellēdā: ut attester & post atte-
stationē possit in ius rapere. Rapi in ius cū aurē uellisset. Apollo. uel quia poetarū tutela ē apollo: uel apol-
linē posuit pro foro in quo hic detentus est: nam in foro augusti teste Plinio apollo fuit. Sic & Iuue. Sportu
la deinde forum iurisq̃ peritus apollo.

ACRON

SATYRA DECIMA. uersus

n Empe incōposito dixi pede currere
Lucili. quis tā lucili fautor inepte ē
Vt nō hoc fateat̃. at idē quod sale multo
Vrbem defricuit: charta laudat̃ eadem.
Nec tū hoc tribuēs dederi quoq̃ cetera n̄ sic
Et laberi mimos ut pulchra poemata mirer
Ergo nō satis est risu deducere rictum
Auditoris: & est qdā tū hic quoq̃ uirtus:
Est breuitate opus: ut currat snia: neu se
Impediat uerbis lassas onerant: bus aures.
Et sermone opus est mō tristi saepe iocoso
Defendente uicem mō rhetoris atq̃ poetæ

n Empe. aut cōfirmātis aut iterrogantis. Ne-
pe certe Cōfiteor me dixisse: quod asperos
& icōpositos uersus fecit Lucilius. Respōdet his
a quibus culpatus fuerat: quod Lucili uersus dā
nasset i satyra Eupolis atq̃ Cratinus. & dicit se n̄
poetā icrepasse: sed uersus. Inepre. stulce. inepte
faueamus a icui quādo apra uitia eius negamus.
Vt nō hoc fateat̃. Quod asperior & incōposi-
tus ē. At. i. q. f. Subiectio ē. i. sed i multos princi-
pes ciuitatis multa uenuste & iocose dixit i eodē
opere & pseuerauit in metaphora. Sale. defricu-
it. Quod sale. m. u. Venuste facere. Sale multo
ideo ait numero singulari q̃ dicturus erat p̃fricu-
it. ut quasi uere sal faceret. Nā sales pluraliter di-
cēdi sūt: cū urbanitas significat. Vrbē defricuit
nō urbē sed principes urbis mutū & lupos & cæ-
teros. Charta lau. e. i. eodē poemate. Nec tū. h.
t. i. quāuis cōcedo facecias & uenustatē Lucilio.
tū nō iō cōcedo ei oia q̃ debet habere poeta q̃
iocose & satis urbane lacerauit uitiosos homines

Nō. f. & l. m. i. si dico Luciliū iō bonū poetā eē q̃ hēt facecias idē mihi dicēdū ē de laberio mimographo
Nā & his hēt facetias. Sed multis caret q̃ poeta debet habere. Nā & mimorū ioca sic laudo: ut nō cetera illis
assignē q̃ p̃fecti sūt opis. p̃ hoc Luciliū op̃ mimis cōparat. Risu diducere rictū. apire os & risu mouere. Ri-
ctus icerti generis ē. Nā & hic rictus dicit̃ & hoc rictū mēsurā oris. Et ē auditorē mouere ad risū. Est. b. o.
si uis opus facere breuitate opus ē: ut cito snia finiat̃. Snia illa quæ risū mouet debet eē cita & manifesta. Ali-
ter sensus nō solū i eo ē opus: ut pauca copiose sed ut breuiter mltā dicāt. Sic & cato a Salu. Laudat̃ q̃ mul-
ta paucis absoluerit. Aliiter snia nō debet eē plixior ne aures oneret auditori & nō itelligat. Et sermone.
o. ē. m. t. f. i. i. opus ē sermone. & q̃ mō iocos dicat mō defendere uicē oratoris mō poetæ mō urbani p̃cētis
uiribus suis. Nā cū iducis loquētē rusticū nō debes loq̃ p̃ ingenio tuo sed p̃ ingenio rustici: q̃ tū q̃ tū poetā est.

Rictus

POR. Nēpe i. c. d. p. c. u. Respōdet iis a quibus iculpatus erat qd̃ Lucili uersus dānasset in ea satyra quā
supra habuit quæ sic incipit. Eupolis atq̃ Cratinus Aristophanē q̃ poetæ. Nā dixerat ibi duos compone-
re uersus. Nā fuit hoc uitiosus. Nunc autē dicit n̄ f. poetā iprobasse sed uersus eius quos n̄ suo uitio duos:
sed seculi fecit. At idē quod sale multo urbem defricuit charta laudat̃ eadē. Salem p̃ urbanitate posuit.
Sed sales in hac significatione pluraliter solent dici ueq̃ quia defricuit erat dicturus necesse habuit quasi ue-
re id sal faceret loqui. & ideo singulari numero dixit. Scimus autē Luciliū urbanis salibus multos Roma-
nos carpisse. Nā sic & Laberi mimos. negat lucili uersus magnopere mirandos eē quanuis iocis & ama-
ritudine abundantes sint reuera humiles & in uerbis & in cōceptionibus & in materia. Ergo nō satis est ri-
su deducere rictū auditoris. nō satis ē iquit tantū mō loqui: ut q̃ audiat rideat: quāuis nō negauerim esse ēt
in hoc nōnullā uirtutē. Est breuitate opus ut currat snia neu se. Breuitate orationis utēdū eē ait cū cito sen-
tentia finiat̃ ne defatigetur auditor. Eloquentiæ. n. uirtus non tantū in eo est ut pauca copiose: sed etiam ut
breuiter multa dicat. Sic & M. Cato & Salustius laudatur multa paucis absoluisse.

CHRI. Nempe incōposito. Defēdit quod in superioribus dixerat in luciliū: nam erant qui q̃ ipse dixit
rat carperēt: & falsa demonstrare niterēt. Sūt codices i quibus sit huiusmōi pricipiū: Lucili q̃ sis mēdosus teste
catōe. Defēfore tuo cōuicā qd̃ male factos: Emendare parat uersus hoc leuius ille. Est quo uir melior longe
subtilior illo. Qui multū puer & loris & funibus udis: Exoratus ut esset opē q̃ ferre poetis. Antiqs posset cō-
tra fastidia uestra. Grammaticorum doctissimus ut redeā illuc. Acro tū a uersiculo quē posui icipit. Nēpe.
Initū abruptū ē: ut cōuenit satyro. Incōposito. Nā cū eloquentia elegātia: cōpositione: & dignitate constet.
Lucilius i cōpositione: peccabat. Est. n. cōpositio apra & quadrās iter se cōstructio uerborū. At lucilius ut ipse
iā dixit fluebat lutulētus. Ergo nō erat i illo redā cōpositio. Fautor inept. Inepre. n. fauet qui tribuit alicui
quæ suā non sūt. Fateatur. coactus. s. ab ipsa ratione. Fatemur enim coacte. Confitemur sponte. Multo
sa. Multis salibus: nam in singulari condimentum significat: in plurali urbanitatem: sed ipse in singulari
dixit per translationem a carnibus: quæ ut feruentur fricant̃ sale. Hæc fricatio carnes exurit. Vnde indicat

sales suos fuisse mordaces: ppter eaq; Iuue. Secuit lucilius urbē. Nō tñ. h. t. quis cōcedā illius sales: nō tamē cōcedā illū eē i oībus perfectū. Mimos la. p. laberi. Laberius enī de quo ē: alibi diximus: poeta mimosq; fuit: qui adeo casarē delectauit: ut i fine ludog; aureo anulo a casare donatus e uestigio i quattuordecim ordinibus ad spectādū migrauerit. Cui sedile querēti aiūt respondisse ciceronē. Recepisse te nisi anguste sedere quo scomate notabat casarē q; senatū supra numeq; nimis auxisset: sed remordit illū. Laberius. Nec miq; igt si anguste sedes: qui soles duabus sellis sedere: ueluti illū leuitatis i simularet: snia at ē: q; quāuis i laberio sales pbem: nō ppter ea tñ illū pfectū poetā dicā. Riditū. nō solū hiatū ipsū dicimus uñ uerba exeūt & cibus igredit: sed ps illa circa ipsū hiatū: q; i hoīe ridente uel alio mō os torquēte lineis qbusdā terminat: ut maxime sūt labia. Laetia. Sic oris quoq; spēs & riditū ex trāuerso patefactus: q; utilis q; decēs sit enarrari nō potest. Deniq; ego ita puto riditū eē figurā i ore ad tēp⁹ aliquo mō cōtractā uel pductā: uel iuersā ulexrēlā: q; paulo post reditura sit i naturalē formā. hic Iuue. Ipse ad cōspectū coene deducere riditū Suet⁹ hiat tñ. Hic putāt dici Rīgor: cū canis ex ira i rurgas deducit os. Sed dicimus deīde rīgi stomachari & irasci. Hic quoq; uirtus. f. mouere risū sed ē opus aliis uirtutibus p̄cipue breuitate.

ACRON. Interdū. u. p. u. interdū urbani hoīs sermone opus ē: qui ut delicatus uideat minus se ondit facere q; possit sed non q; in dicēdo uiribus pcat: sed q; aliis uires minores demonstrat. Sape urbanus rustico loquēs cū multo plura possit: parcit uiribus i loquēdo & cōsulto. i. spōte & dispētorie extenuat uires suas: quasi nō copiosius cum eo agere ualeat. Ridiculū. a. f. & me. locus saepe plus mouet hoīem quā res acris. plerūq; ingit uenuste & ridicule dicta plus mordēt quā q; acriter & turbulēter plata sūt. Itē saepe iocularē maledictū grauius uulnerat quā res aspera. i. satyra. Illi f. q. c. p. u. e. h. st. Id est atiqui comœdiographi. iō placuerūt qā tēperabāt fabulas. suas ioco & tristiti: & hi mō partes rhetoris seqbāt mō poetæ. Eo ipso placebāt quod ridicula eorū magis morderēt: quā si acria ptulisset. Quos neq; p. h. & demetrius quē iste simiū appellat genere masculino pp deformitatē & breuē staturā abo obrectatores fuerūt horatii. Erāt at musici modulatores. Staturæ. hic pter caluū & catullū poetas alios nō legerat ad nullā rē doctus nisi catulli & calui uersus cātare & imitari qui dramatopeos erat. hoc ē amatorias cānones scripserat. O. f. st. o. ψ. i. a. Tēio q; sero studiis uacare cepistis. qui seri estis ad studia Castigat eos qui mirāt luciliū qd latīs grāca miscuerit. Qui ne. quasi cur ne. aut uacat ne: ut qui pnomē sit. i. putatis ne eū aliquid magnū fecisse q; scripsit sicut pitholeō abiectus poeta. Nā dicit pitholeō epigrāmata ridicule scripsisse i quibus grāca uerba mixta erāt cū latinis. Aliter pitholeō rhodius huiusmōi. fecit epigrāmata: ut latinis grāca cōiugeret adeo nō ē difficile: & ideo non dignū miraculo. & n. i. firmitatis putat nō latinis cōpleri quæ latinis sūt cœpta. Cōcīnus. cōpositus. cōiūg⁹ Vt chio nota si cōmixta falerni ē. Genera uini optimi chii & falerni. chiū. n. dulce ē. falernum austrius: ergo mixtū iocūdū fit uel subiectio ē. i. sed suauis fit sermo cōiūctus ex latino & greco quēadmodū si miscueris falernū uinū cum chio. Sed cōparatio hac nō cōgruit. Nā uinū chiū mixtū cū falerno facit suauitatem: quia chium dulce est: austrius falernum. grāca uero cum latinis mixta dissimilitudine naturæ carent suauitate.

Nota. ideo quod aut uina notantur in lagenis: aut consules.

POR. Interdū. u. p. u. qui aliqñ parcit uiribus. i. laborare nō uult atq; ēt siquid roboris i corpe hēt uult da ta opā delicatus uideri. Ridiculū. a. f. & m. m. p. s. r. Interdū iquit uenuste & ridicule dicta magis mordent q; quæ acri & turbulenta oratione prōpta sunt. Illi scripta quibus comœdia prisca uiris est Hoc stabant. absolute hoc ē hac re: & stabāt constabant ac ualebant significat. ad id autē pertinet hoc stabant: q; dixerit ridiculum acri fortius ac melius magnas plerūq; secant res. Neque simius iste. Adnotandum cum uulgo receptum sit simiam tantum dici debere Simium dixit. M. Demetrium autem modulatore propter maciē ac paruitatē corporis hoc nomīe appellat. Hos autē duos Hermogenē & Demetriū negat antiquas comœdias legeret: neq; alios q; Lucii Calui & Valerii. Catulli uersus modularii: Itaq; fastidiri eorū iudiciū: & infra Demetriū Tigelli ait. discipulasq; iter iubeo plorare cathedras. At magnū f. q. u. g. latinis miscuit. Castigat eos qui mirantur Lucilium quod i seruit uerba grāca carmini latio: cū id facere qsq; possit. Sicut Pitholeō Rhodius qui huiusmodi epigrāmata effuriuit magis quā scripsit. Et. n. i. firmitatis putat eē orationē latinā uerbis grācis fulcire. O seri studiosi. ΕΚΑ ΕΙΨΙΟ deest q; uultis docti uideri. Qui ne putatis. ne adiectū: ut egone abundat ne syllaba. ē sensus: O seri studiosi: qui putatis difficile eē quod Rhodio Pitholeōti cōtingit

Interdū urbani parcentis uiribus: atq;
Extenuātis eas cōsulto: ridiculum acri
Fortius & melius magnas plerūq; secant res:
Illi scripta quibus comœdia prisca uiris ē:
Hoc stabāt: hoc sūt iūcti quos neq; pulcher
Hermogenes unquā legit neq; simius iste:
Nil præter caluū & doctus cātare catullū.
At magnū fecit: quod uerbis grāca latinis
Miscuit: o seri studiosorum: qui ne putetis
Difficile: & mirū rhodio quod pitholeōti
Contigit: at sermo lingua concīnus utraq;
Suauior: ut chio nota si cōmixta falerni est.

Simius. demetriū quendā poetā significat: q; fuit breuis
Staturæ. hic pter caluū & catullū poetas alios nō legerat ad nullā rē doctus nisi catulli & calui uersus cātare
& imitari qui dramatopeos erat. hoc ē amatorias cānones scripserat. O. f. st. o. ψ. i. a. Tēio q; sero studiis uacare cepistis. qui seri estis ad studia Castigat eos qui mirāt luciliū qd latīs grāca miscuerit. Qui ne. quasi cur ne. aut uacat ne: ut qui pnomē sit. i. putatis ne eū aliquid magnū fecisse q; scripsit sicut pitholeō abiectus poeta. Nā dicit pitholeō epigrāmata ridicule scripsisse i quibus grāca uerba mixta erāt cū latinis. Aliter pitholeō rhodius huiusmōi. fecit epigrāmata: ut latinis grāca cōiugeret adeo nō ē difficile: & ideo non dignū miraculo. & n. i. firmitatis putat nō latinis cōpleri quæ latinis sūt cœpta. Cōcīnus. cōpositus. cōiūg⁹

Vt chio nota si cōmixta falerni ē. Genera uini optimi chii & falerni. chiū. n. dulce ē. falernum austrius: ergo mixtū iocūdū fit uel subiectio ē. i. sed suauis fit sermo cōiūctus ex latino & greco quēadmodū si miscueris falernū uinū cum chio. Sed cōparatio hac nō cōgruit. Nā uinū chiū mixtū cū falerno facit suauitatem: quia chium dulce est: austrius falernum. grāca uero cum latinis mixta dissimilitudine naturæ carent suauitate.

Nota. ideo quod aut uina notantur in lagenis: aut consules.

POR. Interdū. u. p. u. qui aliqñ parcit uiribus. i. laborare nō uult atq; ēt siquid roboris i corpe hēt uult da ta opā delicatus uideri. Ridiculū. a. f. & m. m. p. s. r. Interdū iquit uenuste & ridicule dicta magis mordent q; quæ acri & turbulenta oratione prōpta sunt. Illi scripta quibus comœdia prisca uiris est Hoc stabant. absolute hoc ē hac re: & stabāt constabant ac ualebant significat. ad id autē pertinet hoc stabant: q; dixerit ridiculum acri fortius ac melius magnas plerūq; secant res. Neque simius iste. Adnotandum cum uulgo receptum sit simiam tantum dici debere Simium dixit. M. Demetrium autem modulatore propter maciē ac paruitatē corporis hoc nomīe appellat. Hos autē duos Hermogenē & Demetriū negat antiquas comœdias legeret: neq; alios q; Lucii Calui & Valerii. Catulli uersus modularii: Itaq; fastidiri eorū iudiciū: & infra Demetriū Tigelli ait. discipulasq; iter iubeo plorare cathedras. At magnū f. q. u. g. latinis miscuit. Castigat eos qui mirantur Lucilium quod i seruit uerba grāca carmini latio: cū id facere qsq; possit. Sicut Pitholeō Rhodius qui huiusmodi epigrāmata effuriuit magis quā scripsit. Et. n. i. firmitatis putat eē orationē latinā uerbis grācis fulcire. O seri studiosi. ΕΚΑ ΕΙΨΙΟ deest q; uultis docti uideri. Qui ne putatis. ne adiectū: ut egone abundat ne syllaba. ē sensus: O seri studiosi: qui putatis difficile eē quod Rhodio Pitholeōti cōtingit

hic at p quā ridicula latinis admiscuit. Ut chio nota si cōmixta falerni ē. Dulce auferis: uino falerno chiū mixtū suauē saporē facit: nō tñ itelligi uult uerba græca ac latina mixta eadē rōe cōcinam reddere orōem. An & cū dura tibi pagēda rei sit cā Petilli. Maligne Petillū capitolinū durā cām habere dixit quanuis absolutus sit: hūc autē & supra rettulimus reū fuisse furtorum Capitolii cuius custos fuerat.

CHRI. Est itē op⁹ uarietate sermōis: nā cū narrat opposita sit aliquādo nō solū i negociis: uerū ēt i psonis debet habere talis narratio sermōis festiuitatē: raiōg: dissimilitudinē: grauitatē: lenitatē: spēmētū: & huiusmodi ai affectus: ut alia oratio sit auaia: alia pdigi. Aliter latus: aliter mœstus loquat. Præterea hoc euenit cū dat unicuiq; quod suū ē. Ridiculū. nā p sæpe aliqūe uehēmētius taxamus aliquo ridiculo q̄ grauitate orationis. Secat. uehēmēt uexat. Sic Iuue. Ense uel ut striō secuit lucilius urbē. Hoc. ppter has quas posui uirtutes. Stabāt. uiuebāt: durabāt eorū carmīa: & i hoc sūt imitādī: ut cōsequamur illā eandē uarietatem: & cōmutationē stili: & breuitatē. Pulcher. hironice. Hermogenes hic erat lucili defēsor: quē negat legisse illos græcos poetas: i quibus sūt uirtutes: q̄ nō apparēt i lucilio. Simius. Demetriū quēdā notat: qui fuit breuis stature poeta: & fautor lucilii. Nl pter caluū. nil doctus pter cātare caluū uel doctus cātare nil pter caluū & catullū poetas elegos. Græca latinis. quod cicero i li. de off. nitū eē dicit. O seri stu. i. qui nō nisi sero studiis operā dedistis: uel seri. i. tardi ingenio. Qui. suspēse legēdū ē: deīde. Ne putetis. ut sit itērogātis: & dicamus: putatis ne illū magnū fecisse: q̄ miscuit græca latinis. Pitoloēti. Hic epigrammata fecit mixta ex græcis & latis. At sermo. dicat aliq; sermo mixtus ex utraq; ligua cōcinior ē: ut ēt gustui erit suauius uinū falernū mixtū chio. Nota falerni. i. falernū i uase cuius nota & titulus erat patriæ

Cū uersus facias: teipsū pcūctor: an & cū
Dura: tibi pagenda rei sit causa petilli:
Scilicet oblitus patriæq; patrisq; latini
Cū pedibus causas exudet publicola atq;
Coruinus patriis: intermiscere petita
Verba foris malis canusini more bilinguis
Atq; ego cū græcos facerē natus mare citra
Versiculos: uertit me tali uoce quirinus
Post mediā noctē uisus: cum somnia uera
In siluan non ligna feras insanius: ac si
Magnas græcorū malis implere cateruas
Turgidus alpius iugulat dum mēnōa dūq;
Defingit rheni luteū caput: hæc ego ludo:
Quæ neq; in æde sonēt certātia iudice tarpa
Nec redeāt iterū atq; iterū spectāda theatris

ACRON. Cū uersus fa. teip. a simili argumē-
tū facit. te inquit qui luciliū defēdis consulo utrū
tūc tantū latinis græca pmiscēs: cū uersus facias:
an & quādo causā durissimam petilli de furto ca-
pitolino aduersus pediū publicolā siue aduersus
Messalā coruinū poras. Ita at hi græcis abhorre-
rūt. ut messalā primus funābuli nomē intulerit &
post eū terētius funābuli eodē accessit expectatio
aliter. i. quō suauis ē sermo græcus cōiūctus lati-
no cū uersū facis an ēt cū reū defēdis petiliū. peti-
liū hūc dixit superius coronā rapuisse de capito-
lio qui quis absolutus ē: tñ durā cām habuit. Nā
ab augusto absolutus ē. petilli at genitiuus ē: pedi-
us publicola & messalā coruinus oratores fuerūt
q̄ obseruauerūt ne græcis sermonibus uterentur
Erāt at fratres causidici optimi. Exudet. cū sudo-
re agat oī studio. oī istantia. Latini itermiscere.
ordo: teipsū pcūctor an patriis itermiscere. Ca-
nusini more. aut q̄a canusii oppidum cōstat ex
græcis & latinis. quidā istū Pitholeōtē canusinū
fuisse dicūt. aut p quocūq; canusino dixit. Aliter
de pitholeōte dicit. nā & iste de canusio fuit. dicit
at bilinguē quia & græci & latini apud canusii ha-

bitāt & utūf utroq; sermone. Canusini. n. cū sint gētis latīæ & a diomede. Atq; ego. c. f. cū facere
uellē. ut cū canerē reges & plia. Natus. m. c. Natus i mediterranea regione & a gracia lōge positus. Post.
m. n. tūc. n. digestior aīus uera sōniat. i. quādo pituitus caremus. Vñ uertit nō uetauit: quanq̄ hoc ēt possus
m⁹ dicere. In. f. nō. i. f. ac p hoc itē græcos auctores q̄ plurimi sūt latina uelis misceri. Turgidus al. i. u. d. m.
alpinus hic mēnonis bella descripsit: & q̄a male: iō ait iugulat quasi malis caribus ipsū mēnona necat: ul ui-
ualū quēdā poetā gallū tangit. iugulat ergo dixit aut nos audiētes descriptionē rheni & mēnonis aut ipsū
mēnona occidit describēdo. & facit eū fortē pene sordidū Lutulētū ita describēs. Diffingit. male format. i.
describit. Luteū. nō q̄a luteū caput hēt rhenus: sed qd luteū facit ipse dīscribēdo male luteum. & ad naturā
flumīs rettulit qm sēp turbidum ē: & ad utium poetæ. Ludo. at qm uerecunde poetæ uers⁹ suos ludos ap-
pellāt. Hæc. e. l. quæ nec i. æ. sonēt. In museo atheneo. i. ea scribo: quæ neq; recitēt i atheneo: neq; sunt agē-
da i theatro. Veteres magistri ludi i sacris ædibus docebant quorum maximus tarpa erat

POR. Cū. u. f. t. i. p. eū q uers⁹ Lucilianos laudauerat: q̄ græca latis admixta habeāt rep̄hēdēs itērogat.
Vtrū hoc ipse tūc tñ facturus sit cū poema scribat an ēt cū reū defēdat. Cū pe. i. Messalā. adeo curasse diz-
cūt ne græca latis uerbis imiscerēt: ut Messalā prim⁹ funābulū dixerit σκοινοβατῆ Post hūc Terē. dixit fu-
nābulū. eodē accessit expectatio. Ve. m. t. u. q. Elegāter a Quirino se phibitū ait græca latīæ liguæ admi-
scere qm utiq; Ro. ut noīs ita ēt liguæ Ro. auctor uidet eē: ferūt post mediā noctē sōnia ueriora eē. q̄a tūc iā
mēs & cibo & potu purior ē. Ca. m. b. bilinguis dicit: qm utraq; ligua usi sunt sicut p oēm illum tractū Italīæ

quē ex maiori parte grāci incoluerāt. Ex quo magna grācia nomen accepit. ideo ergo Brunius Brichacæ biligui dixerūt. Turgidus Al. Cornelius Alpinus memnonia exametris uersibus nimis descripsit. & bel-
le iugulat memnona dilogos ait. Nā sub ea specie quasi dicat dū describit quēadmodū memnon iugulet
itelligi uult ab ipso potius iugulati dū male scripsit. Dūq; de. Rheni. Lu. ca. & hoc dilogos: Nā i describē
do Rhenio qui recte luteus: q; & turbidas semp aquas & limosis ripis sit quasi ab ipso poeta luteū fieri ma-
la descriptione ostēdit. Diffingat at figurat ac p hoc describit significat. Hæc ego ludo. supradictos inue-
recūdos poetas uersus suos facere ait se id genus carminis scribere q; Metii Tarpe arbitrio nō subiiciatur.

CHRI. Cū uersus fa. Et causā orabis admiscebis ne utriusq; linguæ uerba: q. d. nō. Petilli. q. aureā coro-
nā iouis capitolini furatus ē: quē accusauit pedius publicola & messala coruin⁹. Coruinus at adeo latinitatis
amator fuit: ut cū schinobates audisset offēsus pegrino uocabulo funabulū dicere maluit. Canusini. dicūt
canusii utroq; sermōe mixti uti. Est enī cōditū a diomede. Quirinus. optime auctor romani ipii: ut roma-
na lingua utat monet. Post mediā noctē. Quo tpe sonia uera sūt: nā cū aius noster diuinus sit si cōtingat
ipsū eo tpe i sōnum cadere quo neq; oīno cibus exinaniti simus: neq; rursus uino & crapula grauati: sed iam
decoctione illoq; facta exoneratus. liberq; sit animus ipse i naturā suā rediēs futura cernere sēsibus cōsopi-
tis ualeat. Nū ligna. i. ifanius ne tibi uidet ferre ligna in siluā cū ille locus lignoq; copiosissimus sit: an ferre
carminia ad grācos apud quos ifinita copia ē carminū. q. d. minus insanū ē ferre ligna i siluā q; carmina ad
grācos Turgidus. Qui turgido utit silo & iflato. Iugulat mēnona. Quia nō recte scribit de mēnone au-
roræ filio. Hæc e. l. q. d. ego ludo nō comœdias q; prius approbare a tarpa iudice i theatro agāt ut tuo Fū-
dani optime poeta. Luteū. nā cū male describat rhenū fluuiū limpidiſsimū uidet illū reddere cenulētum.

ACRON. Iudice ergo ait eo q; pueri uersus
sonantes sub eo iudice effēt: uel i æde musæ ait
quo solebāt poetæ uenire. & dicta multis audiēti-
bus recitare caprātes laudē ex uersibus: & iō tarpā
iudicē uoluit. uel q; tarpā pbare cōsueuisset quæ
ad scēnā eēnt. p hoc illud ait dicta mea alienū iu-
diciū expectāt. nec comœdias scribo quæ sapius
spectatæ apud populū uileſcāt: sed mibi satiffa-
cio. Arguta. callida. Comis. suauis. Garrire.
scribere nugari. ut de se ait ludo. Vnus. u. f. iter
oēs uiuos tu bene scribis comœdiā: oñdit illis tē-
poribus optimū comœdiographū fuisse fūdanū

Pollio re. pollio tragœdiā scribit timetro quia
trimetri dicūt tragœdiæ. Ter p. i. trimetro iā-
bico quoniā tres cæsuras hēt. Forte e. i. ipse sot-
tis ipse pollio & forte. i. magno ipetu expſos uer-
sus. Epos. p. epodos. Epos at dictum q; unū uer-
sū maiore hēt alter. minorē. Ut nemo. u. d. m.
at. f. Varius delicatū uersū cōponit. i. nemo: ut ua-
rius dulciter canit molle atq; facetū ānuerāt Vir-
gilio rure camœnæ. nā nihil iocularē i georgicis
scribit. Virgilio annuerant. g. r. c. i. Virgilio ces-
serūt musæ georgica scribere. apparet illo tēpo-
re Virgilium adhuc bucolica & georgica scripta
habuisse. Hoc erat ex. fr. ordo: ex iferiorib⁹ hoc
erat quod ego melius possē scribere. i. satyrā quā
uaro Athacin⁹: & alii mlti cōati sūt scribere. Ne
q; e. de. Rursū Luci. sibi pſert q; ille iuentor fuit.

At dixi fl. h. dixi quidē lutulentū fluere: sed ha-
bere multa laudāda. Nil comis. i. elegans ipse luci. nō uituperat quādā i Accio & deridet enniū quasi nō
habentē grauitatē: sed ita ut eos sese fateatur meliores eē. Cū d. s. l. i. quādo de se loquit non sic dicit quasi
melior sit illis poetis quos ipse repræhēdit. quid uetat: ut ego legā luciliū. quæram utq; natura sua negauit ei
compositos uersus facere. an natura rerum de quibus scripsit. aliter quid prohibet quærare utrū ingenio
an natura duriores fecerit uersus: an operis necessitate. Euntis. Mire quia pedibus currunt: euntē dicun-
tur quasi leniter fluunt: qui non sunt asperi.

POR. Nā ii fere qui scēnas scribebāt ad tarpā hūc quasi emēdatorē eas afferebāt. Quæ uidelicet in æde
sonāt i æde musæ: ubi poetæ carminia sua recitabāt. Ar. m. Solū illis tēporib⁹ fūdanū dicit cōœdias bñ scri-
bere. At Pollionē tragœdiā q; trimetris uersibus fere texit. Epicū at carmen ualidissime Varriū molle ait &
elegans Vir. Sed apparet cū hoc Hora. scriberet sola adhuc bucolica & georgica Virgilii in noticia fuisse.

Hoc erat. e. f. Quoniā alii carminū genera cōsumate scriberēt quoq; mentionē habuit. sermonē at frustra

Arguta meretrice potens dauoq; chremeta
Eludēte senem comis garrire libellos
Vnus uiuox fundani: pollio regum
Facta canit pede ter pcusso: forte epos: acer
Ut nemo uarius ducit: mole atq; facetum
Virgilio ānuerāt gaudētes rure camœnæ.
Hoc erat expto frustra uarrone athacino
Atq; qbusdā aliis melius: qd scriber possē
Inuētor mior: neq; ego illi detraher ausim
Herētē capiti multa cum laude coronam:
At dixi fluere hunc lutulētū: sepe ferētem
Plura quidē tollēda relinquēdis. age queso
Tu nihil i magno docto depræhēdis hōero:
Nil comis tragici mutat lucilius acci:
Nō ridet uersus enni grauitate minores:
Cū de se loqtur: nō ut maiore repræhēnsis:
Quid uetat & nos met lucili scripra legētes
Querere: num illius: nū rex dura negarit
Versiculos natura magis factos: & euntis

tentasse Teren. Varro. narbonensem: qui Atacinus ab atace fluuio didus est. itē Ennium qui quattuor libros saty. reliquit. Et Pacuuiū huic generi uersificationis nō suffecisse ait. n. ut alius maior sit. sic Lucilio minor: quē iuentorē huius carminis merito dixit quia primus Luci. satyrica caria scripsit. At dixi fl. h. l. supra dixerat saepe ducentos: ut magnū uersus distabat stans pede i uno. Cū fl. l. Plura quidē. t. r. Age quāso. trāz gici Acci. nil mutat luci. & hoc iterrogatiua figura cū Ironia quadā pnūciandū. quia ex cōtrario itelligēdū. Comis at lu. ppter urbanitatē dicit. Et mutat p eo quod emēdat positiū ē. Facit at hēc Luci. cū alias tum uel i tertio libro nono & decimo. Nō ridet uer. En. gra. m. Eadē qua supra figura: & hoc dicit. Sensus at est. Nō ergo ēt enmi uersus ridet quasi minore stanquā dignitatē eius possit assequi. Cū de se lo. hoc est cū ita sua ostentat & scripta enniana reprehendit: ut non tamen Ennio se proponat: per quem uult intelligi Hora. & sese ita Luc. uersus reprehendisse. ut non tamen ei se anteponat. Num illius. Sensus est. Nū illius natura: aut nūquid magis rerum earum quas scripsit negarit ei uersus molliores.

CHRI. Garrire libellos. Describere: facere libellos: i quibus serui & meretrices garriūt. Laudat igit fūda. niū comici optimū. Laudat & asiniū pollionē: de quo Vir. Pollio & ipse facit noua carmia. Pede ter pculso. i. iambico metro: ubi sūt tres pculsiōes: ut ē. Ibis liburnis iter alta nauū. Laudat & uariū de quo etiā Vir. Sed neq; adhuc uario uideor neq; dicere cinna digna. Camenæ: opime dixit camenas gaudētes rure. nā camenas rustici: ut placet Macrobio: musas appellant. Ergo fundanius comcedias. Pollio heroica. Varius epos. Vir. Bucolicū optie scribit. Mihi at datū ē scribere satyras melius Watone athacino expro hoc frustra atq; qbusdā aliis. Minor iuētore. Inferior lucilio ipsius satyræ iuētore cui nō detraho coronā: quis dixerit q; lutulēte fluat. Nā nullus ē tā doctus scriptor: i quo nō sit aliqd desiderādū: qd pbat exēplo hōeri. Ni. comis. q. d. Si lucili⁹ mutat & emēdat uersus Acci & Enni cur nō mihi ēt det: ut eū rephēdā: nā si ego me minorē illo fateor: & ille se illis minorē dicebat & tū carpebat. Nū i. i. an natura ppria illi⁹ an nā reē negarit.

ACRON. At si quis p. Si quis iuenit: q cōtētus ē qualescūq; uersus facere: dūmō plures facit at cōcedo politū ē Luc. qui asp fuit. Ethrusci. p. mēsis qa de pma fuit Rapido. f. a. Cassiū malū poetā rapido āni cōpat: qui multos uersus i paruuo momento scripserat nullius utilitatis. iō mortuus postea cū libris cōbustus fuit. Limator. politior & emēdatior. i. quāuis grāca caria. luci latini primus admiscuerit: qd superius repræhēdit.

Et g. i. c. Qui primus satyrā grācis uersibus exametris ēt grācorū auctor huius tps ē: antea. n. soli comici mores suos carpebāt apud grācos. Si f. h. n. Si hoc tpe natus fuisset lucili⁹ multa sibi detraheret mltā adderet. ut aptaret se auribus audiētiū: quia mō studēt hōies uersuū lenitati. per hoc ait illū icuriose scripsisse. Persi. nec pluteū cādite: nec demorfos sapit unguēs. Cōtētus. p. lectoribus. Noli laborare: ut placeas multis sed. paucis. & doctis esto cōtētus quasi melioribus: ut ēt librarīi distēt carmia tua. Ut au. cō. a. ex. arbu. di. arbuscula quādā mima fuit quæ cum sibilo uulgi eiiceret e theatro: placeret aut paucis equitib⁹ dixit his prudētibus quāuis pauci uideant esse astutiores: aliter arbuscula quādam mima fuit: q; placebat bonis potius quā plurimis. hęc aliquando explosa a pplo dixit. hoc egitū romanorū plausu expulsa sū: cōsolabat at se his uerbis quæ legunt.

Arbuscula

Et hęc utinam uiscorum laudet uterq; Viscī duo fratres fuerunt pater eorū uirbius uiscus quāuis & diuitiis & amicitia augusti clarus esset: i. eq; stri tamē ordine perdurauit: cum filios suos senatores fecisset. Te. d. p. dicere possum: q; iam tibi studeo placere id est sine assentatōe hoc dico uolo ut placeant tibi mea carmina o pollio: ac si diceret ab his me uolo magis probari quam a superioribus. Prudens pre. quare omnes enumerari nō pnt: ne enumeratio multorū sit fastidiosa.

Mollius: at si q; pedibus qd claudere senis
Hoc tātū cōtētus amet scripsisse ducētos
Ante cibū uersus. totidē cēnatus: ethrusci
Quale fuit cassi rapido feruētius amni
Ingeniū: capsis quē: fama ē esse librisq;
Ambustum ppriis: fuerit lucilius in quā
Comis & urbanus: fuerit limatior idem
Quā rudis: & grācis itacti carminis auctor
Quāq; poetarū seniorū turba: sed ille
Si foret hoc nostrū fato dilapsus in xuum
Deterreret sibi multa recideret oē: qd ultra
Perfētū traheret: & i uersu faciēdo
Sepe caput scaberet: uiuos & roderet ūgues
Sepe stilum uertas: iterū quæ digna legi sit
Scripturus: neq; te ut miretur turba labores
Cōtētus paucis lectoribus: an tua demēs
Vilibus in ludis dictari carmiua malis:
Nō ego: nā satis ē eqtē mihi plaude: ut au.
Cōtēptis aliis explosa arbuscula dixit dāx
Men moueat cimex pātillus. aut cruciet qd
Vellicet absentē demetrius: aut qd ineptus
Fannius hermogenis lædar cōiuiua tigillis
Plotius & uarius meccenas uirgiliusq;
Valgius & pbet hęc octauius optius atq;
Fuscus. & hęc utinā uiscorū laudet uterque.

LIBER SECVNDVS

POR. Ethrusci quale fuit. Cas. Cassiū Ethruscū parmensē dicit: cuius tragoedia tiestes extat. Caplis quē fama. aspe quod tā uerbose aut tam multa scripserit: ut cū nō uiderent legi digna illis ipsis mortuus exustus sit. Et græcis ita cti car. auctor. hoc ideo dictū: qā nulli græcorū exa metri s uersibus hoc genus operis scripserūt. Sæpe caput sca. u. ac. ro. un. Hic ipsius illud scripsit Nō pluteū cedit nec demorfos sapit unguēs. Nō cessat at Luci. tangere quasi icuriose scripserit. Vilibus

ī ludis dictari carmīa malis ludis litterariis dicit ī qbus carmina uulgata pueris adhuc rudibus dictari solent. Ut audax cōtēptis alis explosa arbuscula dixit. Arbuscula mima fuisse tradit: q cū ab irato populo explo. dere. id est strepitu & plausu eicere: ab equite aut laudare. ait se cōtentam esse honestorum testimonio. Quid per hanc de se intelligi uelit Horatius manifestum est. Ambitione relegata. id est remota ambitio. ne ac per hoc non timide nec latenter loquens.

CHRI. Auctor. s. homerus. Carminis rudis. qā ipse hexametrū iuenit. Ergo a natura fuerat rude. Detereretur. Minueretur. Scaberetur. i. Scalperetur. Vñ scabies. Et roderetur unguēs. i. adhiberet itimam quādā cogitationē. nā dū alius aliquid cogitamus solem⁹ aut scabere caput aut mordere unguēs aut pluteū cedere. In de Persius. Nec pluteū cedit: nec demorfos sapit unguēs. Vertas. mutabis cū q scripseris nō placeāt. Cōtentus paucis lectoribus. i. illis in quibus uerū sit iudiciū qui pauci sūt. Vilibus ī lu. quasi ī conspectu turbæ ipitæ. Equitem plau. i. aliquem ī quo sit uerius iudiciū: ut sūt equites: ut dicebat. Arbuscula. mima dum ludos ageret: nā explosa a uulgo dicere solebat nil facere iudiciū uulgi: dum ab equitibus laudaret. De arbuscula at cytheride & origine tribus ī signibus puellis alibi demonstratū ē. Explosa. eiecta. nā & quid plaudere & quid explodere sit diximus. Cimex. Putidus ut sūt cimices: quod animal pessime olet. Pantilus & de. Affectatores Hermogenis musici erant qui per sumā arrogantiā iudicare uolebant ī doctrinā poetarū: cū eēnt īdoctissimi. Vellicet. detrahat: uituperet. Vellicare. n. ē frequenter uellere: q res infert dolorē. Vnde dicimus uellicat latus quasi fodit. Qui at uituperat uellicat aium nostrū. Fannius. Hic quoq assertor erat tigilli emuli Horatii: & quasi suus parasitus qui coenæ spe oīa ad illius nutum fecisset. Plocius. Enumerat multos doctos: quorū iudiciū se multi facere scribit reliquos negligit. Vterq fuscq. Hi urbii filii fuerunt qui quanuis diuitis & augusti amicitia potens esset: hosq filios senatores fecisset tamen in equestri ordine manere maluit. Si placeant fide. id est si minus placeant q sperabamus.

ACRON. Demetri teq. t. hi modulatores fuerūt & docuerūt puellas ingenuas p mōs: qā hoc tpe maximū earū studiū fuit affectandi lyricam disciplinā. uult uideri Hor. ex tpe uenisse ī mentē sibi hos uersus dicendo ī puer. Videt hoc carmē sediō ē. i. ad tpus iuentū nō aliqua ordinatione compositū dicendo. I puer. & reliqua.

POR. Demetri tigelli. de Demetrio & paulo supra dictū est. de Tigellio aurem Hermogene sæpe. Discipularum inter iubeo plorare cathedras. Eleganter hanc ī modulatores dicuntur quia puellæ maxime decet huiusmōi delitias. I puer atq meo citus hanc subscribe libello. Eleganter quasi hoc ex tpe dixerit: præcipit puero: ut ī librum suum illud conserat ne pereat tam oportunū & congruens ī modulatores dictum.

CHR. Plorare. ex iuidia cum a tam doctis laudabimur: uel quia plorare uidebantur: dum canerent.

ACRONIS IN QU. HORATII FLACCI SERMONVM. II. LIBRVM COMMENTARIA.

Vnt quib⁹ ī sa. Alii nullius momenti & nimis acere dicūt satyrā meā: alii dicunt sine neruis ē q scripsi: sine uiribus igenii. Aegloga hec oīa habet: si ad iouem himni. si ad appollinem aut ad dianam aut latonam pæanas. si ad liberum aut semel est dithyrambi: si ad ceteros deos profodia. si ad homines laudes aut uituperationes. Ultra l. t. o. i. ultra quā opus est & quā habet ratio ipsi⁹ uocabuli: & mire legem quā iurisperito loquebatur. Præscribe. id est conſtitue quasi ex lege. Quid faciam. quia quidam me repræhendant. Ter uncti. t. Sensus hic est q dormire nō possūt faciliter tyberim trāsnatēt & fatigati mul.

Ambitione relegata te dicere possum
Pollio te messalla tuo cum fratre: simulq;
Vos bibuli & serui simul his te cādide sum
Cōplures alios doctos ego quos & amicos
Prudēs prætereo: qbus hæc sūt quali acq;
Arridere uelim: doliturus si placeant spe

Deterius nostra: Demetri teq; tigilli
Discipularū inter iubeo plorare cathedras:
I puer atq; meo cito hæc subscribe libello:

QV. HORATII FLACCI SERMONVM LIBER SECVNDVS. & ultra

Vnt qbus in satyra uidear nimis acer
Legē tēder opo sine neruis: altera qcqd
Cōposui ps ēē putat: similesq; meorū
Mille die uersus deduci posse trebaci
Quid faciā præscribe: qescas ne faciā: iqs
Omnino uersus: aio peream male: si non
Optimū erat: ueq; neqo dormire. ter uncti
Trāsnāto tyberi: somno qbus ē opus alto

quasi maledicum. Quid faciam saltat Miloni⁹ Quid uitū habeo: ut multi habēt. Nā milionius scurra si ebrius fuerit saltare nō desinit. Similiter ego hoium cōmissa tacere non possū. Ut semel idō Ac. opinioe ebrii accedit lucernarū numer⁹ quia q̄ ebrius sit non se putat unā lucernā uidere nec unā lunā arbitrat^r aspicere. Quot capitū. u. t. st. m. Terentianū illud quot hoies tot sentētiarū: suus cuique mos est: singuli hoies singula studia hūt. Lucili. r. n. m. u. hoc luci. ex anacreōte græco traxit & alceo lyricis: quos ait aristophanes libris p̄priis uice amicorū ufos eē. dicit. n. uitā suā scripsisse nō sibi pepcisse. Quo. f. u. o. u. p. Vnde fit: ut ita lucida sit uita ipsius: quēadmodū ex uoto imago i templo aut i publico. Videlicet quicquid est pictū. Votiuā dicit tabula quæ ponit^r i publico: in qua scribit^r uita boni cuiusq̄. i. picta i tabula: ut naufragi solent tabulam portare depictam. Ordo: quo fit ut ois pateat uita senis ueluti uotiuā tabella descripta. Quoniam solent naufragi se pingere & consecrare in aliqua æde Luca-

nus an Appullus anceps quia uenulinum oppidum in confinio lucaniæ & appuliæ positum est: quæ ciuitas habitat a romanis colonis missis eo ob eā rē: ut siue appuliæ siue lucaniæ bellū imineret: phiberent. ad hoc oppidū missus erat colonus eo tpe: quo a romanis sabini sūt uicti de se ipso ait Virg. sim lucanus an appulus. Venusiū oppidū est: ubi natus ē horatius Venusinus populus oli ro. fuit: sed mō trahit nomē a ciuitate uel oppido: missus ut rebellē appuliā uel lucaniā icurrere romanis uetaret. Quo ne p uacuū. ut ne p uacātem locum sabellis expulsis puiū iter esset lucanis ad romanos. Sed hic stilus. Ego neminem laceffo ultro. sed id agit lingua mea: ut gaudeat magis ad tutandū me quam alium laceffendum.

POR. Cui male si pal. Metaphoricos cuius adularis offēdit. palpare propriæ manu mulcerē. Vndiq̄ tut⁹. inaccessibilis. ut Vir. Tuta lacu nigro. & ē sensus. Nō audit adulantē q̄ sapientia undiq̄ munit. i. in oī re. studio hoc ē oīa nouit. Nomentanūq̄ nepotē. hūc nomentanū quasi luxuriosū tangit. Sēsus. Nomē tanū quotiēs luxuriosū cōpellas necesse ē q̄ eodē uitio laborāt sub psona admoniti timeāt aut oderint compellatōrē huiusmodi. Saltat Milonius. scurra illoz tempoz qui simul ebrius fuisset statim saltare incipiebat. Sensus. ita a scribendo me abstinere nō possū: ut Milonius ebrius a saltando. Numerusq̄ lucernis Lucretius testā lucernarū florentia lumina flammis. Ebrii enī duplicia uidēt. Quo p. e. dicit quot hoies tot esse snias. nā Castor & Pol. diuersa secuti utiq̄ cōmuni hominū uarietate ducti sūt. Nostrū. m. u. mei & tui: solacō est. dicendū erat nobis. Aristo. snia ē sensu & ingenio meliori. Velut. f. a. f. ille. n. i suis scriptis oñdit Saphonē & alcæū uoluia sua loco sodaliū hūisse. Votiuā. p. u. d. t. ita fit ut luci uita tam clara sit p libros: q̄ si i tabula oñderet. Nā ue. a. f. Nā ego dubi⁹ & incertus. Nā uenulini lucanis sūt affines & appulis.

CHRI. Palpere. quasi adularis. Palpare. n. ē blāde tangere. Hic deponēs fecit & cū datiuo. Iuue. at actiue posuit: ut quē munere palpat carus: & alibi: ut sel atq̄ itez sup illā palpitet: uñ palpones blādi hoies. ergo palpari. i. adulari. Recalcitrāt. recusabit ipsā adulationē: & māsīt i trāllatione: nā palpamus equos: ut mā suefaciamus qd si male palpamus ipsi recalcitrāt. Vndiq̄ tu. nā q̄ uera uirtute munitus ē: tute aspernat^r adulationē. Quāto re. Cōsiliū trebatii monētis poetā: ne taxet quēquā suis uersibus: cū ēt qui nō taxant tñ cōseii suorū scelerū oderit talia carmina. Quid fa. Verba sūt poetā. q. d. nō possū a cōsuetō exercitio discedere. Capiti idō. f. a uaporibus uini: quib⁹ ebrius efficit. Numerus lu. nā ebriis & furiosis lumina cōgemis nari uidēt. Iuue. Et geminis cōsurgit mensa lucernis. Vir. Et solē geminū & duplices se oñdere thebas. Castor gau. e. Et pgnatus eodē ouo. i. pollux gaudet pugnis. i. arte pugili. Sic alibi Dicā & alcidem puerosq̄ leda. Hūc equis illū superare pugnis Nobilē. In quo loco dioscuroz fabulā exp̄ssimus. Ergo trahit sua quēq̄ uoluptas. Quot capitū. Snia usurpatissima: ut quot sūt capitū. i. hominū milia totidē sint studioz & uolūtātū. Persi. Mille hominū spēs: & rez discolor usus. Lucili ritu. Ergo delectat scribere saryrā. Ille. nā uierse uitz suæ bona & mala scripsit ut Aristo. de anacreōte & alceo poetis refert. Quo. f. Cū uniuersā suā uitā descripsisset Lucilius: euenit: ut ita i libris suis appareat uita sua: ut i tabula naufragi: de qua suo loco diximus apparet uniuersū suū naufragiū. Lucanus an a. cū appuli lucanizq̄ acres hostes eēnt i romanos. Romanis: ut eēnt aliqd illis obstaculū miserūt coloniā romanorū ciuiū uenusiū pulsus idē sabellis populis. quā coloniā utriq̄ gēti oppositā eē uoluerūt. Itaq̄ incertū erat cēne hæc colonia i appulia an i lucania Sed h. f. Scribā igit satyrā sed neminē nominatī carpā nisi laceffitus sim. ergo satyra erit tanq̄ ensis uagina tectus: q̄ nisi irritabor latebit: nec distringam. i. euaginabo: & cupio quidē tantā pacem: ut arma recondita rubigine terant. Sed si quis irritauerit me ego clamo esse sibi melius ne me tangat. nam flebit.

ACRON. Ceruius iratus leges minitat. Exemplo nos terreri significat: et si nō ladamur. Nā quæ in alios uidemus fieri: in nos futura credamus. Et urna. uidi reū. i. iudiciū quia fortiebāt iudiciū & eiciebāt iudices: ex quibus fiebat reiectio. Canidia. p. gratidia deest filia. Vt quo quisq; ualet suspectos terreat. Quo modo unusquisq; hac re terreat inimicos suos: i. qua re ualet: & quō hoc i peret cognoscēs natura. Collige. percipe: & itellige. Vñ nisi itus mōstratū oñdit natura unumquēq; ea minari inimicis, quæ possit perficere Scea: uiuacē crede nepoti matrē. i. cōmitte huic uiuacē matrē & nō faciet aliquid sceleris pia dextra: sed

Tutus ab infestis latronibus: o p̄r & rex
Iuppiter ut pereat positū rubigine tælum:
Nec quisq; noceat cupido mihi pacis: at ille
Qui me cōmorit: melius nō tāgere clamo:
Flebit: & insignis tota cantabitur urbe.

Ceruius iratus leges minitatur & urnam
Canidia albuti quibus est inimica: uenenū
Grāde malū turius si quid se iudice certet
Vt quo quisq; ualet suspectos terreat: utq;
Impet hoc naturā potēs: sic collige mecum
Dēte lupus cornu taurus petit uñ nisi itus
Monstratum sceua: uiuacē crede nepoti
Matrē: nil faciet sceleris pia dextera. mix
Vt neq; calce lupo quēq; neq; dēte perit bos
Sed mala tollet anū uitiato melle cicuta.
Ne lōgum faciā: seu me trāquilla senectus
Expectat: seu mors atris circūuolat alis:
Diues inops rōæ seu fors ita iusserit exul:
Quisq; erit uitæ scribā color: o puer ut sis
Vitalis metuo: & maior ne quis amicus
Frigore te feriat. quid cū ē lucilius ausus
Primus i hūc opis cōponere carmia morē
Detrahēre & pellē nitidus qua quisq; p ora
Cederet intorsū turpis: nū lālius: & qui
Duxit ab oppressa meritū carthagie nomē
Ingenio offēsi: aut lāso doluere metello:
Famolisq; lupo cooperto uersibus. at qui

ueneno utē. i. nō eā pimet gladio. Scea quidā luxuriosus dicebat fuisse. & p̄nus ad artes magicas. Is habuit matrē anū: quæ ē deditis luxuriosis molesta. Mix. miraris quia dixi nō uti dextera sua ad occidendū matrē noli mirari: nā eā occidit ueneno. Vitiato. corrupto: quia unaquaq; res alteri p̄mixtione corrūpit. i. melle ueneno corrupto eā poterit occidere. Ne lōgū faciā. i. ne multū dicā. Quisquis erit uitæ color. s. i. q̄cūq; mea uitæ exit? manet: siue diu uiuere liceat: siue cito sit depire: siue paup; siue diues: utrum Rōæ an exul fuero tamē scribere nō desistā. O puer ut sis uitalis. m. Hora. ne nō sis uitalis metuo. i. ne cito pereas metuo: nā te potest quicūq; maior a te laceffitus occidere. Frigore te feriat. i. morte te afficiat. quæ frigida est: ut poeta frigida mors.

Quid c. ē. lu. a. qd passus ē lucili? cū i multos dixisset p̄ncipes ciuitatis. Et q duxit ab o. Africanū Scipionē dixit: q africā fūdīt? numātiāq; deleuit: unde postea numātinus dictus ē. Ingenio. o. i. lāsi uel irati sūt illi duo duces iccirco: quod lucilius carpsit metellū lūpū & ceteros p̄ncipes urbis romæ. Famolis. criminosis: maledicis.

POR. O pater & rex iuppiter ut peat positū. Tractū ex græco hoc id. n. significat quod illic. i. Cerui? iratus. hūc Ceruiū uult uideri accusatorē: q eodē mō malo iudice postea loquit. Canidia albuti. Amphibolice posuit. Sic at canidia albuti uenenū minitat aut albuti uenenum. Hic. n. Albutius ueneno uxore suā dicit peremisse. Turius si quis se iudice certet. C. Turius hic p̄tor fuit apud quē accusatus ē a Cicerone uerres Hortēsiō defēdente. Hic dicit. C. uiris dedisse tabulas aliis nigras aliis rubras cera & adnotasse: quas cuiq; dedisset: ut sciret a quibus postea pecuniā peteret ul liqueret. Nā oēs corruperat. Sic collige mecū. Sic quēadmodū hæc res naturaliter hoibus data sit audi. Scea: uiuacē crede nepoti. Ironicos didū totū hoc. Sed m. t. anū uitiato. melle cicuta. hoc allegoricos dixit. Scea. at matrē suā ueneno extinxit & ē sēsus Ciceronis p̄ Scauro. Libertus patronū nō occidit: sed duobus digitulis gulam obliquit. Frigore te feriat. i. horrore mortis. Famolisq; lupo cooperto uersibus. Rutiliū Lupum dicit.

CHRI. Qui cātabit i signis. i. ita describūt a me sua scelera: ut sit i signis & notus i tota urbe. Et p̄fecto natura duce unusquisq; iniuriā ulciscit his armis q̄ habet: nā ceruius q̄ erat acer accusator minitat leges & urnā. i. iudiciū ut alibi demonstratū ē: Canidia uero albuti filia uenefica minit uenenū & suas icātatiōes. Turius at q̄ iudex facile corrūpebat minit cōtra aduersarios iudicatur. Ergo lupo dēte utri. Taurus cornu: q̄a sibi hæc ultio demonstrata ē itus. i. a sua natura. Scea. pbat exēplo sceua: hic uiribus non ualebat fraudē at ualebat. Ergo. Crede. i. cōmitte sibi uiuacē matrē. i. q̄nimiū uiuere moleste fert. Pia dextera. i. q̄ pia uidet quia nihil faciet sceleris. Mix. i. mira res uidet q̄ scaua nepos. i. luxuriosus uir non iterimat matrē nimis uiuacē sed nō ē mix: nā neq; lupo uocēdi cupidus nocet calce: q̄a nō ualet calce: nec taurus nocet dēte quia nō ualet morfu. Sic scaua nō utē uiribus: q̄a nō ualet illis: sed utē ueneno cū admisceat cicutā melli. Scribā q̄s erit color. i. quæcūq; erit fortuna: nā albū p̄ foelici & nigrū p̄ i foelici ponit: ut ē ex lapillis cretē sibus apparet O puer. uerba trebatii q̄ appellat Horatiū pueg. i. filiū atatis amorisq; cā. Metuo. ut sis ui-

LIBER SECVNDVS

talīs. i. metuo ne uiuas: si satyras scribes. Ne q. m. amicus: uel aliquis ex maioribus: qui se amicū simulet: uel aliq̃ maior quos offēdis. Fri. morte. Quid cū. Respondet horatius nō eē sibi timēdū qm̃ & Lucilius ausus satyras scribere detraxit pellē: qua tecti mali hoīes nitidi icedebāt: cū intrinsecus turpes essent. i. fecit notā aliis simulatā illog: p̃bitatē qua nitidi. i. sine uitiiis apparebāt aliis. Cū intus uitiosi essent. Pellē ergo dixit ut Persi. Ego te intus & icute noui. Et Iuue. Sūma ne quicq̃ pelle decorus. Nec tñ offendit lelium aut scipionē: qui ab carthagine deuicta africanus ē nominatus: nec isti ægre tulerūt q̃ ille & metellū & lupū magnos uiros carpserit: & isamibus uersibus cooperuerit: nec dubitauit carpere lucilius & principes urbis: & ipsū populū per omnes tribus: quoniam soli uirtuti parcebat. Malis autem omnibus erat insensus.

ACRON. Populūq; t. dimissū ī tribus. i. p̃ singulis tribus. Vni æquus. indulgens bonis hoībus. Atq; eius amicis. Scipioni & lælio ondit nō maluolētia luciliū p̃secutū fuisse multos sed amore uirtutis. Donec. d. h. donec prādiū pararet. Cū m. i. augusta mecenate polliōe & plurimis aliis.

Et. s. q. il. d. off. i. putās se iuenire: qd̃ mordeat. iueniet dux ac solidū. nō iueniet quod iuste lacerare possit. Dissingere. cōtradidere. Sāctag. firmatag. participiū a uerbo sancior. Si mala cōdiderit quēuis. Trebatius mala quasi criminosa dixit: hora. quasi uitiosa. Soluēt. r. t. t. i. ridebunt legū. xii. tabulæ: tu ueniā merebere a iudicibus si quēquā ipse extra noxiā possis iure lacerare.

POR. Populūq; tri. p̃ singulas tribus q̃a de tribubus factus isea luciliū censū hoc ait. Et si non sū eog̃ nā: aliū quorū Lucilius fuit: Cōstat. n. Luciliū maiore auūculū Pōpei fuisse. Et. n. auia Pompeii Luciliū soror fuerat. Equidē. n. h. d. p. dissingere legit & diffidere. Incutiat tibi. Qua lege cautū erat ne quis in quēq̃ maledicū carmen scriberet. Elegāter iurisperitus de lege loquit̃. Sāctag. ut foedus sacre dicē aliter Hora. accepit mala quā p̃ non bona. Cū ille famosā uellet itelligi. Soluētur risu ta. pro subfollia.

CHRI. Virtus sci. periphrasis. i. scipio Vtus est patrō inimico p̃ noīe pprio: q̃a nō recte quadrat scipio ī uersū hexametris sic Vir. Aut geminos. d. ful. bel. sc. cl. li. Dissinēt. pigri. i. ociosi. nā licet & magnis uiris qñq; ociari. Quicquid sū ego. Snia ē quāuis neq; opibus neq; fortuna par sim lucilio. nā & paup̃ sū & libertino patre natus. Inuita inuidia. i. iuitis ipsi inuidis hoībus. Fragili dēte. Trāslatio a canibus: nā ī illis multū ledūt qui fragiles hēnt dētes: uel fragili dēte. i. q̃ credēt me habere fragilē dēte: uel q̃ hēnt fragilē. ego uero habeo solidū. Ergo q̃rēs illudere me fragili dēte. i. quē putāt fragili dēte offēdet me eē nō fragili: sed solido dēte. Nisi qd̃. q. d. hoc mibi sic uidet̃: nisi tu forte aliter sentias o docte trebati. Nihil h. d. p. q. d. Adeo quā locut⁹ es: ut nō possim diffidere huic causæ: sed tñ tāq̃ iuriscōsult⁹ moneo: ne legū īscitiā aliquā tibi difficultatē afferat. nā ita ē lex. Si q̃s mala. i. famosa carminā ī quēpiā scr̃pserit ius iudiciūq; ī eū esto. Pos̃ses igit̃ iudicio puniri si quē tuis carminibus carperes. Si quis mala. respōdet poeta ius iudiciūq; si quis mala carminā cōdiderit. Sed si quis bona laudabit a cæsare. Appellat at̃ bona carminā ēt q̃ dignū rep̃bensione carpēt mō qui scribit īteger sit. i. a uitiiis uacu⁹. Quid at̃ īteger uitæ significet: ī superioribus demōstrauimus. Integer. nā ut oprime ait cicero. Oi uitio careat q̃ ī alteq; dicere paratus ē. Tabulæ. uel in quibus sūt leges quibus ego accusor: uel tabulæ in quibus erit scripta accusatio. Soluēt. dissoluēt: irritabūtur: confutabuntur. Risu. nā adeo ridicula res uidebit̃ accusare eū: qui īteger uitiosum iure carpserit: ut nō rationibus cōfutetur accusatio: sed risu explodatur. Tu missus. id est dimissus & absolutus: non sine ratione igitur alloquitur in hęc satyra trebatiū senectute & iuris ciuili scientia uenerandū uirum: ut tāto auctore probet satyram ī malos uiros iure optimo scribi posse.

q. Vā. u. & q. b. i. hoc sermō sub p̃fona ofellī cuiusdā stoici lacerat luxuriosos. Ofellus dicē poeta latinus sc̃tā stoicā trāslulisse ī latinū Ordo: quæ uirtus sit bonis hoībus paruo uiuere discere. Rusticus. aut nomē ē ppriū aut rusticus id ē durus q̃a dicūt stoici nulli p̃tō debere dicere

Primores populū arripuit. populūq; tributū
Scilicet uni æquus uirtuti atq; eius amicis
Qui ubi se a uulgo & scāna ī secreta r̃morāt
Virtus sc̃piadæ & miris sapia lali
Nugari cū illo & discinētī ludere: donec:
Decoqueret holus: soltri. q̃cqd̃ sū ego quis
Infra lucili cēsū ingeniumq; tamen me
Cum magnis uixisse inuita fatebit̃ usq;
Inuidia & fragili querēs illidere dētem
Offēdet solido nisi quid tu docte trebati
Dissentis eqdē nihil hinc dissingere possū
Sed tñ ut monitus caueas: ne forte negoti
Incuiat tibi quid sanctag̃ īscitiā legum:
Si mala cōdiderit in quēquā carminā. ius ē
Iudiciūq; esto si quis mala sed bona si quis
Iudice cōdiderit laudat̃ cæsare: si quis
Opprobriis dignū latrauerit īteger ipse:
Soluuntur risu tabulæ: tu missus abibis.

SATYRA SECVNDA

q. Vā uirtus & q̃ta bōis sit uiuere puo:
Nec meus hic sermo est: sed quē præcepit ofellus

ACRON

Rusticus anormis sapiēs crassaq; minerus
Discite: nō inter lances mēsalq; nitentes:
Cum stupet insanis acies fulgoribus: & cū
Accliuīs fallis animus meliora recusat:
Vex̄ hi cū imprāsi mecū disquirite: cur hoc:
Dicā si potero: male uerū examinat oīs
Corruptus iudex leporē sectatus equo ue
Lassus ab indomito: uel si romana fatigat
Militia: assuetū grācari: seu pila uelox
Molliter austeꝝ studio fallente laborem:

ignosci. Ab. ultra normā phīæ peritus. Crassa
q. m. crassa minerva dicūt hi qui ingrediūt. qđ
nequeūt iplere. Ideo iste sic dictus ē quia sectam
stoicā igressus iplere nō potuit. Imprāsi. i. euni.
sobrii. ut alibi ipse postquā ē imprāsi correptus uo
ce magistri. Mecū disquire. i. apud me discite.
Male uex̄ examinat oīs corruptus iudex. Si oīs
iudex male iudicat: qui est corruptus: ita & mens
corrupta cibo uerū nō pōt iudicare. Corrupt⁹
iudex. ut recte iudicare nō pōt: sic & aiūs nō bene
potest discere cibo ipeditus. Grācari. grāce io
cari. Seu pila uelox. i. seu pila aut discus delectat
te studio suo: quo paulatī nimiū laborē decipit
uideamus si post exercitationem copiosum cibū
expetas.

POR. Quæ uirtus & q. b. sit. In hac egloga sub psona ofelli luxuriosos carpit. Discite nō iter lan. hac
oīa discite sed alio tpe nō cū fulgore argēti auocati fueritis. Corruptus iudex. sicut iudex pretio corruptus
falsū iudicat. Ita aiūs corruptus uera non puidet. Militia assuetū grācari. aut luxuriari aut grāco more lu
dere. Molliter. ait studium ipsū efficere ne labor sentiat.

CHRI. Quæ uirtus & quāta. Ex stoicorū sententia: qui omniū philosophorū grauissimi sūt: ostēdi quā
ta uirtus sit uti frugalitate & parco uictu. Nā recte uiuit qui naturā optimā ducem sequit. At natura paucis
minimisq; contēta est. Viuit igitur recte qui paucis cōtētus uiuit. Quæ uir. substantiā exprimit: quæ quasi
dicat q̄ uera q̄ solida uirtus quāta magnitudinē significat. ergo & uera uirtus est & magna uirtus. Bonis
nō sine ratione posuit: nā potest quis uiuere paruo qm̄ sibi magna desint: quia pauper sit. Sed hic quia ma
iora cupit nō uolūtariē uiuit paruo cōtētus: nō igitur dabitur sibi uirtuti. Sed bonas qui ē uiuit cōtētus puo
Nec meus hic sermo. Dat auctoritatē sētētiæ: cū illā nō suā: sed ofelli esse dicat. Hic autē poeta fuit q̄ pri
mus latine stoicū dogma scripsit. Appellat autē ipsū anormem sapiētē: quia stoicā sectā igressus illā pe
nitentis adimplere nō potuit. Anormis igitur. i. nō omnino secūdū normā: Vel anormis: quia uerus sapiēs
nō inuenitur. Ergo quos appellamus sapiētes anormes sūt. Sermo. allusit ad libri titulū: quē sermonū appel
lat. Rusticus. nā ofellus rusticus appellabatur. Vel rusticus. i. rudis. Crassa minerva: quia ut dixi doctrinā
illam acutissimā stoicorū affecut⁹ penitus nō ē. Discite. optimus artificiosissimusq; pgressus est: primo enī
pposuit: deinde ut sētētiæ auctoritatē afferret demonstrauit nō suā esse: sed stoicorū. Iniam. nūc uero affir
mat posse nos discere hāc ueritatē mō sobrii attēdamus: & nō aut crapula obruti: aut uino madidi. Non
inter l. i. nō inter lautas epulas q̄ lancibus cōtinēt nā lances dicimus cōcaua uasa quibus carnes & similia ī
mēsis statuim⁹ sic lācibus & pādīs fumātia reddimus exta. Sed & bina illa uasa quibus res appēse pōderā
tur lāces dicūt. M. q. n. multis uasis ornatas. Acies. tam oculoꝝ q̄ mētis: nā & uisus ipse stupefcit: ut unum
lumē plura uideat. unde dixit īsanos fulgores: & ut apđ Terē. neq; pes neq; mēs suū officiū facit. Insa
nis. quæ ab īsanā mētis pueniūt. Acclinis f. Inclinator ad ea quæ non sūt uera bona: sed falsa: nā ducitur
appetitū & nō rōne. Meliora. q̄ arōe pueniūt. Imprāsi sobrii & sine crapula: quo tpe mēs ipsa recte sapit.

Disquirite. cūctis circūspectis querite: nā disquirere significat p oēs partes querere: ut iquirēdo nihil nos la
teat. Cur hæc. s. eueniāt. Corruptus. i. u. nā ueluti pecunia aut amicitia corruptus iudex inique iudicat sic
aiūs corruptus aliquo de prauato appetitu sēp male iudicat leporē sectatus ī qua re labor magnus ē. Las
sus. defatigatus. Indomitus. n. equus uehēmētē egte defatigat. Grācari. i. grācos ludos sectari. Militia
romana. q. d. res grauissima & asprīma: nā romana militiā: ut ī superioribus ostēdimus assiduis laboribus atq;
difficultatibus plenissima erat. Sudio. f. m. l. i. ipsa cupiditate ludēdi: fallēte cum quadā uoluptate. Labo
rē austeꝝ. i. durꝝ & asperꝝ: grācū enim est ἀσκήσις & significat acre: asperum & immitē.

Seu te discus agit: pete cedentē aera disco
Cum labor extuderit fastidia siccus inanis
Spne cibū uilē: & nisi hymetia mella faler
Ne biberis diluta: foris ē p̄mus & atꝝ - no
Defēdēs pisces hiemat mare. cū sale panis
Latrātē stomachū bñ leniet. uñ putas. aut
Qui partū: nō in caro nidore uoluptas

ACRON. Cedentē aera. iō ait qm̄ aer leuis &
cōcauus facile cēdit grauiori materiæ. Pete. i.
iacta ī æra discū: q̄ cēdit oībus iactatis. Latrātē.
exuriētē nimia fame auidū cibi. Leniet. i. cū la
bore petes quēcūq; cibū. Nā uitiosū boiem sēsu
debilitatū & dīcatū: nulla poterūt delectare. deli
ciæ. Peregrina. i. lagois at carnē leporis habere
perhibet: aut ē genus piscis qđ ī mari italo n̄ iue
niē. Vix. tamē eripiā posito. p. iō paupone dele
ctaris quia admirāda habet spectacula in cauda
sua. hoc interrogatiue. sensus: quāuis enī hac car
ne dīcet magis illa te patet īparibus formis dece

LIBER SECVNDVS

ptū. Vnde datū sentis lupus. Ex qua cōscientia nosti. quia iste lupus marinus ē magis quā fluuiilis. illi. n. qui subtilitate palati gloriāt melioris saporis aiūt eē pisces illos q rapidiore unda exercētur: quā qui lāguidiore torpescūt. An alto captus hiet. quia pisces statī cum capiūt hiant. Pōtes ne inter. Vnde scis utz iter hostia thyberina: an inter pōtes eiusdem fluminis. & ē ordo. Lau das ī sane trilibrē mullū ī singula minua. p. n. e. i. quē facias comedēdo breuiorē. Quo p̄tinet ergo. cur iquit magnitudinē ī illo laudas quā reprehendis ī lupo. Ergo ī utroq; hoc te delectat quod ē rarius p̄ceros aut quia lupi grandē & duriorē carnē hēt. Quia. s. illis maiorē. ac si diceret totū suauē ē: quod finit. uulgaria usitata quā cito iueniunt. Harpyis gula digna rapacibus. di gna quā iter epulas harpyiarum ponatur.

POR. Sperne cibū uilē. Volo uidere si potes spernere. Latrantē stomachū. mire latrantē pro esumentē ut ī sequētibus iratū uentrē. Tu pulmētaria quare sudādo. per laborē cibū exquire. hoc at̄ Socrates primus ait: qui cū noctē usq; spaciaret̄ iterrogatus a quodā cur hoc faceret. Res p̄spondit .i. obsono cōene significans se idē deābulare ut cibū libētī aīo appeteret. Albūq; neq; ostrea. Albū pallidū ut p̄sius Albus. sede le gēs celsa liq̄do cū plasmate guttui. Peregrini. i. lagoi. auis leporini coloris. quia ueneat auro. i. p̄ magno p̄tio. Cocto nū adest. ho. idē plumarū. s. Pontine iter iactatus. Quidā p̄pontias ī sulas acceperūt male. Pontes. enī m̄tyberini dicti.

Carnē tamē quāuis. carnem tamē hanc magis quā illā petere nō debes. Deceptū īparibus formis. quāuis nihil distet esto. Imparibus formis. īpari magnitudine. Vidē quo p̄tinet. Ergo si magnitudinē laudas cur īmensos lupos appetis. Maiorē natura modū. In tantum appetis multum ut lupos laxos per comparatio nē eius oderis qui promiscue grandes nascunt. His. mulis. s. leiunus raro stomachus. sensus. raro ieiunus stomachus inuenitur qui cōtemnat res uulgares.

CHRI. Discus. Et de hoc dcm̄ suo loco ē. Cedentē aera. nā disco p̄ aerē pulso cedit ipse aer. Extuderit. i. expulerit. Fit. n. ex eo quod ē ex & tundo tutudi. Sed geminātia ī cōposiuitōne nō gemināt. Ergo ex tundo extudi. Siccus. quasi sitibūdus: nā sitis ē ex defectu humidi. Inanis. uacuus. i. famelicus. Snia ē: cū postq̄ uenatus fueris aut equitaueris: aut pila discoue luseris: sis siccus & inanis. i. sitias & exurias. Sp̄ne cibū uilem. q. d. nūquā spernes. Et ne biberis nisi mella diluta falerno. i. nisi uinū mullū quod cōficit ex uino & melle. sed optimū ex falerno & melle himetio: nā ī himeto mōte atticæ regionis p̄pter thimi copīā optimū oriebat̄ mel. Pronus. species piscis ē. Atrū. noxiū & tēpestuosū. Hiemat. s̄auit & ī hiemē. i. tēpestatē insurgit

Cū pane salis. Qui uidus & Cicerone & Hieronymo teste addito ēt nasturtio herba: persarū fuit. Lemet: mitigabit. Latrantē. quasi ex fame clamātē: ut sit trāslatio a canibus q̄ ex fame latrant: ex quo sequit̄ q̄ uoluptas nō ē ī caro nidore: id est odore & sapore epulæ: quā carius cōstāt. sed ē ī te: nā qū famelices oīa sua uia erunt. Quare pulmētaria. i. suauēs epulas. Sudādo. i. laborādo. i. labora nā cū p̄pter laborē famelices ipse panis erit p̄ suauiss̄ mo pulmētario. Pinguē uitis & albū. i. turgidū & palescētē ex crapula. Ostrea & scarus. Qui pisces ī p̄tio erāt apud ātīquos. Lagoi. auis quā leporinas hēt carnes: nā λαγός apud græcos lepus ē. Vix tñ. Si qs naturalē appetitū & nō corruptum sequat̄ neq; bibet neq; edet nisi sici atq; fame stimulatē: & tunc quæq; uilissima placebūt. Sed si saginis ac male decoctis humoribus stomachus repletus fuerit exoriet̄ nausea: atq; fastidiū: & tñ q̄ superfluis uolupratibus gaudet cū illis agre carcat quærīt delicatiores cibos: & aliquādo magis opinione quā gustu mouet. Quapp̄ pauonē præsert pulchritudine pennarū. ergo uix eripiā id est cū difficultate extorquebo: ut appposito pauone uelit porius gallinā quā illū. Tergere palatū. Fricare palatū. ī quo inest sūma ī gustu uoluptas. nā ī palato sedes gustandi ē. Vanis reg. uanitate rerum. Veneat. uēdatur. Auro. maiori pretio. Rara. non uulgata apud multos. Pandat spectacula cauda. i. pandat caudam: ut illam intuentibus spectaculo præbeat. Nam tāquam illa gloriē dicūt q̄ laudatus gaudā pādīt. Ad rē attineat. Quod certe nō attinet: nā qd ad suauitatē gustus p̄tinet pulchritudo cau-

Sūma: sed ī te ipso ē tu pulmētaria quare Sudādo. pinguē uitis albūq; neq; ostrea Nec scarus aut poterit pegria iuuare lagoi. Vix tamē eripiā posito pauone uelis quim Hoc potius quā gallina tergere palatum Corruptus uanis rerū: quia ueneat auro Rara auis: & picta pādāt spectacula cauda Tāquā ad rē attineat q̄c̄q; nū uelceris ista. Qua laudas plūa: cocto nū adest honor idē Carnetū quāuis distat nihil hac: magis illa Imparibus formis deceptū te patet. esto. Vnde datū sētis lupus hic tiberino. an alto Captus hiet. pōtes ne iter iactatus an ānis Hostia sub tusci: laudas ī sane trilibrem Mullū: ī singula quē mīuas pulmēta neces Ducit te species uideo: quo p̄tiet ergo se ē Proceros odisse lupos: quia scilicet illis Maiorē natura modū dedit: his breue pōdo Ieiunus raro stomachus uulgaria temnit Porrectū mag no magnū spectare catio Vellem ait harpyis gula digna rapacibus. at uos

da Lupus hic. Refert plinius accipēseri apud antiquos maximā auctoritatē datā: sed sua tempestate ī nullo honore fuisse. Cornelius at nepos & laberius minorū poeta lupū & asellū accipenserī successisse scribūt. Lu- Accipenser
Lupus
pox at optimi habebātur qui lanati dicūt. Varro aut in libro rerū humanarū qd quisq locus optimū ferat adnotās ait in agro cāpano frumētū: ī falerno uinū: ī casinati oleū: ī tusculano ficū: ī tarentino mel pferri. Tyberim aut optimos pisces alere. Sed iter pisces lupū iter duos pōtes captū. Lucilius hunc piscē Macro- bio teste lyguritōre catil' onā appellat: q ppe tyberis ripas stercus ex cloacis isēctē. Catillones. n. appellabāt ut idē Macrobi⁹ ait: qui ultimi ad herculis polluctū cōueniētes catillū lyguriēt. Felus at catillones a piscis gulosos appellari affirmat. Hic piscis marinus ē: sed tūc optimus cū ī dulces aquas trāsnatauerit. Multi eū eē putāt quē nostra tpa sturionē nomināt. Sūt illi cū mugile naturales inimicitia. Vnde datū sentis biet. Nā piscis est ut extra aquā hiet. Alto. i. mari ubi deteriores sūt. Pōtes ne iter. Anastrophe ē. i. iter pōtes ubi optimi. Sub hostia. Circa hostia. Tusci. qā ex tuscia fuit tyberis. Trilibrē. Refert plinius secūsus suis tē-
poribus nullū nullū iuentū qui duas pōdo libras facile excederet: Quapp tanq rarā oīno magnitudis tri- Mullus
librē dixit. In mari tñ rubro octogita librag captū Mutianus ter consul scribit. Mullū at a colore molliorū calciamētōz dictū Fenestella refert. Plinius uero addit illū expirantē uersicolore & numerosa uarietate spe- ctari ut pceres gulā narrāt. Quē minuas. Oñdit sumā stultitiā eē quārere hūc piscē pcerū: cū paulo post ī plura pulmēta diuidundus sit. Maiores o. l. Et hoc stultissimū nō quārere magnos lupos: quos natura p- ceros facit: quārere at magnos mullos: q nō nisi parui iueniāt. Ieiunus. Et ppea famelicus. Vulgaria. q facile & sine sūptu parāt. Porrectū. ait qui reprehēdit. & ī cōcidēdus sit malle tñ magnū q parū. Har-
pyis. uel lege gula digna harpyis. i. quē uoreb' ab harpyis. Vel melius digna harpyis i. talis qualē decet har-
pyiā: quod aial rapacissimū uoracissimūq ē. Harpyias scribit Serui⁹ tres fuisse Neptuni & terrā filias. sūt at Harpyia
noīa illar. Celeno: Aello. & Ocyperre. Hesiodus aut ī theogonia duas ponit: quāz noīa sint αλλω & οκυ-
πέρη. Esq; dicit Thaumātis & electrā filias. Duas itidem Apollonius ī argonautis: quos & Vir. seqt ī duo-
decimo. Sūt gemine pestes. Home. aut ex harpyia & zephiro achillis equos natos scribit: quos noiat xanthū
& baliū. Ait. n. ξανθὸν καὶ πάλιον τῆ ἀλλὰ πρὸιησὶ περὶ σῆν. τοὺς ἐτεκεν ἐφ' οὐρῳ ἀνεμῶ ἀπ' ἀρα πολέ-
ου Hasita d'scribit Maro. Tristi⁹ haud illis mōstrū. Nec seuior ulla pestis: & ira deū stigiis sese extulit undis
Virginei uolucz uultus: foedissima uentris. Proluuius: uncaz q; manus: & pallida semp ora fame. Fabula igit
de harpyis ita narrat. Phineus rex fuit arcadiā: qui uxore defūcta nouercā filius sup iduxit illiusq; precibus Phineus
uict⁹ eos obcecavit Sed irati dii codē supplicio phinea affecerūt harpyiasq; adhibuerūt: quāz illi cibos piz-
perēt. Suscepit tñ hospitio argonautas: quo beneficio illi zetum & calaim boreā & horithia filios iuuenes
alatos ad pellēdas harpyias miserūt: quas cū strictis gladiis isequerent ex arcadia illas usq; ad plotas isulas
expulerūt. Ibiq; ab Irade admoniti: ut desisterēt a iouis canibus suos cōuenterūt uolatus: quoz conuersio. i.
strophe nomē isulis dedit & strophades sūt noiatā. Hic Lucanus. Stygiasq; canes ī luce supna destituūt. &
Vir. Visq; canes ululare p umbras. Et sane ut alibi diximus apud iseros canes dicūt & furia. Apud supe-
ros dira. In medio harpyia. Dixit at illas canes: qm furia sūt. Vnde epulas abripere dicūt: quod furia est:
ut illud: Fir māibus phibet cōtingere mēsas. Vnde & auari singūt furias pati: qm abstinet partis. Et ipsa cē-
leno de se uobis furia ego maxima pādo. Quid. n. furiosus ē auaroz q sibi aliusq; nocet. Nā & rapit a quoli-
bet: & quāz sibi accumulauit tāgere nō audet. Quapp ī magna rez copia tātalus efficiē: & mīda. Ergo nul-
la pestis seuior ē mortaliū generi: nec īmerito uultus uirgineos sibi attribuūt. Nā modestā sumā & pudorē
& cōtinentiā prae se ferūt auari. Veg uētris pluuias foedissima ē. Nā ab auaro nihil nisi foedū puenit. Man⁹
uero adūca: quid aliud nisi auaroz rapacitatē significāt: Dixit at adūcas manus: ut exprimeret quod græ-
ci κάμψονυχας appellāt. i. quibus ungues recurui sint: ut aibus quāz ex raptu uiuūt. Sic Iuue. Nec p cōnē-
tus & cūsta p oppida curuis. Vnguibus ire parat nūmos raptura celeno. Sūt at dictāz ἀπναι per diphton
gon ī propriā πρὰ το ἀππρωδ. i. rapio. Fui plipsior ī harpyis describēdis. Sed nolo pterire Coluci floren-
tini allegoriā: quā ī suo hercule ī phinei fabellā scribit. Ponit. n. phineū quasi phileū. id est boni amatorem.
Hic ex priori cōiuge quā rōnē eē uult filios bñ uidētes pcreat. i. bonos affectus. Extinguitur deinde prima
uxor. At ille secundā ducit q sensualitas ē: cuius blanditiis illectus priores filios luminibus priuat. Nā hac p
uero bono falsum persuadet: & quicūq; boni affectus a rōne iam extincta fuerant eos penitus ab hoīe exce-
cādos curat. Irascit deus homini nō apphendenti disciplinā: & perit e uia iusta. Efficit cecus: quia amisit lu-
men rationis. Et harpyia sibi epulas eripiūt: quasi maxima auaritia infestat. Veg ubi argonautas. i. uirtutes
recipit fugant harpyia p Zetum. i. inquisitionē: & Calaim id ē probitatem. Hec doctissimus ille uir.

Præsentes austru coquite horū obsoīa. quāq;
Putet aper rumbusq; recēs. mala copia qm
Aegrū sollicitat stomachū cū rapula plēus
Atq; acidas mauult iulas necdū oīs abacta
Paup eries epulis regū. nā uilibus ouis.

ACRON. Quāquā putet ap. Corripit se: qā
frustra austos uocauerit: cū luxuriosis necesse sit
suas putere delitias. Quādo. siquidē. Aegrū.
fastidient ē. Sollicitat. uexet. Aut acidas inulas.
acidās ait iulas nō qā acida est hac herba: sed ea
coquit & aceto cōdit. Nec dū oīs abacta. p. e. r.
Quāuis reges copiose uiuāt: nōdū tñ pauperum
epulas excluderunt mēsis suis. Haud ita pridem.

LIBER SECVNDVS

Gallonus quidā fuit p̄co: g habebat apparatū cō
uiuū quē lucilius etiā pulsat: hic etiā accipensē
rē suis cōiuiis exhibebat. Infamis. ip̄ie posita. i.
famosa & celebrata sermone. Tutus erat rōbus.
quia adhuc ignotus erat romanis. Donec uos
auctor docuit p̄torius. Afellius quidā pr̄tor fuit
qui usū comedēdarum ciconiaꝝ primus iuenit.
Alii Sempronē p̄torē uolunt: qui post multa ēt
ex ciconiis docuit. Videri at̄ uult: nō in p̄ciosis pi
scibus atq; cōiuiis ēē iucunditatē. sed i cōsensu
hominum. Sordid⁹ a tenui uictu distabit ofello
iudice. Ofellus cū locupletissimus esset: & mode
ratā uitā ageret: subito p̄scriptus ferebat se parū
iniquitatē sentire fortunā. qm̄ quidē nihil illi dux
i egestate pristina cōsuetudinis exercitatione uiz
dere. Ipse ē de quo ēt superius dixit. Iudice. p̄
iudicante. ut nō nobis rege latino pro regnante.

Cui canis ex uero. d. c. a. audienus canis diceba
tur. Mutatū. defecatū. Licebit. quāuis. Ille re.
repotia dicūt septimus dies quō noua solet nu
pta redire ad parentes suos. hic pro festis diebus.

Cornu ip̄se. b. c. i. Sūt. n. i. analibus cornua: q̄
olei habent quantitātē sextarii mensura. Vete
ris nō parcus aceti. ac si diceret i eo solo nō aua
rus: & quā sūt iutilia liberaliter fudit. Mūdus. e.
q nō. off. si. mūdū sequit uictū qui neq; in fordi
dam neq; in luxuriosam uitam sit inclinatus.

POR. At uos pr̄ au. bene pr̄sentes sicut de
os p̄sentes: qui inuocati exaudire dicunt. Atq;

acidas mauult inulas. Inula dicit herba quā iocōta aceto cōdit: & fastidiū decutit. Galloni p̄conis erat ac
cipensere mēsa. Hic est qui primus accipensere cōiuiis apposuit. Infamis quid. cur. figura nota apud Ho
ra. transeundū ad aliā rē ita tamen: ut intelligat ab accipensere ad Rōbū. Ut cecubū & p̄celo domitā cales
no tu bibes uinā mea nec salernā tēperant uites. Donec uos uictor docuit. Plocius Plancus p̄torius uictor
legit & auctor. Ergo si quis mergos suaues dixerit affos. Rufus p̄torius isstituisse credit: ut ciconiaꝝ pulli
manducarent. isq; cū repulsā i p̄tura attulisset: tale epigramma meruit. Ciconiaꝝ Rufus iste cōditor. Hic
est duobus elegātor Plaucis. Suffragior puncta nō tulit septem. Ciconiaꝝ populus ultus ē moriē. Sor
didus a tenui. In sordidos incipit hac ægloga. Auidien⁹ hic nimīū parcus sed diues fuit & ē sensus luxu
riā ex una parte: altera auariciā imminere. Ille repotia. Repotia dicebat dies post nuptias. Veteris nō parc⁹
aceti xirtotū. Hac canis angit lupus urget. per lupum & canem significat ex una parte luxuriam ex alia
auariciam imminere. Qui non offendat fardibus. uita beata erit: quā sordes excesserit.

CHRI. Sed nos ad p̄positū reuertentes una cū poeta p̄camur austros: ut decoquāt. i. putrefaciāt obsonia
istoz ne inde uoluptatē capere possint. Est. n. auster meridionalis uentus. p̄peaq; calidus & humidus. Calor
aut & humor generatiōis & corruptiōis principiū ē. Hoc idē Iuuenalis. Stridebat deformis hyems p̄dāq; re
centē seruabat: tñ hic p̄perat uelut urgeat auster. Quāq; q. d. nō ē hoc p̄candū. Nā ēt recentia illis putēt: cū
ex nimia copia repletus stomachus in fastidiū nauēaq; icidat. Rapula. a rapa diminutiū. Inulus. Spēs
bulbi ē: quā Plinius ab ascalona urbe ascaloniā appellari dicit. Acidus. & p̄pea utiles ad fastidiū remouen
dū. Nā oīa acida uiscosā pituitā rescindūt & appetitū excitāt. Aba. remota. Paupe. Vilis epulaz q̄ ut
plurimū ex paupertate puenit. Regū. maiorū uiroz. Galloni. Oñdit q nō cupiūt nisi q̄ in p̄cio sūt. Hic
at̄ preco fuit: & primus accipensere in cōiuiio posuit. & quāuis mensa eius ēēt ifamis p̄pter positū accipen
serē: qm̄ nimis luxuriosa sobriis uidebat & modestis: tñ non inerat tantū fastidiū. Accipenser ut ait Plinius
apud antiquos nobilissimus habitus ē unus omniū squamis ad os uersis cōtra aquā nādo meat nullo nūc
in honore: quod quidē miror: cū sit rarus iuentu. Quidā eū elopē uocat. Minus. alebāt quasi dicat alebāt
quidē: sed nō petebāt: quia nō erāt i p̄cio. Rōbos. hic piscis ex planis ē ut solea & passerēs. Ciconia. Cico
nia ut ait Plinius unde ueniāt: quoq; se cōferant nōdū compertū est. Et longinquo uenire non dubiū eodē
quō grues mō illas hyemis has æstatis aduenas. Abiturā ita cōgregant: ut nulla sui generis relinquatur. Ne
mo uidit agmē discedentiū cū discessus appareat. Nec eas uenire: sed uenisse cernimus. Vtrūq; nocturnis
sit tēporibus. Sūt qui purāt eas lingua carere Honos illis serpētium exitio tantus ut i thessalia capitale fuerit
occidisse. Hæc Plinius. Sed nos idē i ferrariensi uidimus. Pr̄torius. dictū ad maiore ifamiam q̄ uir ea di

Afellius

Repotia

Ciconia

gnitate insignis tam gulosus fuerit. A sellius at uir p̄torius primus ciconias apposuit. Alii Sempronius dicūt. Mergos. q̄ stagna & palustrē limū sapiūt. Et tñ si in usu fuerint placebūt. Mergi at dicti sūt: q̄a se frequēter mergāt. Praui docilis. quæ praua facile doceat. Sordidus. Demōstrat q̄ nō ita ab altero extremo discedēdū sit: ut i alteꝝ incidamus. Sed eē secūdū stoicū ofellū mediū in omnibus rebus. Nō ergo ita fugiēdus ē luxuriosus uictus: ut in sordidū labamur. Iudice. pro iudicāte dicit Acron. Auidienus. Homo aua-
rus dictus canis q̄a nimis mordicus sua tuere. Quinquēnes. quasi dicat uetustate marcidus. Est. come-
dit: ut Est mollis flāma medullas. Corna. ab ea arbore quæ ē cornus fit hoc cornū bacca ipsi corni. Mu-
tatū. In corruptionē uel i acetū conuersū. Odorē. s. tetrū. Licebit. quāuis. Repotia. A reportando ut ait Repotia
Acron: cōiuiua sūt quæ nouæ nuptæ septima uel octaua die ad paternā domū redeūti ponitur. Vel aliud cō-
uiuiū quo qui nos prius acceperat uicissim domi nostræ accipim⁹. Festus tñ nō reportia: sed repotia scribit:
eāq̄ postridie nuptias apud nouū maritū coenā dicit: quasi que reficit potatio. Poeta at pro lautiori appa-
ratoriū cōiuiuo ponit. Natales. Nā laute & nō sine luxu suū quisq̄ natalē colebat. Albatus. alba ueste indu-
tus. Hæc i p̄cio apud antiquos erat. Nā purpura non nisi nobilioribus dabatur. Quapp magistratus quoq̄
municipales eo utebāt colore. Iuuenalis. Sufficiunt tunicæ sūmis ædilibus albæ. Vel albanus ppter sacrifi-
ciū. Is enī color mentis puræ symbolū est. Cornu bilibri. Venalia cornua fistilia diuersoꝝ ponderē habē-
bant antiqui. Caulibus brassicis. In quibus maiores caules sūt has aceto cōdiri apud antiquos cōsueſse Ca-
to testis ē. Caulē i herbis appellamus: quod ueluti trūcus surgit: ex quo aut folia aut ramusculi exeunt. Hinc
Plinius de gentiana herba a Gētiano regē illyriorū inuēta scribit folio fraxini: sed magnitudie lactuæ. Cau-
le tenero pollicis crassitudine cauo & inani ex iteruallis foliato: triū aliquādo cubitoꝝ. Sed qm̄ nulla pene
herba maiorē caulem hēt q̄ brassica: circū pro brassica capitur. Quali igitur. Ostendit uictum laudandū
esse: qui mediocritatem obseruans in neutrum extremum declinet.

Repotia

Caulis

In neutrā ptē cultus miser. hic neq̄ seruis
Albuci senis exemplo dum munia didit:
Sæuus erit. nec sic ut simplex nāuius unct
Cōiuiis prebebit aquā. uictiū hoc quoq̄ ma-
Accipe nūc uictus tēuis. q̄ q̄taq̄ secū gnū
Afferat: i primis ualeas bene: nā uariæ res
Vt noceāt hoī: credas: memor illius escæ:
Quæ simplex oli tibi sederit: at simul assis
Miscueris elyxa simul cōchilia turdis:
Dulcia se i bilē uertēt stomachoq̄ tumultū
Lēta feret pituita. uides ut pallidus omnis
Cœna desurgat dubia: qn corpus honustū
hesternis uitis. aīum quoq̄ pregrauat una
Atq̄ affigit humo diuinæ particulā auræ.
Alter ubi dicto citius curata sopori surgit
Mēbra dedit: uegetus prescripta at munia
Hic tñ ad melius poterit trāscurre quodā
Siue diē festum rediens adduxerit annus:
Seu recreare uolet tenuatū corpus. ubiq̄
Accedent anni: tractari mollius ætas
Imbecilla uolet: tibi q̄dnā accedet ad istam
Quā puer & ualido præsumis molliciē. seu
Dura ualitudo inciderit: seu tarda senectō:
Rācidū aprū antiq̄ laudabāt: nō q̄a nasus
Illis nullō erat. sed credo hac m̄te q̄ hospes
Tardius adueniēs uicinatū commodius: q̄

ACRON. Sæuus. negligens ad comparanda
obsonia. Accipe nunc uictus. alias dicit cōmodi-
tates eius qui utit uictu tenui cōmoditates sentit
festosq̄ dieꝝ: & lāgūdū corpus facilius recreatur
& senectutē facilius cōsolat. Quæ simplex. id ē
una quā facile digesseris. In bilē. i. pestē. Pitui-
ta. fortis indigestio. Tibi q̄dnā accedat ad istā.
Te aut quid poterit delectare in senectute: aut
post ægritudinē cū nihil noui derelictū ē. Dura
ualitudo. epitheton ualitudinis. quia pōt eē & bo-
na ualitudo. Tellus prima. quia dicit ante deos
nata terra eē. Das aliquid famæ. interrogatiue.
putat hoc ad famā pertinere. Nō nihil putas esse
opinionē bñ pascētis: & laudari ppter optima
cōiuiua. Vis habere famā. ut laras dicaris p̄des
fama gratior: q̄ carmine aīos delectat & docet.

POR. In neutrā partē cultus miser. cultus sæ-
uus ē. unde & alibi qui feros cultus hominū. Vir.
Cultusq̄ feros molire colēdo. Salu. Atq̄ ipse cul-
tus rei. Albuci senis. Hic est Albutius qui & aua-
rus & elegās cōiuiuiorū apparator ē habitus in
seruos qui ob cupiditatē nimīā habēdi alienam
uxorē suā ueneno necauit. Accipe nūc
uictus tenuis quæ. Dicit quæ bona cōferat tenui
is uictus. Vides ut pallidus oīs cœna desurgat
dubia. lauta. Sic Ter. i phormione Cœna dubia
apponitur. Diuinæ particulā auræ. Animū di-
cit. Sic & Vir. Aeteriū sensū atq̄ aurā simplicis
ignē. Alter ubi dicto citius. ait is uero qui citi⁹
conquiescit nec diu uigilat ob longam coenam.
Curata so. mē. dedit. modesti facta. Vegetus
præscripta ad munia surgit. is qui dicto citius mē-
bra quieti dedit ualens ad sua officia surgit. Hic
tamē ad melius. Melius laut⁹ significat. Quō-
dā. de futuro. ut Vir. Nec romula quondam ul-
lo se tantum tellus iactabat alūno. Tibi quidnā
accedet ad istam. hoc ait licet uelis ad istam tuas

Albutius

delicias adicere profecto nō possis: Tante sūt. n. ut addi eis nihil possit. Rācidū aprū antiqui laudabant dū seruatur rācidū factum. Que carmīe grātor aurē occupat. Hoc antisthenes dixisse traditur. is. n. cū uidisset adulescētem luxuriōsū ac aromatibus deditū ait: Mi serū te adulescēs: qui nūquā audisti sūmum acroma. i. laudē tuā. Cum deerit egētī as laquei precīū. Plau. i pseudulo. sed quid de dragma faceris? restim emere qui me faciam pendulum

CHRI. Munia. officia: uñ immunis. Dedit. diuidit p synocopen. Munera per omnes casus inuenies ut munerū & muneribus. Munia uero nomiatiuū: accusatiuum: & uocatiuum solū habet. Accipe nunc. Ostendit ex simplici tenuiq; uictu ualitudinē conseruari. Sederit. placuerit. Vir. Et sedet hoc animo perituraq; addere troiā. Teq; tuosq; iuuat. Dulciaq; i bilem. Nam dulcia bilem faciūt: ut phisici ostendūt. Pituita. Quam grāci phlegma nuncupāt. Dubia. in quā tam uaria sunt tamq; iocūda. ut dubiū sit cōuiuā quid potissimū de multis capiat. Animū quoq; prāgrauat. Nam corpus crapula uinoq; repletū sensus animūq; hebetē reddit. Particulā diuinā aurā. Mentē intelligit: sic Virg. Atq; aurai simplicis ignē. Alter. qui sobrie uiuit: Hic tñ ad melius Altera utilitas. Nā q; sobrire uiuit pōt & dies festos lautius celebrare: & corpus extenuatū facilius restaurare: & senectutē clemētī tractare. Quā oīa non potestis qui a pueritia assiduo semp luxu sese immersit. Neq; n. aduersā ualitudinē: neq; senectā melioribus epulis refocillare ualet. Prima tellus. Vel tellus i prima sua aetate: uel prima q; ante deos terram fuisse fabulāt: & illos oēs ab ea fluxisse. Das aliqd famā. Osēderat nimiū luxū ualitudinē cōtrariū: Nunc dedecus quoq; afferre illū demōstrat & odiū patris q; nepotis curā cōepit & uicinorum: Af ferre ēt paupertatē q; cogūt homines mortē cupere. Te tibi iniquū. qm̄ tibi necessaria subministra n̄ potes.

ACRON. Diuitiasq; hēo. satis arrogāter opes suas reip. cōparauit. Ergo qd. Ergo qd abūdat nō pōt alia re melius erogare. Vni. n. ti. re. id est credis te semp eē felicē & ideo nō p̄mittis quādā beneficia: quā sis relaturus alia succedēte fortūa.

O magnus posthac. Cū patrimoniū omne p luxuriā cōsūpseris eris ris⁹ oib⁹ inimicis tuis. Uter ne ad dubios fidet se. ad dubios casus: q; magis hēt fiduciā ille qui cū habuisset p̄stabat illi: q; luxurio se fuerat obligatus: ac p hoc memento cōditiōis humanā: q; semp ē instabilis. Hic qui. p. Quod luxuriosos facit multis rebus assidue & corpore & mente: nam qui multis utitur plura desiderat.

Quo. m. h. c. Verbis meis quibus dixi melius uti exiguo uictu: audi q; dixit Ofellus: Iste ofell⁹ pro scriptus est cuius paterna res & possessio tradita militib⁹ augusti: q; postea ofellus ab iisdē cōduxit ofellū quēdam dicit p̄scriptū qui ita dicebat nō me terret fortuna p̄scripti uel paupertas q; & ātea cū diues esse moderate uiuere cōfueui. Nō. e. n. noui bis intelligi. ut sit noui nō temere narrātē. i. uere nō qd in usū habuisse. Tū. p. u. s. aut ordinariz mensa sunt: quā ad societatem aut secūda quā ad delectationem proficiunt. Post hoc ludus erat. post hoc rogabamus ut magno culmo messis surgeret quanto aut ego parcius. Nū. quid ex quo agrum amisimus minus nituistis: cum eadem nobis uita sit quā fuit dominis constitutis. Illum nec. qui consumptis bonis agrū cōsumpsit. paupertatis enim amica est nequiciēs.

POR. Iure ingt Tral. istis. Tral. ius pauper & luxuriō⁹ fuit. Ver. i sequēti uectigalia qd ait reddi⁹ puatos significat cū paucos tātū alii posuerit. Cur eget. in. sensus est. Cur te diuite aliquis pau

Integrum edax dñs cōsumeret: hos aut iter Heroas natū tellō me prima culisset: Das aliquid famā: q; carmine grātor aurem Occupat humanā: grandes rōbi patineq; Grande ferunt una cū dāno dedecus. adde Iratum patrum. uicinos te tibi iniquum. Et frustra mortis cupidū: cum deerit egenti

Aes laquei precium. iure iquit trasius istis Iurgat uerbis. ego uectigalia magna Diuitiasq; hēo tribo āplas regib⁹. ergo Quod supat nō ē melius quo isumer possis Cur eget idigno quisq; te diuita: quare Tēpla ruunt antiqua deū: cur i probe carā Nō aliquid patriā tanto emetiris aceruo: Vni nimis recte tibi semper erunt res: O magnus posthac inimicis risus. uter ne Ad casus dubios fidet sibi certis: hic q; Plurib⁹ assuerit mētē corpusq; supbum: An qui cōtēto puo metuensq; futuri In pace ut sapiēs aptarit idonea bello: Quo magis his credas: puer hūc ego puus. Integris opib⁹ noui nō latis usū: ofellum Quā nūc accisis uideas merato i agello Cū pecore & gnatis fortē mercede colonū: Nō ego narrantē temerēdi luce p̄festa Quicq; prater olus fumosa cū pede p̄nā. Ac mihi seu lōgū post tps uenerat hospes: Siue opes uacuo grato cōiua per imbrem Vicinus: bñ erat nō piscibus urbe petitis Sed pullo atq; hādo. tū p̄silis uua secūdas Et nux ornabat mēsas cum duplici ficu.

Post hoc ludus erat culpa potat magistra.
Ac uenerata ceres ita culmo surgeret alto.
Explicuit uino contracte seria frontis.
Sæuiat atq; nouos moueat fortūa tumulto
Quantum hinc imminuet: quanto aut ego
parrius aut uos
O pueri nituistis: ut huc nouus incola uēit:
Nā pprie telluris hez natura neq; illum
Nec me, nec quēq; statuit, nos expulit ille:

per ē. Vni nimirū re.t.s.e.r.sesus. Parcedo pro-
spicis ne unq; tibi desit q; egente repu. contingere
tibi nō possit. Ad casus du. si. si. cer. Hac ait quis
magis uidet tutus aduersū fortunæ icomoda.
Vtq; qui lautis epulis semp usus ē an q; simplici ui-
du. Pluribus as. passuēfecit. Quo magis his
credas. bñ quasi psuaserit. Edi luce pfecta. nō
sacra Post hoc lu. e. si. quādo libere potare uole-
bāt antiqui. i. sine archipolia dicebāt se magistrā
facere culpā. Ac uene. Ce. rogata deide Ceres ut
pseueraret i fructibus Ita ut se oñderat trifoliam
explicuit uino: & uenerata passiuā significatione
posuit. Vt Vir. Cursuq; dabit uenerata sacerdos

Vos o pue. ni. ut huc no. in. Vmbrenus nouus

mora deide icola uenit nō dñs talis ē i supioribus. Quid tu nulla ne habes uitia imo alia & fortasse minora.

CHRI. Laquei preciū. Cū ad id inopiæ redigaris: ut nō suppetat æs quo laqueū ad suspēdiū tibi cōpa-
res. Iure inquit. q. d. iste trasius iure renuiores reprehēdit. Ego at his diuitiis abūdo: ut multa possim psu-
dere. Cui respōdet poeta quod quæ illi supabūdant nō in luxū: sed liberalitatē sūt cōuertēda & egenis dāda
potius q; luxuriose cōsumenda. Præsertim cū ēt & reip. cōferre & religioni multa debeāt diuites. Vni nimi-
rū. Aurea snia qua monet diuites ut ex superabūdantia rege sibi subsidia cōtra aduersos casus & cōtra mor-
bos cōparēt. Nā sæpe tāta sit iactura patrimonii: ut & maxime diuitiæ ad exiguū censū redigant. Quod li-
multas añ calamitates allygurierimus i eā icidimus inopiā: ut oēs nos inimici rideāt. Vter ne. Neq; hoc ne-
gligendum ē. Nā fortiori aio feremus angustias patrimonij i quas nos fortuna detruserit: si hætenus par-
uo assueti fuerimus. Idonea bello. Nā ut sapiēs is dicit qui i pace ita uiuit: ut ēt paret q; ad bellū pertinet: si
malo fato id forte uenturū sit. Sic cōmendāt diuites qui ea parsimonia uiuūt: ut si qñ a fortuna diuitiis spo-
lient nō sit eis dux parce uiuere: q; eā uiuendi normā sibi iposuerit. Quo magis. Probat quod dicit otel-
li exemplo. Hic olim diues sobrie uixit. Deinde quia brutianas pres secutus fuerat ab Augusto bonis mul-
tatis partē illoz ab Vmbreno cui data erant precio conduxit. Nec fuit dux parce uiuere i paupertate: qm̄
assuetus ēt in diuitiis parsimonie fuerat. Noui. bis repete: ut sit ordo. Ego puer noui hūc ofellū nō esse usū
latius integris opibus q; abscissis uideas uti. Ego noui eundē narrantē. s. hæc Ego nō edi temere in luce pfe-
sta. id est in die nō festo quicq; pter olus temere sine causa. q. d. Si edi quādoq; aliquid pter olus fuit iusta de-
cā: ut forte quia hospitē recepissē. Fumosa. ad fumū desiccata. Pernæ. Sūt qui putēt pñā eē a uertebra pe-
dis ad finē calcanei dictā a pernitendo. Vñ pñiones q; ob frigus in pñā nascūt. Sed ponit p pede porci-
no cū coxa salito: quē Martialis petalonē appellat. Post longū tem. quo erat maiori sūptu accipiēd. Siue
opez. Parca & laboriosa simul atq; honestā uitā depigit. Per Imbrē. Nā bonus agricola nūq; nisi i magnis
pluuuis cessat. Bene erat. q. d. lautiori cōuiuio utebar: sed nō rebus uenilibus instructo. Pēsilis. Quæ pen-
dens seruabat. De mēsis at secūdis atq; nuce dictū ē. Duplice ficu. i. bifera. Culpa magistra. Nā q; ultra
modū biberet i culpa erat. Hāc at oēs uitabāt. Ceres uenerata explicuit seria. Snia est q; nūquā abūdatio-
ri uino utebāt quo latiores effecti curas deponimus: nisi cū cereri sacrificarēt: p quod significat quod i solis
sacrificiis splēdidiuz epulabāt. Sed quomodo i sacris cereris uinū ponit: cū Plautus i aulularia id antiqua re-
ligione phibitū fuisse ostēdat. Ait. n. Cereri nuptias fasturi estis q; temeti allatū nihil uideo. Sed non ē huic
loco cōtrariū. Nā aliud erat sacrificiū aliud nuptias celebrare cereri. Quapp & Vir. de cereris sacris scribēs.
cūcta tibi cererē pubes agrestis adoret. Cui tu lacte fauos & miti dilue baccho. Explicuit seria contracta
frōtis. i. explicuit frōtē cōtractā ppter seria. i. pp curas: q; a seriis proueniūt. Cōtrahimus. n. frōtē in rebus an-
xiis explicamus aut in lætis. Hinc Ternt. Exporge frōtē dixit. i. pbe te lætū. Quantū hic iminuet. q. d. nihil
Snia est. Postquā hic Vmbrenus nouus incola occupauit nostros agros: neq; ego neq; uos pueri partius ni-
tuimus: quia & in rebus nostris olim secūdis: & nunc in aduersis eundē cultū seruamus. Nā proprie. t. b.
Ostendit natura omnia esse cōmunia: ex quo nullus est proprius dominus. Quapropter fortuna in cuius

temeritate huiuscemodi bona collocata sunt: fre-
quenter mutat dominos agroz.

ACRON. Itē aliter. aut p luxuriam amittet
agz uendēdo eū: aut crimine aliquo reus factus
perturbabitur patrimonio suo. Nūc ager. No-
men illius qui ofelli agrum possidebat.

POR. Aut uasfri. i. i. Vasfri. astuti iuris. Fortia
q; ad. p fortes estote aduersū fortunæ icomoda.

CHRISTOPHORVS. Nequities. Quia al-
lyguriet Inscitia iuris. Quia occupabitur ab

alio cum se defendere nescierit ignoratiōe iuris. Vasfri inscitia. q; non sine multa caliditate interpre-

Illum aut nequities aut uasfri iscitia iuris.
Postremum expellet certe uiuacior hæres.
Nūc ager umbreni sub noīe nuper ofelli
Dictus: erit nulli pprius: sed cedit in usum
Nūc mihi nūc alii. quo circa uiuite fortes
Fortiaq; aduersis opponite pectora rebus.

tatur. Est. n. huiuscemodi calliditas i iureconsultis: p̄serti in his quorū patrociniā uenalia s̄: ut in utrāq; partē oē pene ius interpretent̄. Nulli. p. sed cedit in usū. Proprietas. n. agrorum nullius est: cū cōmunia sint elemēta: sed usus conceditur. Quapropter unicum remedium est aduersus fortunam: quā frequenter omnia cōmutat: ut fortem animum contra illam patemus.

ACRON

Ic raro. s. Damaspū iducit secū loquētem: qui cōsūpto patrimonio p̄ luxuriā cōtulit se ad stoicā sectā. dicit ēt de his qui aliena p̄tā notāt oblitī suorū. Iste āt damaspū quodā stertinio stoico cōepit philosophari hortante hypbaton a superiorib⁹ sic raro scribis. Quid fier. ac per hoc qd expedit ut negligas. & te incuses tamē emendes. Ab ipsis. s. Impatiens frigoris fuit Hor. & cōstat illo tpe saturnaliog: in uilla ualidiorē focū fieri: & ipse sese i patientē frigoris probat in libris epistolag: q. si bruna niues albanis ilinet agris ad mare descēdet uates tu⁹: & sibi p̄cet primo die mensis decem. saturnalia celebrātur.

Iratis. n. p. d. Solebāt. n. antiqui poetā parietes lectis suis p̄ximos cāra illinire & habere graphia iuxta ut si forte noctu aliqd accidisset id añ obliuionē l̄tis notaret̄. Minātis. p. Vñ poeta p̄ cōtrariū p̄misi ultorē p̄minatus sū. Stipare. p. m. i. platonē & menandrū cōpōere hoc est istos tecū auctores portare ad agrū. Vitanda est im. siren sirēi cōparat desidīā: qā quēadmodū sirē cū p̄nicie delectat ita desidīa nō absq; dāno delectat dis finitio desidīā i proba siren. Dii te da. p̄mittant tibi phī: quos seq̄ris barbā tōdere: quasi ad eū loquitur q̄ barba demissa sit sicut rusticog. Ad m. ia. Iani statuae tres erant. ad unā illarū solebāt cōuenire creditores & fōneratores alii ad reddēdū alii locandū fōenus: Fracta. cōminuta: perditā. Quo uaser. i. p. l. s. a. i. uasa antiquus facta. Si siphus. n. artifex fuit: q̄ uasa aerea formabat. Negociator erat stoic⁹: qui uasa q̄ emerat p̄cio uenū dabat. Et. m. m. p. te. i. damasippe dū ne freneticus fias & mece. quō sis labores morbo.

POR. Sic raro. In hac æcloga iroducit Damaspū corripientē se tanq̄ desidiosū. Iratus tibi. ipse sibi iratus qd uino somnog indulgeat.

Culpā. s. qā nō merēt̄. Iratis. n. p. Incerare parietes soliti erāt poetā & ibi scribere si qd noctu i mētē uenisset. Inuidiā. p. p. sensus. si uirtutē reliq̄ris p̄p̄ inuidiā ieiicias contēni. Nā ita ē natura hominū ut potētiorib⁹ inuideāt hūiliores asp̄nent

Verum. o. c. d. t. iocāt i barbatum. Postq̄. qā oēs ad ianū in basilica stabāt fōnerarofes. Fracta. diminuta. Vaser. astutus. Lauis. sy. ære. signat corinthiorum uasorū amatorem fuisse. Mercurialem. lucrosū q̄ coccio appellat̄. Omnes. n. cocciones lucro student. Compita sunt.

CHRI. Sic raro scribis. Mirus poeta & miro artificio istructus: qui reliquos hoīes bonos reddere cupiēs seipsū dānat: ut ceteri æquiori aīo serāt: cū quā uitia i illis sunt ea in se eē fateat̄. Inducit igit̄ Damaspum stoicū phūm & alia qdē horatiū errata: p̄serti tñ desidīā in scribēdo carpētē. Videt̄ āt oīo tolerādus is satyrus: q̄ ita ceteros carpit: ut nec sibi ip̄i parcat. Mēbranā. In q̄ scribas. Retexēs. Diligēt⁹ legendo explicās.

Scriptor. Tū poetag: tū aliog. Verū cū scriptorē dicimus p̄ qdā excellentiā poetā intelligimus. Benignus. Indulgens nimīū uino & somno. Dignum. s. i. dignum qd mandet̄ satyris: quas sermones appellat.

Quid fiet. Sunt qui legant: si raro scribis: & nō sic: & postremo adiungant: qd fiet. Ab ipsis saturnalibus In quibus magna erat potandī copia. De saturnalibus āt dicemus in eo uersu. Age libertate decembri: quādo ita maiores uoluerunt utere. Sobrius. quasi iccirco fugisti ut sobrietatem obseruares. Quid ergo fiet p̄ quā ab urbanis saturnalibus rus fugisti nonne dices aliquid dignum promissis. Nam sunt seruanda quā de sermonibus scribendis promissisti. Incipe. Vrget tacentem. Nihil est. Nullam potes excusationē afferre.

SATYRA TERTIA.

Ic raro scribis: ut toto nō quater anno Mēbranā poscas scriptorū q̄q; retexēs Iratus tibi: quod uini somniq; benignus Nil dignum sermōe canas. qd fiet: ab ipsis Saturnalibus huc fugisti: sobrius ergo Dic aliquid dignum p̄missis: incipe. nil est. Culpā frustra calamī. i. meritusq; laborat Iratis natus paries diis atq; poetis. Atq; uult⁹ erat multa & præclara minātis: Si uacuum tepido cōepisset uillula recto. Quorsum p̄tinuit stipā platōa menādros: Eupolin archilochum cōites educere tātos: Inuidiam placare paras uirtute relicta: Cōtēnere miser. uitāda ē improba siren Desidia: aut quicquid uita meliore parasti: Ponēdū æquo aīo. dii te damasippe deā q̄ Verū ob cōsiliū donēt tōsore: sed unde Tā bñ me nosti: postquā oīs res mea ianū Ad medium fracta ē: aliena negocia curo Excussus p̄priis. olim nā quærere amabā: Quo uaser ille pedes lauisset sisiphog ære. Qd̄ sculptū ifabre. qd fusum durius eēt Callido huic signo ponebā millia cētum: Hortos ægregiasq; domos mercariet uno Cum lucro norā: uñ frequētia mercuriale Imposuere mihi cognomē cōpita: noui Et miror morbi purgatum te illius: atqui Emouit ueterē mire nouus ut solet. incor

Nec est q̄ culpā in calamos trāsseras q̄ tibi non inferuāt. Immeritus la. quia iniuria accusas parietem qđ scripta nō suscipiat. Natus. Fabricat⁹. Iratis. i. aduersis. Hēbant āt antiqui parietes iuxta lectū cara illos ut si quid in mentē uenisset illic ante notarent q̄ mēoria laberet. Dicit ergo parietē natū diis & fortis iratis qm̄ nihil i eo notet poeta. Arg uultus. Nā pferebas i uultu nescio quid quo mīta de te pmittere uidebaris.

Minātis. i. pmittētis. Dixit āt minārit ut oñderet nescio qđ elatiōis atq; magnificētiā i suis pollicitatiōib⁹ ut oīs timidas pcul abesse uideret. Tepido. nā i mense decēbri aprici q̄runt agri. Quorsū. pti. Quasi dicat quē ad finē. Fla. m. cōgereť mltos & platōe mltos ēť ex menādro libros. Nā satyras scriptur⁹ utriusq; cōediā ueteris. f. & nouā poetas imitari oportuit pp qđ menādrū dixit & eupoli. Dixit & Archilocū pp inuehendi uehementiā. S. d. neq; istis cōtentus erat: nisi ex diuina Platōis phia grauitatē sniagē depromeret.

Inuidiā. p. p. u. r. Mordacissima iuectiua: ut sit seufus. Tu ppea nō scribis. qā cū uideas iuideri studiosis uis uirtutē relinquere: ut iuidiā a te amoueas. Siren. de sirenibus iādudū. Harum noia uaria ponūt. Ergo pter id qđ dictum est sunt qđ dicant hāc triū noia eē: parthēopēleucosiā & lygiā: sed hic p cupiditate. Ergo aut deponendā sunt cupiditates & desidia aut deponendā uirtutes: quas iā aggressus eras. Optime ergo rō da masippi & iustissima rēphensio. Sed suo cōsuetu acūine ridet hūc poeta tanq̄ qui nō uita & morib⁹: sed solis uerbis philosopharet. Ergo ridiculū illi ab his pmiū pro optimis pceptis optat ut. s. illū tōsore donēt quo plipsā barbā molestia liberet. Nā huiusmōi phi seu potius phia ostentatores & simulatores barbā pmittebāt: & catē corpus neglectū apparere uolebāt: ut specie qđā cōtinētissimi seuerissimiq; uiri p se ferret. De quibus Iuue. hispida mēbra quidem & dure p brachia seta pmittunt atrocē aiūm. Damasippū aut istū mercatorē fuisse fest. Veg cū mercatura iscelt usus oīa amisisset: ac ex sūma regē despātiōe se in fabriciū pōtē uel ex fabricio pōte p̄cipitaturus ēť a sterinio stoico lōgo sermōe p̄sufus & mortis cōceptā cōsiliū depofuit & stoicā disciplinā se dedit. Veg si diligentius poeta in eū dicta aduertamus multo plus uanitatis q̄ solidā sapiā i hoīe fuisse cognoscemus: ut sit ex his quos ultra sauromatas Arpinas ille satyrus fugiendos censeret quotiens aliqd de moribus audent. Et curiosi simulant & bacchanalia uiuunt. Ad mediū ianū. Ad mediā mercaturā. Nā ianū mercatorū deū uolūt. Snia ē: qđ i medio cursu mercaturā a fortūa afflūsus ē. S. ēť qui uelint tria in foro tēpla habuisse ianū i principio: medio: & fine. Ut notet oibus tpibus oportere mercatores diligentia uti. Vaser. dolosus qđ i se lauando occupatos dolo i mare p̄cipitaret. De sisipho aut dcm̄ est.

Quo ære. nā cū corithi rex fuerit & uasa corithia reliq; pulchritudine suparit. cōueniēs est illū pulcherrimis uasis usū eē. Infabre. inartificiose. Durius. ita ut fusiis statua nullā mollicie referret. Nā laus maxia ē i statua ut agile flexibileq; corp⁹ uideat. Hāc ergo ne emeret. Freq̄ntia cōp. i. oēs populari. Mercuriale. Nā a mercurio mercatura ē. & oīs calliditas & uersutia ab eodē plāeta ē. No. loq; poeta. At. uerba damasippi.

Traiecto lateris miseri capitis ue dolore.
Ut letargico hic cū sit pugil & medicū urget
Dū ne qđ simile huic. esto ut libet. o bōe te.
Fruster. i. sanis & tu stultiq; ppe oēs ne
Sicqđ sterinio ueri crepat. unde ego mira
Descripsi docilis p̄cepta hāc tpe quo me
Solatus. iussit sapientem pascere barbā.
Atq; a fabricio nō tristem ponte reuertis:
Nā male re gesta: cū uellē mittere operto
Me capite i flumē dexter stetit: & caue saxis
Te qđqđ idignū. pudor inq; te malus urget
Insanos qui inter uerere insanus haberi.
Primū nā inq̄rā: quid sit fures: hoc si erit i te
Solo: nil uerbi: peas quin fortiter: addam:
Quē mala stulticia & quacūq; inscitia ueri
Cacū agit: insanū chrysippi portico & grex
Auctuat hec populos hāc magnos formula
Excepto sapiente tenet. nūc accipe q̄re & ges

ACRON Incor traiecto lateris. iterdū studio medicorū dolor capitis trāsit ad aliā partē ut melius est lethargicū fieri quā melacolicū. Nā solēt medici ab alia parte corporis ad aliā denuare morbū. Qui nō nūq; medici studentes lethargicos faciunt phreneticos. Cōtrarii sunt hi morbi cardiacus & lethargicus ille sōno ille sti deditus ē. In sanis. & t. st. p. o. scdm̄ opinionē stoicorū: qui dñe oēs insanire pter sapientes: ac se tñmodo sapientes appellant. Atq; fabricio. Stertinus damasippū a pontis p̄cipitio reuocatū & ad phiam hortatus est cū ille bonis oibus perditis cuperet iteri re. Fuit āt sterlinus de stoicis qui oēs stultos insanos aiunt: & i singulis insanā uaria genera. De xter. p̄piti⁹. Nil uerbi. ordo: nil uerbi addam qui fortiter pere am. Autumat. affirmat: cōprobat. Nūc accipe. Stertini⁹ Damasippo. Caudā trahat. prouerbium est caudam trahit. i. risu dignus est: & nūc diuidit qđ supi⁹ dicturum se eē promiserat. i. percussit caudam pendentem.

POR. Ioca in quā multā uia competunt.

Traiecto lateris. proprie ita enim medici dicunt. Hic cum sit pugil. pugilem posuit p phrenetico. Dum ne quid simile huic. sensus dum ne & tu tūdere me incipias. Frustere. i. Quia poici oēs hoies sanos & stultos eē dñt excepto sapiente

Stertinus at unus ex stoicis fuit. Iussit. f. p. b. sapientē nō quasi ipsum sapientē sed barbā sapientē. Iussit me pascere. i. nutrire. Atq; a Fabricio nō. t. p. r. Pons fabricius dicitur qui est insula illius q̄ in mediū tyberi posita est. ideo Fabricius q; a fabricio factus. In flumē. d. st. Dexter at a dextera pte aut bono omine. & Virg. sic & sidera cælo dextra feras. & Persius: dextro hærede p bono.

Primum inquirā. ostendit quid sit furor ut Lucilius Qui te deridet caudā trahit ut pecus. i. stultus: aut ex cōsuetudine puerorū sumptum pro deridetur solent enim pueri deridentes nescientibus a tergo caudam suspendere ut uelut pecus caudā trahant. Alterum & huic uariū. uarium diuersum ac distortum ac per hoc a te diuersū. Amica mater honesta soror. melius potest sic accipi amica mater ut sit ex græco tractum φιγμαιντην quam p se amica. per se deinde mater: quia mentionem uxoris facit in sequentibus.

CHRI. Incor. quē morbū cardiā appellāt. Letargicus. Letargus. n. obliuionē inducit: qui si in phrenesim cadat facit hominem pugilē & pugnantē cōtra medicū. Dū. ne. Hor. loquit. O bone. ingredere paradoxon stoicorū: qd est oēs stultos insanire. Nā quicunq; a uia recti discesserit eū tūde peccare uolūt: ex quo oia pcepta pia faciunt. Ergo cū poeta uideret uitū mercaturā. i. auaritiā cæteris pponere rīdet damasippus oēs q nō attigerint uerā sapientiā qm stulti sunt eē ēt insanos: ut nihil oīo inter sit inter socratē: qm nō fuerit uerē sapiens: & quēuis flagitiosissimū hominem. Frustrare te. Decipias te. Virg. Clamor frustrat hiantes. Vnde a quo stertinio: & est aduerbiū p noīe. Vir. Genus unde latinū. Pascere barbā. Seq dogma stoicorū q barbā nutriūt. Nō tristē. Quia desperationē in quā ex calamitate accepta iciderat & ppositū se demergendi deposuerat. Dexter. uel a parte dextra uel mihi ppositius: ut sinistrū aduersū dicimus. Hoc. f. furere si erit ī te solo & nō in aliis sinā te pīre. Sed si oēs pīe īsanūt ne te pudeat eius rei q tibi cū oībus cōis sit. Chrysippi porticus. i. stoici: q; porticu in quā cōueniebāt dicti sunt. ton. n. porticū significat. Chrysippi. Nā hic īter stoicos doctissimus fuit. De quo dī solū chrysippū fulcire porticū: fuit soloēsis siue tharsensis & Apollini filius cleanthis discipulus uir ingeniosus atque acutissimus: & dialecticæ glia apud oēs celebratissimus. Famæ adeo cōtēptor ut neminē regū ex uiuentibus laudarit. Lacerāt tñ pleriq; q in libro de antiq; physiologis sexcentis pœne uersibus turpissima de iunone & ioue singat & lustris magis q diis cōueniētia. i. libro at de rep. & matribus & filiabus cōgredi pmitit. De stoicis suo loco dicet. Hæc sor. Nā hac regula pter sapientē oēs stulti sunt. Siles sūt stulti hoībus ī siluā errātibz: qbus alii dextrorsū: alii sinistrorsū defleciunt: & hi lōge a tramite discedūt: hi uero nō lōge & tñ cū oēs sint extra tramitē scdm stoicos oēs ī pari uino sūt. Nā cū sint plures marinis fluctibus obruti ita excludit a facultate respirādī q in ipsa pene superficie ē nō nō emergat ut ille qui in ipso fundo iacet. Caudā. t. qsi sit brutus. Nā bruta caudā trahūt. uel stultus: Nā stultis aliqd p derisionē a tergo appēdit. Est unū. Cū plura sint gēna stultitiæ unū genus ē eorū q timēt ea q timēda nō sunt. Ut siqs in loco plano qrat eē rupes & flūina & p̄cipitia q nō sunt. Et eadē exit stultitia huius q ē illius qui clamantibus oībus suis ut caueat neq; rupes neq; ignes neq; flumina uitet.

ACRON. Nō. m. a. q. f. e. o. c. i. e. hic fusius auditor tragœdiarū fuit: q cū ilionā ī tragœdia ebrius ageret & uellet eā simulare dormientē gravitate uini ad ueg; sōnū ductus ē. Ita ergo nō audit matrem uel uxore seu patrē stultus dātes sibi auxilium quēadmodū nec ilioē cū ageret ab ebrio fusio potuit audire mille catienos: ilione Priami filia Polynestoris est sortita cōiugiū cū in belli despatioe positus Priamus Polydorū filiū suū tutādū polynestorī cōmisisset & eū uellet polynestor occidere. ilioā loco f. is filiū posuit. Ita polynestor deceptus filiū trucidauit ut alii dñt: tñ māifestū ē hūc Polydorū necatū fuisse & noctū sorori ī sōnis uēis se rogās ut sepeliret. hoc dicēs mī te appello soror surge & sepeli me. Cū. fusius igit ilionā dormire simulasset: casu uino cōfēs obdormiuit. Catienis. cātorib; a cantio. Iasa. u. f. Inogatie.

Despiciant oēs æque actu. qui tibi nomen Insano posuere uelut filius: ubi passim Palantes error certo de tramite pellit Ille sinistrorsū. hic dextrorsū abit uno utriq; Error. sed uariis illudit parribus. hoc te Credē mō insanū nihilo ut sapientior ille: Qui te deridet caudā trahat. est genus unū Stultitiæ. nihilū metuenda timētīl. ut ignis Vt rupes fluuiosq; in cāpo obstare qrat Alceæ & huic uariū & nihilo sapiētis: ignes Per medios fluuiosq; ruētis. clamet amica: Mī honesta soror. cū cognatis. pater uxor Hic fossa ē ingens. hic rupes maxia: serua.

Nō magis audierit. quā fusius ebrius oli Cū ilionā edormit. catienis mille ducentis Mī te appello clamantibz. huic ego uulgū Errori similem cunctū insanire docebo. Insanit ueteres statuas damasippo emēdoz Integer est mētis damasippi creditor: esto: Accipe qd nunquā reddas mihi: si tibi dicā Tu ne insano eris: si accepis: an magis exors Reiecta prada quā præsens mercurio fert: Scribere decē nerio. nō est satis: adde ciuitatē

Nodosi tabulas centū: mille adde catenas:
Effugiet tamen hæc sceleratus uincula pte
Cū rapies in iura malis ridentem alienis.
Fiet ap: mō auis: mō saxū. & cū uolet arbor
Si male rē gerere insani est: cōtra bene sani:
putidius multo cerebrū est mihi crede perilli
Dictāris: quod tu nunquā rescribere possis
Audire atq; togā iubeo cōponere. quisquis.
Ambitione mala: aut argenti pallet amore:
Quisq; luxuria tristi ue superstitione:
Aur alio mitis morbo calet: huc ppius me:
Dū doceo insanire oēs: uos ordine adite.
Dāda ē hellebori multo ps maxima auaris.

Esto. cōcedamus iterim creditore sapere dū p
bamus magis hūc insanire quā damasippū. Re
iecta præda. repudiata & est figurata p iudicio: ga
cū sit breuis p naturā hoc loco pducit. Scribe.
d. ne. Sensus scribe tabulas. Anerio iuris studio
so: quibus alligat damasippū. Adde. c. centum
alteras: nō tñ illū ita alligabis ut ille se nō ferat. ci
cuta scenerator fuit qui pp asperitatē & amaritu
dinē cicuta noiatus est. Nodosi. scrupulosi. dili
gētis: in accipiendis cautionibus. Sceleratus. sæ
uus: ingeniosus. Proteus. damasippus accipiendus
est aut quicūq; durus debitor: ppea Proteū dicit
debitore quia sæpe sese mutat ut pteus. labit enī
mille pscriptiōibus & dilationibus. Si male ge
rē. multo putidius est cerebrū pelli cicutæ q dicat
ita se dictare q debita nūq soluturus sit. Rescri
bere. est. n. debita soluere: hoc est scriptū debiti li
berare. Mihi. c. p. adhuc uerba sunt Stertini. pe
rellus famosus tps illius scenerator fuit. quidam

dicunt istū meriū pellū. alii dicūt aliū esse sceneratorē. Audire atq; hic ondit scenatores insanos. Dan
da. b. m. p. Multū Anticyræ dandū est auaris quasi maiore aegritudine laborantibus.

POR. Nō magis. a. q. f. e. o. Hic fusius phoceus tragœdiæ actor fuit qui cū uellet ilionā dormientē ex
primere: ut ad filii Polydori exurgeret uocē in scēna obdormiuit & edormit p pterito accipi n p p fēti dēt.

Mī te appello. Tuq carā sōno suspensā leuas. Catienis mille ducentis. Catienis cātoribus a nobili cāto
re. Scribe decēnerio. quidam Anerio legunt. Veg hic & cicuta iuris fuerunt studiosi auaros tangit: Sene
sus pecuniā a scenatore acceptā lege. x. tabulæ quas nerio instituit & aliis cētū Perellius cicuta amarissi
mus cōsignatores furabit. Scribe decēnerio iuris uerbo scribere est mutuū sumere. rescribere restituere.

Aper. m. a. m. f. Et Virg. sit. n. subito sus horridus. Cū rapies i iura. malis ridentē alienis græcus est.

Quod significat si in ius rape coeperis: nō ex aio ridebit. Mihi. c. p. Perellius scenera
tor fuit & iuris peritus. Putidius magis ingt insanus est & dicantis p dātis. est. n. sensus id credēs q receptur
nō est. Rescribere. reddere. Atq; togā. i. cō. q. aut Sēsus iubeo audire: & ad pcepta uera auaros itētos eē
bene cultos. Nā qui soluto pallio audiunt negligentes iudicant & minime ad uirtutis honorē accēsi. iō ait
togā iubeo cōponere: quia ii diligentius audiunt: qui cultu concini sunt allegoricos totum.

CHRI. Fusius. h. Fabula est ilione filia priami Polynestori nupta. i q Catienus psonā agebat Polydori p
getē matri apparentis: fusius at hecubæ: qui ut dormiret: id. n. erat agendū: ita se uino igurgitauit: ut cū a ca
tieno: qui dicebat mī te appello: nō posset excitari uniuersus ppl's clamauerit mī te appello. Insanit. d. Nā
p digus oēm pecuniā in statuis emēdis cōsumit. Sed neq; ifania caret is qui damasippo pecuniā credit. Nā
spe scenoris ductus sortem amittet qui credit credere nō ualentī. Accipe. Demōstrat peccare ēē damasip
pū: si accipiat a scenatore id qd nō possit reddere: quis aliquis illū ex cordē & insanū putaret si nō acciper.

Præfens. i. fauens. Vir. Nec tā p fētes alibi cognoscere diuos. Mercurius. Nā deus ē mercator. Scribe de
cēnerio. i. scribe te debitore i tabulis nerii. Nō est satis. q. d. nō sufficit illa obligatio. Adde tabulas nodo
si cicutæ. i. scribe i tablis cicutæ nodosi. i. callidi & q recte nouerit colligare debitore. Adde. c. i. mom. c. i.
mallida uincula obligationū: tñ ille debitor oēs effugiet neq; dissoluet debitū. Appellat at debitorē pteū: ga
tanq pteus oē uinculum facile euitat. Sceleratus. qm calliditate sua debitū effugere substat. Fiet aper.
manet in ptei fabula: ut ondat illū oēm fallaciā meditatū: ne pecuniā debitā reddat. Ridēt. m. al. Ridet.
n. creditorē sefellisse. Si male. r. g. Si insipientis est rē male gerere: & cōtra bene gerere: stultus erit pillus q
tñ dicat. i. credendo tanti debitore scribit qtu nō possis rescribere. i. reddere. Nā scribit scenerator tibi qui
cum pecuniā ad scenus collocat illius te in mēsa creditore facit: tu at cū dissoluis iubes illā in mēsa illi rescri
bi. i. in suū creditū reduci. Audire. Iubet omnes attente audire sua argumenta: quibus pbat oēs pecca
re. Togā cōponere. Nā qui diutius sessurus ad audiendū est solet cōmode uestimētū cōponere. Acron
at exponit cōponere quasi subternere: ut attētius audiant. Danda est hellebori. Snia est: quicūq; aliquo
uitio laborant insani sunt. Vnde eoz cerebrū helleboro purgandū est. Sed inter oia uitia auaritia maioris i
sanix est. ergo plus hellebori expetit. hellebori prima genera duo sunt. Candidū ac nigrū: qd in radicibus
tñ cognosci qdā putant. Alii folia nigri platani filia & minora nigrioraq; & pluribus diuisuris scissa Nigro
eq; boues & sues necāt. Itaq; id cauēt cū cādido uescāt. Hoc plurimū & optimū in oeta mōte nascit. Nigrū
ubiq; pūit sed meli⁹ i helicōe. In nigro spēs ē qd melapodiō uocāt a melapode celebratissimo aug ure iue
rū. Hoc domos suffire cōsueuerat: purgabāt aspgētes se & pecora cum pcatōe solēni & religiose colligentes.
Pri mū. n. gladio circūscribebat. Succisur⁹ uero oriētē spectabat: & pcatat ut id sibi diis cōcedētib⁹ facer li

Hellebori
spēs.

LIBER SECVNDVS

ceret obseruabatq; aquilæ uolatus fere. n. semp secantibus itereſt & ſippius aduolarit morte ſuccidēti i eo anno auguriū eſt. nec albū facile colligit caput aggrauans niſi pſumat alliuū: & ſubinde uinū ſorbeat: celeri terq; fodiat. nigꝝ purgat p inferna. Candidū at uomitione. Quondā terribile. poſtea multi ad ingenium acuendū ſumptitarunt Carneademq; riſuꝝ zenonis libris ſumpſiſſe ſerunt: & apud rom anos Drufū illū cui bellū ſociale ſenatus iputauit conſtat: hoc medicamento liberatum comitali morbo in anticyra inſula Ibi enim tutiſſime ſumitur: quoniam ſefamoides admiſcent Veratrum italia nuncupat. Omnem anticyram id eſt quicquid hellebori in aticyra ſumitur

ACRON Nefcio anticyra. Metonymia p id quod cōtinet: id quod cōtinet. anticyra .n. nomen eſt inſulæ: i qua multa cōficiuntur medicina poſuit atianticyrā p medicamie. i. nefcio: ſi oīs medicina dāda ſit auaris. magnitudinē uitii expſſit.

Hæredes ſta. Staberius quidā auariſſimus fuit q cū moreret iuſſit hæredes ſcribere in ſuo monumento: q̄tū quiſq; a ſe relictū accepiſſet. Dare centū ducentas libras. nouē modios grani qa uiuente patre ignorauerunt: qd hērent: tantæ cupiditatis fuit. Siue ego praue ſeu recte. Staberi uerba: alicui loquit i crepātū. uidet q̄buſdā Hor. nō plene perſecutus eē q̄ pmiſerat. cū utrum inſaniat doceret ptergreſſus de cura ipſoꝝ dicit. Sæc i conſiderate ſuituperationē reuentibus qui ſe .n. ignorant his dēt eſſe adhibenda medicia. Quid ergo. aut iterrogatio audientis. Aut iterrogantis dubitatio. Hoc ueluti uir. Quasi uirtute patas diuitias putauit ad uirtutē p̄tere. Nil agit. ex. Illud exemplum nihil eſt. q̄ litē uertit in litē. i. uitii in uitii qa dū damus exēplum ariſtippi litē liti opponimus. Nā ſi ſtaberius uitioſus: ariſtippus uitiōſior ergo nihil ualeat exēplū ariſtippi aduerſum ſtaberiu. ad rē dubitatam aperiendā nemo uitii dubio argumento. Incertū eſt utrum iſaniat qui deſpicit pecunias nullo moderamie uitii ad eas deſpiciendas. Et ait quēadmodū iſaniat contemptor pecuniæ uideat eſſe iſanus. Quasi dicat damasippus ſterini nō opus ē exēplo ad dirimēdā litē q̄a & de eo diſputari pōt. ipſe uidet ſibi ſubiicere nolo corrigas uitii uitio. dum culpas auaritiā exemplum ſummis inſaniæ quia. nō poteſt exemplar laudari cum ipſum uitioſum ſit. Formas calopodias. Nautica. uela quod quicquid aliē ſint a mercaturis tñ emūt uela q̄ quicquid aliē ſint a muſis tñ emunt citharas. Paucis. ſapientibus. ſ.

POR. Nefcin an anti. Anticyra & oppidū & iſula hoc noīe ſicut Clarenus teſtat: i q̄ helloboz plurimū naſcitur. & alibi. Nauiget anticyrā. & ē propontidis inſula. Hæredes ſta. Staberius hō auariſſimus fuit: eo uſq; magnitudie pecuniæ delectatus eſt: ut cū ſinem uitæ adēſſe intellexiſſet. & teſtamento ita inſcriberet ut hæredes ſui ſepulchro eius inſculperent Quis quantū a ſe in partē ſuſperit. Quod ſi i aliquo mentiti eēnt: dānatiōis noīe paria centum gladiatorꝝ populo exhiberēt

Dānati. pro addicti & epulū ad Arii uoluntatē

q̄ luxurioſus fuit. Ipſe uideret ſibi nequior. p luxurioſior & ut ſupra illud nequities Clar⁹ erit iuſtus. hæc ironicos dixit. Græcus ari. uult & hunc & Ariſti. iſanum uideri qui pecuniam quam potuiſſet dare: neceſſariis abiecerit. Nil agit. Senſus idem exemplum q̄ in ſe quæſtiōem habet nō ē uerum. Intelligo inquit me contraria exempla poſuiſſe: quā argumentatus nō erat. Vter. ex iis inſanus eſſet: nunc ait ſe probaturum.

Nefcio: an anticyrā rō illis deſtinet oēm.

Hæredes ſtaberi ſūmā. cidere ſepulchro

Ni ſic feciſſent: gladiatorum dare centum

Dānati populo pia atq; epulū arbitrio arri:

Frumētū q̄tū metit aphyrica: ſiue ego praue

Seu recte hoc uolui: ne ſis patris mihi cōdo

Hoc ſtaberi prudētē aīum uidiſſe. qd ergo

Senſit cū ſūmā patrimoni inſculpere ſaxo

Hæredes uoluit: quoad uixit: credidit igēs

Paupiem uitiiū: & cauit nil acrius: ut ſi

Forte minus locuplex uno quadrātē p̄iret:

Ipſe uideret ſibi nequior: omnis enim res:

Virtō fama decus diuina hūanaq; pulchris

Diuitiis parent: quas qui cōſtruxerit ille

Clarus erit fortis iuſtus ſapiens etiam rex.

Et quicquid uolet hoc ueluti uirtute pararū

Spauit magne laudi fore. quid ſimile iſti

Græcus ariſtippus. qui ſeruos p̄icere auge

In media iuſſit libya: quia tardius irent

Propter onus ſegnes: uter eſt inſanior horꝝ

Nil agit exemplū: litē qd lite reſoluit.

Si quis amat citharas. ēptas cōportet i unū

Nec ſtudio citharæ: nec muſæ deditus ulli.

Si ſcalpra & formas nō ſutor. nautica uela

Auerſus mercaturis delirus & amens

Vndiq; dicat merito. qui diſcrepat iſtis:

Qui nūmos augeq; recondit. nefcius uti

Cōpoſitis: metuensq; uelut cōtingere ſacrū

Si q̄s ad ingentē frumenti ſemp æceruum

Porrectus uigilet cū longo fuſte: neq; illinc

Audeat eſurius dñs contingere granum

Ac potius ſoliis parcus ueſcatur amaris.

Si poſitis intus chii ueteriſq; ſalerni

CHRISTIANUS. Staberius. Staberius iussit hæredes suo sepulchro incidere summa patrimonii quam illis reliquit: adiecit poena nisi scripsissent ut centum paria gladiatorum populo exhiberent: & præterea epulum darent eo sumptu quem celeret arrius. Ne sis patruus. ne sis cenfor ut parui in nepotes esse consueverunt: ut alibi demonstratum est. Hoc autem ideo iussit: quia putabat diuitias summum bonum esse: & illis omnes uirtutes parere: & qui diues fuisset eum omnia esse: ut & stoici de sapiente dicunt. Hic igitur uehementer differt ab Aristippo cyrenæico: qui cum e patria in græciam philosophandi causa proficisceret iussit seruos augere: proicere: ut expeditiores ad iter carpendum essent. Græcus. non patria: nam cyrenæ in aphyrica sunt: sed quia litteris græcis philosophatus est. Aristippus auditor Socratis fuit primus socraticorum: mercede philosophatus est: quin & pecunias ad socratem misit: quas ille respuit: asserens id nolle deum suum. Habuit ut scribit Xenophon ingenium ad omnia per tempore loco & persona simulanda omnino promptum. Et ob hoc Dionysio præter omnes erat charus. & ut presentibus uoluptatibus libenter fruebatur ita & absentes facile contenebat a Diogene regius canis appellabatur. Summum bonum posuit in leui motu ad sensum emanantem. id uoluptate corporis sensus titulante: filia habuit Aretē: quam ipse instituit: & ex ea nepotē Aristippum a matre in philosophatum: ex quo metodidactus appellatus est. qui ab eo fluxerunt & in dogmate permanserunt ab hominibus præia cyrenæici sunt appellati. Ex his alii Egeas: alii amicerios: alii theodorios se nuncuparunt. De quibus omnibus alio loco latius fortasse disputabitur. Vter horum. Vtrumque carpit & eum qui nimis diuitiis tribuit: & eum qui omnino negligit. Sed tamen ad augere reuertens disputat quod ut illi reprehendendi sunt qui instrumenta aliquarum artium comparant: & illis uti nesciunt. Sic & auari sunt uituperandi qui diuitias uiuendi instrumenta possidentes illis non utantur. Scalprum. instrumenta ferrea quibus calceos sutor coria radit. Formas. quibus utuntur ad calceos componendos. Nihil est mille. Correctio est ut sit sensus quod non solum potabit acetum cum sint sibi mille cadi aut chii aut falerna. Sed etiam si sint centum milia cadorum.

Aristippus

Scalprum

Mille cadis. nihil est. ter centum millibus: acre Poter acetum. age. si & stramentis icubet: uirum Octoginta annos natus cui stragula uestis Blaptarum ac tinearum epula putrescat in arca: Nimis insanus paucis uideatur: eo quod Maxima pars hominum morbo iactatur eodem. Filius autem et hoc libertus ut ebibat hæres. Diis inimice senex custodis ne tibi desit. Quatulū. n. summam curabit quodque diebus: Vngere si caules oleo meliore caputque Caperis impexa foedum porrigine. quare: Si quid uis satis est: piuras: surripis aufers: Vndique: tum sanus populum si cadere saxis Incipias: seruosque tuos quos a re pararis: Insanum te omnes pueri clamentque puellae: Cum laqueo uxorem iterimis matremque ueneno. Incolui capite est quod. n. neque hoc tu facis argis Nec ferro ut demes genitricem occidit hostes An tu reris eum occisa insanisse parente: Ac non autem malis dementem actum furis: quam In matris iugulo ferre te perfecit acutum: Qui ex quo est hito male turæ metis horestes Nil sane fecit: quod tu reprehendere possis: Non pyladen ferro uiolare aususue sororem Electra. tantum male dicit utrique. uocando Hanc furiam: hunc aliquid iussit quod splendida bilis Pauper optimus argenti positi intus & auri: Qui ueientanum festis potare diebus

ACRON. Quare si quid uis satis est. p. Si contentus es paruo quare piuras ut habeas maximum patrimonium. Si mediocritate contentus es. cur cadibus mercaris opulentiam. Sed fortasse dicturus es quare ego insanus appellor cum hoc ego non faciam. non occidam patrem ueneno. Quauis non occidas matrem tuam apud argos: aut ferro ut horestes certe tamen insanus es. Splendida. b. quare omnia in lucem profert Persius uitrea bilis: quia nunquam statum splendida lucida: quia nemo potest irasci. ita ut non appareat eius iracundia. Pauper. o. quodam ditissimus? & auarus? cum lethargico morbo laboraret a peritissimo medico ita sanatus est. augere multum posuit in mensa: & fecit a multis numerari & quod dicebat ille audiebat excitabatur & sanus est. Qui. u. Veientana ciuitas est capania in qua nascitur pessimum uinum. Campana. solitus. t. Trullam dicit deformem calicem uel rusticum. Lethargo. morbo qui facit inmemores nimio somno. Non est cardiacus. Si tibi dixerit medicus de agro: quod non est cardiacus tu ais quod surget de lecto. Iterum medicus adiicit quod non surget. quod alio morbo laborat. Sic ergo dicis. ille non est periuus neque sordidus inmolet diis porcæ sed est ambitiosus sed audax alio uitio laborat & debet ire ad antyciram: ut curetur.

PORPHYRIUS. Quod splendida bilis. atra uel flaua. Pauper optimus. Sic dicitur magnas inter opes iops. & figurate dictum est. Diues optimus. pro opibus. Qui uei tantum. pessimum uinum in ueiento nascitur. & Persius ueientanumque rubellum. Deficiet inope. Sicut ut iopia decessit dicimus. & Vir. Tu quoque dubiis ne defice rebus. Quisnam ergo sanus. incipit de stoicis disputare Chraterum dixisse putato. Chraterus nobilis medicus temporibus augusti fuit. De hoc Persius Quid opus chratero magnos promittere mores. Morbo temptantur acuto. græce οξιαγοσος.

CHR. Octoginta annis. augmentū ab ætate in quo tanta auaritia sit: ut uestes quibus lecti sterneruntur id. n. sunt stragulae blaptis & tineis roendas in arca condant: & in ea ætate quæ molliora cubilia desiderat in culmorum stramentis iaceat. Blaptæ autem dicuntur. *ωρατοβλαπτε* in. i. nocere: nam uestibus nocet. Filius. summa stultitia quæ se defraudet rebus necessariis: ut deinde hæredes luxuriose degant. Caules. pro holieribus posuit. Caput. quod ungi debeat: quoniam sit insectū porrigine: is. n. morbus est scabiosus: qui crescendo porrigit. Impexa. quoniam caput pedis non sinat. Quare si. u. s. e. Si forte rideat avarus se: circū illis non uti: quoniam quæq; minia sibi satis sint iterrogat poeta siue damasippus cur piurio & furto & rapinis undique per summū scelus præmonium augeat. Surripis. claculū. Aufers. per uinū. Tū. tu ne eris sanus si perperam lapidibus insectaberis: certe non eris. At dic mihi si es insanus cædendo perperam saxis eris ne. Incolū. c. i. integris sensibus & non furiosis si uxores laqueo aut matrē ueneno perperam avaritia tollis. Nec facis argis. nec ferro demonstrat illū magis insanire quā Horestes: qui matrē iteremit: nam ille & apte re egit: & ut patrem ulcisceret. Tu autem & dolose aggredieris & quod omnium flagitiosissimū sit perperam avaritiam scelus committis. Præterea post occisam matrē nullū aliud scelus commisit horestes. Neque pyladem amicum neque electrā iteremit: sed solū maledicebat illā furiam & hūc aliquid aliud appellās. Bilis. i. furor qui ex bili pueniat. Veientanū. uile uinū. Cāpana. fictili: sic Iuue. Tu beneuentani futoris nomē habentē siccas bis calicē. Trulla. uas est simile trux: nisi quod trux magna: hæc uero pusilla. Trux erat qua de culina in lauacrinā aquā trudūt. Est trulla uas orbiculatū & circa summa angustius & utrinque ansatū. Plinius myrinā trullā id est quæ ex myrina cauata eēt ponit. Et columella in agricultura ait. Tum apibus aut eēt trulla cōgregates apes recondat. Vappā. uinū quod exhalauerit: ut iam deum est. Lethargo. Morbus est somnū inducas cui haud me diocre remediū Plinius urticā dicit esse. Lætus ouansque. Qui putabat illū cito moriturus. Loculos & clauēs. Thecas clauium quibus cūcta recluderet. Medicus. Hic hois avaritiā noscens non uidebat: qua alia rōne illū excitare posset. Ptyanariū. poculū siue pultrē ex ordeo in quā maxia uis est restaurandi uires & nutriendi. Fit maxie ex ordeo. Vinū ptyane hippocrates laudauit. Oriza. frugum genus est. Folia carnosā hēt porro similia sed litoria. Altitudo cubitalis: flos purpureus.

ACRON Baratrone. scurra & triuialis. Nam balatrōes dicuntur rustici hoies inepti: & triuales publicus seruilius balatro multa in augustū amare & non sine ioco dixit fuit autem tantus deuorator: ut si mili uitio laborantes balatrōes dicti sint & est in ipso uersu sensus: quid interest utrum non utaris an in baratrum mittas. Quid. n. pdest carere uitio cū alio tenearis: postquā inquit in te luxuriā aut tenacitatē in illo cognoui. Seruius. o. hoc exemplū ad illud pertinet: quoniam si iam igitur sanus. ergo qui sanus est talis est quālis oppidius de facultatibus suis quæ ita diues circa liberos: quæ iuxta antiquū censum diues inuentus ē. Tu caue ne. m. Bene uetat. Nam & minui uetat natura & augeri: & moēt quod sufficit appetitū Et est prius affectus iunctus naturæ. Instabilis. sic dicebant piuri e numie per quod iurauerāt. Instabiles appellabāt quorum testimoniū non ualebat. In cicere atque. f. b. t. p. hæc. n. a magistratibus ludis floralibus iactabant. uel ædiles hæc populis in circo iactabant. Inuenta occasione carpit ambitionem & dat exemplum hoc ad insaniam. Aut æneus ut stes. ut habeas æneā statuā. Neque hu massē uelit. damasippus ex persona plebei cuiusdam: per hanc historiam docet quod non tam saue sed etiam impie faciebant homines ambitione

Cāpana solitus trulla: uappaque pfectis: Quodā lethargo gradī ē oppressus ut hæres Iam circū loculos: & clauēs lætus ouansque Curreret. hūc medicus multū celer atque fidelis Excitat: hoc pacto mensā poni iubet. atque Effundi saccos nummorum: accedere plures Ad nūerandū hoīem sic erigit. addi & illud Ni tua custodis auid: iam hæc auferet hæres Men uiuo ut uiuas igitur uigila hoc age quod uis Deficient inopē uenæ te: ni cibus atque Ingens accedat stomacho fultura ruenti. Tu cessas age dū sūme hoc perissā ariū oriza

Trulla

Oriza

Quanti eptæ: puo: quanti ergo: octu sibo heheu Quid refert: morbo an furtis peaque rapinis Quis nam igitur sanus: quod non stultus: quod auarus: Stultus & insanus: quod si quis non sit avarus: Cōtinuo sanus: minime. cur stoice. dicam. Non est cardiacus: craterum dixisse putato: Hic æger recte ē igitur: surgetque negabit: Quod latus aut renes morbo tetant acuto. Non est piurus neque sordidus: imolet æquis Hic porcū laribus. uerget abitiosius & audax Nauiget atque cirā. quid. n. differt baratrone. Dones quicquid hēs: an nūquā utare paratis Seruius oppidius: canusi duo prædia diues Antiquo cēsu natis diuisse duobus Fertur: & hoc moriēs pueris dixisse uocatis Ad lectū: postquā te talos aule nuceque Ferre sinu laxo donare & ludere uidi

Te tyberi numeras: canis abscodere triste:
 Extimui: ne uos ageret uesania discors
 Tu nomentanum: tu ne: sequere cicutam.
 Quare p diuos oratus uterq; penates
 Tu caue: ne minuas: tu ne maius facias id:
 Quod satis esse putat pr: & natura coercet
 Preterea ne uos titillet gloria iure
 Iurando obstringa abo uter adilis fuerit ue
 Vestg; prater: il itestabilis & sacer esto:
 In cicere atq; faba bona tu p dasq; lupinis
 Latus ut in circo spaciare aut aeneus ut stes
 Nudus agri nudus numis insane pater nif
 Scilicet ut plaus: quos fert agrippa: feras-
 Astuta ingeium uulpes imitata leone: tu
 Ne quis humasse uelit aiace atrida uetaf-
 Rex su: nil ultra qro: plebeius & aqua-cur
 Re iperito. ac si cui uideor no iusto: i ulto
 Dicere quod sentit: pmitto maxime regu

CHRI. Deficiut uenæ. Quia cum nihil sumas inuenis sanguis deficit. Vel posuit uenas pro arteriis id est uenas pulsátiles: nā cū pulsus spiritalis i arteriis nō ē mors aduētare uidetur. Oēssib⁹ octo assibus ut etiā cētulissid est cētū assū. Quis igitur sanus est. Sentētia est: q; quāuis avarus i sanus sit: tamē nō sequit si qs avarus nō sit iccirco eē sanū: nā potest laborare alio uitio: ut dato aliquē nō esse cardiacū: poterit laborare alio morbo. Porcū laribus æquis. id est fauentibus. Quid enim differt. Idē crimē est aut bona pdigalitate pfundere: aut nullo pacto uti. Quod pbat p duos fratres Serui oppidii filios quorū Aul⁹ pdigus Tyberis uero auar⁹ esset. Nomentanū. Desidē & luxuriosū: ut supra pātolo scurræ nomentanoq; nepoti.

Cicutā. auarū foeneratorē: ut paulo supra patuit. Tu ne minuas. Quoniā pdigus es. Ne maius facias. qm es avarus. Pater putat. Qui & prudētior est ut sciat & beniuolus ut uelit uobis bñ cōsulere. Et natura coercet nā ipsa paucis cōtēta ē. Debemus aut naturā tāq; optimā ducē sequi. Titillet. locū de moueat. Tillare. n. dici: cū sēsus ita tāgiē: ut iocū de moueat. Ergo ut avaritiā & pdigalitā a pueris arceſ uolebat ita detertere a nimia bonorū cupiditate. Vterue Aedilis. posuit adilitatē & pturā p oib⁹ magistratib⁹: quos si peterent uolebat eos sacros i. execrabiles esse. Vir. Quid nō mortalia pectora cogis auri sacra fāes! Intestabilis i ē cui adēptū ē ius testādi. In cicere & f. nolo te pdere bona i adilitate capiēda nā adiles mltō sūptu magnificos ludos populo parabat. noi auit aut cicer & fabā & lupinū: qm ut pater ēt apud Pluta. in uita catonistalia munera apud priscos pplō dabāt adiles. nā cū i p̄cio tūc eēt agricultura laudabāt hi q aut legumia aut fruges ex suis agris collegissēt. Hinc teste Pli. eū primū ciceronē appellarūt cui⁹ optia fuissēt cicera. Eodē pacto & a fabis fabios: & a lētibus lētulos appellarūt: ergo i cicere & faba. i. i mueribus adilitiis: nā is erat ordo i magistratibus petēdis: ut primo adilitatē: deinde pturā: postremo cōsulatū peterēt. Quapp ludos p uiribus magnificos parabat adiles: ut p̄mptiorē sibi pplū & fauentiorē ad reliquos magistratus deī ceps petēdos sibi redderēt. A principio adiles plebei fuerūt. Deīde cum p populo i cōcordiā cū senatu reuocato ludis dies adiiciēdos senatus adilibus mādaret negarētq; se id facturos adiles plebei: pollicētibusq; ex nobilitate iuueib⁹ p̄mptū ad id operā Decretū ē ex. S. c. ut duo adiles patricii crearēt. Fuerūt tūc creati Cn. Quintius capitolinus. Et. P. Cornelius Scipio: & illis sella curulis data: unde curules appellabāt. Aediles autē dicti sūt a sacragē adīū cura. Aediliū erat curare i ludis i situēdis quātū ipēsa & i qbus spectaculis fierēt. Sua. n. quisq; adilis ipēsa ludos p mō p̄mōni ac dignitatis suæ celebrādos curabat: ut in libro de officiis Cicero ostēdi. Fabulas agēdas emebāt. Pōpeius aut magnus i adilitate sua theatrū qd sūma impēsa edificauerat magnificēssimis ludis i qbus currus cū elephātis iduxit dedicasse A sconius pedianus scribit. Aediliū itidē munus erat ut cloacā aqua ductus & qq; publica adificia mūda lauta: integra: expeditaq; asserparētur. Quod si seruū qspia morbosū p sano uēdidisset: aut aliqd uitiosū p sincero: fractūue p itegro adiliū edicto redhibebat. In circo. i. i theatro. Et sūt q credāt circū nomē sūpisse a circe: q prima soli p̄i suo ludos i sinit. Spaciare. qd i spectaculis sedē hēat i podio: i quo nō solū sedere: sed ēt deābulare licebat. Erat āt locus nobilioribus assignatus. Iuue. Oibus ad podiū spectātibus. Spaciari āt est itra certū spaciū deā

inflati a qua nō minus quam ab avaritia & luxuria cōmoet recedendū. Rex sumi. agamēnonis respōsio. ordo: rex sū & aquā rē ipito. i. iubeo uel rex sū & aquā rē ipito. ptās non ipedit æquitatē. Nil. u. q. p. hoc. si hoc d. xeris nil ultra quāro ate. Maxime regum. plebeius respondit.

POR. Quid. n. differt Baratro. Baratro luxuriosus. Verū quidā legunt baratro ut ueniat a noīe baratrū Seruius Oppidius Canusii duo pradia diues. Tu nomētatiū Tu ne sequerere Cicutā. ne aut luxuriosus aut avarus euaderet. Nomētanus. n. luxuriosus Cicuta avarus. Is intestabilis & sacer esto. Antiqui eos quos i testimoniū dimitti nolebāt intestabilē uocabāt detestabiles. s. quorū testimoniū malū & execrandū esset. In cicere atq; faba. Antig adiles huiusmodi res populo floralibus spargebant. Inde & Persius. Nigra & ciceringere rixanti populo Paupes. n. initio Ro. fuerūt. Ne qs humasse uelit. Adnotādū. q dialogū cōfecit. Introduxit. n. quēdā altercatē cū agamēnone: ut doceret saniores esse eos qui i sani uident iis quos sanos putamus. Dogma aut stoicorū quoddā itazt ac anazwptov vti quo cōtinēt oēs hoīes insanos esse. Rex sū nil ultra quāro. prater hoc illud prouerbum it̄pretari.

Aediles

LIBER SECVNDVS

bulare Vir. Aut ante ora deū pigres spaciaſ ad aras. Aut æne. ſi. i. ſibi ænea ſtatua ponat. Nud⁹ ag. q. a oē p̄mōniū i largitiōib⁹ ut ſuffragatores tibi cōparares cōſūperis. Quos fert ag. q. d. n. decet te honores illos q̄reſ q̄ tribuūt Agrippe. q. ſecū d⁹ p⁹ octauianō auctoritate pollet. Vulpes. i. l. ab æſopo ē qui iducit uolpē qm̄ a nobiliorib⁹ aialib⁹ cōtēneret exuuias aſſūpſiſſe. Neq. dialogū figit ppli iterogātis agamemnonem & agamemnonis r̄ndētis. Rex. ſ. uerba ſupba igis: q. putet cū rex ſit oīa ſibi liceat. q. d. Sic uolo ſic iubeo: ſit p̄ roe uolūtās.

ACRON. Ergo conſulere. iterogatiue. hic ſē ſus ſocraticos & dialecticos imitant & callide am bitōſos obtreſcat & carpit & iterogat & cauillat ad ſingula: ut illi faciūt. Gaudeat ut. p. p. Ideo ſi iubes eū ſepeliri: ut gaudeat Priamus. Quorſū iſanus. quia multa genera iſaniæ ſūt: de quib⁹ ſu ut iſanus aiā i quo iſanus ob quā cām uel i quā partē. Placui ſāguie. d. Virgilianū illud. Sanguine placuiſti uētos & uirgine caſa. Nēpe. t. i. certe tuo ſāguie placuiſti. Qui. ſ. a. Qui facit ſcel⁹ etiā pp̄ aliquā cōmoditatē in iſte neceſſario hēt iſanus. Qui res facit nō iuſtas mētis exagitatōe non ſanus habebit. Tumultu. p̄urbatione. Senſus: qui ſub ſpecie iuſtitiae ſcelus admittit. i. q. multū ſcleris miſcet ueritati habēdus ē cōmōtæ mētis. Stultitia. æ. e. n. d. a. i. furore & iſania. ad illud ſupra. Nil agit exēplū qd̄ litē lite reſoluit. nihil in tereſt utrū p̄ ſtultitiā peccet aliq. uel p̄ iracūdiam. Eodē. n. mō uterq. appellabit iſanus. Ob titulos ob gloriā uel pp̄ ianes triūphos. Ruſā. nomē nobilis uirginis. Deſinet. cōſtituit. ſpōdeat. Huic oē. a. i. p̄. Iſanis & n. i. terdicto p̄toris bonorū poſſeſſio tollebat: & pp̄iquis tūeda tradebatur. Itē aliter. apud ueteres iſanis a p̄toribus ius dominiū auferabat: ergo dicet eſſe iſanū: qui hęc fecerit. Ne dixit. Quasi hoc dicat. Agamēnō. i. ueritati cōtraria. Si hoc at ille dicit: qui iſanos afferit: aut plebeius. Vitrea. ſ. fragilis. Senſus. eū qui famæ ſeruiat iſanire dicit ſicut bellonarii cū lacertos humerosq. cōcidūt dixit i avaros deīde in ambitioſos: uult et hos iſanos docere. Hunc. c. aut uerba ſteritii reſert damasippus aut i perſona eius cum Hora. damasippus loquitur.

POR. Dii. t. d. c. c. d. t. Homericū uuiū uenēſeoi δουίην ολυμπία δώματ' ἐχόντες εκπερσσαι πρια μοιο πολινευ δλοικας δλεπεδαι. Per quē tot iuuenes patrio caruer ſepulchro. Troiani i. Mille omnium iſanus. ut duo millia hoīum dici m⁹. Quorſum iſanus. qd̄ n. i. quit iter quos iſanus ē. Utrū iter luxurioſos & avaros an iter abicioſos. Aut ipſū uiolauit Ulyxē. ipſum ſubaudi m⁹ inimicum ſuum. Qui ſpecies alias ueri ſclerisq. Qui cōcipit aio ſuſpitiōes falſas & uera ſi uidetis demēs ē. Ob titulos cōmittit inanis. ſubaudiēdū eſt iſanus. Interdicto huic oē adimat ius Prætor. Inſani ſolēt accipe a prætore curatores bonorū ſuorū ita ut illis uti nō liceat niſi ad arbitriū alienū. ſ. ne pdant. Quē cōcepit uitrea fama. aut ſ. fragilis aut ſplendida.

CHRI. Permitto dicere ſibi iulto. i. i. ulciſcēdo & nō puniendo. Snia ē p̄mitto ut ipſe liceat dicere qd̄ ſentiat. Maxie regū. uerba plebei. Cōſule. loq̄ rex. Cur aiā. Interrogat plebe⁹ cur aiā cadaver ſepul turā phibeat: cū de ſuis benemeritis ſit & id hoſtibus gratū futuſq. ſit. Mille omiū. rex loq̄. Tu cū p̄uit. Arguit plebeus regē magis iſanū fuiſſe: cū iphi geniā ſacificare uoluerit q̄ aiācē q̄ dū oues necat ſe greco

Dii tibi dent capta claſſem deducere troia: Ergo cōſulere & mox reſpondere licebit: Cōſule. cur aiā heros ab achille ſecundus Putreſcit. totiens ſeruatis clarus achuiſ: Gaudeat ut populo priāi priāuſq. ihumato Per quē tot iuueſ patrio caruere ſepulchro Mille omiū iſano morti dedit. inclyrū ulyxē Et menalaū una mecū ſe occidere clamans. Tu cū p̄ uitula ſtatuiſ dulcem aulide natā Ante aras. ſpargiſq. mola caput i p̄be falſa. Rectū ai ſeruas: quorſū: iſano qd̄ n. aiā Fecit: cū ſtrauit ferro pecus: abſtinuit uim Vxore & gnato mala multa precatō atridis: Nō ille aut teucx: aut ipſū uiolauit ulyxē. Vex ego ut hærentes aduerſo littore naues Eriperē: prudens placui ſanguine diuos Nempe tuo furioſe meo. ſed non furioſus. Qui ſpēs alias ueri ſclerisq. cumultu Permixtas capiet cōmorus habebitur atq. Stultitia ne erret nihilum diſtabit an ira Aiā i meritos dū occidit: deſipit agnos: Cū prudēs ſcelus ob titulos admittis inanes Stas aio: & purx tibi cū uitio tumidum cor: Si quis lectica nitidā geſtare amet agnam: Huic uestē ut gnaræ paret acillas paret aux Ruſā aut puſillā appellet: fortiq. marito Deſtiet uxore: interdīcto huic oē adimat ius Prætor & ad ſanos abeat tutela p̄pinquos. Quid ſi quis gnarā p̄ muta deuouet agna: Integer eſt animi: ne dixeris: ergo ubi praua Stultitia ē: hic ſumma iſania qui ſcleratuſ Et furioſus erit: quem cōcepit uitrea fama: Hūc circumtonuit gaudēs bellona cruētis.

rū principes occidere putat. At rex insanū se fuisse negat: qā ut dianā placaret: filiā sacrificare uoluit. Qui spēs. argumētū stoicū qđ est tale. Quicūq; cupit spēs ueri & sceleris. i. honesti & turpis pmixtas & cōfusas. i. quicūq; nescit discernere rectū a turpi: sed cū animi cōmōtione. i. rationi minime obtempāte is habebit. i. putabitur cōmotus. i. pturbatus: & quicūq; pturbate agit errat. Ergo ita errat rex: qui ambitione quā magna animi pturbatio est: mouet ad iphigeniam immolandā: ut errat aiāx pp stulticiā quā puenit ex ira q in ulyxē islāmatus est. Erat aiāx fateor stultitia occecat. At tu ob iānes titulos. id ē appelleris maximus regū & troiæ dñs: quā res plena est uanitatis cōmittēs scelus putas te stare aio: id est eē extra motus pturbatio nis: Erras si hoc putas: nā ut insanus est qui agnā nutriet p filia: ita & is qui filiā imolat p agna. Omne adimat ius. nā ptores iterdicūt administratiōem suorū bonorū illis qui isani sūt: & curatores ex gētilib⁹ sibi parāt. Ergo concludit ex superioribus oēs stultos isanire: ergo q̄squis sceleratus furiosus erit. Eadē ratio erit de ambizioso & luxurioso. Quod ut perspicuum faciat inducit contionantem apud omnes cupedinarios momentanum uirum extrema luxuria perditum.

Nūc age luxuriā & nomētanū arripe mecū
Vincit. n. stultos rō insanire nepotes.
Hic simul accepit patrimonī mille talēta
Edicit: piscator uti: pomarius: auceps
Vnguētarius ac tusci turba impia uici.
Cū scurris fartor cū uelabro oē macellum
Mane domū ueniat. qđ tū: uenere frequētes
Verba facit leno: qđqđ mihi: qđqđ & horū
Cuiq; dōi ē id cred tuū: uel nūc pete uel craf
Accipe quid tra hēc iuuēis respōderit æquo
In niue lucana dormis ocreatus: ut aprum
Cōnē ego: tu pisces hiberno ex equorū uellis
Segnis ego idigno. qui tātū possideā. aufer
Sūme tibi decies tibi tantūdē: tibi triplex.
Vnde uxor media currit de nocte uocata.
Filius æsopi detractā ex aure metellæ:
Scilicet ut decies solidū exorberet aceto:
Diluit insignē baccā. qui sanior: ac si
Illud idē in rapidū flumē iaceret ue cloacā
Quinti progenies arri par nobile fratrum.
Negtia & nugis prauorū & amore gemellū
Luscinias soliti impēso prādere coemptas:
Quorsū hēāt sūi an creta an carbōe notādī.
Aedificare casas plostellō adiūgere mures.
Ludere par ipar: equitare in harūdine lōga.
Si quem delectat barbarū. amentia uerset.
Sic puerilius his ratio esse euincet amare.
Nec qđq; differre: utq; ne i puluere trimus
Quale prius ludas opo: an meretricis amor
Sollicito plores: quero facias ne quod olim

ACRON: Nunc age. Nunc uideamus utrū luxuria habeat stultitiā. Arripe. aut ad iracundiā aut desideria honoris p̄inet. Hic. s. a. i. nomētan⁹ quādo hāres successit aut a tutoribus recepit.

Tusci. t. i. u. Tusci iō quia nunc uicus turarius dicitur. Tusci acceptū uicū habitant: idē nomē est uico. Turbā at ipiam aut negociatores accipim⁹ aut lenones. Sed melius negociatores intel ligimus quia inhumanissimi sunt: & neq; misericordia neq; p̄cibus flectunt. deinde q; in uico turario ante meretrices p̄stābāt nomen uico dederunt: uel ipia turba. quia locum suū dereliq̄runt. nā ab herciniis pulsi sunt: i hoc uero uico meretrices esse cōsueuerāt. ipia ergo turba piura: aut qā oēs ibi hītabāt negociatores. In. n. l. d. Ineptiam notat luxuriosi. quia cum leno loq̄ret uenatori & piscatori respōdet. Vnde. a quo. Fili⁹ æ. æsop⁹ quidā auctor tragicōdiarū ditissimus fuit: qui hūc luxuriosum filium reliquit. Cecilia metella filia metelli æsopū adamauit: ei⁹ uxoris ac æsopi fili⁹ diues & luxuriosus fuit qui gēmā truiuit & misit in poculū: ut uideret decē milia deuorare: quo suas posset deuorare diuitias. Par. n. notū: famosum.

Aesopus

Luscinias. Luscinia: ate magno p̄cio uēdebāt. Ludere. p. i. de illo dicit cū quo pueri soliti sunt ludere inter se quādo p̄munt copiā nucū uel ca staneas. manib⁹: tunc qñ simul ueniunt ad ludē dum laxo sinu ueniūt & gytū inter se faciūt & pponunt sibi pblema. Tunc coopta manu quisq; ostēdit suo cōpari: & insit quot insunt. si alius augurare poterit. aufert illi. Sic tādīu hoc certant ut uter deponeret aliū. Sic. p. h. r. Sic ratio cōpbat magis puerile eē amare meretricē q̄ ludē cū illā.

POR. Nunc. a. l. nūc luxuriosos insanos pbat supra auaros. Ac. t. t. i. u. lenōes dicit & abitiosos ibi. n. cōmanēt. Tusci dī uic⁹ quo itur ad uelabrū. ubi hāz regē mercatores. i. unguētarii consistunt Turba. i. qā i patriā Tusci redire noluerūt. Cū scurris fartor. Fartor nūc auū. alias nomē clator.

Iuuenis. r. æ. Ironicos Noctē citata. legi⁹ & uocata Filius. æ. Aesopus tragicus magnas opes filio Aesopo luxurioso reliquit: hic cū uellet patrē aio euincere dicit decies sestertiū concupisse una

hora absumere atq; baccas detractas uxori Metellæ i aceto diluisse. De hoc Meui⁹ poeta scribit: d quo Vir. Amet tua carmina Meui. Scilicet ut. d. f. Solidū integrū. Et amore. g. pro gemellorū. Impēso. p. Impē se magno posuit. Quorsū. a. f. in quā ptē discedāt. Aedificare. e. hēc oīa insātes faciūt. Ludere. p. i. uni

LIBER SECVNDVS

duo. Amētia. u. alio nomine amētiā suā appellet. Sic. p. h. r. e. Si optinere potuerit. puerilius eē amate q̄ ludere pueri ratione editū eēt. i. amētiā suam excusaret.

Macellum

CHRI. Tusci uici. Vicus romæ erat dictus tuscus. q̄a eū hītarūt tusci a Porfena ex obsidione recedēte relictū. Inipia. quia ministri sūt omniū uoluptatū. Scurris. qd ab urbano scurra differat. iam dictū ē. Fartor. a fartiendo dictus. Macellū. Varro ait forū olitoriū antiquitus macellū dictū. ubi olerum copia erat. Ea loca ēt nūc macellū lacedemonii uocāt. Sed iones hostia hortorū macellotas dicūt. Locus igitur quo cōtracta sūt oīa uenalia q̄ ad uictū ptinēt macellū dicitur. Vt aliis aurē placet q̄ ibi domus fuerit cui macellus cognomē fuit q̄ publice diruta ædificatus est locus q̄ macellū ab eo dicitur. Macellus a mactādis pecudib⁹

Velabrum

Aesopus

macellū dici uult. Velabrū romæ est iuxta auentinū: nā seclusus mōs iste fuit a cæteris aqua: & locus in quo aq̄ fuit uelabrū appellabat⁹ q̄ ea uelis iretur. Equus. hironice. uel aq̄ in referēda gratia. Filius æ. cecilia metella metelli filia cū æsopi tragedi filij adamaretis ex aure passa est unione sibi detrahi: quē ille liq̄factū aceto absorbit. Huius pater patinā sexcētis sexrentis taxatā posuit. i. q̄ erāt aues cātū aliquo aut humano sermone p̄clare efui singulæ cōptæ nulla alia ieductus suauitate nisi hac. Lusciniā. huic aui dieb⁹ ac noctibus cōtinuis. xv. garulus cātus ē dēfāte se frondiū germine. Mirū profecto tātā uocē i tā puo corpusculo i. eē tā ptinacē spiritū & musicæ p̄fectū modulatū sonū. Hæc i ore stesicori poetæ adhuc isātis cecinit. Certāt inter se: uicta morte quiescit prius deficiēs uita q̄ cātū. Audit discipulam attēte ac corrigit. Quapropter illis seruorū p̄ciū suis tēporib⁹ fuisse testat⁹ Pli. Qui agrippinæ claudij uxori cādīdā donatam dicit. Iuuenes cæsarīs habebāt lusciniās & turdos latini: & græci sermonis dociles. docēē secreto: ubi nulla alia uox admisceatur. Sani. c. a. c. id est albo an nigro colore id ē sūt ne inter bonos an malos enumerādi. Aedificat. c. puerorū est ex cæno & lapillis casulas ædificare: & mures ueluti iumenta paruis plaustris iugare: & harundine pro aquis uti. Sed magis puerile est plorare amore mulierculæ uictum.

Luscinia

ACRON. Mutatus. p. Polemon atheniensis perditæ luxuriæ fuit qui ad scholas Xenocratis philosophi ebrius uenisse phibetur: ac florib⁹ redimitus: cū ab auditorib⁹ pturbaret⁹ phibuit magister & luxuriæ crimina accusare cōpit in tantū ut luxuria relicta polemon p̄cipu⁹ auditor extiterit atq̄ ita i amorē philosophiæ disciplinæ uenit: ut post magistrū ipse docuerit: aliter polemon adolefcēs ad scholas Xenocratis ebrius uēit q̄n ille disputabat d cōtinētia: pudicia: iusticia tēperātia: & sobrietate. dicitur q̄ insignia luxuriæ deposuisset. cū fuisset phix rationē cōmot⁹. fuit at Xenocrates philosoph⁹ cōtinēs nimis. d quo lais meretrix spōsionē fecerat qd eū ad suos sollicitare posset concubit⁹. & nocte qdā terrorē finxit: & cōfugit ad eū & q̄si nocte hac cū eo māsit. Ille immobilis iacuit post dū soluere spōsionē cogeret: respondit: ego nō de statua spōsionē feci. Focalia. torques uel corōas q̄s habebat i collo. Porrigis. i. p. Amatorē puero cōparat. Sūme. c. Verbū blādi entis ē. Heret. stupet. Ne. n. c. m. pudore deterit⁹ ne q̄s itelligat aliquādo eū fuisse luxuriosum & stat ante molestas sibi fores: aut ex q̄bus fuit ate exclusus ut ostēdat nē ē sanū amatorē: ostēdit parib⁹ esse morib⁹. Fluitātia. i. certo casu currētia.

Ac. f. i. Quam si des opam ut cū rōne isanias. Quid. c. p. iter picenū & picētē hoc interest. pice nū uas dicimus. picētē hoīem eē. Quod solēt iqt ingenio leues facere: ut expresso digito semia pomorū camerā ferire conē: tu redisti ad mētē tuā.

Hela. p. m. Marius qdā ab amorē Helladē qdā occidit puellā: cū ab ea cōtēneretur: se postea p̄cipitauit. quid ergo dicis illū nō fuisse isanū quem sceleratū fuisse nō negas. aliud. ti. putas esse isanū. aliud scelus facere cū oēs q̄ aliter faciūt q̄ debeāt isani hēndi sūt. Ceritus fuit. ceriti pprie dicunt qui a cerere pcussi sūt. uult p̄ba crudelitātē insanīā eē. Absolues. h. Sensus ex duob⁹ si alteq̄ negas uideris ex una parte absoluere eū: sed aliud crimen

Mutatus polemon: ponas insignia morbi.
Fasciolas: cubitale focalia: potus ut ille
Dicit⁹ ex collo furtim carpsisse coronas:
Postquā est iprasi correpto uoce magistri:
Porrigis irato puero cum poma: recusat:
Sūme citelle: negat: si nō des: optet. amat⁹
Excluso: qui distat: agit ubi secū: eat: an nō:
Quo rediturus erat: nō arcessitus: & haret
Inuisis foribus: nec nūc cū me uocet ultro
Accedā. an potius mediter finire dolores:
Exclusit. reuocat: redeā: nō si obsecret: ecce
Seruus nō paulo sapientior. o here quæ res
Nec modum hēt. neq̄ cōsiliū. rōe modoq̄
Tractari nō uult i amorē hac sūtq̄ mala. bellū
Pax rursum. hac si quis tēpestatis prope ritu
Mobilia & cæca fluitātia sorte laboret
Reddere certa sibi: nihilo plo explicet: ac si
Insanire paret certa ratione modoq̄.
Quid cū picenis excerpēs semina pomis
Gaudes: si camerā pcusti forte penes te es
Quid cū balba feris ānoso uerba palato
Ædificare casas quid sanior: adde cruorē
Stultitiæ: atq̄ ignē gladio scrutar⁹: mō iquā
Hellade pcussa marius cū præcipitat se
Ceritus fuit: an cōmotæ crimine mentis
Absolues hoīem: & sceleris dānabis eundē.

neceſſi eſt ut cōfitearis. & ueg ei nomen imponas.

POR. Muratus p. Polemō fuit athenieſiſ iuuenis luxurioſ⁹ & p̄dit⁹: q̄ cū comeſſabūd⁹ icederet p urbē audiſſe ſer̄ e p̄ximo Xenocratiſ uocē diſputatīſ. deinde itroiſſe ad dēdēdū eū. ut erat coronat⁹ unguen-
tat⁹q; Quo uiſo ſenex pſeuerauit & inuect⁹ in luxuriā coegit Polemona p̄cnitere ſui & coronas abiicere
ſūpt⁹q; p̄hi habitu: Tant⁹ poſtea fuit dignus ut exiſtimat⁹ fuit q̄ xenocrati ſuccederet. Faſciolas: cubitale

Focalia. Aut allegoricos tāq̄ de agro hāc aut q̄a ſolēt amāres talia iſignia geſtare: ut mulierculis placeāt.
Nec. n. c. m. u. u. Tor⁹ hic loc⁹ de Eunuco Ter. Quid cum p̄cenis excerpēs ſolēt amātes ſēnia ex malis
orbiculatiſ duob⁹ primis cōpſſaſ digitis: eaq; mitte i Camerā uelut auguriū ut ſi camerā cōtigerit poſſe
ſpari ad effectum duci qd̄ aīo conceperūt Quid c. b. f. a. n. p. Qui cū p̄ delitias balbuti affectas ſenex &
puerilia imitariſ. Atq; .i. g. Pythagoricū eſt Cū p̄cipitat ſe cerrit⁹. Fuit Cerrit⁹ furioſus cōmot⁹ mē-
tis. i. inſanus. Libertinus erit qui circū compita. Hic incipit de ſuperſtitioſis & religioſis loqui.

CHRI. Polemon. athenienſis iſte fuit philoſtrati fili⁹ adeo petulāſ in iuuetute ut pecunias circūferret & per angiportus abſcōditas diſpōeret: qbus ad uoluptates parat⁹ uteret: Sed aliquādo ebri⁹ & coronatus
Xenocratiſ ſcholā ingreſſ⁹ eius oratiōe q̄ tūc de pudicitia erat adeo mōres imutauit: tātūq; in philoſophia
p̄fecit ut Xenocrati i ſchola ſuccederet. Cubitale. ornāmētū cubiti. Fo. Ferrū quo ignito crieſ criſpabāſ.

Im. modeſti & ſobrii. Ma. ſcilicet Xenocratiſ agathōiſ filii q̄ calcedoni⁹ fuit & ariſtoteliſ auditor. Por. i.
oñdit amatorē puero ſimilē eſſe: cui irato ſi poma porrigaſ: recuſat: & ſi dicaſ ſumme citille. i. cito a quo
diminutiū eſt: negat uelle accipere. Si autē n̄ deſop̄tat. Excluſus. oſtēdit icōſtātīā amantiū ex uerſiculis
terētianiſ qbus phedriā thaidi iratū demōſtrat poeta. Nō. p. f. id eſt multo ſapiētior. nā ſanū cōſiliū a ſeruo
iſli dat⁹ ut apud eūdē poetā patet. Et Horatiuſ eādē ſētētīā i hoc loco reperit. Quid. c. p. Multa i amōſ pu-
eriliter faciūt uiri qbus oñdit amore hoieſ deſipere. Semia. Grana pomor⁹: Puerile. n. ē grana pomor⁹: in
camerā id eſt in tabulatū cameratū iacitare. Penes. t. e. id ē ſe ne ſanā mentis. Balba uerba. nā amātes cū
alloquūtur amicaſ balba ut iſatēſ uerba p̄nūciāt. Annoſo palato. id eſt tu ānoſ⁹ & ſenex: tūc. n. n̄ eſ ſenior
puero caſaſ ædificāte. Adde. c. nā ſape homicidiū p̄p amōre & alia ſcelera cōmittunt. Hellade. p. nā iſte
helladē puellā quā adamabat zelotypia interemit: ac mox p̄cēnitentia duct⁹ ex alta ſpecula ſe p̄cēpitē
dedit. Cerituſ inſanuſ: nam in cereriſ ſacriſ furore corripiebantur. ergo ut a baccho bacchantem dicim⁹
ſic & a cereſ ceritū. Plaut⁹ ergo p̄ cerito circūferri iubet.

Ex more imponēs cognatā uocabula rebo:

Libertinuſ erat: qui circū cōpita ſiccuſ

Lautiſ mane ſenex māibo currebat. & unū

quiddā magnū addēs unū me ſurpite mōti

Diuſ & .n. facile eſt. orabat ſanuſ utriſq;

Auribuſ atq; oculiſ. mētem. niſi litigioſuſ:

Excipet diuſ: cū uēderet hoc quoq; uulguſ

Chryſippuſ pōit ſœcūda i gēte meneni.

Iuppiter ingēteſ q̄ daſ adimiſq; doloreſ.

Mater ait pueri mēſeſ iā quinq; cubantiſ:

Frigida ſi puerum quartana reliquerit: illo

Magne die: quo tu indicīſ ieiunia nuduſ

In tyberi ſtabit: caſuſ medicuſ ſue leuarit

Aegrū ex p̄cēpiti mater delira necabit

In gelida fixuſ ripa: febrimq; reducet.

Quo ne malo mētē cōcuſſa: timore deorū.

Hāc mihi ſtertinio ſapiētū octauuſ amico

Arma dedit: poſthac ne cōpellarer iultuſ

Dixerit iſanū: qui me totidē audiet: atq;

Reſpicere ignoto diſcet pendentia tergo.

Stoice poſt dānū ſic uendaſ omnia pluſiſ

Qua me ſtulticia: quoniā nō ē geno unum

Inſanire putaſ: ego nā uideor mihi ſanuſ:

ACRON. Ex more imponēs cognatā ex con-
ſuetudine uulgari quia uulgareſ putāt aliū eſſe in
ſanū aliū crudelē. Ego at ſtultuſ & inſanuſ utroſ
q; appello. Mētē. n. l. excipiet diuſ. oſtēdit ēt ſup-
ſtitioſoſ nō eſſe ſanoſ id eſt cōſiteret mētrē ſanā
nō habere ſeruū ſupſtitioſū: quem uēdebat niſi
forte amat litē q̄a licebat emptori agere cōtra uē-
ditorē ſi iueniebatur poſtea ſeruſ uitioſuſ. Iuriſ
erat apud uetereſ: ut cū ſeruū diſtraheret q̄ſ ciuſ
oīa uitia ul̄ aī ul̄ corpōſ publicaret. ergo dicit hūc
furioſū: cuiuſ mēſ excipiēda ēt Iuppiter. i. Et
hoc p̄bat ſupſtitioſoſ eſſe ſtultuſ & inſanoſ ex p̄-
cipiti deſpatione & periculoſo morbo Quo ne
malo. id ē iſanū natura uitio an inſiſtu nūminiſ

Cōpellare. n. ē iurioſe alloq̄ quēlibet. ut Cicero
i philippiciſ: laudat an cōpellat edicto. Dixerit.
i. ſi q̄ſ me dixerit inſanū diſcet a me uitia ſua: q̄
pendēt a tergo ignoto id ē repoſito. Ex aſopi ſa-
bula q̄ duaſ peraaſ dicit hēre poſſe mortaleſ: i illo
poſteriore uitia ſua in primo aliena cognōſcim⁹
faciliuſ: nēa. n. uix uidere poſſum⁹. Ab. i. a. ſ. a. pē-
dib⁹ uſq; ad caput totuſ duorū pedum eſ & ita
ſtudio ædificaſ altioreſ domuſ: tanquam non
te capiat hāc in qua maneſ.

POR. Qui. c. c. ſ. ab Auguſto. n. lares. i. dii do-
meſtici i cōpitiſ poſiti ſūt ex libertiniſ ſacerdotēſ
dati q̄ Auguſtales ſunt appellati Sanuſ. u. a. a. o.
mētē niſi litigioſuſ. q̄ uēdūt mācipia. Solent hoc
adiicere ſanū corpore & aīo. hunc ſupſtitioſū negat
ſanā mētē fuiſſe: Et dicit Allegorice ſanū eſſe cō-
corpore. Niſi. l. Dōmin⁹ exciperet. i. interpoſita ſi
de aſſeueraret. Chryſipp⁹. p. hoc ait. Eiuſmo-
di ſtultor⁹ copīā & multitudinē Chryſipp⁹ p̄hūſ

inter menenios haberi dicit. menenius aut̃ fuit il-
lis tēporibus ifanus uel certe plebeius uult uideri
a Menenio: qui senatum & pplm in gratiā redu-
xit. & nūc locūdā mentē stultorū ait. i. multipli-
cē. Chryſippus ſtoic⁹ fuit. Sed Meneniū meli⁹
furioſū accipimus uel potius ſtultum. Vnde Me-
neniā ſtulticiā uſ ineptiā. Illo. m. d. q. t. i. die io-
uis. Sapienſiū. o. a. gr̃ci. vii. ſapiētes dicūt: qbus
hunc addit. Diſcet. p. t. hoc ideo quia Aefopus
tradit hoies duas manticas habere unā āte: & aliā
retro. In priore aliena uitia mittimus: In poſteri-

rem nra q̃ abſcōdimus & uidere nolumus. Hoc Catullus meminit. Videmus mātica q̃ in tergo eſt. Ait &
Perſius Spectatur mātica tergo. Poſt damnū ſic uendas omnia pluris. bene quia ille ſuis bonis uenditis
phāre coepit & dicit hoc Damafippo. Aegrotat. p. interrogatiue dicit. Lōgos. i. lōgos diuites ſignificat.

CHRI. Cognata uocabula. q. d. cōueniētē pprietatē uocabuloꝝ obſeruaueris. Libertinus erat. ponit
ſtultiſſimā ſpſitionē. Sicc⁹. ieiunus: alias ſobrius. Lautis. ut pure rogaret & man⁹ ſupplices puras tēderet.

Magnū. ſcilicet imortalitatē. Surpite. furripite p ſyncopen. Aurib⁹. a. o. id eſt itegris ſenſib⁹. Verū nō
ſana mēte. Igit ſi dñs eū uēditurus nō eēt lingioſus: id ē nō amaret lites in uēdēdo illo excipet mētē id ē nō
aſſerret illū eē ſanā mētis: ne deinde teneret. In gēte. i. familia. Iuppiter. aliā oſtēdit ſupſitionē: nā i gra-
ui aegritudine pueri uouet ſulta mater q̃ ſi euadet illū in flumine nudū demerget: ut ſi uel caſu uel medici ar-
te ſaneſ illa ſua ſtulticia ruruſ i morbū reducat. Ieiunia. ergo & ieiunia idicebāt ſacerdotes apud rōanos.

Hæc mihi. i. dixit. Sapienſiū octa. q. d. iter ſapiētes illos ſeptē gr̃ciā ānumerād⁹. De ſapiētib⁹ tñ uaria apd
gr̃cos ferunt: nā nō oēs eoſdē ponūt. Dicearch⁹ q̃tuor tñ oīum cōſeſu ſapiētes aſſerit. Thaletem mileſiū
Biātē prieneū. pyttacū mityleneū: & ſolonē atheniēſē. Tū ſex alios noiāt: quorū ex nūero tres delegit. Ari-
ſtodemū. Pāphilū. Chilonē. Cleobulū. Anacharſim. & piādrū. Quidā addūt Acufilaum. Hæc Laerti⁹. Her-
mippus decē & ſeptē ſapiētes fuiſſe ſcribit. ex quorū nūero ſeptē eligerent: ſed nō idē ab oībus. Hi ſūt. Solō
Thales. Pyttacus. Bias. Chilo. Cleopulus. periādrus. Anacharſis. acufilaus. epimenides. Leophanes. phereci-
des. auiſtodeus. pythagoras. laſius. hermio. anaxagoras. Hippobotus uero enūerat ſapiētes hoſ. f. Orpheum
Linū. Solonē. periādrū. anacharſim. cleobulū. miſonē. thalē. biātē. epicharmū. & ultio loco pythagorā. Po-
eta igit cū cōſtātore opinioē ſeptē ſolos ſapiētes gr̃ciā enūeret uolēs Stertiniū laudare illū octauū addit.

Hæc arma. Quib⁹ poſſim ifanos appellare q̃ me ifanū uocāt. Pēdētia. Fingit. n. æſopus quēlibet hoīem
duplici pera eē honuſtū: & alterā a tergo pēdere qua noſtra uitia cōdāus: alterā a pectore i q̃ ſeruemus aliēa
Figmētum ſapiēter fabricatū: nā ita uitia nra nō uidem⁹ ut q̃ a tergo ſūt uidere nō poſſum⁹. Cōtra āt aliena
aſſidue ituemur ut ea q̃ a frōte nobis ſūt. Ignoto ſibi. nā tergū ſuū nemo nouit. Stoice. oñdit q̃ ſtertinio di-
xerit Vēdas plu. ut pteritā iacturā ex amiſſis mercibus reſtaures. rogat: āt ut dicat q̃ ifania labore: cum ſibi
ſanus eē uideat. Cui reſpōdet ſtertin⁹ nō mirū eē q̃ ſibi ſan⁹ uideatur: nā & agaue furore percita cū filii ca-
put apri caput eē putabat ſibi ſana uidebatur. Deinde poeta infaniam eſſe dicit: q̃ cū ſit minori fortuna: &
opibus uelit i ædificādo parem ſe mœcenati & aliis diuitibus & potētibus reddere: Ergo bipedalis. i. duorū
pedum longitudine imitaris longos. i. diuites: nam pauper te diuitibus equiparas: & tamen ita paruus cū ſis
parui turbonis uehementiā irrideas. Qui. i. in qua re es tu minus ridiculus quam ille.

ACRON. Turbonis. Turbo quidā dicit ſu-
iſſe gladiator ſiue miles exiguæ ſtaturæ: ſed ma-
gni animi: i. plio fortis cū eſſet armatus. Qui ri-
n. i. Quare minus tu ridearis cū rideas gladiatorē
illū qui fuit breuis ſtaturæ. aliter quō potes min⁹
ridiculus eſſe q̃ gladiator turbo cū ſis eadē ſtatu-
ra. & tamē derides eū. Abſētis ra. pu. Exēplo ſi-
ne fabula uult oſtēdere ifanos eē eos: q̃ imitāteos
quibus ſūt lōge inferiores: notatur hoc qd̃ dixit
pulos filios ranæ debuit iquit dicere miōres ra-
nas. Maior. d. ut unū ex ſemis hēret magnitudi-
nis modū. Adde po. nūc ad ifaniā illā q̃ pateris
ædificādo adde iſtā ifaniam faciēdi poemata &
hāc poetriæ ifaniā leuiori noīe appello q̃ſi uitio
tuo pro. Nō dico. ho. ra. i. nō dico q̃a cū multū
nō poſſides uteris p̃cioſa ueste. Mille. p. hæc da-
maſippus. O maior. t. hæc hora. i. cōprime te tã
dē damafippe: cū ſuadeat ēt pueros ifanos eē lō-

quid: caput abſciſſū demēs cū portat agaue
Gnari infœlicis: ſibi tum furioſa uidetur:
Stultū me fateor: liceat concedere ueris:
Atq̃ ēt ifanū. tātū hoc ediscere: quo me
Aegrotare putes animi uitio. accipe primū
Aedificas: hoc eſt lōgos imitaris. ab imo
Ad ſumū totus moduli bipedalis & idem

Corpore maiorem rides turbonis in armis
Spiritu & incēſū. qui ridiculus minus illo:
An quodcūq̃ facit mœcēas: te quoq̃ uex ē
Tāto diſſimilē & tāto certare minorem.
Absentis ranæ pullis uituli pede preſſis:
Vnus ubi effugit: matri denarrat: ut ingens
Belua cognatos eliferit. illa rogare:
Tanta ne: nūc tādē ſufflās ſi magna fuiſſet
Maior dimidio: nūc tāto: cū magis atq̃
Se magis inflaret. nō ſi te ruperis inquit
Par eris: hæc a te nō multū abludit imago:
Adde poēta nūc. hoc ē oleū adde cāino

Quā si quis sanus fecit: sanus facis & tu:
Nō dicā horrendā rabiem: iā define cultū
Maiorem cēsu: teneas damasippe tuis te
Mille puellarū puerorū mille furores.
O maior tandem parcas insane minori.

Adnotādū qđ hoc i loco cognatos p filiis posuit. i. secū natos. i. cōgregatos: Nū tandē. Adnotandū tandē p tā positū. i. tā magna. Adde poe. hic sensus. adde illđ qđ poeta es. i. pter reliquū errorē poetā iure insa-
nis & usus uulgari puerbio. Oleū. incēdiū. Sanus facis & tu. nō dico iquit sanus nō dico horrēdā rabiem
ut tibi parca. nō dico poeticā rabiem esse. O maior. t. p. i. m. Vehēmēter: furiose: te tuis uitis red dis quib⁹
te liberatum dicis. Cum superior insanus sis parce minori insano.

CHRI. Verū est. Dignū: æquū: cōsentaneū & cōueniens. Absentis. Accomodatus apologus: nā ranæ
filii bouis pede pressi perierāt. Suppliti aut uni referēti calamitatē & magnā fuisse bestiā dicenti: aiebat ma-
ter an tāta fuisset & iñādo se maiore reddere cōbat: rñdēte aut filio maiore esse illa magis atq; magis suf-
flabat donec filius dixit: si te ruperis iñādo nō illā equabis. Sic igit euenit minoribus: qui maiores eēte uo-
lūt. prius. n. pereunt qđ id possint. Adde po. adijunge ad insana im iam didā aliā qđ furis in poematis aut
legendis aut scribendis. Oleum ca: id est igni ardentis: ut magis ardeat.

SATYRA. III.

u Nde & quo catius: nō ē mihi tēpus-
Pōere signa nouis pceptis q̄lia uicū
Pythagorā anitiq; reū doctūq; platōa.
Peccatum fateor: cum te sic tempore leuo
Interpellarim: sed des uenīa bonus oro
qđ si iterciderit tibi nūc aliqđ: rpetes mox

psycosin ab aīalib⁹ abstīnēdū: & cū multos iuuenes auditores hēret ne his ciuitas teneret a pīcipib⁹ occid⁹
POR. Vnde & quo Catius. Catīū interrogat coenæ auctorem coenæ pcepta: hic Catius epicureus fuit
qui scripsit q̄ttuor libros de reꝝ natura & de sūmo bono. sub eius noīe. q̄o i p̄xima stoicos: in hac epicu-
reos irrisurus est: qui dicūt sūmū bonū uoluptatē sed reꝝ honestatē. Vnde stoici i hāc gulæ & corporis libi-
dinē criminātur.

hoc ē nihil timete nec cupere sūmū bonū. Vnde Varro dicit
inter illos esse. Ergo Catīū iterrogat philosophū epicurū de coenæ ordinatiōe & uoluptate. q̄a epicurei sū-
mū bonum uoluptatē dicunt. Ponere. scribere: cōsignare noua precepta. Quod si inter. pro exciderit.

CHRI. Vnde & quo. per Catīū quēdā exprimit nō mō sectā epicureorū sed ingenium & mores. Erāt. n.
inclinati i mitiorē uitā. Sed sine doctrina & q̄ tñ se solos recte sapere & uera deprahēdisse putarēt. Vñ &
quō. Familiaris interrogatio & q̄ lepide pferat cū sermo ad secundā psonā tanq̄ de tertia constituit. Vnde
ergo uenit catius & quo uadit. At ille respōdet: nō est mihi tps. i. nō suppetit in tātis negociis tps ponere
tibi aucti. i. maximopere cupiēti. Signa. q. d. noīa meæ sectæ & itelligit epicureā: qđ noīa talia sūt ut Nouis
id est admirādis & inauditis pceptis suis. Vincūt pythagorā. i. phīam pythagorā a quo italica phīa originē
sūpsit: & socratē unde habuit initiū ionica moralis phīa. Quasi cōcludas qđ epicureū dogma de bonorum
malorūq; finibus & socratē unde sunt oīum sectarū pīcipes: & pythagorā superent. Hæc. n. i epicureis arro-
gātia erat. Vñ dicitabat epicur⁹ se duobus maximis mal mortale genus liberasse. i. metu mortis cū animā
una cū corpore perire affirmaret: & metu religionis quoniā deos diceret humana negligere. Aniti reum.
Hic. n. inocētissimus phūs de quo diligētius alio loco forasse dicemus. Nunc uero id solum
oraculū apollinis cherophōti dixisse. Socratē omniū sapiētissimū eē. Quæ res illis sūmā cōflauit inuidiam.
Præterea cū omnes se ipsos magnificātes irrideret sibi i sensū anitū red dit q̄re & aristophanē poetā in eum
incitauit & Melytū ut eū i pietatis & corruptiōis iuuenū accusaret ipulit. Tres illū accusauerūt. Anitus qui
ptes opificū ciuiliūq; tuere. Lycō orator. Melitus poetas. Sic autē scripta ē i actis accusatio. Iura uiolabat
Socrates. Deos quos ciuitas & iñstitutio maiorū susceperat deos esse negās. alia demonia iducit iuuenes cō-
tra ius corrūpit. Pena sibi mors: dānatus affūpto ueneno periit. Atheniēsisbus eius mortis tāta pōnitētia i-
cessu: ut gymnasia & palestras clauderēt & alios accusatores exilio: Melytū uero morte dānarēt. Socratem
ipsū ærea statua a Lysippo pfecta donārēt. Anitū ab exilio redeuntē heracleotæ exterminauerūt. Reum.
de quo cicero i oratore reos aut appello nō eos mō qđ arguūtur: sed oēs quorū de re disceptat. Sic. n. olim

ACRON

Socrates

LIBER SECVNDVS

loquebatur. Doctū & cōueniētiſſimū pfecto epithetū. Platoni. Quam. n. doctrinā spēm ignorauit. Nā nō solum pythagorica per Philolaū & Eurytum ab italīs & ægyptiaca a sacerdotibus diligentissime labori osissimeq; cognouit. Sed & megaris Euclydē & cyrenis Theodor. mathematicos audiuit & multa alia loca lustrauit ut quicquid uspiā doctrinā inueniret integre perciperet: pceptumq; in patriā reportaret. Pec- catum f. Verba horatii sunt. Leuo. infelici. Interciderit. interdū loqueris: e memoria ceciderit.

ACRON. Siue est naturā hoc siue artis. Tres phīæ partes sūt: moralis: ratiōalis: naturalis: hæc duas tetigit naturalē & ratiōalē. Mirus. u. q; eos optimus i utroq; paratus in arte & natura. Qui id erat. certe hoc mihi erat nūc curā meditari ea q; audiui a magistro. Vtpote. r. t. hæc sūt. n. q; dis- si cile tenent. Ipsa memor celat nomen auctoris: quia scit odio eē epicur. q̄ si uoluptatis auctorem

Lōga qbus facies ouis. bene ab ouis coepit. i. ini- tio coenæ ut alibi ab ouo usq; ad mala citaret io Bacche. crede qā meliora sūt lōgiora oua q̄ rotū- da & albiora aut fortiora melioris saporis. Ma- rē. fortē ul' dux. Cohibēt. cōstrigū: unde cohi- bere dicit gallina. hoc ē. cōfouere. Cole. hoc est caule. ut clode p claude forices p saurices. coda p cauda. Caulis inquit dulcior ē q nascitur i ari- diorib⁹ locis suburbāo. qā suburbana loca riuus abūdāt. Eluci⁹. limati⁹. Si uestp⁹tin⁹. Si amic⁹ i quit uestp⁹tin⁹ i sperat⁹ subito uenerit. Respōser. relistat: reluctetur i faucibus. Aufidi⁹ forti misce- bat. aufidius cōditū de falerno uino faciebat sed stultes: qā auster. ē & nō debebat nisi mollis uini cō- ditū ieunus gustare. Leni. p. m. Mulſū & cōditū dicit mechatū. Prolueris. pfuderis. Lubrica. i. trorsū limpida cōchilia implētur luna crescēte.

Generosa testā. i. cōchilii. Lucina peloris. q̄ i. lucina sinu nascit: ubi meliores nutrices nascūt quā i baiano littore. Murex at genus est piscis ut murexq; marin⁹. Næc sibi coenā. Nemo debet arrogāter dicere se scire apparare coenas: & n. ar- dui artificii est eas diligentius apparare.

POR. Siue est. n. h. s. a. siue moralis siue natu- ralis phīæ. dicit uel siue doctrina siue igenio Iro- nia Ede hois. n. pceptoris tui. Lōga qbus facies ouis erit. bñ ab initio coenæ. alibi ait ab ouo usq; ad mala. Anyti reū. Socratē significat: quē any- tus accusauit. & Melit⁹ q̄ iuraret p herbas & bru- ta aialia. Quo ostēdebat deū oibus aialibus iun- ctū. huic quoq; obiecerāt & supra pueros. & q noua pdigia p diis haberet q̄ nulla maior religio meminisset. Ponerē nāq; apponerē aut existimarē.

Cohibēt callosa uitellū. Vitellū oui pars media & nota q̄ cum hic masculino genere dicat. alibi fœminino. Quatenus ima petit uoluens aliena uitellus & Anachora pulsū. Pratēsib⁹ optima fungis. pp uenenū: dulces sunt. n. de prato. Mitilus & hiles p. Mitilus piscis ul' concha magis. Nō sine Co. Vinū a co isula. Breuis herba. n. diu uigēs. ut Virg. Breue hiliū. Implēt. c. l. dicuntur acrescēte lūa impleri: minui decrescēte. Lucrina. p. nō dicit melior est lucrina peloris quam murex Baianus: sed dicit quam murex baianus melior peloris. Sed ita Lucrina peloris ē me- lior muricibus. Pectinibus. patulis. ut Vir. patulæ sub tegmine fagi.

CHRI. Naturā. qā tuo acumie igenii affectus fueris. Artis. q. l. ab alio susceperis. Mirus u. Nō ut a- dulec supra modū laudat: sed cognoscēs hos: hoīum uanitatē laudat ut impellatur ad dicendum. Qui id e. Loquitur catus. Tenuēs. subtiles Tenui. acuto. Celabitur auctor. nam tanta uis est naturā ut quan- uis summū bonū in uoluptate nonnulli ponant: tamen non possunt sine pudore illa efferre. Præponit ergo

Siue ē naturā hoc. siue artis mirus utroq;. Qui id erat curā: quo pactō cuncta tenerē. Vtpote res tenues tenui sermōe peractas: Ede hois nomē: simul & rōano an hospes Ipse memor præcepta canā: celabit auctor Lōga qbus facies ouis erit: illa memento Vt succi melioris & ut magis alba rotūdis Ponere: nāq; marē cohibent callosa uitellū Cole suburbano. qui siccis creuit in agris Dulcior: irriguo nihil est elucius horto: Si uestp⁹tinus subito te oppreslerit hospes: Ne gallina malū respōset dura palato Doctus eris uiuā mixto mersare falerno Hoc tenerā faciet: pratēsibus optima fūgis Natura est: aliis male credit. ille salubres Aestates paget: qui nigris prādia moris Finiet: ante grauē quæ legerit arbore solē. Aufidius forti miscebat mella falerno Mendose: quoniā uacuis cōmittere uenis Nil nisi lene decet: leni præcordia mulso Prolueris melius si dura morabitur aluus: Mugilus & uiles pellēt obstantia conchæ: Et lapathi breuis herba: sed albo ū sine coo Lubrica nascētes implent cōchilia lunæ. Sed nō oē mare est generosa fertile testā. Murice baiano melior lucrina peloris Ostrea circeis misceno oriunt echinni: Pectinibus patulis iactat se molle tarētū. Nec sibi coenā: qui uis temere arroget artē. Non prius exacta tenui rōne sapor.

oua lōga orbiculatīs qm̄ sint melioris saporis: & sint albiora: & albū ita callosū: ut non deffuat uitel⁹. i. u.
brum oui quod iccirco marem appellat: quia in illo est semē masculi. Inde q̄ ē materia pulli. Caule sub.
Olera enata in aridis terris dulciora sūt q̄ quā in suburbanis ubi horti irrigāt crescūt. Elucius. insipidius.
Eluere. n. ē luendo deterere. Oppresserit. de iprouiso aduenerit. Mulso. uinū cui mel admixtū sit. Quin
& mulsā aquā faciūt: de mulso at̄ & de passo & de defruto & sapa abūde ē apud columellā. Mugilus. Spe
cies piscis mirā uelocitatis: qui cū lupo eternas inimicitias gerit. Lapatī. Herba alio uocabulo rumex dici
tur. Nascētes. Crescentes. Nā oīa cōchilia crescentē luna iplent. Testā. Oēm piscē itelligimus qui durio
ri cortice tegit. Aquatiliū enī testā Plinio: alia corio & pilis tegunt: ut uituli & hippopotamī. Alia corio tā
rū: ut delphini: alia cortice ut testudines. Alia silicū duritiā: ut ostrea & cōcha. Alia crustis: ut locustā. alia
crustis & spinis: ut echinni. alia squamis: ut pisces. Alia aspera cure: ut squatina qua lignū & ebora poliun
tur. Quo at̄ loco singula meliora nascere fālio lo

Nec satis ē cara pisces auertere mensa:
Ignarū qbus est ius aptius: & quibus assis:
Languidus incubitū iā se cōiuiā reponet
Vmber: & iligna nutritus glāde rotūdas.
Curuat aper lāces carnem uitantis inertē.
Nā laurēs malus ē uluis & arūdine pīguis
Vinea summittit capreas nō semp edules.
Fœcundi leporis sapiēs sectabit̄ armos.
Piscibus atquā auibz quā nā & foret atas
Ante meū nulli patuit quā sita palatum.
Sūt qbus īgeniū noua tātū crustula pmit.
Nequaquā satis ī re una cōsumere curam.
Vt siquis solū hoc male ne sint uina laboret
Quali perfundat pisces securus oliuo.
Massica si cælo suppones uina sereno:
Nocturna siquid crassi est: tenuabit̄ aura:
Et decedet odor neruis inimicus: at illa
Integrū perdunt lino uitiata saporem
Surrentina uaser qui miscet fæce falerna
Vina colūbino limum bene colligit ouo:
Quatenō ima petit uoluēs aliena uitellus.
Tostis marcentē squillis recreabis & asra
Potorē codea: nam lactuca inatat acri
Post uinū stōacho pna magis ac magis hyl
Flagitat ī morsus refici: quin oīa malit: alis
Quacūq; ī mūdīs seruēt allata popinis.
Est ope precium duplicis pernoscere iuris
Naturam: simplex dulci constat oliuo:
Qd̄ pingui miscere mero muriaq; decebit:
Nō alia quam qua bizantia putruit orca.
Hoc ubi confusum seētis inferbuit herbis
Coricioq; croco sparsū stetit: insuper addes
Pressa uenafranā qd̄ bacca remisit oliuā.
Picānis cadunt pomis tyburria succo:

co ostēdim⁹. Pectinibus. Pectines siue pectūcu
li pisces sunt: qui se ex aqua iaculāt sagittā mor
do. Idem facit & polypus.

ACRON. Nec satis est. Cara mensa ideo di
citur piscatoria quia carius pisces quā caro alia
distrahunt. Languidus incubitū. languidū ui
no dixit id est bene satū: recusante cibos iā fasti
dio faciente. Vmber. id est de umbria persuauis
is crassitudine sua lances pene curuat eas scilicet
quā uitiāt corpus hoīs. Fœcundi leporis. aut ga
diciē sape ī anno parere: aut quia uno coitu con
cipit. Sūt quoq; ingeniū. Sunt qui ī inueniēdis
tantū crustulis ingeniosi sūt ideo nō satis ē idone
us apparator cōiuiorū qui nouit quā sunt opti
mā placentā. Securus. negligēs. Crassi. asperi
tatis: molestiā. Vina. c. l. limū. fæcē dixit. To
stis. aut frictis aut assis intelligunt. Nam lactuca
l. a. l. edit & acrem facit stomachum. Innatat er
go dicit. quia quicquid infederit stomachum læ
dit. Perna magis & magis hyllis. Ita reficitur per
has res id est pernas & hyllas cōiuiā stomachus: Hylla
ut non omnia malit: quā uenduntur in popinis
mundis. hylla dicūtur salsa intestina porci. posu
tum est diminutiuē hęc hylla. quidam in dimi
nutione neutri generis esse dicunt. Alii dicunt far
ta falsicia. Est opere precium duplicis. qui attē
dit operam exhibet: qui admonet aures ad audi
endum opera utitur: huius opere præcium habe
tur ab eo qui audit proficiet enim multū. Mu
riaq; d. Muriani antiqui dicebant liquamen: &
sytorum lingua sic dicitur. Piper album. aut per
antiphrasim piper albū pro sale albo posuit aut
quia quando teritur albū sit. Incretū. permixtū.

POR. Pisces auertere mensa. Mensam pesca
toriā dicit. Auertere. abstrahere: auferre. Lan
guidus incubitū conuiuiā. r. idem qui iam ebrī
us iterum eorum sapore inductus coenare uelit.
& alibi ut cubito remanente pressio. Carnem ui
tantis inertem. pinguem. Non semper edules.
quas ædere uelis. Capreas. p. adis & est amphibologia.
aut non semper summittit: aut nō semper
ædulis. Fœcūdi leporis sapiens. fœcūdi leporē
ait iō q̄ sēp pregnās dicit. Sapiēs. hic a sapore nō
sapiētia. Crustula. ponit opus dulciarii. Mas
sica suppones si cælo. quāras poturus es & ondit

Alconis genus calōri neruis inimicum quia si ī maturum fuerit neruis nocet. Lino uitata sapore, per saccum collata.

CHRI. Mēsa, scilicet macelli ubi quæq; præciosiores res rariores sūt. Ius aptius, id ē qui meliores sunt in iure elixati. Languidus, propter crapulam. Reponet in cubitum. Insurgit rursus ad edendū. Capreas, Capræ & capreoli dicuntur quibus palmites uitis sustentaculis herent: sed non nisi tenelli ædules sunt. Ante meū

palatum id est ante quam ego illorum saporem inquisiuissem Saporis enim sensus in palato & lingua consistit. Noua tātum crustula. Quasi, d. in uno tantum occupatur. Securus, Negligens. Vir, Clam ferro incautum aggreditur securus amorem. Vitiata lino, id est sacculo quo colantur. Columbino, Quin & gallinaceo etiam addita acula & modico sale. Limum, Fæcem colligit: quia totam ad fūdū trahit. Sglis, Pifcus species est. Perna, Salita carne ut sit pars pro toto: uel q̄ illud membrum in sue efficacius sit. Pingui, Dulci & crasso. Muria, sal est cum aqua medicatum & induratum. Sed uide apud Columellam. Coricio, a loco ubi abundat. Succo, Sunt pulchriora pīcena: unde Iuue. Aemula pīcenis & odoris mala recentis. Sed suauiora tyburtina. Venucula, Vua a loco dicta. Ollis, Nam & Plinius & columella ostendunt multis modis posse seruari uas integras & inuitiatas. Alec, quidam speciem pīscis putarunt. Sed res uide tur non multum a garo dissimilis. Est enim garum liquamen ex pīscibus & sæpe ex salamentis. Piper album, a colore dicitur: & internigrum legitur. Triplex enim est: album nigrum: & longum. Sal niger, Fortasse muriam dicit. Incretum, condensatum in formam tuerti. In mane, conuutium. Res digna est ut in mane inuehamur si macello, i. pīscibus in macello uenalibus dentur tria milia.

ACRON. Ten uarios, ecclipsis est, decet enī subintellige. Quanto curam sumptumq; Quāto inquit minore labore hæc acquiruntur: tanto iustius repræhenderis: si non habueris mappas mundas & scopas mundas, quam: si non habueris optimos pīsces: quos non solent habere nisi diuitum mensæ. Non, m. m. p. non pro magno ducis, quia contingit tibi uidere magistrum.

POR. Lactuca inatat acri. Hic apparet apud ueteres ultimis mensis lactucam dari solitam. Pingui miscere mero, muriæq; pingui mero mulso misceri temperari. Coricioq; croco sparsum stetit aut proprie croco genere dixit. Fæcem condimenti genus sic appellatur. Incretum nō cretum. Vilibus i scopis, in mappis. Mappas antiq; dicebant quæ nunc mantilia. Luci, ait & uellit mappas & ait quanto in his magis exiguus est sūptꝝ tātō culpādi facilis offēsus. Lapides uia, mar mora dicit. Quæ uita p̄cepta, ironicos totum.

CHRI. Angusto, nam quorum natura uaga est hi angustias odisse uidentur. Dum furta lygurit, Dum furtim uorat quæ furatus est. Vnde necesse est q̄ inquinatis furto manibus iquinet q̄ attingit pocula. Grauis limus, Molestæ sordes.

Adhæsit, q̄a diu iam infedit. Vilibus in scopis Sensus est paruo sumptu scoparum quibus de uerras scobem ex pauimento & mappularum q̄ bus abstergas uasa: uel quas superimponas purpureis uestibus lecti uitabis omnes sordes. Et quāto hæc minoris constant tanto maius flagitium commiseris: nisi curaueris.

Lutulenta, non lota. Radere, tangere leniter: nam uasa non ea tenentur qua priuantur gemmis: sed tamē manus proxime accedit. Toralia, appositio est. Sunt autē toralia a toro dicta uestes quibus lecti ornantur. Docte c. Ironia est & irrisorius sermo: sed quomodo uanꝝ homo se laudari putet. Nam quauis, Memoriter quidē referas cuncta: tamen cum interpret sis non tantum iuues quantum magister: unde hæc habes. Non magni pendis. Tu enim propter copiam hominis non illū tanti facis quanti ego propter inopiam. Fontes remotos, scilicet mihi. Nam primus ille auctor fons est. Tu at̄ riuus ex illo fonte.

Nā facile præstāt: uenacula cōuenit ollis. Rectius albanam fumo duraueris uuam. Hæc ego cum malis ego facē primus & Alec Primus & inueni piper albū: cum sale nigro Incretum puris circunposuisse catillis. Immane ē uitium dare milia trēta macello

Angustoq; uagos pīsces urgere catio: ctis Maḡ mouēt stōacho fastidia: seu puer un- Tractauit calicē manibꝝ: dū furta lygurit: Siue grauis ueteri crateræ limus adhæsit Vilibus i scopis i mappis in scobe quātus Cōsistit sūptus: neglecti flagitium ingens. Ten lapides uarios lutulēta radere palma. Et tyrias dare circum illota toralia uestes. Oblitū quāto curā sumptūq; minorem Hæc habeant tanto repræhēdi iustius illis Quæ nisi diuitibus nequeūt cōtigere mēsis Docte cati per amicitia diuosq; rogatus Ducere me auditū pges quocūq; memēto: Nā q̄uis referat memori mihi pector cūcta Nō tū interpret tantundē iuueris, adde Vultū habitūq; hoīs: quē tu uidisse beatus Nō magni pendis: q̄a cōtigat, at mihi cura Nō mediocris uest fōtes ut adire remotos: Atq; haurire quæ uita p̄cepta beatæ.

Lutulenta, non lota. Ra

SATYRA.V.

Certās semper melioribus, certans datiuo casu
iungitur, ut Maro. Certent & cygnis ululæ. Et so
lus tibi certet amyntas. Et quondam maiora tu
li, hoc itē Vir. o passi grauiora. Et idē: o fortes pe
ioraq; passi. Vaser. urbanus: astut⁹. Insidiatorē
præroso. insidiatorem dicit qui non honoris cā
fert primitias: & quæcūq; bona sed captandæ
gratia hæreditatis. Præroso fugerit hamo. id est
consumptis omnibus tuis alium fecerit hæredē.
Priorem. meliorem. Quinte puta. hoc dicit ut
accedens non nomine sed prænomine honorifi
ce appellet. Ius anceps. id est cōuersum uel ob
scurum q; potest utriq; parti prodesse pro inge
nio interpretantis. Eripiet quiuis oculos citius
mibi. i. facilius patior me oī labore torqueri quā

te partem nuds amittere. Cassa, fracta. Pauper, fraudet: spoliat. Neu sis ioc⁹, neu sis ludibrio cui q⁹. Atq; pelliculā. c. i. iube eū corporis sui habere curā. Cognitor, defensor. Persta, pmanet: pseuera. Rubra, ardēs. Infantes, Mutas quæ log nō possūt. Seu pingui tentus omaso furius, distentū furiū dicit omaso aut edacē aut sordidū. omasus dicit intestinū bubalū. Carne pingui. i. bubala furi⁹ bibacul⁹ i pragmatia belli. Iuppiter hybernas cana niue conspuet alpes. aliter furius poeta imanis uētris: q niue spumā iouis dixit. iō hoc eius psonæ dedit tāquā ipse spuat. Non ne uides aliquis, ordo aliquis ppe te stantē tāgēs cubito dicat nō ne uides ut patiens. Cætaria, officina in qua liquamē cōficiť. Sublatus, susceptus natus. Cælibis, i. hoīs sine liberis. Ludit, fallit. Sic tamē ut limis rapias obliquis oculis raptilegas. Quid prima, s. c. i. prima tabula prima cætaria secundo uersu hæredis continet nomen.

POR. Diuitias arisq; ruā. Ruā pro eruā. Cōtēptū cassa nuce, hoc ex cōsuetudine nequis tibi minimū quid auferat aut te contēnat. Canicula findet pro sole ardenti infantis statuas quæ fari nō possunt. Furius hybernas cana niue. Hic uersus Furi bibaculi est. Ille. n. cum uellet alpes niuibus plenas describere ait. Iuppiter hybernas cana niue conspuet alpes. Ergo tumidum ē &.

Quid prima secundo, bene hoc & iuxta ordinē quia prius testatoris nomen secundo hæredis.

CHRI. Comes ex. Nā iterior in honoratiori loco habet. Vt tegā. Vlyxis uerba. Damā. n. p. scelerati hoīs. Tegā latus, iteriorē habet. Haud ita t. Ostendit nō cōuenire hoc suæ ante actæ uitæ: in qua semp meliores superare uirtutibus cōtēdit. Preroso. h. Similē piscatori captorē facit & pisci captatū. Captor. n. munera mittit: sed q sint uelut esca in hamo: cui piscis hæreat. Quā rē suauissime martialis i epigramate expressit. In quo ē munera magna qdē misit: sed misit i hamo. Sic piscatorē piscis amare pōt. Ergo q munera a captatore accipit: nec illū tñ hæredē facit similis ē pisci q arroso hamo escā uorat: atq; abit. Magna. si litigiū iter duos erit aut de magna aut de parua re uide uter locuples & orbis sit & illius defensione quāuis audax meliorē ius uocet: suscipito. Neq; te moueat q is aduersus quē litigas sit melior mō ille habeat filios. Quinte. Vteris orōe, blāda & dices o quīte o publi. nā auricule molles id est molliū hominū. Cassa n. p. i. ēt ille qui est cassus. i. priuatus unce. i. cui ne uncia qdē sit ē mea cura. q. d. ego nō moueor diuitiis: sed amicitia ut ēt pauperes amicos curē: ne dū ego te uelim: ut aliqd pdas. Vel lege. Et mea cura ē ne tu paup cassa unce. i. ne effec⁹ paup & iminut⁹ minima particula pdas aliqd. Vncia. n. minima i asse pticula ē. Et cū huiusmōi oratiōe us⁹ fueris iube illū ire domū & curare corp⁹ & tibi negocia & labores relinquere. Tu atq; psta. i. pseuera & obdura ad omnes difficultates: siue sint caniculares calores: de quibus iā dictū ē: siue sint frigora. Rubra. Nā de colore martis ē. Infantes, mutas. i. inanimatas. Omaso, pinguius ē atq; crassius intestinū qd nōnulli bubulū solū eē credūt. Ergo te o. i. uentroso: ut sit idicium tardi ingenii potius q edacitatis. Nā irridet furiū poetā ab inepta & nimis dura translatione. Ipse enī ad frustula illa alba niuiū quæ sputū imitari uident dixit: Iuppiter hybernas cana niue cōspuit alpes. Vt pa. Sic enī alter alter: tāgēs de te loquet. Qua fama tua sic crescēdo cōparabit tibi nouos amicos. Plures. a. tun. stat i trāllatione captatoris a piscatore. Cætaria. Loca sūt ubi cætæ alūt: qd nusquā fit: sed posuit cætaria pro uiuariis & piscinis: ubi maiores pisces alūt. Snia ē: q ex illa increbescēte fama plures orbos captabis: & a pluribus hæres relinqueris. Cætaria. In quibus cætæ teneant: quæ ballenæ appellant quæ in mari indico quaternog uges reperiunt. Prefecti classiū alexādri tradidere fores domog: ibi ex maxillis balenag: fieri & ossib⁹ testā cōtignari. Ex qbus mltā. xl. cubitorū lōgitudinē hēre. Præcauē pceptū. Monet. n. ne solū celibes & ppea filiis carētes captet. Nam posset detegi eius subdolū consilium: sed ēt illos quibus et si filius sit tamē ē adeo ualitudinarius ut breui sit moriturus. Dabit ergo operam: ut illi scribatur secundus hæres.

Viuet uter locuples sine gnatis i probō ultro
Qui meliorē audax uocet in ius: illius estq
Defensor: fama ciuem causaq; priorem
Spne: domi si gnato erit: fœcūda ue cōiūx;
quīte puta aut publi. gaudēt prenoie mol/
Auriculæ. tibi me uirt⁹ tua fecit amicū -les
Ius anceps noui. causas defendere possum
Eripiet qui uis oculos citius mihi: quam te
Cōtēptū cassa nuce paup: & hæc mea cura ē
Ne qd tu pdas: neu sis iocus: ire domū atq;
Pelliculā curare iube. sis cognitor ipse -det
Persta: atq; obdura. seu rubra canicula fin/
Infantes statuas: seu pingui tentus omaso.
Furius hybernas cana niue cōspuet alpes.
Nōne uides: aliquis cubito stātē ppe tāgēs
Inquiet ut patiens ut amicis aptus ut aceti.
Plures annabūt tunni: & cætaria crescent
Si cui præterea ualidus male filius in re
Præclara sublatus aleť: ne manifestum
Cælibis obsequiū nudet: te leniter in spem
Arripe officiosus: & ut scribare secundus
Hæres & si quis casus puer⁹ egerit horcho:
In uacuū uenias: perraro hæc alea fallit.
Qui testamentū tradet tibi cūq; legendū:
Abnuere: & tabulas a te remouere memēto
Sic tū ut limis rapias. quid prima secundo

Quod testamē. cūq. i. quodcūq. p. temesim: qm̄ oēm fidē amitteret uerā amicitia si apparet cōsiliū suū oportet eū cūcta dissimulare: & ppter ea si senex sibi testamētū legendū suū porrexerit annuet. i. approbabit anq̄ legat tāq̄ id ad se nihil attineat: & id remouēs finget nolle legere: & tñ limis oculis rapiet. i. uelocissime leget eū uersū ubi solent poni nomina hāredū an uideat quot habeat cohāredes.

Cera uelit uersu. solus: multis ne cohāres:
 Veloci p̄curre oculo: plerūq; recoctus
 Scriba ex qn̄quiro coruū deludet hiantē.
 Captatorq; dabit risus nasica corano:
 Nū furis: an prudens ludis me obscura ca-
 O laertiade q̄cqd dicā aut erit aut ū. nēdo
 Diuinā & n. magnus mihi donat apollo:
 Quid tñ ista uelit sibi fabula: scilicet æde:
 Tpe quo iuuenis parthis horrēdus ab alto
 Demissum genus ænea. tellure mariq;
 Magnus erit: forti nubet procera corano
 Filia nasicæ metuentis reddere soldum.
 Tū gener hoc faciet. tabulas socero dabit
 Vt legat: orabit: multū nasica negatas. atq;
 Accipiet tandē: & tacitus leget: inuenietq;
 Nil sibi legatum preter plorare suisq;
 Illud ad hāc iubeo: mulier si forte dolosa
 Libertus ue senē delirum temperet illis
 Accedas socius. laudes lauderis ut absens.
 Adiuvat hoc quoq; sed uicit lōge priō ipsū
 Expugnā caput. scribes mala caria uecors
 Laudato. scortator erit: caue te roget ultro
 Penelopen facilis potiori trade: putas ne
 Perduci poterit tam frugi tāq; pudica:
 Quā nequiere proci recto depellere cursu.
 Venit. n. magnum donādī parca iuuetus.
 Nec rātū ueneris quantū studiosa culinā.
 Sic tibi penelope frugi est: q̄ si simul uno
 De sene gustarit tecum partita lucellum:
 Vt canis a corio: nūquā absterrebit uncto:
 Me sene q; dicā factū ē anus ip̄roba thebis
 Ex testamento sic est elata cadauer
 Vnctū oleo largo nudis hūeris tulit hāres.
 Scilicet elabi si posset mortua credo
 Qd̄ nimiū istiterit uiuenti. cautus adito.
 Ne desis ope ne ue imoderatus abundes.
 Difficilē & morosū offēdet garrulus ultro

ACRON. Multis ne cohāres. deest sis. Plerūq; recoctus scriba. Recocti dicuntur scribæ qui sæpius pro consulibus ad prouincias missi exercitiores facti sunt ex ipsa frequentia & ipso usu. Solent autem quinque uiri mitti inde ex quinquiris ergo hoc uult dicere ut ne sic captes: ut in posterum incurras qui te specie institutionis irrideat. homo exercitat⁹ facile eludit auidos & appetētes rei alienæ. Et perstringit fabulam æsopi. quæ est talis. Coruus cum p̄dam ore portaret laudatus a uulpe quod bonam uocem haberet clamare occipiens omissam prædam perdit. Et recte dixit coruum qui morsibus pascit. aliter. Scribæ ibant in prouincias cum magistratibus & cum rediissent uendebant decurias suas. & quinquiri dicebantur. quod si uoluissent iterum magistratus appetere & fructus priores percipere recocti dicebantur. Quod coranus fecit qui nasicæ filiam accepit & auariciam soceri testamento delusit: q̄ sperabat: hāreditatem generi. Iuuenis. augustus q̄ perlas uicit. Metuentis reddere soldum. i. nolētis reddere integram dotem: ne quid solido desit patrimonii ac per hoc ualde cupientis & auarri. Tum. g. h. f. sic dicit quasi per diuinationem hoc prædicens futurum t̄resias: quod iam fuerat factum dabit per diuinationē obseruatis hoc modo in tota narratione temporibus. Sed uincit longe prius ipsum expugnare caput. id est ualde melius. si quorum hāreditates affectas: eos blanditiis habeas superatos. Expugnare. obsequiis tuis uincere. Penelopen facilis potiori trade. facilis esto & quasi potiori deduc uxorem ad domum. Quam nequiere proci recto depellere cursu. Quā non potuerunt a recta uia diducere & a disciplina. Nec tantum ueneris quantum studiosa culinā. hoc fecit penelopen castam esse quia illi magis studebant uentri q̄ ueneri. Anus improba. anus quædam a captatore nudam sese efferrī uoluit ea uidelicet cogitatione: ut si ipsa mortua nudis humeris hereditet: oleo unctis ad sepulchrum delata esset partem testamēti haberet captator. Scilicet elabi si posset. Sensus ita declarat anum testatam esse: ut si cadauer ei elapsum esset: ille careret hāreditate. hoc at̄ dicit: ut hāredipetas moueat ad nimia obsequia declinari.

POR. Plerūq; recoctus. iterum rescriba factus. Coruū deludet hiantem. Captatorq; dabit Hoc allegorice posuit ex fabula Aesopi: in qua scriptum est. ut uulpi coruus illuserit: cum eum uidisset caseum ferentem dicens se esse illo meliorem in uoce & prouocauit ut clamaret: quod cū facere uoluisset caseum demisit ac perdidit. Partita lucellum. hypochrysticos lucrum. Vt canis a

corio nunquam absterrebitur uncto. prouerbialiter nunquam deerit hoc facere.

CHRI. Recoctus. Nam iste coranus ex scriba quicq; uir effectus iterum i scribam rediit. Nasica curano. Quo d paulo post interpretabitur. Iuuenis. augustus. Regnante ergo augusto: ut uaticinatur tiresias filia nasica nubet corano. Illud. preceptum aliud: ut ieat amicitiam illorum qui gubernant senem: ut illi deinde hominem absentem laudent. Sed tamen nil melius est quam expugnare ipsum caput. i. ipsum senem: cuius causa omnem laborem sumis. Dixit autem expugnare. quia tanquam bellum quoddam est huiuscemodi captatio. Vnde expugnant cum iam suis dolis eum caperint. Ergo laudato quicquid faciet: & si scortator est id e delectatur scortis ne dubita supponere sibi penelopen uxorem tuam. Putas ne. Interrogat ulyxes: an putet posse corrumpi penelopen: quæ sollicitata a tot procis incorrupta manserit. Cui respondet mansisse incorruptam: quia proci avari fuerint in dando. Quod si lucellum de fenore tecum gustauerit nūquam deinde abstinabit. Ut canis qui semel gustato uncto corio nunquam deinceps inde dimoueri potest. Cautus adito. Nam est obsequendo neq; uelim deesse te neq; supra modum facere. Opere. actionibus. Immoderatus. modum excedens.

ACRON. Non. etiā sileas. neq; nimis sileas neq; nimis loquaris: sed ita callidus esto ut dauus qui inducitur in comoedia. Obstipo. deposito. Aurem substringe loquaci. caute admove aures tuas eo loquente. Importunus. pro importune. Donec hoc. tandiu laudato quamdiu bene habeas ipe dicat. Crescentē. t. i. s. u. Gaudē tē rumoribus laudabis illum falsis laudibus quē admodum uter nil capit immisso statu. nisi solū tumorem ita & qui falso laudatur. Cum te. s. l. Cum mortuus fuerit diues uel cum te hæredem fecerit. ut eius causa seruias i perabis. Et certum uigilans. quia solent homines q; cupiunt per solum uidere. ergo nolite hæredem factum credere nisi uigilans illud uideris. Sparge. s. frequenter dicito: unde mihi tam fortem amicum. Est. id est iuuat. Arbitrio. deest tuo. Sine sordibus. sine tenacitate. Huic tu dic. huic te dic libenter uendere: quicquid hæreditatis ipse desiderat.

POR. Stes capite obstipo. tristi ac seuerō. Secus inclinato dicit. Aurem distringe loquaci. aurem intende cum loquitur. Sermonibus utrē. uelut utrem. Cum te seruitio longo. Hoc est cū decesserit. Siue domus sit emptor. qua lege cautum erat. Verum uulgarum uel domum alicuius in testamento donatum donaret. & ut uideretur emisse nummum dabant. Si cui donabat.

CHRI. Obstipo deiecto. pcliui. Cogitabundi enim & metuētes caput ad terram uergūt. Grassare obsequio. Adulare: uel uehæmens multusq; sis in obsequio. Grassari enim teste Festo antiqui ponebant pro adulari. Sed grassari dicuntur latrones uias obsidentes. Gradi siquidem ambulare ē. ergo ab impetu gradiendi. Iuue. Interdum ferro grassator agit rem. Hic uero quicquid uehæmētius: impetuosius ue sit grassari dicitur. Salusti. in iugurta. Sed dux atq; ipe rator uitæ mortalium animus est qui ubi ad gloriam uirtutis uia grassatur abunde pollens est. Aurē substringe. q. d. patienter audi ipsum loquacem. Crescentem utrem. Nam quemadmodum utres uento turgescunt: sic stultus ille adulationibus inflatur. Et certum uigilans. Ne somniās hæc credas. Nā siquid misere cupimus id sæpe somniamus. Vnde siquid nobis ex insperato aduenerit solemus nobiscum reputare an id uere euenerit: an somniis ludamur. Hæres quartæ partis. Hæres ex quadrante. Clama so. Profer magna uoce ad sodales. Nusqua est. s. tantum uerborū. Vnde. id est ex quo scilicet laudem tā fortē & tā fidelem. Vel dicamus hæc esse uerba adulatoris post mortem testatoris: ut sua ficta pietate alios facilius captare possit. Et tunc dicemus. Clama. id est cum clamore & uociferatione dic. Sodalis meus nusquam ē. Et subinde. Sparge. id est diuulga hæc uerba. Vnde nihil tam fortem & fidelē scilicet reperiam. Et si potes celare uultum prodentem gaudia id est si potes occultare in facie tua eā hilaritatē quæ indicat gaudium. Illachrymare. i. emitte lachrymas. Sepulchrum permisi. Subaudi si est permissum. Male tu. Quod

Non etiam sileas dauus sis comicus atq;
Stes capite obstipo: multū similis metuēti
Obsego grassare. mone: si increbuit aura.
Cautus uti uolet earū caput: extrahe turba
Oppositis hūeris: aurē substringe loquaci.
Importunus amat laudari: donec hoc iam
Ad cælū manibus sublatis dixerit. urge:
Crescētē tumidis infla sermonibus utrem.
Cum te seruitio longo cura q; leuarit
Et certum uigilans: quartæ sit ptis ulyxes
Audieris hæres: ergo nunc clama sodalis
Nusquā ē: unde mihi tā fortē tāq; fidelem
Spge subide: & si paulū potes illachrymar
Gaudia pdētē uultū celare sepulchrum
Permissū arbitrio sine sordib; extrue. suno
Aegregie factū laudet uicinia: si quis
Forte cohæredū senior male tussiet: huic tu
Dic: ex pte tua seu fūdi siue domus sit
Emptor: gaudētē nūmo te addicet: sed me.
Imperiosa trahit proserpina. uiue. ualeq;.

ptis quā nōstri tabem appellant: signū ē: & propterea uō procul ē a morte. Gaudentē nūmo. Cupidum rem suam augere. Proserpina impe. nam cum inferorum dea sit iperium in me usq; summum habet.

SATYRA. VI. DE VITA RVSTICA

h Oc erat i uotis: modō agri nō ita ma-
g nus
Hortū ubi: & recto uicino iugis aq-
Et paulū siluā sup his foret: auctio atq; fōs
Dii melius fecere. bñ est. nihil āplius oro
Maia nate: nisi ut ppria hāc mihi mūera fa-
Si neq; maiore feci rōne mala reme: -xis
Nec sū facturus uitio culpa ue minorem
Si ueneror stultus nihil hog: o si āgulo iste
Proximo accedat. q nūc denormat agellū:
O si urnā argēti fors q mihi mōstret. ut illi
Thesauro inuento qui mercenarius agrum
Illū ipsū mercatō arauit. diues amico oro
hercule: siqd adest gratū iuuat hāc prece te-

tant & quod res rustica in tutela sit eius. Nā illi sacrificia reddunt rustici cum iuuenos domuerint. prāterea etiam traditur fabula fuisse quendam Mercenarium qui.

CHRI. Hoc erat i uotis. Describit i paucis rebus cōtentū ēē oporteat modestū uir: qm natura ipsa opti-
ma nobis dux nec plura nec maiora desideret. Laudatq; p̄cipue uitā rusticā: qm procul ab oib⁹ delitiis at-
q; ab oī luxu frugi tēperataq; sit. Demōstrat igit cū id quod p sūmā modestiā cōcupierit: & aliquanto plu-
sculū cōtingerit nihil ultra desiderare. Hoc erat i uotis. i. i desiderio. Ponit. n. uotū quod desiderū subleget
p ipso desiderio q antecedit. Sic Persi. Scire erat i uotis quid dexter senio ferret. Modus. Modesta men-
sura agri: & hortus nō ita magnus ut ager. Nā hortus ad holera non ita magnus ēē debet: ut ager ad fruges.
cōtraria his uituperat lūe. iugis perennis. Sup his. Ultra hāc. Aptius & melius q oraueri. Maia nate.
O mercuri i cuius tutela diuinā fuit alio loco a nobis demōstratū ē. Fuit āt filius maiā: quā ē una ex ple-
iadibus: a qua quis alii aliter sentiāt: sūt qui maiū mēse appellatū uelint: ducti q hoc mēse mercatoribus
mos erat mercurio pariter & maiā sacrificare. Si neq; maiore. Arguit ab honesto. Iustū enī ē ut dii his opī
tulenē qui nec cōmiserint fraudē: ut patrimoniu augeant. neq; sua libidine illud iminuant. Siue stultus nī
hil hog: i. si nihil hog: quā p̄xime dicā ueneror. id est uos uenerādo p̄cor. Stultus. i. qui stultus effē si p̄ca-
rer. Dicit igit q nihil illoz deos orat: quā multi p auaritiā orare solēt: ut cū dicūt. Vinā ille angul⁹ qui de-
normat agellū. Accedat. Adiūgat ad meū agz. ut quadratus reddat: quo nō accedente Denormat. i. nō
correspōdet ad normā. Norma enī instrumētū ē quo fabri op⁹ facile ad quadz redigūt. Est enī ppendicu-
lū silū quod plūbū appensū in rectū extendit quo opus in altū recte surgit. Regula uero qua linea recta ser-
uat norma postremo ē: quā qdrā appellāt: ergo denormat res cū id quo quadz possit reddi adimit. Si
utinā. Vir. Si nūc se nobis ille aureus arboris ramus oñdat. Hūc locū ex cōtrario ponit Persi. illa sibi itorsū
& sub lingua murmurat o si ebullat patriui praelaz funus. Vt illi mercenarius agz arans thesaurum inue-
nit: eoq; agz a domino rei in suo emit. Ergo qui prius mercenarius arabat deinde mercatus illum iptum
agz diues illum arauit. Amico Hercu. Fauente Hercule qui & ipse diuitiis prāest. Persi. Et o si sub rastro cre-
pet argenti mihi serua dextro hercule.

Pingue pecus dño facias: & cetera preter
Ingeniū: utq; soles custos mihi maxio ad sis
Ergo ubi me i mōtes & i arcē ex urbe rēoui
Quid priō illustre satyris musaq; pedstri:
Nec mala me ābitio pdit: nec plūbeo ausē
Autūnusq; grauis libidine qstus acerba.

ACRON. Oc erat i uotis. hac satyra de iocunditate se-
cessus sui q i fabinis fruebat: & dicō modis
urbis loquit quā passus ē: dū obsequit mēcōna-
ti. Modus. a. n. i. m. hoc inquit optabam: ut ha-
berē modicum agz & i eo fōtē & uicinā siluam
plus āt cōcessit fortuna q optare. iugis. pennis
cōtinuus. Propria. ppetua. rata firma. i. fac mi-
hi p̄moniu meū certū ēē: si nō habeo mala uota.
Denormat. deturpat & iæquale facit. Est autē
norma ad quā mēsuras dirigūt sine p̄p̄diculi ra-
tione. Diues. deest factus ē. Amico Hercu-
le. quia ei p quietē thesaurū tradit demonstrasse
aut quia herculē mercenarius coluit quo meri-
to thesaurum recipit.

POR. Hoc erat i uotis. m. a. n. i. m. laudat rus &
securitatē eius exponit p qd significat rus se ha-
bere & amare. iugis aquā fōs. Qui cum sit iugis
domui sit p̄xim⁹ ei⁹. Nisi ut ppria mihi. ppria
uera: ut Vir. ppria hāc si dona fuisset. Denor-
mat agellum. extra modum pcedēs denormē fa-
cit. Vt illud definit & uelut norma posita definit
Diues amico hercule. iō qā Thesauris prāest: &
sunt qui eundē icubonem quoq; esse uelit: un p̄n

ACRON. Et cetera. segetes & uineta & si qua
sunt similia. Mercurius enim dicitur esse dator
opum: hercules uero custos: uel quia in philippis
eum liberauit: & in carminum libris ait mercu-
rii se ope seruatum: cum mercurius illum pauen-
tē sustulit in aerē. Musa. p̄ pedestri. quia pedibus
stet. Autūnusue grauis. Quia p̄ autūmnū quo
pomis arbores aggrauātur plurimi moriuntur:
quo se non uere dicit continentia securū. Est autē
libitina locus i urbe: quo cōstitunt: qui effereant Libitina

da corpora conducunt & præbent funeribus necessaria. Matutinæ pater. Matutinū uocat tēpus quo cogit uigilare: qui i urbe ē: Et quoniā dixerat q̄ amabile sibi esset rus: nūc scōtrario uult dicere quā plenū tādū sit in urbe uiuere. aliter. Matutinū patrē uocat ianū: quia ipse dicit p̄esse reb⁹ incipiēdis: & iō oēs qui incipere uolūt aliqd ipsū inuocāt: aut quia q̄ uult aliquid icipere matutino tpe incipit. aut quod eo. i. matutino tpe cōuenire solet: uel iō primus ianus ē inuocandus: ut precibus nostris ad deū aditū præstet & ianuā. Romæ sponforē me rapis. Si inquit romæ sū. cogis me sponforē eē. Interiore d. g. Circulo minore p hyemē. ul' exiguō spatio p uia quia qñ ē uentus p hyemē angustior uia fit i uertigine eūtis minus.

Quod mi oblit. Si quid libere ac uere dicā: ueritas odiū parit. Tardis. tarde ueniētib⁹ ad ius sū. Quid tibi uis i sane. cū p̄cedentes i pellimus.

Iratis. p̄. i. p̄cationibus. Ad me. Si. meccenatē in aio hēas. uel eius cā iter romā facias hæc. n. magis affert uoluptatē. i. habebis i memoria beneficia meccenatis. Melli est. suauitati & dulcedini. i. ad mel. ut diis pietas mea & musa cordi ē. At simul atras uētū ē æsquiliās. æsquiliæ in qbus domus meccenatis fuerat: i quibus locis mortui añ ponebant: post quas erāt horti meccenatis. Ad puteal. locus romæ ad quē ueniebant scēnatores. Alii dicūt i quo tribunal solebat esse p̄toris. Scribe atq; no. quib⁹ spopōderāt. Nouatæ quia no uauerāt debitū uñ nouaho: cū eodē cōtractu etiā creditoris p̄sōa mutat. hic ostēdit. d̄ numero se fuisse scribarē. Imprimat his. ordo: ut meccenas tabulis signa iprimat. Dixeris. i. si dixeris experiar si possum i petrare a meccenate. Rheda. curru.

POR. Semp Hercule deprecatus sit: ut sibi boni aliqd præstaret. quē Hercules ad Mercuriū duxit & obferatū thesaurū fecit ostēdi: quo effosso ille eundē aggr̄ in quo operā mercenariā faciebat cōp̄ arauit. & lat o ri solito operā dedit. Sicq; p̄bauit Mer. q; deus p̄dixerat Herculi nulla re ullū posse beatū uiuere: cū in eac ē opera ēt post iuentione Theauri p̄seuerauit Persi. dextro Hercule Pupillum uel utiā quē p̄ximus Heres i pello expugnā: q̄a deus lucri & Thasauri dicit. Et i arcē ex urbe re. Belle dixit uelut rex i uillula mea uelut i arce positus erat uel ideo quia i mōte posita ē. Nec plūbeus. i. grauis. Tu pulses. p̄ ualeas. Caue ualeas & similia dictū. Et meli ē. p̄ iucūdū ē. De re cōmuni. Hoc loco significat se Flora. decuriam habuisse.

CHRI. Si quod. q. d. Si qd̄ adest mihi gratū ē. id est si sū cōtētus p̄senti. nec quero maiora: oro te ut facias mihi oia pingua p̄ter ingeniū. Nā p̄igue ingeniū crassū est & obtusū. Illustrē. celebratū reddā. Musa pe. i. uersu pedibus colligato. Vel musa pedestri stilo i. f. mo: p̄pter quē has satyras sermones appellat. Trāslatio a peditib⁹ qui equitibus humiliores sūt. Nec ambitio nec auster p̄dit. Nō afficior p̄turbatione neq; si honores nō assequor: neq; si auster pluuias iducens nocet agris & pecori. Plūbeus. uel p̄pter colorē: uel p̄p̄ grauitatē aeris: quā iducit. Questus lucy. Nā pestiferi morbi multi i austūno uigent. Iane. nā oēs i gressu oiaq; principia illi sacra erāt. Dicit at matutinus: q̄a ea hora ad opus surgentes hoies initiū suorū laborū ab eo auspicabant. Romæ sponforē me rapis. Enumerat i cōmoda quæ romæ subeāt: nā multa urbana offīcia urgēt: ut ē sponso. Cū ēt in magnis frigoribus sūmo mane surgendū & ad spōsionē faciēdā sit p̄perādū ne quis alius te praueniāt & tardior i officio p̄stando habearis. Interiore gyro. Interiore ambitu. ergo minori circuitu. Causa. n. brumæ. i. breuis dies est: q; sol i capricorno cōstitutus signo oīno austrino & a nō bis remoto a nostro polo recedit. Clare certūq; locuto. nā facti spōsione iā obligatus sū. Ergo nocet mihi postea quod apte sū locutus. Alii dicūt locuto p̄ locuturo. Vt sit ordo. necesse ē ire mihi locuto p̄ locuturo id quod postmodo oblit. Iniuria tardis. nā submouēdi sūt cū illos antevertere uelimus. Quid tibi. Verba sūt illorū quos urget. Est at ordo. Quid tibi uis o i sane. f. quod ita me trudas. Quas res. f. agis. Deinde cū tu a p̄posito nō discedas indignabūdu clamat. Improbū. i. insatiabilis. i. sine modo aut nō modestia urget me. Vel dicat Horatius ille i probus quasi impudens nulliq; cadens. Virget. quasi dicat tudentē retrudit.

Iratis precibus. Quia partim minatur nisi abstineas: partim precatur. Tu pulses omne quod. o. Possūt esse uerba impulsū: ut sit sensus: Putas ne ferendū esse a nobis: ut pulses omnes obstantes: uel est quærela horatii q; si officiū p̄stare uolueris oēs tardiores qm̄ obstat pulsādi sunt. Ad Mœcenatē. ē horatio obiecta cōquerētī. Horatio. Ut sit hæc sentētia. Video inesse oīa hæc incōmoda: ut sit surgendū primo mane. Sit eū dum in magno frigore. Sint impellēdi obstatēs. Sed si recurras ad mœcenatē. i. salutātū eum redibis exhorresces ne hæc incōmoda. At q̄ respōdet ipse hæc salutationē eē sibi melli. i. suauissimæ uoluptati. Sed tamē cū illuc uenerit obsessus erit alienis multis negociis. Memori mēte. q. d. p̄pterea recurras q̄a mēs memor acceptor, beneficior, iubet ire. Exquiliās. nā illic habitabat mœcenās. Atras. Rettulit ad frequētiā sepulchrorū uel ad horā diē in q̄ nondū orto sole oīa atra & obscura sūt. Rosci^o. enumerat negocia aliēa q; bus implicat. De re. ordo ē. O quīte scribā atq; nouatā orabāt ut meminissēs reuerti hodie de re cōmuni atq; magna. De re p̄p̄rem. Ut cū dicimus pluribus de causis hoc cupio. i. p̄p̄ plures causas. Nouatā. Quī testamētā renouāt p̄p̄eaq; idigēt scribā & signatorib; . Imprimat. signet. Atq; sit signator testamētī. Testes enī apud p̄sicos subscribebāt: & sui annuli signū iprimebāt. Iuenalis. Qui se lautū atq; beatū. Exiguīs stabulis & gēma fecerat uida. Dixeris. i. si dixeris Experiā. Tētabo: an uelit iprimere sua signa. Si uis addit. s. ad sup̄iora uerba. Si uis. Tu potes. s. efficere ut ille signet. Septimus. Demōstrat mœcenatē non nisi de rebus minoribus secū loqui. Hoc genus. Demōstrat quas nugas sibi concedat.

Vellet iter faciens: & cui cōcrederē nugas
hoc gen; hora quota ē: thrax ē gallia siro par
Matutina paz; cautos iā frigora mordent.
Et quæ rimosa bene deponunt in aure
Per totū hoc tēpus subiectior in diē & horā
Inuidiæ noster ludos spectauerat unam:
Luserat in cāpo: fortunæ filius omnes:
Frigidus a rostris manat p̄ compita rumor
Quicūq; obuius ē: me cōsulit: o bone: nā te
Scire deos quoniā p̄prio cōtingis: oportet.
Nunqd de dācis audisti: nil equidē: ut tu
Semp̄ eris derisor ad oēs: dii exagitēt me:
Si qcquā: qd militibus p̄missa triquetra
Prœdia cesar an ē itala tellure daturus.
Iurātem me scire nihil: mirātur: & unum
Scilicet ægragii mortālē atiq; silenti.
Perdiť hæc iter misero lux: nō sine uotis:
Orus quādo ego te aspiciā: quīq; licebit
Nūc uetēz libris: nūc sōno & iertibus horis
Ducere sollicitæ iocunda obliuia uitæ:
O quādo faba pythagoræ cognata simulq;
Vnctā saris pigui ponent holuscula lardo:
O noctes cœnæq; deū: quibus ipse meiq;
Ante larē p̄priū uescor: uernasq; p̄paces
Pasco libatis dapibus put cuiq; libido est.
Siccat iequalis calices: cōuiuia solutus
Legibus isanis. seu q; capit acria fortis
Pocula: seu modicis humescit lætius. ergo
Sermo orit: nō de domibus uillis ue alienis
nū male nec ne lepos saltet s; q; magis ad nos

ACRON. Et cui cōcre. nu. nugas pōt & accu
sātis mō fingere. & in mœce. figuraz; eē. ut Per/
si. Omne ualer uitiū ridenti flaccus amico tangit
purgat at se apud eos: qui putāt eū apud Mecœ.
plurimū ualere. Hoc genus erat nugaz; q; diceba
tur: Trax gallina syro par. Trax dicebatur secu
tor rhedarius. mirmillo gallina nomen gladiato
ris. Quæ. xi. i. ea mihi credebatur: & d his loqueba
tur mecū: quæ sine piculo garrulis cōmittuntur.
Aliter hæc igit mihi credita sūt: q; p̄dita nocere n̄
possunt. Rimosa. n. patula uerba sunt: q; nihil se
cretorū teneāt. Terē. plen⁹ rimaz; sum. Luserat.
in. c. si lusissem cū Mecœ. oēs dicebant. ita amat
fortuna illū ut filiū suū q̄a oēs uicerā. Solebāt. n.
ueteres romani filios suos ad cāpū martiū mitte
re ut illic pila luderēt. Frigid⁹. noxius aut magis
uanus. Deos. Augustū & Mecœ. ut uir. Nec tā
p̄fetes. Dii exagitēt me. p̄sequantur: contra alibi
Nāq; deos didici secūz; agere anū. & alibi. scili
cet is sup̄is labor est ea cura q̄etos sollicitat. Tri
quetra. grace trinacria dicunt. Perdiť. cōsumit

Du. ociose uinere. Faba. p. pythagoras phūs
ab oibus animalibus abstinēs ēt a faba abstinuit:
qd uiridis in pixide ærea seruata uertit in sāgui
nē: unde fert maluisse eū latrones icurrere: q; p̄ fa
bæ segetē trāsire cū aliunde refugū nō haberet.
fabā quoq; animal esse dicebāt. qd cōcta sangui
nis humorē ex se emitteret. Cœnæq; de. Cœnas
deorū dixit: q; sine sollicitudine sūt. Ante la. aut
ante deos domesticos aut ante larē p̄priū. Liba
tis da. degustatis escis: & diminutis. Siccat. adi
bit. Legibus isā. isanas leges archiposiā dicit. nā
qui ad legē bibūt. tātundē bibūt: ergo hic Hora.
dicit: qd quātum uolebat tantū bibebat. Acria.
grandia. Lepos. nomen opinatissimi saltatoris.
Et nescire. hoc scire uolumus q; nescire crimē ē:
de hoc disputamus q; ignorare n̄ expedit. Qui
due ad amī. u. Multi dicūt amicitias p̄p̄ utilitatē
accipi. multa utilitatē p̄p̄ amicitias euenire.

POR. Et quæ rimosa i aure. i. ea dicebat q; be
ne cōmittunt auribus rimosis. hoc ē q; facile p̄fe
rant in medio nihil de secreto habētia & hoc de

Faba

illo dicto sumptū est. Plenus rimarū sū hac atq; il
lac perfluo. Quid militibus promissa triquetra

Triquetra præda sicula: qđ in tres ptes. i. proz
mōtoria diducta sit ul' qđras. Ducere sollicita
iucūda obliuia uitæ. i. porare quia uina sepeliunt
oēm sollicitudinē. Pythagoræ cognata. iō ait
pythagoræ cognata quia traditur inflare præcordia: quo argumento Pythagoras spiritalē asseuerās uelut
a cognata abstinēbat. Pythagorei. n. nullo animali aluntur: quos iridet hic. Nec male nec ne lepos salter.
lepos nomen Archimimi: qui eo quod iucunde & molliter saltaret & eloqueretur sic appellatus est

CHRI. Quem tollere rheda. nam iter facturus cōmunicat mecū quos uelit secum rheda uehi: & quota
hora sic: & an gallina gladiator par sit syro gladiatori thracensi. Rimosa. Dedit auri: quod hominis ē. Ri
mosa enim uasa dicimus quæ sūdūt. Sic & rimosos homines qui sibi cōmissa nō retinēt. Quapropter Te
rētianus ille seruus se arcana pditurū minitās ait. Plenus rimarū sum. Deponunt. Nā species depositi est
arcanū cōmissū. Noster fortunæ filius. Mecoenas uir foelicissimus: & ppea fortunæ filius. Deos. octau
anū & meccenatē. Contigis propius. pp assiduam familiaritatē. Obone. f. Horati. De dācis. Cū qbus
tūc bellū gerebatur. Nūquidē. Respondet horatius. Sed tu. f. audiisti. Semp eris derisor. Verba interro
gantis. Dij exagitant me. i. male uexēt. Verba horatii. Si qcq. f. audiui. Militibus. Cū militibus suis agrū
pmisisset interrogabat in sicilia an ī italia daturus esset. Triquetra. Sicilia a tribus pmontoriis pachynno
libileo: & peloro denominata est. Nam triquetra figura trigona est. Lucretius. Infula quē triquetris ferrar
geffit in oris. Videbatur autē in sicilia. quia illa īsula cū Sex. Pompeio aduersus octauianum senferat. Hæc
inter. Inter hæc friuola & nugatoria. Faba pythagoræ cognata. Hoc dixit: quia pythagoras iterdicebat usū
fabarū. qđ uēto essent plenæ atq; animato maxime cōuenirēt. Hinc Iuue. Vel quo n fugeret si nūc hæc mō
stra uideret. Pythagoras cūctis animalib⁹ abstīnuit qui tāq; hoīe: & uētri indulgit nō oē legumē. Aristoteles
in libro de fabis ait fabis magistratus eligi. Quod ē florētini obseruāt. Plinius & alia de faba scribit qđ ali
qui tradiderē: iccirco ab illa abstīnuisse pythagorā q; animæ mortuorū sint ī ea. Vnde parētado assumitur.
Varro aut adeo illa flāmē dialē non uesti scribit quoniā ī flore eius litteræ lugubres reperiantur. Lardo.
salita caro lardū significat: eo q; large aridū sit. Cœnæq; deū. pp sūmā uoluptatē. Vernas. Domi nostræ
natos seruos a uere qđ tēpus forturæ aptū est. Procaces. pp tenerā ætatē. Libatis dapib⁹. Vel in sacrificio
oblatis. Est tñ libare de rebus liquidioribus sacrificare. Vel leniter tactis: ut ostendat se pce comedere: & reli
qua pehe intacta seruis relinquere. Clementer ergo tractantur qui iisdem cibariis quibus dominus & abū
danter tractentur. Ut cuiq; libido. Nam non ad certam mensuram illis uinum datur. Inæquales. inæq
liter plenos. Acrida. Quali mera. Lætius ergo. Ilares quidem uino redduntur: sed non iccirco cadunt in
maledicta. Sed læti de uirtute disputant: & de bonorum malorumq; finibus. De Villis d. u. al. Quod aut
inuidi aut detractores faciunt. Lepos. scurra fuit angustī.

ACRON. Et quæ sit. Epicurei uoluptatē eē
summū bonū stoici honestatē dicunt. Garrit.
narrat: explanat. Ex re. p cōmodo. Sollicitas.
quia nimius census sollicitos facit. Asper & in.
quæ. Qui moderate utebatur acquisitis ita pare
ita tenax. & tamē se largū circa hospitē esse cupi
ebat. Longe. a. quia auenæ lōgus ē culmus. Cu
piens. u. f. c. u. Cupiēs superbiam muris urbani re
pellere. Orna unius anui. unde & ornōtina. Fe
ris siluis. desertis regiōibus. Aut magno aut puo
aut diuiti: aut pauperi: aut ignobili. Hæc hubera
postquā ipsa sollicitauerunt murē: ut domū suā
desereret. Auentes. gaudētes. Cū quo tēpore.
Superessēt. remanerēt. Furcula sūt & pulpita.
in qbus deorū simulachra tolluntur & uasa quæ
pulmentariorū sunt & ponūtur in canistris cū his
quæ supfuerint. Procul. procul ē subrus: prope
iuxta positus. Cōtinuat. alternat: apponit. Ver
naliter. i. luxuriose ab eo q; serui q; domi nascunt
delitiosi sunt. Prælābens. prægustās. Excussit
utrūq; iucūde latis excussis delitiis ī speratis. Mo
lossis. id ē canibus cretis a molossia ciuitate cretæ
Cauusq; foramen ubi ante habitabat. Eruo.
genus est leguminis. POR. TACET

Pertinet: & nescire malū ē agitamō: utrū nē
Diuitiis hoies an sint uirtute beati:

Quid ue ad aicitias usq; rectū ne trahat nos:

Et quæ sit natura boni: sūmumq; quid eius?
Gerrius hæc inter uicinus garrit aniles
Ex re fabellas: nam si quis laudat arelli
Sollicitas ignarus opes: sic incipit: olim
Rusticus urbanū murem mus paupere ferē
Accepisse cauo: ueterē uetus hospes amicū
Asper & intentus quæ sitis: ut tamē arctū
Solueret hospitiiis aīum: qđ multa: neq; ille
Sepositi ciceris nec lōge inuidit auenæ:
Aridū & ore ferens acinū semessaq; lardi
Frustra dedit: cupiens uaria fastidia cœna
Vincere tangētis mala singula dēte supbo:
Cū pī ipse domo palea porrectus in orna
Esset ador loliūq; dapis meliora reliquens
Tādē urbano ad hūc: qđ te iuuat iqt amice
Prærupti nemoris patiētē uiuere dorso:

Vis tu hoies urbēq; feris prepones siluis
 Carpe uia mihi crede comes: terrestria qū
 Mortales aīas uiuūt sortita: neq; ulla est
 Aut magno aut puo lāti fuga: quo bñ circa
 Dū licet in rebus iucūdis uiue beatus
 Viue memor: q̄ sis aui breuis: hæc ubi dcā
 Agrestē pepulere: domo leuis exilit: inde
 Ambo ppositū peragūt iter: urbis auētes
 Mœnia nocturni subrepere: iāq; tenebat
 Nox mediū cæli spatiū: cum ponit uterq;
 In locuplete domo uestigia rubro ubi cocco
 Tincta super lectos cāderet uestis eburnos
 Multaq; de magna suessēt fercula cœna.
 Quæ pcul extructis ierāt externa canistris
 Ergo ubi purpurea porrectū i ueste locauit
 Agrestē. ueluti succintus cursitat hospes:
 Cōtinuatq; dapes: necnō uernaliter ipsis
 Fungit officiis prælābēs oē quod affert.
 Ille cubās gaudet mutata sorte: bonisq;
 Rebus agit lātū cōuiuā: cū subito ingens
 Valuarū strepitus lectis excussit utrunq;
 Currere per totū pauidi cōclaue magisq;
 Exaies trepidā: simul domus alta molossis
 Personuit cāib;: tū rusticus haud mihi uita
 Est opus hac ait: & ualeas: me silua cauusq;
 Tutus ab insidiis tenui solabitur eruo.

CHRI. Gerrius. Vel poeta apologorum: u' p
 bus paterfamilias qui illis suos ad recte uiuēdum
 hortabatur. Aniles. Non q; nō sint ad uitā recte
 degendā instituti apologi. Sed aniles qā famili
 ares sint aniculis. Nā iis & delectāt parit & iuuant
 pueros. Ex re. ex utilitate. Nā si quis. pbat quō
 p apologos suos corrigat. Nā si quis magnas di
 nitias ut arelli fuerunt admiratur ille ex apologo
 urbani rusticiq; muris: ostēdit quā melius homi
 ni sit ociosā paupertatē quā sollicitas diuitias q̄rere
 Ardum. Angustū ex anxietate. Aridū. desicca
 tum. Acinū. In tenerioribus dicimus ut uia ma
 li pūnici: ebuli & similiū. Baccā uero in duriorib;
 ut lauri: oleæ: & cornū. Fastidia. Nam urbanus
 mus reliquiis urbanas: epulaz; affuefact; cibaria
 illa asperiora fastidiebat. Superbo dēte. Dedit
 dēti qd̄ erat muris. Orna. eiusdem anni. q. d. no
 uella. Effet. comederet. Ador. De quo Plinius
 Frumēti genera in italia uulgatissima sūt far: qd̄
 adoreum ueteres dixere. Siligo & triticū. Mor
 tales animas. Vel epicuream sententiam muri tri
 buit ut iubeat quoniam post mortem nihil sup
 sit esse uiuendum in uoluptate: u' terrestria dixit
 bruta animalia quibus anima est. Animus uero
 non ē. Currere & trepidare. Currebant & trepi
 debant. Molossis. Nam in molossia epyri par
 te robusti canes gignuntur. Eruo. species legu
 minis est: quæ & Erulia dicitur. Habet uim me
 dicaminis. Nam per ipsum securatum teste Pl
 nio scripsit augustus. Martio mense natum noxi
 um bobus dicunt. Innoxii fieri primo uere satū.

i Amdudum ausculto. Inducitur seruus sicuti in comœdia qui dicat se non posse ferre dominū qui alia laudet & alia faciat. Ex persona sua Horati; aliena uitia carpit. Et frugi. tam frugi ē: ut optet eū ACRON

SATYRA. VII. seruus

i Amdudū ausculto: & cupiēs tibi dies
 Pauca reformido: dauus ne: ita dauus
 amicum

Mancipiū dño: & frugi: qd̄ sit satis: hoc est
 Ut uitale putes: age libertate decembri:
 Quādo ita maiores uoluerūt: utere: narra
 Pars hoīum uitis gaudet cōstāter: & urget
 ppositū: ps multa natat: mō recta capeffēs
 Interdum prauis obnoxia: sæpe heratus:
 Cum tribus anellis mō leua priscus inani
 Vixit inæqualis: clauū ut mutaret in horas:
 Aedib; ex magnis subito se cōderet: uū

dominus uiuere. Putes. autem pro uelis: Item ta
 lis est seruus: ut eū uelis esse uitale. Et. n. qui nimii
 sunt in bonis: eos uitales esse n̄ pdicamus. Age
 libertate decēbri. habeas licentiā & libertatē dicē
 di q̄ uelis: qā saturnalib; libertas seruis cōcedebat
 & oēs exequēbāt. ut sæculi aurei: quo Saturn; re
 gnauit. fieret imutatio: decēbri at mēse saturna
 lia celebrabāt. & imutatio fit conditiōis: nā & li
 beri ex seruis: & serui ex liberis fiūt: ordo: age uter
 libertati decēbri. & cætera. Pars hoīnū. Iam ser
 ui sūt uerba: quæ habet in uitis stādo & pseuerā
 do. Constanter. ptinaciter. Et urget. pdurat &
 perseuerat i uitis icerti ppositi est. Natat. incō
 stās ē. Recta. absolute neutro. Prauis uitis pœ
 nis. Notatus. uisus. antea. n. & certæ dignitatis
 hoies & singulis utebantur. ideo notatus ex nu
 mero: quia tres Vixit inæqualis. dubius & mu
 tabilis. Clauū quasi sui propositi gubernator.
 Clauū at ppositū uitæ aut purpuræ. Aedibus

ex magnis. Subito de ambitiosa domo migrat i
eam domum i qua uix manere dignabitur pauz
per id est in eo canaculo. unde mundior exiret
libertinus. Mūdior. p mundus. Honestior. i.
paulo liberior. iam mō. Doctus athenis. dicitur
enim iste priscus orator fuisse. Vertunnis natus.
1. quia oia tentat & in illo perseverat. Vertunn⁹
dictus quia humanis mētibus pest auertēdo. hic
quōdā romæ colebatur. Alii deū tyberis uolūt.
qui uerterit eius alueū. Aliter Vertuonus dicit de
us qui pest sensibus ab eo qđ uertat & mutat co
gitatiōes humanas. Scribitur itaq; multiformis.

Is autem dicitur iniquo uertunno natus qui nescit se regere. Quotquot sunt uertunni. iō dixit quoniam
iste deus positus erat i multis locis ciuitatis. fere. n. oibus municipiis italīe cōsecrabant eiūsmodi simulacra
quibus ambigui uultus essent put dedissent eis habitū. ita i diuersas facies nūmū uerterent. ac p hoc pri
sc⁹ diis iratis. Iniquis. iratis. Scurra. Urban⁹. Iusta. bene iusta quæ eius puniret insaniā. neq; n. fuit. Cōtu
dit pp metrū corripuit. Pyrgum. tabulā. alii fritillū dicunt. Cōstantior. ptinacior. Iste quāto ptinacior
erat in suo proposito tanto foelicior illo qui semper in diuersa uertebatur. Leuius. minus.

POR. Iamdudum ausculto. hęc prædia lōgo habe. loquitur. n. cum seruo Hora. Ut uitale putes. iō hoc
ait quia ferme citius moriunt serui q frugi sunt. Mitteret i pyrgū. Pyrgū q nos fritillum dicimus in quo
cōiectæ tesserae agitatae q mittunt. Quod clamas rectius. nā uides & nō intelligis. Vel quia in defendēdo
rectū non es firmus. Romæ rus optat. & i epistola: primo Romæ Tybur amen uentosus tybare Romā.

Magno blateras clamore furisq; Blateras latras uel furiose clamas. Dixerit ille hoc seruus dicit. sub Hora
tū persona. Duci uentre leuem nasū. Nasum p derisore posuit. Nidorē. pro risu a quo uerbū fit renid eo
Supinor. fastidio. Quid refert uti iurgis hoc ius in gladiatorē est constitutū. Peccatue supne: quia supior
peccat. Nō sum mæchus ait. hic sensus ē. Nō ē mæchus magis quā ego fur. quia ut fur nō sim metu nō uo
luntate cogor. Vel cum pauliaca. Paulia hic pistor nobilis fuit. Aut placi de lani contēto optimi gladiato
res fuerunt. Nil ego si ducor. sensus: ego nil ducor id est nullius precii. si librū appero. Obsequiū uentris
mibi. percontatiue legendum ut supra respōsa cupidinibus.

CHRI. Iamdudum ausculto. Seruū inducit in saturnalibus sacris in quibus licebat seruis sūma cū læti
tia in dāos inuehi dominū ita alloquētē ut rectū det cōsiliū. Ex quo significat eē ex re: ut & seruorū aliquā
do sententias audiamus: eos q; utilia pcepta nō spernamus. Ait ergo seruus. Iamdudū ausculto: cui si subiū
gamus tibi erit obcēpero ut sit sentētia: p totū annū tibi fideliter obedio: neq; quicq; cōtra pfero. nunc uero
ni uerear te dominū: sūt quæ dicere cupiā. Daus ne. i. laudet loqui: & domini uerba sūt fastidiētis seruū
Arguit aut occultius illoq; supbiā qui ita seruū cōtemnūt: ut neq; iisdē cōstare elemētis neq; eodē spiritu ui
uere putāt quo ipsi uiuūt: Neq; adueriūt posse quādoq; & ipsos i seruitutē cadere. Neq; postremo recordā
tur quæ ætate Hecuba qua Croesus qua mater Darii seruire coeperit: q itidē Diogenes & Plato. Debemus
igī n ex cōditiōe suā: sed ex sua seruitute seruū iudicare. Nā n solū p sepe optima dominis cōsilia dedere
sed sua ēt morte dominorū uitā redimere. Ita Dauus. q. d. seruus sū: sed tamē amicus & utilis domino. Li
bertate decēbri. i. ea libertate q cōcessa ē seruis in saturnalibus q i decēbri mēse celebrant. Nā quia regnā
te saturno nemo seruiuit: circo i saturnalibus tota seruis licētia permittebat. In illis aurē seruis dominorū
more epulæ parabant. Deinde illis instauratis domini comedebāt. Pars hominū. Horatio serui in qua cō
cludit minus miser. esse cōstanter in uitis uersari quā inconstāter. Vrge ppositū Quia nō discedit ab eo.

Natat. incōstanter uiuit. Nam natātes: modo emergūt: modo immergunt. Sepæ notatis. Probat exem
plo prisci q sepæ tribus annulis utebatur modo nullo. Leua. nā illa annulos gerimus qm ociosior est
& ppea minus in illa atterunt. Clauū. latū clauū q uestis sanatoria erat. Vertunnus. ita enī i uaria ui
uendi genera se cōuertebat ut uertūnus in uarias figuras se cōuertebat. Fuit enim Vertunnus deus rustica
nus: q pomonam hortorū deam adamauit: ac demū in cōiugē sumpsit: in hunc extat elegia Propertii:
cuius initiū est. Qui mirare meas tot i uno corpore formas. Accipe uertūni signa paterna dei. In quo lo
co etiā ostēdit qre uertūnus appellatur. Iusta. Quoniam inanis peccatrix illo supplicio fuerat afficiēda.

Pyrgū. quē & alueū & alueolū alio uocabulo uocitabāt: uas ē in quo iaciunt tali. Acrior ille. Ut hic qui
constantior in uitis ē minus ē miser. sic magis miser q i illis incōstans est.

ACRON. Qui iam. iam hic modo intelligē
dum: modo laxo. modo cōtento. Ut iamq; eadē
digitis: iā pedine pulsatur eburno. Contēto. pco
laxo: luxurioso. Fune. proposito uitæ. Miræ in
methaphora permāsit. superius clauū dixerat. q
n. discūt natate funē solent primo tempore ne mer

Mundior exiret uix libertinū honeste:
Iā mæchus romæ: iā mallet doctus athenis
Viueret uertūnus quotquot sūt natus iniqs
Scurra uolanerius. postq illi iusta chiragra
Cōtudit articulos: q p se tolleretur: atq;
Mitteret i pyrgū talos mercede diurnā
Cōductū pavit: quāto cōstātor idem
In uitis: tātō leuius miser: acrior ille:

Qui iā cōtēto. iā laxo fune laborat.
Nō dices hodie quorsū hęc tā putida tēdāt
Furcifer: ad te iā quo pacto pessime laudas

Vertunn⁹

Pyrgus

sateor me duci uentre. i. trahi edendi cupiditate: & supinor nasum. i. habeo nasum supinum quasi paratū ad olfaciendū. Nidore. i. suauī odore epularum. Vñ Iuue. Captū te nidore suae putat ille culinæ. Popi-
tio. Nā popinonē appellat q̄ popina delectat. Tu uero isectet. Insecteris me tuis reprehensionib⁹: cū sis q̄ ego id est talis qualis ego. & fortasse negor. Verbis decoris. Sic & Iuuenalis: Qui curios simulāt & baccanalia uiuūt. Obuoluere hoc pacto potest uitij uerbis: quia honestate uerborū tegit turpia facta. Quid si me. Cōcludit ergo si tu dñs stultior me empto quingentis drachmis aufer terrere me uultu tuo. Drachma. Sed ut certus appareat ordo in pōderibus primū pondus romæ siliqua erat: id græce καριον. i. granum ex siliqua. Inde obolus græce scrupulus sex siliquas continens. Inde drachma. quæ ex decē & octo siliquis. i. ex tribus obolis cōstat. Inde denarius qui argēte⁹ nūmus erat. & cōtinebat. xiiii. scrupulos. i. drachmā & tertiam eius partē. Inde uncia octo drachmas siue. vii. denarios. Inde libra quæ habet. xii. uncias. i. denarios. lxxii. siue drachmas. lxxxvi. Manum & stomachū. i. contine manū & irā tuam. Ianitor chrysippi. Optime seruus nō a chrysippo: sed a chrysippi seruo se doctū dicit. Sic & rem uenīsimilem facit. & simul ostēdit errata eius huiusmodi esse ut facile ab imperitiōibus corrigi possit. Vter peccat dignius cruce. q. d. Tu qui abuteris aliā uxore. Aut agitauit equū supinū. Quia super incubādo me agitāt ueluti eques equum.

ACRON. Dimittit neq. hoc est dimittit me meretrix: hoc ē ex eo de cella meretricis neq. mala laboras fama: neq. sollicitus: ne alter me fortior aut ditior capiat amicā meā. Sollicitū. timentem. Tu cū pectus insignibus. Inuehit in equitē romanū siue i horatiū: qui deposito habitu ne cognoscat exit de adulterio obiecto capite: ne quis illū uideat. Anulo equestri. nō licebat equitibus romanis anulis uti nisi a p̄toribus donati fuissent anulo ergo equestri: quē quasi eques bonus a p̄tore meruisti. Ex iudice. ex electo uiro: quia iudices eligebāt. Dama. aut seruile nomē est. ut hic dama non tressis agaso. Obscurate. tegēte. s. ne possis agnosci. Inducere. s. in domū adulteræ.

Atq. altereate. repugnate. i. in te simul & timor & libido repugnāt dū & cupis & times adulteriū cōmittere. Quid refert. i. nihil interest inter gladiatorē & adulterū: nā gladiatores ita se uendunt & cautiones faciūt. Vñ. flamis. uirgis secari: ferro necari. Auctoratus. a dictus: cōdemnatus. q̄ se uendūt ludō auctorati uocant. auctoratio. n. dicitur uenditio gladiatorū. An turpi clausus i arca. i. an in adulterio cōprehēsus claudaris in arca ab ancilla quæ cōscia ē adulterii dominæ suæ ne te maritus inueniat. Peccati cōscia. ancilla p̄ ea cū qua adulteriū cōmisti. aut ancilla heri. Contractū. p̄p̄ angustias arcæ describit i angusta arca inclusū. In ambos. adulterū & in adulterā. Nō habitu. m. qm̄ pōt ueniā sperare. Cū te formidat cū ad te nō ueniat & refugiat. Sub furcā. in seruitutē. Prudēs & metuēs legit & prudēs sub eadē significatiōe. Dominūq. furētī. dabis illi oē patrimoniū tuū p̄ adulterio. Euasti. p̄ euastisti.

Credo metues. ironia ē. i. nō cauebis: ne ipigeridas i adulteriū. i. cū euaseris ex adulterio: q̄ res te i adulteriū imitet ut cōprehēsus incipias poenas timere: & ultro ipse appetas mortē. Periculum. poenā quā metuit unusq. s. q. Iā uaga profiliet. hoc uult dicere: qd̄ interdū nō cōmittimus scelus quia timemus poenā n̄ quasi boni boīes. ergo & ille mœchus aut fur iudicāndus ē: q̄ cū habeat cupiditatē cōmittēdi adulterii siue furti timore poenæ se abstineat. Tot tantisq. m. cū sis me peior i uitij. Vñ. dicitur. uirga qua p̄cutiebant serui dū liberi si-

Dimittit neq. famosum: neq. sollicitū. ne ditior aut formæ melioris meiat eodem. Tu cum proiectis insignibus anulo equestri Romanoq. habitu prodixi ex iudice dama Turpis odoratū caput obscurate lacernat Non es: qd̄ simulas metuens induceris atq. Altercante libidinibus tremis ossa pauore: Quid refert uri uirgisterroq. necari Auctoratus eas: an turpi clausus in arca. Quo te demisit peccati conscia herilis. Contractū genibus tagas caput: ē ne marito Matronæ peccatis in ambos iusta potestas In corruptorem uel iustior illa: tamen se Non habitu mutat uel loco. peccat uel supne Cū te formidet mulier: neq. credat amanti Ibis sub furcam prudens: dñūq. furenti Cōmittes rem oēm: & uitā: & cū corpe famā Euasti: credo metues: doctusq. cauebis: Queres quādo iterū pauas iterq. perire Possis o totiens seruus: quæ belua ruptis Cū semel effugit: reddit se praua cathenis: nō sū mecho ais neq. ego herculesur ubi uasa Prætereo sapiens argentea tolle periculum Iam uaga p̄siliet frenis natura remotis: Tu ne mihi dñs: rex imperiis hominumq. Tot tantisq. minor. quē ter uidicta quaterq. Imposita haud unq. misera formidine p̄uet Adde supradictis: qd̄ non leuius ualeat: nā Siue uicarius est: q̄ seruo paret uti mos Vester ait: seu cōseruus: tibi qd̄ sū ego nēpe Tu mihi q̄ imperitas: aliis seruus miser: atq.

Tu mihi q̄ imperitas: aliis seruus miser: atq.

ebāt Siue uicari⁹ ē: q̄ seruo paret. Soletis uos igit̄ igenui disputare utrū seru⁹ serui uicari⁹ dicēdus sit. an cōser
u⁹: ergo cū tu. dñs me⁹ aliis seruias. i. uitiis & uoluptatib⁹. ego tu⁹ cōseru⁹ sū an uicari⁹. Nēpe. interrogatiue.

PORPHYRIO TACE T

CHRI. Neq̄ famosū. q. d. nō laboro zelotypia ne cū ipsa concūbat aut ditior aut pulchrior me. Nā hac molestia afficiunt̄ qui amāt matronas ut tu: nō q̄ adeūt postribulas ut ego. Ergo hęc aperte facio. Tu aut̄ matronā clāculū adis: & ne agnoscaris deponis insignia: q̄bus cognosci posses. ut ē anulus & romana toga.

Et ex iudice sis dama. i. deposito habitu eius uiri quo iudex uti⁹ sis dama. i. habes habitū luxuriosi uiri ut dama est. Lacerna obscurāte c. Quia illa id iuoluis. Odorato. s. luxuriosoz unguētis. Præterea piculo te exponis: unde altercat̄. i. pugnat pavor cū libidine. Hic. n. te ire uetat. Illa cōtra ipellit. Quid refert. q. d. Quid refert utrū gladiator te periculis exponas. An adulter cū utrūq̄ interfici liceat. Auditoratus. Proprie miles est sacramēto obligatus. Vnde exaudorati dicūtur qui sūt a sacramēto soluti. Sed hic posuit p̄ gladiatore. An turpi cl. i. arca. Nā redeūte uiro ancilla matronæ cōscia solet adulterz ne dephēdatur occultare.

Tangas. c. pp̄ angustia ei⁹ loci. Est ne iniusta. Immo ē iusta. Sed iustior in corruptorē qui illā sollicitauit: & domū alienā mutato habitu igressus est. Superne. quasi leui⁹. Sub furca. q. d. sub hasta: & est trāslatio a deuictis militibus: qui sub iugū ire cogunt̄. Domino. Nā in ei⁹ potestate ueluti seruus cōstitutus es. Fu renti. pp̄ iniuriā acceptā. Formidet neq̄ credat. q. d. quā metu poti⁹ q̄ amore te admiserit. Credo. m. q. d. nō metues. Quando. i. p. Quando iteq̄ illa te uelit admittere: ut pau eas: & in piculū incidas. Oratoria est dissuasio. Non. n. dicit quid cupiat: sed quod piculū inde puenturz sit ostendit. Quotiens seruus. Nam totiēs in seruitutē cades quotiens i adulterio dephēderis. Mira stultitia. Offēditur in adulterio q̄ cū semel euaserit: rursus tamē i piculū redeat. Cum nulla sit tam parua bestia quæ ruptis uinculis se ruptis illis reddat. Non sum mehus. Demonstrauerat quid mali mehis eueniat. Nunc ostendit esse mechos qui cupiunt mechari: sed pp̄ metū abstinent. Quēadmodū & seruus fur dici potest: qui cupiēs furtū facere: ta men metu absterritus omittit. Voluntas enī ē q̄ peccat nō actio. Quāpropter lōgo ordine docet Aristoteles quæ uoluntaria dici possint: & quæ cōtra. Nā nisi illa adsint neq̄ uirtutē neq̄ uitii cōmittim⁹. Et luue. Nā scelus intra se quicūq̄ cogitat ullū facti crimē habet. Vaga. uelox ad peccandum. Frenis. i. periculo & metu. Tu ne mihi d. cū tu sis minor & inferior mihi tot & tantis iperis rerū & hominū: quia & adulteræ imperant: & multa alia uitia tibi iperant. Quæ te ui. Snia est. serui imposita illis uindicta statim liberi fiunt. Nā exeūt de potestate dñi. Tu autē & si q̄ter uindicta iponat̄ nō eris liber: q̄a mācipiū es multoz uitioz & p̄ferti formidinis. Adde. sēsus ē. Quāuis uicarius a dño ipositus iperet aliis eiusdē familiæ seruis: tamē q̄a eidē dño seruit nō dominus illoz sed cōseruus ē. Ita tu iperas quidē mihi: sed quia seruus es eiusdē uitii cuius ego nō iam dñs: Sed cōseruus es meus: Nā quēadmodū lignū: nō ferit sed manus eius q̄ mouet lignū ita cū tu mihi iperas ea quæ tibi aliquod uitii imperat nō tu es imperator q̄ es ueluti illud lignū sed uitii.

Duceris: ut neruis alienis mobile lignum:
Quisnā igit̄: liber: sapiēs: sibi qui iperios.
Quē neq̄ paupies neq̄ mors neq̄ uicula-
Rūsar cupidinibz: cōtēner̄ honores: terrēt
Fortis: & isēipso totus teres atq̄ rotūdus:
Externi nequid ualeat per læue morari:
In quē māca ruit semper fortuna: potes ne
Ex his ut ppriū qd noscere: qnq̄ talenta
Poscit te mulier: uexat: foribusq̄ repulsū
Perfundit gelida. rursus uocat: eripe turpi
Colla iugo liber: liber sum dic age: nō quis
Vurget enim dñs mente non leuis: & acris
Subiectat lasso stimulos: uersatq̄ negantē
Vel cum pausica torpes insane tabella:
qui peccas mino atq̄ ego cū fuluī rutubæq̄
Aut placide iani cōtēto poplite miror
Proelia rubrica picta aut carbone. uelut si
Reuera pugnēt: feriāt: uitētq̄: mouētes

ACRON. Duceris ut neruis. i. traberis aliena potestate ita sicut solet trahi alienis uiribus lignū mobile. Quis nam igitur. horatius. Sapiens. seruus. Respondere. resistere: contradicere. Et in seipso totus teres. æqualis constans in se: tere tres dicuntur: qui ab alio non quærunt: quid faciendum sit: sed ipsi per se inueniunt. Externi ne quid ualeat per læue. Illecebræ & blandimenta non blandiuntur nobis honores: methaphora a leui ligno siue marmore: cui si quid imponas hærere non pōt: sed labitur: ita & philosophum si te tegerint uitia hærere non possunt sed labuntur & cadunt ab eo. In quem manca. id est quem circunagit & retorquet in uitium. Potes ne. nō potes te dicere libez esse: qui seruis libidini. Ex his. quæ dixi habere sapientem. Gelida. sub aqua.

Eripe turpi. nam seruus es mulieris ppter amorem. Non quis. Torpes obsupecis. Cōtēto poplite. quoniam gladiatur dum dimicat extēdit suum poplitem: aut quia attētus aliquid spectat erigit se & extendit poplitem suum. Si inquit p̄aura fuero forsitan delectatus: & moras fecero. statim stomachat̄ dominus. Velut si re uera laus picturæ. id est ita bene pictos ut credas illos di micare. Nequam & cessator. Ego si intueor p̄cturā. nequā: audio. tu uero econtrario laudaris:

qui si bene sciēs iudicare qui melior sit pictor. Ita ostendit interdum quoddam vitium liberis laudem: seruis uero culpā afferre: quoniā illos q̄ plus possunt: nemo audet coarguere. Nil ego si ducor. omnes me dicūt nihil esse. Aliter me si delectauerit bonus cibus audio. Nil. i. abiectus nullius momēti, quasi luxuriæ deditus. Impunitior. i. non soluens pœnas ac per hoc tu magis pendis pœnas luxuriæ quam ego. Nam ego uapulo tibi autem multo cibo & cruditatibus uexat corpus. Furtiua mutat strigili. Ironia. i. seruus qui strigilē furatur & mutat i uua ut comedat: crimine luxuriæ notatur. liber uero qui patrimonium suum luxuriæ impendit non seruit gulæ suæ ac per hoc multo magis liber luxuriosus dum ducens uoluptatibus. Ponere. ordinat cōstituer e tibi. Nam male consciū sibi uolunt seipsos declinare nomine. Erro. errore plenus. Nō es tecū. hoc est non es sanus. Curam. Malam conscientiam aut curam quam habemus ex mala conscientia: quæ exhortatur ad edendum. Nam ista uellicat stomachū ad appetitū. id est a dedendū. Vnde mihi lapidem. Horatius iratus dauī iniuriis: ac per hoc ostēdit omnes irasci: si quis illorum uitia cōuicat. Accedes opera agro. s. quasi octo seruos Hora. misit in ergastula agri sabini.

CHRI. Quisnam igitur. Concludit ex sententia stoicorū. solū sapiētē liberū. eē: qm̄ i sua & n̄ aliēa potestate cōstitut⁹ sibi i peret: & ita cūcta q̄ hic enumerantur cōtēnit: ut nihil externi id ē nihil preter uirtutem quæ sola in se est: reliqua autem sunt externa: possit illum impedire. Teres & rotundus. Cui noceri non potest. Nam forma teres & rotunda neq; ansas præbet ut capiatur & facile elabatur per obstantia. Manca. quasi sine uiribus. quoniam tibi nocere nō potest Gelida. s. aqua. Nā muliebris iniuria est ut hostium pulsantem aqua superne infusa operiat. Perfundit repulsum. id est perfundendo repellit. Vir. Submersasq; obrue puppes. i. submerge ut obruantur. Rursum uocat. Sic terēt. exclusit renocat. Pausica. a pausia pictor nobili. Turpes. stupēs. i. admiraris. Qui peccas minus. quasi dicat ita peccas cum nimis miraris pulchram picturam ut ego admirans quæ saluus & ruba mali pictores fecere: qui aut rubrica aut carbone pingebant. Quorum cum picta prælia admirās cessoso nequam dicor. Tu autem subtilis iudex ueterum picturarum diceris. Audis. s. cum de te ita dicatur subtilis est ueterum iudex Libo. in sacris libum offerebant de farre melle & oleo: ut dicit seruius. At in epulis libum sic fieri consueuisse a Marco catone in libro de agricultura scribitur his uerbis. Libum sic facito caseum bene disterat in mortario ubi bene triuerit farinā filigineā libram: aut si uoles tenerius esse se librāne. Inde panem facito: folia subdito in foco calido. Sub testa ea coquito leniter. Tibi ingeus uirtus. quasi dicat tu magnanimus habetis: si magnas coenas paras. Ergo si obsequor uentri statim plector tergo. Tu aut impune capis obsonia: quæ nisi magnoprecio sumi non possunt. Illusi pedes. qui cum stare posse creduntur propter ebrietatem uacillant. Vitiosum. Ex crapula uel illusi a podagra. An hic peccat. Vtrum maius peccatum est an serui qui strigilem quam furatus est cum uua cōmutat: an tu qui predia gulæ seruiens uendis Nil seruile hēt parēs gul. q̄ sic dicat nōne habet aliquid seruile: quod pareat id ē obtemperet gulæ. Nō horam tecum esse potes. Nam tot curis afficeris ut semper in diuersa distractus tecū esse non possis. Ocia recte. Ocia non inertia: sed studiorum intelligit. Te uitas. q̄a tui oblitus per uatia discursis. Erro. nominatiui casus ē. Dicuntur autem erronei qui per alienas regiones uagantur. Vnde mihi lapidem. Irasci dominus seruo uera canenti. Quorsum est opus. Interrogat seruus ad quam rem lapide uti uelit. Sed ille ira inflammatus petit etiam sagittas. Aut insanit homo. Verba serui. Nam cum uideat dominum tanto furore percitum putat illum aut insanire ex atra bili: aut facere uersus id est agi furore illo diuino quo poteta afflantur cum uersus condunt. Nona opera. Minatur ad opus rusticum in sabinos se illum missurum: ut nonem assiduos dies ibi fodiant. Nona opera. id est nouem dierum operarius.

u T Nasidienſi. Nasidienus eques Romanus in alijs elegans in enumeratione autē lauticijs ſuarum pu-
tid⁹ Querit nunc a ſūdānio ſuo poeta quēadmodū eū Nasidieni iuuerit cōna. Quæ precepta cōnæ
dediſſet ſupertus catius demonſtrauit. Equidē ſine nomine iā hoc ex ſequentibus apparet qđ id eſt ſit Na-
ſidienus epicureus. Vt quō. qualiter iuuerit. delectauerit. Here. pro heri. Illic. apud naſidienum. iratū. eſu-
rientem famelicū. Fuit. deest q. Auſtro. ſpecies p genere. Peruellūt. cū quadā delectatione pungunt ſuſci-
tant. Gauſape. mappa uilloſa. Iacetet. remaneret. Offendere. lædere oculos. Horrore facere. ſaſtidiū mo-
uere. Vt attica. quæ ſolet in capite ſacra portare

SATYRA. VIII. DE COENA NASI- DIENI.

u T naſidieni iuuit te cōna beati.
Nā mihi q̄rēti cōuiuā dicto heri illic
De medio potare die: ſic ut mihi nunquā
In uita fuerit melius: dic ſi graue non eſt:
Quæ prima iratū uentrē placauerit eſca:
In primis lucanus aper: leni fuit auſtro
Captus: ut aiebat cōnæ p̄r: acria circum
Rapula: lactuca: radices: qualia laſſum
Peruellūt ſtomachū: ſiſer: alec. ſæcula coa:
His ubi ſublatis puer alte cinctus acernam
Gauſape purpureo mēſa pterſit: & alter:
Sublegit quodcūq; iaceret inutile: quodq;
Poſſet cōnantis offendere: ut attica uirgo
Cum ſacris cereris: procedit fuſco hidapſes
Cæcuba uina ferens: alcō chiū maris expers
Hic herus albanū meccenas ſiue ſalernum
Te magis appoſitiſ delectat: hēmus utrūq;
Diuitias miſeras: ſed quis cōnātibus una
Fundani pulchre fuerit tibi noſce laboro
Sūm ego: & ppe me uiſco thurino & iſra
Si memini uarus: cū ſeruilio balatrone
Vibidiſ quos meccenas adduxerat umbras
Nomētanus erat ſup ipſū: portius infra.
Ridiculſ totas ſimul abſorbere placētas:
Nomētanus ad hoc: q. ſi qđ forte lateret

Maris Expers. in quo aqua marina non nutritur.
i. ſine marina aqua. In gracia. n. ſolet uino aqua
marina miſceri: ut n̄ facile corrūpat. Expers ergo
ſine marina aqua ſiue q; marina aqua ducat per
mare dū tranſſert ergo expers quod p terrā non
p mare aduectū ē. Hic herus. his apparatis ait na-
ſidien⁹. Miſeras. magnas: aut ſollicitas: & deest
habeas. Sūm ego. princeps. in ſūma pte lecti.
& ſubaudiendū ē erā uel ſui. Turinus. de turio
oppido calabriæ. ſiue de tūriſ: nā & hoc tūri per
oēs caſus ſingulares declinauerūt ueteres & hi tu-
rii hor: turioꝝ. his turis inter hos at & ad dextrā
intelligēdū eſt meccenatē fuiſſe cuius umbræ ſūt.

POR. Vt naſidieni. Hanc ad ſūdāniū ſcribit.
Leni fuit auſtro. hoc iō qā affirmant laſſā carnē
apri id ē irrequietā meliorē eſſe. Rapula lac-
tucæ. neutro genete dixit p rapā. Vt attica uirgo.
Illas dicit quas Tulius in uerinis Canaploras ait
Fuſcus hydaſpes. Fuſcus colore. Alchon chiū
maris expers. qā in chiū uinū marina n̄ addiciſ.
Inde inſtitutū tradit Varro ut Delphini circa li-
beg: pingerēt. Noſce laboro. Noſce p ſcire. Vi-
bidius quos Meccenas adduxerat umbras. quos
poſſet referri ad ſup̄iora pōt & ad ſeruiliū & ui-
bidiū. Abſorbere placētas. p abſordēdas. Indi-
ce mōſtraret digito. hoc iō quia certis noibus ſin-
guli digiti nomināt & ſunt hæc nomina pollex.
Index. famoſus medicus. Minimus. Inuertunt
aliphaniſ genus poculi. Vex citra mare nato.
Italicū uinū dicit. Interea ſuſpenſa graues qā cō-
ſuetudo apud antiquos fuit ut aulea ſub cameras
tēderēt: ut ſi qđ pulueris caderet ab ipſis exciperēt.

CHRI. Vt naſidieni iuuit. Naſidieni epicurei
cōnā honeſtis quibuſdā ſimul & turpibus uiris
poſitā deſcribit. In qua luxū carpēs epicureos de-
ridet. Alloquit̄ at ſūdāniū amicū: qui cōnæ iter
fuerat. Cōuiuā. ſ. te. Heri p heri. De medio die
id eſt a medio die: quod erat cōtra romanā mo-

deſtiā nā meridies ſexta hora ē: romani at ante nonā horā aqua ſola quarta diei ſupeſt cibum nō capiebāt.
Sic reſpōdet ſūdānius. Ait. n. Sic. ſ. uiuit ut & cætera. Iratū. famelicū intelligit. Leni auſtro. qā caret fri-
gore. Auſtro at ſtātē carnes magis trita ſūt. Cōnæ pater. Rex cōuiuii. ſ. naſidienus. Rapula. a rapo rapu-
lū ē. Laſſū. deſatigatū. i. nauſeantem. Peruellūt. Pungūt: qā acria excitāt appetitū. Siſer. Species ē herbæ
cuius radicē adeo delectatus ē tyberius cæſar: ut eā ſingulis ānis a germania peteret. De hac columella i ſuis
carminibus. Vlpica quæque fabis habilis fabilia miſcet. Iā ſiſer aſſirioq; uenit quæ ſemine radix. Sūt q eā
putēt quā uulgo ſermōtānā nomināt. Sæcula coa. Vinū cōū ad uappā exhausta āphora redactū. Alte cin-
ctus. bñ expeditus. Vt attica uirgo. nā i ſacris cereris diligēt⁹ curāt ut oīa mūda ſint. Hidapſes: nomē ſeruī
a ſeruio q parthos i indiā ſiuit uñ oriūdus ſit. Fuſcus. qā i illis partibus colorati ſūt hoīes. Maris expers. cui
nō ſit admixta marina aqua. Nā ut apparet apud Columellā uina aqua marina cōcinabāt. Quod ſi pcul a
mati eēnt ſalibāt aquā eaq; loco marinæ utebāt. Diuitias miſeras. Exclamatio poetæ carpentis luxurioſā
cōnam: & appellat diuitias miſeras: quia ad miſeram uitā inducunt homines. Varius. Poeta. Vmbras. q.
d. ſcurras illos nō homines eſſe: ſed umbras hominis. Ridiculſ abſorbere. Quia abſorbendo niſū captaret.
Placēta at teſte catōe ſit ex farina ſiliginea & ouillo caſeo bñ recēte & ex melle. Dicit̄ at ut puto a placēdo.

ACRON. Noto. i. omnibus usitato uel noto: quē nomētā⁹ & nasidien⁹ nouerāt: aut quē ego postea cognoui. Celātia. Intra se cōtinētia & oī b⁹ supius dictis naturaliter reddidit: uel etiā. Patuit. i. intelleximus nouū & ualde optimum ea habere succum. Ab ipso. ipse te melius docebit: q mihi narrauit. Vertere pallor tum parochi faciē. parochi dicuntur qui hospitibus publice exhibent necessaria. hic tamen pascentis & domini.

Vel feruida. i. ideo quia multum biberunt iam nesciunt: quid gustant. nam palatū ait multo uino surdum factum. i. tale ut iam nō possit sentire saporē. Subtile. quasi subtiliter & satis perite solēt. n. saporem dignoscere. Exurdant. surdum faciunt: ut nō sentiant saporē. Inuertunt au. exhauriunt. Nam quando uas exhaustum fuerit inuertitur ita: ut os ipsius humum tangat. Catacefales. Aliphanum oppidū uolūt ubi maiores calices fiebant. Alii a uico ubi fictiles & subtiles in usu sūt.

Garō. genus salsamenti. Pulueris atri. deest tantū. Nos maius ueriti. i. maiorem ruinā timentes.

Erigimur. apparet hic conuiuas se piecisse i. ter ram Vt si filius immaturus. tāquā fuisset filii orbitate percussus. Vt sapiēs sic. Idē consolādo his uerbis. Vt qualiter & quasi lamentando hoc loquitur. Mappa compescere risum. Mappā enī in ore causa risus ponebant. Suspendens omnia naso. quia omnia deridere solebat.

PORPHYRIO TACET.

CHRI. Indice digito. Hic enī siquid suauius lateret. s. incisore monstrabat. Nā cætera turba. snia est reliqui turba sūt. q. d. incii reg. Sed nos coenamur. i. nōs scimus eligere quæ canēda sūt: quod patuit nūc cū porrexerit puer ingustata. Ingustata. Vel qā nolui gustare tāquā nō bona: uel cōtra nō gustata alijs q nō norunt suauitatē eorū.

Ad minore lunā. s. cū diminuta ē luna. Dāno se. Multū qd fit cū dāno eius: q cōuiuīū pbet. Parochi. Qui sūt parochi iā dictū est: sed hic ponit p magistro cōuiuī. Hic. n. ptimuit iugurgitationē potatōis: uel qā illi liberius maledicūt: uel qā nimīū subtile uinū stupefacit palatū: ita ut nō ualet gustu. Timuit ergo ne possent percipere sapores suauis epularum. Exurdant. surdum faciunt. id est hebetant & dedit gustui quod est auditus. Inuertunt aliphanis. Vinaria uasa maiora sunt quibus uina e cella prompta in tricliniū deferebant. Ex his autē uinum in aliphanos quæ poculorum species sunt transfunditur. Inuertūt ergo. q. d. euacuat. Secutis omnibus imis. Incepit nimia illa ingurgitatio a uibidio & balatrone hoībus pditis: quos secuti sūt oēs q erāt i inferiore pte thori. Nā mecenas & uar⁹ & reliq ægregii uiri qnī primas i cōuiuio partes tenebāt a temperantia nō recedebāt. Sgllis. piscis ex genere molliū ē. Murena hic piscis quocūq tpe parit. Oua eius citissime crescunt. Vulgus cū serpentibus illas

Indice monstraret digito: nā cætera turba
Nos inquā coenamur aues: cōchilia. pisces
Longe dissimilem noto celantia succum
Vt uel continuo patuit cum passeris. atq
Ingustata mihi porrexerit ilia rombi rē
post hæc me docuit melimella rubeū mino
Ad lunā delecta: quid hoc interfit: ab ipso
Audieris melius: tum uibidius balatroni
Nos nisi dānose bibim⁹: moriemur inulti
Et calices poscit maiores uertere pallor
Tum parochi faciē nil sic metuētis: ut acres
Potores: uel qd maledicunt liberius: uel
Feruida quod subtile exurdāt uina palatū
Inuertunt aliphanis uinaria tota
Vibidius balatroq: secutis omnibus imis.
Conuiuæ lecti nihilum nocuere laganis
Assertur squillas inter murena natantes
In patina porrecta: sub hoc herus hæc grauida inquit
Capta ē: deterior post primum carne futura.
His mixtum ius est oleo: qd prima uena firi
Pressit cella garo de succis piscis hiberi
Vino quinquenni uerum citra mare nato:
Dum coquit coeo chiū sic cōuenit: ut nō
Hoc magis ullū aliud pipe albo n̄ sine aceto
Quod methimneā uitio mutauerit uuam
Erucas uirides: inulas ego primus amaras
Mōstrauī i coquere illutos cotillus echinos
Vt melio muria: qd testa marina remittat:
Interea suspēsa graues aulea ruinas
In patinā fecere trahentia pulueris atri
Quātū nō aquilo campanis excitat agris!
Nos maius ueriti postq nihil esse pericli
Sēsimus erigimur: rufus posito capite: ut si
Filius imaturus obisset flere quis esset
Finis: nī sapiens sic nomētenus amicum
Tolleret: heu! fortuna: qd est crudelior i nos
Te deus: ut semp gaudes illudere rebus
Humanis uariis mappa cōpescere risum
Vix poterat balatro suspēdens oīa naso:
Hæc est conditio uiuendi aiebat. eoq

coire putat aristoteles minimum uocat marem q generat.

Discrimenq; ē q; murena uaria & infirma ē. Myrinus unicolor & robustus: dentesq; extra os habet in gal-
lia septentrionali murenis oibus in dextra maxilla septenar macula ad formā septentrionis auro colore sunt
dū uiuunt: nā pariter cū uita extinguunt Veditius pollio eques. R. ex augusti amicis mancipia dānata in ui-
uariis murenar; demergēs totū hominē distrahi spectabat. A ceti gustu in maximā rabie aguntur. Nō crassū
ut anguillis tergis illis ē: sed tenue eoq; uerberari solitos prextatos esse. Verius scribit Hortensius murenā i ui-
uariis suis adeo dilexit: ut extinctā fletet. Sub h. Statim hac posita locutus est berus. id est cōne dominus il-
lā grauidā captā fuisse quia cum murenar; pepererint deteriore carne sint. deinde demonstrat quo pulmen-
tario condiat. Ius enī ipsius cū oleo uenafano miscebant. Prima cella. Primaria in quo eēt optimū. Ga-
ro. gar; liquamen est ex piscibus sale maceratis. is enī liquor ex sale & pisce liquefactis presertim scōbro fit **Garum**
& tantū fuit apud antiquos: ut nullus alius preter unguēta maioris eēt precii. Nā singulis milibus nūmū bi-
ni pene congii permutabāt: hūc liquorē mūrā dixerunt cuius uitium est alex imperfecta nec colata fex. Ver-
inter mūrā genera laudatissimū ē gar;. Hāc apud pliniū latius inuenies. Mythimneā. Ab urbe lesbi ubi
optimū sit uinū. Vir. Quā mythimneo carpit de palmitē lesbos. Inulas. bulbi species est. Amaras. acres.
Incoquere. una cū illis coquere. Et cotillus mōstrauit ut echinos illutos. quasi dilutos melius remittat mu-
ria q; testa marina. Nos maius ueriti. Ruebāt. n. aulea. at nos uerebamur ne rueret domus. Erigimur. i. libe-
ramur a metu quēdam modū deicimur cū metu deprimumur. Rufus deplorabat cōenā interitū. hic nebulo
deiecto capite ex dolore: ut si ploraret interitū filii. Illudere rebus humanis. Verba digna odio ut ita lamē-
ter rē nimis ueluti si capitis periculū imineret. Varius. uir. f. sapiens. Suspendens oīa na. Ut ostēdat anxīū
& cogitabundū ueluti in re grauissima: & uti ueluti parasitus multa adulationē & i re ridicula tragœdias ex-
citāt ex epicureor; sententia: quibus hāc cōenā perturbatio summum malum uideri possit. Enumerat ergo
herculeos labores in cōena paranda maxime in qua huiusmodi casus euenire possint.

Responsura tuo nūquā est par fama labori:
Tene: ut ego accipiar laute torquerier omni
Sollicitudine districtum. ne panis adustus
Ne male cōditū ius apponat: ut omnes
Precincti recte pueri cōpitq; ministrent:
Adde hos preterea casus: aulea ruant si
Ut mō. si patinā pede lapsus frāgat agaso:
Sed conuiuatoris uti ducis ingenium res
Aduersæ nudare solent: cælare secundæ
Nasidienus ad hāc. tibi. dii q; cūq; precaris
Cōmoda dent. ita uir bonos cōuiuacq; cōis
Et soleas poscit. tū in lecto quem uideres
Stridere secreta diuisos aure susurros.
Nullos his mallē ludos spectasse: sed illa
Redde age: q; deinceps risisti: uibidius dū
Quærit de pueris. nū sit quoq; fracta lagœ
Q; d; sibi poscēti nō dēt pocula: dūq; na
Riderur fictis rerum balatrone secundo:
Nasidienne redis mutata frontis ut arte
Emendaturus fortunam: deinde secuti
Mazonomo pueri magno discerpta ferēt
Mēbra gruis sparsi sale multo nō sine farre
Pinguibus & ficis pastū iecur anseris albi.
Et lepōr; auulsos ut multo suauius armos
Quā si cū lūbis q; edit: tū pectore adusto
uidimo & merulas pōi & sine clune palūbes

ACRON. Responsura tuo nō est. Supat fas-
tū tuas laudes. hoc est cōdigne laudari nō potes.
illi at dicit balatro. qui prætet cōuiuiū. i. nasidie-
no. Tene. supple decet. Accipiar. pascatur. ut il-
los porticibus rex accipiebat in amplis. Patinā
si frangat a. Agaso proprie dicit seruus qui mē-
ta curat. hic at satyricē escæ ministrum agasonē
appellauit quē uulgo dicunt inferiorē. Sed cōui-
uatoris uti. Quēdam modū dux exercitus in aduer-
sis rebus probatur. utq; sciat bñ opitulari suo ex-
ercitui: & tutari illū. nā & sollicitas ē & iperium
militiæ cælata: ita & conuiuatoris prudentia i ad-
uersis rebus probatur quem ad modū sciat conso-
lari suos cōuiuas. Nullos his malle. hoc Mora.
id est magis uellem hos cōenantes spectasse quā
quosuis ludos. Vibidius dum. fundanius. Secū-
do ex tristi facto hylari. Mutata frontis. iam læ-
tior. Mazonomo. genus lancis est. in qua por-
tantur escæ ueluti grande farsare. Iecur. a parte
totum. Ut multo suauius. Quia clunib; aliquid
habetur tetri odoris & saporis min; iucūdi. Ni-
si causas. Ista pulmēta quæ attulit nobis Nasidie-
nus suauiter comederemus nisi nobis narrasset
causam quare partes eorum non attulisset. intel-
ligimus enim nasidienum dixisse uermes iuenisse
se in cunctis partibus quas non attulit.

PORPHYRIO TACET.

CHRI. Agaso. rudis puer ut sunt agasones.
Dii ti. homo uanus adulatione demollitus om-
nia se illi debere putat: & propterea omnia preca-
tur: & poscit subito soleas: ut in culinam pparans
cōenā restauraret. Soleas po. Nā in toris & cōui-
uio sine calceis erat. Nullos. loquitur poeta Vi-
bidius. Continuat narrationē fundanius: & hūc bi-
bacitatis norat. Mutata frō. Redibat enī lætus
cū epulas restaurasset: & casum fortunæ sua arte
emendaturus eēt. Mazonomo. uasis spēs. Ficis.

nam iecur in anserē laudat. p̄sertim si sicub⁹ auis
postea sit. Fertilibus. n. in magnā amplitudinē
crescit iecur anserinum. Exemplum quoq; lacte
mulso augetur. Questio tamen ē quis primus hu
ius rei auctor fuerit. Scipio an metellus uir consu
laris an. M. sēseius eqs romanus. Romā in uene
ratione fuerunt anseres: quia clangore suo canes
custodesq; excitando capitolium ab irruptione
gallorum seruarunt: proptereaq; censores cibaria
semper adhāsit: ut neque domi neque foris usq;
quam ab eo discederet. Suauis si non causas.
Suaues epulā erāt. sed ille eas insuaues reddebat
nos misere longo sermone fatigando dum sin
gularum naturam docere nos & causas uoluisset
In quo loco norat poeta epicureorum longis
simos & friuolos atque uanos de physicis sermo
nes. Sed tedio orationis fastidit illum ulti sum⁹
nihil comedendo. Hoc enim graue est domi
no conuiuii. Intactas ergo epulas reliquimus ue
luti si canidia quā anhelitu suo sauior est serpē
tibus illas afflasset. Aphris. aphricanis. Ibi eni li
bya est harenosa: in qua oīs generis serpētes abū
dāt: & propter calorem regionis & aquā inopi
am sauiissime nocent.

ACRON

p

Rima dicte m. Rude. Rudis est signū
missionis artis gladiatoriae. Inclu.
ludo. officio scribēdi. Ludū at me
thaphoricos uocauit: ut oñderet peri

culosū op⁹ ēē scribēdi: qā post pugnā cōtulit ad
agriculturā. Veiani⁹. nomē gladiatoris pugna
cissimi & iocunde hoc exemplum attulit: quia
superius dixit. Antiquo me includere ludo. Ab
ditus agro. comparat se ueiano gladiatori nobi
lissimo. qui post multas palmas consecrauit her
culi arma sua contentus proprio agro: Cuius ex
emplo dicit aetatem suam & propositum sibi im
pedire & non posse sibi perseverare in carmini
bus: sed potius uelle transire ad studium philoso
phiae relidis iocis & lyricis uersibus. Ne popu
lū exoret extrema harena. Quia gladiatores por
taturi rudem ex media harena consueuerunt se
ad crepidinem circi adeo proximi: ut possent po
pulum tristi uultu uelocius exorare id est sub cir
culo amphitheatri stans petat rudem. Nam ibi
consuetudinis est stantē gladiatorem petere mis
sionē. Est mihi. modo philosophus qui perso
net aurem. & faciat purgatam. Addictus iura
re. Methaphoricos locutus est a militia. Quia iu
rabat milites in uerba ducis: & sic ibāt ad militi
am. Iurare. id ē nulli sum obnoxius. Omnes au
dito scrutantes ad rem probandam. Tempe
stas. aut fortuna aut casus aut ai inclinatio. Nūc
agilis. id est facilis: & mobilis & diuersa appetens
negociosus accinctus apparatus ad laborādum.

Ciuiibus undis. Hoc ē morali phiā & mire i
methaphora obdurauit. Quia dixit tēpestas. Vir
tutis u. sectae: qā dicūt nō esse peccātibus ignoscendum.

Suauis res: si nō cās narraret ea: &
Naturas dūs: quē nos sic fugimus ulti:
Vt nihil omnino gustaremus: uelut illis
Canidia afflasset peior serpētibus aphris.

anserum in primis locant. Anser Lacydi phiosopho ita

Q V. HORATII FLACCII EPISTO LAR VM LIBER PRIMVS. EPISTO LA PRIMA AD MECOENATEM

Rima dicte mihi summa

p dicende camoena

Spectatum satis & donatum
iam rude queris

Meccenas ite: antiquo me includere ludo
Nō eadē ē aetas: nō mens. ueianius armis:
Herculis ad postē fixis later abditus agro:
Ne populū extrema totiens exoret harena:
Est mihi purgatā crebro qui p̄sonet aurē:
Solue senescentē mature sanus equum: ne
Peccet ad extremum ridēdus: & ilia ducat.
Nūc itaq; & uersus & cætera ludicra pono:
Quod uerum atq; decens curo: & rogo: &
omnis in hoc sum.

Cōdo & cōpono q̄ mox depromere possim
Ac ne forte roges: quo me duce quo laī tu
Nullis addictis iurare i uerba magistri ter
Quo me cūq; rapit tēpestas deferor hospes
Nunc agilis fio: & merfor ciuilibus undis
Virtutis ueræ custos: rigidusq; satelles.
Nunc in aristippi furtim precepta relabor
Et mihi res nō me rebus submittere conor
Vt nox lōga: quibus mētitur amica: diesq;
Lōga uidet opus debētibus: ut piger ānus
Pupillis quos dura premit custodia matre
Sic mihi tarda fluūt i grataq; tpa: que spē
Consiliumq; morāt agēdi gnauiter: id qd:
Aequē paupibus pdest locupletibus. eque
Aeq; neglectū pueris senibusq; nocebit ris
Restat ut his ego me ipse rēgā soletq; elemē

Aristippi. Aristippus cirenaicus fuit & Epicurus

Qui summum bonum in uoluptate dicit. Furtim autem ideo: quia stoici dicunt fugiendam esse uoluptatem. Et mihi res. Nam stoici dicunt natum hominem: ut a rebus regatur. Epicurei uero ut homo rempu. regat. Subiungere. quoniam auari pecuniis seruiunt. Ideo Hora. Quasi philosophus ait conor ut mihi seruiant pecuniæ: non ego illis. Nam illa nobis seruiunt quæ contemnimus. Aliter hoc Epicuri stoicis opponunt sequentibus gloriam uirtutis quasi illi rebus seruiant dum appetunt gloriam. Senibus. p hoc ostenditur oī ætati philosophiam prodesse in quantum profecerit.

POR. Prima dicte mihi summa dicende camœna. Flacci epistolæ libri titulo tantū dissimiles a sermionibus sūt. Nam & metrum & uerborum cōmunis assumptio. sui ultimos esse ipse testatur mecenati cū dicit finire se operam uelle: & philosophiæ malle iseruire. Veianus armis. Veianus nobilis gladiator post multas palmas cōsecratis Herculi fundano armis tandē in agellū se cōtulit. Cuius exēplo dicit ætatē suam & propositū impediri: ne in scribēdis iis carminibus pseueret. Et cætera ludicra pono. ait se depositis formentis leuibz ai. i. iocis a uersibus transisse ad studiū philosophiæ: & præcepta aio sapientissime cōdere q̄ postea in usū rectæ uitæ proferri possint. Quo me duce quo lare tuter. Nulli se scæ addictū se ait: sed ex oībz quicquid optimū sit dictū esse p̄mittit. Et merfor ciuilibus undis. inter stoicā & epicuræ iactari se ait. Et ideo se undis cilibus mergi dixit. Quia stoici administrationē reip̄. probant. Epicuræi uoluptatē. Inde sunt relabi se ad eā ait. Nunc in Aristippi. quia Aristippus epicuræi scæ princeps fuit. Rigidusq; satelles. Bene rigidus secundum stoicum. Longa. quibus mentitur amica. Sicut longa nox est iis qui amicæ aduentum falso expectant: uel illis qui per diem operantur: longus dies est.

CHRI. Magnum profecto mortalibus illustrissime Guido feltri adiumentū attulit ea quæ de uita & moribus inscribit philosophia sine qua homini i ciuili societate degenti nō dicā beata sed ne ulla quidē uita eē pōt. Ipsa enī & uirtutū oīum indagatrix est: q̄bus ab hoīe remotis p̄ter solā effigiē nihil quod quidē hoīs relinquit. Et uitiorū expultrix. quibz i secula humana mens tantū a sūmo bono cuius causā cætera oīa agunt mortales: abest: ut oīum erūnarū cumulo obruat. Quapp iure quidē optimo diuinus ille Socrates apollinis quoq; oraculo sapiētissimus ē appellatus: qm̄ relictis subtilioribus naturæ iquisitionibz philosophiā primū a cœlo in terras auocauit ac nō solū intra urbes induxit. uerz ēt in humanis pectoribus collocauit. Quod tñ tantū dei donū nō oīno priscos illos sapientes latuisse putauerim: quicunq; hi fuere: q̄ circa sæculorū initia mortales adhuc soliuagos: & per siluas dispersos & solis antris aut spelūcis aduersus cœli iniurias desēfos: uiuētes ferino uiuētes primo in unā ciuitatē cōpulere: ac deinde cōpulsos: sed tñ per insolentiā aduersus eos cōrumaces in ius: atq; æquabilitatē inducere: ut & legibus obtēperare: & i cōmune cōsulere assuescerent. Neq; alia ratione Orphēū & tygres lenisse: ac torrētia flumina retardasse: aut siluas saxaq; mouisse. Iyra fabulant q̄ quod eloq̄ētī sapientia & hoīes efferratos furoresq; cōcitos reprimere: & ad mitiores mores reuocare aut stolidos & penitus stupidos excitare & ad uim uirtutēq; animare potuerit. Sono citharæ mouit saxa Amphion: ut se in ædificationē thebanorū mœniū cōponerent. Mōstruosa hęc fabula ē: sed n̄ id mōstrū ē: quod fabulæ figmento tegit. nā ciuitatē thebanā ex collectitiis hoīum turba hæctenus stupida & sine sēsū ac ratione uiuēte cōposuit: & uerbosq; ornatu ac grauitate sententiæ formauit. Quapp cū ego. Q. Horatiū flaccū tū in cæteris suis uoluminibus: tū in his quas in duos libros distinxit epistolis: ita uniuersā hęc doctrinā amplexū eē uideā: ut & quid sit ueluti ultimū ab hoīe expetendū: & quibus officiis ueluti uia quadam ad id perueniendū sit sapiētissime eloq̄ētissimeq; describat: putauī eē eius hoīes qui i cōe pro sua uirili cōsulat ea q̄ in illis poetarū more abstrusa ac recōdita sūt ita interpretari: ut quicūq; legerint & idustriā nostrā non penitus cōtēnant: & laborē nō frustra oīno a me sumptū eē intelligāt: & iocunditatis simul & utilitatis inde se aliquid cōsecutos gaudeant. Quæ quidē oīa his potissimū rationibus nomini tuo dedicaui: ut cū & quæ ad priuatā & quæ ad publicā uitā degendā pertinent in hoc uolumine recognoueris: tū & tu Horatiū oīum poetarū sapiētissimū fuisse aiaduertas qm̄ quidē hęc oīa & rectissime sēserit: & dilucide copioseq; descripsit: tū patrē tuū unicū nostrī sæculi exemplar intuearis. Animaaduertes enī modo diligenter singula tāti dūcis dicta factaq; obserues: illū neq; in rebus oībus cognoscendis sapientissime uersari: neq; in singulis recte agendis sūma cum iusticia atq; animi magnitudine se gerere potuisset: nisi ad eā quā a natura sortitus ē i ge nū diuinitatē: & ad multarū rerū diuturnū usū atq; experiētiā oīum pœne doctissimorū uiroz uariā multiplicēq; doctrinā studioliissime adhibuisset. Lege igit ac p̄lege illustrissime guido: ut quēadmodū eorū honorū quæ in fortunæ temeritate posita sunt te sibi iam diu successorem parat. Sic etiā earum uirtutum quæ maxime quæ plurimæ quæ diuinissime in eo sunt uiuus ualensq; nō ex dodrante aut ex triente sed ex toto ut aiunt asse hæredem futurus: te sūma cū animi uoluptate amplectatur. Sed ut q̄q; ad ipsas interpretationes descendamus liber epistolæ in manibus ē. Epistolæ atq; graci id scriptorū genus appellant: quod ad ab sentes mittimus: & quo ueluti presentes alloquimur uerbū ductum ab eo quod est ἐπιστολὴ in quod ea lingua mitto significat. In quo loco animaduertendū est noīa quæ a uerbis. e. tenue habētibus litteram. e. in. o. conuertere. Quapp ut ab eo quod est πένουμαι id est laboro sit πονοο id est labor ita ab eo quod est στέλλω atq; deinde ἐοῖοσ τελλω sit ἐπιστολὴ & non ἐπιστολὴ quo nomine iam latini pro suo utuntur: dicuntq; nō solum epistolam: uerum etiā in neutro genere epistolū. Vñ Catullus. Quod mihi

fortuna casusq; oppressus acerbo. Conscriptū hoc lachrymis mittis epistoliū. Latine autē epistolam litteras appellamus in plurali tātum numero. Quapropter unā epistolā unās litteras quemadmodū unās nuptias & una arma proferimus: nisi forte sua licentia poetæ etiam in singulari litterā dicant: ut apparet apud Quidiū.

Prima dicte mihi summa dicende camœna. Proemii munere fungitur epistola hæc. Nam cum grauiori iam ætate constitutus teneriora poemata omittere quanuis mecoenatis rogatu ea suscepisset: & res grauiorē atq; ex itima philosophia deprōpras ut sibi ciuibuscq; suis pdesset: litteras mādare decreuisset excusat in grauescentē ætatē ueluti lasciuioribus nequitiis ineptā & ueluti præteritæ negligentia pœnitētia ductus suā in hæc studia pperationē describit. Captat igit̃ benuolētiā a persona mecoenatis: cū illū dignū pronunciet & quod olī laudatus sit: & quod rursus deiceps laudandus. Captat a sua cū se ueluti memorē gratūq; beneficiorū cōmendat. Captat a re ipsa: quæ ad cōmunē oīum utilitatē ptineat. Qui & ab eadē ipsa re magnitudine utilitatis pposita auditores in sūmā attentionē adducere ualet: quā dū proponit simul ēt docilitati inseruit. Dicte. laudate. Vir cui n̄ dict⁹ hilas. Spe. Vel pbatū Vir. Et reb⁹ spectata iuuēt⁹. uel spectatū: q̃a trāslationē a gladiatorū spectaculo sumit. Do. r. lā a scribēdi mūere liber. Rudis enī secūdū priscianū uirga ē: q̃ donati gladiatores a gladiatura cessabāt. Iuue. Hic sergi⁹ idē accepta rude capisset ueiēto uideri. Ludo. arte. Nā ludū latini locū dicūt: ubi ars aliq̃ tradit̃. Eadē ætas. Diuersæ enī ætates diuersa studia hēnt. Quapp mutatiōe ætatis sit mutatio mentis & uolūtatis. Veianius. gladiator fuit nō ignobilis: qui aduentante senectute ab arte discessit. Erat autē de antiquorū cōsuetudine ut qui ab artificio aliquo discederet arma & instrumēta sui artificij in tēplo eius dei suspenderēt: in cuius tutela id ēēt artificij. quē ergo gladiatura & robustū & laboribus inuictū corpus & aīum ī periculis intrepidū requirebat: circū herculi oīum herorū maximo cōsecrata ē. Ergo ut in carminibus arma ueneris in ueneris templo suspendit: sic nunc gladiaturæ arma herculi consecrat: & a postibus eius tēpli pendere uult. Sic & Maro ī buccolicis. Hæc arguta sacra pdebet sistula pinu. Ad po. De quo nomine & ualuis & foribus dictum ē. Agro. nam obmissa gladiatura dedit se agriculturæ. Caterum gladiatorum ludi ita instituebantur ut paria facerēt ex his & ita illos inter se coequabant: ut esset in ipsis paribus æqualitas ætatis: exercitationis pceritatis uiriū & audaciæ. Sicq; cōpositi ī harenā pdibant: ut sæpe mutuis uulneribus abo perirēt. Sæpe ēt spectatorū clemētia phibebat̃ uictor ne in uictū & iā uulneribus cōfectū ulterius sæniret tuq; maxime cū ille supplex populi in theatro sedētis opē īploraret. Quod significare uidet̃ poeta: cū dicit. Ne populū extrema totiēs exoret harena. Erātq; qui rete occulte ferentes aduersariū quē mirmilonē appellāt irretire conabant̃. Canebātq; n̄ te peto piscē peto. Quid me? fūgis galle. Quia mirmilonicū genus armaturæ: gallicū erat: & ipsi mirmilones galli appellabāt̃: in quorum galeis piscis effigies inerat. Genus autē hoc pugnae institutū est a pyttacho mytileneo qui dimicaturus aduersus Phrynonē ducē atheniensium ob cōtrouersiā de finibus agrorū q̃ erat inter adicos & mytilencos reti occulte lato īpediuit Phrynonē. Fuit at̃ apud priscos cōsuetudo ut si quis ægregius dux in bello occubisset aliquot ex captiuis hostibus ad eius tumulū tanq̃ inferiæ mactarent̃. Quod ī Pallante apud Maronē legit̃: Sūlmōe creatos Quattuor hic iuuenes totidē quos educat usēs. Viuētēs rapit īferias quos īmolet umbris: Captiuoq; rogis perfūdat sanguine flāmas. Hinc gladiatorū munus repertū nōnulli uolūt: ut primo ex dānatis paria cōficerēt. Quod nulla iniuria effici putabant. Nā qui cōficiēbāt̃ in harena nullā grauiorem poenā dabāt q̃ qua dānati fuerāt. Siquis at̃ euadebat id sibi lucro apponere poterāt: deide repti sūtq; robustissimos uenales emerēt emptosq; in hoc artificio exercerent: ut deinde ad munera edenda uenderent. Postrēmo hoīes perditissimi reperti sūt qui q̃stus gratia huiuscemōi & periculū & ignominia suā spōte subirēt qui at̃ gladiatores exercebāt lanistæ dicebāt̃. Alii dicūt hāc rē atheniēsēs ī honorē scythicæ dianæ reperisse. Iulius at̃ capitolinus scribit uoluisse romanos hoc ludo milites in hostes aciores reddere. Cicero in secūda tusculana ait. Gladiatores aut̃ pditi homines aut barbari quas plagas pferūt: quo modo illi qui bene instituti sūt accipere plagā malunt quā turpiter uitare. Quā sæpe apparet nihil eos male quā uel domino uel populo satisfaccere. Mittūt uulneribus cōfecti dños: qui querāt quid uelint si satis eis factū sit se uelle decubere. Liuius at̃ de scipione. Gladiatorū spectaculū fuit nō ex eo genere hominū: ex quo lanistis cōparare mos ē seruorū: qui uenale sanguinē hēnt uoluntaria oīum & gratuita opera pugnantū fuit. Refert suetonius Nerōnē ad ferrū & ad munera horenæ quadrigētos senatores & sexcētos equites exhibuisse. Qui personet. Rationē itelligit: uel cōscientiæ stimulū. dixit at̃ psonet aurē. i. sonet per aurem. Dicimus at̃ sono cythara & n̄ cytharā sed ēt sono cythara carmē doricū. Sic Vir. Cythara crinit⁹ iopas personat aurata docuitq; maxim⁹ athlas. Purgatā. Nō obstructā: sed patulā & audientē. Sentētia ē. Ratio mihi dicat Ego at̃ audio & obtempero. Solue senescentē. alia translatio quæ a curuli certamine sumitur. nam ut erat qui equum quo in iuuentute hætenus uictore usus est iam senem adhuc in ludis continuare iubet: neque a iugo soluit: ita ego errarem si ea studia quæ belle in iuuentute exercui nunc senex quæ ætas grauiora postulat turpiter exercerem. Peccet ad extremum. nam equus qui in iuuentute uelocissimus fuit: in extremo uitæ tardior factus ridetur. Ilia ducat. Nam qui per ætatem grauiores facti sunt non corpus habile serunt: sed tardum trabunt. uel ducat quasi nimio anhelitu producat: & quasi extendat. Nam qui imbecilliores sunt: magis laborant. Ergo magis calescunt: & ex maiore calore maior prouenit anhelitus: unde ilia concutiantur. Versus & ludicra. non ergo omnes uersus: sed eos qui ad ludos id est ad res lasciuas

res pertineht. Ludicra. Omnia quæ ad ludos pertinet & ipsæ exercitationes circa ludos & illarum instrumenta ludicra appellant. Pono. nō ut in secordia degam: sed ut ociū mihi datum ad maiora conuertam. Quod uerz atq; decens. Vtrāq; philosophiā significauit: physicē quæ circa ueri inuestigationē consistit: & ethicen q̄ uitæ magistra ad rectas cōdecentelq; actiones nos pducit. Naturali enī philosopho satis ē ueg quod sit cognoscere. Morali at̄ quod rectū iustūq; est nosse nō satis est nisi recte iusteq; agat. Opus. n. morālis uirtutis nō cognitione sed actione pficitur. Veg qm̄ liber iste horatii totus ex philosophia pendet: & ad utilitatē eorū qui legēt: & ad uoluptatē simul ptinere putamus: si rē omnē in suas ptes sed q̄ breuissime fieri pōt diuidem⁹. Sapiētissime studiū quā grāci phiām nomināt tripartito diuidere plurimi cōsuevere. nā oīs q̄ de illa sermo suscipit: aut regz naturā iueſtigat: aut uitā & mores q̄rit: aut uiā certā modūq; differēdi edocet. Ex quo physicen primā: Ethicen alterā: Tertiā dialecticen grācis uocabulis ēt nostri noiauerūt. Aristoteles at̄ cuius ordo ī rebus cæteris oibz præfert suis uoluminibus absolutissime rē psequit. Quapropter q̄ ab eo sunt peripatetici totū negociū ī speculando & in agendo ponūt. Et actionē quidē nos ad beatā uitā instruere. Speculationē uero quoniā ī optia actione cōsistat: nisi bene agendo cōparari posse negāt. Primæ deiiceps phiā rursus tres ptes faciūt. Vnā q̄ diuinā cōsideret: quā tū theologiā tū methaphysicē nomināt. Alterā quæ naturalīū corporū motū ppriatēq; iueſtigat: quā pprie physicē nomināt. Tertiā mathematicē uocat: q̄ relictis motu ac ppriate ipsi physicæ circa solas quātitates eorūde corporū uersat. Theologia effētiās a materia separatas ita cōsiderat: ut modo eas quæ neq; capax neq; particeps ē materia: sed eas quæ & si capax materia nō sit: illaz tamen pticeps efficit: ut uidemus eas substātiās q̄ & si extra corpora intelliganē tñ illaz pticeps efficit materia ut sūt hoīum aīæ. Physices uero subiectū corpus mobile cum sit huius principia ppriates motusq; ī diuinissimo physicorū libro ī uniuersū exposuit Aristoteles. Veg cū mobilis corporis motus uarii sint in eo q̄ de cælo & mūdo inscribit motū demonstrat q̄ ad locū dūtaxat ē. Nā planetæ cæliq; ita ad locū mouent: ut tñ suā essentiā nō mutēt. n. n. mutat ī saturnū uenus: aut ī iouē mars: aut ī alīū alius: et si assiduo cæleriq; motu rapiant. In libro at̄ de generatione & corruptione eū ponit motū: q̄ nō ad locū solū sed ad formā ē. Assidua. n. trāsmutatiōe in aquā terra & ī aerē aqua: atq; rursus ille ī ignē uertit. Sicq; uicissim crassiores cuiusq; leuioreselemēti partes in ppinquum quod se grauius ē descēdit. Est tertius motus qui sit ad formā mixti īperfectā: qualē uidemus ī pluuiā: grandine: niue: & huiusmodi. Est & quartus ad formā mixti pfectā iis q̄ e terra effodiunt q̄ græco uerbo metalla ēt latini nomināt. hōz superiorē in meteoris inferiorē in metalloz libro psequit. Veg cū huiusmodi motus oēs aīa careant: scripsit quoq; de aīa in quo libro oēs quattuor siue aīas siue aīæ partes psecutus ē. Sed & de singulis in singulis uoluminibus peregit. Nā de ea q̄ sentit ī libro de aīalibus de ea q̄ uegetat ī libro de plātis scripsit. Adiūgit postremo officia ac ppriates diuersas: ut de breuitate & lōgitudine uitæ. De morte & uitā de sōno & uigilia de sensu & sensato: & de memoria & remiscētia. Mathematicē quā tertio loco posuimus bipartito diuidūt. Cū enī circa quātū uersee: id aut simplex nudūq; considerāt: aut cū aliqua admixtione. Primū rursus ī cōtinuū & discretū patiūt. Sed in cōtinuo geometria. In discreto arithmetica ē. Si uero mixta consideratur aut cōspectū admisceat quantum: unde fluit ea quā pspectiua nūcupant. Aut uoci: unde sit musica. Astrologia deniq; & ipsa mixta appellat. Ex physicæ enī & duabus partibus mathematices geometria scilicet & arithmetica cōstat. Agit enī de corporibus cælestibus quæ naturalia sūt: agit de illorū quāto ac numero quorū alterz arithmetici: alterz geometræ cōsiderant. Sed de physicæ quæ speculationē habent hactenus. Ethice uero q̄ actionē continet & ad mores cōsuetudinēq; uitæ pertinet trifariā spectatur. In eo enī quo tibi ipsi moderaris ethica. In eo quo familiā gubernas æconomica. In eo deniq; quo reimp. geris polytica traduntur. Hæc duas res cōtinet sūmū scilicet in humana uitā bonū: ad quod oīa referunt: quodq; propter seipsū expetitur atq; officia quibus tanquā uia quadā ad ipsū ultimū finē pducimur. In hac tñ aut disputāt philosophi ut quid sit sūmū bonū: qd uirtus: qd uitiū & similia: quā uim hæc habeāt: & ī quot partes distribuāt. Aut pcepta tradūt quibus ad sūmū bonū perueniat. Dialecticen deniq; alii iter partes phiæ annūerāt: ut sit tertia illius pars. Alii scientiā quidē negāt: sed modū quēdā & uiā ad illā: & instrumentū quo ad differendū scientiæ utant. Curo. quod pertinet ad id quod agendum esse didicerit. Et rogo. ut quæ nondum didicerit addiscat. Vel dixit curo id est inquirō: ut ostendat quod duplici uia incognitione incognitorum uenimus: aut nostro īgenio & industria inuestigando aut a doctioribus addiscēdo. Oīs. totus. i. totam mentem ad hoc uerto: & ē hæc occultior q̄dam beniuolentiæ attentionisq; comparatio. Amamus. n. illum: qui tā assiduā uehāmētēq; operātis rebus īpendet: quæ ad uitā moresq; humanos emendandos in primis pertinent. Attenteq; id audiunt homines fidemq; rebus illis adhibent: quæ tanta diligentia ac studio inuestigata sint. Condo & cōpono. uel ostendit quod quæ dicit nō solum condit id est memoriæ mandat sed componit id est cerro quod dā ordine diggerit quæ deinde possit promere. i. actionem deducere. Vel condo. i. describo quod quidem cōponere est: ut inde promant id est edant. Ac ne forte roges. Maxia accumulatio cōmendationis earū rerū quas scripturus est. Nā qui certam aliquā in philosophia sectam sectat: & mordicus ita tenet: ut mittere nolit: huic necesse ē ut quādoq; ēt ea quæ nō probat quo positionem tute defendat. Hoc igit reliquis phis accidit. Academicis nō accidit. Hi. n. nihil affirmare audent: sed probabilia & q̄ ueri magis similia sūt sequuntur. nec stoicorum potius quam peripateticorū aut aliorū dogma probāt moti illoz auctoritate: sed

sola ueri similitudine: quando uerę deprehendi ab hoibus posse negant. Quapropter noster poeta quęcūq; sentit ea nō aliorę auctoritate ductū: sed probabili ratione adductū sequi demonstrat. Verę qm̄ de uarietate familię: quę in philosophia uersant mēto habita ē nō huic loco solū sed plurimis aliis q; deinceps interpre tandi sunt conducere arbitror: ut rē uniuersā sed breuissimis tñ uerbis percurramus. Socrates primus oīum philosophorę de uita & moribus disputauit: sed mira quadā ironia: & de singulis rebus ita uehementer in utrāque partē ut singuli pene eius discipuli: ut sūt diuersi humanorę ingeniorę captus: nō quod ille sentiret: sed quod sibi maxie cōsētaneū eēt ex huiusmodi disputationibus sibi arriperēt. Disputauit quādoq; sātis simus ille uir de corporis uoluptate: sed in utrāq; partē disputauit. Aderat cyreneus Aristippus hic cū inge niū eius i illā propēsius eēt: nō quā ille assereret: sed quā sibi magis placerent. Ide diligens suauē in sensibus motū id est uoluptatē summū bonū esse dixit. Hi ergo cyrenaici appellant. Ab eodē sunt et hegesiaci: anice rii & theodorii. Qui ab egesia & anicere & theodoro huius populi discipulis nominati sūt. Idē sēsisse uidet Eudoxus gaidius & Dyonisius heracleotes: qui oculoꝝ dolore a Zenone magistro suo defecit. alii at nō in uoluptate summū bonū posuerūt: sed i indolētia id est i uacuitate doloris: ut Hieronymus rhodius & Leu cippus abderites. Democritus quoq; & ipse abderis natus uoluit finē bonorę eē rectū quietūq; animi statū: quem ipse euthymiā appellat. Epicurus uero atheniensis quāuis tēperatissimus & sūma iustitia amādus eēt tñ summū bonū ita ad corporis uoluptatē rettulit: ut nō solū suauē in sēsisbus motū uoluptatē appelleret: uerę et indolētiā quā longe alia res est sub eodē noīe reponat. Zeno aut cittiēse ex cypro gręca ciuitate oīa ad eas uirtutes quę ad rectas actiones inducūt rettulit. Itaq; solā uirtutē summū bonū putauit: quā sniam socra tes in Gorgia demōstrat. Idē pene senserunt cynici. Idē pythagorici a quibus italica philosophia ē. Idē Biō boristhenes. Sed a Zenone q; fluxerunt primo Zenoni dicti sunt. Deinde cū ipse i porticu athenis disputa ret a porticu quā gręce στων appellat stoici dicti sunt. Cū & antea poetę q; eandē porticum colebāt stoi ci nūcupati fuerint. Plato at i cōtēplatione summū bonū pōit a qua snia nec Thales milesius. nec Bias prie neus: nec Anaxagoras clazomenius abhorret. Inchoādū tñ dicit a uirtutibus moralibus quibus aīus ab om nibus sordibus expiē. nā ipurus dum ē pura ei tāgere nō licet. Ab hoc academici sūt sic denominati ab aca demia suburbano athenarę academia at nomen assumpsit: ut Eupolis scribit: ab academio antiquo heroe. Timon tñ i Platone scribēs affirmat illā olī nō academiā: sed p.e. academiā dictā fuisse Aristoteles Platonis discipulus ad uirtutes bona corporis ut sūt uires: ualitudo: pulchritudo & similia: & bona fortunę qualia di cimus diuitias: nobilitatē: gloriā: honores: & quę similia sūt. ab hoc sunt peripatetici sic a gręco uerbo πε ριττατew quod deambulo significat denominati. Nā deambulādo disputabāt. Huiuscemōi at deābulatio nē sibi i lycio elegit Aristoteles. Verę ut aristoteles ad uirtutes affluentia externorę addidit: ita & Calipho uo luptatē: & diodorus uacuitatē doloris. cynici idē penę quod stoici de sūmo bono sētiunt. Sed erat diuersus habitus. nā sacco induti pcedebāt. Præterea hoc ipudentiores erāt. Nā quę nō eēt turpia faciū: ea i oīum conspectu palā fieri posse dicebant. Quapp cū nō sit turpe liberis operā dare i publico: et cū mulieribus cō grediebant. Quapp siue ab hac impudētia siue qđ nimis i carpendis uitiiis mordaces eēt ατορ βγκυήτην. id est a canibus cynici sūt appellati. Fluxerunt at ab Antisthene atheniensis antisthenis filio: quāuis ex matre thracia notus eēt. Ex quibus iā manifestū ē: quod quāuis diuersa iter se de sūmo bono sentirent philosophi nō tñ ita a natura defecerūt: ut nō alii i aīo: alii in corpore alii in utroq; fines bonorę & malorę ponerēt. Ex qua tripartita diuisione Varro ad ducentas octogita & octo opiniones rē adduxit: nō quę eēt: sed quę eē possent. ait enī quattuor eē quę hoies sine doctrina naturaliter appetūt. Aut uoluptatē quę sensus iocūde mouet aut quietē quę facit ut nullā molestiā corpus sentiat: aut utrūq; quā tñ epicurus uno nomie uolupta tē appellat: aut oīa prima naturę inter quę hęc sūt & alia uel in corpore uel in membroꝝ integritas: salus: i co lumitas uel in aīo ut quę magna uel parua i humanis reperiūt ingeniiis. Ergo hęc quattuor uoluptas: quies utrūq; & pria natura ita sunt in nobis: ut uel uirtus quam postea doctrina inserit ppter hęc appetenda sit: aut ista ppter uirtutē: aut utranq; propter se ipsā. Hinc igitur iā. xii. sectę sunt cum singulę illę quattuor tri plicentur. Verę deinde iste duodenarius numerus duplicatur. Nā cum quisque unam istarę sectarę sequatur quę duodecim sunt aut propter se aut propter socium cui debet uelle idē quod sibi: & erunt alię duodeci. Rursus duplicātur ista uiginti quattuor: cū ipsa aut ut certa tenemus: ut stoici faciūt: aut ut uersimilia quā uis incerta ut academici noui. Duplicātur similiter hęc quadraginta octo. cum illa aut sub habitu cynicorę sectamur: aut sub habitu reliquorę philosophorę ut iā sint nonaginta sex. Et rursus quia illas alii ita tenent: ut uitā adament otiosam & in contemplatione positam aut negotiosā & ciuile ut rempublicā administrēt: aut illā quę sit ex utraq; mixta ut partim necessarium negotiū partim eruditū otium sectent triplicat nume rus & perducit ad. cclxxxviii. sectas. Has tamen omnes ita confutat Varro: ut omnibus expōsis unam quā ipsā uerā esse uult & a ueteribus academicis qui a Platone sunt approbatam relinquat. Remouet autem om nes illas differentias quę numę sectarę multiplicant. Quod ideo faciundum ait: quod in illis non est finis boni: nec putat aliquam philosophię sectā dicendā quę nō distet a ceteris diuersitate finii bonorę & ma lorę: quoniam nulla est homini causa philosophandi: nisi ut beatus sit: quod autem beatum facit ipse est fi nis boni. Ergo quę nullum finē boni sectatur nulla philosophię secta erit. Cum ergo quæratur de sociali ui ta utrę summum bonum amici ut suū curet: non de summo bono quęstio est: sed de assumendo socio ad

huius participationem boni. Eadem ratio est cum quæritur utrum aliquam opinionem certam teneamus ut ceteri philosophi solent: aut dubitanter ut academici noui. Nam neq; hic quæritur de summo bono: sed utrum illud dubium an certum sit tenendum: id est utrum dicamus hoc uerum est an hoc uerum esse uidetur. Neq; rursus cum de cynicis dicebatur non quærebatur summum bonum: sed potius quo habitu summum bonum sectaremur. Neq; postremo uarietas uitæ an actiua an cōtemplatiua an mixta sit finē bonorū uariat. Relinquētur ergo duodecim sectæ quæ quidē ternæ a primis quattuor proueniūt: sed cū illa quattuor ad unum rediguntur restabunt tres sectæ: rediguntur autē quia ostenditur ubi dicunt uoluptatē: quietē utrūq; & prima naturæ satis esse dicere prima naturæ. quia uoluptas & quies in primis naturæ sint: quæ Varro appellat primogenia. Quapropter tres sectæ restabunt. Nam ubi uirtus aut disciplina aut nostra industria acquiritur ad prima naturæ accesserit: quæritur an prima naturæ sint expetenda propter uirtutē an ipsa uirtus propter prima naturæ: an utrūq; propter seipsum. Est itaq; eius inquisitio cū de summo bono non plantæ non pecudis: non dei: sed hominis quæritur: homo autem ex animo cōstet & corpore: utrū sola anima homo dicendus sit corpus aut se præbeat ut equus equiti. Eques enim non est homo & equus: sed homo solus. Ideo tamē eques quoniā aliquo modo se habet ad equū. An corpus solū sit homo aliquo modo se habens ad animam: sicut poculū ad potionem. Non enim calyx & potio quā continet calyx simul dicitur poculū: sed calyx solus. Ideo tamen quod potioni continēdæ sit accomodatis an uero nec anima sola nec corpus solū sit homo: sed utrumq; simul: ut bigas dicimus duos equos iunctos. Atque hoc modo hominē capit Varro. Vnde summū illius bonum quo fit beatus ex utriusq; rei bonis constare uult. Atq; pp hoc prima naturæ pp se expetenda ait. Ipsam uero uirtutem quam doctrina inserit uult esse artem uiuendi quæ qm ex animæ bonis est excellentissimū ē bonū. hæc ergo uirtus cū acceperit prima naturæ q̄ hactenus sine illa fuerant: omnia illa propter seipsā appetit omnibusq; & seipsa utitur eo sine ut omnibus delectet: atq; perfruat magis minusq;: ut quæq; maiora minora ue sunt: ita tamen ut q̄dam minora ut maiora teneat aut acquirat contēnt. Omnium autem bonorū uel animi uel corporis nihil sibi uirtus præponit. Hæc enī bene utitur & seipsa & ceteris q̄ hominem beatū faciūt bonis. Vbi uero uirtus ipsa non est: quāuis ipsa sint bona non bona eius sunt: cuius sunt: & ob hoc nec eius bona iam dicenda sunt: cui male uerenti ut illa esse nequeunt. Hæc igitur hominis uita quæ uirtute & aliis animi & corporis bonis sine quibus uirtus esse nō potest fruitur beata dicitur. Si uero & aliis sine quibus esse uirtus potest uel ullis uel pluribus beatior: si aut ita prorsus omnibus ut neq; animi neq; corporis ullū desit beatissima. Nō enim hoc est uita quod uirtus ē: quoniā non cōmunis uita: sed sapiens uita uirtus est. Et tamē qualiscūq; uita sine uirtute esse potest. Virtus sine ulla uita non potest. Hoc etiam de memoria dixerim & de ratione: & siquid tale in homine est. Quia ante doctrinā hæc sunt: & sine illis non potest esse doctrina & sic nec uirtus: quæ utiq; discit. Bene currere autē: & pulchro corpore esse: & reliqua huiusmodi sine uirtute esse possunt: & sine illis uirtus. Et bona tñ sunt: & etiā ipsa pp seipsa diligit uirtus: utiturq; & fruitur sicut uirtutē decet. Hanc uitam beatā ēt socialem: perhibēt esse quæ amicorū bona pp seipsa diligit: sicut sua. Eisq; propter ipsos hoc uelit quod sibi siue domi sint: ut Vxor: liberi: parētes & huiusmodi: siue in loco ubi domus eius est. ut ciues: siue i orbe toto ut gētes: quas ei societas humana cōiungit: siue in ipso mūdo quod censetur cælū & terra: sicut dii quos sapienti amicos uolūt. Hocq; ueteres academici a nouis differre uolunt q̄ ipsi nō censēt de finibus bonorū & malorum dubitandū: ut dubitant noui. Nec sua interesse putant siue cynicorū habitu siue alio philosophetur in his finibus quos ueros putant. Ex tribus autē generibus uitæ ocioso actiuo & quod ex utroq; constat hoc tertiū sibi placere affirmāt. Hæc igit affirmat Varro ueteres academicos sensisse auctore Antiocho ciceronis magistro & suo quē in pluribus cicero stoicū quē ueterem academicum fuisse uideri uult. Sed nos iccirco breuissime de finibus disputauimus quia ut ad reliqua q̄ primum properandum erat: & multa se orsū a nobis sunt in primo libro nostræ: chamaldulensiū disputationū posita: quem ad Illustrissimū parētem tuū: qui in utroq; genere uitæ exercitatissimus est: olim scripsimus. Itaque iam ad propositas nobis interpretationes redēam. Ait ergo. Ne forte roges quo duce. id est quo philosopho auctore. Quo lare. Quia familia philosophorū. Tuter. Defendam meā sententiam. Nullius addicti iurare. Ergo fatetur se academicū. nam reliqui philosophi ita eius quē sequūtur auctoris positionē tuerentur: ut potius falsa defendere tētent quam a positione discedere. Ipse uero tanquā academicus ea ex omnibus eligit: quæ magis uera putat. Quid aut si iurare in uerba: & quid addictus hactenus legisti. Fortuna. Trāslatio a navigātibz: & laztenter sollicitati ad scribendū adnuere uidetur: si huiusmodi ingeniū atq; concilium a natura sortiamur: ut ueri inuestigādī facultas asit. Hospes. Tanquā externus amicus. Nā neq; ullius sectæ sum: ut possim dici ex ea familia: nec rurſ⁹ cuiq; ita aduersarius ut illius hospitio excludi merear. Agilis fio. Apt⁹ ad actiōes per quas innuit uirtutes morales ex quibus id genus uitæ pficitur: qđ in agēdo positū ē. Et mersor ciuilibz bus. Ostēdit uarias fluctuationes & sollicitudines quæ homini in uita ciuili ēt secundū uirtutes ciuiles degēti euenire solēt: cū uita ipsa cōtēplatiua nihil talia patiat. Quapp uerissime a ueritatis auctore de utroq; genere dictū. Nā ad marthā cōuersus q̄ actiua uitæ uicē subſtinet ait. Martha martha sollicita es: & turbaris circa plurima. De maria aut. i. de cōtēplatione immobilem trāquilatē ptulit: quando eā partem elegisse dicit q̄ n̄ auferet ab ea. Nūc. In aristippi. Epicureū i sua iuuetā fuisse poetā hūc ostēdimus. Ergo & aristip

Antiochus

pi cyrenaici dogma tenuit. Nā uterq; summū bonū i uoluptate posuit. Ergo relabor quasi reuertor. Labi n. occultus ē q̄ gradū. ut oñdat nō oīa dare uoluptatibus: sed cū uirtutē pponat nō tñ aspernat pceptū aristippi: qui ultro se offerētibus uoluptatibus ita libenter fruebat: ut et si opus eēt idq; oīs grauitas postulare facile eet illis cariturus. Ergo cū & relabor dixit & fuit tñ nō uidet quidē oīo uoluptatē aspnari: qñ quidē una ex illis sit q̄ p̄ia naturæ appellat & qbus uirtus recte utit & pp se amat: sed tñ ipsi uirtuti longe post ponit: q̄ inia ut paulo supra demonstrauit ab academicis n̄ abhorret. Et mihi res aptissime academicū se p̄fite tur. Nā ceteri philosophi se rebus adiūgunt cū id qd̄ semel posuerint etiā si nō placet defēdere cogāt. Ut nox lōga. Mirus p̄gressus & sapiētia atq; artificio accumulatus: Primo. n. grauiore iā atate eo quā leuiores & adolescētīæ cōdonāda sūt relinquēda iudicauit. Deinde grauiora & quæ ad bñ beateq; uiuēdū p̄tinent ingreda p̄posuit. Sed cū ad uerū iueniēdū optio duce opus sit: ex oībus phōrū familiis academicos tāquā excellētiores delegi. Verū cū neq; nugas omittere: neq; seria pponere: neq; ad illa recta rōne ac uitia p̄gredi satis sit: nisi eodē ardētissimū studiū quo oīs socordia amoueāt: accesserit. Iccirco tribus efficacissimis comparationibus quāto animi ardore hęc p̄sequatur mire exprimit. Ut nox lōga oēs cupiditates ardorē habēt: Sed nulla magis animū ægrotū inflāmant quā cupiditas rei amatæ potiēda: ac hęc ipsa auget: cum spes puenit ex amica p̄missis. Diesq; I. Procliue est humanū genus a labore ad libidinē. Ergo non mirū est si mercēnarius cui i opere faciūdo nihil p̄ter preciū dulce esse potest misere cupiat diei finē uidet. Piger annus. Lente fluēs annus. Sunt cupiditates i puero & adolescente īfamatiores q̄ in ceteris atatibus. Has aut minime explere possunt q̄ sub alieno ip̄erio cōstituti nihil ex suo arbitrio agere possūt. Ardēt ergo exire e potestate illius quæ maxie ab iis quas cupiunt uoluptatib⁹ arcēt. Dura. epithetū est discretiū. Nā sūt quoquæ indulgētiores matres: quæq; imperiū nō ita exhorreāt pupilli. Id quod. Maxia laus sui p̄positi: cū huiuscemodi illud eē affirmet: quod obseruatū oībus p̄sit: neglectū oībus noceat. His elemētis. Modesta locutio. n. n. tantū sibi arrogat poeta: ut se absolutissimus uirtutes acquisitūq; dicat: sed principia quedā ex quibus possit perfici uirtus: quæ tātū p̄sunt ut rectissime dixisse uideatur. Aristoteles ipsū principiū eē plus quā dimidiū totius. Differunt tamen elemētū: principiū & causa. nam ut refert Aristoteles i methaphysicis principiū dicitur de causis extrinsecis. Elementū de causis quæ sunt partes rei id ē de causis intrinsecis. Causa aut dicitur de utrisque: ut latius ostēdit aquinas ille Thomas in libro quē de causis scripsit. Elemēta igit appellamus omnia simplicia quæ ulterius resolui nō possunt. Sed iuicē cōposita aliqd cōficiāt: & p̄p̄a sūt illius principiū. Ut exēpli causa: Est aliquod cōpositū quā dictionē nominamus ipsa aut ex syllabis cōstat: sed nō ueluti elemētis. Sunt. n. & ipsæ cōpositæ ex litteris in quas resoluuntur. Sed cū ad litteras peruenieris quoniā illæ ita simplices sūt ut resolutionem nō patiant ipsas iure elemēta appellamus. Similiter nunc q̄dam principia ex quibus habitus uirtutum paulatim constabiler elementa nuncupauit.

ACRON. Glyconis. Glyco athleta quidā fortissim⁹ fuit. Est quoddam. Quasi aliquis dicat. Quid studes phiæ rebus quum non possis ad sūmā phiā peruenire. Prodire tenus. usq; ad ali quātulū doctrinæ peruenire: ut pube tenus. Sūt uerba. phiæ præcepta uoces. i. idipsū: quia uerba & uoces idē sunt. Quasi nō sūt habendi morbi auariciæ. quia penitus uitia eruere nō poterit. Ter pure ita ait. Ter pure. ut est mergūt qui se purgant. ut pers. Tyberino in gurgite mergis. Mane caput bis terq; & noctē in fluie purgas. Lecto. bene lecto atq; recte sine agitatione libidis. Aurē. oīs hic loc⁹ cōsonat tu sculanis quæstionib⁹. Miraris & optas. s. cōseq̄ idem stulte optas. Discre. histeron p̄therō. Nā prius audimus. Quis circū pagos. Quis cū sit fortis nolit in olympiis coronari. Cōpita dicuntur quæ patent i multas uias. Dulcis palma. id est phūs pōt coronā contēnere. Sciens ianem eē hāc gloriā. Vilis. ociosa uitæ p̄ponenda ē palma: palmæ p̄ponēda ē uirtus. Hæc ianus. Duo iani ante basilicā pauli steterūt: ubi locus erat fœneratorū. Ianus dicebatur locus i quo solebāt cōuenire fœneratores. i. oēs q̄ cōueniūt hęc loquūtur. i. has fabulas senes docent & pueri: qbus pari imperitia animus est: & p̄ hęc sint contēnenda quæ didant. Loculos. consuetudo quondam

Nō possis oculo quātū cōtendere lynceus:
Nō tñ iccirco cōtēnas lippus inungi.
Et quia desperes inuicti membra glyconis:
Nodosa corpus nolis prohibere chiragra:
Est quoddā prodire tenus: si non dat ultra
Feruet auaricia miseraq; cupidine pectus
Sūt uerba & uoces: qbus hūc lenire dolorē
Possis & magna morbi deponere partem
Laudis amore tūes: sūt certa piacula: q̄ te
Ter pure lecto poterunt recreare libello
Inuidus: iracūdus: iers: uinosus: amator:
Nemo adeo ferus est: ut ū mitescere possit:
Si modo culturæ patientē cōmodet aurem
Virtus est uitū fugere. & sapientia prima:
Stultitia caruisse uides: quæ maxia credis
Esse mala exiguū censū turpēq; repulsam
Quanto deuites animi captisq; labore:
Impiger extremos curris mercator ad idos:
Per mare pauperiē fugiēs. per saxa p̄ ignes

Ne cures ea: quæ stultè miraris. & optas
 Discere & audire & meliori credere nō uis:
 Quis circū pagos & circū cōpita pugna
 Magna coronari cōtēnat colympia cui spes
 Cui sit conditio dulcis sine puluere palmæ:
 Vilius argētum est auro uirtutibus aurū:
 O ciues ciues quærenda pecunia primū est
 Virtus post nūmos hæc iāus sūmus ab imo
 Prædocet: hæc recinūt iuueſ dictata senes
 Leuo suspēsi loculos tabulāq; lacerto: que
 Si quadrigētis sex septē milia desunt:
 Est animus tibi: sūt mores: & lingua fidesq;

q̄ ait χρὼνενινὺ δέυγοντα καίεσ μεγασκήτεα ποντοῦ πινυθιναιτερον κρυε καὶ ἡ γιβατ. Et c.c.
 pu. Similitudine admonet ut a puis ad maiora bōa cupiditates cōferam⁹. O c.c. q̄. pe. p. Ad lanos eos q̄ sūt
 ī regiōe basilicæ Pauli sœneratores cōsistūtia q̄b⁹ uult tāq; a magistris doceri populū neq; pluris pecunia
 habeāt. Vn⁹. n. illic ianus ī sūmo ali⁹ i imo ē q̄d hic iducit monēf. Hæc recinūt. assētiūt & q̄si respōdēt.

CHRI. Non possis oculo. Contra stoicorū paradoxa hæc snia est: sed tamen aliorum philosophorum
 scholis defensa. illi. n. dicunt oēs stultos īsanire. i. oēs qui carent perfecta & absoluta sapiētia: quanuis in ea
 multum profecerit. Vt de Socrate legitur ī nihilo differre ab iis qui penitus insani furiosiq; sunt. Reliqui ue
 ro philosophi cōtra sentiūt. Multum. n. uolunt interesse inter Socratem & quenuis aliū. Scelustum uirum.
 Hac ergo sententia usus poeta optima similitudine oculorū id demōstrat. Nam cōducere ait lippis ut quā
 uis ad integrum uidendi sensū redire desperent: tamen eo collirio ungant quo cecitatem arceant. Sed de
 lynceo & lippo iam dictum est. Quod uero dixit solet: optima ratione dixit. Ingenue. n. fatetur se non ha
 bere integrā uirtutem: in qua sola fœlicitas est sed elementa ipsius. Ergo est in miseria: quoniā in uirtute p
 tfecta. At nec rursus in extrema miseria quoniā iam ingreditur ad uirtutem. Hoc ergo in miseria sibi sola
 tium est. Et quia despe. Nam quāuis non habeas corpus ita robustum ut glyco athleta inuictus: nō tñ
 ita negligenda est illius cura: ut in chiragram incidat. Nam si nō robustissimo tamē sano uti poteris. No
 dosa. nam cū in internodiis digitorū crassior humor Cohereſcat turgescit locus tanquā nodi lapillue īsit.
 Vnde & pers. Sed cū lapidosa chiragra fregerit articulos. Est autem morbus hic dictus. ἀπὸ τοῦ χεῖρος
 i. manus: & γράνω. i. capio: quia manū occupet & capiat. Eadē in pede podagra est. nā græci ποδὰ pedē
 dicunt. Latine articularis morbus nūcupat. Quoddā tenus. usq; ad aliquod spatium. Differunt aut tenus
 & usq; Vsq; n. pponitur nisi sint noīa propria urbiū. nam dicimus romā usq;. Præterea iūgitur alii præpo
 sitioni: ut ab usq; pachynon. Tenus uero postponitur & q̄nq; genitiuo iungitur: ut cruruūq; tenus palearia
 pendunt. Est. licet. feruet avaritia. Quia pessimū est omnium uitiorū avaritia: inde incipit: q̄ si non pōt in
 hoīe non sapiente penitus tolli: pōt tamen leniri & minui. Feruet. estuat. Nam ipsa cupiditas est habendū
 & omnes cupiditates ardores sunt. Sunt uerba & uoces. id est præcepta quæ si obseruentur avaritiam mi
 nuant. Verba q̄ scripta sunt a priscis phīs uoces quæ promuntur a uiuentibus. Morbi. uitii. Nam stoici
 morbos animi uitia appellant teste Cicerone in tusculanis. Laudis amore. Post avaritiam iure ambitionē
 ponit. Piacula. Nam quia scelera quibusdā sacris expiabant: quæ piacula dicebantur: placuit sanctissima
 phiæ præcepta quibus uitia remouent piacula appellare. Certa. minime fallētia. Ter. allusit ad sacrifici
 um: quia piaculum dixerat. Nam ternarius numerus in diuinis perfectus est. Virgilius. Terna tibi hæc pri
 mum triplici diuersa colore licia circundo. terq; hæc altaria circū effigiem duco numero deus impare gau
 det. Ferus. Nam cum homo propter rationē homo sit cum appetitū illa spreta sequitur in immanē feram
 abit uitia suscipiens. Deinde efferatus exuendo uitia paulatim feritatē deponit: & mitescit cultura phiæ ut
 ager boni agricolæ cultura. Virtus. Quanuis uirt⁹ sit firmus habitus in ratione bene suscepta: tñ quoniā
 non pōt intrare animum uirtus nisi uitium eius contrarium prius remoueatur: uidetur esse initium uirtutis
 ipsa uitiorum fuga. Ergo prima uirtus id est principiū uirtutis. Et sapientia prima. Apud hos phōs sapiēs
 bonusq; idem est. nā ille sapere dicitur qui bona a malis distinguit distinctaq; elegit: quod propriū boni
 uiri est. Ergo prima sapientia quæ eadem etiā probitas est. Stultitia. Ergo uitii. Nam omnium uitiorum
 mater stultitia est. Vides quæ max. Qui stultitia caret cognoscet nihil melius esse uirtute: quare ab eo p
 specta uirtutē cæteris omnibus præfert. Nam & quæ bona putamus ea: duce natura expetimus: & contra
 mala fugimus. Quapropter si paupertatem quia malū id putamus tor periculis laboribusq; fugimus: quā
 to magis uitium fugiemus: si id maximum malum esse intelligemus. Impiger extremos. Locus a maiori.

nam si ut paupertatem quæ aut nō est malum: aut certe paruum est malum fugias: tu curris usq; ad indos gentem nobis incognitā: & a nobis longissime remotam non tuto itinere: sed per periculossimā nauigationem & asperissima saxa. i. montes: quanto magis i tua patria & sine periculo & labore debes discere & audire scilicet rationes & credere meliori id est sapientiori ut pariter & rationibus doctus & auctoritate motus non cures id est nihil facias ea quæ tu miraris & optas stulte: quoniam bona nō sūt. Quis scia est: nullus erit qui pugnet in uilioribus plebeisq; certaminibus qualia sūt in pagorū cōpitis qui quidē recuset coronari i certamine olympico maximo nobilissimo q; omniū si possit coronam sibi sine puluere. i. sine certamine acquirere. Quapropter & tu qui ut minor a bōa assequaris tū laboras puto uoles eodē labore etiā maiora bona acquirere. Pago & cōpita. i. cōpita pagorū ut pateris libamus. Et auro. i. pateris aureis. Vilius argētum. Causā quare diuitias uirtuti pponat ostēdit esse q; ipse pluris eas ex uulgū opniōe faciat: q; uirtutē. Et uulgus indocuit ita loquens. Hæc Ianus. De hoc deo dēum est. Sed hic intelligit ianū p mercatoribus: a quibus colitur qm̄ templū suum habebat inter duo fora. & ppea dixit ianus sūmus ab imo. q. d. si incipias ab ima pte unius fori usq; ad sūmā alteri⁹ oēs mercatores hoc clamabunt. Habebat aut plura templa ianus: sed in hoc sacratus erat: cuius rei testimonio est Ouid. in libro factorū: cuius uersus sūt. Cum tot sint iani cur stas sacrat in uno. Hic ubi iuncta foris tēpla duobus hēs. Erant aut fora boariū & piscarium. Hæc Recinēt dicta i. iterz canunt & referūt qm̄ sibi placēt. Dictata. q; ab aliis acceperunt. Si quadrigētis. Quam summā equestre esse in superioribus demonstrauimus. Et est scia. Quauis sit tibi aius. i. sapientia & mores. i. uirtutes morales: & sic ualebis in utraq; phiā: & si ad tantā doctrinā atq; pbitatē addas linguā & fidē. i. eloquentiā adiunctā pbitati. Quæ quidē res faciūt hominē pfectissimū & absolutissimū: ut iure possis nobilissim⁹ appellari: & desint tibi sex ul' septē ad sūmā eq̄strē n̄ iter sciatoriū aut eq̄strē ordinē: s; iter plebē annūteraberis.

ACRON. Plebs. Quoniam roscius iussit nō debere fieri equitem romanū nisi haberet quadrigenta milia æris. Roscius melius docet qui dicit undecunq; habendā esse pecuniam. An philosophus q; monet contēnenda esse superbā fortunā. Nenia. laus mortuorū. Sed hic quoquæ cantilēa ut alibi. Merita uox quoquæ Nenia dicitur. Plebs eris. i. in quattuordecī ordinib⁹ n̄ sedebis. Curiis. uir curi⁹ fortissim⁹ fuit q; corithios uicit. hoc dicebāt & Curi & Camilli: Is regnū habet qui possit facere. Decātata. nota est cōditio ualde nota iam in ore habita. Suadet. Suade mus ē mala: hortamur ad bona. Puppi⁹ tragædiographus ita affectus spectantiū mouit: ut eos cōpelleret: unde istū uersū fecit. Flebūt amici: & bene noti morte mea. Nam pūs in me uiuo lachrymatus est. Respōsare. cōtumaciter respōdere: his respondet: qui aduersa æquo aīo tolerāt.

Non ut porticibus. quia piculose tecū consēserat Gracchi de lege agraria hisdē iudiciis uoluntatibus uel opinionibus. Referā. Hoc illi respōdebo: Quia uidet multos perisse q; tibi cōsēserunt. Terrēt. sensus est. Quoniam populos cōtrarios tibi suscipis: & amplecteris neq; a teiq; quā prouidentia pficiscitur. Omnia te aduersū. Quia siq; segitur uoluntatē tuā nullā iam habet circa sapientiam respectū. Capitum. diuersarū opinionum. Non alicuius certi cōsili. Gestit. sunt qui dicūt bonum est agros publicos cōducere uiduas isidi is capiant decipiāt eas: ut sibi uēdicent res earum.

Inuiuaria. i. decipiāt eos: ut possint callide eorū hereditatē auferre. Crescit res. Quia interdum nesciunt scēnatores quot mensiū accepturi usuras. Verū. sensus est. Sero inquit: quod nō sit omniū una sententia. illud nō tollerabile est. Quod pposita sua mutant i horas. Esto. i. cōcedo: ut diuersa sentiant homines: sed nō inuenies qui in pposito perseveret. Lacus te mare. i. & iam lacus

Plebs eris: at pueri ludētes rex eris aiunt:
Si recti facies: hinc murus æneus esto
Nil conscire sibi: nulla pallescere culpa:
Roscia dic sodes melior lex: an pueroꝝ
Nenia: quæ regnū recte faciētib⁹ offert:
Et maribus curiis & decantata camillis:
Is ne tibi melius suadet: q; rem facias: rem
Si possis recte: si nō: quocūq; modo rem:
Ut ppi⁹: spectes lachrymosa poēata puppi
An q; fortunæ te respōsare superbæ:
Libez & erectū præsens hortatur: & optat
Quod si me populo rōano forte roget: cur
Non ut porticibus sic iudiciis fruar iisdē:
Nec sequar: & fugiā: q; diligit ipse: uel odit
Olim quod uulpes agroto cauta leoni
Respondit: referā. quia me uestigia terrent
Omnia te aduersū spectātia: nulla retrorsū
Belua multorū capitū es nā qd seq̄r aut: quē
Pars hoīum gestit cōducere publica: sūt q;
Frustris & pomis uiduas uenentē auaras:
Excipiātq; senes. quos in uiuaria mittant:
Multis occulto crescit res scēnore uerū
Esto aliis alios rebus studiisq; teneri:
Idē eadē possunt horam durare probantes
Nullus in orbe sino bails prælucet amœnis
Si dixit diues: lacus & mare sentit amorem

Nenia

Puppius

**Festinantis heri: cui si uitiosa libido
Fecerit auspiciū: cras ferramēta theanum.
Tolleris fabri: lectus genialis in aula est:**

& mare. i. etiam lacus & mare diuitum consentit
sententiis. Qui supra mare & lacus cōstituit edi-
ficia. Cras ferramēta. ille positus apud baias: Si
delectatus fuerit alio loco cōtinuo iubet ferramē-
ta transferri ad componēdum pratoriū. Thea-

nū. theana ciuitas est crete abundās optimis fabris: & ferto.

Theana

POR. Roscia dic sodes. Lex roscia est qua cauetur ut p̄ximis ab orchestra. xiiii. gradibus spectent: qui-
bus census est quadringentorū sesterteriorū. In hoc ergo unumquēq; laborare: ut amplius patrimoniū habe-
at: ut in. xiiii. ordinibus sedens propius. spectent poemata puppi. contra pueri iussu cantare soleut. Rex erit
qui recte faciet. Qui nō faciet nō erit: quā sententiam meliorem ait quia non diuitiis: sed uirtutib⁹ honor
habetur. Hęc lex roscia equitibus data est. ut in primis. xiiii. gradibus sederent ii qui quadringenta sester-
tia haberent. Et maribus Curiis. mares nunc pro fortissimos posuit. Respōdit referam quia me uestigia
terrent. Ad paradoxa stoicorum descensum sibi facit & ostendit quā sibi populus contraria facit. Luciz-
liana sunt hęc. a fabula ergo Aesopi arguit inter se repugnātiā hoīum. dicens belluā multorū capitum
esse. Idē eadē possunt horā durare. utraq; hęc dicunt a stoicis insaniā uulgi primū q; si desideant. Deide
q; a semetipsis mutant subinde proposita.

CHRI. Pueri ludētes. Erat enim a priscis illis optimis uiris: qualis fuit aut curius: quē neq; pyrrhus: neq;
samnites corrūpere potuerūt: aut camillus: cuius uirtute roma a gallica seruitute erepta ē. Erat in quā carnē
pueris institutū quod illi canerent. cuius esset snia eū uere regē esse qui recte ageret. Hic. in hac snia. Mu-
rus æneus. i. ita fortis ita inuicibilis ut murus ex ære. Nil cōscire. i. nullius sceloris sibi cōsciū esse. Palle-
re. nā scelera a nobis cōmissa semp nos uexāt & stimulat cōsciētia. Hic recte Iuuenal. Prima ē hęc ultio qd
se iudice nemo nocēs absoluit. Et paulo infra: nocte dieq; suū gestare ī pectore testē Spartano cuidā respō-
dit pythia uates. Roscia. a roscio othone lata: de qua dictū est. Snia est. utrū melior sit lex othonis qua ice-
dimur ad rē augēdā: ut possimus i quattuordecim ordinibus sedere. Nenia. carnē funebre: de quo dictū
ē: sed hic iproprie laudes uirtutis neniā appellat. Is ne meli⁹. Certe melius. Si possis recte. Nā nemo tam
malus ē qui nō diligat uirtutē & oderit uitū. Verū auaritia ī pulsi qd recta uia uequeūt praua quærūt. Ut
ppius. i. ut sedeas in quattuordecim ordinibus: q; ppin quiores sunt orchestre in qua ludi agebantur. La-
chrymosa. Cuius argumentū ex miseris q; in eo cōtinebant lachrymas spectatoribus cōcitabat. Puppius. n.
ea tēpestare poera tragicus fuit. Posuit aut huins fabulas pro oī spectaculo: puto aut ignobilem fuisse poe-
tā Respōlare. Frequēter rñdere: hoc est resistere. Supbā. quia a nemine placat. Quod si me pplus. Ostē-
derat se longe diuersā opinionem a populo habere cū nō i diuitiis ut ille sed in uirtute sūmū bonū ponat.
Nūc assert rationē qre nō utat eodē iudicio: quā tñ ex apolloge aesopi pmit. Viderat olim uulpecula astu-
ta fera multorum animalium uestigia apud leonis antrum: sed ita tñ ut omnia essent ingredientium & nō
exeuntiū: qua cōiectura rata id quod erat iō nō redire ingressas feras: quod leo illas uoraret noluit igredi:
rogantiq; leoni cur non ingrederetur respondit deterri uestigis quā aduersa sibi non autē auersa essent.
Ut ergo ex uestigiis interitum suum timebat uulpes si ad leonem ingrederet: sic signa sunt quā perniciem
minitēnt poetā nō dari sibi reditū a uitis: si ad illa ingressus fuerit. Bellua. Crudelissima fera est auaritia:
cum auarus & sibi & aliis noceat: & habet multa capita: quia uariis utitur cōsiliis uariisq; artibus ad res aut
ui aut fraude acq̄rēdas. Capita enim iudicia & cōsilia dicimus. Nam quid. Quasi quod consiliū aut quē
Nā & omnes iniqui sunt: & omnia eorū cōsilia deprauata. Conducere pu. Ut sunt publicani: q; uestigalia
redigūt & reimp. & priuatos decipere i illis conantur. Sicutiā qui aliquid faciendum aut curādum publi-
citus conducūt etiam sordida. De quibus Iuue. Quis facile est ædem conducere flumina portus. Sic candā
eluuem portandum ad busta cadauer. Venentur. Carpit captatores hæreditatum: de quibus abunde in
sermonibus dictum est. Hi & piscatoribus comparantur: qui esca pisces decipiūt. Quapropter plures adna-
bunt tinni dixit in sermonibus: & uenatoribus etiam comparantur. Frustris. s. carniū. Auaras. Cupidas
munerum. Excipiat. Dolo capiat. Ea. n. propria uerbi notio est. Vir. Excipit incautum patriasq; obtinuat
ad aras. Et in sexto. Emulus exceptum triton sic credere dignum est. In uiuaria. Quemadmodū capti pi-
scēs mittuntur in uiuaria: ita & ipse captos custodit senes ne euadāt. Multis. Tertium genus auarorum qui
foenerant. Occulto uel quia occulte agant: ut ignominiam uitent: uel occulto foenore quia id damnū par-
uum a principio appareat: & inde occulte crescat. Sic alibi dixit crescit occulto uelut arbor æuo Fama mar-
celli. Esto. maiorem ostendit leuitatem. Nā nō solum diuersi diuersa sedantur: sed idem persæpe mutā-
tur. Quā inconstantia ostendit stultam fuisse electionem. Nullus. probat leuitatē. Præluet bais. Magis
lucet quā baiæ luceant. Lacus & mare. nā & lacus lucrinus in baiano est. & mare sinum baianū habet. Fe-
stinantis. s. illic ædificare. Si quis igitur baias laudauerit: statim mouetur diues qui in baiano agium habet:
ut ibi ædificet. Libido uitiosa. Perpetuum illius epithetum est. nam libido corruptus appetitus est. Qui ue-
ro rationi obtemperat uoluntas & non appetitus dicitur. Ferramenta. Instrumenta ad ædificandum. Nā
mutato consilio teani ædificare parat. Teanum autem oppidum non procul a fora & nola quod cognos-
mine sidicinum dicitur. Aliud etiam ponit in apulia Strabo non procul a cannis.

ACRON. Quo teneā. Mire respōdet. quoniā supra dixerat. bellua multorum est capitū. Nauseat. uau
seare proprie dicuntur quibus eadem fastidiū afferunt & hoc proprie nauseat. Quia nauis mentionē fece
rat. Quē ducit. i. similiter pauper alienum nauigiū fastidit & cupit mutare quēadmodū suū & p hoc ostē
dit in nulla re hoīes habere cōstantiā. sed esse mutabiles. priua triremis. alii priuā ita intelligūt quā una uni
assignatur: quia & hic priuata possit intelligi. Inæquali. Imperito. Quia inæqualiter tondet. Subucula p
prie dicitur pannus addititiu a subiciendo: uel
a subuendo. Pexa. tunica est: quā dimissa ē ul
q ad talos: sicuti pexi capilli d'misit. Dissidet i
par. Non æqualis sedet in humeris quicquid pe
riit. sensus est. Cur leuia in me uitia rides cū ma
gno sine risu pretereas. Insanire putas solēnia p
solēniter. iudicas me morbo laborare omnium
hominum. Icirco pro consuetudine guttorum
morbis non esse credendū. Curatoris. qui solet
dari isanis: & per hoc monitoris. Sensus est. Tu
castigator & monitor in lenissimis reprehendis:
maiora nō corrigis. Tutella o meoēnas quū sis
adiutor fortunarum mearū ut uideas me istis mo
ribus insanire nō curas dandum esse mihi curato
rē a pretore. Stomacharis. irasceris. i. ob mini
mū peccatum & nullius momēti. Sanus. tangit
hic stoicos qui dicunt sapiētes bene sanos etiam
si ægrotent esse sanos. Ego aut dico sanum & sa
pientē si sine morbo est. Sentētia stoicog. In hoc
sapiēs minor est ioue quia moritur. aliter. minor
ioue ē q in calo non est. Pituita autem est mor
bus capitis ad uitium gallinarum uel pullog.

Pituita

POR. Si curatus inæquali tonsore capillos.
Hoc ait rides cū in me uides culpam aut tonsoris
aut uestiarii. Cū ego ipse mihi contraria facio nō
rides. Insanire putas solēnia me neq rides. Insa
niam quam sustineo credēs mihi solēnem facio:
& necessariam esse. Et iō non rides. Regz tutela
meaz. meoēnati hoc ait. Precipue sanus nisi cū
pituita molesta est. In nouissimo seueritatē stoico
rum hic eludit quasi furti ad chrysippum rediēs
precipue sanus nisi cū pituita molesta est nisi ka
rāipoo impedit.

CHRI. Lectus genialis. Is pprie ē q nouis nuptis steruie: dict⁹ sic q gignēdi cā parat⁹ sit. Sed hic posu
it p uxore: ut sit snia q si uxore hēat pp uitæ icōstatiā cupiat eē sine uxore: & amet uitā celibē. Si n̄ ē. s. lect⁹
genialis. i. uxor putat nihil meli⁹ eē cōiugio. Nā q cūq uitis laborat qm eē aio geto nō pōt semp res nouas
desiderat nō itelligēs inqetudinē illā nō puenire ex cōditiōe regz presentiu sed ex ai pturbatiōe. Protea. p
mobilitate ai ponit p qdā trāslatiōē ul poti⁹ p allegoriā. Nā deceptio ipa & mēdaciū quo sibi ea eligit p
bōis q bōa nō sūt iducit semp pntiū pōnitētiā: qm nō ibi bonū qd putabat iueniat. Cetegz repete Protei fa
bulā q hēc tibi apiet. Quid paup. Nā cū nō possit mutare regiōes: mutat i eodē loco māsiōes. Cōducto
nauigio. Cū id suo sūptu sibi cōficere nequeat. Priua. ppria qm suo illā sūptu sibi cōparauit. Si curatus
Mira pfecto stulticia: ut minimis erratis circa cultū corporis ac uestitū uehamēter offendamur. Errorib⁹ at ai
qb⁹ ipe miser secū pgnat nō offēdimur. Subucula. Vestis est iterior. Ait. n. Varro postq binas tunicas ha
bere ceperūt instituerūt uocare subuculā & iclusiā. Pexa. trita & a qua pili ceciderint. Tunica Vestimē
tū erat sine māicis. Toga. nō solū uiri sed et foeminae utebāt Insanire putas. Tu meoēnas. Nā ad nēdunē
hēc suo picipio: & ē solēnia nomē p aduerbio. Solēnia. i. maxie insanire ut ea isania ita excellat alias iso
nias: ut sacra quā solēnia appellāt reliqua sacra excellūt. Vel dixit eo furore rapi quo i solēnib⁹ aliquorum
deorū. ut bachi & cereris rapi qui cōsueuerāt: & ut excludat furorē illū diuinū ab insania adiūgit. Nec me
dici credis. Nā q aut atræ bilis aut alius hūoris affluētia peccat insanit: & i eā quā manian græco uerbo ap
pellāt cadit: & medico curādus tradit: & illi suor. bonoz curatiōe iterdicit. Traditurq a ptore curator un⁹
ex iis q ppingor i gētilitate ē. nō credis igit me idigere curatore i tāta isania. Cū sis tutela meaz. rez. q. d.
cū ego tuā tutelā mē cōmiserim. & ex te tot⁹ pēdeā ut sit hēc snia. si cui cōmisi mei pōciniū stōacharis &
offēderis si occurro tibi unguib⁹ male seftis: qto magis deberes moueri si me isaniū uideris. Ad sūmā. Op

Subucula

Nil ait esse prius. melius nil cālbe uita:
Si non est: iurat bene solis esse maritis
Quo teneā uultus mutantē protea nodo:
Quid paup: ride: mutat cœnacula lectos:
Balnea: tōsores: cōducto nauigio æque
Nauseat: ac locuplex quē ducit priua trire
Si curatus inæquali tōsore capillos mis
Occurri: rides. si forte subucula pexe
Trita subest tūicæ: uel si toga dissidet ipar:
Rides: quid mea cū pugnat sētētia secum:
Q d petiit: spernit: repetit qd nup omisit:
Aestuat: & uitæ discōuenit ordine ne toto:
Diruit: ædificat: mutat quadrata rotundis
Insanire putas solennia me neq rides
Nec medici credis nec curatoris egere
A prætore dati: rerum tutela mearum
Cū sis: & prauē sectū stōacheris ob unguē
De te pendentis te respicientis amici:
Ad sūmā sapiens uno minor est ioue. diues
Liber honoratus: pulcher: rex deniq regū
Præcipue sanus: nisi cū pituita molesta est:

tima cōclusio ex superiorib⁹. nā si hoies pp uitia i faniā icidūt: & miserī efficiūt. Qui ex uirtute uiuūt sapiētes erūt: & oib⁹ bōis abūdabūt. Cōcludit igit ex paradoxo stoicor⁹: Solos sapiētes liberos eē: solos diuites: solos reges: solos deniq; oīa: Atq; ita excellere: ut excepto ipso deo: nihil mai⁹ sapiēte sit. Precipue san⁹. Sūr q uelit q ironiā dictū i paradoxū stoicor⁹: & pituitā p uana glia posita eē. Quod mihi n̄ sit uerisile: ut ludat i re tā graui. Sed qm̄ sanitas ad aīum & ad corp⁹ refert: dicem⁹ sapiētē sano aīo sēp eē qd i sua sit ptāte. Corpe ē eē sanū: qā nihil cōmittit uñ morb⁹ puenire possit: nisi forte corporis ibecillitate reddat n̄ san⁹ cū aliq humor in eo peccauerit: & posuit pituitā quod grāci phlegma appellant pro quolibet humore.

Pituita
ACRON

EPISTOLA SECVNDA AD MAXI MVM LOLLIVM.

t Roiani belli scriptorē maxia Lolli:

Dū tu declamas rōa preneste rēgi.

q̄cqd sit pulchr⁹ qd turpe qd utile: qd nō

Planis ac melius chrysippo & crātore dicit.

Cur ita credideri: nisi quid te detinet: audi

Fabula: qua paridis pp narratur amorem

Grācia barbariā lento collisa duello:

Stultor⁹ regū & populorū cōtinet æstus

Anthenor cēset belli præcidere causam:

Quid paris. ut solus regnet uiuatq; beatus

Cogi posse negat: nestor componere lites

Inter peliden festinat & inter attriden:

Hunc amor ira qdē cōmuniter urit utrūq;

Quicquid delirāt reges: plectunt achiui:

Seditiōe. dolis: scelere: atq; libidine & ira

Iliacos intra muros peccatur & extra:

Rursus quid uirtus & quid sapientia possit

Vtile pposuit nobis exemplar: ulyxem:

Qui domitor troiæ multor⁹ puidus urbes

Et mores hoīum inspexit: latumq; p æquor

Dum sibi dū sociis reditū parat: aspa multa

Pertulit: aduersus regē imersabilis undis:

Sirenum uoces & circes pocula nosti

Que si cū sociis stultus cupidusq; bibisset

Sub dñā meretrice fuisset turpis & excors

Vixisset canis imundus. uel amica lutosus

Nos numerus sumus & fruges cōsumē na-

Spōsi penelopes nebulones alcioniq;. (ti

lu cute curanda plus æquo opata iuuētus:

Cui pulchr⁹ fuit in medios dormire dies &

Ad strepiū cytharæ cessantum ducere curāt

Vt iugulent hoies: surgunt de nocte latrōes

Vt te ipsum serues nō expgisceris: at qui

Si nolis sanus cures hydropicus. & ni

Posces ante diem librū cum lumine: si non

t Roiani belli scriptorē maxie Lolli. Scribēs

Iolio ait lecto a se poemate. Homeri māise

sius sibi & mel⁹ exprimi ab eo phiā pcepta q̄ ab

optimis eius pfessionis actoribus & chrysippo &

Crātore. In iliade. n. oñdit uitia hoīum. i odyssēa

p ulyssis psonā uirtutes demonstrat. Et mores ho

minū inspexit. Homer⁹. ἀνδράμοι ἐννέπῃ μου

σὰ πολυτρόπον οὐμαλα πολλὰ πλάγχεῖν.

& reliq;. Nos nūerus sumus & fruges cōsumere

nati. Eos qui absint studio phiā ait numerū tan

tūmodo explere hominū: nec alii ulli rei esse na

tos: quā ut fruges & cibos cōsumērēt. Incipe

q recte uiuēdi proгат horā. Ait q rōnē recte uiuē

di p uiuēdi tēpus differt similis ē rustico uolētī flu

mē trāsire & expectāti donec totū defluat. Fom

ta. podagrā iuuāt nō sanāt. Inuidia siculi nō iue

nere tyrāni. Hoc ait ne phalaris quidē Agrigētis

norū tyrānus maius iuenit tormētū quā ais hoīm

inuidiā inferre. Qui nō moderabit ire ifectū uo

let eē dolor q; suaserit & mens. Decēter pœnitētiā

describit: quæ sequit iracūdos. Fingit equū tene

ra docilē ceruice magister Exemplo adhortatur

iuenem cui scribit ad studia. Nam studiosum

esse ostendit cum ait. Dum tu declamas Romæ.

Troiani belli scriptorem maxime Lolli. In hac

epistola uult ostendere melius & apertius se di

scere pcepta phiā ab homero quā a philosopho

q duo exēpla uitæ mōstrasse dicunt. Virtutis. s.

sapiētīæ. Cum tu declamas. dū rhetoricā Ro

mæ legisti: Ego legi hōerū. Chrysippo. Chrysip

pus apoloniēsis philosoph⁹ fuit sectā stoicæ. Fa

bula. docet quō p singulas fabulas mōstrat & uir

tutes & uitia Homerus. Causam. docet quō cā

pturbationibus fuit regibus cōmissum Paridis.

Negat. repudiat abnegat suasionē Anthenoris.

Inter pelidē. Anchilles & Agamēnon licet unius

ptis essent: plarūq; erāt inimici. Plectūt. sustinēt

patiuntur. Nocet stulticia ciuib⁹ ubiq; multorū

uersus ex odissēa sumpti in picipio. ut i arte poe

rica. Qui mores hoīum multorū uidit: & urbes.

Aspera multa. hoc ē asperitatē casum ita ptulit.

ut neq; undis obrui posset nec superari mōstris.

Nos numerus. i. quos fama obscura recōdit qui

n̄ parem⁹ phiā. Spōsi penelopes. Penelope me

retrix fuit: quæ amatores suos sua pulchritudine

luxoriosos reddebat. Nebulones. sunt hoies cal

lidi & sumatores mendacesq; dicti a nebula q ob

scuri sūt. Alcinoi. ab Alcinoō rege pheacū: ac p

hoc pheacos uoluptate gaudētes debemus intelli

gere. Ad strepitum. Quia adhibemus sonitum

cytharæ ac liræ ut facilius sopiamur. Cessatū āt

Nebulōes

ducere dicitur ad cessandum curam sollicitudine & est infinitiuus a futuro. Nō expergisceris. Si nō inquit propter phiam uigilaueris propter inuidiā & amorē dormire nō poteris. Si nolis sanus. i. si nolueris uetura uitia a te ppellere: cum te oppsuerint tūc conaberis illis resistere frustra cum nihil pfacies. Vt te ipm. phiam discēdo rectā uitā ut leua te noctu & pcepta phiae legendo istituas. Stoici stultos sanos esse negāt sensus est. Si hoc laborare nolis aut sis sapiēs Aliud necessario laborabis. Hydropic⁹ qd idropici iubēt a medicis currere: ita. n. morbus eorū solet extenuari labore. Torq̄bere. i. qñ senseris maximū esse dispendiū sapiētia caruisse.

PORPHIRIO TACET.

CHRI. Troiani belli. Proposuerat sibi poeta pceptis suis hoies meliores reddere: & ad uirtutes q̄b⁹ solis ducibus ad beatā uitā pueniē adhortari: atq; oñdere stultitiā uñ oēs pturbatōes pullulāt mortale genus ifeliciissimū fieri. Quapp tātō cōsilio atq; artificio scribit: ut q̄uis argumētū imuteret: tñ iocūda iterposita uarietate eādē repetat sniam: quā i prima epla expsuerat. Scribit itaq; ad Lolliū maximū ul' rhetorē ul' oratorē: demōstratq; qd oēs quoq; docti asserūt hōeri poesim exēplar ueræ uirtutis cōtinere & i iliade q̄tū detrimenti aiorū nēorū pturbatiōes nobis asserāt. In odissea at qd uirtus ualeat ad bñ beateq; uiuēdū psequi. Scriptorem. Egregie p ātonomasiā. Nā & si plures scripserint: nemo tñ neq; tā ppetuo tenore neq; tā magnifice mirificeq; scripsit. Vel scriptorē: qm hoc nomē poetis p̄cipue attribuit. Declamas. Si iunior erat erit sensus. Dum te exerces i declamatiōibus: si ætate grādiōr: pp eaq; doctior declamas. i. discipulos i declamatiōibus exerces. Differūt. n. declamare & orare. Orat. n. uir doctus & eloquēs: q cām uel in foro aut dicit aut agit: uel i cōtiōe populū aut docet: aut monet uel i senatoriis cōsultatiōibus sniam dicit. Declamator at ita ficto themate intra ludū se exercet. ut qñ doctior effectus ad orādū p̄dire possit. Est. n. rhetor. Sophista. & orator. Rhetor. n. docet lēas: atq; artē tradit eloquētiæ. Apud sophistā at discipulū iā a rhetore i arte istituti in dicēdo exercent. Orator demū iā ludo relicto in ueris causis siue illæ priuatæ sint siue publicæ pfecta utiē eloquētia. Prænestē. Vrbs olim fortunæ tēplo in quo sortes ibi inuētæ manu pueri uersabāt nobilitata dicta αὐτοῦ πρῆνων. i. ab illicibus qbus abundabat. Et clanculū docet studiosum ueritatis indagatorē secessu quodā potius q̄ hoium frequētia delectari. Relegi. Nā tāta uis est homeri poesim tāq; uariis multiplicib⁹ maximis sed p̄cēnecius recōditis rebus referta: ut nisi pluries legat. p̄fundi abstrusiq; illius sensus p̄cipi non possint. Pulchrū. Honestū & quicquid a uirtute p̄fectū est pulchrū dicit cuius cōtrariū turpe ē. Utile. nā q̄uis secūdum grauiiores philosophos nunquā separet utilitas ab honestate: & nihil sit honestū quin illud idē sit utile: nec possit eē utile nisi sit honestū. Ex quo summā pernitē generi humano attulerunt qui utile ab honesto separare conati sunt. tñ diuersa utriusq; ratio ē. Nā quod honestū. i. rectū & cū uirtute est bonū dicit & expetiē ppter seipsum utile nō pp seipm sed ppter usum q in eo ē expetiē. Virtus igit bonū ē q̄ etsi nihil aliud nobis asserat: tñ pp seipsa expetiē. Diuitiæ at nō bonæ dicunt: sed utiles quia ipsarū solus usus cōmendat. Ergo nō ppter se sed ppter aliud expetunt. Plenius. prolipsius & abūdantiū. Et melius. Vel quia maiori cū eloquētia. uel quia ipso usu & experientia quæ omnem rationem superat ueritatem rerum ostendit. Chrysippo & crantore. q. d. stoicis & academicis: qui seuerius cateris philosophis de finibus bonorum & malorum disputarunt: quibus duabus rebus moralis philosophia continetur. Nam chrysippus ut iam ostendimus prius inter stoicos habetur. Vnde extat prouerbiū solus chrysippus sulcit porticum. Scripsit autem plurima in omni doctrina: & quæ ad dialecticam: & quæ ad ethicam: & quæ ad physicam pertinerent. Ideoq; tot uolumina scripsisse ferunt qd de eadem re sæpe scribere aggrediretur. Crantor autem academicus fuit: & deueteri academia xenocratis discipulus & polemonis socius reliquitq; cōmentaria ad triginta millia uersus poemataq; ipsa anulo obsignata in æde minervæ in solo patrio posuit. Cur ita crediderim. Ostendit qd ex his quæ de bello troiano scripsit facile nos doceat quot mala: ex hominum stultitia ex qua omnia uitia pullulant: mortalibus proueniant. Fabula. Vel quia res nouissima est: uel quia ficta res sit. Collisa. Attrita. Lento. quia decennali. Duello. Bello quia inter duas contrarias partes geratur. Barbaria. Datus casus siue a prima declinatione sit: siue a quinta. Nam antiquitus gr̄us exibat in es. Virgilius: Libra dies somniq; pates ubi fecerit horas. Et datus in e. Barbaria quia gr̄ci omnes præter gr̄cos barbaros appellant. Latini uero reliquos præter se & gr̄cos. Aestus. Perturbationes & tumultus. Nam ut mare uariis uentis agitatū æstuat: sic hois appetitus uariis perturbationibus uelut in quasdam perturbationes isurgit. Stultorum. Quia perturbationibus non ratione mouebantur. Regū. scilicet Agamenonis & achillem: quorum contentiones & graues inimicitiae iam explicate sunt. Anthenor. Nam cum legati gr̄corum helenam raptam repeterent: censuit Anthenor reddēdā. Solus. amatoriae dictū: nam sine amica & si mille alii circūstent sibi soli eē uident amātes. Ergo solus id est sine helena. Nestor. Vide in odis. Nunc. achillem qñ graniter ferebat bryseida quā amabat sibi eripi. Vtrūq; Achillem & agamenonē. Delirant. a recta uia aberrant. Trāslatio ab aratore: qui a lira. i. id est a sulco aberrat. Lirare enim significat agros in sul-

Sophista

Prænestē

Chrysipp⁹

Crantor

Duellum

cos dirigete. Achilli. s. populares & plebei. Seditione. ut fuit achillis militū a reliquo exercitu. Dolis. quibus
ulyxes palamedē pdidit. Libidie. Paridis. Ira. Agamenonis. Igitur hæc referēs homerus docet uitis & p
bationibus oēs eē felices. Sed tñ pñcipiū maius eē scelus. qm̄ sua delicta pluribus nocēt. Rursus qd uirtus
Quæadmodū quattuor ac uiginti iliados libris uitia hūana expressit homer⁹: sic totidē aliis q odyssea cōtinē
tur errores ulyxis describit: q nobis eius uiri exēplar ponūt: qui paulatī uariis uitis se exuēs ad uirtutē q̄ so
la nobis ad beatā uitā dux ē pueniat. Vult at lōgo usu & mltas regē experiētia illū sapiētē effici: qm̄ uirtutes
ciuiles cōsuetudine pficiūt. Domitor troiæ. Nā cū doctissimus poeta homerus lōge plura igeniū q̄ corpo
ris uiribus fieri ab hoibus itelligeret neq̄ achillē neq̄ ayacē neq̄ diomedē uiros fortissimos sed ulyxē. sapiē
tissimū πτολιπορον. i. urbis euerforē appellat. Multorū. Nā sic odyssea initiū ē ἀνδρα μοι ἔννεπε μοῦσ
ἀπολυτροποῖός μ' ἀλλὰ πολλα πλᾶγχῃ. Dum sociis. ex platone snia ē q̄ dixit hoies nō sibi solos natos
eē. sed patriæ parētibus liberis ceterisq̄ cognatis & aicis. Reditū pa. Reuertē. n. a troia. i. a uoluptate qui
uir sapiēs futurus ē: & p uarios errores redit i patriā. i. ad originē aī sui. Sed hæc latius oñdimus tū in allego
riis uirgilianis quas chalmadulēs disputationes iscripsimus ad Illustrissimū genitorē tuū: tū icōmētariis li
gua etrusca i Danthē florētīnū poetā a nobis scriptis. Aspera multa. Quia difficillimū est & ea q̄ sensū de
mulcēt aspernari: & uirtutē ipsā q̄ sine labore & sudore nō pficiē sequi. Difficillimū ē tē mētē a sensibus reuo
care. Hic Vir. Per uarios casus p tot discrimina res. Tēdim⁹ i latū sedes ubi fata quietas. Ostendūt fas illic
troiana resurgere regna. Immerfabilis. nā uir sapiēs null⁹ fortunæ tēpestatib⁹ imergit. Sirenū. De his ac
de circe deq̄ multis aliis q̄ ad ulyxis errores pñtēt: i. odis iscripsimus. Turpis. ga ferinā i formā conuersus.

Et excors. Sine corde. i. sine prudētia: qm̄ quod hois erat pdidisset. Sub dñā meretrice. nā ut uirtus hoī
optima parēs ē: & caste pudice q̄ nōstrū aīum educat. Ita uoluptas illū corrūpit: & seruū sibi reddit: & mere
tricio more aī corporisq̄ bonis expoliāt. Nos. q. d. maxima hoīum ps q̄ iertia uoluptatib⁹ tradita nihil al
tū cogitat. Dixit at nos ut suā iterponēs psonā nullū odiū: dū alios uituperat: sibi cōparet. Nūerus sumus.
Nā qui nullā ptē rōnis i uita cōtingūt i nulla alia te eē cognoscūt nisi quia augēt numerū. Achilles igit in
exercitu græcorū fuisse cognoscit: quia multa ægregia edidit faciora. Therfites aut fuisse cognoscitur: quia
uno plus fuit in exercitu. Sumus ergo numuerus. i. sumus quia augemus numerum. Nihil at p̄terea conseri
mus. Fruges cōsumere nati. Hoies ea rōne cibū sumere uident ut uiuāt. Isti at uidēt iccirco uiuere ut edāt.

Sponsi. Nō sponsi. erāt. n. proci: sed qui sponsi effecuperēt. Sic Vir. Et gener auxiliū priamo phrygiū
q̄ ferebat. i. qui gener eē cuperet. Penelopes. Quā ceteris oēs scriptores castissimā fuisse dicūt. Lycophrō
uero solus illā ipudicā describit. Alcinoiq̄ nebulones. Parasitos & adulatores itelligit: qui apud alcinoū
pheacū regē erant. Hi ergo omnes uoluptatem secuti pecudū uitā degebāt. Sumus ergo numerus nati cō
sumere fruges: & sumus spōsi penelopes & nebulones alcinoi iuētus appositue. Opata i cute curāda. i. q̄
se exercet in curando corpe plus q̄ æquū sit. Nō. n. negligendus est cultus corporis sed nō debemus nimīā
& maiorem quam oporteat curam adhibere. Ergo recte adiunxit plus æquo. In medios dies. Cum nox
non dies quieti concedatur. In medios. Quod turpius est q̄ aut non ita primo mane surgere aut paulo añ
noctem cubatū ire. Ad Strepitū. ad sonitū. Cessantū. i. ocioforum & inertium. Ut ingulēt h. Res oīno
inīq̄: ut qui scelus cōmissuri sunt adeo in re patrāda uigilātes sint. Tu ut ea discas q̄ ad salutē tuā pertinet
nō possis expgisci. Est at contrarium color rhetoricus. Sinolis sanus. primum at est ut occurramus morbo
aīquā ueniat: sed si tu hoc nō fecisti cura ipsū pellere postquā uēit. Hydropicus. metaphora a corpore ad
aīum. Añ diē. añ lucē. Raro tñ ponitur in hac significatione: potiusq̄ ante diem ãte tps significat. Maro
sed misera ante diē subitoq̄ accensa furore. Et Ouid. Filius ante diē patris inquit in annos. Inuidia uel
amore. Si nō excitaris ut philosophorum libris medearis animo tuo multæ p̄turbationes ut inuidia est
& amor te illis ægotantem uexabunt. Est Animum. Cōsumit. Dimidium. ab Aristotele mutuatus est sē
tentiā. Ille. n. ait principiū plus esse q̄ dimidiū totius. Aude. tanq̄ rē difficilem. Nam plena laboris est uia q̄
ducit ad uirtutē: & ut ait Hesiodus: nō sine sudore.

Incipe: uiuendi qui recte prorogat annū
Rusticus expectat dū defluat amnis: at ille
Labit: & labet in omne uolubilis æuum
Quærit argentum puerisq̄ beata creandis
Vxor: & incultæ pacantur uomere siluæ
Quod satis ē: cui cōtingit: nihil āplius optet
Nō dōus: & fūdus. nō æris aceruus & auri
Aegroto domini deduxit corpore febres
Nō aīo curas. ualeat possessor oportet:
Si cōportaris rebus bñ cogitat uti aut res

ACRON. Rusticus. sēsus ē. q̄ illud p̄terit tē
pus quo melior fieri posset stultus ac rusticus ha
bēdus ē similisq̄ ei q̄ cursū fluminis spectat tāq̄
finē aliqñ facturi. Quod satis ē. itelligi uult illū
recte uiuere q̄ quæ sitis rebus bene utit. i. nisi uitis
fueris purus diuitiæ te ornare non possunt. Va
leat. sēsus est melius est sanum esse & pauperem
quam in diuitiis ægotare possessor opus est ut
sanus sit primo: cui uti cogitat p̄paratis. Sin
cerum est. id est nisi pectus bonum sit & purum:
q̄quid dederis nō pōt eē gratum: & allegoricos
dicit uas pro hominis corpe. Siculi. Sicilie duo
tyrāni Phalaris agrigēten⁹ & Dionysi⁹ syracusa
n⁹. his uisū ē nullū tormētū tā grāde eē uti inuidia.

Qui nō mo. Nā furore cōmittimus q̄ ita flagra
m⁹. Nō cōfectū. Nā ira q̄ caret rōe cōtra dū cōdē
nat. & optat īfectū. Voleat q̄ id facit q̄ eū fecisse
pōnitet nimia īdignatione. Dū pōnas odio.
dū pōnas festināter exigit p̄ uolētīā. Aim rege.
Nā aiūs nisi obedierit icipit īperare. Imperiū aut
ai sēp ītolerabile ē. Puer. cito dū puer es p̄cipe
p̄cepta phīa. Ad loliū scribit adolēscētē oratorē.

Quod si cessas. hoc loco dehortat tarditatē &
hortat strenuitatē. Nec tardū. i. si non potes me
sequi in legēdo phīam nō te expecto aut si inge
niosus me prateris te non impedio.

PORPHYRIO TACET.

CHRI. Dū defluat amnis. Stultus fuit q̄ cū ad
amnem puenisset. uideretq̄ labi undas decreuit
spectādū donec tota aqua elapsa alueus arefceret
quod nō abhorret uita humana. i. q̄ cum occupa
tio occupationē īpellat. & negociū perpetua serie
negociū urgat. tñ sūt q̄ pponāt sibi tūc de uirtū
te cogitaturi cū ociū nacti fuerit. At ut aqua nūq̄
ī flumīe deest. sic nec ī uita unquā cessāt negocia

Pacat. Trāslatio a regiōibus quas sublato bello
quo uexebāt ad pacē reducimus. Id. n. pacare ē.
Quod satis ē. Aurea snia. Nā tñ diuitiā. quā
rēdū ē. quātū ad uitā cōmode degēdā sat sit. Nā
maiorē illarū cumulū q̄ q̄rit sibi curas cōparat &
sollicitudines quas oēs uitare cupiunt. neq̄ mor
bos e corpore pellūt. Valeat. Nunq̄ poterit frui
suis bonis q̄squā cuius aiūs nō ualeat. i. nō ē ab an
goribus & sollicitudinibus uacuus. Et p̄fecto quē

admodū lipp⁹ delectat pictura: qm̄ illā bene cernere nō pōt. Sic aiūs nī uariis curis cōfectus diuitiis nō ua
let frui. Sincez ē. Nisi uas purz fuerit. & mali saporis expers uinū qd̄ īfūdīt ī eo sapore corrūpiē. Sic & aiūs
aliqua molestia opprēssus uoluptatē sibi oblatā corrūpit. Sperne uoluptates. Qui uoluptates sp̄rnit illarum
desiderio nō torquet. Qui rursus sine desiderio ē. is p̄fecto trāquillā uitā agit. Nocet empta. Placet. qm̄ uo
luptatis meminit. qd̄ de re uniuersa platonici sētiāt. breuibz pcurrere. ipse. n. mentis gaudiū & lētiā dicit
eē. Sensū uero uoluptatē. Gaudiū ergo ex cōtēplatiōe aut aliquo uirtutū usu p̄cipiē. Quapp sēp laudē me
ref. Lētitia ē mētis elatio ī bōialicuius possessione. q̄ modestiā excedere pariter ac seruare pōt. Gaudiū sape
mētis alimonīā uocat Plato. Agro similis ē ueritas. Frugibus ueritatis cōtēplatio. Alimonīā q̄ ex his duob⁹
capit gaudiū. Hēc ī phedro dicūt. Redeūtibus at aiīs nostris ī cælū duo sūt premia: cōtēplatio q̄ ambrosiā
noiat. & gaudiū qd̄ nectar dicit. Vñ in phedro ait aurigā. i. rōnem equoslad p̄sepe sistere atq̄ illis ābroliam
nectare cōspā oblicere. Voluptatē at appellat suauē motionē ī sēfibus. q̄ a sensibili īdigētiā repletionē p̄fi
ciscat. Sūt. n. īdigētiā & repletio repugnātes. Ex illa cupiditas & dolor. Ex hac uoluptas ē. Ex quo itelligit
q̄ ī bonis nō ē enūerāda uoluptas q̄ bonos illā possidētes nō facit. Inest bestiis & stultis. Præterea accidit ma
gis ī probis q̄ p̄bis. Quod at bonū ē cōtra solet. Item cōmiscet cum malo. Accidit. n. eodem tpe eūdē dolo
re affici & uoluptate. ut cū sitiēs bibit. Malo at bonū nō admisceat. Præterea bonū stabile ē. Voluptas fluxibi
lis. Adde si placet q̄ bonū nō īpedit. Voluptates mltas uirtutes īpēdiūt. Auferūt. n. ut ipse ad Dionysiū scri
bit detrimētū bōi īscitiā. Ingetudinē ac petulātē stulticiā afferētes. Nec dubiū ē bonū ul' laude ul' ueneratiōe
dignū. Voluptatē uero neutrū horū merere. Sed uide aliud. bonū nostrū id dici nō pōt qd̄ uel naturæ nostræ
nō sit insitū. uel a nobis nō sit p̄fectū. Nos at p̄ter mētē & rōnē nihil sumus. Corpus at cārcer ē. Sensus uero
satellites atq̄ insidiatores. qui id agūt. ut nos altius ī hoc corpore demergāt. ne ad patriā nostrā. i. ad cælū re
uolemus. Voluptas a rōne nō ē sed a sensibus. Illud p̄terea q̄s nō sētiēt. Bonū qd̄ futurū ē ī sp̄e erigit. Quod
uero p̄sens ē trāquillū facit aiūm. ut nihil p̄terea requirat. aut egeat. quasi id sit ex se sufficiens. Voluptates at
si futuræ sunt ītolerabili ardore inflāmāt. Cura & sollicitudine animū exedūt. & in furore īpellūt. Si p̄sen
tes fuerint metu & sollicitudine corrumpuntur. nos cecos & īmanes reddunt: ac pōnitentia redio & lan
guore premunt. Quapropter in phedrone dolorem ac uoluptatem ex uno capite connēcti uult. Hinc si
alterz affit. alterum inde succedit. Hinc titius secur laniari sentit Plato. & Architas perforato uasi uoluptatē
comparat. Epycarmus euiropy in quo fluit aqua refluitq̄ & sursum ac deorsū iactat & renascit. In uoluptate
enī erigimur spe. Deiciimur mōtū. Sp̄rnimus. ac paulopost sp̄reta regrimus. Aliud rō suadet. In aliud ap

Qui cupit aut metuit. iuuat illū sic domus
Vt lippū pictæ tabulæ. fomēta podagræ.
Auriculas cytharæ collecta sorde dolētes.
Sicez ē nisi uas qd̄cūq̄ īfūdīs acescit. ptas
Sp̄ne uoluptates nocet ēpta dolore uolu
Sēper auarus eget. certū uoto pete finem.
Inuidus alterius macrescit rebus opimis.
Inuidia siculi nō inuenere tyranni
Maius tormentū. q̄ nō moderabitur iræ.
Infectū uolet eē. dolor qd̄ suaferit & mēs.
Dum pōnas odio p̄ uim festinat inulto.
Ira furor breuis ē. animū r̄ge. q̄ nisi paret.
Impat. hūc frenis. hūc tu cōpēlce cathena.
Fingit equū tenera docilē ceruice magister
Ire uiā. quā mōstrat eques uēaticus exquo
Tempore ceruinam pellē latrauit in aula.
Militat ī siluis catulus. nūc adhibe puro
Pectorē uerba puer nūc te melioribus offer
Quo semel ē imbuta recēs seruabit odorē
Testa diu. qd̄ si cessas aut strēnuus anteis
Nec tardū op̄rior. nec p̄cedētibus isto.

Lētitia

petitus rapit. Recte igitur Socrates chordas sibi in cythara dissonare malle & multos sibi aduersarios habere quod sibi ipsi aduersari. Poterant plures argumentationes in hac sententiam asserre. Sed liber extat Marfilii nostri uicini: in quo omnia collecta inuenies. Hæc igitur Plato. Aristoteles autem gaudium a uoluptate non discernit. Sed uoluptatis nomine utrumque complectitur ita tamen quæ animi sunt uoluptates nuncupet perfectas: sensum autem imperfectas. Empta dolore. Nam si est repletio indigetia non. Sempiterna aua. Ergo nunquam quiescet si semper erit in desiderio. Inuidus autem cum doceat secundis aliorum rebus seipsum semper excruciat. Iratus ea facit quorum. Fingit equum. Ut magister equum adolescentem in quicquid usus uolet fingit & format: sic nos animum nostrum si non dum uitia ex habitu contraxerit ad omne rectum formabimus. Permulti enim iterest qua uia a tenera ætate assuescamus. Nam ut catuli si obiecta ceruina pelle domi eam feram insectari assueuerint. deinde in siluis semper insectabuntur. sic animus noster uirtuti principio assuefactus semper deinceps eadem uia perget. Quia prima illa impressio in tenera mente facta ita durat ut odor rei quæ in noua testam. i. in fictile nouum infusa est. Recens. Nuper facta & in qua nondum quicquam ifusus fuerat.

ACRON

QV. HORATIVS ELACCVSIV LIO FLORO.

Uli flore quibus terrarum militat oris
Claudio augusti priuigno scire laboro
Thracæ ne uos ebrusque niuali cōpere uictus
An freta uicinas inter currētia turres:
An pigres asiam capi collesque morentur - curo
quid studiosa cohors opum struit hæc quoque
Quis sibi res gestas augusti scribere sumit:
Bella quæ & paces longum diffundit in æuum:
Quid titius romana breui uenturus in ora
Pindarici fontis qui non expalluit haustus
Fastidire lacus & riuos ausus apertos
Ut ualet: ut meminit nostri fidibus ne latinis
Thebæos aptare modos studet: auspicem mu-
An tragica defæuit & ampullat in arte. - sa
quid mihi celsus agit. mōito multumque mo-
Priuatæ ut gratæ opes: & tæger uitet - nēdus
Scripta palatinus quæcūque recepit apollo:
Ne si forte suas repetitum uenerit olim
Grege autem plumas moueat cornicula risu
Furtiuus nudata coloribus. ipse quod audes:
quæ circum uolitas agilis thyma: non tibi puum
Ingenium non incultum est: nec turpiter hirtum
Seu linguam causis acius: seu ciuica iura
Respondere paras: seu cōdis amabile carmen:
Prius feres hederæ uicticis premia. quod si
Frigida curarum someta relinquere posses
Quo te cælestis sapientia duceret: ires
Hoc opus: hoc studium prius pererem & apli
Si patriæ uolumus: si nobis uiuere cari:
Debes hoc etiam rescribere: si tibi curæ
Quantæ cōueniat numatius. an male facta
Gratia ne quicquam coit: & rescindit at uos

Uli Flore quibus terrarum militet oris. Iulius

Florus ad quem hæc scripta mittitur in cohorte

fuit amicorum. i. inter amicos Tiberii Neronis claudii qui ab Augusto imperium accepit qui natus est ex iulia: & ideo fuit adoptiuus Augusti: & amicus Hora. Vicinas iter sextum & Abidum: ut Luc. Tot potuere manus adducere sextos abido. Studiosa c. i. quod legio faciat. aut studiosa cohors cohortem familiam Nero: qui carmina facere diligebat. Nam Tyberius erat litterarum amicus. Quid t. deridet Titium poetam qui pidaque gratum profundissimi sensus: & eloquentiam in latinum sermonem conatus est transferre. Nam tragedias & lyrica carmina scribere cepit temporibus augusti. Sed libri eius nullius momenti erant. Celsus fuit poeta qui alienis dictis per suis utebatur. Apollo Cæsar sibi in bibliotheca statum posuerat ad habitum: ac statum apollinis. Grege a. methaphoricos dictum per cohors poetarum. Quid audes. i. quas lectiones sequeris & legis. Comparat autem apibus scriptorum bonorum carmen. Fometa. oratoriam & iuris scientiam dicit. Additque & poeticam. quia non ita ualent aptare uitia sicut philosophia: non frigida fometa dixit qui si secularia posses dona continere. i. si quotidiana opera reliquere posses. Sapientiam. ad summam uirtutem sue gloriam. i. ad philosophiam. Debes. ostendit iter Numatium & Iulium frequenter diffensionem exoriri: sed quia illis amicus erat: precipue Iulio. Utque nam reconciliati sint ei remanet. Hoc et mire iam quasi aliam causam scribendam sint qui reconciliatiois. Mire ob hoc admonet philosophiam quæ mores format. Seu causa. iuuenilis discordia: aut ipsos iuuenes spiritia: Quia expertes estis philosophia. Votum iu. aut carmen per uestro reditu scriberet. aut imolabo. per uobis iuuenem. Nam lyrici iuuenem imolabant. Tragedi hircum. poeta autem taurum.

POR. Iulii. q. t. m. o. Hic florinus fuit satyrarum scriptor. Cuius sunt electæ ex Ennio. Lucilio. uarrone Fuit autem unus ex claudii Neronis cohorte. Claudius fuit cuius frater Drusus: qui subactis germanis Germanicus dictus est. Ipse Tiberius doctus & doctos comites habuit. Cōpede uictus. quia cōgelascit.

An freta uicinas iter currētia turres. pesse iter currētia turres erus & leandri iter Sextum & Abidum medium est. Helleponti fretum. uel ipsarum urbium turres.

Quid stu. c. o. st. Cohors nunc amici. Nam & Lucil. eos qui nunc praesidiis ad salariū eunt merce de inuētas legiones ait. Quid Titius Romana breui uenturus in ora. Titius poeta hic noluit Pyn-

das: sermone uertere: Deridet at̄ hūc Hor. qđ au-
sus sit sacꝝ opus contaminare: pōt tñ & uere lau-
dat: Nā tiberii comes & doctissimus fuit & lyrica
cōscripsit. Haustus: an haustu. Thebāos aprare
modos. pyndaricos. Ille. n. Thebanus fuit. Quid
mihi celsus agit monitus multūq; monēdus Cel-
sus hic fuit quē monet: q̄ solebat Apollinis & ce-
ptos libros ī Bibliotheca exciperē & aliēos uerſꝝ p̄ sibi
nō uīdicet: ne. si unusq; sua tollat. ille suū nō
relicta ipsa sapiētia studuit. Si patriæ uolumus
adhibēdā eius iracundiā aduersus amicū. Sit
gratia nequicq; coit & resciditur. Nequicq; pro nō

CHRISTIANI. Iuli flore. Ad Iulium florū amicū suū epistola ē. Ad quē ē in libro carminū odē scripsit: cuius principiū ē. Pīdaz q̄q̄s studet emulari. Mira āt utiē ī sinuatiōe. Nā cū illū avaritiā rephēdere īstitūisset multa pri⁹ iterponit q̄bus hoīem paciētiorē rephēsiōis reddat. Interrogat igit̄ q̄bus ī regionibus sub claudio militet: & an q̄spīa sit q̄ res gestas cæsaris scriberē paret. Interrogat & diligēt d̄ titio poeta: Rephēdit celsū: q̄ aliēos li bros sibi uēdicet. Ip̄sū deniq̄ ab īgenio laudat: ut his laudibus eū ita demulceat: ut patiēter sua errata auditu rus sit. Claudius augusti priuignus De filiis Neronis a se adoptatis ī libro carminū plura dixim⁹. Hūc ī poe tica facultate miris laudibus extollit Quint. Diximus & de ebro flumine. Thracia. p̄ thracia. Nivali cō pede. q̄a hiēali tpe glacie colligat. Vicinas turres. Sestū itelligit & abidū: q̄ ad stadia trigita: id. n. ē quattuor milia & quarta ps: q̄d. spatiū Xerxes olī pōte cōiūxit. Pigues. Fertillissima. n. asia cāpestis & collia ē. Stu diosa cohors. Nā claudius iste: ut alibi legit̄: & Qui. edocet studiosus fuit: & studiosos adamauit. Bella & paces. i. q̄ ī bello & q̄ ī pace gessit. Diffūdit. Spargit. In lōgū e. q. d. ī eternitatē. Nā p̄clara maximoz ui roz facinora obliuioē mergūt: nisi scriptores suis monimētis illa ab īteritu uēdicēt. Titius. De huius hoīs īgenio atq̄ doctrina magna spabāt. In ora. i. ī celebritatē & famā: ut oīum ora de illo loquāt. Sic Ennī⁹ de se. Nemo me lachrymis decoret: nec fūera floetu Fassit. cur uolito docta p̄ ora uig. Nō expalluit. Nō timu it: q̄uis ardua difficillimaq̄ res sit ut ipse ī carminū libris oñdit pīdaz imitari. Fastidire lacus. Nanet ī trās latiōe: & c. pīdaz fōtē appellet a quo oīs lyrica uis manare uideat: reliquos lacus & fōtes q̄ ide p̄fluant appel lat. Aptos. In p̄mptu positos & facile imitabiles. Thebāos. pīdaricos. nā ipse thebanus fuit. Mo. nā uer⁹ lyricos modulāt poetā. Fidibus latis. Stilo & ligua latina. Auspice musa. Auspicio musaz. An tragica. Oñdit illū utraq̄ facultate ualere lyrica & tragica. Deseuit. q̄a grādia sed sēua plerūq̄ scribūt tragici. Vñ d̄ xit desinit & āpullat de quo uerbo diximus ī poetica. Mihi agit. amice loq̄ tanq̄ si qd bene egerit sibi sit uoluptati futur⁹. Cōtra. uero si cōtra. Atq̄ hac beniuolētia p̄parat sibi locū ad illū rephēdēdū: ut ex amici tia nō ex odio id aggredi uideat. Monēdus. q̄a nō p̄fecit adhuc. Opes priuatas. i. ex se scribat unde sibi gloriā paret: nō āt subripiat ex libris alienis q̄ p̄ suis deīde edat. Palatinus apollo. Hoc templū ab augusto aedificatū fuisse alibi oñdit. Huic ergo deo poetā sua uolumīa cōsecrabāt. Cornicula. Aiūt q̄nq̄ cornicē ornat⁹ cā pulcherrimas pēnas a uariis auibus clācalū subripuisse: & pprias exuisse illasq̄ iduisse: & se spectā dā ī tāta pulchritudine oībus p̄buisse. Sed paulopost reposcētibus suas q̄busq̄ plumas nuda relicta oībus rī sū mouit. Idē ergo iure euenire pōt illi poetā qui nihil ex se scribit: sed aliūde oīa cōpilat. Ipse. tu iuli flore.

Circuūolitas. Optime hoīem laborioſū & iduſtriū apibus cōparat. Nā ut ille ad uaria ſe cōuertūt & mō metyn parāt q̄ prima cruſta ē fauis. Deide piſſocērō. Tertio ppoli. Iſte. n. tres cruſtæ ueluti ſūdāmētā ſūt. Po ſtremo carā fauocq; ac mella. Sic ille ad uaria cōuertitē. Ingeniū nō paruū. Quod naturæ munus ē nō i- cultū qđ ē artis & doctriñæ. Sūt igit̄ oīa p̄clara ab eo poeta expectāda: qui & naturæ & doctriñæ opibus ſuf- fultus ad ſcribēdū accedat. Turpiter hirtū. ergo optime cultū. Seu liguā. oratorē iuriſcōſultū: & poetā eē poſſe demōſtrat. Prima p̄mia. Vt nō ſolū ſecūdas aut tertias ſed oīno primas obtineas. Sed de hedera iā expreſſimus. Victicis. i. uictoriā tuā iudicātis. Quod. Cū iam ab omnibus laudauerit audet amice erro- rem arguere. Ipſe. n. ſibi cauſa eſt ne euadat i egregiū poetā: quoniā mētē ſuā occupet uariis curis. Oportet enī poetæ mentē uacare oī ſollicitudine: ut tota ad muſas cōuertat. Recte ergo Iuuenalis. Quis locus inge- nio niſi cū ſe carmiē ſolo Vexāt: & dominis cyrrhæ nylæq; ferūt Pectora n̄ra duas n̄ admittētia curas. Hoc op⁹. ſicūbeſ ſtudiis ſapiētīæ cui rei pui & āpli. i. ciuiſcūq; fortunæ ſim⁹. Ea. n. & patriæ & nobis pdeſſe poſ- ſumus. Nūatius. nūc ipſū icōſtantiæ iſidelitatiſq; arguit. Interceſſerāt. n. iimicitīæ iter hūc & nūatiū pl̄zcū deide opa amicorꝝ: & maxie horatii iſcōciliāti iter ſe fuerāt. nūc āt itellexiſſet poeta iſcōciliationē illā poene diſcindi familiariter utrūq; increpat: oñditq; eos uehāmētē amare cū iuencā pillorꝝ reditu uoueret. Ma- le ſarta. Translatio a ueſte. Sarcire. n. & i ſupino ſartū ē diuiſas ptes cōiūgere & cōſuere. Ergo male ſarta. i. male cōiūcta ē gratia quæ nō coit id ē nō durat i cōiunctione: ſed reſcindiſ. Calidus ſanguis. ppter irā di- cit quæ eſt accenſio ſanguinis. Rerum inſcitia. Nam omnis animorum perturbatio ab inſcitia eſt. Feroſ. Contraria res eſt humanitati & manſuetudini. Indomita cerulce. Indomita ſuperbia qua inæqualitatem

Seu calidus sanguis: seu rex incitua uexat
Indomita ceruice feros: ubicunq; locorum
Viuitis indigni fratrum rumpere foedus
Pascit in uestrum reditum uotiuu iuuenca

scitatur Cui sub cōueniētis cornicis fabella dicit ut aliā
inueniat. Frigida curā, fomēta. poeticā significat q̄
nobis uiuere cari. Hoc apte ab ipsa laude phīæ descēdit
tibi curā. deest an sit sensus. An sit tibi curā. Numatius
ut Vir. Et sūmo Clypei nequicquam umbone pepēdit.
la ē. Ad quē ē t̄ i libro carminū odē scripsit: cuius princi
tiōe. Nā cū illū auaritiā rephēdere iſtituiſſet multa pri
t. Interrogat igit̄ qbus i regionibus sub claudio militet:
rogat & diligēt d̄ titio poeta: Rephēdit celsū: q̄ aliōs li
laudibus eū ita demulceat: ut patiēter sua errata auditu
a se adoptatis i libro carminū plura dixim⁹. Hūc i poe
s & de ebri flumine. Thraca. p̄ thracia. Nivali cō
estū itelligit & abidū: q̄ ad stadia trigita: id. n. ē quattuor

Piquis. Fertillissima. n. alia capeltris & collia ē. Studeo et studiose fuit: & studiosos admauit. Bella & ut. In lōgū. e. q. d. i eternitatē. Nā p̄lara maximoz uirū nonimētis illa ab iteritu uēdicēt. Titius. De huius boni oritatē & famā: ut oīum ora de illo loquāt. Sic Ennī⁹ de s̄sit. cur uolito docta p̄ ora uigē. Nō expalluit. Nō timu-bris oñdit p̄dāz imitari. Fastidire lacus. Nanet i trās- manare uidet: reliquos lacus & fōtes q̄ ide p̄suant appel- Thebāos. p̄daticos. nā ipse thebanus fuit. Mo. nā uers⁹ latina. Auspice musa. Auspicio musaz. An tragica. Deseuit. q̄a grādia sed s̄aua plerūq̄ scribūt tragici. Vñ di- ca. Mibi agit. amice loq̄ tanq̄ siq̄ bene egerit sibi sit uolētia p̄parat sibi locū ad illū rephēdēdū: ut ex amici p̄fecit adhuc. Opes priuatas. i. ex se scribat unde sibi deide edat. Palatinus apollo. Hoc templū ab augusto a uoluntia cōsecrabāt. Cornicula. Aiūt q̄nq̄ cornicē ū subripuisse: & p̄prias exuisse illasq̄ iduisse: & se spectā- st̄ reposcētibz suas q̄busq̄ plumas nuda relicta oībz ri- hil ex se scribit: sed aliūde oīa cōpilat. Ipse. tu iuli flore.

qua amicitia continetur descendere uetamini. Indigni rumpere. quoniam neutrum decet rumpere. Fratrum. Vel q̄ fraternum esse debet: uel q̄ olim fraternum fuit.

AD ALBIVM AMICVM SVVM.

a Lbi nostros sermonū cādide iudex
Quid nūc te dicā facerē i rgiōe pedana

dum oppidum haud longe ab urbe fuit: nunc nō est uerum adhuc regio ipsa Pedana dicitur.

CHRI. Albi f. Ad Albū epistola ē: q̄ circa p̄incipia epistolae laudat a rectitudie iudicii: ut sibi uia muniat ad rep̄hensionē iustissimā. Vult. n. hoīem admonere: ut cū i bonos affluētia cōstitutus sit depōat sup̄uacuas aī curas. Candide. q. d. recte: qm̄ i iudicio tuo nulla appareat macula. Sermonū. Vtebat. n. horatius iudicio huius hoīs tanq̄ & ueri & docti i sermonibus quos scripserat. Facileq̄ credideri poetā ita eū laudare: qm̄ i iudicādo libertate uteret albius. Ergo laudat ut uideat audidissime audisse siquid ab eo rep̄hēsu sit: & tacitā amonet ut ipse quoq̄ nō inuitus accipiat si qua in re ab eo reprehendatur. Pedana. a pedo oppido.

Scribere qđ cassi parmēsis opuscula uicat:
An tacitum siluas inter reptare salubres
Curatē quicquid dignū sapiente bonoq̄ ē:
Nō tu corpe eras sine pectorē. dū tibi formā
Dū tibi diuitias dederāt artemq̄ fruendi.
Quid uoueat dulci nutricula maius alūno
Quā sapere & fari possit quā sētiat & cui
Gratia: fama: ualitudo cōtingat abunde
Et mundus uictus nō deficiēte crumena:
Inter spem curāq̄ timores inter & iras
Oēm crede diem tibi deluxisse supremum
Grata superueniet quā nō sperabit hora:
Me pingue & nīdū bene curata cute uisēs
Cū ridere uoles epicuri de grege porcum.

ptatibus ponunt. Deinde q̄ omne animal colunt. nullum edunt.

POR. Cassi P. Hic ē Cassi⁹ q̄ i ptib⁹ Cassi & bruti Trib. militū militauit: qbus uictis athenas se cōtulit. Qu. Vari⁹ ab Aug. miss⁹ ut eū iterficeret studētē reppit. Et p̄pto eo scriniū cū libris tulit. Vñ mlti crediderūt Thiesē Cassi par. fuisse. Scripserat. n. mltas alias tragoedias. Cassi⁹ Siluas libros phōḡ amōenos significat.

CHRI. Cassi. p. cassi p. apochopē. Hic parma urbe poeta fuit nō ignobilis: q̄ brutianas ē ptes secutus: atq̄ illo deuicto athenas se i studio litterarū recepit. De hoc meminit. Quintilia. Siluas salu. Nā & ualitudinē corpis seruīūt & secessū ad res altiores cogitādas prābēt. Dixit at reptare: ut gradiēdi iter loca arborib⁹ fruticibusq̄ dēsa difficultatē oñderet. Vel pōit siluas phīa abditas obscurasq̄ snias: i quas ip̄a reptet. i. latē subeat: & tūc erūt salubres qm̄ a morbis. i. a uitiiis aīum purgēt. Sine pectore. Sine prudētia naturali. Oñē dit. n. fuisse i hoīe priā naturā: q̄ pp se experēda multū phī dixerūt. Artēq̄ fruēdi. Virtutē itelligit: q̄ cū priā ma naturā recepit illis fruit. Sapere. Quod ē sapiētia & doctrine. Et fari. Quod ē eloquētia. Gratia Vniuersalis benignolētia. Mūdus uictus. Hoc enī requirit ut luxus i uictu absit mūdices assit. Sed secūdū facultatē p̄rimoni. Inē spē. Misera illoz uita qbus iter tot pturbatiōes uita sunt. Grata. Sperādū nō ē. Me pingue. Porcū se appellat de grege epicuri. q̄ illi uoluptuosā uitā agūt: & nihil a suisbus distant. Nam p̄ter eas uoluptates q̄ aut gustu aut tactu pcipiūt nihil i bonis numerāt. Nō at se talē ēē dicit: q̄ sit: sed cōat illū a uita contraria hoc contrario abducere imitat⁹ eos qui curua ligna dirigunt qui non sunt contenti ut ad rectitudinem reducant: nisi tantundem in contrarium flectant.

AD TORQ VATVM

f I potes archaïcis cōiuiua recūberē lectis:
Nec modica cōenā times olo oē patella

a Lbi nostros sermonū cādide iudex. hac epistola albiū Tibullū alloquit̄ alegiarum scriptorem qui uidebatur libros eius sermonum multum laudare. Albius ille Criticus fuit & scriptor philosophiae.

POR. Albi nostros sermonū cādide iudex. ad Albū Tibullū scribit. In regione Pedana. Pe

ACRON

Pedum

ACRON. Cassi p. hic aliquot generibus stillū exercuit: inter q̄ opa elegiaca & epigramata eius laudat: hic ē q̄ i partibus cassi & bruti Tri. militū militauit. Quibus uictis Athenas se cōtulit. Quintus Varus ab Aug. missus ut eū iterficeret studētē repperit: & p̄pto eo scriniū cū libris tulit. Vñ multi crediderunt Thiesē Cassi parmēsis fuisse Scripserat. n. multas alias tragoedias. Dederāt. mediā breuē siluā dederāt. Siluas libros phōḡ appellat. amōenas aut quia salubriores sūt siluā.

Sapiēte. qui. solus scit moderate suis uti bonis. Quod aut luxurioso p̄ icōtinētia: aut auaro p̄ nīmiā abstinentiā negauit. Dū tibi fo. epicuri negāt aliqd̄ deos curare. Hic ergo secūdū cōsuetudinē dixit. Crumena. p̄imonio ul' sacco nūmario siue prādiario. Curā. i. agēs inter spem & curas quotidie puta te moriturū: mōer ergo nihil esse curādū de futuro. Crede. d. ita tene oēm diē q̄ si i eo sis moriturus. Vises. i. qnq̄ uis uidere uides bñ pastū porcū & satyricē uitupat eā sēctā quā se qē. Epicuri. quoniam Epicuri lūmū bonū i uolū-

f I potes. Torquatū aduocatum amicū iuat ad cōenā. Archaici. lecti humiles ab archaico fabro: q̄ n̄ magnā statūrā dicif ēē. Palustres pal⁹ ē iuxta miturnas ubi & iā Mari⁹ latuit. Im. f. ul' ipiū fer dē hoc añ pōscētes reges appellabant

idem qui senatui cenā post prandium dabāt. In capitolio cōsulē uel dictatōrē rogabāt ne ad cenā uenirēt se illis q̄ dederēt donū missuros ne illos ut reges domū deduci illis de p̄sētibz necesse esset. Et moschi. Moschus pgamenus fuit rhetor notissim⁹ uel reus ueneficii fuit: cui⁹ cām nūc oratore ægerrime. Nā torq̄ patron⁹ fuit causā.

POR. Si potes Archiacis. Torquatum inuitat ad cōuiuiū. Archias breues lectos fecit p̄n Archiaci sicut a Boetoo Boetoos dicimus. Nec mo. cœ. ti. dū dicit modica & times breuitatē cenæ ostēdit. Supremo te sole domi. qđ ait. Tauro iter⁹ dif. ostendit tauro iter⁹ cōsule lecta. Sinuessanūq; pe. Petrinus uicus olim in agro Phalerno quo itelligit: ad Phalernū. Tor. iuitare. Et moschi. hic Pergamenus fuit rhetor notissimus reus ueneficii fuit cui⁹ cām exp̄imis tūc oratores egerūt. Torquatus hic de quo nūc dicit & asini⁹ pollio. Dat ue. Diui Cæ. natalē significat. id eē ipse probat dicēs æstiuā noctē q̄a ille idibus iuliis celebrabat.

CHRI. Si potes archaicis. Torquatū uig. diuitiis affluētē: sed ob auaritiā partis uti nō audentē ad liberāliorē uitā traducere cōatur: ita tñ ut frugalitas seruet: neq; querat luxur. Archaicis. Vilioribus & plebeis ab archia infcio fabro factis. Oē olus. Etiā male cōditū & plebeū. Patella. A patina diminutiū ē. Modica. Modesta & tēperata. Dat at parinæ quod sit epulæ quas modicas & frugales eē uult. Supremo sole. Vltima diei parte. Illa. n. hora tēperati hoies cibū capiebant. Vir. de didone. Nūc eadē labente die cōuiuiā poscit. Tauro. i. cōsulatu tauri. Iter⁹ tauro. i. in secūdo tauri cōsulatu. Ergo nō multū uetusta. Palustres min. sturnas. Nā hæc urbs inter paludes sita erat. Iuuenalis. Min. sturnarūq; paludes. In his at locis uina deteriora sūt. Sinuessanū. quo oia is locus in agro sinuessano sit. Est at sinuessā nō procul min. sturnis. Ponit at hæc u. hora: ne dū illū abūdantius rebus suis uti admonet forte credat se i luxū aduocari. Si melius quid hēs ar. cesse. i. uoca ad te uel ser. id est sūffer meū iperū. i. obtēpera mihi. Splēdet focus. Nitet domus multa sup. pellectili: ut sit positus focus p̄ domo. Vel nitet focus: q̄a ligna tibi abūde sūt: q̄bus focus igne splēdere possit. Sed priā snia melior quia seq̄ & tibi mūda supellex. Snia ē ut cū abūdet supellectili & diuitiis uelit illis quādoq; uti. Leues spes. Nā q̄a sperat igētissimas pecunias accumulare abstinet illis uti. Sed sūt spes leues id est reg. leuiū & mutabiliū: uel hois leuis. Certamina d. Conatus quos sumis ut diuitias acquiras. Certas enī ne q̄s ditior sit. Moschi. Moschus pgamenus orator sūmus istituebat pueros. Ac deniq; ueneficii reus factus a plurimis oratoribus defēsus ē. De hoc meminit Quintilia. Nato cæsare. Idibus iuliis natus est: quē diē romani festū celebrabāt. Impūe. Quia nemini nos rep̄hēdere licebit. Aestiuā. Quippe quæ i ipsiis iuliis idibus eēt. Fortūa. p̄ diuitiis posuit: quæ cū nō pp se expetēda sint: sed ut illis ad nōstra cōmoda cōparāda possimus uti frustra possident nisi utamur. Parcus. Deest si: & cōpone i hūc ordinē. Si aliquis parcus id est avarus ob curā haredis. i. quia cupiat me oia conseruare haredibus & nimium seuerus. i. nimis grauis censor. Assidet. i. non discedit a me ne ego patrimoniū profundā. Insano. i. nimio in sūptu quasi dicat prohibet me ab administratione bonorū ueluti si insanus furiosus ue sim.

ACRON. Ac docet artes. docet faruo se loq̄ ebriū uino exhilaratū. Corruget nares. moueat fastidiū. Nam quotiēs horret aliquid nares cōtra ctæ rugā faciūt. Cantarus. significat se habere uasa argentea: i quib⁹ suā imaginē quasi i speculo possint cernere. Eliminet. extra limen eliciat foras limē efferat: q̄a hoc pcurabo ut ueniēs iuenias aut puellā aut puerū tibi cōueniētē. Brutā. noia cōuiuiū torquati: uelut quidā brutā & septitiū puer. Sed nimis ait arte quādā molestū sibi ordinē discubētū ppter libidinē aut ut solus cū paucis ueniret. Tu quo. i. cū quotis comitib⁹ ad cenā meā uenias. Falle. monet illū ut dum illa sperauerit eū exitū p portam exeat per posticū.

POR. Quid non ebrietas designat. aperit. Idoneus imperor. sicut iudicor dixit. Corruget nares nec nō & cantarus. Corruget cōtrahat:

Supremo te sole domi torquete manebo. Vina bibes iter⁹ tauro diffusa palustres Inter min. sturnas sinuessanumq; petrinū Si melius qđ habes: arcesse: uel iperū fer. Iā dudū splēdet focus: & tibi mūda supel. Mitte: leues spes & certamia diuitiarū. lex Et moschi cām. cras nato cæsare festus Dat ueniā somnumq; dies. impune licebit Aestiuā sermone benigno extēdere noctē. Quo mihi fortuna si nō cōceditur uti: Parcus ob haredis curā nimiumq; seuerus Assidet insano: potare & spargere flores

Incipiā: patiariq; uel inconsultus haberi. Quid nō ebrietas designat: opta recludit: Spes iubet eē ratas: ad proelia trudit iermē Sollicitis aīs onus eximit: ac docet artes Fœcundi calices quē nō fecere disertum: Cōtracta quē nō in paupertate solutum: Hæc ego pcurare & idoneus iperor: & nō Inuitus: ne turpe toral: ne sordida mappa Corruget nares: nec nō & cantarus & lanx Ostendat tibi te ne fidos inter amicos. Si qui dicta foris eliminet: ut coeat par:

Archias

Petrinus

Moschus

Iungaturq; pari. brutā tibi septimiumq;
Et nisi cœna prior potiorq; puella sabinū
Detiet ad sūmā locus ē & plurib; umbris.
Sed nimis arcta p̄mūt olidæ cōiuiū capræ
Tu quot; eē uelis: r̄scribe: & rebus omissis
Atria seruantem postico falle clientem.

ri. i. extimari icōsultus. i. pag; cautus i meis rebus: Nā si cōsulti hī dicūt a qbus cōsiliū petīt ille erit icōsultus cui⁹ rōnem appetitus nūq; cōsultat. Quidn̄ ebrietas. Alteq; extremos; laudat: ut hūc hominē ab altero abducatur: & i mediocritate i qua uirtus ē collocet. Designat. Demōstrat: uñ consules designati dicunt. Spes ratas. Firmas: idubitabiles. Ad proelia trudit. Nā accēdūt spiritus: uñ pellit timor. Disertū. Nā eloquē tiores reddit uinū hoies: ac ē q angusta paup̄tate p̄mūt liberat a curis. Nec ipe. Quia hęc mihi ratio ipe rat. Idone⁹ & n̄ iuit⁹. Nā q a rōne ipe rat is iā istitut⁹ ad rē ē: & bñ uolēs agit. Quia igredit⁹ iā ad uirtutē: & p electionē agit. Total. neutri generis ut ceruical. Est at̄ uestis q tor⁹ ornat. Mappa. q mēsa sternit. Corruget na. i. moueat fastidiū & nausēā iducat. tūc. n. retegitur os: opit⁹ oculi: & na⁹ i rugas cōtrahit: cū aliqd sordidum ostēdit. Imperat enī ratio n̄ ut nimio luxu lasciuiat i cōiuiis: sed ut uitet sordes. Cātarus & lāx. De qb⁹ dictū ē. Ostēdat tibi te. Oñdat q̄lis sis. i. demōstret tuas facultates. q̄si dicat nec maioris neq; mino ris cōparata sint q cōueniat tuis facultatibus. Vel adeo tersa sint ut tanq; i speculo i illis tuā imaginē cōtēple tis. In snia uult luxuriē abesse: mūdiciā adesse. Ne fidos. Descripsit quale prepararet cōiuiū. Nūc addit cōiuias ita eligere ut oēs Fidi inter se sint: neq; quisq;. Eliminet id est extra illud limē pferat quā i cōiuiio dicūtur. Nā multa dicūt ex hilaritate uini q dissemināda minime sūt. Vt coeat par. Compone sic. Institutā cōiuias brutā puellā & septimiu: ut par pari iūgat. Nisi te sabinum detinet prior. i. melior cœna & potior puella. Locus pluribus umbris. i. plures sūt loci i meo rure: q umbris opti belle nos recipere possint. Sed nimis arcta. Sed eligamus loca aptiora. Nā arctiora premūt malo odore capræ. Vel dicamus umbris quā si scurris: ut supra i sermonibus dixit. Cū seruilio balatone Vibidius quos mecœnas adduxerat umbras. De inde ponet olidas capras p mordacibus scurris. ut moneat si scurras uelit ducere nō ducat mordaces. Nam p̄mūt tetro odore cōiuiū. Quotus eē uelis. quasi dicat scribe cuius fortunæ homines tibi cōiuias adhibeā Nā si cupis digniores te eris postremus: si inferiores eris primus. Omissis rebus. Relictis negociis & causis Atria seruante. affūt tibi cliētes: qui i atrio tuo te expectāt: ut te cōsulat: & suas tibi causas cōmēdēt: tu at̄ illos falles. Nā nō illac domū egredieris: sed per posticū: ne te egrediētē intueāt. Sic enim olim expectantem Ciceronem auxilium contra clodium imploraturum Pompeium fefellisse dicunt.

AD NVMITIVM.

n Il admirari pperes est una Numici
Solaq; q possit facere & seruare beatū
Hunc solem & stellas & decentia certis
Tēpora momētis: sūt qui formidine nulla
Imbuti spectent. quid cēses munera terræ
Quid maris extremos arabas ditātis & idos
Ludrica qd̄ plausus & amici dona quiritis:
Quo spectanda mō. quo sēsu credis & ore
Qui timet his aduersa fere mirat̄ eodem
quo cupiēs pacto pauorē utrobq; molesto
Improuisa simul species exteret utrūq;
Gaudeat. an doleat: cupiat metuat ue: qd̄
Si qcqd̄ uidit melio peius ue sua spe: ad rē:
Defixis oculis animoq; & corpore torpet:
Insani sapiēs nomē ferat æquus iniqui.
Vltra quā satis est uirtutem si perat ipsam:

per quod nō tantū sordidā sed olentem mappā significat. Deinde luxuriose splendidū argentū significat quasi speculo ostendere se ipsum conuiaz. i. imaginem suam. Sed nimis arcta. Ait arcte discumbentium molestum esse odorem alarum eorum qui hirci dicuntur. Postico falle clientem. monet ut silentio ueniat.

CHRI. Si ergo ita me prohibere tētat ego cōtra faciā. Nā iicipiā potare & uti lautiorē cōiuiio. id enī significat p flor; copiā: & patiar habere.

Total

n Il admirari. in hac epistola docet uisurum foeliciter eū q sine admiratione oīa hiturus it. Vt. n. oēm sollicitudinem ex cupiditatibus nasci nō dubiū ē: ita beatū i cōtēptu diuitiar; cōstitutū eē ait. Numici. i. ppli dōa. Quā. scilicet iudicio utrobq; & i spe cōsequēdi: ex quibus aut dolor aut odiū contingit. Torpet. i. hebet: hoc ē stupore hebet & deficit.

ACRON

POR. Nil admirari. Scitibit nō amare se unā sectā plus alia. Nil admirari. Nulli sectæ obligatū se ait. Ideo q nulla naturæ res p̄turbationē ais parat: quā si quis alia tanq; bona cōcupiscit alia tanquā mala timeat. Eū ergo q se i rebus oībus gratia odioq; exemerit securum uiuere posse significat. Insani sapiens. p̄inde p̄nunciandū ac si fere dixisset. Et artes suscipe. subdistigue. Gaude q spectant. hoc in gloriæ cupiditatem dicit.

CHRI. Nil admirari. Aurea oīno epistola: & quā ex grauissimor; philosophor; sētētia rectissimē concludat aium p̄turbationibus uacatē beatū eē. Cōtra uero q illis agitāt eū miser; eē. Vex qm̄ neq; hic loc⁹ neq; pleriq; alii i huiuscemōi p̄emata facile itelligi p̄t: nisi oīum p̄turbationū uis p̄cipiat: dicā semel sed suo ordie de uniuersa

re dicendū: ut hīc multa ad aliorū locorū interpretationē facile promi possint. Diuidūt igit̃ & pīthagorei & platonici aīum in duas ptes. Harūq; alterā rōnis pīcipē faciūt. Alterā exptē. In prima ponūt trāquilatē. i. placidā quietāq; cōstatiā. In altera motus turbidos: quas pturbationes nomināt. Nā cū siue ab eo sensu ī quo cogitādī uis est solo: siue ab eodē rōne illustrato iudiciū factum ē q̃ppīā siue bonū eē siue malū statī īsurgit alia uis aī: quē appetitū nomināt: ut qd̃ bonū ē sibi ascescat: quod āt malū refugiat. Is āt motus si cū rōne cōstāter prudēterq; fiat huiuscemodi appetitio βούλησις. i. uolūtas appellat̃: & ī solo sapiēte iueniri stoici putāt: ac uolūtatē eā diffiniūt q̃ qd̃ cū rōne desiderat. Appetitio āt quā uehēmētius cōtra rōnē cōcitata est libido uel effrenata cupiditas ē: q̃ ī oībus stultis iuenit̃. Quapp̃ cū ita monemur: ut in bono simus aliquo id dupliciter cōtingit. Si. n. placide & cōstāter id gaudiū dicī: grāce āt χαρά. Sin uero īaniter & effuse aīus exultat tū illa laticia gēstīēs uel nimia dici pōt: quā diffiniūt eē sine rōne aī electionē. Motus āt ille aī qui declinat a malo si cū rōne ē αὐβλαβεία. i. cautio appellat̃. Sin uero sine rōne & cū exanimatione humili atq; fracta moetus nominat̃: qui diffinit̃ rōni aduersa cautio. Præsētis āt mali sapiētis affectio nulla ē. Hæ igit̃ bōæ sūt affectiones tres & cū rōne duæ ī bonis & una ī malis. Motus āt qui sūt ī appetitu sine rōne pturbationes appellat Cicero: & ut ī nostris dialogis de aīa scripsimus rectius q̃ reliqui philosophi: qui passiones eas nūcupāt: cū passio ēt de nō uitiosis motibus dicat̃. Ergo ī malo p̃senti motus sine ratiōe egritudo dicī: q̃ a stoicis diffinit̃ aī aduersatē rōne cōtractio. Sed qm̃ oēs pturbationes nō sua natura: sed falsa opiniōe nostra excitāt: dicet̃ egritudo opinio recēs mali p̃sētis: ī quo demitti cōtrahi:q; aīo rectū eē uideat̃. De futuro āt malo diximus eē moētū. Isq; ē opinio ip̃edētis mali quod ītolerabile eē uideat̃. De bono aut̃ si p̃sēs ē hēt motū aduersatē rōni q̃ laticia gēstīens appellat̃: eaq; ē opinio recēs boni p̃sētis ī quo efferri rectum esse uideatur. Si āt futurū exorīt̃ libido q̃ ē opinio futuri boni quod sit ex usu iā p̃sēs eē & adesse. Hēs igit̃ tres bonas & cōstātes aī affectiones: q̃ a rōne p̃ficiūcūt̃: & quattuor pturbationes q̃ rōni aduersat̃: neq; a ueritate sunt sed ab opiniōe q̃ ē ibecilla qd̃ā affectio. Verū cū q̃tuor genere sint: p̃tibus sūt m̃lto plures: cū singulæ ī plures diffūdāt̃. Aegritudo. n. hēt īuidetiā: emulationē: obtrectationē: misericordiā: angorē: luctū: merorē: ærūnā: dolorem: lamentationē: sollicitudinē: molestiā: afflictionē: desperationē: quas oēs doctīssime diffiniuit ī quarta tufculana cicero. Sūt & aliæ ptes ægritudinis quas ad has colligūt stoici: q̃ parē oīo ab his differūt. Sub moētū āt subiecta sunt pigritia: pudor: terror: timor: pauor: exaiatio: cōturbatio & formido. Ad laticia āt referūt̃ maliuolētia: delectatio: iactatio. Libidinis uero ptes sūt ira: exādēscētia: odiū: inimiciā: discordia: idigētia: & desiderīū. Oīum āt pturbationū fōtē eē dicūt itēperatiā q̃ ē a tota mēte & a rōe defectio: atq; sic aduersa a p̃scriptione rōnis: ut appetitiones aī nullo mō nec regi nec cōtineri queāt. nā ut tēperatiā sedat ipsas appetitiones: & efficit: ut recte rōni pareāt cōseruatq; cōsiderata iudicia mentis. Sic huic inimica tēperatiā oēm aī statū īflāmat: cōturbat: īcitāt. Video me has arctius coangustasse q̃ illarū: rō patiat̃ sed ī tāta reg. uarietate nō possū de singulis explicatius dicere. Ergo quēadmodū cū sanguis corruptus ē: aut pituita nimis abundat: aut bilis ultra q̃ par ē efferuescit: morbi ægrotationesq; ī corpore nascūt̃: sic animorū pturbatio & ipsa īter se repugnātia sanitate spoliāt aīum morbiq; pturbat. Morbos āt uitia dicim⁹. Vitīū āt sūmū malū ē ergo a pturbatiōib⁹ ē sūmū malū. Sed qm̃ pturbatiōes aut ī opiniōe bōi sūt aut mali: & siue bōa cupias: siue iis cōtraria timeas: sēp euenit q̃ ipsa q̃ bona putas pluris facias q̃ oporteat: & cū pluris facias admiraris: ex quo se quīē q̃ nihil admirari solū sit q̃ faciat nos beatos. Et seruare. Nā q̃ felicitatē īducūt: eadē illa īductā cōseruat̃. Nā quibus rebus aliqd̃ cōparat̃: iisdē ēt cōseruat̃. Sed optime dixit seruare: nā aduētus boni nō facit felicitatē: nisi idē bonū maneat. Recte. n. aristoteles q̃ quēadmodū una hirūdo non facit uer: ita nec una dies facit hoīem beatū. Sūt q̃ formidine nul. Locus a minori. Diceret. n. aliq̃s. difficile ē nō admirari diuitias & honores. cui respōdet si iuenimus sapiētē q̃ nō admiret̃ ultra modū cælestia q̃to minus admirabit̃ terrena q̃ cælestibus īferiora sūt. At sapiēs adeo ītrepide cūcta aspiciūt: ut ēt si cælū ruat e trāquillo aī sui statu: nō excuriat̃. Ergo nūq̃ mouebit̃ diuitiis & honoribus. i. auaritia & ābittione: q̃ terrena sūt. Nulla formi. Nullo nimio motu aut trepidatiōe. Quid īterrogātis ē. Et erit ordo. Quid quō & quo sensu & quo ore cēses tu & credis tu eē spectāda mūera terræ diuitias & munera extremi maris q̃ maximæ sūt uniones & margaritæ q̃ legūt̃ ī mari ī dico: & appellat̃ ēt munera maris odoratas merces: q̃ ex oriētali plaga ad nos mari uehūt̃.

Extremos arabas. Nō q̃a oīo extēmi sint: sed q̃a sint longe remoti. Ludicra. Ludus appellat̃ ē q̃bus uictoria parta ī sūma admiratiōe erat. Plausus. q̃ uictoribus reddebāt̃. Dona. hī sūt magistratus q̃ in suffragio pplī accipiūt̃. Ergo sūt dona pplī te amātis. Quiri. p̃ q̃ritiū. Qui timet his. Siue pturbatio sit ī cupiditate bonorū siue ī fuga malorū sēp cupiet bona. Pauor ē utrobīq; Nā siue cupies bona: siue timeas mala speris ī formidine. Nā qui cupit diuitias sēp exorret paupertatē. Improuisa spēs. pbāt̃ stoici oēs pturbatiōes eē ī opiniōe. Nā si eēt a natura nō possēt tolli. sēp. n. eēt. Ergo ī opiniōe sūt: & sēp īprouisa magis

In nūc argētū & marmor uetū: araq; & artes
Suscipe cum gēmis tyrios mirare colores.
Gaude qd̃ spectāt oculi te mille loq̃ntem:
Gnauus mane forū & uespertino pete rectū
Ne plus frumētī dotalibus emetat agris
Mutius & idignum qd̃ sit peioribus ortus:
Hīc tibi sit potius quā tu mirabilis illi

Moetus

ledūt. nā ū fuit datū spatiū recognoscēdi eā opinionē falsā eē. Gaudeat an do. nihil refert q̄cūq; p̄turbatōe afficiat mō illa te ita rapiat ut stupeas & torpeas. Gaudeat qd̄ ē de p̄nti bono: & dē latitua gestiēs. Doleat de p̄nti malo q̄ appellat̄ ægritudo. Cupiat. de futuro bono: & hęc libido ē. Metuat. nā moēt̄ ē de futuro malo. Meli⁹ sua spe. Meli⁹ q̄ spauerat: & ē i bono aut p̄nti aut futuro. Pei⁹. Si i malo. Stultis at̄ accidit qd̄ hęc eueniāt i p̄meditata. Vñ magis p̄turbāt q̄ nō fuit spatiū cogitādi. Nā sapiētī cui oēs fortunæ ipe t̄ noti sūt: nihil i p̄meditatū accidere pōt. Cogitat. n. ea nos cōditiōe natose ē ut oib⁹ calamitatib⁹ subiecti simus. Itaq; oīa illa sibi accidere posse p̄meditat̄. Ergo si euenierit qm̄ p̄uisa accidūt multo minus ledūt. Quæ at̄ nō euenierit ea ueluti terērianus ille senex sibi lucro apposuit. Defixis. q̄a nihil aliud ituef. Aio & c. nā cū aiūs torpet idē ē & corp⁹ qd̄ ab aio mouet̄ faciet. Proprie tñ torpere ē cū nerui siue frigore siue alia re ita rigēt ut corpus moueri flectiq; ueq̄ant. Sed ad aium deide trāssert̄. & dē torpere quotiēs adeo ob aliq̄ curā p̄mit̄ ut imobilis fiat. Infani sapiēs. Vsq; adeo debem⁹ cauere ne qd̄ supra modū cupiam⁹ aur admī remur: ut ēt si id i uirtute agam⁹ quīs sit sūmope expetēda tñ nō sani sed ifani iure dicamur nō iusti sed iuu sti. Quāto ergo min⁹ cupiēda sūt aut diuitias: ut ē argētū & marmor uet⁹. i. atiq; statuæ & æra & artes. i. ænea uasa multo artificio fabricata: q̄ oīa inferiora uirtute sunt: aut si nīmīū laboras haberi eloquens: & assiduam operam in foro p̄stas: ut diuitias assequaris. Peioribus. Ignobiliori genere.

Quicquid sub terra ē in apriū p̄ferat ætas
Defodiet: cōdetq; nitentia. cum bene notū
Porticus agrippæ & uia te cōspexerit appi
Ire tñ restat: numa quo deuenit & ancus
Si latus aut renes morbo tentant̄ acuto:
Quære fugā morbi. uis recte uiuēt: q̄s ū
Si uirtus hoc una pōt dare fortis omiſſis
Hoc age delitiis uirtutē uerba putas: ut
Lucum ligna caue ne portus occupet alter:
Ne cybīratīca ne bythīna negocia perdas:
Mille talēta rotūdēnt: totidē altera porro
Tertia succedāt & q̄ ps quadret aceruum
Scilicet uxore cum dote fidēq; & amicos
Et genus & formā regina pecunia donat.
Ac bñ numatū decorat suadela. uenūsq;
mācipiis locuplex eget æris cappadocū rex
Ne fueris hic tu chlamydes lucullo aut aiūt
Si posset centum scene præbere rogatus
Qui possū tot ait: tñ & querā & q̄ habebō
Mittā: post paulo scribit sibi milia quinq;
Esse domi chlamydū partē uel tollerēt oēs
Exilis domus ē ubi nō & multa supsunt.
Et dominū fallūt: & p̄sunt furibus: ergo
Si res sola pōt facere & seruare beatum:
hoc p̄mo repetas opo hoc postreus omittas
Si fortunatum spēs & gratia præstet
Mercemur seruū qui dictet noīa: sauum
Qui fodiat lato & cogat trās pōdera dextrā
Porrigere hic multū i fabia ualet ille uelina
Cuilibet hic fasces dabit eripietq; curule
Cui uolet iportunus ebur: frater. p̄ addē:

ACRON. Proferat ætas. si ita inquit cōtēnis
mus uirtutem. sensus est: ut inueniunt̄ diuitiæ ita
& pereūt. Virtus sola p̄petua est. Morbo acuto.
Si iugt cōtēnis uirtutē: ut non sūmū bonū eam:
sed uerba tñ existiſtes: & religionem sp̄nis ut
lucos sacros nihil aliud quam ligna putes. Relinq;
hęc & uide ne quis negociator suo nauigio an
te occupet portū: & uide ne perdas negocia: quæ
exercere potes i bythinia & cybīratīca q̄ sunt apta
negociatoribus. Sūt. n. loca trās marina. Virtutē.
sensus ē: si uis cārere uitīs fuge illecebras. Putas.
uide de his dicere: q̄ laudāt phīam. Nec sequun
tur ut sacrilegi dicūt lucū ligna. Talēta. notādū
rotūdēnt. i. cōpleant̄. Omne. n. q̄ rotūdū est ab
oi parte p̄fectū ē. Fidēq; p̄ hironiā hoc dicūt q̄
uolūt philosophari. Mācipiis. sensus ē: nolo ego
talīs sis q̄lis cappadocū rex. q̄ una re abūdat cate
ris eget: sed phīam seq̄re cui nihil deesse pōt. Exi
lis domus. irridēdo aio hoc dicit: dū rēphēdit su
peruacua auaritiæ. Si res. si puincia: ut irridēdo
magis hortēris. Mercemur seruū. Dicit. n. q̄ em
pticius cū dño ambulans multitudine hūc & hūc
i latus fodiēdo dicit. Date locū dño meo. Ttrās
pondera. pondera lapidis qui porrigunt̄ p̄ uias.
uel q̄ p̄ latera expositi altiores sunt. & est sensus. q̄
manū porrigāt trāsīturo. Ut cuiq; est. Hortatur
unūquēq; honestatē amantē ut oēm hoīem pro
ut ætas eius exposcit alloquat̄ illū. Gargilius. lu
xuriosus ac perditus fuit qui se uenari simulabat
dum emeret apros.

POR. In apriū. in apertū hoc est in lumen in
solē. Portic⁹ Agrippæ. in agrippæ. n. porticu &
in appia maxime cōspicui uidebant̄. In his ergo
cōspicio ait eādē esse ad mortē uiā quo puene
rūt etiā reges romani. Si latus aut renes. Ad re
cte uiuendū uirtutē solā proficere: alias deide res
sic optat quō cōsequat̄. Dicit diuitias primū: deī
de honorē & gratiā. Deide cōenas nō inuenuste
usus ad oīa despicienda res. cōtumelia illata mē
tione cōenarum. Hoc age delitiis Si ita cōtēnis
uirtutē ut nō sūmū bonum eam sed uerba existi
mes. Sic religione non mouearis ut luco sacros i
hoc putes stare ut ligna hoibus præstēt relinque.

hæc & quæ miraris sequere. Decorat sua. Ve. Ordo & uenus suadela. Suadela aut epithetō est ueneris q̄ a græcis Ὠιδω a nobis uenus accipit. Eget aris hoc ait. Noli cōmittere ut ageas quod optimum ducis.

CHRI. Quicqd̄ sub t̄ra ē. Oñdit fragilitatē & mutationē rerū q̄ p̄c̄ oīa habēt. Nā q̄ sub t̄ra n̄ c̄ latent in lucē uenient: & q̄ fōssa multa arte splēdēt rursus fodient. Cū bñ norū. Quāuis ī celebri fama sis moriēdū tibi ē: ut mortui sunt illustriſſimi oēs uiri ut Numa fuit: & anchus romanorū reges: de q̄b̄ dem̄ ē. Posuit ā porticū agrippæ & uia quā appi⁹ ī cēſura rōa neapolī usq; lapidib⁹ strauit p̄ quo cūq; celebrato loco. Morbo acuto. Acutus. n. & acer dolor ē lateris & renū. Renes aut dicti: q̄ ī eis riui sunt sp̄matis qd̄ īde ad medullā spinæ defluit: & ad colen usq; descēdit. Duo sunt & lūbis sub imis coxis adherēt. In adipe īmergunt. Habēt cauernulas. Sūt uenosi & tunicati. Quis nō. Nā natura īpulsu oēs sumū bonū desiderāt. Virtutē uerba. q. d. minime. nā uirtutis moralis finis ē actio & nō cognitio. Lucus ligna. Non enim ex solis arboribus cōstat lucus ut siluas: sed ex religione numinis eius dei cui sacer est. Nam nō oīs silua lucus est: sed is q̄ ut dixi deo sacer habet. Ergo ut lucus aliud ē p̄ter ligna: sic uirtus aliud cōtinet p̄ter uerba. Caue ne p. Stultitiā hoīum oñdit: q̄ in re uana & momētanea ut diuitiæ sunt t̄m̄ laborēt. In uirtute aut acq̄redā in qua sola cōsistit beata uita nō laborāt. Occupet. Nā maioris uēdit merces q̄ prior illas ī portum uehit. Negocia aut ī p̄dere d̄ qui ex merce lucrū nō facit: sed poti⁹ minoris uēdere cogit. Cybira. Cyz bira urbs magna teste. Strab. ī asia ē iuxta sindā. Talēta. Grēcū nomē est: ac duplex repit talentū. Atticū. i. & euboicū. Sed atticū & ip̄m duplex. magnū & parū. Magnū ut est apud Liuiū: hēt octogitātres libras & q̄ttuor uncias. Priscia. uero dicit illud h̄re sex milia ro: denariorū. Sed de denariis & reliq; p̄deribus iā dixi. Parū talentū libras habet. lx. teste dardano: de quo seneca ad nouatū. Viginti q̄ttuor sextertia. i. talētū atticū puū. Ergo uiginti q̄ttuor sextertia. lx. libras hēt. Nā sextertiū ē duarū librarū & dimidiā: q̄si semisertiū. i. cuius etiā libra semis sit & nō ītegra. Talentū uero euboicū erat q̄ttuor miliū nūmorū. Ergo nō multo min⁹ atticū. Fuit & talētū priscis t̄pibus res pua. Nā homerus ī ludis funebribus p̄ocli bouem uictori dat. Eīāt q̄ p̄ximas post uictorem ptes occupauit duo tribuit talēta. Rotūdē. p̄ficiant. ut nihil ab aliqua pte defit. Nā forma rotūda p̄fecta ē. Dicit āt rotūda a rota. Rota uero a ruēdo. Alte. f. mille ut Catull⁹. Da mi basia cētū. da deīde altera cētū. Est āt īflexibile & oīs generis ī plurali. Vñ ē. mille hoīum spēs: & mille talēta. Apd̄ ātīquos ēt ī singulari erat. Varro ī. xviii. reg. hūanarū ad romuli initū plus mille & cētū ānorū ē. T. i. vi. philippica. Quis unq; iuētus ē g. L. An mille nūm̄ ferret exp̄sum. Itē p̄ milio in quo fundo pp̄ illius īsanas sub struēdōes mille hoīum uersabant. Tertia. f. mille. Quadret. p̄ficiat. Suadela. Vis p̄suadēdi. nā cum diuiti tāta fides adhibeat. uidet p̄ferre qd̄ ā efficacīā p̄suadēdi. Venusq; i. uenustas. Mācipiis. In eadē irrisione p̄manet: ut horret n̄ satis sibi ēē unū gen⁹ diuitiarū: sed q̄renda oīa genera. Chlamydes l. ut. Approbat̄ aua ri opinionē illā quā Plutarchus in uita Aristōis p̄hi esse uult hoīes poti⁹ sup̄fluis fortunæ bonis q̄ necessariis & cōmodis bt̄os esse. Vñ scopas theſſalus cū qd̄ ab eo quippiā cōtēderet qd̄ neq; necessariū sibi: neq; ualde cōmodū esset huiusmodi īquit reb⁹ locuplex sū: & foelix sup̄uacuis. f. & nihil necessarius. Hac ergo rōe fuisset bt̄us Lucullus cuius uestis tāta esset: ut ḡnq; millia chlamydū domi ſci⁹ haberet. Rogat̄ itaq; ut ī usū scenæ cētū chlamydes cōmodaret: negauit se scire an hēret. Deīde domū reuersus cōperit h̄re ḡnq; millia.

Qui p. t. q. d. nō credo tot h̄re. Fallūt. quia nescit se h̄re. Funbus: quia licet īpune ea tollere q̄ sibi adesse ignorat dñs. Si res sola. Enumerat diuitias: honores: uoluptates: & reliq; huiusmodi: & dū uidet cōcedere ut illis ueluti sumo bono utamur arguit nō ēē bōa. Deniq; cōcludit: ut si nouit aliquid rectius q̄ sua opinio q̄ ē: ut in uirtute sit sumū bonū: doceat. Si nō nouit: sequat̄ s̄niam suā. Ergo cōcludit si res. i. diuitiæ pōt facere hoīem bt̄m̄ īcūbe diuitiis. Spēs & g. pro honoribus ac magistratibus posuit. Dicitet noīa. Nomēclatorē intelligit: de quo dixim⁹. Latus. suffragatoris: ut excitet: ut porrigat dexterā & p̄mittat suffragationē. Trās. trās tūrbā q̄ se obicit q̄ pōdus affert trāsmissæ dextræ. Fabia & uelina. noīa sunt tribuū. Multū ualet. Ergo blāde hoīem ābire memēto. Dabit fasces. tot secum trahit suffragatores: ut possit & dare & eripe magistratus cui uolet. Ergo diligētē ē ābiendus: Posuit āt fasces & sellā curulē q̄ eburnea erat īsignia magistratū p̄ ip̄s magistratibus. Importun⁹. qui erit īportunus si auferet. Fraē. si eiusdē aut minoris ætatis est. Pē. si maioris. Adopta. urbana locutio. nā qui eū frat̄rē qui nō frat̄ sit appellat: uidet illū adoptasse. Dif fertū. Vndidq; refertū hoībus: & per transitū carpit uanitatis gargilium: qui magna pompa per cōspectum populi uenatum ibat: deīde ferinas nō captas sed emptas referebat.

ACRON. Cerite cera. cerites ppli sūt quos cū uicissent romani statuerunt ut nūquā leges æderēt nec leges haberēt. Quod multū ignominiosū fuit. Et p̄ hoc dū secūdū sectā uoluptuosorū post ponamus oēm honestatē & simus ī numero ceritū. i. sine lege. Vlyxis. ulyxes delat⁹ ad īfulas ī q̄b⁹

Vt cuiq; ē ætas: ita quēq; facetus adopta. Si bene qui cœnat: bene uiuit: lucet: eamus. Quo ducit g. ... p̄ſcemur: uenemur. ut oli Gargilio q̄ mane plagas: uenabula. seruos Differtū trāsire forū populūq; iubebat. Vnus ut e multis populo spectatē referret. Emptū mulus aprū crudī tūdidq; lauemur.

Ut cuiq; ē ætas: ita quēq; facetus adopta. Si bene qui cœnat: bene uiuit: lucet: eamus. Quo ducit g. ... p̄ſcemur: uenemur. ut oli Gargilio q̄ mane plagas: uenabula. seruos Differtū trāsire forū populūq; iubebat. Vnus ut e multis populo spectatē referret. Emptū mulus aprū crudī tūdidq; lauemur.

Quid deceat: quid nō oblit: cerite cera Digni remigiū uitiosū. itacēsis ulyxei: Cui potior p̄ria fuit interdicta uoluptas.

Si meminerimō uti cēset. sine amore iocisq;
Nil est iocundū uiuas in amore iocisq;
Viue: uale. siquid nouisti rectius istis:
Candidus imparci si nō: his utere mecū.

p oues solis responsum accepit: ut si uellet & socii remeare nō cōtingerent illi p̄sentem uoluptatē quā patriā elegerunt.

POR. Cerite cāra. hoc ideo. Quia uictis certibus Romani in percutiendo foedere non dederunt suffragii ferendi ius q̄ ignominiosum fuit. Remigium uitiosum. regimium uiriosum

ulyxis uetōnūmici socios eius. dicit quos uitiosos

ideo ait: quia nec apud circem poculis eius: nec apud Syrenas cantibus sibi temperare potuerunt. Si meminerimus uti cēset. Meminerimus elegās scriptor fuit in quadā ægloga Hyeronimi sectā cōmendans qui summū bonū idolentia quā grā. ἀνδ' ἀγνοῖα καὶ νοῖαν molestias amores plus quā gaudii hīc demonstrat.

CHRI. Cerite cāra. tabula. Ceritū Vrbs agellina fuit a græcis cōdita. Sed a tuscis hac rōne ceres appellata Ceritum trāseunt. n. p ea loca iterrogaret icolas quo noie urbs appellaret: at illi lingua iscitia uerba ethruscog: nō itelligētes: ppter eaq; nescirēt qd responderent grāce illos salutarūt χεπετε. At illi salutationē p noie accipiētes urbē subtracta aspiratione ceretē appellārūt. Hi igit cū uirgines uestales & multa sacra a romanis in bello gallog: eoz: fidei cōmissa piæ castæq; seruassēt: rōana ciuitate dōati sūt ita tñ ut ius suffragiorū n̄ ferendog: dare. Sicq; cōfectæ sūt tabulæ. Hic tractū puerbiū est: ut sicut ignomiæ cā suffragii ferēdi ius adeptū eēt eū cerite tabula notatū dicerent. Remigiū. hoies remiges: sic & Salu. sollicitata seruitia p seruis dixit. Proprie tñ remigiū ē ipsa remigatio. Vir. Remigio alag: i. tales sumus q̄les fuerūt remiges ulyxis quos homerus in uarias feras mutatos fingit: q̄a uariis uitis laborabāt. Interdicta. uetita. Patria. hac ponit homerus p sumo bono: q̄ est patria aīog: nostrog. Tūc. n. in suā originē redit aīus hoīs cū ad uirtutē in q̄ ē sumū bonū redit: sed uitiosis uoluptas potior ē quā patria. Viue uale. Hoc ad p̄cipiū eplæ referas: sitq; snia. O numici si tu nouisti recti⁹ & ueri⁹ quā ista q̄ dixi de sumo bono. Imparti. i. redde me participē: nā cū academicus sim nullius addictus iurare i uerba magri semp meliori obtēperabo. Cādidus. bonus & sine inuidia nā iuidus nō cādidus: sed liuidus ē. Sināt nihil nouisti rectius utere his quæ ego dixi. Non aut sine ratione dixit mecū. q. d. non ego hac p̄cipio & non facio.

q Vinq; dies tibi polli. me rure futurū. Hac eplā excusat se mecoenati: qd̄ ultra placitū eius moret ruri p̄p̄ ACRON essatē. s. feruidā quā timebat pati si romā ueniret: æstuofo. n. tpe grauis ē habitatio rōæ. & q̄a mecoenas mltā cōmoda tulerat Horatio p q̄ eū p̄sentialiter rogabāt. Inuehit Hor. illū dicēs malle sibi oīa recipi a me coenate: q̄ eā graui seruitio cogi. Quā mihi illā ueniā quā mihi dares. Si ægritudo intercluderet: aduentū meū hanc ipsam timēti ægrotare dabis. q̄ ob hoc p̄termisi p̄ceptū tuū. q̄ timui mihi morbū iminere si hoc assequer. Designatore. designatores dicunt qui ad locū libithinæ funera p̄stanti cōducunt. ut defuncti Designatores cū honore efferant. Ad mare p hyemē calorē p̄ferat: frigus æstate. Calaber. Nō mihi inquit donasti quæ supuacua essent. sed necessariis me diuitē fecisti. Calabri. at hospites ea humanitate excipiūt ut ad uilia & supuacua hortētur Tā teneor dono. i. quia mihi plus ualeat uolūtas tua q̄ si ferā Ironicos aduena hoc dixit hospes. Quid distē. q̄ sit differentia inter bonos & malos. Dignū p̄stabo. i. dignū p̄stabo me tuis beneficiis: & iā p tua laude q̄ mereris laboro ut dignū me p̄stem nō ēt pro eius laude quā i me cōfer beneficia.

AD MECOENATEM.

q Vinq; dies tibi pollicito me rure futurū
Sextilē totū mendax desideror. atqui

Si me uiuere uis recteq; uidere ualentē:
Quā mihi das ægro: dabis ægrotare timēti
Mecoenas ueniā. ficus prima calorq;
Designatorem decorat lectoribus atris
Dum pueris oīs pater & matercula pallet:
Officiosaq; sedulitas & opella forensis
Adducit febres: & testamēta resignat
Quod si bruma niues albanis illinet agris:
Ad mare descendet uatēs tuos: & sibi parceret
Cōtractusq; leget te dulcis amice reuifet
Cū zephyris: si cōcedas & hirundine prima
nō quo mox piris uesci calaber iubet hospes

POR. Quique dies tibi pollicit⁹ me. In hac ægloga mecoenati se excusat q̄ diutius ruri moret ppter autumnū Romæ suspectū. Liberalitatē deinde mecoenatis repetēs atātē excusat. & ac si laboraturus accepit paratū se reponere ait exēplo uulpeculæ cui & fabellā refert. Nō quo more pyris uesci calaber iubet hospes: Nō quia supuacua tibi & iutiles diuitie erāt iō in me liberalis fuisti. Hospitis deinde calabri sermonē refert inuitantis se ad pyra edenda quæ si non edisset suib⁹ abiceret.

CHRI. Quiq; dies tibi pollicitus. Et uera & ad uitā degēdā salutaria p̄cepta in hac eplā cōcludit horatius. Primo. n. demonstrat licere nobis saluo iure atq; honesto nō seruare p̄missa q̄ seruata & nobis nocerent & ei cui p̄misimus nulla i parte p̄desset. Præterea esse ueri amici nō exigere ab amico id qd̄ aduersus cōmodū suū sit. Postremo negat esse boni uiri uel suis beneficiis alterius libertatē emere. Turpeq; esse hoibus illā ullis munibus uendere: longeq; p̄stare in paupertate de

gere citra tam est uitium quam aduersus naturā suam laboriosa subire. Rure. pro ruri. Sic Maro: Numero deus impare gaudet pro impari. nā recte dicimus rure reuerti: sed maneo non rure sed ruri. Sextilē. Augustū de quo alibi. Aegrotare. nam si das ocium: ut fugem morbum iam pfectum dabis etiam ut fugiam profecturum. Prima ficus. Est enim & secunda: quia hęc arbor bifera est. Designatorem. eum dicit qui sculpsit titulos in sepulchris. Atris. i. pullatis. Lectoribus. nam heredibus defuncti qui pullati sunt designat titulum quē legant. Alii. textus habent lictoribus ut uideatur significare consulare aut pretoriū funus. Per hęc uero ostendit finem ætatis & auctū ni principia: in quo tempore pestiferi & lates morbi sunt. Forensis opella. q. d. q. nobiliores patroni eo tempore cessant: & propterea dixit opella & non opera. Resignat. aperit: nam tunc aperiuntur testamenta cum testator defunctus est. Ad mare. nam loca maritima calidiora in hyeme sūt quā montana. Zephyris & hirundine id est uere in quo hęc apparent. Non quo. Ex fabella rustici calabri demonstrat qualis in eum fuerit liberalitas mecenatis. Prodigus & stultus. Hic similis in dando est calabro: de quo hactenus. Sed uir bonus & liberalis donat iis qui donari digni sūt. Næc tamen ignorat. q. d. a. e. l. i. pecunia a uili legumie. Animaduertit igitur cui donandum sit & quantum. Dignum præstabo. autem pceptum nam suo nomine ostendit gratos esse oportere & memores beneficii eos qui munera acceperūt. Sed tamē non debere ex beneficiis subire seruitutem.

ACRON. Fronte. crescit senibus frons cadentibus capillis. Reddes dul. lo. ostendit se tunc eē iuuenem quando in meco. amicitia deuenit primo dicit autē malle se recipi a Mecoe. bona quæ ei intulerat: quam semper in suo seruitio mercari insuper ostendit quod si nollet eum dimittere. requirit ab eo omne seruitium quod ei in iuuentute fecerat. Significat autem per forte latus & nigros capillos ac dulce eloquium seu per risum decorum: & quia potuit flere ebrius fugam cinaræ. Validam iuuentam. quam eius seruitio amiserat. Acego. subtiliter per similitudinem dicit libenter se reddere quæ acceperat: & si nō ad arbitrium uiuere concedatur saturnalium Nec tantum contemno: ut malim somno esse deditus. Nec illas iterum tantum concupisco ut seruire uelim. Nec uerbo. hoc est & ego hanc laudem inuicē reddidi: Absentem similiter laudo atq; laudauī p sentē. Inspice. sensus est: experire an inuitus redant quæ dedisti. Immo quam lætus fiam si reddidero. Thelemachus. historiam tangit. Quū enim Menelaus rex græcorū Thelemacho Vlyxis filio equos dare uoluisset fertur menelao respondisse. Tua dona tibi sunt apta: mihi non cōueniunt. quoniam regio mea ita montuosa est ut nec hærbam equis gereret aptā: quod refert iste ad se dicens sibi iam uetulo non conuenire in militia stare. Strenuus. fabula hęc satis apta superioribus iuncta est quibus ostendit se diuitiis ocii præferre. Quæritur. ideo quæritur: quia grādis natu & n. senibus semper molestum est iter. Demetri. philippus ad puerum suum Demetrium dixit. ordo est: Demetri puer abi quare scitari. Liber Verba philippi. placet inquit ex ipso audire quod dicis.

Tu me fecisti locupletē: uescere sodes. Iā satis ē: at tu quātū uis tolle: benigne. Nō iuisa feres pueris munuscula puis Tā teneor dono: quā si dimittar hōnultō: Ut libet hęc porcis hodie cōcedēda reliq;: Prodigus & stultus donat: q spnit: & odit Hęc seges igratos tulit: & feret oib; annis Vir bono & sapiēs dignis ait eē paratum Nec tū ignorat: quid distēt æra lupinis Dignū præstabo me ēt p laude merētis

Quod si me noles usquā discedere: reddes Forte latus: nigros angusta fronte capillos. Reddes dulce loq. reddes ridere decoq;: & Inter uina fugā cinaræ merere proteruæ. Forte per angustiam tenuis uulpecula rimam Repserat in cumeram frumenti: pastaque rursus Ire foras pleno tendebat corpore frustra: Cui mustella procul si uis: ait. effuger istinc Macra cauum repetas arctum quem macra subisti Hæ ego si compellor imagine cuncta resigno. Nec sōnum plebis laudo sat altiliū: nec Ocīa diuitiis arabum liberrima muto. Sepe uerecundū laudasti rexq; paterq; Audisti corā. nec uerbo parcus absens: Inspice si possum donata reponere latus Haud male telamacho ples patiētis ulyxei Nō ē apto equis ithacæ loco: ut neq; plenīs Porrecto spatiis: nec multæ pdigo herbæ Atride magis apta tibi tua dona reliquā: Paruū pua decēt: mihi iā nō regia roma Sed uacuū tibur placet: aut ibelle tarerū:

Strenuus & fortis causisq; philippo agēdis
 Clarus ab officiis: octauā circū horam
 Dum redit: atq; foro nimium distare carinas
 Iā grādis natu quātū conspexit: ut aiunt
 Abrasum quēdā uacua tōsoris ī umbra
 Culcello p̄prios purgātē leuiter ungues
 Demetri. puer hic nō leue iussa philippi
 Accipiebat. ab ī q̄re: & refer uī domo: quis:
 Cuius fortunæ: quo sit p̄re: quo ue patrono
 It: redit: & narrat uulterū noīe menam
 Preconē tenui censu: sine crimine notum:
 Et p̄perare loco & cessare & q̄rere & uti
 Gaudētē paruisq; sodalib; & lare certo:
 Et ludis & post decisa negocia campo
 Scitari liber ex ipso quodcūq; refers. dic
 Ad cēnā ueniat: nō sane credere mena.
 Mirari secū tacitus: quid multa: benigne
 Rūdet. negat ille mihi: negat īprobo & te
 Negligit: aut horret. uulterū m̄ae philippo

tio est. Hac imagine. hac similitudine: nam grāce imago: color rhetoricus ikōn dicitur. Nec sat. non ut
 multi faciunt tenuem uisum crapula plenus laudo. nec tamen muto oia mea diuitis arabum. i. magnis di
 uitis: & quantæ sunt apud arabas propter thuris ac reliquorum aromatum affluentia. Altilium. non solū
 aues: sed quæcūq; animalia quæ ut iis inde uescerentur saginabant altilia uocabant. ut apparet apud Pl.
 Haud male thelamachus: nemo dona accipiat quibus libertatem perdat: sed potius oblata relinquat imi
 tatus thelamachum ulyxis filium. Hic. n. agamēnonem iam domum reuersum profectus de patre sciscitatu
 rus cum illi equos donare uellet agamēnon non accepit excusans tenuitatem pabuli patriæ suæ quæ ad il
 los alendos minime idonea esset. Porrectus. in longum extensus. i. non habens latos campos. Prodigus.
 abundans. Acyrologia est. nam de solo homine dicitur prodigalitas. Imbelle. luxui quam armis inservi
 ens: ut maxime apparet apud Plutar. in uita pyrrhi. Strenuus & fortis. Urbana fabella: sed quæ grauem oc
 cultet sententiam. nam in ea ostenditur quam stulti sint qui ocium liberale & turpitudine carentes sollici
 tæ uitæ spe pecuniæ mutant. Ab officiis. a foro in quo clientibus officia præstabat. Carinas. uia erat ro
 mæ: quæ ædificia haberet in nauium carinarum similitudinem facta. In illis sunt uincula sancti petri. Vir. &
 lautis mugire carinis. Vnde domo. Ex qua familia. Tenui cēsu sine crimine notum. nō parua laus: nam
 qui pauper est raro nisi ex infamia solet esse notus. Hæc autem adiungit poeta: quia huiusmodi ocium
 sine bonis moribus aut a luxuria aut a desidia est. Et quærere. Excludit ignauiam. Et uti. remouet auariti
 am. Sodalibus. ergo & humanus & liberalis. Paruis. prudens in eligendis iis qui a sua fortuna non abhor
 rerent. Lare certo. ita delectabatur sodalitiis & conuiuuiis: ut tamen non uageretur tanquam parasitus per
 domos alienas. Ludis. qui feriatis diebus cum fierent non dimouebant illum a re sua. Campo. in quo &
 desidiā excludens & ualitudini consulens corpus exerceret. Post descisa. i. absoluta. Negocia. Ita enim
 se exercebat: ut tamen prius agenda ageret. Non sane credere. narratio uerisimilis. seruat. n. naturam infe
 rioris qui non est sine suspicionē cum a superiore præter solitum blande appellatur. Post nonā. Eo. n. tē
 pore iā balneis egressi cibum capiebāt. Occultum hamum. Cupiebat fallere nō ut hōi noceret: sed ut pru
 dens tentaret quid mutatio uitæ afferret. Tunicato. cui propter pauperiem non esset togata. nam tunica
 inferior uestis est. Toga superior. Popello. plebeculæ.

Vilia uēdētem tunicato scruta popello
 Occupat: & saluē iubet por: ille philippo

POR. Repserat in cumerā. cumerā uasis fru
 mentarii genus factum ex uimine ad modum ob
 ductum. Strenuus & fortis. Fabellam de uulteo
 moena præcone dillucide exponit uel per se uel
 prioribus adnexa in exemplum sui: qui ocium
 diuitis præferat. Nō ē aptus equis. Homericus
 uersus ex odissæ quarto Thelemachus offeren
 ti sibi Menelao equos excusans accipere q; equis
 minus apta cōueniensq; itabace & agri angusti &
 steriles sūt. Nec prodigus herbæ: nec largus nec
 per multas herbas proferat. Distare carinas. Ca
 rinæ locus in urbe ubi ē pompeiana domus. Vir
 gi. Lautis mugire carinis. Foro distare. a foro lō
 ge esse.

CHRI. Reddes sol. per hæc omnia significat
 quæ iam præterit iuuentutē. Nigros. nam nunc
 cani sunt. Angusta. quæ nunc rugis laxata est.
 Decorum. Iuuentuti nam senē non decet. Fu
 gam cynaræ. De qua multa sunt in libro carmi
 num. Forte per angustam. Huiusmodi apolo
 go docet potius accepta relinquenda esse quam
 libertatem amittendam: quod autem in hos laq;
 os incidisse uulpem dicit. ostendit callidos quoq;
 quandoq; decipi posse. Mustella. græcum nomē
 est. i. mus longus. Hæc in murium uenatu ruri se
 munit: & cum basyliſco serpenti nulla fera par es
 se possit mustellæ eos sola tabe interficiunt. Nec
 præter mustellæ uirus quicquam huic serpenti exi

ACRON. Scruta. q̄s uulgo scrutas uocat. Aut
 id est populo uilibus uestimentis induto: ut dici
 mus senatum togatum. Aliter scrutum est fractū
 milium. Occupat. improuſus inuenit. & præ

uenit salutando pisci. Piscis ad hamum cutrens. causa gulæ uulteiū significat auidum pecūiæ fore. sed piscis decipitur i hamo. Sic uulteiū de ceptus. Suburbana. Facto inquit mane quo ne cesse erat milites ire in quandam expectationem suburbanam. Philippus uulteiū iubet equum ascendere: & secum proficisci: quod nunquā ante uulteiū fecerat. Latinis. feriis. latinis in urbe agi aliqd non licebat hoc est in nundinis: quæ in certis diebus: ac non prædictis fieri solebant. Quod te. hi duo uersus a Mena Pphilippo eē dicti & ab hora. mecoenati. Metri id est mensuratim tenere unum quēq; decet.

POR. Et ludis & post decisa negotia campo & hoc subaudiendum gaudentem. Tādē dormitum dimittitur. Allegoricos postquā frequentibus coenis inescatus est. Hac ego si cōpellor imagine hoc ait si cogatur contra commodum uasilitudinis præstare officium ait se malle quod acperit reddere. & hoc ideo facere quod iam saturatus opibus putet somno indulgendum: sed ait oninoblatione arabum diuitiarum ocium nunquam uelle mutare uel posse. Pol me miserū. Pol iusiurandum.

Scruta

CHRI. Scruta. alii pelles alii intestina esse uolunt. Nō cessat laudare. nam iam amoenitate ruris capiebatur. Ridetq; adaduens illum iam captum. Mercatur. Hoc. n. ut faceret oīa agebat philippus. Crepat. ingentem affectum crepitu uerborum demonstrat. Seges mentita spem. nā cum circa uer segetes lætitiā in herbis ostendūt præbeunt spem futuræ fertilitatis: q̄ si nō uenit mētitæ uidentur. Caballum. Sic. n. græci æquum appellant. Miserum. & non durum & nimis attemptum. Qui cum cognouerint boīes quantum errauerint omittendo quæ quadrabant naturæ suæ illa oīo repetent: nam summæ prudentiæ est ut metiamur nos. Modulo. i. forma. Et pede. mensura. Suo. i. sibi conuenienti: Moduli propriè appellatur formulæ q̄ sint futuræ exemplar ædificii. quod erigere destinauerim. Ergo unusquisq; sequetur formulā sibi a natura ipositam.

Excusare laborem & mercenaria uincla:
Qd nō mane domū uenisset: deniq; qd nō
Prouidisset eū: sic ignouisse putato
Me tibi si cœnas hodie mecum: ut libet: ergo
Post nonam uenies: nunc in rem strenuus auge.

Vt uentum ad cœnam est dicenda tacenda locutus

Tandem dormitum dimittitur: hinc ubi sapere

Occultum uisus decurrere piscis ad hamū:
Mane cliens etiam certus conuiuia iubetur
Rura suburbana indictis comes ire latinis:
Impositis mannis. aruum cælumque sabi-

num
Non cessat laudare. uidet. rideturque philippus

Et sibi dum requiē: dū risus undiq; querit:
Dum septē donat sestertia: mutua septē
Promittit. persuadet: uti mercetur agellum
Mercat'. ne te longis ambagibus ultra
Quam satis ē: morer ex nitido fit rusticus: atque

Sulcos & uineta crepat mera pparat ulmos
Immoritur studiis: & amore senescit habendi.

Verum ubi oues furto: morbo periere capellæ:

Spem mētitā seges: bos ē enectus arandos:
Offensus dānis: mediā de nocte caballum
Arripit: iratusq; philippi tēdit ad ædes:
Quem simul aspexit scaprum intonsumq; philippus

Durus ait uultei nimis attētusq; uideris
Esse mihi. pol me miserū patrone uocares:
Si uelles inquit ueq; mihi dicere nomen
Qd te p geniū dextrāq; deosq; pœnates
Obsecro: & obtestor uitā me redde priori
Qui simul aspexit quātū dimissa petitis
Præstent. mature redeat: repetatq; relictā
Metiri se quēq; suo modulo ac pede ueq; ē.

Elfo gaudere: & bene rem gerere albinouano. Pulchra minantem. id ē promittentem studere philo-
 sophiæ. Suauiter. quia philosophiæ suaue est uacare. Momorderit. minorem fecerit Minuūtur. n. **ACRON**
 quæ mordentur.

POR. Ad albinouanum. Cæsum cui indicat animi se ægritudine laborare neq; quæcunq; eorum quæ
 recta essent sibi placere post hæc ut ualeat properent. Arcere ueterno. Vtq; cohorti. affes-
 soribus. Vt tu fortunā sic nos te. c. se. indicato ei inquit & infusurrato futurum ut ipse foelicitatem suam &

CELSE ALBINOVANO.

c Elfo gaudere & bñ rē gerere albinouano
 Musa rogata refer cōitū scribeq; nerōis
 Si queret: quid agam dic multa & pulchra
 minantem

Viuer: nec recte nec suauiter: haud quia grā-
 do

Cōtuderit uites: oleamq; momorderit æstus
 Nec quia longiquis armentum ægroter in
 aruis

Sed quia mente minus ualidus quam cor-
 pore toto

Nil audire ueli: nil discere: quod leuet æggy
 Fidis offendar medicis: irascar amicis

Cur me funesto pperet arcere ueterno

Quæ nocuere sequar: fugiam quæ profore
 credam

Romæ tibur amē: uentosus tiburē romā:

Post hæc ut ualeat: quo pacto rem gerat &
 se

Vt placeat iuueni percuntare: utque co-
 horti

Si dicet recte primum gaudere: subinde
 Præceptum auriculis hoc instillare me-
 mento

Vt tu fortunam: sic nos te celse feremus.

Validus. qui animo mederi uolunt. hoc est phi-
 losophia. Toto. ideo ait: ut quauis partē uali-
 diorem ostendat quam animum suum. Quid
 eleuet. uult dicere quod philosophiam implere
 non possit. Allegoria: quod animam reuocet ab
 erroribus. Vterno. morbo quodam otii. hoc est
 aut me nō patiunt desidiolum eē. Fortuna. hoc
 est si foelicitas immutabit te. Nos in amicitia tua
 non durabimus.

CHRI. Celso gaudere. Describit se nō recte
 ualere: non quia aut corpore ægrotet: aut calami-
 tatem in bonis fortunæ passus sit: sed quia uariis
 perturbationibus afficiatur aius suus: atq; in om-
 ni uita summa utatur in cōstantia: neq; tamē re-
 cta monentibus amicis & philosophis obtempe-
 rare uelit. Hæc inesse fingit: q̄ tamen in celso erāt
 Sed qm̄ hō superbus in iis corrigi itiquo aīo fer-
 ret: tentat illum exemplo sui a uitio auertere: nā
 multa uitia in alio cognoscimus: ac summopere
 damnamus quæ nimio amore nostri in nobis es-
 se negamus. Sed cum in aliis audimus nulla rep-
 hensione irritari: sed uerō iudicio moti: tunc de-
 mum ad nos reuersi nos illorum pudet. Ordo ær-
 erit. O musa rogata. i. interrogata celso albinoua-
 no refer. i. responde ipi celso. Gaudere illum & rē
 bene gerere. Hic modus salutandi est: quod græ-
 ci dñt. εὖ ὡς αἰν Minantē. pollicētem. Res no-
 ta est quid minari sit. Sed quin confidētia sui ali-
 quid de se superbe promittunt: & nimis confidē-
 ter nescio quid minarum præferre uidetur. iccir-
 co minantem dixit. Nec recte. quia non secun-
 dum uirtutem. Nec suauiter quia ex perturbationi-
 bus multa prouenit molestia. Contuderit. nā
 grandinis est nouellos palmites & uuas contun-
 dere. Mēte minus ualidus. nam ex ipsis pertur-
 bationibus exoriuntur in animo quas ad simili-
 tudinem corporis ægrotationes & morbos ap-

pellamus. i. uitia. Nil audi. ue. Tria hoīum genera ponuntur ab hesiodo: quorū primū optimūq; eorū est:
 qui ea q̄ agenda sunt ex se ipsi sua uirtute cognoscūt. Secundū autem illorū est qui & si nō ea sint sapia: ut
 meliora cognoscāt: tñ recta monēti obtēperāt: & qđ p̄cipiūt diligenter exequūtur. Tertiū postremo oīum
 pessimū est eorū. s. hoīum qui neq; ex se qđ rectū bonūq; sit norunt: neq; q̄ bona sūt monēti obtēperare uo-
 lūt. In hoc se genere eē ponit. Sed qđ de se dicit: de albino intelligit. Fidis. m. Despandū oīo ē de salutē il-
 lius q̄ nō obtēperet fidis medicis. Sed trāsfer ad aīum & intellge de phīs qui aīorū nōorū fidi medici sunt.

Amicis. a quibus fidele cōsiliū est. Veterno. pro morbo intercutaneo ponit: q̄ p̄cne imedicabilis ē. Sed
 hic itellige p uitio quo aīus occidit. Sūma igitur stultitia ē irasci iis q̄ te a morte uēdicare uolūt. Arcere me
 u. Hypallage ē. i. arcere ueternū a me. Post hæc ut ualeat. hæc admiscet beniuolētiæ ostēdēdæ cā: ut ami-
 ce nō at cū iuidia uideat ultimū carmē eē dcm̄. Instillare. clāculū imittere. Proprie instillare significat gutta
 timisferre. Fit. n. a stiria stilla ide instillo. Iuue. nā cū facillē stillauit i aurē. Exiguū de naturā p̄tix q̄ uenēo. Vt
 tu fortunā sic nos te. Qui enī fortunā scdam ita ferūt ut nō supbiāt: n̄ efferāt: nō se supiores p supbiā gerāt.
 Sed inferiortibus quoq; se coeq̄ntes opes suas nō ad factū: sed ad liberalitatē cōuertāt eos. Ceteri hoīes non

CHRI

mō ferūt: sed ultro appetūt atq; amāt. q̄ui āt tumidi inflatiq; neminē parē patiāt eos hoīes fugiūt atq; oderūt
 s. Eptimius. Hic est de quo superius ait. Septimi gades aditure mecū. Hac auem septimium epistola
 claudio Neroni comēdat. Valdius ab eo quod est ualde ualidius facit ab eo quod est ualide ualidi?

Disimulator opis. Qui ad urbane frontis ideo
 dixit. Quia q̄ in urbibus morant nō ita sunt ue/
 recundi. Sicut qui ruri sūt. Et dicit se rusticū peni/
 tus ob petitionē amici pudorē postponere. Cō/
 mod⁹ uni. hoc ē itegra mihi gratiā reseruāt bñfi/
 cii. Scribe tui gregis. Hoc est aggrega cum: & a/
 scribe cum amicis tuis.

POR. Septimius. Septimiū amicū suū Nerōi
 comēdat de quo & in carminum libris. septimi
 gades aditure mecum ait.

CHRI. Septimius claudi. nec magna epla est:
 nec ex abdito ei⁹ eruēda snia comēdatitia ē & in
 genere deliberatio scripta cui⁹ finis ē utilitas at
 q; honestas. Oñdit āt maxie pudorē n̄ mediocre
 nos seruare oportere si quē magno uiro comē/
 damus: ne forte insolēter uideāur q̄c̄ nobis p̄ a/
 bitionē arrogare magis q̄ offō coacti petere. Ca/
 ptat ergo beniuolētiā a p̄sona sua: q̄ nisi officiosa
 necessitare cogat sibi molestus n̄ sit futurus. Oñ/
 dit petitionē hōestā: q̄ & amicū & studiosū hoīez
 comēdet. Oñdit utilem q̄n a docto doct⁹ doctri/
 nā fructū cape possit. Septimi⁹. d' hoc meminit
 i libro carminū. Septimi gades aditure mecum.

Claudi. hic priuignus Augusti doctus fuit: & de astrologia uersib⁹ scripsit. Intelligit. nō possū igit diffi/
 mulare. nec fuit mediocre cōsiliū poetæ i scribēdo: nā dū p̄ se fert comēdatiōis munus effugere tēta sē latēt
 admonet nō posse claudiū hoc sibi denegare: cū is petat q̄ amicus sit: q̄ ab eo diligat: qui iusto ac ppe neces/
 sario offō fugat: qui deniq; rē petat q̄ ei a quo petit fructuosa sit futura. Mē. cōsilio & doctrina. tua. Do. fa/
 miliaritate. Le. h. q̄ nō eē dignū nisi & ipe doctus p̄busq; esset. Fin. m. ne oñdere min⁹ posse q̄ possim
 apd te. Opis. facultatis & possibilitatis. Vir. n̄ opis ē nā. Mi. c. quā qdē suspicionē oēm p̄bū uix fugere de/
 cet: p̄ferti ex schola Platōis: q̄ hoīem n̄ sibi soli: sed aliis quoq; natū cēset. Frō. a. u. bēiuolētiā & hūanitatē.

ACRON

u Rbis. hac epistola alloquit Aristiū scripto
 rē Tragœdiarū dicēs se atate & studio illi
 cōuenire nisi q̄ Aristiū urbe morari desiderat
 ipe rure. Tu n. mīre nidū allusit ad nomē. qm̄ di/
 xerat colūbi. Seruas ut urbē q̄ quasi nutrit pau/
 pes: aut coenaculū i altiore loco cōstitutū. Sa. Sa/
 cerdotū serui multa liba: comedūt d̄ sacris. Fu. sē/
 sus ē. sic me fastidiū assidue urbis tenet. & amo/
 rura ut fugitiū⁹ sacerdotis seruus lōgo fastidio li/
 baminū. Panē desiderat libaminū seruo. Allogo/
 ricos ex sarietate urbē fastidio ut fastidiū uenerat
 & panē desiderat. Re. cū in seruis suspitio furti
 habet: Ducūt ad sacerdotē Qui crustū panis car/
 mie isectū dat singulis. Quod cū ederit manife/
 stum furti reum asserit.

POR

Urbis a. f. ad aristiū fuscū scriptorē comoediarū.
 Vetu. notiq; co. Quia plurim⁹ amor colūbox.
 Tu. n. f. domi manes ut auis i nido. Vtq; f. fu. l.

sic iqt fastidiū me assidue urbis tenet & rus amo quēadmodū fugitiū⁹ sacerdotis q̄ liba sit edere cōsuet⁹ eū
 fugit fastidio lōgo libaminū tātū panem desiderat & laudat: ita & ego rus ciuitatem negligēs.

CHRI

Urbis. a. oñdit posse qdē hoīes i p̄bitate uitā & i oī uirtute cōuenire. & tñ i ip̄a uita uario uiuēdi genere de/
 lectari. Cōpōitq; urbanā sil' & rusticā uita. sed p̄pōit rusticā qm̄ maioris ocii sit ad trāq̄lle uiuēdū mīo/
 ra & minus multa i strumēta exigat. Amatorē exp̄sse locutus ē. Nā hac uerbalia n̄ notāt solū act⁹: sed ēt ha/
 bitus. Sic Iuue. Aedificator erat ceirōi. Oñdit. n. n̄ ædificasse qnq; sed habitū ædificādi cōtraxisse. Dicem⁹
 igit & horatiū & fuscū utriusq; loci amātē: sed alterū alteri⁹ amatorē. Ge. ii sūt qui eodē sūt partu nati. Sed

AD CLAUDIUM NERONEM.

s Eptimius claudit nimisq; intelligi unus
 Quāti me facias: nā me rogat & prece/
 Scilicet ut tibi se laudat & tradet cōer-cogit
 Dignū mēte: domoq; legētis hōesta nerōis
 Munere cū fungi prioris cēset amici:
 Quid possim uider: ac nouit me ualido ip
 Multa quidē dixi cur excusatus abirē: so
 Sed timui: mea ne finxisse minora putarer
 Disimulator opis pprie: mihi cōmodo uni
 Sic ego maioris fugiēs opprobria culpa:
 Frōtis ad urbanā descēdi premia: qd̄ si
 Depositū laudas ob amici iussa pudorē:
 Scribe tui gregis hunc: fortē crede bonūq;.

AD FVSCVM ARISTIVM.

u Rbis amatorē fuscū saluere iubemus
 Ruris amatores. hac in re scilicet una
 Multū dissimiles ad cætera p̄cne gemelli.
 Fraternalis animis q̄cquid negat alt' & alter.
 Annuimus pariter uetuli notiq; columbi.
 Tu nidū seruas: ego laudo ruris amceni
 Riuos: & musco circūlita saxa nemusq;.
 Quid q̄ris: uiuo & r̄igno. simul ista reliqui
 Quæ uos ad cælum fertis rumore secūdo.
 Vtq; sacerdotis fugitiuus liba recuso
 Paue egeo. iā mellitis potiore placentis.

qm̄ hi simillimi iter se & pares eē solēt p̄ similib⁹ pib⁹q; capiūt. Vir. Geminiq; mināt ī calū scopuli. Ve.
 & n. c. eo amore & affēsu q̄ colūbor; uetex & no
 tog; pia cōsueuerūt. nā colūbi ut semel cōiugia ie
 rūt firmit̄ obseruāt. Ni. ppriās sedes: Māet at̄ ī
 translatiōe colūbor; & pro patria posuit nidum
 Circūlita. obsita iuoluta. Viuo & regno. Ita ui
 uo ut regnare putē. Simul. q̄ primū. Reliq; ista.
 Surbana. In quo oñdit quanto urbanas; reg; te
 dio afficiat̄ ut ex eo solo qđ illa reliquat sibi īgna
 re uideat̄. Quā u. a. c. f. i. beatissima putatis. Ru
 more se. Approbātē uulgo a quo potius dicēdus
 sit rumor q̄ fama. nā uacillat sēp iudicium uulgi.
 Neq; qđ leo ē q̄ certos auctores habeat. Vtq; sa
 cerdotis fu. Oñdit fugitiuū exēplo libertatē cū te
 nui uicū lautissimā luxuriosaq; seruituti antepo
 nēdā. Fugit. n. seruus sacerdotis: & mauult ī liber
 tate exurire deficiēte pane: qui quidē ī sūma pe
 nuria placētis iocundior ē q̄ ī seruitute uesti li
 bis: quibus sacerdotes abundāt: qm̄ diis a multis
 offerūt. De libis at̄ & placentis diximus.
 ACRON. Viue. n. Sēsus ē ita nobis īstituēda
 ē uita: ut primū aspiciam⁹ optimā sedē: qūo area
 domi q̄rit. Na. naturā expellit furca q̄ habitat
 ī ciuitate: & siluas hīe desiderat. Recurret. sēsus
 ē si q̄ naturā sūt bōa abiicere uelis ex aīo recurrēt
 latē. Nā q̄ agros fugiūt: tātū inter urbē & domos
 rus īcludūt ī hoc: q̄ arbores que ī urbe habitāt: in
 urbe diligūt. Agnatē. Agnates purpurā simile
 sūt tiriis. multū ergo īperiti fallūt. Hoc ait patīē q̄
 dē dānū q̄ nescit discernere purpuras. Sed ma
 iore dāno ille afficit: q̄ tāta īperitiā ē ut ueritatē
 a falso nequeat discernere. Violēs. facit aduer
 biū uiolēter. Imperat. pecuniā q̄ ea utī. seruit q̄
 peus ī ampliāda ea laborat. Tortū d. f. hoc est q̄
 magis uici debet. Quoniā uici te trahi n̄ trahere.
 Fanū uacūna apđ sabinos plurimū colit. Qui.
 dā mineruā alii dianā putauerūt. nōnulli & cere
 rē eē dixerūt. Sed Varro ī prio reg; diuinag; uictō
 riā ait: & ea maxime hi gaudēt: q̄ sapiētia uincūt.
 POR. Ca. totū allegorice. Le. & r. Dicit ruri
 hoīes n̄ ledi uel caniculā uel leonis signo. Quā q̄
 nō poterit ait. Simili genere & n̄ minori dāno af
 ficiet̄ quā negociator q̄ uerā tyriā succo ignat &
 tistā discernere nō poterit nā tm̄ dāni patiet̄ quā
 is q̄ uera bona falsis discernere nō ualebit. Do.
 u. i. dici nō debet qđq; amore pecuniā cōflagrare
 ut ī potestātē ei⁹ ueniat. Illa. n. hoī subiecta eē de
 bet. nō hō illi. & supra hūc sēsū ac mihi res nō me
 rebus subiūgere conor. Fa. p. u. Vacūnā ī sabinis
 dea quā sub incerta est spē formata. Hāc quidā
 Bellonam. Alii mineruam. Alii dianam dicunt.
 CHRI. Si oportet. q̄ oportet. Area. spatiū qđ
 ædificio occupādū sit. Et de area alibi. Sentētia ē
 quēadmodū edificaturo ī primis area querēda ē:
 ī qua opus surgat. Sic nobis ī uita querēdus loc⁹
 in quo uita cōmode agi possit. Is autē ē rus. Ra
 biem canis mo. le. De quibus sideribus suo loco

Vacūnia

diāū est. Cū se. q̄ primū. Furib⁹dus. Fx nimio est: Acutū. Vehēmētē ad intima transeuntem. Est ubi.

q. d. nō ē. Inuidia cura. nā i urbe cura afficimur. Iū inuidemus. iis q. nos opibus & honoribus antecellunt. Ruri uero herbae & odore & nitore supant lapillos. idicos: puriorq; aqua fuit prius in agris quam romae per aquae ductus plumbeos. Vici. nā sunt: hinc uicini qui eundem uicum habitant. Silua inter uarias columnas. quasi dicat non sunt anteponenda urbana uiridaria. quāuis sint distincta colūnis ex uario maiore facis naturalibus siluis. Longos agros. neq; uillae praefenda est urbana domus quae habet longos hortos: nā quāuis naturae uim afferamus cū urbē ruri similē reddere uolumus ipsa refluit quēadmodū illa quae in cumulū furca impellū. Contendere. cōparare & similem reddere. Callidus. nō qui sit si nescit: sed qui esset qui sciret. Snia est: nō afficit ille tanto detrimento: qui nescit adulterari. Purpurā ty. suc. aqui. id ē qui nescit reddere colorem aquinatē: qui deterior tyrio est similē tyrio quantū accipit qui nescit distinguere neq; a falso. nā hic putabit summū bonum eē in diuitiis & honoribus & reliquis rebus incertis: quae mutatae plus doloris afferent q̄ afferebant uoluptatis dū aderant: & quāto maius bonū aliquid eē credit tanto magis inuite relinquet. Quia ppter fugienda sūt magna quae neq; acquirunt: neq; acquisita retinentur sine summo labore. Et sequenda parua. tu quibus tranquille & sine perturbatione uiuentes & regū & eorū qui amici sunt regū superare uitā possumus. Neq; ut optata assequaris uariis perturbationibus & uitiiis inferuendū ē: nō acquisita ea re quā cupiebamus in seruitute relinquimur: quod optime probat appollo equi & cerui nā equus aduersariū superare contendens hominē a quo iuuere sessorē sibi & frenū ab eo ipositu recepit. Vicit igit ille quidem: sed uictor semper in seruitute mansit: nam neq; equitem a dorso: neq; frenum ab ore depellere potuit. Seruiet. qui paruū nesciet uti: nā si illo nō est contentus semper in anxietate uiuit: neq; acquirit maiora sine multa animi uexatione. Vtiturq; conuenientissima similitudine a pede: nam si laxior ē ille calceus eum subuertet: si angustior praemetur ab eo & uretur. Ergo si tibi satis id quod adest ne urgearis si minora uidebuntur: ne te rursus ex maioribus sollicitus reddaris. Nec me. Rogat amicum ut uicissim se quoq; reprehendat si non uiuet contentus sua sorte. Imperat. si illa uti nescimus. Sin uero recte. utamur seruit: nam is uere diuitiarum dominus est: qui illis ex liberalitate uti sciuerit. Contra uero seruus si ob auaritiam aut unde non oportet accipiat: aut ubi oportet non dabit. Digna sequi. Sequitur funem qui uinctus trahitur. Ducit funem qui uinctus trahit. Ergo hic dominus est. Ille uero seruus. Vacunne. Hae dea incerta specie ab aliis diana ab aliis bellona habetur. Putre. Vetusate contritum. Latus. quia praesentibus contentus uiuit: nec plura quaerit: nisi q̄ amicorum desiderio afficitur.

ACRON

q. Vid tibi. Alloquitur bullatiū: qui oīa uillae & regionū ac ciuitatū sordida putat ad comparisonem tyberis: eo q̄ sp̄ ibi cōmanens ad alia nō transierat. Cui cōmemorat Flora. multa loca iucūdiōra & maiora q̄b² nihil ad uotū deest. Nō itereft in maiore aut i minore ciuitate uiuat. Quom utrobique bene possit uiuere. Prae c. hic loc² romae celeberrim² habebat eratq; amoen² urbis loc². Le. oppidū ē disertissimum iuxta mare: de quo nullus incola audet mare transire. Sensus est. an terraq; mariq; uexatus: paratus es apud Lebedū residere ne ulterius nauiges. Obluiscendus. hoc est uel reuerti ad meos in quiete esse: neq; redeundo iterum maria perferre. Capua. illi qui de capua Romā pergunt p̄ longitudine uiae luto & imbre asperguntur. sensus non debere nos propter inconueniens incommodum totam uitam commutare. Penula. nihil frigiditatis i aestate affert. q̄a sp̄isfa & crassa est. Cāpestre. nihil caliditatis in hyeme. quia tenue est. & totius corporis nihil praeter inguina tegit. Sicut nec caminus in augusti mense. nec thyberis in bruma ita nec sapienti loca aliquid conferunt. Nā si ratio. nihil impedit homines nisi bonis sint moribus: Si uolunt ubi: cūq; locorum sint. Arbitr. locus maris arbitet. Qui mare late diffusum non timeat id est dominus maris & in toto positus. Qualis locus est apud athenas ciuitatem. Excelsus supra mare & ideo arbitr.

POR. Quid tibi. Bullatiū alloquitur: qui oēs regiones sordidas putabat ad comparisonem urbis Romae. eo q̄ ibi sepe cōmanēs ad alia nō transierat. Gabiis disertior. gabii uicus in sa-

AD BVLLATIVM.

q. Vid tibi uisa chios bullati notaq; lesbos
Q uid cōcina famos. qd. crescēgia fardif
Smirna qd & colosō maiora mīora ue fama
Cūcta ne pre cāpo & tybīno flumīe sordēt:
An uenit i uotū atalicis ex urbib² una:
An lebedum laudas odio maris atq; uiax
Scis: lebedus quid sit gabiis disertior atq;
Fidenis uicis: tū illic uiuere uellem:
Oblitusq; meorū obliuiscēdus & illis
Neptunū procul e terra spectare furentē
Sed neq; qui capua romā petit ibre lutoq;
Aspersus uolet i caupona uiuere: nec qui
Frigus collegit furnos & balnea laudat:
Vt fortunatā plane prestātia uitam.
Nec si te ualidus iactauerit auster in alto:
Iccirco nauē trans aegē mare uendas:
Incolumi rhodos & mitilene pulchra fac q̄
Penula solstitio: cāpestre niualib² auris
Per brumā tyberis: sextili mēse caminus.
Dum licet & uultū seruat fortuna benignū
Rōa laudet famos & chios & rhodos absēs

Lebedus

Campefire

f. **R**uctibus Agrippæ. Ad Iccium procuratorem Agrippæ in Sicilia constitutū. de quo ait icci beatis nunc arabum inuides gazis. Sed ut illic per simoniā laudat tñ cū mordacitate. Alii dicūt q̄ agros illi in Sicilia donauerat Agrippa.

POR. Fructibus. Ad iccium quem & lyrico carmine inconstantia rephendit q̄ per auariciā phiæ studium militia mutauit. Hic autem iccius procurator Agrippæ ē cōstitutus cui agrum suū commendauit. Abstemiū. ab eo q̄ abstineat Temeto id est uino. Sed hic pro sobrio positum Positorum. letius iste accumbens in præsentia agrippæ ut fidelior ei uideretur parcissime epula batur in tantum: ut ihermissis carnibus herbis uesceretur. ac si secretum ueniens gula indulgebat.

Mutare. erit utique mutata. Quia quādo cūque diuitiis aliquis affluens supra modum manducat & bibit seu uestibus: aliisq̄ rerum utilibus utitur illico natura mutat. Virtute. i. si p̄ hanc

abstinentiā stoicē sequens: magnas diuitias ex hac consequeris. Democritus philosoph⁹ athomorum inuentor hortorū amator. Qui dū phia iētus eēt: hortos eius pecus ipso præsente comedit. Aius assiduā itentioni itentus: uelox est. Cū tu ostēdit Icciu & sapiētia uelle studere. Obscurū lunæ. Aut eclipsim significat quæ cōcors ē ex diuersis pibus cōnexis. Ex quadā. n. pte discors ē si cut ignis & aqua & quadā cōcordia. Dū mutuo colligēt cōcordiā mūdi significat: aut mō p mēse luna crescit aut dēcrecit. Empedocles. Agrigētinus quæ ad Pythagoricā sectam ptinet metro & uersib⁹ tradidit. Deliret. Stertinius philosoph⁹ q̄ ducētos uiginti libros Stoicorū latinæ scripsit. hos notat q̄ uersibus suis obscuriorē phiam fecerint. Grospho. Grosphus iste amicus fuit hor. ac p hac cōmemorās de eo illū p̄dicabat. Via. id est facile possūt haberi amici. q̄b⁹ multa defūt.

Grosphus

Si uentri bene. Si præsto est cibus & potio. Latēri. si nō defūt stramina dormiēti. Pedibusq̄ tuis. si hēt equum quo uehat & ē explanatio superioris sniæ q̄ dixit paup. n. nō ē cui res suppetit usus: hoc ē cui nihil ad uitā deest. Abstēmius. q̄ abstinet. an ut qdā putant ab temeto siccus & sine uino & sobri⁹. Sic uiues ptinus. Sic uiues ut tātū fruaris diuitiis quātū midas. Vel q̄a naturā. hoc ē q̄a nihilominus auarus ē diues q̄ paup fuit is q̄ auarus natus ē. Vel quia cūcta putas. Epitherapeusis q̄a dicit illū phādi studio sordide uiuere. Miramur. hoc sēsu dixit nō eē mixtū sterilē. Democriti. agellū pecore eē factū dū ille phia studet qū iccius & pecuniæ simul seruiat & sapiæ: qua ironia ostēdit nō posse utrūq̄ fieri: cōstat at Democritū apud abderitas ciues suos cām dixisse ammissi patrimonii sui & absolutū p̄latis libris quos de physica scripsit. Democriti pe. e. a. hoc ē pascuus & desertus ager democriti factus ē. Quæ mare c. c. Hæ questionēs sūt ptinētes ad physicā phia ptē. Regē cō di. κακοῦ ἔλαος dicit. tangit at parē cōpagē regū elemētis quattuor diuersis aptā atq̄ cōnexā. Stertiniū acu. Periphrasis tropus hoc ē Stertinius. Hūc & alibi tangit ut stoicū q̄ de paradoxis loq̄t. Trucidās. exprimis: elidis. cōuenit at hoc uerbū huiusmodi pulmētis. Si qd petet. petere nunc ualeat nā quomodo ultro aut ultra: hoc est plus quam uolet aut quam dicit.

Vilis a. ē. a. inquit tā uile pro amicitia dari pōt quā q̄ deest uiro bono obsecuturus. s. si i tempore accepit Nil autem sapiens desiderabit q̄ magni præcii sit.

CHR. Fructibus agrippæ. Laudat uitā iccii si fructibus agroz suoz qui sibi satis sunt bene liberaliterq̄ utit. Siculis. nā i sicilia agros habebat. Copia maior. Nā qui bñ utit iis q̄ sibi satis sūt ditior eē nō pōt. Nā ut ait. M. Tullius. Aius hoīs nō arca diues appellādus ē. Suppetit. Ad sufficientiā puenit. Suppetere enī nō ingentē excellētiā regū significat: sed facultatē q̄ i necessariis nō deficiat. Si uētri. Snia ē. si corpore uales: & usus regū suppetit: adeo diues es: ut regales copię ditiorē te reddere nō possint. Si forte i medio. Horatius fuerat ne cū usus suppeteret regū plura cōcupisceret. Nūc at addit q̄ si i ipso usu regū summā parcatatē nō ex auaritia sed ex cōtinētia adhibeat tūc fore ut riuus fortunæ illū inundet. i. ut ditissimus sit futurus. Primo. n. diues erat q̄cūq̄ aderāt sibi sufficerēt. Nūc ditior q̄a sua cōtinētia facit ut ēt mediocria supabūdent. Fingit at fortasse eā uirtutē i hoīe esse q̄ nō sit. Sed sūmo cū artificio agit. Nā cū fingimus aliquid ægregiū i hoīe eē qd re uera nō ē stimulos iniicim⁹ ut qūq̄ se talē exhibeat q̄lē se haberi putat. Maxie at hac uia p̄grediēdū ē: si illos a uitis absterre cupim⁹ q̄ iniquo aio apertā rēphēsiōnē patiūt. Riu⁹ for. Fabulā Midæ de q̄ i libro carminū mētio facta ē: tāgere uidet. Vel quia. Das operā: ut q̄ ad usū sufficiūt: sed auari non sufficere putāt tibi supsint. Hoc at facis uel quia diuitiæ tibi naturā imutare nequeūt: nā nihil cōtra tuā naturā cōtinētiā affluētiā illecebre ualēt. Vel q̄a existimas oīa uirtutib⁹ inferiora eē. Itaq̄ tuo exēplo facile credēdum ē quod de Democrito legi eū. s. studio uirtutis acquirēdæ patrimoniū suū contēpsisse. De hoc ēt laertius refert q̄ cū eēt tertius frater minorē patrimonii portionē sibi delegit: q̄ peregrinationi usui eēt: quæ tū centū talēta secundū Demetriū excessit. Hāc at breui cōsūpsit. Peregre ē aius. Nā stāte corpore mēs sua per oēs mūdi ptes cōtēplādo discurrebat. Sed ēt multū terraz spatiū peragrauit. Demetrius. n. & antisthenes scribūt illū i ægyptū ad sacerdotes & i psidē ad caldeos puenisse. Sūt ēt qui addāt in indiā ad gymnosophistas profectū eē. Quæ mare cōpescāt causæ. Ne terras obruat cum elementum altius sit. Temperet. Gu. berner. ut certo semper ordine per sua quattuor tempora fluat. Empedocles. Qui sex posuit principia: quattuor elementa: & amicitia: & discordia. Stertiniū at phūs aduersus Empedoclē disputat. Seu pisces seu porrum. Quocūq̄ utaris uictu seu exquisitori seu parco utaris uictu. Vtere. Commēdat pompeium grosphum uirum bonum: cui ultro subueniendum est. Vilis amicorum est annona. Paruo subueniē ami

cis si boni sint quoniam modestissima petunt. Nec tamen ignores. Historiæ hæc alibi narratæ sunt.

Armenius cecidit. ius imperiūq; phraates:
Cæsaris accepit genib; minor. aurea fruges
Italix pleno diffudit copia cornu.

nuflectuntur & minores redduntur a genu ad pedem. Sed

AD VINNIVM ASELLAM.

u T pficiscētē docui te sæpe diuq;
Augusto reddes signata uolumina uini:
Si ualidus si lætus erit: si deniq; poscet:
Ne studio nri pecces odiūq; libellis
Sedulus iportes: opa uehæmēte minister:
Si te forte meæ grauis uret sarcina chartæ:
Abiicito potius: quā quo pferre iuberis:
Clitellas fessus ipingas: asinæq; paternum
Cognomē uerras i risum: & fabula fias.
Viribus uteris p cliuos: flumina: lamas.
Victor ppositi simul ac pueneris illuc:
Sic positū seruabis onus: ne forte sub ala
Fasciculū portes librorū. ut rustico agnū:
Vt uinosa globos furtiuæ pyrrhia lanæ:
Vt cū pileolo soleas conuiuia tribulis
Ne uulgo narres te sudauisse ferēdo
Carmia quæ possūt oculos auresq; morari
Cæsaris: oratus multa prece nitere porro.
uade. uale. caue ne titubes: mādātaq; frāga

prudētibus nostra negocia cōmittēda sūt. Abiicito. tāquā rē uilē. Prestat. n. nō reddere munus q̄ iēpte red-
dere. Clitellas. thecas libror; hic itelligit. Fessus ipingas. Nā qui ex onere fessi sūt solent ipingere potius
ex pperatiōe q̄ porrigere. Asinæq;. Nā cū asin; cognominaret; poterat pp septias mouere risū tāquā cōmo-
de sibi ipositū eēt cognomē. Lamas. Loca sūt humidiora iuxta flumina arboribus uestita. Victor ppositi.
Cōpos uoti q̄a ueneris quo puenire uolebas. Sub ala. sub brachio. Globos. sperulas ex filo lanæ. Nā cum
domina neret lanā surripiebat particulā quā sibi uenderet. Vinosa. quæ uino delectaret. Cū pileolo so-
nā rediēs ex cōuiuio bene pot; neq; soleas i pedibus neq; in capite pileū gestare potest. Ergo sub brachio
gerit. Tribulis. Vel nomen hominis est: uel ex eadem tribu quasi uicinus.

AD VILLICVM SVVM.

u Illice siluæ & mihi me reddētis agelli
Quē tu fastidis habitatū qnq; focis: &
Quiq; bonos solitū baria dimittere p̄res
Certemus spinas aio ne ego fortius: an tu
Euellas agro: & melior sit horatius. an res.
Me quāuis lamix pieras & cura morat:

ACRON. Phraates. rex psar; fuit quem pul-
sum a ciuib; regno reddidit Cæ. hic autem ui-
ctus Tybe. se dedit & signa romana quæ capta
cum crasso fuerant reddidit.

POR. Ius ipe. q. ph. docet & i lyricis cyri folio
phraatē. Cæ. g. Subtulit & dixit ad genua duotū

CHRI. Minor geni. Nam qui supplicant ge-
de cornu copix scriptum est.

u T pficiscētē. Caninius Vinius frōto ad quē
hæc epistola scripta ē: patrē habuit cognō.
mine asina. Alludit ergo nomini eius & quasi cō-
uenire hāc appellatiōē nominis eius i genio uult
uideri. Sedulus. hoc ē uelut sedulus agens quasi
sine dolo. Lamas. lama ē aqua i uia stās ex plu-
uia dicit lamas lacunas maiores cōtinentes aquā
cælestē. Cōniua. sēsus est. Neue sic suffarcinatus
eas sicut un; de tribu: Qui ad cōnā uadēs ipe si-
bi soleas fert cū pileolo. & incertū ē quem notet.

POR. Vt pfici. Hæc scribit ad Viniū asellam
qua docet Hor. quēadmodū augu. uelit exhiberi
libellos suos. Sarcina. nō opportune reddūt q̄
sibi quisq; mādauerit. si ita iportune se offerūt ut
abiicere uelle uideāt. Asinæq; pa. co. oñdit non
aliquo uitio hoc cognomē uinio cōtigisse sed gē-
tile. Lamas. lama ē uorago λαμοῖς enī ē igluui
es lamix quoq; dicūt deuoratrices pueror;. Pyr-
rhia. bñ fictū āiculæ nomē: Ancillæ ad cōtēptū.
ut ait Persi. pānucia baucis. Tribulis. unus ex ea
dē tribu. hic plebeius ad cōuiuū pgēs soleas secū
desert. Morari. delectare. Mādātaq; frā. Mādā-
ta nūc participiū ē nō nomen. frāgas at bñ quasi
asinæ: ut supra clitellas ferus impingas.

CHRI. Vt pficiscētē. Viniū ministrū cōmone
facit quo pacto libros augusto reddat. Signa-
ta. Sigillo ipressa. Si ualidus. Hæc oīa quæ ponit
obseruāda sūt: cū munus offerimus. Studio no-
stri. Nā sæpe dū studiose pdesse cupimus inscitia
quadā nocemus. Ergo nō solū fidelibus ueq; etiā

u Illice sil. Castigat uillicū suū q̄ illi ager sor-
deat: quē qnq; aliqñ possederūt senatores.

Me q. Festinare se dicit rus & uelociter difficilia
oīa itineris uelle trāsire. Cui placet. i. mihi qui
uolo habitare in rure odio est habitare in urbe: &
tibi qui uis habitare in urbe odio est rus.

POR. Villice sil. Ad uillicū suū hanc epistolā
scribit i q̄ oñdit oēm hosē uirosū poni uolun-
tatem suam & se simul cū aliis comparat. Sic &
illum satyrice interrogat quæ res utrum peior sit.
Habitatū. q. so. quicq; uillis. Quicq; bo. so. ba. qui

Phraates

ACRON

Lama

Lamix

ACRON

olī quinq; Senatōꝝ fuit: Baria atē locus in sabi-
bis celeberrimus agro. & melior sit Ho. an res. i.
Horatius an pecunia res ē. Et a. spa. i. conat erum
pere uelut qbusdā carceribus ipedientibus officii
sue cursū ad uillā cōfetur⁹ uadat. Spa. o. c. Clau-
stra sē carceres: & est trāslatio ab eqs circēcib⁹ scā.

CHRI. Villice siluay. Ad uillicū scribit: oñdit-
q; ex iminutis cupiditatibus sobrietatē ruris sibi
placere. Villicū at urbē in qua uoluptates explere
qat desiderare. Villice. Villicū eum appellabāt
quē ex prudentioribus fidelioribusq; seruis uillā
agroq; pponēbāt: cui reliq; serui qui ī agris cōlēdis uersarēt obsequētes erāt. Reddētis me. m. qm cū ibi eēt
ab oībus curis liber sibi idulgebāt. Quiq; focis. quīq; familiis ex quibus patressfamilias senatores erāt: qui
bariā cōsulerēt. Bonos. primores. nā ciues picipes sēpe Tulli⁹ bonos appellat. i. magnos: ut Bōa ps pce-
rū tacita libabit acerra. Vel bonos qui bōi eē debeāt. Nā magistratus & honores pmiā sūt uirtutū: & bonis
debēt. Certemus. nā iustū certamē ē ut alter alteꝝ in suo quisq; munere supare conet. Spinas. Recte de
aīo p trāslationē curas dixit: q mētē pūgūt. Recte itidē ī ppria notiōe spinas ex agris uellēdas dicit: qm illos
infecundos sterilesq; reddūt. ergo ego colā aīum & a cupiditatibus quā ueluti spinā pungunt purgabo ru-
agrum a spinis & sentibus. Melior. quia magis purgatum habeat animū. An res. an ager magis cult⁹ sit.

ACRON. Mediastinus. hoc ē ī ciuitate & in
media urbe uiuēs. Astu. n. dicit ciuitas. Vñ & Ter.
In astu uenit. Tesqua. loca deserta & difficilia.
Lingua sabinorū sic dicūt deserta & repleta sēti-
bus sic noīant. Ad strepitū. nō cātū. ut. auidum
meretricis exprimeret. Immutē. sine dāno: sine
dolore: sine munere. & hoc pstitit pulchritudo.

Pudet. nō pudet aliquādo luisse. sed nō desine-
re erubescimus. Ephippia. alii segmēta nōnulli
ea q p iugū equis curribus iponunt. Exerceat.
id est ut tu ruri sis colens arrem tuam quam cō-
pisti: & ille calo tibi inuidens in urbe remaneat.

POR. Mediastinus. incolā: mediā ciuitatis an
ī officio balneatoris mediastin⁹. Me. c. m. f. hoc
ē eūdē eē me nosti. Menūq; de ope ruris mi-
tare sniam. Amœna uo. me qui sē. hoc quod ti-
bi displicet alteri nedū mihi placet. Tesqua. lo-
ca aspa atq; siluestra. Vñ. a. opulēta sic ipse ali-
bi accedes sic⁹ ad unctū. Et q. a. i. f. p hoc oñdit
angulū quēdā sui agri nō ē sic aptū uitib⁹ qn di-
xit poti⁹ illic pip & thus quā uua posse pigni:
Sicut Vir. Maria añ exurere turno q sacras dabit
pinus & ē uua septim⁹ cāus. Terrā. g. & t. u. qsi
terrā grauis. Bouēq; dis. cu. ociosū pascis. Mul-
ta. m. d. Docet pssolis tramitib⁹. sicalibi ipse de
fluuio. Doct⁹ iter melius. Quē. t. d. t. Coena bre-
uis iuuat nec luisse uiderur Amphibolō luisse
utq; olī an nūctātū mō ludo ponēdū eē cedam⁹.

Limat. attenuat: Imminuit: atterit: & iūdo oculo
fascinat. Cū. f. u. d. Nō cū seruis nomē. Sed cū
serui rodere mauis. & ex ābiguo hāc ē eligenda
distinctio. Calo. uel ab eo q frequenter aduo-
cetur dicitur calo: uel quia καλα grācelingua di-
cūt & ille uadit sēpe signatum cum seruis.

CHR. Me. cupio rus petere nisi retardet offi-
ciū quo solari debeā lamii merentē sris morte.
Stul. u. q. Stulte tu agrū stulte ego urbē causa-
mur: q nō loc⁹ nobis nocet: s; aīus. i. aī cupidia-
tes q animus quocunq; pgit qā secū illas fert fu-

Fratrē merentis rapto de fratre dolenti
Insolabiliter: tamen istuc mens animusq;
Fert & amat spatiis obstantia rūpe claustra
Rure ego uiuentē tu dicis in urbe beatum
Cui placet alterius sua nimix est odio fors.
Stultus uterq; locū ī meritū causatur iniq;
In culpa est aīus: qui se nō effugit unquam:

Tu mediastinus tacita prece rura petebas
Nūc urbē & ludos & balnea uillicus optas
Me constare mihi scis & discedere tristem:

Quicunq; trahunt inuisa negotia romam.
Non eadem miramur: eo disconuenit inter
Meq; & te: nā q deserta & inhospita tesqua
Crēdis: amœna uocat: metū q sētit. & odit
quā tu pulchra putas: fornix tibi & uncta-
Incutiūt urbis desiderū uideo & qd popiā
Angulus iste feret pip & thus ocius uua
Nec uicina subest uinum præbere taberna.

Qua possit tibi. nec meretrix tibicina: cuius
Ad strepitū salias terræ grauis: & tū urges
Iā pridē nō tacta ligonibus arua: bouemq;
Disiunctū curas. & strictis frōdibus explēs
Addit opus pigro riuus: si decidit imber.
Multā mole docendus aprico pcere prato.
Nūc age: qd nostrū cōcentū diuidat. audi:

Quē tenues decuere toge nitidiq; capillis:
Quē scis īmunē cynaræ placuisse rapaci:
Quem bibulū liquidī media de luce falerni
Coena breuis iuuat: & ppe riuū sōno i her-
Nec luisse pudet sed nō incidere ludū. bā
Nō istic obliquo oculo mea cōmoda qsq;
Limat. nō odio obscuro morsuq; uenenat:
Rident uicini glebas & saxa mouentem.
Cum seruis urbana diaria reddere mauis:
Hox tu in numex uoto ruis. inuidet usum

Mediasti-
nus

Ephippia

Lignorū & pecoris tibi calo arguto & horti
Oprat ephippia bos piger optat arat cabal
quā scit ut q̄ libēs cēsebo exerceat artē lus

gere neqt. Causari. Aliqn̄ ē cām & excusationē
pferre. Vir. Causādo nostros i lōgū ducis amores
Aliqn̄ causari ē cās afferēdo accusārē: ut hic. Me
diastyn⁹. urbis cultor. nā αστὺ lingua attica urbs
ē. Trahūt. s. iuitū. In hospita. In q̄bus sine diffi

Tetqua

cultate eē nō possumus. Tetqua. loca augurio cōsecrata dixit Pompeius. Cicero uero iculta & difficilia. Ex
eo puto q̄a sacra q̄ sūt nō colunt. Fornix. p. lupanari posuit. Nā meretrices sub fornicibus prostabāt. Inde
fornicari meretricari. Popina. Vt illud ad rē uenereā hoc ad gulā referat. Ocius uua. Nā adeo aduersus
uitibus ē ut citius thus & pip: quod i possibile ē: q̄ uuā ferat. Thus. n. i. sola saba q̄ foelicis arabiae ps ē nascit.
Pip uero arbor fert iunipi filis sūt q̄ i frōte caucasi mōtis solū hāc arborē nasci tradāt. Grana sua nō nuda: ut
iunipus fert: sed filigs iclusa: q̄ si ante q̄ dehiscāt carpāt: ac sole torreat pip lōgū sūt. Dehiscētes candidum
semē emittūt: qd̄ toxtū sole nigr. & rugosū efficit. Terrā grauis. q. d. iēptus ad salationē. Strictis. collectis
Vir. Hic ubi frōdē agricolā stringūt. Cōcētū. Pro cōcordia posuit. Quē. s. me. Demōstrat at aliā aetatem
lios sibi mores postulare. ergo nō ita i amore uersat: ut i iuētute uersabat. Tenuēs. quibus iuuenes utunt.

Immunē rapaci. nō par. ē i amore uiu. placere mulieri: sed illud mix qd̄ placeat sine munere. Nā ut ē apd̄
Ouid. Ipse licet uenias musis comitatus homere Si nihil attuleris ibis homere foras. Maxia ergo res ut q̄ pla
cuerit sine munere ipi cynare p̄fert cū rapax & auara fuerit. Quē bibulū. i. bibacē. Liqui. Puri & defecati
de media luce. Snia ē: q̄ deceret illū multū bibere ēt i tpe nō cōcesso. Coena b. iu. Ostēdit q̄tū absiderit de
uoluptatibus: cū nūc illis tēpatis fruāt. Nec luisse pudet. nō. n. turpe ē ludere: sed turpe ē nō icidere ludū. i.
ita i ludo occupari & detineri: ut nō possit si res postulat uel impfctū relinq̄re. Obliquo. Ex obliquo i
tuenti: qd̄ maliuolētiā signū est. Limat. Paulatī carpit: ut lima ferrū & ligna paulatī minuit. Odio ob. s.
dissimulato. Multi. n. dissimulāt odiū: donec nocēdi tpus nascāt. Morsu. detractatione q̄ occulta ē uelu
ti uenenū quod nō sentit̄ antea q̄ sit itra uiscera receptū. Iste at simulates maxie i urbibus nō nocēt. Ridēt.
Tāq̄ ipetū opi & minus ualidū: sed nō tū inuidēt. Urbana. On̄dit stultitiā uillici: q̄ urbē i qua & maiores la
bores & minora cōmoda sūt ruri antepōat. Diaria. diariū lucr. unius diei ē. At ferui romae oia diaria dñis
reddere cogebāt. Certā. n. pecuniā a dñis accipiebāt q̄ uictū uestitūq̄ sibi cōparēt. De qua si q̄ pce uiuendo
corradebāt id sibi p peculio relinq̄bat quicqd̄ at lucri ex artificio suo acq̄rebāt id oē dño acq̄uirebāt. Ap
pellabāt ēt diaria libellos i q̄bus singulorū diez res describebāt. Ruis. cū ipetu & sine rōne. Nā si rōne du
cereris & n̄ appetitus ipetu traheris id. n. ē ruere: nā uoto cupes quod ē fugiēdū. Calo. n. lignorū faber q̄
i urbe manet inuidet tibi copiā quā habes lignorū. Et horti. i. oler. q̄ i ortis nascūt. At uitio hoium euenit
quod tedio rer. p̄sentū absētia optēt: qd̄ demōstrat appollogo illo quo bos ephippia q̄ equos stramenta
sūt: & cōtra equ⁹ arat. Oprat. Poeta at cēset ut ex grācorū puerbio quā q̄s norit i ea libēt se arte exercitet.

Calo

ACRON

AD VALAM.

q̄ Vx sit hyēs ueliā: q̄ cælū uala salerni
Quorum hoium regio & qlis uia nā
mihi baias

Vx sit hyems u. q. c. u. s. f. Hipbatō: ab hic ut
q̄ ad ultimū uersum scribe te nobis tibi
nos accredere par ē. Salerni. uelia & salernū op
pida sūt lucania. Salernū a salis copia dictū ē. cō
sulit. Vallā qd̄ sentiat de salubritate regiōis. Quo
niā ipse Hora. nolebat Baias ire. Nā mihi Baias
mire. Quasi Baiā hāc iniuriā sentiāt: si illis frigi
da ēt frigoribus mediis praescrantur.

POR. Quæ sit hyems. scribit satyricē de Baiarum luxuria. tangit eos quā in penuria habeant ptāte m
& est in hac epistola hyperbaton longum q̄ hoc ordine soluitur. Quæ sit hyems ueliā q̄ cælum uallasa
lerni. quorum hominum regio & qualis uia tractus uter plures lepores uter educet apros: utra magis pisces
& echinos a quora celent scribere te nobis tibi nos credere par est.

CHRI. Quæ s. h. Ep̄lā p̄gress⁹ ad ultimū usq̄ uers⁹ pcedit: ut sit ordo. Par ē. i. aquū est te scribere nobis:
ac nos credere tibi q̄ hyēs sit ueliā. i. q̄ aeris qlitas i hyeme. Velia at pmo a paludib⁹ dcā ē. Elia Nā Τοῦλοσ
pal⁹ ē: deide adiūcto digāma sc̄m ē Velia ut enetus uenetus. In lucania est nō pcul a palinuro p̄montorio.

Salerni. In agro picētino oppidū ē. Quorum h. i. quibus moribus ibi sint hoies. Baias. de his dictum ē.

ACRON. Musa Antonius. musa Augusti Caes. medicus Hora. iusserat ut ipse lauacro uteretur pro
pter oculorum dolorem. Myrtheta. proprie sūt
aquæ sulphureæ atq̄ salubres ad quasdam infir
mitates depellendas quales erant apud Baias ad
quas frequēter ex diuersis ptibus affluebant. Sed
postq̄ ob lōgitudinē itineris cepissēt derelinq̄: ad
clusinōs fontes & ad Gabios ubi erāt frigida: aq̄
cepissēt concurrere intermissis baiis: dicit q̄ ipse
uicus cepit ingemiscere contēptus i aquis suis.
Dicit autem myrtheta quasi mortueta q̄ omnes
animæ mortuorum inde inferos petere credāt.

Musa superuacuas antonius: & tamen illis
Me facit inuisum: gelida cū perluor unda
Per medium frigus: sane myrteta relinq̄:
Dictaq̄ cessantē neruis elidere morbum:
Sulfura cōtēni: uicus gemit inuidus ægris
qui caput & stōachū suppōere fōtibz audēt

Clusinis. Clusina & Gabina aqua frigida sūt. Clusina i ethruria. Gabina in fabinis. Phæaxq̃ reuerti. Phæaces. n. quorū rex alcinous fuit luxuriose uiuebant. ut ait homerus. Scribere nobis. hic uetus principia epistolæ conclusit.

POR. Nā mihi Baias musa supuacuas. ne mihi qui urbanū opus sit ad curā corporis facit Antonius musa medicus Imp. facit cōsuetudolauationis mæ: q̃ mediis frigoribus perluor. Cessatē morbu. aut generaliter quēlibet morbum aut podagram itellige & adiecit sulphuras aquas & Baianos. uapores. Myrteta quas uulgo myrtarias dicūt. Sane myrteta relinqui. Sane iquit aquas frigidas petūt ppter quā rē gemit & irascit uicus deserui musa suadente. Audent. utpote agri ad aquas frigidas pgetes. Mutādus locus ē. pferi hoī qui nō tā medicū quā delicias perit. Diuersoria nota. Sylepsis. i. mutāda Quo tēdis n̄ mihi cumas. Nūc hoc tanquā ad equū loquitur secū dū consuetudinē uertentē. Sed equi frenato est auris i ore. In equi ore frenato est inquit auricula qua captat famā locorū. & prout cognouit iter dirigit aut diuertit & ē suauis allegoria qua significat uoluptatē magis hoīes captare quā curā corporis. Vtq̃ populū. ciuitatē ut si diceret utinā. Cumas aut Baias. sic Vir. Ac ueluti magno i populo. Nihil moror illius oræ. qui nō patior. Generosū & lene requiro. q̃ me lucanæ amicæ iuuenē cōmendat inter oia quæ uino accidunt & illud est maximū q̃ uires p̄stat in Venerem: hoc est Ergo quod dixit quod iuuenē cōmendat amicæ. i. sortē & amabilem amicæ reddat: ut iuuenē. Phæax. pinguis: & uoluptarius ut alibi ait spōsi Penol opes alcinoi q̃ i cute curāda pl̄ æquo operata manus. hāc. n. opiniōem de his Hōerus i odyssea.

CHRI. Musa ant. Medicus fuit. Elidere. eiicere: p̄prie elidere ē frāgēdo emittere. Vñ oculos elisos dicimus. Nervis. E nervis. Nā sulfura. i. aqua sulfurea resoluūt crassiorē i nervis humorē: & ide emittūt. Clusinis. quia in agro clusino sūt. Auris i. Lepidus sermo. Equus. n. nō uerbis obtēpat. sed freno. Collectos. i. cisternis. Puteos pemnes. q̃ ex perpetua uena scaturiāt. Iugis ppetuæ q̃ nūq̃ desit. Quicquid. n. sine interuptione cōtinuat iuge dicit. Manet. fluat in uenas & i aium. Nā in sanguinē uersū intrat uenas: & cū lætiores gignāt spūs mouet aium. Cōmendat ui. Nā cū illo exhilaratus sim uideor iunior aniculæ. Nā & terentianus senex plus solito porus iuuenescere se sensit. Vter t. utra regio. Phæax. Splendidus quasi pinguis ab eo quod est p̄xiuuiā splendo. Nā nitidiore corpore sunt pingues. Vel dixit phæax. i. quasi phæax nam phæacum populi lautissimo conuiuio & abundantissimo ulyxem acceperunt.

ACRON

m Aenius ut rebus maternis atq̃ paternis. Meniste nobilis fuit. sed p̄sūptis suis p̄mōiis & pecuniis cā ingluuie scurra effectus ē & uorator ita ut quicquid inueniret i macello: & in aliis locis cōsumere ēt uis: & fautores suos quos suis leuociniis decipiebat: eorū bona deuorādo spoliabat. Mænius ut rebus. q̃a de se luxurioso locutus erat. Subicit fabulam de Mænio. Mænius hic Patolabus dictus est ab eo q̃ quicquid afferebatur acciperet. Erat autem & urbanus & mordax. Itaq̃ dabant illi & qui urbanitate delectabantur: & mordacitatem timebant illius.

PORMænius ut rebus paternis atq̃ maternis. Hic Mænius & alibi ab Hor. compellatur: ut scurra & satyrice absentem menium carpit. Præsepe tapinosis & satyrice pro mensa. sic plautus in curculi.

CHRI. Mænius ut r. e. Exemplo huius hoīs i eos iuehit q̃ allygurito patrimonio scurræ parasitici effecti aliena uorant. Ac dū sint qui illos accipiant dicūtq̃ nihil esse beatius uictu splēdido & affluētī. cū aut a nullo accepti fordido uictu domi uiuere coguntur frugalitātē sūmis laudibus extollūt hoc demū uitiū sua solita ironia ne quēpiam offendat in se transfert poeta. Fortiter. atq̃ qui fortiter agit cum uirtute agit. Sed dixit fortiter ex stulta hoīs opiniōe: qui uehēmētē illā suā allygurationē fortitudinē putent. uel ex ironia fortiter dixerit cū nihil ignauius sit ipso guloso. Urban⁹ scur. atq̃ q̃tū urbāitas a scurrilitate differat alio i loco M. Tullii testimonio oñdimus: cū urbāitas uix graue & ciuē ægregiū deceat. Scurritas autem i pudentem leuitatem habeat. Sed dixit scurra urbanus uagus. i. scurra qui per totam urbem uagaretur. Suis. n. scurrilli

Clusinis: gabiosq̃ petūt & frigida rura Mutādus locus ē: & diuersoria nota mas Præter agēdus æquus: quo tēdis: n̄ mihi cu- Est iter aut baias leua stomachosus habena Dicet eques: sed equi frenato ē auris in ore: Maior utq̃ populū frumenti copia pascat Collectos ne bibāt ibres puteos ue pemnes Iugis aq̃. nā uina nihil moror illius oræ Rure meo possum: qd uis præferre patiq̃ Ad mare cū ueni generosū & lene requiro: Qd curas abigat quod cū spe diuite manet In uenas aiumq̃ meū quod uerba ministrat Quod me lucanē iuuenē cōmēdet amice. Tracto uter pluris lepores uter educet apros Vtra magis pisces & echinos æquora celēt: Piguīs ut ide domū possum phæaxq̃ reuerti Scribere te nobis: tibi nos ac credere par est.

AD EVNDEM:

m Enio ut rebo maternis atq̃ paternis Fortit̄ absūptis urbanus cœpit hēri Scurra uagus: nō qui certū præsepe teneret

b^o salibus sibi nidū mendicabat. Certū p. De hoīe bestiaē sibi p̄sepe in quo q̄drupes pascunt recte dixit.

Imprāsus: nec qui ciuē dignosceret hoste.
Quolibet i quenuis opprobria fingere seuo
Pernities & tempestas baratq; macelli
Quicquid q̄sierat uentri donabat auaro.
Hic ubi nequitiaē fauorib; & timidis nil
Aut paulū abstulerat: patias cœnabat oma
Vilis & agnini: trib; ur̄sis qđ satis esset
Scilicet ut uentres lama cādente nepotū
Diceret ur̄dos correpto: bestius idem
Quicquid erat nacto pradaē maioris: ubi oē
Verterat i fumū & cinerem nō hercule miror
Aiebat: si qui comedūt bona: cū sit obeso
Nil melius turdo: nil uulua pulchris āpla
Nimiq; hic ego sū. nā tuta & puula laudo
Cū res deficiunt. satis inter uilia fortis
Vex; ubi qđ melius cōtigit: & unctio: idem
Vos sapere: & solos aīo bñ uiuere: quoz
Cōspicit nitidis fūdata pecunia uillis.

i. cōsūperat. Obeso. pigui. Nā piguiore rotūdiores clunes hēnt. Vulua. māma porcina ē cum lacte auulsa de qua mltā apđ Pli. Dē ēt sumen q̄si rumē ut ualerius p ualesius. Nimiq; hic. iterponit psonā suā ironice: ut liberius cū sibi nō pcat i cereros inuehi possit. Fūdata p. u. i. quoz opes cōstabilitaē sint i agris q̄ hnt uillas agri. n. stabiliore sūt q̄ nūmi qui facile alio trāsserūt Vñ agros fūdos appellarūt: q̄si fūdamētū pecūiaē. i. opū. Nā p̄isci pecunias opes dixerūt a pecore i quo p̄isci oēs suas diuitias habebāt.

AD QVINTIVM.

n E pcūcteris fūdos meo optie q̄nti uae
Aruo pascat hez; an baccis opulēt oli
Pomis ne & pratis: an amicta uitib; ulmo
Scribēt tibi forma loquaciter & situs agri
Cōtinui mōtes nisi dissociant opaca
Velle sed: ut ueniēs dextz; latus aspiciat sol
Leuū discedēs curru fugiente uaporet
Tēperiē laudes. quid si rubicūda benigne
Corna uepres & pruna ferāt & q̄rcō & ilex
Multa fruge peco: multa dūm iuuēt ūbra
Dicas adductū ppius frōdere tarentū.
Fons ēt riuo dare nomē idoneus: ut nec
Frigidior thracā nec purior ambiat hebro
Infirmitas capiti fluit aptus: & utilis aluo.
Hæ latebre dulces: etiam si credis amenæ
Incolūē tibi me prestaut septēbribo horisr.

ACRON. Nec q. c. Hoc est qui quom esuriret
cuilibet malediceret. ut alii placere posset: equo
se pasci uellet. Nil. de parcis parum luxuriosis.
Omasi. omasus pprie caro Bubulina. Ne po. Omasus
id ē quom non haberet luxuriosos insectabatur
ut ab iisdem pascetur.

POR. Imprā^o. ideo irat^o ob hoc ipsū. Oma
si. uisceris bubuli. Ne potū. neq; & luxuriosorū.

Verterat i su. & ci. cōcederat atq; assumpserat.
Pecunia. res familiaris.

CHRI. Nec qui ciuem ut risū aliis moueret in
quēcūq; opprobria fingeat: nec rōnē hēbat ci
uis eēt an hostis. Hostis. pduellus: aut peregrin^o.

Baratz;. p̄funda uorāgo est & grācū uocabulū
Erat. n. gula tā imēsa ut oē qđ in macello uenale
eēt uorare facile posset. Quapp iure illū biōis bo
risthenis facere: sed mordax dictū iaci poterat. Is
enī homini qui uniuersū uorauerat patrimoniū
dixit. Nempe amphieraū terra obseruabit. At tu
terram. Auaro. Multa cupienti. Abstulerat.
Nō. n. libēter illis dat: sed q̄ dat aut illū ex p̄dito
perditissimū reddere uolunt: aut dat quia timent
eos. scomata: aut morsus. Omasi. credūt nōnul
li omasū bubulū eē itestīnū pigue & crassū. Sed
in reliquis quadrupedibus omasū nūc uidemus.
Dixit igit omasū agnīnū quasi uiliore: & q̄a pua
res est in agno dixit patinas: ut oñderet plures eē i
eadē patina. Lama. p. lamia. Verterat i f. & ci.

n E percūcteris. Quintiū alloquitur de situ
agri sui: & ex obliquo loquit de æquani
mitate & tēperātia sua. Quare cōtentus puo esse
debeat unusquisq;. Arguet & quosdā dissimula
tis uitis magis bonos uideri uelle. & laudari quā
fieri. Aruo. aruus ager dicit segetis ferax & p̄æ
paratus frumēto. Lo. qđ grāci lalisti nō poeti
ce dicūt sed quasi p̄sa oratione: & cōmuni sermo
ne: ac simplicibus uerbis. Cō. m. modo descri
bit sitū agri sui. n. totus ille ager meus unus mons
eēt: nisi dissociarent ipsi mōtes ualle i medio ia
cēte: p qđ ostēdit illū agrū iter duos mōtes iace
se. Ta. ut ita ager meus amoen^o dicatur: sicut est
Tarentum.

POR. Ne percūcteris f. m. i. ne forte pcūcteris
scribent tibi forma loquaciter & situs agri: Scri
bit at quīto de æquanimitate ac tēperātia quare
se puo eē cōtētū demōstrat arguēs alios dissimu
lātes uitia magna bonos uideri uelle quam fieri.

Amicta. uestita: maritata. bñ loquaciē. Loqua
citer. quasi curiose adultero ac scire cupiēti. Cō.
m. n. d. deest quidē ut sit cōtinui quidē nisi dis
sociant opaca ualle: unde itelligit ageum suū in
ualle iter cōtinuos mōtes iacere. Dextrū la. uallis

dextrum dicit latus oriēti soli obiectum sinistrū occidenti temperiem regionis illius. Dicas ad. p. & hoc facete. Et nota Hor. i italia nihil magis laudare quā tybur & terentū. Fōs e. r. d. fōs bādinus e riuo qui idulgētia dicit ergo magnus fons siquidē ab illo riuans n̄ sine noīe. Est septēbrib⁹ horis. quo tpe i urbe facile morbo corpora tēptantur ex autūni aestu noxio. Tu r. u. f. c. e. q. a. hoc ē si talis qualē te fama testat: ac p hoc bon⁹. Iactamus iam pridem omnes. & hic aperte offendit q supra dixerat: si curas esse quod audis & est sensus. Iam pridē omnes te iactamus beatum. Omnis Roma. id est omnes Romani & est figura metonymia.

CHRI. Ne percūcteris. Mirifice rēphendit stultitiā & uanitatē qntū qui cū sit uitius iſectus: tñ adulatori b⁹ aures pbeat: & talē eē credat qualis ab ill⁹ dicit. Cōcludit ergo non eē credēdū q de nobis pplus dicat: neq letādū falsis laudib⁹: neq dolēdū falsa iſamia. Vtñ tñ a pīcipio ueluti iſinuatiōe quadā. Describit. u. aggr suū ut mētē hoīs demulcēdo patiētē ad audiēdū cōpat. Aruo. frugibus. Nā qui fruges fert ager aruum ab arādo dicit. Bac. quo ab acino differat bacca dēi ē. Poma at maxia mala piraq appellāt. Va. calefaciat. Curru fugi. Nā i quadrigis fingūt solē. Co. nā & hēc inē baccas enūerāt. Pruna. siluestria q i ueprib⁹ oriūt. nā mitiora ēt sūcīta appellāt: & scribit sine aspiratione bacca: nā si bacca aspires erit bacchi sacerdos. Fruge. i. glāde p acyrologiā. Dare nom rito. nā tāta erat aqua ut fluuius appellari posset. Thracā. p thraciā. Hebrus. nō iſulse magno flumini cōpat aquarū redundatiā sed frigiditate & pspicuitate. uī cit at i eo q capiti aluoq cōducit. Septēbrib⁹. q. d. i. salubribus pp autūnū. Quod au. f. de te: & intellige ab adulatoribus. Omnis. r. ia. denominatio est. Posuit. n. continēs pro contēto: ut sit roma. i. nos romani.

ACRON. Tu recte. id est si tam recte uiues ut refert opinio tua. Febrē. trahit exēplū d febricitā tibus qui cupiditate galae puocati: simulāt i cōui uio febre se nō laborare: ut liberius possint cibis quibusq uesci: donec sup ipsū cibū man⁹ tremula reddant. Sed sicuti ille ē stult⁹ qui plus credit cōuiuātibus quā sibi: ita qui febre uitiorū mētem hēt repletā stultus cōputabit: si pp fauorē uulgi se beatū putat. Si q. b. t. si quis iquit laudes augusti pprie ad illūptinentes tibi decātet. Nūquid auris accōmodabit illi addit ergo laudes Augusti: q̄s populus solitus erat ei decātare. In ābiguo est i q̄t Iuppiter. an te uelit pplus magis saluū eē: an tu pplū o Auguste. Qui c. sed q̄ fuit & te & pplū Iuppiter q cōsulit & tibi & urbi. Au. hēc. n. Var⁹ de Augusto scripserat. Ego ac tu. ac si diceret: & iam si nō mereamur. Qui c. respōsio tota ē per ironiā. ostēdit. n. talē hoīem nō ueracitē eē bonū: s; cupientē se bonū uideri: & cupiētē hūanā laudis: q̄a oīa quā facit: coactus lege pagit. Pelle d. i. solūmodo fama bonū: extrisecus simulatione uirtutū. Suspectu. allegoricos. qm̄ noui caues dolos & maliciā tuā: & his aīalibus se cōparat: quā decipi nequeūt. Collum paternū. si dicat: ut meum patrem strangularem.

POR. Sed u. n. c. d. t. Hoc p̄sius aliter nec te q̄ fieris extra ne ue putes aliū. Sa. deest excepto sapiētē bonoq. Neu s. t. p. f. stultū ē iquit alteri credere te beatum excepto sapiente dicenti quia pplō fidē habes te sanum asseuerātī. Cū agrum scias & tibi debes tēperare ab iportuniscibis. Si q. b. t. t. p. Si q̄s p tuis laudibus tibi dicat Caesaris laudes & addat hos uersus. Tē n. m. f. p. u. a. p. t. Seruet in ambiguo q cōsulit & tibi & urbi iuppiē Qui sūt ex notissimō panegyrico augusti. Tu cū possis agnosce & dicē iste cesaris laudes sūt n̄ meae patieris ne te emēdatū uocari & sapiētē qd̄ ille ē hoc ait. Tē n. m. f. Vtrū magis pplus uelit te saluū Seruet iuppiter q cōsulit & tibi & urbi i am

Tu recte uiuis: si cura esse: qd̄ audis: Iactamus iam pridē oīs te roma beatū.

Sed uereor: ne cui de te plus q̄ tibi credas. Neu putas alium sapiētē bonoq̄ beatū Neu si te populus sanū recteq̄ ualentem Dictitet: occultā febrē sub tēpō edendi: ctis: Dissimules: dōec manib⁹ tremor incidat un Stultorū icurata pudor malus ulcera celat: Siquis bella tibi terra pugnata mariq̄ Dicat: & his uerb⁹ uacuas pmulceat aures: tene magis saluū populo uelit: an populū Seruit i ābiguo q̄ cōsulit & tibi & urbi tu Iuppiter: augusti laudes agnoscere possis Cū pateris sapiens emendatusq̄ uocari Respōdes ne tuo dic sodes nomine: nēpe Vir bono ac prudēs dici delector ego ac tu. Qui dedit hoc hodie: cras si uolet: auferet Detulerit fasces idigno: detrahet idē. ut si Pone: meū est: iquit pono tristisq̄ recedo Idē si clamet furem. neget esse pudicū Cōtēdat laqueo collū pressisse paternū. Mordeat opprobriis falsis mutēq̄ colores Falsus honor iuuat & mēdax iſamia terret Quē: nisi mēdosū & mēdacē. uir bono est Qui cōsulta patry. q̄ leges iuraq̄ seruat q̄s: Quo multae magnaeq̄ secant iudice lites: Quo respōsore: & quo causae teste tenētur. Sed uidet hunc oīs domo & uicinia tota Introrsum turpē: speciosū pelle decora. Nec furtū feci: nec fugi: si mihi dicat

Seruo: habes preciū. Ioris nō uteris aīo.
Nō hoīem occidi: nō pasces ī cruce coruos

dic sodes nēpe uir bon⁹ & sapiēs noīe dici archaismos. signa Vir. Et te crudelē noīe dicūt. Ego ac tu. hoc est & tu nō min⁹ ego. Qui dedit hoc hodie cras si uolet auferet. Si iō sum sapiēs quia me dicit ppl⁹ sapiētē sequitur ut cū nō dixerit nō sim. Mendosū. uitiosū. Medicādū ē hoc ē nō sanū. Vir bo. respōsio ē tota p ironiā: oñdit ex hoc ipsū nō esse sed uideri bonū. Sed uidet hunc oīs domus q̄ nō est fallere æde sua.

Nec fur. f. Hoc cōtra eos qui se putāt dignos laude quia nō cōmiserint cur dānerent

CHRI. Ne plus. magna pfecto stultitia q̄ de nobis nostrisq; moribus qui aliis nō mltū cogniti sint plus aliis q̄ nobis credamus. Maximā. n. pestē īserūt adulatorēs: atq; ad ultimā pncipiē eos īducūt q̄ sibi credūt.

Neu putes. btū esse aliū a sapiēte & bono. i. ne tu putes bonū cōsistere ī alia re q̄ ī uirtute. Neu si re p. optima cōparatio. Nā is qui puis moribus tanquā bonus laudet propterea q̄ ipsa uitia dissimulans illis utat similis est ei qui cū ueluti bene ualēs laudet in ipso īgressu febris cibū capiat febrēq; dissimulet. Tremor. ex rigore febris. Malus p. nā bonus uetat ne a uirtutibus uetita faciamus. Iste autē uetat faciēda. Si quis. interrogat an adeo stultus sit: ut respōdeat suo noīe. i. tāq; si sibi dicat: si quis dicat illū gessisse bella & mari & terra. Et dicat. putas ne ut ppl⁹ malit te saluū eē: an tu ppl⁹. Nam magna laus ī ciue est cū & ipse tāti temp. faciat ut cōmunē salutē ppiā anteponat. & rursus. tāti eū popul⁹ faciat: ut illius salutē cōmuni pferat.

In ambiguo. ī rebus periculosis. Augusti laudes. Si hęc de te credis poteris & attribuere tibi laudes aug⁹. Vir bonus. Respōdet quintius ita cupio bonus dici ut tu. Ad hęc Horatius īfert nō eē falsas laudes a ppl⁹ accipiēdas. Nā qui dat paulo post auferet. Idē si clamer. Quēadmodū uitupauit qui falsis laudib⁹ lātant: sic nūc qui falsis opprobriis dolēt. Additq; nullū neq; falsis laudibus neq; falsis criminatōibus moueri nisi mēdosus. i. uitius īfectus & nisi mendax sit. Nā mendaces alios fallere uolūt. Bonus igit is ē qui sua spōte redū sequit: & amore uirtutis uitii fugit. Qui at nō peccat quia timet pōenas nō bonus ē. Nā remoto timore statim peccabit. qd si quis dicat puū furtū feci. respōdebo ex stoicor; sentētia: omnia uitia paria esse. Itaq; si unū mille modis fabā subriperis erit minus dānū mihi. sed peccatū erit par. Quomodo at uita paria sint ex sentētia stoicor; in sermōibus dictū est. Vir bonus. quē spectat omne for;. Tāquā normā & exemplar iuris & equitatis: posuit autem forum & tribunal pro iudicibus.

Sū boue & frugi. renuit negat atq; sabellus
Cautus. n. metuit foueā lup⁹: accipiterq;
Suspectos laqueos. ac optū miluius hamū

Oderūt peccare boni uirtutis amore.

Oderūt peccare mali formidine penæ

Tu nihil admittes ī te formidine penæ

Sit spes fallēdi. miscebis sacra pfanis:

Nā de mille fabā modis cū surripis unum

Dānū ē: nō facinus mihi pacto lenius isto

Vir bon⁹: oē for; quē spectat & oē tribunal

Quicūq; deos uel porco uel boue placat

Iane p̄ clare dixit: cū dixit apollo.

Labra mouet metuēs audiri pulchra lauer-

Da mihi faller: da factū iustūq; uideris: nā

Noctē peccatis & fraudib⁹ obice nubē:

Quo melior seruo: quo liberior sit: auarus

In triuiis fixū cū se demittit ob assem:

Nō uideo: nā q̄ cupiet: metuet quoq; porro

Qui metuēs uiuit: liber mihi nō erit unq;

Perdidit arma: locū uirtutis deseruit. qui

Semp in augēda festinat: & obruit re

biguo. sensus at hic oñdit tantū amoris cæsaris eē erga pplū. ut īcertū sit uter alter⁹ magis diligat Augusti l. ordo & sensus cū possis cognoscere & est anastrophe. ordo & sensus. respōdens ne tu

ACRON. Nam de mille fabā. quoniā inquit fureris unū modiū de mille. Damnū est. mihi leuius ipso pacto: & leuius. Quoniā si auderes totū abstulisses. ac p hoc min⁹ es fur. q̄ si totū rapuisses Hoc ex se Hora. Lauer. lanerna uia salaria lucū habet: est at dea furū & simulachrū eius fures cōlunt: aut quia cōsilia sua uolūt tacita dicta a lauādo. Nam fures lauatores dicunt cū silētio preces eius exercent. Porro p syllogismū pbat seruū cū pidū & auar; captiuum illū uult uideri. qui pecuniā parandæ seruit. Pentheu. hoc tractū est de tragedia ī qua inducit liber pater a Pentheo rege iussus ligari & ipm se soluere ac Pētheo dixisse o Pentheu si me ligaueris: te & bōa tua subuertam. Cui Peurheus licet inquit oē pecus & rē ceteraq; perdā: cōpedibus te tenebo. & quia Pētheus illū ligauit: fulminatus ē postea ipse ac domus ei⁹: at liber pater icolumis pmāsit. Quod simile sapiēti uiro ē. & bono quē neq; carcer neq; met⁹ mortis: neq; ulla uis potest ī seruitutē retinere. ne que ullā diuitiā. Opinor. a poeta scite hoc. sētīt morte se posse liberari. Quoniam hęc sola omniū ē finis malor;. Et nūc metaphora ē a liberō patre. Sic ergo sapiēs ridet minas tyrāni ut de⁹.

POR. Cautus. n. metuit foueā. nimir; inquit si idē cauēt et nequā bestiā. Sabellus. ego Hora. sed ī hoc noīe est quadā facies integritatis. Virg. Curibusq; seueris. Oderūt peccare boni. Signa te locut⁹ ē primū nō timēt peccare sed oderunt Deīde n̄ metu pōenā: sed amore uirtutis. For;

midine poene, deest sed: ut sit nihil in te admittis
sed formidine poene. Damnum est. non tu tu pec-
casti minus quod perdidit cui furatus es minusque si to-
tum abstulisses & hoc secundum stoicos quod paria dicunt
esse peccata. Vis bonus omnis: roniam. Lauerna. la-
uernarum dea quarum furibus pestis. Qui malus, sordidus quod
melior seruo sit avarus non uideo. Vendere c. p. c.
hac comparatione uult ostendere ita nos per stultitiam
serui fortunam ut captiui seruiunt dominis uictori-
bus seruati. scilicet non ex suo comodo, sed ex eorum hu-
militate quod par cum hominibus seruitutis sibi. Ser-
uiet u. hoc est ad omnia tibi dicto audies erit ut stul-
tus cupiditatibus & fortunam obsequens facit & pa-
tis uniuersa quae dicit iserius. Vir .b. & .f. a. d. p.
Hae praeludia de tragedia sunt bacchis in qua idu-
cis liber pater a rege pentheo ligari ac iussu iouis
solui. Quod simile sapienti est qui carueris difficultate & mori non metuit neque ulla uis potest eum in seruitutem
retinere. Linea finis. Terentius: extrema linea est amare hand nihil est.

CHRI. Quodcumque sententia est. quod uir bonus ex precepto philosophorum neque unquam quicquam deos precabitur:
quin cupiat omnes homines audire: neque rursus hominem alloquetur quin credat deum cuncta audire. Ergo bo-
nus ianu aut apollinam rogaturus clara uoce rogabit: quia petit honesta. Malus autem labra mouet. id est sumis-
sa uoce loquitur: pudet enim audiri cum iniusta petat. Lauerna. Dea furum est. unde lauerniones fures
quod sub tutela lauernarum deae essent in cuius loco obscuro abditoque soliti essent praedari & furta intersoluere: Hic
lauernalis porta dicta est. Nocte & nubem pro latebris posuit. Quo quod in nulla re melior liberior uel est aua-
rus quam seruus. Nam avarus semper cupit. Nullus autem potest capere quicquam quod illud amittere metuat. Qui autem in mo-
tu est: liber esse non potest. Demittit ad humum se inclinat. Ob assem isis. Ut legat isixum assem. Erat enim ludus pue-
rorum ut de industria humi numerum relinquerent ac deinde negotium dissimulantes obseruarent claculum si quis ex trans-
euntibus legeret ut illum ueluti auarum increparet. Hunc totum locum imitatus est Persius. Perdidit arma locum deseruit
Translatio a militia. Nam militi ignominiosissimum erat si aut locum acie deseruisset: aut uiuenti sibi arma ab
hoste essent erepta. Occidere noli. Avarus enim cuncta ad utilitatem nihil ad honestatem refert. Ergo non occidit ca-
ptum ex hostibus: non quia humanitate aliqua moueat. Sed motus spe lucri seruat: ut illo seruo aut ad arandum
i. ad agriculturam: aut ad pascendum i. ad pastoralem rem utatur. Iubeant enim leges ut captiui non occiderentur: sed serua-
rent. Unde a seruando serui dicti sunt. Annonae praesent. Nam cum alius de frumeta importauerit faciet annonam uiliorem.

Poenus i. omnia ea quae in penu continentur. Pentheus. pentheus ex agave filia Cadmi thebae conditoris nepos fuit. Il-
la enim ex echide uno ex comitibus Cadmi peperit. Hic thebis regnans sacra bacchi celebrari prohibebat.
Quapp eum furorē matri materterisque eius in silua baccho sacrificantibus iniecit bacchus ut uenientem aperiret at-
que lanieret. Qui uero fabulam ad historiam reducit: uoluit hunc uirum continētissimum continentes mulieres ad modesti-
am reuocare tetrasse. At illae occidendum hominem curarunt. Ergo poeta inducit uirum sapientem quod pentheo sibi sacra
netati magna a libertate respondeat: & qui ne metu quidem mortis a re diuina deterretur. Quid me pati co-
ges. Verba sapientis. Adima bona. Hae pentheo minae sunt. Tollas licet. Ridet sapiens. At postremo cum tyrā-
nus miniter habitus: se illum in duris uiculis: Ita in deum spem reponit: ut tamen mortem non horreat. Mors est ultima re.
Nam aristoteles ultimum terribilium illam appellat. Neque ultra, scire possunt homines.

q Vanuis saua. In initio huius epistolae hor-
tatur saua quomodo aicitur maior obsequia de-
bebat & dicit illi: ut si tedet eum manere in ciuitate
per strepitum & clamores tabernae transeat in Fe-
retinum oppidum desertum ac per hoc quietum. Praecepta
uitae ad loliū scenam equitum romanum affectandi se
potiores: & laudat Aristippum Cirenaicum: qui affe-
ctauerat cum regibus uiuere. Diuitibus. scilicet ha-
bet inquit & paupertas uoluptates suas. Si mole-
stia careat in molestis locis. Fefellit. hoc est quod la-
tuit: ut & natus & moriens ignoraret qui fuit in ob-
scuro. Est autem epicureorum. Si praderet olus. Ex hi-
storia sumptum exemplum. quod plerumque praesent amicitia
maior: proponens duos philosophos. Diogenem cynicum
& Aristippum sectae epicureorum fauorem. Hic moet
Diogenes Alexandri magni Aristippum sectatorem

Vendere cum possis captiuum. occidere noli
Seruiet utiliter. sine pascat durus: atque
Nauiget: ac mediis hiemet mercator in udis
Annonae praesent portet frumeta poenusque:
Vir bono ac sapiens audebit dicere pentheo
Rector thebae: quid me perferre patique
Indignum coges: adima bona. nepe peccatores:
Lectos argenti: tollas licet & manicis &
Copedibus sauo te sub custode tenebo:
Ipe deo simulatque uolam: me soluet: opinor:
Hec scit. moriar. mors ultima linea rerum est.

AD SCEVAM.

q Vanuis sua satis parte tibi consulis & sis:
Quo tandem pacto deceat maioribus uti
Disce docendo adhuc: quod cesset amicum: ut si
Cecus iter monstrare uelit: tamen aspice si quid
Et nos quod cures proprium fecisse loquamur
Si te grata res & prima sonus in horam
Delectat: si te pulvis strepitusque rotarum:
Si ledet caupona: feretinum: ire iubebo:
Nam neque diuitibus contingunt gaudia solis
Nec uixit male: qui natus moriensque fefellit:

Lauerna

Serui

ACRON

Feretinum

Si prodesse tuis pauloq; benignius ipsū
 Te tractare uoles: accedes siccus ad unctū
 Si pranderet olus patiēter. regibo uti:
 Nollet Aristippus: si sciret regibo uti
 Fastidiret olus: qui me notat utrius horum
 Verba pbes: & facta doce uel iunior audi.
 Cur sit aristippi potior snia nāq;
 mordacē cynicū sic eludebat ut aiūt & alat-
 Scurror ego ipse mihi populo tu rectio hoc
 Splēdidio multo est. equo ut me portet:
 Officiū facio tu poscis uilia uez; es
 Dāte minor quāuis te fers nullis egentem:

cet. Quod cures p.f. hoc ē qđ eiusmodi sit ut uelis hoc ipsū p tuo haberi. Si t.g.q. bene n̄ āte monet quo pacto obseruādi colēdiq; sint potōres nisi prius ostēderis colēdos ēē. Si te grata quies. si ocio delectaris inquit ex urbe pficiscere ad ferētīnū hoc est ī desertū oppidū. quo dicto ēt oñdit Romā haud aliquos ēē ocli amicos. Nā neq; d. diuites mō p generosis posuit: ut Ter. oia habeo neq; quicquā habeo. Nihil. n. mihi uidet deesse pter amicos. Moriēsq; fefellit. Fefellit igitur mortuus ē. Latuit. hoc āt puerbiū grēcū

Si p.t. pdesse āt tuis noles. Siccus ad un. pauper ad opulentū. Si prā. ho. hoc dictū diogenis cynici fuit ad Ari. cyrenaice sectā phūm. sensus est āt: si æquo aio paupertate utamur nūquā nos regibus obsecuturos si regibus obsequeremur nunquā paupertatis sordes æquo aio toleraturos ēē. Si sciret. Astute ut dignitatē huic sectā colēdor; principū daret. inuertit qđ erat reciproci hoc ē si patiēter regibus uterē. Sed sic maluit. si sciret ut uidere more patiendi laborasse in regibus ferēdis an sit labor. Vtrius horū. diogenis an Aristippi. Vel iunior audi. quare audi: quia iunior & hic oñdit qđ supra dixit. Disce docēdus adhuc.

Mordacē. & hoc bñ quali cane morsu. Scurror ego ipse mihi. pp me scurror cū altera obsequor. Et hęc uerba sunt Aristippi ad diogenē. Equus. ut me portet alat. rex. hic. Officiū f. modo hone. ste dixit qđ supra humiliter scurror. Verg. e. d. m. q. quātūuis iquit quot accipis paruū sit: minorē te facis tamē ab eo qui ibi porrigit quod si est non es nullius egens q; ipse de te iactas.

CHRI. Quāuis scāua satis. Laudat id uitā genus in quo & si res assint recte liberaliterq; fruamur. Et si definit æquo aio illis careamus Maximopere aut laudat eos qui maioribus obsequiosos sine tamen adulatione se prābent. Propterea q; pponit institutū Chrysippi austeritati q; in Diogene erat. Siquis igit quie tam uitā adamat: & presētibus contentus est: uiuat ut diogenes. Sin aut & sibi & suis plura acquirere cupit: sciat uti foro: ut est apud Terentiū: & imitetur aristippū. Satis parte. Ironia ē. Amiculus. Vt modeste de se loquat amiculus dixit: non ut iminuat de fide amici: sed de prudētia: qđ ut aperiat addit: q; et cæcus audiēdus sit: si q̄renti tibi iter monnstrare uelit. Si te. snia est: si ocium amas & uelis labores fugere uine in solitu. dine ut sit ferētini qui locus desertus est: Verum ita huiuscemodi ociū laudat ut occultius damnare uideatur. nam hic nec sibi nec aliis pdest. Nec uixit m. Nam sortitus ē aliquā speciem beatæ uitæ. Natus moriensq; fefellit. q. d. cui? ortus obitusq; pariter ignoratus est: quia nullo unquā negotio cogniti sunt. Alii exponunt. Natus moriensq; fefellit id est qui q̄primū mortuus est. Vt sit uerū illud primū: homini ēē nunquā nasci: proximū aut q̄primū mori. Si prodesse. Quod sit in uita negociosa. Siccus ad unctum. i. paup ad diuitē: egenus ad abundantē. Si prā. Demonstrauimus apud Dionysium syracusā tyrannum aristippū cyrenaicum uixisse: & suo obsequio plura amplaq; ab eo accepisse. Diogenem aut adeo diuitiarum contēptorē fuisse: adeoq; nihil unquam possidere uoluisse: ut interroganti Alexandro magno nunqd ab eo uel letēndiderit ne sibi iterim a sole obstaret. Cū igitur hunc inuenisse olera lauātem aristippus: atq; illi dixisset: si sciret obsequi non ēēt lauanda olera. Respondit & tibi nō esset obsequendum regibus si esses oleri bus contentus. Petit igitur poeta ut respondeat scāua utrius philosophi dictum probet: ipse autem aristippo assentitur. Nam fatebatur ille scurritate quidem uti sed sibi id est ut sibi consuleret ut equū haberet quo ueheretur: & ut a rege aleretur. Diogenes autem illo genere uitæ populo scurrari uidebatur. Nam & nihil inde consequebatur: & cum mendicabat fatebatur se dante minorem esse. Præterea omnis conditio rerū quadrabat aristippo: & omnē fortunā æquo animo subibat. Diogenes autem tantum duplici pāno uti uolebat. Hanc autem uilem uestem uolunt quam diploidem appellāt. Si autem offerretur chlamys milesia quæ uestis purpurea pulchraq; erat illam ueluti canem rabidam aut uenenosam serpentem uitabit & nisi pannum id est uilem uestem reddes frigore perire malet. aristippus autem & purpuream & uilem cum opus fuerit induet.

ACRON. Omnis Ari. Laudat Aristippum ex sententia Platonis: qui quū inuenisset illum naufragio pā no duplici inuoltū. i. diploide: ac p hoc uili uestimēto laudauit eū dicēs oīs color & status & res decuit Ari. scia pōitū fiera tētaisset habere: qui ita sciebat paruis uti: ut magnis. Aequū. i. æqualiter patientē paupertatē Mirabor. minor inqt si decepit splendor hoīnē sordibus assuetū. Morietur. Aiunt Ari. iuitato Diogene ad balneas dedisse operā ut oēs pri⁹ egrederēt ipsūq; palliū; duxisset: illiq; purpureū reliqisse. qd Dio. cū idue re uoluisset suū repetēs. Tūc Arist. increpuit cinicū famā seruientē q; algere mallet q; cōspici i ueste purpurea.

Res g. loco noiatiui stat res geret: ut illud Persii. Scire tuū nihil ē. Nec cui. grēcū puerbiū ē. i. n cuius Ari. tutū ē corynthū nauigare. Nā cū mul ti coryntū nauigantes laidis amore tenerēt Ari. hac fama illo pductus est: laide nō amore eius de unctus est: qui cū p se ferret qd nō esset captus: ut ceteris: qm dictū est qd meretricē habuisset. ille re spondit: sed habui nō habeo Corā r. f. adeo gra tā uerecundiā ait. ut sape plus peipiat nihil peten tes: q; flagitātes. Cōueniēs locus picipio. pposu erat. n. docere q uo cū maiorib⁹ uiuēdum esset.

POR. Omnis Aristippū. dicunt Platonē hoc Presētibus. i. pūis æq psto eē pos sunt. Aequū patientia duplici panno. uili ueste quā diploide ueteres dixerūt. Patiēria u.

Mirabor u. n. m. r. ē iquit si decebit: splē dor hoīnē assuetū sordidis rebus ac per hoc nō li cebit. Alter p. n. e. qui utrū uis habitur⁹ fuerit sū me ut Ari. Alter m. t. c. p. pāno. n. duplici tegit ut Cynicus diogenes diploide myleti textā. Sane nunc uestes mylesia p̄ciosā sunt. Cane peius ui tabit & angue. facete locutus est i stultitiā hoīnis qui p̄ciosā uestē nō iam despicere: sed timere ui deat. Moriet frigore. iō iquit uiuere nisi miser nō pōt. Referat line uiuat ieptus. in stultū totū facere. q̄ uis dicat non hic fingi ab Hora. sed uere Ari. diogenis subducto pallio chlamydē ei sup. posuisse purpuream. Res gerere. f. magnas. sed hoc exēplo ostendit nō sit tutū sit quiescere. Iccir co & gloriosū uideri pōt cū non sit cessare ne ho minē colere sibi consulētis ac pigri. res uero ma ximas gerere & uigilare officium strenui hoīnis atq; laudādī. Principibus placuisse. a maiore ad minus ait simile uideri gerere res bellicas & pro mereri principes ciuitatis. Non c. u. h. c. a. c. & hoc exemplū ē a similitudine. Sedit g. t. bene sedit quo uer bo significat finit ut & sedes requirā. Qui timuit. nō si cōtēpsit male noluisse si laudes qd q puenit. Fecit ne uiriliter. atq; hoc per interrogationē qui cū agit uel respōdet uel inuertit oīonē uel tacet. hic ergo dicēdo.

At qui hic ē aut nusquā q; q̄rimus. q̄ si tergiversatē urget ad respōdēdū. Hic o. h. hic eloquitur q; i sine si bi uoluit respōderi. illū esse timidū qui officiū fugiat. Illū fortē qui subeat pferatq; ac p hoc hunc laudādū illū uituperandū. Aut u. n. i. e. Nomē inane uanūq; esse uirtutē epicurus dixit ad uoluptatēq; referri uniuersā quæ facimus. Aut decus aut prācium. hoc stoici dicunt ad honestatem & rectum hoc est ad uirtutē oīa reuocantes. Coram rege suo. iam p̄cipit dicens uerecūdiam plus prodesse apud maiores amicos quam procacem impudentiam. p̄sertim cum tacentibus magis quam poscentibus largiantur.

CHRI. Miletus. isula fuit optima lana abundās. Hic Vir. milesia uellera nymphæ carpebat. Res g. Rēp. administrare & hostes supare res magna ē. Sed n̄ minia laus ita p̄cipibus obsequit illis placeas. Nō c. i. n̄ oibus. Cōtingit a. c. i. tenere primas ptes. Id. n. i. portabat huiuscemodi. puerbiū apud grācos: ul' pp nobilitatē & pulchritudinē urbis: quā Cicero totius grāciæ lumē appellat: ul' pp uasa corynthia q oīum eēnt pulcherrima: ul' pp difficultatē arcē ascēdēdi q acrocorinthos appellabat ul' pp excellētē uictoriā q Mumi⁹ de ca urbe reportauit: ul' pp ludos isthmios q nō pcul ab ea celebrabant. Sedit q. t. nā multi deterriti difficul tate rei nō audent piculū facere. Sed tū q illuc uenire potuerūt pferendi uident. Ergo nō tentāt quia nō cupiant: sed quia desperāt. Qui at assequūt digni laude sunt: & decus assequūt. Mō modesti sint & nō q̄ruli: nec adeo pro.

Ois aristippū decuit color: & stato & res: Tentātem maiora fere p̄sentib⁹ æquū Cōtra quē duplici pāno patientia uelat: Mirabor uitā uia si cōuersa decebit.

Alter purpureū nō expectabit amicū: Quidlibet iducto celeberrima p loca uadet Personāq; feret nō incōcinnus utrāq;.

Alter myleti textā cane peius & angue Vitabit chlamydē. moriet frigore: si nō Rettuleris pānū refer & sine uiuat inepto: Res gerere & captos ostēder ciuib⁹ hostes Attigit soliū iouis: & cælestia tētat:

P̄cipib⁹ placuisse uilis nō ultima laus est Nō cui uis homini cōtingit adire corīthum. Sedit qui timuit: ne nō succederet. esto.

Quid qui puenit: fecit ne uiriliter: atqui Hic ē: aut nusq; qd q̄rimo: hic onus horret: Ut paruis animis & paruo corpore maius. Hic subit: & p̄fert aut uirto nomē inane est: Aut decus & preciū recte petit expiēns uir Corā rege suo de paupertate tacentes Plus placēte ferēt. distat sū mas ne pudēter An rapias. atqui reg; caput hoc erat hic fōs

Diplois

Miletus

caces & pterui petitores ut rapere potius q̄ sumere uideat̄. Hic ē. s. si p̄cipib⁹ recte uti sciam⁹. Hæc igit̄ cō
scribat poeta & institutū suū defēdit. Erat. n. tāq̄ alē aristipp⁹ ap̄d̄ augustū & sil' se a modestia petēdi cōmēdat

ACRON. Succinit. Cantilenam mendicorū
pulchre expressit: qui succinunt sibi inuicē. Brū
dusiū. i. iquit q̄ meretrix facit quæ simulatis dā
nis plorabunda spoliat: facit etiā regi suo amicus
minor cū quæritur se i itinere cū comes dictus fu
erit aliquid perdidisse: uel i commodū sensisse.

Planū. Planus nomē est hoīnis: qui solebat mul
tos sic fallere i quorum uehiculo uoluisset tolli. ut
fingeret se crus fregisse q̄ cū postea uere genu fre
gisset: & idem rogasset non est ei creditum.

POR. Indotata mihi soror est: figura hoc est
imitatio poscentis aliquid. Clamat uictū date.
hoc est mendicat. Succinit alter: subsequit̄ & ca
nit. i. sequit̄ alter ac petit & bene cātilenam men
dicorū dixit. Diuiduo findetur: Tapinosi nimi
rum satyricæ quadra panis iquit quæ uni cibo da
ri poterat frangetur ac diuidet̄ duob⁹: hoc est di
uiti iportunus erit: & docebis unde fiet ut etiā si
quid solidū fuerat cedat duobus. Sed tacitus pa
sci si posset. eū significat qui si saperet petere a di
uite tacitus neq̄ sibi æmulū compararet neq̄ mi
nus acciperet. Nā coruus cū accedit ad cibū stre
pitu uocis alias aues rauce ciet: uñ fit ne solus pa
sci nō possit & subtilis significat ita diuitem peti
ab amicis ut a coruis cadauera. alit̄ putant a cor
uo & uulpe hoc rālatū sed male. Brundusiū

Indotata mihi soror ē. paupcula mater.

Et fūdus nec uēdibilis: nec pascere firmus:

Qui dicit. clamat. uictū date. succinit alter

Et mihi diuiduo findet̄ munere quadra

Sed tacito pasci si posset coruus haberet

Plus dapis: & rixæ multo minus inuidiæq̄

Brūdusiū comes aut̄ surrētū ducto amœnū

Qui q̄rit̄ salebras & aceruū frigus & ibres

Et cistā & fractā & subducta uiatica plorat

Nota refert meretricis acumiā. sæpe catellā

Sæpe periscelidē raptā sibi flentis: uti mox

Nulla fides dānis uerisq̄ dolorib⁹ adsit.

Nec semel irrisus triuiis attollere curat

Fracto crure planū: licet illi plurima manet

Lachryma. p̄ factū iurato dicat osirim.

Credite. nō ludo: crudeles tollite claudū:

Quære pegrinū uicinia rauca reclamat.

comes. idem iquit q̄ meretrix. facit amatori suo quem simulatus dānis plorabūda spoliat. facit etiā regi suo
amicus minor cū quærit̄ semet i itinere quo comes dicit̄ aliquid perdidisse ul' sensisse i cōmodi. Nota res
fert meretricis acumiā. hic locus de truculento Plauti est fabula: ubi adolescens dicit. Aut perit aug⁹ aut cō
scissa est palula &c. Catellam. catenā diminutiue. Catena autem proprie dicta est q̄ canem teneat. Peri
scelidem. ornamentū pedis circa crura. Flētis. mire nō dicentis sed flentis ut fidem falsis lachrymis faciat.

Nec semel irrisus triuiis. hoc. n. exemplo significat nunq̄ postea crediturū quenuā etiā uera dicenti: qui
falsis rebus omnia fidei argumenta cōsumpserit: hic etiam puerbiū natum est: qui semel scurra nunquā fra
ter familias. & est ordo. Nec attollere curat fracto crure planū semel irrisum i triuiis: nec si uere crus fregit
planus crederet ulterius ille qui ab illo irrisus est semel cū attolleret. Quippe cum eadem faciat in uero do
lore quæ iam pridem fecit i falso. planū autem scurrā dicit. Sic Ci. Iste planus i probissimus uti mox nul
la fides ita fit iquit. ut postea etiam uera dicenti nō habeatur fides. Osiris. ægyptiorū deus ad quē illo t̄pre
iuratū homines ducebantur. Mimisis hoc est imitatio. Vicinia rauca re. uicini uociferātis. Peregrinū: pro
ignorante posuit. sicut uestra peregrinant̄ aures.

CHRI. Indotata. huiusmodi q̄rela non rogatio solū uerū etiam flagitatio q̄dam ē. Quibus uerbis cū
uteris excitas & alios ad petendum: & quod solus accepturus fuisses alius diuidendum poscit. Vnde imita
ris coruū illum: qui cum iter pascendum garritet alias aues ad eādem escā illexit. Fugit igitur diuidendū
cum aliis id qd̄ si tacuisset solus possedisset. Brundusium. oportet oīo modestum esse qui apud p̄cipem
degit. In primis enī clementē liberalēq̄ eligat. & qui b̄nficiorū nō sit imemor: actū demū nec petat quicūq̄
nec paup̄ratē q̄rat: nec fingat aliquid sibi subreptū: ut ille dānū resarciat. Neq̄ imitet̄ illos qui iter cū ali
quo agētes q̄runt difficultatē itineris & pluuias & cistā q̄ uiatica ferebāt sibi effractā fuisse atq̄ ide cibaria
subtrahā. Cistā ē. d̄ truculēto Plauti ē: nā hæc meretricū astutia ē: q̄ ornatū sibi ap̄d̄ amatores subtrahū si
gunt ut illi eū reparēt. Ca. a catena diminutiū ē. Periscelidē. ornat⁹ ē circa brachia. alii dicūt ornat⁹ pe
dis circa crura nā τὰς χεῖρας apud gr̄cos crura sunt. Cū igitur hæc sæpe cōmunicant̄ meretrices: euenit: ut
fidem i ueris dānis faciāt. Nec semel irrisus. Cum sæpe decepti fuerimus ab iis qui fractum crus simulan
tes & humi iacentes clament attollite non p̄stamus fidē iis qui fracto crure planum. i. uere auxilium implo
rant. Iuratus. in significatione actiua. Osirim. uetustissimi ægyptiorū q̄ cum mundum naturamq̄ eius
admirarentur duos deos sempiternos & primos putauerunt solem atq̄ lunam: & hunc quidem osirim: il
lam isim nominarunt. Osiris autem multos oculos habens i terpratatur: quoniam sol multis emissis radiis
uniuersam terram intuetur. De hoc plurima iuuenes apud Diodo. Sicu. Quere peregrinum. quasi dicat
quere qui fraudes tuas non norit. Rauca. multo clamore.

ACRON

I bene te noui. m. l. l. Hic lollius etiam ad cōsulatum peruenit merito uirtutis & beneficio Cæsaris. In fido scurræ. hoc est qui amicitiam simul et in malis deserat.

POR. Si bene te noui. Ad lolliū scribēs tradit pceptū quo mōet fugiendā eē u' leuitatē assentatoris u' ecōtrario amaritudinē resistētis i omnib⁹ & dicit i omnibus mediocritatē eē seruādā. Scurrātis. turpiter a dulātis. Amicū. amicū dicit grauitate ac dignitate beniuolentiā. Vt m. d. i. dissimilis. Est h. d. u. Dicit quidā uitū fugiens adulatoris icidere i peius uitū i concinī & odiosi & inhonesti hominis & i commodi.

CHRI. Si bene te noui. Est in uita hūana uirt⁹ quedā iustitiæ pīcula: q̄ i tēgritatē uocam⁹ q̄ & amicos nobis uehēmētē cōciliat: & cōciliatos cōseruat. Huic at i sunt fides: ueriloquiū: & simplicitas. Fides est i tēgritas q̄ dictorū cōuētōrū cōmuniter u' spāl'r cōstitutōrū i tēmerata ueritas custoditur. Veriloquiū est i tēgritas sine fallaciā aio ut sese res hēt pñcias. Simplicitas est i tēgritas nulla i re alr q̄ corde conceperit simulās i tētiōe nocendi. Qui igitur uirtutes has possident libertate aī facile utunt. maxiope at cauent ab adulationibus. Quod qui faciūt ueri amici sunt. Pessima. n. pñties hōi est adulatio: nā illa tumidi uaniq; reddimur: & eas q̄ i nobis minie sūt uirtutes arrogam⁹. Veg cū ueriloquiū mediocritas assit ut hoc extremū hēt adulationis: sic hēt & alter. huic cōtrariū: quā aspītatē mordacitatēq; iure appellabo: cū aīum aspīus aptiusq; quā de ceat carpmns: neq; modestiā seruamus: neq; hoīum locor; regue rōnem hēmus. Quapp i hac epistola lollium qui ab adulatione i eius cōtrariū discesserat ad mediocritatē reducē cōat. Scurrātis. adulatoris. Pro fessus amicū. cum pñtearis te amicū esse ut matrona erit. Dispar. motibus. &. Discolor. quia etiā aspedu hōn cñuenit. sic amicus distabit i fido scurræ. Infido. ergo nō amicus ē nā aīcia sine fide nulla est.

ACRON. Asperitas agrestis. quidam inquit fingentes uitū adulationis icidunt i peius uitū in concinī & i cōpositi hōinis. i. feri & asperi quasi agrestis. Sūt. n. qui facta sua liberrima & pura cōfidentes contra amicos suos seueri & asperi apparent dum eos uolūt castigare: & i tātū ut ipsa cutis p nimia seueritate tonsa dicat: quasi capillos habuerit & atri sint dentes. Mediū uitioy. uirt⁹ inquit ita debet i cōtraria uitia: ita i medio eē posita: ut ab utroq; crimine sit remota. i. ut nec nimum adulationi ne se austeritati adiūgat. Secundas. secūdas. partiū. n. actores oīa sūp sisse agunt & simpliciter. Notādum at q̄ i tragœdia nō plus quā quīq; psonay actus debent fieri. Ergo min⁹ dum secūdū partem tragœdiæ agit humili actu agit. Altera ætas. i. mea senectus. Sordet pñciū. i. tantū despectui deputata. Vt nō sit priā fides & non sit quod uere placet & non sit q̄ acriter elatrem. i. nō possū me sub cliētibus meis defendere.

POR. Incōcinna i socialis grauis nūc molesta & odiosa quæ se cōmendat dicēdo. Nā ipsa odiosa est q̄ cōmēdari se putāt. Tonsa c. bene non coma tōsa sed cute ut de capillis mihi uideat remanere nisi q̄ cutis ē. Dētib⁹ a. sordidis. s. ab i cultu. Dū u. l. uult dixit q̄ nō sufficit q̄ cupit tōsa cute dētib⁹ atris charaterismos hōinis tristis & amari. Et imi d. l. Ego melius itelligo ab his qui putāt metonymicos dictū imi lecti dñsiorē p eo xū derisiorē q̄ i eo imo lecto accūbūt. i. dominor; cōiuiis. Nā i sūmo & i medio amici i imo uero ipse discūbit. hoc dicit. uirtus ē mediōy uitioy utriq; reductū. uirtus iquit iter cōtraria uitia debeat i medio sita esse ut ab utroq; erie tātū dē remota sit. Alter i o. descriptio assentatoris. Et imi derisor lecti. acubitoris sēper derisor amici uideri autem dicitur qui & obsequium laudat contra quem sentit. Sic alibi derisor. plus laudo remoueat. Sit nutum diuitis. Hic charaterismos adulatorum est iterat uoces & uerba hoc est omne quod leue dictum est repetit & omnia uerba colligit ne sine laude sint dicta: ac per hoc

AD LOLLIVM.

I bene te noui metues liberrime lolli.
Scurrātis spēm præbere pñfessus aīcum
Vt matrona meretrice dispar erit: atq;
Discolor i fido scurræ distabit amicus.
Est huic diuersū uitio uitū ppe maius.

Asperitas agrestis & inconcinna grauisq;
Quæ se cōmendat tōsa cute dētib⁹ atris
Dum uult libertas mera dici ueracq; uirtus.
Virtus est mediū uitioy utriq; reductū:
Alter i obsequiū plus æquo pñus & imi
Derisor lecti. sic nutū diuitis horret:
Sic iterat uoces & uerba cadētia tollit:
Vt puerū scæuo. credas dictata magistro
Reddere: uel partes minimū tractare scdas
Alter rixatur de lana sape caprina:
Propugnat nugis armatus: scilicet ut non
Sit mihi prima fides & uer⁹ q̄ placet: ut non
Acriter elatrē: pñciū ætas altera sordet:
Ambigif: quid .n. castor sciat an docilis pl⁹
Brūdusiū numici melio uia ducat an appi.
Quē dānosa ueno: quē precept⁹ alea nudat:
Gloria quē supra uires & uestit & ungit.
Quē tenet argēti sitis iportuna famelq;
Quē paupertatis pudor & fuga diues amico
Sæpe decē uitiiis instructior odit & horret:

dicat eadem quæ ille dixerit & nullum uerbum non admittatur. Quis iterum eiusmodi ut si tunc ceciderit ore potius quam sit meditare sapienterque, platum. Ut puer, sauo credas. mix & factum exemplum. Vel partes m. r. f. recte secundas et partium actores omnia submisit agunt. sic i actoribus gratis fieri uidemus. Sape. illud quod est secundas ac tertias partium submisit agere uidemus. Alter nixat. Descriptio tristis & duri. De lana ca. de nihilo ut quidam dicunt caproque pilos non seta dices esse sed lanam. Propugnat nugis. Ordo pugnat. i. nugis certat. Ut non sit. m. p. f. Mimelisi. i. imitatio doloris. Et uere quod placet non omni libertate defendam. Non deseram alteram uitam designat. non tanti facere immortalitatem ut quod senserit non defendat. Precium. commutatio per acri libertate. f. Elatre. omni rabie uociferare ac defendam. Aetas. altera instauratio uitæ: ut uirbio contigit.

Sordet. uilis est & sesus ut ego alicui assentiā precio mihi si altera ætas attribuat. negligam ac sordidam ducam Ambigit. Satyricos respondet ad hæc quæ a tristi & amaro dicta sunt. Quid. n. agis inquit quare tu istanias uel facias inimicum. Castor sciat an docilis plus. Hoc sic pronuntiandum est ut intelligat leue ac negligendum. Castor autem & docilis histriones tunc temporis ut alii gladiatores fuerunt. Brundusium numici. Brundusium & numacia & apia uia peruenire potest qui uoluit. Quem dā. Luxuriosum significat. Diues a. hoc dicit uitiosum amicum quanuis sit uitiosior diues tamē se habere non patitur: credit. n. uitia sua ob diuitias debere tolerari uitia uero pauperis sustineri non posse cum inferior facultatibus uirtutes debeat compensare cum fortuna. Sape. hoc est. x. uitis auctor ad peccandum quam amicus minor.

CHRI. Asperitas agrestis. Procul ab omnibus ciuilibus moribus. Et in cōcina. Minie cōueniēs. Cōcina re dicebāt ueteres apte cōponere: ut placet festo. Tōla cute. nulla coma ornatus ut appeat seuerus. Atris. ut cultum corporis neglexisse uideat. Libertas mea. nā i illa aspitare quam excessus est uult uideri libertas quam mediocritas est. Reductum. Remotum. Vtrique ab utroque extremo. f. ab excessu & a defectu. Alter. quam adulator est. Imi lexi. i. dñi cōiuiui. Ille. n. i ima lexi parte discubuit. Horret. & ppea obseruat. Iterat. quia eadē facit. Verba ca. r. nā est i cōsiderata dicta laudat: quam cadūt ex ore illius. nā quam ipse meditata dicimus ea cecidisse uidetur. Vir. Patrioque nefas tamen excidit ore. Dictata sã. ma. nā ea pueri integra referre conatur. Tractare secundas. nā ut aiunt eas partium actores omnia submisit agunt: uel exprimit minimū addiscentem qui cum pceptorē minimū audierit conatur et i minimis illū imitari. Alter. asp & agrestis reprehensor. Rixat. pugnat: cōtēdit. De lana capria. de nihilo nā caprae non lanæ sed setæ sūt: & tñ illi lanas esse contēdunt. Præcium ætas altera sordet. i. si detur præcium altera. i. secunda uita non desinam. Ambigitur quid. n. q. d. de nugatoriis & nihil ad nos pertinentibus. Castor & docilis. nomina sunt gladiatorum. Gloria quæ supra uires. i. quis ille est qui gloria & uanitate ductus maiorem sumptum in uestibus & unguentis facit quam suæ facultates patiantur. Sape decem uitis instructor. Sape diues quam uitiosior est carpit minus uitiosum: & odit.

Aut si non odit: regit ac ueluti pia mater Plusquam se sapere: & uirtutibus esse priorem Vult: & ait prope uera. mecum cōtenderi noli. Stultitiā patiuntur opes. tibi puula res est: Arcta decet sanum cōitem toga desine meum Certare eutrapelus cuicumque nocere uolebat: Vestimenta dabat preciosa: beatus. n. iam Cum pulchris tunicis sumet noua consilia & Dormiet i luce scorto postpōet honestum spes Officiū: nummos alienos pascet ad unum Thraxerit: aut olitoris aget mercedem caballum Arcanum neque tu scrutaberis ullius unquam Commissumque teges & uino tortus & ira: Nec tua laudabis studia aut aliena ipredes Nec cum uenari uolet ille poemata: pāges. Grā sic fratrum geminorum amphionis atque Zeti dissiluit: donec suspecta se uero Cōticuit lyra. fraternis cecidisse putatur Moribus amphion. tu cede poteris amici Leuibus iperis: quotiesque educet i agros

ACRON. Stul. opibus cōpēso stulticiā meam Arcta decet. habebant antiqui patres per qualitate opum togas quæ erāt bis ter ulnae. i. quinque. Eutrapelus. hæc cogitabat eutrapelus ut aliquid donaret inimicis. Beatus. dicit quoniam mutat aius pauper. mutatione uestis. Honestum. sicut nobilis carius cui scortum. Thrax. gladiator Nā mirmillo secutor. sesus aut gladiator aut mercenarius erit. olitoris puerbiallyter se in ludum ut sit gladiator sicut sūt thraces. Olitores aut dicunt olearii uenditores. sicut oli uenditor erat olei: ita negociatori incipient uendere caballum. Commissumque teges. id est ab amico aliquid dictum debes celare.

Gratia sic fratrum. i. amicitia dum alteruter suum studium sequitur. Amphionis. Amphio & Zetus Iouis & Anthiope filii diuersi officii. Amphion citharam cantabat. Zetus pastoris fugebatur officio propter hanc diuersitatem aiorum: & uitæ tandem dissiderunt donec amphion causa discordiæ uitandæ citharam omisit. Inhumana. quæ non pascet te non ferens uictum camœna.

POR. Ac ueluti pia mater. mire superbiam diuitis promitigauit exemplo inquit potior amicus te uult esse filium hoc est inferiorem a se magis quam sapientem. Et ait prope uera mecum. Bene quam stulte diues de se cogitat ait tamen mihi de paupere uere esse demonstrat. Simul. per minorem loquentem diuitem facit. Stultitiā patiuntur. o. opibus inquit cōpēso stulticiā cum stultus sum. simile illud

est Salustii quia secundæ res miræ sunt uitiiis opte-
tui. Arcta decet sanum toga quæ bis ulnarum
nō sit: ut in epodis dixi: pro opibus. n. ueteres ma-
gnas uel paruas habuerūt togas. Cicero: uelis ami-

Eutrapelus

ctos nō togis. Eutrapelus. hic ut apparet corrūpendoꝝ hoīum callidus fuit adeo ut sciret cū habitu & cultu
stultis: aīum quoq; mutare. Cuicūq; nocere uolebat. quēcūq; corrūpere uoluisset. Beatus enī iā. beatus nō
uere: sed qui sibi beatus uidet. ex pulchris rebus sumet noua cōsilia & spes turbabit. s. & ex hitu mores ducet.
fiet delicatus. Dormiet ī lucē. hoc ē nō euigilabit nec elucubrabit. Scorto postponet. h. carius illi erit scor-
tū & dulcius honestate. Nūmos alienos pascet. scenerabit & faciet æs alienū usuris crescere. Ad imū. ad
postremū traxerit auctorabit se ī ludū ut gladiator sit. Aut olitoris ager. Satyrice iuenit sordidissima futu-
ro mercenario post beatū ī censū cultūq; letatē. & ueꝝ. tale ē qui sit speculū ppter. Arcanū neq; tu. scrutabe-
ris. Bene mox. n. dicit eiisdē esse pdere cōmissa eius & arcana pquirere ac scire uelle. Et uino totus & ira.
quia uinū & ira tormēta sūt qbus multū iūiti secreta fuderūt. Nec tua laudabis studia aut aliena re. uitū ob-
treclatoris ē. Nec cū uenari uolet ille. Odiosū. n. facit īportunitas uolūtatis aduersitatis studioꝝ. Gra. sic fra-
trū. dū alterutꝝ sequit studiū. q. si fratrū geminoꝝ gratia sic dissoluit qd futurū ē affectatoꝝ. Donec sus-
pecta se uero. zethū dicit Seueꝝ. lyraē studiūq; picit. Tanto magis ēt cōuenit potiori amico cōfēire atq;
uelle lenibus īperiis pareꝝ q. græci uocāt. qui cū pōt īperare blādīt. Quotiens igit parauerit ire uena-
tum Etolis pagis Meleager calydonium aprum nobilis uenator excepit. Inde ergo epitheton fecit Hora. ut
etholis reibus ad apros factis intelligamus. Surge & inhumane Senium. inhumane camœnæ nō est ppe-
tuum epitheton sed inhumane ad eum aspicit qui eam ledit.

CHRI. Vel si nō odit. uult esse censor & reprehensor tāquā si illi pia mater sit: & ait se esse sapientiore.

Ait ppe ue. nō oīno uera qā si ueꝝ queramus: nihilo stultior debet ēē diues q̄ paup: sed ppe uera dixit: qā
sic putat uulgus. Arcta toga. uilior uestis. Decet. q. d. requirit. nā oportet prudētē esse pauperē. Eutrape-
lus. nomē pprium hoīs ē. Cæteꝝ eutrapeles dicūt græci quoꝝ aī uersatiles sint: & facile se ad oīa uertant.
Est at hęc censoria oratio ditioris paupiorē monētis. Noua cō. qā mutata fortuna mutabit cōsiliū & spē:
quia audebit & spabit maiora. Pascet nūmos alienos: quia ad scenus accipiet & augebit. Ad imū. postre-
mo. Thraxerit. Efficiet gladiator urgente fame. Thrax. n. nomē ppriū gladiatoris erat. Aget gaballū oli-
toris: nā diurnā operā suā locabit olitori: ut illius equū oleribus uenalibus honustū circūducat. Gratia sic
fratrū. Iuppiter & antiope amphionē zetūq; geminos subtulit: quis homerus tertīū addat calai. Amphio at
musica zetū uero uenationibus delectabat: pœneq; iā ad discordiā uenerāt pp diuersitatē studioꝝ. sed am-
phion rem suspicatus relicta musica se uenationibus ne fratrē alienaret tradidit. Aetoliis. nobilibꝝ & qua-
les habuerunt in uenatione apri calidonii: nam calidon ætholiæ urbs est. Senium. id est eam tristiciā quæ
circa sentum esse solet. Inhumane. non inhumane: sed cuius grauitas inhumana uidetur.

Calidon

ACRON. Virilia. lauda aīum tuū. dicēs nō ē
q̄ speciosius tractet arma uirilia. Parthorū signa
romana q̄ Crassus amiserat Persæ ad Augustum
p tyberīū miserūt iā uicti. Ac ne te retrahas. id ē
si uis ab amico tuo domū recedere petes aliquā
excusationē sine dāno. Cōiicere aut dic te domū
ire iocātū: uel aliqd aliud facere. Numex. quā-
uis īquit sapiēs sis: & oīa ad numex. i. ad sapiētīā
redigas. noli excusare te: quod nō ludas cū ami-
co tuo: præserti cū delecteris. Nugaris. sēsus: q̄-
uis nihil extra rationē facias. tñ curras interdū ad
ludū & ī paternā uillā. Nauale pugnā quā Augu-
stus cū Antonio gessit imitere. Accia pugna. q̄
fuit iter Cæsare & Antoniū: apud acciā pro-
montoriū. Adria. mare ī quo pugnabant Cæ-
sar & Antonius. Vtroq; pollice. pollice sinedo-
chicos manu utraq; sublataq; pariter sapius mo-
ta. Hoc enim genus ualide laudantium est. An-
cilla. monet quando in domo amici fuerit. Non
amet puerum eius: aut puellam ne forte captus
amore pandat secreta sua.

POR. Pulmenta laboribus empta. Suauiter
significat cibos ex præda esse natos. Romanis
solemne. ab honesto uult psuadere laborē uena-
ticū n̄ detrahādū. Vitæq; & mēbris. hoc ab uti-

Aetholiis honorata plagis iumenta canesq;
Surge & inhumane senium deponere camenæ:

Cœnes ut pariter pulmēta laboribus empta
Romanis solenne uiris opus utile fame
Vitæq; & membris: præserti cū ualeas: &
Vel cursu superare canem uel uiribus aprum
Possis: adde uirilia quod speciosius arma
Nō ē qui tractet: scis quo clamore coronæ
Proelia sustineas cāpestria. deniq; sæuā
Militiā puer & cātabrica bella tulisti
Sub duce: qui tēplis parthorū signa refixit.
Nūc & si quid abest italis adiudicat armis
Ac nec te retrahas: & iexcusabilis absis
Quāuis nil extra numex fecisse modumq;
Curas: interdū nugaris rure paterno
Partiē lintres exercitus actia pugna.
Te duce p pueros hostili more referturi
Aduersarius est frater: lacus adria: donec

Alterutq; uelox uictoria frōde coronet:
 Cōsentire suis studiis qui crediderit te:
 Fautor utroq; tuū laudabit pollice ludū:
 Protino ut moueā. si qd mōitoris eges tu.
 Quid d' quoq; uiro & cui dicas sæpe uideto
 Percūctatorē fugito. nā garulus idem est.
 Nec retinēt patulæ cōmissa fideliter aures.
 Et semel emissū uolat irreuocabile uerbū:
 Nō ancilla tuū iecur ulceret ulla: puer ue
 Inter marmoreū uenerādī limē amici:
 Ne domino pueri pulchricaræ ue puellæ

si pere i loco. Partit' lintres exercitus. ait imaginē pugnæ acciæ quæ fuit iter augustū & Anto. tu Cæsar fa
 cis. Lacus adria. Noie adria. & tandiu noia simulata seruāē donec alteruter uicat. Hostili more refertur.
 Agit' trāslatio fabulæ: quæ cū agit' denuo referri dicē. Cōsētire studio suo. Ille nō solū studiū laudauit sed
 et laudat. Vtroq; pollice. utraq; manu: Tropos synecdoche a parte totū. an q uehāmētius laudat manus iū
 gēs iūgē pollicē cū pximo. Protin' ut moneā. mō substitutiū significat & ē. Quid de. quouiro. tria dixit
 qd dicas de quo dicas cui dicas. Percūctatorē fugito. Vera snia ē. Eadē. n. hbidine pdit & audit: & quæ au
 dire desiderat pscrutat'. Patulæ a. paratæ ad audiēdū. Et semel e. u. i. u. terribiliter punciandū est. Non
 ancilla tuum iecur. non ames inquit seruum ut ancillam diuitis. Ne dominus pueri. dominus. i. diues.

CHRI. Romanis uiris. nā pisci romani q uiri erāt uenatiōibus exercebāt. Vtile famæ: nā ide apparet si
 gna fortitudinis. Vitæq; & m. i. uitæ mēbrog; hoc ē corporis. nā exercitatio corporis conseruat ualitudinē: nā si
 sōnus qes & frigus gignūt noxiā pūitā. quā multoq; morboz. cā ē exercitatio q amouet sōnū & qetē & ex
 motu gignit calorē morbos pellet & ualitudinē cōseruabit: pferit robustis q tolerare labores qrit. Proelia
 Cāpestria. Armog; ludicra appellat: q i cāpo martio exercebāt. Coronæ. Spectatiū i cāpo martio. Militiā
 pu. magna auxelis: nā si i ætate tenera pueritiæ potuit pferre militiā rem piculosā: nō ne poterit i robustiore
 ætate ferre uenationē rē mltō min' piculosā. Signa refixit. Sub octauiano & cātabri i hispania & i oriētali
 plaga pthi uicti sūt: sed a diuersis ducib' sed hic sub duce augusto itelligit: nā ipse uentidiū bāfū misit q: de
 pthis triūphauit. Retrahas. q. d. recedas ab istituto genere uiuēdi. Nūeg. p cōdecētia & pportiōe posuit:
 quod exprimit cū addit modū. Nugeris. i. hoc loco ludis significat: qā cū facies simulachra maritimini bel
 li: quale apud actiū p montoriū gestū ē ab octauiano cōtra. M. Antoniū. Rure paterno. qd iuxta mare ē.

Exercitus. ex tuis seruis fact'. Partit'. pari numero. Lintres. nauigia. pprie tñ fluuiales nauiculæ sūt. Re
 fert' exprimit': agit'. Iu. Et multū referēs de mecenate supio. Aduersari'. loco aduersarii ducis. Adria. ma
 re adriaticū. Alterutq;. altez ex duobus. s. aut te aut frem. Fronde. laurea corona. Vtroq; pollice. Vtraq;
 manu. puerbiū ē: uel qā obstupentes aliqd pollices iūgimus. Protinus. deiceps & quasi suo ordine. Si mo
 nitoris. q. d. quis n egeas mōitoris. Quid de: nā uidēdū ē ne passim de quocūq; loquaris. Multis. n. parcē
 dū ē: neq; ē cū de aliquo dicas oibus ē dicēdū. Percūctatorē. nā q multa pcūctat pauca reticet. Garulus.
 qui multa & sine penso loquitur. Non ancilla. neq; serua neq; seruus amici amandus est: nam si eorum tie
 bi copiam faciet paruo munere illi eris multū obnoxius. Si autem non faciet: nimis te anxium reddet.

Munere te puo beer: aut incōmodus āgat.
 Qualē cōmendes ēt atq; ēt aspice: ne mox
 Incuriant aliena tibi peccata pudorem.
 Fallimur: & quēdā n dignū tradimo. ergo
 Quē sua culpa premet decepto omitte tueri
 Ut pœnitus notum si tentent crimina serues
 Tuterisq; tuo fidērem præsidio: qui
 Dēte theonino cū circūrodif. en quid:
 Ad te post paulo uētura pericula sentis:

ACRON. Munere paruo. dans tibi puerum
 uel puellam cum maiora acciperes. Cōmendes.
 quando inquit aliquē laudare uis i præsētia alio
 rū: diligenter cōsidera antequā illū laudes ne eū
 forte quom postea deturpaueris incurras in ue
 recundiā. Tuteris. sensus si quē uideris a malo
 homine uexari defende & tuere. Dente theoni
 no. theon. n. dicacissimus. i. loquacissimus fuit: &
 maledicus per quē maledici & detractores itelli
 guntur. Oderunt. tu qui coepisti uide ne amicos
 offendas & ingratus fias: per hoc ostendit: aut nō
 suscipiendas potentium amicitias aut susceptis
 ob temperandum. Hilarē. præcepta quib' ami
 ci potentiores cauendi sūt ne offendantur facile.

Aura. auram allegoricos mutabile dicit. Quia ratione. Quia semp per ignorantia uitiosi sum⁹.

POR. Incōmodus angat. ne iquit aut munere accepto lateris aut non accepto contristeris cum omne munus sapientis res parua sit: alii putant hoc dici ne sentiens insane appetentem puerum ue puellam dominus pueri puellae beare te uideat. Ergo obnoxii faciat paruo mūere. i. mācio donato: aut icōmodus. i. difficilis sit erga te amatorē. Alludit ad Vir. cui alexandrū puer polio dominus dono dedit. Qualē cōmēdes etiā atq; ēt aspice. monet ne quē incognitum potiori amico temere cōmēdet huins periculo peccatur.

Ne mox. ne postea. Incutiant aliena tibi peccata pudorē. ne alio iquit peccate tu erubescas qui eū cōmēdaris diuiti. Fallimur & quōdā non. ti met Ho. ne sub hoc pcepto ipse maliuolus uideatur qui dicat nō temere quēquā diuitibus cōcilia re oportere: & ideo addidit. fallimur tñ & iterdū indignū p dignū. quid igit fiet si peccauerit: & i offēsiōne uenerit sua culpa. Vt penitus notū si tentent crimina. ne tu inqt in cassū effūdas defē-

sionē ptege. qui ut saepe fit maledicorū criminatione cū ledit tu quoq; la befactoris laudator cōmēdatorq; eius. Qui dēte theonino cū circūroditur. hoc est q cū mordet ab inuidis obtreftatoribus succurrendum tibi ē: ne tu quoq; a daris. Theon at quidā illo tpe rabiosa dicacitatis fuit. Ecquid ad te paulopost uētura. ordo ē ecquid sentis: Nā tua res agit. snia p allegoriā demōstrās uicinorū piculū nostrū eē. Dulcis in expti cultura. Dulcē eē dicit amicitia diuitis ei q nō sit exptus. catez re ipsa plenā eē timoris ac molestia. Dū tua nauis i alto ē. cū pspere cursū amicitia tenes: & ē tropos allegoria dulcis i expti. ne ob aliquā offēsiōne me rearis excludi. Oderūt hi. hic oñdit simlē simili delectari. Aura. i. tenuis ac leuis culpa. Oderūt. p. idē te nūis ac leuis culpa oderūt. Porrefta. hic ostēdit quid sit leuis aura hoc ē pua cā cur quis nō amet: pocula at negātē nō amant: ēt si tu malā ualitudinē ostēdas ad excusationē nō bibēdi. Quāuis no. negātē ēt naturae causant. Deme supcilio. n. ne te inquit tristē pbeas aut nimis seuez: nā ppter hāc multi odiū cōtraxerunt deest ēt: ut sit ēt modestus. Plerūq; a supiore pēdet. an pce itelligēdū ē nō eē satis bonum. an sic accipimus ita te cōpares ut qualis est talis existimeris Inter cūcta leges. & doctrinā eē necessariā ad cōmēdationē amiciciaz significat. Qua rōne queas. i. quēad modum possis suauiter uiuere. Inops cupi. auaricia non pauor.

CHRI. Deceptus. quia credidisti bonū: Ergo cū nō est: ne perseueres i laudādo. Cōtra uero serua & defēde eū quē penitus bonū nosti si mordet. Quia si inocēs mordet: neq; defēdat: serpit latius ea calūnia ad reliquos. Nā tua. ergo ut res tua agitur si succurrat icēdio uicino quod mox sit ad te transituz: sic & tuā rem agis cū inocētis calūniā ppulsa: q paulopost ad te puenire possit. Theonino. mordaci & calūnioso. Theon. n. ea tēpestare mordacissimu calūniator fuit. Dulcis. qui nō sūt expti suauē rē putāt amicitia magnorū uiroz. Qui at sūt expti metuūt. nā quāuis honor ide atq; utilitas pueniat: tñ multa subeūda sūt icōmoda i ea obseruāda. Multa puenit iuidia: q sūm opere nocere pōt. Cultura. amicitia eius uiri quē colimus & obseruam⁹. Dū t. nauis i a. ē tu. Tibi res i amicitia secūdā sūt. Hoc age. i. serua hāc pcepta q ad amicitia seruāda ualent. Ne mutata retrorsū serat aura. Manet i trāslatione: & ē snia: ne amicitia amittas. Oderūt. opti mū ē pceptū in amicitia cōseruādis. ut nō ex adulatione: sed ex morz facilitate cōuertamus igeniū nostrz ad amici igeniū: & quales eē cupiūt: tales nos pstemus. Si igit seueriore uita sint. & nos eādē tristitia. i. seueritate pferam⁹: si iocosi ipcos. Sedatū. quietū. Tepores. q. d. febrē. Deme nubē supcilio. i. austeritatē & tristitia: q maxie ostēdit i cōtractione superciliorz. Modestus occupat spēm obscuri. i. hois cui⁹ mēs nō facile de phēdat. Inter. c. doctrinā dicit eē necessariā ad cōmēdationē amicitia. Lege. ut discas a mortuis. Per. s. uiuētes: ut ut q legēdo nō itelligis ea tibi doctiores itēptēf. Inops cupido. nā cupido ē earz rerum q absūt.

ACRON. Mediocriter. i. nō pōt ullo mō fieri: ut cupido supra modū habendi. & mediocritas utiliū rege possint regnare simul. Ne d. i. utz doctrina an natura sapiamus. Quē m. pagus in sabinis ē: & nō pagus bibit: sed hi q in pago sunt. Quid sē. p. quid putas me deos pcarī dū sum i rure meo. nisi hoc quod ibi opto uidelicet doctrinam: uirtutem i munitionē curaz: & uerā delectationem. Sit bōa libroz. notādū q studio solitus libro

Nā tua res agit: paries cū pxi mus ardet
Et neglecta solēt icēdia sūmere uires:
Dulcis in expertis cultura potētis amici.
Exptus metuit: tu dū tua nauis i alto est:
Hoc age: ne mutata retrorsū te serat aura:
Oderūt hilarē tristes: tristēq; iocosi:
Sedatū celeres agilē gnauūq; remissi
Potores bibuli media de nocte salerni
Oderūt porrecta negātē pocula: quāuis
Nocturnos iures te formidare tepores:
Deme supcilio nubē: plerūq; modestus:
Occupat obscuri speciē: taciturnus acerbi
Inter cūcta leges: & pcunctabere doctos.
Qua rōne queas traducere leniter æuū
Nec te sēper iops agitet: uexetq; cupido

Nō pauor. & rez mediocriter utiliū spes
Virtutē doctrina paret: natura ne donet:
Quid minuat curas: qd te tibi rddat amicū
Quid pure trāgillet honos: an dulce lucellū

An secretū iter & fallentis semitā uitā:
 Me quotiēs reficit gelidus digentia riuus:
 Quē mādelā bibit rugosus frigore pagus:
 Quid setire putas: qd credis amice precari:
 Sit mihi qd nūc ē: ēt minus: ut mihi uiuā:
 Quod supest xui: si qd supeffe uolūt diū.
 Sit bona librorū & puīfæ frugis i annū
 Copia. neu fluitē dubiæ spe pendulus horā
 Sed satis ē orare iouē: qui donat. & aufert
 Det uitā & opes: æquū mihi aiū ipse pabo.

q alibi dixit. Nec uixit male qui natus moriensq; sefellit.
 sum. Digentia riuus. fluens per agrum Hor. Nam mandela pagus est in sabinis nimis contrahentes atq; al-
 gidus frigore & rugosa facies hominum corpora. Bibit pagus. Tropos metonymia hoc est pagani bibūt
 & sic est de quo ait etiam fontis riuo dare nomen idoneus. Quid. s. p. deest nisi hoc etiam minus paratus
 sum inquit etiam minus habeo q̄ habeo dummodo uiuam quemadmodum uolo. Spes bona librorum.
 copiam quam frugis unctus est præcatus. Neu fluitem dubiæ spe. ne alieni conuiuii spe sub incerta uersus
 ac tempus expectem. Sed s. est. o. l. hæc a Ioue inquit petam quæ ipse mihi præstare non possum. Cæterū
 ut æquum animum geram in mea magis est potestate quam Iouis.

CHRI. Pavor. qui ē de iminenti malo. Spes. libido q̄ est de futuro bono. Mediocriter. utilium: ut sunt
 nō necessaria diuitiæ. Amicum te tibi: qui reddat te libeꝝ a curis. Quid pure. i. quid uere te tranquillum
 reddat. i. quid sit summum bonū an honores an diuitiæ an ipsa philosophandi uia q̄ secreta a uulgo est: &
 fallit illa ignorantes: quia non possunt adduci ut in ea summū bonum putent. Digentia. De quo flumine
 in odis dictum est: fluit iuxta pagum mandelā. Quid sentire. i. quā putas me opionē habere: & quod putas
 mea diis p̄carī nēpe ut seruent quid mihi adest. Viuam mihi. illi. n. sibi uiuunt qui nullis curis distrābūtū:
 & quicquid euenerit eo bene utuntur: & in bonā partē accipiunt. Si quid supeffe. q. d. neq; sim anxius de
 uita. Sit bona librorum. modeste petit. Sed satis est orare. ex prisca philosophia hoc est: nā christiani uo-
 lunt nihil posse nos sine diuina gratia. Sed illam accedere quotienscunq; eam imploramus.

Digentia

ACRON

Cratinus

AD MECOENATEM.

p Risco si credis meccenas docte cratio:
 Nulla placeꝝ diu: nec uiueꝝ carmia pūt
 Quæ scribunt aq̄ potoribꝝ: ut male sanos
 Adscripsit liber satyris faunisq; poetās:
 Vina ferre dulces oluerunt mane camenæ

eius testat. i. suis ē fabulis negat bonū eē poetā: q̄ uinosus nō fuerit. Hic p̄ hāc uinolētiā tāta libidinis fuit ut
 cubiculū suū speculis adornaret. q̄tenus & coitū suū spectare posset. Adscripsit. l. Democritus exclusit suo
 iudicio sanos poetā a nūero musarū dicēs i sanos i nūc. phauon. & satyrorū deorū trāsire quasi ueriores.
 Vñ p̄ ironiam hic dicit q̄ postq̄ liber pater insanos poetā numero satyrorum adscripsit ipsā musā etiam
 mane sobriæ non fuerunt: olentes adhuc uinum nocte potatum.

POR. Pri. l. c. M. Hæc epistola ad meccenatem scripta pragmaticā suā uult i carmibus pmonstrare sed
 prius uituperat imitatores oēs & i primis poetā: q̄ uirtutes eorū admirati sūt nō affecuti cōtinuo se his ipis si
 miles fore existimāt si sola illoꝝ uitia cōsecrēt ueluti faciūt: q̄ fama ē homerū uinosū fuisse putant se bonos
 poetā reddi posse uinolētū. ergo hoc totū p̄irrisione dicit non q̄ hora. id ipsū uerū existimet: uel de cratini
 opinioe uel de homerō temulēto. ait. n. & p̄ opinionē. Vt m. s. a. ut t̄pis aduerbiū ē. q. d. exide ut scrip sit. bñ
 tāquā in legionē suam. nā hoc uerbū militare ē & ē ordo ut male sanos ascripsit liber satyris faunisq; poe-
 tas uina fere dulces oluerūt mane camenæ. & hæc ironia ē ipsas quoq; musas etiam mane sobrias nō fuisse.

CHRI. Prisco si credis. Vituperat eos qui quorum hominum uitia imitati sunt eos uirtutes imitari non
 ualent: ut quidā qui cum audiant homerum uinosum fuisse ebriositatē imitāt. Prisco. q̄ prisca comœdiā
 scripsit. Vt. i. postquā. Liber. bacchus. Adscripsit. adiūxit. nam ut i tutela habebat satyros & faunos: ita
 deinde habuit poetā ex quo & ipse musā uinosā uideri possunt. Male sanos. Furōre percitos.

Hyarbita

ACRON. Quid si qs ueste uultuq; catonis imitetur: Nūqd ēt uirtutibus erit cato Cato. n. cōsul romanorū ut terribilior apperet hostib⁹: itōsa barba & capillis manebat cū diro coleramēto: & cū toga exigua ut uelocior ēēt. In pede nudo. hoc de quocūq; philosopho: Cato. n. nudis pedibus nō fuit. Exigua togā. qualē fecerit textor. Rupit h. hyarbita maur⁹ fuit regiōe q̄ dū thimagenū philosophū post cōuiuiū & iter pocula declamātē uellet imitari & nō posset iuidia quodāmo discerpt⁹ ē. Exāgue c. ut pallorē nimīū possint imitari. Quoniā cyminū potatū pallidōs reddit hoies. Seruū pēcus. mire ait pecus seruū. qm̄ negāt stoici quenq;

POR. Laudibus a. u. facite addit homer⁹. tāq; uinū i iliade & i odissea saepe laudauerit. Enni⁹ i. p. hoc totū cū imitationē quadā dicit stulte p̄suationis. pater at ennius iō q̄ ipse prim⁹ latinorū ad heroici uersus imitationē aspirauerit. Ad arma. ad libros ānaliū quos ennius scripsit. Foz. p. sōrū causidicos & iuriscōsultos significat. Puteal. at libonis sedes p̄toris fuit ppe arcū fabianū dictū q̄ a libone illic primū tribunal & subsellia collocata sint. Mādabo s. sobriis tradā. Adi. c. s. Vt iēptū ē iqt ditionē nō a sobriis geri. sic absurdū ē cātare ieunos. Simul edixit. n. c. p. statim ut hoc iqt uisū ē oibus dixisse. Nocturno c. m. hoc ē dies noctesq; potare. Quid si q. u. t. Quid si alius iqt: ueste uultuq; catonis imitetur nūquid continuo & uirtutibus cato sit. Exigua to. s. & t. c. metonymia id quod sit p eo q̄ facit. Rupit hy. exēplū stulti imitatoris interpoluit. Nā hic hyarbita maurus fuit q̄ dū thimagenē imitatur post cōuiuiū & itra pocula declamātē ppter iſolētiā faciē. di qā conabatur pene disrupt⁹ ē. thimagenes. n. multos conabatur adhibere & cōenae & declamationi suae: dūq; ab his multū laudat i admirationē suā p̄uocasse hyarbitā dicit q̄ se & stomachū subrupit. Dū thimagenē & dicēdo & pascendo amicos conat̄ aquare. Decipit ex. u. i. decipiūt iqt stulti q̄ cū ppositū sit bonorū exēplar. Eosdē tātū uitiis imitatur ut ille qui catonē imitari se putat. Si semp tristis ac si sordidatus iCEDat. Quod si pallerē casu Quod si me casus inqt pallidū egisset. Imitator meus medicaminibus uertere ut cuminū putaret. Sic pallidus factus similis credere: aiūt. n. cuminū dilutū & potū pallidū facere exāguē ergo pallidū. O imitatores. tā. n. seruus ad alienū p̄scriptū uiuit q̄ ille q̄ ē imitator alterius. Libera p uacuū. iā de se dicit ostendens & quā & quō carmīa scripserit: quasi ne inē fuerit secutus: sed libero cōsilio sua iuēta p̄scripsit. Per uacuū. q̄a nemo p̄cesserit. Qui sibi si. p̄cedere iquit solus habet q̄ recte sibi cōfidit hētq; alios curā imitatus regē appiū in se quētibus. Parios. iō q̄a pius ē. Archilo. iābici carmīs scriptor: nā de Archilo. iquit transuli nil p̄ter metrum: sed res & argumēta neglexi q̄bus ille lycābe psequit̄ a quo repudiatus ē gener. Ac ne me so. iō ne me p̄cius laudes tāquā nil inouare ausū ac p̄ferre p meo. m̄ta iqt ex diuersis auctorib⁹ cōposui docetq; quō cōposuerit. Tēperat Ar. m. n. & Archi. iqt musa utimur & Saphus. Mascula uel quia i poetico studio tāquā

CHRI. Laudibus. ordo est: homerus arguitur. i. demonstratur & conuincitur. Vinosus. laudibus uini. id ē quia laudat uinum: ut saepe apparet in iliade & odissea. Ennius. hac autem omnia per hironiam dicuntur. Forum putealq; i. causas agendas & horatoria. Siccis. sobriis: ut contra madidos ebrios dicimus. Cātare. poema scribere. Seueris. i. iſpis sobriis. Puteal libonis sedes p̄toris fuit ppe arcū fabianū dictū a libone p̄tore a quo illic primū tribunal & subsellia collocata sūt. Quid si quis. Si hos homeri & enni imitatores dicemus: quia ebrios iratem solam imitantur eodem modo dicemus aliquem esse similem catonis: si illum imitetur in toruitate uultus: in pedibus nudis & in breuitate togae: nā legitur saepe in publicū p̄disse cato pedibus nudis & cū sola tunica. Nō igit̄ imitabit̄ uirtutes catonis qui hac minima imitabitur. Hyarbitā. Hic maurus fuit: q̄ dū cupit parem se i declamando & urbanitatibus thymageni facere disruptus est.

Laudib⁹ arguit̄ uini uinosus homerus:
Ennius ipse p̄r nunq; nisi potus ad arma
Prosiluit dicēda: foz putealq; libonis.
Mādabo siccis. adimā cātare seueris.
Hoc simul edixit: nec cessauere poetā
Nocturno certare mero putere diurno.
Quid: si qs uultū toruo fero & pede nudo
Exiguaq; togā simul & textore catonem
Virtutē ne representet moresq; catonis:
Rupit hyarbitā thimagenis æmula lingua:
Dū studet urbanus tēditq; disertus hērī:
Decipit exēplar uitiis imitabile: quod si
Pallerē casu: biberent exāgue cuminū.
O imitatores seruū pecus: ut mihi saepe
Bilē saepe iocū uestri mouere tumultus.
Libera p uacuū posui uestigia princeps:
Nō aliena meo pressi pedes: qui sibi fidet:
Dux reget examē parios ego primus iābos
Ostendi latio numeros animosq; secutus
Archilochi nō res & agentia uerba lycābem
Ac ne me foliis ideo breuiorib⁹ ornes:
Qd̄ timui mutare modos & carminis artē.

Decipit. multi. u. decipiunt. nā dū pponunt sibi magnū uig. tāq̃ exēplar: & ei⁹ uitia possūt imitari: putāt ēt & uirtutes imitari posse. Ergo si casu poeta palleret ut & ipsi pallorē imitarēt biberent cuminū. Cymīnū diciē & cūinū mutata y i u. ut cypp⁹ & cupp⁹. Est at̃ ius granū uehemēter pallēs. Pers. Rugosū pip & pallētis grana cymini. Ergo exāgue. i. pallidū. Seruū pecus. i. quib⁹ aīus n̄ hoīs sed pecudis sit & oīo seruilis. Bilē. iracūdiā: nā i tāta stultitia & puicacitate mō rīfū mō irā cōcitāt. Li. p. u. primus fuit horatius q ap d̄ latinos lyrica scripsit carmina. Pernacuū. trāslatio a uiatore qui n̄ ita pcedentē seq̃ ut pedē i suo uestigio ponat: sed ponit i uacuo. i. descripsi q̃ prius ab aliis descripta nō fuerāt: qd̄ ēt Maro gloriat̃. Prim⁹ ergo i patriā mecū mō uita supsit Aonio rediēs deducā uertice musas. Parios. ab archilochō iuētōs q̃ ex paro īsula fuit. Nu. pedes. Animos. spiritū & uehēmētīā stili. Nō rē. nō eādē materiā. Ly. de quo in alio loco historiam dixi

Ac ne me foliis. dixerat se materiā mutasse: sed genus carminis qd̄ i alcæo est retinuisse. Sed nō pp hoc minori corona & prēmio dignū esse nā & alcæus & saphos idē factitarūt: nec ppea i minori præcio sūt. Breuioribus f. minori corona. Modos & artem. id est artificiosam illius modulationem.

Tēpat archilochi musā ped mascula sapho
Tēperat alceus sed rebo & ordine dispar.
Nec socer q̃rit: quē uersib⁹ obliat atris:
Nec spōsæ laqueū famoso crimine nectit.
Nunc ego nō alio dictū pri⁹ ore latinis
Vulgauī fidicen. iuuat imemorata ferētē
Ingeniis oculisq̃ legi manibusq̃ teneri.
Scire uelis mea. cur igrat⁹ opuscula lector
Laudet ætq̃ domi p̃mat extra limē iniquo
Nō ego uentose plebis suffragia uenor
Impensis cœnarū & tritæ munere uestis
Nō ego nobiliū scriptorū auditor: & ultro
Grāmaticas ābire tribus & pulpita dignor
Hiuc ille lachrymæ: spissis idigna theatris
Scripta pudet recitā. & nugis addere pōdus
Si dixi rides ait & iouis auribus ista
Seruas: fidis. n. manere poetica mella
Te solū. tibi pulcher ad hec ego naribo uti
Formido: & luctātis acuto ne secer ungue
Displicet iste locus clāo: & diludia posco:
Ludus. n. genuit trepidū certamē & iram
Ira truces inimicitias & funebre bellum.

ACRON. Tē. ar. metr. igt archilochi. qd̄ nos imitatur tēperam⁹ uersib⁹ Alcæi & sapho quos imitor. Sed neq̃ eodē ordine uersuū utūtur neq̃ reb⁹ quib⁹ socerū īsequit̃. Or. d. q̃a tātū pedes tulerūt nō materiā. Ore. la. Archiloch⁹ græcus poeta prim⁹ fuit: & ego apud latinos prim⁹ lyrica carmina scripsi. Scire ueli. excusat se cur cū p̃betur a plurimis bene sua carmina cōposuisse: nō tamē habeat laudatores. ostendit q̃ ppter inuidiā quæ inimica est uirtuti cū p domos aliorū legeretur: & publice detraheret̃: & quia nō cōducebat mūerib⁹ cibi & uestiū fauorē uulgi qd̄ solēt amatores adulationis agere. Er. n. a. p. illi i nugis suis pōdus laude accumulari gaudēt. qui carmina sua inhōeste laudari cupiūt. Ego n. u. illi⁹ ad uerba uereor libere & urbane tendere ne eū ad iracūdiā puocē. Naribus uti formido. timeo esse fasti diosus: sed honestas q̃ro excusationes ne recitē.

Clamo. i. rep̃hēdentū timore coactus dicā qd̄ mihi displiceat locus ubi recitē. & ob hoc posco diludia. diludia dicunt t̃pra q̃ gladiatoribus cōcedunt iter dies quicq̃ pugnant.

POR. Temperat Alcæus. Miscemus inquit & alcei metrum: sed neq̃ eodem ordine utimur uersuū. Nec socer q̃rit. socer. lycæbe poscit. Nec spondæ incit laq̃um. eū. n. ad laq̃um dicitur Archilochus cōposuisse īfamī carmine. Nunc e. Archilochū. f. Nō aliū hoc ē q̃ dicit nullius imitatorē se esse dūtaxat i auctores. Imemorata. a nullo ex latinis ate me dicta. Ingeniis hoc. ul ad Archilochū refert̃ multa obscena dicentē uel ad Lucilliū qui æque multa punice spurca cōposuit

Scire uelis mea. deest audies ut sit si uelis scire audies & hic se excusat q̃ cū probetur a plurimis non tamen habeat laudatores. uolens hanc causam esse quod propter inuidiam quæ inimica uirtutis est etiam ipse non adibat grāmaticos cum suis auctoribus promerendo. Grammaticas tribus. ipsam discipulorum multitudinem dicit. pulpita uero ipsos magistros. Hinc ille lachrymæ. hinc causa est inquit propter quam & alii laudantur. Spissis in indigna theatris. Scripta pudet recitare. hæc sunt uerba Ho. excusantis: cur non sc̃ti p̃lerit q̃ in publicum proferat. Nugis addere pondus. hoc est pro re magna uastum pondus pronuntiās: referent alii qui nugas peiores facere recitando solent. Rides ait. hæc inuidi uerba sunt respondentis Ho. ut si dicat irrides eum te dissidentiam ais non recitare uulgo cum superbia fastidis cæterorum aures. Cæfari: solilegas. Fidis. n. aduersarii adhuc uerba sunt exprobrantis quod Ho. multum sibi arroget de carminum suauitate. Tibi pulcher. iudicio tuo contentus te ipsum laudes. Ad hæc. ordo. ad hæc ego. Displicet iste. l. in quo recitatur palam. Naribus. caninis uituperantium. Et luctantis acuto ne secer ungui. p hoc significat multos emulos omīssa arte descendere in certamen ut qui in luctatione unguem imprimit ad lacerandum aduersarium. Diludia. intermissionem ludorum uel dilātationem. Ludus enim genuit. hæc causa est cur diludia posculet.

Archilochus

Diludia

Neobole

CHRI. Macula in qua uirile ingeniū sit. Nec quærit focos. i. nō describit eandem materiā de focero: quā archiloc⁹. Oblinat. deturpet ab eo qđ ē lino nis. Atris. noxiis. Nec necit. i. nō describit ea quib⁹ neobole sibi laqueū necit. Hūc. s. pedē iābū. Fidicē. lyricus poeta. Ingeniis oculisq; legi. qā qđ legimus ad īgeniū nostrū īducit. Scire uelis cām: pferi un sit quod carmina sua domi laudet lector. Foris at premat. i. uituperet. ait. n. inde puenire: quia nō corrūpit illos cœnis: aut iā cōsūptis uestib⁹. Suffragia. trāslatio ab iis qui magistratū petūt. Illi. n. uenāt suffragia. i. cōparāt sibi suffragatores. Ventosa. p. uana & leuis. Vituperat. n. eos qui cœnis & mūerib⁹ cōparāt laudatores ex īperita plebe. Sic p̄sius. Calidū scis pōte sumem: scis comitē horridulū trita donare lacerna. Nō ē. Snia ē: cū solit⁹ sim audire nobiles scriptores. Et ulcisci id ē punire: nā. q̄uis sint nobiles: n̄ si qñ erāt rēphēdo. Nō dignior. nūc abire grāmaticas turbas. i. humili⁹ p̄cari turbā grāmaticos. q. d. cū discipulos meos. Et pulpita. i. p̄ceptores. Indigna. n. res uidetur cū audeā corrīgere doctiores descēdere ī eā humilitatem: ut ābiā turbā grāmaticos. Quod at tribus dixit māet ī trāslatiōe suffragios: quī tributū. i. p singulas tribus petunt. Hinc il. la. id ē hic exorīt: īdignatio apud grāmaticos. Hic. ex hac cā: quia ego nec dono munera: neq; abio illos. Hinc illā l. Loc⁹ terentianus ē ī puerbiū iā tractū. Spissis. ordo est. si ego excusāt quare noli recitate dixi pudet: me recitare scripta q̄ nō sūt digna spissis theatri. i. frequētib⁹ auditorib⁹: & addere pōd⁹ nugis. i. dare auctoritatē reb⁹ leuib⁹: ut m̄ti faciūt: q̄ suras nugas tāq; res maxias recitat: aliquis tūc ait tu nos derides: & tua scripta ioui audiēda reseruas: & fides te solū manē. i. fluere poetica mella. i. suauitatē poeticā. q. d. iccirco n̄ recitas nobis qā suauiora sūt q̄ q̄ digna sint q̄ a nobis audiāt. Ad hēc. i. ego ad hēc rñdeo n̄ iccirco n̄ recitat qā putē mea scripta iouisaurib⁹ suāda: s; q̄ a timeo urinarib⁹. i. uti acutiori iudicio: nā dicim⁹ aliqd olfacei nos cū acriter iudicam⁹. Hic illud naribus suspēdis adūcis: & formido ne fecer acuto unguiui luctātis. i. eius qui mecū luctet. Displicet. iste locus s. theatri. Diludia. i. ītermissionē uel dilationē ludorum. q. d. iccirco nō placet theatr⁹ quia uolo differre ludos: nā ex ludo certamē oritur: & cōtentio: & ira. Ab ira autem inimicitia sunt. & tandem bellum.

u Errūnum ianumq; liber. Mirū est hanc lo

ACRON

cutionem inter epistolas poni cū neq; ad absētem neq; ad plēntē hoinē scripta sit: nisi qā receptū est & principia & fines in oib⁹ libris uulius legis formula cōtineri. Vnde sic Lu. incipit primū epicureæ sectæ libz. Verrunnum. i. l. su. hāc epistolā metaphorice īscripsit quasi ī rē aīa: tam: significās librū suū in publicū uelle pcedē se uero phibere. Verrūnū. uerrūn⁹ & ian⁹ dii sūt qui p̄sūt negociis ementiū & uēdentiū āte quoq; tēpla erant loca ī quibus cū cæteris rebus ēt libri uenales erāt. p deosāt ioca significat. Pumice. i. mēsa sossioz qui græce bibliopolæ dicūt. id est uēditores librorz. didi sossii a familia: quarum mēsa poetica licētia puniceā uocat. Cū p. ebrius: ac satiat⁹ lector piger ēad legēdū. Quod s. n. o. qđ si ego augur tuus sum. i. diuinitus tibi p̄canti futura p̄dico. nō odio tibi loquar tā diu caruseris q̄diu noui libri pulchritudine retineris & cū fueris sordidatus p p̄cessū tēporis. nemo te optabit: atq; describet: sed aut carmie cōsūmeris: aut ferēt ex te opostographæ epistolas. Docētē. ita loquit quasi ipse liber pueros alimēta docturus sit. Se. i. ut senescas balbutiētū meditatio ne tepidū fm morē librariorū & magistrorū loqē q̄ circa quartā uel quītā horā dictata pueris p̄bere cōsueuerūt: quo t̄pre tractabiliore sūt. Ma. p. ultra dignitatē meoz nataliū amicitia cæsarī acq̄sisse & p̄cipū. Ut q. g. i. cām exponit cur non uerecundē humilē genelogiā p̄fiteri. i. q̄ nō haberet ex parētib⁹ haberet & sapiētia. Anno. eo anno cōpleui quadragintaquattuor ānos: quo lollius cōsul⁹ sortitus ēēt sociū lepidū ī consulatū.

Sossii

POR. Sic Virg. finit geor. iiii. Hēc itaq; cū libro suo uidetur loqui: quē ipositū ante finē cupidū ēē dicit ī publicū p̄deundi cū domi cōtinēdus sit: hē ī magnos lectores icidēs uituperet. Verrūnū.

AD LIBRVM.

u Errūnū ianūq; liber spectare uideris
Scilicet ut p̄stes sossioz pumice mūdo
Odisti clauēs & grāta sigilla pudico:
Paucis oīdī gemmis: & cōmunia laudas:
Nō ita nutritus sugæ. quo discedere gestis:
Nō erit emissio reditus tibi. quid miser egi:
Quid uolui: dices: ubi q̄s te læserit: & scis
In breue te cogi: cū pleno lāguet amator
Quod si nō odio peccātis desipit augur:
Carus eris romæ: donec te deserit ætas.
Cōtractatus ubi manib⁹ sordescere uulgi
Cepis: aut tineas pasces: taciturnus inertes:
Aut fugies uticā: aut unctus mitteris ilerdā
Redibit monitor nō exauditus. ut ille
Qui male parētem in rupes detrusit asellū
Iratus: quis. n. inuitū seruare labore:
Hoc quoq; te māet: ut pueros elemēta docē
Occupet extremis ī uicis balba senectō. tē
Cū tibi sol tepido plures admouerit aures
Me libertino natū patre & ī tenui re
Maiores pennas nido extendisse loqueris
Ut quātū generi demas. uirtutib⁹ addas.
Me primis uerbis belli placuisse domiq;

autem deus est p̄ses uertendaz rerū: hoc est emendaz ac uēdendaz. qui i uico thurario sacellū habuit: la-
nus quoq; similiter uicis ē ab iano genio sic appellatus: qui i eo arcū hēt sibi cōsecratū: p quos duos signifi-
cat loca i quibus cū cæteris rebus ē libri uenales erāt. Sane ex his uersibus & i p̄cipio sequentis libri appa-
ret Hora. hoc uolumē quasi nouissimū totius opis habuisse. Nā secundū epistolaz coactus adiecit. Scilicet
ut p̄stes. quasi magnæ temeritatis sit hoc librū noluisse. p̄stes p̄ponaris uenalisq; sis. Sosioq; p. m. Sosii illo
tpe fratres erāt bibilopolæ celeberrimi. Odisti clauē. odisti icludi & sub sigillo eē: q; pudicis iquit gratū eē
cōsueuit. Paucis o. g. doles iquis q; paucis recitē. Coia laudas. cōuentus publicos. Et scis i b. t. c. hoc ē nec
totū te p̄ ordinē reiterari fastidio poscentū. Quod si n. o. p. sensus: q; si ego quasi augur tibi nō peccāti fu-
tura p̄dico: nō odio tui loquor: tādiu carus Romæ eris q̄ retinueris pulchritudinē noui libri. Tpe uero cū for-
didior factus fueris nemo te orabit atq; describet sed aut carie cōsumeris aut sient ex te epistographæ epi-
stolæ. Aut f. u. Vtica aphricæ. Ilerda. hispaniæ ciuitas ac p hoc belloq; ciuiliū cā adhuc illic romanū exerci-
tum detineri significat. Ridebit. i. ridēdo. Hoc quoq; te manet. satiricæ oīa quæ detestatur dicit i minere li-
bro suo. Extremis i uicis. ultia uicorum parte: ut Ter. i ultima platea dicit. Balba senectus. balb⁹ senex pue-
ros elementa docens quasi ipse liber pueros elementa docturus sit. Cum tibi sol t. Secundū librariorū mo-
rem locutus est qui circa quartam uel quintam horam dictata pueris præbere cōsueuerunt quo tēpore tra-
ctabiliores sunt. Me. l. n. t. ipse enarrat uitam suam cynice. non dissimulās humilitatem generis: ac se esse p̄-
iectum. Vt. q. g. d. Cāc cur sibi non tacendi sint parentes. Primis. ut. b. pla. Aug. Mecœ. polliōi & cæteris.
Belli. d. hæc modo aduerbia sunt accipienda nō nomina.

CHRI. Vertuntū ianumq; liber spectare uideris. Incepit librū i publicū p̄dire cupientē. Vertūnus autē
de⁹ erat uertendaz reg. i. uendendaz emēdarūq; qui in uico sacellū hēbat. De quo deo plura i supiorib⁹ di-
cta sunt. Per hūc & ianū intelligit locū ubi uendebātur res: ubi ēt & libri. Prostes. palā te uenale offeras neq;
sine cōuitio dixit p̄stes. nā hoc impudicaz ē: ut oñdat illū pudore carere. Socioq;. Librarii duo fratres erāt
in p̄cio ea tēpestate acuti cognitores oīum librorū & extimatores. Sed nihil ad Vespasianū nostrū q; præter
id qd̄ iā diu i ea re p̄cipatū obtinet ēt i genū litteris excultū & multaz res. usu apprime callens i quibusq;
maximis exercet. Grata pudico. nā i quibus pudor est ii sub clauē & sigillo custodiri: nō at i publicū p̄di-
re cōsueuerunt. Paucis. quasi p̄ciosis. Non ita nutritus. nō iis moribus a me ibutus. Quid miser. uerba
libri. In breue te cogi. Snia est: multi te nō amabūt & rephendent. Sed ēt qui tui amator ē cū erit plenus. i.
facietate affectus coget te i breue. i. ex fastidio: nec totus nec ex ordine recitaberis. Quod si nō dio. i. si ego
qui tibi peccanti ut augur futura p̄dico nō desipio odio tui tā diu romæ carus eris q̄ diu retinueris pulchri-
tudinē noui libri. Palces tineas. q̄ te corrodet. Taciturnus. quia nō legeris. Vinctus. siēt ex te opistogra-
phiæ epistolæ. Est. n. opistographiæ epistolæ i scriptio q̄ a tergo fit. Vel eris tunica reg. uenaliū. Ilerdā. his-
paniæ urbs est. In rupes. nā cū recta asinū ducere uoluerit: neq; ille puerit iratus in rupē detrusit. Pueros
elemēta docentē. nā senes q̄stū facere cupiētes docēt pueros priā elemēta. i. cognoscere characteres literaz
& cōponere i syllabas & dictiones: & ad eā rem utūt uilioribus libris. Cū tibi sol. nā post ortum solē pueri
ad senem docendi ueniūt. Me libertio. narrat cynice uitā suā: nec dissimulat humilitatem generis.

Vertūnus

Corporis exigui præcanū solib⁹ aptum.
Iraſci celerē: tamen ut placabilis essem.
Forte meū si qs te pcunctabit æuum:
Me quater undenos sciat i pleuisse decēbres
Collegā lepidū quo duxit lollius anno.

ACRON. Corporis exigui. hæc descriptio cha-
ratherismos dicit. Præcanū. pp caniciē & ante
annos albos capillos. Solibus aptū. solitū iacere
sub sole & chroma facere. Tamē ut placabilis
essem πρὸς ἐπαγγέλιον ποῦ qua purgauit q; se cōfes-
sus ē iracundū. Forte m. s. q. t. facere. q. d. nō oēs
sciāt sed ille solus q̄cunq; quæſierit. Quater un-
de. annos. iiii. & quadraginta dicit. & simul ostē-
dit & quo mēse natus: & quo āno etatis suæ hūc
perſcripserit. Collegā l. q. d. l. figurate p̄ id qd̄ ē

quē ānū lollī⁹ duxit cū collega lepidō & duxit sortitus est accipiamus q̄a sorte duci dicimus & n. tādiu qs
dicitur collega q̄ diu ipse cum collega. pp q; hoc nomē ad aliqd dicit. **PORPHYRIO TACET.**

CHRI. Præcanū. añ tps canū. Collegā. Snia ē: q; āno cōsulatus Lepi di & lollii poeta explerat quartū
atq; quadagesimum annum uitæ suæ.

**QU. ORATII FLACCII EPISTOLA
RVM. LIBER SECVNDVS.
AD AVGVSTVM.**

c Vm tot substieas & tāta negocia solus
Res italas armis tuteris: moribo ornes:

c Vm tot. Augusto petēti aliqd sibi opis de. **ACRON**
dicaret scribit Hor. iō hucusq; n̄ fecisse: ne
iacturā reipu. faceret si cessare uersib⁹ suis a rep. re-
uocaret. Paulatī ad hoc d̄scēdit: ut de iudicio t̄pis
quærat quo Antiquos poetas laudamus tanquā
merito uetustatis meliores sint. Romul⁹. laudat
uirtutē Cæ. cū dicit ei soli cōtigiſſe: ut iuidiā ui-
u⁹ uiceret. Agros a. dū distribuūt colonias. Co-
lonias distribuere ē uacuas hoib⁹ ciuitates aliūde

adductis habitatoribus implere: & agros illis adiacentes diuidere. Cōdūt. iocūde: dū ea igt faciūt quā tu. & tñ nō fuerūt grata. Cōtudit. Hercule significat: q̄ inter duodecim portēta quā subegit etiā hydrā excussit. qui licet āte uirtutis eēt: n̄ tamen caruit inuidia: donec mortuus esset.

POR. Cum tot. Apparet hunc librū ut supra diximus: hortatu Cæ. scriptū esse cuius rei ēt Suetonio. auctor ē. Nā apud eū epistola iuenitur Aug. increpātis Hor. qđ nō ad se quoq; plurima scribat. Ergo hoc principiū cū laude īperatoris & ab excusatione: qđ illū noluit occupatū ī temp. suis īpedire sermonibus. Totaq; snia huius epistolæ de poetis ē ad hoc ut subtiliter ī eosq; fauorē Cæ. moueat. Dicit. n. Hor. soli Aug. cōtigisse ut iuidiam uirtute uiuus euinceret: ceterq; autē & quāuis meliorib⁹ anteponi. Cū tot s. totus hic est sēsus cū tātis rebus detinearis o Cæ. qđ administrādo

īpra tua: quā oīum cōmodis īpendēda sunt. Longo sermone. remorari iniquū ē. Publica cō. p hoc pulchrior est laus & īcerta distinctio ē an emēdes an ī publica peccē. Morer. uanitate occupē teneatq; te cui⁹ oē tēpus ī publica cōmoda cōsumēdū ē. Romulus & liber. laudata Cæ. uirtute laudat ēt foelicitatē quia dicit huic soli cōtigisse. ut iter hoīes ēt nūc posito iā diuini honores decernant q̄ nulli cōcessum sit horum: quos enumerat hoc ē Romulo liberto castori: & polluci & cū his Herculi. & ē ordo. Romulus & liber dum terras hoīsq; colūt genus aspa bella cōponūt illi de quib⁹ supra dixit post īgentia facta ī deor. tēpla recepti sunt. Agros a. hoc est colonias deducūt ducūtq; urbibus milites suos. Pro. plus dicit q̄ doluere. Dirā q. c. h. Hercules. s. & bene hoc elegit qđ inter labores eius. uel maximū fuit. Nota portēta. quā sūt ī. xii. laboribus Her. diffamata. Fatali. l. Vtrū quēadmodū Vir. dixit. ut duos. m. l. r. s. e. s. l. an fatali p capitali ac molesto. ut ipse alibi fatalis incertusq; iudex. Sup. morte & ē sensus. expus ē inuidiā tūc finiri cū & uita finitur.

Vrit n. s. f. Rōnē exponit pp q̄ minus colūt uiui q̄ uirtute āncellūt post obitū at diligūt: grauis ē. n. iquit ī ferioribus & īfra positus nocet qui artibus boni ceteros uincit. sed requiritur tamē ac desideratur extinctus.

CHRI. Cum tot substineas & tanta negocia solus. Ad augustū liber est nā & apđ Suetoniū legit epistola Augusti Oratiū arguentis qđ ad se nō scribat Excusat. ergo se nō scribere ne illū tot negociis occupatū īpediat: & siml eius laudes aggredit. In tota at epistola subtiliter ī fauore poetar. uersat. Est autē p̄cipiū poene eroicū: & quo optimi sapientissimiq; ducis officiū absolutissime describat. Quā quidē rē si attētius legeris Illustrissime Guido feltri ī ea tāq; ī nitidissimo speculo parentis tui Federici feltri ducis iuidissimi plurimas stupēdasq; uirtutes cōtemplaberis: nā qđ poeta noster ī augustū scribit qđ optio suo iure sibi federicus nō uēdicet. quid īquā eaz. rex q̄ p̄cipū uirtutis oībus laudibus accumulātā & domi & militiæ reddunt ī nostro p̄cipe desideratū ē. Sed uide iā q̄ de augustō dicat ut eadē de pente tuo dicta putes. Est at ordo. Peccē p peccabo si ego detineā te o cæsar lōgo sermone. Cū tu solus substineas tot & tāta negocia. Solus substineas. Optimus. n. princeps nō solus cōsultat: sed eligit quos prudentia fideq; īsignes nouit cū quibus cōsulet. Sed tñ solus substinet: quia nō ita cuiq; aliquid demādat qn ipse piter quo ad res patiat curret. Oīa circūspicit: oībus cōsultat: nihil omittit nihil negligit. Ergo substinet solus. Cōsultat cū plibus. Quā cā est ut princeps de se loquēs ira dicat ueluti de plibus loquat. Nō. n. ait ita decreui. Ita iubeo. Sed ita decreuius. Ita iubemus. Neq; hoc supbia adiūcit: ut tāquā se unū p oībus cēseat sed modestia pepit: ut nō suā prudētiā cūcta arroget: sed ut aliog. quoq; cōsilio egere: & cū egeat libēter uti demōstret. Contraq; honorificētius illi est ut singlari nūero & n̄ plurali saluter. Cū. n. dixero te q̄so rex: teq; appello ī solo ipso magis cūcta. s. res esse demōstro: q̄ cū dixero uobis supplex sū o rex: uestraq; opē īploro. Sed barbarica qđā adulatio omnia & puertit & iuertit. Sed ad rē redeo. Substineas. ergo nō succūbis oneri: sed eo al robore: ea prudētia es ut ēt q̄ grauissima sūt substineas. Res italas. is. n. princeps nō solū iter mortales primus hēndus: sed ēt si dicere licet deo filis putāndus: qui & armis īperiū tutari possit: & rēpublicā uirtutibus ornet: & uitis purget. Res italas: īperiū latinū quo nihil maius fuit. Ergo nullū maius pōdus eo est qđ tu substines. Tuteris: optime dixit. nō. n. armis ad aliog. iniuriā abuti: sed ī nostrā defēsiōē uti debemus: nō igit ut īferat: sed ut ppulset iniuria arma bonus princeps sumit. Moribus o. tutaris īperiū. Ergo pacē uel si est cōseruas: uel si ab aliis uiolata fuerit restituis. nulla. n. alia ratiōe bella sumēda sunt: nisi ut ī pace uiuam⁹. sed quia iers oīo ac desidia plena pax erit: nisi uirtutibus illustret: & excellētib⁹ uiris ornet nō temere adiūxit. Moribus ornes. i. uirtutibus q̄ a moribus sunt. uel moribus q̄si optima consuetudine īducta: quā oēs parit uirtutes. Legibus e. Nā qui moribus atq; optimis exemplis ad uirtutē a uitis adduci nō possunt ii metu poene quā ex legibus inferit coercēdi sunt. Legibus. Nā ut ēt apud institutiones iuris ciuilis est imperatoriam maiestātē nō solū

Legib⁹ emendes incōmoda publica peccem
Si lōgo sermone morer tua tpa cæsar
Romulus & liber p̄r & cum castore pollux
Post īgentia facta deor. ī tēpla recepti.
Dū terras hoīumq; colūt gen⁹ aspa bella
Cōponūt: agros assignāt: oppida cōdunt:
Plorauere suis nō respōdere fauorem
Spatū meritis: dirā qui cōtudit hydrā
Notaq; fatali portenta labore subegit.
Cōperit iuidiā supremo fine domari:
Vrit. n. fulgore suo qui pgrauat artes
Infra se positas extinctus amabitur idem.

armis decoratā: sed legib⁹ armatā eē oportet. Incōmoda p. Nō solū. n. errata q̄ & ipsa dānū maximū reip̄. afferūt: uerū etiā oīa incōmoda legibus ammouēda sūt. Romul⁹. Quāto oībus istis quos enumerat excel lentior sit augustus: ex eo demōstrat qđ illi uiuentes iuidiā supare nequiuert. Augustus at usq; adeo illā exti xit: ut uiuenti sibi diuini sint honores decreti. Aspa b. c. i. finiūt: quia regiones pacabāt ut nō sit laus i ge rēdo bello: sed in pace inducenda. Agros a. Vel quia coloniis deserta loca replebāt: uel quia ut lites tolle rent unicuiq; suū esse uolebāt. Supmo fine. i. ipsa morte & nō antea. Vrit. n. Oñdit qre iuidia n̄ nisi mor te domē. Nā ille qui p̄gauat artes infra se positas. i. qui adeo excellit: ut oēs uirtutes inferiores se sint urit. i. accēdit hoies ad iuidiā. Sed tu tua magnitudine reꝝ. oēm iuidiā supasti. Inuidemus enī hoibus usq; ad ali quod spatiū quo & nos peruenire posse speramus. Sed si in altiora iam euolarunt nō amplius iuidemus. Quapp̄ gr̄ci ea q̄ uehementer excellunt ap̄thona. i. sine iuidia dicunt.

Præsenti tibi maturos largimur honores.
Iurādasq; tuū per nomen ponimus aras
Nil oriturū alias nil ortū tale fatentes
Sed tu hic populus sapiens & iustus i uno
Tenris ducibo te graiis ante ferendo
Cetera nequaq; simili rōne modoq;
Aestimāt: & nisi quæ terris semota suisq;
Temporib; defūcta uidet: fastidit: & odit:
Sic fautor uetereꝝ ut tabulas peccare uetates
Quas bis quicq; uiri sanxere: & federa regū
Vel gabiis uel cū rigidis aquata sabinis.
Pontificū libros annosa uolumina uatū
Dictitet albano musas i mōte locutas
Si q̄a gr̄corū sūt antiquissima quæque
Scripta uel optima: romani pensant eadē
Scriptores trutina. nō ē qđ multa loq̄mur
Nil itra est oleā: nil extra est i nuce duri
Venimus ad sūmū fortunæ: pingimus: atq;
Psallimus: & luctamur achiuis doctio ūctis
Si meliora dies ut uina poemata reddit:
Scir ueli chartis preciū quot; arroget ānus
Scriptor: ab hic ānos cētū qui decidit iter
Perfectos ueteresq; referri debet: an inter
Viles atq; nouos: excludat iurgia finis.

ta: ac demortua. Fastidit & o. auxesis plus. n. odit quā fastidit. Suis tēporibus defūcta. quæ sua tēpra cōple uerint ac finierint. Sic s. u. adeo ueteribus faueas ut ēt legū. xii. tabulas a. x. uiris scriptas & fœdera sub regi bus facta tunc Romanis uel cū sabinis uel albanis latina esse uideant ob austerā & rācidā uetustatē. Ponti ficū libros. Vtrū annales: an pōtificiū ius significat. Annosa uolumina uatū. Veteres martii uates sibyllæ. Mōte. cur in albano mōte. Vtrū pp. uetustatē qđ ante romā alba regnauit. Si q. g. s. hæc tota sētentia usq; mirat̄ nihil nisi qđ libitina sacrauit hūc sensū cōtinet. si ideo carmina antiquissima quæq; laudant̄ quia ān quissimi quicq; gr̄corū optime scripserūt eos redivit & secundū eādē: debeat ut romāis poeta fastim pla cere qđ si nō est: qđ multa tñ ēt ut illi quicq; manifesta sunt. non. n. secundi doctrina sumus: uerū etiā gr̄cos uicimus. sin. at tps & uetustas i carmine tāquā i uino sit inquirenda ueli scire quotus annus pbū carmen ef ficiat: quo ipso facile demōstrat̄ stultitiæ eē in libris cōsiderare n̄ meritū. Eadē t. eodē examie: eodē iudicio: eadē æstimatiōe. Nil itra e. o. negāt manifesta. nā cōstat itra oleā & extra nucē esse duriciā. Venimus a. s. f. utrū in imperio: ac cæteris i rebus quas enumerat. Nō hēt iquit qđ nobis amplius fortuna iam p̄stet. Ergo

ACRON. Nil oriturum. nil inquit alio tēpo re tā magnū ortū ē: uel oriturū adhuc q̄q̄ ē. Sed tuus hic. p. p̄p̄us iquit romanus i hac re sola inst⁹ & sapiēs ē: q̄ te p̄fert oībus ducibus suis oībusq; gr̄cis: sed i hoc q̄ cætera n̄ simili rōne pōderat. Stulte agit: dū oīa noua fastidit: quæ a poetis scri bunf. Intātū delectās ueterib⁹: ut legē ro. q̄ i. xii. tabulis cōtinet & fœdera sub antiquis legibus fa cta: uel quæ rōani fecerūt cū sabinis: & libros āna les ita p̄ uero teneāt quasi musæ locutæ sint i al bano mōte. Sabinis postq̄. n. sabinis pacē cū. ro manis inierūt: fœdera amiciciæ cōscripserūt. Al bano. quia Egeria nymp̄a dicebat loqui cū nū ma Pōpilio i albano mōte. Si quia gr̄corū. si iō negat ro. po. nouos bonos esse quia nō antiq; nihil restat: nisi ut denegem⁹ ea quæ naturalia ue lut os oleæ nō sit dura. & testa nucis nō sit dura q̄ cōtrariū ē. Trutina eadē ætate q̄a gr̄ci poetæ ātiquiores sūt quā latini: & ob hoc obiectiōes la tinis sunt olo iniustæ. Venimus a. s. f. ergo p̄fecti sumus. n̄ hēt amplius fortuna q̄ p̄stet arroget an nus si inquit uetustas & honestas i carie tāquā in uino p̄ tps iquirēda ē: ueli scire quot ānis lauda bile carmē: Vtrū illud carmē q̄ retrō. c. an. cōposi tum est aut illud q̄ nuper.

POR. Vrit. n. splēdore: quo fulget: & bñ urit ad ful. rettulit. Præs. niuēti sed splēdidius hoc ē qui glossēaticos. Ma. acceleratos: uel oportunos meritis tuis atq; maturos: & recte aliis. n. nō matu ris: s; feri honores dati sūt. Iurādasq; ac p hoc diuū uos tibi honores decernim⁹. Nil oriturū alias. & hoc splēdidius quasi nasci deberet uel natū eē dixisset. oris. n. sol exoriri dicit dux. Sed t. h. p. i hac sola re sapit q̄ te oib⁹ p̄ponit. In cæteris autē peccat: qui nil optimū nisi antiquum putat & sui tēporis uniuersa cōtēnit. Terris sem. suisq; uete

& perfecti poetæ sumus: sed hoc intelligi: quam dici a se maluit. Qui decidit. Qui defunctus est. Excludat iurgia finis. tanquā tacentem urget an numerus annorū sit signādus pone inquit finē & iam nulla cōtentio est. Veteres bonos antiquos. Et præsens & postera respuit ætas. Malos. f.

CHRI. Sed tuus hic populus. Snia ē. q. quēadmodū recte de te sēit cū pponit te cæteris: sic nō recte de rebus aliis iudicat. Nā i poetis iudicādis semp ueteres sola uetustate motus nouis anteponit. Tabulas p. u. Librū itelligit. xii. tabularū. sed ut breuissime originē iuris romanorū psequar. Romulus cū i. xxx. ptes quas curias appellauit: pplū diuississet leges quas dā tulit quas curias appellauit. Tulerūt & sequētes reges: q̄s oēs qm̄ a Sex. papirio q̄ p̄scis tēporibus fuit suo ordine i unū uolumē redactæ sūt ius papirianū appellarūt. Exactis uero regibus lege a tribunis lata oēs leges exoluere. Ac deide p. xxx. annos cōsuetudine potius quā certo iure uixit. Porro inde creati sūt decēuiri anno urbis altero & trecentesimo: qui cōgrerēt leges a græcis ciuitatibus quas i decē tabulas eburneas p̄scriptas i rostris posuerūt: ut possēt leges apti⁹ p̄spici: fuitq; illis ius in ciuitate eo anno sūmū: ut nulla eēt ab illis puocatio: ut leges corrigerēt: & sigd uideret adderet. Itaq; sequenti anno alias duas addiderūt. Vñ fuit. xii. tabularū liber. Quare ferenday auctorē dicūt fuisse decēuiris Hermodog: qndā ephesiū i italia exulātē. Hic uero exorta ē prudētū itēptatio & disputatio fori. Hæc itēptatio sine scriptis nomē ppriū n̄ habēs ius ciuile dicit. Inde ex iis legibus eodem fere tpe actiōes cōpositæ sūt: & quib⁹ inter se hoīes disceptarent: quas ne p suo arbitrio hoīes instituerent: ccr̄tas & solennes esse uoluerūt. Hæc at ps iuris legis actiōes appellāt. Scia tñ itēptadi & actiōes apd collegiū pōtificū erat: ex quibus cōstituebat quis quoquo āno p̄ssēt. Quæ cōsuetudo ānis feræ cētū durauit. Postea cū Appius claudius p̄posuisset & ad formas redegisset has actiōes. Cn. Flavius scriba eius & libertini filius subreptū librorū pp̄lo tradidit. Vñ meruit Tr. ple. Senator ac ædilis fieri. Hocq; ius flauianū ut illud papirianū dixerūt. Inde Sex. helius alias actiōes cōposuit: & pp̄lo tradidit: qd ius helianū dixerūt. Intercedēte deide discordia secessit populus: & sibi iura cōstituit: q̄ plebiscita dicūt. Inde cū tñ pplm coire difficile eēt cura ad senatū reiecta senatus cōsulta nata sūt. Peccare u. Quoniā leges peccātibus p̄enas istituūt. Bis q. u. Hi at fuerūt Appius claudius. T. Gēti⁹. P. Sextil⁹. L. Veturius. C. Iulius. Aulus Mālus. C. Sulpitius. P. Curiat⁹. T. Romuleius. Spurius Postumius. Jœdera regū. Leges antea a regib⁹ cōditas itelligit. Aequata. ex æquo cōposita. Nā. T. Tacit⁹ cū quiritibus sabinis æquo iure i ciuitatē receptas est: ita ut urbis nomē roma maneret. Ciues at non romani: sed grites appellarent. Pōtificū li. Quia ut supra dixi sciētia itēptadi & actiōes apud collegiū pōtificū erāt: Vel itelligamus ius pōtificū. Rigidis. Seueris ut supra oñdimus. Si q. g. Si rōanorū poetarū: ita q̄sq; optimus hēt ut est uetustissimus: quia hoc de græcis euenit. Nō e. q. m. l. q. d nō est disputādū cōtra istos: q nullā afferūt rōnē: Nā secūdū istos olea nō hēt itra ossulū neq; nux extra se hēt corticē. i. affirmāt cūcta p libidine & ea q̄ uerissima sunt: negāt. Venimus ad l. f. Recte quia multi nō ob uirtutē: sed ob fortunā laudāt. Achuius d. Nā istarū osūm artū palma illis cōcedit sed isti ut stulte laudāt poetas a uetustate: sic falso p̄ferēt nos græcis i artibus quibus ipsi p̄ualēt. Si m. diacuta iquisitio: itērogat. n. si uerū sit qd uetustiores meliores sint quorū annus erit qui faciat poetā ueterē: qd si centesimū dicas: itērogat ulterius si sit minor uno anno: an itē ueteres sit enumerādus. Tu cōcedas itē ueteres: qm̄ āni spatiū breuissima res ē ad centū ānos. Ille at mimet aliū ānū. Atq; ita paulatī minūēdo reducet hūc q̄ æstiat poetas ex uetustate ad breue spatium.

ACRON. Caudaq; pilos. sic iquit paulatim carpit cauda equi quousq; tota sit extracta ita & ego paulatī euellā numeros annorū donec sub dicto aceruo numeti decipiat ille qui p uetustatem laudat poetas: & extenuat uirtutē carminis eorū numero annorū. Ennius. pithagoræ aiā ad se uenisse i somnis dicit: & nil de philosophia scripsit. Ut c. d. criticos græce latine dicit iudex. secūdū quoq; sentētiā Ennius secundus fuit: p hos ergo poetas qui sequunt oñdit sapiētiores eē nō uellos quā ueteres quia quāto iuniores: tāto p̄spiciatōres. Leuiter. hoc ē uilius quā putabat nec pmissis suis satisfaciāt. Nā dixerat in. sōnis seui disse q̄ aiā homeri i ipsū & pauonē trāsisset. Sed nō ita dicit enni⁹ ut hō. similis uideat. Nā mixta leuia & digna auctoritate i ope eius inueniuntur. Quo p. c. Quo tendat ut possit respōdere promissis. Pythagoras. n. dicit aiās i diuersa corpora trāsītū facere: & dicit illū nihil p̄dere: quo cadāt pmissa. i. utrū ita sit: nec ne. Pythagorea. Aliter licet uideret ennius i somnis aiā Pythagoræ in corpus eius uenire. nō est tamen secutus eū i oib⁹

Est uetus atq; p̄bus: centū q̄ p̄ficit annos.
Quid: qui depit minor uno mēse uel āno.
Inter quos referēdus erit: ueteres ne poetas
An quos & præsens & postera respuit etas
Iste quidē ueteres interponetur honeste
Qui uel mēse breui uel toto est iunior āno.
Vtor p̄misso caudæq; pilos ut equine
Paulatī uello: & demo unū: demo ēt unū
Dū cadet elusus rōne ruentis acerui:
Quid r̄dit ad fastos & uirtutē æstimat ānis
Miraturq; nihil: nisi quod libitina sacrauit
Ennius & sapiens & fortis & alter homerus
Vt critici dicūt: leuiter curare uidetur
Quo p̄missa cadāt: & somnia pythagorea
Neuius i manib⁹ nō est: & mentib⁹ heret

Pene recēs adeo factū est uetus omne poēa
 Ambigūt quotiēs uter utero sit pprior au-
 Pacuui docti famā senis accius alti fert
 Dicit affrani toga cōuenisse menādro.
 Plautus ad exēplar siculi pperare epicarmi
 Vicere cecilius grauitate terentius arte:
 Hos edificat: & hos arcto stipata theatro
 Spectat roma potēs hēt hos nūeratq; poeta
 Ad nīm tempus liui scriptoris ab auro:
 Interdū uulgus rectū uidet est ubi peccat

Vt e.i. singulos. Dū c.e. tandiu singulos annos detrahā donec paulatim subducto acervo numeri decipia-
 tur elusus. Qui r.a.f. qui ad sūma tēpora uocat poetas & hoc uincet uel i augendis uel iminuedis aceru-
 is. Qui r.a.f. qui p cōsules: ānoq; colligit nume-
 r. Miraturq; n. & qui nihil laudat. nisi q; elatū fuerit & sepul-
 tū. Mire ergo dictū & facere libitina sacrauit: quasi ab ipso feretro uenerationē acceperit poeta defunctus.
 Leuiter c.u. Securus iā de puentu laudis suae est enius pp quā ante sollicitus fuerat Ennius i picipio āna-
 liū suor. sōniaffe scripsit admonitus qd scdm pythagorā dogma aīa homeri i suū corpus uenisset. Facete
 āt sōnia pythagorea dixit: ut ipsū & pythagorā cū sua mēte p psychosi uidere uideat. Leuiter c. securus eē.
 Quo ca. quē successū habeat. oñdit. n. sine difficultate ueteres poetas solere laudari. Sōnia py. libri anna-
 liū. Ambi. cū ambigūt uter sit prior: ambos laudo: Nā pacuuius famā docti aufert. Actius alti. Sophoclis
 Eschili euripidis: ante qui sint. Alii sic accipiūt tāquā senis doctrina & gloria ascribat pacuuius. Actio uero
 altitudo ingenii sublimitasq; uerbor. an ambo famā cōsequūt alter docti: alter alti tragœdiographi. Di-
 cit a.t. Bene toga. Togatas. n. scripsit Affranus i quibus menādri stilū uidet imitatus. Vincere. Alter alte-
 uincit an ceteros uniuersos. Hos edi. i. scholis. Arcto sti. t. in spectaculis. Habet: credit. Ad n. r. ordo est
 ab liuii scriptoris usq; ad nostrū tps qdā recte qdā prauē iudicat po. liuiū dicit andronycū: qui prius oium
 latinas fab. scripsit.

CHRI. Libitina. pro morte posuit. Critici. Grāmatici qui seuerius i poetas iudicant. Leuiter c. puifa-
 cere. Quo p. nā cū dixerit aiām hōeri uenisse i se ut supra oñdim⁹: Nā ferūt ab euphordio i hōer. migras-
 se atq; ide i pythagorā & ex pithagora i pauonē: atq; ide i amniū. Hoc ridēs Persius dixit. Quintus pauōe
 ex pythagoreo. Cū ergo hoc dixit: uisus ē magna de suo poemate pmittere: qd cū deide nō mltū ex pol-
 uerit uidet neglexisse sua pmissa. Sōnia. appellat pythagorā opinionē de migratione aīar. in diuēsa cor-
 pa sōnia: qm eā falsā putat. Neuius. Hic ex cāpania huiuscemodi sibi scripsit epithaphiū. Immortales mor-
 tales si foret fas flere. Flerent diuē camenae neuīū poetā. Itaq; postquā est orco traditus thesauro. Obliti sūt
 romae loqui lingua latina. Pacu. & huius epithaphiū ē. Adolescēs etsi ppas hoc te saxū rogat ut se aspicias
 deide qd scriptū & legas. hic sūt poetæ pacuuii marcesita ossa. Hoc uolebā nescius ne esses uale. Ergo senilē
 doctrinā pacuuii altitudinē ingenii accio attribuit. Affrani toga. i. togatæ cōedia Affrani filēs eē cōedias
 menādri q apd grācos i noua cōedia princeps ē. Plaut⁹. de quo in arte poetica dictū ē. Epicarmi. Siculus
 poeta & phūs: cuius ex uersibus: ut ait laertius magnā utilitatē scripsit plato. q; ipse suo carie uaticinatus est.
 Dixit. n. meaq; adhuc erit mēoria reg. & sermonū. Cecilius. & de hoc dictū ē. Terētius ar. Quæ profecto
 maxima in eo apparet. Quapp etiam p ceteris a cicerone laudat. Hōe. Sōnia est: q; a Liuiio andronico q
 primus romae fabulā dedit usq; ad nostra tempora hi soli habentur poetæ.

Si ueteres ita mirat: laudatq; poetas:
 Ut nihil ante feras: nihil illis cōparet errat
 Si qdā nimis antiquæ si pleraq; duræ
 Dicere credit eos: ignaue multa fateat
 Et sapit: & mecū facit & ioue iudicat æquo
 Nō equidē i sector delendaq; cārmina liuii
 Esse reor. meminiqu; plagosū mihi puo
 Orbiliū dictare: sed emendata uideri.

ACRON. Non cenſeo inquit delenda carmi-
 na liuii quæ quodā dictabat Seruius orbilius ma-
 gister. Sed idignor & miror pferri illa tanquam
 emēdata: nihilq; distātia pfectis carminibus cū
 adhuc sint mēdosa. Indignor i antiq; iquit si ali-
 quid ihonestū uiderint potius laudāt quā dānēt
 Meum uero carmē qd ihonestū ē pp nouitate re-
 præhendunt. Nec ueniā. Et hoc idignor q; anti-
 quis nō solū uenia poscat: sed & iā uenia pciū fe-
 rat. Atte. Attecore gottog; scriptor tragœdiar.
 uel comœdiar. fuit antiquus q; i suis dictis ita flo-
 rū genera reperit & numerat: ut sine dubitatione

reprehendendū sit ob nimīā loquacitatem. Vel quia turpe putant dicit iccirco senes iuniores despicere uel quia nolunt. & turpiter eis uidetur iunioribus obedire uel quia qđ i infantia dedicerunt secū semp retinere uelint. Iā saliare numā Sali dicebāt q circa aras saliedo cane bāt. Ingeniis nō ille. nō tātū laudat ātquos quātum cum more nos nostraq; uituperat & cum inuidia dicit se de ueteribus scire quod nescit.

POR. Si ueteres ita mi. hoc peccāt. Si q. n. a. hoc receptū ē. Ignaue. humiliter. Et ioue iu. æ. ppitio & sibi. Ioue qđ irato sit ut errent hoies ac delirēt. Nō e. i. qđ uitū iuidi & obtrectatoris est hois. Delēda q. c. Faceta subtilitas nō cēleo iquit delēdū liuiū. & hoc illi honoris cā defero pp uetustatē ex libris eius seuus iquit orbilius quōdā mgē librarius mihi dictata pbebat. Plagosū me dicit sa pe plagasiferentē sed emendādū nō de. lēdū puto liuiū: s; idignor illū p pfecto & emēda to auctōr laudari. Et e. m. d. m. trāslatio ab exa mine quā ps est trutine. Indignor q. r. i. in meis carminibus. Nec ueniā posci. nec nō ut sit non mō ueniā sed et honorē antiquis posci uideo po sci subaudiēdū est iteq; idignor ut sit zeugma a superiore aut deest uideo. ut sit eclypsis. Recte n. n. c. f. ad togatay scriptorē qui i fabulā quā in

scribit matertera: ita floz genera enumerat. ut sine dubio repēdēdus sit ob nimīā loquacitatē. Si d. c. plus dixit quā si diceret repēdēda clamat. Perisse p. n. dicāt sed clamēt: & bene patres quibus sola pura antiquitas placet an patres hoc est senatus. Ea c. r. c. inquit nō repēdā. E sopos autē & Roscius famosissimī comeday actores fuerūt ac p hoc ostendit stultos multos hoies: qui nō merito ac uirtute fisci sed tantū modo psōaz auctoritate moueātur Vel qā nil rectū. hoc uitū supbia est. Vel q. t. p. p. m. nobis. f. & hoc est uitū parui pudoris pueri. Perdēda fateri. male docti. n. dicerent imberbes. Iam f. n. quidē salis numā ipse cōstituit i tēplis canēdū. Et illud q. m. i. f. u. s. u. Qui me dicit nescit qđ ipe nescit. Ingeniis nō ille. hoc sensu uult ostendere huiusmodi hoies: qui non merito ac uirtute stili. sed tantūmodo personaz auctoritate mortuis faueāt non mō stultos: sed qđ peius est inuidos qui nos cōtra meritum oderint.

CHRI. Si ue. Si ita populus romanus ueteres poetas laudat: ut nullū putet antefarendum errat. Si autem putat illos errare nōnūq; qā quedam nimis antique aut nimis dure aut nimis negligenter scribāt mecū sētut Ioue e. i. uera æquitate. Nam a iouis planeta æquitas: ius legesq; sunt. nam non ita aut liuii aut reliquorum carmina infector. ut delenda putem. Sed miror q; uideantur pulchra & minimū distantia a perfectis. Orbiliū. hic beneuentanus grāmaticus fuit & primo apparitūram magistratibus fecit: Deinde militauit: postremo militia functus studia a pueritia incepta repetiuit. Primo in patria: Deinde quinquagesimo uitā āno romam cōsule Cicerone uenit. Docuitq; maiore fama quam emolumento. nam uixit pauper. Fuit acerbus & in antisophistas & i discipulos: propterea q; plagosū appellat poeta: & Domitius marsus ait. Si quos orbilius ferula scutica ue cecidit. Vixit prope ad centum annos amissa iam pridem memoria. Si uer. pa. non debet totum pœna duci & uendi pro bono: si unus aut alter uersus fuit paulo concinnior: nec si ueniā meretur debet illi peti honor premium recte nec ne crocum. in fabula que matertera dicitur: ita enumerat gnā florum poeta rogatarum scriptor: ut sit repēdēda eius loquacitas. ergo si ego non dicam damnē sed si dubitem an recte scripserit clamabunt omnes senatores perisse pudorem: cum ego audeam reprēdere antiquorum fabulas quas uel æsopus uel rosus egit. fuit autem æsopus tragicædiarum actor p quem M. Tullius actionem in dicēdo emendauit: Rosius autem tantum i fabulis agendis ualuit: ut omnes auctores longo interuallo superauerit. Vn de prouerbiū extitit: ut si quem in aliquo artificio ceteros superare contenderēt eum in sua disciplina rosium esse dicerent. Vel q. Duplici ratiōe feruntur i hoc deprauatū iudicium. Vel quia nil rectum putant nisi quod placuit sibi. Vel quia pudet concedere nobis quos se inferiores putant: & pudet fateri esse perdenda id est tanquam inepta abiicienda nunc in senectute ea quæ ipsi imberbes. i. adolēcentes didicerāt. Iam sa. propter ancille sub rege numā e cælo delapsū instituit salios sacerdos: numā & carmen q; illi canerent: ut alio in loco ostendimus: hoc autem rude & incompolitū fuit: ut illa tpa ferebant. multi igitur ignari res: ut aliquid scire uideā illud laudāt nō adeo ut antiquis faueant: sed quia presentes poetas oderunt.

Pulchraq; & exactis minimū distātia miror Interq; uerbū emicuit si forte decoz: & Si uersus paulo cōcinnior unus & alter Iniuste totū ducit: uenditq; poema: Indignor quicq; repēdēdi. nō quia crasse Cōpositū illepide ue putet: sed quia nup Nec ueniā ātq; sed honorē & premia posci Recte nec ne crocū floresq; pambulet arte Fabula si dubitē: clament perisse pudorem Cūcri pene p̄res: ea cū reprehender coner Quæ grauis æsopos: q; doctus rosus egit: Vel quia nil rectū: nisi qđ placuit sibi dūc Vel quia turpe putāt parere minorib; que Imberbes didicere senes pdenda fateri Iā saliare numā carmen qui laudat & illud Qđ mecū ignorat solus uult scire uideri: Ingeniis nō ille fauet: plauditq; sepultis Nra sed impugnat: nos nra q; liuidus

ACRON. Sub nutrice. i. Lasciniebat inquit p̄p̄lus per diuersos ludos. sicut puella sub nutrice solet lasciuire. Quid placet. Oñdit nil nos amare uel odisse qđ n̄ facierate mutet. Romæ d. dicit tãto poterit studio teneri: ut publice quidẽ mentiret se uersus cõponere. Rediẽs at̄ domũ ante solis ortũ tabellã arripere. Et. s. re. De græcor. moribus trãsit ad cõsuetudinẽ romanor. q̄ antequã scirẽt lasciuire: & poetriã studere: p̄mo mane domũ aperiebãt uigilãres ad opus aliquod assisiebãt. Soliti ch̄etib⁹. i. minoribus amicis p̄cepta dare: quibus maiorẽ amiciciã colẽt: & largiri cautos nũmos & cõgruis p̄sonis: & aliis bonis studiis intendere.

Qđ si tã græcis nouitas inuisa fuisset
Quã nobis qđ nũc esset uet̄o aut qđ h̄ret
Quod legeret terreret q̄ uir̄iti publico usus
Vt primũ positis nugari grãcia bellis
Capit & i uitiũ fortuna labier æqua:
Nũc athletar. studiis nũc arsit equor.
Marmoris aut eboris fabros aut æris ama
Suspẽdit picta uultũ m̄temq̄ tabella uir̄
Nũc tibicinib⁹ nũc est gauisa tragœdis
Sub nutrice puella uelut si luderet infans
Quod cupide petiit mature plena reliqt
Quid placet aut odio ẽ qđ nō mutabile cre-
Hoc paces habuer̄ bonæ uet̄iq̄ secũdi das
Romæ dulce diu fuit & solenne reclusa
Mane domo uigilare: cliẽti p̄mere iura
Cautos nominib⁹ certis expẽdere nũmos:
Maiores audire minori dicere: p̄ quæ
Crescere res posset minui dãnosa libido
Mutauit mentẽ popul⁹ leuis: & calet uno.
Scribendi studio pueriq̄ patresq̄ seueri
Frõde comas uincti cœnãt: & carmia dictãt
Ipse ego q̄ nullos me affirmo scriber̄ uersus
Inuenior parthis mendacior: & prius orto
sole uigil calamũ & chartas & scrinia posco

b⁹oib⁹ p̄positis poeticã solã multitudo delegit: iuuenesq̄ patres. hoc ẽ ois ætas: & bñ addit⁹ seueri quod i re ludicr a maior rephensionis causa sit. Fronde comas uincti. qđ fronde comas ne dunt. Quod. c. & c. diãt. intemperant. Ipse ego q̄ nullos. Satyrice ne sibi quidem pepercit. Inuenior parthis mendacior. bene parthis quia perfidi sunt ut qui romanos fraudibus duces sape deceperunt. Prius orto sole. figurate ante quam sol oriatur. Hinc ego inquit mendax sum quod non solum scribo quod facio: sed etiam studiosissime scribo. Scrinia. capsas dicit in quibus scripta omnium reponuntur.

CHRI. Quod si tam n. Si græci odissent nouos: nunquam multæ artes ad suam perfectionem productæ essent: Neq̄ esset nunc aliquid uetus quod legeretur. Nam qui ueteres sunt: aliquando fuerunt noui. Terretur ui. i. quod dum singuli uiri legunt assiduo usu terreretur. Vt pri. Oñdit p̄cipium artis poeticæ qđ ex pace & secunda fortuna ortum est. In ui. Nam foelicitas nos a labore ad lasciuia proclines ducit. Athlatum. qui uaria ludorum certamina instituta sunt: inter quos athleta & aurigationis equestrum suere: & qui marmor ebur æra sculperent. Suspẽdit u. & mentem. s. spectatoris qui adeo stupuit picturæ artificio ut mentem uultq̄ inde non flecteret. Vel dicit quod picturam ita uiuentem produxit: ut uultum. i. affectũ ai & mentẽ habere uideret. Sic. Vir. Credo equidẽ ducẽt de marmore uultus. Tibi. Quibus i choris sibi fabulæ adhiberẽt. Sub n. Mira cõparatio. nã cũ ifantes leues mutabilesq̄ sint iuuant eor. natura a puel lari nutricis ætate. Plena. saturata. Quid p. hoc ueg. qđ ad s̄sus refert. nã q̄ recta rō elegit ea stabili sunt.

Sed cupiditas & leuitas mutauit eos. aios ut iter missis aliis studiis tãtum poetæ animũ trãderet.

Nominibus rectis. an hoibus rectis p̄ res bone fias. Cautos nũmos dicit per chirographum datos. Inuenior parthis. quia dico me nolle scribere: cum tamen scribam.

POR. Quod si tam græcis nouitas inuisa fuisset quã nobis. qđ si ab initio idẽ græci fecisset q̄ nũc ro. ut odissent poetas qui essent iquit hodie ueteres: aut quid nostra t̄pra pueniret q̄ lege re oibus & i manibus habere possemus. Vt p. p. hic oñdit q̄ fuerit initium poeticæ p̄cessionis: ut p̄ bet q̄ nũc inueteratũ est aliquãdõ cœpisse. Nugari. ludere: scribere. quia bella nō nugæ sũt. Et in uitiũ f. l. Dicit uitiũ foelicitatẽ p̄speræ fortunæ esse delitias i quas lapsa sit grãcia postquã bella deposuit. Nũc a. enumerat q̄s artes grãcia p̄ pacem ociq̄ sit secuta. Sub n. p. ita grãcia cupide appetiit studia q̄ celeri facierate deseruit: ac si puella infans esset: & sub nutrice agẽs etiã luderet.

Plena. faciata. Quid placet aut odio ẽ. Snia est qua oñdit Hor. nihil nos cupere uel odisse qđ nō secuta facierate mutemus. Hoc p. h. hoc habuit iqt pacis uitiũ ut diuersis delectatiõib⁹ animi hominũ pascere. Vẽtos at̄ secũdos fortunã p̄sperã dicit. Ro. dulce diu. a græcor. morib⁹ transit ad consuetudinẽ uet̄or. Ro. & dicit quẽadmodũ maior. posteris mutata cõsuetudo sit i usũ poeti cæ disciplinæ. Solẽne. q̄si legitimũ. Ch̄eti. p. i. Respõdet de iur̄ alicui cõsulẽti. Cautos nũmos dicit. uel quia p̄ chirographũ & cautionẽ crederetur uel cautos nũmos. i. legibus hoc est nō illicitis usuris datos nobis rectis. Recta noia de legibus facta inde scenerãdi debitoribus. Maiores a. i. iure officiũ minoris ẽ. Mu. m. p̄pterea leuis cã cur mutauit mentem p̄p̄ea qđ leuis. Et c. u. Re.

Roma: alia fuit romanorū rō uiuendi: ut aut iuri ciuili aut mercaturæ inuigilarent. Deinde mutauit studia Populus romanus & ad poetice conuersus est. Patres seueri. i. qui seueriores esse deberent. Mendacior pa. prouerbiū est: nam parthi fugam mentientes hostes feriunt.

ACRON. Nauē agere. contra eos qui ignari artis: tamen poetæ uolunt haberi: & dicit quia cū alii uolunt p̄priis studiis eē cōtēti nec audent inchoare: uel petere qđ optāt: ad studiū poetiæ: & quā artē ignorāt audēt se cōferre. Hæc isania. n̄ laudat quē reprehenderat: sed culpā temeritatem multorū. Vtilis u. oñdit utilitatē magnā a poetis urbi iserri: quia ipsi cōponūt carmina quibus dii placant p̄ ora puerorū uel puellarū: sicut est istius sæculare carmē: qđ pueri & puellæ cātāt. i. capitolio qđ carmina dithyrābi uel poema uocabant. ac p̄ hoc pueri & uirgines a diis ipetret statū reip. poetæ ad scribendū qui carmina cōponunt. Antiquitus. n. pueris & puellis p̄cipiebāt cātare carmē: ut atas inocētiōr deos placaret. Os t. poeti cū enī delectatiōib⁹ os ifātis adhuc debile balbū qđ corrigit.

POR. Nauē agere ignarus. hæc exēpla aduersus eos refert qui ignari artis poeticæ docti haberi cupiūt: cū i cæteris p̄fessionibus nullus sit qđ disciplina titulū nō p̄doctus inuadat. Et mire dixit nauis: ut n̄ heleborū: sed abrotanū qđ minori p̄iculo ēt idoc̄tus miscere pōt ac dare. Promittūt p̄stēt. Tractāt s. f. fabrica absoluta: n. n. adiecit fragmenta aut opa. Scribim⁹ idoc̄ti. hoc cū p̄nūciatione iserēdū ē. Hic error tñ & l. nā dicit hūc errorē qđ docti idoc̄tiq; scribāt: hoc. n. mō p̄utilitatibus posuit. Collige. itelligē argumētare asseque. Vatis a. n̄ facile inqt auarū poetā reperias & bono ordine secūdū laudis p̄cepta ante oñdit qbus malis careret: & sic uenit ad ea bona q̄ hēt. Viuit s. & p. f. hoc ē puo uiuit iō auarus ē. Siliq; at spālīter dicit eas quæ i herbis nascūtur i oi legumie hoc est qđ siliq; cōtinēt. Militiæ q. malū debile ibellēq; nūc dicit: secūdū græcos qui huiusmodi hoīes nomināt. Vtilis u. s. d. qđ magna a puis reb⁹ adiuuari posse: ut a poetica uel a grāmatica p̄fessioē. Os t. recte os teneq; pueri poeta armat. poetici. n. lectiōib⁹ os ifātis adhuc debile balbūq; corrigit. Torquet ab ob. carminib⁹

ait auocat a turpibus. Mox e. p. ueq; ē. multæ. n. sūt i poetis utiles sniæ quæ formāt amicis p̄ceptis hoc ē utilibus. Oriētia r. p̄ponēs exēpla multa efficit. ut oriētia tēpora hoc ē ueniētia cuiusmodi futura sint existimemus & istruamur ex atē gestis. Inopē s. uel delectādo suis uel p̄ceptis phōrū. Castis c. p. isert p̄ auxesim qđ quisq; a diis ipetrat p̄ choros puerorū ac uirginū poetæ ad scribendū eē qđ caria ipa cōponit. Et p̄sētia n. s. ac p̄ hoc exaudiē. hic at significat caria quibus dii placātur hoc est p̄xanas dithyrābos: hymnos prosodias. Cæ. i. a. enumerat qđ & quāta dii pueris & puellis p̄cātibus merito carie p̄stēt. Im. & p. utq; deorū pacē an pacē. i. finē belli. Agricola p. dicit usq; adeo caria ubiq; grata esse ut et rustici ueteres caribus se delectarēt. cum diuinis rebus operarent. Paruo b. nō auari uti inter paruas opes beati uixerint. Condita p. f. post messē an post uindemiam. Nam & autumnī frumenta Salu. dixit

CHRI. Nauē age. Nullus aliquo i artificio exercet se: nisi illd̄ prius didicerit: exceptis ipsis poetis: nā & docti simul & idoc̄ti accedūt ad scribēdū. Sed tñ hoc ipudētiæ uitiū multas secū uirtutes asfert. nā adeo itenti musis sūt poetæ: ut nulla auaritia & habēdi cupiditate moueāt: Nō mouēt calamitatib⁹ acceptis nō socio n̄ pupillo fraudē cogitāt. Sili. i. leguminib⁹ qđ itra siliquas latēt. Pane s. i. cōfecto nō de flore farina: s; ex ea qđ resedit i cribro. Mili. nā ibelles sūt: neq; ē i illis robur ai militiæ aptū. Ma. ibellis meticulos⁹ a græcorū si militudie. Illi. n. κακὸν. i. malū dicūt ab eo qđ ē καζο. i. cedo. nā atq; nullū putabāt mai⁹ uitiū qđ i plio ceder.

Nauē age ignarus nauis t̄et abrotanū agro
Nō audet nisi qđ didicit das qđ medicorū est
Promittūt medici tractāt fabrilia fabri:
Scribim⁹ idoc̄ti doctiq; poemata passim:
Hic error tñ & leuis hæc isania quātas
Virtutes habeat: sic collige uatis auarus
nō temerē aius uerso amat. hoc studet unū
Detrimēta fugax seruorū incendia ridet
Nō fraudem socio puero ue cogitat ullā
Pupillo. uiuit siliquis & pane secundo
Militiæ: quāq; piger & malus: utilis urbi:
Si das hæc puis quoq; reb⁹ magna iuuari:
Os teneq; pueri balbumq; poeta figurat.
Torquet ab oscanis iā nūc sermouib⁹ auris
Mox etiā pectus p̄ceptis format amicis:
Asperitatis & inuidiæ corrector & ira
Recta scā refert orientia tempora noctis
Instruit exemplis. inopem solat & ægꝝ
Castis cū pueris ignara puella mariti
Disceret unū preces: uatē nisi musa dedisset
Poscit opē chororū: & p̄sētia numina sentit
Cælestes iplorat aquas docta prece blādus
Auertit morbos meruenda pericula pellit
Impetrat & pacē & locupletē frugib⁹ annū
Carmine dii superi placant. carmiē mānes:
Agricole prisci fortes puoq; beati
Cōdita post frumēta leuātes tēpore festo

Abrotanū

Vtilis Vrbi. Artificiose primo ostendit quibus uitis careat: deinde quibus uirtutibus sit ornatus. Paruis magna iuuari. Modeste loquitur de artificio suo: sed res maxima poetica ē. Os pue. Nulla. n. re magis emē datur uox & forma: pñciatio q̄ uersibus poetarū. Poetarū enī uersibus efficiunt aures nostrā: eruditā ad iudicandū. Præterea optima precepta in poemate tradunt: quibus abstraheremur ab oībus uitis: & doce- mur uirtutes. Orientia tem. instruit exēplis. Instruit nos quo pacto ueniētia administremus exemplis re- præteritā. Notis. præteritis. nā ea nota sunt. Scribit carmina q̄bus præces erga deos cōtineant: quæ puel- lā & pueri addiscant. Nā multos hymnos apud antiquos uirgines ac pueri diis immortalibus canebāt. Po- scit opē chorus. Nā uersus quos chorus in fabulis canit oē genus p̄cationū continēt: quibus dii mouentur. Præsentia. fauētia. Cælestes aquas. pluuias. Blandus. p̄ supplice posuit. Superi. Vt auxiliū præstēt. Ma- nes. ne noceāt. Agricola: p̄isci. Ostēdit ludos fecenino: a poetica non esse disunctos.

Corpus & ipsū aīum spe finis durā ferentē
Cū sociis opeꝝ pueris & cōiuge fida
Tellurem porco siluanū lacte piabant
Floribꝫ & uino geniū memorē breuis æui
Fescenina p̄ hūc iuuenta licentia morem
Versibus alternis obprobria rustica fudit:
Libertasq; recurrentes accepta per annos
Lusit amabiliter donec iam seuus aptam
In rabiē cœpit uertī iocus: & p̄ honestas
Ire domos impune minas. doluere cruento
Dente lacestisti fuit intactis quoq; cura
Cōditione sup cōmuni quin etiā lex
Pænaq; lata malo: q̄ nollet carmine quendā
Describi uertere modū formidine fustis
Ad benedicendū delectandūq; redacti
Græcia capta fex uictorem cepit: & artes
Intulit agresti latio sic horridus ille
Defluxit numerus saturnius & graue uirus
Mundiciæ pepule. sed in lōgum tū æuū
Māserunt hodieq; manent uestigia ruris
Serus. n. græcis admouit acumina chartis
Et post punica bella quietus q̄rere cæpit:
Quid sophocles & tēspis & æschilo utile fe-
Tētauit quoq; rē si digne uerter possit rēt

suo memores sunt uitam humanam non esse diuturnam. Fescenina. inuenta sunt in quibus exprimeban- tur iocosa conuitia. dicta autem fescenina ab oppido fescenino. Vnde processerunt & atellanica nomi- nata sunt. Libertasq; recurrentes. & licentia cantandi libertasq; dicitur iocularium saluo amore per anni uersaria sacrorum: quanquam sunt qui dicant per recurrentes annos libertatem saturnaliorum annorum si- gnificari. Donec iam seuus apertam In rabiē cœpit uertī iocus & per honestas Ire domos impune minax. Donec per iocum multis impune laceratis dedissent omnes operam: ut lege caueretur ne quis carmen com- poneret: qua re constituta silentium est impositū archææ comœdiæ in qua nominatim uitia ciuium carpe- bantur. Cruento dente. sauo morsu. Vertere modum. Ordo: uertere modum poetæ ad benedicendū ideoque fustuarium suppliciū constitutum erat in auctorem carminum infamium. Benedicēdum autem nuuc deserte dicendum autem non benedicendum sed maledicendum significat: hoc est non lacerandum aut uituperandum. & bene redactum: quia non uoluntate correcti sed edocti malo. Græcia capta ferum. capta uirtute militari cœpit florere mundiciis & arte liberalium studiorum. Agresti latio. nō semp sed tunc

ACRON. Fescenina p̄ hunc. p̄ hūc iquit mo- le uetē agricolæ. mutata sūt ēt fescenina i quibꝫ bus exprimebāt ad cōuiuia iocos: dicta āt sunt fe- scenina ab oppido unde prius p̄cesserunt. oñdit ergo q̄a sicut antiquitus Dii sacrificiis placabant ita mō carminibꝫ. Amabiliter dicit. Quia tādīu amabiliter tragœdiæ & fescenina cucurrerunt: Donec ipsa libertas in uitū uerteret publice & nominati alios. uitia carpēdo: sed idignati: Non solū illi q̄ lacestebant detractionibus: uerꝫ ēt q̄- bus igratū erat nobilibus personis cōtumeliā i- ferri legē cōstituerunt ut nemo nominatū alicuiꝫ uitia recitaret. Quod si q̄s poetarū egisset fustibꝫ cederet. Fuit intactis. licet nō carperēt tū alios carpi dolebant timētes quādoq; ledi. Quin ēt lex. quia cautū ē ne quis carmē cōpōeret. Fustis. nō puto crucis dici: Quippe de igeniis dicit sed a canibus tractū ē. Nā cū fustes metuunt morsibꝫ se abstinēt. Agresti latio. nō sēp agresti sed tunc quia ante cognitionē artiū rustici erāt & agrestes Saturnius. saturniū uocat metrū quo usi sūt ue- teres latini sub rege saturno & postea lōgo tpe q̄ horridū ē. i. incōpositū. Et graue uirus. dicit aut quia statū ut cœperunt abūdare diuitiis & mūdi- ciis cessauit illud metꝫ incōptū: & creuit graue uirꝫ. i. liberales artes assiduo studio. sed adhuc ue- stigia rusticitatis i latina ligua manēt. Tentauit. poetæ romani satis altā audēt materiā cōprehē- dere sed turpē putāt liturā: & hæc ē cā cur igenia latinorū non possūt peruenire quia. f. stulte erube- scunt & timent emendare & polite longa litura q̄ scripserunt.

POR. Spe finis dura. snia ē tolerabilē fieri la- borē laboris sine pposito. Tellurē p. p. porca ut contrario Vir. & ui. cæla. u. f. porca. Floribꝫ & uino geniū. Recte dictū ē q̄a qui indulgēt genio

Fescenina

^agressi. Sic horridus ille. saturnio meteo usi sint ueteres latini sub saturno. Vñ nomē ē Versus defluxit autē mollitus ē & cessauit ac desit fluere & grauitas seueritas q̄ delitiis pepulit uestigia rusticitatis. Serus. n. g. nā romanis nō expoliuerunt pristina rudimenta. Et post punica bella quietus querere coepit. quiet⁹ secur⁹ a metu punico. s. carthagine iā delata tētauit grācos imitari. Rē. poema dicit. Ver. trāsferre i latinū stilū.

CHRI. Tempore festo. ut sit religio & nō otii iners. Porco. pro porca. contra. Vir. Et cesa ungebāt fœdera porca pro porco. Lacte. nā pastor. deus erat siluanus. Floribus. nā genio suo sacrificātes flores adhībebant tanquā per illos breuitatē uitæ significarent. Fescenina. gen⁹ fabulæ ē ab oppido ubi primū inuenta sunt quēadmodū ab atellis atellana. In iis iocosa cōuitia exprimebant. Lusit amabiliter. De rebus istis oībus abunde dictū ē in arte poetica. Honestas do. probos uiros intelligit. Super. p. de. Grācia capta. Capta ē armis grācia a romanis. Sed deinde capta coepit romanos: quia illos suis lasciuīs artib⁹ coepit & oēm priscā seueritatē ab eis repulit. Horridus numerus. Rudis illa cōpositio uersuū quæ fuerat i priscis poetis.

Saturnius. uel rettulit ad planetā cuius influxus tristis moestusq; ē: uel ad antiqua tēpora i quibus in italia saturnus regnauit quo regnāte oīa casta seueraq; fuerunt. Virus. nō solū uenenuū significat: sed ēt grauem odorē: & abominabilē. Quapp Plinius i q̄busdā herbis grauē odorē uiras dixit. Ergo & i hoc loco cū sum. p̄sisset trāslationē ad mores a corpe quēadmodū dixit mūdicias q̄bus corpus lautū & a tetro odore purgatū reddidit: sic cōtra dixit uirus odorē tetrū q̄ ab infecto sudore & sordibus corpe manat. Florētini hūc odorē Iesū appellāt. Sed i lōgū. Inceperūt quidē emulari grācos: sed nō adhibito acumine i genii diu rudes māserūt. Et ho. i. suo tpe dicit extare illā rusticā ruditatē. Sed tū post punica bella. i. illa pace quæ fuit post primum bellum punicum inceperunt imitari Sophoclem & æschilum.

ACRON. Sudoris. hipbatō. Credit. comœdia minimū habere sudoris: q̄a res accessit ex medio. Plautus. Hor. lectorē monet ut studiose cōsideret quomō Plautus discurrat p comœdiā discutēdo de pueris ephebis & de patribus. & quēadmodū tuteat partes uniuscuiusq;. In loculos. magis enī lucē querit quā laudē adipisci ex sua comœdia. & p hoc non honeste ut deceret multi carmīa scribētes nō curāt: post lucē ide acceperūt. Quē tulit ad scēnā. trās tulit ad gloriosū poetā: q̄ si nō laudat & aīum & artē abiicit: q̄ laudari se uidēs sit temerarius ac tumescit. Sic le. s. p. i. breuis & parua ē laus subtracta uel adhibita. Si dis. e. i. equestris dignitas: quom iter se murmurādo carmīa sibi displicere dicit: statim ipsa & oīs ordinis minoris dignitas cū plebe illa remoueri p̄clamāt: & alios ludos itroduci. Iā m. ab nobiliū uiroz. aurib⁹ recessit dīlectatio audiēdoz carium.

POR. Et placuit sibi. p se cognoscere pbauit nā subicit rationē cur sibi placuerit. Felicit au det. q̄ aggredit cōplet. Sed turpē. stulte & erubescit & timet emēdare q̄ scripserit. & hæc cā est cur i genia bona latinoz ad pfectū uenire nō possint. Credit ex medio. credit inquit q̄a comœdia cōia sectat atq; de medio ē minus habere difficultatis: ex hoc at grauis q̄ nō minus ignoscitur inimico charactere peccātibus. Quo pacto partes tuteat. hoc ē quam inducent in congruēdo se. sus & ipse grauior habetur ut Plato. Gestit enim nummum. Magis enim lucrum q̄ laudem adipisci gestit. Gestit. cupit. Posthac securus. si curās quid postea fiat comœdiæ suæ. Quem tulit ad scēnam. postquā auari poetæ uitia ostēdit: nunc transit ad gloriosum poetam qui si non laudat & animum & artem abiicit sed cum uidet se laudari sit temerarius ac tumescit. Lentus spectator. quē dicta nō pmouent. Sedulus. amat & laudat auarum

Subruit aut reficit. leuis est sub radantibus uel præbita. Valeat res ludicra. hoc est nihil mihi cum ea sit si propter palmæ folia uel afflicus. res ludicra comœdia a ludis dicta. Sæpe ēt audacem. a glorioso poeta ad audacem per se fuerant estque digressus dicit: quasi iniurias patiatu quibus ad postremum suæ

Et placuit sibi natura sublimis & acer
Nā spirat tragicū satis & sceleriter audet:
Sed turpē putat i scriptis: metuitq; liturā
Credit ex medio q̄a res accessit hīc
Sudoris minimū sed hēt comœdia tanto
Plus oneris: q̄to ueniat mino: aspice plautus
Quo pacto partes tuteat amātis ephebi:
Vt patris attentis: lenonis ut insidiosis
Quātus dorfennius edacib⁹ i parasitis
Quā nō adstricto pcurrat pulpita socco
Gestit. n. nūmū i loculos demitter. posthac
Securus cadat an recto stet fabula talo
Quē tulit ad scēnā uentoso gloria curru
Exanimat lentus spectator sedulus iflat
Sic leue. sic paruū: ē aīum qd̄ laudis auaræ
Subruit aut reficit: ualeat res ludicra si me
Palma negata macz donata reducit opimū
Sæpe ēt audacem fugat hoc terretq; poetā
Quod numero plures uirtute & honoī mi
Indocti stolidiq; & depugnare pati nores
Si discordet eqs media iter carmīa: poscūt
aut ursū an pugiles his nā plebecula gaudet
ueq; eqtis quoq; iā migravit ab aur uoluptas

gatur efceña: fugatur at feditiõne quia fape imperita multitudo & locuples in pernitiẽ doctõs: poetã fabu-
lãq; cõtēnit & i medio actu comœdiã uel ferãq; fpectaculũ uel pugillũ pofcēs. Numero plures. ac per hoc
plebei. Indocũq; ftolidũq; Et depugnare parati. miro charactērimo iperitã multitudinẽ oftēdit. Si d.ẽ.
Si equefter ordo hoc ẽ honeftorũ; aliud quã plebs uelit. Media i. recte ga adhuc ap̃hiteatri ufus nō erat: & i
eadẽ cauea ẽt ferãq; gladiatorũq; miera fpectabãt. Vex eg̃tis quoq; quia dixerit. his gaudeat plebecula
attulit per quarelam per etiam locupletes & honeftos iam ut uulgarem mulicum fpernere.

CHRI. Et placuit. illa fublimitas tragica tãquã magis cõfona naturã romanorũ. & propterea illa i latinũ
uertere cœperunt. Credit. Putarũt deinde comœdias minus laboris hĩe: qm̃ eorũ materia ex medio ẽ. i. ex
uita cõmuni fumit & ciuili cõficiũturq; ex fermone poene quottidiano & familiari. Sed tñ tanto plus oneris
habẽt: quanto minorẽ ueniã merẽt peccata quã i illa cõmittũt. 'Aspice. plautus. Incetrũ ẽ utrũ laudet plau-
tum & uituperet Dorfeniũ an uituperet utruq;. Ergo in ambigua lectione erit. Quo pacto. i. q̃ bene. Vel
quo pacto q̃ male. Eft at op' ut exprimat natura amãtis in iuene. Attenti. i. auari in fenc: infidiosi in leno
ne edacis in parafito. Aftrictio foci. i. ftulo comico cõuenienti. Hoc at euenit: quia properat comœdias fcri-
bere ut lucũ faciat: Nomen at & famã negligit. Securus. negligens. Cadat. quia claudicet i multis locis.

Talo. p. pede. Quidẽ tu. Vt demõftrauit eſſe nōnullos poetas qui mō queſtũ faciãt: famã negligũt. Sic cõ-
tra nunc oftēdit eſſe alios quos fola gloriã cupiditas moueat ad fcãnã. i. ad comœdias fcribendas quã in
fcãna agantur. Ventoso c. Quafi innuat uentofitatẽ gloriã eſſe ſibi p triumpho. Hic igĩt ſi ſpectatores ha-
bet lentos. ſ. ad plaudendũ pene exanimat ſi ſedulos inflat ex tumore gloriã. Ergo minima & leui re aut op-
primũt: aut ſubleuant. Ipſe at potius ualere uult ludicra. i. rẽ ſcenicã q̃ aut macreſcere palma denegata: aut
pingueſcere conceſſa. Ludicra. quia in ludis emebãt comœdias ædiles. Sape etiã au. Poſt uanos audaces
quoq; uituperat q̃ ſape terrẽt cũ inter recitandũ uidẽt & plebeos qui uirtute & honore inferiores & indo-
cti numero in plures ſũt: poſcere uenationes aut gladiatores. Si equẽs. i. quãuis equeſter ordo & nobilitas
diſcordet. Verum equi. Sed quod indignius eſt: iam etiam equites inceperunt malle ſpectare illa q̃ audire
comœdiam. Nam uoluptas quã ſolebat percipi ab auditu nunc conuerſa eſt ad oculos.

Ois ad incertos oculos & gaudia uana
Quattuor aut plures aulea premũt i horas
Dũ fugiũt eqtũ turmã peditũq; cateruã
Mox trahit manibũ regũ fortuna retortis
Eſſeda feſtinãt. pilenta petorita naues
Captiuũ portat ebur. captiua chorintus
Si foret i terris rideret democritus: ac ſi
Diuerſũ cõfuſa genus panthera camelo:
Siue elephas albo uulgi cõuerteret ora:
Spectaret populũ ludis attentius iſtis
Vt ſibi prebentẽ mimo ſpectacula plura
Scriptores at narrare putaret aſello
Fabellã ſurdo: nã quã puincere uoces
Eualuer ſonũ referũt quẽ nra theatra:
Garganũ mugĩt putes nemo aut maĩ tuſcũ.
Tãto cũ ſtrepitu ludi ſpectant & artes:
Diuitiãq; pegrinã: quibũ oblitus actor
Cũ ſterit in ſcãna cõcurrit dextera leuã
Dixit adhuc aliqd: nil ſane qd placet ergo:
Lana tarẽtino uiolas imitata ueneno
Ac ne forte putes me quã facere ipſe reuſe:
Quã recte tractent alii: laudare maligne

ACRON. Omnis ad incertos. oftendit quã
dũ poetã carmina recitat in ſcãna: ad tres uel ad
quattuor populus intentus erat: poſt uero uulga-
ris populus: qui potius delectabatur ludis quam
carminibus exorabant magiſtros beſtiãq; ut ad-
ducẽtur i theatrum aut uſum aut leonẽ: Insuper
omnia nobiliores antiqui ad eoſdem ludos con-
uertebant: Sicq; præcipiebatur recitatio carminũ
ceſſari: qui ac res nō parum turbabat poetas: dũ
illoz carmina cõtēnerẽt. Regum. omnia q̃ i
preliis actu non falſo fecere in ludis imitabantur.

Fortuna. intermiſſa comœdia adducuntur ca-
ptiui qui ſunt gloria regum. i. fortuna quaſi regũ.
Eſſeda. eſſeda galloz uehacula ſunt quibus ue- Eſſeda
hũt reginã captã. Petorita. uehacula famulãq;
captiuã quã omnia ad ſpectandum adducebã-
tur. Naues. quidẽ uicſas per thyberim: qui n̄ lō-
ge aberat a theatro. Ebur. ergo captiuum & ua-
ſa captiua corynthia: in coryntho multa ſimula-
chra erant: quoq; metalla in unũ ſunt reducãt: dũ
eam Romani i medio cremafſet ex quo poſtea
multa uafa fabricata ſunt: ut poſſent tranſire i pō-
pam triũphi: quibus oblitus undiq; ſõno profu-
ſus: & tumultu & admiratione beſtiãq;. Lana. ſo-
lũ hoc placet: ueſtis. ſ. actoris. Quoniã pp̃us uer-
ba cõtēnit de me. Forte. ſeſus: ne forte putes
me uituperare q̃ alii faciũt comœdiam & tragœ-
diam: quia reuſo facere.

POR. Incertos oculos. ſecundũ Academicos
qui cõtēdunt oculos noſtros in multis falli & iō-
uiſibus non eẽ credendũ. cũ ſit in pluribus rebus
certior q̃ audiat audit? Aulã. p. aulea cõœdiã

ſignificat Tropos Metonymia. Pre. nō ceſſat ipe diũt. Dũ ſ. e. i. fabulã ne agat. Dũ ſpectat iuidioſa. hoc ẽ
dum populo belloz ſimulachrum monſtratur & ad poſtremum pompa ducit triumphalis. Dum fugiunt.

hic pugna ostēditur. mox agitur hic triumphus. Effeda. gallorum uehacula quibus tāquā uicti reges uehūt. Pilēta. quibus regina capta. Petorita. q̄ familia regū. Naues. q̄bus ī nauali bello uicti. Captiua. c. uel o. Corīthū. p̄ uasis corinthiis aut q̄a imagines e⁹ oppidi fabricant^r ut ī pōpa triūphali trāsire possint. Si foret i. t. cū processissent in publicū Democritus & Heraclitus diuersa faciebāt. Democritus nāq̄ rideret si stupere uidisset populū aspectu pāthere Camellos. Siue el. al. nō tā ludis scenicis populus delectaret^r quā ipsius populi uanitate. ī qua oīo & suauius & maius sibi spectaculū reperiret. Scriptores at. magis īquit ridet Democritus a uultu uana mirātis cū oculos ad petasos scenicos uertisset. p̄nūciātis comoediā. Spectatores quorū nullus attēdat ut audiat. Narrare. p. nūc dixit. Fabellā & asello. & surdū uincētē strepitus de iā. bico tragico. Garganū. i. tātus populi fragor ē ī deposcendis regū nouarū. spectaculis. ut apuliā mōtis gargani siluas mugire uel undas fremere thufci maris nō aurā uel aufragia spectāt. Et arte di. Nō igit^r comoediā. Oblitus. i. p̄fusus. punctus. Cōcurrit dextera l. populi. ut ipsū p̄sceniū ait pene occurrente sibi dextra leuaq̄ populo histrionib⁹ auferat. Dixit adhuc aliquid bono stomacho. q. d. huc. n. p̄cessit ut si diceret non uidere^r tū. Nihil fane. respōdētis est & ite^r Ho. dixit. Lana tarentino. nō ergo inquit in scenico ars sola sed uestis placet. Ac ne forte pu. aliis recte facientibus id q̄ ego non faciam nelle retrahere ego & miror & prefero poetam tragicum uel comicum; & si hęc poemata ipse non facio.

CHRI. Incertos. Secūdū academicos q̄ dicūt oculos ī multis falli: ac p̄pterea nō ēē illis credēdum. Quatuor. Quārit^r q̄ cū ad breue tpus comoedia audire nō substineāt tū nō defatigent^r ad lōgū spatiū certamina equestria spectare. Regū for. i. ipsi reges oli fortunati. Retortis. post terga ligatis. Effeda. gallicū uerbū & curr⁹ spēs ē: inde effedariū q̄ effeda agūt. Pilēta teste seruio uehacula erāt: q̄ deīde basternas uocatas dicit: & prius ueneri coloris fuerūt deīde rufati: q̄bus nō nisi caste utebāt. Petorita. Vt festo placet genus uehiculī ē uel gallicū uel oscū. nā oscorū lingua petora quattuor significat: erat at quattuor rotarū. Ostēdit at qd ī theatro exercebant simulachra pugnae & deīde uictoriae ac triūphi. In quo portabant. Ebur. i. imagines eburnae. Alii dūt qd effedis uehebāt galli pilētis reginae: petoritis familiae regia nauibus milites. Captiua corīthus. Vel simulach^r urbis illius deuictae: uel igēs numerus uasorū corīthiorū. Democritus. hic phūs abderites fuit totūsq̄ hūanarū diuinarūq̄ regū speculatiōi deditus & q̄ oēs hoies stultos putaret & stulta quaecūq̄ agerēt. Quapp oīa cōtēnēs semp ridebat: ut cōtra Heraclitus ephesius cōmiseratione hūanarū stultitiarū mot⁹ assiduo collachrymabat. hic circa. lxxviii. olympiadē claruit. Pāthera. Sic dicit. q̄a uariorū colorum sit: & quasi oīum ferarū colores hīc uideat. Elephas al. qui nūq̄ iuenit. Nā ī mauritania ruffi minoresq̄ sūt. In idia uero nigri & maiores. ergo si democritus ueniret ī hęc theatra ita sumeret sibi p̄ spectaculo populi uariā stultitiā: ut populus spectat ludos. Ipsos at scriptores. i. poetas rideret q̄ fabulā narrarent asello. i. stolidae turbae: q̄ nihil ex ornatu poetico degustare possit. Et surdo. qm̄ tantus in theatro tumultus excitatur: ut narrantē audire non possint. Peregrinae. Nā & ludi & apparatus ac ornatus ludorū a grācia sūt. Dextera le. Incipiunt applaudere antequā quicquā dixerit actor: quia solo apparatu delectant. Dextera le. Nam cum applaudimus manus inuicem percutim⁹. Veneno. i. colore. Vir. Tyrio saturata ueneno. Tarenti autē optima purpura tingebatur: & quae uiolaceum uideretur imitari colorem.

ACRON. Ille per extentū. Sensus est. ille poeta uidet^r mihi bonus ēē: & rē difficilē agredi posse & quasi p̄ sunambulū discurrere q̄ & potestate carminis de inani re mordeat affectus aī mei: ut ali quod scribēs nūc cōstringat aīum ad dolorē: p̄ uocet ad sortia. mulceat ite^r nūc terreat: & quasi magus p̄mittat se agere magna. Videlicet describēs locū thebag^r uel athenarū mihi statim huc trāsferet. Apolline dignū. pōt hoc itelligi. Quiq̄ pii uates: & phoebo digna locuti. Calcar. i. stimulū ad incitādū carmini. Multa quidē. ostēdit culpā quare illo^r carmina efficiant^r uilia uidelicet. Quia augusto in aliis occupato īportune offerūt uel etiam qua reprehensione amicorum irasci mur poetarū. satyricē dicit: nec sibi parcat affirmās se agere quod in aliis culpāt: hoc est ipse mihi detrahā. prouerbium. n. in eo sumptum est tale q̄ ipsi sibi uiolentes nocent. Accersas: inter accersō: & arcesso hoc interest: accersō id est uoco & uenit a uerbo accio: accis. quod est quarte coniuugatiōis. arcesso autē idē significat: q̄ & primitiuius a quo deriuat. a. arceo. Sed secūdū priscianū: arcesso uēit ab arceo: qd nūc dicimus adcio.

Ille p̄ extentū funem mihi posse uidet^r
 Ire poeta meū qui pectus ianiter angit
 Irritat mulcet falsis terrorib⁹ implet
 Vt magus: & mō me thebis mō pōit athenis
 Verū age. & his q̄ se lectori credere malunt
 Quā spectatoris fastidia ferre superbis:
 Curā redde breuē si muno apolline dignū
 Vis cōplere libris & uatib⁹ addere calcar
 Vt studio maiore petāt heliconā uiurentem.
 Multa qdē nobis facim⁹ mala saepe poetarū
 Vt uineta egomet ce dā mea: cū tibi librū
 Sollicito damus aut fesso: cū ledimur unū
 Sigs amico^r est ausus reprehendere uersū
 Cū loca iā recitata reuoluim⁹ irreuocati
 Cū lamentamur nō apparere labores

Nostros: & tenui deducta poemata filo:
 Cū sepamus eo rē uenturā: ut simul atq;
 Carmīa rescieris nos fingerē cōmodus ultro
 Accersas & agere uetes: & scribere cogas
 Sed tū est ope preciū cognoscere: quales
 Aedituos hēat bellī spectata domiq;
 Virtus indigno nō cōmittenda poetæ
 Gratus alexandro regni magno fuit ille
 Cherilus. incultis qui uersibus & male natis
 Rettulit acceptos regale nūisma philippos

& est compositum ex ad ppositione: & cio uerbū
 qd ē uoco: qā antiq dicebāt at p ad. Opere præ
 ciū. dignū ē ut cognoscamus: q; poetæ dignus
 sit scribere tua facta: quæ nō sūt cōmittēda turpi
 poetæ. Gratus Alexandro. Alexandrū notat qui
 sine iudicio poetā dilexit. Numisma acceptos
 philippos. numoꝝ q philippi uultu eēnt signati.

POR. Ille p extē. f. m. u. rē difficilimā facere: &
 ē ordo poetā i eū q pectus meū mouet q potesta
 te carminis moderat affectibus meis. Vt mag⁹.
 recte magus qā faciūt poetæ boni q magi pmit
 tūt. ut carmīe cōuertāt sēsus aīoꝝ q cūctōꝝ. Mō
 me thebis. i. tragœdia mō ponit arhenis i comœ
 dia. Veg age. ex his trāsīt ad poetas ex qbus Hō.
 quoq; ē q nō dramata hoc ē fabulas scribant: sed

eiusmodi quæ legāt & hortat Augustū: ut diligētius æstimet poetas dignos bibliotheca quā i tēplo apollī
 nis faciat. Vt istu. m. p. f. & allegoria p eo quod ē: ut studiosa carmīa scribāt. Multa qdē. nobis poetis & au
 ditoribus dicit nōnūquā i poetis culpā eē ppter quā carmīa ipsoꝝ patiāt iniuriā. Vt u. e. e. m. hoc ē ut ipse
 me lædā & ipse mihi detrahā. Cū tibi l. sol. d. Incipit enumerare q multa mala faciāt poetæ. sed tū nō uſ
 q; quaq; poetis fauēdū nisi pclaris egregiisq; solis pmittēdū ut res gestas cæsaris scribat. Aedituos hab.
 narratores atq; iudices. Aeditū. n. tēploꝝ ac numiū qb⁹ iſeruiūt sacroꝝ originem aduenis & ignorātibus
 narrāt. Alii aedituos p cliētibus ac familiaribus dici putant: ac p hoc laudatores poetasq; significat. Virt⁹
 i digno. hoc ē i gēs ac pclara significat at augusti res gestas. Gratus Alexandro. pclare significat. n. cæsarem
 poetis bonis debere fauere bonis qnquidē Alexāder macedo Cherilū magnificet malū poetā incultis uersib
 us neq; arte neq; natura uersus facientē me & deest prout sit pro incultis uersibus. Rettulit acceptos phil
 ippos. Quid philippos exegesis regale numisma aureos. & mire rettulit acceptos tanquam diceret legitime
 uendidit. Acceperat autem pro singulis uersibus singulos philippos.

CHRI. Ac ne. oñdit nolle se debita laude defraudare poetas bonos: cū difficilīus sit i re ficta mouere ua
 rios affectus mētis: ut illi mouēt: q i re p extētū funē: ut schinobata solēt: quē ludū funabulū latini appellāt.
 Vt Magus. nā uidet uti artibus magicis cū ita uarios affectus moueat: ut spectatōrē ad irā: ad misericordiā
 ad spē: ad metū p suo arbitrio moueat. Quod suis artibus magici pstate dicūt. Magus. ligna plica sapiētē
 significat. Quapp eos q apud illos philosophānt magos appellarūt. A zoroastre ergo mago ars hęc ma
 gica dicit orra: sed utrū unus hic tū fuerit an postea alter: nō satis cōstat. Eudoxus tñ Zoroastēr hūc sex mi
 lia annoꝝ añ platonis mortē fuisse cōtēdit: De hac multa apud Pl. i libro. xxx. historiæ naturalis inuenies.

Mō thebis. Nā fabulæ ita agūt ut aliæ i hac aliæ i illa urbe geri uideāt. Veg age. illos nūc pōit q agēdas
 fabulas edūt: sed ea q legēda sūt scribūt. Hos at dicit sæpe sibi ipsis nocere cū sua poemata aut sollicitis aut
 fessis legēda tribuūt: aut offēdimur: siq; aīcus i eo qppīā rēphēdit. Si aliqū locū itē. iterlegēdū recitamus
 Si laetamur nō itelligi qtu laborauerimus: & q tenui filo nra sit cōtexta tela: & cū speramus futurū adhuc
 ut tu anguste accersas nos ultro: & cogas: ut scribamus. Aedituos. Sacraꝝ ædiū custodes sūt ab æde & tuē
 do: sed p silitudinē appellat poetas aedituos uirtutis clarōꝝ ducū qm glām illoꝝ q uetustate extingueretur
 suo poemate custodiūt. Indigno po. Nā pclare res gestæ non sūt cōmittēdæ: ut scribāt añ digno poeta. In
 quo loco uituperat magnū Alexādꝝ q cū tā grauis censor fuisset in sculptura: & pīctura ut edicta uetaret ne
 q; eū præter appellē pingeret: aut pter lyſippū sculperet: tñ passus ē sua facta a Cherilo malo poeta describi
 & illi p singulis uersibus q placerēt singulos dedit aureos philippos. Incultis. ad artificīū. Male natis. ad
 naturale igeniū rettulit. Sed ueluti. ita facta ut atramenta polluit eos q tangūt: ita mali poetæ obscurāt eorū
 famā quoꝝ facta describunt. Linunt. Deturpant ut cū res alba linīt atramento. Appelles. hic teste Plinio
 oēs qui fuerāt & qui futuri erāt superauit. Pīctura. Plura solus q reliqui oēs ad iumēta attulit editis quoq;
 de ea uoluminibus. Lyſippus. iste ad sexcenta & decem opera ut artis claritatem possent dare perduxit. Fu
 it suum opus canis ex ære uulnus suum lambens: ob eximiam artem nullo præcio emibilis.

ACRON. Lyſippo. alius lyſippo. i. ali⁹ quā ly
 sippus & ē nota locutio. Boe. boeti hebetes sunt. Boeti
 habiti. exorti sūt. Re. satyrā dicit q humili
 stilo debet enarrati. Mō. hoc ē qd quis mōtibus
 ipolitæ eēnt: tñ āte captæ sūt. Sedulitas. sensus.
 Imperitus laudator dū nimium studiose laudat:
 magis uulnerat & interimit gloriā præsertim
 si malus poeta uersib⁹ laudet. plus autem quis ri
 diculū legerit quā quod fuerit miratus: ut malus

Sed ueluti tractata notā labemq; remittūt
 Atramenta ferre scriptores carmine foedo:
 Splēdida scā linūt idem rex ille poema
 Qui tā ridiculū tā care p̄dīgus emit:
 Edicto uetuit: ne quis se præter appellem

pictor magis deformat pingendo prauē quā ornet opus. sicut Alexander laudat a cherilo prauis uersibus Cæreus. pictus noue dixit.

POR. Sed ueluti cōtacta. & ē sēsus quēadmodū atramēta polluit quodcūq; cōtingerit ita mali poetæ res splendidissimas obscurat sordibus igni sui. Notā l. cōmaculat quicquid attigerint.

Idē x.i. p. qui tā ridiculū &c. Ordo ē ut ille edito uetuit. dicit at i poetis tātū mō errasse regē: cū i pictoribus & plasticis diligentissimus fuerit. Tā r. emisse. s. tā care uipote nūmis aureis. Appelles pictor iclitus fuit. Lysippus grarius Alexāder aut eius solas statuas admirabat. Quod s. i. s. u. a. q. si igit hūc regē subtilis iudicii ipse uocares ad examinationē poetarū carmina ueracissimus inuenires hominem ita stultū: & eū dicerēs natū i boetia. Boc tū i. c. i. crassos & hebetes faciēte. Hoc at dicit ad cæsaris laudē: de cuius iudicio singulari circa decipiedos poetas statū dicturus sit. At n. d. t. ut Cherilus Alexādrī & ē sēsus eiusmōi poetas eē uarū & Vir. Et quod de illis bñ iudicat Cæsar qd is largitur plurima: nō stulte uidet hoc facere. Nec m. e. u. Nec magis uultus exprimūt in statuis clarorū uiroz: quā i poema mores eoz atq; ai. Nec. s. e. m. Nūc Hora. tāquā aliqd sibi dixisset respondit cur igit nō res gestas cæsaris scribit. dicit se potius uelle scribere si posset. Nō. n. mallet sermōes hoc ē satyrā scribere si alto coturno par habuisset igit nū. Repētes p h. & p hoc hūiles. Quā r. c. Res hoc ē quā scribere poema Regis sublimē gestag.

Atces m. i. cōditas a cæsare ciuitates dicit. Claustraq; c. Iani tēplū ac portas belli pacato orbe terrarū solus clauserat Cæsar Augu. de qua re Vir. claudēt belli portæ diræ ferro & cōpagibus ardis. Et mos erat hesperia. Si. quantū poterat dicit se magis iudicio quā ingenio paratū. & hoc uet. eē dictū aristarchi ferūt. q cū multa reprehēderit i Homero aiebat: neq; se posse scribere quēadmodū uellet: neq; uelle quēadmodū posse. Sedulitas a. st. q. d. hęc snia generalis eos te.

Quē diligit. ut q prauo obsequio ledunt quos amant ut si te amet medicus imperitus & nō sit tibi alterius imponi medicamina nisi sua: sed translatio est facta ab his qui complexu nimio: quem amāt præfocant: ut satius est stulto minus diligi. Urget. autem lædit significat præcipue cum se muneris commendat omnium quidem inquit æstimatio odiosa est: sed maxime poetarum malorum & subiicit causam.

CHRI. Quod si. Snia ē. si tu reuoces ingenii alexādrī: qd i pictura & sculptura iudicāda subtile fuit: ad iudiciū qd habuit de poeta: id ingenii uidebit natū i crasso aere. i. uidebit rude & hebes quale solet eē in iis q nascūt crasso aere. q. n. in crasso aere nascūt spiritus: q ingenio subseruiūt crassiores habēt ppter ea q minus spicaces sūt. At neq; de. Dedecorauit alexādrī de se iudiciū cherilus: q nō correspondit iudicio suo. Ergo nō recte iudicauit Alexāder. Tu uero anguste cōtra de Vir. & Vario poetis recte iudicasti. nā ppositi a te re spōderūt iudicio tuo. Laus ergo ista & octauianū & hos poetas siml ptingit. Cū mul. la. dā. Magna. n. laus datoris ē mūera & beneficia bñ collocare. Aenea si. Diuisa ē syllaba metri cā: ut aenea quattuor sit syllabaz Snia ē: q; carmine boni poetæ melius exprimūt uirtutes magnorū uiroz q exprimant eorū dē corpora per sculpturā. Nec sermones ego. Ego ē libētius heroica scriberē: & illis res egregias clarorū ducū exprimerē: q sermones. i. huiuscemodi carmina infimo stilo descripta: sed nō possū quod cupio. Repētes. qd ē pedibus carētiū. Ergo repetēs p humū. i. infimos. Claustra c. i. Hęc romanorū cōsuetudinē q in pace iani tēplū clausū eēt in superioribus abūde psecuti sumus. Parthis. Quoniā ab eo p uētidii ducē superati sūt. Tua maiestas. i. maiestas rez a te gestag. Recipit paruū carmē. Dignat in simū stilū. Pudor. nā cū sim cōscius meæ in dicēdo tenuitatis pudore uetor: ne audeā quod p̄stare nō possim. Sedulitas autē. Quod si quis dicat adhibe sedulitatē & diligentia hoc facit sedulitas: ut urgeat. i. deprimat & obscuret eū quē stulte diligit. Nam stulte dicimur diligere: quando nostra dilectio noceat ei: quem diligimus. Sedulitas proprie fidelis ē & anxia. diligentia dicta quod sine dolo fiat. Urget autem præcipue: cū cupit commendare numeris & arte id est artificioso carmine. Non hoc uitium lectoris est ut citius discat: & libētius meminerit: si quid ē quod non probet: q ea quæ probet.

Pingeret aut alius lysippo duceret ara
Fortis alexādrī uultū simulātia: quod si
Iudiciū subtile uidendis artibus: illud
Ad libros & ad hęc musarū dona uocares
Boetū i crasso iurares aere natū.
At neq; dedecorat tua de se iudicia: atq;
Munera que multa dātis cū laude tulerūt
Dilecti tibi uirgilius uarusq; poetæ
Nec magis expressi uultus p aenea signa:
Quā p uatis opus mores. animiq; uiuorū
Clarorū apparent nec sermones ego mallē
Repētes p humū quā res cōponere gestas
Terrarūq; situs & flumina dicere & arces
Mōtib; ipositas: & barbara regna: tuisq;
Auspiciis totū cōfecta duella p orbem
Claustraq; custodē pacis cohibentia ianū:
Et formidatā parthis te principe romā
Si quātū cuperē. possē quoq; sed neq; puū
Carmē maiestas recipit tua: nec meus audet
Rē tentare pudor: quē uires ferre recusent
Sedulitas autem stulte quē diligit: urget
Præcipue cū se numeris cōmendat & arte:

ACRON. Discit. n. ci. signat maiore studio ridiculosos uersus disci & memoria teneri q̄ admirabiles ergo i eternā memoriā sc̄datus ē quē tale carmē polluerit. Nil mo. of. quātū ad me inqt p̄tinet nolo mibi fieri obsequiū quo grauer hoc ē i dedec⁹ p̄mat. Ac neq̄ ficto In. pei⁹ uultu. & nolo ab ip̄erito de cera fieri

Discit. n. citius: meminitq̄ libentius illud:
Q̄ d̄qs deridet: q̄ qd̄ p̄bat: & uenerat
Nil moror officiū qd̄ me grauat ac neq̄ ficto
In peius uultu p̄poni cereus usquā
Nec prae factis decorari uersibus opto
Ne rubeā pingui donatus munere: & una
Cū scriptore meo capsula porrectus opta
Deferat in uicū uendentē thus & odores
Et pip̄: & qd̄q̄ chartis amicis inemptis:

meū uolumē deferri quo aromata uēdūt: ut illi⁹ chartis illa

AD IVLIVM FLORVM.

f Lore bono clarioq̄ fidelis amice neroni
Si q̄s forte uelit pueri tibi uendere natū
Tybure uel gabiis: & tecū sic agat: hic &
Cādīdus & talos a uertice pulcher ad imos
Fiet eritq̄ tuo nummorum milibus octo:
Verna ministeriis ad nutus aptus heriles
Litterulis grācis ibutus idoneus arti
Cuilibet: argilla qd̄ uis imitabit uida
Quineriā canet indoctū: sed dulce bibenti
Multa fidem p̄missa leuāt: ubi plenus æquo
Laudat: uenales qui uult extrudere merces:
Res urget me nulla: meo sū paup in ære.
Nēo hoc māgonū faceret tibi n̄ temere a me
Quiuis ferret idē: semel hic cessauit: & ut sit
In scalis latuit metuens pendentis habenæ:
Des nūmos: excepta nihil te si fuga lædat:

scripsisse: q̄ scripserit p̄ferti cū i turba multis occupatiōibus poemata cōponi nō possit q̄ ut bona sint: cum scriptoris magno cruciatu sūt emēdata. ad postremū dicit philosophādū ēē potius q̄ carmia faciēda. Si. q. f. u. argumētū a cōparatiōe minor: ad maior: hoc ē seruorum ad amicos. Natū t. u. g. bñ tybure ut significet eū rusticū. Sic a. sic loqt̄. Hic & c. uerba sūt uēditoris. Argilla. deest q̄si ut sit q̄si argilla uida. i. mollis. Multa f. p. l. Hoc Hora. ostēdēs multa p̄mittētibus nō haberi fidē & maxie cū p̄mittit q̄ p̄cio & lucro studet hoc ē uēditor. Laudat u. i. seruos. Res urget m. n. deest sed aut qd̄ tale ut sit sed me nulla res urget me: ut laudē

Meo sū pa. paup qd̄ sū inqt sed tñ i meo ære nō i alieno cōstitutus. i. nulli qcquā debeo. Nemo h. m. ne q̄ q̄sq̄a mango tibi hęc faceret: Id ē tā simpliciter loquit̄ nec a me ip̄so quis alius hoc auferet. i. hoc audiret Māgo dicit̄ quasi mācipi ango uel manu ago. Semel hic ces. lā nūc uerba sūt quibus mango utitur ut monstret cessatorem esse: quem uendit hoc est fugitiuum & bene nemo quod enim leuius delictum est

CHRI. Flore bono. Ad eundem Florum est epistola: ad quem & alias scripsit. Atq̄ illum iniuria queri affirmat: si nullas a se accipit epistolas. Quoniam abeunti prædixeras te pigrum esse in scribendo & nihil scripturum imitatus non eum māgonem qui seruum uenditurus multa bona quæ in eo non sunt si mulat: sed eū qui uitia q̄ assunt ante uenditiōē demonstrat. Adiūgit q̄bus incōmodis ipeditus romæ uer⁹

CHRI. Nil moror officium quod me grauat. Nam cum amicus laudet in me non laudāda: tale officium me præmit. nolo etiam proponi cereus uultu ficto in peius. i. nolo rursus uituperari i iis in q̄bus non sum uituperādus. Et ē trāslatio ab iis q̄ exprimūt aliquē i cera: sed peiori facie q̄ sit. Ne rubeā. nā pudebit me laudatū deinde reici &

Ne rubeā. nā pudebit me laudatū deinde reici & uestiat. Inep. q. d. tā uilib⁹ ut nullo emāf p̄cio.

f Lore bono. Florus irascebat̄ Hora. quia ei⁹ nō acciperet epistolā: excusat se apud eum

ACRON Hora. qm̄ nō p̄misit: & iniuste cū irasci: q̄ exigit nō p̄missa carmina: aut iō se nō mittere: q̄a philo sophari cōpit. Imitaberis. qd̄a imitabitur legūt deest a puero alienū: melius ergo legimus imitaberis id est tāti igenii es: ut flectas eū quō uelis tā quā argillā uida & i ueteribus libris & in exēplari bus imitaberis iuenit. Resurget. cōpetēti iocat̄ exēplo quasi ip̄se paupertate cōpulsus scripserit caria. Paup. i. nihil habeo alicui dare p̄ foenore. Res urget. uerba iteḡ hęc sūt uēditoris. Quiuis. hoc solēt māgonēs dicere. Cessauit fugitiuū simpliciter & lenissime cōfitef. In scalis latuit. Non latuit in scalis sed metuentis habenæ pēdētis i scalis secūdū morē romanor: q̄ seruos suos suspensos ad trabē flagellabāt: & in media domo ad timorem incutiendum habena pendebant.

POR. Flore bono. Apparet hūc floz comitē & familiarē Nerōis fuisse & efflagitasse ab Hor. carmia & nō mittētē i crepuisse cui p̄ allegoriam respōdēs hoc significat iā illū iuste irasci ibi quē ab initio pigrū ad scribēdū sciat quā iniustā uēditori litē dat q̄ fugitiuū seruū sciēs emerit: & tota fere hęc epistola sub hac snia ē. Carmia se Roma nō fiducia igenii. Sed penuria rei familiaris

facere nequeat. Fidelis amice. Magna laus & quod fidelis sit in amicitia: & q. prudens eligendo bono uiro. Aptus. m. Laudat a corpore: nūc laudat ab aīo. A cuti. n. & p̄opti ē nō īperia solum: sed nutus quoq. obseruare. Argilla. spēs terræ qua figuli utebant. Indoctū. sine artificio sed tñ inerit suauitas. Mul. p̄mis sa leuant fidē. Nā nō sūt credibilia. Res urget me nulla. q. nō p̄mor ære alieno: & sūt uerba eius mangonis qui uera de mancipio dicturus est. Meo. īnia ē: quāuis paup̄ sim: tñ q̄qd apud me pecuniæ ē: id totū meū est: & nulli debeo. Nemo mangonū. Nemo ex iis q. seruos uēdunt tibi uitia fatere. Neq. ē ego oībus hoc manifestare temere. i. nisi causa aliqua id postulare. Semel id cessauit. Subdola cōfessio. nā tñ dicit quātū sat sit ne teneat p̄stare de fuga: & tñ ita dicit ne credat fugitiuus. Dicit. n. cessauit quod minus ē q. fugeret: & addit. Semel. ne uideat habitū cōtraxisse neq. foris sed domi neq. malignitate sed metu. Des nūmos. i. eme si hæc fuga excepta si hoc fugæ uitū quod ego excipio quia nolo p̄stare de eo. Nihil. i. nō. q. d. si non ledit te hoc uitium nullum aliud est in eo uitium. Ille. qui emit. Securus. negligens.

ACRON. Luculli. hoc exemplo ostēdit se p̄ri mū dispendio rei familiaris coactū: post iuitatū donis. ad scribēdū. Actū est bello q. gessit Lucullus cōsul cū Mitrydate rege pōtico cuius milites p̄mū necessitate cōpulsī cōperunt p̄dari postea uero donis & muneribus sūt puocati. Qui dum quadā nocte dormirēt eorum & uiatica p̄diderē. Tūc coacti uiriliter expugnarūt quoddā p̄sidiū ubi erāt thesauri Mitrydatis. Ad assē. nō ut usq. ad assē sternerat. S. usq. ad assē p̄diderat. Quid tū p. Exclamat. iue. dū me expugnare mihi cōsciētia. Facientia iura. hoc ē iuxta me faciētia. Lūpus sibi. Quia p̄dere poterat p. negligētiā. Hosti. ga rapuit p. uolentiā. Honestis. s. militaribus ornamentis & nihilomin⁹ pecunia bona. Quo uirtus. Hæc sūt uerba Luculli ad milites suos. Quā tū uis. respōsio militis Luculli hæc ē. Rusticus. q. iactura reg. suar. dolet ut hæc resituant cā p̄dæ. quocūq. iusseris ibit: nos iā satis habem⁹ & ornate cōparat se militi satis hēnti & nolle se p. luc. caria alicui diuitū asserre. Rusticū at pauperi poetā assimilat q. cū suis carminibus multa acquirat erga diuites: sibi hoc opus nō eē. Zonā p̄didit. ex fabula græca dictū Athlete q. follē p̄diderat. Romæ tu. hoc fuit nō uenustissimus aut Apul. sed Romæ ad tpus īstructus est. Deinde uero pertexit Athenas matrē litterar. ubi ethicā id est morālē philosophiā didicit reuoluēs Platonis libros. ab illo studio secutus est partes Bruti: quo fugato ab Au. cū aliis p̄scriptus est ac necessitate compulsus contulit se ad p̄stinum studium.

POR. Ille feret pre. inquit q. emptori ate ppo fuerit & p̄ciū acceperit nullā subibit poenā si fuerit uenditus. Prudēs emisti. cū nō ī fraudem inductus es. Dicta tibi est lex. cū cōditiōe emisti.

Insequē. ta. hūc uenditorē scilicet hic p. se significat. Dixi me pigrum. hoc ē ad scribēdū debilē & bene mātū quod uitium manus ē: Quid tūc profec. p̄dicēdo uitū meū. Iura mecū fa. id est p. me & est quasi exclamatio. Si tñ attēptas. Si mō adhuc sollicitas ut scribā tibi. Luculli miles. Huius ex narratione oñdere uult uēdētē stultū quē res nō doceat: quid sit utile. Luculli miles. Hoc factū est inq. bello quod popu. Roma. duce. s. Lucullo cū mitrydate rege pontico gessit & luculli miles Valerianus seruilianus exercitus. Ad assē. usq. ad assē hoc ē tota uiatica. Valerianus lūpus. bene lūpus miles Romanus q. in tutelā martis ē lūpus. Sibi & hosti. ga potuit perdere quasi raptori hosti. p̄sidiū. re. lo. d. loco summe munito & multar. diuite reg. hoc p̄sidiū a mitrydate super thesauros eius positū miles deiecit usq. donis ornat a Lucullo imperatore. Forte sub hoc tempus pre. significat olim duces īperatores dici dictos p̄fectos pretores. Quo uirtute tua. Verba luculli militem hortantis. Post hæc ille catus. post hæc ille doctus inquit exemplo ut si sit stultus sibi & dicit. Ibit eo quon. qui perdendo zonam didicit unde sit lacrum illud. Catus expertus & doctus. Zonā. sumptum uiaticum q. in zonam fere

Ille feret precīū poene securus opinor
Prudens emisti uitiosū: dicta tibi est lex
Insequeris tñ hūc. & lite moraris iniqua
Dixi me pigrū proficiscenti tibi dixi
Talib⁹ officiis p̄pe mātum: ne mea seuis.
Iurgares: ad te qd epistola nulla rediret
Quid tūc p̄feci mecū facientia iura:
Si tñ attentas: quereris sup hoc ēt quod
Expectata tibi nō mittā carmina mendax
Luculli miles collecta uiatica multis:
Erumnis lassus dū noctu stertit ad assē.
perdiderat post hoc uehēmēs lup⁹ & sibi &
Iratus pariter iestunis dentib⁹ acer hosti
P̄sidiū regale loco deiecit: ut aiunt:
Summe munito & multar. diuite reg.
Clarus ob id factū donis ornat honestis:
Accipit & bisdena sup sestertia nummū
Forte sub hoc tēpus castellū euerterē p̄rator
Nescio quod cupiēs hortari capīt eundē:
Verbis q. timido quoq. possēt addeē mentē
Ibone: quo uirt⁹ tua te uocat: i pede fausto
Grādīa laturus meritoꝝ premia: qd stas
Post hec ille catus quātū uis rusticus ibit
Ibit eo: quo uis: qui zonā p̄didit inquit:

milites portant. his omnibus Hora. uult ostendere primo dispendio rei familiaris se coactū post inuitatum donis ac lucro ab argumento siue meccenate ad scribenda carmina deuenisse.

CHRI. Prudēs emisit. Verba uēditoris emptori poscēti ut p̄set de fuga: ad quā rēdet n̄ teneri quia ex-
cepta est ī stipulatōe. Dixi m. p. huc. n. tēdebat exēplū māgōis. Attētas. q. d. iuertere uis. Faciētia mecū. q̄
pugnāt a me. Luculli. alio exēplo n̄it ut excuset q̄ uersus nō scribat. Viatica. p̄ ea pecunia hic pōit: q̄ sibi
ad uniuersā uitā degēdā sufficere possit. Ad a. Vlq; ad unū assē. n. talē nūmū fuisse uidemus ut decē asses
denariū facerēt. Pr̄. r. deiectis. n. militibus mitridatis aduersus quē pugnabat. Lucullus qui erat ī p̄sidio
capit castellū. Hoc at piculū adire ausus ē urgēte paupertate: qđ deinde ex hac p̄da diues fact⁹ iteg; subire no
luit. Mūto. ergo fuit op⁹ audacia. Di. nā diuitiā ad id illū spulerūt. Honestis. honorificis. Bonā. fortis:
ut supra malū p̄ timido posuit. Pede f. bono auspicio. Post h. post uerba p̄toris. Ille c. i. qui cautior postq̄
diuitias recupauerat iā effectus erat. Rusticus. i. assuetus laboribus & picul ut rustici. ul̄ rusticus quasi ī p̄ui
dus & īcautus ut rustici sūt. Qui z. p. i. g. discidus hactenus fuit. i. iners: & p̄pea paup. Sic Vir. discidū p̄ pi
gro posuit. Fecerat ignipotens discido m̄ cibem afros. ergo qui neq; pericula cōsiderant & egeni sunt adi
bunt. Cauti autem & diuites non adibunt.

Romæ nutriri mihi contigit atq; doceri:
Iratus grauis quantū nocuisset achilles
Adiecer̄ bonæ paulo plus artis athenæ
Scilicet: ut possem curuo dinoscere rectū:
Atq; inter siluas Academi quærere uerū
Dura sed amouere loco me tempora grato
Ciuiilisq; rudem bellī tulit estus in arma
Cæsar̄is augusti nō respōsura lacertis
Vnde simul primū me dimisere philippi
Decisis humilē pennis inopemq; paterni
Et lar̄is & fūdi paupertas impulit audax
Vt uersus facerē: sed quod nō desit habentē
Qua poterūt unq̄ satis expurgare cicutæ
Nī melius dormire putē quā scriber̄ uersus
Singula de nobis anni prædātur euntes
Eripuere iocos: uenerem: cōuiuia ludū:
Tendūt extorquer̄ poemata: qđ faciā uis:
Deniq; nō omnes eadē mirant: amantq;
Carmine tu gaudes: hic delectat̄ iābis:
Ille bionēis sermonib; & sale nigro
Tres mihi cōuiuæ p̄pe dissentire uident̄
Poscentes uario multū diuersa palato:
Quid dē: qđ nō dē: renuis tu: q; iubet alter
Quod petis id sane est iuisū acidūq; duob;
Præter cætera me romæ ne poemata censes
Scribere posse inter tot curas totq; labores
Hic spōsū uocat: hic auditū scripta r̄ictis
Omnib; officiis cubat hic incolle gr̄ini
Hic extremo ī auentino uisendus uterq;:

ACRON. Achademi. Achadem⁹ apud athe
nas porticus cōstruxit: unde porticus achademia.
dicta est & est extra: unde Achademici quoq; sil
uani. Iocunde dixit uerum: quia quærunt uerū:
ut negent idem inueniri posse. Rudem. tyronē
& ignarum. Euocatus est. n. bruto per potētiam:
qua tunc achaias & athenas tenebat etiam simili
tudine studiorum esset celebri nomine in philo
sophia philippi campi thessalia: ubi contra bru
tum pugnauit augustus. Decisis pē. hoc est amif
sa dignitate qua ante sublimis ferebatur. Extor
quere. hoc est fallacitatem scribendi: uel cōmodi
tatem extorquere tentant. Quid fa. uis. alia ex
culatio q; s. nesciat qđ potissimum scribat: cū om
nes n̄ una eadēq; re delectētur. Bionēis. liuidis
iocis. i. satyra. Sunt autem disputationes Bionis
philosophi: quib⁹ stultitiam arguit uulgi: cui poe
ne consentiunt carmina luciniana. Hic autē Biō
qui sophistes cognominatus est in libro quē edi
dit mordacissimis salibus ea quæ apđ poetas sūt
ita lacerauit: ut ne homero quidem parceret. Sa
le nigro. i. tragœdia ul̄ amara iocularitate. Præ
ter cæ. om̄issis aliis rebus: credis Romæ posse
carmina scribi inter tot curas occupationesq;
Cubat hic. i. ægrotat. ut superius trans Tyberim
longe cubat.

POR. Romæ nutriri & do. Achillis iracundia
quantum obsuerit gr̄acis oibus & figurate saui
ciā Cæ. Au. uidetur ostendere. Adiecere bo. se
etiam significat Athenis phiæ operam dedisse.

Curuo di. re. i. p̄ æthicen partem phiæ quid sit
uitium quid sit uirtus. Atq; inter sil. A. Achade
mi quia contra oīum sectam achademici dispu
tant: qui dicunt latere ueritatem: & ideo semper
esse quærendum. Ciuiilisq; ru. be. Excusatio q;
contra Augu. p̄ bruto militauit & bene ætus nō
uoluntas. Non r. l. iperia autē Bruti p̄ arma. si
gnificat. Me dimi. p. thessalia: campi ubi uictus
est brutus. Decisis h. pēnis. sape hac translatiōe
utitur Hor. ut maiores pennas nudo. Significat
etiam se proscriptum fuisse. Paupertas i. au. car
mina inquit quæ ex me exceptis flore: nunquam.

scriberem nisi ægestate compulsus essem. Nunc itaq; postquam hēo q̄ mihi satis sit: si nō præpono. som
nū uersibus: infansio & uulso eleboro curari possū. Nī me. dor. legunt melius sed inuersum est quod non

desit: q̄ satis, sit. Quæ pote. nunquam satis ex pur. q̄ tamen elleborum inquit satis erit uī expurget in salus
cicutam autem posuit pro elleboro. Ni. pro si non. Singula de no. 2. p. e. Virg. oīa fert ætas, animumq̄ &
est alia causa excusationis in ætate cur iam non scribit. Quid fa. uis. nunc deest nisi ut conscribam poe-
mata. Deniq̄ non omnes. Alia ratio non scribēdi quia quid scribam potissimum nescio: propterea q̄ nō
idem oībus placet. Ille bioneis. Bion Aristophanis comici pater dicitur fuisse magnæ dicacitatis quē uult
intelligi de nigro sale: an nigrum malum intelligimus falsum aut facetū & iocularium. Renuis tu. quod. i.
al. mire iam dramatico charactere tanquā ad ipsos conuiuas loquitur unūquēq̄ eorū appellans id poscen-
tē q̄ cæteris displicet. Præter cætera. Alia cā nō scribendi. Quod romæ. occupationibus nihil condignū
memoria scribi potest iter tot curas totq̄ labores. Spōsū uocat. hoc est ut pro se spōdeā. Cubat. ægrotat.

CHRI. Romæ nutrirī. ostendit q̄ paupertate oppressus se olim ad poetica contulit. Doctus est autē ma-
xime homerum qui in iliade describit. quantum græcis nocuit ira q̄ Achilles exercuit cū Agamenone: Ve-
rum hæc q̄ ad hoīs uitā pertinent: scripsimus i principio libri. Siluas academi. phiām platonis. Dixit autē
siluas uel propter obscuritatē rei. platonici. n. omnia incerta ponunt. Dicuntq̄ nō seuerum querere quod si
facile inueniat. sed sequi ea q̄ uerisimilia sunt: uel quia platonici materiā primam hylē. i. siluā appellāt. Bo-
næ. doctæ. oīum. n. bonæ. artium. inuētrices fuisse athenas dicunt. Durā tempora. Bella ciuilia inter bru-
tum & Octavianum. Actus. tumultus. Est. n. translatio a marina tempestate. Vnde contonnū procellas
dixit Cicero. Nō respōsura. Quia uires brutianæ inferiores erāt. Philippi. Nā in philippis qui locus phar-
salis est: superatus est exercitus bruti: in quo horatius tribunus militum erat. Sed quod. Ordo ē. Quæ ci-
cutæ poterunt unq̄ expurgare habentem id quod nō desit. i. habentē quod sit ad sufficiētiam. Cicuta. her-
ba est nō expers ueneni: sed aliis rebus contēperata purgat cerebrum ut helleborum. Scripturi ergo poema-
ta cerebrum purgant. Sed hic est snia: q̄ qui non egent nulla cicuta purgabuntur. i. non pparabūt se ut uer-
sus scribant. Singula de nobis. Accedentibus annis multa q̄ ad uoluptatē pertinent amittimus. Deniq̄
Primam cām attulerat quod non egeret: secundā deīde quod ingrauescens ætas id eripiat. Postremo adiū-
git: qui non oēs eodem genere delectentur. Carmine. lyricis. Bioneis. q. d. phiā. Bion. n. boristhenes aca-
demicus fuit: & patrem habuit libertum: qui aliquando in publicanos nescio quid errans cum tota familia
uenundatus est. Bionem autē orator quidam emit: & illum heredem instituit. Sed Bion exustis testī tabulis
athenas philosophatū accessit. Huius sniæ crāt. Magnum malum esse non posse ferre malum. Gloriam
matrē animorū esse. Pulchritudinē bonū alienū illi qui sua allygurierat bona dixit. Terra amphieraum ab-
sorbuīt. Tu uero terram. Facilem ad inferos uiam q̄ illuc clausis eā oculis. Fuit etiā alius bion lyricus poe-
ta. Fuit itidem alius tragicus ex his qui Tharsici dicunt: quasi confidentes & arrogantes. Quappter & de
hoc fortasse intelligit: quod suo carmine mordax eēt. Vnde dixit salem nigrum. i. noxios & mordaces sa-
les. Tres. nō mig: est si uaria ingenia uariis rebus delectant: cum ēt uarii conuiuæ uario gustu sint. Pala-
to. gustu qui in palato est Nerui. n. sunt qui linguam & palatum pertingūt: i. gbus solis gustādi uis ē. Præ-
ter cætera. Quarta rō ē cur nō scribat. Sponsū. ut sponforē me illi præstē. Auditū scripta. Vt sibi sua reci-
tāti assim. Cubat. ægrotat: & iccirco est salutandus in ualle quirini. Nā unus ex septē collibus quirinalis est.
Extremo. Nam ultimus est: & iherim attingit: cum quirinalis in alia penæ urbis parte positus sit.

ACRON. Humanæ. i. probæ commoda bre-
uia. Sed cōtrario ostēdit quod magna sint. Ge-
rulis. Geruli sunt qui portant necessaria ad fabri-
cam. Tu me inter. id ē uis me aliena dicere. Nā
cuncta prōditis & diuulgatis. Dixit & ita uis me
scribere: ut ad uates antiquos proxime accedam.

Frater erat. ad hæc causam duorū fratrum indu-
cit: ut ostendat se inuicem laudare debere. Vnus
enim istorum duorum Muti? uidelicet & Sceuo
la amicus Ciceronis: qui primus iuris consulta
apud ueteres scripsit quam illud officium ageret
fratrem suum Gracchum oratorem ipse & Rhe-
tor laudare studebat. Contra Gracchus omni stu-
dio fratrem suum Mutium laudabat. Dicit ergo
suo tempore duos poetas romæ fuisse: ita se amā-
tes ut unus illorum esset alteri quasi Gracchus.
& per hoc frater: & alter alteri quasi Mutius asse-
rit laudis & per hoc frater. Carmina cōpono.
dum ego inquit bonum carmen compono & il-
le alius similiter æstimamus nullum alium poetā
nisi nos: & quasi theatrum euacuatum est nobis
ut sint digni recitatores in eo. Nota inquit quod

Interualla uides humanæ cōmoda: uerū:
plurī sūt plateæ: nihil ut meditātib; obstet.
Festinat calidus mulis gerulisq̄ redēptor:
Torq̄t nūc lapidē nūc igens machina tignū
Tristia robustis luctantē funera plaustris
hac rabiosa fugit canis: hac lutulēta ruit sus
In nūc & uersus tecū meditare canoros:
Scriptorū choro oīs amat nemo: & fugit ur-
Rite cliēs bacchi sōno gaudētis & ūbra. bē
Tu me iter strepito nocturnos atq̄ diurnos
Vis caner: & cōtracta seq̄ uestigia uatū:
Ingeniū sibi q̄ uacuas desūpsit athenas
Et studiis ānos septem dedit: insenuitq̄
Libris & curis statua taciturnius exit:
Plerūq̄ & risu populū quatit. hic ego rerū

Fluctibus in mediis & tempestatibus urbis
 Verba lyrae motura sonum: conuerter digner
 Frater erat romae consulti rhetor ut alter
 Alterius sermone meros audiret honores
 Graccho ut hic illi foret: hic ut mutius illi:
 Qui minus argutos uexat furor iste poetas:
 Carmina compono: hic elegos miserabile uisu
 Celatumque noue musis opus aspice primum

hinc funus uenit & obuia utraq; neutro transeunte luctantur. Funera autem dicit pompam ipsam & exequias. Hac rabiosa fugit. haec sunt quibus ostendit puras plateas non esse in quibus cogitans poeta uelut securus incedat. Nunc oportune per epitropem ostendit fieri carmina romae non posse. Scriptorum chorus omnis amat. ad superius argumentum hoc pertinet quod probat in frequentia urbis poetam scribere non posse. Rite cliens bacchi. Non mirum inquit si poeta nemus amat quod amat liber musicus deus in cuius tutela poetae omnes sunt constituti. Et contracta sequi uestigia. legitur & contracta: caute impraessa ut ea sequendo contigerit imitatum. Ingenium sibi quod uacuas consumpsit athenas. Qui athenis inquit multo tempore studerunt & muti & ridiculi euadunt. Nec. n. si Romae uelis aliquid differere potes ubi nullum ocium est. Vacuas athenas. utrinque ociosas. an per hypallagē ipse uacuum ut Salustius ait: At fertorius uacuus hyeme copias augere. Insenuitque libris. insenuit legitur & insonuit: sed si insenuit impalluit & imoratus est significat: si insonuit instrepuit atque exercuit uocem intelligitur curis. Statua taciturnius exit ingenium. s. an statuam pro qualibet dixit. an ideo cum duplex sit plumbeum. Nam turrius ob saeuiritate taciturnus fuit. Rifu populum quatit. ac per hoc irridetur. Digner. condignum arbitrer id est uelim. Frater erat Romae. Hanc fabulam ad hoc inducit: ut ostendat poetas se ipsos inuicem laudare non puro uero: sed mutua assentatione. fratres miras honoris electiones praeferebant. cum alter iuris Costum Mutium Scaeuolam diceret: alter oratorem Tyberium Gracchum nominaret. Nam apud ueteres tam primus iuris Costus Mutius scaeuola extitit. quam orator Tyberius gracchus. Qui minus argutos. in qua re minus insani poetae sunt cum se quoque inuicem laudarent. Argutos. canoros. Hic elegos. Energia. i. alter noue musis omni genere metrorum. Principalia enim nouem sunt. Celatum. uariatum & quasi pectus.

CHRI. Plateae. Graecum uerbum est ab earum latitudine dictae. Latini areas appellat. Calidus. ingeniosus. Sunt. n. acuti quibus sanguis calidus est. Hebetes autem homines frigidior sanguis reddit. Vir. Frigidus obstitit circum praecordia sanguis. Vel calidus uelox ut ardens. Redemptor. Pro eo hic capit qui merces quas deinde maioris uendat emit. Ergo hic a ripa tyberis quo nauigia cum mercibus appellant siue mulis siue gerulis. i. baiulis qui suis gerunt humeris iubebat comportari quae emerat. Redemptores etiam dicuntur qui siue a publico siue a priuato aliquid accepto pretio agendum: fabricandum: aedificandumue conducunt. Ergo & ii cum insistent alicui aedificio erigendo properant eo undique materiam comportari: cum lucrum illis positum sit in celeritate & in operis minuendis. Machina. quae maiora pondera trahantur. Tignum. trabem: inde tigillum dixerunt. Funera. mortes. Nam cum sint obuiam plaustris facti homines nitendum est ne illis terantur. Hunc locum mirifice imitatur Iuuenalis. Cliens bacchi. nam & i bacchi tutela esse poetas iam ostendimus. Sono pro ocio posuit. Umbra. pro solitudine. Contracta. Difficilia ad sequendum: quoniam contractata sunt & angustia. Ingenium sibi. Si illud ingenium quod elegit sibi athenas urbem uacua. i. ociosa & studiis apta & ad septem annos inuigilauit. Et insenuit libris & curis. i. tam assiduam operam tanquam anxiam impendit ut ante tempus senuerit: tamen inde post studia rediit taciturnius statua. Quid ego potero romae in tanto tumultu. Frater romae. Duo erant romae fratres iuris consultus alter: alter orator. Hi cum a nemine laudarent: se mutuo laudabant. Sic tunc poetae quoniam ab aliis non laudantur uicissim se laudant. Gracchus. Tatus orator quoniam cotinellus filius gracchus. C. n. gracchus huiusmodi oratorem fuisse affirmat Cicero: ut de antiquioribus solum legendum putet: atque asserit litteras latias dandum imaturo iterum fecisse. Mutius. Qu. Mutius augur scaeuola maximus iuris consultus. Nam scaeuola: peculiaris fuit haec iuris civilis scientia. Carmina. s. lyrica. Miserabile uisu. Laus enim est lyrici in elegia cum dicentis in illius carminibus apparere commiserationem quam exprimere cupit.

Quanto cum fastu quanto molimie circum:
 Spectemus uacua romanis uatibus aede:
 Mox est si forte uacas: sequer. & pcul audi
 Quid ferat & quare sibi nectat uterque corona

superbi incedamus quasi non omnis aedes poetis plena sit.

POR. Interualla uides humanae commoda. Ironia per quam ostendit quae uehementer & commoda mediocriter magna. Nam antiqui pro magno commodum dicebant. Verum plures sunt. interrogatiue pronuncianum. Festinat calidus. festinat inquit properus redemptor & multos agens sarcinarum ad redam. Redemptorem autem curis publici significat & animalium praebendorum Salu. & per pennam forte cognoscit mulio redemptoris. Torquet hunc lapidem. torquet mouet trahit uel sustinet. Tristitia robustis. hic plaustrum

ACRON. Molimine. aspice quato molimine requiramus locum recitandi quasi uix inueniat aedes in qua non illi recitent quae sint digna nostris carminibus. Romanis u. i. negem in templo Apollinis ullos poetas habere carmina. Quid ferat. nota est hoc ob quod meritum inuicem laudet. & dignos coros

LIBER SECVNDVS

poetica iudicet. Qui duello sens⁹ iuicē odiosi
sumus fallendo nos. & mala carmina prædicātes
& hoc sine fine faciemus. Vt Romani quondam
pugnauerūt cū hostibus Sānitibus usq; ad noctē
unde & Ennius bellū iquit aq; de manib⁹ nox in
tēpesta diremit. Obturē p. Nō solū iqt n̄ laudo.
ACRON HIC DEFICIT.

POR. TANTVM VSQ; AD FINEM.

Quanto cū fastu: quanto molimine circum. &
sic nobis placeamus icedentes. Circūspectem⁹.
una pars orationis est diuisa in duos uersus lucili
more & antiquo. Et uacuā. poetis ro. ædē lati
nis poetis uacātē. Significat at ædē musas: i qua
poetæ recitabāt. & hoc recte. Nā græci poetæ in
atheneo cōsueuerāt & ideo additū uacuā roma
nis uatibus. Si forte ua. bene additū si forte ua
cas tāquā & hoc ipsū facere superuacuū iudican
dū sit. Quid ferat. quid de se pbeat tollere uel
quid offeret. Ad lumina. usq; ad lucernam. i. ad
uesperā. Sānites. tanquā sānites quorū pugna
stataria est. uidet autē hęc methaphora uel a sā
niticis gladiatoribus uel a bello acerrimo sānitū
aduersus ro. esse translata lento du. bello diutur
no. Discedo alcæus. illius iudicio inquit alcæo
lyrico comparor & fio alter alcæus. funct⁹ suffra
gio humili: ac plebeio. Quisquis. sigillatī pronū
cianda sunt hęc pronomina. Voco. n. eum cali
machum ut me ille alcæum nominet. Si plus a.
ui. si hoc illi parū fuerit & plus a me exegerit lau
dis. & hic ostendit non pro merito poetæ sed p
uolūtate laudari. Optiuo. adoptio & adcritio.

Alcæus autem lyrici carminis. Callimachus ele
giaci auctor est. Mimermus. duos libros lūulentos scripsit. Multa fero. multa inquit patior. ne mihi poe
tæ irascantur: sed tandiu quam ipse scribens laudari me expecto. Irritabile. iracundum ac litigiosum. Fi
nitis studiis. finitis inquit carminibus: & bene recepta mente tāq; ex infania poetica professiōis ad me rediēs

Obturem pa. non solum animo laudabo: sed etiam obcludam aures: ne quem audiam recitantem. Ri
dentur. sensus: rideretur quidem: sed tamen delectantur uersibus suis. offendit autem quam laboriosum sit
emendatissime scribere. Et se ue. admirantur. ac diuinos poetas se uocant. Laudant quicquid scripsere
beati. Stulti. n. dicitur intulit ad intelligentis & cum iudicio scribētis tormenta respicies. At qui le. bonus
f. poeta. Audebit. proprie dixit audebit ut ostendat magnam rem etiam hoc facere. Virg. Aude hospes.
c. o. Mouere loco. tollere atq; mutare. Inuita re. plerunq; ita sunt uerba quæ prima potuerimus ut etiā
cum parua sint tamen bene nobis posita uideantur. Et uersentur adhuc inter pe. uestæ. i. domi per quam
methaphoram ostendit in animo nostro fixa uersentur tamen excludenda ē. Obscurata diu po. antiqua
& obsoleta senio in cōsuetudinem reuocabit. & utrū obscurata populo: an populus bonus.

CHRI. Samnites. tanquam samnites qui longo tempore aduersus romanos pugnauerunt. Alcæus.
nam cum lyricus sim ille me alcæo comparat. Et ego illum quia elegias scribit callimacho similem esse di
co. Nam Callimachus i elegia floruit: Cui Quintil. primas. Secundas uero Philetæ in elegia tribuit. Hinc
Propert⁹. Callimachi & manes: magni sacra philetæ In uestrum quæso me finite ire nemus. Multa fero.
Nam laudo quæ uix pati possum suffragia populi fauorē poetica turbæ. Finitis studiis & mēte recepta.
Nam dum scribo ex nimia cupiditate laudis insanio. Deinde cū desidero euanescēte illa cupiditate fio sa
nus & non possum ulterius pati quæ patiebar. Gaudent scribentes. Stulti poetæ gaudēt inuicem se laudā
tes. Sed qui cupit rectum scribere poema exhibebit censorē suis scriptis: & audebit mouere loco. i. mutare
quæcūq; aut ornatu aut grauitate carebūt. Inuita recedāt. Quia nescio quo pacto ita placēt tibi: ut uix sub
sineas illa remouere. Et uersentur inter penetralia uestæ. i. penitus hæreant intimo animo: & translatio a
dea uestæ: cuius sacra recondita essent. Obscurata diu. Reuocabit quædam prisca uerba: quæ quānis pul
chra sint tamen exoluerant. & in obliuione iacent. Situs. uetustas. Situs est hūescens quædā lanugo & mu
cor exorians in locis qui non frequentantur. Vir. Per loca senta situ cogunt noctemq; profundam. Sed ca
pitur pro senio & pro iis quæ ab usu remota sunt. Vir. En ego uicta situ.

Cedimur: & totidē plagis cōsumim⁹ hostē.
Lento sānites ad lumina prima duello
Discedo alcæus puncto illius: ille meo quis
Quis nisi callimacho: si plō adposcēt uisus
Fit minecius & optiuo cognomine crescit:
Multa fero: ut placē genus irritabile uatū:
Cū scribo & suplex populi suffragia capto
Idem finitis studiis & mente recepta
Obturem patulas impune legentibus aures
Rident: mala qui cōponūt carmina: uerū
Gaudent scribentes: & se uenerant & ultro
Si taceas: laudāt quicquid scripsere beati
At qui legitimū cupiet fecisse poema:
Cū tabulis aium cēsoris sumet honesti
Audebit quæcūq; paræ splendoris habebūt
Et sine pōdere erūt: & honore idigna ferent
Verba mouere loco quāuis inuita recedant:
Et uersent adhuc inter penetralia uestæ.
Obscurata diu populo bono eruet: atq;
Proferet in lucē speciosa uocabula rex:
Quæ pscis mēorata catōibus atq; cethegis
Nūc situs i formis pmit & deserta uetustas

POR. Asciscet. n. utetur nouis uerbis de usu nascentibus. Leuabit. tollet aut apudabit aut extollet. Beabit. ornabit. Ludentis spe. da. ita ne carmen afficiet ut auditori luisse non laborasse uideatur. Ita tamen torquebitur & fatigabitur ut pantomimus: qui uinctus satyri nunc ploxpiemis cyclopis conatur imitari premia. Prætulerim scriptor. Mallem inquit stultus esse & meis carminibus malis delectari quam legendo sapiendoque cruciari. Fuit haud ignobilis argis. Vetusta pargiuis & facere simul accommodat exemplum. quo ostendit quā sit secura demētia. Qui se credebat. bene credebat. nō. n. audiebat. & pulchre additum miros ut non in eo tantum errore sit quod se audire credebat. sed etiam quod uidere.

Asciscet noua: quæ genitor pduxerit usus
Vehemens & liquidus puroque simillimo anni
Fundet opes: latiusque beabit diuite lingua:
Luxuriatia cōpescet nimis aspera sano
Leuabit cultu: uirtute carentia tollet.
Ludentis spectat dabit: & torquebit: ut qui
Nunc satyræ nunc agrestem cyclopa mouet:
Prætulerim scriptor delirus inersque uideri:
Dum mea delectet mala me: uel denique fallant
Quam sapere & rigi fuit haud ignobilis argis
Qui se credebat miros audire tragædos
In uacuo letus sessor plausorque theatro:
Cetera qui uitæ seruaret munia recto
More bono sane uicinus: amabilis hospes
Comis in uxore posset qui ignosceret seruis:
Et signo laeso non insanire lagenæ:
Posset qui rupem & puteum uitæ patentem:
Hic ubi togatorum opibus curisque refectionis
Expulit helleboro morbum bilemque meraco:
Et redit ad sese: pol me occidistis amici
Non seruastis ait: cui sic extorta uoluptas
Et dentus per uim mentis gratissimo error:
Nimirum sapere est abiectis utile nugis
Et tempestiuum pueris concedere ludum
Ac non uerba sequi fidibus modulanda latinis
Sed ueris numerosque modosque ediscere uitæ:
Quo circa mecum loquor hæc tacitusque recor
Si tibi nulla sit finiret copia lymphæ odor
Narrares medicis: quod quanto plura parasti
Tanto plura cupis: nulli ne faterier audes:
Si uulnus tibi monstrata radice uel herba
Non fieret leuius: fugeres radice uel herba
Proficiente nihil curarier: audieras cui
Res dii donarent illi decedere praua:
Sulcitia: & cum sis nihilo sapientior: ex quo

fapiendoque cruciari. Fuit haud ignobilis argis. Vetusta pargiuis & facere simul accommodat exemplum. quo ostendit quā sit secura demētia. Qui se credebat. bene credebat. nō. n. audiebat. & pulchre additum miros ut non in eo tantum errore sit quod se audire credebat. sed etiam quod uidere.

Cetera qui uitæ. hoc dicit in aliis rebus illum non fuisse dementem. Bonus sanæ uicinus. Cōmoda occasione percurrit officia boni patrisfamilias. Et signo laeso. satyricæ tanquam hoc multi faciant.

Posset qui rupem. Superius quasi sanum describebat. hic ergo quasi leuiter insanum. Expulit helleboro meraco. multo & crasso: utpote contra tantam dementiam. Rediit ad se. sanus factus est.

Pol me occidistis amici. adeo securius est insanire quam sapere. Cui sic extorta uo. mire non morbus sed uoluptas. Mentis gra. error. illo. s. pertinet quod malis suis homines non solum non dolent: sed etiam delectantur. Vnde illud graecum

Nimirum sapere est. ab cōmemoratis omnibus in cōmodis in arte poetica constitutis. illud concludit uel melius studio sapientiæ. i. phia. ordo: nimirum abiectis nugis utile est sapere & concedere pueris tempestiuum ludum. i. artem poeticam. Tempestiuum. oportunum congruum. Pueris. puerili ætate. Ac non uerba sequi. ac non eam partem musicæ: cuius cantilena uitæ modi nunquam cōcordant. in his. n. altior quædam scientia musicæ disciplinæ. Si tibi nulla sitim. Hæc uerba Hor. sunt secum loquentis quasi cum alio. Si tibi inquit grauior sitis bibendo fieret referes ad medicos & indicares: sic & alibi crescit indulgens sibi diarrhoea. Si uulnus tibi monstrata. Si quis tibi inquit herbam aut radicem ostendisset tanquam utilem uulneri tuo. Tuque eam expertus inutilem comperisses non utique uteris. Cur igitur diuitias cupis quas acquirendo didicisti nihil conferre ad, sapienter beatamque uiuendum. Quando quod diues factus nihil hominibus stultus es quam a te cum pauper esses. Audieras cui Res dii do. Hoc dicit si tu diuitias appetisti quod audieras te stulticia cariturum cum diues esses. postquam diues ad sapientiam nihil promouisti: & ne copias facultatesque sectaris sed adhuc audies opulentiæ laudatores. quibus iam semel credendo deceptus es.

CHRI. Asciscet noua. Formabit & ipse noua quedam quæ splendorem habeant. Genitor usus Nam usus uerborum parens est. Vnde in arte poetica dixit: multa renascuntur quæ iam cecidere cadentque. Quæ nunc sunt in honore uocabula si uolueris usus. Quem penes est arbitrium & ius & norma

loquendi. Vehemens. Erit uehemens & copiosus & similis fluuius qui tamē non sit turbulentus: ut nihil obscuro & non defecatum assit in illa uehementia. Beabit. Beatum faciet. Diuite lingua. i. propterea quod linguam latinam ad inueniendis nouis uerbis ditiorē reddet. Luxuriatia. Nam ut bonus agricola ea quæ in arboribus

nimis luxuriant aut in segetibus cōpescit: sic & bonus poeta quæ nimia sunt tollet & ut inculta rura cultu mitiora reddūtur: sic asperiora quæ sunt inuersa artificio lenientur. Ludentis speciem dabit. nam ut illa q̄ ludic uarios affert motus: sic poeta ut seruet decorum: accōmodat uerba & sententias personis quas inducit.

Mouetur. Satyrum. Vultu per sinodocen: ut si dicas mouetur caput. Snia est. Veluti mimus alio n. oru utitur cum agit satyrum lasciuum & lenem: & alio cum agit cyclopā uastum & agreſsem: sic & poeta alio modo hunc alio illum describit. ut utriusq; naturæ decorum seruet. Prætulerim. Ex. persona sua stulti ciā non nullorum arguit: qui malant haberi stulti & deliri dum ita hebeti in ingenio sint ut non aduertentes sua errata delectentur suo poemate: & decepti putēt illud rectum: quam ita sapere & cognoscere errores ut corrodāt ira & anxietate: dum illos considerant & emendare posse desperent. Cupiunt deniq; eē similes cuidam argiuo: qui quidem cum in reliquis rebus agendis non esset insipiens: tamen i hoc uno desipiebat. Veniens. n. in theatrum ubi nulli ludi nulli spectatores essent putabat se uidere ludos & histriones illos agētes. Cætera munia. i. munera. Nam in uita degenda poterat seruare officia si non illa recta: quæ stoici cathortoma appellant: saltem mediocritia. Non insanire. non minus irasci seruis: si ut uinum educerent ad potandum signum in lagena ab eo impræſsum aperiendo lesissent. Dixit autem non insanire satyricè tāqnā si dicat esse multos qui ab huiuscemodi ira non facile possit abstinere. Meraco. i. mero quasi ualido & potenti. Nimirum sapere est. Sententia est: sapientem eum esse qui carmina & hæc puerilia concedat iuniori ætati. Ipse autem quærat non quo pacto moduletur carmina sed moduletur actiones ueræ uitæ: ut nihil nobis in ea dissonet. sed omnia secundum decorum correfpondeant. Si tibi. Quæadmodū a medico remedium peteres si nullis poculis sitim sedare posses: sic cum nimis cupiditatibus & reliquis animi perturbatio nibus labores medicinam debes a philosophia petere. Libra & ære. Verba iuriscosultica. Vēditio. n. firmata: cum per librum expensa pecunia penes ipsum præcium esse ostenditur. Vnde libripēs huiuscemodi testificationibus adhiberi solet. De qua consuetudine latius apud plinium inuenies.

POR. At si diuitiæ prudentem reddere possent. Si inquit diuitiæ reddere te prudentem possent pudore a quo quam quæstu uincere afficeris & auarior te ullus esset quippe cum præsertim & minus cupidos & minus timidos homines faciant si modo id uerum esset uiueret in terris erubesceres: ait si te quisquā esset auarior & ideo sapientior: si quid opes sapientiam daturæ essent. Si proprium est. dicit nihil quicquam propriū. Quod quis libra mercatur. quasi possidet an nihil præter usum fructum quem nos capere debemus: mireq; ait inter nos & nihil possidentes nihil distare: nisi q̄ illi sine cura aluntur. Si proprium q̄ quis. Quædam si credis. & reliqua. deest ut sit ordo & sensus. Si proprium q̄ quis libra mercatur & ære. uerba sunt iuris quibus omnis emptio confirmatur cum per libram expensa pecunia per æs ipsum præcium demonstratur: unde & libripēs huiusmodi testificationibus adhiberi solet. Mancipat usus. Hoc est usus possessorem facit. Qui te pascit ager tuus est & uillicus orbi. quis nō tu sed orbis uideatur esse possessor das nūmos ut ille cuius ager est pro toto dedit. ita tu pro eius usufructu. Temeti. uini q̄ temperet mētem: unde Temulenti dicuntur prima syllaba producta Paulatim. qui per ptis præcio fortasse trecentorum aut ēt commodius tu emis quam illi emptus esset qui possidet. Nam ille semel præcium soluit trecenta millia uel quadringenta tu in uita tim & pro arbitrio tuo. Quid refert uiuas numerato. Quid interest inquit utrum pauloante olim numerauit præcium dum uiuas eodem mō quo ille q̄ comparauit. si emptio facit dominum

Plenior es tamē uteris monitoribus isdem
At si diuitiæ prudentē reddere possent
Si timidū cupidūq; mino te: nēpe ruberes:
Viueret i terris: te si qs auarior uno.
Si p̄prium est: q̄ qs libra mercat & ære.
Quædā si credis cōsultis mācipat usus
Qui te pascit ager. tuus est & uillicus orbi
Cū segetes occat tibi mox frumēta daturus
Te dñm sentit: das nūmos: accipis uuā
Pullos: oua: cadū temetis: nempe mō isto
Paulatī mercaris agy forrasse trecentis:
Aut ēt supra nūmos millibo emptū
Quid refert uiuas numerato nuper an olim
Emptor aricini condā ueientis & arui
Emptū cœnat olus q̄ quis aliter putat ēptis
Sub noctē gelidā lignis calefactat ahenū
Sed uocat usq; suū: q̄ populo assita certis
Limitibus uicina refugit iurgia: tanq̄
Sit propriū qcq̄. pūcto quod mobilis horæ
Nūc præce nūc precio nūc ui nūc morte supermutet dños & cedat i altera iura prema
Sic q̄ p̄petuus nulli datur usus: & hæres
Hæredē alteris uelut unda superuēit undā:
Quid uici profūt aut horrea: qd ue calabris
Saltibo adiecti lucani: si metit orcus

Grandia cū paruis nō exorabilis auro:
 Gemnas marmor ebur tyrrhena sigilla ta-
 Argētū uestes getulo murice rictas. bellas

emisti ii usus tu'eris. Si tempus nihil i fure distat.
 olim an nuper coenas: dum emendi potestas sit
 Emptum coenat olus. licet se putet incepris ole-
 ribus & lignis possessor uti emptis utitur. Sed fal-
 sū putat. Sed uocat usq; suū ad limitē certū quasi

quicquam semper nostrum sit q; multis dominis possessorem cōmutat: quapropter ad sitas certus ad eā par-
 tem qua populus arbor sit quæ uitationem talis certaminis inducat fines certos & uicino iurgia uitare facit
 sic. Vir. usq; ad aquam & ueteris iam. s. c. f. & ordo & sensus usus ad eum locum propter adscita limitibus ui-
 cina refugit. Pūcto q; mobilis horā. i. perfacili & cito. Nunc pce nunc pco. collegit quot mōis diuina ac-
 quirātur. Alterā iura. in alterius potestate. Sic quia perpetuus. & ex iure sententiæ tenor iam dudum hic
 ē & hoc significat. Si emptio uel usucapio ad legitimā possessionē neminem inducere potest pauper qui
 nō hoc iure oēm ag. suum esse possit credere. si uero nullus perpetuus posset haberi fructus de rebus quæ si-
 tis: sed temporalis uicissitudo seruetur inter hoīes nihil prodesse uineis aut horreis aut saltibus plurimis do-
 minum fieri hoīem. s. quod moriturus sit diues eadem sorte qua pauper uelut unda ut fluctus super se iui-
 cem ueniunt cum ex immenso uoluitur mari. Calabris. fructuosis. Est. n. calabria præter cæteros reditus ē
 pecuaria & lanarum mollium ferax. Item lucania. Emeret orchus. amputat & est translatio a segete. Sal-
 tibus. latis fundis porrectis per plurimos mōtes. Tyrrhena sigilla. Tuscana apud tuscōs in primo italīæ si-
 gna de marmore processerunt. Getulo murice. aphro ac per hoc mauro. significat. n. purpurā girbitanā.

CHR Mancipat usus. Quā ipsi iuris consulti usucapionem appellant. Qui te pascit ager. Oñdit nihil
 interessē utrū emasti tibi in dies q; pertinent ad uictū: an ex agris tuis proueniant. nā ē ea q; ex agris tuis pci-
 pis a te emū. Sed datū est pciū olim cum ag. emisti. Occat. i. dū semē in agro matris opperit. Te dñm
 sentit. nā si orbus ille cuius est ager uēdet tibi frumentum iā ille ager tuus ē uidetur: nā si das nūmos uillico
 & accipis ex agro pullos: oua: uinū uuāt: paulatī mercaris illū. Paulatī. q. d. maiorituo cōmodo. Emptū
 coenat olus. Is enī qui olera & reliqua ex agro quē olim emit coenat emit ille olus quī nō ita putet. Sed uo-
 cat. Stultitia nostra facit ut illa q; sunt attributa nobis certis terminis qui lites inter nos & uicinum prohibēt
 nostra esse credamus. Sed nihil alicuius proprium esse potest quod illi uel pciibus uel precio uel ui uel mor-
 te auferri potest. Proprium. n. diffiniunt id esse quod uni soli & semper cōpetit. Sic quia perpetuus. Stul-
 titiam summam esse concludit cum nihil nobis perpetuum esse possit uelle multa possidere. Orc² p mor-
 te posuit quæ inexorabilis est. Tyrrhena sigilla. Statuas in tyrrhenia. i. etruria fabricata. Sigillū paruum
 signum. Plinius autem signa tuscania ponit q; in etruria factita sunt. Tabellas. picturas. Herodis p. He-
 rodes iudeorum rex fuit. Verum ut ait Plinius palmæ gloria iudæa inclyta est.

Orcus

Sūt q; nō habeāt: est q; nō curat habere.
 Cur alter fratrū cessare & ludere & ungi
 Præferat herodis palmetis pinguib: alter
 Diues & iportuno ad umbrā lucis ab horto
 Siluestrem flāmis & ferro mitiget agrū:
 Scit genius natale comes q; temperat astrū
 Naturæ deus humane mortalis in unū:
 Quodq; caput uultu mutabilis albo & ater
 Utatq; ex modico quantū res poscet aceruo
 Tollā: nec metuā: quid de me iudicet hārs:
 Quod nō plura datis iuenerit: & tamen idē
 Scire uolā: quantū simplex hilarisq; nepoti
 Discrepet: & quātū discordet parcus auaro
 Distat enī spargas tua pdigo: an neq; sūptū
 Inuitus facias: neq; plura parare labores.
 Ac potius puer ut festis quinquatrib: olim

POR. Sunt qui habent. ac per hoc desiderant
 Est qui non curat habere. sed prior ille inops ut
 detur quem cupiditas torquet. Cur alter fratrū
 cessare & ludere ungi. Ordo: cur alter fratrum
 cessare præferat. Herodis palmetis pinguibus
 alter. siluestrem flammis & ferro mitiget agrum.
 Scit genius natale comes. Genius natale astrum.
 temperat & est naturæ deus humanæ. Hoc autem
 dicit. cur equidem diuersi sunt homines uolūta-
 te: non curo scit. n. hoc genius qui fortis naturæ
 deus habetur. Verum ut parcam rebus partis ne
 me defraudabo metuens: quid de me hæres sen-
 tiat & utrum memor tuum uituperet. Nec me-
 tuam. & hic hæredem captatorem significat: nō
 ad gnatum. Alter fratrum bene fratrū. hæc res
 enim facit ut mirum sit dissimiles esse. Herodis
 palmetis. herodes in syria phœnicæ rex iudeo-
 rum p cuius palmeta magnas diuitias significat.
 Importun². sine portu ac requie. hoc est auarus
 q; significat dicēdo ad umbrā lucis ab ortu hoc
 est a mane usque ad uespere. Siluestrem flam-
 mis & ferro. officium est agricolæ non quie-
 scētis & auare spe in futuros reditus extenti.
 Scit genius natale. c. hoc secundum id quid pp

Genius

Herodes

q̄ putant homines uel ey demonas & caco demonas dici quia demon genius intelligitur. Ultra mutabilis: & tam dispar quam sunt inter se hominum uultus. Alb⁹ & ater. prouerbialiter hoc est bonus & malus. & album aut ad liberalem aut ad lætum reddit. Atrum ad fordidū & erumno sū figura

prima ex modico & tollā ut nō tertium. Quod non plura datis inuenerit. q̄ nō plus consecutus fuit ex meis q̄ ipse in me impendit & cōgrue hor. de se loquit. Quid d. m. iudicat hāres. hic hāres non legitimus sed hāredipe ta. Et tamen idē Scire uolam. Redit ad mediocritatē peripateticorū & dicit ita se usurum bonis ut non obliuiscatur medij ferendum esse cum intersit inter hylarē & nepotem parū & auarū quauis pagē considerātibus simile esse uideat.

Ac potius puer ut festis quinquatribus oli. quinquatres a quinque diebus qui dies ad serias mineruæ p̄tinet. p̄pterea q̄ festā solennitates eius deæ per hoc sp̄tium temporis celebrant. Vt igitur pueri ludo intenti incessabiliter utuntur his feris. ita tu inquit moriturus exiguo uitæ tēpore raptim uoluptatibus plurimis fruaris. Olim. nunc p̄ semp. Nō agimur tumidis. Adhuc mediocriū fortunæ de bono loquitur. Tumidis uelis aquilone secundo. i. nimia felicitate. Nō tamen aduersis. in felicitate uehā mēti. & bene in allegoria perseverauit quia supra nauē dixerat. Viribus īgenio specie uirtute loco re. Cætera īgeniose descripsit: Quid sit homo mediocris dicens mediocrē esse q̄ sit a sūmnis minor ab infimis maior: Pauperies si pauperies egestas. Nam paupertas ēt honestæ parsimonie nomen est & usurpatur pro fortuna mediocri. Non es auarus. Hypophoram respondentem more satyricorum intulit. quasi dicat: scimus auarum te non esse. Si ī cæteris hāres uitis ac teneris. Quid cætera iam simul. sic pronuntiandum est ut intelligatur nō fugisse alia uitia. Caret tibi pectus inani ambitione. quæ popularibus auris de uita est.

CHRI. Flammi. nā ut ait maro. Sæpe ēt steriles incēdere profuit agros. Genius. Naturæ deus ē. Platonici. n. ut ait apuleius de demonio socratis. Demonas quos genios & lares possum⁹ appellare ministros deorū arbitrant̄ custodesq̄ hoīum & itēp̄tes siquid a diis uelit. Ergo q̄ melioris meriti ī corpe sūt nostro genii dicūt. Corpori renunciantes lemures. Tum si domos incursionibus infestarent laruæ appellabāt. Contra si boni fuerint lares familiares. Snia ergo sit: ut diuersitatē ingenii duorū frat̄ inter se cognoscat ipse geni⁹ comes ipsius hominis. Qui t. i. regit. Astrū N. i. influxum proueniētē ab astro quod nobis nascentibus præfuit. Mutabilis in u. q. c. Quia quot hōes tot ingenia. Vultu. ipsis aī affectibus qui in uultu apparēt. Alb⁹. p̄pter uirtutes. Et ater. p̄pter uitia. Vtar. ex persona sua describit quo genere uitæ utendū sit. Et in primis iubet pellendā auaritiā & ambitionē. Plura datis. s. mihi a parente id est nō reliquā plura q̄ parens mihi reliquerit. Simplex & hylaris. p̄ liberali posuit. Simplex igit̄ a quo absit nimis lux⁹. Hylaris A quo absit tristitia auaritiæ. Distat enim ita fugienda auaritia ut nō tamen admittatur p̄dgalitas. Quinquatribus. Sacra Mineruæ: quæ quinto die post idus & quinq̄ diebus celebrabantur. Vtrum Naue. Idē enī ero nectus siue magna siue parua naue. Laudat autem mediocritatem: eaq̄ se contentum demonstrat. Viribus. ualitudine corporis. Specie. aspectu. Loco. dignitate.

POR. Somnia terrores magicos miracula sagas. Nocturnos. hæc omnia ad superstitionem referūt. Mire dicit Sagas mulieres magicarum rerum & carminum scientes tanquā satis agas: & multū agentes. ut magos dicimus quasi magnos a magnis rebus quas se perficere posse iactant.

Nocturnos lemures. umbras uagantes hominū ante diem mortis. & ideo metuendos. & putāt lemures esse dictos: quasi remuros a Remo: cuius occisi umbras frater Romulus cum placare uellet lemuria instituit. i. parentalia quæ mēse maio per triduum celebrari solent ante additum. āno mensem februarium ob quam rem maio mense religio est nubere & item martio in quo nuptiis habito certamine a minerua mars uictus ē & ob tenta uirginitate minerua nerine est appellata. Portenta thessala. thessalorum promissiones incantatorum de quibus ait Vir. Hæc se carminibus promittit soluere mentes quas uelit & cætera. Et his ego sæpe lupum

Exiguo gratoq̄ fruaris tempore rapti. Paupies imūda pcul domo absit: ego utq̄ Naue ferat magna an parua ferat uno & idē Nō agimur tumidis uelis aquilone secūdo Nō tamē aduersis ætatem ducim⁹ austris. Viribus: ingenio: specie: uirtute: loco: re. Extremi primorū: extremis usq̄ priores Nō es auarus: abi: qd cætera: iā simul isto Cū uitio fuge: rite caret tibi pectus inani Ambitione: caret mortis formidine & ira

Somnia: terrores: magicos: miracula: sagas
Nocturnos lemures: portēraq̄ thessala ri-
Natales grate numeras. ignoscis amicis. des-
Lenior & melior sis accedente senecta.
Quid te exēpta iuuat sp̄inis d̄ pluribus una
Viuerē si recte nescis: decede peritis:
Lulisti satis. edisti satis: atq̄ bibisti.
Tempo abire tibi ē: ne potū largius æquo
Rideat & pulset lasciuia decētius ætas.

fieri & se condere filius merini & quod sequitur. Rides. contemnis. Natales grate numeras. Quod non faciunt nimium timidi senectutis & mortis. quia ex natalibus multis mortem iam proximā perhorrescunt.

Quid te exempta iuuat. allegoria quid prodest inquit uno te carere uitio & a tam multis possessum esse.

Viueret si recte nescis. Da locum inquit melioribus qui uiuere sciunt atq; tibi succedunt. Lulisti satis. hoc apud philosophos frequentatum est de uita sapientem abire oportere: quo animo: ut e conuiuio pastum saturumq; conuiuiam & moraliter petiuit satis quod acclamationis est. Tempus abire tibi. utrum quis deus iam te uocat an quia diu multumq; uixisti. & mire in fine operis de fine disputat uitæ. Nepotum largius æquo. Ne iusto plus uiuentem & ob hoc delirus senex a iuuenē eludificetur habeaturq; derisui. & uide perseueratum esse in allegoria de conuiuia facta. Nam non minus senes quam iuuenes poti plerumq; decipiuntur. Rideat & pulset. bene adiectum pulset id quod peius est. Lasciua decentius ætas. quam lasciuiam esse magis deceat quam te qui es maturus senex.

CHRI. Somnia. per hæc omnia intelligit superstitiosam ac anxiam & sollicitam uitam. Terro. ma. Nam si uera sunt quæ de magica arte traduntur res horrendas faciunt magici. Sagas. ueneficas ut sit idē *Saga sage* quod paulopost addit. Portentaq; an t. Nam thessalia multas tulit ueneficas. Quid te iure spinas. animi perturbationes ac uitia appellat. Illis enim assiduo pungitur transuerberaturq; animus. Non ergo satis est exemisse unam spinam de multis. id est unum uitium: sed omnia extirpanda ex animo sunt. Quod si enī u. i. si nescis uti uirtute quæ propria uita hominis est: ut latius ostendimus in nostris camaldulensibus disputationibus. Decede p. i. illis qui uiuere sciunt. Viue ergo recte & relinque ludum & comessationes & potationes quæ uita nostra non est: sed pecudis. Aetas. d. e. l. Aetas iuuenilis quam magis lasciuire decet quam senilem. Probe enim monet Iuuenalis. Quædam cum prima rescentur crimina barba. FINIS.

Horatii Flacci lyrici poetæ opera: a Georgio Arriuabene: Mantuano: diligenter Venetiis impressa: Hic clauduntur.
Anno salutis. M. cccc. xc. Pridie Noſ. Februa.

LAVS DEO

^a m Eccenas tollat: Laudat uirgam	ⁱ bus inquit illius. hic	^r Videre At si Petita Non	² ACRON: Rusticus dæ gnitate
^b tum quæ ad & quos Ducit	^k uenerit: mans ctat diuitē re	^s CHRI. quadrupes Cum tu In mare	³ Tetryberi rum necesse est Quam
^c semper & niuntur & dicimus fabulas	^l mus. Homerum Saltusque uerba	^t artificiosa breuiter. los crinesq; Nedum	^A Iratis Vistu Fortunam ebant
^d repati. illud Et malus rat:pro	^m CHRI. dis.f. Diffidet CHRI.	^u ACRON. & amplius Aut quos	^B huius Necures Festinantis tima
^e no uideri Nec uolo humanis uita sed.	ⁿ POR. Quando. Numerium Inacho	^x Insiluit ledicendo Ore impediuntur	^C ledunt. Si Strenuus Elso
^f pso. Cælum i.ueritatis. la.purgatoria uidus	^o stissimum POR. Debitæ Siue te	^y gat Cantat: tuat doti: In pede	^D bus Seruus: Si prodesse caces &
^g POR. derentur. in aegypti dominandi	^p Iuleceratis cens clarabit Nutrita	^z Inquis: meliores Ac mulæ lerentur.	^E autem armis Pene ACRON:
^h os mores. bus mulieres Ciboria	^q Vatum torquere Iure dicta:	^{&} esse nomen daret ceos sibi Quo tu	^F milites Fluctibus POR.

M Le

No 18

